

Giới thiệu Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục

Thể loại: võng du, nữ hiệp, đồng nhân

Nội dung của câu truyện xoay quanh về một neet, đó chính là Hình Na, cô vốn là một fan ruột của dòng game Pokemon chính vì vậy cô đã bỏ ra 7 ngày 7 đêm để cày game để rồi không chịu nổi đã gục xuống bàn. Nhưng đến lúc tỉnh lại cô thì lại phát hiện cư nhiên linh hồn của mình lại xuyên không tới thế giới kỳ lạ mà cô cũng không biết là thế giới gì.

Mà thế giới này gọi là Đấu La Đại Lục, đây là một lục địa rộng lớn, nơi đây không có ma pháp, không có đấu khí, cũng không có võ thuật, chỉ có duy nhất một thứ gọi là Vũ Hồn.

Đây là một nơi tôn vinh vũ lực, kẻ mạnh là vua, kẻ thua là giặc.

Hãy xem Hình Na làm sao sống một cách tiêu dao và thoải mái tại Đấu La Đại Lục với các hồn thú pokemon đáng yêu của cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Mở đầu

Trong một căn trọ nhỏ tại chốn thành thị đông đúc, một cô gái với mái tóc nâu dài đang ngồi trước màn hình laptop, hi hục đánh bàn phím. Cô gái này chính là Hình Na, một fan hâm mộ ruột của dòng game Pokemon.

- Tuyệt vời, thành công rồi, mình đã bắt được giải quán quân của đại hội Grand rồi, không uống công đồng tiền mình đã nạp vô cái trò khốn nạn này, Hahahaha,... Haha,... Hahahahahaha... ặc ặc...

Trên màn hình chiếc máy laptop hàng hiệu đó, hiển thị ra dòng chữ “Congratulation” chứng tỏ cho “thành tích huy hoàng” của nhân vật chính của chúng ta suốt 7 ngày trời, và cô gái đó chính là Hình Na, 24 tuổi, đang là một NEET chính hiệu.

Hình Na vốn dĩ là một nhân viên của một công ty làm game nhỏ trong thành phố, tốt nghiệp 4 năm trường đại học rồi lủi thủi đi xin việc, đáng lý ra giờ này nhỏ vẫn còn có thể ngồi trên ghế công ty vừa nhõn nhõn chơi game Pokemon mình thích, vừa có lương ăn mà hưởng.

Thế mà không ngờ một câu chuyện “củ chuối” diễn ra, một tình huống cầu huyết như trong bao nhiêu câu chuyện tiểu thuyết đã diễn ra trong cuộc đời cô, một tên công tử ca, thiếu gia nhà giàu đã vừa ý cô, tính gạ gẫm để làm thịt cô.

Nếu Hình Na là một đứa con gái háms tiền, ham lợi lộc thì có lẽ cô đã xà vào trong vòng tay của tên nhà giàu đó, nhưng không, làm một đứa con gái ngoan, cô được ba mẹ mình dạy dỗ rất kỹ, tuy không có võ thuật bằng thân như mấy nữ chính trong tiểu thuyết, nhưng ít ra thì cô cũng có một cơ thể nhỏ nhắn, linh hoạt (mặc dù ngực của cô thì không hề nhỏ đâu)

Ngay lúc mà tên lảm tiền háms sắc đó đang định hàng động với cô, Hình Na nắm ngay lấy cái bình hoa trên bàn làm việc, quát thẳng vào người hắn ta, “CHOANG”

Hắn đau quá, lập tức gào lên rồi nổi giận:

- AAA, con khốn, sao mày dám

Rồi hắn lao tới tính vỗ vào người Hình Na, cô nhanh chóng bật dậy khỏi ghế, hai tay tiện thể nhắc cái ghế xoay trở thành vũ khí phòng thân của mình, Hình Na cầm nó lên và tiếp tục quát tiếp vào người tên khốn đó, nhưng lần này không phải một đường thẳng từ chính diện tới mà là một đường cong từ dưới đi lên, “BỊCH”, một âm thanh “tao nhả” phát ra từ chiếc ghế va chạm vào hạ thân của tên nhà giàu vang lên như hồi chuông kết thúc cuộc chiến.

Tên khốn đó đau điếng như sắp chết, mặt chảy đầy mồ hôi và tái me tái mết, hai tay ôm lấy hạ thân đau đến nỗi không còn sức để gào lên, hai mắt hắn nhìn Hình Na như kẻ thù không đội trời chung rồi gục xuống.

Xung quang hắn là một số nhân viên tính tới gần 2 người, nhưng không ai ngờ Hình Na trong nhỏ mà hung dữ như vậy, chỉ trong chớp lát đã hạ gục được một tên thanh niên to lớn một cách triệt để, đồng thời cũng làm các nhân viên nam ở đây đỏ mặt hột, bước chân run rẩy lùi lại và vô ý thức để hai tay che lại hạ thân của mình.

Còn Hình Na thì cô như một con thú nhỏ đang hân hoan vì chiến thắng của mình mà cười:

- Hahahaha, muốn chiếm tiện nghi của bà, còn khuya đấy nhóc, trăm năm vẫn còn sớm,....

Vâng, đây chính là câu chuyện diễn ra trước khi Hình Na trở thành một con NEET trạch ở trong nhà. Sau vụ ẩu đả, à không, tự vệ chính đáng diễn ra trong công ty, cô đã bị sa thải một cách nhanh chóng, dù cho cô có không sai đi chăng nữa thì kết quả vẫn vậy. Xã hội này ai giàu thì làm chúa, còn kẻ nghèo nàn thì bị áp bức thôi.

Tên khốn nạn kia vậy mà vận dụng quen biết, đem cô đuổi ra khỏi công ty 1 cách nhanh chóng, cô còn chưa kịp phản ứng thì đã phải nhận thanh toán rồi sách túi phăng ra khỏi công ty rồi.

Ôm tâm lý hận đời, Hình Na vác túi sách lao thẳng vào một cửa tiệm tạp hóa gần đó, mua một đồng card game Pokemon về. quyết tâm nạp cây game online cho đỡ bức con tức này.

Quay trở lại với việc nữ chính của chúng ta giành được cúp Pokemon đại hội Grand trên game, đây là một giải được tổ chức trong 1 event của game, các người chơi phải tham gia các trận Pokemon contest và giành đủ 5 huy chương mới được phép tham gia.

Luật của pokemon contest trong nguyên tác là phải thông qua 2 trận đấu, trận đầu là biểu thị sắc đẹp của pokemon, bạn phải biết kết hợp các kỹ năng làm sao để làm nổi bật pokemon của mình, biến pokemon thành nhân vật chính, sáng nhất trên sân khấu.

Trận thứ 2 là thi đấu, làm một giải bảo bối đẹp, các pokemon không chỉ thể hiện vẻ đẹp của bản thân mà còn phải có một thực lực mạnh mẽ, bảo bối đẹp không thể nào chỉ làm một cái bình hoa di động được, tuy nhiên trong chiến đấu nếu skill hoa lệ hoặc né tránh xinh đẹp thì đối thủ cũng bị trừ điểm.

Tương tự trong game Pokemon online mà Hình Na chơi cũng vậy, các luật lệ ở đây cũng tương tự, game có mô phỏng 3D và hàng loạt skill được cho phép sử dụng. Không giống các game pokemon khác, bị giới hạn bởi 4 skill. Trò chơi này cho phép bạn tận dụng mọi skill, miễn là pet của bạn có đủ thiên phú, hoặc là bạn có đủ tiền để đập vào pet. Vận dụng trí tuệ, địa hình, skill để làm bật vẻ đẹp pokemon của bạn.

Và Hình Na chính là nữ quán quân của sự kiện lần này, cô đã đập vào 2 con pet của mình hơn một nửa số tiền lương mà cô được thanh toán khi bị sa thải. Đi theo lối chơi điều phối viên Pokemon, 2 con pet của cô là Milotic – mơ ước của hầu hết các điều phối viên, và Sylveon – pokemon tình bạn, mang thuộc tính Fairy và một ngoại hình ưa nhìn, dễ thương tột đỉnh.

- Công nhận, event lần này khó thật, nếu không phải đập đủ tiền để mua skill cho 2 cục cưng của mình thì chắc là rớt ngay vòng sắc đẹp rồi.

Sau khi bình tĩnh lại, Hình Na đang ngồi tổng kết lại chiến thắng của giải đấu trong game vừa rồi, vòng I cô sử dụng cặp đôi Milotic Sylveon.

- Milotic sử dụng Rain Dance

Vừa bấm bàn phím, Hình Na vừa tự thủ dâm tinh thần mà la lên, Bầu trời trong game nổi mưa quanh sân đấu, Milotic bay lượn quanh xung quanh, ngay dưới ánh mặt trời tỏa sáng, Hình Na lập tức bấm bàn phím điều khiển cho Milotic sử dụng Protect

- Milotic ngay lúc này sử dụng Protect, thể hiện vẻ đẹp bản thân đi nào

Tinh thần max hưng phấn, Hình Na tiếp tục phát huy tinh thần tự sướng mà la lên, một vòng tròn tỏa sáng 7 sắc màu lập tức bao phủ Milotic, dưới ảnh hưởng trời mưa làm cho Milotic như một vị nữ thần sắc đẹp lung linh.

Hình Na đương nhiên không quên sử dụng Sylveon, cục cưng của cô cũng không kém phần xinh đẹp, được điều khiển để sai Double Team, Fairy Wind, Light Screen.

- Sylveon, sử dụng Double Team, tiếp theo sử dụng Fairy Wind và thả mình theo con gió, Milotic, sử dụng Water Pulse, Sylveon, nhảy lên nó rồi Light Screen lên bản thân nào.

Với giọng hét một mình trong căn phòng của cô, nếu lúc này có ai nghe thấy hoặc nhìn thấy chắc chắn sẽ nghĩ cô lên cơn điên mất rồi. Nhưng Hình Na dù có hét lên như 1 con nhô mắc bệnh đi chăng nữa thì với niềm đam mê với game Pokemon của cô, tay của cô vẫn bấm phím với tốc độ rất nhanh, đây là chiến thuật mà cô đã mất công sáng tạo để thắng event, không thể nào mà cô làm nó thất bại được.

Trong màn hình, Sylveon nhân lên thành 8 con, thổi theo con gió hồng rồi nhảy lên cầu nước, quanh thân nó tỏa ra ánh sáng huyền ảo của Light Screen.

- Vaaaa, Vaaa

- Miloty, Miloty,...

Nếu nói Milotic đẹp như một vị nữ thần thì Sylveon lại đẹp như những tinh linh không thuộc chốn này, một vẻ đẹp tựa như chỉ xuất hiện trong truyện cổ tích được Hình Na tái hiện lại trong game kèm theo âm thanh phát ra của chúng, đẹp tựa như mơ vậy.

Không hổ là fan ruột của game, vì một cái event mà tốn sức suốt 7 ngày ăn không ngon, ngủ không yên chỉ vì nó, hao tổn trí tuệ để đi suy nghĩ cách cho 2 cục cưng của mình trở nên xinh đẹp.

- Oáp.. Ahh~, đuổi quá, thôi chắc đi ngủ thôi.

Hình Na than thở, đánh cái ngáp dài một phút, hai mắt chảy nước, 2 con mắt cô cũng thâm tím hết rồi. Tắt đi màn hình máy tính, đang tính đứng dậy thì “Bụp”

Hình Na gục đầu xuống bàn và ngáy khò khò, chắc vì cô quá mệt mỏi nên ngủ luôn tại bàn, miệng thì chảy dãi.

Tầm 30' sau, nước miếng của cô chảy gần tràn cái laptop, màn hình máy tính của cô đang bốc khói, phát ra những âm thanh “rì rì, rì rì...” rồi cái “ĐÙNG”

Chiếc laptop phát nổ, cục sạc đang găm và cái ổ điện của cô cũng ra đi, ly nước trên bàn thì lăn lông lốc với dòng nước dẫn điện chạy xuống bàn.

Còn Hình Na, chủ nhân của căn trọ và chiếc laptop đã lãnh trọn hậu quả, cô chết mà còn chưa rõ lý do tại sao.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Trọng sinh vào Đấu La Đại Lục

Từ trong màn đêm thức tỉnh, Hình Na muốn mở mắt dậy nhưng không thể, lúc này đây cô như bị một cái gì đó bọc bản thân lại, nơi thân mình như có một sợi dây kéo dài từ bụng cô ra. Xung quanh toàn là nước, không, là một chất dịch gì đó nhưng cơ thể của cô không hề từ chối nó.

- Loạc xoạc, loạc xoạc (tiếng của Hình Na cựa quậy, tính mở miệng nói)

Hình Na đang muốn thốt lên ngạc nhiên, đây là đâu, nơi này là nơi nào, không phải phòng trọ của mình sao? sao tự nhiên mình lại ở đây rồi?

Vô vàn câu hỏi trong đầu Hình Na hình thành, cô muốn biết bản thân mình đang ở đâu nhưng mắt cô không thể mở, tai cô lại không nghe thấy gì, cô muốn mở miệng nói thì lại không phát ra được thanh âm, chỉ có thể vùng vẫy, cố tiến về phía trước.

Khi cô va vào một bức tường, cô đoán vậy, cô có thể cảm nhận được đầu bên kia bức tường, đang có ai cũng áp mặt vào nó giống cô, rồi bên tai cô thỉnh thoảng nghe được một số thanh âm, tuy không rõ ràng nhưng cô nghe thấy được.

- Lão công, bảo bối của chúng ta nó đập kia

- Gyahaha, phu nhân, ráng chịu đựng một chút, bảo bối có đập mới chứng tỏ rằng hần rất khỏe mạnh a. Sau này ra đời nếu là trai chắc chắn sẽ trở thành chỉ tôn cường giả, là nữ cũng sẽ là thiên chi kiều nữ à nha

- Mồ, lão công thật là, A, anh nghe này, bảo bối lại đập này

Đúng vậy, đây chính là một thế giới khác, Hình Na, nữ nhân vật chính của chúng ta được trọng sinh thành một thai nhi trong bụng mẹ và hai người đang nói chính là cha mẹ của nàng.

Cha nàng là Hình Thiên, mẹ nàng là Vũ Ngọc, 2 người là người dân trong một trấn nhỏ thuộc Tinh La đế quốc, một trong 3 đế quốc nằm trong Đấu La Đại Lục. Tinh La đế quốc, Thiên đầu đế quốc và Nhật Nguyệt đế quốc.

Khi Hình Na nghe loáng thoáng qua cuộc đối thoại của 2 người dường như có vẻ là cha mẹ của mình, cô nhận ra hoàn cảnh của bản thân chắc là bị biến thành một thai nhi rồi, nên mới không mở mắt ra được, còn sợi dây ở bụng thì chắc là dây rốn.

Còn chưa kịp suy nghĩ lý do vì sao bản thân lại trọng sinh tới nơi đây, một cơn buồn ngủ đã đánh đập vào đầu cô, tinh thần cô nặng trĩu, do thân là một thai nhi chưa ra đời, Hình Na còn chưa đủ khỏe mạnh, cô cần phải ngủ để hồi phục lại sức khỏe, không còn nghỉ ngơi được gì, cô chìm vào giấc ngủ.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, trong cái không cái tối thui, mà thực chất là cô còn chưa mở mắt được, Hình Na không cảm nhận được thời gian trôi qua, nhưng lúc này cô biết được mình sắp ra đời.

Một lực đẩy từ trong mà ra, cô di chuyển theo hướng của nó, đầu cô hướng ra ngoài. Như có một đôi bàn tay nào đó chạm lấy cô, thân thể cảm giác được ai đó nhấc bổng. Ất hẳn lúc này cô đã ra đời rồi.

Chưa kịp mở mắt quan sát, cơ thể cô chưa quen thuộc với môi trường bên ngoài, Hình Na rùng mình la hét.

- Oa oa oa, oe oe oe...

Hình Na la lên không ngớt, phát ra lại là tiếng khóc của trẻ con, trong khi đó Vũ Ngọc – mẹ cô thì trong có vẻ hạnh phúc vì nghe thấy tiếng cô khóc – điều đó chứng tỏ con cô sinh ra khỏe mạnh, bà nhìn vào bà vú rồi nói:

- Cho ta xem hài tử của ta nào

- Vâng thưa phu nhân, là một tiểu thư xinh xắn ạ, xin chúc mừng phu nhân.

Vũ Ngọc cười mỉm hạnh phúc, ôm Hình Na vào lòng rồi khẽ thăm thì.

- Hào hài tử, ta là mẹ của con đây

Cảm nhận mình được ôm chặt vào lòng, thật ấm áp, Hình Na lập tức dừng lại cơn la hét của mình, cố gắng tiến tới mẹ, như muốn nhận lấy thêm sự ấm áp này.

Ngay lúc này, ngoài cửa bị đập văng, một người đàn ông lao tới vội và rồi hỏi:

- Vũ Ngọc, nàng có sao không? còn con, con chúng ta đâu rồi? là trai hay là gái?

- Ta không sao, chàng đừng vội, kéo dọa bảo bối của chúng ta bây giờ, bảo bối là nữ nhi, thật là xinh đẹp, chàng mau đặt danh tự cho bảo bối đi

Hình Thiên cố gắng kiềm chế cảm xúc bản thân sao cho bình tĩnh, ông bế Hình Na lên và nói:

- Hào, bảo bối nhi của chúng ta quả nhiên là xinh đẹp, vừa giống nét thù mị của nàng lại có chí khí của ta, sau này chắc chắn sẽ trở thành một hồn sư mạnh mẽ.

- Vậy chúng ta đặt cho nàng một cái tên đi, Na, đúng rồi là Na, họ Hình tên Na, vừa kế thừa điểm tốt của chúng ta, vừa hi vọng bảo bối sau này sẽ trở thành một hồn sư vĩ đại.

- Hay, hay, tên hay, vậy bảo bối sau này sẽ gọi là Hình Na nha.

Hình Na ngạc nhiên khi nghe thấy tên mình, thật trùng hợp khi tên của 2 người giống nhau, có lẽ định mệnh đã sắp đặt cho cô tới thế giới này. Tuy đọc không nhiều thể loại trọng sinh, xuyên không nhưng cô biết, hầu như được sống lại một lần nữa tại thế giới khác gần như không có khả năng trở lại thế giới cũ.

Thay vì tiếc nuối, hối hận quá nhiều, cô nên cố gắng dung nhập và sống tốt trong thế giới mới này.

“Xin lỗi ba mẹ, con gái bất hiếu, không thể phụng dưỡng ba mẹ, nay con sống ở một thế giới mới, một nơi hoàn toàn xa lạ, con sẽ sống thật tự hào để không bao giờ phải nuối tiếc, con sẽ yêu quý thân nhân của con nơi đây, sẽ cố gắng hết mình trong mọi chuyện.”

Tự nhăm trong đầu mình, Hình Na gừi gắm những nhớ nhung trong từng ngôn từ cô nhảm, rồi cố gắng sống thật tốt tại nơi mới này. Cô hơi tiếc vì không thể mang theo game Pokemon cùng xuyên qua, không biết nơi này có phải Pokemon thế giới không nữa, nhớ không nhầm thì trước khi xuyên cô đang chơi game Pokemon online cơ mà.

Dòng suy nghĩ của cô chẳng kéo dài được bao lâu thì cơn buồn ngủ lại kéo đến, làm trẻ con đến khổ, nhu cầu ngủ một ngày quá nhiều, cô còn chưa kịp làm gì thì lại lần nữa ra ngủ tiếp.

Thời gian thấm thoát trôi qua, tính tới bây giờ cô xuyên qua đây cũng đã gần 6 năm trôi, cô nhận ra nơi đây không phải là Pokemon thế giới gì hết, đây là một nơi gọi là Đấu La Đại Lục, nơi đây không có ma pháp, không có đấu khí, cũng không có võ thuật, chỉ có duy nhất một thứ gọi là Vũ Hồn.

Trẻ em nơi đây khi lên 6 tuổi sẽ giác tỉnh vũ hồn. Vũ hồn chia làm 2 loại là Khí vũ hồn và Thú vũ hồn, ngoài ra còn có một loại vũ hồn nữa là Bán thể vũ hồn. Vũ hồn giác tỉnh rất ít người sẽ có hồn lực, nếu có hồn lực thì sẽ có thể tu luyện trở thành hồn sư.

Hồn lực thức tỉnh từ cấp 1 – cấp 10, cấp 10 là tiên thiên mãn hồn lực. Thức tỉnh hồn lực đẳng cấp càng cao thì tiềm năng càng lớn, lớp nhất là cấp 10, có thể trực tiếp hấp thu một cái hồn hoàn để trở thành hồn sĩ.

Từ cấp 0 tới cấp 10 là Hồn Sĩ, cấp 11 tới cấp 20 là Hồn Sư, cứ mỗi mười cấp thì tăng lên một cái danh xưng, sau Hồn Sư là Đại Hồn Sư, Hồn Tôn, Hồn Tông, Hồn Vương, Hồn Đế, Hồn Thánh, Hồn Đấu La, tầng cao nhất là Cửu Hoàn Phong Hào Đấu La.

Ba của cô, Hình Thiên là một cái Hồn tôn, vũ hồn là một thanh Bạc Kiếm, cấp 33.

Mẹ cô Vũ Ngọc là một cái Đại hồn Sư cấp 28, thú vũ hồn là một con Hồng Thủy Ngư.

Có ba và mẹ là hồn sư nên Hình Na khá rõ ràng về thế giới và đẳng cấp nơi này. Đây là một nơi tôn vinh vũ lực, kẻ mạnh là vua, kẻ thua là giặc. Cũng không khác gì trái đất hết, khác ở đây là nó thể hiện một cách rõ rệt hơn, ít bị kiềm chế hơn và có thể sở hữu được những sức mạnh khó tin có thể lay trời chuyển đất.

Sống với hình hài của một đứa bé gần 6 năm trôi, Hình Na cũng không có làm được điều gì đặc biệt, cô cứ như một đứa bé bình thường hết ăn nằm lại ngủ. Lâu lâu lại vênh tai lên nghe ba mẹ cô nói chuyện, hấp thu được cái gì thì hấp.

- Haaizzz, cứ tưởng xuyên qua bản thân phải được bàn tay vàng hay gì gì chứ

Hình Na than thở, chỉ ít cho cô xuyên qua đây thì phải giúp cô sống thoải mái chút chứ, mà thôi, không có bàn tay vàng thì không có, cô cũng không tin cô không thể trở thành một cường giả được.

- Kiếp trước sống bơ vơ không có mục đích, luôn phải cúi đầu nghe người khác, kiếp này ta muốn sống thật tốt, không cần bá giả thiên hạ, chỉ cần sống thoải mái, bảo vệ người thân và gia đình là được

Hình Na nói và tự nhủ với bản thân như vậy. Nói xong những lời cao to, đầy hào hùng vậy xong, cô lập tức thay đồ, mang dép đi chơi với mấy đứa bạn hàng xóm như một con nhóc thật sự. Thật chẳng biết cô đã bao nhiêu tuổi rồi ==”, tính cả kiếp trước cô chắc phải gần một bà già 30 tuổi, giờ lại đi chơi với đám nhóc chỉ tầm 5-7 tuổi nít ranh còn chảy nước mũi.

Có lẽ Hình Na đang cố quên đi nỗi nhớ kiếp trước, muốn sống hết mình trong thế giới này. Cô đang cố gắng hòa nhập với lũ trẻ và giờ Hình Na đang ngược nhìn lên bầu trời.

- Còn 2 tháng nữa là ta tròn 6 tuổi, có thể giác tỉnh vũ hồn, 2 tháng nữa là ta sẽ trở một hồn sư, 2 tháng nữa thế giới của ta sẽ bắt đầu.

Hình Na tự nhắm điều đó và chờ đợi thời gian trôi qua, lúc này cô chưa đầy 6 tuổi, là một con nhóc vô dụng chưa làm được điều gì. Nhưng sau này, chưa ai nói trước được.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 3: Vũ hồn thức tỉnh Eevee - Hệ thống xuất hiện

Sáng sớm vừa lên, bầu trời hôm nay trong xanh tươi đẹp, Hình Na ngủ dậy với một khuôn mặt còn ngái ngủ, hai mắt còn mông lung. Cô nhanh chóng đi vệ sinh cá nhân rồi chào hỏi ba mẹ mình.

- Ba, mẹ, chào buổi sáng, hôm nay có gì ăn không vậy

- Tiểu Na, chào buổi sáng con yêu, con sâu lưỡi của mẹ chỉ biết mỗi ăn thôi sao, sáng mới dậy đã hỏi món gì rồi, thật là. Con có nhớ hôm nay là ngày gì không vậy?

Vũ Ngọc cười bất đắc dĩ, ánh mắt cung chiêu ngược lại Hình Na

- Hahaha, con nó tuổi mới lớn, tham ăn tốt. Cơ mà chắc tiểu Na nhà ta quên luôn hôm nay là ngày gì luôn rồi đúng không.

Ba của Hình Na, Hình Thiên cũng chen vô, vỗ đầu Hình Na vừa cười vừa nói, tính khí rất tốt.

- Hừm? Sao con quên được, hôm nay là ngày con 6 tuổi, có thể thức tỉnh được vũ hồn rồi. Ba là Hồn tôn, ba thức tỉnh vũ hồn cho con được đúng không?

- A là là, không ngờ tiểu quý con cũng nhớ hôm nay là ngày gì đấy, tưởng con lo vui đùa quá nên quên luôn ngày này luôn chứ, hahaha. Thôi đi ăn sáng đi, ăn xong ra ngoài sân, ta sẽ giúp con thức tỉnh vũ hồn.

Cả gia đình xum vầy ăn xong bữa sáng, Hình Na háo hức được biết vũ hồn của mình là gì? Khí vũ hồn hay thú vũ hồn đây ta, hay có khi nào là bản thể vũ hồn không ta? Hình Na vừa tự hỏi vừa háo hức không được.

Vì gia đình có ba là Hồn tôn, mẹ là Đại hồn sư. Nhà của Hình Na điều kiện cũng khá giả, bước ra sân nhà, chính giữa là một cái cây cao to, ngoài sân vườn là roi lác đác, chắc do khí trời mùa Thu ảnh hưởng, bầu không khí có chút se lạnh, nhưng lúc này đây Hình Na không hề thấy lạnh chút nào, thậm chí cô còn hoạt bát hơn bình thường là đằng khác.

Hình Thiên bước ra sân và nói với con mình

- Bây giờ ba sẽ thức tỉnh vũ hồn giúp con.

- Dạ, vâng.

Hình Na đáp trả, cô nhìn ba mình đứng dưới gốc cây, xung quang ông như được phủ thêm một lớp quang bao bọc cơ thể, tay ông xuất hiện một thanh kiếm, đây chính là vũ hồn của Hình Thiên – Bạc kiếm

Một tầng quang mang đang từ người ba cô chuyển sang người cô, Hình Na cảm thấy cơ thể mình nóng bức, như có cái gì sắp chui ra vậy. Ngay lúc đó,

- Tích, kiểm tra thấy cơ thể ký chủ thức tỉnh một loại lực lượng lạ, hệ thống tự động khởi động, quá trình hoàn thành 1%,5%,20%....

- 100%, khởi động hoàn tất, hệ thống ban thưởng gói quà tân thủ, xin ký chủ xác nhận

Hình Na nghe thấy âm thanh này vang lên đầu mình, cô ngạc nhiên, sau đó kinh hãi, đây rồi, bàn tay vàng đây rồi, phúc lợi của người xuyên việt đây rồi, cô trầm nghĩ trong đầu:

- Xác nhận, xác nhận, mở gói quà tân thủ, mau

- Tích, xác nhận mở gói quà tân thủ, ký chủ nhận được pokemon một con – Eevee, nhận được một gói quà trưởng thành chứa Feebas 1 con, Dragon Scale 1 cái – yêu cầu đẳng cấp lv 70.

Ngay khi âm thanh hệ thống vang xong, quá trình thức tỉnh võ hồn của Hình Na cũng kết thúc, một con chó con xuất hiện, với ngoại hình có bộ lông màu nâu kèm theo chiếc bờm xinh xắn, đôi tai dài và khuôn mặt vô cùng đáng yêu. Đây chính là Eevee, con pokemon mà cô vừa nhận được từ hệ thống.

- Eevee, eevee

- Ô, đây là võ hồn của con sau tiểu Na, trông thật đáng yêu đấy, lại đây đặt tay lên quả cầu này nào

- Đây là cầu đo hồn lực sao, hay lắm, để xem con có hồn lực cấp mấy

Hình Thiên khen tiểu Eevee có ngoại hình đáng yêu, một con chó nhỏ, là thú võ hồn, nếu có hồn lực sẽ có khả năng trở thành một hồn sư. Hình Na cũng nghe lời ba mình, đặt tay lên quả cầu đo hồn lực để xem mình cấp mấy.

Không như trong tưởng tượng, cô nghĩ rằng quả cầu sẽ phát sáng mạnh lên chứ, nhưng quả cầu chỉ hơi sáng lên một tí, còn lại không có biến động gì cả.

- Hồn lực đẳng cấp level 1, hồn lực đẳng cấp thấp nhất ư?

- Hồn lực cấp 1????

Cả 2 người không thể tin được khi thấy hồn lực của Hình Na chỉ nằm ở mức level 1, điều này có nghĩa là cô bé có thể trở thành hồn sư, nhưng tiềm năng lại vô cùng nhỏ bé, cả đời này cũng không biết có trở đại hồn sư được không?

- Tiểu Na, con đừng lo, không phải chỉ là hồn lực cấp 1 thôi sao, hồn lực cấp 1 có nghĩa là con vẫn có thể trở thành hồn sư, rồi sau này con sẽ trở thành đại hồn sư, rồi hồn tôn, hồn vương chẳng hạn.

- Ba à, ba không cần an ủi con vậy đâu, không phải chỉ là hồn lực cấp 1 thôi sao, con sẽ cho ba thấy con sẽ tu luyện thật chăm chỉ và trở thành cường giả.

Hình Thiên nhanh chóng an ủi con mình nhưng Hình Na lại chẳng có vẻ gì là buồn cả, thậm chí nếu để ý kỹ thì thấy trong đôi mắt của cô còn có chút hưng phấn nữa cơ.

Thực ra là, ngay tại lúc này cô đã gọi hệ thống:

- Hệ thống, cho xem giao diện cá nhân.

- Tích, xin đợi

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 6

Giới tính: Nữ

Đẳng cấp: 1 (1/10 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 1/300)

Giao diện võ hồn cấp 10 mở (đang khóa)

Kinh nghiệm có thể lấy được từ việc đánh giết hồn thú, tu luyện, làm nhiệm vụ.

Sau khi xem xong giao diện cá nhân, Hình Na nhanh chóng rút ra điểm mấu chốt, level 1 là đẳng cấp hệ thống mới cho, kinh nghiệm có thể thu hoạch từ nhiều đường, miễn là đầy kinh nghiệm là lên cấp.

Rút ra kết luận, miễn là có hệ thống, coi như thiên phú tẹt cở nào đi nữa, ta cũng sẽ tu luyện bay nhanh lên cấp như tên lửa, không lo lạc hậu, miễn là bản thân không lơ là lười biếng, ta không tin ta không thể trở thành cường giả.

Sau khi thức tỉnh xong võ hồn, Hình Thiên đưa cho con gái một bộ hướng dẫn tu luyện hồn lực cơ bản, trước khi đi còn không ngừng an ủi động viên con gái mình.

Vốn dĩ cũng không buồn, Hình Na sau khi tiếp thu cuốn sách tu luyện cũng tí tởn chạy lại về phòng của mình. Cô đang tính mở ra tu luyện thì:

- Tích, kiểm tra thấy có hướng dẫn tu luyện, hệ thống nhằm thúc đẩy ký chủ trưởng thành nhanh chóng, phát động trưởng thành nhiệm vụ

Nhiệm vụ: Tu luyện “sách hướng dẫn tu luyện” 5 tiếng đồng hồ. Khen thưởng 5 exp, Trừng phạt: không.

- Ủ qua, có nhiệm vụ ngay luôn này, tranh thủ triển thôi.

Có nhiệm vụ kích phát, Hình Na cứ như ăn thuốc kích thích, lao thẳng về phòng, lật sách ra và tu luyện.

Trong lúc quá trình tu luyện, võ hồn của cô eevee đang lờn vờn xung quanh, Hình Na cũng đang chú ý đến nó, Eevee có 8 loại hình tiến hóa, trong đó có Sylveon là tiến hóa đơn giản nhất chỉ cần học 1 Fairy type – move và Friend Point đầy là được. Đồng thời, Sylveon cũng là loại hình pokemon mà cô thích, còn mang thuộc tính Fairy khác chế thuộc tính Dragon, mà rồng được coi là mạnh nhất trong các loại hồn thú, còn dạng tiến hóa nào vừa đơn giản, vừa trâu bò hơn thế này nữa.

Nãy giờ cô vừa đọc hướng dẫn tu luyện, vừa chơi với Eevee nhằm tăng friend point với nó, mất hơn 1h cô mới hiểu hết được cơ chế của cuốn sách. Hình Na bắt đầu tu luyện, cô nhắm mắt tĩnh tâm, cố gắng cảm nhận hồn lực đổ dồn về người cô. Từ từ, từ từ, xung quanh Hình Na hình thành lớp khói bạc tập trung trên người.

Eevee, chú chó nhỏ này ngồi trên đùi Hình Na cũng hấp thu phần nhỏ hồn lực dư thừa mà cô toát ra lúc tu luyện.

Ngay lúc này cả hai đang dần lớn lên, một huyền thoại mới, một đời hồn sư cường giả mới chuẩn bị ra đời.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tu luyện, làm nhiệm vụ, lên cấp!

Một đêm trôi qua, trời đã dần tỏ, trong căn phòng nhỏ nơi ánh sáng chiếu lờ lờ qua khung cửa sổ, một cô gái đang nhắm mắt ngồi xếp bằng, trên đùi cô là một con chó con màu nâu đang nằm gục xuống ngủ như cổ bọc ấm cho chủ nhân mình.

Đây chính là nữ chính của chúng ta, Hình Na, sau khi tìm hiểu xong cách tu luyện cơ bản, cô đã cố gắng tập trung ngồi như trong sách, tĩnh tâm và cảm nhận hồn lực.

Phải mất gần 1 tiếng đồng hồ nữa trôi qua cô mới bắt đầu cảm nhận được làn khói mờ, hơi nhạt đang tiến vào cơ thể cô, đây chính là hồn lực, thứ mà Hình Na phải hấp thu để trở nên mạnh mẽ hơn.

Lần đầu tiên tu luyện, cô cảm nhận được một thế giới mới lạ, đây là một cảm nhận kỳ diệu nhất mà cô từng trải qua. Hình Na như đắm chìm vào trong thế giới của bản thân, hai mắt cô nhắm nghiền, cứ thế không biết thời gian trôi qua bao lâu, đến khi mở mắt ra thì đã là một ngày mới, lưng cô mệt mỏi nhưng tinh thần lại sung túc vô cùng.

- Oáp, thoải mái quá, hờ, sáng rồi sao?

- Tích, ký chủ đã tu luyện được 8 tiếng đồng hồ, nhận được 8exp, hoàn thành nhiệm vụ trưởng thành, thưởng 5exp, ký chủ thăng cấp.

Thăng cấp rồi sao? Hình Na vui mừng khi nghe thấy thông báo của hệ thống, cô bật dậy làm đánh thức tiểu eevee, mở ra giao diện của bản thân và xem xét:

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 6

Giới tính: Nữ

Đẳng cấp: 2 (3/20 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 7/300)

Giao diện võ hồn cấp 10 mở (đang khóa)

Nhìn thấy đẳng cấp của mình từ level 1 lên level 2, Hình Na vui mừng, cảm nhận trong cơ thể thêm một nguồn nhỏ nhỏ hồn lực, chắc là do hồn lực đẳng cấp tăng lên nên thể nội cô cũng tăng lên một nguồn hồn lực này.

Bỏ qua niềm vui bất ngờ của lúc này, ngoài cửa phòng có tiếng vang lên.

- Tiểu Na, dậy ăn sáng thôi con.

Vũ Ngọc mẹ cô gọi cô ra ăn sáng, bữa ăn hôm nay có thịt hồn thú 100 năm. Đây là do ba mẹ cô hôm qua biết tin rằng con gái mình không có thiên phú trong việc tu luyện nên cố gắng mua về để động viên nàng.

“Vâng” Hình Na nhanh chóng đáp lại, tiểu eevee hóa thành nguồn sáng ẩn vào trong cơ thể Hình Na, cô nhanh bước ra ngoài để ăn sáng.

Ngay lúc cô ngấu nghiến món ăn, thịt hồn thú cực thơm ngon mà lại bổ dưỡng nữa, bỗng một thanh âm trong đầu vang lên.

- Tích, kiểm tra ký chủ hấp thu chất dinh dưỡng có năng lượng, hệ thống muốn tự động tiêu hóa, phải chăng xác nhận

Âm thanh của hệ thống vang lên làm cô giật mình, nhưng sau đó kinh hãi

“Xác nhận, xác nhận” Trong đầu cô lập tức xác nhận ngay lập tức, trước mặt cô bỗng xuất hiện các dòng chữ:

- Hấp thu năng lượng, đạt được 1 exp

- Hấp thu năng lượng, đạt được 2 exp

- Hấp thu năng lượng, đạt được 1 exp...

Hình Na càng ăn nhiều thịt hồn thú thì càng hấp thu được nhiều exp, ba mẹ cô ngạc nhiên khi thấy con mình đột nhiên bữa nay ăn nhiều như vậy, ba cô thì vui mừng, nghĩ rằng cô đã quên đi nỗi buồn, nói

- Hahaha, tốt, ăn nhiều vào tiểu Na, ăn khỏe vậy sau này mới mạnh khỏe được.

Cả gia đình cô ăn một bữa ăn ngon miệng, kết thúc buổi sáng bằng một cái bụng căng phồng, Hình Na giúp mẹ cô thu dọn bát đĩa, rồi cô nhanh chóng chạy ra ngoài sân chạy bộ một lát để tiêu cái bụng.

Bước ra ngoài sân, chạy được tầm 30 phút, Hình Na thấm mệt, dù cho cô có thức tỉnh võ hồn đi chẳng nữa, eevee hình thái trẻ con cũng chỉ tăng cho cô một ít thể lực và tốc độ, một đứa bé mới thức tỉnh võ hồn, mới có 6 tuổi cũng chưa có sức. Giờ việc của cô là cố gắng tu luyện, làm nhiệm vụ để lên cấp, thu hoạch cái hồn hoàn thứ nhất của mình.

Khi cô chạy chậm tính dừng lại, hệ thống trong đầu cô như muốn nhắc nhở sự hiện diện của mình, vang lên.

- Tích, vì thấy kí chủ tiếp thu vận động, hệ thống mở ra nhiệm vụ trưởng thành hàng ngày

Vận động: Hồn lực không phải tất cả, tu luyện thể lực cũng là cách nâng cao bản thân, chạy 5km/ngày, gấp người 100 cái, hít đất 50 cái. Khen thưởng: kinh nghiệm 5 exp

Tu luyện: Mỗi ngày tu luyện 5h. Khen thưởng: kinh nghiệm 5exp, Trừng phạt: không.

Nhìn thấy nhiệm vụ đầu tiên Hình Na tròn mắt, bộ hệ thống muốn cô trở thành đại lực sĩ hay sao, bắt một cô bé 6 tuổi làm những cái vận động kiểu này. Nhiệm vụ thứ 2 thì có vẻ bình thường, có thể cày exp hàng ngày được.

“Tiến trình nhiệm vụ” Hình Na nhắm trong đầu, trước mắt cô xuất hiện một tấm bảng mờ:

- Vận động: 2,2/5km, gấp người 0/100, hít đất 0/50.

- Tu luyện: 0/5h.

Nhìn tấm bảng, cô không hề cảm thấy nản, thậm chí lại lên tinh thần quyết tâm, kẻ khổ sở nhất là kẻ không biết làm sao để tăng lên thực lực bản thân, nay cô đã có cách tăng lên thực lực của mình, làm sao cô có thể từ bỏ được.

Hình Na rất tâm đắc với một câu nói “Không có cái bánh nào tự rụng từ trên trời rơi xuống” cũng như “Có làm có hưởng”. Nếu như không bỏ sức ra tu luyện thì làm sao trở nên mạnh hơn được.

“Cố lên” tự nói vậy với bản thân, Hình Na mỗi ngày cố gắng hoàn thành hết nhiệm vụ hàng ngày, lâu lâu nhà cô lại ăn thịt của hồn thú. Hình Na có thể nói như một cái động không có đáy, ngày qua ngày làm việc, tu luyện chăm chỉ không hề biết mệt mỏi. Đồng thời kinh nghiệm cô nhận được tích lũy qua hàng ngày cũng ngày càng nhiều lên.

Mỗi ngày Hình Na nhận được 5 exp từ quest vận động, 5 exp từ quest tu luyện và 5 exp từ bản thân tu luyện 5 tiếng đồng hồ. Ngoài ra còn lâu lâu nhận được 7-8 có khi 11-12 exp từ thịt hồn thú. Ngay từ ngày đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ, cô lập tức lên level 3 tuy nhiên exp yêu cầu mỗi lên một cấp dường như tăng lên gấp đôi từ 20 lên 40, 80, 160, 320,...

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 6

Giới tính: Nữ

Đẳng cấp: 3 (31/40 exp)

Võ hồn: Eevee (thần mật 12/300)

Giao diện võ hồn cấp 10 mở (đang khóa)

Cứ theo tiến trình này thì không cần quá lâu chỉ cần mất khoảng 5 tháng là cô có thể đạt tới cấp 10, thu hoạch cái hồn hoàn đầu tiên, mở ra giao diện võ hồn.

Eevee hồn thú pokemon của cô cũng ngày càng lớn lên, từ một bé chó con nhỏ xíu như cục bông giờ lớn lên to hơn đầu cô một chút. Giờ eevee tuy chỉ lớn hơn một chút nhưng vẫn nhỏ con, vẫn đáng yêu. Nếu như nhìn kỹ eevee không còn yếu đuối như lúc mới thức tỉnh nữa, bên trong nó cũng đang mạnh dần lên dần.

Không giống như các võ hồn khác, cố định ngay từ ban đầu, Hình Na biết võ hồn của cô, pokemon Eevee đang lớn mạnh dần theo thời gian, đang trưởng thành cùng cô và sẽ là đồng bọn gắn bó với cô trong tương lai rộng mở kia.

Trong khi Hình Na tu luyện, thời gian cũng không dừng lại, sẽ sớm thôi, một nữ hồn sư mới sẽ ra đời với cái hồn hoàn đầu đời của mình. Rồi cô sẽ trở thành một cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Level 10, tiến về Tinh Đấu Đại Sâm Lâm

“Hãy, hãy” Từng âm thanh phát ra từ một bé gái chập 6-7 tuổi. Bên cạnh cô là một con cún nhỏ màu nâu, cả hai đang cố gắng chạy bộ dọc theo sân nhà, thì thoáng tiếng thở phát ra. Chạy ước chừng khoảng gần tiếng đồng hồ, cả hai dừng lại thở dốc còn cô bé thì ngược đầu lên nhìn về phía trước.

Đây chính là Hình Na cùng tiểu Eevee đang cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của mình, cô đang nhìn vào phía màn hình nhân vật còn bên tai thì nghe hệ thống vang lên

- “Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ vận động, thưởng 5exp, ký chủ lên cấp.”

- Nhân vật: Hình Na

- Tuổi: 7

- Giới tính: Nữ

- Đẳng cấp: 10 (2/10000 exp)

- Võ hồn: Eevee (thần mật 37/300)

- Giao diện võ hồn cấp 10 mở (mở khóa)

Đây chính là thành quả của Hình Na một năm sau, theo dự tính ban đầu, cô ước chừng tầm 5 tháng là có thể lên level 10 nhưng thực tế lại khá phũ phàng, mỗi một lần lên cấp lượng exp cần thiết lại đề tăng gấp đôi, còn lượng exp từ nhiệm vụ hàng ngày lại giảm bớt. Chưa kể từ khi cô đạt level 7, thịt hồn thú không còn khả năng cung cho cô exp được nữa.

Mới 6 tuổi Hình Na chưa thể tự thân đi vào rừng săn bắn để kiếm exp, cũng không có bí kíp tu luyện cấp cao để tăng nhanh khả năng lên cấp, những bí kíp này chỉ có thể nhận lấy khi gia nhập các tông môn hoặc tham gia vào học viện, trở thành học viên của các học viện danh giá, trong đó học viện Sư Lai Khắc chính là một trong những nơi nổi tiếng nhất, trường học chỉ thu quái vật, cũng là nơi mà Hình Na quyết tâm nhập học.

Phát hiện giao diện võ hồn đã mở khóa, Hình Na vội vàng mặc niệm “ mở ra võ hồn giao diện”, ngay lập tức một màn hình xuất hiện

- Võ hồn: Eevee
- Đẳng cấp: 10 (phụ thuộc vào đẳng cấp của chủ ký sinh)
- Type: Normal
- Skill: Growth, Tail Whip, Tackle

Nhìn thấy giao diện võ hồn, Hình Na ôm tiểu Eevee ngạc nhiên khi thấy các kỹ năng của nó, đây là để cho eevee cùng mình chiến đấu sao? Hình Na lập tức hỏi hệ thống.

“ Skill của võ hồn là để cho chủ ký sinh sử dụng khi võ hồn nhập thể, đương nhiên, võ hồn cũng có thể tự thân sử dụng, nhưng phát huy mạnh mẽ nhất chỉ khi sử dụng võ hồn nhập thể, khả năng của võ hồn phụ thuộc vào đẳng cấp của ký chủ, đề nghị ký chủ đẩy nhanh tốc độ thăng cấp!” Hệ thống nhanh chóng trả lời.

“Hừm, nói vậy ta vừa có thể sử dụng kỹ năng của võ hồn vừa có thể sử dụng hồn kỹ của hồn kỹ của hồn hoàn, vậy ta thiệt là lợi hại, dùng được nhiều kỹ năng vậy ta vô đối rồi!” Hình Na suy nghĩ 1 chốc rồi đưa ra kết luận, công nhận nếu vừa có thể sử dụng hồn kỹ vừa sử dụng skill của pokemon, không khác nào cô có thể có thêm nhiều kỹ năng đa dạng mạnh mẽ, nhất là khi eevee lớn lên học thêm nhiều kỹ năng mới.

“Không có bánh rơi từ trên trời xuống đâu, ký chủ bớt ảo tưởng, kỹ năng của ký chủ chủ yếu phụ thuộc vào các skill của võ hồn pokemon của ký chủ, còn hồn kỹ ký chủ thu được tất cả sẽ được quy về hồn kỹ tăng cường, không có khả năng tấn công” Hệ thống nhanh chóng đánh vỡ ảo tưởng của Hình Na, nói với một giọng khinh bỉ.

“ Các hồn kỹ thu được đều sẽ được quy về dạng hồn kỹ tăng cường?, nói vậy cũng không sao, pokemon có các skill đa dạng hơn so với hồn kỹ, một hồn hoàn thường chỉ cung cấp cho hồn sư một hồn kỹ trừ hồn hoàn mười vạn năm. Nói vậy, ta vừa có thể sử dụng các kỹ năng đa dạng, vừa có buff tự thân, thế này còn lợi hại hơn cả ý tưởng ban đầu rồi, ahihi” Hình Na nhanh chóng suy nghĩ ra hướng phát triển khác, mặc kệ hệ thống khinh bỉ âm thanh.

“ Đây cũng là hệ thống phúc lợi, còn hi vọng ký chủ có thể nhanh chóng phát triển. Nhắc nhở ký chủ đã level 10, đề nghị ký chủ có thể hấp thu một cái hồn hoàn, tốt nhất là trong khoảng 200 năm nếu không ký chủ tạm thời không thể lên cấp” Phát hiện Hình Na nói ra hướng phát triển có lý khác, hệ thống nhanh chóng bỏ qua giọng điệu khinh bỉ hồi nãy, lập tức khuyến khích Hình Na cố gắng tu luyện và nhắc nhở cô kiếm lấy hồn hoàn đầu tiên của mình.

“Cũng đúng, ta đã level 10 rồi, nếu không kiếm hồn hoàn thì không thể lại lên cấp được, cảm ơn hệ thống đã nhắc nhở” Nói xong, Hình Na nhanh chóng bế theo Eevee đi kiếm ba mẹ mình.

Bước vào phía trong nhà, một cặp vợ chồng đang ngồi nói chuyện trên bàn để ý thấy Hình Na thì lập tức tươi cười nói “ Con luyện tập hôm nay xong rồi à, quả nhiên là bảo bối của mẹ, vừa xin đẹp lại kiên trì, thế nào, sao hôm nay lại sớm lại đây vậy?”

Sau khi nghe mẹ mình hỏi, Hình Na cũng nhanh chóng đáp lại “ Ba, mẹ, con có điều muốn nói, hồn lực của con đã cấp 10, đã đến lúc con phải thu thập cái hồn hoàn đầu tiên của mình”

Nghe con gái mình đồng dạng nói bản thân đã lên cấp 10, Vũ Ngọc và Hình Thiên cả 2 người đều bất ngờ. Cả 2 đều biết rằng Hình Na lúc mới thức tỉnh hồn lực chỉ mới cấp 1, điều đó có nghĩa là thiên phú siêu kém, khó có thể có thành tựu trong lĩnh vực hồn sư. Dù cho 2 người thấy được Hình Na có kiên trì thế nào đi nữa, họ cũng không thể nghĩ được chỉ trong vòng 1 năm mà cô con gái của họ đã lên được cấp 10.

Hình Thiên vẫn còn ngạc nhiên và còn có chút chưa tin nói “ Tiểu Na đã lên cấp 10 rồi sao, lại đây để ba xem hồn lực của con nào”

Đề sát bàn tay của mình lên lưng của Hình Na, một luồng hồn lực từ Hình Thiên truyền ra để kiểm tra hồn lực của Hình Na. Hai mắt của Hình Thiên tròn tròn, ngạc nhiên vì phát hiện con gái mình vậy mà đúng là lên cấp 10, ông phá to miệng và cười sung sướng.

“Hahahaha, hảo hảo, con gái của ta quả là thiên tài, tuy bắt đầu bằng hồn lực cấp 1 nhưng chỉ trong vòng 1 năm đã có thể lên cấp 10, chứng tỏ tương lai của con còn có thể rộng mở” Hình Thiên vui sướng nói, vỗ vai Hình Na mà khóe mắt có đọng một ít nước, có lẽ ông đã quá vui mừng đến nỗi phát khóc.

Mẹ của Hình Na cũng vui mừng không kém, bà nhanh chóng ôm cô vào lòng khóc nức nở, ai cũng hi vọng con mình sau này sẽ trở thành long thành phượng.

“Ba, con muốn thu thập hồn hoàn của mình, ba giúp con được không?” Hình Na ngay lập tức nói ra ý muốn của mình

“Được, được, con đã cấp 10 thì vì hồn hoàn là dĩ nhiên, mau chuẩn bị hành lý, ngày mai ba con mình sẽ cùng đi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, ba sẽ giúp con kiếm một cái hồn hoàn phù hợp nhất, mạnh nhất cho con” Hình Thiên dĩ nhiên đáp ứng Hình Na, ông nhanh chóng đáp lời và xác định mục tiêu của điểm đi là Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

“Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, đó là đâu vậy ba?” Nghe cụm danh từ này Hình Na có hơi ngạc nhiên, cô tưởng mình sẽ thu thập hồn hoàn tại khu rừng gần nhà chứ

“Tỉnh Đẩu Đại Sâm Lâm là một khu vực to lớn, cơ hồ chiếm cứ một cái hành tỉnh lớn nhỏ trong rừng rậm, sinh hoạt nhiều chủng loại Hồn Thú, trong đó cũng có không thiếu siêu cấp tồn tại, tại đây ta mới kiếm được hồn hoàn thích hợp nhất cho con, tất nhiên là kiếm ở vùng ngoài sâm lâm thôi, vùng trong có rất nhiều nguy hiểm, chỉ khi con đủ mạnh mới có thể tiến vào trong, mà coi như con có may mắn đánh giết được một con hồn thú ngàn năm thậm chí vạn năm con cũng không thể hấp thu được” Hình Thanh giải đáp thắc mắc của cô, đồng thời cũng nhắc nhở tại nơi đó nguy hiểm nhường nào.

Hình Na nhanh chóng gật đầu ứng hiểu, cô nhanh chóng tạm biệt ba mẹ về phòng sắp xếp hành lý, ngày mai theo ba mình tìm kiếm hồn hoàn thứ nhất của bản thân. Trước khi đi cô cũng không quên hỏi hệ thống

“Hệ thống, võ hồn của ta là Eevee vậy hồn hoàn thứ nhất ưu tiên là hồn thú nào, người có kiến nghị gì không?”

“Vì mọi hồn kỹ thu được đều quy về hồn kỹ dạng tăng cường, đề nghị kỹ chủ hấp thu hồn hoàn của hồn thú dạng sức mạnh vì Eevee của kỹ chủ còn nhỏ yếu, tốc độ còn có thể mà sức mạnh lại không đủ, không có mục tiêu cố định.”

Hình Na ứng lời, hồn thú dạng sức mạnh, cũng không có mục tiêu cố định vậy khá dễ dàng, nghe vậy xong cô cũng buông bỏ tạp niệm, lúc này cô đã hoàn thành nhiệm vụ vận động, cô nên tiếp tục nhiệm vụ tu luyện. Dù cho bây giờ cô không thể thăng cấp nhưng kinh nghiệm vẫn tích lũy được, dù ít nhưng thịt muỗi cũng là thịt, có còn hơn không, Hình Na nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện, chờ đợi cho ngày trôi qua.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Rìa ngoài sâm lâm, lần đầu chiến đấu hồn thú

“Lộc cốc, lộc cốc” tiếng ngựa kéo xe chạy trên con đường bằng phẳng hướng về phía Bắc, điểm đến của chiếc xe ngựa này là nơi mà có đại lượng hồn thú sinh sống, cũng là nơi các hồn sư muốn thâm nhập để tìm kiếm hồn hoàn thích hợp cho bản thân. Đây chính là Tỉnh Đẩu Đại Sâm Lâm.

“Chúng ta sắp đến chưa ba” Ngồi trong xe, Hình Na hào hứng hỏi ba mình

“Cũng sắp đến rồi đó con, tầm 2-3 tiếng ta sẽ tới rìa ngoài của Tỉnh Đẩu Đại Sâm Lâm” Hình Thiên cũng vui vẻ đáp lời con mình.

Xe ngựa cứ chạy mãi dọc theo bờ sông, đến khi tới gần một cánh rừng rậm rạp thì dừng lại. Người lái xe ngựa cũng nói “Đã tới nơi rồi thưa hành khách”

Hình Thiên và Hình Na nhanh chóng rời xe, thanh toán tiền cho người lái xe rồi tiến tới khu rừng. Đứng trước cảnh tượng đồ sộ phía trước Hình Na có chút ngỡ ngàng, làm một người từng sống tại thành phố, khắp nơi nhà là nhà thì khung cảnh thiên nhiên đất mẹ này làm cô thật là thoải mái, có lẽ là võ hồn của cô là thú võ hồn, đối với sâm lâm cô có một sự quen thuộc thoải mái, cứ như được trở về nhà, thật ấm áp.

Hai người nhanh chóng tiến nhập khu rừng, đi ước chừng khoảng 1 cây số Hình Na cuối cùng đã bắt gặp được con hồn thú đầu tiên.

Những con heo mập ú có đôi mắt hung dữ và hàm răng nanh sắc bén, trên đầu có một cộng cỏ thật kỳ lạ kèm theo bộ lông dày đang nhìn chăm chăm vào hai cha con cô, Hình Na co người lại, tay phải sờ lấy bờ hông nơi mà cô chuẩn bị con dao găm để sẵn sàng chiến đấu bất cứ khi nào, đầu quay lại hỏi “Đây là hồn thú phải không ba? Nó là loại gì và là hồn thú bao nhiêu năm vậy?”

Hỏi ngạc nhiên khi thấy con gái mình nhanh chóng vào trạng thái đề phòng, Hình Thiên cũng tiện thể đáp lại “Đây chỉ là loại hồn thú tầm thường thôi, nó là Mộc Trư, nhìn trong hung dữ nhưng lại không gì nổi bật, sức mạnh nhìn còn tạm được nhưng phòng ngự lại rất yếu, chỉ cần một chút chú ý và đánh vào điểm yếu là phần bụng hoặc là cộng cỏ trên đầu nó là có thể dễ dàng hạ gục. Con có nhìn thấy cộng cỏ trên đầu nó không, đó là lý do tại sao nó được gọi là mộc trư, cứ một cộng cỏ mầm đại biểu là 10 năm, tăng một cộng cỏ lại nhiều 10 năm, những con trư ở đây chỉ là hồn thú niên kỷ 60-80 năm”

Đạt được đáp án như mong muốn, Hình Na cũng háo hức muốn được thử sức bản thân, đối thủ nếu chỉ là mười năm hồn thú chắc là cô có sức để chiến một trận mặc dù chưa có hồn hoàn nào, “Ba, chờ cho con một con để con luyện tập” Hình Na nhanh chóng đưa ra đề nghị với ba mình.

“Được, thực chiến là cách tốt nhất để đề thăng thực lực, tiểu Na con cũng tham chiến đi” Hình Thiên cũng không có vì con gái mình còn nhỏ mà ngăn cản, ông khuyến khích cô bé cũng tham gia trận chiến, chỉ có vậy mới có thể nhanh chóng mạnh lên.

Hình Thiên nhanh chóng đưa cánh tay phải ra, một thanh kiếm màu bạc xuất hiện kèm theo hồn lực mạnh mẽ từ người ông tỏa ra. Một, hai, ba, ba cái hồn hoàn từ sau lưng ông hiện lên theo thứ tự vàng, vàng, tím. Hai hồn hoàn trăm năm và một hồn hoàn ngàn năm, ba của Hình Na có một bộ hồn hoàn khá cân xứng.

Cảm nhận được hồn lực phát ra từ người ông, bảy trư có chút e ngại nhưng vì đã tính bọn chúng vẫn lao tới, Hình Thiên cũng không hề lo ngại gì lao tới, hồn hoàn thứ nhất của ông sáng lên

“Hồn kỹ: Nhật Nguyệt Chém”

Thân hình của Hình Thiên nhanh chóng nghiêng sang phải lách qua bầy heo, chân trái đạp lên mặt đất giữ vững, kiếm trên tay phải phát ra một nguồn ánh sáng vàng tím chém lên trên trúng bụng của một đầu mộc trụ, nó thét lên đau đớn rồi gục ngã, từ thân mình phát ra một cái hồn hoàn mười năm.

Không thèm để ý tới cái hồn hoàn mười năm vừa xuất hiện, ông nhanh chóng bật người thoát khỏi bầy heo, một con mộc trụ theo đà lao tới dùng đầu húc vào vị trí ban đầu ông đứng, “Ầm” tại nơi Hình Thiên lúc nãy đứng có một cái hố nhỏ do đầu và con răng nanh của mộc trụ tạo ra.

Hình Thiên nhanh chóng phát động hồn kỹ thứ 2 của mình, một con hồn thú mười năm không có khả năng gây ra điều gì to lớn, nhưng một bầy 6 con lại không thể không đề phòng. Hình Thiên lại một lần nữa lao tới bầy heo, gần tới nơi ông bật người nhảy lên cao phát động hồn kỹ

“Hồn kỹ: Kiếm Khí Lãng Thiên”

Hàng loạt các kiếm khí phát ra từ vũ hồn của Hình Thiên, lợi dụng sức gió ông để các đường chém đi một cách xảo diệu nhanh chóng chém trúng bụng 2 con mộc trụ, lại chém đứt phần cổ trên đầu của 2 con khác. Chúng nhanh chóng gục ngã và giải phóng hồn hoàn.

Hình Thiên vừa đáp xuống đất lập tức gặp người xuống, tăng tốc lao thẳng tới một con mộc trụ đã bị dọa sợ phía trước, Hình Thiên chém ra một đường kiếm từ dưới đi lên, chế đôi con heo rồi dùng tay chống xuống đất, nâng thân mình dồn hồn lực vào chân ra một cước đối với con mộc trụ cuối cùng có ý định đánh lên ông.

“Bịch” con mộc trụ bị Hình Thiên đạp ra xa văng vào gốc cây gần đó, Hình Thiên nhanh chóng đứng dậy điều chỉnh lại khí tức nhưng không hề có ý định xông lên giết con mộc trụ còn lại.

“Tiểu Na, con trụ còn lại này là để con luyện tập đó” nói vậy Hình Thiên cũng không thu hồi vũ hồn và nói với con gái mình, ông tính để Hình Na luyện tập nhưng cũng lo lắng cho an nguy của cô, nếu có bất cứ bất trắc gì ông cũng sẽ lập tức lao lên đạp chết con trụ chết tiệt đó.

“Vâng, con đến đây” Hình Na nãy giờ nhìn ba mình chiến đấu cũng rất hưng phấn, cô biết ba mình là một hồn tôn nhưng tận mắt chứng kiến ba mình đánh nhau cô mới biết ba mình lợi hại nhường nào. Từ trận chiến vừa rồi, Hình Na nhanh chóng rút ra được một số kinh nghiệm, loại hồn thú này trí tuệ thấp kém, tuy biết đánh lên nhưng lại không che dấu, lối chiến đấu lại thuần túy là lao thẳng và dùng răng cùng với sức nặng để tấn công đối thủ. Từ đó cô có thêm tự tin cho lần đầu nhập chiến này vì Eevee cho cô năng lực cùng với kỹ năng hầu như là thuần tốc cộng hỗ trợ.

Hình Na kích hoạt vũ hồn, sử dụng vũ hồn nhập thể, từ trên đầu cô xuất hiện hai cái tai chó to mềm, hai tay hai chân cô xuất hiện các đốm lông còn móng cô lại mọc ra một cái đuôi nhỏ tròn như cục bông. Level 10 Hình Na và tiểu Eevee đã có thể vũ hồn nhập thể nhưng kết quả lại không dám khen tặng, nhìn Hình Na bây giờ ý như một tiểu thú nhân, nét đáng yêu của bé gái 7 tuổi và vẻ dễ thương mao nhưng của Eevee làm người ta chỉ muốn chà đạp cô mà thôi, quá đáng yêu rồi.

Hình Na nhanh chóng lao lên, một tay cô tự vỗ đùi mình và nhắm “Growth”, đây là một trong 3 skill hiện có của Eevee làm gia tăng lực lượng bản thân. Được tiếp thêm sức mạnh, cô lao lên với một tốc độ nhanh hơn tiếp cận đầu mộc trụ.

Như nhận thấy được điều gì, đầu mộc trụ nhanh chóng bật dậy khỏi thân cây to lớn, nó lập tức tránh sang trái lấy đà rồi tính lao thẳng vào người cô. Hình Na thấy vậy lòng có hơi hoảng, đây là lần đầu cô chiến đấu nên chưa kịp phản ứng, dậm chân phải thật mạnh xuống đất cản lấy tốc độ chính mình, Hình Na bật nhảy cao tránh khỏi đầu Mộc trụ đang lao tới, ngay lúc này cô thấy thân mình nó đi ngang qua, tuy không thể gây sát thương đến nó nhưng cô không hề do dự cho nó một đạp kèm theo skill thứ hai của Eevee là “Tail Whip” một skill giảm defense vô cùng thực dụng.

Đầu Mộc trụ trúng chiêu nhưng không hề hay biết phòng ngự của mình đã bị suy yếu, nó tính lao lại húc Hình Na một lần nữa. Lần này Hình Na không hề lao thẳng về phía trước nữa, quá nguy hiểm, cô không có thực lực có thể không nhìn bầy trụ này như ba mình, kèm theo đầu mộc trụ này đã bị suy yếu bởi “Tail Whip” cô không cần phải mạo hiểm.

Cầm trên tay thanh dao găm, Hình Na đang chờ cơ hội khi con trụ đó lao tới, Hình Na đứng trước một thân cây to lớn, ngay lúc đầu Mộc Trụ sắp lao tới, cô bật thân lên lợi dụng sức nhảy của mình đạp lên cây bay ra tránh khỏi đòn húc của mộc trụ. Đầu mộc trụ bị mất mục tiêu lại không thể dừng lại nên va thẳng vào thân cây, cơ thể bị định trụ một lúc.

Thấy như vậy Hình Na làm sao để cho cơ hội tuyệt hảo này luồn mất, một tay vỗ lên người mình sài thêm một “Growth”, theo lượt Pokemon, đối thủ phải tấn công cô mới có thể sài thêm Growth, nếu không cô cũng rất muốn đạp vào người mình chục cái Growth để quật chết con trụ béo ị đáng chết này. Hình Na hạ thấp thân mình xuống, tăng tốc và rút dao găm, bồi thêm “Tackle” Hình Na cho con mộc trụ đang bị định trụ một kích trí mệnh.

Đầu mộc trụ ré lên một tiếng đau đớn rồi gục xuống, thân mình lóc lên vàng sáng, một hồn hoàn màu trắng hiện ra. Đây chính là hồn hoàn mười năm, điều này chứng tỏ cô đã đánh chết một đầu hồn thú mười năm. Hình Na đuối sức, gục xuống và bên tai vang lên thanh âm

- Tích, ký chủ đánh chết một đầu 60 năm hồn thú, ban thưởng kinh nghiệm 60 exp.

“Nhiều như vậy” Hình Na ngạc nhiên khi thấy kinh nghiệm nhận được từ một đầu hồn thú, nó gấp nhiều lần nếu cô tự tu luyện một mình. Hình Na ai thán.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tiến sâu hơn, nguy hiểm, Ngàn năm hồn thú xuất hiện

Đánh chết một đầu hồn thú 60 năm, Hình Na thu được 60 exp làm cô vui mừng quá đỗi, đã có cách để cô lên level nhanh hơn bình thường, chỉ cần hấp thu một cái hồn hoàn trăm năm, cô sẽ vô đồ sát hết bọn này!

Đứng dậy quay trở lại phía ba mình, Hình Thiên cười to khen con gái mình còn cô thì giờ tay chữ V chiến thắng.

“Hồn hoàn 10 năm này không thích hợp cho con hấp thu, chúng ta nên đi vào sâu hơn” Hình Thiên chỉ lướt qua và kết luận hồn hoàn không thích hợp Hình Na.

“Vâng” Hình Na vốn dĩ cũng chỉ muốn rèn luyện bản thân, thứ hồn hoàn 10 năm này cô cũng chán ghét, vừa yếu vừa không thích hợp cho võ hồn Eevee của cô.

Cả hai đi tiến sâu hơn vào trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm để tìm kiếm hồn hoàn thích hợp cho Hình Na, cơ mà cứ một khoảng Hình Na lại bị ba mình quấy rối, hình tượng tiểu manh thú vừa rồi đã kích thích manh tâm của Hình Thiên, ông cứ suốt ngày đòi bế Hình Na làm cô bức mình cho ông vài cước.

Ăn một cú đập vào mặt, Hình Thiên nghiêm mặt trở lại nghiêm túc mode, lúc này ông trở nên cực kỳ đáng tin nếu không có dấu dế bên trên má trái.

“Tiểu Na bảo bối à, con ra tay mạnh quá đấy” Hình thiên vừa đi vừa than vãn với một giọng điệu siêu sến làm Hình Na nổi hết cả da gà.

“Nghiêm túc đi ba ơi” Hình Na bùm mặt cạ lời trước lão ba của mình, hình tượng người ba hùng vĩ trong mắt cô đã hoàn toàn vỡ vụn.

Dọc theo bụi cỏ, 2 người nhanh chóng tiến sâu hơn vào trong rừng rậm, cả hai gặp không ít hồn thú mười năm, cũng có gặp một con trăm năm hồn thú nhưng niên kỷ quá lớn cộng theo đặc tính hồn thú này không thích hợp võ hồn của Hình Na, nó là một con niên kỷ lớn tới gần 800 năm hồn thú Bạch Man Xà, đặc tính cứng chắc, bền và độc tố.

Không biết lý do tại sao nhưng những hồn thú này vì một lý do nào đó rất cuồng bạo, chúng chủ động tấn công con người và bám riết không tha làm cho Hình Na và Hình Thiên đau đầu không thôi.

Hình Thiên nhanh chóng triệu hồi võ hồn gấp rút sai 2 hồn kỹ đơn thể, hồn kỹ thứ nhất và hồn kỹ thứ ba của mình.

“Hồn kỹ: Nhật Nguyệt Chém”

“Hồn kỹ: Từ vong lưới kiếm”

Một đạo kiếm khí hình mặt trăng phóng ra bắn thẳng vào những viên đá gần con Bạch Man Xà, làm cho bụi bao phủ tầm nhìn của nó, ngay sau đó là một đường cong parabol hồn khí màu đen như lưỡi hái của từ thần tiếp cận phóng vào mắt của con man xà.

Bạch Man Xà rít lên đau đớn nhưng nó vẫn cặng con mắt còn lại lên nhìn Hình Thiên như thể muốn nuốt sống ông, miệng nó há ra phun độc tố như những cây châm về phía Hình Thiên. Hình Thiên nhanh chóng rút lui nhưng không kịp, cánh tay trái của ông bị một vài kim độc bắn trúng, tay áo ông bị cắt đứt.

Hình Thiên không ngờ rằng một con hồn thú trăm năm lại có khả năng phóng độc tố từ xa, do một phút bất cẩn mà ông đã bị trúng độc, Hình Thiên cắn vào môi mình để giữ tỉnh táo, “Sức sinh đáng chết” nhấm trong miệng như vậy, ông cặng mắt lên quan sát động tĩnh của Bạch Man Xà, một con hồn thú trăm năm trúng hồn kỹ ngàn năm của ông mà lại vào yếu điểm, con súc sinh này cũng đã kiệt sức rồi.

Bạch Man Xà cũng nhận ra mình cũng khó có thể sống nổi, nó giận dữ muốn kéo theo tên nhân loại khốn kiếp này xuống địa ngục, nó tính lao thẳng tới Hình Thiên và há cái miệng máu tanh tươi của nó.

Đột nhiên, một cái bóng màu nâu xuất hiện như một tia chớp đã phóng tới cho man xà một cước rồi tiện thể đập đầu nó bay đi, đó chính là Hình Na sử dụng võ hồn nhập thể, buff cho mình skill “Growth” lại đập tăng con xà khốn kiếp đó một cước kèm “Tail Whip”. Mục đích của cô chỉ là kéo sự tập trung của con man xà rời khỏi phía ba mình, một con nhỏ level 10 chưa hồn hoàn như cô có lẽ rất vô dụng nhưng với skill mà Eevee cung cấp, dẫn đi sự chú ý của một con Man Xà súc sinh này cũng không phải không thể.

Hình Thiên nhận thấy con gái chiến đấu bảo vệ mình, ông cảm thấy cảm động và lo lắng cho cô. Cố nén đi nỗi đau phát ra từ cánh tay trái, ông nhắc kiếm lên và hạ thấp sự chú ý của bản thân vòng qua bên trái con xà, hướng ngược lại của Bạch Man Xà với Hình Na.

Cô gái nhỏ như hiểu ý ba mình, vận dụng tứ chi như những đốm lông của bản thân, tăng cường tốc độ rồi tiện tay đập vào bản thân thêm 1 “Growth” để đẩy nhanh tốc độ.

Hình Na dụ Bạch Man Xà về phía một cái cây cổ thụ to lớn, với sức mạnh của cô thì không thể cứng đối cứng với hồn thú trăm năm được, nhắm ngay lúc man xà lao vào thì cô lập tức dấn đất lấy lực nhảy phóng thẳng lên cây.

Khác với con mọc trư lúc trước, Bạch Man Xà có thể dễ dàng trèo lên cây cổ thụ này, nó nhanh chóng lượn xung quanh cái cây tiếp cận Hình Na và há to cái miệng máu của mình ý đồ đớp trọn con tiểu thú bé nhỏ này.

Hình Na nhanh chóng đập lên cành cây, mục đích dụ dỗ con rắn này đến đây là đã đủ, cô hướng tới phía ba mình đập mạnh phóng tới, con man xà thấy vậy sao có thể bỏ thoát con mồi ngay trước miệng, nó cũng nhảy khỏi cánh cây, lao thẳng tới cạm bẫy của hai cha con loài người nhỏ bé phía trước mà không hề hay biết.

Hình Thiên đứng phía dưới chờ sẵn, ngay lúc con man xà đuổi theo Hình Na nhảy ra khỏi cây cổ thụ ông cầm sẵn Bạc Kiếm, kích hoạt võ hồn Nhật Nguyệt Chém hướng về phía man xà thì triển.

Con Bạch Man Xà thấy con mồi của mình thay đổi thành kẻ thù, người đã làm tổn thương một con mắt của nó, nó cảm thấy phẫn nộ và hơi có chút e ngại. Man xà nhanh chóng há miệng một lần nữa phóng độc nhưng tình huống không như nó mong muốn. Thứ nhân loại nhỏ bé trước mắt nó đột nhiên xoay người sang phải, từ góc khuất của gương mặt nhân loại như ánh lên nụ cười tự tin đều cợt.

Hình Thiên đương nhiên không thể nào mắc một lỗi tợn 2 lần, ông dù sao cũng là hồn tôn 3 hoàn, nếu như bị trúng độc lần hai thì ông có thể về nhà đập đầu vào gối tự vẫn đi là vừa.

“Từ vong lưỡi kiếm” một lần nữa hồn khí màu đen toát ra từ thanh kiếm của Hình Thiên như lưỡi hái đòi mạng của man xà, một kích trí mạng từ chính giữa đầu kéo theo một đường từ phải sang trái, chẻ đôi đầu của con súc sinh khôn nạn này.

Một lần nữa được thả lỏng, Hình Thiên thở phào nhẹ nhõm, thấy đầu rắn bị ông chẻ đôi Hình Thiên lo là cảnh giác, không để ý thấy phần đuôi của Bạch Man Xà còn đang cử động, nó nhanh chóng kéo đuôi của mình tính đâm về hướng Hình Thiên.

Đứng ngoài cuộc thành công dẫn dắt sự chú ý của Bạch Man Xà, Hình Na khôi phục thể lực và tiếp tục đập vào mình một phát “Growth” nữa để đề phòng mọi trường hợp khẩn cấp có thể diễn ra. Ngay khi cô phát hiện con man xà bị chẻ đôi cái đầu nhưng vẫn không có thoát ra hồn hoàn, kẻ ngoài cuộc như Hình Na lập tức nhận ra sự việc có biến, để ý thấy phần đuôi của man xà còn cử động được, thậm chí còn hướng về phía ba cô làm Hình Na hốt hoảng.

“BA” Hình Na hét lớn lên và phi thanh dao găm về phía man xà, cơ thể cô cúi xuống làm tư thế tăng tốc, cô phóng hết tốc độ và bật lên cho man xà một kích “Tackle” vào thân, “Tackle” kỹ năng tấn công vật lý điệp gia thêm 3 lần “Growth” làm cho cú đá của cô trở nên mạnh mẽ, đập văng Bạch Man Xà.

Con Man Xà rú lên một tiếng đau đớn, triệt để chết đi, từ trên thân mình phát ra một chiếc hồn hoàn màu vàng, đồng thời hệ thống cũng vang lên âm thanh.

- Chúc mừng ký chủ đánh giết một con 800 hồn thú, ban thưởng kinh nghiệm 800, vì vượt cấp đánh giết quái khen thưởng một bản ngẫu nhiên skill cho Eevee, xác nhận?

“Xác nhận” Hình Na đáp lại hệ thống một cách hời hợt, giờ điều cô cần để ý là điều trị độc tố cho ba mình, nhanh chóng kiểm xung quanh thảo dược trị độc, kèm theo một số thảo dược mang sẵn, Hình Na nhanh chóng cho ba cô đắp thuốc.

Tay của Hình Thiên xanh tím một mảnh, sau khi được đắp dược thì trở nên đỡ hơn. Ông đáp tạ Hình Na một tiếng rồi được diu tới một tảng đá gần đó, dựa vào.

“Chúng ta rời khỏi Tinh Đẩu Sâm Lâm thôi, tình trạng khu rừng này dường như có điều gì đó rất lạ, các hồn thú dường như trở nên cuồng bạo hơn bình thường, bám riết loài người không tha, vết thương của ba cũng cần được chữa lành” Hình Thiên nhanh chóng rút ra được tình hình, nói với Hình Na

“Vâng” Hình Na cũng hiểu được tình hình, tuy cho cô bây giờ chưa kiếm được hồn hoàn thích hợp cho bản thân mình nhưng chung quy tình huống không ổn định, muốn có hồn hoàn thích hợp cũng cần có mạng đề hưởng nên nhanh chóng rời đi.

Hai ba con đi hướng ngược lại để ra khỏi khu rừng, cố gắng tránh đi các hồn thú trong sâm lâm.

Tuy nhiên ông trời chó trêu, đi chưa được bao lâu, một âm thanh to lớn phát ra từ phía bên trong khu rừng, âm thanh càng ngày càng gần, dường như đang đuổi về phía 2 ba con cô.

“WOLLLLLLLLLLLLL”

Âm thanh chó sói hú lên một cách mạnh mẽ làm cho sắc mặt hai ba con cô càng trở nên khó khăn, âm thanh càng gần, thứ âm thanh và áp lực này chắc chắn không phải là của một con hồn thú trăm năm, càng không phải là hồn thú mười năm mà là của hồn thú ngàn năm, thậm chí là vạn năm.

Tình hình ngày càng nguy hiểm, cả hai dùng hết sức bú sữa mẹ mà cố gắng lao ra khỏi khu rừng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Cận kề cái chết, Tử Vong?

Chạy trốn dọc theo cánh rừng, 2 người một lớn một nhỏ cố hết sức để tránh thoát khỏi tiếng hú thét phát ra từ phía sau.

Áp lực đến từ phía sau ngày càng lớn, tiếng bước chân ngày càng to dần. Thân hình bé nhỏ trong hình dạng vô hồn nhập thân của Hình Na đang phải diu ba mình chạy chốn theo hướng đối ngược tiếng gầm rú từ đằng sau.

Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm đang xảy ra một hiện tượng kỳ lạ, không biết ẩn sâu bên trong khu vực nội địa đã xảy ra hiện tượng gì đã khiến cho các con hồn thú ở phía bờ rìa cánh rừng rậm trở nên hung tàn, hoang dữ. Thậm chí thứ đang đuổi sau lưng cô và ba cô không phải là hồn thú mười năm hay trăm năm, mà đó là hồn thú ngàn năm thậm chí là vạn năm đang nổi điên lao theo họ.

Dốc hết sức lực của bản thân, chạy không được bao lâu thì cuộc hành trình của Hình Na và ba cô Hình Thiên cũng đã đến hồi kết. Đằng phía sau cô là một sói màu xám to lớn khổng lồ, đôi mắt sung huyết như đang nổi điên, cặp hàm răng chảy dài như đang thềm thuồng cô và ba cô.

Một chường từ phía con sói hung dữ, chân trước của nó vồ ra về phía 2 người, Hình Thiên lập tức rời khỏi vai Hình Na, triệu hoán vô hồn và sử dụng võ kỹ mạnh nhất của ông

“Võ kỹ: Từ thần lưỡi kiếm”

Một luồng hắc sắc hồn khí theo thân Bạc Kiếm xuất hiện chặn lại phía trước đòn tấn công của con sói, nhưng nó lại quá yếu đuối so với đòn đánh của con sói. Bàn chân con sói nhanh chóng vòn qua võ kỹ của Hình Thiên đập lên người ông. Móng vuốt của nó để lại trên thân thể Hình Thiên các đường máu trên bụng, huyết văng tung tóe.

“Gyaaaa” Hình Thiên kêu lên đau đớn, đòn đánh của con sói đã đập gãy luôn cả vô hồn của ông, miệng Hình Thiên phun ra máu, khuôn mặt nhăn nhó, thân mình ông thì bị móng vuốt cào vài đường. Hình Thiên bị vồ bay lên cao văng ra xa đập mình xuống đất.

Trước những vết thương nặng nề, gắng nhìn con đau đớn ông nhìn về phía Hình Na bằng một cặp mắt đau đớn “Chạy đi” đây là hai chữ cuối cùng mà ông gào lên với Hình Na, ông chết cũng được nhưng con ông cần phải còn sống thoát khỏi nơi này.

“KHÔNGGGG” Hình Na cũng gào lên, cô lo lắng, đồng thời cô cũng hoảng sợ. Cảm giác tử vong đến cận kề, cô rất muốn chạy, tâm lý của cô rất hoảng. Nhưng khi nhìn thấy ba mình không tiếc hi sinh bản thân chỉ vì hi vọng cô còn sống, cô không chạy được.

Lặng người trong một giây, Hình Na ngẩng mặt lên, đôi mắt của cô ánh lên sự quyết tâm, cô nhắm trọng đầu “Xác nhận lấy kỹ năng cho Eevee, mở ra”

- Tích, ký chủ mở kỹ năng thành công, chúc mừng ký chủ nhận được skill Quick Attack

Quick Attack, một đòn tấn công dựa vào tốc độ, cũng có thể sử dụng skill này để chạy trốn hay truy đuổi. Nhận được skill này, Hình Na nhanh chóng thiết lập trong đầu một chuỗi các kế hoạch để chạy trốn.

Hình Na bật đứng dậy, đưa người về tư thế sẵn sàng chiến đấu, vô hồn nhập thể rồi ngay lập tức khom người xuống nhặt một viên ném thẳng về phía con sói.

Con sói xám bị một viên đá ném trúng, nó cảm giác như tôn nghiêm của mình bị khinh rẻ, nó quay sang phía Hình Na, bỏ mặc con mồi hấp hối lúc này của mình.

“Có ngon thì đuổi theo ta” Hình Na gào lên với con sói rồi xoay người đập lên mình một “Growth” sau đó sử dụng thêm “Quick Attack” để chạy chốn.

Đúng vậy, Hình Na quyết định chạy chốn, nhưng cô không chạy chốn một mình, cô còn vác con hồn thú ngàn năm hoặc vạn năm này theo. Làm một người con được nuôi nấng bằng sự yêu thương, chân thành bởi ba mẹ mình, cô không thể trơ mắt nhìn ba mình bị giết chết trong khi mình bỏ chạy được, dù cô có thành công trốn thoát thì cô cũng không thể tự tha thứ cho bản thân.

Hình Na nhanh chóng chạy đi như một con gió, cô lướt đi về phía sâu tận trong Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm, cố gắng kéo khoảng cách của con sói với ba mình, tạo cơ hội lớn nhất cho ba mình còn sống.

Con sói lao theo với một tốc độ nhanh hơn, nó tăng tốc tính dùng chân vồ lấy Hình Na. Ngay khi gần vồ tới Hình Na, cô nhanh chóng bật lên nhảy lên trên một thân cây, không dừng lại, cô điệp thêm cho mình một “Growth” sau khi né đòn đánh của con sói.

Hình Na tiếp tục nhảy, chạy rồi lại nhảy, lợi dụng sự linh hoạt của một cơ thể nhỏ bé, hai chân Hình Na hoạt động một cách cực hạn, hai tai và hai mắt cô cũng không ở không, chúng hoạt động một cách tối đa để tìm kiếm lối thoát, tìm các cành cây để đáp cũng như các phương hướng bất lợi cho con sói.

Dường như Hình Na đã chọc đến sự kiên nhẫn của con sói, nó há hàm răng của nó ra, phun ra một tia sáng như tia laze màu trắng bắn về phía Hình Na. Bất ngờ với đòn tấn công tầm xa của con sói, Hình Na chưa kịp làm phản ứng, đợi đến khi tia laze gần bắn tới người cô, Hình Na nhanh chóng dùng “Tackle” đập lấy đỉnh của cái cây cô đang đứng về phía tia laze đó.

Tia sáng của con sói bắn xuyên qua đỉnh của cái cây nhưng bị chậm vài khắc, Hình Na tranh thủ thời gian xoay người nhưng vẫn còn quá chậm.

“Aaah” Hình Na gào lên đau đớn, tia sáng đỏ bắn xuyên qua vai trái cô làm cho vai trái cô vạch ra một đường máu đỏ tươi. Nén lại đau đớn vì biết nếu như dừng lại là sẽ chết, Hình Na chịu nhìn con đau dùng cánh tay phải còn lại đập tiếp lên cơ thể một “Growth” nữa.

Hình Na xoay người nhanh chóng bỏ chốn, khuôn mặt nhỏ bé của cô tràn đầy mồ hôi và sự lo lắng, trên thân hình của một cô bé 7 tuổi mặt đang tái xanh, vai trái thì bị thương nhuộm máu, vết thương đỏ thẫm nhỏ những giọt máu của cô xuống đất làm kích thích thú tính của con sói, khiến nó trở nên điên cuồng hơn.

Con sói điên cuồng bắn ra các tia sáng nhắm về phía Hình Na, có kinh nghiệm từ lần đầu cô đã chú ý tới những đòn tấn công tầm xa của con sói, những lần bị bắn đầu cô luôn không kịp thời xoay người nên lại bị thương tại cẳng tay phải và bắp chân trái, 2 vết thương nhỏ xẹt qua làm cho thân hình nhỏ bé trở nên càng thể thảm hơn.

“Cố lên, cố lên nữa, ta phải sống sót” Trong đầu Hình Na là một tinh thần mạnh mẽ, khát khao được sống làm cho cô quên đi con đau tạm thời, mỗi lần bị bắn cô không quên cho mình thêm một “Growth” rồi “Quick Attack” bỏ trốn, lâu lâu gặp một vài cành cây to lớn cô không ngại sải “Tackle” đá gãy cái cây cản lại đường con sói.

Sau nhiều lần buff cho bản thân, Hình Na đã tăng nhanh được tốc độ, cô đã không còn trúng skill của con sói nữa.

Tưởng chừng như sắp thoát ra khỏi nguy hiểm, ông trời như muốn trêu chọc Hình Na, tận cùng của con đường Hình Na chạy lại là một ngõ cụt, đây là một vách núi, cô không cách nào vượt qua nó, quay đầu lại nhìn về phía sau chính là con hồn thú sói xám luôn sẵn sàng soi tái cô bất cứ lúc nào.

Con sói xám tiến đến càng lúc càng gần, nó nhìn cô với một cặp mắt đều cợt, đôi mắt sung huyết đỏ như thể đang khinh bỉ cô dám chạy trốn khỏi một hồn thú hùng mạnh như nó, kết quả cuối cùng không phải cũng nằm trọn trong bụng nó hay sao.

“Ta không cam lòng” Hình Na thủ thi trong điên cuồng, cô đã bị dồn tới bước đường cùng, đường không còn đường nào để thoát cả, cô đột nhiên ngừng mặt lên gào thét:

“TA KHÔNG CAM LÒNG AAAAA, MUỐN TA CHẾT, ĐƯỢC, CÓ CHẾT TA CŨNG KHÔNG CHẾT TRONG TAY NGƯỜI” Hình Na điên cuồng gào thét mà nhảy xuống vách núi, thả mình vào trong con gió, cô nhắm mắt lại như muốn tạm biệt thế giới này, thế giới mà cô đã sống được 7 năm, cứ như một giấc mơ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Khát vọng được sống

Thả mình vào trong con gió, khó ai có thể tưởng tượng nổi cảnh tượng một cô bé đang rơi xuống từ vách núi, khóe mắt cô còn chảy nước mắt, cô uất ức, cô còn muốn sống, cô điên cuồng, cô không phục a.

“Thật trớ trêu a” Hình Thiên thần nhiên nói, thần thể cô buông lỏng, lúc này đây cô cảm thấy thời gian trôi qua thật chậm, thật chậm, thật sự rất chậm, mọi thứ cứ trôi qua một cách đứt quãng hết như đang trên trời, khinh bỉ cô.

Thời gian trước khi cô xuyên qua, thời gian khi cô được trở lại làm một cô bé 5-6 tuổi, mọi thứ hiện ra trong đầu Hình Na.

Cô đã từng nghĩ rằng mình một lần nữa được trao cho sự sống, cô muốn sống sao cho không hổ thẹn với bản thân mình, không phải cúi đầu dè dặt bất cứ ai, cũng như phải sống thật tốt, thật tiêu dao tại cái thế giới kẻ mạnh làm vua, kẻ thua làm giặc này.

Ngay bây giờ cô thấy thật mệt mỏi, cơ thể cô rã rời, vết máu đang thấm vào áo quần, khuôn mặt xanh tái nhợt của cô như thể đang nói rằng bản thân cô đang mất dần sinh mệnh. Hình Na lúc này đây đang cảm thấy thật yếu đuối, thật vô lực, cô dần đang mất đi khát vọng được sống, khát vọng cơ bản của con người.

Cô bé nhỏ đó giờ đây đang nhắm chặt lại đôi mắt mình, nước mắt của cô cũng khô đi, cô dường như còn chẳng buồn khóc nữa. Aaa~, cô đang chấp nhận số phận sao.

Hình Na đang dần rơi xuống, rơi xuống, tại nơi tận cùng của đáy vực chính là mồ chôn mai táng của cô. Cô không còn cảm thấy sợ nữa.

“Con thật sự muốn như thế sao” Bỗng nhiên, giọng của mẹ cô Vũ Ngọc vang lên trong đầu như đang chất vấn cô.

“Con không phải là bảo bối đáng tự hào của chúng ta sao, sao con có thể từ bỏ một cách dễ dàng như vậy được” giọng của ba cô Hình Thiên như vừa đang an ủi, vừa trách móc tại sao cô lại từ bỏ dễ dàng như vậy.

Tại khóe mắt của Hình Na, nước mắt bắt đầu chảy, cô khóc, tận sâu trong thâm tâm cô còn muốn sống a, cô còn muốn gặp lại ba mẹ, cô còn muốn được ba mẹ cưng chiều, cô muốn sống tiêu dao, muốn cho ba mẹ sống hạnh phúc và tự hào về cô a.

“Con đàn bà khốn nạn, sao mày dám đánh tao” giọng nót chua chát của tên nhà giàu khốn nạn muốn làm thịt cô vang lên

“Cút đi, cô chỉ là con nhân viên quèn, cô đã đắc tội đến người không thể đắc tội rồi đó biết chưa, cô không chỉ không làm được cái tích sự gì lại còn ảnh hưởng đến công ty chúng ta” giọng của sếp cô vang lên

Hai bàn tay của Hình Na nắm thật chặt, lông mày cô nheo lại, cô căm tức, cô không muốn bị đè ép, cô còn chưa có cuộc sống mong muốn của cô a.

“Eevee, eevee, eeveeeeeee” Giọng nói của tiểu Eevee trong đầu cô vang lên thật to, thật rõ rệt, như đánh thức cô dậy khỏi vực sâu, Hình Na gào lên khóc thật to “Guaaaaaa, huaaaaaa huaaaaa” rồi mở căng hai mắt

Hình Na đã hoàn toàn vực dậy tinh thần của bản thân, bỏ qua nỗi đau thể xác mà cô đang gánh chịu, Hình Na cố gắng vùng vẫy, cố gắng tới gần vách đá. Bám hai đôi bàn tay non nớt của mình vào vách đá, bàn tay cô toát da chảy máu, Hình Na vẫn bám, dẫu cho con đau này có thấm vào gan vào ruột cô vẫn phải nhịn, bởi vì cô muốn sống a

Níu kéo lấy vách đá với hi vọng giảm bớt tốc độ rơi xuống, mười ngón tay cô bầm nát, máu chảy kéo lại mười vệt đỏ trên vách đá kéo dài, những xương đốt ngón màu trắng của cô lộ ra, cô vẫn cố níu kéo, giảm bớt lực rút được bao nhiêu thì giảm, cô phải chịu đựng cơn đau này.

Cho đến khi hai bàn tay của cô không còn bám lấy vách đá nổi nữa, cô rơi tự do xuống mặt đất, ngay phía dưới cô là một cái hồ nhỏ, tuy nhiên nếu để cô rơi tự do xuống với độ cao này kiểu gì cô cũng nát bét mà chết.

Hình Na nhanh chóng suy nghĩ cách để sống, dưới áp lực sống còn cường đại, cô nhanh chóng nhắm mắt lại, hai hàm răng cô nghiến kèn kẹt để giảm bớt cơn đau truyền tới đại não.

Ngay khi tới gần cái hồ, một cơn gió thoáng thổi qua, Hình Na mở căng tròn mắt, cô dùng toàn bộ hồn lực còn sót lại của mình để thực hiện một lần võ hồn nhập thân. Dùng tay buff cho bản thân một “Growth” rồi quay người lại thực hiện một cú đá bằng toàn bộ lực lượng “Tackle”, lợi dụng lực cản của cú đá với mặt hồ để giảm bớt áp lực rơi xuống.

“Gyaaaaaaaaaaaaa” Hình Na gào lên và đá, “ẦM” mặt hồ bị đập ra một vùng trống, Hình Na ra vào bên trong và gục ngã, trước khi nhắm mắt lại cô thoát ra trạng thái võ hồn nhập thân, để Eevee tự xuất hiện và nói

“Tiểu Eevee, làm ơn kéo ta lên, ta.. muốn...sống....a..a” Hình Na nói một cách đứt quãng, rồi gục vào bên trong bọt nước

“Eevee, eevee” tiểu Eevee cũng hoảng hốt không kém, nó không muốn chủ nhân của mình chết a, nó không giống những võ hồn khác, nó là pokemon a, nó có cảm tình a, sống chung với Hình Na một năm trời hai người đã thành lập một liên kết bền vững

Tiểu cún con dùng toàn bộ sức lực của mình, đem hàm răng cắn chặt vào bộ đồ của Hình Na, bằng vào bốn chân nó cố bơi ra khỏi hồ, còn chưa biết nơi đây có an toàn hay không nhưng cần phải thoát khỏi cái hồ này đã.

Eevee bơi được gần nửa cái hồ, nó thấm mệt, nó cũng chỉ là một con pokemon nhỏ bé, vác theo một người và bơi hết một cái hồ đối với nó cũng vô cùng khó khăn.

Trên trán của chú cún thấm mồ hôi, ngay tại lúc chú muốn bỏ cuộc thì chú nhớ lại a

“Tiểu Eevee, lại đây ăn kẹo nào”

“Tiểu Eevee, đi dạo nào”

“Tiểu Eevee, ta yêu người lắm”

“Tiểu Eevee, đừng bỏ ta nhé..”

Eevee mở căng đôi mắt của mình ra, bản thân eevee đã thấm mệt nên chú không thể sử dụng skill được, nhưng nhớ đến tình cảm của mình và chủ nhân, như có một lực lượng nào đó bao bọc, chú cún nhỏ đã thành công kéo chủ nhân của nó lên bờ.

Eevee lên bờ, nhả ra cái áo, nó thờ hồng học, mệt mỏi, gục ngã và rồi hóa thành luồng sáng trở lại cơ thể của Hình Na.

Một khung cảnh đồ sộ, tại nơi mà Hình Na đang nằm cứ như là thiên đường, xung quanh khắp nơi là cây cỏ đủ màu sắc, dưới thân Hình Na là những đám cỏ mọc xanh tươi tốt, chính giữa chính là cái hồ mà Hình Na rơi xuống.

Tại chính giữa khung cảnh xinh đẹp này, một cô bé toàn thân là máu đang nằm bất tỉnh tại chính giữa bức tranh thơ mộng này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tỉnh lại, cô bé tinh linh xinh đẹp

“Là lá la là la – là la la – lá la la- la là la” Một giọng hát vang lên trong chốn rừng sâu, một cô bé với mái tóc hoàng kim, đôi mắt lưu ly đang đứng trên nước hát vang bài ca của riêng cô.

Một giọng hát thật đẹp, giọng hát của cô cứ như xua tan đi mọi buồn phiền của thế giới này vậy.

Mang trên mình một bộ đồ xinh đẹp, tà áo màu xanh dương phất phoi trước ngọn gió, tay phải cô đưa lên vén mái tóc ra sau, tiếp tục bài hát của mình với những vũ điệu của tinh linh, tay cô đưa ra như khiêu vũ với gió, chân cô bước theo nhịp của tiếng chim hót chốn rừng xa.

Cô bé tóc vàng kim này bay nhảy trên mặt hồ, thật kỳ lạ, cô không hề chìm xuống, cô đứng trên mặt hồ cứ như là một điều hiển nhiên, mái tóc cô đung đưa theo chiều gió, bỗng chợt một cơn gió thổi mạnh lên, mang theo vài cộng lá bay ngang kéo theo mái tóc cô phất phới, một đôi tai thon dài xinh đẹp, đặc trưng của tinh linh được hiện ra trên khuôn mặt cô bé.

Bé gái mỉm cười, khẽ khép đôi mắt lại cô đi theo nhịp của bài hát, dùng đôi tai để lắng nghe âm thanh của gió, âm thanh của cây cỏ, âm thanh của bầu trời.

Bỗng chợt cô dừng lại nụ cười của mình, cô nghe thấy tiếng tim đập, cô nghe thấy tiếng hít thở, cô nghe thấy tiếng của một loại sinh vật không nên xuất hiện ở nơi này. Bước nhanh theo chiều của cơn gió, cô nhảy lên, sau lưng cô hiện lên một đôi cánh bướm màu xanh lá nhạt, vút bay theo tiếng thở mà cô nghe được.

Bay tới nơi mà cô lắng nghe thấy nhịp thở, bé gái tinh linh chợt nhìn thấy một cái xác của nhân loại, à không một cơ thể của nhân loại, tên nhân loại này còn sống, nhưng trong đũa bé nhân loại lại thật tội nghiệp.

Đứa bé cô tìm ra không ai khác chính là Hình Na, thân hình nhỏ bé của một cô bé 7 tuổi, cơ thể máu chảy be bét, nhất là bờ vai trái của cô có một đường chém kéo dài, hai chân, hai tay không chỗ nào lành lặn, kinh khủng nhất là đôi bàn tay nhỏ bé của Hình Na đã nát bấy, có thể nhìn rõ những đốt xương trắng tinh sảo.

Đáng lý ra, nếu như có kẻ ngoài xâm nhập vào trong lãnh địa của mình, bé gái tinh linh lẽ ra nên lập tức giết chết đối phương, nhưng khi nhìn thấy một bé gái như bản thân mình, lại còn bị thương toàn thân, dường như không sống nổi nữa, cô bé tinh linh đã không đành lòng buông tay.

Cũng không phải là cô bé tinh linh vì thấy đối phương là một bé gái, lại bị thương sắp chết mà rù lòng từ bi, mà là vì từ trên thân thể của Hình Na, cô bé tinh linh thấy được một khát vọng mạnh mẽ, khát vọng được sống được trào ra mãnh liệt từ trên người Hình Na.

Vì xét thấy đối phương có một linh hồn trong sạch, lại thêm khát vọng sống mãnh liệt từ Hình Na, đối với cô bé tinh linh, chỉ có những kẻ còn dục vọng muốn sống mới nên sống, vậy nên cô đã không giết chết Hình Na, trái lại còn vì cô trị thương.

Cô bé tinh linh nhảy ra giữa hồ, đứng bên trên và triệu hồ ra một cây đàn tranh, xung quang cô xuất hiện 8 cái hồn hoàn sáng rực, tím, tím, đen, đen, đen, đen, đỏ, đỏ. 8 cái hồn hoàn siêu mạnh được phát ra từ cô bé tinh linh nhìn trông như chỉ có 7 tuổi bằng Hình Na.

Cô bé tinh linh phát động hồn kỹ của hồn hoàn thứ 6 và thứ 7, hồn hoàn màu đen và hồn hoàn màu đỏ sáng lên, cô bé lập tức đưa tay ra đánh đàn, vừa đánh vừa hát.

“Là lá la, lá lá la, là lá lá la lá, lá lá lá lá lá là lá”

“Là lá lá lá, là lá lá, là lá lá, là lá lá, là lá lá, là lá lá”

Từng đợt âm thanh phát lên thì từng đợt sóng phát ra từ cây đàn cũng chạy dọc theo mép hồ, bao quanh cơ thể Hình Na.

Cơ thể Hình Na được nâng bổng lên, toàn thân cô được bao bọc bởi hồn lực của cô bé tinh linh, các vết thương của cô như nhận được đại bổ, từng vị trí như vai, cẳng tay phải, chân trái,... Đặc biệt là đôi bàn tay của cô, mọi thứ đang lành lại.

Bài ca của tinh linh hát ra không những có thể chữa trị cho Hình Na, nó còn vô cùng xinh đẹp, bài hát hay đến nỗi những thực vật xung quanh khu rừng nay cũng nhún nhảy theo nhịp điệu bài hát.

Từng chú chim và bướm bay lượn khắp nơi, cảnh tượng Hình Na được chữa trị đẹp như trong mơ vậy.

Giọng ca tuyệt vời đó vang mãi, vang mãi, mọi vật xung quanh cứ như dừng lại, chúng dường như muốn giọng ca đó cứ thế hát, cứ thế xinh đẹp, đừng kết thúc.

Nhưng mọi chuyện tất nhiên phải có một hồi kết, khi vết thương của Hình Na được chữa trị hoàn toàn, cô bé tinh linh cũng dừng lại bài hát của mình, cô thu hồi vô hồn và dang đôi cánh của mình bay lại gần Hình Na.

Đã lâu lắm rồi cô mới được tiếp xúc với một cô bé nhân loại có vóc dáng giống mình, “ước chừng 6-7 tuổi đi, ắt hẳn là đã thức tỉnh vũ hồn của bản thân rồi. hừm, một tinh linh sống gần 100 tuổi như mình cũng có ngày đi cứu một con nhóc nhân loại đấy” cô bé tinh linh ai thán mà chọc vào má Hình Na.

Đường như cảm giác đến có ai chạm vào bản thân, Hình Na khẽ mở mắt ra, xung quanh cô là một khu rừng vô cùng xinh đẹp, chính giữa là một con hồ, còn bên cạnh cô là một cô bé vô cùng xinh đẹp.

Hình Na tròn trĩnh mắt ra nhìn về phía cô bé, phải nói là “vô cùng xinh đẹp” hoàn toàn không thể mô tả được vẻ đẹp trước mắt của cô bé này, đây tựa như là một kiệt tác của ông trời, cô bé đẹp như một thiên sứ, mái tóc dài vàng kim, đôi mắt lưu ly, sau lưng lại có một đôi cánh màu xanh lá nhạt.

“Đây là đâu, ta còn sống ư, còn cô là ai?” Cô nén trong lòng kinh ngạc, mang theo một chút đề phòng Hình Na gắng giọng hỏi

“Đây là địa bàn của ta, tinh linh rừng rậm, còn cô, đường nhiên là cô còn sống, mắc công ta tốn bao công sức để cứu cô nếu như còn để cô chết thì ta nhục tìm khối đầu hủ đập mặt chết đi cho vừa” tiểu tinh linh ngạo kiêu lên mặt đáp trả.

“Cứu ta, cô ư, A, vết thương trên cơ thể biến mất hết rồi” Hình Na ngạc nhiên khi nhìn thấy cơ thể mình hoàn toàn khỏe mạnh không hề có bất cứ vết thương nào.

“Tất nhiên rồi, đã nói là ta cứu cô, tất nhiên là cô phải còn sống toàn vẹn rồi, bỏ đi cái sự đề phòng của cô ngay đi, nếu không ta đòi ý đem cô giết chết bây giờ” tiểu tinh linh tiếp tục ngạo kiêu, cô dường như khó chịu với sự đề phòng của Hình Na, tỏ ra một chút uy áp, tức giận mà nói.

“A, xin lỗi, cảm ơn bạn, bạn là ai?” Hình Na bối rối khi nghe thấy tinh linh nói vậy, cảm nhận được uy áp từ người tinh linh, cô tin chắc rằng nếu như cô bé đó muốn giết cô thì đó là một điều vô cùng dễ dàng, cô bỏ đi sự đề phòng của mình mà chân thành hỏi.

“Tên của ta, ngươi muốn biết ư, được thôi, Alvis, tên ta là Alvis” Tiểu tinh linh chớp chớp mắt rồi nói ra một cái tên cho mình.

“Cảm ơn ngươi, Alvis, thật sự cảm ơn ngươi” Mặc dù biết chắc đây không phải tên thật của tiểu tinh linh, nhưng một cái tên thôi, chỉ dùng để xưng hô, tên gì không quan trọng, quan trọng là cô gái này đã cứu chính mình

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Nhiệm vụ, khế ước hoàn thành

“Được rồi, cô bé nhân loại loài người kia, nếu đã biết tên ta, giờ có thể kể cho ta lý do vì sao một nhân loại như cô tại có thể xuất hiện tại khu rừng tinh linh được chứ?” Alvis cảm thấy có chút thắc mắc về sự hiện diện của Hình Na tại đây.

Hình Na có chút bất ngờ vì câu hỏi của Alvis, lo lắng một lát rồi Hình Na cũng kể cho Alvis lý do mà cô rơi xuống đây, tất nhiên là trừ bỏ đi một số chi tiết bí mật như hệ thống hay skill của eevee, tuy nhiên cũng đúng sự thật tầm 80%.

Alvis nhìn cô với đôi mắt lưu ly, Alvis cúi đầu để cho phần tóc mái vàng kim che khuất đi đôi mắt, điều này làm cho Hình Na không biết cô gái tinh linh phía trước này đang suy nghĩ điều gì.

Đột nhiên một cơn gió thoảng thổi qua, một chiếc lá rơi xuống ngang trên bờ má của Hình Na, chiếc lá bị chẻ đôi tách ra, lưu lại trên khuôn mặt trắng nõn của cơ thể 7 tuổi Hình Na một vết rạch nhỏ.

Hình Na giật mình nhìn hành động của Alvis, cô trở nên lo sợ, liệu mình đã nói gì sai chăng? Tại sao cô bé này vừa mới cứu mình lại có ý định muốn giết mình? Chẳng lẽ ngay từ ban đầu cô ta đã có ý định này? Nhưng nếu vậy tại sao cô ta lại cứu sống mình trước?

“Ngươi biết không, các tinh linh có thể đọc được dòng sóng điện từ của người khác đó” Giọng nói của Alvis chen ngang những suy nghĩ của Hình Na, dường như Alvis biết rõ lúc này Hình Na đang nghĩ điều gì, cô ngẩng khuôn mặt của mình lên, cặp mắt lưu ly hóa thành màu tím sâu thẳm, đôi môi cô khẽ nhếch lên cười lạnh.

“Như vậy có nghĩa là?” Hình Na hơi e ngại nhưng không hề lo sợ, dù sao đi chăng nữa thì Hình Na lại không nói dối, cô hỏi lại Alvis.

“Như vậy có nghĩa là ta biết được những gì ngươi đang nói là thật hay giả” Alvis cười khê đáp lại Hình Na.

“Nhưng ta lại không có nói dối, hành động vừa rồi của cô là có ý gì?” Hình Na khẳng định những lời nói của bản thân, mặt đối mặt tiếp lời của Alvis.

“Tất nhiên là ta biết rõ là cô không nói dối, nếu không cô nghĩ bây giờ trên mặt cô chỉ là một vết rạch nhỏ vậy thôi sao, nếu nãy cô mà nói dối hoặc không đúng sự thật thì không cần cô nói hết câu, đầu cô đã lia khỏi cổ rồi” Alvis cười lạnh, cặp mắt đáng yêu của cô ban đầu đã hoàn toàn biến mất, còn lại giờ đây chỉ là đôi mắt khát máu, tàn nhẫn và băng lãnh.

Sự thay đổi rõ rệt về khí tức của đứa bé đứng trước mặt cô làm cho Hình Na cảm thấy rùng rợn cả thân mình, không ngờ một người đã trải qua bước ngoặt sinh tử như cô lại run sợ trước mắt đứa bé không biết tên này.

“Nếu như ta đã không nói dối, liệu cô có thể cho ta biết cô là ai và đến từ đâu không?” Hình Na nhanh chóng đổi đề tài đồng thời cố gắng moi móc thông tin từ đối phương.

“Thú vị, mặc dù cô không nói dối nhưng cô cũng không nói hết hoàn sự thật phải không? cơ mà không ngờ cô còn muốn biết về ta nhiều hơn nữa cơ đấy” Alvis trả lời cô một cách trêu đùa, khuôn mặt nhìn Hình Na như nhìn một món đồ chơi.

“Maa, Nếu cô muốn biết thì cũng không có vấn đề gì, ta là một hồn thú mười vạn năm tu luyện hóa thành dạng người, khu rừng tinh linh này là nơi ta sinh sống, vậy nên ta đặt tên cho nó là khu rừng tinh linh, tất cả điều này chả có ý nghĩa gì cả, đúng không?” Alvis nói một ít về bản thân, bày ra một khuôn mặt hứng thú quan sát biểu cảm của Hình Na

“Hồn thú mười vạn năm!!!” Đồng tử của Hình Na thu nhỏ, con mắt cô căng tròn ra trong một khắc nhưng tất cả đều bị Alvis quan sát hết.

“Ừm~” Alvis trả lời một cách ồm ồm, cô khá ngạc nhiên khi Hình Na biết cô là hồn thú mười vạn năm lại có thể bình tĩnh như vậy, có thể giữ bình tĩnh như vậy chỉ ít sau này nếu cô ta thành công lớn lên, chắc chắn cũng sẽ trở thành một con quái vật đáng sợ đây, Alvis trong lòng lại mỉm cười, cô đã có một số ý định với cô bé phía trước.

“Thế tại sao một hồn thú mười vạn năm như cô lại ở tại một nơi hẻo lánh tại đây vậy, nếu tôi đoán không nhầm thì khu vực này vẫn chưa thuộc khu vực bên trong của Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đi?” Hình Na nhanh chóng đưa ra nghi vấn của mình

“Tại sao à, tại vì ta bị phong ấn tại nơi này vậy thôi, nếu như không có một siêu cấp Phong Hào Đấu La level trên 95 cường giả toàn lực giúp đỡ thì ta vẫn sẽ bị nhốt kẹt tại đây” Alvis rất vô tư kể ra tình trạng của mình, sau đó nở một nụ cười hồ ly nhìn Hình Na.

“Cần có một siêu cấp Phong hào đấu la dùng toàn lực mới mở ấn được ư, Khoan đã, nói vậy nói cách khác cô đã bị giam cầm tại đây dưới hình dạng con người trong bao lâu vậy” Sau khi bị bất ngờ bởi yêu cầu mở ấn, Hình Na bị dời đi sự chú ý bằng vào số tuổi của cô Alvis, cô bé tinh linh bé nhỏ trước mắt.

“Aa~ không ngờ sự chú ý của cô lại lạc trôi tới tận đây cơ đấy, ngươi đoán thử xem” Alvis rất thú vị đợi Hình Na đoán tuổi của cô.

“7-8 năm, không thể quá ngắn rồi, 20-30 năm” Hình Na phán đoán

“100 năm” Alvis cười hi hi, giờ cả hai bàn tay mười ngón của cô ra và trả lời Hình Na

“100 năm, nói vậy cô là bà già rồi” Hình Na bị con số 100 ế trụ, cô bật thốt

“Hự” Hình Na bị một cú đá thẳng vào bụng, gập người lại đau quần quại.

“Ngươi nói ai là bà già” Alvis nổi giận cho Hình Na một cước và gào to nói.

“Dạ em xin lỗi” Gắng gượng từ trong cơn đau bật dậy, Hình Na nín cười nói.

“Thôi đi vào chuyện chính đi, nãy giờ nói chuyện ắt hẳn ngươi cũng biết ý tứ của ta rồi chứ” Alvis đi thẳng vào vấn đề.

“Thời gian, cách liên lạc, làm sao để ta tìm lại nơi này, ta được ích lợi gì” Hình Na nhanh chóng đáp lại Alvis, cô đưa ra các thông tin thiết yếu mà cô cần phải biết.

“Thời hạn 50 năm, lợi ích ta sẽ không bạc đãi cô, còn cách liên lạc lẫn làm sao để tìm lại nơi này thì đợi cô đồng ý giúp ta giải ấn cái đã” Alvis cũng không dài dòng.

Hình Na đang ngẫm lại trong lòng, 50 năm trôi là một khoảng thời gian không dài cũng không ngắn, nếu như chỉ là một người bình thường khó biết có thể trở thành một siêu cấp đấu la hay không, nhưng với hệ thống, cô tin rằng 50 năm đã đủ cho cô trở thành một siêu cấp đấu la. Ngay lúc Hình Na đang suy nghĩ, âm thanh của hệ thống lâu rồi không kêu giờ vang lên

- Tích, kiểm tra ký chủ nhận được yêu cầu từ một tinh linh hồn thú vĩ đại, kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến

Nhiệm vụ: Giải thoát phong ấn cho đại tinh linh Alvis, thưởng cho: không biết, phạt: không biết. Phải chăng tiếp nhận?

Khi Hình Na thấy 4 chữ nhiệm vụ chính tuyến, cô biết rằng đây là một nhiệm vụ bắt buộc, có tầm quan trọng to lớn đối với sự phát triển của cô trong tương lai.

“Tiếp nhận” Hình Na mặc niệm lựa chọn đồng ý, đồng thời đây cũng là câu trả lời mà cô dành cho Alvis.

“Tốt lắm vậy chúng ta cùng làm một khế ước đi, kẻ bất tuân với khế ước sẽ phải chết, thế nào, để đảm bảo cho cả 2 chúng ta” Alvis mỉm cười rất tươi nói với Hình Na

“Tốt, ta cần phải làm gì?” Hình Na đáp ứng, cô biết kiểu gì cũng cần một kiểu khế ước vậy, giống như hợp đồng làm việc của thời hiện đại thôi, kẻ bắt tuân phải chịu trả một cái giá lớn.

“Lặp lại theo ta, con bé loài người” Alvis nói với Hình Na

< Hồi những vì sao trên bầu trời, hồi ánh trăng sáng tỏa, hãy phù hộ cho chúng con nữ thần vĩ đại Arceus, Chúng con cầu mong thần làm minh chứng cho hai kẻ hèn chúng con, người bắt tuân sẽ phải chịu hình phạt 28 đại cực hình, sống không bằng chết, vĩnh viễn không được luân hồi >

Cả hai cùng nhau lặp lại lời cầu nguyện trên, từng sợi dây xích bao bọc quanh hai người, từng sợi, từng sợi xích kéo dài rồi lại gần Hình Na và Alvis, sợi dây xích biến mất, nơi trung tâm hai người một nguồn sáng tỏa ra.

Hình Na mở mắt ra, cô cảm thấy bản thân có thêm một sợi cảm ứng nào đó với cô tinh linh trước mắt này.

“Khế ước, hoàn thành” Alvis cũng chậm rãi mở dần mắt ra, cô nở một nụ cười thật tươi, không phải nụ cười đáng sợ lúc nãy, mà là một nụ cười giống như của một đứa bé 6-7 tuổi, đôi mắt lưu ly đẹp như một kiệt tác trời ban.

Alvis và Hình Na nhìn nhau và nói “Từ giờ chúng ta trói buộc với nhau rồi, xin chỉ giáo thêm”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Thu hoạch phong phú, Hồn hoàn thứ nhất

Hoàn thành xong khế ước kết nối cả hai, Alvis và Hình Na đã được kết nối với nhau bằng một sợi xích vô hình.

Hình Na mặc niệm gọi giao diện cá nhân và giao diện võ hồn.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 7

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 10 (2500/10000 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 157/300)

Võ hồn: Eevee

Đăng cấp: 10 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Normal

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack

Đây là thực lực hiện tại của cô, vì không hấp thu được bất cứ hồn hoàn nào nên về cơ bản thì Hình Na không thay đổi gì nhiều.

Ngoại trừ Eevee có học thêm được một skill mới là Quick Attack, còn lý do vì sao độ thân mật của cô và Eevee tăng lên hơn cô cũng không biết lý do tại sao, Hình Na nhanh chóng hỏi hệ thống

- Ký chủ và võ hồn Eevee tăng lên hơn thân mật là bởi vì đứng trước nguy cơ sinh tử, cả hai gắn bó chặt với nhau, Eevee nhận ra tình yêu của cô và đã có ý thức. Đề nghị ký chủ nhanh chóng tăng tình hữu nghị với Eevee, chúc võ hồn của ký chủ sớm ngày tiến hóa.

Hình Na nghe ra được lý do vì sao độ thân mật tăng lên, cô cũng hiểu được trong sinh tử, hoạn nạn có nhau là cách tốt nhất để tăng độ thân mật. Đây cũng coi như là trong họa có phúc, ở hiền gặp lành đi. Ăn ở như cô ông trời nó thương là phải rồi.

Nói gì thì nói, độ thân mật tăng tuy quan trọng, nhưng quan trọng bây giờ mới đáng nói, Hình Na đã chấp nhận nhiệm vụ giải cứu Alvis, mở phong ấn hộ cô, không lý gì mà cô không lấy lại một số món lời “nhỏ nhỏ”.

“Việc trở thành một siêu cấp Phong hào đấu la trong 50 quá khó, liệu Alvis tỷ tỷ đại nhân có bảo bối nào giúp tiểu muội muội mạnh lên không” Đã ký

khế ước, Hình Na nhanh chóng vuốt đuôi ngựa Alvis

“Đẹp ngay cái kiểu nói chuyện đó đề” Alvis rợn hết cả người, cái kiểu nói chuyện chết tiệt của Hình Na làm cô phát tím.

“Đi theo ta” Alvis dẫn theo Hình Na đi theo những cái hồ liên tiếp, dầm trên những bãi cỏ xanh mướt, 2 người đi tới một cái hang động.

Bên trong hang động tối thui, ở chính giữa của cái hang có một tảng đá, mọc ngay phía trên là một đóa hoa phát sáng lưu huỳnh màu hồng.

“Eevee, eevee” Tiểu eevee như cảm nhận được điều gì đó, không cần Hình Na gọi ra tiểu eevee đã tự động xuất hiện, dường như nó rất ham muốn bông hoa phía trước.

“Oh, đây là võ hồn của người sao, thú võ hồn? ngạc nhiên đây, trong có vẻ như cô không bình thường, võ hồn của cô lại càng không bình thường, một võ hồn mà lại có cảm xúc như vậy thì hiếm thấy đấy” Alvis đánh giá võ hồn của Hình Na

“Mà thôi, không quan trọng, một trong hai món đồ ta sẽ đưa cho cô chính là đóa hoa này, nó tên là Lưu Ly Thảo, tác dụng của nó là cải thiện thể chất, tăng cường sức chịu đựng của bản thân, ăn đóa hoa này cơ thể của cô có thể chịu đựng được hấp thu một hồn hoàn ngàn năm chứ không có đùa đâu” chỉ vào đóa hoa, Alvis nhanh chóng giới thiệu tác dụng của nó.

“Có thể giúp cơ thể chịu đựng hấp thu hồn hoàn ngàn năm, thật đáng sợ” Hình Na kinh hãi, nếu như thứ này giúp cô hấp thu được hồn hoàn ngàn năm, cơ thể cô sẽ tiếp tục được cải thiện, cứ vậy cô sẽ có được một bộ hồn hoàn siêu hoàn hảo. Quả là một báu vật hiếm thấy.

“Đừng lảng nhảng nữa, lo hấp thu đi” Alvis bay lên ngắt lấy đóa hoa đưa cho Hình Na.

Cầm trên tay Lưu Ly Thảo, Hình Na nhanh chóng đưa nó vào mồm, đóa hoa lập tức hóa thành chất lỏng chảy trơn tuột vào trong cổ họng Hình Na.

Cảm nhận được một nguồn hồn lực từ cơ thể trào ra, Hình Na nhanh chóng ngồi xuống, xếp bằng, cố gắng hấp thu được vật cải thiện thể chất.

Tiểu Eevee thấy Hình Na nuốt vào đóa hoa, nó nhanh chóng lao lên ngồi trên đùi của Hình Na, eevee cũng nhắm mắt lại cứ như thể nó cũng đang tu luyện vậy.

Con đau nhức phát ra khắp xương cốt, tiếng kéo cọt, rắc rắc, hồn lực từ Lưu Ly Thảo đang cải thiện thể chất của Hình Na, thậm chí cả tiểu eevee trên trán cũng xuất hiện lấm tấm mồ hôi.

- Phát hiện ký chủ hấp thu cao cấp được vật, hấp thu được kinh nghiệm 10000 exp

- Bởi vì ký chủ hấp thu lượng lớn tinh linh tinh hoa từ Lưu Ly Thảo, võ hồn pokemon Eevee của ký chủ học tập được kỹ năng “Charm” Fairy type – move.

- Bởi vì ký chủ chưa hấp thu hồn hoàn nên chưa thể thăng cấp, đề nghị ký chủ nhanh chóng đẩy nhanh tiến độ hấp thu hồn hoàn.

Nghe thông báo từ hệ thống, Hình Na kinh hãi phát hiện chỉ với một bông hoa mà cô với cả tiểu Eevee đều có được nhiều thu hoạch như vậy

Ban đầu cô còn đau đầu không biết đi tìm đâu skill hệ Fairy cho Eevee, nay Eevee đã học được Charm, vậy chỉ cần độ thân mật Friend points đạt max là Eevee có thể tiến hóa thành Sylveon, trở thành càn hùng mạnh hơn mà không kém phần khéo léo xinh đẹp pokemon.

“Đồ vật thứ hai là gì, ta cần một cái hồn hoàn ngàn năm để lên cấp hồn sĩ, người có không” Hình Na hấp thu xong Lưu Ly Thảo, cô nhanh chóng hỏi Alvis một cái hồn hoàn, đây là thứ cô cần thiết nhất ngay bây giờ.

“Hồn hoàn ngàn năm thì không có, nhưng hồn hoàn càng quý trọng hơn thì có đấy, cô lại đây, uống cái này” Alvis gọi Hình Na lại, cô cầm còn dao vạch trên ngón tay cái một đường nhỏ, một giọt máu màu hoàng kim được tách ra từ tay Alvis

“Đây là?” Hình Na hỏi

“Đây là tinh huyết của ta, hấp thu nó người sẽ được một hồn hoàn trăm năm, tuy nhiên đừng khinh thường nó, khi người sở hữu 3 hồn hoàn nó sẽ tự thăng lên hồn hoàn ngàn năm, sở hữu 6 hồn hoàn nó sẽ thăng lên hồn hoàn vạn năm, còn khi người trở thành Phong hào đầu la nó sẽ trở thành hồn hoàn mười vạn năm. Sở hữu một cái hồn hoàn mười vạn năm trong tương lai, kinh hãi không a?”

“Alvis, rốt cuộc cô là hồn thú dạng gì vậy” Hình Na nhìn không được tò mò hỏi

“Ta là hồn thú dạng gì thì tạm thời người chưa cần biết, đến khi nào người trở nên mạnh mẽ tự nhiên người sẽ biết thôi” Alvis từ chối trả lời câu hỏi của Hình Na

“Vậy ta nhanh chóng hấp thu nó thôi, ta còn cần phải về Tinh La Đế Quốc để gặp lại ba mẹ nữa” Hình Na vội vàng muốn uống giọt máu của Alvis

“Không nhanh vậy đâu, dù cho ngay lúc này cô chỉ nhận được hồn hoàn trăm năm, nhưng bản chất của nó vẫn là máu của hồn thú mười vạn năm, uống nó vào cô còn phải mất thời gian tiêu hóa đấy, sớm thì 7-8 tháng, muộn thì có khi 1-2 năm” Alvis dội vào người Hình Na một thau nước lạnh

“Cần thời gian nhiều như vậy ư?, cơ mà cũng đúng” Hình Na đang phân vân, cô rất vội để quay lại xem ba mẹ mình như thế nào rồi, lần cuối cô dùng bản thân mình để dụ đi con hồn thú sói xám, không biết ba có chạy trốn được không, nhưng thực lực bản thân là thiết yếu, dù bây giờ có ra cô cũng không làm được gì cả. Hình Na quyết định ở lại khu rừng tĩnh linh để hấp thu tinh huyết của Alvis.

“Ta chọn ở lại, thời gian tới, bảo vệ ta, nhờ ngươi” Hình Na ăn vào giọt tinh huyết, hai mắt nhắm dần lại, nhờ Alvis bảo vệ cô trong khi cô đang tiêu hóa.

Eevee cũng nhanh chóng hóa thành một tia sáng quay trở lại cơ thể của Hình Na, bao bọc cơ thể cô là một lớp chất lỏng, Hình Na đang ngủ say bên trong, lúc này cô không còn biết gì xảy ra ở thế giới bên ngoài hết, cô bị cách ly trong cái trứng được tạo bởi dịch, giống như là cô trở thành một con hồn thú sơ sinh đang nằm trong trứng vậy, Hình Na đang ngủ say để chờ ngày lột xác. Còn Alvis đóng vai trò thủ hộ, bảo vệ Hình Na trong khi cô đang chìm sâu vào trong giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ngủ say tỉnh dậy, rời khỏi khu rừng tĩnh linh

Thời gian trôi qua thật nhanh chóng, chúng đi thật nhẹ nhàng, thảnh thơi lại không hề quay đầu lại để ngắm nhìn ai.

Thu qua Đông lại đến, Đông qua thì Xuân lại đến, các mùa luân phiên nhau thay thế nhau biểu thị các trạng thái của tự nhiên qua thời gian. Tại một khu rừng nhỏ bí ẩn nằm ở vùng ranh giới giữa phần ngoài và phần trung tâm của Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm. Ánh nắng mặt trời chói rọi làm tan đi lớp băng tuyết phủ đầy trên hang động.

Một bé gái ước chừng 6-7 tuổi mái tóc màu vàng kim đang ngồi trước cửa hang như đang thủ hộ một cái gì đó.

Đó chính là Alvis, nữ tinh linh trong hình hài của một đứa bé, giờ đã là tròn 1 năm kể từ ngày cô thủ hộ cho Hình Na ở đây. Bấm ngón tay tính giờ thì Alvis nhú lại mày, có vẻ như thời gian mà Hình Na thức dậy sắp đến rồi.

Không qua mấy tiếng sau, bên trong hang động phát ra tiếng vang âm ỉ, Alvis ngó đầu hướng về phía bên trong quan sát, một cô gái trần truồng lồ lộ đang bước ra từ một cái bọc dịch như quả trứng, có điều không giống như lúc mới bắt đầu, bây giờ khắp toàn thể khối dịch này trở nên đen xì, đây chính là tạp chất mà tinh huyết Alvis giúp Hình Na thải ra. Nó vừa giúp Hình Na có được hồn hoàn đầu tiên tối phù hợp, lại còn giúp Hình Na cải thiện lại thân thể một lần nữa.

“Có vẻ lần này cô có thu hoạch lớn nhỉ, Hình Na?” Alvis từ bên ngoài đi vào trong, cô nhìn chăm chăm vào thân thể lồ lộ của Hình Na như đánh giá một kiệt tác nghệ thuật, miệng cô thiếu chút nữa chảy nước dãi.

“Ừm, ta cảm thấy rất khỏe mạnh, cơ mà Alvis cô có thể thôi nhìn tôi bằng cặp mắt dâm dục đó đi được không, kiếm cho tôi một bộ đồ mau lên” Hình Na khỏe khoắn bước ra khỏi bọc dịch đi ra, cô vươn hai tay lên người để dẫn các bộ phận, các cơ và khớp xương. Các âm thanh “rắc rắc” vang lên không ngừng thể hiện cho một cơ thể khỏe mạnh.

Mọi thứ thật là tuyệt vời nếu bỏ đi cái ánh nhìn dâm dục từ phía Alvis, thật là một con nhỏ tinh linh khôn nạn, nó nghĩ mình là ai kia chứ. Cô nhanh chóng dùng tay che chắn lại một số bộ phận nhạy cảm trên cơ thể, mà thực chất mới 8 tuổi Hình Na vốn dĩ cũng không có gì để che nhưng vì cái ánh nhìn từ Alvis, cô không tài nào lỏa thể lộ lộ như vậy được.

Nhanh chóng yêu cầu Alvis kiếm cho cô bộ đồ, Hình Na cũng loay hoay xem xung quanh có cái gì có thể dùng để che thân không.

Kiểm được một bộ đồ mặc vào người, Hình Na mới yên tâm gọi ra giao diện nhân vật và giao diện võ hồn để xem tình trạng bản thân thế nào.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 8

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 16 (32000/60000 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 178/300)

Võ hồn: Eevee

Đăng cấp: 16 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Normal

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift

Xem xét thuộc tính bản thân, cô nhận thấy cơ thể mình có nhiều thay đổi, độ tuổi từ 7 → 8 có nghĩa là đã trải qua 1 năm trời từ lúc cô ngủ say. Đăng cấp cô thăng lên 16, tốc độ như vậy cũng khá nhanh, hơn nữa cô đã có hồn hoàn đầu tiên từ tinh huyết của Alvis

“Võ hồn nhập thể, hiện hoàn” Hình Na nhanh chóng thực hiện võ hồn nhập thể với Eevee, tiểu thú nữ với đôi tai cún, tứ chi dài ra 4 cục bông, quanh cô có một lớp lông trắng phủ dày bọc quanh cổ tựa như khăn quàng cổ vậy, nhìn thật mềm mại, phần mông cô thì mọc ra một cái đuôi tròn, lắc qua lắc lại gọi lòng người thêm thương.

Sau lưng Hình Na hiện lên một cái hồn hoàn màu vàng, đây là một chiếc hồn hoàn trăm năm, đợi đến khi cô lên cấp đại hồn sư thì chiếc hồn hoàn này sẽ trở thành hồn hoàn ngàn năm, rồi vạn năm, thập vạn năm. Cô sẽ có chiếc hồn hoàn mạnh nhất. Hình Na nhanh chóng kiểm tra hồn kỹ của hồn hoàn trăm năm

“Hồn kỹ: Tăng cường sức mạnh, 4 thành”

Một hồn kỹ tăng cường sức mạnh, đúng với mong muốn của Hình Na, cô hưng phấn về khả năng hiện tại của mình. Ngoài ra, xem xét trên giao diện võ hồn, pokemon Eevee của cô do đăng cấp đề thăng nên cũng học được skill mới, Swift, Ngôi sao may mắn. Đây là một skill đẹp mắt mà các pokemon dạng nhỏ như eevee hay có.

Đối với pokemon đây là một skill chẳng ra sao, hầu như chỉ sai để đẹp mắt, nhưng trong mắt của Hình Na, Swift là một skill vừa có thể quần công, vừa có thể sử dụng để đánh lén, hơn thế nữa đây là một skill đánh tầm xa, đối với một số đối thủ hoặc hồn thú bị giới hạn bởi tốc độ, những skill tầm xa này đóng vai trò quan trọng trong chiến thắng đối thủ.

Kiểm tra xong skill của bản thân, Hình Na nhanh chóng dò hỏi Alvis về cách quay trở về

“Quay trở về thì có thể, nhưng có lẽ cô chỉ có thể đi đường vòng thôi” Alvis tất nhiên là sẽ không cản Hình Na, nhưng cô khuyên Hình Na đi đường vòng thay vì trực tiếp đi ngược hướng lúc Hình Na đi vô.

“Tại sao” Hình Na ngạc nhiên hỏi lại

“Cô có còn nhớ lúc bị đuổi tới tận khu rừng tinh linh này không?” Alvis hỏi ngược lại cô

“Lúc bị đuổi tới tận đây, tôi và ba liên tục bị các hồn thú tấn công, kể cả mười năm, trăm năm hay lẫn ngàn năm, chúng cứ như phát điên không quan tâm đến mạng sống của chính nó, chẳng lẽ là có ẩn cớ gì bên trong” Hình Na bị Alvis hỏi ngược, cô lâm vào tự vấn trung, sau đó nhanh chóng nghĩ ra có vấn đề gì

“Ừm, có vấn đề, nghe đồn đâu đó có một con Thiên Mộng Băng Tầm đang lẫn trốn trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, nó là một con hồn thú trăm vạn năm, bày hồn thú trở nên điên dại là vì nó, thậm chí không thiếu hồn thú mười vạn năm muốn bắt nó để đem nó hấp thu giúp đột phá những cảnh giới tưởng chừng như không thể” Alvis nói về sự tồn tại của một con hồn thú trăm vạn năm cứ như nói về một con ruồi đang bay vo ve, không đáng quan trọng.

“Hồn thú trăm vạn năm!!!” Hình Na như bị đập phá tam quan, cô không tin được trên đời này lại còn có hồn thú trên mười vạn năm

“Cơ mà nếu nó là hồn thú trăm vạn năm, vậy chắc hẳn nó là rất mạnh chứ, sao lại có thể bị mấy con hồn thú mười vạn năm nhấm nhé được” Hình Na đưa ra nghi vấn của mình.

“Ngốc, người không thấy ta nói con hồn thú đó tên gì sao, Thiên Mộng Băng Tầm, ý là con băng tầm chỉ suốt ngày biết ngủ, nó vốn dĩ không có sức tấn công mạnh mẽ gì, đừng nói là mười vạn năm, coi như những con hồn thú vạn năm nó cũng đánh không lại a” Alvis nhanh chóng kinh bỉ lên cái chỉ số IQ thấp kém của Hình Na

“Vậy a, vậy ta phải đi đường vòng cũng được, nơi nào có thể thoát khỏi khu rừng tinh linh này, thoát khỏi Tinh Đầu Đại Sâm Lâm này một cách an toàn nhất?” Hình Na hỏi vào trọng tâm

“Con đường thì có một con, nhưng không phải là đi mà là truyền tống, theo ta, ở phía này có một cổng dẫn người đi ra được từ phía Nam, nhớ kỹ, ra khỏi khu rừng tinh linh là cứ tiến thẳng về phía Nam người sẽ trở về được với thành phố loài ngoài, rồi sau đó người có thể bắt xe hay tàu về nhà người” Alvis chỉ cho Hình Na con đường về nhà.

Cả hai rời khỏi hang động, đi về phía bên phải, thẳng bước gần 20 phút, tới một ngõ cụt. Lúc này Alvis tiến lên sờ vào bức tường trong ngõ, một cánh cửa dịch chuyển được mở ra.

“Đi đi, Hình Na, rời khỏi khu rừng này và trưởng thành đi, phía bên ngoài Tinh Đầu Sâm Lâm chỉ có hồn thú mười năm, cao nhất cũng tầm dưới 500 năm trở xuống. Bằng vào khả năng sống sót dưới hồn thú ngàn năm thì những con quái này nếu có đánh không được thì ta tin cô cũng sẽ chạy trốn khỏi chúng được.” Alvis nói với Hình Na

“A đúng rồi, nếu muốn liên lạc với ta thì triệu hồi hồn hoàn của mình ra, hồn hoàn đầu tiên của cô là tinh huyết của ta, bằng nó ta có thể liên lạc với nhau. Nhớ, đừng quên lời hứa giữa hai chúng ta, cô có thể cảm nhận được mà, mối liên kết giữa đôi bên, còn giờ thì đi đi” Alvis nói tiếp cách dễ liên lạc với nhau, nói xong cô không đợi Hình Na đáp lời mà một đạp đá văng cô vào bên trong cánh cửa.

Có lẽ Alvis không muốn nói lời chia tay, làm một người sống cô độc một mình nay có người chia sẻ, dù cho thời gian 1 năm trôi Hình Na dường như là toàn ngủ nhưng cô không nhớ a, cô không muốn nói lời chia tay a, bởi vì nó buồn, không biết khi nào cô và Hình Na mới gặp lại nhau.

Nhưng Hình Na không muốn cho cô toại nguyện, trước khi bay qua tấm cửa, cô quay đầu lại hôn vào má Alvis một cái rồi nói “Tạm biệt”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Hướng về phía Nam

Bước ra khỏi cánh cổng dịch chuyển, toàn bộ khung trời như thay đổi. Nơi đây không còn là cánh rừng rậm um xùm như là khu rừng tĩnh linh nữa, mà khắp nơi là những bụi cỏ xanh mướt, phải nói nơi mà Hình Na đang đứng chính là trên thảo nguyên.

Hình Na gọi tiểu Eevee ra để cùng tận hưởng không khí trong lành này, gió thổi man mát, cô để cho tiểu eevee ngồi lên đầu như một cái mũ vậy, vừa tiện lợi mà vừa có thể tăng độ thân mật của cô với eevee, nhưng cô cũng không biết rằng dễ như vậy lực sát thương độ dễ thương của cô cũng maximum, nếu như mà có mấy lão già lolicon đi qua đây cô chắc chắn sẽ bị giòm ngó cho coi.

Nghe theo lời dẫn của Alvis, Hình Na hướng về phía Nam mà thẳng tiến, trên đường đi cô gặp không ít hồn thú mười năm, thí dụ như những đầu mộc trư mà cô và ba mình đã gặp khi đi tới bờ rìa của Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm.

Đối mặt những con hồn thú mười năm này, Hình Na đã không còn phải quá vất vả như thời chưa có hồn hoàn.

Bước vào trạng thái chiến đấu, cô sử dụng võ hồn nhập thể, nhưng lại không lập tức bật hồn kỹ dạng tăng cường. Alvis đã nói với cô, sử dụng hồn kỹ rất hao tổn hồn lực, việc sử dụng hồn kỹ một cách có kỹ thuật, hàm lượng cũng là một điều quan trọng để trở thành một hồn sư mạnh mẽ.

Hình Na dùng Growth tăng cường cho mình một phát, sau đó phát động Quick Attack lao thẳng tới một con Mộc trư gần nhất, cô suýt xuống đất buff hồn kỹ tăng cường rồi dùng chân tặng cho nó một cước “Tackle” từ dưới bụng đi lên, đánh trúng điểm yếu của mộc trư, kèm theo hiệu quả hỗ trợ của Growth, Quick Attack, hồn kỹ làm cho Tackle của Hình Na đập một cước giết chết luôn con Mộc trư.

- Tích, ký chủ đánh giết một đầu 70 năm hồn thú, đạt được 70 exp

Nghe âm thanh hệ thống vang lên một cách êm tai, Hình Na nhanh chóng tập trung chú ý tới những con mộc trư còn lại, thấy 3 con mộc trư lại gần, Hình Na chẳng những không sợ mà còn có chút hưng phấn.

Canh ngay lúc ba con hồn trư lao vào cô, Hình Na một chân dẫm đất thật mạnh làm cho bụi đất bay lên, vừa làm đà cho cô bật nhảy lùi về sau. Ba con mộc trư va vào nhau gào lên đau đớn, Hình Na tranh thủ lúc bọn nó mắc kẹt với đồng bụi cô để lại, một lần nữa Growth + hồn kỹ + Swift, các ngôi sao như những cái phi tiêu phóng theo hai hướng từ dưới lên trên, và từ trên xuống dưới, cái trước nhắm tới phần bụng còn cái sau nhắm ngay đầu của bọn nó.

Điệp 2 lần Growth kèm hồn kỹ tăng sức mạnh, các ngôi sao ném ra như những lưỡi dao bén nhọn cửa những vết thật đau lên thân 3 con mộc trư. Cả 3 đều bị trọng thương.

Thấy vậy, Hình Na tranh thủ theo câu “Thừa dịp người bệnh, lấy mạng người”, rút từ bên ra một cái dao găm, cô buff rồi xài Quick Attack cho 3 con trư mỗi con một vết đao trí mạng.

- Tích ký chủ đánh giết một con 60 năm hồn thú, đạt được 60 exp

- Tích ký chủ đánh giết một con 90 năm hồn thú, đạt được 90 exp

- Tích ký chủ đánh giết một con 60 năm hồn thú, đạt được 60 exp

Xử lý xong bảy trư, Hình Na kéo xác một con ra làm thịt, nói thật sống tại khu rừng tĩnh linh không có hồn thú, lại càng không có nhân loại đi qua, ngày ngày ăn thịt cô chán lắm rồi.

Chế biến một đầu mộc trư, Hình Na tranh thủ cho thêm một số gia vị cô hái được lúc trên đường đi. Miếng thịt được nướng chín kỹ, vàng óng, hơn nữa Hình Na còn phết lên thịt heo một lớp mật ong.

Mùi hương từ thịt mộc trư bay ra, chưa ăn mà hai chân Hình Na như muốn nhùng ra rồi, quá thơm. Đang tính hưởng thụ món ăn mà mình chế biến thì Hình Na bỗng dừng nghe được tiếng động đập của lá cây, tiếng động này không theo quy luật, đây ắt hẳn phải là hồn thú hoặc là nhân loại.

Cơ mà tiếp cận một đứa bé mới 8 tuổi, nếu là nhân loại thì sẽ không cần cố kỵ nhiều đến vậy. Tính đến xác suất như vậy, đằng sau cô có đến 90% là hồn thú. Khi con hồn thú tiến sát lại gần như con dã thú đang rình mồi, Hình Na cũng đang đợi, cô cảm nhận được dù rất nhỏ nhưng con súc sinh này khó có thể che dấu kỹ càng như con người, nó là một con ước chừng 4-500 năm hồn thú.

Đổi đầu một con 4-500 năm hồn thú Hình Na dư sức bỏ trốn, nhưng nếu như chiến đấu như thế nào thì chưa biết. Hình Na xét thấy dù đánh không lại vẫn có thể bỏ trốn, vậy nên cô quyết định kiểm tra xem thực lực của mình đến đâu rồi.

Cảm nhận thấy đầu hồn thú phía sau gần tới nơi. Hình Na cũng sẵn sàng cầm lưỡi dao găm trên, đến lúc mà con hồn thú tính vô mồi, Hồn Na nhanh chóng xài Swift ra một phương hướng cố định, nhìn thấy ngôi sao màu vàng sáng chói bắn sang phía bên trái, tập trung của con hồn thú liền bị dẫn đi.

Hình Na chỉ chờ có thể, lúc này đứng đợi cô đã buff sẵn tất cả những gì cô có thể, sau đó nhẹ nhàng tiến tới bằng Quick Attack lại gần con hồn thú đó một cách nhanh nhạy và im lặng nhất có thể. Hình Na xài Tackle để cửa vào cổ con thú.

Tất nhiên hồn thú trăm năm sao lại có thể dễ dàng bị một vết chém đó cho giết được, con hồn thú né đầu ra và tránh khỏi lưỡi dao của Hình Na, hóa ra đó là một con Nguyệt Sói, con sói có màu trắng xám, nó là hồn thú tầm từ 400 – 900 năm, cơ mà cũng có không ít các con hồn thú 1000 năm ra đời từ bộ tộc chúng nó.

Hình Na nhanh chóng xài Swift, hàng loạt các ngôi sao như thể mưa sao băng, vừa có thể sát thương cao, vừa có thể làm đối phương hỗn loạn. Hình Na Quick Attack lao đến cho nó một cước, con sói xám bị đá gục dưới đất.

Khi Hình Na tính lao lại thì cô nhận ra con sói này chưa hiện ra hồn hoàn, thì ra là nó giả chết, khôn nạn, suýt nữa thì cô lại bị lừa. Hình Na lui lại, buff cho bản thân rồi Swift tặng nó mấy lưỡi dao cho nó về châu ông trời

- Tích ký chủ đánh giết một con 480 năm hồn thú, đạt được 480 exp

Sau khi giết chết được đầu trăm năm hồn thú này, Hình Na nhanh chóng kết thúc bữa ăn trưa, cô tiếp tục đi thẳng về phía Nam, cô hầu như ít gặp phải hồn thú trăm năm nữa, mà nếu như có thấy dễ xoi thì cô giết, khó xoi thì cô chuồn. Hồn thú mười năm thì cô để cho Eevee luyện tập, đối với cô hồn thú mười năm không còn tác dụng gì nữa rồi

Hướng nhìn về phía Nam, nơi mà cô có thể rời khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, gặp lại thành phố của con người, trở về Tinh La Đế Quốc. Sau đó cô sẽ chuẩn bị đầy đủ để gia nhập học viện Sư Lai Khắc

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Gặp gỡ bé gái tóc đỏ, trợ giúp

Trên con đường về nhà, Hình Na đang tiến thẳng theo hướng phía Nam, cố gắng thoát ra khỏi khu vực “Tinh Đấu Đại Sâm Lâm” này.

Quá trình đi này, cô thật sự cảm thấy rất thoải mái, không giống như lần ban đầu tiến nhập khu rừng, có quá nhiều hồn thú, hơn nữa chúng còn đang trong trạng thái điên cuồng, cản người không tha. Bản thân của Hình Na lúc đó lại chưa có hồn hoàn, thực lực có thể nói hạn chế tới mức tối đa.

Bây giờ Hình Na đã làm một Hồn Sư thực sự, cô đã có hồn hoàn trăm năm đầu tiên thích hợp nhất, võ hồn pokemon Eevee của cô cũng học được các skill mới, vận dụng và kết hợp một cách thích hợp, Hình Na như có thêm vô số vũ khí bàng thân vậy.

Hành trình trôi qua được khoảng chín ngày, Hình Na đã đánh bại được không nhớ rõ là bao nhiêu con mười năm hồn thú, còn trăm năm hồn thú cô cũng đánh giết được 11 - 12 con, mà niên kỷ của chúng cũng ước chừng từ 200 - 500, y hệt Alvis đã từng nói.

Hồn thú đi theo con đường phía Nam hầu như thực lực không mạnh lắm, nhưng được cái số lượng đông đảo. Bởi vì gặp phải số lượng hồn thú đông đảo, hệ thống cũng rất vui tính tạo điều kiện cho Hình Na lên cấp, thật sự là một cái đáng yêu hệ thống a ~.

- Tích, vì ký chủ trong vòng một ngày đánh giết nhiều hồn thú, hệ thống tuyên bố nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn.

Nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn (1/10): Trong vòng 24 tiếng kể từ lúc nhận nhiệm vụ chém giết 100 con hồn thú mười năm, 1 con hồn thú trăm năm. Khen thưởng 5000 exp, Thất bại: trừ exp 5000

Hàng ngày chém giết hồn thú làm cho hồn lực của cô ngày càng đề thăng, tiểu Eevee cũng ngày càng hưng phấn. Hơn nữa nhiệm vụ hệ thống ban phát làm cho cô buộc phải tích cực chém giết a, cô cũng không muốn đồ sát sinh linh nhỏ bé đâu, nhưng mà số trời nó ép, các bé hồn thú mười năm đừng giận chị nhá >.<.

Ngày hôm nay Hình Na đã hoàn thành số lượng chém giết của mình. Cô ngồi nghỉ tại một gốc cây to lớn, loay hoay nghĩ xử lý món ăn, đồng thời đầu cũng mặc định xem lại thông tin của bản thân.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 8

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 17 (56000/70000 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 203/300)

Võ hồn: Eevee

Đăng cấp: 16 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Normal

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog.

Xem xét lại thuộc tính bản thân, hồn lực của cô đã lên đăng cấp 17, theo cái đà của nhiệm vụ kiểu này thì ngày mai cô sẽ lên được đăng cấp 18. Bỏ bớt số lượng exp mà các hồn thú cho, bởi vì chỉ là hồn thú mười năm, hồn thú trăm năm nên lượng exp Hình Na nhận được không là gì so với nhiệm vụ.

Nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn (9/10): Trong vòng 24 tiếng kể từ lúc nhận nhiệm vụ chém giết 200 con hồn thú mười năm, 2 con hồn thú trăm năm. Khen thưởng 13000 exp, Thất bại: trừ exp 13000 – Hoàn thành

Nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn này cứ mỗi tăng lên một giai đoạn là khen thưởng của nó tăng lên 1000 exp, theo cơ chế cộng gộp thì Hình Na thăng cấp kinh nghiệm quả nhiên là ngồi hỏa tiễn bay vèo vèo.

Để ý kỹ thì võ hồn của cô Eevee vì lên level 17 đã học được một skill mới, tuy không có khả năng tấn công, nhưng cùng với Growth, Tail Whip, Charm là những kỹ năng hỗ trợ vô cùng đặc biệt và vô cùng thực dụng.

Đánh chén no nê xong bữa ăn tối, Hình Na triệu hồi Eevee ra cả hai nằm ôm nhau dưới gốc cây, dưới ánh trăng sáng tỏ, Hình Na thật sự là không dám đốt lên ngọn lửa cho sáng, vì cô thật sự sợ những con hồn thú ưa thích ánh lửa, hay những kẻ săn mồi ban đêm à.

Nhờ vả Eevee canh chừng lúc mình ngủ như thường lệ, Hình Na nằm xuống, đưa cơ thể nhắm mắt lại, làm cho cơ thể bán ngủ, tuy ngủ nhưng tinh thần phòng ngự, quan sát xung quanh rất cao. Chỉ cần có bất cứ nguy hiểm nào xảy ra hay rình rập, hoặc chỉ cần Eevee phát báo hiệu có kẻ địch là cô sẽ bật dậy ngay.

Tất nhiên, không phải đêm nào cũng là một đêm nguy hiểm, đêm nay Hình Na và Eevee có được một đêm an toàn, không có bất cứ hồn thú nào tấn công họ cả.

“Cảm ơn, Eevee” Hình Na cảm ơn Eevee một cách chân thành, sau đó Eevee cũng hóa thành một luồng sáng quay trở lại Hình Na

Hôm nay là ngày thứ 10, cũng là ngày kết thúc của nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn. Hoàn thành xong nhiệm vụ này là cô sẽ lên cấp 18. “ Mở giao diện nhiệm vụ”

Nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn (10/10): Trong vòng 24 tiếng kể từ lúc nhận nhiệm vụ chém giết 300 con hồn thú mười năm, 3 con hồn thú trăm năm. Khen thưởng 14000 exp, một phần quá bí mật, Thất bại: trừ exp 14000

Khác với 9 lần nhiệm vụ khác, lần thứ 10 nhiệm vụ này đòi hỏi hơi cao, trong vòng một ngày lấy đầu ra nhiều hồn thú như vậy cho cô giết, kiểu này chắc cô phải đi săn toàn bộ khu vực phía Nam của cái Tỉnh Đầu Đại Sâm Lâm này quá.

Hì hục nửa ngày trời, cô kêu gọi Eevee ra, nhưng lần này cô không sử dụng võ hồn nhập thể, cô để cho eevee tự mình tấn công, đối với hồn thú mười năm, đánh nhiều quen tay, giờ cô không sai skill của Eevee chỉ cần tăng cường hồn kỹ và với chiếc dao găm, Hình Na cũng có thể dễ dàng đồ sát mười năm hồn thú.

Tới tận xế chiều, mỗi khi gặp trăm năm hồn thú, Hình Na lại dung nhập với Eevee mà chiến đấu, kết quả bây giờ là

Mười năm hồn thú: 300/300

Trăm năm hồn thú: 2/3.

Phải nói là cô đồ sát gần như toàn bộ hồn thú cấp thấp của cả cái khu vực phía Nam Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm này.

Hình Na đang tiến sau hơn nữa, bỗng tay của cô nghe được tiếng âm thanh “Keng, keng” âm thanh phát lên từ phía bên trái, lách qua bụi cỏ um xùm, Hình Na thấy được một khung cảnh khá là đồ sộ.

Một cô bé gái với mái tóc đỏ rực, hai tay cầm chiến thương đang đơn chiến với một con hồn thú bộ cạp, nhìn lấy số đốt trên phần đuôi nó, Hình Na ước lượng con hồn thú này phải có niên kỷ 800-900 năm, đây là số niên kỷ không nên xuất hiện ở bờ rìa phía Nam này chứ.

Cái gì cũng có ngoại lệ, cô bé gái tóc đỏ sử dụng liên tiếp hai hồn kỹ của mình, bằng cách đi vị trí hoàn hảo, cô né tránh được hầu hết đòn đánh của con bộ cạp, nhưng tất nhiên một hồn sư 2 hoàn như cô khó có thể đánh thắng được một con hồn thú tiếp cận ngàn năm niên kỷ.

Đang quan sát thấy cả hai đang chiến đấu kịch liệt, bé gái tóc đỏ đang bị rơi dần vào thế yếu nhưng Hình Na không có dấu hiệu tham gia trận chiến.

Đừng nói là Hình Na máu lạnh, riêng chỉ nói con hồn thú bộ cạp kia đủ mạnh để đập chết cả hai người bọn cô, nó vốn dĩ chỉ coi cô bé tóc đỏ như một món đồ chơi mà thôi.

Nếu như Hình Na không có nắm chắc chiến thắng thì cô sẽ không dõng lên đâu.

Nhưng tất nhiên cô cũng không máu lạnh đến độ đứng yên không làm gì.

Hình Na nằm sấp người lại tại một bụi cây gần đó, Cô căng mắt ra nhìn trận chiến giữa hai người, chỉ cần con hồn thú kia hở ra bất kỳ sơ hở nào, cô sẽ giúp bé gái tóc đỏ giết chết con hồn thú này.

Dù sao thì Hình Na cũng thiếu một con trăm năm hồn thú nữa là hoàn thành nhiệm vụ.

Quan sát thấy bên mắt trái con bộ cạp bị vỡ hồn dạng thương của bé gái làm tổn thương, cô đem nó làm mục tiêu, vỗ vào một một “Growth” chờ đợi cho ánh sáng mặt trời lúc lặn xuống chiếu ngang qua trận chiến này, mái tóc bé gái ánh rực lên màu của lửa, còn con bộ cạp bị ánh sáng chói chế trụ bên phải, vì thị giác bên trái bị ảnh hưởng, khả năng nhìn của hai bên là khác nhau nên con bộ cạp bị ế trụ một khắc.

“Ngay lúc này” Hình Na bật lên sử dụng Quick Attack tiến tới gần đầu con bộ cạp, hai tay xuất hiện 2 ngôi sao màu vàng như hai thanh phi tiêu. Hình Na đem hai cái phi tiêu găm thẳng vào mắt con bộ cạp, vì đây là trận chiến quan trọng, cô cần phải đảm bảo 100% trúng mục tiêu nếu không không những cô bé tóc đỏ kia, mà cô cũng sẽ không được tốt lành gì dưới tay con bộ cạp này.

Con bộ cạp gào rú lên đau đớn, Hình Na nhanh chóng lệch người sang trái phi thẳng tới phần đuôi mà trốn, vì bộ cạp bị kích đau nên tất nhiên nó sẽ tấn công về phía trên đầu mình, kẻ đã đâm vào 2 mắt của mình.

Nghe thấy tiếng xe gió Hình Na gây ra, Bộ cạp nhanh chóng dòng đuôi độc tấn công, thấy cô tiến về sau lưng, con bộ cạp cũng quay người lại. Hình Na mỉm cười, đây là nụ cười chiến thắng, cô nhìn với cô bé đằng sau như thể đang nói “Tôi lượt người”

Xét, một thương mạnh mẽ kèm theo 2 hồn kỹ của cô gái tóc đỏ chém xuống chặt đứt phần đuôi của con bộ cạp đi, Nhìn thấy dấu hiệu của Hình Na, cô tất nhiên không thể để rớt cơ hội này được, thế là phần đuôi độc của con Bộ cạp bị cắt đứt.

Bộ cạp đau đớn, mất đi vũ khí mạnh mẽ của mình, nó gào thét dữ dội. Nhìn thấy bộ cạp mất bình tĩnh, Hình Na lại cực kỳ bình tĩnh để sợ, cô buff tất cả skill, sau đó phi thẳng lên đầu con bộ cạp, dùng dao găm đâm liên tục vào đầu nó 7-8 phát, đâm cho tới khi hồn hoàn của nó xuất hiện thì thôi.

Như thể bị kiệt sức, con bộ cạp ngã quỵ, nó đã chết không cam lòng bởi hai con bé nhỏ loài người, từ trên thân thể nó phát ra một hồn hoàn màu vàng có hơi ánh tím, có lẽ lý do vì con hồn thú này cũng sắp đạt tới ngưỡng cửa ngàn năm rồi.

- Tích, ký chủ đánh giết 999 năm hồn thú, được 999 exp

- Ký chủ hoàn thành nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn, thưởng 14000exp, một phần quà bí mật, xin xác nhận.

Nghe thấy âm thanh của hệ thống, Hình Na vui sướng bán thả lỏng cơ thể, nguy cơ lớn nhất đã trôi qua, điều cần làm nhất bây giờ là rời khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Tiêu Linh, đồng hành quay về Tỉnh La thành

Ngay tại cánh đồng hoang, hai tiểu nữ hài đang đứng trên thi thể của một con bộ cạp, trên thân con bộ cạp phát ra một hồn hoàn màu vàng có lẫn thêm chút tím sáng mờ nhạt. Còn hai cô bé thì một cô cầm thương, một cô thì như tiểu thú nữ đứng hiên ngang trên xác con bộ cạp tựa như hai vị nữ thần (nữ thần tí hon)

“Bạn là?” Cô bé tóc đỏ hỏi thăm Hình Na, người đã cứu chính mình lúc nguy hiểm

“Minh là Hình Na, chào cậu” Hình Na cũng rất tốt tính đáp trả, dù sao vừa rồi cũng coi như là vào sinh ra tử, cũng không nên xấu tính quá

“Minh Là Tiêu Linh, cảm ơn vì vừa rồi đã giúp đỡ, cơ mà tại sao cậu lại ở đây?” Tiêu Linh ngạc nhiên hỏi Hình Na vì thấy cô khá dễ tính, hình tượng lúc nãy của một nữ chiến sĩ, không một con thú hoang đại nhanh chóng lợi dụng thời cơ, canh điểm, thời gian, đi vị, mọi thứ thật chuẩn xác, cô gái này lúc này đã miệng cười lạnh, tay dứt khoát đâm nát hai con mắt của bò cạp, dùng dao găm găm nát đầu của con hồn thú vừa rồi.

“À, mình bị lạc, cậu có tin không?” Hình Na trả lời nửa vờ, nửa có nửa không

“Vậy sao, Hình Na à, mình gọi là tiểu Na được không? nếu như cậu đã bị lạc, có muốn đồng hành cùng mình đi về Tỉnh La thành không, tại đó chắc hẳn cậu sẽ tìm được đường về nhà” Tiêu Linh đáp trả, cô bé thông minh nhanh chóng dời đề tài, lại hòa đồng mời Hình Na đi cùng đồng hành với mình, đầu sao hai người vẫn tốt hơn một người chứ.

“Hừm, được thôi” Hình Na nhìn Tiêu Linh một ánh mắt thật sâu, như thấy được điều gì, cô cũng thả lỏng cơ thể, không còn quá đề phòng Tiêu Linh nữa, đáp ứng đồng hành về cùng Tiêu Linh cũng không sao, dù gì cũng tiện thể xem xem cô bé này là người như thế nào.

“Được rồi, cho mình giới thiệu lại, mình là Hình Na, 8 tuổi, đến từ phía Bắc Tỉnh La Đế Quốc, Tỉnh La đại đô. Còn cậu?” Hình Na phui người đứng dậy, giơ cánh tay lên ý muốn bắt tay làm quen với Tiêu Linh

“Mình cũng 8 tuổi, tên là Tiêu Linh, đến từ phía Nam Tỉnh La Đế Quốc, Tỉnh La Thành, cơ mà Hình Na, phía Bắc Tỉnh La đại đô không phải ở hướng ngược lại sao, bằng cách nào mà cậu có thể chui ra rìa của phía Nam Tỉnh Đại Sâm Lâm này vậy?” Tiêu Linh cũng khẳng khái đáp trả, cô giơ tay bắt tay với Hình Na, nhưng sau đó trợn mắt hỏi Hình Na lý do vì sao mà một cô bé nhà ở phía Bắc mà lại lạc kiểu gì chui ra tận bờ rìa của phía Nam Sâm Lâm

“À, mình đi lạc, đại khái vậy đi, chuyện dài dòng khó nói lắm, Tiêu Linh này, sau này cậu muốn làm gì, thấy cậu có 2 hồn hoàn chắc hẳn sau này sẽ tham gia vào một học viện nào đó đúng không?” Hình Na từ chối nói về bản thân, cô dời đề tài tới tương lai sau này.

“Ừm, sau này mình muốn gia nhập học viện Sử Lai Khắc, đây là học viện nổi tiếng chỉ chiêu thu quái vật, sau này mình muốn gia nhập nơi này và trở thành một chiến hồn sư đại tài” Tiêu Linh nói với giọng đầy ước mơ.

“Aa, nói vậy chúng ta có ước mơ giống nhau rồi, sau này mình cũng muốn tham gia vào học viện Sử Lai Khắc, chúng ta sẽ trở thành đồng học nha” Hình Na cũng không quá ngạc nhiên khi biết Tiêu Linh sẽ gia nhập vào Sử Lai Khắc học viện, đầu sao mới tám tuổi mà đã có hai hồn thì cô ta chắc chắn là một thiên tài mạnh mẽ rồi.

Cả 2 cô bé nhanh chóng bắt chuyện với nhau, họ đi theo hướng Nam, dọc một đường, từ nơi này trở đi cả hai không còn gặp hồn thú trăm năm nữa, phần này cũng coi như là phần ngoài cùng của bờ rìa phía Nam rồi.

Trên đường đi cả hai nhanh chóng hiểu ý nhau, cũng không có ai hỏi ai về lý do tại sao bản thân một cô bé 8 tuổi lại có thể tại một nơi như Tỉnh Đại Sâm Lâm mà không có gia trưởng đi theo được.

Ra gần hết cánh đồng này, đi thêm tầm 3 cây số nữa, cả hai bắt xe ngựa chạy về thành phố.

Trong lúc ngồi chờ đợi Hình Na mặc niệm “giao diện cá nhân” và “giao diện vô hồn” để thống kê lại kết quả thu được sau khi chiến thắng hồn thú Bò cạp độc lúc này.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 7

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 18 (2500/80000 exp)

Vô hồn: Eevee (thân mật 213/300)

Vô hồn: Eevee

Đăng cấp: 18 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Normal

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog

Tổng kết lại chuyến đi này Hình Na tổng cộng lên được level 18, võ hồn của cô cũng tăng lên một ít độ thân mật, tuy không có học thêm được skill mới nhưng nhiều đây skill đủ để cô kết hợp và sử dụng trong một khoảng thời gian dài rồi.

Với võ hồn là eevee Hình Na định hướng cho mình sau này sẽ trở thành một hồn sư chủ chuyên tốc độ, thiên hướng chiến hồn sư.

Mặc niệm trong chốc lát, cả hai cô bé Hình Na, Tiêu Linh mệt mỏi chìm trong giấc ngủ. Để chiếc xe ngựa chở hai người dọc theo con đường ven những lùm cỏ.

Xe ngựa đi được khoảng 2-3 tiếng sau, phía trước xuất hiện hình bóng của thành trì. Cả hai đã đi về sắp tới Tinh La Thành, thoát khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Kết quả sau gần 1 năm 6 tháng Hình Na đã thoát khỏi khu rừng rậm đó, mang về thu hoạch phong phú cùng những trải nghiệm khó quên, cảm giác khi đứng giữa bước ngoặt sinh tử làm cô nhớ lại còn thấy ròn rợn cả mình. Ngoài ra cô còn có hồn hoàn thích hợp nhất, một mối liên kết bằng sợi dây xích bạc mờ với một cô gái tinh linh trong hình dạng đứa bé giống cô.

Xe ngựa bước vào thành sao, người lái xe nhanh chóng đánh thức hai bé gái dậy.

“Xe ngựa đã đến nơi, mời hành khách xuống xe”

Cả hai người thức dậy, rời xe và thanh toán, bước đi trên đoạn đường của thành phố, chưa bao giờ Hình Na cảm thấy nhớ và yêu thương chốn đông đúc này như vậy.

Hít một hơi, Hình Na kêu lên thì thầm, như là đang nói với bản thân “Con đã trở về, chờ con, ba mẹ”

Tiêu Linh loáng thoáng nghe thấy Hình Na nói, cô khẽ vuốt mái tóc màu đỏ, nhìn Hình Na ban đầu hơi kinh ngạc, sau đó khép dần đôi mắt, mỉm cười hiền hòa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Chia tay, gặp lại ba mẹ, điên cuồng tu luyện

“Nè, nếu đã đến đây thì tại sao không ở lại chơi trong vòng một ngày nhì, dù cậu có cố thể nào thì chuyến xe đi từ Tinh La Thành tới Tinh La đại đô cũng chỉ có ở buổi tối mới có” Tiêu Linh nhanh chóng nói Hình Na ở lại thành phố của mình chơi, dù sao cô cũng ít có bạn cùng tuổi, mà lại còn mạnh mẽ như Hình Na nữa chứ, vậy nên cô tính mời Hình Na ở lại chơi.

“Được thôi, dù gì thì bây giờ cũng không có gì làm” Hình Na cũng không có quá nhiều suy nghĩ, dẫu sao thì giờ cô cũng không có việc gì, cùng với người bạn mới của mình đi chơi cũng là một cách để giao tiếp.

Cả hai cô bé đi vào trong thị trấn, đi ngang qua khu chợ, Tiêu Linh vui vẻ vừa dắt tay Hình Na đi, tay còn lại vừa chỉ vào những thứ thú vị tại chôn chợ trời này.

Cả hai mỗi người mua một cây kẹo hồ lô, từng hạt tròn được phết đường phèn ngọt ngậy, nó ngọt đến nỗi mà Hình Na ăn một miếng đã phải lè lưỡi ra, có vẻ cô không thích ăn đồ ngọt lắm.

Nhìn thấy phản ứng của Hình Na, Tiêu Linh cười khúc khích, thấy vậy Hình Na cũng thẹn thùng, hai má hơi đỏ xong quay đầu hướng khác ngạo kiêu.

Nói vậy chứ bản thân Tiêu Linh cảm thấy Hình Na thật là thú vị, rõ ràng cùng là con nít như cô mà lại không thích ăn đồ ngọt, nhưng mà không sao, Hình Na không thích ăn đồ ngọt, Tiêu Linh cô nhớ kỹ, sau này không cần phải vỗ Hình Na ăn kẹo nữa, ăn cái gì khác mặn là được.

Hai bé gái xinh đẹp, một bé tóc nâu, một bé tóc đỏ như hai tinh linh bước ra từ những cuốn truyện đi cùng nhau, hai người đi với nhau làm cho người qua đường ai cũng phải ngoái nhìn.

Cảm thấy mình quá nổi bật, Hình Na lập tức bỏ tiền mua 2 cái áo choàng cho trẻ con màu nâu, một cho cô, một cho Tiêu Linh

“Tặng cậu, coi như quà làm quen nhá” Hình Na mặc áo choàng lên, dùng tay đội lên chiếc áo choàng còn lại lên người Tiêu Linh, nở nụ cười thật là tươi.

Nhịp tim bị roi chậm một nhịp Tiêu Linh hơi đỏ mặt đáp “ừm” nhỏ như tiếng muỗi kêu, cô cúi đầu không dám nhìn Hình Na, còn Hình Na thì vô tư dắt tay Tiêu Linh chạy đi chơi mà không để ý tới sự lạ thường của cô bạn mới quen của mình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, ầy vậy mà đã đến tối, đưa tay lên bầu trời ước tính xem thời gian cũng tầm 6-7 giờ tối, Hình Na nhanh chóng tạm biệt Tiêu Linh để rời đi cho kịp chuyến xe ngựa đi từ Tinh La Thành đến Tinh La đại đô.

“Đến lúc rồi, mình phải đi thôi, hôm nay cảm ơn cậu đã chiều đãi nha, tiểu Linh” Hình Na nở một nụ cười tỏa nắng, chứng tỏ hôm nay cô cũng được chơi rất vui

“T..T..T..Tiểu..Linh, Aa a ừm, không có gì” Tiểu Linh có chút lắp bắp với cách xưng hô thân mật của Hình Na

“Nhớ tham gia chiêu tuyển học sinh của Sử Lai Khắc học viện nhé, chúng ta sẽ gặp lại nhau ở đó, tạm biệt” Hình Na thông thường rất nhạy cảm trong việc quan sát ngôn từ để phán đoán cảm xúc của người khác, nhưng không hiểu sao cô không quá để ý tới việc lắp bắp, ngại ngùng của Tiểu Linh, không biết là cô không biết, hay là cố tình không biết đây (chị tha thính đó, các em mau đón)

“Ừm, mình sẽ tham gia, hẹn ngày tái ngộ, tiểu Na” Tiểu Linh tạm biệt Hình Na trong sự buồn bã, đằng sau ánh mắt của cô ánh lên sự mất mát.

Lên trên xe ngựa, Hình Na lập tức ngồi xếp bằng tu luyện, kể từ khi được cải thiện thể chất qua hai lần, một lần là qua Lưu Ly Thảo, một lần còn lại là nhờ giọt tinh huyết của cô gái tinh linh Alvis. Bây giờ có thể nói Hình Na tu luyện là làm ít mà hưởng nhiều.

Mỗi một canh giờ tu luyện, Hình Na có thể hấp thu được 200 exp, cứ thế tính ra mỗi ngày cô tu luyện 5 tiếng thì sẽ được 1000 exp trên một ngày, kèm theo nhiệm vụ tu luyện của Hình Na nữa, bởi vì khả năng hấp thu exp lên cao, phần thưởng của quest cũng dễ dàng thành 2000 exp mỗi ngày.

Ngồi trên xe ngựa tu luyện, Hình Na không quá quan tâm thời gian, ước chừng có lẽ là một tuần, chiếc xe ngựa chở cô đi đã tới nơi.

Bước xuống xe, thanh toán và đi vào thành. Hồi tưởng thân quen tràn vào người cô, đây chính là Tinh La đại đô, nơi mà cô được sinh ra và lớn lên, nơi mà gia đình cô sinh sống, nơi có ba có mẹ của cô.

Hình Na nhanh chóng chạy dọc theo con đường trong ký ức, tìm thấy ngôi nhà của gia đình mình, không hiểu sao từ bên ngoài nhìn vô cô thấy ngôi nhà như thiếu đi sinh khí, trong thật là u ám.

Hình Na đẩy cửa đi vào, cô nhìn thấy trung tâm phòng khách chính đang ngồi một cặp vợ chồng trung niên, họ trong có vẻ mệt mỏi, người đàn ông như trở nên già đi, tóc có lấm tấm sợi bạc, đây chính là Vũ Ngọc và Hình Thiên, ba và mẹ của Hình Na, Hình Thiên sau khi trốn khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, ông được chữa trị chu đáo, ngay sau khi vết thương có dấu hiệu chữa lành, ông lập tức muốn thuê người đi kiếm con gái bảo bối của mình, cho dù cô có lỡ chết đi chăng nữa nhưng cũng phải kiếm được xác.

Sau khi thuê người đi tìm kiếm tung tích Hình Na, họ không phát hiện dấu tích của cô, không biết cô còn sống hay đã chết, nhưng không biết có nghĩa là còn hi vọng, ba cô hi vọng càng nhiều thì thất vọng càng nhiều, hơn một năm rưỡi trôi qua mà không hề có tin tức gì của Hình Na, chắc chắn rằng cô đã dữ nhiều lành ít.

“Ba, Mẹ, Tiểu Na đã về rồi” Hình Na nhìn thấy cảnh tượng như vậy cô vô cùng không đành lòng và gào lên, cô hét lên cho thỏa nỗi nhớ nhà, nỗi nhớ cha mẹ, cô muốn bộc lộ cảm xúc của mình, muốn nói rằng ba ơi, mẹ ơi, con còn sống.

Vũ Ngọc và Hình Thiên ngược lên, nhìn về phía bé gái có độ tuổi chạc con của mình, nghe tiếng nó kêu Ba, Mẹ làm cho họ cảm thấy giật mình

“T..T..T..Tiểu Na, là con đó phải không? Con còn sống đó phải không?” Mẹ cô Vũ Ngọc lắp bắp nói, hai mắt bà rung rung nước mắt, bà lao tới ôm chầm lấy Hình Na.

“Vâng, con còn sống” Hình Na không nói gì nhiều, cô chỉ khẳng định lại một câu “Cô còn sống” như vậy, đối với ba mẹ cô vậy là đủ rồi.

“Tốt, tốt, con gái ta còn sống, còn sống a” Hình Thiên không kiềm được nước mắt, ông khóc òa lên như một đứa trẻ.

Sau khi bình tĩnh lại, Hình Na kể lại cho ba mẹ cô nghe về quá trình cô tồn tại ở trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, tất nhiên cô không thể nói rằng mình nhiều lần sắp chết, cô không muốn làm ba mẹ mình lo thêm nữa.

Hình Na tùy tiện bịa ra một vị cao nhân đã tiện đường đi ngang qua giúp cô, là một vị hồn thánh 7 hoàn, ông ta muốn nhận Hình Na làm đồ đệ và bảo vệ Hình Na trong suốt hơn một năm qua.

“Sự phụ còn bảo con phải học tập chăm chỉ, trở thành hồn sư cường giả, ta đợi con ở Sử Lai Khắc học viện” Hình Na nói nửa thật nửa giả, đồng thời khẳng định mục đích của mình là gia nhập học viện Sử Lai Khắc.

Ba mẹ cô cũng đồng ý cho con gái mình gia nhập, nơi đây có sự phụ con bé có thể bảo vệ nó, đây còn là môi trường tốt để Hình Na có thể trở thành một cường giả nữa, vì vậy cả hai không nói nhưng đồng lòng nhất ý chấp nhận Hình Na tham gia tuyển sinh của học viện Sử Lai Khắc.

“Bây giờ ta 8 tuổi rưỡi, còn 1 năm rưỡi nữa là kỳ tuyển sinh diễn ra, ta cần phải nhanh chóng đột phá đến cấp 20 hấp thu hồn hoàn ngàn năm làm hồn hoàn thứ hai của mình” Hình Na suy nghĩ, bây giờ là lúc mà cô cần phải tu luyện điên cuồng.

Kể từ khi về nhà, Hình Na bắt đầu một chế độ luyện tập địa ngục, phối hợp với nhiệm vụ của hệ thống, cô vừa tu luyện vừa dễ dàng độ hào cảm đối với Eevee.

Vì một mục tiêu, một năm rưỡi sau, gia nhập Sử Lai Khắc

Chương 18: Level 20, lần nữa tiến Tinh La Đại Sâm Lâm

Thời gian lại một lần nữa trôi qua, tại một tòa viện trực thuộc Tinh La đại đô, một cô bé tóc nâu và một chú cún đang mang trên mình những cục sắt trông có vẻ nặng nề.

Đây chính là Hình Na cùng với tiểu Eevee, cả hai đang cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống đề ra. Thực chất chỉ có một mình Hình Na phải làm thôi, cơ mà tiểu Eevee cũng cùng làm với Hình Na để tăng cao sự thấu hiểu và độ thân mật dành cho nhau.

Tính tới thời điểm này, kể từ lúc cô trở về nhà đã là 6 tháng trôi qua, Hình Na đã được 9 tuổi, cô trở nên cao lớn hơn một tấc, khuôn mặt rút bớt một chút sự non nớt của của một đứa trẻ, thay vào đó vẻ đẹp của một người con gái ẩn tàng dưới khuôn mặt của cô.

- Tích ký chủ hoàn thành nhiệm vụ vận động, khen thưởng exp 1500. Ký chủ lên cấp level 20, đề nghị ký chủ hấp thu hồn hoàn thứ 2

Âm thanh vang lên của hệ thống như thường lệ thông báo cho cuộc luyện tập của Hình Na hôm nay đến đây là đã đủ.

Sự tích lũy kinh nghiệm của Hình Na xuyên suốt 6 tháng đã đạt được thành quả như cô mong muốn, từ level 18 đến level 20 trong vòng 6 tháng trời, đó là một sự vất vả khi không có nhiệm vụ đồ sát hồn thú mà hoàn toàn được tích lũy bằng quest vận động, tu luyện hàng ngày.

Vấn đề quan trọng bây giờ là cô cần hấp thu hồn hoàn nào đây, Hình Na hơi phân vân không biết lựa chọn thuộc tính nào cho bản thân, cô hỏi hệ thống.

- Ký chủ hồn thú là eevee, tốc độ hợp cách, phòng ngự không hợp cách, tấn công vật lý đã hấp thu hồn kỹ thứ nhất, hồn lực không hợp cách. Đặt ở cấp độ hiện tại của ký chủ hệ thống kiến nghị hấp thu hồn hoàn thứ 2 mang thuộc tính đề cao hồn lực bản thân.

“Vậy giới hạn niên hoàn mà ta có thể hấp thu là bao nhiêu” Hình Na xác định được thuộc tính hồn hoàn tiếp theo của bản thân, điều bây giờ cô cần biết là giới hạn hấp thu của bản thân.

- Giới hạn của ký chủ do cơ thể đã được cải tạo, rèn đúc, tẩy tủy qua một lần, cơ thể của ký chủ đề cao giới hạn hấp thu hồn hoàn thứ 2 cao hơn bình thường. Giới hạn niên hoàn là 5230 năm.

Khả năng chịu đựng hấp thu hồn cao như vậy, quả nhiên Lưu Ly Thảo và tinh huyết của tinh linh mười vạn năm không phải là thứ hàng tầm thường. Cô quả thật biết ơn trời đất vì đã cho cô gặp được Alvis, nếu không không biết bản thân mình có thể trở nên được như vậy không.

Nếu ngày ấy cô không gặp Alvis, không có cuộc hội ngộ này thì chắc cô giờ đã là cái xác trôi ngoài rừng rậm bị dã thú cắn xé rồi.

Chỉ những điều như vậy thôi đã đủ để Hình Na nhớ mãi, dù cho Alvis có khá trẻ con và ngạo kiều, đôi khi trở nên băng lãnh khó nói, nhưng sự thật rằng cô gái ấy đã cứu là không thể chối cãi, lần đầu tỉnh lại sau bờ vực cái chết, mái tóc màu vàng kim ấy, đôi mắt lưu ly ấy đã để lại trong lòng Hình Na một dấu ấn khó phai.

Nói đến Alvis, cũng đã hơn nửa năm, gần một năm trời Hình Na chưa nói chuyện với Alvis, ngay bây giờ cô có chút nhớ nhưng cô gái đã buồn sắp khóc ngày hai người chia tay, sự thật thì Alvis cũng khá dễ thương mà, Hình Na nghĩ vậy khẽ mỉm cười.

Hiện tại cô cần hấp thu hồn hoàn thứ 2 để trở thành một hồn sư, Alvis lúc trước có nói với cô nếu muốn hấp thu hồn hoàn thứ 2 mà không có đối tượng thích hợp, hãy gọi cho cô ấy ngay lập tức.

Ngay bây giờ Hình Na cũng nằm ngay ở tình trạng này, cô không có khả năng có thể chém giết một hồn thú ngàn năm, chưa nói đến còn lại là ở sâu bên trong sâm lâm. Ba của cô thương thế vẫn chưa hoàn toàn lành lại, mà cho dù có khỏe mạnh hoàn toàn chỉ với ba hoàn Hình Thiên vẫn không thể giúp Hình Na hấp thu được hồn hoàn phù hợp nhất với bản thân mình.

Suy nghĩ đến việc nhờ hoặc thuê một cường giả giúp một con bé 9 tuổi đánh lấy và hấp thu cái hồn hoàn thứ 2, Hình Na cô còn chưa có năng lực cao đến như vậy.

Loại đi tất cả các lựa chọn, Hình Na thấy rằng liên lạc với Alvis để kiếm cho mình một chiếc hồn hoàn thích hợp cho mình là phù hợp nhất. Không chỉ Alvis mạnh, hiểu biết nhiều, cô ta còn là người duy nhất hiểu về tình hình của Hình Na rõ nhất.

Thực hiện võ hồn nhập thể, triệu hồi hồn hoàn thứ nhất của cô ra. Hình Na nhanh chóng xoay người lại dùng một tay chạm vào hồn hoàn của mình, nhắm mắt, cảm nhận đến sự hiện diện của Alvis.

“Alvis, Alvis, cô có nghe thấy tôi nói không” Hình Na cảm nhận đến sự tồn tại của Alvis, thông qua trái tim của cô, một sợi dây xích vô hình liên kết cô

tới một nơi xa xôi.

Tại tận cùng của sợi dây xích, một bé gái mái tóc vàng kim chậm rãi mở mắt ra, đôi mắt lưu ly tựa như những đóa hoa đang nở đang khẽ nhú lại.

Alvis chạm vào tim mình, nhịp đập của tim cô trở nên nhanh hơn bao giờ hết, đây là một điều mà chưa bao giờ xảy ra với một tinh linh như cô.

Lắng nghe nhịp tim đập, cô cảm nhận thấy giọng của một người rất quan trọng đang nói với cô “ Alvis, Alvis”

Aaah ~!! Cái tên giả này cô chỉ cho một người duy nhất, Alvis khẽ mỉm cười hiền lành, tựa như cơn gió xuân, nhẹ nhàng mà hiền lành. Alvis đáp lại Hình Na “ Ta ở đây”

“ Alvis ta muốn tìm kiếm cái hồn hoàn thứ 2 cho mình, nhưng bản thân không có khả năng kiếm được một cái hồn hoàn thích hợp, cô có thể giúp ta được không?” Hình Na nói chuyện với Alvis thông qua mối liên kết của hai người

Đợi mãi một chập mà Hình Na không nhận được câu trả lời từ phía bên kia, Hình Na hơi thắc mắc hỏi “ Alvis, Alvis cô có nghe ta nói không?”

“Chờ ta một chút, cho ta lắng nghe giọng nói của người đi, cũng đã gần một năm trời ta chưa nghe được giọng nói của cô, thật kỳ lạ, sống đến nhường này tuổi của ta lại có thể có cảm giác nhớ đến một người, thật là một giác mới lạ” Alvis không đáp trả lại ngay, cô nhắm chặt mắt như cố gắng lắng nghe âm thanh từ đâu bên kia trái tim.

Từ ngày mà cả hai chia tay nơi cánh cổng tại khu rừng tinh linh, bóng hình của người con gái biến mất nơi cánh cửa làm cho con tim cô hơi nhói, thật lạ.

“Sao vậy, tiểu Na, tiểu cún con, sao người không nói gì nữa, cho ta nghe giọng nói của người đi” Alvis cứ như đùa bỡn con gái nhà lành, cười xấu xa nói.

“Người..” Hình Na giật mình, một người chuyên gia sử dụng lời nói để đâm xéo người khác lại có ngày bị một người khác trêu chọc trên chính sở trường của mình.

Khuôn mặt của Hình Na đỏ bừng, đây là lần đầu tiên cô cảm giác mặt cô nóng đến như vậy, nếu như có một cái gương ở đây chắc giờ mặt cô đã đỏ chín như trái cà chua rồi.

“ Được không?” Hình Na ngại ngùng, cô chỉ ngắn gọn hỏi bằng 2 chữ.

“ Có thể, nhưng nguy hiểm, cô có sợ không cún con” Alvis đáp trả lại lời của Hình Na, bây giờ giọng nói của cô không còn bỡn cợt nữa, nói vô vấn đề chính, Alvis cứ như biến thành một con người khác.

“ Ta không sợ” Hình Na ngay lập tức trả lời, nhưng trong thâm cô có hơi chút lắc lững vì giọng điệu của Alvis đã thay đổi.

“Vậy hãy đến bờ rìa phía Bắc Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đi, ta sẽ chỉ đường cho cô” Alvis nói ngắn gọn rồi cắt đứt liên kết giữa cả hai.

Alvis cắt đứt liên kết làm trạng thái vô hồn nhập thể của Hình Na bị đứt quãng, hồn hoàn biến mất, đôi mắt của Hình Na hiện lên sự hoang mang.

“Alvis, rốt cuộc đối với ta cô là như thế nào” Không thể nhận ra cảm xúc của mình, Hình Na quyết tâm lắc đầu muốn xóa bỏ cảm xúc lẫn lộn này.

Điều mà cô cần làm nhất bây giờ là nói với ba mẹ rằng cô cần phải đi, Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, khu vực nguy hiểm này, ta Hình Na lại một lần nữa xông vào.

Hình Na nhắm lại mắt mình, chuẩn bị hành lý thông qua xe ngựa tới trước bờ rìa của sâm lâm

“Alvis, nhờ cô.” Khẽ thì thầm qua trái tim, Hình Na hỏi Alvis

Bên trong lòng tôi, Alvis, cô rốt cuộc là.. Liệu rằng tôi thích một người con gái ư? Liệu rằng cô có thích tôi không ư? Thật là rối rắm

Cảm giác này cô chưa từng có kể cả khi lúc cô trêu đùa tiểu Linh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Hang động hoa, nơi sinh ra của tinh linh

Một lần nữa chuẩn bị tiến vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, cảm xúc lúc này của Hình Na thật là khó tả.

Cô không biết nên hưng phấn vì sắp kiếm được hồn hoàn thứ hai, hay là nên e ngại vì cô đã từng sắp chết ở đây 2-3 lần rồi.

“Alvis, tôi đến bờ rìa phía Bắc Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm rồi”

“Tốt, giờ thì cô hãy ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời” Alvis nhanh chóng chỉ dẫn cho Hình Na.

“Nhìn lên bầu trời? Làm gì có gì khác ngoài mặt trời và mây chứ? Nhìn lên bầu trời rồi, giờ tôi phải làm sao?” Hình Na thắc mắc vì lời nói của Alvis

“Cô có biết tinh linh sức mạnh đến từ đâu không?” Alvis hỏi một câu không quá liên quan.

“Sức mạnh của các tinh linh? Uhm,.. ắt hẳn là đến từ các vì sao, và đến từ vị thần Arceus mà tộc tiên các cô thờ phụng đi?” Hình Na phán đoán, từ các khả năng đến lời nguyện thề, tất cả các khả năng của Alvis đều gắn liền tới 2 vấn đề trên.

“Thông minh đấy, sức mạnh của chúng ta đúng là đến từ vị thần đáng kính Arceus, chúng ta được ngài dẫn lối, và hiện thân của ngài là những vì sao vĩ đại dẫn lối cho chúng ta” Bằng một giọng nói đầy kính ngưỡng, Alvis nói ra một cách tràn đầy ngưỡng mộ.

“Vì sao à, chẳng lẽ cô tính kêu tôi nhìn sao đoán đường chứ?” Hình Na vẫn chưa hiểu lắm vì sao Alvis liên tục nhắc đến những vì sao, chả lẽ muốn cô thật là phải đi nhìn sao kiếm đường sao.

“Chính xác, nhưng được một nửa, không phải là cô đoán đường của các vì sao, mà là các vì sao sẽ dẫn đường cho cô” Alvis tiếp tục trả lời, đối với cô những vì sao chính là cha mẹ, là những thứ đáng tôn kính.

“Những vì sao chỉ đường cho tôi? bằng cách nào? trời sáng trưng thế nào tôi có thấy quái ngôi sao nào đâu?” Hình Na đỏ mặt hỏi hột, thật sự là cô không thể thấy bất cứ ngôi sao nào, bây giờ là ban ngày cơ mà, chẳng lẽ bắt cô đứng đợi cho đến ban đêm rồi mới đi kiểm hôn hoàn?

“Đó là lý do vì sao tôi còn cần phải ở đây, chạm vào trái tim đi, cảm nhận sợi dây xích và lặp lại theo tôi” một lần nữa Alvis và Hình Na lại phải thực hiện một lời cầu nguyện giống như khế ước giữa hai người

< Tôi là tôi, ngươi là ngươi, hai chúng ta là hai cá thể riêng biệt, hai chúng ta lại là hai cá thể không thể tách biệt, hỡi người mẹ Arceus, hỡi những vì sao đáng tôn kính, con xin trao cho người này đôi mắt của con, hỡi mẹ đỡ đầu, hãy dẫn lối cho chúng con>

< Hình Na, tôi sẽ cho cô thấy thế giới này hiện hữu trong ánh mắt của tôi>

< Alvis, tôi sẽ chia sẻ cho cô thấy tâm nhìn của tôi>

Lời nguyện ước được thành lập, cả hai chia sẻ cho nhau cách mà thế giới này phản ánh lên đôi mắt của họ.

Nhìn lên bầu trời, Hình Na bỗng nhiên không còn thấy ánh sáng mặt trời chói lóa nữa, ngược lại, cô dường như có thể nhìn xuyên thấu qua những tầng tầng lớp lớp mây kia, những vì sao rực sáng nối kéo nhau như muốn dẫn lối cô tới một nơi nào đó.

Không cần lại được sự mê hoặc, Hình Na cứ thế chạy dọc theo con đường được vẽ ra trên bầu trời, cô không cần nhắc đến liệu sẽ có nguy hiểm đến với cô hay không, bởi vì cô biết chắc rằng Alvis, chỉ ít là hiện tại, cô gái này sẽ tuyệt đối không hại cô.

Hình Na không biết mình đi được bao lâu, cô không còn biết thời gian trôi qua là bao lâu nữa, ánh mặt trời trong mắt cô không còn chói lọi, cả bầu trời nay chỉ còn những vì sao vĩ đại mà thôi.

Ngạc nhiên thay, dù Hình Na đã đi được rất xa, rất lâu rồi nhưng cô không hề gặp bất cứ con hồn thú nào cả, hoặc là nói con đường mà những vì sao dẫn lối gần như là an toàn tuyệt đối, nếu như có hồn thú nào lỡ lạc nhầm vào con đường này thì cũng chỉ là hồn thú có niên hoàn dưới 50 năm.

“Vì sao tôi đi này giờ mà không hề gặp được nguy hiểm? chẳng lẽ những vì sao này tự động dẫn lối cho con đường an toàn nhất có thể sao?” Hình Na tò mò hỏi Alvis

“Làm sao có thể, những vì sao chỉ dẫn lối cô đến nơi cần đến thôi, lý do vì sao mà cô không gặp phải hồn thú là nhờ tôi đã bấm ngón tay, chọn cho cô con đường an toàn nhất” Alvis kiêu ngạo trả lời

“Tại điểm đến cuối cùng của cô là một nơi vô cùng nguy hiểm, tôi muốn cô giữ sức và trạng thái tốt nhất khi tiến vào nơi đó, dù sao cô cũng có liên kết khế ước với tôi cún con à, không thể nào tôi lại có thể để cô đi vào đó mà chịu chết được” Alvis cảnh báo cô về nơi mà cô sắp đến.

“Điểm đến cuối cùng? đó là ở đâu?” Hình Na thắc mắc nơi tốt cùng nguy hiểm là ở chỗ nào.

“Mà, cũng sắp tới nơi rồi, chỉ còn khoảng tầm 1 tiếng nữa thôi là sẽ đến nơi, không phải tới lúc ấy cô sẽ tự biết sao?” Alvis tiếp tục giữ thần bí.

Hình Na nghe vậy cũng tập trung đi tiếp quãng đường còn lại, nơi mà cô nhìn thấy là một bức tường bằng đá, không nói chính xác là cô đã tông phải ngõ cụt, chẳng lẽ những vì sao này đã dẫn đường sai sao.

Hình Na thử sờ vào bức tường, thật rắn chắc, nơi này chắc chắn là sự thật, không phải là ảo cảnh được bày ra để ngăn chặn người khác xâm nhập.

Như vậy chỉ có hai giả thuyết, Một là những vì sao đã dẫn lối sai, Hai là phía trước bức tường này chính là lối để cô đi tới nơi mà Alvis nhắc nhở.

“Rốt cuộc là làm thế nào để tiến vào bên trong đây Alvis?” Loay hoay mãi không tìm ra cách để tiếp tục đi, những vì sao chằng chịt trên con đường đi chính xác chính là nằm ngay sau bức tường này, nhưng mà cô không thể đi qua a, chẳng lẽ bắt cô đi xuyên tường.

“Không phải cô đã có hồn kỹ từ tinh huyết của tôi sao, sử dụng nó và một lần nữa thử đi qua bức tường đó đi” Alvis nhắc nhở Hình Na, chìa khóa để vào bức tường này chính là hồn hoàn mà cô thu được từ Alvis.

Sử dụng hồn kỹ, Hình Na một lần nữa chạm tay vào bức tường, nhưng lần này không phải là cảm giác rắn chắc, mà là xuyên qua, hai tay của cô xuyên thấu qua bức tường, Hình Na nhanh chóng bước qua nhưng trong lòng cô thì tràn đầy phỉ nhổ, hóa ra là cô phải đi xuyên tường thật.

Đằng sau lối đi tưởng chừng như là ngõ cụt ấy, Hình Na nhìn thấy một hang động thật to lớn, khắp nơi đều là hoa, các màu sắc khác nhau tô điểm cho hang động vẻ đẹp lung linh huyền bí, nơi đây thậm chí còn xinh đẹp hơn cả khu rừng tinh linh nơi Alvis ở.

Cảm nhận áp lực đến từ hang động, Hình Na nhanh chóng tiến vào trạng thái đề phòng và sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào. Cô nhanh chóng hỏi Alvis rằng đây là nơi đâu

“ Xin được trân trọng giới thiệu tới cô, Hình Na, đây là nhà của ta, Hang động hoa, đây là tổ ấm và cũng là nơi sinh ra và lớn lên của các tinh linh” Alvis thả ra một quả bom oanh tạc.

“Từ giờ trở đi, con đường tiếp theo cô sẽ tự bước một mình, hãy cho tôi thấy sự kiên cường và ý chí sống còn của cô đi, tôi tin tưởng một cô bé mới 7 tuổi cho dù bị ngàn năm hồn thú truy đuổi, cho dù cô có rút xuống vực thẳm, cho dù cô có tan xương nát thịt mà cô vẫn còn khát khao được sống, chắc chắn rằng cô sẽ vượt qua thôi”

“Nơi đây tràn đầy nguy hiểm, nhưng ngược lại cũng tràn đầy cơ hội, nếu cô sống sót qua thì cô sẽ thu hoạch được những kết quả không ngờ đâu, Hình Na”

“Hi vọng cô đừng chết, tiểu cún con” kết thúc lời giới thiệu cô nói khẽ bằng một giọng nhẹ, trong đó có một sự cầu mong.

Nhắm mắt lại, Alvis cắt đứt mối liên kết của kẻ ước.

Con đường này Hình Na phải trải qua nếu cô là người đã ký kẻ ước với Alvis.

Con đường này nếu như Hình Na không thể thành công sống sót qua thì cô sẽ không thể trở thành một cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chìm sâu vào ảo mộng

Đứng ngay cửa hang động hoa, khung cảnh xinh đẹp như không chân thật này không những không làm cho Hình Na cảm thấy thoải mái mà nó còn khiến cho cô vô cùng rung rợn.

Áp lực như có như không tại đây hang tối đen như thế nó muốn nuốt chửng cô vào, cộng thêm việc Alvis cho cô đi một mình làm cho cô mất đi chỗ dựa cuối cùng.

Tại chốn xa lạ này, Alvis đã nói với cô rằng, đây là cửa ải mà cô bắt buộc phải qua, nếu như cô ngay cả cửa ải này mà cũng không thể qua thì làm sao cô có thể trở thành cường giả được.

Hơn tất cả, tuy nơi này tràn đầy nguy hiểm nhưng lại cũng tràn đầy cơ hội, có câu ‘Cầu phú quý trong nguy hiểm’, nếu không chịu bỏ ra một cái giá nào đó làm sao mà cô có thể được đáp trả.

Đứng trước tình thế ép buộc, Hình Na bước lên, tinh thần cô kéo căng, não bộ hoạt động hết mức, trạng thái nhập thể của cô được cường hóa tới mức tối đa, cái đuôi đằng sau trở nên dài hơn, lắc qua lắc lại cảm nhận sự rung động của môi trường, hai tai cô nhúc nhích cố gắng lắng nghe từng động tĩnh.

Phải nói là bây giờ Hình Na đang ở trong trạng thái kéo căng nhất, chỉ cần một con muỗi bay qua cô thậm chí có thể phân biệt được nó là muỗi đực hay muỗi cái, nó ở đâu và cô có thể đập chết nó ngay lập tức.

Ngạc nhiên thay, đi gần 1 tiếng đồng hồ cô vẫn chưa thấy được gì thay đổi, không có gì thay đổi, nhưng áp lực cũng không hề biến mất

Đi vào phía giữa hang động, phía cửa hang dường như biến mất vì đã đi vào quá sâu, dù cho cô có đi thêm bao nhiêu bước nữa thì đáy hang cứ như vô tận, đi mãi đi mãi, cô không thấy được hồi kết của cái hang này.

Không có một ai, chỉ có những đóa hoa xinh đẹp chìm vào sâu lỗ đen vô tận, mọi thứ như thế đang cho cô thấy ‘Đây nè, đây là một thế giới xinh đẹp,

không hề có nguy hiểm hay lo nghĩ gì cả, bạn chỉ cần tận hưởng thôi’.

Mọi thứ quá đổi bình thường đến mức không bình thường. Hình Na căng tròn tròn mắt, cô tăng cường mọi giác quan một lần nữa, quyết để cho não bộ không bị mê hoặc bởi hoàn cảnh xung quanh.

Hình Na tiếp tục tiến bước, đầu cho cô không thấy lối ra, cô đi mãi đi mãi mà không quay đầu lại, cứ thế cô dường như trở nên mất phương hướng.

Các giác quan của Hình Na trở nên mệt mỏi, dù không muốn nhưng các giác quan của Hình Na trở nên yếu đuối, cô không thể duy trì tình trạng tốt nhất của mình quá lâu.

Não bộ căng đến đau nhức nhưng cơ thể lại không chịu khống chế mà thả lỏng.

“Ày, quá mệt mỏi rồi, nghỉ thôi” trong đầu của Hình Na vang lên âm thanh cứ như tiếng lòng của cô.

“Có đi nữa cũng không có hồi kết” từng câu từng câu cứ như muốn tấy não cô.

“Dừng lại thôi, mình lạc đường rồi”

“Ngồi lại nghỉ ngơi thôi, nơi đây xinh đẹp đến thế cơ mà”

Các câu nói như nói trúng tim của Hình Na, đôi mắt của cô mờ dần, đồng tử của cô co lại rồi dần ra, đôi mắt đỏ mắt đi linh tính hàng ngày, ẩn sâu trong nó là một sự vô hồn.

Đúng vậy, nếu giờ có ai nhìn thấy Hình Na, họ sẽ nghĩ Hình Na như một cái xác chết di động, cô vô hồn và tê liệt, căng cứng dừng lại bước chân, Hình Na ngồi xuống và chơi đùa với những đóa hoa, thôi nghĩ thôi, cô mệt mỏi quá rồi.

Hình Na thoát ra khỏi trạng thái nhập thể, Eevee bị bức ra khỏi người cô rồi bị những sợi xích xuất hiện từ hư không trói buộc.

“Eevee, eevee, eeeeeeeeee” Tiểu Eevee gào lên như cố gắng đánh thức Hình Na, nhưng không thành công, cô vẫn cứ ngồi đấy, vô hồn nhìn vào từng đóa hoa và nở những nụ cười cứng nhắc.

Ngay sau đó Eevee hoàn toàn biến mất khỏi hang động, đúng vậy, cứ như thể eevee đến từ hư không và giờ nó bị hang động hút đi, biến trở về không. Cơ thể eevee như mờ đi, nước mắt trào ra đau đớn.

Tại một cái nhìn khác, trong mắt của Hình Na đang nhìn thấy những điều khủng khiếp khác.

Một con hồn thú bạo động, các hồn thú vạn năm, mười vạn năm đổ xô vào muốn tiêu diệt loài người.

Người chết, nhà bị phá hủy, cảnh tượng hoang tàn như địa ngục, mọi thứ thật khủng khiếp nhưng lại chân thật đến nỗi để cơ thể cô đau đớn.

Đôi mắt vô hồn nhìn cảnh ba cô bị một con Sói Xám giống như con đã từng ở bờ rìa phía bắc Tinh Đấu Đại Sâm Lâm vô chết, lần này ba cô không hề may mắn như đợt ở sâm lâm, ông bị vô một phát xuyên tim, cơ thể phun trào máu.

Hình Thiên trước khi chết nhìn chằm chằm vào Hình Na, đôi mắt ông như đôi mắt của cá chết như thể muốn nói ‘Sao con không cứu ba, đồ con bất hiếu’, cặp mắt đỏ như muốn nuốt chửng Hình Na

Hình Na bất lực, cô không làm được gì cả, cô ngồi bất động, không hiểu sao cô cảm thấy sợ, cô không thể nhấc chân lên được, miệng cô cứng hẳn, cặp mắt của ba cô thật đáng sợ, Không, cô muốn chạy trốn.

Cố bật người dậy bỏ chạy, cô bị một bàn tay phía sau giữ chặt, kéo và nhấc bổng cô lên, quay mặt lại cô bị một đôi mắt thù hận nhìn chằm chằm, cả người cô nổi da gà.

Vũ Ngọc mẹ cô với đôi mắt chảy máu, đồng tử co đến mức tận cùng dùng một tay bóp lấy cổ Hình Na gào thét

“Vì mày, vì mày, tất cả là vì mày mà làm cho nhà tao trở nên như vậy, vì mày mà chồng tao phải chết, con khôn nạn, mày tốt hơn là không nên sinh ra trên đời này” Những lời tàn nhẫn, nước bọt phun ra tung tóe, mẹ của Hình Na gào thét điên cuồng.

Đầu Hình Na co giật, đôi mắt cô khóc đến thâm quầng, cô lắp bắp kêu rên ‘không, không, khôngggg’ sau đó cô cầm lấy con dao đâm thẳng vào mẹ mình.

“Không, không, tất cả không phải lỗi của ta, không phải lỗi của ta, tất cả là lỗi của các người, các người đáng chết” Hình Na như phát điên đâm liên tục con dao về phía mẹ mình.

Hình Na như trở thành một con thú khác máu, kết mạc của cô gân máu nổi lên, cô đứng dậy hai tay cầm con dao run rẩy, từ thân mẹ cô rút con dao ra, máu chảy xuống như suối, nội tạng lòi ra.

Đột nhiên cô cười như một con quỷ dữ “ Hahhahaha Hahahaha Hahaha chết hết đi, các người chết hết đi”, Hình Na triệt để điên cuồng.

Đằng sau cô con đã thú hình dạng khủng long đang nhìn cô như loài sinh vật hạ đẳng thấp kém, nó há hàm răng hiện ra một cái buồng máu như muốn nuốt chửng cô.

Hình Na điên loạn bị cắn vào trong miệng con dã thú, chân bị đứt đoạn, đôi mắt tròn tròn, miệng cô vẫn cười điên cuồng giống như cô không hề cảm thấy đau đớn.

Trong sự thật, tại cái hang Hình Na vừa khóc vừa cười, đôi mắt điên cuồng co giật rồi lại chảy máu, thôi buồng xuôi hết đi, cô thấy mệt mỏi rồi (tác cũng mệt rồi)

“Buồng xuôi thôi” Hình Na lẩm nhẩm, đôi mắt dần nhắm lại, ánh sáng lẻ loi của hang động như đang bị dập tắt, màn đêm bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thức tỉnh, Confusion

Chìm đắm tại khung cảnh xinh đẹp, một bé gái với mái tóc nâu nhắm mắt nằm trên những đóa hoa đủ màu, quang cảnh thật quá đỗi tuyệt vời nếu như bỏ qua vết máu từ mắt cô bé cũng như sự im lặng tuyệt đối đến từ hang động.

Cái hang động vẫn như vậy, vẫn sâu như vô tận, như miệng của một con quái vật luôn sẵn sàng nuốt chửng bất cứ ai tiến vào bên trong.

Cô bé của chúng ta cứ nằm, cứ như cô đang ngủ vì mệt mỏi, cả cơ thể cô thả lỏng và không hề có một tí đề phòng.

“ Ah, thật thoải mái, biến mất khỏi thế giới này thôi” Những suy nghĩ cuối cùng của Hình Na đi lướt qua đầu cô.

Cô không hề nhận ra ngay từ dưới chân cô, bắt đầu từ hai bàn chân chúng đang mờ dần, từ từ mờ dần và biến mất.

Nếu như Hình Na cứ như vậy thì cô sẽ thật sự biến mất trong hư vô, lắng chìm trong sự im lặng, thật sự thì bây giờ cô cũng không còn sức để làm gì cả.

Đầu óc trống không, mọi thứ được phủ bằng một màu đen thuần túy, lúc này cô cũng chẳng buồn làm gì cả? Sống thì được gì cơ chứ, cũng chỉ là để đau khổ thôi.

“Sống ư?” Hình Na dường như mơ hồ, nghi ngờ về từ ngữ mà vừa lướt qua đầu cô, giống như cô đã từng có một giấc mơ muốn được sống như thế nào đó ấy nhỉ?

Sống có thoải mái không, mà sống là thế nào ấy nhỉ?

Không phải cứ nằm như thế này thoải mái hơn sao, cứ như thế này và tan biến, hòa làm một với thế giới này không phải tốt hơn sao?

Đầu Hình Na cứ đang suy nghĩ mông lung, cô còn không biết điều gì cả, cơ mà cô là ai cái đã nhỉ, cô là cái quái gì trong thế giới này vậy?

“Sống thật là nhàm chán”

Kết thúc dòng suy nghĩ, đôi mắt Hình Na dường đi mất đi chút linh tính cuối cùng, cô nhắm mắt lại một lần nữa, cô chuẩn bị ngủ say.

“HÌNH NA” Một âm thanh thét lên từ đâu đó kéo cô tỉnh lại ngay bờ khắc gục ngã, ai đó đã đánh thức cô, hình ảnh này, đến từ trái tim, đến từ một mối liên kết nào đó mà cô dường như đã quên

Một hình bóng người mơ hồ chạc 18 tuổi, người ấy có mái tóc màu vàng buộc lại kéo tới sau lưng, đẹp như là tạo hóa của thần, không, cứ như một vị thần xinh đẹp xuất hiện.

Đây là ai, trông người ấy giống như một đứa bé mà mình từng quen biết, mà đứa bé tên gì ấy nhỉ Alve, Alva, Avli???

“Nè, bạn là ai vậy” Hình Na mơ hồ mở miệng ra nhấp môi, tuy không nói ra tiếng nhưng môi cô nhếch lên, như đang hỏi cậu bạn trước mắt mình là ai.

“AL., à không, Hillary, tên ta, Hillary” Cậu bạn trước mắt nói ra hai cái tên, một cái đối với Hình Na rất giống, có thể là tên của một người mà cô quen thuộc, còn một cái cô không hề biết, nhưng cô lại tự chủ cố gắng khắc sâu cái tên thứ 2 vào trong óc mình như một tiềm thức, đây là gì nhỉ, lạ thật, Hình Na tự giễu bản thân.

Hình Na không nói gì nhìn hình bóng đấy, Hình Na cứ thế căng mắt ra như thể muốn ghi nhớ thật rõ hình ảnh tuyệt mỹ trước mặt mình, nó đẹp hơn tất cả mọi thứ, đẹp hơn cả cánh đồng hoa cỏ cô đang nằm, đẹp hơn tất cả những gì trong cuộc sống.

Trông thấy Hình Na không nói gì, người ấy chỉ nhắm mắt lại thốt ra 3 từ “Sống, quá yếu” sau đó biến mất khỏi hang động, cậu ấy cứ thế rời đi cứ như thể cậu ta chưa từng xuất hiện trong cái hang động này.

“Đừng đi” Hình Na hoảng hốt muốn ngăn cản hình bóng tóc vàng đó rời đi, đôi tay của cô cố gắng nhúc nhích đưa về phía trước, muốn vươn tới chạm lại hình bóng ấy, muốn giữ hình bóng ấy lại nhưng tất cả không thể, đôi mắt của Hình Na như tỉnh lại một chút, miệng mở ra lầm nhảm hai từ.

Nhớ tới cậu bạn lúc này, “quá yếu” a, đúng vậy nha, chỉ có những kẻ yếu đuối mới có thể có suy nghĩ ở lại nơi này làm cái xác, cái thầy khô. Khung cảnh xinh đẹp nơi đây thì có gì nổi bật cơ chứ, cô còn trẻ mà, cô có thể đi tới mọi nơi, cuộc sống tươi đẹp ngoài kia thì có gì không sánh bằng nơi tù ngục này cơ chứ.

Hai chân của Hình Na như khôi phục lại màu sắc, Hình Na co chân lại, dùng toàn bộ sức lực của mình muốn đứng lên. Sợi dây xích trói buộc Eevee một lần nữa xuất hiện, chú cún bé nhỏ dùng hàm răng nanh, dùng cả thân thể mình vùng vẫy, đập nát sợi xích, Eevee thoát ra khỏi sự trói buộc, nó nhanh chóng nhảy vào trong lòng của Hình Na.

Ôm lấy sự ấm áp đến từ trong lòng mình, Hình Na từng chút từng chút một đứng dậy, cô gục ngã rồi lại đứng dậy, trong lòng từng chút một, từng chút một thanh tỉnh.

“Hillary” cô lầm nhảm cái tên này, vừa nói vừa đứng lên như muốn khắc sâu cái tên này, khi cô thành công đứng vững cô há miệng to ra cắn vào tay mình một phát đau điếng, cánh tay phải của cô bị cắn cho có vết răng, máu chảy ra, răng và tay cô thấm đẫm màu đỏ như thể đang nhắc nhở rằng cô đang còn “sống”, đầu óc thanh tỉnh trở lại cô nói với hệ thống.

“Mở ra túi quá bí mật” Hiện tại với sức của cô khó có thể thoát khỏi mộng cảnh nơi này được, Hình Na đặt cược tất cả bằng chút ý chí còn lại của mình và gói quà cô nhận được khi hoàn thành nhiệm vụ trưởng thành giai đoạn.

- Tích, ký chủ mở ra túi quà bí mật, nhận được skill Confusion, xác nhận học tập.

“Xác nhận” Hình Na mừng rỡ khi nhìn thấy thông báo, tốt lắm, Confusion xuất hiện đúng lúc như tưới nước vào miếng đất khô cằn vậy, muốn áp bức tinh thần cô, tốt, vậy xem cô đập nát cái mộng cảnh rác rưởi chết tiệt này như thế nào.

Mười ngón tay dùng móng bấm vào lòng bàn tay để đề tăng sự thanh tỉnh, cô dùng “Growth” cho bản thân, căng mắt lên sử dụng võ hồn nhập thể, lần này thân thể của cô biến hóa nhiều hơn so với lần biến đổi ban đầu, phần lông xuất hiện nhiều hơn, cơ thể có vẻ mạnh mẽ và lực bộc phát to hơn.

“CONFUSION, ĐẬP NÁT CÁI MỘNG ẢO CHẾT TIẾT NÀY CHO TA” Hình Na gào to sử dụng confusion, cả cái không gian như bị chấn động mãnh liệt, cái vết nứt từ không khí xuất hiện, “rắc rắc” ảo mộng bị chấn vỡ nát.

Một khung cảnh khác xuất hiện sau các tấm gương bị nứt vỡ, một cánh đồng với hàng ngàn hàng vạn đóa hoa màu xanh dương tỏa sáng, các tinh linh bé nhỏ tầm 6-7 giống hệt với Alvis, chúng đang nhảy múa cùng với gió và hoa.

Một số tinh linh chui ra từ những nụ hoa to lớn, tất cả bọn họ đều quay lại nhìn về phía Hình Na

“Chúc mừng”

“Chúc mừng người”

“Chúc mừng người thành công hoàn thành khảo nghiệm”

Các tinh linh đồng thanh cùng chúc mừng Hình Na, quang cảnh lúc này khác xa với cánh đồng hoa lúc này, đây có lẽ mới thật sự chính là hình ảnh thật sự của hang động hoa đi? Hình Na suy nghĩ những suy nghĩ cuối cùng, sau đó cô gục xuống đất.

Hình Na kiệt sức, cô đã phải luôn luôn tỉnh táo, giờ cô cần phải đi ngủ, Hình Na không hề phòng bị, cô không hề cảm nhận được bất cứ ác ý nào từ phía các tinh linh, hơn nữa hình như cô vừa hoàn thành một khảo nghiệm nào đó, cứ thế Hình Na nhắm mắt lại, cô đánh một giấc ngủ ngon lành, ắt hẳn là cô rất mệt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Hoàn thành khảo nghiệm, hồn hoàn thứ 2

Chìm đắm trong màn đêm, không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, nhưng trong hang động hoa này thì vẫn luôn rực rỡ.

Không còn là khung cảnh âm u, kỳ dị của những đóa hoa đủ loại sắc màu hay là cái động âm u không đáy nơi cuối hang. Quang cảnh nơi này trở thành một thiên đường thật sự, hang động biến đổi thành một thế giới nhỏ riêng biệt, có bầu trời, có mặt đất, tại đây xuất hiện các cô bé, cậu bé tinh linh với mái tóc vàng kim, bạch kim, đôi tai thon nhọn, mang theo trên lưng mình là đôi cánh bướm dẹt màu xanh nhạt đặc trưng cho chủng tộc tinh linh.

Các cô cậu ca hát chơi đùa trên cánh đồng hoa xanh ngát quên đi cả thời gian, ở chính giữa họ chính là một cô bé mái tóc nâu, cô ngủ say giữa chốn thiên đường này, thân thể cô thả lỏng, giống như vừa hoàn thành một sứ mệnh lớn lao nào đó.

Bỗng nhiên tiếng đàn vang lên, đằng xa có một tinh linh đang ngồi gảy đàn, sau lưng của tinh linh ấy là 7 cái hồn hoàn tím, tím, tím, đen, đen, đen, đen. Như vậy chứng tỏ cây đàn của tinh linh đang cầm là một khí vũ hồn. Tuy bộ hồn hoàn này không khủng bằng của Diana, nhưng chúng cũng là một bộ hồn hoàn mạnh khủng khiếp.

4 cái hồn hoàn cuối của tinh linh sáng lên, tương ứng với 4 vòng tròn màu đen, tiểu tinh linh đánh lên một khúc ca hùng vĩ.

Xung quanh vị tinh linh đó, các tinh linh khác đang nhắm mắt hưởng thụ, rồi từ từ các âm thanh như tiếng sáo, tiếng tiêu hay tiếng trống vang lên. Các tinh linh xung quanh cũng triệu hồi vũ hồn của mình, đằng sau lưng họ các hồn hoàn mạnh mẽ hiện lên, điều đáng ngạc nhiên là các tinh linh ở đây không ai dưới 7 hoàn cả, thật là một quần thể hùng mạnh đến đáng sợ.

Các tinh linh nhảy múa ở bên cạnh Hình Na cũng cất lên giọng ca của mình, như hòa mình với trời đất, như thờ cúng với ánh sao đêm.

“Là là là, là là là, là là là là là, là là là là là là”

“Là là là là, là là là, là là là, là là là, là là là, là là là”

Một bài ca giống hệt với bài ca mà Alvis đã từng hát khi ở khu rừng tinh linh, bài ca này không hề có lời, nó vốn chỉ là sự ngâm nga của giai điệu, cũng chính sự ngâm nga không lời đó làm tăng thêm sự huyền bí cho chủng tộc của họ.

Cánh đồng hoa bị một cơn gió nhẹ thổi qua, các nhánh hoa tung bay trên bầu trời, những chiếc váy trắng tung bay phất phới của các tinh linh bước chân trần nhảy múa trên không.

Như đáp trả lại bài hát của các tinh linh, bầu trời đêm hùng vĩ như sáng rực với hàng vạn các vì sao, ngay tại trung tâm bầu trời, một vì sao trở nên sáng rực sau đó hóa thành hàng ngàn tia sáng vụt bay toàn bầu trời, tạo thành một cơn mưa sao băng hoành tráng.

Các vì sao băng bay mãi bay mãi trên bầu trời, ngay tại dưới mặt đất, thân thể Hình Na được nâng lên bằng một lực lượng nào đó.

Xung quanh Hình Na được bọc bởi một lớp năng lượng nhân nhật, đó là hồn lực chứa trữ từ các vũ hồn và bài ca của các tinh linh.

Các vết thương trên người Hình Na được lành, cô gái nhỏ như cảm nhận được sự ấm áp bao bọc lấy mình, khẽ nhắc mi lên nhìn thấy bầu trời

“Thật xinh đẹp” Hình Na kinh thán, đây là quang cảnh đẹp nhất cô từng nhìn thấy khi sinh ra đời từ trước tới nay, nó như là món quà của tự nhiên ban tặng cho cô vậy, đôi mắt Hình Na lấp lá lấp lánh, cô chấp tay đặt lên môi khẽ thì thầm một lời cầu nguyện.

“Chúc mừng”

“Chúc mừng người”

“Chúc mừng người thành công hoàn thành khảo nghiệm”

Các âm thanh chúc mừng vang lên từ các tiểu tinh linh, họ cười thân thiện với Hình Na, có lẽ vì mang trong mình tinh huyết của Alvis, trên người Hình Na có một thứ cảm giác huyết thông, thân thiết, gần gũi tới các tinh linh nơi đây, ngoài ra, với tư cách là một người đã thông qua khảo nghiệm của tinh linh hang động hoa, các tinh linh tất nhiên là tương đương hoan nghênh cô.

Chỉ có những người tốt, dũng cảm, mạnh mẽ và hơn hết là khát vọng sống mạnh liệt mới có thể thông qua khảo nghiệm, mà những người như vậy hoàn toàn có tư cách làm bạn với tinh linh bọn họ.

Tinh linh là những sinh vật sống tách biệt với thế giới bên ngoài, họ hầu hết từ chối tiếp xúc với người khác trừ những người được họ thừa nhận.

“Hoàn thành khảo nghiệm rồi sao, ta còn sống a” Hình Na cảm thán, tại lúc này cô còn cảm giác sống không bằng chết, cô chỉ muốn thả mình hòa tan với đất trời, biến mất trong hư không, nhưng ngay bây giờ cô còn sống.

Cảm xúc của Hình Na trở nên lần nữa xáo động, nước mắt không tự khống chế được mà rơi xuống, cô gào lên “Ta còn sống a, bố mẹ ta còn sống á, mọi người còn sống a, Aaaa, hức hức” Cảm giác này thật hạnh phúc, cảm giác chân thật được sờ thấy, cảm thấy mọi thứ xung quanh.

“Đừng khóc, đừng khóc” các tinh linh an ủi cô, họ biết cảm xúc lúc này của cô không được bình tĩnh lắm.

“Cùng ca nào, cùng hát nào, cùng nhảy múa nào, nhân loại xinh đẹp” Dắt lấy tay của Hình Na, các tinh linh lại bắt đầu cất lên tiếng ca của mình.

Hình Na bị đất tay nhảy múa, cô hơi bất ngờ, bị kéo lên trên không, các tinh linh khiêu vũ và ngân nga điệu ca của tinh linh.

“Hát nào, hát nào, cùng ca theo chúng ta nào” Các tinh linh gọi mời.

“Là la la, là la la, là là la la la lá, la lá la la là la”

“ Là la la lá, là la lá, là là la, là la la, là la lá, la là là”

Cùng với tinh linh, Hình Na trở thành một phần của bộ tộc này, cô ca hát vui đùa, tạm thời quên bớt đi sự khủng khiếp mà cô vừa phải trải qua.

Sau khi nhảy múa xong, các tinh linh dẫn cô tới một ngôi đền, các ánh sáng từ các vì sao đang hội tụ lại trên đỉnh của ngôi đền.

“Đây là?” Hình Na ngạc nhiên hỏi một tinh linh gần đó.

“Đây là thánh điện của tinh linh tộc, hồi người thành công vượt qua khảo nghiệm của vua tinh linh, hãy tiến lên nhận phần thưởng của mình” Các tinh linh thay phiên nhau nói, họ cũng rất muốn biết phần thưởng dành cho người khảo nghiệm thành công là gì.

“Cảm ơn” nói lời tạ xong Hình Na nhanh chóng bước chân lên thánh điện, các cột đá xung quanh tỏa sáng, nguồn hồn lực xanh dương to lớn bao phủ lấy Hình Na, như được tắm rửa mọi vết bẩn, xóa bỏ đi mọi tội lỗi, Hình Na cảm thấy thật thanh thản.

Khi vàng sáng dần tắt đi, Hình Na xuất hiện với một thân thể hơi khác so với ban đầu, cô cao hơn, làn da trắng sáng hơn, đôi mắt nâu nay thêm một chút huyền diệu bên trong. Nhưng thay đổi lớn nhất trong tất cả là sau lưng cô, một đôi cánh tinh linh dài dẹt khỏe mạnh mọc ra, với màu sắc trùng với màu của các đóa hoa, khác biệt hẳn với các tinh linh thông thường.

Triệu hồi ra “giao diện nhân vật” và “giao diện võ hồn”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 9

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 22 (7600/120000 exp)

Võ hồn: Eevee (thân mật 280/300)

Võ hồn: Eevee

Đăng cấp: 22 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Normal

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion.

Phát hiện đăng cấp của mình thế mà đã là level 22, điều này chứng tỏ võ hồn của cô đã hấp thu một hồn hoàn mới.

“Eevee, võ hồn nhập thân” Hình Na nhanh chóng gọi ra eevee để nhập thân, hình dạng tiểu thú nữ mạnh mẽ lại xuất hiện, khác biệt chỉ là đuôi của cô dài hơn và trên lưng có đôi cánh của tinh linh.

“Hiện hoàn” Hình Na triệu hồi hồn hoàn của mình ra, 2 quả hồn hoàn xuất hiện, vàng, tím. Quả nhiên là cô đã có hồn hoàn thứ 2, một hồn hoàn ngàn năm.

“Hồn hoàn thần ban, trời ơi là hồn hoàn thần ban” Các tinh linh nhao nhao khi thấy hồn hoàn thứ hai của Hình Na ẩn chứa một sức mạnh đáng sợ.

“Hồn hoàn thần ban?” Hình Na thắc mắc hỏi.

“Uhm, hồn hoàn thần ban là hồn hoàn mạnh mẽ nhất, thần chỉ ban hồn hoàn cho những người xứng đáng, trước kia đã từng có một tinh linh đạt được, người đó tên Hillary, vị ấy đã được ban cho hồn hoàn thứ 9 là hồn hoàn của thần, sáng rực màu bạch kim trăm vạn năm hồn hoàn, không ai biết ngài ấy là nam hay nữ cũng không biết ngài ấy giờ đang ở đâu” Các tinh linh sôi nổi, ngưỡng mộ mà kể về một truyền thuyết của tinh linh tộc.

“Hillary, hồn hoàn thứ 9 ư” “Hình Na cúi đầu thầm nói, “Hóa ra Hillary vốn dĩ là một Cửu hoàn Phong hào đầu la, có khi nào Hillary là Alvis không? Nếu mà là như vậy thì không biết lý do vì sao mà cô lại bị phong ấn mà lại còn với hình hài trẻ con, hình hài của cậu bạn chạc 18 tuổi lúc trước là hình dạng thật sự của cô ư?”

“Hồn hoàn của thần, nói cách khác sau này hồn lực đăng cấp của ta tăng lên thì niên hoàn của hồn hoàn cũng sẽ tăng lên?” Hình Na thăm hỏi.

“Đúng vậy, thần ban hồn hoàn luôn luôn là trăm vạn năm hồn hoàn, chỉ có những người xứng đáng mới nhận được nhưng nó cần phải thích nghi với cơ thể chủ nhân, nếu như hồn lực của cô tăng lên thì niên hoàn của nó cũng sẽ tăng lên, hồn vương lực hoàn sẽ tự động trở thành vạn năm hồn hoàn, cứu hoàn phong hào đầu la sẽ trở thành mười vạn năm hồn hoàn, còn trăm vạn năm hồn hoàn còn cầu cô trở thành một siêu cấp đầu la” Nói ra điều kiện để niên hoàn tăng lên, các tinh linh sôi nổi.

“Còn đôi cánh phía sau của ta thì sao” Hơi thắc mắc về đôi cánh, cô cảm nhận nó như một bộ phận cơ thể, có thể triệu hồi cũng có thể thu hồi, nhưng nó không phải là một vũ hồn hay gì đó tương tự, hệ thống của cô cũng không liệt kê nó trong danh sách vũ hồn.

“Cái này chúng ta cũng không biết, có lẽ nó là một phương tiện để bay mà thần ban” Tinh linh đáp trả

“Thần ư, hẳn là vị thần Arceus chứ, cảm tạ người” Hình Na nhìn lên bầu trời xa xăm, cô nhìn lên những vì sao, thì thầm, trong cơ thể cô dường như có một mối liên kết nào đó với những ngôi sao kia rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Bay đua cùng Eim, tinh linh phương pháp tu luyện

Thành công thu hoạch hồn hoàn thứ 2, Eevee còn học được skill mới Confusion, tuy eevee căn bản vốn dĩ không học được skill này nên năng lực bị thuyên giảm còn 70%, nhưng sau khi eevee tiến hóa thành Sylveon thì bé này hoàn toàn có thể học được các skill hệ psychic.

Thử trải nghiệm đôi cánh mà cô mới vừa được ban cho, Hình Na cảm giác cô có thể bay nhanh như ngọn gió, cô trở thành một con gió, không, nói đúng hơn là cô trở thành vương giả của những con gió, cảm giác con gió trở thành một bộ phận của mình và nghe mệnh lệnh của mình, đây hẳn là cái gọi là trải nghiệm vương giả.

Thấy Hình Na bay lên trên bầu trời, một cậu bé tinh linh cũng cất cánh bay theo, cậu ta bay ngang tầm với Hình Na mà hỏi “Ê, cô bé nhân loại, ta tên là Eim, cô tên là gì, có hứng thú bay đua với ta một trận không?” Eim có chút khiêu khích đưa ra lời thách đấu, cậu ta trông có vẻ như khá hứng thú về vị khách xa lạ này.

“Ta là Hình Na, còn về trận đấu thì ta xin từ chối, lúc này ta có đề ý thấy cậu, không lý nào mà ta có thể chiến thắng một hồn đầu la 8 hoàn được.” Hình Na dứt khoát từ chối.

“Cô lo sợ sao, yên tâm, ta cũng sẽ giới hạn hồn lực của mình tại nhị hoàn, chúng ta hoàn toàn đua bằng tốc độ có được không nào, Hình Na?” Eim không hề ngần ngại đưa ra phương thức khiêu chiến khác, cậu chấp nhận hạn chết hồn lực của mình để được đấu với Hình Na.

“Đã nói là..” Đang định từ chối Hình Na há miệng nói, bỗng dừng bên tai vang lên âm thanh của hệ thống.

- Tích, phát hiện ký chủ bị khiêu khích, phát động nhiệm vụ Đã bại

- Tích phát hiện ký chủ đang ở trong khu vực tinh linh hang động, đề nghị ký chủ tìm cách học tập phương thức tu luyện của tinh linh, ở lại tinh linh hang động trong vòng một năm, điều này rất tốt cho căn cơ và vũ hồn Eevee của ký chủ

Phát hiện âm thanh của hệ thống, Hình Na ngay lập tức đổi ý định, cô quay lại đối mặt với Eim bằng một cặp mắt đầy khiêu khích “Mà, cũng được thôi, nếu như ta chiến thắng cậu phải dạy cho ta phương thức tu luyện của tinh linh, đồng thời cho phép ta ở lại hang động tinh linh này một năm”

Hình Na đề ra yêu cầu của mình, Eim hầu như không suy nghĩ gì hết mà đồng ý làm Hình Na tròn mắt ngạc nhiên. Phát hiện thấy hành động ngớ ngẩn của Hình Na làm cậu ta phì cười, không ngờ con bé nhỏ cũng hài thật.

“Phương thức tu luyện của tinh linh chỉ có người có tinh linh huyết mạch mới có thể học được, không biết cô kiếm được huyết mạch trong người cô ở đâu nhưng đã mang trong mình dòng máu của tinh linh thì cô quyền lợi học tập tinh linh phương thức tu luyện, còn về chuyện ở lại tinh linh hang động thì lại càng hiển nhiên, không kể đến việc cô có huyết mạch tinh linh, chỉ cần việc cô hoàn thành khảo nghiệm thì nơi đây vốn là nhà của cô rồi, phải không?” Eim nhanh chóng giải thích sự nghi ngờ của Hình Na.

“Thế hóa ra ta chấp nhận không yêu cầu của cậu rồi?” Hình Na tròn mắt lên nhìn Eim, không ngờ cậu tinh linh trông có vẻ thật thà này cũng gian manh thiệt.

“Thôi nào, cũng đâu có chuyện gì đâu phải không, tiểu Na? chúng ta thì bay nào, ta sẽ giới hạn hồn lực của mình xuống cấp 20, không sử dụng hồn kỹ, chỉ sử dụng cánh, thì đấu công bằng được không?” Eim thân thiện cười cười, nhưng trong đôi mắt cậu ta ánh lên sự hiểu chiến, có vẻ cậu rất muốn đấu với đôi cánh của thần ban đây mà.

“Tiểu Na? ôi, ta có thân nhau đến như vậy chưa?” Hình Na đỏ mặt hỏi với cách cư xử tự nhiên của tên này.

“Bỏ qua mấy cái tiểu tiết đi, gọi nhau thế nào cũng được mà đúng không, giờ chúng ta đã là một gia đình rồi cơ mà, nào cùng ra bờ đá phía bắc kia thì bay nào” Thật tự nhiên, Eim nắm lấy tay Hình Na cười to chạy tới phía bờ đá, Hình Na nhắm mắt bó tay với tên này, cư xử cứ như đúng rồi, cơ mà không hiểu sao cô cũng không rút bỏ cánh tay của mình mà để cậu ta kéo đi, chả lẽ cô có niềm quan tâm đặc biệt dành cho tinh linh (cả Alvis lẫn Eim).

Đến tận nơi Eim mới giải thích luật lệ của cuộc thi, xuất phát từ bờ đá, không xài võ hồn, không xài hồn lực, thuần túy bằng tinh linh lực và tinh linh cánh xuất phát bay 10 cây số tới đỉnh của ngọn núi trước mắt.

1, 2, 3, bắt đầu, cả hai triệu hồi cánh của mình ra và bay phóng lên bầu trời như những mũi tên, Eim bay thật trơn tuột còn Hình Na chưa hoàn toàn kiểm soát được đôi cánh của mình, tuy có hơi trục trặc nhưng vì sở hữu đôi cánh mạnh mẽ, cô nhanh chóng kiểm soát được đường gió, đuổi kịp theo Eim.

Cả hai bay với tốc độ nhanh khó tin, Hình Na cảm nhận thấy một lực ép rất mạnh từ phía trước đập về mặt mình, khoái cảm và sự hưng phấn kích thích Hình Na, đôi cánh như hiểu ý Hình Na mà đề thăng tốc độ, các ngọn gió trở nên càng gay gắt hơn, cảm giác đau rất từ áp lực của cơn gió làm cho cuộc đua này chân thật, vì không sử dụng hồn lực hay hồn hoàn bảo hộ, Hình Na cảm nhận nguyên cơn đau đớn đến từ tự nhiên.

Hình Na và Eim bay đi hơn nửa đoạn đường, tốc độ của Hình Na có chút nhỉnh hơn so với Eim, cô bay thẳng đến ngọn núi, lướt qua các nhánh cây, băng vào tốc độ nhanh nhất hướng về phía đỉnh núi.

“Hahaha, ha haha, vui quá, thú vị quá, hưng phấn quá, ha ha, Aaaaaa” Hình Na cảm nhận sự hưng phấn đến từ việc bay lượn mà gào thét, mà cười to, làm cho Eim bay ở phía sau cảm thấy buồn cười không thôi, ánh mắt của Eim nhìn Hình Na ánh lên một sự cưng chiều vốn không thuộc về một người mới gặp Hình Na lần đầu.

Vốn bay đi rất xa, Hình Na đang bay bằng toàn bộ tốc độ của mình, không quá chú ý đến chiều gió, một cơn gió từ bên trái mạnh mẽ theo đỉnh ngọn núi thổi xuống quét thẳng vào người Hình Na, cô không kịp đề phòng đề mà mất thăng bằng. Hình Na loạng choạng va vào nhánh cây gần đó, cô bị thương và đôi cánh của cô bị thu hồi, Hình Na rơi xuống một cách tự do.

Ngay khi Hình Na muốn sử dụng võ hồn để bảo vệ bản thân, toàn thân của cô được bao bọc bởi một vòng tay ấm áp, Eim ôm lấy cô từ phía sau theo tư thế công chúa như câu truyện cổ tích bay thẳng đến đỉnh núi.

Từ trong lòng của Eim, Hình Na ngửi thấy một mùi quen thuộc, ngẩng đầu lên dưới ánh sáng của các vì sao, khuôn mặt Eim hiền hòa, có chút kiêu ngạo, mái tóc vàng kim và đôi mắt lưu ly ấy làm cô nhớ đến một người, Alvis.

“Alvis” Trong cơn mơ hồ cô thốt ra tên của Alvis, giờ tay lên sờ má Eim và nhìn thật sâu vào đôi mắt lưu ly đó, ban đầu cô không để ý nhưng liệu đây có phải trùng hợp khi cả hai lại giống nhau đến y hệt như vậy.

Eim bị cái tên của Hình Na thốt ra làm giật mình, như lảng tránh bị cái gì đó, Eim cúi xấp đầu xuống hướng sang trái mà không nhìn Hình Na. Cậu ta ngay lập tức đáp xuống mặt đất rồi nhanh chóng vút cho Hình Na một cuốn sách.

“Đây là phương thức tu luyện của Tinh Linh, cô được phép ở lại đây, còn nữa trận đấu này ta thắng” Eim trả lời một cách băng quơ, giống như cậu ta cũng không quá quan tâm kết quả trận đấu, hình tượng này so với tính cách hiếu thắng lúc ban đầu của Eim dường như có chút mâu thuẫn.

Hình Na đau đầu, tại sao cô lại nhìn thấy Eim lại giống như Alvis thế nhỉ, thậm chí cô còn nghĩ 2 người là một luôn cơ đấy, chả lẽ 2 người là anh em hay chị em gì đó? Hình Na im lặng suy nghĩ, cô nên tranh thủ lúc nào đó hỏi xem Eim có biết gì về Alvis không, nhìn cách phản ứng vừa rồi chắc chắn hai người không thể không có liên hệ được.

Cầm lấy phương thức tu luyện, cô quay lại tập thể tinh linh, tìm kiếm chỗ ở tạm thời của mình trong vòng một năm, tạm thời bỏ qua các chuyện không bên trọng qua bên, điều quan trọng nhất bây giờ là tu luyện tăng thực lực của bản thân lên, cô còn quá yếu, cô muốn trở thành cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Tình cảm của Hình Na, Max Friend Point, Tiến hóa, Sylveon

Đã trôi qua hơn sáu tháng, Hình Na hàng ngày tu luyện chăm chỉ, kể từ ngày cô thu hoạch được phương thức tu luyện của tinh linh, cô đã phải tốn gần 3 ngày mới thay đổi phương hướng vận chuyển hồn lực của mình.

Trong quá trình tu luyện, các tinh linh đã không ngần ngại chỉ dạy cho Hình Na cách tu luyện, các điều tâm đắc đối với phương thức tu luyện này nếu không không chỉ đơn giản là 3 ngày mà cô có thể thay đổi được phương hướng vận chuyển hồn lực của mình đâu.

So sánh với phương thức tu luyện bình thường, phương thức tu luyện của tinh linh điều khiển và hấp thu hồn lực một cách đa dạng hơn, hồn lực được hấp thu từ môi trường phải được trải qua một bước thanh lọc trước khi thẩm thấu các kinh mạch để mà nuôi dưỡng điều này làm cho hồn lực và thể chất của

Hình Na trở nên vững chắc và thuần túy hơn, cơ mà nếu chỉ là tinh luyện hồn lực thì có rất nhiều phương pháp để thanh lọc hồn lực trước khi tiến nhập cơ thể, các đại tông môn hoặc học viện đều có, có điều phương thức tinh linh nhanh hơn thôi.

Điều đáng chú ý của phương thức tu luyện này là cô có thể hấp thu lực lượng từ các vì tinh tú quy cho mình sử dụng, lực lượng của các vì sao hoàn toàn thuần túy mà lại còn mang trong mình một sức mạnh bí ẩn tồn tại, mỗi một người tại hấp thu đủ tinh tú chi lực chuyển hóa thành hồn lực đều sẽ thức tỉnh được một khả năng nào đó, tùy vào thiên phú của mỗi người.

Hệ thống của cô cũng khá là hiểu lòng người, sau khi kiến nghị cô ở lại tinh linh hang động để mà tu luyện, nó cũng cải thiện lại nhiệm vụ tu luyện, chỉ cần cô sử dụng phương thức tu luyện tinh linh tu luyện mỗi ngày năm giờ thì cô sẽ hoàn thành nhiệm vụ, khen thưởng của tu luyện hàng ngày cũng gia tăng lên 3000 exp một ngày.

Hôm nay là một ngày mà Hình Na quyết định từ bỏ tu luyện, cô tính dành cả ngày hôm nay với võ hồn của cô Eevee, friend point của cô với eevee đã đạt tới đỉnh điểm, chỉ cần thiếu một điểm nhưng một điểm này không phải cứ thế mà tăng lên, độ thân mật max điểm không phải dễ dàng như vậy kiếm lấy.

Dù cho cô và Eevee đã từng trải qua sinh tử nhiều lần, nhưng chung quy cả hai chỉ là không muốn đối phương đau đớn, không muốn người bạn của mình phải chết, không muốn phải rời xa đối phương mà thôi, nó chỉ là sự ích kỷ đến từ một phía.

Có người nói yêu là ích kỷ, yêu là ham muốn, yêu là sự độc chiếm, tình yêu đối với một số người có lẽ chính là như vậy. Tình yêu có nhiều loại, tình yêu nam nữ, tình yêu gia đình, tình bạn bè,... tất cả đều là tình yêu. Nhưng cách yêu lại hoàn toàn khác nhau.

Giống như đối với Tiêu Linh, cô bé cô gặp ở phía Nam Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm, cô đối với tiêu Linh chỉ thuần túy là tình bạn bè, cô cảm thấy rằng cô bé này rất thú vị, có chút hứng thú về sự mạnh mẽ lại đối nghịch với tính cách thẹn thùng của cô.

Thông qua ngôn ngữ của tiêu Linh, cô cảm nhận được một số ý tứ khác hướng từ tiêu Linh, nhưng cô chưa từng coi trọng điều đó bởi vì cả 2 chỉ là những đứa trẻ mới 8 tuổi, đó chỉ là những suy nghĩ bông bột với lại cả 2 đều là nữ nữa, cho nên cô thuần túy chỉ là đùa giỡn với tiêu Linh.

Khác với Tiêu Linh, cô bé tinh linh Alvis mà Hình Na gặp ở khu rừng tinh linh lại cho cô một cảm giác, ngay lần đầu tiên gặp mặt, cô cảm thấy cô gái này thật là ngao kiêu, đôi khi thật đáng sợ nhưng Hình Na coi cô như ân nhân của mình. Qua hơn một năm trời bên nhau mặc dù bản thân cô chỉ toàn ngủ, nhưng cô cảm nhận được Alvis vẫn luôn thủ hộ bên cạnh cô, tình cảm cô đối Alvis như phản ứng giữa acid và bazơ, cô cảm thấy có sự thay đổi giữa hai chữ ân nhân và người cô thích.

Cô đã nghĩ rằng mình đã thích Alvis, cô nghi ngờ rằng liệu 2 người con gái có đến với nhau được không, đến từ một xã hội hiện đại cô biết có thể có tình cảm giữa hai người phụ nữ nhưng bản thân cô chưa từng trải qua a. Trải qua hơn gần một năm trời, tình cảm của cô dành cho Alvis trở nên sâu đậm hơn, cho nên cô nghĩ rằng mình đã chấp nhận bản thân yêu một người con gái.

Tưởng chừng như tình cảm giữa cô và Alvis là tình yêu, thế nhưng khi cô gặp Eim nắm lấy tay mình dắt đi, cô không hề có sự chán ghét hay ghét bỏ gì Eim, đáng lý ra nếu cô đã yêu Alvis thì cô phải lập tức gạt bỏ tay của Eim ra nhưng cô lại không làm, điều đó chứng tỏ cô không hề chán ghét đàn ông và cũng chưa thật sự yêu Alvis, hay cũng có thể là bởi vì Eim có khuôn mặt, mái tóc và hình dạng giống như Alvis, nhưng sự thật rằng cậu ta là đàn ông là không thể chối bỏ, ngoài ra cô cũng cảm thấy giữa Eim và Alvis có một mối liên hệ nào đó, một lúc nào đó cô cần phải làm rõ tình cảm của mình.

“Tình cảm thật là phức tạp phải không Eevee?” Hình Na ngưỡng đầu thờ dài với bầu trời, cô nhìn lên những vì sao sáng rồi mở miệng hỏi tiểu eevee.

“Eevee, eevee” tiểu eevee đang nằm trên đùi cô khẽ đáp trả như thể đồng ý, eevee rất thích được nằm trên đùi của Hình Na, dường như lúc nào nó được triệu hồi ra mà không cần phải đánh nhau thì đùi của Hình Na như trở thành chỗ nằm cố định của nó.

“Ngươi có yêu quý ta không, eevee?” Hình Na ngược xuống, nhìn vào đôi mắt to đen huyền của eevee, khẽ vuốt bộ lông của nó mà hỏi nhẹ nhàng, tiểu eevee nhanh chóng gật đầu không hề do dự.

“Thế ngươi có muốn ở bên cạnh ta không, Eevee?” Lại tiếp tục hỏi một câu đơn giản nhưng lại vô cùng trực tiếp, đáp án mà Hình Na nhận được là một cái gật đầu ngay lập tức của Eevee.

“Vậy ngươi có sẵn sàng bảo vệ ta cho dù có hi sinh đi sinh mệnh của không?” Hình Na hỏi câu hỏi cuối cùng bằng một giọng nhỏ nhẹ hơn, có vẻ như chính bản thân cô cũng không dám lắng nghe câu trả lời, cô e ngại, cô e ngại người đồng bọn bé nhỏ này của cô chối bỏ cô.

Đợi mãi không nghe thấy trả lời cũng không nhìn thấy eevee gật đầu, nhưng mà eevee lại cũng không hề lắc đầu hay tỏ ý kháng nghị, bầu không khí bỗng nhiên trở nên tĩnh lại.

Ngay khi cô không để ý, tiểu Eevee đã nhanh chóng nhảy lên vai cô, nó nâng đầu lên khẽ liến nhệ vào bờ má của Hình Na và rồi tặng cô một nụ hôn.

“Eevee, eevee” Tiểu Eevee kêu lên to đồng dạng, đôi mắt của nó to đen, mở căng ra thể hiện sự chắc chắn, nó đang khẳng định với Hình Na rằng nó sẽ bảo vệ cô dù có hi sinh tính mạng của mình.

“Aah, cảm ơn ngươi, eevee” Hình Na mỉm cười hạnh phúc, khóe mắt cô động lại sự ẩm ướt, bờ má hơi nhiệt vì tiểu Eevee liếm lên, cô khẽ tựa đầu cô lên đầu của chú cún này, thì thầm bên tai nó và nói lời cảm ơn. Ngay lúc này hệ thống phát ra âm thanh.

- Tích, ký chủ và Eevee đã đạt được Max Friend Point, vũ hồn Eevee của ký chủ đã đạt được điều kiện tiến hóa, phải chăng tiến hóa?

Âm thanh vang lên bên tai cô và Eevee, điều này chứng tỏ rằng độ thân mật giữa cô và eevee đã đạt đến mức tối đa.

“Eevee, eevee” Tiểu Eevee nhìn cô, nó kêu hai tiếng rồi khẽ gật đầu.

Hình Na nhìn nó vậy khẽ cười, cô cũng gật đầu lại, nói với hệ thống “ tiến hóa” rồi quay sang nhìn eevee “Tiến hóa đi đồng bạn của ta, trở thành một hình dạng mạnh mẽ hơn, xinh đẹp hơn, ngy lệ hơn và cao quý hơn đi”

Khắp thân Eevee được bọc bởi ánh sáng màu trắng như màu sáng của những vì sao trên trời, như thể được chúc phúc bởi vị thần Arceus, vị thần của các tinh linh, thân thể của Eevee trở nên dần lớn hơn, cái tai trở nên dài hơn, từ trên tai và trên cổ xuất hiện hai cái nơ xinh đẹp kèm theo sợi ruy băng.

“Vaaa, Vaaa” Sylveon xuất hiện từ trong vầng sáng, tựa như vị tiên giáng trần, thân thể gọn gàng, mạnh mẽ hữu lực lại không kém phần cao quý ngồi bên cạnh Hình Na.

Cả hai nhìn nhau không nói gì cả, chỉ là nhìn lên bầu trời, cặp mắt của cả hai trở nên lung linh hơn bao giờ hết, họ nhìn bầu trời rộng lớn kia như thể muốn nói thế giới này, một ngày nào đó hai người bọn họ sẽ dấn trên nó mà tự do bay lượn, sẽ trở thành cường giả có thể che lấp cả cái bầu trời này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Một năm trôi qua, báo danh Sử Lai Khắc

Tại trung tâm của hang động hoa, một cô bé chạc tầm mười tuổi đang đấu tay đôi với lại một cậu trai cùng lứa tuổi. Cả hai chiến đấu gay cấn, một người sử dụng chiến đấu cận thân, còn người còn lại thì sử dụng một cây đàn tranh để gây ra những kỹ năng đánh xa tuyệt vời.

Cô bé đó chính là Hình Na, hiện tại cô đã tu luyện gần 6 tháng nữa, chỉ ngày mai nữa thôi là cô đã chính thức bước qua tuổi 10, đủ tư cách để tham gia tuyển sinh vào học viện Sử Lai Khắc.

Hình Na đang trong trạng thái vũ hồn nhập thể, khác với Eevee, Sylveon cho Hình Na sức mạnh to lớn hơn và sức bật cao hơn. Sở hữu đôi tai mao nhưng mềm mại hồng phấn, chính giữa là 2 đốm xanh dương, Hình Na có khả năng thính giác nhạy bén hơn bao giờ hết. Chưa hết, sau lưng cô hiện lên một đôi cánh màu xanh dương nhạt, dưới thân là một cái đuôi màu hồng, Hình Na vừa có thể bay lại vừa có thể sử dụng đuôi để cảm nhận môi trường xung quanh, thật khó để có thể tấn công cô dưới khả năng bén nhọn này.

Đối diện Hình Na chính là Eim, đây chính là cậu bé có ngoại hình cực giống Alvis, mỗi lần Hình Na có ý muốn hỏi thăm Eim về Alvis, cậu ta dường như cứ cố lẫn trốn hoặc chuyển đề tài. Thật rất ngạc nhiên vào ngày cuối Hình Na sắp đi, cậu ta lại đến chiến đấu một trận giao hữu có thể coi như là trận chiến tạm biệt với Hình Na, có vẻ như cậu ta muốn nhắc nhở cô điều gì đó, tất nhiên là Eim phải hạn chế hồn hoàn của mình xuống 2 hoàn nhưng cậu hoàn toàn áp chế Hình Na.

“Growth” “Quick Attack” “Swift” combo 3 skill Hình Na sử dụng vừa có thể tấn công đẳng xa lại vừa có thể cận chiến, phóng ra liên tiếp những ngôi sao như phi tiêu tấn công Eim, các ngôi sao không những không thể phá đi lớp phòng ngự của Eim mà lại còn bị hồn kỹ của Eim đập nát một cách dễ dàng, năng lượng từ hồn kỹ thứ nhất của Eim “Âm ba cầm” vẫn còn kéo dài và lao thẳng đến Hình Na.

Hình Na nhanh chóng bật người nhảy ra đằng sau, tránh thoát đòn tấn công của Eim, đang tranh thủ đối phương còn chưa kịp ra đòn mới, Hình Na tiếp đất đập lấy tảng đá to mà “Quick Attack” “Tackle”, Hình Na tiếp cận gần về phía Eim, do các đòn skill giảm defense như Charm, Tail Whip cần phải tiếp cận gần đối thủ mới có thể có tác dụng, mong muốn của Hình Na giờ đây là phải đập nát cái tuyến phòng ngự chết bầm gần như tuyệt đối này của Eim.

“Có vẻ như cậu lại quên đặc tính của tinh linh là biết bay rồi nha, tiểu ~ Na ~!!” bằng một giọng nói giễu cợt, Eim nhanh chóng cất cánh bay lên, cậu ta liền lập tức sử dụng hồn kỹ thứ 2 của mình

“Hồn kỹ: Giai điệu điên cuồng”

Chiếc đàn tranh từ trong tay của Eim quay tròn cấp tốc, hai tay cậu ta như những tia chớp, tiến tới gảy cây đàn một cách điên loạn đúng như tên của hồn kỹ này vậy.

Những sóng âm ba phát ra bốn phía, một đợt công kích trên diện rộng, có vẻ như Eim đang lợi dụng sự chênh lệch về sự hiểu biết, kinh nghiệm và cả khả năng khống chế hồn hoàn cộng với hồn kỹ của Hình Na mà liên tục tấn công. Đối với một hồn sư thuần tốc như Hình Na lại yếu phòng thủ thì hồn kỹ thứ 2 của Eim không khác gì đòn sát khí với cô.

Nhưng đáng tiếc Hình Na cũng không phải ngồi không, các hồn kỹ của Hình Na chủ yếu chỉ có tác dụng tăng cường, hồn kỹ 1 tăng cường sức mạnh 4 thành, hồn kỹ 2 tăng cường hồn lực 5 thành, cả hai đều là những hồn hoàn mạnh mẽ nhưng tác dụng của chúng chỉ nằm ở phương diện tăng cường. Thứ duy nhất mà Hình Na phụ thuộc vào chính là các skill của Sylveon, mặc dù Sylveon mới tiến hóa chưa học được các skill nào của hệ tiên mới nhưng mà,

“Confusion” Một đợt sóng âm phát ra từ phía Hình Na, hai nguồn sóng âm va chạm vào nhau một cách mãnh liệt phát ra âm thanh chói tai, tranh thủ thời gian, Hình Na đề thêm Growth tăng cường bản thân sau đó “Smog”

Khấp sần đầu bị phủ ngập bởi khói đen, Hình Na lẫn trốn trong đêm đen, đôi mắt cô màu xanh dương do ảnh hưởng từ nhập thể với Sylveon đang nháy lên, Hình Na đang lẫn trốn và tìm cơ hội công kích.

Eim một lần sử dụng giai điệu điên cuồng, đối với một skill dạng lẫn trốn toàn sân như bug của Hình Na, thì hồn kỹ thứ 2 đánh trên diện rộng lại là một kỹ năng thích hợp nhất trong trường hợp này, mà cũng là vì Eim phải hạn chế thực lực bản thân tại hồn sư hai hoàn nên tạm thời cũng chỉ có hai hồn kỹ này.

Trốn trong bụi khói, Hình Na cắn răng phân vân không biết phải làm sao, nếu sử dụng Confusion từ chính giữa Smog sẽ làm tan đi con khói, lộ ra vị trí của cô. Nếu cô bay ra bằng cánh tinh linh thì không khác gì chui đầu vào chỗ chết cả, các đòn đánh cận thân hầu như vô dụng đối với một người có khả năng khống chế khoảng cách cao thủ như Eim, Để tránh thoát skill giai điệu cuồng loạn, Hình Na nhanh chóng sử dụng Swift tụt lại một chỗ mà bắn lên chặn lại hồn kỹ của Eim, nếu như lúc này mà cô có thể sử dụng Protect hoặc các skill đánh xa cường lực khác thì đã không phải nằm trong thế bí thế này rồi.

Eim cảm thấy như hồn kỹ đã đánh trúng Hình Na, cậu ta nhanh chóng lao vào muốn đưa ra đòn kết thúc. Hình Na mừng thầm rằng vì đã không làm gì sai sót, Eim đã lao vào, đây là thời gian cũng như là cơ hội duy nhất để Hình Na có thể chiến thắng Eim trong trận chiến này.

Sử dụng Growth + hồn kỹ 1,2 một lần nữa để đề thăng sức mạnh và hồn lực của bản thân, Cô nhanh chóng hạ người xuống làm dáng như thể bị thương, chờ đợi Eim tiến lại gần.

Ngay khi cả hai lại gần nhau chỉ còn cách khoảng chưa tới 20 m, Hình Na ngưỡng mặt lên nở nụ cười lạnh, “Kết thúc rồi” cô nói vậy rồi sử dụng “Confusion” bằng toàn bộ sức lực, so với hồn kỹ của Eim, skill của cô khá thực dụng trong cận chiến, Eim không tài nào có khả năng đánh ra một hồn kỹ từ xa trong phạm vi gần vậy được, đòn đánh của cô tất trúng nếu như Eim không sử dụng sức mạnh vượt quá hồn sư, cô sẽ lao lên cho Eim một loạt các skill cận chiến như Quick Attack, Tackle, nếu như có Iron Tail thì cô cũng sẽ không ngại tặng cho Eim một phát đầu.

Vui mừng vì Eim đã mắc bẫy, trận chiến này cô đã nắm chắc chiến thắng trong tay, nụ cười của cô tràn đầy sự tự tin, thấy không, một hồn đầu la nếu như không sử dụng sức mạnh của mình, chỉ giới hạn tại thực lực của hồn sư 2 hoàn còn không phải bị bại bởi cô, đang tính lao lên chuẩn bị tấn công Eim, bỗng nhiên Hình Na cảm thấy trời đất chao đảo, đầu cô chợt thấy choáng váng, sau lưng bị một thứ gì đó đập vô làm cô đau đớn, Hình Na phun máu ra rồi lại bị Eim một cước đạp bay xa.

“Bằng cách nào?” Hình Na ôm bụng gắng gượng ngồi dậy, trận chiến này cô đã thua rồi, tiếc thật cô suýt thắng rồi vậy mà.

“Bằng cách nào? câu hỏi buồn cười nhất ngày hôm nay đây, tất nhiên là bằng tất cả những gì mà tôi đã sắp đặt rồi” Eim mỉm cười, khuôn mặt của cậu ta kiêu ngạo thật sự rất giống Alvis, khuôn mặt khi chiến đấu thật sát phạt, thật khát máu.

“Sắp đặt” Hình Na lặp lại 2 từ của Eim, cô ngạc nhiên sau đó 2 mắt cô mở to ra, cô dường như nghĩ đến thứ gì đó.

“Thứ nhất, tại sao cậu lại nghĩ rằng một hồn sư có khả năng khống chế toàn sân, không để bị lọt vào một đường tấn công dù là nhỏ bé nào của cậu lại không có khả năng gây cho đối phương đủ đau đớn nhỉ?”

“Thứ 2, tại sao cậu lại nghĩ rằng một Hồn Đầu La như tôi lại có thể bắt cận phạm phải một lỗi sai hạ cấp như thể lao vào khu vực không phải lãnh địa của mình mà tìm kẻ thù nhỉ”

“Thứ 3, cậu hoàn toàn quên mất đặc tính xuyên thấu của một tinh linh rồi, dưới bầu trời đầy sao này cậu lại không vận dụng lợi thế to lớn đó, cậu thật sự nghĩ rằng giới hạn thực lực bản thân còn hai hoàn tôi có thể sử dụng hồn kỹ của bản thân không hạn chế sao?”

“Thứ 4, cậu hoàn toàn chỉ biết sắp đặt các hồn kỹ của bản thân một cách thứ tự, cậu biết tương tác giữa skill và môi trường nhưng lại quên đi sự tương tác giữa skill và skill, không phải chỉ là đề thăng theo thứ tự, mà là hợp lại để tạo ra một sức mạnh mới khác”

“Thứ 5, điều cuối cùng, cậu quá khinh thường một hồn đầu la như tôi rồi, ngay từ đầu trận đến cuối trận, cậu không khác gì một con rối cả” Eim liên tục vạch ra những sai lầm của Hình Na, trận đấu tưởng chừng như ngang sức ngang tài nhưng thực ra lại là bị áp chế tuyệt đối.

“Ra vậy” Hình Na thần thờ nhìn xuống đất, thì ra mọi thứ mà cô tự hào lại rẽ tiền đến vậy, từ đầu đến cuối cô bị dắt mũi đi mà không hề hay biết, vậy mà cô còn nghĩ là mình sắp thắng rồi, thật là nhục nhã.

Trông thấy cô uest oai như vậy, Eim khinh miệt nói “Đừng nói chỉ có vậy mà cậu đã nản rồi chứ, một tinh linh thì không được biết đến 2 từ sợ hãi, dù cho cậu chỉ mang dòng máu của tinh linh, nếu như chỉ một sự thay đổi hướng của âm công hồn kỹ của tôi đã làm cậu vật vờ vậy thì làm sao cậu có thể trở thành cường giả được”

“Đúng là một năm qua cậu đã trở nên mạnh hơn rất nhiều, võ hồn của cậu cũng đã tiến hóa nhưng như vậy chưa đủ, không phải cậu muốn trở thành cường giả sao, không phải cậu muốn biết giữa tôi và cô bạn Alvis của cậu có mối liên hệ gì sao? Vậy thì mạnh lên đi, tham gia vào Sự Lai Khắc, nơi đó có nhiều con quái vật cũng mạnh mẽ như cậu, thậm chí mạnh hơn cậu, chỉ có mạnh lên cậu mới biết được cậu đang muốn gì, tiểu Na” thay đổi giọng nói, Eim nghiêm túc nhắc nhở Hình Na, có vẻ như đây chính là mục đích chính mà cậu muốn nói với Hình Na.

“Tôi sẽ trở nên mạnh hơn, rồi một lúc nào đó tôi sẽ đánh bại cậu, một chọi một không cần áp chế” Bỏ đi sự hựt hẫng từ việc chiến bại, Hình Na đứng lên với một quyết tâm kiên cường hơn, đứng vậy không thể chỉ bởi vì một năm qua cô chăm chỉ tu luyện có nghĩa là bây giờ cô được quyền lười biếng. ngẩng đầu lên Hình Na tuyên bố với Eim, một ngày nào đó cô sẽ đánh bại cậu ta.

“Tôi sẽ chờ, nếu như khi nào cậu đạt được đến level 30, hãy trở lại hang động hoa, hang động tinh linh này, tôi sẽ dẫn cậu đến nơi mà tinh linh tộc bọn tôi hay dùng để thu thập hồn hoàn” Eim mỉm cười kiêu ngạo, cậu nói với Hình Na về cách thu nhập hồn hoàn của tinh linh tộc.

“Ừm, tôi biết rồi, tạm biệt” Hình Na nhanh chóng xoay người rồi đi, cô đi thật dứt khoát nếu không cô sẽ lại nuối tiếc muốn ở lại đây mãi, nơi này tinh linh thật là dễ mến nhưng cô muốn trở thành một cường giả, cô cần phải có một chiến trường riêng cho mình, cô muốn biết tình cảm của mình dành cho Alvis là gì, mối liên hệ giữa Alvis và Eim lại là một điều gì nữa.

Eim quay đầu lại, nụ cười trên mặt anh chợt tắt, đôi mắt kiêu ngạo của anh trở nên hơi u buồn, có lẽ anh đã bị nhiễm bởi con nhỏ Alvis rồi nhỉ, đợi cho Hình Na đi được một đoạn xa, Eim mới cúi đầu thì thầm 2 chữ “tạm biệt”.

Rời khỏi hang động tinh linh, Hình Na nhanh chóng tiến về nhà thăm ba mẹ, cô đăng ký tham gia tiến vào học viện Sử Lai Khắc và tất nhiên một cô bé 10 tuổi đã có thực lực 2 hoàn hồn sư như cô thì được nhiệt liệt hoan nghênh, trải qua nghiêm khắc trắc khảo, giờ đây cô đang bước lên đường tiến nhập học viện trong truyền thuyết chỉ tiếp nhận quái vật này, học viện Sử Lai Khắc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Sử Lai Khắc học viện, ngày đầu nhập học

Đứng trước cổng học viện Sử Lai Khắc, Hình Na mở to hai mắt ra ngạc nhiên nhìn kiến trúc to lớn phía trước, thật hùng vĩ, quả nhiên không hổ danh là đại lục đệ nhất học viện, quả hoành tráng rồi.

Sử Lai Khắc học viện là một thế lực độc lập, cùng một lúc bị 3 quốc gia thừa nhận là của mình, nhưng nó không thuộc về bất cứ quốc gia nào, nó tồn tại như một quốc gia riêng biệt có hệ thống, cơ sở riêng của chính mình.

Học viện có ảnh hưởng to lớn đến lịch sử hàng nghìn năm của Đấu La Đại Lục, 7 học viên đầu tiên của học viện đào tạo ra đều trở thành các cường giả đứng đầu trong toàn đại lục, họ được xưng là Thất quái Sử Lai Khắc.

Nơi đây chỉ thu nhận quái vật là tiêu chí của học viện, chỉ có những thiên tài mạnh mẽ nhất mới có thể trụ lại tại học viện này, không, kể các thiên tài cũng không khỏi tránh thoát nguy cơ bị đào thải, chỉ có những cường giả mạnh nhất mới có thể trụ lại tại nơi này, và giờ đây Hình Na đang đứng trước cổng của học viện mạnh nhất đó.

Bước vào phía bên trong, Hình Na nhanh chóng nhìn thấy khá nhiều tân sinh giống cô, họ đều mặc các bộ đồng phục không giống nhau, có vẻ như chưa có chính thức phát đồng phục cho học viên thì phải?

Hình Na nhanh chóng tiến vào đám đông, cô muốn biết Tiêu Linh đang ở đâu, dù sao thì hai người đều đã hứa hẹn là cùng nhau tham gia học viện Sử Lai Khắc này.

Trong lúc Hình Na đang tìm kiếm cô bạn nhỏ của mình thì đằng sau lưng cô có một cô bạn mái tóc đen ngắn ngang vai, trên mắt mang cặp kính trong rất tri thức, có vẻ như cô ta quá chú đến linh kiện nào đó trong tay mà không để ý tới Hình Na ở phía trước mình, “bộp” cả 2 va vào nhau và cô gái đó ngã sập xuống đất.

Hình Na ngạc nhiên quay người lại, người va cô bị té mông đập xuống đất, mặc dù hoàn toàn không phải lỗi của cô nhưng Hình Na vẫn cúi người xuống đưa tay nhắc cô bạn đó dậy “Bạn có sao không?” Hình Na ân cần hỏi thăm.

“Minh không sao, xin lỗi, mình quá không chú ý rồi, Minh là Dạ Vũ, rất vui được gặp cậu” Dạ Vũ lập tức nhận lỗi, cô bạn có vẻ khá nhút nhát trái lập với sự mạnh mẽ của Tiêu Linh và ngạo kiều của Alvis.

“Không có gì, mình tên là Hình Na, cậu cũng là học viên mới của Sử Lai Khắc sao, có muốn cùng tham quan với mình không?” Hình Na không quá bận tâm, cô hỏi Dạ Vũ

“Ừm, mình cũng là học viên mới, mình muốn gia nhập hồn đạo hệ của Sử Lai Khắc học viện, cùng đi chứ” Dạ Vũ thấy cô gái trước mắt tính cách khá ôn hòa, Dạ Vũ trở nên cởi mở hơn một chút.

“Hồn đạo hệ a? có phải là hệ chuyên chế tạo các hồn đạo khí không, những thứ đó cần rất nhiều sự tỉ mỉ và kiên trì đó, cậu thật là giỏi tiểu Vũ, mà mình gọi cậu là tiểu Vũ được không, cậu cũng có thể gọi mình là tiểu Na nha” Hình Na khá cởi mở với cô bạn này, do có được tầm nhìn và sự phản ánh của thế giới tinh linh đến từ Alvis, chỉ ít cô cảm thấy cậu bạn Dạ Vũ này làm người tốt, có thể kết giao.

“Không có thái quá như vậy đâu, cơ mà dù sao thì năm đầu chúng mình đều học cùng một hệ hết mà, chỉ có những năm sau mới có thể khảo thí sang hôn đạo hệ, còn cậu muốn trở thành hôn sư như thế nào vậy tiểu Na?” Dạ Vũ gật đầu đồng ý với Hình Na, cô nhanh chóng tiếp tục đề tài.

“Mình ư, mình muốn trở thành khoái công chiến hôn sư, mình muốn trở thành một hôn sư mạnh mẽ” Hình Na trả lời nhanh chóng, cô có vẻ khá hưng phấn về tương lai của mình trong học viện này.

Cả hai đi dạo khắp nơi, do không có người hướng dẫn nên họ chỉ có thể đi dạo lung tung, cho đến khi Hình Na hỏi thăm một người gần đó về vị trí bảng tin thông báo lớp học và vị trí ký túc xá học mới nhanh chóng đi qua.

“A, mình cùng tiểu Na được học chung lớp nè” Đứng ở phía trước bản tin một cô bé mái tóc màu đỏ rực kéo dài được buộc lên theo kiểu tóc đuôi ngựa đang hí hửng vui mừng vì được học cùng với tiểu Na nào đó, tất nhiên đó chính là Tiêu Linh rồi, cô đang vui sướng vì được học cùng lớp với Hình Na.

“Hừ, giật mình không” Từ phía sau không biết từ lúc nào có một đôi bàn tay đập vào sau lưng Tiêu Linh, thì ra đó chính là Hình Na và Dạ Vũ, Hình Na len lết lại gần hù dọa Tiêu Linh.

“Uuu quoa” Có vẻ như Hình Na hù rất có tác dụng, Tiêu Linh giật mình bắn lên, cô nằm bệt xuống đất, hai má đỏ bừng, miệng lắp bắp “T.T...T..Tiểu Na”

“Ừm, lâu ngày không gặp, chúng ta cùng lớp nhỉ, mình ở lớp nào vậy” Hình Na vui vẻ chào hỏi Tiêu Linh, đồng thời hỏi thăm luôn lớp của mình.

“A.aa chúng ta học lớp của Chu Y lão sư, mặc dù mình không biết bà ấy nhưng nghe đồn có vẻ nghiêm khắc lắm” Tiêu Linh đáp trả

Cả hai chào hỏi nhau được một lúc, “Aa, tớ cũng học cùng lớp với các cậu nè” một âm thanh từ phía bảng tin phát ra, Dạ Vũ từ lúc nào đã tiến lên xem mình học lớp nào, có vẻ khá có duyên khi ông trời cho (tác cho) cả 3 cô gái mới gặp mặt vào cùng 1 lớp.

“Cậu ấy là” Tiêu Linh nhìn về phía Dạ Vũ, không giống sự ngại ngùng đối với Hình Na, Tiêu Linh nói chuyện một cách phóng khoáng, bản chất con người của Tiêu Linh vốn là mạnh mẽ, nữ hán tử kia mà, phương diện rụt rè chỉ là đối với Hình Na mà thôi, Tiêu Linh nhìn về phía Dạ Vũ, ánh nhìn lóe lên sự đề phòng, cô không muốn mình có thêm một tình địch đâu. (Thực chất là có nhiều là đấng khác)

“Cậu ấy là Dạ Vũ, mình vừa mới quen ở gần phía cổng trường, cậu ấy là người tốt” Hình Na nhanh chóng giới thiệu, đồng thời không quên gán cho Dạ Vũ thẻ người tốt.

Cả 3 nhanh chóng làm quen, bước đi về phía ký túc xá, đứng ngay trước cổng ký túc có 2 nam sinh đang đánh nhau, mới ngày đầu tiên nhập học vậy mà lại có thể gây sự, thật sự là không thể hiểu nổi não đường của 2 tên này.

Trận chiến của cả 2 kết thúc nhanh chóng, thực lực 2 bên có sự chênh lệch, cậu bé tóc xanh có hồn lực yếu hơn, từ quan sát của ba người, hồn lực của cậu ta khá nhỏ yếu, chắc chỉ tầm một hoàn, một hoàn mà lại vào được Sư Lai Khắc học viện, đúng là kỳ quái.

Cơ mà điều kỳ quái hơn là cậu bé tóc xanh trông có vẻ thực lực kém hơn lại là người chiến thắng, mặc dù điều này diễn ra là vì sự coi thường của đối thủ, không có gì ngu hơn là khi chiến đấu mà không sử dụng võ hồn của bản thân, sư tử vô thò cũng phải dùng toàn lực, đạo lý đây ai cũng biết, cơ mà chỉ là một đám trẻ con thôi không có gì quan trọng.

“Vị gia gia này, tui cháu mới đến học viện, đây là thẻ ký túc của bọn cháu” Đối với một lão gia gia đang nằm ở một gốc cây phía trước ký túc làm hỏi thăm, Lão gia gia đó tiếp tục nằm đấy, cầm thẻ của 3 người và chỉ cho họ về phòng của từng người, tiếc là không có ai ở cùng phòng với ai, nhưng dù sao cũng được học cùng lớp, họ sẽ còn gặp nhau dài dài.

Chia tay tại ngã rẽ, mỗi người về phòng của mình, Hình Na mở cửa ra nhưng cô không thấy ai cả, có vẻ như bạn cùng phòng của cô chưa tới, thu dọn lại đồ đạc, cô nhanh chóng lao lên giường, ngồi tu luyện 1-2 tiếng, cô nhanh chóng nằm ngủ, hôm nay là một ngày mệt mỏi, một ngày mới tại một nơi mới, cô có vẻ chưa quá quen thuộc, nhắm mắt lại và Hình Na từ từ chìm vào giấc ngủ.

Cuối cùng cô cũng đã đến được đây, học viện Sư Lai Khắc. Lắm nhảm điều đó trong vui mừng, cô chính thức đi ngủ. (Tác cũng mừng lắm, tác cho main vô được Sư Lai Khắc rồi)

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Bạn cùng phòng không thấy, bữa học đầu tiên bắt đầu

Bầu trời tại học viện Sư Lai Khắc lại sáng rực lên, lại một ngày mới trôi qua, Hình Na ngủ dậy trong sự thoải mái, cô dương 2 cánh tay ra một cách thoải mái, đây là một đêm ngủ dài và sâu nhất từ lâu lắm rồi cô mới có lại, bước xuống giường, Hình Na quan sát căn phòng, một khung cảnh xa lạ, tất cả mọi thứ thật ngăn nắp.

“Phải rồi, mình đã gia nhập học viện Sử Lai Khắc” Hình Na còn chưa hoàn toàn tỉnh táo, cô quan sát xung quanh, căn phòng này chỉ có một mình cô, qua một ngày trời rồi mà bạn cùng phòng của cô vẫn chưa đến, thật kỳ quặc.

Hình Na nhanh chóng thay đồng phục, hôm nay là ngày đầu tiên cô đến trường, không thể muộn được.

Nhanh chóng chạy dọc theo con đường, Hình Na gặp phải Tiêu Linh và Dạ Vũ, xem ra hai cô gái này có vẻ làm thân được với nhau hơn một chút rồi đó.

“A, chào Hình Na, buổi sáng tốt lành”

“Buổi sáng tốt lành, cùng đến lớp chứ?”

3 người chào hỏi nhau sau đó sánh vai đến phòng học, lớp học rất đông, có vẻ như tầm khoảng 35 – 40 người, cô phát hiện có 2 cậu con trai đánh nhau ngày hôm qua, thì ra họ cùng lớp với cô, ngạc nhiên thật.

“A, Hình Na nhìn kia, cậu bé kia là người hôm qua đánh nhau trước ký túc xá đó” Tiêu Linh hoạt bát phát hiện sự hiện diện của 2 cậu bé kia, cô quay sang nói với Hình Na, quả thật nếu cho Tiêu Linh một cái đuôi đằng sau mông, chắc chắn nó sẽ lắc vòng vòng trong khi Tiêu Linh còn trông giống một con cún hơn cả Hình Na lúc vỗ hờn nhập thể.

Mọi người tập trung vào lớp, giáo viên Chu Y chịu trách nhiệm cho lớp học này đã tới, bà ta là một người phụ nữ có vóc dáng cao gầy, mái tóc màu bạc kim, tuy gương mặt trông có vẻ hơi lớn tuổi nhưng trông bà ta có nét đẹp quý khí kèm theo thái độ nghiêm nghị.

“Hôm qua, ai đánh nhau trước ký túc xá, đứng dậy” Chu Y kêu lên với một giọng nói lạnh lùng, đôi mắt cô trừng trừng sát khí.

Cả lớp lao nhao, các học sinh có rất nhiều người vui mừng vì hôm qua mình không gây chuyện, chỉ có 2 người là đứng lên, đó chính là 2 cậu bé mà cô nhìn thấy ngày hôm qua, một người trông có vẻ tầm thường nhưng các vì tinh tú nói cho cô biết, bên trong cậu ta không hề đơn giản. Còn người còn lại có mái tóc màu xanh lam, khuôn mặt điển trai trung tính ánh lên nét quý phái, chỉ cần cái nhìn đầu tiên Hình Na đã nhận ra cậu ta có hồn lực khá mạnh, hồn lực của cậu ta khá giống một người, Hillary, bóng hình đã đánh thức cô dậy trong hang động hoa.

“Tốt lắm, ngay từ ngày đầu tiên mà 2 người dám đánh nhau trong học viện, các cô cậu tên gì?” Chu Y nghiêm túc nhìn và hỏi 2 người, cô ta trông có vẻ rất giận dữ.

“Hoắc Vũ Hạo”

“Vương Đông”

Hai cái tên được thốt ra từ hai người, cả lớp học nhìn họ một cách hả hê, cho chưa, ai bảo dám ngày đầu tiên đi học mà dám gây sự trong học viện, một vài người cúi đầu xuống bàn cười thầm.

“Chỉ có 2 người các ngươi thôi sao, lẽ nào các ngươi không biết cái gì gọi là không dám gây chuyện rắc rối chính là kẻ bất tài sao? trừ hai người này, còn lại ra ngoài chạy 100 vòng ngoài sân Sử Lai Khắc cho tôi. Ai không chạy được thì sẽ bị khai trừ” Chu Y lạnh lùng ra lệnh, dường như cô không quan tâm ý kiến của bất cứ ai trong cái lớp học này.

Nghe được lời nói của Chu Y, cả lớp phẫn nộ, tại sao không đánh nhau lại phải bị phạt chạy, như thế này là không công bằng, rất nhiều người đứng lên phản đối.

Riêng Hình Na, nghe xong lời của Chu Y, cô không do dự đứng lên bước ra khỏi lớp thực hiện 100 vòng chạy của mình. Hai người Tiêu Linh và Dạ Vũ cũng lúi đúi theo sau, hai người cũng rất bức xúc, tại sao ngày đầu không đánh nhau mà họ lại bị phạt, tuy nhiên Hình Na đã đi thì họ cũng đi theo, dù sao thì bọn cô cũng không thể bỏ rơi bạn mình được.

“Chúng em xin phép” Ba người lễ phép chào Chu Y một tiếng trước khi chạy ra ngoài sân trường, Hình Na đi trước, Tiêu Linh và Dạ Vũ lập tức bên lên theo sau, hai người nhanh chóng tò mò hỏi lý do vì sao mà cô lại lập tức rời khỏi phòng mà không đấu tranh như các bạn cùng lớp khác, dù sao thì hai người cũng thấy điều này rất vô lý.

“Các cậu không biết rồi, từ cái ánh nhìn lúc nãy của cô giáo, chắc chắn là cô ta muốn lập uy với lớp, cậu nghĩ thử xem đối với một cái lớp toàn học sinh là thiên tài đến từ khắp mọi nơi, bọn họ như những con gà trống kiêu ngạo, điều đầu tiên mà giáo viên muốn dạy tốt cho cái lớp học này là ~?” Hình Na mỉm cười nói

“Đánh đòn tâm lý”

“Giết gà dọa khỉ”

Cả 2 nhanh chóng tìm ra vấn đề chính, để dạy tốt một lớp học toàn là thiên chi kiêu tử, muốn cho bọn họ đi vào khuôn khổ rất khó khăn, nếu như không đánh đòn tâm lý từ ngày đầu tiên, những ngày sau muốn quản cái lớp này sẽ trở nên khó bằng trời.

“Chính xác, vì vậy nếu như các cậu có đứng lên phản đối cũng chả ít gì, điều mà Chu Y lão sư muốn làm là lập uy, không phải chỉ là 2 người đã đánh

nhau trong ngày đầu tiên, cũng không phải chỉ là những con người đang tức giận đòi quyền bình đẳng kia, cái cô ta nhắm đến là cả cái lớp học này, không một ai có thể thoát khỏi cái vận mệnh là phải chạy 100 vòng này đâu, Chu Y lão sư, bà ta quả là một người thú vị! “Hình Na nhanh chóng phân tích cho 2 người còn lại nghe hiểu, cô dường như có chút hứng thú với vị lão sư này, không chỉ uy nghiêm mà cô còn cảm nhận được hồn lực mạnh mẽ từ cô ta, chỉ ít cũng phải là lực hoàn hồn ể.

Hai người rời khỏi lớp trước để hoàn thành vòng chạy của mình, Tiêu Linh cứ loay hoay muốn lại gần Hình Na nhưng bị cô một cước đạp bay ra xa, cả ba chạy được hơn 20 vòng thì bên trong lớp một nguồn hồn lực mạnh mẽ được phóng thích ra, Hình Na mỉm cười, đến rồi đây.

“Hai người có tin là không đến 5 phút nữa là cả lớp học sẽ chạy ra ngoài đây không? rồi 5 phút nữa 2 tên còn lại cũng sẽ phải lăn đật ra đây mà chạy không?” Hình Na cười thân bí nhìn Tiêu Linh và Dạ Vũ nói.

“Không thể nào, bọn gà trống kiêu ngạo kia làm sao có thể nghe lời bà cô này dễ dàng như thế được?” Tiêu Linh quả nhiên không tin.

“Minh cũng nghĩ là không thể nào, mỗi thiên tài đều có sự kiêu ngạo của bản thân, dù Chu Y có muốn lập uy thế nào cũng không thể làm họ khuất phục nhanh thế chứ?” Dạ Vũ bình tĩnh phân tích.

“Các cậu nói đều có lý, thế nhưng mà, đó chỉ là nếu như bà ta là một người không có tâm huyết với nghề, là một giáo viên tốt, bà ta sẽ đưa ra một uy hiếp đủ để chấn nhiếp hết đám lông bông trong cái lớp này, giả sử như, Đuổi học” Hình Na ném ra một quả bom.

“Không thể nào, bà ta làm sao có thể, bà ta chỉ là một giáo sư thôi mà?” Tiêu Linh ngạc nhiên thốt lên thất thanh.

“Cậu đừng quên, trong lớp học này lão sư là lớn nhất, lời lão sư nói là mệnh lệnh, bà ta nếu đã có gan lập uy thì hoàn toàn có thể đưa ra yêu cầu này” Hình Na tiếp tục cười mỉm, dường như cô ta khá chắc chắn với quyết định của mình.

Quả nhiên, không quá 5 phút, cả lớp học nháo nhào chạy ra khỏi phòng để chạy bộ, rồi 5 phút sau Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông 2 cậu con trai này cũng lập tức chạy ra để hoàn thành nhiệm vụ của mình, cái này có thể coi như là tập luyện tinh thần đoàn kết không nhỉ? Hình Na tiếp tục cười và nhìn Chu Y bằng một cặp mắt khó lường.

Gập người xuống, Hình Na tăng tốc, đối với một người thường xuyên tập luyện thể lực như cô, nhiệm vụ này là quá đơn giản, ngày học đầu tiên tại học viện quái vật, Bắt Đầu!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Hoàn thành vòng chạy, đáng sợ Chu Y lão sư

Sau khi hoàn thành vòng chạy của bản thân, Hình Na quay trở lại phía Chu Y lão sư, cô ngồi xuống chờ đợi Tiêu Linh và Dạ Vũ hoàn thành số vòng của họ. Mọi người đang cố gắng hết sức, dù sao không ai muốn bị bà lão khó tính bên cạnh cô đẩy nhắm vào, tất nhiên là vẫn có những kẻ ngu ngốc muốn không tuân theo lời của Chu Y lão sư, Hình Na thú vị cong môi lên chờ đợi xem vị lão sư này sẽ làm gì, vốn dĩ cô chỉ đoán nhưng cô cũng không quá tin tưởng rằng bà ta dám thật sự đuổi bọn họ đi.

Dòng người hối hả chạy đi, đã có những người hoàn thành vòng chạy của mình, Tiêu Linh và Dạ Vũ thăm thẳm mồ hôi mà tiến tới chỗ cô.

“Vất vả rồi, tiểu Linh, tiểu Vũ” Hình Na mỉm cười đưa cho hai người mỗi người một cái khăn lau mặt.

“Cảm ơn” cả hai đồng thanh cảm ơn rồi ngồi bệt xuống đất, dù sao đã rất lâu rồi cả hai chưa rèn luyện thể lực, dù hồn lực có thể bổ sung và cải thiện thể chất nhưng đột ngột bắt họ vận động nặng vẫn là tương đối quá sức.

Thời gian trôi qua, hầu như tất cả số học viên nơi đây trừ Hoắc Vũ Hạo ra đều hoàn thành nhiệm vụ của bản thân mình, quả nhiên, đối với một hồn sư có hồn lực đẳng cấp thấp như cậu ta, chạy bộ 100 vòng sân trường vẫn là quá sức, dù sao cô đã có chút hứng thú với cậu ta vậy mà, Hình Na khẽ khép mắt lại không quan tâm cậu bé đó nữa.

Còn lại mười phút, Chu Y lão sư đã giới hạn thời gian chạy bộ, nếu như Hoắc Vũ Hạo không hoàn thành vòng chạy của cậu thì cậu ta sẽ bị đuổi khỏi học viện, ngay lúc tưởng chừng mọi thứ đã kết thúc.

“Hoắc Vũ Hạo” Vương Đông gào to lên rồi lao về Hoắc Vũ Hạo, võ hồn của cậu ta xuất hiện một cách rực rỡ, một đôi cánh bướm xinh đẹp, tựa như vị thần nữ vệ lập lánh lơ lửng trên bầu trời, sau lưng là hai cái hồn hoàn một vàng một tím, cậu bé này cũng không tệ, Hình Na quan sát cho lại kết luận.

“Quang Minh Nữ Thần Điệp” Chu Y lão sư ngạc nhiên thốt ra, đây được mọi người xưng danh là võ hồn đẹp nhất, khó tin tưởng một học sinh tại đây có thể có một võ hồn quý hiếm như vậy.

Vương Đông ôm Hoắc Vũ Hạo bay lên, cả hai cố gắng hoàn thành vòng chạy của mình, mà không, thật ra nó không còn gọi là vòng chạy nữa mà phải nói là vòng bay, Vương Đông bay lượn trên bầu trời đẹp như một con bướm, không những thế tốc độ của cậu ta cũng không kém, nếu so sánh với Tinh

Linh điệp của Hình Na, Vương Đông đôi cánh rõ ràng đẹp hơn, tuy nhiên nói về độ thực dụng, tốc độ bay của Hình Na quãng xa cậu ta.

Hơi ngạc nhiên, hai người bọn họ thật đúng là có thể hoàn thành số vòng chạy trong thời gian nhất định, dù sao thì Hoắc Vũ Hạo cũng đã kiệt sức trước đây khá lâu, số vòng chạy cậu ta hoàn thành còn cách 100 vòng cũng không gần, vậy mà, thú vị, Hình Na với đôi mắt màu nâu nhìn chăm chăm vào 2 con người đang nằm gục trên đất vì mệt mỏi kia, họ đã gây cho cô hết mọi ngạc nhiên đến ngạc nhiên khác, thật giống như là một nhân vật chính trong câu chuyện cổ tích vậy.

“Ghê thật, có thể hoàn thành vòng chạy của Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông cậu ta thật quá ngầu” Tiêu Linh kinh ngạc dưới sức mạnh và tốc độ của Vương Đông, Tiêu Linh cô tự nhận rằng mình rất mạnh nhưng bản thân cô khó có thể đọ với cậu ta.

“Không những thế, võ hồn của cậu ta ắt hẳn là Quang Minh Nữ Thần Điệp, võ hồn xinh đẹp nhất đại lục, đó là một võ hồn quý hiếm, thật đáng ngạc nhiên” Dạ Vũ cũng nhắc kinh lên, mái tóc đen ngắn của cô khẽ đung đưa theo gió, cô nói lên một cách chậm chậm như thể là một vị học giả đầy tri thức, con mắt cô tràn đầy sự tuệ mẫn và thông minh cơ trí.

“Đúng vậy, hai người họ rất đáng nể, có thể làm được những điều khó tin như vậy, quả nhiên chúng ta đang ở trong học viện Sử Lai Khắc” Hình Na thừa nhận ý kiến của 2 cô bạn bên mình, sau đó cô ngưỡng mặt sang phía một số học viên đứng bên gốc cây kia, nghe rằng ra nụ cười như đang cầu siêu cho ai đó “Giờ thì, trò vui bắt đầu”

“Trình Thành, Nhạc Kiện Hiếu, Đường Đạo,...” Chu Y liên tiếp đọc ra các cái tên của học viên, họ là những người mà Hình Na đang nhìn vào.

“9 người các người có thể sắp xếp hành lý vào xéo đi, từ hôm nay các người không còn là học viên của Sử Lai Khắc nữa” Chu Y lạnh lùng đưa ra lời phán từ hình cho 9 tên bọn họ.

“Tại sao, không công bằng, bọn em cũng đã hoàn thành 100 vòng chạy rồi cơ mà” Đám người nhao nhao, không hề hay biết rằng ánh mắt của người đứng trước mắt họ ngày càng lạnh lẽo hơn.

“Đã gian lận còn lăm mồm, một đám tâm địa bất chính thì dù có đào tạo cũng chỉ trở thành mối họa cho xã hội thôi, cút đi, nếu không nhanh phần thì ta sẽ phế hết các người đó” Chu Y đe dọa, từng lời nói như cát chứa trong hàn băng vạn năm, thổi ra làm lạnh chết người, đám học sinh ớn run hết cả sống lưng.

Bọn học sinh gian lận nghe vậy làm sao còn dám cãi lời Chu Y, lực hoàn hồn để không phải đùa, họ cũng không muốn bị đè trong cái áp lực kinh hoàng lúc này đâu, nếu không thể cãi được tấm sắt này thì ta đi kiểm phòng giáo vụ để phản nản, bọn học sinh nhao nhao rời đi với một khuôn mặt không phục.

Cả đám học sinh còn lại đỏ mặt hôi hột, không một ai dám thở mạnh, dù sao thì lúc này Chu Y lão sư quả thật quá đáng sợ, kẻ như vậy không dễ chọc.

Chu Y nhìn đám học sinh rời đi bằng một khuôn mặt lạnh lùng, như thể đang giễu cợt sự ngu ngốc của 9 tên học sinh rời đi, bọn rác rưởi này nghĩ rằng cô không thể đuổi chúng đi sao, cứ hi vọng đi rồi sau đó từ từ mà đi vào địa ngục tuyệt vọng. Chu Y thay đổi khuôn mặt nghiêm túc nói với cả lớp “Cho các người 15”, thay kỹ đồ rồi trở về trong lớp, chúng ta bắt đầu học lý thuyết, ta không muốn thấy bất cứ ai làm chậm trễ thời gian của cả lớp, các người hiểu chứ?” khuôn mặt đáng sợ ấy làm cho cả đám học sinh rợn hết da gà.

Đám học sinh nháo nhào vội thay đổi trang phục, tất cả mọi người bắt đầu bữa học lý thuyết, kể cả Hình Na cũng phải đỏ mặt hôi với vị lão sư này, quá tà ác rồi.

Ngồi trong lớp Hình Na mở ra hệ thống tra xét thông tin bản thân và võ hồn.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 10

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 28 (3100/180000 exp)

Võ hồn: Sylveon (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon

Đăng cấp: 28 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion.

Đăng cấp của cô đã là 28, cô đang chờ đợi, tại học viện này có những kẻ đáng sợ nào mà cô sẽ phải chiến đấu, những người nào có thể làm cô phải bực

hết toàn lực đánh nhau, cô muốn mạnh mẽ hơn, bài học của Chu Y lão sư hôm nay làm cô khơi dậy lòng quyết thắng của mình, cô, sẽ đạp trên tất cả mọi chướng ngại để mà trở thành một cường giả, vì bản thân mình, vì ba mẹ, vì bản bệ, và vì cô Alvis, nhanh thôi tôi sẽ cứu cô ra khỏi nơi đó, chờ tôi.

Tại một nơi xa xôi, Alvis đang nắm lấy tim mình, cô cảm nhận được một ai đó đang gọi tên mình, khẽ nhắm mắt, cô tiếp tục ca hát với trời đất để quên đi sự trống vắng của bản thân,

Trong hang động tĩnh linh, một cậu bé đang khóc, nước mắt đang tuôn trào, cơ thể cậu co giật đau khổ, ngâm mình trong một con hồ băng băng giá, Eim đang ngược nhìn trên các vì sao trên trời, Alvis, chúng ta phải chờ đợi bao lâu nữa, Hình Na, hãy mau chóng mạnh mẽ lên, Eim chìm xuống trong băng giá, nhắm mắt lại, cậu đã bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Lại lần nữa chạy bộ, khắc nghiệt

Ngồi trong lớp nhàm chán, các học sinh đang chăm chú lắng nghe lão sư giảng bài, có lẽ đã rút được kinh nghiệm từ đợt chạy bộ vừa rồi, ai đó đều ra dáng cừu con ngoan ngoãn, màn đánh đòn tâm lý của Chu Y quá thành công.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu bằng cách nói về cách tấn công và phòng thủ của hồn sư, Vương Đông, trả lời” Chu Y chăm chú giảng bài, gọi Vương Đông đáp bài của cô.

Vương Đông đứng dậy trả lời, câu trả lời của cậu đương nhiên là một câu trả lời hoàn hảo, tất nhiên đó là nếu như 4000 năm trước thì câu trả lời của Vương Đông hoàn toàn không có gì sai, tuy nhiên, bởi vì thế giới này không chỉ đơn thuần có mỗi hồn thú, nơi này có các hồn đạo khí, các vũ khí mạnh mẽ dựa trên hồn lực để bộc phát, trong quá khứ Hình Na, thứ này có chút giống cơ khí và người máy chiến đấu trong mấy câu truyện tiểu thuyết tưởng tượng, thế nhưng mà ở đây, mọi thứ đều có thể hiện thực hóa.

Cả một ngày giảng bài, Chu Y chú ý tập trung nói về hồn đạo khí, sự ra đời và tầm ảnh hưởng của nó đối với Đấu La Đại Lục, Hình Na thì đương nhiên không quá chú ý về sự hiện diện của hồn đạo, dù sao thì nó cũng không phải sở trường của cô, nếu cho cô sử dụng thì cũng xong đi, nếu bảo cô hứng thú muốn tham gia chế tác hồn đạo khí thì cô xin miễn, với lại cô không có thiên phú với lĩnh vực này.

Tất nhiên là trong lớp cũng sẽ có một số bạn học hứng thú với hồn đạo, đặc biệt là Dạ Vũ, trước khi nhận lớp học cậu ta đã nói rằng mình muốn trở thành một vị hồn đạo sư, muốn chế tác hồn đạo khí, đó là đam mê từ nhỏ của cậu ta.

Buổi học kết thúc một cách nhàm chán, mọi người thở dài nhẹ nhõm, có người vui vì có thể hấp thu được kiến thức hữu ích, có người cảm thấy mệt mỏi vì họ hoàn toàn không quan tâm tới hồn đạo khí, trong tiềm thức những thiên chi kiêu tử này vô hồn luôn luôn là mạnh nhất.

Trước khi rời khỏi lớp, Chu Y gọi Hoắc Vũ Hạo đi cùng, có vẻ như có chuyện gì đó quan trọng lắm nhưng không liên quan tới cô, bây giờ đang rảnh rồi, có lẽ cô nên về phòng luyện tập một lát.

Tạm biệt Tiêu Linh và Dạ Vũ, cả 3 lại trở về căn phòng của mình, bước vô cửa phòng cô không hề thấy ai cả, thật kỳ quặc, bạn cùng phòng của cô rút cuộc là ai mà tại sao lại liên tục vắng mặt 2 ngày rồi, chẳng lẽ cô sẽ ở đây một mình, mang theo thắc mắc cô đi hỏi phòng giáo vụ để tìm hiểu.

“Hình Na phải không? ừm, bạn cùng của cô là một trường hợp đặc biệt, cậu ta sẽ đến khá muộn từ giờ cho đến khi đó em có thể ở một mình được không?” Cô giáo ở phòng giáo vụ đáp trả Hình Na.

“Dạ vâng” Nhận được câu trả lời phù hợp, Hình Na lại lần nữa quay trở lại phòng, bây giờ thì căn phòng này là của mình cô, Hình Na xếp bằng tu luyện, lần này cô tu luyện đầy đủ 5 canh giờ, hồn lực của cô tăng lên và bền chắc hơn, bên tai của Hình Na vang lên âm thanh hệ thống đầy quen thuộc.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tu luyện, khen thưởng 3000 exp.

Nhắm mắt lại, Hình Na nằm xuống, ngày hôm nay dường như không hề có một tý khó khăn nào với cô, tuy nhiên với lời dạy của Chu Y lão sư, đám học viên có thể tồn tại đến những năm sau đều không hề đơn giản tý nào, không những thế, các học viên cùng năm với cô cũng mạnh mẽ không kém, Tiêu Linh và Dạ Vũ thì khỏi nói, một người là chiến hồn sư đẳng cấp 29 vô hồn Hóa Linh Thương, một người còn lại là Dạ Vũ 24 cấp vô hồn Bách Biến Hoa hệ phụ trợ hồn sư, vô hồn khó tu luyện lên cấp nhất, vậy mà cô có thể ở 10 tuổi tu luyện đến 2 hoàn hồn sư.

“Khi nào mới có thể chiến đấu đây, Aaa, háo hức quá” Hình Na đưa tay che đi đôi mắt đầy dục vọng chiến đấu và khát vọng mạnh mẽ của cô, triệu hồi ra Sylveon, cô ôm lấy Sylveon mà nằm ngủ, không có bạn cùng phòng thì cô không cần cố kỵ triệu hồi cô bé đáng yêu này của mình.

“Via via” Sylveon cũng rất vui mừng khi được triệu hồi ra, nó cúi đầu vào ngực Hình Na và rồi cả 2 nhắm mắt ngủ, chờ một ngày mới tới.

Ngày thứ 2 đi học, Hình Na đến lớp học rất sớm, dù sao thì hôm qua được ôm Sylveon cô cảm thấy rất thoải mái, một giấc ngủ sâu và giờ cô có đầy đủ

tinh lực để đón chào một buổi học mới.

“Cả lớp ra ngoài sân, hôm nay chúng ta học tập rèn luyện thể lực” Chu Y bước vào lớp, ngắn gọn xúc tích kêu cả lớp tiến ra ngoài sân.

“Hình Na, cậu nghĩ rằng hôm nay Chu Y bà bà sẽ hành hạ gì chúng ta đây?” Tiêu Linh hứng thú tò mò hỏi Hình Na, ngày hôm qua sự phán đoán của Hình Na hoàn toàn đúng làm cho cô cảm thấy người mình thích quả nhiên lợi hại, hai mắt cô tỏa sáng “tỉnh tỉnh” mà nhìn Hình Na.

“Chu Y bà bà? Xưng hô lạ thật, mà mình cũng không biết, hỏi trời ấy” Hình Na tròn trĩnh mắt nhìn Tiêu Linh, cô bé nhỏ thật sự vẫn còn thích mình sao, vậy mà mình cứ tưởng là chỉ là ý thích nhất thời thôi chứ, có lẽ cần tìm thời gian thích hợp xử lý chuyện này vậy, để dài lâu hơn.

“Cậu không biết sao, Chu Y lão sư được các bạn học trong lớp bầu thành lão sư khó tính nhất, đáng sợ nhất rồi đấy, giờ mọi người đều lên gọi bà là Chu Y bà bà để thể hiện sự đáng sợ của bà ta đấy” Dạ Vũ trong có vẻ là người tỉnh lặng, không ngờ cũng hóng hớt như vậy, dù sao thì cô ấy cũng chỉ là trẻ con.

“Hôm nay chúng ta luyện tập cơ thể, mọi người mang thứ này vào và chạy bộ cho ta, ai chạy ít vòng nhất thì sẽ bị loại khỏi lớp, đừng quên ngày hôm qua đã có 9 tên ngu xuẩn đã bị đá đít rồi đấy” Cắt ngang lời nói của Dạ Vũ, tại bóng cây Chu Y ngắn gọn đưa ra bài tập hôm nay, đồng thời quăng ra một quả bom làm oanh sợ tất cả mọi người, bà cô này, thật sự muốn đuổi là đuổi sao, quái vật.

“Trời ơi, bộ giáp này phải chục ký, người lớn mang còn khó khăn nói gì con gái bọn em,cô Chu Y, làm sao bọn em có thể chạy bộ trong bộ đồ này được” một số bạn nữ phản đối.

“Đừng nói chuyện giới tính, các em nghĩ khi ra chiến trường, kẻ thù sẽ vì bọn em là con gái mà tha cho các em sao, không đời nào, các em sẽ là đối tượng đầu tiên sẽ bị bọn chúng nhắm đến, lo chạy đi, trong lớp của ta bất cứ ai đều có thể bị loại, ta không nói giỡn” Chu Y dõng lên các bạn nữ trong lớp một thau nước lạnh ngắt.

Bị lời nói hoàn toàn có lý của Chu Y làm ghen hòng, cả lớp đành phải chạy bộ trong bộ đồ nặng hơn cả chục ký, sự vất vả bị đè nặng lên một mức độ hoàn toàn mới, cứ như thể là ác mộng, tất cả mọi người trần trề mồ hôi, cứ như những con cương thi, tay chân co giật run rẩy, nước mồ hôi lẫn với nước mắt tuôn dài trên khuôn mặt tuổi trẻ, đây là địa ngục chốn trần gian, giờ phút này mọi người đau khổ khó nói trong lòng.

Sau khoảng 1 tiếng chạy liên tục, nhiều người hầu như còn không thể di chuyển hay cử động cơ thể của bản thân mình, họ gục xuống và hít thở không thông, khuôn mặt xanh tím và hồn lực cạn kiệt.

Kể cả các hồn sư mạnh mẽ tràn đầy tiềm lực như Vương Đông, Tiêu Linh đều phải dừng lại, còn Dạ Vũ thân là một phụ trợ hệ hồn sư, thể lực là điểm yếu ngại cực lớn của cô, tuy đã cố gắng chạy bằng toàn bộ sức lực nhưng cô vẫn phải dừng lại khá sớm.

Còn lại nơi đây, chỉ có một mình Hình Na vẫn còn tiếp tục đang chạy, à không, vẫn còn một người, đó là Hoắc Vũ Hạo, cậu ta một hồn sư với hồn lực cấp 11 vẫn đang kiên trì, đáng lý ra với thể lực đó và hồn lực đẳng cấp đó, lý ra cậu ta phải kiệt sức lâu rồi cơ chứ.

Trong khi thời gian cứ trôi, Chu Y lão sư đang tập trung nhìn Hình Na, bà ta tưởng rằng nhị hoàn 1 vàng 1 tím Vương Đông vốn đã là người có tiềm năng nhất lớp rồi, cơ mà cô bé này là thứ quái thai gì vậy. Chu Y tập trung chú ý đến Hình Na thì Hình Na đang nhể nhại mồ hôi cũng đang tập trung nhìn Hoắc Vũ Hạo, lý do vì sao mà cậu ta còn có thể chạy, đứng ra cậu ta phải gục rồi chứ, bí mật của cậu ta là gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Thú vị phương thức tu luyện, kẻ kiên cường nhất, lớp trưởng

Khóa chặt cặp mắt của mình vào Hoắc Vũ Hạo, Hình Na vừa chạy vừa quan sát xem điều gì đã khiến cho cậu ta có thể kiên trì được đến mức như vậy.

Đúng thật là ý chí có thể giúp cho cơ thể con người đột phá giới hạn của bản thân mình mà trở nên mạnh hơn, nhưng điều đó chỉ nằm trong phạm vi cho phép của thân thể nhân loại thôi, bất chấp mọi thứ để có thể đi tiếp thì không tài nào mà không gây tổn thương tới căn cốt cả.

Điều lạ mà Hình Na để ý ở đây là Hoắc Vũ Hạo hoàn toàn không có dấu hiệu tổn thương hay gì cả, cảm giác giống như có một nguồn năng lượng nào đó bên trong cơ thể giúp cậu ta duy trì thể lực tối thiểu để có thể bước tiếp, có điều có năng lượng là một chuyện, muốn có thể đi tiếp với tình trạng này thì cậu ta cũng cần phải có một tinh thần mạnh mẽ không thua kém gì cô.

Hình Na thờ dốt, cô suy nghĩ mãi chưa ra, dù sao thì vừa vận động với cường độ cao trong thời gian lâu vừa phải tập trung tinh thần quan sát một người khác làm cô trở nên mệt mỏi nhanh hơn, Hình Na nhắm mắt lại, rồi lại từ từ mở ra.

Cặp mắt màu nâu nay bên trong ẩn chứa một sức mạnh bí ẩn, bầu trời trong mắt của Hình Na thay đổi, không còn là ánh mặt trời chói chang nữa, mà là vùng trời đêm đầy sao, ngay lúc này đây mọi hồn lực dao động trông thật rõ ràng trong mắt Hình Na.

Hoàn thành tiếp một vòng, lần này Hình Na tiếp tục hạ tốc độ mình xuống, ngừng đầu lên và khóa chặt Hoắc Vũ Hạo, hồn lực dao động từ bên ngoài vào bên trong cơ thể cậu ta cứ như thể bị hút vào một cái động không đáy vậy, lấy Hoắc Vũ Hạo làm trung tâm, một vòng xoáy trông như thật mạnh mẽ lại vô cùng ôn nhu, tưởng chừng như ôn nhu lại vô cùng táo bạo, hồn lực từ bên ngoài được đưa vào bên trong cơ thể cậu thấm qua từng kinh mạch của Hoắc Vũ Hạo giúp cậu ta cải thiện được thân thể của mình, đồng thời duy trì cho Vũ Hạo còn có thể tiếp tục bước đi.

Điều đáng phải chú ý ở đây là cậu ta tu luyện trong khi đang vận động cường độ cao, muốn làm được điều này thì tinh thần lực của cậu ta phải cao bao nhiêu, đây vốn dĩ không phải khả năng của một con người bình thường có thể làm được, cái gì còn ẩn sâu hơn nữa trong cơ thể cậu ta, nguồn gốc của tinh thần lực mạnh mẽ này là xuất phát từ đâu?

Phát hiện ra rằng chỉ bằng tinh linh chi lực chỉ dẫn, cặp mắt của Hình Na không thể tìm ra được căn nguyên hoàn toàn cách tu luyện của Hoắc Vũ Hạo, tuy nhiên, cô biết được rằng sử dụng tinh thần mạnh mẽ có thể lợi dụng lực hút trong cơ thể mà hấp thu hồn lực được ở mọi lúc mọi nơi, tất nhiên là khi cơ thể mệt mỏi nhất, các cơ thể đòi hỏi năng lượng cao nhất mới là thời cơ tu luyện tốt nhất. Còn về vòng xoáy trong cơ thể Vũ Hạo lại không quá đặc biệt, tinh linh tu luyện phương pháp hoàn toàn có thể làm được điều tương tự, thứ quyết định ở đây là tinh thần lực, lúc nào đó cô cần phải nhờ Alvis xem xét hộ mình mới được, cậu nhóc này bên trong ẩn chứa khá nhiều điều thú vị đây.

“Tập trung” Hình Na đưa hai tay lên vỗ mặt mình, biết được điều thiết yếu rồi, cách tu luyện của Vũ Hạo hoàn toàn không thích hợp với Hình Na, thứ nhất là tinh thần lực của cô không mạnh vượt quá giới hạn như vậy, thứ hai cơ thể của Hoắc Vũ Hạo được tâm bồ đề bởi vì thân thể của cậu ta quá mức yếu kém rồi, đối với một cơ thể được tẩy rửa nhiều lần thậm chí bằng cả thần lực như Hình Na thì cách tu luyện của Vũ Hạo toàn với cô.

Quay trở lại việc chạy bộ, mặc dù rõ ràng dù mình có dừng lại đi nữa mình hoàn toàn có thể nắm giữ vị trí đứng đầu nhưng như vậy quá không có ý nghĩa, đặt giới hạn bản thân bằng với những người yếu hơn mình là một điều quá ngu ngốc, thứ mà cô cần làm bây giờ chính là vượt qua chính mình trước, nếu như có ai đó mạnh vượt trội như Alvis hay Eim, có lẽ cô sẽ không ngần ngại lao lên thách chiến đối phương.

“Tôi sẽ không thua” Thay vì coi đây là cuộc đua tốc độ hay đua về quãng đường mà 2 người đã chạy, Hình Na coi đây như một cuộc đua về sự kiên trì, hai chân cô đã thấy mệt mỏi khá lâu, thành quả của việc hoàn thành nhiệm vụ vận động được thể hiện rõ rệt qua ngày hôm nay, ý chí của cô được đẩy lên cao nhất.

Một cảnh tượng la liệt diễn ra trên sân của học viện Sư Lai Khắc, một đám học sinh nằm la liệt không đứng dậy nổi, cơ thể tràn đầy mồ hôi thở dốc. Ngay tại một góc của sân, 2 đứa bé trạc 10 tuổi mang trong mình giáp nặng đang cố lết từng bước một, cơ thể rung lên.

“Không thể nào “ Chu Y lẩm bẩm, Hoắc Vũ Hạo thì không nói, dù sao với hồn lực của cậu ta thì không chạy được bao nhiêu, có thể gắng gượng lết bộ đến được bây giờ đã là một kỳ tích, riêng Hình Na, cô bé nhỏ kia đã chạy rất nhiều vòng rồi, rõ ràng hồn lực của cô bé không có gì hơn người, cũng chỉ là hồn lực level 28 thôi, trong lớp cô không phải không có học sinh đạt hồn lực level 29 nhưng mà bọn họ giờ đều đang nằm bệt khó thở bên kia, rốt cuộc cô ta đã rèn luyện thể lực thế nào, đã rèn luyện tinh thần thế nào mà có thể còn bước được với tốc độ kia.

Hai bên sân, các học viên thấy Hình Na và Hoắc Vũ Hạo vẫn còn bước đi, Hình Na thì không sao, nhưng Hoắc Vũ Hạo, một tên với hồn lực level 11 vẫn còn bước đi, tại sao cậu ta yếu kém đến vậy mà lại kiên trì đến khó tin được.

Các học viên cảm thấy nhục nhã, một người như Hoắc Vũ Hạo còn có thể kiên trì được đến như vậy, nhìn thân thể cậu ta run lấy bầy, bước đi không vững, dường như có thể sập ngã bất cứ lúc nào nhưng cậu ta vẫn cứ bước, cứ như thể Vũ Hạo đã kích lên một ngọn lửa trong lòng mọi người, từng người từng người đứng dậy, lê lấy thân xác rã rời này trở về vòng chạy.

“Tôi sẽ không để cậu chạy một mình đâu Vũ Hạo” Vương Đông gắng gượng đuổi theo sau lưng Vũ Hạo, một tay đặt vào lưng Vũ Hạo, thật chậm, cả 2 người, không cả đoàn người bước từng bước đi về phía trước.

“Bọn này cũng sẽ không để cậu chạy một mình đâu, phải không tiểu Vũ?” Tiêu Linh đưa tay nắm lấy Dạ Vũ tay, cô khẽ gạt đầu, Dạ Vũ đứng dậy, tuy cô là phụ trợ hệ hồn sư nhưng cô không được phép để bạn mình một mình ngoài kia được. Cả 2 cũng đuổi theo sau lưng Hình Na, mỗi người đặt một tay lên lưng Hình Na “Đi thôi”

“Uhm, đi thôi” Hình Na không quay đầu lại, cô mỉm cười bước đi tiếp, cả lớp theo sự dẫn dắt của Hình Na và Hoắc Vũ Hạo bước đi không ngừng, dù chỉ là từng bước thật chậm, dù cho mồ hôi có chảy ra như suối, họ vẫn cứ bước đi, như một quân đoàn cảm tử không sợ cái chết, họ cứ đi, cứ đi, cứ đi vậy thôi.

“Tác dụng của bữa học hôm nay quá tốt rồi” Chu Y ngạc nhiên nhìn cảnh tượng trước lớp này, đoàn người cứ thế bước đi cho đến khi tất cả mọi người cùng nhau gục ngã.

Chu Y đến trước cả lớp, nở 1 nụ cười hiền hòa, bà vỗ tay và nói “Hôm nay các em làm tốt lắm, sẽ không có ai bị đuổi học ngày hôm nay cả, chúc mừng các em”

Lần đầu chứng kiến nụ cười xinh đẹp của Chu Y, cả lớp trợn mắt lên ngạc nhiên, nhưng cũng chỉ có như vậy thôi, dù sao thì ai cũng quá mệt mỏi để có thể làm bất cứ điều gì khác rồi.

“Hồn kỹ: Thánh mục ban phúc”

Một hồn kỹ từ phụ trợ hệ hồn thánh 7 hoàn 2 vàng 2 tím 3 đen, các học sinh trong lớp được phục hồi lại thể lực và hồn lực, có vẻ như đây là một vị hồn

sư mà Chu Y lão sư đã mời tới để giúp đỡ cho đám học viên, cơ mà mời một hồn thánh chỉ để hồi phục thể lực cho 1 đám nhóc 10 tuổi có đại tài tiểu dụng quá không? Hình Na hắc tuyến đầy đầu suy nghĩ.

“Một điều nữa ta muốn tuyên bố, từ nay Hoắc Vũ Hạo sẽ làm lớp trưởng của lớp” Chu Y tuyên bố trước toàn thể cả lớp, lớp trưởng không ai khác là cậu bé người yếu nhất lớp, level 11.

“L..Lão sư, có nhầm lẫn không, đáng lẽ Hình Na bạn học mạnh mẽ như vậy mới xứng đáng làm lớp trưởng chứ?” Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên lấp bắp hỏi lại Chu Y.

“Đúng vậy lão sư, đáng ra Hình Na mới xứng đáng làm lớp trưởng chứ?” Tiêu Linh và Dạ Vũ cũng đang thắc mắc quyết định của Chu Y.

“Không có nhầm lẫn, từ nay về sau người là lớp trưởng, nếu có kẻ nào muốn thách đấu người, Vương Đông xử lý, được chưa?” Chu Y kết thúc cuộc nói thật nhanh chóng. Vương Đông bị lôi vào mà không được ý kiến một lời nào, mà mặc dù cậu ta cũng không quá phản cảm quyết định này.

Quan sát thấy Vũ Hạo còn tính nói gì, Hình Na nhanh chóng bước ra chặn lại.

“Quyết định của lão sư là hoàn toàn đúng đắn, cậu rất xứng đáng làm lớp trưởng hơn cậu tưởng đấy Vũ Hạo đồng học, à không, từ giờ phải là lớp trưởng đại nhân rồi, suốt buổi học này cậu đã kiên trì tới cùng, chính lòng quyết tâm của cậu đã kéo lớp đứng lên, lớp trưởng cần thực lực, nhưng một lớp trưởng tốt cần không chỉ mỗi thực lực mà nó bao gồm nhiều thứ như nhân cách, phẩm tính, lòng quyết tâm, tình đồng bạn,... mà cậu có những điều đó, cậu hoàn toàn xứng đáng làm lớp trưởng của lớp này!” Hình Na thẳng thắn chặn lại những gì Vũ Hạo định nói, không phải vì thương hại hay bất cứ điều gì, cậu bé đối diện mình hoàn toàn xứng đáng chức danh lớp trưởng nữa.

Trông thấy Vũ Hạo có vẻ không nói gì nữa, Hình Na cúi đầu quay người định rời đi, nhưng chợt nhớ đến điều gì cô quay người lại nói: “À, còn một lý do nữa, tôi hoàn toàn không hứng thú với chức vụ lớp trưởng này, cậu không cần phải suy nghĩ nhiều đâu”

Hình Na mỉm cười tươi tắn, nhìn thật kỹ vào Hoắc Vũ Hạo và cậu bé ở bên cạnh Vương Đông, 2 người có thể sẽ là những đối thủ đáng gờm của cô trong tương lai, một lần nữa quay người lại nói “Đi thôi tiểu Vũ, tiểu Linh, giờ học kết thúc rồi”, 3 bóng người rời khỏi lớp học, để lại đám người vui mừng tung hô Hoắc Vũ Hạo, vị lớp trưởng này chính là cứu tinh đã giúp cho lớp họ không một ai bị đuổi học. Tên cậu được hô hào to như thể chào đón một vị anh hùng.

Còn đầu bên kia, Hình Na đang nở một nụ cười thần bí, điều mà cô muốn quan sát từ Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông, đại đa số cô đã thấy được, còn nguồn tinh thần lực của Hoắc Vũ Hạo, cô còn cần nhờ Alvis giúp đỡ vào một dịp nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Dạ Phong, Đấu Hồn Khu, tham chiến

Ở ngoài cổng trường học viện Sử Lai Khắc, sau khi kết thúc buổi học, Hình Na cùng Tiêu Linh và Dạ Vũ hẹn gặp nhau dưới phố để đi dạo, dù sao kể từ khi nhập học họ đã có khá nhiều thời gian bỏ ra để học nhưng lại chưa đi tham quan bên ngoài học viện như thế nào.

3 cô gái xinh đẹp mỗi người một sắc đứng dưới gốc cây, họ bước dạo qua các cửa hàng, nơi đây có đầy đủ mọi thứ hàng hóa đa dạng, các quán ăn ngoài trời tỏa ra mùi hương thơm ngon nức mũi.

“Mùi gì ngon vậy, chúng ta qua kia đi tiểu Na” Tiêu Linh với cái mũi nhạy bén của mình đã phát hiện ra một món ngon mới lạ, cô nhanh chóng kéo tay Hình Na và Dạ Vũ chạy đi.

“Aa, cá nướng này, cho chúng tôi 3 con” phát hiện con mồi xuất hiện trước mình, Tiêu Linh nhanh chóng cướp đoạt 3 con cá nướng.

“Tới đây, 15 đồng, cảm ơn, ô Tiêu Linh đồng học, Hình Na đồng học, Dạ Vũ đồng học, xin chào” chủ quầy tiến tới, hóa ra là Hoắc Vũ Hạo, cậu ta đang đứng bán cá nướng tại ngoài cổng trường.

“Ồ lớp trưởng đại nhân, cậu là chủ quầy ở đây à, ngạc nhiên thật nha” Tiêu Linh trề mắt ra, hóa ra lớp trưởng đại nhân, không ngờ cậu ta cũng có một tay này đây, nhưng một học sinh như cậu ta làm gì phải đến mức đứng ở đây để bán cá nướng, chả lẽ là vì sở thích? Tiêu Linh tò mò tự hỏi.

Sau khi giao tiếp một lát, 3 con cá nướng cũng đã nướng xong mỗi người một con, quan sát thấy xung quanh đã có nhiều người đông đảo hướng về phía quầy này, 3 người tự giác nép ra một bên nếu như không muốn bị đông người chen chúc.

“Ừm, cá ngon thật, thơm thơm, thịt cá lại mềm, chất nước ngọt này là được tẩm thêm gia vị gì vậy?” Dạ Vũ ăn một miếng cá, từ từ cảm nhận rồi đưa ra nhận xét. So sánh với một bên ham ăn thì Tiêu Linh liên tục cắn, ngấu nghiến con cá, thể hiện phong cách của một nữ bạo quân là đây.

“Cá này hẳn là không thêm gia vị gì đâu, đầu lưỡi cho tớ biết được điểm đặc biệt của món cá này hẳn là nằm ở ngọn lửa, độ chín cũng như độ điều chỉnh nhiệt độ” Hình Na cũng khá từ tốn, một miếng cá này khá là ngon nhưng cũng chưa đến mức phải ngấu nghiến như Tiêu Linh, quá mất thể diện, nhìn Tiêu

Linh mà Hình Na đành phải che mặt đau đầu.

“Ô, con cá này có ngon vậy sao, hiếm khi thấy em khen một món đến vậy nha Vũ Vũ” đến từ phía sau lưng, một chàng trai cao lớn với mái tóc đen, đôi mắt màu tím tựa như viên pha lê, anh ta bước đến cười mỉm chào hỏi với Hình Na đám người, khẽ vỗ nhẹ vào vai Dạ Vũ mà nói.

“Ô, đại ca, anh đang làm gì ngoài đây vậy, anh cũng đi dạo à?” Khác với phong cách nhút nhát, ít nói thông thường, Dạ Vũ khi gặp chàng trai này cô trở nên có chút hoạt bát hơn, đại ca, người này hẳn là anh trai của Dạ Vũ đi.

“Đại ca? anh chàng này là anh cậu à tiểu Vũ” Tiêu Linh tò mò hỏi.

“Chào mọi người, anh tên là Dạ Phong, Dạ Vũ là em gái của anh, hân hạnh được gặp mọi người, cảm ơn mấy đứa đã chăm sóc và làm bạn với em gái của anh, nói thật nó khá nhút nhát nên anh không biết liệu nó có kết được bạn không, anh mừng quá” Dạ Phong thân thiện tươi cười, khi nói về Dạ Vũ anh ta khá vui vẻ, hạnh phúc, người ngoài không biết có khi còn tưởng rằng 2 người là người yêu, còn Tiêu Linh và Hình Na lập tức gấn cho anh trai Dạ Vũ cái mác SISCON to rõ rệt. (Siscon là cuồng em gái, coi anime là biết)

“Mồ, đại ca, anh đừng nói vậy chứ” Dạ Vũ phồng hai má trách anh trai mình, 2 người hỗ động trông thật vui vẻ, bầu không khí xung quanh họ thật đầm ấm.

“Chào anh, chúng em là Hình Na, còn đây là Tiêu Linh, chúng em là bạn của Dạ Vũ ạ” Đối với lời nói thân thiện của Dạ Phong, bọn họ đương nhiên đáp lại bằng một lời chào hỏi thân thiện.

“Uh, oah, trời ơi nhìn kia” Các âm thanh đến từ mấy phía xung quanh, mọi người đang trầm trồ ngạc nhiên nhìn về một hướng, các cặp mắt ánh lên sự kinh diễm, giống như họ vừa được chứng kiến một vẻ đẹp nào đó.

Một cô gái với mái tóc vàng ánh, bước đi chậm chậm tới Hoắc Vũ Hạo, có vẻ cô ta muốn mua một con cá nướng, Hoắc Vũ Hạo thì có vẻ như đã bán hết hàng, còn lại 2 con có vẻ như là đang để dành cho ai đó, cô gái không mua được đồ cũng không có tức giận gì rời đi.

Trái lại, mọi người xung quanh có vẻ khá tức giận với thái độ của Hoắc Vũ Hạo, một tên tóc đỏ bắn ra một viên kim hồn tệ muốn cướp đi hai con cá nhưng bị Hoắc Vũ Hạo nhanh tay bắt lấy tránh ra, tên tóc đỏ ấy khá tức giận muốn đánh cậu ta thì một anh chàng với mái tóc màu tím, diện mạo thanh tú ảm áp đã can lại.

Ngay sau đó một cô bé với mái tóc màu hạt dẻ cũng đứng ra, có vẻ như họ khá tức giận với thái độ bá đạo của tên tóc đỏ, tất cả mọi người phát động hồn hoàn, 3 hoàn 3 hoàn 3 hoàn, tất cả mọi người đều là hồn tôn, thật đáng ngạc nhiên, xem ra không có ai là kẻ yếu ở đây cả, Hình Na có vẻ khá hứng thú với kết quả trận chiến này, nhưng sau một hồi nói chuyện họ có vẻ đã bình tĩnh lại và tập trung tới một nơi khác.

“Quao, họ là ai vậy? tất cả đều là 3 hoàn hồn tôn thật là mạnh mẽ, họ đang tập trung vậy?” Tiêu Linh ngạc nhiên hứng thú, với chuyện vui này cô không thể bỏ qua được.

“Cô gái tóc vàng là Hồng NamNam, đệ nhất mỹ nữ của học viện, tên tóc đỏ là kẻ theo đuổi của cô ta, tên là Từ Tam Thạch, người can thiệp lúc này là Bối Bối, còn cô gái có vũ hồn là thực vật là Đường Nhã, tất cả bọn họ đều là cường giả năm 3 năm 4 của học viện không đấy” Dạ Phong cũng là học viên cấp trên, tất nhiên cậu ta biết rõ và giải thích cho Hình Na đám người.

“Vậy sao, thế họ đang đi đâu vậy?” Hình Na tò mò, sao bọn họ lại không đánh nhau, cô muốn xem đánh nhau để biết thực lực của họ thế mà, đáng tiếc thật.

“Họ có lẽ là đến Đấu Hồn Khu đi” Dạ Phong trả lời Hình Na, nơi giải quyết vấn đề này bằng nắm đấm và thực lực chỉ có thể là nơi đó.

“Đấu hồn khu? Là nơi để đánh nhau sao?” Lần này đến lượt Tiêu Linh hỏi, cô cũng rất tò mò, trong học viện có cả nơi để dành cho việc tỉ thí nhau nữa sao.

“Ừm, đại loại là như vậy đấy, có lẽ học sẽ đánh nhau tại Đấu Hồn Khu” Dạ Phong nhìn về phía đám người rời đi mà nói.

“Đánh nhau a, em cũng muốn đánh” Hình Na nói với một sự tiếc nuối.

“Hề, vậy sao, có muốn làm một trận giao hữu với anh không, dù sao chúng ta cũng đang rảnh, phải không?” Dạ Phong đề nghị, tất nhiên là Hình Na nhanh chóng đáp ứng, được đối đầu với một đàn anh, không phải là cơ hội dễ dàng gì.

Thế là cả đám cũng tập trung đi về phía Đấu Hồn Khu, họ tính vừa đi xem trận chiến giữa Bối Bối và Từ Tam Thạch, đồng thời cũng diễn ra trận chiến của Hình Na với Dạ Phong, hôm nay có vẻ sẽ là một ngày đầy thú vị và gây căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Từ Tam Thạch đấu Bối Bối, Hình Na chiến Dạ Phong (1)

Dòng người tập nập đi đến một đấu trường to lớn, nơi đây là một khu vực độc lập trong Sử Lai Khắc học viện, Đấu Hồn Khu, nơi diễn ra các trận chiến giữa các hồn sư trong trường, tại đây các học viên có khúc mắc hay muốn luận bàn có thể đăng ký tham gia chiến đấu tại đây.

Ngày hôm nay, tại Đấu Trường Khu trở nên đông đúc hơn mọi khi, bởi vì lúc này sắp diễn ra một trận đấu giữa hai kẻ thù truyền kiếp, Bối Bối và Từ Tam Thạch, chỗ ngồi trên đấu khu bị người người tập nập lấp kín, tiếng ồn ào bàn luận được vang lên.

“Lên nào, anh bạn Tam Thạch của tôi” Bối Bối khiêu khích cười lạnh, cậu triệu hồi võ hồn của mình ra, Lam Điện Bá Long Vương, tam hoàn vàng vàng tím, hồn tôn hệ cường công chiến hồn sư, chỉ riêng chữ Long trong võ hồn của cậu đã đủ khiến mọi người phải e ngại rồi.

“Hừ, ai sợ ai chứ, hãy xem tôi hành chết cậu đây” Từ Tam Thạch cũng không chịu thua kém, võ hồn của Tam Thạch là Huyền Minh Quy, đây là một cái tên có dính dáng tới 1 trong 4 thần thú thời xưa, Huyền Vũ, dĩ nhiên là tam hoàn 2 vàng 1 tím. Trận đấu này chắc chắn sẽ là một trận đấu đầy gây chấn với 2 đối thủ ngang sức ngang tài.

Bối Bối sử dụng lôi điện từ cánh tay long hóa tấn công, đòn tấn công mang sức phá hoại mạnh mẽ. Đối thủ của cậu Từ Tam Thạch có chút bối rối vì thể công đột nhiên ngay từ đầu trận, một lượng hồn lực màu đen sẫm hóa thành tấm khiên chặn lại Bối Bối, phản ứng rất nhanh.

Khán giả khắp đấu trường nhanh chóng dừng lại việc riêng, đề cao tinh thần nhìn trận đấu đang diễn ra, đòn đánh lúc này chính thức kích cho ngọn lửa của trận đấu lên cao, mọi thứ sẽ diễn ra thế nào đây?

“Đệ nhất hồn kỹ: Huyền Minh Chấn”

Từ Tam Thạch nhanh chóng rút lui, cậu sử dụng hồn kỹ của mình để làm thành một vòng phòng ngự, với võ hồn của Tam Thạch, đánh lâu dài mài mòn hồn lực của đối phương là một lựa chọn chính xác.

Hình Na, Tiểu Linh, anh em Dạ Vũ, Dạ Phong sau khi làm xong thủ tục đăng ký chiến đấu, họ ngay lập tức quan sát trận đấu của 2 hồn tôn này.

Đang ngồi trên hàng ghế, Hình Na bỗng bật dậy, cô quan sát xung quanh, đôi mắt đáng yêu màu nâu nay trở thành một đôi mắt đáng sợ, cứ như là đã thú đang quan sát con mồi, cô nhìn khắp đấu trường làm cho đám bạn ngồi bên cạnh lo lắng.

“Có chuyện gì sao?” Tiểu Linh nhanh chóng hỏi thăm, Hình Na bất ngờ ngồi dậy thật là khó tin, dù sao thì bình thường cậu ta khá bình tĩnh.

“Không có chuyện gì, chỉ là mình cảm nhận thấy một nguồn tinh thần đang tác động đến trận đấu đang diễn ra ở đây, võ hồn của mình cho thấy như vậy” Hình Na tiếp tục quan sát khắp đấu trường, thuận tiện trả lời câu hỏi của Tiểu Linh.

“Có người đang can thiệp vào trận đấu ư?” Dạ Vũ và Dạ Phong hơi ngạc nhiên, họ không cảm nhận được điều gì, mà có thể như có đi thì làm sao mà Hình Na có thể nhận ra được khi đứng xa như vậy?

Bởi vì có hồn thú là Sylveon đã học xong skill Confusion, hệ tinh thần kỹ năng đối với cô khá nhạy cảm, dù sao thì Confusion vốn là một skill đập gãy tinh thần cơ mà, Hình Na đang phân vân có nên sử dụng skill hay không thì cặp mắt của cô dừng lại ngay đúng vị trí bên trái của cô, sau đó cô ngồi xuống.

“Sao vậy?” Dạ Phong hỏi cô

“Không có gì, có lẽ là em quá nhạy cảm, không có bất cứ điều gì xảy ra đâu” Hình Na cười nhạt, vừa nói cô vừa quay trở lại quan sát trận đấu của Từ Tam Thạch và Bối Bối, trận đấu diễn ra gay gắt, những đòn va chạm liên tục, Bối Bối như được ai đó chỉ dẫn, cậu nhanh chóng tìm ra điểm yếu mà công kích.

“Hồn kỹ 2 + 3: Lôi đình vạn quân + Lôi đình chi nộ”

Bối Bối sử dụng toàn lực, thật kỳ lạ, trận chiến mới diễn ra không bao lâu mà tại sao cậu ta lại dùng một lúc tất cả hồn kỹ mạnh mẽ? Bối Bối tiến lên một cách nhanh chóng áp sát gây cho Từ Tam Thạch áp lực lớn, Từ Tam Thạch lùi lại, cậu ta nở nụ cười và nhanh chóng phóng thích hồn lực, đang chuẩn bị sử dụng hồn kỹ thì Bối Bối đã luôn qua phía sau lưng đối phương.

Đôi mắt của Hình Na một lần nữa trừng lên, chỉ trong một khoảnh khắc cô nhìn thấy Từ Tam Thạch bị làm đơ lại một lúc, đôi mắt cậu ta như dại ra, quay đầu lại khóa chặt cặp mắt mình vào cậu bé tóc xanh phía xa bên trái, môi cô khẽ nói “Hồn kỹ thật thú vị” sau đó cô đứng dậy, trận đấu này đã đi đến hồi kết, không còn gì để xem, thay vì ngồi đây xem tiếp thì chuẩn bị cho trận chiến tiếp theo có vẻ là hợp lý hơn.

Hoắc Vũ Hạo đang ngồi trên băng ghế, cậu bỗng nhiên ớn lạnh khắp người, cơ thể cậu co giật run lên trong sợ hãi làm cho Đường Nhã và Vương Đồng bên cạnh lo lắng.

“Em làm sao vậy Vũ Hạo” Đường Nhã quan tâm hỏi

“Em cảm thấy sợ hãi, ngay tại lúc này em có cảm giác ai đó đang nhìn em, nó giống như là ánh nhìn của một con dã thú đang quan sát con mồi vậy, tìm em co giật và cảm giác tử vong nó đột nhiên lóa lên” Hoắc Vũ Hạo vẫn còn chưa bình tĩnh, vì lúc này sử dụng hồn kỹ kèm theo sự lo sợ lúc này, cậu ta gục ngã mà ngất đi.

“Hoắc Vũ Hạo” Vương Đông lo sợ mà đỡ lấy cậu ta, hai người cũng không còn quan tâm trận đấu nữa, kết quả đã quá rõ ràng, họ nhanh chóng mang lấy Vũ Hạo rời khỏi sân thi đấu.

Hiển nhiên, đã bị hồn kỹ của Hoắc Vũ Hạo tác động, tuy là có sự chênh lệch hồn lực giữa một hồn sĩ và một đại hồn sư nhưng chỉ một khoảnh khắc đã đủ để Bối Bối kết thúc trận đấu, cậu cho Từ Tam Thạch một trận nhừ tử, bồi thêm lời điện công kích làm cho Tam Thạch co giật trong đau đớn. (phê trong đau đớn)

Tại khu vực chuẩn bị, Hình Na suy nghĩ lại về trận chiến vừa rồi, tưởng chừng như có vẻ hưng phấn nhưng bị Hoắc Vũ Hạo một tay can thiệp nên nó trở thành nhảm chán. Lúc này đôi mắt cậu ta có lóe sáng màu vàng lên, ắt hẳn là võ hồn của cậu ta, trợ giúp một người trong chiến đấu, tại trong đám trẻ con thì có vẻ đó chỉ là một mẹo lừa đơn giản, bình thường, nhưng cô lại vô cùng khinh thường điều đấy, làm một cường giả nếu không thể thắng bằng một cách chân chính thì nó còn ý nghĩa gì nữa.

Hình Na không can thiệp vào hồn kỹ của Hoắc Vũ Hạo lúc này bởi vì vốn dĩ trận chiến này không có ý nghĩa gì với cô, thứ 2 là lúc này Vũ Hạo đã đến giới hạn rồi, nếu cô còn sai Confusion thì không chắc cô sẽ giết chết cậu ta, rất phiền phức. Tuy nhiên, công nhận hồn kỹ của cậu ta khá thú vị, trong đó phải có một hồn kỹ dạng quan sát, một cái dạng chia sẻ, còn một cái hẳn là công kích đi, đây chắc hẳn là lý do vì sao Từ Tam Thạch tên đó bị đơ đi trong 1 khắc.

“Em đã sẵn sàng chưa? Hình Na” Một giọng nói cắt đứt dòng suy nghĩ của Hình Na, Dạ Phong đang chuẩn bị sẵn sàng cho trận với đàn em của mình, dù cho anh không quá coi trọng, chỉ là một đứa trẻ mười tuổi hồn sư thôi mà.

“Dạ đã sẵn sàng rồi, chúng ta bắt đầu chứ ạ?” Hình Na dừng suy nghĩ, quay lại tươi cười với Dạ Phong, nhìn thấy sự lơ là của Dạ Phong, ắt hẳn anh ta không coi trọng mình, sự tử vô thỏ cũng phải sử dụng toàn lực, chỉ bằng điều này dù cho anh ta có là anh trai của Dạ Vũ cô sẽ cho anh ta một bài học nhớ đời.

Trên sân đấu của Đấu Hồn Khu, 2 tuyển thủ đang đứng lên trên, Hình Na và Dạ Phong làm nóng người trước khi chiến đấu trên bục của đấu trường. Bầu không khí lúc này náo nhiệt hơn hẳn lúc này, một hồn sư và một đại hồn sư, nhìn thế nào đi nữa kết quả trận đấu này hoàn toàn lệch về một hướng.

Trên băng ghế quan sát, Tiêu Linh thì đang nhiệt tình cổ vũ Hình Na, Dạ Vũ thì phân vân không biết nên cổ vũ cho ai nên cô đành cổ vũ cho cả 2.

“Hình Na, đại ca, cố lên nhaaa! “

Ngay lúc này, trận chiến bắt đầu!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Từ Tam Thạch đấu Bối Bối, Hình Na chiến Dạ Phong (2)

“Võ hồn nhập thể” Hình Na nhanh chóng gia nhập chiến đấu, cô gọi võ hồn của mình ra, một chú khuyển tiên với chiếc ruy-băng bằng nơ xinh đẹp tại cổ đang đung đưa, cứ như một vị tinh tinh giáng trần nó nhảy múa trên bầu trời, đáp lên vai của Hình Na và hóa thành nguồn sáng màu hồng bao bọc cô lại.

Hình Na bước ra, ngay bây giờ hình dạng cô tương tự như Sylveon, trên đầu mọc ra 2 cái tai khuyển, mái tóc được buộc lên bằng một cái nơ dễ thương, đôi mắt nâu hóa thành màu xanh dương xinh đẹp như pha lê, cái đuôi màu hồng mềm mại lại hữu lực lúc lắc, nếu không phải sau lưng cô có hai cái hồn hoàn 1 vàng 1 tím thì chắc ai cũng không nghĩ rằng cô bé trước mặt là một chiến hồn sư đâu.

“Triệu hoán võ hồn” Dạ Phong cũng triệu hoán võ hồn của mình ra, một cuốn sách màu trắng tinh khiết, ở chính giữa là một hình xăm ác quỷ màu đen, võ hồn của Dạ Phong, Âm Dương Bảo Điện.

“Growth, Quick Attack, hồn kỹ 1” Điệp gia combo 3 skill Hình Na dẫn đầu trận đấu, cô lao thẳng tới Dạ Phong tính cho cậu ta một cước.

“Hồn kỹ: Ký tự” Hồn hoàn thứ nhất của Dạ Phong phát động, một hàng chữ từ hư vô xuất hiện, chặn lại kỹ năng của Hình Na, tuy nhiên, ngay sau đó Hình Na luôn ngay ra phía sau, lại một cước từ dưới lên trên nhắm tới Dạ Phong.

Cầm lấy cuốn bảo điện, Dạ Phong không làm quá nhiều động tác, cậu chỉ bước lùi một bước, tạo đủ khoảng cách cậu mong muốn với Hình Na và rồi một hàng ký tự khác xuất hiện, tuy nhiên lần này không phải đỡ đòn, những ký tự này có sự thay đổi, một con gió xuất hiện từ phía sau lưng Hình Na đẩy mạnh thân thể cô trượt khỏi quỹ đạo ban đầu, cú đá của cô một lần nữa trật mục tiêu.

Phát hiện đối thủ không đơn giản, cô lắc cái đuôi của mình chạm vào võ hồn của cậu ta sai Tail Whip để giảm defense, bật người rút lui.

“Thế nào, tiểu cún con” Đôi mắt màu tím của Dạ Phong như đang trêu chọc Hình Na, tuy hơi mệt nhưng công nhận cậu ta quả là có tài, cặp mắt đầy làm cô nổi điên lên.

“Growth” bởi một lần gia tăng sức mạnh, Hình Na lao thẳng đến Dạ Phong lần nữa, thấy đối phương cười mỉm, tính toán sử dụng lại mẹo lúc nãy một lần nữa, nhưng mà Hình Na bỗng nhiên dừng lại trước khi va chạm đến hồn kỹ tự của Dạ Phong, cô dùng một chân đạp xuống mặt đất, “Tackle và hồn kỹ 1 + 2: tăng cường sức mạnh và hồn lực” Hình Na làm thùng một lỗ ngay tại sân đấu cứng rắn này, một đợt xung kích từ lực lượng của Hình Na chấn cho Dạ Phong không giữ được cân bằng.

“Tackle” Một đạp vào ngay bụng Dạ Phong, Hình Na còn thánh thiện mà bồi thêm hai cú chưởng vào ngực làm cho cậu ta bay ra xa, phun ra một ngụm máu. Hình Na tươi cười đáng yêu và nói “Thế nào, đại ca ca, cún con đánh yêu có thích không?”

Vì bất cẩn mà Dạ Phong bị đòn tấn công của đối thủ làm bị thương, cậu nhanh chóng sử dụng hồn kỹ thứ 2, Quang Minh Xiềng Xích, các sợi dây xích được phóng ra từ xung quanh cuốn sách của Dạ Phong, cậu nhanh chóng bật người dậy, hồn hoàn thứ nhất của cậu tiếp tục sáng lên liên tiếp “Ký Tự”, “Ký Tự” “Ký Tự”, các ký tự đang được bày ra khắp sân đấu, Dạ Phong đã chiến đấu nghiêm túc hơn.

Hình Na né ra khỏi các sợi dây xích, cô bật người đạp lên một sợi dây để mà nhảy về phía Dạ Phong, cô ngạc nhiên các sợi dây xích này không hề đơn giản chỉ là để tấn công hay phòng thủ, cô cảm giác hồn lực của mình lúc đâm lên nó như bị rút ra, những sợi dây này quá nguy hiểm.

Đối thủ của Hình Na, Dạ Phong đang liên tục lăm nhăm điều gì đó, hồn hoàn thứ nhất của cậu sáng rực, còn quyền bảo điển trong tay cậu liên tục xoay tròn, con mắt của Dạ Phong liên tục quan sát toàn sân, các ký tự xuất hiện liên tục.

Bất gặp một ký tự xuất hiện trước mặt mình, Hình Na cảm thấy nó có lực bộc phát, nếu cô tiến lại gần hơn nó sẽ nổ ra, Hình Na nhanh chóng sai Swift, một ngôi sao vàng như phi tiêu được phóng ra va vào ký tự, nó nổ tung như cô dự đoán, quá nguy hiểm.

Hình Na lắc người cố tránh cả sợi dây xích và các ký tự này, rốt cuộc thì tên Dạ Phong có bao nhiêu hồn lực vậy, trận đấu này vì bị hồn kỹ của Dạ Phong giới hạn nên cho tới lúc này hành động của cô cứ giống như đang bị điều khiển, không thể cử động như mong muốn, cô lần đầu tiên nhận ra mình còn quá coi thường đối thủ rồi.

Nhìn chằm chằm vào đối thủ, có lẽ cú đá lúc nãy của cô đã làm cho tên này thức tỉnh, nếu vậy thì cô cũng sẽ đánh hết sức mình, Smog, từ miệng của Hình Na phun ra một chùm khói bao quát toàn sân, để tôi xem cậu còn đặt bẫy được nữa không nếu như không nhìn thấy đường.

Đối mặt với việc sân đấu bị che mù, Dạ Phong không quá bàng hoàng, đôi mắt tím như pha lê của cậu ta ánh lên sự nhạy bén, dù ở trong tình thế nào, làm một khổng chế hệ hồn sư thì sân đấu này cậu làm chủ, mọi thứ trong bàn cờ của cậu phải di chuyển như cậu mong muốn, không thấy thì cậu sẽ sử dụng khứu giác, thính giác, thậm chí phán đoán cách di chuyển của Hình Na, các ký tự không ngừng xuất hiện.

Một cú đá đến từ Hình Na, ngay lập tức xuất hiện một hàng chữ ngăn chặn, tại đôi mắt chứa những vì sao lực lượng cô nhìn thấy đối thủ của mình không hề nao núng mà liên tiếp sử dụng các hồn kỹ bài bố khắp sân.

Không tấn công được, Hình Na liên tiếp sai Swift để đập nổ các hồn kỹ, tuy đôi khi bị các ký tự của Dạ Phong tấn công nhưng khoái công chuyên tốc độ như cô hoàn toàn có thể không nhìn chúng, ngay lúc Hình Na đang nhảy lên, cô không hề biết đối thủ của mình Dạ Phong tại trong làn khói mù mịt đang nở một nụ cười lạnh, khinh thường cho sự ngu xuẩn của Hình Na, một tiếng nổ lớn phát ra từ phía sau lưng cô tạo một lượng lớn xung kích đánh bật Hình Na bay đi.

Cho dù không có khả năng tấn công trực tiếp, nhưng chỉ cần mục tiêu không phải nhắm ngay tại Hình Na thì cô ta hoàn toàn cho qua, lợi dụng điều này cậu ta chỉ cần dồn một lượng lớn ký tự tại một chỗ rồi dụ cô ta lại gần thôi, không cần Hình Na tự va chạm, xung kích tại một khoảng cách thích hợp là đủ để làm cho đối thủ lệch hướng.

Hình Na cứ như con chim bị đứt cánh, cú nhảy trên không của cô bị đánh bật bởi xung kích, cô quá lơ là rồi, ngay bây giờ đối mặt với cô là liên tục ký tự, dù cho cô có sai Swift thì khi cô né ra cô lại tiếp tục gặp lại chúng, đôi mắt Hình Na tỏa ra hoảng sợ, làm cách nào, làm cách nào mà đối thủ của cô có thể đứng lúc đặt đúng chỗ mà cô muốn di chuyển, đây chỉ là lần đầu tiên cô giao chiến với cậu ta thôi mà, Dạ Phong.

“Rốt cuộc anh ta là quái thai gì vậy?” Hình Na trầm nghĩ trong lòng

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Từ Tam Thạch đấu Bối Bối, Hình Na chiến Dạ Phong

(3)

Cứ như một con rối bị điều khiển bởi một nhà trình diễn tài ba, Hình Na liên tục va chạm và bị bạo tạc đau đớn, dù cho cô có né tránh thế nào đi nữa thì mọi thứ như thể đã được sắp đặt ngay từ trước, các sợi dây xích thể hiện đúng năng lực của nó, cô đang bị dồn tới bước đường cùng, ngay lúc này đây phía dưới cô là một loạt các dòng chữ xen kẽ nhau, một cái bẫy lộ liễu mà đối thủ của cô không hề lo lắng, như thể rằng cô rơi vào bên trong nó là một điều hiển nhiên.

“Tôi sẽ cho anh hối hận” Hình Na cắn răng và sử dụng Confusion, một lượng lớn tinh thần lực được phóng ra, các sợi dây xích bị đánh bật ra bên, Dạ Phong bị choáng váng bởi skill của cô nhưng cậu ta nhanh chóng đặt tay xuống và kích nổ lượng lớn ký tự gần Hình Na.

Biết trước được điều mà cậu ta sẽ làm, Hình Na nhanh chóng lấy đà lợi dụng chính hồn kỹ của Dạ Phong làm bước đệm, tăng hết tốc độ nhanh nhất, bằng toàn bộ skill của mình, cô cho Dạ Phong một kích Tackle.

Ngay tại lúc cú đá của Hình Na gần tới mặt đối phương, đôi mắt của Dạ Phong từ màu tím chuyển sang tím sẫm, các dòng chữ cổ xưa chạy ngang qua ánh mắt cậu ta, đôi mắt của Dạ Phong lúc này rất đáng sợ, cứ như là một cỗ máy, một vị thần bất cận nhân tình, hồn hoàn thứ 3 của cậu sáng lên, “Vô Tận Hắc Ám”.

Dạ Phong một tay nắm chặt lấy cú đá của Hình Na, hoàn toàn nhẹ nhàng như không có chuyện gì, phần lực lượng từ hắc ám vô tận đã hóa giải toàn bộ lực lượng từ cú đá của Hình Na, sau đó cô bị quăng ra.

Đối thủ của cô cứ thế vô tình bước tới, hồn lực màu tím sẫm của cậu kéo lên, bao phủ toàn sân, đấu trường toàn khối được tạo bởi Hình Na hoàn toàn bị thay đổi, nơi đây Dạ Phong làm chủ, còn cô thì bị hắc ám bao bọc, bị bó buộc lại.

“Hình Na” Tiêu Linh gào lên lo lắng, từ băng ghế quan sát, cô nhận thấy trận đấu của hai người phía dưới đẳng cấp quá cao, đây không chỉ là một trận đấu giữa một hồn sư và một đại hồn sư, mà còn là một trận đấu giữa một hoàn mỹ không chế hệ và một hoàn mỹ miễn công hệ.

“Đại ca, mau dừng lại đi” Dạ Vũ cũng gào lên, cô đang rất lo lắng cho bạn mình, Dạ Phong thế này cô từng thấy rồi, chỉ một vài lần, khi anh ta đối chiến với đối thủ cực mạnh thì dường như anh ta biến đổi thành một người khác, cả sân đấu này trở thành sân nhà của anh ấy, Dạ Phong rất đáng sợ, nếu cô biết mọi chuyện thế này cô nên ngăn hai người lại ngay từ đầu.

Ngay khi trọng tài định tuyên bố kết quả và dừng lại hai người, Dạ Phong chỉ đơn giản nói “Đối thủ của anh không chỉ đơn giản thế đâu, em không nên coi thường bạn của mình” Dạ Phong tiếp tục duy trì hắc ám vô tận, cậu bước chặt lại Hình Na trong bóng tối, không một ai thấy cô ngay bây giờ, một siscon như Dạ Phong hoàn toàn không nghe lời em gái mình, đủ để thấy cậu ta coi trọng Hình Na như thế nào qua trận đấu này.

- Tích, ký chủ đang ở trong hắc ám vô tận, Sylveon lĩnh ngộ skill Shadow Ball.

Như được tưới nước ngày khô hạn, Hình Na mừng rỡ vùng vẫy khỏi cái sự trôi buộc này, ngay bây giờ cô có thể cảm nhận một sự quen thuộc từ chính hắc ám của đối thủ, hắc ám trở thành bạn cô, Hình Na cảm nhận và lắng nghe.

Đứng từ phía bên ngoài Dạ Phong và mọi người đang nhìn thấy một cô gái đang xuất hiện từ trung tâm hồn kỹ thứ 3 của Dạ Phong, không quần quai cũng không một mối, Hình Na xuất hiện tựa một vị thần giao hòa giữa tiên và quỷ, cô giơ tay lên và sử dụng Shadow Ball, một quả cầu chứa đầy hắc ám lực được phóng về phía Dạ Phong, không một chút do dự vạch ra một đường giữa chốn địa ngục nơi mà Dạ Phong tạo ra.

“Quả nhiên là em không đơn giản nhì, Hình Na học muội?” Dạ Vũ cười, đôi mắt tím thẫm chứa đầy dòng chữ cổ đại đang nhìn chăm chăm về phía Hình Na, một tay anh ta chế đôi quả cầu bóng đêm của Hình Na, Dạ Phong liếm khóe môi và nói “Đã lâu lắm rồi anh mới được chiến đấu lại một trận gay cấn thế này đây, khó lắm mới có một người cùng thế hệ có thể thoát khỏi tầm kiểm soát của anh, em là người thứ 2 đấy”

Như thể điên cuồng lại vô cùng tỉnh táo, vô hồn Âm Dương Bảo Điện của Dạ Phong lóe lên một luồng sáng, “Thiên cùng Địa cùng luân chuyển, thời gian luân hồi, khi ánh sáng của người không còn đủ để che chắn cho chúng con, vậy hãy để bóng tối thay người tiêu diệt kẻ thù của con” Dạ Phong hai tay chấp lại cầu nguyện, cuốn sách được bọc lại bởi quang mang thánh thần mà thay đổi màu sắc. Từ màu trắng tinh khiết hóa thành màu tím huyền bí, bớt chút quang minh lại thêm chút nguy hiểm tử vong.

“Nào, giờ em còn gì thì xuất ra nếu không em sẽ thua một cách chóng vánh đấy, Cún Con” Dạ Phong nói với Hình Na, nhấn mạnh 2 chữ cuối cùng, anh khiêu khích Hình Na, lòng hiếu thắng và lòng muốn chiến đấu với kẻ mạnh của anh hoàn toàn bị cô gái bé nhỏ này khơi dậy.

“Thú vị, nếu anh đã có nhã hứng chiến đấu thì em xin được bồi tiếp” Hình Na cười rộ lên, sự tự tin đến từ nơi cô không hề thấp hơn Dạ Phong, dù cho đối thủ của anh dường như trở nên mạnh hơn lúc này rất nhiều, Hình Na hai tay chấp lại, cô cũng cầu nguyện

“Hỡi mẹ Arceus, hỡi những vì tinh tú, hãy phù hộ cho con chiến thắng đối thủ của mình, hãy để cả bầu trời cùng rực sáng đi” Nói xong, mái tóc của Hình Na từ màu nâu hóa thành màu bạch kim, tựa như màu của các vì sao, sau lưng cô mọc lên đôi cánh của tinh linh xanh nhạt, cô bay vút lên trời cao, nhìn xuống đối thủ của mình một cách cao ngạo, tựa như một vị nữ vương.

Khắp nơi đấu trường bị trận đấu của hai người chấn kinh, tất cả trở nên sôi trào, bầu không khí trở nên ồn ào khó có thể tin, đây là trận đấu đặc sắc mà họ từng được nhìn, thậm chí một số cường giả phía xa cũng đang theo dõi trận đấu giữa hai thiên tài này.

“Giờ thì, chiến đấu thôi nào, Dạ Phong đại ca”

“Giờ thì, chiến đấu thôi nào, Hình Na”

Cả hai cùng nói một lúc, họ nhìn nhau một cách điên cuồng, hai kẻ điên này đang hưng phấn nhất có thể, hồn lực được bộc phát ra, trận chiến thật sự lúc này mới diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Từ Tam Thạch đấu Bối Bối, Hình Na chiến Dạ Phong (4) Hết

“Growth, Quick Attack” Bằng vào lợi thế trên không, Hình Na dẫn đầu bằng một đòn tấn công vật lý, cô bay nhanh như một tia sáng luồn ra sau lưng Dạ Phong, một kích tấn công từ phía sau.

“Ký Tự” liên tục 4 hàng chữ xuất hiện, một đợt kích nổ đẩy Hình Na rời đi, Dạ Phong mạnh mẽ buộc Hình Na phải chiến đấu tầm xa với anh, nơi này vẫn còn là sân nhà của anh, các sợi dây xích từ hồn kỹ thứ 2 xếp kiểu dích dắc, bọc lại như một cái lưới, tuy thưa mà khó lọt, đẩy Hình Na ra xa.

Hoàn toàn ngược lại với đối phương, Hình Na đang phải cố gắng tìm cách để chiến thắng nhanh nhất, trận chiến hồi đầu đã làm cô mất sức quá nhiều, dù sao thì cô vẫn chỉ là một hồn sư, đối thủ lại là một đại hồn sư, cách anh ta phòng ngự bằng hồn kỹ làm cho cô khó chịu nhưng đồng thời cô cũng phải thừa nhận, anh ta quả là một đại thiên tài.

Trận chiến giằng co hơn 10 phút đồng hồ, cuộc đấu giữa Hình Na với Dạ Phong nếu phải so sánh thì nó giống như cuộc đọ sức giữa thương và thuẫn, giữa tốc độ, sức mạnh với trí tuệ và phòng thủ minh mẫn. Cả 2 không ai nhường ai, nhưng bất lợi lại đang dần hướng về phía Hình Na, yếu thế về thể lực làm cho 2 người chênh lệch một đoạn.

Vẫn là Hình Na tiến trước cố gắng tạo ra một cuộc đột kích muốn tạo ra một lỗ hổng từ hàng phòng ngự của Dạ Phong, cách mà cậu ta chiến đấu giống hệt như Eim, một hàng phòng thủ vững chãi, các đòn Tail Whip, Charm vô dụng nếu cô không thể tiếp cận cậu ta, nhưng mà nếu tiếp cận thành công thì Tackle lại có tác dụng mạnh hơn.

“Làm sao đây?” Hình Na cắn răng suy nghĩ phương pháp đối chiến, liếc mắt lên các vì sao trên bầu trời, tại khung cảnh mà một mình cô có thể nhìn thấy, các vì sao nối tiếp nhau, nối tiếp nhau tạo ra một con đường thẳng, thấy được điều gì đó, Hình Na cúi đầu xuống nhìn Dạ Phong bằng một cặp mắt quyết đoán “Mặc kệ, làm liều thôi, nếu không thì trận đấu này sẽ thua mất”.

“Ồ, có vẻ như em đã nhìn thấy điều gì nhỉ?” Dạ Phong cười lạnh nhìn Hình Na, đôi mắt quyết đoán, xanh như pha lê ngày tuyết của Hình Na làm cho anh cảm thấy có chút áp lực, “Mới mười tuổi mà em đã làm được như vậy chứng tỏ em rất tài năng, tài năng hơn anh nhiều, tuy nhiên trận đấu này vẫn là sân nhà của anh, cả 2 chúng ta đều đã không còn nhiều thể lực lẫn hồn lực nữa, hãy kết thúc trận đấu thôi nào” Dạ Phong vẫn tự tin quyết đoán, niềm kiêu hãnh không cho phép cậu thua cuộc, dù sao thì cậu vẫn là một học sinh của Sư Lai Khắc học viện này.

Các sợi dây xích được phóng lên từ bốn phía, giống như cái lưới bắt cá, Dạ Phong tính một tay bắt trọn Hình Na vào trong tay mình, các ký tự xuất hiện tại không trung liên tục không ngừng ngăn cản hành động của Hình Na. Dạ Phong đã bắt đầu dồn toàn lực vào đợt chiến cuối cùng của mình.

Hình Na cũng bật người lên, tuy bị các hồn kỹ của Dạ Phong ngăn chặn nhưng cô vẫn quyết tâm tiến tới, cô không muốn thua cuộc, cô còn muốn giải cứu Alvis, cô không muốn làm Eim thất vọng, họ đã cho cô cơ hội để đứng dậy mạnh mẽ hơn, vì vậy nên “Em sẽ không thua” Hình Na gào lên sử dụng Swift.

Hàng loạt các ngôi sao được tỏa ra từ người Hình Na, hàng chục, hàng trăm, không hàng ngàn các vì sao như các phi tiêu được phóng ra, Dạ Phong kinh ngạc trong chớp mắt, tuy nhiên điều này vẫn chưa đủ để ngăn cản anh.

Các vì sao liên tục va chạm nhưng bởi vì sự bạo tạc do một số va chạm trúng các ký tự của Dạ Phong làm cho đường đi bị chệch đi, mất đi đòn tấn công mạnh nhất của mình, Hình Na vẫn bất chấp tất cả lao lên, Confusion, Hình Na sử dụng đòn tấn công dạng tinh thần mạnh nhất của mình, đôi mắt cô hiện ra một tầng hào quang.

“Em nghĩ rằng một đòn mà anh lại bị dính một lúc 2 lần trong một trận đấu sao?” Dạ Phong cười lạnh, hồn kỹ thứ 3 của anh lần nữa hiện lên, màn sáng hắc ám bao phủ toàn thân Dạ Phong, che chắn anh khỏi đợt tấn công trực tiếp của Hình Na.

“Không thể nào” Hình Na tuyệt vọng nhìn đòn đánh của mình lại vô dụng với anh ta. Dạ Phong lập tức sử dụng xiềng xích chặn lại Hình Na, anh dùng tay tú lại các ký tự có lực bộc phát mạnh mẽ, một luồng vào bụng Hình Na làm cô văng ra đau đớn.

Miệng phun ra máu, đôi mắt đau đớn nhìn Dạ Phong đang kiêu ngạo như chiến thần đang điều khiển toàn bộ sân đấu, Hình Na rơi dần xuống ngoài sân, cô không còn sức để cử động.

Ngay lúc trận tài định giờ cờ lên kết thúc trận đấu thì Hình Na nhòe miệng cười, “Hồn kỹ không chỉ là sử dụng một cách hợp lý, đưa chúng vào một thứ tự thích hợp là tất cả đâu, tác động các hồn kỹ với nhau để tạo ra một kỹ năng mới, để làm chệch đi đường ray suy nghĩ của đối phương mới là kẻ thắng sau cùng, một người bạn trân trọng với em đã nói vậy đấy, anh biết không”.

Đột nhiên Dạ Phong cảm thấy nguy hiểm, Swift của Hình Na hoàn toàn chưa biến mất, đòn Confusion vừa rồi không phải là nhắm vào anh mà là nhắm vào các ngôi sao đang ở trong sân, chúng di chuyển tập trung lại với nhau tựa như một con bướm màu vàng, một đợt tổng toàn lực cuối cùng của Hình Na dành cho Dạ Phong, thành công.

Dạ Phong bị đòn tấn công mãnh liệt của Hình Na làm cho không thể chống đỡ, các vì sao liên tiếp chém vào da thịt của anh, chúng va vào các ký tự, bộc phát lực làm đẩy anh ra khỏi sân đấu, trận đấu này anh vẫn còn chưa có thể điều khiển toàn bộ sân đấu.

Dạ Phong vắng ra ngoài sân đấu, trận tài nhanh chóng tuyên bố kết thúc, trận đấu này hòa, cả hai đều bị đánh bật ra khỏi sân cùng lúc.

“Anh thua rồi, em thật sự tài giỏi đấy Hình Na” Dạ Phong ôm thân thể đầy vết thương, đôi mắt của anh quay trở lại bình thường, giờ đây anh không còn đủ sức để duy trì võ hồn của mình, không ngờ một trận đấu giao hữu từ một ý tưởng nhất thời lại khiến anh hăng máu đến vậy. Cảm giác thua cuộc một người yếu hơn mình, từ một người nhỏ tuổi hơn mình, làm thiên tài người trên người, lúc này anh rất muốn khóc, anh cũng chỉ là đứa trẻ 13, 14 tuổi mà thôi, dùng tay che đi khuôn mặt anh nỉ non nhận thua.

“Không, là hòa, dù gì đi chăng nữa thì kết quả vẫn là kết quả, chúng ta không thể phủ nhận được sự thật này, khi nào mà em dành chiến thắng bằng chính sức lực của mình, em sẽ tự hào về bản thân mình, anh rất mạnh Dạ Phong à” Hình Na cũng không khá khẩm gì hơn, cơ thể cô tái tã, miệng còn khòe máu, mất đi võ hồn cô gắng gượng đứng dậy trong đau đớn, trả lời Dạ Phong, không thể chiến thắng là không thể chiến thắng, trận chiến này trong mắt cô, cô đã thua, cô còn mạnh hơn.

Dạ Phong chợt lặng người một lúc, anh quay lại nhìn Hình Na bằng một cặp mắt đượm buồn, “Cảm ơn” Anh nhanh chóng quay lại, lê cái thân thể yếu đuối này rời khỏi đấu hồn khu, tại một nơi không ai nhìn thấy, anh gào lên khóc như một đứa trẻ.

“Không sao cả, đại ca à, anh rất mạnh, chúng ta sẽ còn mạnh hơn, không sao cả” Dạ Vũ từ một nơi nào đó xuất hiện, cô biết anh trai mình bình thường vui vẻ, lúc chiến đấu thì điên cuồng, lòng tự tin cũng rất mạnh mẽ nhưng khi tất cả điều đó bị đánh vỡ, anh cô sẽ đau đớn và tuyệt vọng đến nhường nào, người ta nói trào cang cao té càng đau, anh cô vì vốn dĩ đã đứng quá cao, nên giờ con đau anh nhận được cũng nhiều hơn người khác gấp bội. Tuy nhiên điều này cũng rất tốt, đây có lẽ sẽ là động lực để anh ấy trở nên mạnh mẽ hơn.

“Anh, anh muốn mạnh hơn, anh không muốn bị lạc hậu, thế giới này còn nhiều thiên tài hơn anh, Vũ Vũ, em có tin anh không, một ngày nào đó đại ca của em sẽ trở thành tuyệt thế cường giả, anh sẽ đánh bại Hình Na một cách triệt để ở lần sau” Lau đi giọt nước mắt, đôi mắt của Dạ Phong bớt đi một chút yếu ớt và sự non nớt của tuổi trẻ. Cậu đứng lên và ngẩng mặt lên nhìn về phía bầu trời kia, một ngày nào đó ta sẽ một tay che hết vàng sáng này.

Tại một nơi khác, Tiêu Linh đang đỡ Hình Na, hai người bước trở về ký túc xá, Hình Na ôm thương thể của mình mà điều tức thân thể, trận chiến này giúp cô rút ra được rất nhiều điều. Từ trận đấu với Eim đã giúp cô nhớ lại cô từng là ai, cô là một điều phối viên đã giành chiến thắng đại hội Grand trong dòng game Pokemon, việc kết hợp skill là sở trường của cô, lần sau cô sẽ chiến thắng Dạ Phong một cách triệt để.

“Tiêu Linh à, lần sau mình sẽ đánh thắng anh ta một cách triệt để” Hình Na nhìn về phía bầu trời, lúc này cô rất háo hức về các thiên tài khác trong học viện, nơi đây sẽ là nơi rất tốt để rèn luyện bản thân.

“Ừm, lần sau cậu sẽ thắng, tiểu Na” Tiêu Linh cười hiền hòa, bàn tay cô nắm chặt và cổ vũ cho Hình Na, trận chiến vừa rồi đã cho cô và Dạ Vũ thấy được mình yếu đuối nhường nào, muốn tiếp tục làm bạn với Hình Na, bọn cô cũng cần phải mạnh lên.

Bây giờ đây ngọn lửa của 4 vị cường giả tương lai đã được đốt lên, không những thế nó đã đốt lên ngọn lửa hưng phấn trong toàn bộ đấu hồn khu, một số cường giả trong học viện đã rục rịch muốn hành động.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ba tháng trôi qua, Sát hạch tân sinh

Lại một ngày mới trôi qua, tính tới bây giờ đã là 3 tháng rồi, vậy mà bạn cùng phòng của cô vẫn chưa tới, Hình Na nhìn căn phòng trống rỗng, giờ đây nó đã là một phần tổ ấm của cô với Sylveon.

Thay đồ đi học, Hình Na đứng dậy để lên lớp. Trong 3 tháng vừa qua Hình Na đã lên được cấp 29, còn võ hồn Sylveon sau khi chiến hòa với Dạ Phong thì đã học được skill mới Shadow Ball, quả nhiên là Sử Lai Khắc học viện, giờ cô đã một phần nào đó trưởng thành thêm nữa.

Đối thủ của cô, Dạ Phong giờ đây biến mất tăm mắt tích, cũng không biết hắn đi đâu, nghe Dạ Vũ nói thì ra hắn đã chui vào nội viện, nơi mà những thiên

tài thật sự của học viện mới được gia nhập, hơn nữa hình như Hình Na cô cũng bị các lão sư chú ý rồi.

Tất nhiên là 3 tháng trôi qua, không phải một mình Hình Na thay đổi, Tiêu Linh và Dạ Vũ cũng cố gắng rất nhiều, Dạ Vũ thì thăng tới cấp 25 phụ trợ hệ hồn sư, còn Tiêu Linh thì tuy không lên cấp nhưng hồn lực của cô trở nên ngày càng ngưng kết, thời gian để Tiêu Linh đột phá gong xích của cấp 29 lên cấp 30 không còn bao lâu nữa, rồi một Hồn Tồn mới sẽ được ra đời.

Nói đến thay đổi thì trong lớp cô phải kể đến Hoắc Vũ Hạo, tên nhóc đã ăn gian trong trận chiến của Bối Bối và Từ Tam Thạch, không biết cậu ta đã ăn được thứ gì mà hồn lực tăng lên thẳng tắp đến cấp 17, giờ đây đã trở thành một hồn sĩ đúng tiêu chuẩn của trường học, không còn là con ma què nữa, tất nhiên tuy cô ghét cậu ta nhưng phải công nhận là sự cố gắng của cậu ta khá đáng khâm phục.

“Chào cả lớp” Hình Na bước vào lớp, ngồi vào vị trí của mình, chuẩn bị chờ Chu Y thông báo lịch học ngày hôm nay.

“Từ lúc bắt đầu vào học đến nay, các ngươi đã học được 3 tháng rồi, học viện chuẩn bị sẽ tổ chức một cuộc sát hạch tân sinh, chỉ có những ai thông qua kỳ sát hạch này mới trở thành học viên chính thức của học viện, còn không thì chỉ có nước cuốn gói ra về! Hiểu chưa?” Chu Y thả ra một quả bom làm cho tất cả mọi người im lặng, bầu không khí trở nên nghiêm trọng, không một ai muốn bị đuổi học cả.

“Lão sư, cho chúng em biết luật thi đấu đi ạ” Hình Na cũng khá quan tâm, biết đâu tại những lớp khác cũng có những thiên tài như cô và Tiêu Linh, Dạ Vũ thì sao, cô rất muốn thách đấu với tất cả kẻ mạnh, vì chỉ có chiến đấu mới là cách để trưởng thành nhanh nhất.

“Cuộc sát hạch dùng phương thức đấu nhóm, 3 người 1 nhóm, mỗi thành viên trong đội phải đấu ít nhất 10 trận, căn cứ vào số trận thắng mà xếp hạng, tất cả có 300 sinh viên, sẽ có 150 sinh viên bị loại, chia thành 64 đội đấu loại, 4 đội đứng đầu sẽ giành được phần thưởng của học viện” Chu Y nói một cách súc tích tất cả luật lệ của cuộc sát hạch, không dư không thiếu.

“Thế còn việc phân nhóm thì sao?” Tiêu Linh từ phía dưới chui lên nói, cô khá muốn biết thông tin này, cô muốn cùng đội với Hình Na và Dạ Vũ, team 3 người bọn cô sẽ là số một.

“Về việc chia nhóm thì hôm nay các ngươi hãy viết vào một tờ giấy về hướng hồn sư các ngươi muốn làm, một chiến hồn sư hay một phụ trợ hồn sư, làm một mẫn công chiến hồn sư hay một cường công chiến hồn sư... rồi ta sẽ sắp xếp các ngươi lại một đội, nhớ kỹ điều này rất quan trọng, căn cứ vào hướng hồn sư mà ngươi muốn phát triển ngươi sẽ được phân vào các lớp khác nhau” Chu Y nhanh chóng phổ biến luật chia nhóm, đồng thời nhắc đến việc phân lớp, một công hai việc.

Tất cả mọi người quay trở lại bàn, Hình Na thì không lo lắng gì rồi, cô vốn là một mẫn công hệ hồn sư, tuy khả năng đánh xa và điều khiển cô đều có, thậm chí khả năng phụ trợ nếu Sylveon học được Helping Hand thì cũng không phải không thể, nhưng Sylveon thích hợp nhất hệ mẫn công, và sở thích của cô cũng vậy, tốc độ đối với cô chính là chân lý.

Những người khác còn đang phân vân, tất nhiên cũng có những người có dự định sẵn như Hình Na, ví dụ như Tiêu Linh, cô chọn cường công chiến hồn sư, hay là Dạ Vũ, cô chọn phụ trợ hệ hồn sư, còn tên Hoắc Vũ Hạo có lẽ là chọn không chế hoặc phụ trợ hệ hồn sư, các hồn kỹ của hắn ta khá phù hợp với một hệ phụ trợ hồn sư, mà mặc kệ nó không liên quan tới cô, nhắm mắt lại, Hình Na đợi mọi người viết xong tờ giấy của mình.

Nộp lên cho Chu Y, tất cả mọi người quay trở lại chỗ ngồi, chỉ sau một lát âm thanh Chu Y lão sư vang lên: “Được rồi giờ ta sẽ phân nhóm, ta gọi đến ai thì người đó đứng lên”

“Nhóm 1, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu”

“Nhóm 2, Hình Na, Tiêu Linh, Dạ Vũ”

“Nhóm 3, Bạch Lương, Tiểu Hạo, Vũ Đằng”...

Nghe thấy nhóm mình vậy mà cả 3 người quen cùng một nhóm, cô khá ngạc nhiên, xác suất thấp à nha, đằng sau cô Tiêu Linh và Dạ Vũ cũng vui mừng nhảy lên ôm nhau “Quá tốt rồi, Dạ Vũ, Hình Na chúng ta cùng một nhóm rồi”.

Đợi cho tất cả các nhóm phân chia xong, Chu Y cảnh báo tất cả mọi người một lần nữa tầm quan trọng của cuộc sát hạch này, rồi cho gọi nhóm Hoắc Vũ Hạo lên nói chuyện gì đó, còn lại tất cả mọi người được giải tán, trước khi Hình Na rời đi cô cảm thấy được Chu Y lão sư đang nhìn mình, thấy vậy cô quay lại đáp bằng một nụ cười mà cô cho là dễ thương.

“Đáng sợ, mới chừng này tuổi thể mà cảm giác nhạy bén đến vậy, nụ cười đó, cô ta muốn làm gì?” Hiểu lắm nụ cười dễ thương của Hình Na, Chu Y lão sư đỏ mặt hời hợt.

Tại ngoài sân trường, nhóm 3 người Hình Na tập trung lại để bàn bạc lại về cách chiến đấu trong trận chiến sắp tới, phụ trợ, cường công, mẫn công, tuy thiếu hệ không chế nhưng một đội hình như thế này đã quá ổn rồi.

“Tuy là mọi người đã quen biết nhau nhưng chúng ta làm phiên giới thiệu một lần nữa được không, mình là Hình Na, võ hồn là Sylveon khuyến tiên, đẳng cấp 29, mẫn công chiến hồn sư” Hình Na đề nghị mọi người làm rõ thực lực và kỹ năng cho nhau, điều này thiết yếu cho sự hợp tác giữa đồng bọn với nhau.

“Mình là Tiêu Linh, võ hồn là Hỏa Lân Thương, 29 cấp cường công hệ hồn sư”

“Mình là Dạ Vũ, võ hồn là Bách Biến Hoa, 25 cấp phụ trợ hệ hồn sư”

“Ừm chúng ta có cần nói về hồn kỹ của nhau không nhỉ?” Dạ Vũ đưa ra kiến nghị của mình.

“Vậy tớ nói trước, hồn kỹ thứ nhất của..” Tiêu Linh còn chưa kịp nói xong đã bị Hình Na chặn lại, Hình Na lắc đầu sau đó nhìn thẳng vào 2 người “Nói ra như vậy quá phiền phức, chưa kể nó không giúp các cậu làm quen với nhau được gì cả đâu, để tiện thể hơn, tại sao chúng ta không làm một trận đấu nhỉ?” Hình Na cười nói với 2 người.

“Được đấy, vậy chúng ta chiến đấu đi, thế này sẽ nhanh hơn, nói cho cậu biết Hình Na, 3 tháng vừa rồi tớ trở nên mạnh mẽ hơn nhiều rồi đấy, sẽ không để thua cậu đâu” Tiêu Linh phấn khởi, được đấu với một người mạnh mẽ như Hình Na quả nhiên là ước mơ của cô.

“Vậy tớ cũng phải cố gắng thôi, khả năng phụ trợ của tớ cũng không kém đâu, đừng quên tớ là em gái của Dạ Phong, Dạ Vũ đó nha, ờ là mình là các cậu sẽ tiêu một cách chóng vánh đấy” Dạ Vũ nhắc kính lên, cô cũng không chịu thua.

“Vậy chúng ta chia nhóm, đấu 2 trận, trận đầu cậu và tiểu Linh, 2 cậu một nhóm đánh tớ, trận sau tiểu Vũ và tớ cùng một nhóm đấu cậu” Hình Na phân chia đội hình.

“À, trận đầu có vẻ thú vị đó, nhưng có thể bỏ trận sau không, nghe kiểu gì cũng có mùi tớ bị ăn hành ở đây!” Tiêu Linh e ngại với trận thứ 2, con quái vật này mà được buff lên nữa thì đánh thế nào trời, dù Hình Na có là người mà cô thích thì ăn hành không phải sở thích của cô đâu à nha.

“Đừng dài dòng, triển thôi!” “Uhm” Hình Na và Dạ Vũ nhanh chóng bật dậy để chuẩn bị cho trận chiến giữa 3 người bọn cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Trận chiến thăm dò thực lực của nhau

“Trận chiến bắt đầu” Hình Na hô to lên bắt đầu trận đấu, cô bật lui người về sau, triệu hoán Sylveon sau đó võ hồn nhập thân, tiểu thú nữ dễ thương mọc lại một lần nữa xuất hiện, tuy nhiên nhìn kỹ vào 2 cái hồn hoàn trong đó có 1 cái màu tím mà dám coi nhẹ cô thì chắc đối thủ của Hình Na nào vào nước hết rồi.

“Triệu hoán võ hồn, Hòa Lân Thương” Tiêu Linh đề phòng Hình Na, người này là kẻ đã có thể đánh ngang tài với một hồn tôn đỉnh phong Dạ Phong, trận chiến đó tuy trôi qua 3 tháng nhưng ký ức lưu trong cô vẫn còn mới mẽ, Tiêu Linh đưa cây thương ra phía trước làm tư thế chuẩn bị, sẵn sàng tiến công.

“Triệu hoán võ hồn, Bách Biến Hoa” Dạ Vũ cũng không thua kém gì đồng bạn của mình, 2 cái hồn hoàn trăm năm màu vàng óng xuất hiện sau lưng cô, với khả năng phụ trợ tuyệt hảo nhưng Dạ Vũ không có lập tức sử dụng hồn kỹ, giống như Hình Na, sử dụng các kỹ năng gia tăng thì canh thời gian sử dụng cũng là một vấn đề quan trọng của phụ trợ hệ hồn sư, tháo đi cặp kính mắt, đôi mắt màu tím pha lê giống Dạ Phong xuất hiện, cặp mắt đáng sợ ấy đang quan sát toàn sân tất nhiên bao gồm cả Hình Na và Tiêu Linh.

“Vậy tớ bắt đầu trước” Tiêu Linh khởi đầu bằng hồn kỹ thứ nhất của mình “Hỏa Diễm Thiêu Đốt” cô lao thẳng về phía Hình Na, cây thương của Tiêu Linh được bồi lên ngọn lửa đỏ rực thiêu đốt tất cả, một nhát đâm bằng toàn sức được phát ra.

“Tăng lực 6 thành” Dạ Vũ canh thời gian rất chuẩn mà phóng ra hồn kỹ thứ 2 của mình, gia tăng sức mạnh, điệp gia thêm lực lượng cây thương của Tiêu Linh tạo ra một đường lửa thẳng tắp đến Hình Na.

Nhảy bỗng lên cao, “Growth, Quick Attack, Charm, Tail Whip, Tackle” liên tiếp các skill không ngừng nghỉ, không giống Dạ Phong, cô không tiếp cận được anh ta nhưng đối với Tiêu Linh thì lại là một việc khác, vì luôn đối mặt với các đối thủ mạnh mẽ về phòng ngự diện rộng nên các skill của cô trở nên vô dụng, giờ đây Tiêu Linh là nạn nhân đầu tiên từ rất lâu rồi của Hình Na, dẫm trên cây thương, một kích đập vào Tiêu Linh.

Phóng lao thì phải theo lao, lực đâm quá mạnh Tiêu Linh không điều khiển được chân của mình, ai có thể ngờ được Hình Na lại có thể nhảy lên với tốc độ nhanh như vậy cơ chứ? Quả nhiên sau 3 tháng Hình Na trở nên mạnh hơn rất nhiều, không suy nghĩ nữa Tiêu Linh vận dụng hồn kỹ thứ 2 của mình “Nhất kích lân lực” cây thương xuất hiện kỳ lân ẩn, hóa thành một dạng vũ khí vừa bảo tồn bản chất của thương lại có thể uốn éo để bù đắp cho thiếu thốn của hồn kỹ thứ nhất.

“Oành” cây thương và cú đá của Hình Na va vào nhau, Tiêu Linh bị cái đuôi của Hình Na vượt qua, không có gây tổn thương gì nhưng cô cảm thấy rất lạ, cứ như khả năng phòng ngự của cô bị yếu đi vậy, khó để diễn tả bằng lời.

Cả 2 bị chấn lui lại phía sau, Hình Na thành công với mục đích giảm defense của mình, trước khi đáp đất cô sử dụng Swift bắn ra các ngôi sao đi theo đường vòng cung, mục tiêu của cô lúc này là Dạ Vũ.

Tất nhiên là Dạ Vũ không hề đơn giản, hồn hoàn thứ nhất của cô sáng lên “ Tăng tốc 6 thành”, hồn kỹ này không chỉ dành cho một mình Dạ Vũ cô, mà còn là người bị đánh bật về phía sau đang đứng trước cô kia. Một cái nháy mắt phóng qua, Dạ Vũ bật lùi về, một tay chống đất né bớt các ngôi sao đến từ 2 bên, sau đó cô rút lui về phía bên phải, nơi này Tiêu Linh vừa có thể bảo vệ cô, vừa giúp cô quan sát đấu trường tốt hơn.

Được Dạ Vũ nháy mắt, Tiêu Linh nhanh chóng hiểu rõ, cô lao thẳng người lên, sử dụng Swift xong Hình Na tất nhiên là hàng phòng ngự trở nên yếu ớt nhất, Tiêu Linh lợi dụng điều này, cô phóng thích hồn kỹ 1 + 2 “ Hỏa Diễm Thiêu Đốt + Nhất Kích Lân Lực” Cây thương hóa thành hình dạng như con Lân tràn ngập hỏa diễm giận dữ, một kích này là toàn lực của Tiêu Linh, cô đánh cược hết vào nó.

Đôi mắt Hình Na ánh lên ngạc nhiên, không ngờ rằng hai người họ có thể phối hợp ăn ý như vậy, đợi cho đến khi Tiêu Linh đến gần, cô chỉ đơn giản cười nhẹ mà nói “Hợp tác tốt đây, tuy nhiên 2 cậu vẫn còn quá non nớt, nghĩ chỉ có vậy mà thắng được mình sao”.

Há mồm Hình Na phun ra một luồng khói đen, bao phủ toàn sân, chặn đi tầm nhìn của Tiêu Linh, lợi dụng sự bất ngờ mà tránh thoát đòn công kích của cô, Smog không chỉ có tác dụng như vậy, nó còn làm cho Dạ Vũ mất đi phương hướng quan sát, tại đây chỉ có kẻ có được đôi mắt mà các vị tinh tú ban phước như cô mới có thể làm chủ toàn sân đấu này.

Xoay người, Hình Na tặng Tiêu Linh một cước Tackle từ trái sang phải, bị trúng 2 đòn giảm Defense như Tiêu Linh như bị cây búa vạn tấn đập vào thân mình, Tiêu Linh đau đớn văng ra, cô không còn sức để phản kháng nữa. Sân đấu chỉ còn lại một phụ trợ hệ hồn sư, kết quả quá rõ ràng, Hình Na chỉ thần nhiên cười “Một bé đã ra đi nhé”.

Xuất hiện dưới làn khói, Hình Na tiếp cận Dạ Vũ, đối thủ của cô hoàn toàn bất ngờ, đáng lý ra dưới lớp khói đó người đứng ngoài như Dạ Vũ cô không nhìn thấy đối phương, làm sao đối phương lại có thể nhìn thấy cô.

Chưa kịp suy nghĩ nhiều, Hình Na đã đưa tay lên trước mặt Dạ Vũ và búng một cái “Confusion”, lúc này Hình Na nở một nụ cười xinh đẹp nhưng trong mắt Dạ Vũ lại đáng sợ như một ác ma, cô bị chấn cho choáng hết đầu óc đứng không vững nữa, ngã bịch xuống đất, tất nhiên là đòn Confusion vừa rồi Hình Na đã giảm bớt lực lượng nếu không Dạ Vũ không chỉ đơn giản là choáng váng ngã bịch không đầu.

“Hai bé mèo con đã ra đi, tớ thắng nhà tiểu Linh, tiểu Vũ” Hình Na mỉm cười, cô đánh thắng hai hồn sư cùng đẳng cấp với cô một cách nhẹ nhõm, cứ như thể đó là điều hiển nhiên vậy.

“Aaa, bó tay, cậu mạnh quá tiểu Na a” Tiêu Linh lúc này tỉnh lại, cô vẫn cứ nằm đó mếu máo, cô hoàn toàn không làm gì được Hình Na.

“Đúng vậy, cậu quá mạnh, dù cho hai bọn tớ hợp tác đồng thời sử dụng toàn lực vẫn không thể là đối thủ của cậu” Dạ Vũ đang ngồi bịch cũng phải thừa nhận, từ bắt đầu đến kết thúc Hình Na vẫn không đổ một giọt mồ hôi nào, cùng là hồn sư nhưng đẳng cấp của cả 2 quá xa, quả nhiên là người đã đánh hòa với đại ca cô.

“Ấy dà, các cậu đứng nói quá thể, tớ ngại à nha, mặc dù tớ biết là tớ mạnh mà, ahaaa” Đưa tay khẽ vuốt nhẹ mái tóc, một ai đó hoàn toàn không biết xấu hổ tự kỷ về bản thân, bản chất trẻ con của Hình Na nổi lên, cô nói đùa với Tiêu Linh và Dạ Vũ.

“Được rồi, giờ chúng ta bắt đầu đợt thứ 2 thôi nhĩ? Đánh nhanh rút nhanh, chúng ta còn cần phải rút kinh nghiệm từ các trận đấu vừa rồi, đứng dậy nào tiểu Vũ” Hình Na bước lại gần đỡ Dạ Vũ dậy, cô tươi cười xấu xa nhìn về phía còn đang nằm trên đất Tiêu Linh.

“Đùa à, còn đánh nữa ư, tất nhiên là tớ thua rồi, không đánh, không đánh!!!” Tiêu Linh hoảng hốt từ chối, hai người còn không địch lại một Hình Na, làm sao mà một mình cô can nổi cơ chứ.

“Đừng tự ti vậy chứ, tiểu Linh, cậu rất rất mạnh đấy, phải không tiểu Vũ” Hình Na cười dễ thương không hề thương tiếc mà nhấn mạnh 2 chữ “rất rất” như một con dao cứa vào tim Tiêu Linh, tim cô chảy máu, cô đau quá a (tim tôi đau quá men)

“Ừm, tiểu Linh rất rất mạnh, hồi nãy hợp tác mình đã biết mà” Dạ Vũ không ngại ngùng mà bồi thêm một con dao, xong Hình Na và Dạ Vũ nhìn nhau cười ngả nghiêng, tất nhiên là trận đấu ở đây không hề dừng lại nhá.

“Aaaaa, Ueeee, Ooooo, Ahuuuhu, đừng đánh nữa mà trời oiiiiiii” Một loạt các âm thanh phát ra từ một sinh linh bé nhỏ, mọi người cầu nguyện cho cô (tác cũng chấp tay cầu nguyện cho cô, tác ác quá à nha)

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Sát hạch bắt đầu, Nhiệm vụ

Tại sau sân trường Sư Lai Khắc, tại một khu rừng, nơi đây có ba cô gái nhỏ đang không ngừng đánh nhau luyện tập.

“Tiểu Vũ, chỉ né tránh thôi không đủ, cậu cần phải biết tranh thủ thời gian tăng cường hồn kỹ, bất cứ lúc nào, bất cứ khi nào, chỉ cần cơ hội tới là cậu phải bắt được” Hình Na chỉ điểm cho Dạ Vũ.

“Hồn kỹ chúc phúc nếu sử dụng liên tục thì sẽ rất hao tổn thực lực, nhưng mà nếu như chỉ sử dụng khi ra đòn lại quá hạn chế năng lực hồn sư, một phụ trợ hệ hồn sư cần phải biết sử dụng hồn kỹ của mình bất cứ khi nào có cơ hội tới, kể cả khi cậu đối mặt với đối thủ hay đang né đòn, mình biết điều này rất khó, nó yêu cầu kỹ thuật cao và độ quan sát rộng, trên hết là sự tin tưởng lẫn nhau giữa đồng đội, tuy nhiên mình tin tưởng cậu có thể làm được, vì mục đích của cậu là kết hợp với hồn đạo khí trở thành một phụ trợ hệ có thể công thủ, không đến mức không thể tự bảo vệ mình, trở thành phụ trợ hệ mạnh nhất là ước mơ của cậu mà” Hình Na nói rất nhiều, cô nêu ra tất cả những gì cô biết, cô biết ước mơ của Dạ Vũ, và cô tin tưởng Dạ Vũ.

“Ừm, cảm ơn cậu, tiểu Na, mình sẽ cố gắng” Dạ Vũ lắng nghe chăm chú, qua mấy ngày luyện tập với Hình Na, cô đã hấp thu được khá nhiều kiến thức bổ ích, các kỹ năng tăng phúc của cô được sử dụng ngày càng hợp lý hơn.

“Còn mình, còn mình thì sao tiểu Na” Tất nhiên là con nhỏ Tiêu Linh cũng không hề chịu thua kém, phất to tiếng để chứng minh rằng mình còn ở đây, cô cũng muốn mạnh lên, không thể bị hai người họ bỏ xa được.

“Tiêu Linh, các đòn đánh của cậu quá mức thô kệch, tuy biết cách di chuyển và đi vị đúng lúc nhưng không thể phủ nhận các đòn đánh của cậu quá mức đơn giản, không chi riêng tở, chỉ cần bất cứ ai có ánh mắt quan sát tốt đều có thể nhận ra hướng đi hồn kỹ của cậu một cách nhanh chóng” Đây là thiếu sót duy nhất và cũng là to nhất của Tiêu Linh, đây cũng là lý do vì sao hồi chiến đấu tìm hiểu thực lực của nhau cô có thể dễ dàng thắng cả 2 người mà không hề tổn chút sức lực nào.

Trông thấy Tiêu Linh bắt đầu chăm chú lắng nghe, Hình Na tiếp tục nói “Hướng phát triển của cậu là phát huy khả năng cận chiến, quá dựa vào hồn kỹ cũng không phải là một ý tốt, cậu còn nhớ Chu Y lão sư đã từng dạy chúng ta 3 tháng đầu là gì không? Đó là thể lực, các yếu tố cơ bản của một con người đều có thể cộng gộp, à không phải, là nhân lên cấp số mũ nếu cậu kết hợp với hồn kỹ”

“Vậy là mình tiếp tục mặc áo sắt chạy bộ nữa hả?” Tiêu Linh không rõ vấn đề lắm, nhưng chạy bộ thì cô không sợ đâu, cơ mà chạy vậy có thiệt là cô sẽ mạnh lên không.

“Đồ ngốc, ý của tiểu Na ở đây không phải là bắt cậu chạy bộ, ý của cậu ấy là các yếu tố cơ bản có tầm ảnh hưởng rất quan trọng, nếu cậu đơn giản chỉ đâm ra một kích và sử dụng hồn kỹ, tầm ảnh hưởng của nó là 10, nhưng nếu cậu học thương pháp, kết hợp với hồn kỹ thì ảnh hưởng của nó có thể lên tới 100, 1000” Dạ Vũ bịt mắt, cô chịu hết nổi với mức độ nản của Tiêu Linh.

Đập hai tay vào nhau, hai mắt Tiêu Linh mở to ra như thấy một thế giới mới “À, hóa ra là học tập thương pháp a, sao hai người không nói rõ hơn, làm mình mắc công suy nghĩ quá trời”

“Đó là do cậu quá ngốc thôi” Hai người đồng thanh hét lên, nước miếng văng hết vào mặt Tiêu Linh, cô lùi thúi chui vào hốc cây dùng tay vẽ vòng tròn “Hai người ghét tở, hai người không thương tở, aaa cuộc sống này thật khó khăn”

“Cơ mà học thương pháp cơ bản thì bây giờ có còn kịp không, dù sao chỉ còn 3 ngày nữa là Sát Hạch cuộc thi bắt đầu rồi?” Dạ Vũ hơi lo lắng, thời gian quá sát nút, còn kỹ năng của Tiêu Linh lại có một thiếu sót trí mạng như vậy.

“Ngốc, tiểu Linh không cần phải thông thạo hết thương pháp cơ bản, hiện tại cậu ta chỉ cần cải thiện hướng đánh và cách đánh một chút, đây là trận chiến 3 người, đấu nhóm, đây không phải là đơn đấu, không một ai có thể đứng vững một mình cả, còn về thương pháp thì cậu ta có thể học tập sau” Hình Na đơn giản nói, đúng vậy đây không phải là cuộc chiến của một mình cô, mà là sự hợp tác của ba người bọn cô.

“Được rồi, mục đích của chúng ta là vô địch, luyện tập thôi” Hình vỗ tay vài phát tập trung lại sự chú ý của 2 người, cô mỉm cười chờ đợi và giang tay ra “Đi thôi”

“Ừm, luyện tập nào, luyện tập, mục đích là vô địch” Tiêu Linh cũng phấn khởi, cô dắt tay Dạ Vũ và cả 3 người tiếp tục luyện tập với nhau.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, 3 ngày bay qua một cái vèo, hôm nay là ngày mà cuộc sát hạch diễn ra, tất cả mọi người chuẩn bị tại đấu trường. Nơi đây học sinh tập trung đông đủ, chắc phải có tầm mấy trăm học sinh của học viện đây, hơn nữa lẽ lẽ ở bên trong cũng có một ít lão sư đang chào hỏi và làm quen với một số học sinh.

- Tích, phát hiện ký chủ tham gia trận đấu cấp trường, hệ thống phát động nhiệm vụ thúc đẩy ký chủ tăng cấp.

Tấn cấp: Đánh bại, đánh bại, đánh bại, cứ mỗi lần chiến thắng tấn cấp ban thưởng 1000 exp, trừng phạt trừ 1000 exp.

Bán kết: Chiến thắng vòng bán kết thể hiện sức mạnh bản thân, ban thưởng 10000 exp.

Chung kết: Không nói gì nhiều, trở thành vô địch, đánh bại hết tất cả vật cản đường trên đường đi của mình, khen thưởng: 30000 exp, skill Protect.

Nhiệm vụ thông báo đi ra làm Hình Na ngạc nhiên, không ngờ cái hệ thống này im lặng bấy lâu giờ lao ra cho được mấy cái nhiệm vụ ngọt thật, đáng yêu chết đi thôi. Giờ cô chỉ cần giành chức vô địch, thưởng exp hoàn toàn đủ để cô lên cấp 30, cô sẽ có hồn hoàn thứ 3 của mình, hơn nữa một skill vô cùng thực dụng khác là Protect cũng được khen thưởng, trận chiến này là bắt buộc đối với cô.

“Tiêu Linh, tiểu Vũ, đi thôi, đấu trường này là của chúng ta” Hình Na kêu lên, sự tự tin ánh lên trong ánh mắt cô, cô phải chiến thắng.

Ba người bước lên bục đấu, âm thanh trọng tài giới thiệu tên và hồn lực đẳng cấp cho nhau, nghe thấy tên và hồn lực của bọn cô làm cho đối phương khá

e ngại, 2 chiến hồn sư cấp 29 và một phụ trợ hệ cấp 25, một đội hình quá chuẩn.

“Trận đấu bắt đầu” là còi phát lên, trận đấu đầu tiên của Sát Hạch kỳ thi diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Liên tiếp thăng cấp

“Triệu hoán võ hồn” Tất cả 6 học viên đều triệu hồi võ hồn của mình ra, bên đối thủ 3 đại hồn sư cấp 21, 22, 22, đẳng cấp tầm trung, không quá mạnh cũng không quá yếu, mỗi người sở hữu 2 hồn hoàn màu vàng óng ánh.

Bên Hình Na bọn cô cũng triệu hồi võ hồn của mình, 2 vàng, 2 vàng, 1 vàng 1 tím. Chỉ xét riêng về hồn hoàn thì bên đội Hình Na hơn hẳn đối phương, không kể về hồn lực đẳng cấp, trong đội lại có một con quái vật hình người như Hình Na.

“Bách biến hoa, đệ nhất hồn kỹ Tăng tốc 6 thành” Dạ Vũ vừa vào là đã sử dụng hồn kỹ tăng phúc.

“Growth, Quick Attack, Tackle” combo skill đơn giản mà hợp lý của Hình Na lại được tận dụng, kết hợp với hồn kỹ thứ nhất và kỹ năng tăng phúc của Dạ Vũ, Hình Na như một tia chớp.

“Bốp, bốp, bình” Đơn giản 3 cú đá, Hình Na tiến đối thủ đi ra khỏi sân, thực lực chênh lệch quá lớn, trận chiến kết thúc chóng vánh, đến nỗi mà Tiêu Linh triệu hồi võ hồn ra mà còn chưa kịp làm gì đã kết thúc trận đấu.

“Tiểu Na, cậu phải để mình đánh với chứ” Tiêu Linh rất ức chế, cô đang hưng phấn để đại triển thần uy vậy mà Hình Na cứ như vậy kết thúc trận đấu, cô cũng rất ngửa tay mà.

“Xin lỗi, xin lỗi, được rồi lần sau cậu và tiểu Vũ chiến đi, từ giờ cho hết vòng đấu loại cũng sẽ không gặp được đối thủ nào mạnh đâu” Hình Na cười cười lắc đầu, tính trẻ con của Tiêu Linh lại nổi lên rồi, mặc dù sự thật là thực lực của đối phương đúng là yếu thật, thậm chí còn không đủ để cô vận động gân cốt, mà thôi, coi như lên cây exp vậy.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tấn cấp, thưởng 1000 exp.

Âm thanh của hệ thống chưa bao giờ êm tai đến như vậy, nhất là những thanh âm khen thưởng thế này, thật sự là nghe mãi mà không bao giờ chán ha.

Trận chiến tấn cấp của nhóm Hình Na diễn ra một cách nhanh chóng, họ thắng liền năm trận liên tiếp.

Tiêu Linh chỉ việc triệu hồi Hỏa Lân Thương, từ sau khi học tập thương pháp cơ sở, tuy chưa nắm được nhưng hình dạng cơ sở thì cũng có dạng có hình rồi, sự linh hoạt của Tiêu Linh được đề cao, hơn nữa với lực công kích khủng bố của cô mà kèm theo buff tốc độ, buff sức mạnh của Dạ Vũ thì quá bá đạo rồi.

Rời khỏi sân trường, ba người tạm biệt nhau, Hình Na từ hồi trận đấu đầu sau, cô cảm thấy như có ai đang gọi cô, ngực cô đang đập.

Đưa bàn tay lên trước ngực, những sợi dây xích vô hình hiện lên, tựa như một vòng xoáy vô tận, từ bên trong cô nhìn thấy một tiểu tinh xinh đẹp, mái tóc hoàng kim, đôi mắt lưu ly, tựa như một vị nữ thần bất khả xâm phạm đang nhìn cô.

“Hình Na, lâu rồi không gặp” Alvis xuất hiện chào hỏi, sau lưng cô đôi cánh màu xanh lục nhàn nhạt tỏa ra hào quang.

“Alvis, tôi rất nhớ cô” Hình Na khẽ nhắm lại hai mắt, đưa tay lên vuốt đi giọt nước mắt đang cố trào dâng, rõ ràng là 2 người chia xa nhau được bao lâu, nhưng mỗi lần cách xa là cô lại liên tục gặp phải những nguy hiểm khó lường, cô cũng không biết bản thân mình có còn sống nổi đến ngày mà lời hứa giữa cô và người này thành hiện thực được hay không.

“Ara, người thật mıt ướt, ta không nghĩ rằng người cũng có một mặt như vậy đây” Đưa tay lau đi giọt nước trên mặt Hình Na, cô cũng cảm thấy nhớ cô gái bé nhỏ này. Nhưng cô và Eim đang có một sự việc quan trọng hơn, nếu cô không nhanh chóng thúc dục Hình Na nhanh chóng lên cấp 30 để kiểm tra hồn hoàn thứ 3, có lẽ Eim sẽ gục ngã trước khi Hình Na đến được Hang Động Hoa mắt.

“Hình Na, người vẫn còn quá yếu, nhanh chóng lên cấp 30 và quay trở lại hang động tinh linh, Eim đang đợi người, trong thời gian này nếu cô có gì muốn hỏi thì hãy gọi ta, Hình Na, ta ở bên cạnh người, cặp mắt của người là của ta, cặp mắt của ta là của người” Alvis ôm lấy thân hình nhỏ bé của Hình Na.

“Ừm, ta sẽ nhanh chóng mạnh lên, chỉ cần chưa đầy 1 tháng nữa ta sẽ lên level 30, đợi ta” Hình Na nhắm mắt lại hưởng thụ sự ấm áp đến từ cô.

Qua một ngày mới, quay lại với trận đấu vòng loại của sát hạch cuộc thi, bây giờ cô càng cần phải thắng cuộc sát hạch này, trở nên vô địch.

“Tiểu Na, trông cậu hôm nay sao khác thế, cảm giác có vẻ nghiêm túc hơn ngày hôm qua, có chuyện gì sao?” Dạ Vũ nhanh mắt để ý thấy sự tập trung đến nghiêm túc đến lạ thường của Hình Na.

“Sao vậy? sao vậy?” Tiểu Linh cũng lo lắng hỏi.

“Minh không sao, nhưng trận sát hạch này, chúng ta nhất định phải bắt được giải nhất, tuyệt đối” Hình mở mắt ra, đôi mắt đầy sự tự tin và kiên quyết, khát vọng chiến thắng của cô được Alvis đẩy lên từ ngày hôm qua, đôi mắt Hình Na trở nên lấp lánh, có chút pha trộn giữa màu nâu của cô và màu lưu ly của Alvis.

“Tất nhiên rồi, chúng ta chiến thôi” 3 cô bé lại tiếp tục cuộc thi của mình, việc Alvis xuất hiện làm Hình Na trở nên kiên quyết hơn.

“Hình Na, người có vẻ tự tin với ngày hôm nay nhỉ?” Tại một nơi xa xôi, Alvis đặt tay lên ngực nói chuyện với Hình Na, từ đôi mắt của Hình Na cô có thể nhìn thấy sân trường của học viện Sư Lai Khắc, có chút thủ vị, cô cảm nhận được sự hiện diện của một số tồn tại cấp cao.

“Ngày hôm nay chỉ là đấu vòng loại, nếu như ta mà thua thì chỉ có nước đập gối tự vẫn thôi, cô cứ yên tâm, tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, không phải chỉ là về hồn lực, mà còn là về cả tinh thần và cả mối liên kết này, một ngày nào đó tôi sẽ trở thành một người có thể đánh bại cô” Đặt tại trái tim mình, Hình Na đưa ra lời tuyên bố thách chiến trong tương lai.

“Ta đợi cô!!” Alvis chỉ đơn giản mỉm cười, ngày đó rất xa, nhưng nếu là Hình Na, chắc là cô ấy có thể. Nhắm mắt lại, cô nằm xuống mặt hồ, để mặc cho dòng thủy lưu chảy, cô trôi theo tự nhiên.

“Trận thứ 1 của ngày thứ 2, lớp 1 Hình Na, Dạ Vũ, Tiểu Linh đấu với lớp 7 Tôn Cường, Hắc Dư, Đại Na” Tiếng trọng tài vang lên.

Không chờ hồn kỹ tăng phúc của Dạ Vũ, Hình Na lao lên như tia chớp đá văng 3 tên đối thủ ra, trận đấu kết thúc một cách nhanh chóng, không một ai ngờ rằng sẽ có một cái kết như vậy, Hình Na mạnh một cách khó có thể chấp nhận.

“Tiểu Vũ, tiểu Linh, hai người hãy để dành hồn lực và giữ bí mật hồn kỹ của mình, trận chiến hồi Đấu Hồn Khu chắc hẳn ai cũng biết về võ hồn của mình rồi, hãy đề phòng mọi trường hợp xảy ra cho đến khi kết thúc vòng loại, còn bây giờ thì để mình” Hình Na xử lý nhanh gọn đối thủ và nói với 2 người, họ cũng hiểu ý định của Hình Na, nhanh chóng gạt đầu.

Trận đấu vòng loại ngày hôm nay, nhóm Hình Na liên thắng 5 trận, kể cả ngày hôm sau, ngày kết thúc vòng đấu loại Hình Na vẫn dùng thực lực tuyệt đối để kết thúc trận đấu một cách chóng vánh.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tấn cấp, thưởng 1000 exp.

Lắng nghe âm thanh hệ thống, đứng bên cạnh 2 cô bạn của mình, Hình Na nhìn về phía đấu trường nói khẽ “Đấu loại kết thúc, kể từ ngày mai là đấu xếp loại, đánh bật tất cả khỏi con đường của chúng ta”, Tiểu Linh và Dạ Vũ bên cạnh gật đầu, sau đó 3 người quay lưng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chiến hồn tôn, phụ trợ hệ và phụ trợ hệ

Cuối cùng ngày thứ 4 đã đến, trận đấu xếp hạng sẽ được diễn ra, tất cả các học viên tham gia vào buổi xếp hạng này đều là những người sẽ được giữ lại học viện Sư Lai Khắc, tất cả họ đều là tinh anh trong tinh anh.

Trận chiến hôm nay của nhóm Hình Na diễn ra vào trận thứ 3, đối thủ của bọn cô là

“Học sinh lớp 9, Nam Môn Doãn Nhi, 24 cấp chiến hồn sư, Vu Phong, 25 cấp chiến hồn sư, Ninh Thiên, 31 cấp phụ trợ hệ hồn sư”

“Học sinh lớp 1, Hình Na 29 cấp chiến hồn sư, Dạ Vũ 25 cấp phụ trợ hệ hồn sư, Tiểu Linh, 29 cấp chiến hồn sư”

Thanh âm thông báo tên và thực lực của các tuyển thủ được trọng tài kêu lên, hai đội nhìn nhau một cách nguy hiểm, bên Ninh Thiên cũng khá mạnh mẽ, 2 đại hồn sư chuyên tấn công kèm theo một phụ trợ hồn tôn 3 hoàn, bên Hình Na thì cũng với đội hình tương tự nhưng khác nhau là phụ trợ bên Hình Na chỉ là 2 hoàn đại hồn sư mà thôi.

“Phụ trợ hệ cấp 31, đùa sao, đây không phải là hệ khó tu luyện nhất sao, làm thế nào mà cùng là một học sinh năm nhất mà cô ta có thể tu luyện nó lên cấp 31 được” Tiểu Linh ngạc nhiên, đây không phải chuyện đùa đâu.

“Tiểu Linh, bình tĩnh, các học viên trong trường đều có thiên phú mạnh mẽ, điều đó chứng tỏ họ cũng sẽ phải có một xuất thân to lớn, việc dồn tài nguyên vào một người để họ trở nên mạnh mẽ cũng là chuyện thường tình, tuy nhiên nói về độ thực dụng thì võ hồn và hồn kỹ của tớ cũng không kém đâu, phải không?” Dạ Vũ bình tĩnh phân tích, học sinh cùng năm như cô có thể tu luyện phụ trợ hệ võ hồn lên được tới cấp 31, quả nhiên thiên tài là thứ mà học

viện không thiếu nhất.

“Hề, các người cũng biết nghĩ đấy, nếu biết thiếu chủ của chúng ta là hồn tôn đẳng cấp 31 thì sao không đầu hàng ngay để, để đỡ tốn công bản cô nương phải cho các người ăn hành” Nam Môn Doãn Nhi bên kia khiêu khích, cũng không biết tin thần tự thắng của cô ta ra sao, nhưng bên Hình Na lại là có hai đại hồn sư cấp 29, hơn nữa hồn hoàn ngàn năm không phải một mình bên cô có, Hình Na cũng có, vậy mà cô ta lại nói như thể nắm chắc trận đấu này rồi.

“Khốn nạn, hồn tôn đẳng cấp 31, cũng chỉ là phụ trợ hệ thôi, nếu chúng tôi loại bỏ cô ta ra khỏi trận đấu ngay từ đầu thì mọi chuyện sẽ trở nên ngược chiều thôi phải không?” Hiếm thấy Tiêu Linh được cái phân tích chính xác, nhưng phân tích này cũng chọc vào tổ lửa bên kia

“Người nói cái gì, loại thiếu chủ của chúng ta ra, các người nghĩ rằng mình đủ mạnh để vượt qua bọn ta sao, đám hèn mọn” Doãn Nhi bên kia rất là bá đạo mà phân

“Hừ, cũng chỉ là một đại hồn sư cấp 25 thôi, có gì hơn người chứ, có khi mới bắt đầu chưa làm được gì thì cô đã bị loại khỏi trận đấu rồi, hahaha” Tiêu Linh hưng phấn khiêu khích lại đối phương, cả 2 nói qua nói lại, không ai nhường ai làm trọng tài cũng hơi bức mình rồi.

“Tiêu Linh, bình tĩnh quay trở lại” Hình Na kêu lên

“Doãn Nhi, cậu cũng bình tĩnh trở lại đây, chúng ta là tới đấu võ chứ không phải đấu miệng cậu hiểu chưa?” Ninh Thiên cũng làm đồng đội mình tỉnh táo lại.

“Trận chiến bắt đầu” Trọng tài nhanh chóng tuyên bố, trận đấu diễn ra.

“Triệu hoán vô hồn” bên Hình Na xuất hiện 2 vàng, 2 vàng, 1 vàng 1 tím. Bên Ninh Thiên xuất hiện 2 vàng, 2 vàng, 2 vàng 1 tím. Số lượng thì có vẻ bên Ninh Thiên chiếm ưu thế hơn nhưng mà.

Vô hồn nhập thể, Hình Na mạnh thú moe lại xuất hiện, đối thủ của cô là Vu Phong đội bên kia, miễn công chiến miễn công, cường công chiến cường công, phụ trợ đầu phụ trợ, đội hình cân đối nhất có thể.

Hình Na cấp tốc lao lên, “Growth, Quick Attack, Tackle + hồn kỹ 1, 2” cô không sử dụng Tail Whip làm gì vì đối thủ cũng là miễn công, lực phòng ngự thấp, tốc độ nhanh, dù cô có sử dụng thì nó cũng rất khó dính đòn, thay vào đó cô tập trung vào các đòn bổ trợ và tấn công nhiều hơn.

“Thất bảo hữu danh Nhất viết: tốc” tốc độ của miễn công bên kia cũng tăng mạnh, cô lao vào đối chiến trực diện Hình Na, đôi tay lóe lên hồn lực màu xanh lá sắc bén mà vỗ vào người Hình Na.

Một đập, Hình Na cứ thế tiêu biến trước mặt Vu Phong, cô bay ra đằng sau đối thủ mà cho cô một cú đá toàn lực, Vu Phong bị đập bay ra ngoài sân thi đấu, trận chiến giữa 2 miễn công chiến hồn sư một cách nhanh chóng, Hình Na thắng áp đảo.

“Làm sao có thể, 2 người bọn họ cùng là đại hồn sư, làm sao có thể có thể chênh lệch nhau lớn đến như vậy” Ninh Thiên căng tròn 2 mắt ra ngạc nhiên, miễn công bên đối thủ quá mạnh, ngược lại bên cường công Tiêu Linh chiến Doãn Nhi thì thể trận kéo dài.

Các lão sư ở phía dưới cũng rất ngạc nhiên, cứ tưởng lợi thế thuộc về bên đội Ninh Thiên hồn tôn đẳng cấp 31 nhưng mà mới bắt đầu trận chiến không bao lâu, Hình Na đã cho kiểu ngạo của đối phương nát thành trăm mảnh.

“Ngư ngọc, không phải một mình cô là phụ trợ hệ hồn sư thôi đâu, bên tôi cũng có 1, mà phụ trợ kỹ năng tuyệt không kém Thất Bảo Lưu Ly Tháp vô hồn của cô đâu” Hình Na cười mỉm, đứng phía sau cô Dạ Vũ cũng giờ tay ra hình chữ V chúc mừng chiến thắng.

Đúng vậy, ngay tại Hình Na và Vu Phong tiếp cận nhau, hồn hoàn của Dạ Vũ lóe sáng lên trong chốc lát, tuy nhiên chỉ trong chốc lát ấy làm nên tất cả, hồn kỹ 1 + 2: tăng phúc tốc độ và sức mạnh mỗi cái 6 thành để Hình Na di chuyển như một tia chớp, hầu như biến mất trong hư không trước mắt Vu Phong.

“Cách sử dụng kỹ năng tăng phúc không phải là cứ tăng lên là tốt đâu, canh thời gian cũng có thể làm cho đồng đội của mình phát huy hết thực lực, đồng thời làm đối phương bất ngờ” Dạ Vũ tươi cười nói với Ninh Thiên, cùng là phụ trợ hệ hồn sư ai cũng có tinh thần ganh đua nhau. Công nhận sau nhiều ngày luyện tập cùng Hình Na, cô trở nên mạnh mẽ và đáng tin hơn nhiều.

“Thất Bảo Hữu Danh: Tam viết..” Ninh Thiên bên kia định sử dụng hồn hoàn ngàn năm thì Hình Na cấp tốc lao lên, cô búng ngón tay “Confusion” làm cho Ninh Thiên phun máu ra, dính một đòn tấn công tinh thần cấp cao làm cho Ninh Thiên lập tức gục ngã.

“Thiếu chủ..” Doãn Nhi lo lắng cho Ninh Thiên, cô tính lao ra chặn lại lúc Hình Na lao tới nhưng không kịp, tốc độ của một miễn công hồn sư là quá nhanh, hơn nữa cô bị giấy bởi con nhỏ cường công khốn nạn này.

“Đang đánh với ta mà cô còn dám chú ý nơi khác, cô muốn chết đấy” Tiêu Linh giận dữ nổi lên, so với Doãn Nhi bên kia, ai so với ai nóng hơn còn chưa biết đấy, hồn kỹ 1 + 2, cây thương của Tiêu Linh thay đổi cấu trúc, cách đánh của cô cũng có chút biến đổi nhờ học tập thương pháp, đòn đánh bắt ngờ ngay vào lúc Doãn Nhi mất tập trung, cô bị trọng tài nhanh chóng bay vô cứu ra.

“Trận đấu kết thúc, lớp 1 toàn thắng” Trọng tài nhanh chóng kết thúc trận đấu, quả nhiên như Tiêu Linh nói như lúc đầu, chỉ cần loại bớt một tên ra thì thế

trận lụt vào tay ai còn chưa chắc đấy.

“Chúng ta thắng rồi đi thôi, còn có trận chiến chiều nay đấy” Hình Na không nói gì nhiều, chỉ một trận xếp hạng thôi, cũng không phải chung kết, thay vì vui mừng thì kiếm nơi hồi phục hồn lực nghe có vẻ hợp lý hơn.

“Ừm” cả 3 người rời đi thi đấu, để lại xung quanh người xem trầm trồ nhìn, quá mạnh, quá nhanh, quá đỉnh, trời ơi bầu không khí trở nên bùng cháy, học viên mới năm nay có chất lượng quá, không ít lão sư vui mừng trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Bán kết, chiến 2 hồn tôn (1)

Trận chiến gặp hồn tôn Ninh Thiên chỉ là một trường hợp hiếm, kể từ khi trận đấu đó kết thúc, các trận đấu tiếp theo của Hình Na diễn ra một cách thuận lợi, không hề có bất cứ hồn tôn nào xuất hiện nữa, đẳng cấp hồn lực cao nhất cũng chỉ là cấp 29 chiến hồn sư.

Dạ Vũ giờ đây trở thành một hậu phương vững chắc, các hồn kỹ của cô được sử dụng một cách bất ngờ, thời gian cho đến vị trí mà cô gia tăng hồn kỹ tăng phúc đều thật chính xác, không hề danh là em gái của Dạ Phong, không chế hệ hồn sư hoàn mỹ, cái nhìn của cô đối với toàn sân quá toàn diện.

Tiêu Linh thì không cần phải nói, qua các trận đấu cô dần dần nắm giữ được thương pháp, cách cô sử dụng võ hồn trở nên linh hoạt hơn, kết hợp với lực công kích phá hoại cực mạnh, Tiêu Linh trở thành bức tường bất khả chiến bại, Dạ Vũ ở phía sau lưng cô hoàn toàn được bảo vệ, chưa kể Dạ Vũ cũng rất biết cách lựa chỗ để phát huy toàn bộ khả năng của Tiêu Linh, độ ăn ý của 2 người tăng cao đến một mức lạ thường.

Khác xa với 2 người, Hình Na chỉ đơn giản là đá, đá, đá, Hình Na không sử dụng bất cứ kỹ năng gì mới lạ cả, trong mắt người khác chỉ là 2 hồn hoàn của Hình Na sáng lên, cô tấn công chớp nhoáng đá bay đối thủ ra khỏi sân, kết thúc trận đấu tuyệt đối, đơn giản mà lại vô cùng bá đạo.

Liên tiếp thắng 4 trận, ngày hôm nay 3 người lại một lần nữa dễ dàng chiến thắng các lớp khác, tuy nhiên con báo to lớn nằm ở sau này, các hồn sư mạnh mẽ nhất chỉ gặp nhau tại những trận đấu cuối cùng.

Ngày mai là trận bán kết diễn ra, 3 người lần này không mỗi người phân biệt về riêng nữa, họ cần phải phân tích đối thủ của mình, Hình Na đứng ra nói trước.

“Tiểu Vũ, ngày mai cậu cần linh hoạt hơn thường ngày, đối thủ ngày mai của chúng ta không đơn giản, 2 hồn tôn cấp 33, 35, nếu lơ là họ hoàn toàn có thể đánh bay chúng ta như chơi, mà với tư cách là một phụ trợ hệ hồn sư, tiểu Vũ, cậu sẽ là đối tượng đầu tiên bị bọn họ nhắm tới” Hình Na lo lắng, ngày mai trận đấu quá khắc nghiệt, 2 hồn tôn cấp cao, một mình cô cho dù sai toàn lực cũng khó có thể chiến thắng được, chênh lệch về cấp độ không phải là chênh lệch về mỗi hồn lực không, nó bao gồm rất nhiều yếu tố.

“Minh biết rồi, 2 hồn tôn, nhà trường quả nhiên là biết cách xếp đội để mà chơi xỏ chúng ta ha, tiểu Linh, ngày mai sự an toàn của mình nhờ cậu” Dạ Vũ tháo kính ra, giờ cô rất nghiêm túc, vô địch trận đấu này không chỉ quan trọng với một mình Hình Na, là con gái của gia tộc nhà họ Dạ, có đại ca mình là Dạ Phong, cô không tính bị lép vế đâu.

“Được rồi, để mình lo, ngày mai mình sẽ đập bay 2 tên hồn tôn đó” Tiêu Linh biểu hiện ra là hoàn toàn không lo lắng về trận đấu này, nhưng hơn ai hết cô là người lo lắng nhất, ngày mai sẽ có 2 hệ cường công chiến hồn sư, một mình cô đại hồn sư sẽ bị áp đảo mất.

Như biết điều gì, Hình Na lại gần vỗ vai Tiêu Linh “Đừng lo, ngày mai mình cũng sẽ giúp cậu, trận đấu này không phải là từng đôi một chiến đơn, mà nó là chiến đấu đoàn đội, mình sẽ giúp cậu hết sức, đồng thời cậu cần phải tách 2 tên hồn tôn đó ra, nếu mình không nhằm họ không đơn giản vậy đâu, trận đấu mà mình quan sát thấy 2 tên đó có một liên kết nào đó, có khả năng cao là Võ hồn dung hợp kỹ” Cô tiếp tục thả ra một quả bom, dù biết điều này sẽ làm cho 2 người bạn mình lo lắng, nhưng biết rõ tình hình đối phương là một điều thiết yếu.

“Võ hồn dung hợp kỹ, đùa ư” Dạ Vũ và Tiêu Linh bật dậy, cả hai quá shock với điều này, 2 hồn tôn đã làm họ lo lắng đủ một rồi, vậy mà lại có thể có Võ hồn dung hợp kỹ, thế này còn đánh đám gì nữa.

“Đừng sợ, chỉ là dự đoán thôi, nếu như trường hợp xấu nhất xảy ra mình sẽ ngăn cản họ, tốt nhất là các cậu cần tách 2 tên đó ra, ngày mai mình sẽ đấu hết toàn bộ thực lực, chiến thắng là điều bất buộc” Hình Na an ủi đồng đội của mình, cô cần phải thắng, dù cho có khó khăn đến thế nào đi nữa.

“Ai sợ chứ, cũng chỉ là 2 hồn tôn, mình không sợ đúng không tiểu Vũ” Tiêu Linh bỏ qua hết lo lắng trong đầu, nếu có như vậy mà đã sợ lên sợ xuống thì làm sao còn làm cường giả được nữa.

“Tất nhiên, ngày mai mình sẽ đấu hết sức mình, mình sẽ không làm cản đường hai người đâu” Dạ Vũ cũng tự tin, bản thân cô cởi mở hơn kể từ khi kết bạn với hai người, giờ điều cô cần làm nhất là hỗ trợ hết sức có thể, đánh bại hết tất cả, nếu không cô sẽ bị anh trai mình, không, sẽ bị tất cả mọi người bỏ lại xa mất.

“Tốt, cần phải có ý chí thể chứ, giờ chúng ta về nghỉ ngơi thôi, trận chiến ngày mai quyết thắng” Hình Na mỉm cười, nhìn thấy 2 người bạn của mình như vậy làm cô cũng thấy có chút ấm lòng, tuyên bố giải tán, Hình Na quay về phòng.

“Hề, đấu với 2 hồn tôn có khả năng có Võ hồn dung hợp kỹ à, trận này khó à nha, sao nào cún con, có tự tin không?” Alvis cười cười, cô nhìn thấy tâm trạng của Hình Na cũng không hề tốt như vậy, làm trụ cột tâm lý cho 2 người kia Hình Na luôn phải tỏ ra mạnh mẽ, nhưng chính cô cũng khá e ngại về trận chiến ngày mai.

“Không sao, ngày mai tôi nhất định sẽ thắng, cứ đứng đây mà xem đi, tôi đã mạnh mẽ đến nhường nào” Hình Na nhắm mắt lại, sau đó lại khẽ mở mắt ra, ngay lúc này tinh thần Hình Na tĩnh lặng, như giọt nước nhỏ bé, lại ẩn chứa bên trong lực lượng mạnh mẽ, cô sẽ bùng nổ, con bảo này đối thủ của cô ngày mai sẽ phải hứng chịu.

Lại qua một ngày mới, Hình Na vệ sinh cá nhân xong, cô thay đồ và gặp mặt Dạ Vũ, Tiêu Linh nhóm bạn, đi đến bục đấu sát hạch, âm thanh trọng tài vang lên.

“Học sinh lớp 6, Chu Tiêm 27 cấp khống chế hệ chiến hồn sư, Tà Vũ 33 cấp cường công chiến hồn sư, Tà Vương 35 cấp cường công chiến hồn sư”

“Học sinh lớp 1, Hình Na 29 cấp chiến hồn sư, Dạ Vũ 25 cấp phụ trợ hệ hồn sư, Tiêu Linh, 29 cấp chiến hồn sư”

Một lần nữa, dấu hiệu trận đấu bắt đầu vang lên, hai đội triệu hoán ra võ hồn của mình, khí thế ngút trời.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bán kết, chiến 2 hồn tôn (2)

Trận đấu vừa mới diễn ra, các hồn hoàn 2 bên sáng lên, bên Hình Na thì quá quen thuộc rồi, nhưng bên Tà Vũ, Tà Vương bọn họ thì lại khác biệt, mỗi người bọn họ mọc lên một đôi cánh hạc, Tà Vũ võ hồn là Bạch Hạc Tiên, Tà Vương võ hồn là Hắc Hạc Quý, sau lưng 2 người bọn họ là 6 hồn hoàn, mỗi người 2 vầng 1 tím, đúng tiêu chuẩn hồn tôn.

Âm thanh du dương chen ngang trận đấu từ phía hồn sư 2 hoàn hệ khống chế của đối phương, võ hồn Điệp Linh Sáo Trúc của Chu Tiêm xinh đẹp thổi lên giai điệu của hồn kỹ thứ nhất “Giai điệu trị hoãn”.

Cảm thấy cơ thể như bị gông xích khóa lại, Hình Na đám người bị hồn kỹ của Chu Tiêm ảnh hưởng, tốc độ suy giảm, nhất là Hình Na, một mẫn công mà bị giảm đi tốc độ không khác gì kiếm sĩ mà mất đi kiếm báu của mình.

“Tăng phúc tốc độ: 6 thành” Dạ Vũ nhanh chóng làm phản ứng, bồi lên kỹ năng tăng phúc để bổ sung cho phần tốc độ bị hạn chế, Tiêu Linh lao lên chiến đấu với Chu Tiêm, ý đồ đập gãy hồn kỹ khống chế làm giảm tốc độ của họ, tất nhiên là bên đối thủ của cô không hề cho bên đội cô như ý.

“Hồn kỹ: Hạc Kích” Tà Vũ sử dụng hồn kỹ của mình tấn công Hình Na, còn Tà Vương tranh thủ đi tấn công Dạ Vũ nhưng bị Hình Na cản lại bằng Swift, đối với loại gia cầm biết bay thì tấn công tầm xa là hiệu quả nhất phải không.

Bên kia, Tiêu Linh không tiếp cận được Chu Tiêm, hồn kỹ thứ 2 của cậu ta là “Giai điệu tấn công” hoàn toàn chặn đi đường tiến của Tiêu Linh, vốn làm cường công chiến hồn sư tốc độ không phải ưu thế của cô, nay lại bị giảm đi bởi vì hồn kỹ của đối phương, hiện nay Tiêu Linh có thể né tránh đòn đánh tầm xa của cậu ta đã là khó khăn, chứ nói gì là đánh gãy hồn kỹ.

“Hỏa Diễm Thiêu Đốt + Nhất Kích Lân Lực” Tiêu Linh nhanh chóng sử dụng đòn đánh mạnh nhất của mình, phối hợp thương pháp đánh vào dưới sàn đấu tạo xung kích làm bật ngã Chu Tiêm, bị té ngã Chu Tiêm lâm vào thế nguy, đối thủ của cậu là 29 cấp chiến hồn sư trong khi bản thân chỉ là 27 cấp khống chế hồn sư, bị đánh cận chiến quả nhiên là tử điểm đối với cậu, Chu Tiêm gào lên “Tà Vũ, cứu tôi”

Tà Vũ rời khỏi thế gong kim đối với Hình Na, liên tục sử dụng hồn kỹ 1 + 2 với anh trai mình Tà Vương mà vẫn không thể đánh bại một con nhóc mẫn công đại hồn sư, thật là nhục nhã, nhưng cứu Chu Tiêm quan trọng hơn, hồn kỹ Chu Tiêm mà mất đi thì con quái vật mà hai người họ chiến đấu trở nên mạnh đến nhường nào thì làm sao ai biết được.

“Muốn đi, hỏi tôi chưa?” Hình Na cười lạnh, chiến đấu với cô mà cũng dám hướng chỗ khác mà đi, cũng quá coi thường cô rồi, 2 tên hồn tôn này quá yếu, hoàn toàn không bằng đấu một mình Dạ Phong mạnh mẽ như thế, có vẻ cô đã đánh giá cao bọn họ quá rồi.

Hình Na tung ra một cú cước cản lại nhưng bị Tà Vũ tránh thoát bằng ngàn năm hồn kỹ “Bạch Hạc chi Vũ”, lông vũ trên người cậu sáng lên liên tiếp đối đầu trực diện với Hình Na, những cú đá hữu lực làm đánh bật Hình Na, vì quá vội vàng nên Hình Na rơi vào thế yếu, quả nhiên không bao giờ được coi thường đối thủ của mình.

“Tăng phúc, tốc + lực 6 thành” Dạ Vũ trốn tại vị trí sau lưng Tiêu Linh, nằm ở góc khuất quan sát của đối thủ mà tăng phúc cho Hình Na.

“Cảm ơn nha” Hình Na cười tự tin, một chân tiếp đất “Growth, Quick Attack, Tackle, Tail Whip” cô bật lên lần nữa tính tấn công Tà Vũ, nhưng bên dưới Tà Vương bay lên ngăn cản “Hắc Hắc chi vũ” đồng dạng hồn kỹ, đồng dạng chiêu thức chỉ khác mỗi thuộc tính, Tà Vương bay lên ngăn cản cô.

“Chắc, trượt rồi, thế nhưng mà...” Hình Na ngăn cản không được Tà Vũ vì Tà Vương, tuy nhiên cái đuôi của cô thể nhưng mà quét trúng cả 2 người, giảm defense, đây là con át chủ bài của cô trong trận chiến này, từ nãy đến giờ cô bị 2 người bọn họ vòn cho không thấy mặt trời, nếu không ăn chút lợi tức làm sao mà cô chịu được, suốt khoảng thời gian cô bị họ vây lại thì Tà Vũ và Tà Vương cũng ăn của Hình Na gần chục cái Tail Whip rồi, bây giờ lực phòng ngự của bọn họ vô cùng mỏng manh, chỉ cần một đòn tấn công đủ mạnh là sẽ làm cho bọn họ gục ngay lập tức.

Thoát khỏi tầm đánh của Hình Na, Tà Vũ lập tức tiến đến chỗ Tiêu Linh, hỗ trợ Chu Tiêm thoát khỏi con bạo vương hình người này.

“Chắc, thật khó chịu, gần loại được tên khổng lồ này rồi mà” Tiêu Linh bức xúc, chỉ xúu nữa thôi thì cô có thể loại được cái hồn kỹ khó chịu của hắn.

“Bình tĩnh đi tiêu Linh” Dạ Vũ phía sau an ủi cô, trận chiến này Hình Na vẫn chưa phát huy hết thực lực của mình, có vẻ như cậu ta nhận ra hai người hồn tôn bên đối thủ hoàn toàn không mạnh như Dạ Phong đại ca mình, tuy nhiên cậu ta không phải dạng ăn thiệt thòi mà không trả thù, chắc chắn điểm yếu của đối thủ đã bị Hình Na nắm trong tay rồi.

“Chu Tiêm, hạ tốc độ đối thủ xuống, tôi sẽ ngăn cản con nhóc cầm thương này, có khả năng tôi cũng sẽ loại con nhóc phụ trợ kia luôn, cậu giúp anh tôi kiểm con nhóc cầm công lại, nhờ đó tuy chỉ là đại hồn sư nhưng thực lực lại quá mạnh, đánh xong bọn họ tôi sẽ quay lại giúp đỡ bọn cậu” Tà Vũ cấp tốc nói, cậu nhanh chóng gia nhập cuộc chiến với Tiêu Linh

“Đã rõ” một lần nữa cảm cây sáo lên, Chu Tiêm bắt đầu sử dụng cái hồn kỹ khó chịu hồi nãy, gia nhập với Tà Vương, rõ ràng là muốn lợi dụng lợi thế về hồn lực mà đánh lâu dài với Hình Na.

“Đánh lâu dài sao, vừa đúng ý ta” Hình Na cười lạnh, cô chỉ sợ bọn nhóc này không đánh lâu dài mà sử dụng Võ hồn dung hợp kỹ ngay, tuy nhiên bọn chúng lại chọn kiểm hãm cô, quả nhiên là đám nhóc ngu ngốc không biết lợi dụng lợi thế của mình, khinh thường bọn cô tính để dành bí mật cho trận chung kết ư? Vậy thì để cô giúp cái dung hợp kỹ đó trở nên phế đi trong ngày hôm nay luôn.

“Growth, Quick Attack, Tackle, Tail Whip” Chuỗi skill đơn giản, cô không sử dụng bất cứ skill nào mạnh cả, điều bây giờ cô cần làm là mài nát cái hàng phòng thủ.

Canh thấy bên kia Tiêu Linh đối chiến với hồn tôn sắp không chịu nổi, Hình Na lập tức sử dụng Confusion cực mạnh làm chấn đối thủ bay ra ngoài, cảm thấy khí thế Hình Na thay đổi, Tà Vũ và Tà Vương nhìn nhau gật đầu.

Hai hồn tôn bên đối thủ bay lên, họ không để ý tới sân đấu mà ôm chặt nhau, hồn lực dao động mạnh mẽ, 2 cái đồ án màu sắc trắng đen rực rỡ phóng to mà dung hợp với nhau.

“Đùa ư, thật sự có võ hồn dung hợp kỹ ư?” Tiêu Linh và Dạ Vũ cảm thấy tuyệt vọng, 2 hồn tôn đã làm họ cảm thấy đuối sức, vậy mà còn có thể có dung hợp kỹ, thế này là quá không công bằng rồi

“Hừ, các ngươi nghĩ rằng như vậy là có thể chiến thắng ư, đội của chúng ta là mạnh nhất, đón lấy đi võ hồn dung hợp kỹ của bọn ta” Hai anh em họ Tà cười lạnh nhìn xuống phía dưới, tựa như vị tướng nhìn kẻ bại trận của mình.

Đột nhiên một thanh âm vang lên “Shadow Ball”, một quả cầu chứa vô tận hắc ám lực được phóng lên bắn thẳng về phía 2 người

“Bùm” âm thanh vang một cách mạnh mẽ, khói bốc lên tại hồn kỹ dung hợp của Tà Vũ và Tà Vương, 2 người rơi rụng xuống đất.

“Checkmate nhé!!!” Hình Na lạnh lùng nhìn đối thủ của mình rơi xuống, không một chút bất ngờ hay ngạc nhiên gì, tất cả mọi chuyện đều nằm trong tính toán của cô.

“Không thể nào, làm sao mà võ hồn dung hợp kỹ của họ lại có thể bị đánh bại một cách dễ dàng như vậy được?” Chu Tiêm trừng mắt lên không tin, thế này là quá bất hợp lý.

“Tiêu Na” Dạ Vũ và Tiêu Linh kêu lên vui mừng, quả nhiên Hình Na đã nắm chắc chiến đấu trên tay, nếu không cậu ta không thể nào chỉ đánh nhau một cách bình thường mà không sử dụng thêm bất cứ skill gì cả, quả nhiên là cậu ta nhắm ngay vào võ hồn dung hợp của bọn họ, Hình Na quá đỉnh.

“Giờ thì thế trận thay đổi, 3 đánh 1 nhá” Hình Na quay lại tươi cười nhìn Chu Tiêm, cô đưa tay lên bề ngón tay “rắc rắc” đôi mắt nguy hiểm lờm Chu Tiêm một cách thân thiện hết mức có thể.

“T.T..Tôi chịu thua” Chu Tiêm nào dám đánh nữa, cả 2 người kia đều bị con nhóc quái thú này đánh bại, một mình cậu ta làm sao có thể là đối thủ của 3 người cơ chứ.

“Trận chiến kết thúc, lớp 1 Hình Na, Tiêu Linh, Dạ Vũ chiến thắng” Trọng tài tuyên bố kết quả chiến đấu, trong mắt của ông còn chưa hết ngạc nhiên, đội lớp 1 này quá mạnh.

“Đi thôi” Hình Na ngắn gọn kêu 2 người bạn của mình rời khỏi bụi bụi, giờ này cô cần nghỉ ngơi, tí nữa cô sẽ quan sát trận đấu bán kết khác sau. Bên tai vang lên âm thanh quen thuộc của hệ thống, Hình Na mỉm cười, tựa như tinh linh giáng trần, khí tức của cô bị ảnh hưởng nhiều bởi Alvis và Eim

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ Bán kết, khen thưởng exp 10000.

Giờ chỉ còn một trận, chung kết thăng tiến.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Chiến đấu với Hoắc Vũ Hạo nhóm

Ngồi xếp bằng trên giường, Hình Na đang nhắm mắt tu luyện, trận chiến bán kết còn lại cô đã xem qua, quả nhiên rất là gay cấn, nhưng lại không quá mạnh mẽ, có vẻ như cô cần mạnh hơn, cần nhanh hơn tiến vào nội viện để đấu với các cường giả, chỉ có trong chiến đấu mới làm cho cô mạnh lên nhanh hơn bao giờ hết.

Mở mắt ra, Hình Na nói với Alvis “Cô còn đó không, Alvis?”

“Hừm, có chuyện gì sao, cún con?” Alvis nói với một giọng ngả ngớn của một kẻ lưu manh, giờ đây cô đang khoanh 2 chân ngồi trên thềm đá, chơi đùa với hoa cỏ mà nói chuyện với Hình Na.

“Có thể ngừng gọi tôi là cún con được không? Mà cái giọng ngả ngớn của cô là từ đâu ra vậy, tởm chết được, ngày mai làm phiền cô, tôi muốn quan sát một người!” Hình Na nổi hết da gà với câu nói của Alvis, nó quá đồ với cô rồi, cứ liên tưởng đến khuôn mặt xinh đẹp đó mà nói ra với một giọng điệu ngả ngớn thì, thôi cô không liên tưởng nữa.

“Quan sát? Ai vậy a, chẳng lẽ hán có bí mật gì, kể cả khi được tinh tú ban phúc mà vẫn thoát được khỏi tầm mắt của cô sao, thú vị thật!! ” Alvis tò mò, phải nói là được các vì sao ban phúc Hình Na trở nên khó lường hơn, với cái đầu não logic cao của cô mà còn có cặp mắt này quả nhiên là con bạo thú cùng cấp vô địch.

“Đó là Hoắc Vũ Hạo, một học viên cùng lớp với tôi, cậu ta cho tôi thấy một lượng tinh thần lực rất lớn, cả cái hồn hoàn 10 năm của cậu ta cũng rất khó lường, đây không phải là lực lượng mà một hồn sư có thể nắm giữ, tuy chỉ là tò mò nhưng tôi không thích những thứ không nằm trong tầm tay mình, với người khác tôi còn có thể phỏng đoán, nhưng cậu ta hoàn toàn nằm khỏi tầm mắt của tôi” Hình Na đơn giản thuật lại cảm giác của cô hồi đầu 3 tháng luyện tập, cậu ta như được ai đó phụ trợ, nếu không thì một mình cậu ta không thể làm được tất cả điều đó.

“Được thôi, hiếm khi thấy cô tò mò về ai đó, ta sẽ giúp cô, ngày mai hãy cho ta mượn cặp mắt của cô” Alvis cũng không quá quan tâm, làm một tinh linh đã sống không biết bao nhiêu năm như cô, có thể làm cô trở nên thật sự quan tâm rất ít, có thể tránh thoát khỏi ánh mắt được tinh linh phù hộ không phải không có, nhưng nói chung là giờ này Hình Na còn quá yếu.

“Ừm” Hình Na nhắm mắt, cô lại tập trung tu luyện, chờ ngày mai lên, trận chiến cuối cùng của sát hạch kỳ thi cuộc sẽ bắt đầu, mặc dù võ hồn của Hoắc Vũ Hạo hoàn toàn bị cô kiểm chế, nhưng chuẩn bị chu đáo cho mọi chuyện là điều cần thiết.

Lại một ngày mới lại trôi qua, hôm nay xung quanh khu vực sát hạch đông đúc hơn mọi khi, có vẻ như ai cũng hào hứng vì trận đấu sắp diễn ra.

“Lớp 1, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu”

“Lớp 1, Tiêu Linh, Dạ Vũ, Hình Na”

“Oh, cả hai đều là học viên lớp 1, thật đáng ngạc nhiên, không ngờ trong cùng một lớp lại có thể có nhiều thiên tài như vậy” Một vị lão sư ở dưới ngạc nhiên không ngớt, kiểu này thì có đánh đấm thế nào thì lớp 1 cũng giành hết cả giải nhất và giải nhì rồi, không hổ là lớp của con nhỏ Chu Y đáng sợ đó.

“Mau nhìn kìa, phó viện trưởng Tiền Đa Đa, Huyền Lão, Duy Lân lão sư... đều đến kìa, trận chiến này được nhiều cấp cao của trường coi trọng thật” Các học sinh xì xầm, đây là lần đầu tiên họ thấy nhiều hồn sư cường giả mạnh như vậy.

Bỗng nhiên một vị lão sư tiến tới nói “Luật thi thay đổi, để cho các đứa có thể thoải mái thể hiện ra toàn bộ thực lực của mình, tất cả có thể đánh hết sức, có ta ở đây mấy đứa không cần lo lắng, có ta không chế ở đây rồi” Quy luật thay đổi, điều này đồng nghĩa là không có bất cứ một giới hạn nào ở đây.

“Trận đấu bắt đầu” Trọng tài hô to phát động cuộc chiến.

“Võ hồn triệu hoán” tất cả mọi người đều la lên, bên Hoắc Vũ Hạo hiện ra 2 hoàn, 2 hoàn, 1 hoàn, trong đó có 1 hoàn trắng và 1 hoàn tím của Vương Đông và lớp trưởng.

Bên Hình Na hoàn toàn ở ưu thế vượt trội, cả hai đều là những đội chuyên đánh thắng vượt cấp, lấy đẳng cấp hồn lực yếu hơn mà đánh thắng những đội mạnh hơn, ví dụ như đội Hoắc Vũ Hạo đã đánh thắng đội của Đái Hoa Bán, một team có tới tận 2 hồn tôn.

“Cảm giác này là? Có vẻ như mình bị vây bởi hồn kỹ của đối phương rồi nhỉ, tiểu Hạo Hạo” Hình Na cười lạnh, đối với bọn cô sử dụng hồn kỹ quan sát, muốn chết.

“Confusion” Một đòn tấn công hệ tinh thần đập vào võ hồn của Hoắc Vũ Hạo, cậu ta bị đập văng ra, thế nhưng hồn kỹ của Vũ Hạo chỉ bị rối loạn, thật khó tin, Confusion của cô vậy mà không đập nát được cái hồn kỹ này một cách hoàn toàn sao?

“Vũ Hạo” Vương Đông và Tiêu Tiêu lo lắng cho đồng bọn của mình, đây là lần đầu tiên Vũ Hạo bị phản dame bởi chính hồn kỹ đáng tự hào của mình.

“Trận chiến vẫn còn diễn ra đó” Dạ Vũ lập tức sử dụng hồn kỹ chúc phúc, còn Tiêu Linh dùng Hóa Lân Thương của mình tấn công Tiêu Tiêu, loại bỏ đối thủ yếu nhất để tạo ưu thế về số lượng trong trận đấu, một quyết định sáng suốt.

Cả 4 người Dạ Vũ, Tiêu Linh, Vương Đông, Tiêu Tiêu đang giằng co chiến đấu thì Hình Na đang đứng một bên đứng nhìn, cô chỉ khẽ nhắm mắt lại mà không làm gì, mọi người tò mò nhìn cô

“Alvis, nhờ cô” Hình Na chỉ đơn giản nói thầm trong miệng một câu, cô mở mắt ra, đôi mắt màu xanh dương của Sylveon nay hoàn toàn bị che lấp, một màu lưu ly xinh đẹp hiện ra, Hình Na nhìn chăm chăm vào Hoắc Vũ Hạo.

Bị ánh mắt đáng sợ như hồi Đấu Hồn Khu nhìn vào một lần nữa, Hoắc Vũ Hạo lo sợ, trên mặt cậu đỏ mồ hôi hột, rốt cuộc thì Hình Na, cô rốt cuộc là ai?

Sau lưng Hình Na xuất hiện đôi cánh tinh linh màu xanh, cô bay với tốc độ cực nhanh mà lao tới bên cạnh Vũ Hạo, cặp mắt cô nhìn Vũ Hạo như đã thú nhìn con mồi, miệng khẽ đưa ra liếm bờ môi khô khốc của mình, cô thì thầm bằng một giọng rất nhỏ, chỉ mình cô và đối phương có thể nghe được, cặp mắt của Hoắc Vũ Hạo trừng to ra nhìn cô, khiếp sợ với lời nói của Hình Na, làm sao mà cô ta biết được?

“Xin chào, lâu rồi không gặp, Thiên Mộng Băng Tầm, haha” Hình Na cười, không, phải nói là Alvis cười một nụ cười yêu kiều, thật không ngờ con băng tầm này vậy mà trốn ở đây, trở thành hồn hoàn trí tuệ cho một con người, quả là một lựa chọn thông minh, nhưng mà gặp được cô hôm nay thì quá xui cho hần ta rồi.

“Chúng ta ôn lại chuyện cũ tí nhĩ?” Nụ cười đáng sợ của Hình Na vang lên, quanh quẩn trong tai của Hoắc Vũ Hạo, lúc này trong mắt cậu ta, cô trở nên khủng bố hơn bao giờ hết, tử vong cảm giác ngập tràn cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Một nửa tinh thần bản nguyên, Chung Kết kết thúc (1)

Alvis nở nụ cười yêu kiều, cô nhìn Hoắc Vũ Hạo như nhìn một miếng bánh ngon miệng vậy, đưa tay ra tính chạm vào khuôn mặt của Hoắc Vũ Hạo còn cậu thì sợ đến nổi đơ hình.

“Tiểu Hạo, để ca lo cho, cô ta có lẽ là một người quen biết cũ của ta, quả nhiên cô gái đó không đơn giản mà” Thiên Mộng Băng Tầm kêu to lên trong Tinh Thần Hải của Vũ Hạo, đối phương quá nguy hiểm, lần này nếu như ông không xuất hiện thì Hoắc Vũ Hạo chết chắc, khí tức này quá mức quen thuộc, ác quỷ trong quá khứ của ông, Thánh tinh linh Alvis, tại sao cô ta lại có thể ở đây cơ chứ, không phải cô ta bị phong ấn rồi sao?

“Ừm, Thiên Mộng ca, nhờ huynh” Hoắc Vũ Hạo để lại cơ thể cho Thiên Mộng Băng Tầm, đối thủ lần này quá sức cậu rồi, có cường chiến cũng chỉ ăn thiệt mà thôi, hơn nữa lúc này cảm giác tử vong ngập tràn, thật sự là chênh lệch thực lực làm cậu không còn đứng vững nổi nữa.

“Oh ~, nói chuyện xong rồi à? Haha” Alvis cười lạnh lùng một cách giễu cợt, con băng tầm này cũng tính đấu với cô sao, thật ngu xuẩn, nếu như hần ta mà chui vào trong cái động băng của mình có lẽ cô sẽ nương tay, nhưng nếu như đã chui ra rồi thì đừng chắc cô ra tay mạnh nhé.

Trong mắt của toàn thể học viên và lão sư trong trường, họ chỉ là thấy đôi mắt của Vũ Hạo hóa thành màu xanh lam nhạt, còn đôi mắt của Hình Na thì chuyển sang màu lưu ly, cả hai đang nói gì đó với nhau, Hình Na thì cười liên tục, còn Vũ Hạo thì đang không ngừng run sợ, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

“Vũ Hạo, chuyện gì đã xảy ra?” Ở phía dưới Chu Y thấy đệ tử của mình đứng đơ, bà hoang mang vô cùng, đứa trẻ này bình thường vô cùng cố gắng và kiên trì, đồng thời cũng không phải là loại sợ chết, thế mà đứng trước Hình Na, cậu ta hoàn toàn không dám làm gì, tuy biết cô bé này rất mạnh nhưng thể này có phải quá chênh lệch rồi không?

“Alvis, lâu ngày không gặp, con yêu quái đáng sợ như ngươi vậy mà có thể trốn đến đây, không biết đứa nào đã mở khóa phong ấn cho ngươi, nhưng ngươi nghĩ cùng phụ thể trong cùng đối tượng là con người ngươi còn có thể đánh ta chạy lui nữa ư” Thiên Mộng Băng Tầm khiêu khích, ông giờ tay hai bàn tay ra chưởng một chưởng băng giá, lạnh đến vô cùng.

“Tiểu Na” Dạ Vũ và Tiểu Linh tuy đang chiến đấu nhưng đồng thời cũng quan sát toàn sân, đòn tấn công của lớp trưởng vừa rồi không đơn giản, đứng ở cách xa nhưng bọn cô vẫn có thể cảm nhận con lạnh đến tột cùng từ những tảng băng phía trước.

Ngay cả trọng tài cũng bất ngờ với đòn tấn công mạnh mẽ của Vũ Hạo, quá nhanh, quá nguy hiểm, dù cho ông có nói là sẽ điều khiển trận đấu này nhưng đòn tấn công như là một cái tát vào mặt ông, nóng ran.

Ngay khi mọi người nghĩ rằng trận chiến diễn ra theo một chiều cứ như vậy kết thúc rồi thì tảng băng nơi Hình Na tan rã, một thân hình nhỏ bé đẹp như điều linh bước ra, bốt đi chút đáng yêu dễ thương của Sylveon hình dáng, lại nhiều chút vẻ đẹp không thuộc về chốn phàm nhân này, Hình Na đưa một ngón tay chỉ lên phía Vũ Hạo.

“Cút” Một âm thanh được vang ra từ Hình Na, đơn giản và bá khí, Alvis hoàn toàn bị chọc giận, một con sâu bọ mà cũng dám tấn công cô, xem ra trước đây cô không giết chết con băng tằm này quả nhiên là để nó nghĩ cô dễ chơi rồi, tuy không được phép giết người nhưng cô thì phải cho con động vật nhiều chân đó đau khổ, không làm giảm bớt ngọn lửa trong lòng này, cô không gọi là Alvis.

Hoặc Vũ Hạo bị bắn phun máu văng ra ngoài, lại một đòn tấn công nhanh áp đảo, không hề có bất cứ dấu hiệu hồn lực mạnh mẽ, sự điều khiển hồn lực được thu liễm đến mức cực đại, quả nhiên là 2 cái lão yêu, đòn nào như đòn ấy, không thể đoán trước được.

“Vũ Hạo” “Lớp trưởng” Tiêu Tiêu và Vương Đông lo lắng, từ đầu trận đến giờ 2 người bọn cô bị Tiểu Linh và Dạ Vũ ép cho gắt gao, đòn hỗ trợ tâm nhìn của Vũ Hạo hoàn toàn bị Confusion làm cho vô hiệu hóa, mất đi tầm nhìn của thần thánh, 2 người có chút không quen, hơn nữa Tiêu Linh vốn dĩ là 29 cấp hồn sư, được tăng phúc bởi một người có khả năng không chế tình thế toàn sân như Dạ Vũ thì quả thật 2 người đã phải chịu nhiều cay đắng, nay Vũ Hạo còn bị đánh bật ra thì.

“Khốn nạn, sao cô ta có thể mạnh như vậy?” Hoặc Vũ Hạo ôm đầu đau đớn, đòn lúc này của Hình Na làm cho Thiên Mộng Băng Tằm bị tổn thương cực mạnh, mới ngẩng đầu dậy cậu còn chưa kịp làm gì đã thấy một bóng người đứng ngay trước mặt mình.

“Cô..” Hoặc Vũ Hạo vừa mở miệng ra, chưa nói hết câu đã “Bùm” cậu lại văng ra phía xa, chắc xương sườn của cậu phải gãy đi mấy chiếc, miệng cậu chảy máu đau đớn, khắp thân đều là vết thương chằng chịt. Bỗng nhiên một cánh tay chạm vào người cậu, một lực hút cực mạnh từ phía Hình Na bốc lên.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Âm thanh thét lên kinh hoàng, tất cả mọi người ngạc nhiên với tình huống vừa rồi, mắt họ còn chưa bắt kịp thì Vũ Hạo đã liên tiếp bị đá văng ra xa mấy lần, Hình Na đơn giản chỉ là bạo lực, bạo lực, bạo lực, không một từ gì có thể mô tả cho cô ấy chính xác hơn lúc này.

“Hình Na đồng học, mau dừng tay” Trọng tài nhanh chóng hô Hình Na dừng lại, ông lao ra cản lại cô, tất nhiên ông chưa kịp lao tới thì Hình Na đã bỏ tay ra, cô quay lại nhìn trọng tài và cười rục rờ nói: “Vâng, em dừng tay rồi ạ, thông cảm, em không ngờ bạn học này lại yếu đến vậy”

“Cô.Cô.. Sao cô lại ra tay tàn ác như vậy cơ chứ?” Vương Đông và Tiêu Tiêu giận dữ kêu lên, không ngờ đồng học này lại ra tay nhẫn tâm như vậy, bọn cô nhất quyết phải báo thù, cả hai nâng cao hồn lực mạnh hết mức.

“Đừng ngu ngốc như vậy, nếu lớp trưởng đại nhân đã có thể ra một đòn đầy sát khí như băng giá vừa rồi, tại sao Tiểu Na lại phải nương tay cơ chứ, đừng có mà quá đáng” Tiêu Linh và Dạ Vũ cũng thay Hình Na nói, nhưng Hình Na lập tức giang tay ra chặn lại 2 người

“Đừng nói nữa, đây là trận đấu giữa các học viên, nhớ kỹ, luật là không cho phép giết người, ta tuân thủ luật, hơn hết vị trọng tài lão sư này đã nói có ông điều khiển trận đấu, nếu như Hoặc Vũ Hạo có chết thì cũng không phải lỗi của tôi, mà nói cho cùng thì tên lớp trưởng đại nhân này cũng không có chết, nếu như tôi muốn giết hẳn, các cô nghĩ hẳn còn sống nổi sao?” Alvis trong thân xác Hình Na với đôi mắt lưu ly nhìn xuống, cặp mắt đầy khinh thị như bạc chứa tể nhìn đám ngu dân của mình.

Cô không hề do dự mà tát vào mặt 2 đứa nhóc kia kể cả ông trọng tài một cái tát nóng hổi, đúng vậy, từ đầu đến cuối cô không hề làm bất cứ điều gì phạm luật cả, thậm chí cô còn rất nhân từ.

“Hỏi như nếu các ngươi ra ngoài đấu với học viên trường khác, hỏi như nếu các ngươi ra đấu trường quyết chiến với kẻ thù, ngươi còn mong đợi đối thủ của ngươi nương tay sao?” Hình Na lạnh lẽo nhìn Vương Đông và Tiêu Tiêu, cô đang nổi giận, đừng có mà nhìn cô như kẻ tội đồ, nếu không cô nổi điên lên thì..

Hình Na nhắm mắt lại, Alvis trả lại thân xác cho cô, quay về với cơ thể của mình, Hình Na cảm thấy đau đớn rồi, Alvis sử dụng các kỹ năng quá mức với thể chất của cô rồi, nhũ một bên mày lại nhìn con đau đớn, nhưng trong mắt của 2 đứa trẻ kia thì cô như đang nổi giận hơn.

Nhắm mắt lại, âm thanh hệ thống vang lên:

- Tích, ký chủ hấp thu lượng lớn tinh thần lực, Sylveon học được skill Psyshock.

“Tinh thần lực của ta?” Hình Na tò mò hỏi Alvis, nguồn tinh thần lực này từ đâu ra, chẳng lẽ là từ Hoặc Vũ Hạo? hay là từ con Thiên Mộng Băng Tằm trăm vạn năm kia?

“Đúng vậy, chính là tinh thần bản nguyên từ con băng tằm ngu xuẩn vừa rồi, thôi được rồi ngươi lo liệu đi, trong tinh thần hải của hần ta còn thấy một thứ

mạnh mẽ hơn con băng tằm, nếu như ta và nó lúc toàn lực có lẽ sẽ là ngang cơ nhau, nhưng bây giờ nó chỉ là một luồng tàn hồn, không đáng coi trọng” Alvis đơn giản giải thích nguồn gốc tinh thần lực đề thăng, sử dụng cơ thể Hình Na cô cũng mệt rồi, đi nghỉ ngơi thôi.

Quay trở lại trận đấu, mọi thứ đang diễn ra với tình trạng 3 đầu 2, Trọng tài cứu Hoắc Vũ Hạo ra khỏi sân đấu, Vương Đông và Tiêu Tiêu trở nên nổi giận, quả nhiên là 2 đứa nhóc, nếu nói vậy mà không hiểu thì chắc cô phải sử dụng thực lực để đánh mặt bọn này cho đến khi hiểu thì thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Một nửa tinh thần bản nguyên, Chung Kết kết thúc (2)

“Tam Sinh Trấn Hồn Đình – Quốc Chi Trọng Khí – Đình Chấn Chi Đông!!!” Tiêu Tiêu dồn hết toàn bộ hồn lực của mình vào đòn kiểm chế này, cô muốn Hình Na phải trả giá cho những gì mà cô ta đã làm, cô quyết không buông tha, hai khúc mắt Tiêu Tiêu còn ươn ướt và đỏ bừng.

Ba quả trấn hồn đình nay dồn lại thành một, quay lại thành một vòng tròn tuyệt đối bao kín Hình Na, phía trên Vương Đông lập tức tiếp cận Hình Na từ trên không, hồn hoàn ngàn năm của cậu ta sáng lên “Quang Minh Nữ Thần Điện – Điện Thần Chi Quang”, đòn tấn công mạnh mẽ nhất của Vương Đông được phát động ra, dù cho Vũ Hạo có bị làm sao không, nhưng vì cậu ta, bọn họ nhất định phải chiến thắng.

“Tăng phúc lực 6 thành” Âm thanh quen thuộc của Dạ Vũ vang lên, muốn trực tiếp bỏ qua bọn cô mà tấn công Hình Na, coi bọn cô như không khí ư? Bọn họ phải trả giá lớn vì đã dám làm như vậy.

“Ngu xuẩn” Tiêu Linh khinh thường nói, bây giờ trong người cô đã bức tức đến mức cực hạn, cây Hỏa Lân Thương tràn đầy ngọn lửa điên cuồng, không còn là màu đỏ rực của lửa cháy, mà giờ đây là ngọn lửa xanh lam như muốn làm trụi tàn tất cả.

“Psyshock” Không có sử dụng nhiều lời hay ngôn ngữ, chỉ một từ đầy uy nghiêm của bậc đế vương, đôi mắt xanh lam như tiền liên trở lại, nó sáng lên như một vì sao trên bầu trời đêm, xung quanh chân Hình Na sáng lên một lượng hồn lực và tinh thần lực mạnh mẽ, các sóng xung kích như những cây thương, những lưỡi kiếm đâm thẳng vào phía 2 cô bé nhỏ phía trước, không nhân từ, không nương tay, đôi mắt này đang nhìn những kẻ sắp chết.

Psyshock của Hình Na xuyên thẳng qua các hồn kỹ của Vương Đông hay Tiêu Tiêu, muốn biết hồn kỹ của các cô nhanh hơn hay sóng siêu tần của cô nhanh hơn sao, ngu ngốc, tất nhiên là đám ngu xuẩn các người nên nhìn nhận sự thật một cách chân thực hơn đi, trẻ con có thể được bảo vệ, nhưng sự vô tri là thứ sẽ mang bọn người chìm sâu trong đáy địa ngục, đây không phải là câu truyện cổ tích, sẽ không có vận may ngu xuẩn nào đến với người nếu như người không cố gắng bắt lấy nó, cũng như không có một cơ hội nào cho kẻ không chuẩn bị nhận nó.

Hình Na nhắm mắt lại, dưới những hồn kỹ mạnh mẽ của đối thủ, cô cứ như chấp nhận những đòn đánh kinh khủng đó, chịu thua, nhưng trước khi hồn kỹ đến trước mặt cô thì hai hồn hoàn sau lưng Hình Na sáng lên, “Confusion” đờn rối loạn làm chệch hướng, như một tấm khiên bảo vệ cô khỏi quang mang đáng sợ kia, còn đối thủ thì đột nhiên phun máu, cả hai vốn dĩ đã sử dụng hồn kỹ mạnh nhất của mình, phòng ngự lực thì đã yếu đến cùng cực, Psyshock của Hình Na như cái búa sắt gõ vào 2 cái quả trứng gà vậy, vỡ tan.

“Ta còn không thua” Mặc cho Tiêu Tiêu gục ngã, Vương Đông hai tai và mồm đầy máu, quật cường đứng dậy, cậu ta đưa tay trái ra, một võ hồn hình cây búa chứa hồn lực mạnh mẽ, bay thẳng lên phía cô, tuy lao đảo nhưng rất nhanh, giờ tay ra võ hồn hình búa to lên “Hạo Thiên Búa” Vương Đông gào lên, dùng nó đập vào người Hình Na

“Ngu xuẩn, người nghĩ rằng chỉ một mình người biết bay thôi ư?” Hình Na chế giễu nhìn Vương Đông, một vài trường hợp người ta sẽ gọi điều này là bất khuất kiên cường, nhưng thua cuộc rồi mà vẫn cố đứng dậy thì cô sẽ gọi người đó là ngu si bất trị, chỉ tinh thần thôi thì không làm được gì cả, một sự thật phũ phàng là muốn trở thành cường giả tất nhiên là cần phải có tấm lòng của cường giả, nhưng có tinh thần cường giả mà không có thực lực tương ứng thì cũng chỉ là kẻ tiểu nhân mà thôi, hai cánh tinh linh sau lưng xuất hiện, Hình Na với một tốc độ nhanh hơn hăn thoát khỏi Vương Đông.

“Không nói là đứng dậy thì cậu đứng là có cố gắng đấy, nhưng chỉ chú ý mỗi mình tôi thì cậu quả nhiên là quá ngu xuẩn rồi” Hình Na như nhìn một con ngốc, rốt cuộc thì bọn trẻ này quá ngu xuẩn, hay chỉ vì tên Vũ Hạo bị loại khỏi sân làm đầu óc bọn này mụ mị hết rồi, mất hết phán đoán thông thường rồi, thờ dài nhắm mắt cô lơ lửng trên bầu trời nhìn đồng bọn mình kết thúc trận đấu, từ giờ cô không cần ra tay nữa.

“Tăng phúc tốc 6 thành” Dạ Vũ âm thanh một lần nữa vang lên, Vương Đông giật mình quay lại, chết tiệt, cậu đã quá lơ là rồi, rõ ràng đây không phải là trận đấu một đối một, việc Vũ Hạo bị đánh trọng thương ra ngoài làm cậu trở nên điên cuồng mất rồi, rốt cuộc thì cậu phải làm sao để chiến thắng đây? Hai mắt của Vương Đông tuyệt vọng, trên trán cậu có một dấu ấn vàng hiện lên.

“Hồn kỹ một + hai: Hóa diễm thiêu đốt + Nhất kích lân lực, chết đi” Tiêu Linh giữ đội một kích tấn công Vương Đông, khoe miệng cô giương lên tươi cười như thể nắm chắc chiến thắng trong tay.

“Hồn lực dao động này?” Hình Na trên không như cảm ứng được điều gì, cảm giác không may liên tục vang lên trong đầu cô, bầu không khí trầm trọng

như đang bao phủ toàn bộ sân đấu, cảm giác hồn lực này giống như một người, ... giống như là, ... giống như là của Hillary, đúng vậy, tuy không giống hết nhưng có 6-7 thành tương tự hồn lực của người đã cứu trong hang động hoa, nguy hiểm, nguy hiểm tột cùng.

“Tiểu Linh mau dừng lại, tránh ra khỏi cậu ta ngay” Hình Na mở căng 2 mắt to ra gào lên, như thể này không được “Quick Attack” Hình Na bay với tốc độ nhanh nhất của mình, ai có thể ngờ tên Vương Đông lại có thể làm ra trò này, mặc dù hồi nhập học cô đã cảm thấy hồn lực, cảm giác quý khí của cậu ta khá giống bóng người trong hang động tinh linh, cô chắc chắn 2 người là 2 người khác nhau, nhưng hồn lực của họ rất đặc trưng, giống như đến cùng một nơi nào đó, làm ơn đi, cho cô tới kịp đi.

“Trốn ra? Tiểu Na?” Tiểu Linh nghe thấy âm thanh Hình Na vang lên, cảm thấy nguy hiểm đến từ phía trước, rất gần, rất gần rồi, cô rất muốn dừng lại để chạy, nhưng từ phía Vương Đông như có một lực lượng mạnh mẽ nào đó buộc cô phải lại gần, cơ thể cô mất điều khiển rồi, người này rốt cuộc là ai.

“Chết đi” Giọng nói băng lãnh vô tình, Vương Đông với đôi mắt trong xanh như màu nước biển, giọng nói trở nên tĩnh lặng như những con sóng nhẹ tràn vào bờ lại phát ra uy nghiêm không thể chối từ, cậu ra lệnh cho Tiểu Linh từ vong.

“Dừng tay” Cả trọng tài và Hình Na cùng gào lên, rốt cuộc thì trận đấu này là cái điều quái gỡ gì đây, tất cả các học viên đều mạnh một cách thần bí, hơn nữa hồn lực phát ra từ phía Vương Đông làm ông, một bát hoàn hồn đầu la còn phải thấy sợ hãi, tuy nhiên làm trọng tài ông cần phải cản trở 2 người, bay ra muốn cản lại.

“Alvis, mẹ Arceus, các vì tinh tú, giúp con” Hình Na cắn lưỡi chảy máu, đôi cánh cô bay hết tốc lực, lao về phía Tiểu Linh với hi vọng cuối cùng, làm ơn, kịp đi.

Một luồng sáng mạnh mẽ như thân quang phát ra từ đầu ấn của Vương Đông, Trọng tài bị thương đập ra ngoài, còn Hình Na thì ôm trọn lấy Tiểu Linh mà bị lượng xung kích còn lại bắn văng ra ngoài, một 8 hoàn hồn đầu la còn bị thương thì một 2 hoàn đại hồn sư như cô làm sao có thể chịu được, cơ thể như bị xe tải cán ngang qua, Hình Na phun một ngụm máu lớn, cơ thể rã rời, xương cốt đứt nhiều đoạn mà ngất đi.

“T.. Tiểu Na?” Nằm trong vòng tay của Hình Na, Tiểu Linh chưa hoàn hồn, cơ thể cô run rẩy, rốt cuộc là chuyện gì vừa diễn ra “Máu?” Hai mắt Tiểu Linh trừng to lên, đúng vậy, khắp người cô đều là máu, nhưng máu này không phải là của cô, mà là của người dùng trọn thân thể của mình để bảo vệ cô, vòm họng run rẩy, Tiểu Linh gào lên “HÌNH NAAAAA” “Hình Na” “Hình Na” cô như điên mà gào lên 2 chữ, chỉ 2 chữ, liên tục làm bầm, như một kẻ điên mà cô quay lại nhìn về phía Vương Đông.

Chưa kịp làm gì thì Dạ Vũ từ phía sau cho Tiểu Linh một cú đập vào cổ, đánh ngất cô, điều cần làm bây giờ nhất là phải chữa trị cho Hình Na, chứ không phải là điên cuồng đánh người, mối thù này, bọn cô nhớ rõ.

“Vi trận chiến này đội nhóm lớp 1 Hoắc Vũ Hạo, Tiểu Tiêu, Vương Đông mất đi khả năng chiến đấu, đội nhóm lớp 1 Dạ Vũ, Tiểu Linh, Hình Na chiến thắng, Chung kết kết thúc.” Trọng tài làm nốt chức trách của mình mà tuyên bố.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ chung kết, khen thưởng 30000 exp, skill Protect.

- Tích, ký chủ lên cấp 30, đề nghị ký chủ hấp thu hồn hoàn thứ 3.

Bỏ mặc cho âm thanh của hệ thống vang lên, Hình Na vẫn cứ nằm im, cô hoàn toàn không còn bất cứ tri giác nào đối với thế giới bên ngoài cả, nhưng Alvis lại đang lo lắng vì cô mà truyền tinh linh lực gột rửa, chữa trị cơ thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Thức tỉnh, hồn cốt ban thưởng

“Giai điệu của những ký ức quên lãng bập bênh

Chúng ta lang thang nơi tháng ngày lảng động

Đôi cánh của trời đêm bay vượt qua cả đại dương kia

Giọng hát của em, người đã thấp sáng cho tôi

Tại nơi sâu tận bóng đêm, tôi muốn gặp người...”

Từng lời thủ thi nhẹ nhàng, âm thanh du dương lại gần như muốn khóc, một bài hát nào đó vang lên trong tâm hồn Hình Na, tại tận sâu trong trái tim này, mối quan hệ của chúng ta là thế nào?

Đôi mắt khẽ mở, đôi bàn tay run rẩy được băng bó kỹ càng, nỗi đau thấu xương tràn ngập khắp mọi nơi, nước mắt rơi xuống, “Người rốt cuộc là ai?” Hình Na vẫn khóc, vẫn ngâm nga ca khúc không biết tên lúc này, là ai? là ai đã giúp cô? Alvis rất mạnh mẽ nhưng thật sự thì cô biết rằng, chỉ bằng Alvis

khi bị phong ấn thì hoàn toàn không có khả năng giúp cô sống sót qua đòn đánh của Vương Đông hết, cả bài hát không tên buồn bã lúc này nữa, rõ ràng là giọng của một tinh linh, nhưng không hiểu sao cô không biết người đó là ai, là nam hay nữ, thật xa xưa và ảm áp.

“Eim? Alvis? Hay là Hillary?” “Dù đã gặp được rất nhiều tinh linh nhưng những người có mối liên hệ với cô thì chỉ có 3 người bọn họ, bài ca đó là một trong 3 người đã hát, hay nó là do một người hoàn toàn khác lạ khác, nhưng như vậy thì người đó là ai?”

Cảm nhận được nội thương trong cơ thể đang được chữa trị dần, hầu như không còn vết thương gì quá lớn, tinh linh lực này cô hầu như không thể nào quên được “Alvis, cảm ơn cô, là tôi quá sơ sẩy, làm cô lo lắng” Hình Na buồn bã, lại một lần nữa cô đứng giữa ranh giới giữa sống và chết, rõ ràng chính miệng cô nói rằng bản thân mình cần phải mạnh mẽ hơn nữa, nhưng cô lại vẫn còn quá yếu, vẫn còn chưa thể nắm bắt sinh mạng của mình.

“Yên tâm đi, tôi không trách gì cô, nếu như cô mà không lao ra cứu con nhỏ Tiểu Linh đó thì tôi mới khinh thường cô, mà nói chung tất cả cũng vì thằng nhóc Vương Đông kia, ai ngờ được hẳn lại có Thần lực cơ chứ” Alvis cũng khá bức mình, một con trăm vạn niên hồn thú đã là hiếm gặp lắm rồi, giờ thì có thêm một truyền nhân của Thần giới, mặc dù chân thân của cô không sợ gì một vị Thần nào cả, nhưng giờ cô đang bị phong ấn, một ngày nào đó cái xiềng xích chết tiệt này gãy ra, cô sẽ cho những kẻ hại cô phải gánh chịu hậu quả.

“Thần lực?” Cô đã nghe qua hồn lực, tinh linh lực, nguyên tố lực, tinh thần lực,... nhưng chưa hề nghe qua thần lực, chả lẽ thế giới này cũng có thần linh giống Arceus, cô tưởng họ chỉ là tín ngưỡng thôi chứ, mà Vương Đông cùng Hillary lại có liên quan đến thần giới? Hình Na ngạc nhiên hỏi Alvis.

“À, Thần lực là lực lượng của thần, đúng như cô nghĩ thế giới này là có thần linh, nhưng cũng chỉ là các hồn sư tu luyện mạnh đến cực hạn phá vỡ không gian đi đến một vi diện cao hơn, cư xử như những kẻ bề trên mà phán quyết con người và hồn thú Đấu La Đại Lục mà thôi, một ngày nào đó khi cô đạt được thực lực Phong Hào Đấu La, cô cũng có khả năng trở thành thần, vì cô đã được mẹ Arceus thừa nhận, Arceus là mẹ của các vị sao, bà không phải là một hồn sư tu luyện thành thần, mà là hiện thân của chúng.” Alvis đơn giản nói tóm tắt một chút về thần lực và thần giới.

“Vậy thần giới...” Hình Na đang định nói điều gì thì cô bị Alvis chặn lại “Nếu cô còn dư sức để quan tâm đến thần lực và thần giới thì sao cô không trước tiên quan tâm bản thân cô đi, quá tệ hại, nếu không phải tôi giúp sức thì cô đã thâm đến mức không còn hình người rồi” Alvis khinh bỉ nhìn cô.

Ngồi dậy một cách gắng gượng, Hình Na xếp bằng cố gắng vận chuyển hồn lực chữa trị bản thân, cô tạm thời quên đi chuyện liên quan đến thần giới đi mà hỏi Alvis “Alvis, lúc này cô có hát hay nghe một bài hát nào không?” Đây là điều mà cô quan tâm ngay lúc này.

“Bài hát, bài gì? Không có!” Alvis đơn giản phủ nhận, đôi mắt lưu ly như những đóa hoa không nhìn thấy rõ được điều gì, như lớp sương mù dày đặc, Hình Na thấy vậy cũng biết bài hát này không phải Alvis hát, nhưng chỉ ít nó có liên quan đến Alvis, biết được điều này là được rồi, dù sao thì thời gian còn dài, về sau rồi cô sẽ biết, tạm thời chữa trị cơ thể đã.

Không biết đã trôi qua mấy tiếng, cho đến khi mặt trời lặn xuống, cánh cửa phòng cô được mở ra, Tiểu Linh và Dạ Vũ bước vào thăm cô, mấy ngày nay họ liên tục chăm sóc cho Hình Na, điều đáng ngạc nhiên là bị thương nặng như vậy mà cô khỏe mạnh lên nhanh như gió, hầu như không để lại di chứng gì, tất nhiên là nhà trường cũng phải thầy cô và các hồn sư chữa trị cấp cao đến giúp đỡ Hình Na, nhưng nhanh vậy mà có thể ngồi dậy cũng là quá khiếp rồi, mới có 1 tuần thôi mà.

“Tiểu Na, cậu sao rồi?” Dạ Vũ hỏi thăm Hình Na, còn Tiểu Linh thì cúi đầu hai tay cô bấu vô váy mình mà không nói.

“M..Mình ổn, hặc hặc... chỉ là còn hơi mệt và một chút đau, chắc các cậu cũng thấy thân thể mình rồi... mình hoàn toàn khỏe mạnh” Giọng nói đứt quãng, Hình Na vẫn còn đôi chút mệt, hòng cô bị thương chưa khỏi, cô cố ép giọng mình phát ra âm thanh mà trả lời Dạ Vũ và Tiểu Linh.

Đến lúc này thì Tiểu Linh không kiềm chế được nữa, cô gào khóc và lao vào bên giường, cô khóc như một đứa trẻ suýt nữa mất đi cha mẹ mình, mất đi toàn thế giới này vậy, “Là lỗi của tớ, lỗi của tớ, Tiểu Na, mình không nên sơ suất như vậy, lỗi của tớ, Tiểu Na, Tiểu Na...” Cô cứ lặp đi lặp lại cho đến khi khàn hết cổ họng, không một ai thấy được áp lực mà cô phải chịu, nếu như Hình Na mà chết đi thì cô không chịu được mất, tìm cô đau như bị xé ra, cho đến khi đôi bàn tay của Hình Na khẽ vuốt đầu cô.

“Không.. sao... đâu” Hình Na cười rạn rở, giọng nói khó khăn phát ra từ vòm họng, cô cười thật dịu dàng, thật lâu rồi cô không nở một nụ cười ảm áp như vậy, như dòng nước ấm bao bọc lấy cơ thể Tiểu Linh, lấy đi nỗi đau đớn trên cơ người ra.

“Tiểu Na” nước mắt Tiểu Linh cứ rơi, cứ rơi như vậy cho đến khi cô thấm mệt, ngủ gục dưới giường, đầu cô gác lên mép giường của Hình Na, cứ thế được Hình Na vuốt mái tóc như mẹ con, hơi thở dần ổn định, giấc ngủ của cô gái này đã chìm sâu.

“Suýt, Tiểu Linh.. đã mệt.. mệt rồi, hãy đi ngủ.. ầy ngủ” Hình Na khẽ mỉm cười, thấy Dạ Vũ muốn nói điều gì cô đưa tay lên, chặn Dạ Vũ lại, bây giờ không phải chỉ mình cô mà cô bé này cũng cần được nghỉ ngơi, họ quá mệt mỏi rồi.

“Đây là phần thưởng chung kết, 1 hồn cốt chân trái, nó giúp ít rất lớn cho cậu, còn bọn mình thì không có tác dụng gì” Dạ Vũ cũng hiểu ý Hình Na, đơn giản đưa cho cô chiếc hồn cốt, sau đó xoay người rời đi, còn Hình Na cũng chỉ đơn giản nhận lấy nó, không một lời khách sáo nào được nói ra, bởi vì nó không cần.

“Oh, hồn cốt này thích hợp với cô nha, đúng là vận may cút chó mà” Alvis ngạc nhiên nhìn hồn cốt trong tay Hình Na mà nói

“Làm ơn thay đổi cách dùng từ được không, hơn nữa tôi vừa mới suýt chết đấy chứ may mắn gì” Hình Na thông qua trái tim đáp lại Alvis, những sợi dây xích giữa họ càng ngày càng bền vững.

Ôm chặt lấy khối hồn cốt, Hình Na nói với Alvis “Thật mừng vì có họ làm bạn tôi” bằng một giọng nói đầy chân thành.

“Ừm, ráng dưỡng sức đi, khi nào cô hoàn toàn khỏe mạnh chúng ta sẽ đi kiếm hồn hoàn thứ 3 cho cô” Alvis vút lại một câu cuối, chữa trị cho Hình Na làm cô mệt mỏi, lần đầu trước cô quá chủ quan, giờ cô cần hồi phục tinh linh lực để có thể bảo vệ Hình Na những trường hợp bất trắc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Phân lớp, Trở về hang động tinh linh

Một tuần nữa lại trôi qua, trong thời gian này có rất nhiều việc đã xảy ra mà Hình Na không thể tham dự, cô chỉ có thể nằm im trên giường mà hồi phục thực lực bản thân, giờ cô đang cảm thấy rất buồn chán, nhưng không trách được vì cô vẫn còn là bệnh nhân.

“Tiểu Linh, Tiểu Vũ đâu rồi?” Hình Na ngạc nhiên khi không thấy Dạ Vũ, thường thì cô không quá quan tâm đến người bên ngoài lắm, nhưng từ khi thấy được tấm lòng của 2 bọn họ thì một phần nào đó trong cô trở nên thay đổi, từng chút một, từng chút một.

“Tiểu Vũ á? Chắc giờ cậu ta đang đăng ký tham gia lớp Hồn Đạo Khí, không biết cậu ta có vào được không nữa, nghe đồn bên đó rất khắc nghiệt, còn tên Hoắc Vũ Hạo chết tiết lại là một hồn sư được Hồn Đạo hệ ưu ái, mình nghĩ khả năng cậu ta tham gia vào được Hồn Đạo Hệ là rất thấp” Tiểu Linh phân tích một chút về khả năng tham gia Hồn Đạo Hệ của Dạ Vũ, cô biết niềm đam mê của Dạ Vũ đối với Hồn đạo là không hề thua kém ai, nhưng sự thật phũ phàng, nhóm bọn cô đã đánh bại đội Hoắc Vũ Hạo, việc Dạ Vũ vào được hồn đạo hệ giờ khó không tưởng.

“Tên Vũ Hạo kia tham gia vào Hồn Đạo hệ? Mà, cũng đúng thôi, võ hồn hệ tinh thần rất có ưu thế trong việc chế tạo hồn đạo khí” Hình Na nghe thấy thẳng nhóc có hồn hoàn từ Thiên Mộng Băng Tầm cũng là một thành viên hồn đạo hệ, cô chỉ hơi nhú mày, việc này cũng khá bình thường nhưng Dạ Vũ thì có lẽ sẽ không may rồi.

“Hừ, mình đã từng khâm phục Vương Đông và Hoắc Vũ Hạo 2 tên khốn kia, giờ thì, hừ” Tiểu Linh vẫn còn tức giận, lần chiến đấu đó cô và Hình Na suýt nữa thì chết, còn tên Vương Đông thì bị ngắt xiu, đến nay vẫn còn chưa tỉnh lại, giờ 2 nhóm bọn cô gặp nhau như kẻ thù không đội trời chung, mặc dù cả 2 cùng lớp nên không tránh được việc gặp nhau mỗi ngày, Chu Y lão sư cũng hơi có vẻ thiên vị cho mấy tên kia, thật bất công, cô không phục.

“Tiểu Na, phần thưởng chung kết cậu đã nhận được chưa, đã dung hợp chưa, hồn kỹ cậu nhận được là gì?” Dạ Vũ khá tò mò về hồn kỹ mà hồn cốt học viện ban cho Hình Na, đây cũng là một lỗi của nhà trường khi không thể bảo vệ cho học viên của mình trong chiến đấu, vì vậy chiếc hồn cốt này được đem ra ban thưởng, ý ngầm là dành cho Hình Na.

“Ừm, mình xài rồi, vết thương của mình cũng nhờ đó bớt hẳn, chắc chỉ cần 1-2 ngày là mình khỏi hẳn thôi, còn hồn kỹ của hồn cốt của mình là Tăng tốc độ 5 thành, rất tốt, rất thích hợp cho miễn công hệ của mình” Hình Na cũng tươi cười đáp lại, hồn kỹ tăng tốc rất phù hợp cho Hình Na, có nó cô như là hổ mọc thêm cánh vậy.

“Tốt quá rồi, vậy chờ cậu trên lớp nhé, chúng ta cùng được học trong lớp trung tâm hết đây, cả Dạ Vũ nữa” Ôm chặt lấy Hình Na, Tiểu Linh cười hạnh phúc.

“Này, Tiểu Linh, có phải cậu..” Hình Na đột nhiên thay đổi giọng nói, cô muốn biết liệu đôi phương có tình cảm với mình không, việc này rất hệ trọng, nó liên quan đến việc sau này 2 người có còn trở thành bạn bè được nữa không, Tiểu Linh rất tốt, nhưng không thích hợp cô, nếu được thì nên chấm dứt ngay tại đây.

Nhìn thật sâu vào đôi mắt màu nâu của Hình Na, Tiểu Linh hơi thẫn thờ, cô lặng im cúi đầu một lúc rồi ngẩng mặt lên mặt đối mặt nhìn Hình Na “Mình thích cậu, thật sự rất thích cậu, nhưng mình biết cậu không hề có tình cảm gì với mình, tiểu Na, chỉ ít thì bây giờ tớ vẫn còn quá yếu, lúc cậu sẵn sàng giang tròn vòng tay bảo vệ tớ, tớ đã biết rõ tình cảm của mình, tớ cản trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết, trở nên mạnh mẽ để có thể đủ bảo vệ cậu, dù cho cậu có không thích mình đi nữa, thì chỉ ít một ngày nào đó, hãy cho mình bảo vệ cậu, tớ Tiểu Linh là người dám yêu dám hận, nếu một ngày nào đó cậu yêu một ai khác, hoặc tớ sẽ tìm ra một nữa thật sự khác của mình, đến khi đó chúng ta vẫn là bạn chứ?”

Ngạc nhiên trước lời thổ lộ thẳng thắn của Tiểu Linh, Hình Na mỉm cười gật đầu, tốt rồi, chỉ ít thì sau này, họ vẫn mãi sẽ làm bạn.

Tiếp tục nằm xuống nghỉ ngơi, ngày mai cô sẽ đi học, đến lúc đó cô sẽ xin phép nhà trường cho về nhà sớm trước kỳ nghỉ để kiếm hồn hoàn thứ 3 thích hợp cho bản thân.

Tại trong một lớp học có đầy các học sinh mạnh mẽ, tất cả họ đều là các thành viên tham gia trận xếp hạng sát hạch kỳ thi, Đái Hoa Bân, Ninh Thiên, Doãn Nhi, anh em Tà Vũ Tà Vương, lớp học này toàn bộ đều là thiên tài khó gặp, tại cuối dãy lớp chính là cậu thanh niên tóc xanh đang ngồi một góc, bên cạnh cậu không còn có cậu bạn thân Vương Đông kể bên nữa.

Ngay khi Hình Na bước vào lớp, Hoắc Vũ Hạo lập tức ngẩng mặt lên, đôi mắt đầy căm hận mà nhìn cô, Vũ Hạo giơ tay lên đòi chiến đấu với Hình Na “Lão sư, em xin được chiến đấu với Hình Na đồng học, đấu hồn khu đấu hồn chiến” Từng lời nói gần giọng như sử dụng hết sức của mình, Vũ Hạo

khieu chiến.

“Ngu ngốc, tại sao ta phải đấu với cậu, thay vì muốn báo thù cho cậu bạn của mình thì cậu trước tiên trở nên mạnh mẽ hơn cái đã, bây giờ, cậu quá yếu”
Hinh Na không quá quan tâm lời thách chiến từ cậu nhóc kia, đến giờ không lo tăng thực lực lên mà chỉ muốn báo thù một cách mù quáng, thật ngu xuẩn.

Vũ Hạo cắn răng giận dữ, đôi mắt khiêu khích nhìn Hinh Na “Chẳng lẽ cô sợ hãi sao”

“Mau dừng lại đi tiểu Hạo, cô ta không phải là người mà cậu có thể chiến thắng bây giờ, nghe lời ta, tu luyện lên cấp 20 rồi chúng ta đi kiểm hồn hoàn và võ hồn thứ 2 cho cậu” Thiên Mộng Băng Tâm âm thanh vang lên, ông cũng không thể để cho Vũ Hạo đi tìm đường chết được, thắng nhóc này bình thường nghe lời nhưng sao giờ này lại ngu xuẩn như vậy chứ.

Hinh Na đang tính nói chuyện với lão sư, đột nhiên cô quay lại, đôi mắt lạnh lùng nhìn Vũ Hạo “Khiêu khích? trò trẻ con, cậu nên nhớ trong trận đấu Sát Hạch tôi mới là kẻ thù hại, tôi không đến giết chết đám rác rưởi các cậu thì tôi đã nhân từ lắm rồi, Hoắc Vũ Hạo, cậu thật sự làm tôi quá thất vọng, chỉ bằng như vậy mà cậu dám nhận rằng bản thân sẽ trở thành tương lai cường giả ư?” Một luồng áp lực vô hình đè nặng cả lớp, tất cả mọi học viên kinh tủng nhìn Hinh Na, cô gái này quá đáng sợ.

Bị đè ép đến mức run rẩy 2 vai, chân cậu không đứng nổi nữa, áp lực mạnh mẽ như cái tạ đập xuống lưng Vũ Hạo, đôi mắt cậu thanh tỉnh dần, giọng cậu thay đổi, đôi mắt giương lên nhìn Hinh Na “Một ngày.. nào đó, tôi.. sẽ.. đánh bại.. cô” Lời nói đến từ tận thâm tâm của Vũ Hạo được phát ra.

“Tôi chờ!” Xóa tan đi áp lực, cô mỉm cười nhìn Vũ Hạo, thế này mới đúng, có được trăm vạn năm hồn hoàn mà là kẻ yếu ớt thì không xứng làm đối thủ của cô trong tương lai, quay lại nhìn Vương Ngôn lão sư, cô nói “Lão sư, em muốn xin phép được nghỉ phép sớm, em muốn kiểm hồn hoàn thứ 3 cho bản thân mình”

Thấy phía trên nói vậy, cả lớp hít khí lạnh, cô gái này đã tu luyện đến mức có thể hấp thu hồn hoàn thứ 3 rồi? Vậy nếu cô ta trở thành hồn tôn thì cùng cấp ai còn có thể đánh bại cô ta?

“Lão sư, em cũng muốn xin phép nghỉ để kiểm hồn hoàn thứ 3, em đã level 30” Tiêu Linh ở phía dưới cũng đứng dậy nói.

Vương Ngôn lão sư nhìn chằm chằm vào 2 cô gái này, cả 2 đều là tương lai cường giả của học viện, nhắm mắt lại ông nói “Được thôi, nhưng nhớ trở về trước khi học kỳ mới bắt đầu, một kỳ thi kiểm tra thăng cấp sẽ diễn ra, những ai thành tích sẽ bị đào thải”

“Vâng” Cả 2 đồng ý, xoay mặt nhìn nhau cười cười, quay lại chỗ ngồi hoàn thành hết buổi học ngày hôm nay, ra ngoài sân trường Dạ Vũ và Tiêu Linh lập tức hỏi cô “Tiểu Na, cậu có muốn đi kiểm hồn hoàn với mình không?”

“Xin lỗi, mình có sư phụ dẫn mình đi kiểm hồn hoàn rồi, không đi với cậu được, thật có lỗi” Hinh Na chấp tay xin lỗi, cô cũng rất muốn đi kiểm hồn hoàn với bọn họ nhưng hang động tinh linh không cho phép người ngoài xâm nhập, hồn hoàn thích hợp nhất với cô chỉ có ở trong đó.

“Vậy sao, sư phụ của Tiểu Na chắc mạnh lắm nh” Dạ Vũ ngạc nhiên hỏi Hinh Na, lần đầu tiên thấy cậu ta nhắc đến sư phụ của mình đấy.

“Ừm, rất mạnh, cực kỳ mạnh luôn, nhưng một ngày nào đó mình sẽ siêu việt người đó” Hinh Na giơ tay lên bầu trời, nói với một giọng tự tin. Quay người về phòng, cô cần thu thập một ít đồ cho chuyến đi này.

Viết một lá thư gửi lại cho ba mẹ ở Tỉnh La đại đô, mang một số đồ đặc thiết yếu rồi bước vào Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm, không cần bất cứ một lão sư nào trợ giúp, một thân một mình theo hướng dẫn của các vì sao, đi theo lời của bài ca vĩnh hằng, cô đến một cái hang động, nhảy mình vào trong, đôi môi cô hé ra miệng cười.

“Ta Hinh Na trở lại rồi, Hang Động Tinh Linh, ngôi nhà thứ 2 của ta”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Gặp lại Eim, Khu vực bị lãng quên

Bên trong hang động tinh linh như một vị diện riêng biệt, nó cách xa với Đấu La Đại Lục, khi Hinh Na bước vào trong, lại là một cánh đồng màu xanh, cánh đồng nơi những bông hoa xinh đẹp nở rộ, tại đây các tinh linh bay múa không ngừng nghỉ, họ vui vẻ ca hát mà không lo buồn.

“A, Tiểu Na, người trở lại rồi?” Một tinh linh để ý thấy Hinh Na, cậu bé mừng rỡ bay tới cô, hai tay nắm lấy bàn tay cô cười đùa mà kéo cô vào nhập bọn.

Hinh Na thả lỏng người, hiếm khi có dịp thế này, cô cùng các tinh linh ca hát, dưới những vì sao rực rỡ và linh thiêng này, bài ca thiêng liêng tinh khiết vang mãi vang mãi cho đến khi giọng cô trở nên khàn khàn, thấy bản thân mình đã mệt, cô mới ngồi xuống hỏi thăm một tinh linh bên cạnh “Eim đâu rồi, Alvis kêu tôi tới gặp cậu ta”

“Alvis là ai vậy? Cơ mà nếu cậu muốn biết Eim ở đâu thì cậu ấy ở bên kia, bên trong cái hang động đó ấy, cậu ấy đang nằm ngủ thì phải?” Tinh linh cười thân thiện đáp trả cô, có vẻ họ không biết Alvis là ai, nhưng Alvis và Eim bằng một cách nào đó lại biết nhau, rốt cuộc họ là thể nào nhỉ?

Hình Na buông suy nghĩ của mình, đứng dậy từng bước một tiến vào trong hang động, đứng tại trước cửa hang một luồng khí lạnh từ bên trong thổi ra, lạnh đến nỗi một hồn sư cấp 30 như Hình Na dùng toàn lực vẫn không thể chặn lại cảm giác buốt giá từ thâm tâm của trái tim, không phải là lạnh mỗi thể xác mà còn cả linh hồn.

Một cặp mắt lưu ly từ trong màn đêm sáng lên, tiếng bước chân mang chút hơi nước tiến lại gần Hình Na, cậu bé với mái tóc hoàng kim, thân thể phát dục nam tính, để trần phần thân trên còn phía dưới là một cái quần cộc, đôi chân trần và cơ thể còn chảy một vài giọt nước, Eim như vị thần của chốn băng giá này.

“Tiểu Na, em đến rồi” Eim dùng một đôi mắt nhu hòa nhìn Hình Na, cậu đã đợi rất lâu rồi, nếu như phải ngâm mình trong băng giá này mãi cậu không biết mình còn có thể tồn tại được bao lâu.

“Alvis bảo tôi đến gặp anh, đồng thời tôi cũng đến để hoàn thành lời hứa của mình, tôi đã trở nên mạnh hơn, giờ hãy chỉ cho tôi nơi mà tôi có thể kiếm lấy hồn hoàn thứ 3 của mình đi” Alvis không dám nhìn thẳng Eim, dù cho cơ thể này mới gần 11 tuổi, nhưng vì tại thế giới này tu luyện đầy đủ nên thân hình của Eim đẹp không thể chê, sợ rằng phân sắc nữ bên trong cô nổi dậy Hình Na hơi lệch tầm nhìn của mình.

Eim bước lại gần vuốt mái tóc xoa đầu Hình Na “Ừm, em đã trở nên mạnh hơn, tiểu Na, làm tốt lắm” cậu nở một nụ cười chân thành làm cho Hình Na không biết phản ứng trở lại thế nào “C..Cậu”

“Đi thôi, nơi này không thích hợp để nói chuyện, em không cảm thấy lạnh sao, còn nơi để em kiếm hồn hoàn thứ 3 không phải tại đây, nơi đó đáng sợ và nguy hiểm hơn nhiều” Từ hư không Eim kéo ra một cái áo khoác mặc lên người Hình Na, thật ấm áp, bây giờ cô cứ như con cún nhỏ được bọc bởi khăn ấm vậy.

2 người cứ thế vừa đi vừa nói chuyện, không có ai đề cập đến việc vì sao Eim lại phải ngâm mình trong hang động băng giá vừa rồi, nơi đó quả là địa ngục trần gian, tuy cô chưa từng tới bắc cực bao giờ, nhưng cô dám chắc rằng một khi cô đặt một chân vào bên trong đó, cơ thể cô sẽ lập tức trở thành một khối băng.

Dừng chân tại một nơi như đền thờ, xung quanh có những đóa hoa lưu ly như màu mắt của Eim và Alvis, Nơi đây không hề giống như ngôi đền của mẹ Arceus mà nó giống như một truyền tông trận hơn, hồn lực tại bốn bậc đá liên tục luân chuyển, những đóa hoa đung đưa trong gió với màu sắc sáng rực lên.

“Em có biết các hồn hoàn của chúng ta kiếm lấy từ đâu không? Một số tinh linh thuần chủng như bọn anh thì không cần, bởi vì khi biến hóa thành người cứ mỗi khi lớn lên thì hồn hoàn sẽ xuất hiện tương ứng với cấp bậc, nhưng một số tinh linh có dòng máu không thuần thì họ cần phải kiếm hồn hoàn sao cho thích hợp, mẹ Arceus đã để lại cho chúng ta một dịch chuyển trận để đi tới một không gian khác, nơi mà các loài hồn thú xa xưa bị người nhốt tại bên trong, em cần vượt qua các thử thách liên tục để đạt được hồn hoàn thích hợp cho mình” Eim nói cho Hình Na biết về lịch sử của ngôi đền này.

“Một không gian khác?” Hình Na ngạc nhiên với cụm từ này, bên trong hang động tinh linh đã là một không gian tách biệt với đầu la đại lục rồi, vậy mà bên trong nó lại chứa một không gian khác nữa, thật sự rắc rối không biết đầu mà lần.

“Ừm, một không gian khác, một khu vực bị lãng quên, nơi mà nhân loại và các vị thần đã từ bỏ, chỉ còn tinh linh nhất tộc thờ phụng bầu trời đêm chúng ta canh giữ nó” Eim nói với một giọng tôn kính.

“Vậy là tôi phải đánh bại các hồn thú trong đó để hấp thu hồn hoàn?” Hình Na hỏi Eim, một khu vực bị lãng quên, cái tên của nó làm cô cảm thấy một cảm giác không lành chút nào.

“Em sẽ được chuyển tới phần rìa của khu vực này, cứ mỗi tiến thêm phạm vi 4 km em sẽ lạc vào lãnh địa của của các hồn thú chênh nhau 1000 năm niên kỷ, cứ thế cộng gộp cho đến khi em gặp hồn thú vạn năm, mười vạn năm, cơ mà với cấp độ của em thì không cần lo nghĩ đến việc đi xa vậy đâu” Eim cười cười giải thích cơ cấu khu vực này rồi tiếp tục nói “Em phải sử dụng toàn bộ trí tuệ, sức lực, sự kiên cường và hiểu biết của mình để đánh bại kẻ thù của em, đây là một bài kiểm tra thực chiến, bài kiểm tra tổng quát thực lực của em, nhớ kỹ mọi thứ xung quanh đều là vũ khí của em, lợi dụng tất cả để đề cao khả năng của mình em sẽ đạt được phần thưởng hơn em mong đợi đấy”

Nhắm mắt lại, Hình Na thở một hơi, cô bước lên chính giữa truyền tông trận, quay lại đối diện Eim “Tôi đã sẵn sàng rồi, làm phiền anh Eim”

“Không có gì” Eim giờ tay ra, các vòng tròn sáng lên, xoay đều, một lượng hồn lực to lớn đến khủng khiếp bao phủ đến Hình Na, che lấp cô, cho đến khi mọi thứ quay trở lại bình thường, chỉ còn một mình Eim đứng yên tại chỗ, đôi mắt nhìn về phía Hình Na biến mất mà nói “Cố lên, em làm được” rồi anh quay lại hang động, nhủ mày đau đớn, chờ đợi cô.

Xuất hiện tại một nơi khác, tại đây mọi thứ trông thật đồ sộ, khắp nơi đều là rừng cây, mặt trăng và các vì sao sáng hơn bao giờ hết, tiếng gầm rú phát ra từ bên trong tán cây rậm rạp kia như đe dọa những kẻ lạ xâm nhập.

“Chuẩn bị chiến đấu thôi” Hình Na dùng hai tay vỗ mặt mình, lúc này cô cần tỉnh táo hết mức để đề phòng mọi thứ, giờ cô không có ai hỗ trợ bản thân cả, từ khi bước vào hang động tinh linh liên kết giữa cô và Alvis trở nên lu mờ, nếu như cô chết tại đây, mọi thứ đều vô nghĩa, nhưng cô không được phép dừng lại, đôi mắt ánh lên sự quyết liệt, đặt bước chân đầu tiên vào khu vực bị quên lãng này.

Chương 49: Từng bước tiến vào, chiến đấu

Tiến sâu vào trong khu rừng, giờ phút này Hình Na đang vật lộn với một con hồn thú hình thỏ, cả hai đang độ tốc độ.

Đối thủ của cô là Nhu Cốt Mị Thỏ, tương ứng với kích thước và hình dạng viên rubi trước cổ của nó, niên kỷ của con hồn thú này tầm cỡ 1000-1500 năm, đây mới là bước vào bước đầu tiên thôi, chưa đi đâu xa mà hồn thú cô gặp phải đã bá đạo vậy rồi, quả nhiên là vùng đất được nhất tộc tinh linh phù hộ.

“So tốc độ, ta chưa bao giờ sợ trong lĩnh vực này” Hình Na cười gằn, làm một mẫn công chiến hồn sư, thứ cô tự tin nhất chính là tốc độ của mình, nếu như ngay cả một con thỏ mà cô cũng phải chịu thua thì cô nên quay về bú sữa mẹ thì hơn.

“Quick Attack, Hồn kỹ hồn cốt + hồn kỹ 1, Tackle” Hình Na gia tăng các skill hỗ trợ lên thân mình rồi sau đó di chuyển tốc độ cao mà đập lên các thân cây, đuổi theo sát sau lưng con Mị Thỏ.

Phát hiện đối thủ của mình biến mất, cặp mắt màu đỏ của Mị Thỏ lóe sáng lên, nó đột tốc tăng nhanh di chuyển rồi bay lên trời, phía không trung như có một bức tường, đâm vào trên bức tường vô hình đó, con thỏ bật lại dùng hàm răng mình như là vũ khí, nó lao thẳng về phía Hình Na, khoá chặt con mồi của mình bằng con mắt khát máu, cặp răng nó sáng lên như thanh đao sắc bén.

“Chết tiệt” Hình Na khẽ chửi thầm, con thỏ này vậy mà có đập trên không mà bước, đúng là không một thứ gì bình thường ở nơi này hết, lách người sang trái, cô quay 180 độ nửa vòng tròn dùng Tackle tặng cho con thỏ một cước vào bụng.

Bị đập bay văng vào mặt đất, phần thân bị tổn thương, chân phải và bụng đau nhức, con thỏ thể hiện sự khát máu của mình, một con người tầm thường dám quấy rối cuộc sống của nó, đáng chết, nó lấy đà lao lên phía Hình Na.

Đang thân thể ở trên không, không thể cử động tay chân, Hình Na đành há mồm ra “Smog” bọc lại toàn bộ khu vực chiến đấu bằng một màn khói kín đen, “Charm” một đòn đánh giảm defense được sử dụng ra, bắt người rồi khỏi khu vực cận chiến.

Cô còn cần phải tiến sâu vào trong nữa, bị thương lúc này là điều không nên, liều mạng, cô đành phải sử dụng “Confusion” một lớp tinh thần lực thật mỏng được phát ra toàn sân, skill này Hình Na không dùng để tấn công, chỉ cần làm rối loạn đối phương là được rồi.

“Vi sao chi lực” Nhắm trong miệng lời cầu nguyện tới các vì tinh tú, đôi mắt của Hình Na sáng lên với ánh lung linh của ngàn vì sao, trong lớp khói Smog cô khoá chặt đối thủ của mình.

Như cảm ứng được nguy hiểm tới gần, Mị Thỏ lập tức từ bỏ ý định săn lùng con mồi của mình, muốn ăn thì cũng phải có mạng để hưởng, đạo lý sinh tồn đến một con thỏ như nó còn hiểu, quay người dùng chân lấy lực tính đập đề rồi đi thì một con sóng ập đến, đầu óc nó choáng váng.

Nhờ vào confusion mà con Mị Thỏ bị kẹt lại trong khoảnh khắc, nhưng như vậy là quá đủ rồi, đôi mắt màu xanh do Sylveon ảnh hưởng sáng lên, vốn dĩ đã cao quý nay thêm một phần quý mị, “Psyshock”, đòn đánh hệ tâm linh được kích hoạt, một cây đao bằng tinh thần lực được hình thành phóng thẳng đến con hồn thú.

Nhu Cốt Mị Thỏ cảm giác tử vong đến gần, nó quần quai thoát ra khỏi ảnh hưởng của Confusion, một chân đâm thật sâu vào đất, chỉ cần một khắc thôi là nó có thể đập lấy đà mà nhảy khỏi con người khốn kiếp này, nhưng ngay lập tức đầu nó như bị một viên đạn bạc sắc bén bắn xuyên đầu, miệng nó phun máu, cặp mắt trũng trợn ra, Mị Thỏ nằm gục xuống đất, không cử động.

Hình Na từng bước bước lại gần, con thỏ đang nằm bất tỉnh, nhưng nó chưa chết, nó đang chờ nhân loại này sơ hở tới gần, chỉ cần giết chết con bé loài người này, nó sẽ chiến thắng, bất cứ thủ đoạn nào, chỉ cần sống thì nó là kẻ chiến thắng, mà người thắng làm vua, rồi một ngày nào đó nó sẽ xé xác nhân loại chết tiệt này ra thành trăm mảnh.

Một chút nữa thôi, một chút nữa thôi, lắng nghe tiếng bước chân tới, cảm thấy độ gần đã đủ, nó quay đầu lại bằng một cặp mắt khát máu, nhưng đối diện nó là một quả cầu màu đen vô tận.

“Tạm biệt, con thỏ ngu xuẩn” Hình Na lạnh lẽo nhìn con hồn thú, một quả Shadow Ball được phóng ra bắn vào đầu con Mị Thỏ, cả đầu nó nát ra, vỡ vụn thành máu, cơ thể co giật và không toàn vẹn, từ thân bốc ra một cái hồn hoàn màu tím.

- Tích, chúc mừng ký chủ đánh bại hồn thú 1300 niên kỷ, ký chủ được 1300 exp.

Âm thanh hệ thống vang lên chúc mừng cô đánh giết được một con hồn thú, kinh nghiệm từ đợt đi săn với ba mình, kinh nghiệm từ Alvis và Eim đã chỉ bảo, cộng với việc hệ thống chưa thông báo rằng cô đã giết chết con Thỏ đó, nếu như cô còn bị lừa nữa thì cô về nhà đập đầu vào tường tự vẫn đi là

vừa.

Một đại hồn sư 2 hoàn, cô đã một thân một mình đánh giết một con hồn thú 1300 niên kỷ, quả nhiên là cô đã trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, tuy hồn hoàn của con hồn thú này rất thích hợp với võ hồn của cô, nhưng giới hạn hồn hoàn của cô không chỉ nhiều đây, cô có thể hấp thu hồn hoàn tới tận 9000 năm niên kỷ cơ.

Hệ thống, mở ra bảng giao diện cá nhân và võ hồn.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 10

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 30 (17600/300000 exp)

Võ hồn: Sylveon (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon

Đăng cấp: 30 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock.

Nhìn vào hàng kỹ năng, giờ đây cô đã có nhiều skill thực dụng hơn, cô vẫn còn cơ hội để đánh sâu vào những khu vực sâu hơn, chỉ cần biết cách lợi dụng lời chỉ dẫn của các vì sao, cô có thể tiến tới khu vực 9000 năm.

Lời của Eim đã nói tất nhiên là cô đã khắc ghi, thứ giúp cô để tồn tại trong đây không chỉ là thực lực mà còn là trí tuệ, hiểu biết và sự kiên cường. Nếu cô không trả giá thì không có bất cứ thành quả nào đến với cô cả.

“Sylveon, làm ơn” Hình Na không có thả lỏng, cô thoát khỏi trạng thái võ hồn nhập thân rồi nhò và Sylveon.

“Viaaa, Viaaa” Sylveon cong mắt đáp ứng, lâu lắm rồi nó mới được ra ngoài lại.

Tìm kiếm một khu vực an ổn, cô gọi Sylveon ra bảo hộ cô, khi cần thiết sử dụng Protect tránh những đòn đánh nguy hiểm của kẻ thù, ăn xong thịt của con Nhu Cốt Mị Thỏ, cô ngồi xuống tu luyện hồi phục hồn lực.

Cứ thế để thời gian trôi qua, mãi cho đến khi trời tối, cô mở mắt ra, thời gian đã đến, cô phải đi vào sâu hơn nữa.

Ban đêm là thời gian mà nhiều hồn thú về đêm hoạt động, nhưng nó cũng là sân nhà của Hình Na, nhờ có tinh linh đôi mắt, thứ cô không sợ nhất chính là chiến đấu vào ban đêm, đám hồn thú ngu xuẩn kia, hãy chờ cô tiến vào kiếm hồn hoàn cho mình nào.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Sâu hơn, 9999 năm hồn thú đối chiến

Luôn lách qua những hốc cây, màn đêm phủ khắp khu vực bị lãng quên này, Hình Na không sử dụng đôi cánh tinh linh rực rỡ mà dùng chân chạy, dẫm đạp trên các nhánh cây, cô tiến thẳng vào vùng đất nguy hiểm hơn, có thể cô sẽ đánh mất tính mạng ở bên trong nhưng câu phú quý trong nguy hiểm, chỉ có vậy mà làm cô chùn bước thì làm sao có thể trở thành cường giả được.

Trong chặn đường đi, cô cũng gặp không ít một số con Cú bóng đêm và vài hồn thú hoạt động vào giờ này, tuy nhiên cô lách qua màn đêm và Smog, bằng 1 cách tĩnh lặng, cô rời đi bọn chúng, điều bây giờ mà cô cần là tiến vào sâu nhất có thể, chạy cho đến khi đôi chân mệt rã rời, 10 km, 15 km, 20 km, cô không biết mình đã chạy được bao lâu, nhưng khi đêm đi, để lại màn trời sáng, cô nấp mình dưới những tán cây, quan sát mọi thứ bằng cặp mắt tinh tú.

“Hãy chỉ cho con khu vực an toàn” Ngược mặt lên bầu trời, chỉ trong mắt cô, vùng sáng mất đi, chỉ còn các vì sao lưu động, các vì sao nối nhau tại nơi chân trời, kéo dài tới hướng bắc.

Thấp người xuống, Hình Na im lặng di chuyển theo hướng dẫn của tinh tú, ngồi xuống, bế khí đi, hơi thở của cô thả chậm chậm, hòa mình vào thiên nhiên này, lúc này đây cô không muốn gây thêm phiền toái cho bản thân, cô gọi Sylveon ra ngồi lên đùi mình, nhờ nó căng mắt ra quan sát bất cứ động tĩnh lạ nào, còn cô thì giảm hết mức hồn lực xuống nhỏ nhất để tu luyện, giờ điều quan trọng nhất là khôi phục thể lực, Hình Na không muốn phải chiến đấu với những con quái thú nguy hiểm này trong tình trạng mệt mỏi, đuối sức đâu.

Gặp may là hôm nay cô không gặp bất cứ con hồn thú nào tập kích, tuy là có 2 con hồn thú dạng chồn và một số hồn thú thực vật đến gần cô, nhưng chúng không phát hiện Hình Na, quan sát thấy hình dạng, kích thước, đặc trưng, dựa vào sự hiểu biết của mình đoán hồn thú ở đây nằm trong phạm vi khoảng 5000 năm niên kỷ

Tìm cô đập tình thích không rõ là lo sợ hay hưng phấn, đưa một tay lên bầu chặt lại trái tim, đôi mắt mờ ra, trời đêm lại đến, cô lại tiếp tục cuộc chạy đua của mình với rừng rậm.

Lại chạy, chạy cho đến khi cô cảm nhận được ranh giới của hồn thú vạn năm và hồn thú 9000 năm, cả 2 tuy chỉ chênh lệch một chút xíu nhưng thực lực của chúng hoàn toàn khác nhau, một ở trên trời một ở dưới đất, đôi mắt 9000 năm hồn thú cô còn có khả năng dự đoán, lợi dụng các điều kiện tự nhiên bẫy chết nó, còn hồn thú vạn năm thì cô chỉ có đường liều mình chạy trốn thôi.

“Oành, Ầm” Các âm thanh to lớn của các hồn thú va chạm nhau nhau, một số con đang cất lực chạy trốn khỏi khu vực 9000 năm niên kỷ này, bất chấp sự trói buộc của thần linh, nó đang cố gắng chạy trốn khỏi lãnh địa của bản thân, chúng đang sợ hãi một thứ gì đó ở trung tâm khu vực.

“Thú vị” Hình Na liếm phần môi khô khốc của mình, cô chạy ngược lại hướng đi của các hồn thú bỏ trốn, cho tới khi một luồng gió, à không, là một lượng áp lực cực đại quét vào người cô, không thể không cúi xuống đi đường khác, Hình Na dè dặt tiến từng bước đề cao cảnh giác quan sát khu vực xung quanh.

“Rầm, Rầm, Rónggggggggggg, Grừ, Rầm, Róng” Các âm thanh từ nhỏ cho đến to dần mỗi khi Hình Na bước thêm mỗi bước, đưa mắt ra cô nhìn thấy cảnh tượng đánh nhau của 2 con hồn thú khổng lồ.

Một con khổng lồ Nhân Diện Ma Chu chiến đấu với một con Hoàng Thổ Hùng, hóa ra là 2 con quái thú này liên tục đánh nhau làm cho đám hồn thú xung quanh bỏ chạy, cũng là 9000 năm hồn thú nhưng có thể kinh động đến đám xung quanh thì bọn chúng ắt hẳn là những con mạnh nhất ở đây, 9999 năm hồn thú, chỉ có những con đang trong cận kề của sự thăng hồn, tăng niên kỷ của mình lên vạn năm hồn thú mới phải chiến đấu để đạt được sự thăng hoa.

Bình thường hồn thú sống rất lâu, mà sống càng lâu chúng càng sợ chết, rất khó gặp phải cảnh 2 hồn thú cấp cao chiến đấu với nhau trong tình trạng lưỡng bại câu thương, hầu như là sân giết của hồn thú cấp cao 1 phương đồ sát thức ăn của mình. Ngay lúc này đây Hình Na đang gặp phải một cảnh tượng hiếm có.

Không xoay người bỏ chạy, Hình Na giảm hết sự tồn tại của mình, đôi mắt của cô liên tục liếc sang trái, sang phải, đôi khi ngẩng lên bầu trời, cô căng hết não bộ của mình ra tính toán, trận chiến này nhìn như song phương ngang bằng nhau, nhưng cô biết Nhân Diện Ma Chu chắc chắn sẽ thắng, nó có thân thể linh lợi hơn, có tính linh hoạt và sức bật tốt hơn, chưa kể nó có chứa nguyên tố thuộc tính “Độc tính”.

Xác định con hồn thú Ma Chu này hoàn toàn thích hợp với võ hồn của mình, con quái thú to lớn đó bị Hình Na nhắm làm con mồi, chắc nó không biết rằng trong khi mình chiến đấu với một con gấu, bản thân lại bị một nhân loại nhỏ bé nhìn trộm.

Chuẩn bị một số cái bẫy đơn giản mà hiệu quả, giờ cô chỉ cần đợi 2 con hồn thú đánh nhau cho đến khi một chết một tắt, đánh càng hăng say, đánh càng mạnh mẽ cô càng có lợi.

Tám cái chân của Ma Chu như 8 cây thương, liên tục đâm vào phía Thổ Hùng, còn con gấu cũng linh hoạt không kém, sử dụng hùng trảo của mình đánh gãy các cái cây gần đó chặn lại Ma Chu, nó rống lên một tiếng rồi 2 tay 2 chân hóa sáng, như biến thành thép con Thổ Hùng không sợ gì cả, nó lao lên mặc kệ mấy cái chân mà đập vào người Ma Chu.

Hai cái chân kịp thời phát hiện, nó kéo xuống cản lại nhưng không được, con Ma Chu bị đập gãy mất 2 cái chân, nó gào lên đau đớn, tiếng rít gào của nó làm cho Hình Na đang lẩn trốn ở bên cạnh còn phải đau đầu.

Đôi mắt con nhện trở nên hung tính, bị đập gãy 2 chân nó bất chấp tất cả, há cái mồm ra phun một lượng lớn dịch độc, một ít dính vào tay, một ít thì dính vào bụng làm cho con gấu đau đớn không ngừng, nó quằn quại nằm bò lết dưới đất, lớp da bị đục một lớp thật sâu, máu chảy ra như sông, nhưng cô biết nó chưa chết.

Con Nhân Diện Ma Chu hung tính lên cao, nó dùng 6 chân còn lại tiến tới gần, miệng há ra phun một lượng độc tố lên người con Thổ Hùng, phát hiện đối phương không gào thét gì hết, nó cảm thấy an toàn mà lại gần hơn, tính dùng một chân đâm vào đầu đối phương để kết liễu nó.

Con gấu đột nhiên bật dậy, nó tức giận vô cùng, một đời làm vương giả chốn này như nó lại bị một con nhện đánh cho đến nước đường cùng, coi như nó chết nó cũng phải kéo theo con Ma Chu khốn kiếp này đi theo, nhân nhện con đau từ lưng truyền đến, một lượng lớn máu trào ra nhưng không cản được tốc độ ra chiêu, đôi tay hóa thành thép đâm một lỗ lớn vào bụng của con Ma Chu, dùng răng cắn chặt đầu nó.

“Thật đáng sợ tính bền bỉ và chịu đựng” Hình Na ở một bên quan sát mà đồ mò hôi hột, bọn nó quả thật là biết nhện đau mà, con Ma Chu đã rất cẩn thận trước khi tới gần phun một lượng lớn độc tố vào người Thổ Hùng, nhưng con Thổ Hùng lại đáng khâm phục hơn, mặc kệ cho vết thương có đau đớn đến nhường nào, nó im lặng cắn răng không phát ra một tiếng động đợi con Ma Chu tới gần.

Bị Thổ Hùng quán chặt, lại còn bị thương con Ma Chu đau đớn quần quai, nhưng nó biết bây giờ nó còn phải chiến đấu, nó còn muốn sống, vì vậy buông tha cho phần cổ bị cắn, nó bu hết 6 chân của nó liên tục đâm vào thân con gấu, “Phịch, phịch” âm thanh như mũi tên cắm vào da thịt, con gấu đau như sắp chết nhưng vẫn không chịu buông khỏi cổ con Ma Chu, nó biết chỉ cần nó buông ra thì chắc chắn mình sẽ chết, không, cho dù buông nó ra mình vẫn chết, vì cơ thể đã bị độc tố thấm vào quá sâu rồi, nó muốn đem theo con nhện khổng kiếp này chết cùng.

Đây là một cuộc đọ xem ai dai sức hơn, nếu con Thổ Hùng thành công cắn đứt đầu của Ma Chu thì nó thắng, còn nếu con Ma Chu đâm nát hết toàn bộ thân thể con Ma Hùng, làm nó chết trước thì Ma Chu thắng.

Liên tục có vết thương bị vạch ra, máu văng tung tóe khắp sân, y như Hình Na dự đoán, kẻ chiến thắng là con Nhân Diện Ma Chu, thân thể Hoàng Thổ Hùng bị 6 cái chân còn lại của Ma Chu xé nát thành từng mảnh nhỏ.

Nằm xuống, con Ma Chu giờ cũng đã sức cùng lực tận, giờ nó muốn tấn thắng vạn năm hồn thú, vì âm thanh chiến đấu nó đã đuổi đi rất nhiều hồn thú rồi khỏi, tuy nhiên để đề phòng bất chấp nó vẫn quan sát toàn bộ xung quanh.

Hình Na nín thở khi cặp mắt của nó lướt qua phía cô, không một tiếng động được phát ra, đôi mắt nó dừng lại tại phía cô một lúc rồi lướt đi, cảm giác thấy không có ai, nó thở phào phát ra ánh sáng tấn thắng.

Không hề biết có một con bé đang cười lạnh, đang nhìn nó như một miếng mồi ngon, bây giờ là lúc cô thu nhập chiến trường.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Giết chết, hấp thu hồn hoàn

“Tác chiến bắt đầu” Hình Na tranh thủ con Nhân Diện Ma Chu đang bị tổn thương nặng nề, cô phun ra một lần khỏi “Smog” bằng toàn bộ sức lực của mình, các skill và hồn kỹ tăng phúc được bồi lên toàn bộ, khung cảnh thay đổi bằng một lớp khói dày đặc, không rõ phương hướng.

Đang tính đột phá bước ngoặt vạn năm hồn thú chỉ kiếp, Ma Chu đột nhiên bị bao phủ bởi khói làm nó rối tung, bây giờ đang là trong tình cảnh khốn cấp, nó lập tức tiến vào trạng thái đề phòng dù cơ thể đã suy yếu đến mức tột cùng, rốt cuộc là cái quái gì dám làm phiền nó lúc này, nếu như nó còn sống qua thể sẽ xé xác nó.

Tính tìm đường lẩn trốn, Nhân Diện Ma Chu quay người lại, lê cái thân xác đầy máu muốn bò thoát khỏi lớp khói mù bao vây này.

“Shadow Ball” liên tiếp 4 quả bóng màu đen ẩn chứa lực lượng cực lớn được phóng ra, Hình Na không sử dụng Swift vì nó quá sáng, có thể làm cho con Nhân Diện Ma Chu với độ quan sát nhạy bén cao phát hiện ra rồi tránh né, thay vào đó màu của Shadow Ball có thể được lớp khói che phủ, ẩn hình trong con mắt của đối phương và rồi “BÙM”

“Ráttttttt” Âm thanh thét chói tai của con Ma Chu vang lên, đòn tấn công của Hình Na đã va trúng nó, tuy nhiên không phải là tại nơi vết thương bị cắn, mà là tại con mắt của nó. Đúng vậy, ngay từ đầu cô nhắm thẳng vào cặp mắt của đối phương, đòn tấn công vào vết thương của một con 9999 năm hồn thú thì dù cho nó có suy yếu đến mức nào đi nữa thì Hình Na cũng không thể kết liễu nó trong 1 đòn được.

Tránh cho con Nhân Diện Ma Chu làm liều, nếu bị nó phát hiện ra kẻ muốn giết nó chỉ là một con bé nhân loại yếu đuối thì chắc chắn nó sẽ giận quá phát điên, ra sức thà chết cũng phải lấy mạng cô thì khô.

“Grào, Grừ” Âm thanh thống khổ của Nhân Diện Ma Chu cứ thế kéo dài mãi, nó quay người lại tính tìm kẻ làm chọc mù mắt nó, nhưng tất nhiên là đã bị mù thì làm sao còn thấy ai, nó lợi dụng thính giác và khứu giác lẩn mò, dùng tốc độ nhanh nhất để tấn công đối phương. Nếu đối phương đã không thể một cách trực diện giết nó thì chắc chắn hẳn ta yếu hơn nó, lúc này do hoảng loạn nên nó mới tính trốn đi, nhưng giờ kẻ khổng này đã chọc mù 2 mắt nó, nó quyết không tha

“Mắc mưu rồi” Hình Na cười lạnh nhìn con Ma Chu tiến tới bản thân, lợi dụng thính giác và khứu giác có thể tìm ra cô, nhưng sẽ không nhận ra được môi trường xung quanh.

“Tinh linh chi dực + Quick Attack” Đôi cánh màu xanh lam hiện ra, Hình Na cấp tốc bay về phía sau, tại nơi mà cô đã đặt một vài cái bẫy nhỏ, trong khi bay cô không quên tạo ra một số thanh âm xì xào của đôi cánh để dụ đối phương, tuy bị một con nhện xấu xí đuổi thì rất đáng sợ, nhưng nếu thành công thì kết quả sẽ cực kỳ đáng mừng.

“Ngon thì tới đây” Hình Na hét to lên, cô đã tới được nơi cô cần tới, con Ma Chu ngu xuẩn đã bị dụ tới đúng nơi mà Hình Na muốn. “Phịch phịch phịch” liên tục các âm thanh như dao đâm vào thịt được vang lên, máu của con nhện ứa trào ra.

Hàng loạt các ngôi sao tốc độ do Swift của Hình Na được đấu sẵn, kết hợp với Confusion chỉ chờ đợi đối phương lộ ra phần bưng của mình, thế là các ngôi sao được tinh thần lực cường đại phóng thẳng lên trên với tốc độ và sức mạnh nhanh nhất, đâm vào vị trí mà con Ma Chu đã bị con Thổ Hùng cắn xé mạnh mẽ, chọc xoáy vào chỗ đau nhất, phòng thủ yếu nhất, con nhện đau đớn đến gần như không muốn sống.

Tuy vậy nó vẫn gắng sức mà phun ra một lượng độc tố to lớn về phía Hình Na, biết được là kiểu gì thì con nhện này cũng còn nhiều trò chưa sai, phần phun độc này lúc cô quan sát 2 đứa bọn chúng chiến đấu, cô đã nhớ chặt cái kỹ năng này, “Protect” Một vòng tròn sáng hiện ra chắn toàn bộ người Hình Na, tuy không bị thương nhưng độc tố cực mạnh làm ăn mòn Protect, thần kỹ của thế giới Pokemon vậy mà bị độc lực của con Ma Chu này mài mòn, thật kinh khủng.

“Psyshock” Căn ngay lúc tinh thần con nhện đang trong cơn thống khổ tột cùng, một đòn tấn công trực diện về tinh thần mạnh nhất của Hình Na hiện nay được phóng ra, đâm vào đầu con Ma Chu làm đầu nó đứt máu, suy tể.

Được nước làm tới “Psyshock, Psyshock, Psyshock” Hình Na dồn toàn bộ hồn lực và tinh thần lực của mình ra mà bắn tới tấp, cô chỉ sợ con Nhân Diện Ma Chu này không chết, đến lúc đó ai mần thịt ai thì không nói cũng biết, cô sẽ thành cá nằm trên thớt mặc cho nó cắn giết, vì sống còn, cô quyết phải đảm bảo 100% rằng nó đã chết.

Mãi cho đến khi Hình Na mệt mỏi, âm thanh hệ thống mới vang lên

- Tích, ký chủ giết chết 9999 năm hồn thú, đạt được 9999 exp, một độc chi kết tinh

Hình Na gục xuống đất, Thế này là quá sức với cô rồi, lần sau cô không chắc là mình còn dám làm liều như vậy không, cô gọi Sylveon ra, tiến tới gần xác chết của Nhân Diện Ma Chu, nếu đã được hệ thống nêu lên thì chắc chắn nó đã chết không thể chết hơn, trên thân thể con nhện hiện ra một cái hồn hoàn màu tím đậm, bỏ qua nó, điều tạm thời cần làm bây giờ là tìm cách để hấp thu nó an toàn, nếu cứ hấp tấp lao vào hấp thu đợi đám hồn thú kia quay về thì khổ.

Bứt ra đuôi độc và nọc độc của con nhện, cô nhờ Sylveon dùng Confusion rải nó ra khắp nơi thành một vòng tròn rộng lớn, phủ thêm một lớp Smog để đảm bảo an toàn, cô ngồi xuống hồi phục hồn lực, mất tầm khoảng 30 phút, Hình Na quay trở lại trạng thái khỏe mạnh nhất, bây giờ là lúc hấp thu hồn hoàn.

“Tinh linh chi lực” Hình Na ngồi xuống, miệng nhắm tinh linh lực lượng phù hộ, đưa hai tay ra chạm vào cái hồn hoàn, hồn lực giao hòa lẫn nhau.

Có lẽ lúc trước khi chết, vốn dĩ không phải là do Hình Na giết nó khi còn toàn lực, mà chỉ là ăn hôi khi nó sắp chết, cho nên sự cản trở và không phục, oan ức, bất mãn được hiện rõ trong quá trình hấp thu.

Gân xanh nổi lên khắp người, cơ thể ứ hồng, hai tai chảy máu, cô đang ráng nhẫn nhịn để hấp thu cái hồn hoàn này, dù cho có tinh linh lực lượng bảo hộ nhưng Hình Na vẫn đang phải nhận tổn thương, đủ để biết con Ma Chu này mạnh mẽ nhường nào.

“Ta nhất quyết phải sống, nhất quyết phải thu phục được nó, ta Hình Na không sợ trời không sợ đất, sau này sẽ là một cường giả đệ nhất thiên hạ, có sao lại phải chịu thua một con súc sinh ngu xuẩn này” Căn chặt răng đến nổi chảy máu, phần lợi bị vỡ toạc ra, mặt cô tái mét nhưng vẫn kiên trì.

Mãi cho đến tận 2 tiếng đồng hồ sau, cơ thể Hình Na mới khôi phục lại bình thường, cái hồn hoàn trên xác con nhện dần thu nhỏ và biến mất vào người Hình Na.

Không quan tâm âm thanh hệ thống vang lên, bây giờ là thời gian khẩn cấp, phần độc tố của một con 9999 năm hồn thú đủ mạnh để đe dọa các con hồn thú khác trong một lúc chứ không phải cả đời, nếu không chạy trốn nhanh đợi bọn nó tập trung quay lại khác nào nằm trong ổ địch.

“Sylveon đi thôi, Vô hồn nhập thể” Hình Na triệu hồi lại Sylveon, bay thẳng vút cao lên bầu trời, tuy thân thể chưa hồi phục nhưng cô phải ráng chịu.

Phía trên không cũng có không ít hồn thú, chúng ngạc nhiên khi bắt gặp phải một con người nhỏ bé, nhưng chưa kịp làm gì thì “Huýttttttttt” Âm còi rít lên thật to, một lối hờ không gian được mở ra, Hình Na biến mất.

Tại một nơi khác, chính tại trung tâm của hang động băng nơi Eim đang nằm ngủ, cậu bỗng thức dậy và nói “Tối rồi à?”. Bước ra khỏi hang cậu cười.

Một vòng tròn xuất hiện, Eim đưa hai tay ra đón lấy cô bé mới vừa thoát ra khỏi không gian bị lãng quên, được ôm chầm vào lòng làm cho cô không biết phải phản ứng sao “Rất cuộc thì anh có ý gì đây” Hình Na nhủ mảy mòi.

“Không có gì, nếu em đã có được hồn hoàn thứ 3 của mình đã đến lúc em phải rời đi rồi, anh cũng phải rời đi khỏi nơi đây” Eim chỉ cười nhợt nhạt, có vẻ cậu ta đang buồn hay lo lắng chuyện gì đó.

“Anh..” Còn chưa kịp nói hết câu an ủi vì trong thấy cậu buồn, một cánh môi khẽ chạm nhẹ lên bờ môi của Hình Na, cô trừng mắt lên nhìn Eim mà đứng hình

“Tạm biệt” Lúc này đây cậu cười thật tươi, giống như mèo hoang ăn vụng trộm thành công. Eim thả Hình Na xuống, cậu biến mất như làn khói sương băng giá, âm thanh tiếng đàn cầm, vô hồn của cậu du dương phát lên, còn người thì đi mất.

Hình Na với tay ra tính chạm vào Eim nhưng không kịp, nụ hôn đầu của cô đã bị tên khốn này cướp mất, má còn hơi hồng cô muốn bật dậy chửi tên khốn kiếp kia.

Ngồi một hồi cho bớt shock, Hình Na đứng dậy, nơi này cô đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, chào hỏi một số tinh linh và giờ cô cần rời khỏi nơi đây,

cô muốn hỏi Alvis rằng Eim rốt cuộc đã đi đâu, vì sao cậu ta lại có vẻ buồn khi nói tạm biệt như vậy, kèm theo việc cô rời khỏi học viện cũng khá lâu, nếu không về kịp báo danh thì chắc cô bị đuổi học mất.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Kiểm kê thu hoạch, trở về

Bước ra khỏi hang động tinh linh, điều đầu tiên là cô kiểm tra lại thành quả của mình, kêu lên hệ thống,

- Tích, ký chủ hấp thu hồn hoàn 9999 năm, vì tại nơi có tinh linh chi lực cao và thần lực dồi dào, cộng thêm hồn thú đang nằm trong ngưỡng cửa vạn năm, hồn hoàn ký chủ thu được đã đột phá – tiến hóa thành vạn năm hồn hoàn.

- Tích, phong ấn hồn hoàn thứ nhất của ký chủ được giải phóng, hồn hoàn trăm năm đã đột phá – tiến hoá thành ngàn năm hồn hoàn.

- Tích, ký chủ hấp thu hồn hoàn tại tinh linh giới, tinh linh hang động, Sylveon của ký chủ học được cơ bản thuộc tính Fairy skill Fairy Wind

- Ký chủ nhận được độc chi kết tinh – sử dụng sau sẽ có độc chi nguyên tố lực và độc chi kháng lực.

Liên tục các thông báo được nêu ra từ hệ thống, Hồn hoàn thứ 3 của cô vậy mà đột phá trở thành vạn năm hồn hoàn, trên hết, hồn hoàn của Alvis ban cho nay đã giải phong ấn đến ngàn năm hồn hoàn, Sylveon học được skill mới, Fairy Wind, skill tấn công thuộc tính hệ Fairy đầu tiên của Hình Na, có nó giờ cô không cần quá lo sợ khi phải đối đầu với hồn thú hệ rồng hoặc mạng huyết mạch của rồng rồi.

“Độc chi kết tinh? Hệ thống, sử dụng sau có thể gây ra bất lợi tác hại cho cơ thể ta không?” Hình Na tò mò hỏi hệ thống, theo thông báo của hệ thống thì nó ban cho cô thuộc tính độc và kháng tính độc, đây là nguyên tố vô cùng có tính thực dụng, tuy nhiên, vì nó là độc nên cô cần cẩn thận trước khi sử dụng, cô hỏi rõ ràng với hệ thống,

- Ký chủ yên tâm, độc chi kết tinh là tinh hoa của đất trời, giống với hỏa chi kết tinh, thủy chi kết tinh, ... những kết tinh này chỉ mang thuộc tính có lợi, vậy nên ký chủ không cần lo sợ sau khi sử dụng sẽ xuất hiện bất lợi tác hại.

Đạt được hệ thống khẳng định, Hình Na mới dám lấy viên độc chi kết tinh ra, nó có hình dạng màu tím, tròn vo như viên bi, co dẫn được, ngửi ngửi thì thấy có mùi thơm, Hình Na mặt đầy hắc tuyến, độc mà còn phải thơm như vậy, bộ giả làm kẹo dụ con nít ăn à?

Nuốt viên kết tinh vào trong người, cơ thể Hình Na đột nhiên quặn lại, cô ôm người đau đớn, miệng cắn răng, quả nhiên là không có món quà nào cho không, con đau này hẳn là cái mà cô phải chịu trước khi được cải tạo thân thể cô.

Qua một hồi lâu tầm nửa tiếng, âm thanh của hệ thống lại vang lên.

- Tích, ký chủ hấp thu độc chi kết tinh – đạt được độc nguyên tố, độc kháng thể, Sylveon vô hồn học được skill mới Toxic.

“Quao, không chỉ cải thiện thân thể mà Sylveon còn học được thêm Skill mới, tốt quá rồi, giờ thì mình có thể âm thầm mà âm chết mấy tên mình ghét” Hình Na vô si lập tức suy nghĩ việc xài skill này để làm bậy.

“Cho ta quan sát thuộc tính bản thân” Hình Na muốn tổng kết lại lần cuối xem bản thân mình đã mạnh đến đâu.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 11

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 31 (38400/310000 exp)

Võ hồn: Sylveon (thần mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon

Đăng cấp: 31 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic.

“Tăng một tuổi rồi, hahaha” Hình Na vui sướng khi thấy mình lên 11 tuổi, cô hoàn toàn bỏ qua các thuộc tính khác mà thủ dâm tinh thần, nào thì lớn lên, nào thì trở bông xinh đẹp, làm con gái tất nhiên ai cũng muốn ở vào độ tuổi 16 trắng tròn hoặc 18 cô gái thanh xuân, làm một con bé 10 tuổi miết làm cô cảm thấy liệu mình có còn là con gái không nữa, hay là thằng đực rựa suốt ngày chỉ biết chém giết.

Vỗ lên hai má mình, Hình Na bắt đầu quan sát thuộc tính, hồn lực tăng cấp tăng lên 1, skill học thêm 2, giờ thì cô có thể gia tăng thêm cách để chiến đấu, với số lượng skill và hồn kỹ vốn có, nếu không phải là con Nhân Diện Ma Chu bị tổn thương nặng nề, kèm theo địa hình thích hợp cho cô phát huy, bằng không cho cô mười cái gan cũng không dám làm liều như vậy.

Đặt tay lên ngực “Alvis, cô có đây không, tôi hỏi tý” Hình Na liên lạc với Alvis, dù sao thì tên khốn Eim đã cướp mất nụ hôn đầu của cô, giờ hán lại biến mất mà không nói một lời nào, bây giờ cô muốn biết tên khốn đó đang ở đâu hoặc sẽ xuất hiện ở nơi nào, để một ngày nào đó cô đập chết hán ta. Hơn nữa, tuy cô xác định rằng tình cảm của mình và Alvis không hẳn là yêu nhưng hôn Eim cô có cảm giác như là đang phản bội Alvis, mặc dù chỉ là cưỡng hôn.

“Hừm, có chuyện gì, lấy được hồn hoàn thứ 3 rồi sao, triệu hồi hồn hoàn cho ta xem nào” Alvis lười biếng khi nghe Hình Na hỏi, cảm giác được sự tồn tại của Eim biến mất khỏi hang động tinh linh, không nói cô cũng biết là Hình Na đã thu được hồn hoàn thứ 3.

“Ừm” Hình Na nhảy lên sử dụng võ hồn nhập thể, sau lưng xuất hiện 3 cái hồn hoàn, tím, tím, đen. Một bộ hồn hoàn siêu khủng, bây giờ có cho cô vào nội viện thì cô cũng được xếp vào hàng quái vật biến thái luôn.

“Không tệ” Alvis cho cô một cái đánh giá, không đợi cô nói tiếp, Hình Na liền hỏi “Alvis, cô có biết Eim đi đâu rồi không?”

“Hán ta? Ah, hán chỉ là đi một nơi rất xa mà thôi, tạm thời cô không thấy hán được đâu, chờ cô lên cấp 70 trở thành hồn thánh, mọi việc sẽ được mở ra, hiện tại cô vẫn còn quá yếu cún con ạ” Alvis không nói cho Hình Na, hiện tại cô vẫn còn quá yếu, biết quá nhiều sẽ không có lợi cho sự phát triển sau này của cô, điều Hình Na cần làm bây giờ vẫn là chuyên tâm tu luyện, sớm ngày lên cấp là chính.

Khẽ cúi đầu xuống, không biết lúc này Hình Na đang suy nghĩ điều gì, sau đó cô ngẩng mặt lên, cười yếu ớt đến nỗi làm Alvis đau lòng “mặc dù tôi biết bản thân còn rất yếu, nhưng yên tâm, một ngày nào đó tôi sẽ giúp được cho cô, dù sao thì tôi cũng muốn trả ơn cứu mạng của cô mà”

Nhận thức được sự thật rằng mình vẫn còn quá yếu, tâm trạng của Hình Na quay trở lại bình thường, cảm giác vui mừng khi hệ thống báo tin bị lột sạch hết, thứ bây giờ cô cần là mạnh hơn, mạnh hơn nữa.

Cấp tốc quay về Sư Lai Khắc, tham gia đăng ký báo danh cho kỳ thi thăng cấp, đám thiên tài của học viện, hãy đợi đấy, cô Hình Na tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Khảo hạch, hồn hoàn mười vạn năm?

Một lần nữa bước vào học viện, quay trở lại ký túc xá cô gặp lại Tiêu Linh và Dạ Vũ, cả hai dường như trở nên mạnh mẽ hơn nhiều rồi.

“Yo, Tiểu Na, cậu về rồi” Tiêu Linh tươi cười chào đón cô, bây giờ cô đã lên 11 tuổi, cũng đạt được 3 hồn hồn tôn rồi.

“Lâu rồi không gặp, Tiểu Na” Dạ Vũ cũng tươi cười chào hỏi cô.

“Ây da, mới có một tháng mà mấy cậu làm như lâu lắm không bằng ấy, thế nào, thu hoạch sao rồi?” Hình Na vui mừng đáp trả, gặp lại bạn bè sau một chuỗi ngày vất vả, chật vật với ranh giới sống chết làm cô quá mệt mỏi rồi, giờ cô cần thả lỏng mình một hai ngày đã.

“Minh đã trở thành tam hoàn hồn tôn rồi nhá, thiên niên hồn hoàn, hehe, lợi hại chứ” Tiêu Linh tươi cười khoe hồn hoàn của mình ra.

Sau lưng Tiêu Linh xuất hiện 3 hoàn, vàng, vàng, tím, đúng chuẩn hồn hoàn của hồn tôn, quả nhiên là thiên tài, tuy chậm hơn 1 số thiên tài được bồi dưỡng trong gia tộc lớn, nhưng 11 tuổi 3 hoàn là quá mạnh rồi, cô đã bỏ xa rất nhiều người cùng lứa.

“Còn cậu thì sao, tiểu Vũ?” Hình Na tò mò hỏi Dạ Vũ, từ hồi cô bị từ chối không cho gia nhập hồn đạo hệ, trông cậu ta có vẻ khá buồn.

“Ừm, mình thì không có khả năng gia tăng quá nhiều về hồn lực, mới 29 cấp, nhưng cũng sắp cấp 30 rồi, thứ mà mình tự tin là hồn đạo khí, mình trong thời gian qua đã về gia tộc, ba mẹ mình đã nhờ một vị bằng hữu từ Nhật Nguyệt đế quốc làm lão sư giảng dạy hồn đạo khí cho mình, giờ mình đã là cấp 3 hồn đạo sư, nhìn cái gắng tay và bao chân này đi, đừng coi nó như một món trang phục bình thường, nó là hồn đạo khí dạng tấn công đó, trên nó còn có một hồn đạo pháo dạng mini nữa, với nó mình có thể làm một vài đòn phản công kể cả khi mình làm hệ phụ trợ” Dạ Vũ cười thật tươi, dù cho cô không thể tham gia hồn đạo hệ của học viện, nhưng học tập hồn đạo khí từ lão sư của mình cô tự tin rằng bản thân sẽ không thua kém ai.

“Lợi hại vậy sao, tuyệt thật” Hình Na trầm trầm nhìn mấy món hồn đạo khí của Dạ Vũ, thật đáng kinh ngạc, trông nó giống hệt như một món trang phục bình thường, nhưng bên trong hoa văn được điêu khắc một cách tinh vi và xinh đẹp, từ cặp mắt tinh linh của mình cô có thể cảm thấy lượng hồn lực và một cơ chế dao động đặc biệt trong nó, quả nhiên là thiên tài trong lĩnh vực hồn đạo, Dạ Vũ thiên phú có khi còn hơn xa cả Tiêu Linh.

“Nè, nè, vậy còn cậu thì sao? Tiêu Na” Tiêu Linh tò mò về thu hoạch của Hình Na, dù sao lúc cô đi cô bảo là đi với sự phụ cực mạnh của mình để kiếm hồn hoàn, hơn nữa từ việc cô có đôi cánh không phải vô hồn mà giống như ngoại phụ hồn cốt thì cô chắc chắn sự phụ của Hình Na tuyệt đối không đơn giản.

“Minh ư? Vậy chờ lúc khảo hạch đi, đến lúc đó mình sẽ cho bọn cậu trở mắt ra mà nhìn” Hình Na cười thần bí, quả thật là cô còn yếu, nhưng sự thật rằng mình đã mạnh hơn trước nhiều không thể phủ nhận, cuộc sát hạch này không hề có tỷ áp lực nào với cô nữa.

“Mò, bắt công quá” Tiêu Linh và Dạ Vũ phản đối, cả 2 người đã nói về sự gia tăng hồn hoàn, hồn kỹ và hồn đạo của mình vậy mà Hình Na lại giữ im lặng, trong suốt cuộc trò chuyện họ cố hết sức cạy miệng Hình Na bắt cô nói ra.

Ba người cứ thế vừa đi vừa nói, họ quay về ký túc xá để nghỉ ngơi một ngày trước khi bắt đầu ngày đầu tiên của học kỳ mới, cũng là ngày sát hạch diễn ra

Bước vào lớp học, tất cả học sinh đều đến đông đủ, ngạc nhiên khi nhìn thấy Hoắc Vũ Hạo xuất hiện trong lớp, nếu cô nhớ không nhầm thì tên này trở trong việc đăng ký danh sách tham gia khảo hạch mà? Như nhìn thấy điều gì, một cảm giác đầy uy áp đập vào mắt cô.

“Hồn hoàn.. mười.. vạn năm?” Hình Na thì thầm trong miệng, cô không thể tin được bằng mắt mình, đã có một hồn hoàn trăm vạn năm, nay lại thêm một vô hồn mới và một hồn hoàn mười vạn năm, có cần phải buff mạnh mẽ như vậy không? Tên này rốt cuộc trong thời gian nghỉ hẩn đi vào hầm báu nào vậy.

“Ô, thuộc tính này là, Alvis, cô cảm thấy thuộc tính có sự khác thường gì không, tôi cảm giác bằng linh thuộc tính này cường quá mức cho phép rồi” Hình Na hỏi thăm Alvis, cảm giác lạnh lẽo đến xương tủy khi cô dùng ánh mắt tinh linh nhìn Vũ Hạo làm cho cô biết, tên này như trở nên thoát thai hoá cốt vậy.

Một lần nữa mở mắt ra, đôi mắt màu nâu hóa thành màu lưu ly, cảm giác bị nhìn chăm chăm, Hoắc Vũ Hạo rung mình, cậu quay sang nhìn thì thấy Hình Na đang nhìn chăm chăm mình, đối phương thấy cậu quay sang cũng nở một nụ cười trong có vẻ thân thiện.

“Hừm, Băng Đế Bích Hoàng Hạo sao, cực hạn Băng thuộc tính, tên này đúng là liên tục nhặt được bảo” Alvis giải thích cho Hình Na biết nguồn gốc của cảm giác áp lực Hình Na thấy, tên này như con của ông trời vậy, từ tinh thần cho thấy cậu ta không gặp phải quá nhiều áp lực để nhận được những thứ này, vậy mà bánh cứ đập vào mặt cậu ta, khác hoàn toàn Hình Na, mọi thứ của cô đều phải trải qua máu xương, trải qua nhiều lần sống chết mới có được, tên này rốt cuộc thì có gì tốt chứ, Alvis cảm thấy bất bình cho Hình Na.

“Cực hạn thuộc tính, đế vương thuộc tính à? Thú vị, có vẻ như tôi sắp có một đối thủ khó chơi rồi đây” Hình Na cười thật tươi, cô lướt qua Vương Đông, cậu bé này đã tỉnh dậy rồi, không, phải là cô bé chứ, lên cấp hồn tôn làm cho cô có thể phân biệt rõ hơn mọi thứ, vậy mà gái già trai tiến vô học viện, Hình Na khép mắt lại rồi quay lại nghe Chu Y lão sư giảng quy tắc cuộc sát hạch thăng cấp.

“Khảo hạch thăng cấp đối với mỗi học viên đều rất quan trọng, nếu như không thông qua được, thì sẽ phải cuốn gói phần ngay lập tức, Cuộc khảo hạch của các em sẽ được diễn ra trong đấu thú khu, các em sẽ phải chọn 1 hồn thú 1 đấu 1, chấm điểm sẽ do giảng viên lâu năm của trường chấm tùy theo biểu hiện của các em” Chu Y và Vương Ngôn lão sư tóm tắt lại nội dung như vậy.

“Cái gì, một đấu một ư?” Rất nhiều học viên cảm thấy hoang mang, hầu hết hồn hoàn đầu và hồn hoàn thứ 2 của họ đều là bậc trưởng bối kiểm giữ, bản thân họ chưa hề chiến đấu với hồn thú một chọi một bao giờ.

“Thiên tài ở đây định nghĩa là cả về đẳng cấp hồn lực lẫn khả năng ứng biến, chiến đấu, phối hợp, nếu các ngươi làm một hồn vương hay hồn đế mà không biết đánh nhau thì các ngươi cũng vứt đi, Nghe đây, trong quá trình chọn hồn thú nếu chọn con quá yếu thì các ngươi chưa hẳn sẽ vượt qua, nếu chọn con quá mạnh thì sẽ mất mạng, hệ thống chế và cường công thang điểm là khác nhau, không phải cứ đánh thua là rút” Đẹp đi sự ồn ào của một số học viên, Chu Y lão sư nhắc nhở thêm một số điều đáng chú ý.

“Được rồi, tất cả các em, lập tức ra Đấu Thú Khu, cuộc khảo hạch sẽ bắt đầu ngay lập tức” Vương Ngôn lập tức kêu tất cả mọi người tập trung.

Trong số học sinh ở đây, không ít người muốn biểu hiện bản thân tốt hơn, ví dụ như Đái Hoa Bán, như Ninh Thiên hay Tiêu Tiêu, Tiêu Linh, Dạ Vũ, đặc biệt hơn hết là 2 người một là Hoắc Vũ Hạo, một là Hình Na, cả 2 bọn họ ánh mắt đều rất tự tin đến đáng sợ.

Một người thì quyết tâm tự tin bùng bùng, một người lại tự tin đến một cách thờ ơ, chiến hồn thú, 9999 năm hồn thú cô còn đối chiến 1 chọi 1 qua, cuộc khảo hạch này, quá đơn giản với một người liên tục vào sinh ra tử như cô, Hình Na cười lạnh đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Ra oai, ta cũng có thể a

Ngay khi cả lớp bước ra cửa, một vị nữ lão sư đến từ lớp 2, có vẻ không ưa Chu Y lão sư cho lắm

“Nghe nói lớp cô có một học viên đến muộn nhưng lại vào học, ta đặc biệt đến xem sao, thật ra không phải tôi tìm cậu ta, mà là 2 vị lão sư ngoài kia tìm cậu ta mới đúng” vị lão sư này nói với giọng bốn cột, ánh nhìn vui sướng trên nỗi đau của người khác.

Đám học viên trong lớp cũng lục đục, dù sao cũng là lớp trưởng của lớp hơn năm trời, tình cảm gắn kết cũng có, họ mau chóng muốn bảo vệ Hoắc Vũ Hạo, Hình Na chỉ lười biếng ghé mắt qua, chuyện này không liên quan đến cô, nhanh lên và cho cô đi qua.

Ngay sau đó thêm một số lão sư tới nữa, có vẻ như có 2 phía một bên muốn đuổi Hoắc Vũ Hạo đi, một bên thì níu kéo, bảo vệ hẳn tới cùng thì phải, mỉm cười xem trò vui, Hình Na tò mò xem diễn biến sự việc sẽ xảy ra thế nào.

“Hoắc Vũ Hạo là đệ tử của tôi, và là đệ tử hạch tâm của hệ hồn đạo” Phạm Vũ lão sư tới, ông khẳng định ngay lập tức Hoắc Vũ Hạo, ý muốn bảo vệ hẳn rất rõ ràng, nhưng trong cô lại rất bức tức, tên khốn này có lẽ chính là tên từ chối Dạ Vũ thì phải, tốt, bỏ qua bạn cô, một ngày nào đó ông phải hối hận.

Hình Na không cho bọn họ ánh mắt dễ nhìn, chờ đợi cho cuộc khảo hạch diễn ra, cuối cùng thì mọi người cũng tập trung tại Đấu Thú Khu, thật phiền phức, tên nhóc đó quả nhiên chả có gì tốt lành.

Quay sang nhìn Hoắc Vũ Hạo nhóm, cô cười ngả ngón “Tốt quá hể ~” Đi đôi với ngữ điệu đó, đôi mắt cô lại không biểu hiện gì cả, như một câu nói băng quơ nhưng làm cả nhóm đối phương rung mình.

Đái Hoa Bân của lớp 2 đi đến, không biết cậu ta nói gì nhưng có vẻ cả 2 đang cá cược một điều gì đó, cô khá mong đợi Đái Hoa Bân thắng cuộc, nhưng tình hình có vẻ khó đấy, Hoắc Vũ Hạo là tên mang trong mình một trăm vạn năm hồn hoàn, một mười vạn năm hồn hoàn, nếu nói cậu ta mà thua một tên hồn sư bình thường như Đái Hoa Bân thì cậu ta có thể về bốc cứt ăn đi là vừa.

“Các em, bắt đầu lựa chọn hồn thú cho bản thân” Vị lão sư phụ trách đấu hồn khu ra lệnh cho mọi người bắt đầu cuộc khảo hạch.

Bắt đầu của lớp 1 là lớp trưởng Hoắc Vũ Hạo, mặc dù cô không quá quan tâm chức vụ lớp trưởng nhưng tên này làm cô bức mình rồi, có nên giựt cái chức lớp trưởng này không ta, Hình Na liếc mắt nhìn Hoắc Vũ Hạo như nhìn con mồi.

Lưng sống đột nhiên lạnh, Hoắc Vũ Hạo chảy mồ hôi quay lại nhìn cô, sau đó cậu lấy can đảm mà hướng về phía lão sư “Em chọn hồn thú 100 năm”

Cả đám học sinh lẫn lão sư đều ngạc nhiên, mặc dù biết hồn hoàn của cậu là 10 năm nhưng không ngờ lại chọn hồn thú yếu vậy.

Ngay khi mọi người tò mò không biết cậu sẽ chiến đấu thế nào, hồn hoàn sau lưng cậu xuất hiện, đỏ, đỏ, 2 cái mười vạn năm, hồn lực và uy áp phóng ra điên cuồng, đám hồn thú trong đấu thú khu hoàn toàn bị dọa sợ té đái, đám học sinh run rẩy khủng khiếp, các lão sư thì triệu hồi ra hồn hoàn của mình, cả đấu thú khu trở nên hỗn loạn.

Quay đầu lại nhìn Hình Na bằng cặp mắt đắc thắng, có lẽ cậu ta mong đợi Hình Na sẽ hoảng sợ, nhưng rất tiếc, sở hữu đôi mắt tinh linh cô hoàn toàn có thể lọc đi mọi skill dạng ảo giác kiểu này.

Ngẩng đầu lên nhìn lại Hoắc Vũ Hạo, cô nhếch mồm khẽ nói 2 chữ, sau đó cười thật tươi quay đầu lại, trận khảo hạch ngày hôm nay hoàn toàn bị cậu ta làm rối loạn, ra oai thì có thể, nhưng làm rối loạn cả đấu thú khu thế này thì thật là ngu xuẩn, bộ cậu ta không sợ rằng sẽ có người nghĩ rằng cậu ta là quái thú, là hồn thú chuyển thân mà một tay đập chết cậu bất luận mọi thứ sao?

“Ngu xuẩn” đó là 2 chữ mà Hoắc Vũ Hạo thấy được, cậu nắm chặt tay, bầu cho tay cậu đỏ ngầu, rồi cậu sẽ cho cô ta thấy, cậu sẽ trở nên mạnh hơn đến mức nào, cứ chờ đi, Hình Na.

Một vị lão sư tức giận nổi điên chạy ra, bắt lấy Hoắc Vũ Hạo đòi giải thích, sau đó cho mọi học sinh rời khỏi, tất cả hồn thú của đấu hồn khu đều bị dọa cho không dám đứng lên được, còn quái đấu hồn thú cho bọn hắn sát hạch cơ chứ.

Mãi cho đến tận 1 tuần sau, cuộc sát hạch lại một lần nữa được diễn ra, lần này có vẻ như họ đã cấm Hoắc Vũ Hạo sử dụng loại hồn kỹ đó rồi.

“Tiểu Na, cậu có nghĩ tên Hoắc Vũ Hạo đó có sử dụng lại võ hồn như hôm bữa không? 2 hồn hoàn mười vạn năm, thật sự là làm mình giật hết cả hồn” Tiêu Linh nhớ lại cảnh ngày đầu tiên khảo hạch, áp lực mạnh mẽ đó làm cho cô đổ hết cả mồ hôi hột, cơ thể không tự chủ mà triệu ra hồn hoàn.

“Ngu ngốc, rõ ràng 2 hồn hoàn đó chỉ là giả thôi, cậu quên thuộc tính chính của cậu ta là tinh thần rồi à, giả thần giả quỷ” Dạ Vũ bĩu môi khinh thường, vì cậu ta mà cô không vô được hồn đạo hệ, cô mà có cái nhìn tốt về cậu ta được mới là lạ.

“Đúng rồi đấy, hồn kỹ thứ 2 của cậu ta ắt hẳn là mô phỏng hoặc ảo giác, có thể làm cho người ta cảm thấy hoặc nhìn thấy một thứ mà cậu ta muốn” nhưng điều kiện tiên quyết là cậu ta phải gặp qua thứ đấy rồi, câu cuối cô không nói ra, cô không muốn đồng bọn mình nản chí, cũng không muốn họ biết

vì sao cô lại biết điều này.

“Xuất hiện rồi, 2 hoàn, trắng, trắng? Không thể nào 2 hồn hoàn mười năm ư?” Tiêu Linh ngạc nhiên

“Thế này là quá bất hợp lý rồi, hồn hoàn mười năm không tài nào mô phỏng được hồn hoàn mười vạn năm cả” Dạ Vũ chỉ lướt qua một cái, cô nắm ngay vấn đề chính, một võ hồn mười năm không bao giờ có thể biểu hiện ra uy vũ của hồn hoàn mười vạn năm, lại còn có thể áp bức tất cả mọi người trong đấu hồn khu được.

“Chính xác, Tiểu Vũ cậu nắm bắt vấn đề nhanh đấy” Hình Na cười mỉm, có bạn là người thông minh thật dễ nói chuyện “Hồn hoàn của cậu ta ắt hẳn nằm vào khoảng ngàn năm niên kỷ, nếu không cơ thể cậu ta không thể hấp thụ được, mà ít hơn thì cậu ta không có đủ sức để bắt chước hồn hoàn đến giống như vậy”

Cả 3 im lặng, xem xem Hoắc Vũ Hạo sẽ làm gì, đối thủ của cậu ta là ngàn năm Liệt Diễm Sư Vương, xung quanh cậu tỏa ra một luồng hàn khí “Còn” chỉ một từ được phát ra, không ai nhìn thấy cậu ta đã làm gì, trong băng khí sương mù che phủ, chỉ có vài người có thể nhìn thấy mọi chuyện diễn ra bên trong, một là Liệt Diễm Sư Vương, hai là Hình Na, còn ai khác có thể thấy thì cô không rõ.

“Băng Đế Bích Hoàng Hạt à” Hình Na nhìn vào bên trong băng một đôi mắt mông lung, không ai biết cô đang nghĩ điều gì, nhưng có một vị lão sư hình như tên là Ngôn Thiệu Triết rất vui mừng lao ra và ôm chầm lấy Hoắc Vũ Hạo, không nói nhiều “Mãn phân” rồi tính vác cậu ta đi.

“Hừm, có lẽ lão ta đã thấy được võ hồn thuộc tính cực hạn của cậu ta rồi” Hình Na rời mắt, không quan tâm đến đối phương nữa, giờ đã đến lượt cô, tên kia đã ra oai, giờ đến lượt cô a.

“Lão sư em chọn ngàn năm hồn thú” Hình Na đơn giản nói ra quyết định của mình.

“Tốt” Lão sư lập tức mở ra cái lồng đựng, một con hồn thú xuất hiện, Băng Hỏa Song Đầu Long, vậy mà lại gặp phải ngàn năm Á Long hệ hồn thú, tuy chỉ là Á Long nhưng chúng mạnh mẽ phi thường, đây không phải là hồn thú đùa đâu.

“Hừ hừm, tiếc cho con nhỏ kia, vậy mà gặp phải ngàn năm hồn thú long hệ, do ăn ở hết cả thôi” Vương Đông thoải mái cười, con bé khốn kiếp kia làm cô bị đánh ngất mất gần tháng trời, hại cô phải trở về nhà bị trưởng bối la mắng, bây giờ gặp phải long hệ hồn thú, đáng đời.

Cả lớp có vài người đang lo lắng cho Hình Na, vài người thì hả hê trước nỗi khổ của người khác, thế nhưng họ không hề biết rằng lúc này đây, khuôn mặt đang cúi của cô đang nở một nụ cười điên cuồng, vậy mà long hệ, xem ra ông trời không thương con rồng bé nhỏ này rồi.

Hình Na bước lại gần từng bước chậm chậm, 3 hồn hoàn sau lưng hiện lên tím, tím, đen, bộ 3 hồn hoàn siêu mạnh, có thể nói là cấp bậc quái thú xuất hiện trên người cô.

Con Băng Hỏa Song Đầu Long tính lao tới vỗ vào người cô nhưng bị một luồng tinh thần lực cản lại, Confusion, sau đó Charm, Fairy Wind, Tackle, chuỗi skill hệ Fairy kèm theo buff của tinh linh, tất cả đều có tác dụng gấp bội đối với long hệ.

Trong mắt của mọi người chỉ thấy con Song Đầu Long bị sợ đứng lại, Hình Na nhẹ nhàng chạm vào người nó một phát, thế là con rồng bị đập văng ra xa, chà lết trên mặt đất, ngàn năm hồn thú Băng Hỏa Song Đầu Long bị Hình Na một cái chạm đánh văng.

Tất cả mọi người trở mắt ra mà nhìn, Long hệ hồn thú, cho dù là Á Long cũng được coi là thú hồn mạnh nhất, vậy mà bị cô bé cho một vỗ đập bay, thậm chí trông như không hề dùng sức gì, quái thú.

Kể cả Ngôn Thiệu Triết và Hoắc Vũ Hạo tính rời đi nhưng bị cảnh tượng này đập vào mắt, cả hai không ngừng trở mắt ra mà xem, Hoắc Vũ Hạo thì sợ hãi, còn Ngôn Thiệu Triết thì mừng như điên, không ngờ trong một lớp lại có đến 2 thiên tài dạng quái thú như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Mãn phân, gia nhập nội viện, Thưởng bảo hội

Một trận chiến quá chỉ là nhẹ nhàng với Hình Na, mang trong mình 3 hồn hoàn tím, tím, đen, hồn hoàn vạn năm, chân chân thực thực hồn hoàn vạn năm, siêu cấp thiên tài là đây, hơn hết hồn hoàn thứ nhất của cô ta vốn dĩ là trăm năm hồn hoàn, nay lại lên thành ngàn năm hồn hoàn, chắc hẳn là có tiềm ẩn bí mật gì sâu trong đây.

“Hình Na bạn học, không biết gia trưởng hay sư phụ của em là ai” Ngôn Thiệu Triết cười thân thiện, nếu như cô bé này mà là thiên kim xuất thân từ đại tông môn, hay đại gia tộc thì cũng là chuyện thường tình, nhưng nếu như không có bối cảnh phía sau thì đúng là một bảo vật của nhà trường.

Hiểu ý của đối phương, Hình Na cũng cười đáp “Ngôn Thiệu Triết lão sư quá khách sáo rồi, em chỉ là con của một gia đình bình thường tại Đấu La đại đô thôi, trong hồ sơ em có viết, nhưng mà... sư phụ thì đúng là em có một” cô thẳng tung đem vị sư phụ trong tưởng tượng của cô ra mà đáp, hoàn toàn không có một tí áp lực gì, tỉnh bơ.

Nghe thấy đối phương gia cảnh bình thường, đúng là trong hồ sơ có viết thật, độ tin cậy khi kiểm tra thông tin của nhà trường rất cao, xác suất chính là gần 90% là sự thật, vậy điều mà ông cần quan tâm là sự phụ của cô bé này là ai, đồng thời, ông nên tìm cách nào để dụ dỗ 2 đứa bé này tham gia vào hệ hôn sự.

“Mãn phân” Không do dự, phần chiến đấu của Hình Na quá xuất sắc, nếu như phần chiến đấu của Hoắc Vũ Hạo làm mọi người bàng hoàng, khó tin, khó hiểu, thì phần chiến đấu của Hình Na lại là mạnh mẽ, bạo lực, quái thú.

Mang theo cả 2 đi, để lại Đấu Hồn Khu tiếp tục tiếp diễn trận khảo hạch, Ngôn Thiệu Triết kêu Vương Ngôn ra thảo luận với cô, còn ông thì trực tiếp nói chuyện với Hoắc Vũ Hạo, xem ra võ hồn thuộc tính cực hạn có điểm đánh cực mạnh đối với học viện nhỉ?

Đối diện Vương Ngôn lão sư, cô không hề tỏ ra mừng rỡ hay lo lắng, trạng thái cảm xúc của cô lúc này không giống độ tuổi của mình, không giống một cô bé 11,12 tuổi đang phải đứng trước một vị lão sư mặt đối mặt nói chuyện một mình, trước mắt cô Vương Ngôn cứ như một người bạn, không, thậm chí ông chỉ là một người lạ đến để nói chuyện mà thôi.

“Lão sư có chuyện gì sao?” Hình Na phá vỡ bầu không khí im lặng, cô dẫn đầu tạo ra cuộc trò chuyện, trong đây cô đứng thế chủ động.

“Hình Na đồng học, chắc hẳn em cũng đã biết ý tưởng của nhà trường rồi chứ, thầy cô muốn em tham gia vào hôn sự hệ, nhà trường chắc chắn sẽ cắt lực đầu tư vào em, đảm bảo cho em lên Phong Hào Đấu La sẽ có một hôn hoàn mười vạn năm và nhiều ưu đãi khác”, Vương Ngôn trực tiếp nói rõ ý muốn của nhà trường, cô bé trước mặt mình rất thông minh, thay vì vòng vo thì trực tiếp nói ra có khi dễ lấy được hảo cảm hơn.

Đang tính nói nếu như em muốn tham gia vào hôn đạo hệ thì như thế nào, nhưng bị câu nói trực tiếp của Vương Ngôn dừng lại, đúng như cậu dự đoán, việc nói chuyện trực tiếp làm cho ông trong mắt Hình Na trở nên hảo cảm hơn.

“Em chắc chắn sẽ tham gia, ưu đãi thì không cần, hôn hoàn mười vạn năm em cũng chẳng cần, điều kiện của em chỉ có một, Tham gia vào nội viện, chỉ có vậy thôi” Hình Na lời nói chắc như đinh đóng cột, chỉ một và một, có lẽ trong lớp học Vương Ngôn là thầy, nhưng tại đây người cầu là Vương Ngôn, người đứng tại vị thế cao hơn lại là cô, cô có quyền yêu cầu đối phương đi theo hướng của cô.

“Điều này...” Vương Ngôn hơi do dự, một học viên mới bắt đầu năm 2 mà trực tiếp chuyển vào Nội viện thì đúng là khó nói thật, nhưng với trình độ thiên tài của đối phương thì nhân nhượng trong trình độ cho phép là có thể, suy nghĩ một hồi.

“Được, có thể, thầy thay mặt cho Hôn Sự hệ cho phép em tham gia vào nội viện tại bây giờ, em có thể nhận được đồng phục của nhà trường tại 3 ngày sau, sẽ có người giao trực tiếp, hi vọng tại đây em có thể trở nên mạnh mẽ hơn” Vương Ngôn lão sư phân xét lợi hại, thấy rằng chấp nhận cho Hình Na vào nội viện cũng không gây ảnh hưởng gì nhiều, một thiên tài có thể một chạm đánh văng 1000 năm hồn thú hệ long thì đúng là sức hấp dẫn khó thể chối từ rồi.

“Cảm ơn” Hình Na ngắn gọn đáp trả, được đáp án cô mong muốn, cô xoay người lại tính rời đi thì Vương Ngôn kêu cô lại, ném cho cô một tấm thiệp.

“Đây là vé mời Thường Bảo Hội, nơi này có rất nhiều bảo vật, em có thể vô trong tham quan hoặc chọn một món thích hợp, coi như là nhà trường trước ưu tiên cho em” Vương Ngôn cười giải thích.

Đăm chiêu nhìn tấm thiệp, một hồi sau cô ngẩng đầu lên và đáp “Em sẽ đi” sau đó trực tiếp cất bước rời đi, cái bóng của Hình Na biến mất trong mắt của Vương Ngôn.

Ngồi bệt xuống đất, ông lau mồ hôi trên mặt rồi lẩm bầm “Học viên đầu năm 2 giờ đây ai cũng đáng sợ như cô bé vừa rồi ư” lúc này ông còn không dám thở mạnh, đối mặt với cô như là đứng trước ngọn núi cao vời vợi.

Quay trở lại ký túc xá, Tiêu Linh và Dạ Vũ đứng đợi ngay tại cổng, họ rất tò mò và ngạc nhiên kể từ khi thấy trận đấu của Hình Na với 1000 năm hồn thú, quá triệt để, quá bá đạo đi.

“T.T..Tiểu Na, cậu cực cực cực cực kỳ ngầu luôn á” Tiêu Linh giật giật tay, miệng lắp ba lắp bắp thể hiện sự ngưỡng mộ của mình.

“Hầy, cậu đã bỏ xa bọn mình rồi” Dạ Vũ hơi buồn, cô bạn này tiến bộ quá nhanh, nhanh đến mức cô không nhìn thấy bóng lưng của đối phương nữa.

“Mình sẽ gia nhập nội viện, chúng ta hẹn ước đi, 1 năm sau, tất cả sẽ cùng gia nhập nội viện, các cậu có thể làm bất cứ mọi điều mà các cậu muốn, đuổi theo mình, chạy đi, nhảy đi, bay đi, làm hết sức các cậu có thể đi, tại phía trước tớ sẽ không chờ các cậu đâu, chỉ có vậy các cậu mới có thể có động lực chạy tiếp được, tuy có hơi ích kỷ nhưng cường giả là những người biết hợp sức nhau mà trở nên mạnh hơn, chứ không phải bầu vùi nhau kéo nhau xuống, nếu các cậu muốn làm bạn tớ thì dốc hết sức lực các cậu đi, chỉ có cường giả mới có thể cùng cường giả sánh vai, đây là quy luật sinh tồn” Hình Na lần này không đáp trả những lời đùa của Tiêu Linh và Dạ Vũ, bây giờ cô đang hết sức nghiêm túc, nếu như họ hiểu cô bọn cô có thể là bạn, nhưng nếu như họ thấy cô ích kỷ, vậy tình bạn có thể chấm dứt ngay tại đây.

Hai tay nắm chặt, cơ thể run run lên, Tiêu Linh ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Hình Na “Cậu cứ đi đi, bọn tớ vốn dĩ cũng không muốn kéo chân sau của cậu, một năm sau, một năm sau bọn tớ sẽ cho cậu thấy, bọn tớ đủ mạnh để đứng bên cạnh cậu, làm đồng đội với cậu” Tiêu Linh nhấn mạnh 3 chữ “một năm sau” như khắc sâu vào đầu, đây là khoảng thời gian cô cần phải đuổi kịp Hình Na.

“Tụi mình sẽ đuổi kịp cậu” Dạ Vũ nói ít ý nhiều, đây là những người bạn quan trọng nhất của cô, cô quyết không buông tha.

“Cảm ơn” Hình Na cười hạnh phúc, bạn bè, là như vậy.

Thu dọn đồ đạc chuẩn bị chuyển sang nội viện, sáng ngày hôm sau, cô theo lời mời của tẩm thiếp Thường Bảo Hội, tuy không nói rõ nhưng cô biết chắc đây hẳn là một khu vực hoặc tài sản của nhà trường, không thì không có bất cứ ai chịu chi trả không vốn đầu tư vào những thiên tài không biết rõ tương lai này, hơn nữa, họ chắc chắn biết hết mọi thông tin về cô.

Bước lên đường tiến tới Tụ Bảo Các tại Thành phố Sử Lai Khắc, một kiến trúc đồ sộ hiện ra trước mắt cô, khắp nơi toàn là báu vật đối với những học viên chưa ra đời này, thậm chí còn có rất nhiều thứ như hồn cốt khiến cho cường giả thêm khát, nơi đây là Tụ Bảo Các, nơi có nhiều báu vật tụ họp được Sử Lai Khắc học viện khổng lồ chế à.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Hồn cốt chân phải, lần đầu gặp tà hồn sư

Một vị nữ tính phục vụ chào hỏi, cô rất thân thiện mà đưa ra tẩm thiếp mời Thường Bảo Hội mà Vương Ngôn đưa cho.

“Vị tiểu thư này, chào mừng đến Thường Bảo Hội, mời ngài điền vào tẩm đơn phiếu này để bình xét mức độ cho vay và tư cách vay” cô phục vụ rất đúng chức trách của mình mà nói, đưa ra một tẩm thiếp cho Hình Na.

Viết xong vào hết tẩm phiếu “Làm phiền” cô đưa lại nó cho cô phục vụ, lúc chờ đợi cô đang suy nghĩ liệu có phải là họ sẽ đưa thông tin về cho trường rồi bình xét dựa vào thông tin nhà trường cung cấp không.

“Cảm ơn đã chờ, kết quả bình xét ra rồi à?” Cô quay trở lại và đưa ra cho Hình Na một tẩm thiếp màu đỏ “Hình Na tiểu thư, đây là của ngài thẻ, thẻ đồ thành viên, với tẩm thẻ này ngài được phép chọn miễn phí một món đồ của Tụ Bảo Các mỗi năm, chúc mừng ngài, giờ ngài là thành viên cao cấp nhất của Tụ Bảo Các” tỏ ra thái độ cực kỳ cung kính, cô cúi đầu chào Hình Na.

“Hừm, miễn phí hoàn toàn một món trong vòng 1 năm, hừ, xem ra cái Tụ Bảo Các này không đơn giản, vậy mà dám đầu tư to như vậy cho một đứa bé mới tí tuổi đầu như ta” Hình Na tự giễu, cô thừa nhận thực lực của mình hoàn toàn không đáng để một tổ chức to như vậy quan tâm, nhưng nếu xét về tiềm năng cô tuyệt đối là con quái vật có một không hai không ai sánh bằng.

Nếu đã có tẩm thẻ này tại sao cô lại không đi dạo một lát nhỉ? “Alvis, cô có thấy nơi này thông qua mắt tôi không?” Hình Na tò mò hỏi Alvis, nếu là cô ấy thì hoàn toàn có khả năng tìm thấy thứ thích hợp cho cô.

“Nhìn? nếu chỉ nhìn thì không sao, khu vực này không hề đơn giản đâu, có rất nhiều cường giả thủ vệ nơi này” Alvis chỉ liếc mắt một phát cô có thể phát hiện hết toàn bộ số cường giả cư trú tại đây.

“Vậy được rồi, tôi được phép chọn miễn phí một món ở đây, cô có thể giúp tôi được không, có quá nhiều thứ phù hợp với võ hồn của tôi, nhưng để biết được cái nào tốt nhất, thích hợp nhất lại quá khó” Hình Na phân vân, tuy cô có thể tùy thể ứng biến rất giỏi, nhưng cô mới tới thế giới này không lâu, 11 tuổi tiểu cô nương thì kiến thức nhiều đến đâu cũng không thể phân biệt mấy món báu vật của cái Tụ Bảo Các khổng lồ này.

“Cô trùng số độc đắc à? Nơi đây tuy không có gì hiếm có, nhưng đối với cô đó là cả một kho tàng báu vật, bất cứ cái gì cũng có thể giúp cô gia tăng một lượng lớn thực lực lúc này” Alvis ngạc nhiên hỏi lại, được chọn miễn phí bất cứ một thứ gì trong này, đùa chứ.

Hình Na lại phải tốn thêm một ít thời gian để giải thích tình hình cho Alvis, trong quá trình nói, cô đã đi dạo gần một nửa cái Tụ Bảo Các này, Alvis cũng tiện thể quan sát nơi đây, báu vật có khắp nơi, đồ hiếm là thứ mà nơi này không thiếu, tất nhiên là giá cả của chúng cực đắt, thậm chí có những món có tiền cũng không mua được xuất hiện ở đây.

“Nơi đây tổng cộng chỉ có 2 món ta thấy phù hợp với cô nhất, một là cây thảo dược kia, nó là Tiên Linh thảo, một loại thảo dược cực kỳ có lợi cho những người mang thuộc tính tiên của chúng ta, nó có tác dụng cải thiện thể chất, đề cao hồn lực lên tầm 3, 4 cấp, là một thứ rất hiếm có, tuy nhiên nếu cô có thể chờ đợi, lên tới hồn đế tinh linh chúng ta cũng có một loại thảo dược, tác dụng của nó tương tự, nhưng muốn phục dụng nó cô còn phải đợi khá lâu, 2 loại thảo dược này tương khắc nhau, nếu cô đã sử dụng 1 rồi thì loại thứ 2 không thể sử dụng được nữa”

“Món thứ 2 là cái hồn cốt, nó là hồn cốt chân phải có nguồn gốc từ một con Dạ Tiên Chồn, một tiên hệ hồn thú, nghe đâu bọn nó có gốc gác liên quan đến một chút tinh linh bọn ta, nhưng mà hầu hết đám tạp huyết đó không phải là thứ mà chúng ta quan tâm, cái đáng quan trọng ở đây là nó có thể gia tăng tốc độ của cô thêm một lần nữa, hồn kỹ của con hồn thú này có khả năng cộng gộp, nếu chân trái hồn cốt tăng 5 thành, chân phải hồn cốt tăng 5 thành, vậy có cả 2 tốc độ cô sẽ là gấp đôi. Hồn cốt này tôi nghĩ là phù hợp nhất với cô rồi đấy” Alvis tổng phân tích, có tác dụng trực tiếp, không gây tác dụng phụ cho Hình Na thì bao gồm 2 món đấy.

“Nếu như ở hồn đế có một loại thảo dược tương tự Tiên Linh thảo có thể phục dụng thì tất nhiên là ta không ngu gì sử dụng nó rồi, thay vì đầu tư cho

bây giờ, đầu tư cho tương lai thích hợp hơn, với lại ta một vừa không có nhu cầu thăng cấp cấp tốc, hai lại không có vấn đề về tu luyện, ta lựa chọn hôn cốt” Hình Na lập tức xác định quyết định cô mình, chân phải hôn cốt của Dạ Tiên Chôn, hôn kỹ cộng gộp cùng thuộc tính là cái mà cô rất cần ngay bây giờ.

Nhìn xuống bảng giá, cô ngẩng đầu lên nhìn lại cái hôn cốt, mặt đầy hắc tuyến muốn chửi ầm trong lòng “Có cần phải mắc vậy không, bán vậy ai mua, bán vậy mà nó mua” Hình Na giận dữ, nếu không phải cô cầm trên tay thẻ thành viên màu đỏ, chắc là cô không mua được cái hôn cốt này rồi.

Xử lý thanh toán xong, tranh thủ tại Tự Bảo Các có nhiều cường giả bảo vệ, cô kiếm một nơi thích hợp và dung hợp hôn cốt.

Bước đi ra ngoài, cô có loáng thoáng nhìn thấy 2 tên, Vương Đông và Hoắc Vũ Hạo, có lẽ bọn họ cũng nhận được thiệp mời giống cô, cơ chế đầu tư của Tự Bảo Các rất thú vị, mà đối tượng như Vũ Hạo và Vương Đông lại chính là những người đáng để đầu tư nhất của cái bảo các này.

“Hôn lực này,..” Cảm nhận được hôn lực xung quanh, có vẻ như 2 đứa nhóc lúc này bị truy đuổi bởi một đám người lạ rồi đây, mặc kệ, không liên quan gì đến cô, cô cũng không phải thánh mẫu muốn xen vào chuyện người khác.

Rẽ hướng, cô đi lệch sang bên phải tính đi đường vòng để về học viện, đi được hơn 2 km, cô nhận ra bầu không khí khác biệt, tuy đã thu liễm rất nhiều nhưng cái mùi đáng ghét này làm cho cô không tài nào nhẫn được, mũi cô lúc này đặc biệt mẫn cảm.

“Alvis, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, thứ hôn lực màu đen bản thiêu này là gì?” Hình Na tiến vào trạng thái đề phòng, cô đảo mắt tinh linh của mình khắp mọi nơi, dừng lại một lát sau đó tiếp tục giả vờ như không thấy gì nhìn hướng khác.

“Một tên áo đen” Hình Na giao tiếp với Alvis, “Hắn là ai?” Tên khốn này không hề giấu cô ngay từ đầu đầu, nhưng có lẽ là do vận xui đeo bám làm cho cô gặp tên này, hắn có lẽ muốn tiện tay giết cô luôn đây.

“Cảm giác hôn lực này, thứ bản thiêu này, Tà Hồn Sư” 3 chữ cuối được Alvis nghiêng răng cắn lợi nói ra, đám bản thiêu rác rưởi này vậy mà hoạt động tới đây luôn sao. Khốn nạn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Chiến đấu, thu hoạch phong phú

Nâng hôn lực lên mức tận cùng, sẵn sàng để võ hồn nhập thân bất cứ mọi lúc, Hình Na giả bộ như chưa phát hiện đối phương, cô cứ tiếp tục đi hướng về phía học viện.

Vừa đi vừa nghe Alvis giải thích về 3 từ Tà hồn sư, nói chung bọn chúng là những tên tàn ác, sử dụng máu, linh hồn của người sống để nuôi võ hồn của mình, cách tu luyện tà ác như vậy làm chúng lên cấp nhanh hơn người bình thường hàng trăm lần, nhưng đổi lại nếu bọn chúng cứ tu luyện lên cấp cao hơn bọn chúng sẽ mất đi mọi cảm xúc, chỉ còn lại một thứ trong đầu, giết, giết, giết sạch, khá may cho Hình Na có võ hồn thuộc tính tinh linh, tuy đây không phải là thuộc tính tốt nhất để đối đầu với Tà Hồn Sư nhưng nó cũng là thuộc tính của thần thánh, mang trong mình hơi thở của mẹ tự nhiên, đối phó với Tà Hồn Sư cùng cấp hoặc chênh lệch không quá xa, cô vẫn chiếm ưu thế.

Trận chiến này, ai là kẻ bắt đầu trước, hắn là kẻ thua cuộc. Tà hồn sư tĩnh lặng chờ đợi Hình Na tiến vào phạm vi chém giết của mình, còn cô cũng từ từ bước đi chờ hành động của đối phương, mỗi người một suy nghĩ, đó chính là giết chết đối phương.

“Đến rồi” Hình Na khuôn mặt không cảm xúc, đôi mắt cô nhìn về phía khoảng trống, một dặm cô bật nhảy lên trên phía cây cỏ thụ to, nhìn xuống dưới một hàm răng đầy máu, hình dạng một tên nhân loại nửa thân là con sư tử thân hình màu đen, nửa còn lại lại là hình dáng nhân loại, hình dạng của hắn làm Hình Na kinh tởm.

“Chậc” tiếng kêu đáng tiếc của tên Tà hồn sư, hắn vừa bất ngờ vừa tức giận, con mồi nhỏ của hắn vậy mà né được, sau lưng hiện lên bốn cái hồn hoàn, một hồn tông Tà hồn sư, hơi khó chơi rồi đây.

“Khắc khắc, bé con đáng yêu, xuống đây chơi với lão tử a, lão tử có kẹo a” Bằng một giọng nói hèn mọn và đầy thèm khát, tên Tà hồn sư thè lưỡi ra liếm lấy phần máu trên răng, đôi mắt chứa đầy huyết tính sát khí, nhìn Hình Na như cái xác chết làm cô chột rợn người lên, lần đầu gặp một đối thủ biến thái đến vậy.

Không nói gì, tiến nhập trạng thái võ hồn nhập thể, 3 hồn hoàn sau lưng và hai chân cô sáng lên

“Hôn kỹ 1: Gia tăng tấn công: 5 thành”

“Hôn kỹ 2: Gia tăng hôn lực: 5 thành”

“Hôn kỹ 3: Gia tăng phòng ngự: 8 thành”

“Hòn kỹ hòn cốt chân trái + phải: tốc độ, gấp đôi”

Hình Na lao tới nhanh đến mức như thể đột nhiên biến mất khỏi tầm nhìn của đối phương, hấn vừa quay mắt sang phía sau lưng thì kẻ sát hấn là một quả bóng màu đen đầy huyền bí và nguy hiểm, Shadow Ball, bị động cho một động từ trên cao xuống, đối phương bị đập thẳng vào đất, xương cổ có chút lệch.

Đang tính ra đòn tiếp theo, Hình Na Tackle + Swift tới đối thủ nhưng một luồng huyết khí bắn ra, hòn kỹ thứ 3 + 4 của tên Tà hồn sư sáng lên, hấn há miệng máu của mình ra, cặp răng như lóe sáng lên sắc bén, tính lao vào cắn nát đầu cô, xung quanh hấn có một lớp dịch đen nhảy đến từ khắp nơi bao phủ Hình Na

“Confusion + Psyshock” Đòn tấn công dạng tinh thần kết hợp giữa 2 skill xuất hiện, đối mặt với một hòn tông, nếu lơ là cô sẽ bị giết ngay lập tức, vì vậy ngay từ đầu phải xuất toàn lực, đối phương đột nhiên bị choáng, đòn tấn công bị lệch đi, nhưng như có một lớp hắc ám bao phủ tại đầu hấn, hắc ám lực nhanh chóng giúp hấn tỉnh lại, nhưng Hình Na đã kịp rút đi.

“Muốn trốn? nằm mơ!!” Tên Tà hồn sư gào lên điên cuồng, con mồi của hấn vậy mà tính chạy trốn, chưa từng có thứ đồ ăn nào đến tận miệng hấn mà còn thoát được cả, lớp nhảy xung quanh vẩy lên bao phủ Hình Na

“Hahaha, đây là hắc ám lực năng lực, đám hồn sư tầm thường tại đây có trốn đằng trời” Đây có lẽ là kỹ năng mà đối phương dùng để giết nhiều người, quả thật, nó như là khắc tinh đối với hồn sư tầm thường, nhưng với cô thì lại khác.

“Fairy Wind” Đòn tấn công mang thuộc tính Fairy xuất hiện, như một làn gió tươi mát thổi bay đi sự dơ bẩn của đối phương, xé toạc ra màn đêm hắc ám, Một lần nữa cô thoát khỏi Tà hồn sư.

Đôi mắt của đối phương chợt lóe lên một đường máu, càng đánh càng nổi giận, càng đánh càng mất lý trí, đây là điều mà Alvis vừa nói với cô, càng kéo dài, đối phương càng trở nên vô tri, đường đi của đối thủ hiện rõ trong mắt cô.

“Bên trái” nhắm lấy điều đó, làm sẵn chuẩn bị “Protect” một cái móng vuốt quất thẳng vào người cô được chặn lại, Tà hồn sư sử dụng hòn kỹ 1 + 2, móng vuốt trở nên dài hơn, đôi mắt càng trở nên vô hồn hơn, giết, “Kétttttt” dù bị chặn lại bởi Protect, nhưng đối phương không từ bỏ, dùng cánh tay còn lại cào lên hàng phòng ngự của Hình Na, như muốn xé nát cái lớp bảo vệ đáng ghét này, tiếng gào của hấn và tiếng cào cào vang lên liên tục.

Trùng mắt nhìn đối phương, Hình Na kịp thời làm phản ứng, từ hông tìm ra con dao, Tackle, một nhát đâm vào mắt đối phương hấn gào thét đau đớn nhưng vẫn không từ bỏ tấn công cô, lớp bảo vệ sắp nứt, “rắc rắc” các vết gãy đang dần hiện rõ.

“Al.” Đang tính nhờ Alvis trợ giúp, cô đột nhiên dừng lại, nếu cứ nhờ đối phương thì cô làm sao còn trở thành cường giả được, vận dụng chút tinh táo còn sót lại, nếu chạy đi thì không ổn, Smog thì không ngăn chặn được cái mũi của loài thú này, Swift quá yếu để đột phá, Fairy Wind lại là skill tấn công quần thể, thứ duy nhất cô còn có thể dựa vào là tinh thần bị ma hóa của đối phương, hi vọng lý trí mất đi thì hàng phòng thủ sẽ trở nên mỏng manh đi, cô làm liều.

“Confusion + Psyshock” không sợ hãi hướng cặp mắt mình vào phía cặp mắt đối phương, trực tiếp tấn công tinh thần một cách chính diện, đôi mắt lóe lên sáng rực, skill này được Hình Na sử dụng toàn bộ sức lực còn sót lại, nếu như không thể thắng được thì cũng làm choáng được đối phương, lúc đó đành phải nhờ Alvis.

Không phụ lòng người, quả nhiên mất lý trí đối phương tinh thần hải thật mỏng manh, cái đầu của tên Tà hồn sư như quả dưa hấu bị chày nện, nát ra nhiều mảnh, xương sọ vỡ vụn, máu bắn tung tóe, dính lên cả người cô.

- Tích, ký chủ đánh chết hòn tông tà hồn sư, khen thưởng 100000 exp, Sylveon đạt được skill Iron Tail.

Thở hổn hển ngồi trên mặt đất, vẫn rảnh rỗi chút dư lực cuối cùng quan sát xung quanh, phát hiện không có ai, cô gọi Sylveon ra và gục xuống, trận chiến vừa rồi cô được một lượng exp nhiều khủng khiếp, 1/3 tổng exp mà cô có, không ngờ giết chết Tà hồn sư mà cũng nhận được kinh nghiệm, hơn nữa skill Iron Tail đã xuất hiện, đòn đánh thuộc tính Steel (thép) Hình Na mong đợi đã có, đây là skill tấn công mạnh lĩnh vực cận chiến đầu tiên mà cô có.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: Ngày đầu ở nội viện, gặp lại Dạ Phong

Cố gắng ngồi dậy, Hình Na bất chấp hồi phục lại thể lực, rời khỏi nơi này về lại học viện sớm nếu không lại có biến, nếu đã có 1 tên Tà hồn sư ở đây, không biết liệu sẽ có 1 hay 2,3 tên tà hồn sư khác cũng tại đây không? Vác thân xác mệt mỏi về tới trường.

Hệ thống mở giao diện cá nhân và võ hồn.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 11

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 31 (178600/310000 exp)

Võ hồn: Sylveon (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon

Đăng cấp: 31 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail.

“Quả nhiên là kinh nghiệm đã tăng lên một khối lớn, thậm chí Sylveon đã học được skill Iron Tail, lợi khí trong cận chiến” Hình Na mừng rỡ với kết quả vừa rồi, quả nhiên chỉ có trong chiến đấu mới là cách để cô tăng lên thực lực nhanh nhất.

Đến được trường học, Hình Na nhanh chóng lại phòng tắm rửa ráy bản thân một chút, leo lên giường ngồi tu luyện hồi phục hồn lực, sau đó đến trung tâm học viện linh đồng phục nội viện, ngày mai là ngày cô rời khỏi ngoại viện gia nhập vào tầng thứ cao hơn, nơi đây ắt hẳn là sẽ có rất nhiều hồn sư lại đây, Hình Na cười vui vẻ chờ đợi cho ngày mai lại tới, hoàn toàn quên mất hôm nay cô vừa chiến đấu với thứ tà ác suýt mất mạng như thế nào.

Tại một hòn đảo xa xa khác, nơi đây cách xa với khu vực thường ngày của Hình Na, cô đang mặc một bộ đồng phục hoàn toàn mới, bước vào một khung cảnh xa lạ, đây là Nội viện.

“Lão sư, em là Hình Na, cho em hỏi ký túc xá của nội viện ở đâu ạ?” Hình Na bắt gặp hỏi một vị lão sư gần đấy, từ hồn lực dao động thì ắt hẳn là 8 hoàn hồn đầu la, quả nhiên cường giả đi đâu cũng thấy.

“Ồ, em là học viên mới của nội viện sao, em có thể đi thẳng về phía phải, qua một cái hồ nhỏ, đó là nơi mà các học viên mới của nội viện được xếp vào ở” Vị lão sư rất hiền lành không hề cao ngạo, đây cũng là một cách để tạo ấn tượng tốt với cường giả sau này, đã vào được nội viện chứng tỏ họ đều là con cưng của trời, giao hữu trước chỉ có thể là chuyện tốt.

“Em cảm ơn” Hình Na lễ phép đáp trả, cô bước đi theo lời hướng dẫn của ông, một tòa ký túc xá to lớn hiện ra trước mắt cô, sau khi làm xong thủ tục cô nhận được thẻ chứng nhận học viên nội viện và thẻ ký túc xá của mình, bước vào trong, hành lang trắng lẹ, các học viên cô gặp trên đường cũng rất mạnh, họ nhìn cô ngạc nhiên, có lẽ là do họ không nhận ra cô vì cô là người mới.

Đến trước cửa phòng của mình, đang tính mở ra thì một âm thanh quen thuộc vang lên bên tai mình.

“Yo, Tiểu Na, nhóc tham gia vào nội viện rồi à? sớm vậy” Đây không là ai khác ngoài Dạ Phong, người đã tham gia vào nội viện trước cô hồi năm 1, trong hân cao to hơn 1 tấc, hồn lực mạnh hơn 1 tấc, hừ, chắc tầm 45-47 cấp gì đó.

“Ừm, chào anh, Dạ Phong” Hình Na quay lại nói chuyện một chút với anh, sau đó bắt tay vào dọn dẹp phòng của mình, lúc cô làm hồ sơ cô có nhìn thấy trong danh sách cũng có một học viên năm 2 như cô, tên là Bích Nguyệt, nếu cô không nhớ nhầm thì đó chính là bạn cùng phòng không xuất hiện hồi cô ở ngoại viện, không ngờ cô ta cũng vô nội viện rồi.

Hẹn nhau gặp lại ở ngoài hồ, cô cũng đang tính hỏi thăm Dạ Phong một chút về tình hình nội viện ra sao để dễ làm việc hơn.

“Nội viện là một khu vực cách ly hoàn toàn với Ngoại viện, nếu nói bên ngoài toàn là thiên tài, thiên chi kiêu tử, thì bên trong nội viện lại là thiên tài trong thiên tài, không một ai không có thiên phú nghịch thiên, là những con quái thú trong quái thú”

“Khu vực này cũng khá giống như bên ngoài, khác biệt một chút là các học viên nội viện được nhà trường đầu tư nhiều hơn, các học viên cũng phải có nghĩa vụ hoàn thành một số nhiệm vụ nhất định, nếu không hoàn thành trong thời gian nhất định thì cũng sẽ bị đá ra ngoài”

“Tại đây có một tập hợp 7 người là Sư Lai Khắc Thất Quái, họ là niềm tự hào của học viên, danh hiệu này bắt nguồn từ hàng ngàn năm trước chắc em cũng biết rồi, hồn lực của họ đều nằm trong khoảng hồn vương 5 hoàn tới hồn đế 6 hoàn, toàn biến thái không thôi” Dạ Phong tổng kết lại một chút các điều đáng chú ý tại nội viện, nói xong cậu ta cũng hớp một miếng nước.

“Hừm, nói gì ghê vậy, chúng ta cũng không phải dạng vừa phải không” Hình Na không hề coi nhẹ bản thân, bọn họ mạnh vì bọn họ gia nhập trước, lợi thế về số tuổi làm bọn họ bước xa hơn một khoảng, nhưng không có nghĩa là họ thiên phú hơn cô và Dạ Phong.

“Tất nhiên, rồi một ngày nào đó tôi sẽ đá đít họ ra khỏi cái danh hiệu đó” Dạ Phong cũng tự tin không kém, tại nơi đây gặp được người quen cũng tốt, dễ nói chuyện hơn, đám trong nội viện này ai cũng ngẩng cao mặt không thèm nhìn xuống dưới, anh cũng không thèm quan tâm.

“Thế 7 người cực mạnh mà anh nói là ai?” Hình Na tò mò hỏi, dù sao biết trước còn biết đường mà nói chuyện, tuy ghét nói chuyện nhưng bắt gặp kiểu gì cũng phải chào hỏi 2 3 câu.

“Mã Tiểu Đào, Đái Thục Hành, Lăng Lạc Thần, Công Dương Mặc, Diêu Hạo, Trần Tử Phong, đó là 7 cái tên của bọn họ” Dạ Phong nói lâu lâu mấy cái tên ra, làm nội viện học viên 7 cái tên này nếu không rõ thì cũng đừng tự xưng mình là nội viện đệ tử.

“Hừm, vậy cái nghĩa vụ hoàn thành nhiệm vụ của nhà trường là sao? không hoàn thành là sẽ bị đá đít à?” Hình Na tò mò, tại đây còn có làm nhiệm vụ luôn ư?

“À, yên tâm, 6 tháng đầu gia nhập thì sẽ không có nhiệm vụ gì đâu, mọi thứ bắt đầu từ 6 tháng sau, nếu không làm sẽ phải xách hành lý cuốn gói liền, nhiệm vụ sẽ được phát từ Nhiệm Vụ Bảng, muốn tham quan không?” Dạ Phong trả lời qua loa một tý về vấn đề làm nhiệm vụ của nhà trường.

Gật nhẹ đầu, cô theo Dạ Phong tới một nơi quảng trường to lớn, một cái bảng được treo, hàng loạt các tờ giấy được ghim phía trên, mỗi cái là một nhiệm vụ, khi Hình Na nhìn kỹ và chạm vào thì.

- Tích, phát hiện nhiệm vụ bảng, mở ra nhiệm vụ giao diện, kính chúc ký chủ sớm ngày đột phá đến đẳng cấp cao hơn.

Âm thanh hệ thống làm Hình Na giật mình, nhiệm vụ của Sử Lai Khắc học viện vậy mà có thể trở thành nhiệm vụ của hệ thống luôn sao? hai mắt cô trừng to nhìn vào cái bảng làm Dạ Phong hoang mang, cái bảng này có gì đáng ngạc nhiên lắm sao, anh đã nói cái gì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nhiệm vụ bảng, nhiệm vụ đầu tiên

“Mỗi khi em hoàn thành được một nhiệm vụ tại đây, nhà trường sẽ ghi vào cho em một số điểm công hiến nhất định, nếu như em có thể đạt được một số điểm công hiến không lồ, em có thể đổi được mọi thứ mà nhà trường có, chỉ có em không đủ công hiến, chứ không có thứ mà Sử Lai Khắc học viện không có” Dạ Phong nói về cơ chế công hiến của học viện, không phải là bắt các học viên làm nhiệm vụ không, có thưởng mới là cơ chế hoạt động của nhiệm vụ bảng này, không treo miếng mồi ngon làm sao bọn học viên tình nguyện làm việc.

Đưa tay ra chạm lấy một cái nhiệm vụ, chỉ vào đó và nói “Đây là một ví dụ, nhiệm vụ này là truy nã đám đạo tặc ở phía Tây, thực lực yêu cầu là phải đạt được hồn tôn trở đi mới có thể nhận, công hiến ban thưởng là 500, so với mấy món đồ quý hiếm cần chục vạn, trăm vạn điểm công hiến thì nó chả khác gì hạt cát trong sa mạc cả” Nêu ra một ví dụ, anh chỉ cho Hình Na xem.

Tuy nhiên bây giờ trong đầu Hình Na, hệ thống âm thanh cũng đang vang lên:

- Nhiệm vụ, truy nã đạo tặc ở phía Tây, giết chết 0/8, khen thưởng nhiệm vụ 40000 exp.

Âm thanh như thiên sứ ném quà tặng thẳng vào mặt của Hình Na, cái nhiệm vụ này chỉ cần hồn tôn như cô là có thể nhận được, hơn nữa khen thưởng kinh nghiệm lại là một số lớn, quá thoải mái rồi.

“Dạ Phong đại ca, giờ em có thể nhận nhiệm vụ được không?” Hình Na lâu lắm rồi mới tỏ ra háo hức đến vậy, có hệ thống nhiệm vụ này cô có thể lên cấp càng nhanh rồi, cứ mãi tu luyện bình thường không biết khi nào mới lên được hồn đế hay hồn thánh đây. Kể từ khi cô 30, nhiệm vụ Tu luyện và Chạy bộ đều bị xóa đi, ý là giờ cô đã trưởng thành, nhiệm vụ thúc đẩy đã không còn nữa.

“Nhận nhiệm vụ thì có thể? nhưng không phải mới vô nội viện thì lo tập trung vào tu luyện đi sao? đâu ai bắt em phải làm nhiệm vụ ngay đâu? thay vì tốn thời gian cho việc này thì anh sẽ dẫn em đi tham quan khu vực tu luyện của nhà trường” Dạ Phong ngạc nhiên khi thấy cô khá thích thú với nhiệm vụ bảng, nhũn mỳ kì quái, anh tính dẫn cô bé này đến khu vực tu luyện, nơi đó thực dụng hơn nhiều.

“Không cần, anh cho em biết làm sao để nhận nhiệm vụ này đi” Hình Na không quan tâm đến khu vực tu luyện, cái mà cô cần quan tâm là nhiệm vụ bảng này cơ, việc tu luyện quá nhàm chán kèm theo quá lâu, đi theo con đường cô đi đến này cũng được nhưng áp lực trên vai cô quá nhiều, không thể cứ chậm rãi như vậy được.

“Nhận nhiệm vụ thì em cầm lấy tờ giấy này đến cái chị bên kia, yêu cầu nhiệm vụ chỉ là hồn tôn thì em có thể nhận được, nhưng thật sự thì anh nghĩ khu vực tu luyện vẫn tốt hơn chứ?” Dạ Phong thắc mắc

“Dạ vâng, đợi khi nào em hoàn thành xong nhiệm vụ thì nhờ anh dẫn em đi tham quan khu vực tu luyện, cảm ơn” Hình Na lập tức cầm tờ giấy đi theo hướng mà Hình Phong chỉ.

“Chị ơi, cho phép em đăng ký nhiệm vụ ạ” Hình Na lễ phép xin đăng ký

“À vâng, em là người mới à? lần đầu tiên tham gia vào nội viện sao không chăm chú vào tu luyện mà lại vào đây, không phải em còn 6 tháng nữa mới tới kỳ bắt buộc làm nhiệm vụ sao?” Chị bên công tác hỏi lại

“Dạ vâng, do khu vực này gần nhà bạn em, tiện thể em đi thăm luôn” Bịa đại một cái lý do mà mặt không hề cảm xúc, khả năng chém gió của Hình Na giờ đã lên một tầm cao mới.

“Oh, được thôi, đây là thẻ nhiệm vụ và hướng dẫn nhiệm vụ của em, chúc em may mắn” Việc sắp xếp cho nhiệm vụ rất nhanh, dù sao thì Hình Na cũng đầy đủ các điều kiện của nhiệm vụ lần này, cô cầm tấm thẻ và rời đi học viện, mới tới nội viện chưa bao lâu, còn chưa gặp ai ngoài Dạ Phong thì cô đã vác xác rời khỏi học viện một lần nữa.

Tiến về phía Tây Đẩu La Đại Lục, tới địa điểm mà nhiệm vụ thông báo, nơi đây cô gặp người ra nhiệm vụ, một ông lão lớn tuổi chạc 6-70 gì đó, sau khi thấy hồn hoàn sau lưng Hình Na ông xúc động bắt tay cô, có một thiên tài thế này thì xóm ông được cứu rồi.

“Ông ơi, cho cháu hỏi địa điểm và thời gian mà bọn đạo tặc này ở đâu ạ” Làm quen xong với người ra nhiệm vụ, cô đơn giản hỏi thăm một chút về tình hình xung quanh đây, biết thêm một chút thông tin rất có lợi cho việc chém giết đám đạo tặc đó.

“Ahh, chúng hay đến khu nhà trọ đằng kia chém giết, bọn chúng cướp bạc cướp tiền, một số phụ nữ bị bọn chúng hãm hiếp, sau đó bọn hắn rời khỏi bằng con đường rừng bên kia, chúng tôi đã nhiều lần nhờ giúp đỡ nhưng phía học viện cảm thấy chỉ là một đám đạo tặc nhỏ bé, thù lao lại quá ít nên không ai nhận, thật sự là cảm ơn cô, tiểu hữu ả” Ông lão chỉ về phía khu rừng, ông xúc động, may quá đã có người tới cứu bọn họ rồi.

“Cảm ơn ông, cháu sẽ giúp ông giết chết đám đạo tặc khốn kiếp này, trừ họa cho làng” Hình Na làm đúng nguyên tắc, hứa hẹn là sẽ giết chết đám rác rưởi kia, sau đó cô phóng vào khu vực rừng rậm, đôi mắt sáng lên.

“Tinh linh chi lực, các vì tinh tú, dẫn lối cho tôi” Các vì sao xếp thành hàng, ngôi sao này nối ngôi sao kia, tạo thành mũi tên chỉ lối cho Hình Na bước đi.

Tiến vào khá sâu bên trong, cô cảm nhận được một ít khí tức của con người, hình thái Sylveon được nhập sẵn, đối diện với đám giết người này cô cần phải cẩn thận hết mức, quan sát xung quanh cô phát hiện một tên cầm đao, trên đao còn dính máu.

Không nghi ngờ gì nữa, đối phương chính là mục tiêu của cô lần này, Hình Na không mạnh động ra tay mà lần theo phía sau, ẩn đi khí tức của mình, hệ thống có thông báo, nhiệm vụ chém giết là 0/8, điều đó chứng tỏ là sẽ có 8 tên tất cả, nên việc cô cần làm bây giờ là tìm lấy hang ổ bọn chúng mà hốt gọn một ổ.

Theo sau tầm 20 phút, cô nhìn thấy một hang động, nơi này hẳn là nơi mà bọn chúng tụ họp, phía trong thậm chí còn có một vài cô gái bị trói ném vào trong góc tường, chắc hẳn đây là một số phụ nữ của làng bị bọn chúng bắt đi, liếc mắt sang 2 bên, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, một tên còn lại không thấy, chắc là hắn đang đi đâu đó chưa về.

“Vây cũng tốt, 7 người, giết trước rồi chờ tên còn lại về sau” Hình Na như một cái bóng lẩn về phía sau, cô không muốn làm tổn thương đến mấy cô gái kia, mà để tránh bọn họ bị bắt làm con tin, thứ cô cần là một đòn đánh bất ngờ, cười lạnh, đôi mắt băng giá tràn ngập sát phạt quyết đoán, nhiệm vụ đầu tiên, bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 60: Chém giết, còn một tên cuối cùng

Đạt tới vị trí cần đến rồi, Hình Na quay người lại, há miệng ra, “Smog” một làn khói phủ kín cả cái hang động.

“Cái quái gì vậy?” Bọn cướp trở nên hỗn loạn, luồng khói này từ đâu xuất hiện tại đây? Bọn chúng rút vũ khí ra đề phòng, võ hồn hiện lên, đại đa số là thú võ hồn và khí võ hồn thông dụng, như là chó, mèo, hay là kiếm, rìu.

Ngay khi bọn chúng chưa kịp phát hiện, một nhát chém chéo chếch đối đối phương, máu bay tung tóe, Hình Na mặt lạnh vô tình mà chém giết đối phương bằng Iron Tail, đối với bọn rác rưởi này, không cần sự vị tha.

“Một tên” Âm thanh của Hình Na vang lên như từ thần mời chào, bọn cướp trở nên ngày càng hoảng loạn, làm sao bây giờ? Có mấy tên ngốc quơ vũ khí bậy bạ, trúng đồng bọn của mình, tên thông minh thì ráng mò ra khỏi đám khói, tính tìm bọn phụ nữ để làm bùa cứu mạng, đe dọa Hình Na.

Cô nào cho phép bọn này di chuyển theo ý mình, ra một đòn công kích dạng quần thể, Confusion, đám đạo tặc bị đòn tấn công tinh thần của Hình Na làm cho đầu đầu đến phát nổ, có vài tên không chịu được, mất mũi miệng phun máu, gục xuống dưới đất.

“L..làm ơn, t..tha mạng cho bọn tôi” Bọn cướp trở nên hoảng sợ hơn bao giờ hết, từ khi bắt đầu làm cái công việc này, bọn chúng cười đùa rằng không

sợ chết, nhưng đứng trước cái chết thật sự, đứng trước cái cảm giác bị mất mạng mà không hề hay biết gì, sự lo sợ, cái chết đang đợi mình, tất cả điều này làm cho tinh thần chúng trở nên hoảng loạn.

“Xi.. xi” Vài tên sợ đến nỗi tè ra quần, đứng không nổi, cảm vũ khí của mình lên, bỏ một cách không vững, cố chạy ra hướng ngược lại, chỉ mong một hi vọng là trốn thoát khỏi tên ác ma trong đây.

Đám phụ nữ cũng hoảng sợ không kém, bọn họ không bị lớp khói của Hình Na bao phủ, nhưng đứng từ bên ngoài lắng nghe tiếng gào thét của bọn đạo tặc, mùi máu tanh bao phủ khắp hang làm cho những người con gái chưa rõ sự đời như bọn họ hoảng sợ, cảnh tượng này rất kinh khủng.

“Muốn chạy trốn? Hỏi ta chưa” Âm thanh của Hình Na vang lên lần nữa, giọng nói của một đứa bé chưa đầy 12 tuổi vang lên, hồi chuông của tử thần được đánh, địa ngục đang đợi bọn họ xuống để phán tội.

“Shadow Ball” Tiến lên như chớp, Hình Na tiếp cận một tên cướp khác, đập lên người hắn một quả cầu tím đen, trúng vào người tên cướp, đầu hắn nổ tung, máu bắn tung tóe, có vài vết dính lên mặt của Hình Na.

Dùng một tay lau đi vết máu, miệng nở nụ cười lạnh, đôi mắt đầy huyết tinh “Hai tên”

- Nhiệm vụ truy nã đạo tặc: 2/8, còn lại 6 tên, xin ký chủ cẩn thận.

Âm thanh hệ thống vang lên như thúc dục Hình Na sớm hoàn thành nhiệm vụ, khuôn mặt vô tình của Hình Na không một chút gợn sóng, giờ tay lên tiếp tục chém giết.

“Ừa, Aaaah, Dừng..dừng lại đi” Liên tiếp các âm thanh cầu xin vang lên, nhưng sự đáp trả lại là những âm thanh của kim loại sắc bén đâm vào da thịt, tiếng máu văng tung tóe, mùi tanh của máu ngày càng nồng.

“Iron Tail, Tackle” Không cần sai đến hồn kỹ lẫn skill tầm xa, Hình Na liên tục chém giết, 3, 4, 5, 6 “Còn một” Hình Na đưa dao lên nhìn vào đối phương.

“Khi các ngươi giết người, hay khi các ngươi làm chuyện xấu, cường hiếp gái nhà lành, phá nhà phá xóm, các ngươi đã bao giờ lĩnh ngộ cảm giác này chưa?” Âm thanh còn non nớt vang lên, nhưng trong đó không hề có một tí cảm xúc nào, không vui, không buồn, thậm chí không tức giận, điều này mới là kinh khủng nhất, như là một cỗ máy, cô không quan tâm đối phương là ai, chỉ biết nếu đã làm chuyện xấu thì, các ngươi đã chuẩn bị cho ngày hôm nay chưa thôi?

Lớp khói dần tan đi, một cô bé trên người dính đầy máu, đôi mắt màu xanh dương của Sylveon nhìn tên đạo tặc cuối cùng như xác chết, đáng lý với thân hình nhỏ nhắn đáng yêu, đôi nơ màu hồng xinh đẹp được gắn trên mái tóc và cổ, cô phải là một tiểu thiên sứ được gửi tới đại lục này để ban phúc cho loài người, nhưng giờ đây những vết máu lấm lem bám lên người cô, đôi mắt lạnh lùng như băng giá, cô bây giờ đang là sứ giả công lý, đồ sát chết những tên cặn bã của xã hội.

“Sẵn sàng chưa” Hình Na đối diện với tên cuối cùng, cô cười một cách dễ thương, cười thật tươi, đúng vậy, cười càng tươi chứng tỏ bây giờ cô càng nguy hiểm, trong mắt tên cướp Hình Na như một con quái vật.

Hai chân đứng không vững, đùi quần nay đã ướt đầm, miệng hắn run rẩy “X..xin.. tha.. cho” Hai mắt liên tục ứa trào ra nước mắt.

“Xoẹt” Máu vung lên, đầu lia khỏi cổ, không một chút thương tiếc, Hình Na quay đầu lại nhìn đối phương “Quá muộn rồi, nhớ kỹ khuôn mặt của ta, ráng kiếp sau làm người tốt, nếu không thì hãy ráng chờ đợi đi, cảm giác tử vong này sẽ đến tìm ngươi một lần nữa” Hình Na ngồi xuống, đôi mắt nhìn thẳng vào đôi mắt của đối phương, cặp mắt đó vẫn trừng trợn ra nhìn vào cô, như thể không tin rằng đối phương một cô bé 11 tuổi lại quyết đoán đến vậy.

Cơ thể mềm nhũn lại, tay phải dấu ở phía sau cầm con dao nay không còn giữ được nữa “keng” âm thanh va chạm với mặt đất vang lên.

“Quả nhiên kẻ xấu vẫn là kẻ xấu, trước khi chết vẫn còn muốn phản kháng” Hình Na nhìn vào con dao, không cần nhờ vào tinh linh đôi mắt, cô vẫn dư sức biết được đám này có chết thì bản tính vẫn không đổi.

“Các cô an toàn, nhưng mà, vẫn còn một tên cuối, hãy trốn vào bên trong kia, nếu không có chết thì đừng trách tôi, nhiệm vụ của tôi chỉ là giết chết đạo tặc thôi, còn mạng sống của các cô thì tự mình giữ lấy” Hình Na tháo dây dây thừng ra, cô không vì bọn họ là con gái mà nhu hòa, đứng tại nơi nguy hiểm như vậy, thả lỏng cũng là một tội ác, bản thân cô còn lo chưa xong, lo cho đối phương thì chỉ có tên ngốc thôi, đừng quên, cô không phải là thánh nữ, nhắc nhở đã nhắc rồi, đứa nào còn không tuân theo, chết không liên đến cô

Tên còn lại chưa quay về chắc hẳn là boss của đám này, những rác rưởi ở đây đều chỉ là một hoàn, 2 hoàn, hèn gì mà các học viện không thèm để ý đến nhiệm vụ này, tuy nhiên nó lại khá thích hợp với cô.

Bỗng dưng quay người lại, cô nhìn về phía phương xa, sau đó lắng nghe âm thanh của hệ thống 7/8, còn một tên, đang tới.

Đứng từ bên ngoài, mùi máu tươi chảy ra làm ô ứ cả hang động này, đối phương dễ dàng ngửi thấy, hắn cảm thấy tức giận gào lên.

“Tên chuột nhất nào dám động đến hang ổ của tao” Mang trên người đôi cánh dơi, sau lưng là 3 cái hồn hoàn 2 vàng, 1 tím, hồn tôn. Khí tức này, rất

quen thuộc, giống với tên cô giết khi đi về từ Thương Bảo Hội, Tà hồn sư.

Xem ra nhiệm vụ nhà trường lấy thiếu thông tin rồi, một hồn tôn Tà hồn sư ở đây mà yêu cầu nhận nhiệm vụ chỉ là hồn tôn, đúng là không có miếng ăn nào miễn phí rồi, hệ thống cho kinh nghiệm nhiều như vậy quả nhiên là có tính tới tên này.

“Xin chào đại ca ca” Hình Na sẵn sàng chiến đấu, cô cười thật tươi, không giống lúc vô tình khi chém giết đám rác rưởi hồi này, lúc này cô đang tức giận, nhìn vào khuôn mặt còn sót lại vết máu nơi khóe miệng, chắc hẳn hấn ta vừa mới sẵn giết con người xong, Hình Na bằng đôi mắt đầy băng giá khác hẳn với nụ cười phía dưới, nhìn hấn và nói “Cặn bã, chịu chết chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Lộ mặt, Tà hồn sư, liệt sát

“Ranh con, người dám động vào hang động của ta” Tên hồn tôn Tà hồn sư khát máu nhìn vào Hình Na, con bé nhỏ này vậy mà có thể giết chết đám thuộc hạ của hấn, mặc dù chỉ là một đám 1 hoàn, 2 hoàn cùi bắp, nhưng bị một đứa bé như vậy giết chết, không đơn giản.

“Mà, cũng tốt, ta cũng đang muốn ăn thịt trẻ con, nay có con mồi đến sẵn miệng cho ta nhắm, rất tốt” Tà hồn sư thè lưỡi ra liếm lấy vết máu còn sót lại, hấn nhìn Hình Na bằng một cách thêm thường, trông như là đang điên cuồng nhưng tay hấn phía sau đã sẵn sàng để vồ tới, bóp nát con mồi phía trước, một con bé có thể giết hết đám người ở trong hang này, ắt hẳn phải là hồn tôn, thậm chí còn có thể là hồn tông, chỉ có kẻ ngu mới dám thả lỏng trước đối thủ mạnh như vậy.

Nhìn thấy động tác giả bộ của đối phương, có lẽ hấn muốn làm giảm sự đề phòng của cô đối với hấn, dù sao thì đấu với một tên đối thủ ngu si thì đơn giản hơn nhiều so với đấu với một tên đối thủ thông minh, sự nhầm lẫn trong việc đánh giá đối phương có thể làm thay đổi thế cục trận đấu.

Hình Na cười lạnh, có lẽ hấn ta khá thông minh, nhưng mọi thứ trong hang động này đều nằm trong tầm mắt cô, hơn hết, cô không có thói quen chiến đấu một cách hơi hợt, hồ vồ thò cũng phải dùng hết sức, nói chi đối phương lại là một hồn tôn Tà hồn sư mạnh mẽ,

Bầu trời đêm đang đến, nơi đây làm cho đối phương tự tin hơn, bóng đêm làm bạn với cái ác, người ta thường nói như vậy, nhưng mà nơi này cũng là lãnh địa của cô, tại trong khu vực có ánh sao, cô cũng là chúa tể chứ không riêng gì đối phương.

“Hề, người có tự tin giết được ta sao?” Hình Na thuận theo ý muốn của đối phương, giả bộ làm một thiên tài cao ngạo không biết suy nghĩ, để xem ai lừa được ai.

Tay phải đưa ra, hồn lực tập trung vào bên trong, Hình Na ngạo nghễ bước tới, tính lại gần đối phương thì đúng như kế hoạch, tên Tà hồn sư giờ ra nanh vuốt của mình, 3 cái hồn hoàn sau lưng cùng lúc sáng lên “Hồn kỹ 1+2+3: Ác ma chi trào”.

Đôi mắt Hình Na tròn trĩnh lên ngạc nhiên, đối phương thấy vậy vui mừng, “Hahahaha, quả nhiên là đám thiên tài rác rưởi, suốt ngày sống trong giàu sang” - cuối cùng cũng chả phải chết trong tay ông, chưa kịp nói hết câu cuối, hấn giật mình nhìn đòn đánh của mình bị chặn lại, một vòng tròn bao quanh con bé vừa rồi.

“Protect” Hình Na đơn giản phòng ngự, coi như hàng phòng vệ có gãy đi chẳng nữa nhưng mà cô đã tiếp cận đối phương, vậy là đã đạt được mục tiêu.

“Quả là rác rưởi, đám ô tạp như người quả nhiên chỉ biết mấy trò mèo cào này thôi nhỉ?” Cô thì thầm vào tai đối phương với ánh nhìn chế giễu, cái đuôi nhanh chóng đâm vào ngực của đối phương, một lớp hắc ám từ hư không kéo lại chặn lấy cái đuôi của Hình Na, vết đâm bị chệch lệch sang bên trái, chặt đứt cánh tay của đối phương.

“Aaaaaahhhhhh” Tiếng gào thét trong điên cuồng, âm thanh xen lẫn sự phẫn nộ và đau đớn, cộng thêm một chút sợ hãi hấn nhìn Hình Na bằng một cặp mắt âm trầm khủng khiếp, thấy Hình Na chuẩn bị một lần nữa ra đòn tiếp, vội dùng cánh tay còn lại để che đi vết máu trào ra, hấn vỗ cánh bay thật nhanh để chạy trốn.

Màn hắc ám kéo xuống, như che chắn hấn khỏi tầm nhìn của Hình Na, hấn cô bay thật xa, bay thật nhanh để trốn khỏi con bé quái thú hình người đó, quá khủng khiếp, chỉ trong một tích tắc cô ta tính ra hết mọi suy nghĩ của bản thân, nếu không chạy nhanh thì ông sẽ thật sự trở thành một cái xác chết, còn việc bảo thủ thì cứ để sau, con nhỏ đó có tu luyện nhanh thế nào thì làm sao bằng ông hấp thu tinh huyết của đám người ngu xuẩn được, rồi một ngày nào đó, cô sẽ vào bụng ông.

Bay đi được một đoạn xa, cảm thấy rằng bản thân đã an toàn, tên Tà hồn sư thả lỏng cơ thể, đang tính tìm một chỗ để hấp huyết và nghỉ ngơi, bỗng nhiên một cơn gió thổi từ khắp nơi như bao chặt ông lại, không di chuyển được “Cái quái gì thế này” tên Tà hồn sư gào lên, đang tính dùng hồn kỹ để tránh thoát thì ông cảm thấy phía sau mình có cái gì đó.

“Đại ca ca đi làm em buồn quá a ~” Âm thanh nhõng nhẽo của một cô bé chưa lớn, nếu là một lolicon ở đây chắc chắn hấn ta sẽ mừng rỡ quay đầu lại

ôm lấy Hình Na, nhưng tên Tà hồn sư thì trở nên run rẩy, bằng cách nào, khi nào, tại sao, rốt cuộc thì làm thế nào mà cô ta có thể ở phía sau lưng mình được, cơ thể cứng ngắc đưa con mắt đảo ra phía sau, khuôn mặt đầy mồ hôi hột.

“Bắt được rồi nhé, trò chơi trốn tìm kết thúc” Hình Na đang bay bằng đôi cánh tinh linh phía sau nở nụ cười thật tươi, nụ cười ấy xinh đẹp đến nỗi tim của đối phương đập mạnh suýt phá lồng ngực bay ra ngoài, tất nhiên không phải vì nét dễ thương này, mà là con sợ hãi từ vong kéo tới toàn thân.

Cố gắng nhanh nhất quay người lại dùng hồn kỹ của mình tấn công đối phương, ông giơ tay lên nhưng bị khuôn mặt Hình Na áp sát, “Confusion + Psyshock” đòn tấn công tinh thần cận mặt được phóng ra, kết quả là đối phương thất khiếu chảy máu, khuôn mặt đỏ tươi của đối phương run rẩy, nếu như đòn tấn công tinh thần của cô mạnh hơn xiu nữa thì đã có thể thấy cánh dơi hầu nổ tung rồi, “Chắc” Hình Na cảm thấy hơi tiếc, lạnh lẽo nhìn đối phương.

“Nếu đã kết thúc, vậy tạm biệt nhé” Lời tuyên ngôn từ hình đã được tuyên bố, câu nói đó như đám linh hồn nhỏ bé của đối phương.

“D...D” Âm thanh phát ra không thành lời, khắp miệng toàn là máu, trước khi chết hẳn còn cô giơ tay lên bóp cổ Hình Na.

“Xoẹt” Âm thanh gãy gọn dứt khoát, đầu lia khỏi cổ, thân bị chẻ đôi, đối với những tà hồn sư như vậy thường có rất nhiều chiêu trò khác nhau, nếu như chỉ chặt đầu thôi thì có khả năng đối phương vẫn còn khả năng sống hoặc có thể ra đòn cuối cùng, vì an toàn, phanh thây đối phương ra.

- Tích, ký chủ giết chết hồn tôn Tà hồn sư, ban thưởng kinh nghiệm 70000 exp

Âm thanh hệ thống chỉ nêu lên khi cơ thể đối phương bị phân năm xẻ 7, quả nhiên là còn chiêu trò khác mà, nếu lúc này mà cô nhận từ một chút, thì giờ ai nằm dưới đất còn là một vấn đề khác nữa đây, thử phào nhẹ nhõm, nhiệm vụ hoàn thành, đem đầu của đám đạo tặc quay về phía ngôi làng phía Tây để trả nhiệm vụ.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ truy nã đạo tặc phía Tây, xin mời đến vị trí giao nhiệm vụ để trả.

“Hừm, xem ra là trả nhiệm vụ cũng cần phải gặp mặt người giao nhiệm vụ nhỉ? Hệ thống có vẻ rất gắt, xem ra chơi đùa là không có khả năng rồi, cơ mà giết chết một Tà hồn sư kinh nghiệm còn nhiều hơn cả nhiệm vụ, đùa à?” Hình Na quay người lại, ý tưởng cheat trong đầu chợt lóe qua, nhưng bị hệ thống một câu xé nát, bay lên không bằng đôi cánh màu xanh của mình, cô quay lại phía ông lão để trả nhiệm vụ.

- Tích, ký chủ hoàn thành nhiệm vụ truy nã đạo tặc phía Tây, đạt được 40000 exp

- Tích, ký chủ thăng cấp, đẳng cấp bây giờ là 32.

Nhanh thật, người ta tu luyện cả tháng trời chưa chắc lên được 1 cấp, đây cô đi làm nhiệm vụ chưa đầy một tuần đã lên một cấp, xem ra cấp 40 cô sẽ đạt đến nhanh thôi, mặc dù nguy hiểm thì tràn đầy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Trở về, Điên cuồng xoát nhiệm vụ

Hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, Hình Na cất cánh bay về phía học viện, mặc dù cô có thể đi xe ngựa trở về nhưng quá lâu, làm nhiệm vụ đầu tiên xong cô cảm nhận rằng bản thân cực kỳ yêu thích cái nhiệm vụ bẻ gãy rồi, quá tuyệt vời, lên cấp quá nhanh.

Cố gắng bay tốc hành về Sư Lai Khắc học viện, dừng chân tại mảnh đất cách xa ngoại viện, cô tiến tới chi quản lý bên nhiệm vụ bảng.

“Em đã hoàn thành nhiệm vụ, đây là chứng nhận, làm phiền” Hình Na đưa ra chứng nhận lấy được của ông lão, cô hoàn thành nhiệm vụ rất nhanh và đưa về 8 cái đầu lâu, giờ cô rất mong đợi vào nhiệm vụ tiếp theo.

“A, em là cô gái mấy hôm trước mới đến đây sao? Em hoàn thành nhiệm vụ nhanh vậy à, không tin được, quả nhiên là học viện nội viện không có ai là đơn giản cả, được rồi đợi chị một tý, nhiệm vụ của em sẽ được xác nhận ngay thôi” Chị gái cầm chứng nhận của Hình Na rồi đi trong một lát, sau đó quay trở lại.

“Chúc mừng em đã hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên, nhiệm vụ thẻ của em đã được tích vào 600 điểm tích lũy” Nở nụ cười thân thiện, cô bé này mới chưa đầy một tuần đã có thể hoàn thành nhiệm vụ nhanh như vậy, tuy không phải là nhiệm vụ khó khăn gì nhưng quả nhiên là đáng sợ thật.

“600 điểm? Em tưởng là 500 chứ?” Hình Na ngạc nhiên hỏi lại, cô nhớ ban đầu nhiệm vụ chỉ cho có 500 điểm thôi, mặc dù thực chất thì nó cần cho nhiều hơn như vậy, một Tà hồn sư xuất hiện, nhiệm vụ này mà dễ thì chắc cô chết mất, may mà người thực hiện là cô, không thì người khác có lẽ đã trở thành xác chôn thây trong cái hang đó rồi.

“À, vì em hoàn thành nhiệm vụ sớm hơn dự kiến, đã đạt được hoàn mỹ loại đánh giá kết thúc nhiệm vụ, tích lũy của em được tăng lên 20% là 600 điểm đó” Chị gái trả lời

“Vâng, vậy nếu giờ em tiếp tục nhận nhiệm vụ có được không ạ?” Đây là điều cô quan tâm, không biết liệu học viện có nghiêm cấm việc làm nhiệm vụ liên tục không, dù gì thì điều này cũng ảnh hưởng tới việc tu luyện của học viên và cả tính mạng của họ nữa.

“Không có vấn đề gì, chị là Huyền An, em có thể gọi chị là An tỷ, nhiệm vụ thì em có thể nhận liên tục, thậm chí nhận nhiều lần một lúc, nhưng nếu không hoàn thành cũng sẽ bị trừ tích phân, cơ mà nếu cứ làm nhiệm vụ thì em có kịp thời gian tu luyện không?” Làm một nhân viên bên nhiệm vụ bằng, cô rất hoan nghênh các học viên có thể tích cực làm nhiệm vụ, nhưng đối với một mầm non có tiềm năng như vậy, cô cũng không đành lòng nhìn nó bị vùi dập.

“Tất nhiên là không sao rồi, An tỷ, em thấy chỉ có trong đánh nhau thì hồn lực của em mới tăng lên nhanh nhất, ngồi một chỗ tu luyện chưa chắc gì đã bằng ra ngoài, hơn hết em cũng muốn rèn luyện khả năng thực chiến của mình” Hình Na gọi một tiếng An tỷ thật êm tai, nói ra lý do của mình xong cô cúi chào đi về phía nhiệm vụ bằng.

“Nhiệm vụ, nhiệm vụ, là la” Vừa đi vừa nhảy chân sáo, bây giờ Hình Na trông y như một đứa bé 11 tuổi chân chính chứ không hề giống một con ác ma đã đồ sát 8 tên đạo tặc lúc trước, tại một nơi an toàn, cô có thể thả lỏng được rồi.

Nhiệm vụ: Thu thập Bách Vũ Thảo 0/50, thưởng kinh nghiệm 70000 exp

Nhiệm vụ: Thu thập mật rắn của 30 con trên 500 năm Mạn Đằng La Xà, thưởng kinh nghiệm 90000 exp

Nhiệm vụ: Thu thập 5 cái đuôi chứa nọc độc của Bộ Cạp Tím 1000 năm hồn thú, thưởng kinh nghiệm 130000 exp

Nhiệm vụ: Truy sát một tội phạm hồn tôn bỏ trốn tại mép ngoài phía nam Tỉnh Đẩu Đại Sâm Lâm, thưởng 120000 exp

“4 cái nhiệm vụ, đủ rồi, vừa đủ kinh nghiệm cho mình lên cấp 33” Hình Na tính toán, cô xem xét thấy một số nhiệm vụ phù hợp với mình, trước cái nhìn của nhiều người, quyết đoán lấy xuống 4 tờ đơn nhiệm vụ.

Đang tính quay người thì một âm thanh phía sau vang lên.

“Cậu có chắc là sẽ làm nhiệm vụ liên tục không, như vậy sẽ ảnh hưởng đến thời gian cậu tu luyện đấy” Một anh chàng tầm 13,14 tuổi có lòng tốt đến hỏi thăm, cùng là học viên nội viện, cậu cũng có ý tốt muốn nhắc nhở.

“Cảm ơn, cậu là” Hình Na nghi hoặc nhìn về phía cậu bé phía sau, hình như 2 người chưa từng gặp mặt, nhưng có thể ở lúc này ra nhắc nhở 1 người lạ, cũng coi như là tốt bụng đấy chứ.

“Minh là Tôn Vũ, lần đầu gặp mặt” thấy Hình Na hỏi tên mình, cậu rất sáng khoái mà giới thiệu bản thân.

“Minh là Hình Na, mới vào nội viện gần đây, còn về nhiệm vụ thì mình muốn rèn luyện khả năng sinh tồn thôi, không có vấn đề gì đâu, việc tu luyện quan trọng nhưng thực chiến cũng đóng phần không kém phải không?” Hình Na cười bắt tay cậu bé, xoay đó cô quay người lại gần Huyền An nơi công tác, đưa lên nhiệm vụ mình muốn làm.

“Làm phiền”

“Ồ, 4 cái một lúc, em thật sự là không quan tâm đến việc tu luyện luôn sao?” Huyền An lo lắng nhìn Hình Na.

“Làm nhiệm vụ thì có thể, nhưng nhiều như vậy một lúc thì sẽ tốn rất nhiều thời gian, làm nhanh thì một tháng, dài thì 2,3 thậm chí 4,5 tháng, tốn thời gian nhiều như vậy có đáng không?” Huyền An khuyên nhủ Hình Na

“Em ổn, không sao, chị xác nhận nhiệm vụ giúp em đi” Hình Na cười, cô không do dự mà từ chối lòng tốt của Huyền An, nếu chị ta mà biết con bé này chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là lên cấp thì cũng chả phải nhắc nhở như vậy rồi, một tên hồn tôn bình thường tu luyện 2, 3 tháng mới lên một cấp, còn Hình Na chỉ cần đi làm nhiệm vụ, đối với một người trời sinh trong rừng rậm như cô, đừng nói 1 tháng, coi như chưa đầy 3 tuần cô cũng đã có thể hoàn thành hết nếu không có yếu tố bên ngoài can thiệp rồi.

“Được rồi, em đợi tỷ” Huyền An xác nhận nhiệm vụ hộ Hình Na, cô bé này rất kiên cường, cặp mắt đó nếu đã quyết thì không ai cản lại được, thôi đành vậy, chị ta quay lại làm xác nhận cho Hình Na.

“Em cảm ơn” Lấy xong mọi thứ thiết yếu, Hình Na lại bắt đầu một cuộc hành trình làm nhiệm vụ mới, lần này là phía Nam, cô phải đẩy nhanh tốc độ lên cấp mới được.

Bắt trên chuyến xe ngựa chuyên chở bằng hồn thú, đi được nửa đoạn, cô rời xuống và thanh toán tiền, cứ đi như vậy quá lâu, “Tình linh chi dục” Hình Na cất cánh bay lên hướng thẳng về phía Nam của Tỉnh Đẩu Đại Sâm Lâm, thế này vừa nhanh vừa giúp cô làm quen với trên không, sau này có gặp đối thủ có võ hồn hoặc hồn đạo khí bay lượn thì cô còn biết đường mà chiến đấu.

Bay từ sáng đến tối, vài đoạn dừng nghỉ một chút, bây giờ dưới chân Hình Na là một mảnh rừng um sùm, phía dưới là nơi mà nhiệm vụ thông báo, đôi mắt sáng lên, cô đáp xuống mặt đất, bước vào một lần nữa Tỉnh Đẩu đại sâm lâm, chờ cô, một ngày nào đó cô sẽ mạnh mẽ hơn tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Liên tục rời đi, nhiệm vụ cuồng ma danh hiệu

Đáp xuống mặt đất, Hình Na bắt đầu dựa vào cặp mắt và cái mũi thính của cô, bản năng của loài mèo giúp cô tìm kiếm các loại thảo dược khá nhanh.

Đi tiến sâu vào bên trong, cô liên tục gặp phải một số trăm năm hồn thú, với một hồn tôn 3 hoàn siêu hoàn hảo như Hình Na thì có thể cho qua rồi, nhanh chóng lướt qua, cô chỉ phát ra một chút uy áp của vạn năm hồn hoàn để bọn chúng biết đường lui, tổn sức ngay đoạn đầu của cuộc hành trình là một việc ngu xuẩn.

Gặp được những cộng Bách Vũ Thảo đầu tiên, cô bắt đầu công cuộc gặt hái, trước khi nhận nhiệm vụ thu hoạch này, tất nhiên là Hình Na đã dùng hết tích lũy tiền bạc vốn liếng để mua một cái trữ vật, tất nhiên là loại nhỏ, còn kiếm mật rắn của Mạn Đăng La Xà và đuôi của Bộ Cạp Tím đem về cũng là một vấn đề, bọn chúng sinh sống khá gần phía trung tâm Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, nếu không may bắt gặp vạn năm hồn thú thì chỉ có đường xách dép mà chạy thôi.

Tổn khoảng 2 tiếng đồng hồ cô thu nhặt được khoảng 10 cộng Bách Vũ Thảo, dùng lại Tinh linh mất, phát hiện xung quanh không còn loại thảo dược này nữa, Hình Na bắt đầu tiến sâu hơn.

“Khí tức này?” Đưa mũi lên ngửi, cô thấy được một hương vị nguy hiểm, trực giác cho cô thấy được bản thân không nên đi lối này, lùi lại chỉnh lại hướng đi, tiếp tục tiến về một hướng khác cũng có cùng loài thảo dược, tiếp tục công cuộc thu hoạch.

Quá trình hái được thảo không có gì quá nguy hiểm, lâu lâu gặp được 1, 2 con ngàn năm hồn thú, nếu yếu thì cô sẽ đánh giết đối phương một cách nhanh chóng, còn nếu đối phương quá mạnh không thể đánh giết ngay lập tức thì cô sẽ chọn phương án tránh né, lợi thế miễn công chiến hồn sư hiện ra rất rõ rệt.

Cứ thế lặp qua lặp lại, tổn mất vài ngày cô cũng thu hoạch đủ số lượng Bách Vũ Thảo, đem chúng thu thập vào trong hồn đạo khí trữ vật, Hình Na tiến sâu vào hơn.

Không có gì đáng ngạc nhiên, dựa vào đôi mắt tinh linh của mình, việc tìm kiếm một số hồn thú nhất định khá đơn giản, Hình Na bỏ 2 tuần để đánh giết đủ số lượng Mạn Đăng La Xà, lấy đủ số mật rắn, lượng exp cô thu được cũng khá khá, khoảng 18000 exp vào miệng.

Kế tiếp cô hướng mục tiêu sang Bộ Cạp Độc, kể từ khi Sylveon học được Toxic Hình Na không quá lo sợ về độc tố cùng cấp, bản thân kháng tính cho phép cô loại bỏ rất nhiều nguy cơ rình rập, các loại thảo dược mang độc tố đối với cô đều trở nên vô hiệu, rất là tiện lợi.

“Smog” Phun khói ra, đề tăng thực lực bằng skill và hồn kỹ, sau đó “Confusion + Psyshock”, lại gắn kèm theo skill “Iron Tail”, không có gì khó khăn, chỉ với một chuỗi combo thông dụng, đánh lạc hướng, tấn công tinh thần từ xa làm đối phương tê liệt hoặc bất tỉnh, sau đó ra đòn kết thúc.

Hình Na dường như trở thành bá chủ của mép ngoài Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, đám hồn thú trở thành miếng ăn trong mắt cô, tất nhiên là cô không quá mức thị sát, nếu giết hết bọn này thì sau này có nhiệm vụ cần rất khó kiếm, với một tinh thần tính toán lâu dài trông như rất có lòng vị tha, Hình Na bỏ qua các con hồn thú không liên quan đến nhiệm vụ của mình.

“Hoàn thành tất cả, Phù, tìm tên hồn tôn còn lại thôi” Làm xong tất cả yêu cầu cơ bản, còn kiếm tên tội phạm hồn tôn, đành phải bỏ thêm một chút thời gian vậy, nếu không có đầu mối kiếm đối phương rất khó.

“Alvis, nhờ cô, có thể bói cho tôi một quẻ tìm một tên hồn tôn tội phạm bỏ trốn được không” Khi không có vấn đề quan trọng, có một cái kim đuôi vững chắc ở đây nếu mà không ôm thì chỉ có kẻ ngu, Hình Na lập tức nhờ Alvis kiểm hộ tung tích đối phương.

“Rốt cuộc là cô và tên khốn nào đó có mối thù hận thâm sâu đến mức nào mà phải nhờ đến cả tôi vậy, cái nhiệm vụ đó có quan trọng đến vậy sao?” Alvis không quá tình nguyện, mặc dù đã hứa là sẽ giúp cô khi cô cần, nhưng việc nhỏ như vậy mà cũng nhờ đến bản thân, cảm thấy bản thân là báu vật lại không được trọng dụng, cô có hơi ức chế về vấn đề này.

“Quan trọng, quan trọng mà” Đối với Hình Na tất nhiên là quan trọng, đây là phương thức kiếm kinh nghiệm của cô mà.

Được trợ giúp của Alvis, Hình Na nhanh chóng tìm ra đối phương, tính từ lúc đi tới giờ đã trôi qua 3 tuần, cô hoàn thành tất cả nhiệm vụ, chưa trả nhiệm vụ thì cô đã đạt được đến hơn 50000 exp từ việc chém giết hồn thú và tội phạm hồn tôn, hệ thống khẳng định rằng chém giết hồn sư được hệ thống xác nhận là tà ác thì sẽ được khen thưởng, hơn nữa càng tà ác thì càng được nhiều exp, đôi khi còn có cả vật phẩm lẫn skill sẽ được rơi ra, từ đó Hình Na đi lên con đường làm anh hùng chính nghĩa trừ tà diệt ác không đường về.

Nói vậy thôi, chứ cô lập tức cất cánh bay về nội viện trả nhiệm vụ, thời gian cấp bách, hoàn thành càng nhiều nhiệm vụ thì được càng nhiều exp, mà càng nhiều exp đẳng cấp lên càng nhanh, lên tới cấp 33, cô không về ký túc xá mà tiếp tục công cuộc làm nhiệm vụ của mình.

“Em có bị cường nhiệm vụ không vậy? Bộ nó vui lắm à?” Dạ Phong đồ mồ hôi nhìn cô, từ lúc vào đây tròn 1 tháng cô chưa đi đâu quanh nội viện nhiều lắm, suốt ngày làm nhiệm vụ miệt, bộ làm nhiệm vụ vui vậy sao.

“Em có thứ cần đổi nên em muốn tích cực làm nhiệm vụ” Trả lời bằng quơ, cô nhanh chóng lựa chọn đối tượng tiếp theo để làm.

Sau 4 tháng trời, Hình Na lên cấp 37, tốc độ lên cấp nhanh kinh người, cô dần trở thành khách quen của nhiệm vụ bằng khu vực, Huyền An thường xuyên gặp mặt với cô, việc Hình Na hoàn thành nhiệm vụ cô cũng được hưởng hoa hồng nên thái độ của cô với Hình Na rất tốt, như chị em thân thiết, cũng như chúa cứu thế giúp Huyền An có được nhiều tích lũy hơn, cảm giác làm quản lý rất tốt, Huyền An vui vẻ giúp Hình Na xác nhận nhận và trả nhiệm vụ, mỗi lần cô đi đều vác theo 3, 4 cái nhiệm vụ một lần.

“Nhìn kìa, nhiệm vụ cường ma kìa” Các âm thanh bàn tán liên tục, lời đồn về một cô gái vô nội viện không lo tu luyện lại tập trung vào làm nhiệm vụ lan ra, thời gian làm nhiệm vụ không chỉ ngắn mà còn nhiều, không phải 1, 2 nhiệm vụ mà là gần 30 nhiệm vụ được cô hoàn thành trong vòng 4 tháng, lượng tích lũy từ tiểu tích đại được tới hơn 1 vạn 5000 điểm, Hình Na đã có thể đổi được một số có ích từ học viện.

“Hình Na, bên ngoại viện hình như có sự kiện tuyển chọn Sử Lai Khắc thất quái đời tiếp theo, đến xem không?” Tôn Vũ giờ đây đã kết bạn được với Hình Na, thấy Hình Na cứ cúi đầu làm nhiệm vụ, cậu tính rủ cô đi xem trận chiến bên ngoài để khuấy khoa.

“Ừm, được thôi” Đang phân vân, làm nhiệm vụ được 4 tháng trời, cô cũng cần một tí thời gian để nghỉ ngơi, ra ngoài ngoại viện xem xét một chút cũng tốt, tiện thể có thể gặp lại 2 cô bạn thân của mình.

“Dạ Phong, anh có đi không?” Hình Na quay đầu lại hỏi thăm, đi xem chiến đấu càng đông càng vui phải không?, mặc dù cô cũng rất thích chiến đấu.

“Tốt thôi, anh cũng đang tính thăm em gái bé nhỏ của mình” Dạ Phong cười đáp trả, cả 3 kết bạn rời khỏi nội viện đi quan sát, cuộc chiến lựa chọn đời tiếp theo của Sử Lai Khắc thất quái sắp được diễn ra.

Tại một đấu trường bên ngoài, Huyền Lão và Vương Ngôn lão sư đang quan sát trận đấu, trên đấu trường có rất nhiều gương mặt thân quen nhưng không có hình dáng của 2 cô bạn Tiêu Linh và Dạ Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Trận chiến lựa chọn đời mới của Sử Lai Khắc thất quái

Hình Na không nhìn thấy 2 người bạn của mình trên đấu trường, rất lạ, 2 người họ đều rất mạnh mà lại không có mặt tại trên sân đấu này, Hình Na cùng Dạ Phong lập tức xoay người hướng về ký túc xá, Tôn Vũ thấy vậy cũng bỏ đi theo.

Bước vào phía trước cửa phòng của Tiêu Linh và Dạ Vũ, Hình Na gõ cửa, nhưng người đáp lại lại là một cô bé khác.

“Cho mình hỏi Tiêu Linh và Dạ Vũ ở đâu vậy?” Hình Na thăm hỏi tin tức của 2 người, lâu lắm rồi mới ra ngoài được một đợt, không tìm thấy họ nói chuyện thật là buồn, vậy mà cô tính dành một ngày này để đi chơi với 2 cô bạn này chứ.

“Cậu là Hình Na phải không, hai người cậu kiếm không có ở đây đâu, họ đã xin phép nhà trường cho rời khỏi 1 năm rồi, họ sẽ quay lại khi có đợt kiểm tra thăng cấp vào năm 3, nghe nói là tu luyện gì đấy” Cô gái trả lời Hình Na, cô quay đầu lại trong phòng lục đục kiếm một cái gì đấy, hình như là một tờ thư, đem nó mang cho Hình Na

“Đây là thứ mà 2 người họ để lại cho cậu, họ nói rằng nếu có một cô gái tên Hình Na tới đây thì đưa cho cậu lá thư này”

“Cảm ơn” tiếp nhận lá thư, nói lời cảm ơn, cô quay người ra khỏi ký túc xá tới nơi Tôn Vũ và Dạ Phong chờ đợi, mở ra lá thư đọc.

“Hình Na, bọn tớ biết rằng bản thân vẫn còn quá yếu kém, để có thể làm bạn với cậu bọn tớ cần phải trở nên mạnh hơn, mạnh hơn nữa, trong vòng 1 năm này, bọn tớ sẽ tu luyện bằng mọi sức lực của mình, bọn mình sẽ trở nên mạnh hơn rất nhanh thôi, cho nên cậu đừng có lo là, nếu không sẽ bị bọn tớ vượt mặt đấy – ký tên: Hình Na bạn thân, Tiêu Linh và Dạ Vũ”

Ngạc nhiên mở tròn cặp mắt, không ngờ họ có thể quyết tâm đến vậy, tốt thôi, cô cũng sẽ trở nên thật mạnh trong vòng 1 năm này, còn lại 8 tháng nữa là hết một năm, đến lúc đó cô sẽ trở thành một hồn tông, không, cô sẽ trở thành một hồn vương luôn.

Nắm chặt nắm đấm trong tay, lời cổ vũ của hai cô bạn làm tinh thần của Hình Na đề cao, cô quyết tâm và ham muốn cháy bỏng với thực lực.

“Đi thôi, nếu biết 2 đứa nhóc đó đi đâu để làm gì rồi thì chúng ta nên đi quan sát trận chiến lựa chọn đời mới của Sử Lai Khắc thất quái nhỉ?” Dạ Phong

cười nói, xem ra em gái anh cũng rất quyết tâm rồi đây.

“Đi thôi, đi thôi, nếu không làm thì trận đấu này sẽ là một trận hỗn chiến đấy, không có phân bằng, không có trọng tài từng trận, chỉ có một đám học viên chiến đấu trong 1 sân đấu vòng tròn to đùng, kẻ nào còn trụ được cuối cùng sẽ là người chiến thắng, rất thú vị phải không?” Tôn Vũ có vẻ rất hứng thú với phong cách chiến đấu thô bạo này, đúng, còn đứng trên sân thì thắng, rút khỏi nơi này thì cút, người bị loại, hãy sử dụng trí tuệ, thông minh, sức mạnh, khả năng kêu gọi, khả năng khống chế chiến trường, người nào có đủ tất cả yếu tố trên thì sẽ là vương giả của trận đấu, điều khiển hướng đi của trận đấu.

Bước lên bậc quan sát của đấu trường, các học viên chuẩn bị chiến đấu, Huyền Lão có vẻ rất vui vẻ, ông vừa nhấp rượu vừa ăn đùi gà, còn đám học viên thì tinh thần rất căng thẳng.

“Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu, Đái Hoa Bân, Tà Vũ, Tà Vương, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Hồng Nam Nam, hừm, xem ra toàn người quen không đây” Hình Na quan sát đám thí sinh phía dưới, có rất nhiều người mà cô biết.

“Cậu nghĩ xem ai sẽ thắng?” Tôn Vũ tò mò, cậu vốn dĩ ở trong nội viện nên không rõ tình huống bên ngoài, Hình Na thì mới từ ngoại viện vô nên cô chắc chắn biết khá rõ đối phương.

“Chà, không biết nữa, mình không có thói quen phán đoán trận đấu trước khi nó kết thúc, mọi thứ đều có biến, nhưng khả năng trận đấu này cậu nhóc tóc xanh Hoắc Vũ Hạo và đồng đội cậu ta thắng khá cao, võ hồn của bọn họ rất thú vị, nhìn bố cục toàn sân, nhóm họ có một thủ, 3 cường công, 1 miễn công, 2 khống chế, vừa tròn 7 người, tuy không có phụ trợ nhưng khả năng quan sát toàn diện của cậu nhóc 2 hoàn kia rất thú vị, có thể nắm giữ bố cục toàn sân” Đưa ra một nhận xét chung về trận đấu.

Hình Na cảm thấy khá vô vị, trận chiến này vừa nhìn cách thành lập đội hình thì đã biết ai sẽ chiến thắng cuối cùng rồi, nếu như có thêm Tiêu Linh giữ vị trí cường công có khả năng đi vị cao, kèm theo có thể quan sát bố cục toàn trường của Dạ Vũ và năng lực phụ trợ tức thời, lại còn có khả năng công thủ nhất định thì hướng chiến đấu về đâu còn chưa rõ, năng lực của Hoắc Vũ Hạo trong phân bố chiến cục có cái nhìn khá toàn diện nhờ võ hồn hệ tinh thần nhưng lại không hoàn hảo, chỉ cần biết cách suy nghĩ một tý là có thể chặn được.

“Mà, dù tên Hoắc Vũ Hạo đó có mạnh đến đâu thì đã từng đấu với anh một trận rồi, có phải anh có khả năng bố cục trận đấu hay hơn tên nhóc kia không?” Dạ Phong tự kỷ tự khen bản thân.

“Thôi đi ba” Hình Na lè lưỡi, nhưng đúng là phải công nhận, trận chiến với anh ta làm cô bị dồn tới góc tường, cách bố trí của cậu ta như thể đoán trước được đối phương suy nghĩ gì, nó không phải là nhìn thấy đối phương sẽ làm gì như Vũ Hạo, mà nó còn xa một bước, tuy nhiên năng lực này không có khả năng chia sẻ suy nghĩ của mình với người khác, bù lại, năng lực của Vũ Hạo nếu gặp một tinh thần lực cường giả như Hình Na sẽ nát bậy thành nhiều mảnh, cái nào cũng có lợi có hại của nó.

“Trận đấu đến hồi kết rồi” Quan sát lại một lần nữa, thế trận của đối thủ bị dồn lại thành một đường thẳng, cách dồn đối phương lại một phía thế này thì chỉ có thể là chuẩn bị cho hôn kỹ dung hợp của 2 tên kia thôi.

Một luồng sáng màu vàng được bắn ra, cả đấu trường bị dồn lại, các lão sư ngạc nhiên với thế trận mà bọn nhóc bày ra, mới nhỏ tuổi như vậy mà có thể bày ra và bố cục trận đấu tài tình thế này, quả là một vị tướng lãnh đạo thiên tài bẩm sinh.

Đổi ngược với Huyền lão và các lão sư khác, phía Hình Na biết trước hôn kỹ và võ hồn của bên Hoắc Vũ Hạo, thế trận này có lẽ thông minh, nhưng cũng chỉ vì đối phương bị bọn họ khống chế thôi, rất ít hồn sư hệ tinh thần có năng lực toàn diện như Hoắc Vũ Hạo, đây là lợi thế duy nhất của cậu.

“Cũng tầm thường thôi” Dạ Phong bình tĩnh nhìn cậu bé đó, so với cách bố cục thì anh mạnh hơn nhiều, nhưng chia sẻ tầm nhìn cho đồng đội, cái này khó, nếu không có Hình Na trong đội hình thì rất có thể làm khó dễ bản thân.

“Trong trận đấu với em, lợi thế của cậu ta mất đi không sót một mảnh” Hình Na nhấp mắt, cô quay người, cô đã có chút hi vọng rằng trận chiến sẽ kịch tính một chút, nhưng có vẻ như làm nhiệm vụ vẫn tốt và thú vị hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Nhiệm vụ, tiến tới Tinh La Thành

Một lần nữa quay trở lại nội viện, Hình Na tiếp tục cố gắng xoát nhiệm vụ để sớm ngày lên cấp hồn tông, lần này thì không có ai cản cô cả, thói quen gặp Hình Na nhận và trả nhiệm vụ trong suốt 4 tháng họ đã mặc định rằng con nhỏ này cuồng làm nhiệm vụ mất rồi.

Bước tới trước bảng nhiệm vụ, cô quan sát một chút các tờ đơn được ghim ở đây, có một số nhiệm vụ có thể trả tại Tinh La Thành, đây hình như là quê nhà của Tiêu Linh thì phải, đã từng một lần cô đến nơi đây.

Có một chút hoài niệm, cô cầm xuống 2 tờ đơn nhiệm vụ dành cho hồn tôn tại khu vực gần đó, đem về phía Huyền An để xác nhận.

“Lại nữa sao? Chị hỏi thật em có tu luyện đẳng hoàng không vậy?” Huyền An nhìn cô bé phía trước một cách kỳ lạ, con bé thiên tài này từ khi gia nhập nội viện hầu như không làm gì khác ngoài làm nhiệm vụ, một số giáo viên nội viện đã tỏ ra bất mãn về hành động của cô, không hề dự các lớp giảng dạy của các lão sư cấp cao, không tận dụng lợi thế của khu vực tu luyện chuyên biệt dành cho từng loại võ hồn, cô bé này cứ thẳng nhiệm vụ bằng mà tiến.

“Không có vấn đề gì, em tự biết lo cho bản thân mà” Hình Na không để ý, mấy câu nói này suốt 4 tháng qua cô nghe đi nghe lại nhiều lần rồi.

Xác nhận xong nhiệm vụ cô cất cánh bay thẳng tới khu vực làm nhiệm vụ, nơi đây có bầu không khí hơi âm u, cảm giác khó chịu này làm cô thấy bức bối.

“Khí tức này, lại là Tà hồn sư sao? nhưng hồn lực dao động thật mạnh mẽ và hỗn tạp, đám này không phải một mà là một nhóm” Hình Na cảm thấy dao động hồn lực của Tà hồn sư, cảm thấy bản thân không thể chiến đấu thắng lại đám tà ác đó, cô đành bật người rời khỏi đây, né đi trốn về một phía khác.

Chệch đi hướng di chuyển, xem ra cô không thể hoàn thành sớm nhiệm vụ đã nhận được rồi, cô đang dần mò về một hướng khác.

“Chắc, khốn thật, tại sao đám tà hồn sư này lại hoạt động mạnh mẽ như vậy chứ, quả nhiên thực lực làm mù mắt con người, đám tu luyện bằng phương pháp huyết tinh này đều là thứ cặn bã, nhưng có thể tập trung ở đây thì chắc hẳn bọn chúng phải có một hệ thống hoặc tổ chức nào đó, thực lực bọn chúng rất mạnh, đám học viện và nhà nước sao không một ai phát hiện và chém giết hết lũ này đi nhỉ?” Hình Na cảm thấy bức xúc, trên đường làm nhiệm vụ mà gặp phải một đám tà hồn sư như vậy thì không khác nào cô phải bỏ hết đồng kinh nghiệm này cả.

Đang tính rồi đi theo hướng khác, từ phía lùm cây cô cảm thấy được có 2 tên tà hồn sư khác đang tiến tới, một đám tép riu, thực lực chỉ có 2 hoàn tà hồn sư, chắc hẳn bọn này chỉ là lâu la.

“Kỳ lạ, tại sao bọn tà hồn sư này khang khác, trông chúng cứ như mấy cái xác không có linh hồn vậy?” Hình Na tò mò, chẳng lẽ bọn này là cương thi hay khôi lỗi gì đó.

“Alvis, cô có cảm nhận được điều gì không?” Hình Na lập tức hỏi thăm Alvis, tình hình phức tạp này làm cô khó tính toán tình hình xung quanh, hiểu biết đối thủ mới làm cho Hình Na yên tâm được.

“Ồ, lại gặp tà hồn sư sao, à không, đám này chỉ là một đám khôi lỗi thôi, chúng bị một tên tà hồn sư khác khống chế, chỉ là những cái xác không hồn, cơ mà thú vị, bên trong có cơ chế phát nổ, có lẽ đối phương sử dụng bọn chúng như những cái bom di động, cẩn thận đấy Hình Na” Alvis đưa cho cô vài lời nhắc nhở quan trọng, đám rối này có thể phát nổ, và vụ nổ này chắc chắn có thể gây tổn thương nghiêm trọng hoặc tử vong với cô thì Alvis mới cần nhắc nói kỹ như vậy.

“Xem ra các skill cận chiến khó xài rồi đây” Hình Na quan sát xung quanh, phát hiện nơi đây cách khá xa khu vực của bọn tà hồn sư lúc nãy, có giết chết đám lâu la này cũng không ảnh hưởng gì tới toàn cục, tuy chỉ là xác nhưng giết chết những thứ tà ác như vậy hệ thống cũng sẽ có ban thưởng cho bản thân.

“Confusion + Psyshock” Skill buff tăng phúc cộng tất cả các hồn kỹ được bồi lên người, Cách đây khá xa là nơi tụ tập của tà hồn sư, một tên trong số chúng đang điều khiển những con rối này, nếu đập chết đám đây thì sẽ làm kinh động đến bên trong, việc cô cần là đánh nhanh rút gọn.

“Phụt” đám khôi lỗi bị tổn thương nặng nề, bản thân vốn dĩ không có ý thức, chúng chỉ là những bộ máy giết người theo ý muốn của kẻ khác, tinh thần của bọn hầu như trẻ sơ sinh bị một skill tinh thần cấp mạnh của Hình Na cho công kích, thần hồn phá vỡ.

Để đảm bảo an toàn, Hình Na dùng “Swift” để tấn công từ xa phạm vi lớn, mắt đi ý thức các cái xác bị bắn xuyên qua cơ thể, máu bị đâm chảy ra, một màu đen tuyền phủ khắp thân thể bọn chúng, đôi mắt có những con giòi bọ chui ra.

Cảm nhận hồn lực dao động mạnh hết mức, cô biết được lời nhắc của Alvis là đây, Quick Attack rời đi, “BÙM” một vụ nổ mức độ to được phát ra, vụ nổ này đừng coi Hình Na là một hồn tôn thì không sao, coi như là một hồn vương cũng phải tan tành, thậm chí chết không còn manh giáp đối với mấy cái xác này.

“Chắc, âm thanh quá to rồi, chồn thôi” Hình Na cất cánh bay lên, tuy tại đây cách phía kia khá xa, nhưng liên kết giữa những cái xác và người điều khiển bị chặt đứt, kèm theo âm thanh phát nổ của nó, đây không khác gì là nói với đối phương “Ê, tao đang ở đây, đến bắt tao đi” cả.

Cật lực rời đi, cô đi theo hướng khác so với ban đầu, vì một cái nhiệm vụ mà cô phải thay đổi hướng đi đến tận 2 lần, thật là mệt mỏi mà.

Bay được một đoạn khá xa, cô dùng Tinh Linh đôi mắt quan sát, trong phạm vi này có lẽ không có ai có thể đuổi kịp hay phát hiện ra cô ngay đâu.

- Tích, ký chủ đánh giết nhị hoàn khôi lỗi tà hồn sư, đạt được kinh nghiệm 40000 exp

- Tích, ký chủ đánh giết nhị hoàn khôi lỗi tà hồn sư, đạt được kinh nghiệm 50000 exp

“Quả nhiên là rất nhiều” Hình Na vui mừng, nếu như bây giờ cô mà có thực lực đồ sát được hết đám tà hồn sư đó, có khả năng ngay trong hôm nay cô sẽ lên luôn cấp 40 không chừng.

Mơ mộng thì được rồi, điều bây giờ là cô cần phải tìm cách chạy trốn, à không, nếu đối phương đã có thể điều khiển được 1, 2 tên nhị hoàn tà hồn sư, tại sao lại không có tên thứ 3 thứ 4 nhỉ? nếu vậy thì trò chơi trốn tìm mạo hiểm được bắt đầu, cầu phú quý trong nguy hiểm, tẩn ra mà đánh chết mấy tên

khôỉ lỗi này kinh nghiệm nó còn phong phú hơn làm nhiệm vụ của nội viện nhiều.

Căng con mắt ra, Hình Na nhìn về phía tập trung của đám tà ác tà hồn sư, “Những cái bẫy được thiết lập, bây giờ ai là con mồi, ai là thợ săn, vậy thì cùng chơi rồi hẵng biết nào.” Hình Na đôi mắt lóe lên ánh sáng của các vì tinh tú, cô sẵn sàng sẵn giết con mồi của mình rồi, kẻ thi hành công lý đã chuẩn bị xong xuôi, các bé tới đây nào.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Gặp gỡ nhóm Hoắc Vũ Hạo, cùng nhau chém giết

Hình Na liên tục lựa chọn những khôỉ lỗi, những thi nô rải rác được tên Tà hồn sư điều khiển tìm kiếm cô mà tấn công, những đòn đánh nhanh gọn lẹ, kết thúc xong cô lập tức chạy trốn, việc Hình Na thoát ần thoát hiện như con chuột làm cho đối phương cảm thấy tức giận.

“Phù, xem ra thu hoạch không tồi” Hình Na trốn vào một khu vực khá bí ẩn cách xa nơi mà những Tà hồn sư hoạt động, đã trôi qua hơn một tuần, cô mở ra giao diện hệ thống và vô hồn, xem tin tức của bản thân.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 12

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 38 (600/380000 exp)

Vô hồn: Sylveon (thân mật 300/300)

Vô hồn: Sylveon

Đăng cấp: 38 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail.

Đăng cấp đã lên 38, tăng lên cấp 40 còn một khoảng không quá dài, tận lực tu luyện, đánh giết tà hồn sư ở đây và làm nhiệm vụ, không lâu sau cô sẽ là một hồn tông 4 hoàn.

“Hừm, xem ra tên điều khiển đang triệu tập lại đám thi nô, có lẽ hẳn nhận ra nếu phân tán thì sẽ không làm được gì bản thân” Hình Na cảm thấy mất hứng, vậy mà cô nghĩ rằng còn sẽ có quái đê cô cay kinh nghiệm cơ chứ.

Đứng dậy tính rồi đi thì cô chợt cảm nhận có một lượng lớn hồn sư đang tới đây, khí tức của những người này hoàn toàn khác những tên tà hồn sư mang lại, trong đó có một khí tức cực sâu cực mạnh mà cô không thể cảm nhận được, ngoài ra còn có một vài khí tức khá quen thuộc, xem ra là người quen đến rồi đây.

“Thú vị, có lẽ ta nên đứng phía xa quan sát trận chiến này” Hình Na đứng dậy, có một lượng lớn hồn sư hùng mạnh tới đây, giờ cô không còn cần phải lo bản thân làm cá trên thớt cho bọn tà hồn sư nữa, vô làm cái bóng chém giết một số lâu la kiếm kinh nghiệm chắc không sao đâu.

Lần theo phương hướng bay của nhóm hồn sư, cô phát hiện ra đây là nhóm của Hoắc Vũ Hạo, còn người cực mạnh mà cô cảm nhận được là Huyền Lão, có một phong hào đầu la ở đây thì còn lo gì nữa, Hình Na liếm môi bằng đôi mắt thèm khát nhìn về phía tập trung nguồn hắc ám lực dồi dào, nếu có người nhìn thấy cô lúc này chắc sẽ tưởng nhầm cô là một tà hồn sư mất.

“Huyền Lão, ngài làm gì ở đây vậy?” Hình Na lại gần chào hỏi nhóm người, tỏ ra vẻ ngạc nhiên như không ngờ có thể mọi người ở đây, mà thực sự thì cô cũng khá ngạc nhiên thật, nếu cô nhớ không nhầm thì đám này nên đến tham gia cuộc chiến giữa các học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục cơ mà.

“Nhóc con, người là... con bé mới gia nhập nội viện gần đây? trò đang làm gì ở đây?” Huyền Lão suy nghĩ một chút mới nhớ ra Hình Na, cô bé này gần đây chỉ lo làm nhiệm vụ mà không tu luyện, các lão sư đang thất vọng về cô, nội viện đang tính buông tha cho cô.

“Vâng, em mới nhận một nhiệm vụ gần đây, nên tới đây làm nhiệm vụ, còn các vị học trưởng ở đây thì sao ạ?” Hình Na cười thật tươi, có một bấp chân

thô to vậy không ôm chỉ có kẻ ngu mà thôi.

“Bọn ta đang làm một nhiệm vụ săn giết thổ phi, nếu người đang ở đây thì tiện thể gia nhập luôn đi” Huyền Lão nhìn Hình Na một chút, sau đó suy nghĩ điều gì đó, ông kêu cô bé gia nhập luôn.

“Vâng, các vị học trưởng, xin chỉ giáo thêm, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu, lâu lắm không gặp nha” Hình Na cười cười xin chỉ giáo có điều đáp lại cô không phải là sự thân thiện gì, một đám hồn sư cấp cao thường khá khinh thường đồng hành cùng những người tầm thường, hơn hết nhóm của Hoắc Vũ Hạo không ưa gì cô, trong nhóm này đại đa số đều tán thành với Hoắc Vũ Hạo, việc cô bị cho ra rìa là đương nhiên

“Hi hi” Cô chỉ cười trừ, được quan tâm hay không, ai quan tâm chứ, việc cô cần là tiện thể gia nhập cây kinh nghiệm thôi.

“Tất cả mọi người tham chiến đi, ta sẽ đứng ở bên ngoài quan sát, coi như đây là buổi luyện tập trước khi đánh vào cuộc đấu học viện hồn sư cao cấp toàn đại lục đi” Huyền Lão rời khỏi, ông đứng một bên quan sát.

“Được rồi tất cả tiến lên, khống chế ở phía sau, cường công và mãnh công ở phía dưới, đội dự bị ở phía sau cản trở đường thoát của đối phương” Mã Tiểu Đào phân bố đội hình cho toàn đội, tất nhiên là trừ Hình Na, cô chân chính thành một người đứng đường, có cũng được mà không có cũng được.

“Cẩn thận, khi chiến đấu nhớ cách xa đối phương ra xa một chút, tiểu muội cảm thấy mấy tên này rất nguy hiểm, tốt nhất là đánh tằm xa đi” Hình Na nhìn nhìn một chút, cùng một đội, tuy là không ưa gì nhau nhưng cô vẫn thiện tâm nhắc nhở một chút, nghe hay không thì tùy đối phương.

“Hừ, ngu xuẩn, đối phương có cao nhất cũng chỉ là hồn vương, làm sao có thể có cái gì nguy hiểm được, nhất gan như cô mà cũng có thể vào nội viện được sao” Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần, 2 cô con gái trong đội hình chính Sư Lai Khắc coi thường Hình Na, mặc dù họ cũng biết đạo lý hô vô thỏ cũng dùng toàn lực, nhưng bản thân toàn là hồn vương và hồn đế, có nhất thiết phải sợ đến mức không dám đánh cận chiến không?

“Vậy sao, tôi chỉ nhắc nhở thôi” Hình Na thay đổi xưng hô, xem ra lời nhắc nhở của cô không hề đem lại chút tác dụng gì rồi.

Trận chiến bắt đầu, mọi người tham gia chém giết đám thổ phi, Hình Na bên cạnh lựa chọn những tên có mạng tà khí của tà hồn sư, nhắm vào những tên này thì lượng exp nhận được sẽ cao hơn, để bọn yếu đuối lại cho đám bên ngoài.

“Hiện hoàn” tím, tím, đen, 3 hồn hoàn với mức hồn lực gần đạt đỉnh, Hình Na bộc lộ thực lực làm cho đám nội viện học viên cảm thấy bất ngờ, một con nhóc 12 tuổi vậy mà lại sở hữu hồn hoàn khủng đến vậy, so với đám đời tiếp theo Sư Lai Khắc còn kinh khủng hơn, trên hết với mức hồn lực vừa rồi, đạt đến hồn tông đối với cô bé không hề khó khăn.

“Growth, Quick Attack, Swift, Shadow Ball, Confusion + Psyshock” Tất cả các chuỗi skill đánh tằm xa được phóng ra hết, 3 hồn hoàn và 2 chân Hình Na được sử dụng một cách triệt để, đánh đám đông này ráng tranh thủ giết các nhiều càng tốt, tên nào càng dễ giết thì giết trước, tên nào gần chết giết trước, mục tiêu của Hình Na là exp.

“Tinh linh chi lực” Hình Na bay lên, cô đánh xa chiến, giữ khoảng cách với đối thủ một đoạn khá xa, hành động của cô bị nội viện học viên nhìn thấy và khinh thường.

Thế trận tưởng chừng như thế là xong, Hình Na cảm thấy hồn lực quen thuộc dao động gần đây, kẻ điều khiển những khôi lỗi, thì nó đến rồi.

“Mau chạy rời khỏi đây, nhanh lên” Hình Na và Hoắc Vũ Hạo đồng thời gào lên, tuy ghét nhau nhưng không thể để cho đồng bạn của mình bị thương được, cô còn chưa bắt đầu đến mức đó.

“BÙM, BÙM, BÙM” Những âm thanh to lớn vang lên, tuy đã nhắc nhở nhưng vì sự khinh thường và bất kể đối với lời nhắc nhở ban đầu của Hình Na, đám học viên tinh anh bị thương thảm trọng, 1 chết sáu bị thương, Huyền Lão còn chưa kịp can thiệp thì một giọng cười vang lên âm trầm.

“Hahaha, các người cảm thấy sự lợi hại của bốn sứ giả chưa, không chết vì vụ nổ thì các người cũng phải chết vì vụ nổ cũng phải chết vì nhiễm độc Hahaha” Giọng tên tà hồn sư khống chế đám thi thể này vang lên, bóng đêm bao trùm bầu không khí quanh đây.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Cùng Y Lai Khắc Trao đổi, Alvis và Hình Na

Nhóm Hoắc Vũ Hạo run sợ, lần đầu tiên đi giết người, lần đầu tiên trong thấy cảnh máu me khủng khiếp như vậy, nhìn thấy đồng đội, những người vừa mới vui cười với mình lúc trước giờ thành một cái xác chết không toàn thây.

Khuôn mặt của mấy đàn anh năm 3, năm 4 có vẻ còn chịu được, họ cắn răng giấu đi sự lo lắng, sự khiếp đảm của bản thân, nếu không như vậy, thân là những người lớn còn lại trong nhóm, nếu bọn họ còn đứng tâm lý không vững thì cái tập thể này làm sao đây.

“Quick Attack” Tận lực bay vào kéo bớt một số người bị thương ra, Hình Na cứu Mã Tiểu Đào và Đái Thục Hành ra, còn Huyền Lão và Vương

Ngôn lão sư xông ra cứu mấy người còn lại.

“Tên khốn nạn, mau ra đây cho lão phu” từ thân Huyền Lão xuất ra một luồng hồn lực mạnh dữ dội, kéo tên Tà hồn sư lại gần

Vàng, vàng, tím, tím, tím, 5 hoàn hồn vương, chỉ là một tên hồn vương tà hồn sư lại có thể làm cho một tập thể tinh anh không thiếu hồn đế, hồn vương tổn thương nghiêm trọng, trong đó còn có 1 người chết nữa.

“Cẩn thận, cái đám thi thể này nếu trước kia cảnh giới càng cao thì phát nổ càng lớn, nếu thi thể của học trường mà phát nổ thì...” Hoắc Vũ Hạo gào lên

Những cái xác như những quả bom không lồ, thân thể chúng phình ra, bên trong ẩn chứa một sự bộc phát cực kỳ mạnh mẽ, vụ nổ chuẩn bị bắt đầu.

“Không thể có thêm thương vong được, ta phải không chế vụ nổ này” Huyền Lão từ bỏ tấn công tên Tà hồn sư, hấn bị đập văng ra ngoài, còn Huyền Lão thì cố gắng điều khiển hồn lực của mình làm ngăn chặn con nổ diễn ra.

Đứng ở phía ngoài Hình Na căng mắt ra, mọi giác quan được đề cao tới tận cùng, hồn vương, một đối thủ rất mạnh, cô cẩn thận dò tìm điểm yếu đối phương.

“Lão già nguoi thật lợi hại, nhưng thứ ta cần chỉ là thời gian để chạy trốn, tạm biệt đám ngu xuẩn” Tên tà hồn sư bay đi như một con lốc xoáy màu đen, một tay cầm lấy thân thể Vũ Hạo, có lẽ hấn cảm thấy tên nhóc hồn sư 2 hoàn 10 năm như cậu không có khả năng phản kháng, ngược lại còn có thể làm một con tin đáng giá.

Phát hiện đối phương rời đi, Huyền Lão vì ngăn chặn con nổ nên không thể đuổi theo kịp, nhưng Hình Na thì không “Tinh linh chi dực” Hình Na cất cánh đuổi theo đối phương.

Bay mãi cho tới khi tới được một khu rừng riêng biệt, tên Tà hồn sư điên cuồng tà ác cười kinh khủng

“Lão già lúc này chắc hẳn là phong hào đầu la, nhưng không đáng sợ, chỉ cần cho ta thêm 10 năm nữa thì ta cũng bóp chết hấn như một con kiến” Tên tà hồn sư cười to, hồn lực hắc ám dao động, đám thi nổ quỷ lạ trước hấn như cung kính một vị vua.

“Nguoi có chắc là nguoi còn đủ 10 năm không?”

“Có lẽ nguoi chẳng có đủ cơ hội đó đâu”

Hai âm thanh vang lên từ 2 phía khác nhau, một là từ bên trong vòng tay của hấn, một nguồn hắc ám từ khí đen đến thuần túy, rõ ràng là hắc ám khí tức nhưng lại vô cùng tinh thuần, giống như là vũ hồn của Dạ Phong vậy, không hề tà ác.

Nguồn âm thanh còn lại thì được phát ra từ phía sau tên tà hồn sư, Một cô bé với thân hình khuyển tiên được thất cái nơ màu hồng, đôi cánh tinh linh xanh dương tại sau lưng, đôi mắt màu lưu ly xinh đẹp như tạo hóa trời ban đang nhìn hấn một cách lạnh lẽo đến vô cùng.

“Các nguoi là ai?” tà hồn sư hoang mang, hấn không biết 2 tên này là ai, nhưng khí tức kinh khủng này quả nhiên là quá đáng sợ, bật ra khỏi người hấn, tên hồn sư 2 hoàn thể hiện một luồng khí chất hoàn toàn khác biệt, cảm giác từ vong khí tức này như là một vị từ thần giá lâm.

“Nguoi.. là từ.. thần?” Tên tà hồn sư lắp bắp nói ra, cảm giác hoảng sợ tràn ngập toàn thân.

Hoắc Vũ Hạo đứng lên với đôi mắt và mái tóc màu bạc kim ẩn chút màu đen khí tức, sau lưng là một cái hồn hoàn màu xám sẫm, hoàn toàn không giống với bất cứ cái hồn hoàn nào thuộc hệ thống của đầu la đại lục cả, giống như là một cái hồn hoàn riêng biệt cho đối phương vậy

“Từ thần? nếu như ta muốn thì ta đã làm từ thần lâu rồi” Âm thanh lạnh lẽo vang lên từ đứa bé.

“Y Lai Khắc Tư, hấn là nguoi đi, không ngờ chúng ta lại gặp nhau tại nơi đây” Alvis hiện đang thay thế cho Hình Na, cảm nhận được nguồn sức mạnh ngủ say trong tinh thần hải của đối phương nay đã thức tỉnh, hấn cho cô một cảm giác rất quen thuộc, nếu cô nhớ không nhầm, trong một câu chuyện của tinh linh từ rất lâu về trước, hấn được xưng là Từ Linh Thánh Pháp Thần, Vong Linh Thiên Tai – Y Lai Khắc Tư.

“Oh, ta có biết nguoi sao, cô bé” Trong thân xác của Hoắc Vũ Hạo, ông ta quay sang nghi ngờ hỏi Hình Na, cô bé này vậy mà biết được tên ông, chính bản thân ông còn chưa nhớ rõ được bản thân của mình là ai, từ đâu tới, chỉ nhớ được bản thân là Từ Linh pháp sư.

“Có lẽ nguoi không biết tên ta, nhưng Hillary, tinh linh nhất tộc, thần của bầu trời đêm, nguoi chắc sẽ có một chút ấn tượng dĩ” Alvis hoàn toàn bỏ tên tà hồn sư, cô và Y Lai Khắc Tư tiếp tục trao đổi.

“Khốn nạn, đám các nguoi vậy mà dám coi thường ta, 12 thi nô, đi giết hết bọn hấn cho ta” Tên tà hồn sư trở nên điên cuồng, một người khát máu như hấn vậy mà cũng có ngày bị coi khinh không thèm để ý, hấn phần nộ rồi.

“Câm miệng” 2 âm thanh uy nghiêm cùng phát lên, một luồng từ khí màu đen, một nguồn tinh tú chỉ lực màu vàng kim ánh sáng được phát ra bọc lại xung quanh, 12 tên thi nô như được giải phóng, chúng quay lại tấn công chính chủ nhân của mình.

“Không...k không, ta, sao ta không điều khiển được thi nô của mình vậy” Tiếng kêu hoảng sợ của tà hồn sư vang lên, hấn bị chính những thi nô của mình

cẩn xé, tiếng kêu thảm thiết vang lên.

“Alvis, tự tay giết hắn, làm ơn” Hình Na thanh âm đột nhiên vang lên, cô nhờ Alvis tự tay giết chết tên hồn vương tà hồn sư.

“Để làm gì vậy?” Alvis không quá rõ ràng ý định của Hình Na, nhưng cũng không có vấn đề gì quá nghiêm trọng, một luồng tinh thần lực trực tiếp truyền vào trong cơ thể tên tà hồn sư, kết thúc sinh mạng của hắn, còn thân xác thì bị các thi nô tiếp tục cào xé.

“Vậy chúng ta nói chuyện chút chứ?” Alvis mở đầu cho cuộc đối thoại.

“Hillary? Có chút ấn tượng, tuy nhiên ta không nhớ rõ được hắn ta là ai” Y Lai Khắc Tư có chút phân vân, bản thân ông cũng không phải hoàn chỉnh thể, không nhớ được một số thứ cũng là bình thường.

“Alvis, Hillary là ai vậy?” Cái tên này rất quen, người này đã cứu cô một lần, tại hang động tinh linh cũng nghe qua nhiều lần nhưng đến giờ cô vẫn chưa biết người đó là ai.

“Cái này để khi nào cô lên hồn thánh rồi nói, giờ cô cứ im lặng lắng nghe đi” Alvis từ chối trả lời.

“Vậy sao, có vẻ như ông không phải hoàn chỉnh linh hồn nhỉ? vậy thì không thể hỏi thăm được gì rồi, tôi chỉ có một điều nhắc nhở thôi, ông muốn làm gì thì làm, nhưng cô bé này là người thừa kế của tinh linh nhất tộc, nếu chạm một ngón tay của ông vào thì xác định đi” Alvis nói với Khắc Tư, nếu đối phương đã không nhớ thì khó mà trao đổi được, nhưng nói một chút về hiện tại thì không quá khó khăn.

“Vậy sao? Ta chưa từng lo lắng về việc gì cả, một tiểu tinh linh mà cũng dám đe dọa ta sao?” Từ thân Hoắc Vũ Hạo phát ra một nguồn tử vong khí tức nguy hiểm hướng về Alvis.

“Nếu ta đã có gan đe dọa, tất nhiên là ta phải có đủ bản lĩnh để mạnh hơn ngươi rồi” Alvis không sợ hãi, một tàn hồn mà còn dám kiêu căng như vậy, tinh linh chỉ lực khắp nơi hội tụ, cùng là tinh thần lực, dưới địa bàn của cô mà còn dám to tiếng như vậy, muốn chết? văng sáng hội tụ lại đánh đập vào người Hoắc Vũ Hạo, Y Lai Khắc Tư bị đánh cho trở lại thành một quả cầu trôi nổi trong tinh thần hải của Vũ Hạo.

“Xin chào, giờ mới có dịp chào hỏi riêng biệt nhau nha, Vũ Hạo lớp trưởng, tiểu băng tằm, tiểu bạo cạp, rất vui gặp mặt” Alvis cũng rút đi, nơi đây không còn quá nhiều nguy hiểm nữa, Hình Na quay trở lại và chào hỏi đối phương, một bên thì lắng nghe hệ thống âm thanh êm tai vang lên.

- Chúc mừng ký chủ đánh giết một hồn vương tà hồn sư, ký chủ nhận được 1400000 exp, ký chủ đạt được skill Hyper Beam

- Ký chủ lên cấp 39

- Ký chủ lên cấp 40

- Ký chủ không thể lên cấp vì chưa hấp thu hồn hoàn, lượng kinh nghiệm sẽ được cất giữ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Đột phá cấp 40, trở thành thành viên dự bị

- Chúc mừng ký chủ đánh giết một hồn vương tà hồn sư, ký chủ nhận được 1400000 exp, ký chủ đạt được skill Hyper Beam

- Ký chủ lên cấp 39

- Ký chủ lên cấp 40

- Ký chủ không thể lên cấp vì chưa hấp thu hồn hoàn, lượng kinh nghiệm sẽ được cất giữ.

“Phù, cuối cùng cũng lên cấp 40 rồi, mừng quá” Hình Na vui mừng trong lòng, cô đã từng hi vọng trong đợt tập kích đám tà hồn sư này sẽ đột phá đến cấp 40 nhưng vì có một hồn vương xuất hiện làm ngăn chặn tất cả, cũng may bằng cách nào đó thì Alvis đã tiện thể sử dụng thân thể của cô giết chết tên hồn vương, lượng kinh nghiệm bay vọt đủ để cho cô ngay lập tức lên cấp 42 nhưng vì chưa có hồn hoàn nên vẫn dừng ở cấp 40.

Hoắc Vũ Hạo trợn mắt lên nhìn Hình Na “Rốt cuộc là cô có ý định gì?” Cậu lo lắng khi cô có thể lướt một cái là đã nhận ra bên trong cậu không những chỉ có Băng Tằm ca mà còn có Băng Đế Bích Hoang Hạo nữa.

“Yên tâm, tôi cũng chả có ý gì đâu, chuyện của bọn họ thì cứ để bọn họ lo, giới trẻ chúng ta cần gì phải lo lắng nhiều đến vậy, đúng không?” Hình Na cười cười nói, thật sự là cô cũng chả có ý tứ gì cả, bản năng kêu cô cứu cậu ta vì hiện tại lúc này họ là 1 nhóm, đơn giản vậy thôi.

Cảm nhận được cơ thể đau nhức, việc Hình Na thân thể bị Alvis sử dụng để chiến đấu lúc nào cũng làm cho cô cảm thấy đau nhức, cơ bắp căng lên một

mọi, cũng may là hồn lực không tiêu hao quá độ, Alvis chủ yếu là xài tinh tú chi lực.

“Đừng nhìn tôi căng thẳng như vậy, bản thân tôi cũng sắp không chịu nổi nữa rồi, xem đi, sắp có người cứu viện tới rồi đấy” Hình Na cảm thấy yếu đuối vô cùng, thân thể mệt mỏi, còn đứng lại nói chuyện được với Hoắc Vũ Hạo cũng là cố sức lắm rồi, để ý thấy có người sắp tới, có vẻ như là Huyền Lão, cô mệt mỏi thả người nằm xuống dưới, gục ngã bất tỉnh.

“Xem ra con nhỏ đó không có ý xấu”

“Hừ, con nhỏ không có nhưng bà già Alvis đó thì có, hừm hừm” Thiên mộng băng tầm tức giận nói, hồi trước một nửa tinh thần bản nguyên của ông là bị Alvis cướp đi.

“Hừ, tất cả cũng là tại vì ông hồi trước dám cướp đi mật hoa kết tinh của bà ta thôi, coi như tôi thì đừng nói là 1 nửa, tôi thề sẽ băm xác ông ra” Băng Đế cũng tức giận nói, nếu không phải vì Alvis không thêm so đo với hắn thì hắn nghĩ hắn còn sống được sao.

“Thì.. Thì..” Thiên mộng băng tầm nghẹn lời.

“Băng tầm ca, hóa ra trước đây anh từng chọc đối phương trước sao? Hèn gì mà hồi bữa sát hạch cuộc chiến đối phương lại đột ngột ra tay mạnh vậy” Hoắc Vũ Hạo hắc tuyến, hóa ra là bên mình gây lỗi trước, vậy thì không trách được đối phương giận dữ là đúng rồi, mệt quá, Hoắc Vũ Hạo cũng gục xuống mặt đất luôn.

Khi Huyền Lão tới nơi, ông chỉ thấy một đồng xương cốt, Hoắc Vũ Hạo và Hình Na nằm một bên, cả 2 không bị tổn thương gì cả, băng vào những gì đã bàn luận trước họ chỉ qua loa nói rằng tên tà hồn sư bị tàu hỏa nhập ma, nói chung thì huyền lão cũng không quá quan tâm, học trò của ông an toàn là tốt rồi.

Khi gặp gỡ lại mọi người, Vương Đông hạnh phúc ôm chầm lấy Hoắc Vũ Hạo khóc mừng, “thật là, nếu không phải ta biết rõ rằng thằng nhóc Vương Đông kia là con gái, thật sự là...” Ôm miết cảm thấy buồn nôn, cô thật sự không chịu nổi, khắp thân nổi da gà mà nhìn 2 tên nhóc đó, lạy trời, về mặc lại đồ con gái đi rồi ôm nhau.

“Tình hình là có quá nhiều người bị thương, chúng ta không thể chiến đấu như kế hoạch ban đầu được, hiện giờ mọi người phải chia ra hành động, Huyền Lão sẽ đem 3 người bị thương nặng nhất về Sứ Lai Khắc chữa trị, còn lại theo ta đi Tinh La thành tham gia dự chiến” Vương Ngôn lão sư đành phải nghĩ biện pháp tạm thời ứng phó.

“Chỉ bằng chúng tôi?” Đám Hoắc Vũ Hạo lo lắng, cô thì ngồi một bên không quá quan tâm, vốn dĩ cô cũng đâu nằm trong danh sách này đâu mà phải lo.

“Hình Na đồng học, thực lực của em chúng tôi đã thấy, hiện tại em không bị thương gì cả, hi vọng em có thể góp 1 phần lực cho học viện tham gia vào trận tỷ thí lần này” Vương Ngôn chuyển sang hướng Hình Na mà nói.

- Tích, ký chủ nhận nhiệm vụ trợ giúp Sứ Lai Khắc học viện, góp phần giúp cho Sứ Lai Khắc trở thành quán quân trận tỷ thí học viện hồn sư cao cấp toàn đại lục, ban thưởng: 1 quả pokemon egg ngẫu nhiên, trừng phạt: không.

Đang tính từ chối, cô còn muốn kiếm hồn hoàn thứ 4 cho bản thân mình rồi làm nhiệm vụ để tiếp tục lên cấp, phát hiện nhiệm vụ này mà lại ban thưởng cho một pokemon egg, thêm 1 pokemon mới nữa chẳng phải là cô sẽ có thêm 1 võ hồn mới, 1 năng lực mới sao, nhận, nhiệm vụ này nhất định phải nhận.

“Vâng, tốt thôi, nhưng em hi vọng nhà trường có thể kiếm giúp em hồn hoàn thứ 4, em đã đột phá đến cấp 40 rồi, em cũng tham gia thi việc em trở nên mạnh hơn cũng rất có ích đúng không?” Hình Na kiềm chế sự kích động của mình, nói một cách thờ ơ, đưa ra đề nghị của bản thân.

“Hình Na bạn học, em thật sự đã đột phá đến cấp 40 rồi sao, quá tốt rồi, khi nào trận tỷ thí học viện hồn sư đầu xong vòng loại bọn thầy sẽ giúp em kiếm lấy hồn hoàn thứ 4” Vương Ngôn rất là kích động, từ lần trước ông đã biết cô bé này rất là thiên tài, tuy vào nội viện cô trở nên ít tu luyện mà chỉ cầm đầu làm nhiệm vụ băng, nhưng chỉ trong vòng nửa năm mà một lần nữa cô đột phá đến cấp 40, quá thiên tài, quá yêu nghiệt rồi.

Mấy học viên khác cũng trợn trắng mắt lên, cô gái này mới bao nhiêu tuổi, 12 đi, bằng tuổi của Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu đi? vậy mà lại có hồn lực mạnh mẽ như vậy, hơn nữa từ bộ hồn hoàn vốn có của Hình Na, hồn hoàn thứ 4 của cô ít nhất phải vạn năm trở lên.

“Được rồi, đã không còn đủ thời gian cho học sinh học viên tới nữa rồi, trận tỷ thí đành phải nhờ vào các con, ít nhất hãy cố gắng đến lúc đám Mã Tiêu Đào hồi phục, các con, vinh quang của học viện nằm trong tay các con, thắng lợi, các con nắm giữ, thất bại, nỗi nhục để ta chịu” Huyền Lão quay lại nói xong câu đó, ông mang theo 3 người bị thương nặng nhất bay đi.

Mọi người còn lại gắng gượng tỏ ra tự tin để tham gia vào cuộc tỷ thí này, họ chỉ là dự bị thôi làm sao có thể thắng được đám học viên tinh anh đội các trường khác được.

“Bộp, bộp” Tiếng vỗ tay vang lên, mọi người nhìn về phía Hình Na

“Đám ngu ngốc, không phải các ngươi là học viên trường Sứ Lai Khắc sao, sự tự tin khi mình là những con quái vật của học viện đâu, chả lẽ chỉ mới có như vậy mà các ngươi đã lo sợ đến mức này sao? Ta muốn thắng, ta không muốn thua cuộc, bởi vì ta là một học viên của trường, nếu như lo sợ trước sợ sau thì các ngươi quá tệ hại rồi, sợ hãi có thể làm các ngươi vượt qua khó khăn ư?” Hình Na không kiêng nể gì mà dõng dạc nói với đám người mới Sứ Lai

Khắc một chậu nước lạnh cho bọn họ tỉnh táo, cái gì đến cũng đến, có lo nghĩ cũng như không, nếu cứ vậy thì làm sao tiến vô vòng trong được.

“Trận đấu này, ta muốn thắng” Hình Na nói như đinh đóng cột, cô quay người tiến về phía Vương Ngôn, không chỉ vì là Sư Lai Khắc, mà còn vì nhiệm vụ, cô bắt buộc phải hoàn thành nó, vì con pokemon thứ 2 của cô, vì võ hồn thứ 2 của cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Hỗ trợ, trận đấu đầu tiên

Tiến đến Tinh La Thành, Nhóm của Hình Na và Hoắc Vũ Hạo chuyển vào ở trong một khách sạn to lớn, khách sạn tinh hoàng, tinh thất, nơi này nguy nga tráng lệ, khắp nơi cứ như một tòa lâu đài riêng biệt vậy.

“Quao, đây là nơi chúng ta ở ư, sang trọng quá” Vương Đông vui sướng, cậu nhảy lên trên nệm trong phòng, lăn qua lăn lại như con nít.

“Quá tuyệt vời” Các thành viên còn lại cũng tỏ ra vui vẻ.

“Hừm, ngu ngốc” Hình Na lười chừa cho đám ngốc này một cặp mắt, lo lắng thì lo lắng, cố tỏ thái độ làm quái gì.

“Mọi người đi thôi, Vương Ngôn lão sư gọi chúng ta đến phòng họp, nói rằng sau khi chúng ta kết thúc mở màn thì phải chuẩn bị cho trận đầu tiên, các tiền bối không ra trận được cũng như các cứu binh của học viện cũng chưa kịp tới, mọi thứ phải dựa vào chúng ta hết đây” Bối Bối với tư cách là người lớn nhất, phá vỡ bầu không khí tương chừng như thoải mái kiểu đi du lịch này, trong thâm tâm, anh là người lo lắng nhất.

“Aaaa~, Đừng nhắc về chủ đề này mà, đáng sợ quá” Từ Tam Thạch và nhiều người cảm thấy bối rối hoảng sợ, sự e ngại hiển thị rõ ra mặt.

“Hây, Bối Bối học trưởng, chúng ta đi thôi” Hình Na không có cho quá nhiều ý kiến, địch đến ta đánh, đối thủ của họ có mạnh ra sao thì bản thân bọn họ cũng rất mạnh, cần gì lo lắng nhiều đến vậy.

Đến phía trước của phòng Vương Ngôn lão sư, họ mở cửa xin phép vào, bên trong có Vương Ngôn, Mã Tiểu Đào, Lăng Lạc Thần, Đái Thục Hành, 3 người bị thương đang ngồi trên ghế, còn Vương Ngôn với một thái độ tự nhiên tự tại, không hề lo lắng mà nhìn bọn họ.

“Mọi người sao thế, đâu cần lo lắng đến vậy đâu, chỉ là trận mở màn thôi mà, vui lên đi, hahaha” Ông rất bình tĩnh mà nói chuyện, kiểu như chưa hề có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra vậy.

Hình Na chỉ một cái liếc mắt là thấy được sự mất bình tĩnh bên trong Vương Ngôn rồi, thật là, đám này cũng rất giỏi an ủi nhau đấy, nhìn về phía Mã Tiểu Đào và Đái Thục Hành, cô chỉ gật đầu một cái biểu thị im lặng, cũng tốt, để bọn họ có một chút thời gian thoải mái cái đã, khả năng cao thì đối thủ mở đầu của họ tất nhiên là không quá khó, nếu thật sự khó thì cô sẽ đập nát đội hình đối phương ra.

“Bây giờ chúng ta sẽ phổ biến luật của cuộc thi đã nhé, giai đoạn đầu tiên là đấu vòng loại, thua cuộc là sẽ bị loại trực tiếp, trận đấu diễn ra sẽ theo 7 đối 7 đoàn chiến, giai đoạn thứ 2 đấu vòng tròn, giai đoạn này sẽ kết hợp đấu đơn, đấu đoàn, và đấu 2,2,3 như vậy chỉ cần thắng 2 trong 3 loại này các em sẽ được phán định là thắng. Tất nhiên là giữa giai đoạn 1 và giai đoạn 2 sẽ có một đoạn thời gian nghỉ ngơi, các em sẽ được dẫn đi mua một số trang bị như hồn đạo khí để cải thiện thực lực hơn, còn Hình Na đến lúc đó Huyền Lão sẽ trở lại đích thân dẫn em đến khu rừng gần đây kiếm hồn hoàn cho em” Vương Ngôn tóm tắt luật thi đấu và nhắc nhở về việc kiếm hồn hoàn cho Hình Na.

“Vậy các em xếp đội hình cho nhóm chưa?” Vương Ngôn lão sư hỏi “Thầy đề nghị trận đầu bao gồm Bối Bối, Từ Tam Thạch, Hòa Thái Đầu, Hồng Nam Nam, Vương Đông, Tiêu Tiêu, Hoắc Vũ Hạo” Đội hình đủ 7 người, trừ Hình Na ra, tạm thời cô là người bên ngoài nên chưa có từng phối hợp với mọi người, để những trận sau họ làm quen rồi cô mới ra sau.

“Các em có ý kiến gì không?” Vương Ngôn hỏi đám học sinh, ông rất lo lắng Hình Na không phục.

“Không có ý kiến gì” Hầu như tất cả đều không có vấn đề gì, Hình Na càng không cần phải nói, trận đầu nếu bọn họ thua thì cả đám nên đập đầu vào tường hết đi, nếu không cần thì cô không dại gì mà tổn sức không công cả, dù sao khả năng thua của trận này là rất thấp.

“Hừm hừm, vậy mới đúng chứ, Hình Na đồng học nga ~ cậu có ý kiến gì không?” Vương Đông mở miệng khiêu khích, dù sao thì cô bé này từng đánh bại bọn họ, làm sao mà cậu cho cô thái độ tốt được.

“Hình Na em có ý kiến gì không?” Vương Ngôn cũng muốn nghe ý kiến từ Hình Na, ông cũng sợ nếu như lần này xếp đội không có cô sẽ tạo thành bất mãn, mấy trận sau khó mà phối hợp đoàn đội được.

“Em không có vấn đề gì, dù sao thì em cũng chưa từng luyện tập với mọi người, việc hiểu biết ý của nhau là rất khó, tuy nhiên nếu có thể, em hi vọng em có thể có 1 chỗ đứng trong đội nếu có Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông” Hình Na cũng không phản nản gì, chỉ là nếu có thể thì cô cũng muốn lên một trận.

“Lên sàn đấu nếu có bọn mình ư?” Hoắc Vũ Hạo hoang mang, vì sao Hình Na lại muốn tham gia trận đấu nếu có bọn họ?

“Ừm, một vài lần giao chiến với nhau ắt hẳn cậu cũng biết rồi, võ hồn của tôi không chỉ là miễn công, nó cũng mang thuộc tính tinh thần, hồn kỹ quan sát của cậu rất mạnh nhưng lại khá hao tổn, nếu tôi có lên, dù không phối hợp tốt với các học trưởng ở đây, tôi cũng có thể gia tăng tầm quan sát và góc nhìn cho cậu, thậm chí giảm bớt gánh nặng hồn lực, gia tăng thêm sức mạnh cho hồn kỹ dung hợp của cậu và Vương Đông” Hình Na nói rõ lý do vì sao mà cô lại muốn lên sàn đấu.

“Thiệt vậy sao?” Vương Ngôn lão sư và mọi người ngạc nhiên, họ rất ngạc nhiên về kết quả này, nếu những gì Hình Na nói là thật thì cô mang đến hỗ trợ thật là lớn, phải biết tầm nhìn của Hoắc Vũ Hạo rất khủng bố, nếu được Hình Na thêm thành với giảm bớt gánh nặng hồn lực cho một đại hồn sư như Vũ Hạo thì quá tốt, hơn nữa nó còn có thể gia tăng uy lực hồn kỹ dung hợp của Vương Đông với Vũ Hạo, vậy khác gì như hỗ trợ thêm cánh, tốt, quá tốt.

“Tiêu Tiêu, xin lỗi nhưng trận đấu em có thể ngồi nghỉ ngơi được không, trận đấu tiên rất quan trọng, thầy cần sự chắc chắn cho chiến thắng này” Vương Ngôn hơi khó mở lời với cô bé này, đều là học sinh năm 2, không tránh khỏi có sự ganh đua được.

“Không sao ạ” Khác xa với Vương Ngôn tưởng tượng, Tiêu Tiêu rất nhanh đồng ý, cô cũng rất quan tâm đến chiến thắng của học viện, không thể để nó bị lợi dụng trong tay cô được, nếu có thể thắng thì cô ngồi bên ngoài quan sát lại có sao, bản thân cô vẫn còn yếu mả.

Đợi cho đến ngày hôm sau, trận chiến mở màn bắt đầu, 7 người bên học viện đối phương bước lên, đội hình bên Hình Na cũng không hề thua kém, vừa bước lên sân tất cả mọi người hô hào âm ỉ tên của Sử Lai Khắc học viện, lần đầu tiên chiến đấu trước đám đông được cổ vũ nhiệt tình như vậy, đám người có hơi loạn một tý, “Bộp” Hình Na vỗ tay một cái tập trung lại sự chú ý của mọi người.

“Trận đấu tiên, chiến thôi”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Đáng sợ, hồn hoàn mười vạn năm, 6 cái

“Sử Lai Khắc, Sử Lai Khắc” Âm hô âm ỉ, mọi người đang cuồng nhiệt mong chờ một trận đấu thắng áp đảo của Sử Lai Khắc học viện, học viện mạnh nhất toàn đại lục.

“Lợi hại quá, tất cả đều đang hô vang bọn mình” Đám Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông cảm thấy áp lực dữ dội, đây là vinh quang của học viện a, bây giờ thì họ mới thấm rõ được lời của Huyền Lão, Vinh Quang của học viện, đây là thứ mà họ cần bảo vệ.

“Các em, mọi người tin tưởng các em, nhà trường cũng tin tưởng các em, hãy cố lên, việc còn lại giao cho các em đây” Vương Ngôn lão sư cổ vũ.

“Yên tâm đi, đối thủ đấu trước Sử Lai Khắc học viện, họ cũng sẽ lo lắng vô cùng thôi”

“Ồn ngực lên để mọi người thấy sự lợi hại của học viện chúng ta”

“Cố lên a!!!”

Các âm thanh cổ vũ đến từ các học trưởng, mặc dù họ không thể chiến đấu nhưng vẫn lên để cổ vũ cho Hoắc Vũ Hạo và mọi người.

“Mọi người, chúng ta cần phải thắng, hơn nữa phải thắng thật đẹp” Bối Bối kêu gọi tất cả, đầy tinh thần của mọi người lên cao nhất, quả là một người có tố chất lãnh đạo, tất cả các thành viên đội dự bị trừ Tiêu Tiêu cộng thêm Hình Na, bước lên sàn đấu.

“Được rồi, đội của học viện cao cấp Thiên Linh đã lên sàn, phía bên kia, Đội vô địch hàng nhiều mùa liền, Vua của học viện, Sử Lai Khắc học viện cũng đang bước lên sàn.

Mọi người ngạc nhiên, bên đội hình của Sử Lai Khắc vậy mà lại không có Đái Thược Hành, các thành viên cũng chỉ là những đứa trẻ tầm 12 đến 15 tuổi, chắc là đội dự bị.

“Đùa chứ, học viện Sử Lai Khắc cho đội dự bị tham gia vòng loại ư? thế này có quá nguy hiểm không?” Nhiều khán giả đổ mồ hôi lo lắng cho Sử Lai Khắc, kể cả phía hoàng gia Tinh La đế quốc cũng rất ngạc nhiên.

“Mọi người ơi, đội hình của 2 bên đã sắp xếp xong, bên Thiên Linh học viện là 3- 2- 1- 1 Đây là đội hình tiêu chuẩn của kiểu chiến đoàn đội, còn bên Sử Lai Khắc thì, Ồ, vậy mà 1 người đứng ở phía trước, còn lại 6 người đều đứng ở phía sau, thật kỳ lạ” Bình luận viên nâng cao tinh thần của tất cả khán giả lên, ông nói về cách phân bố đội hình của 2 bên.

“Được rồi, Vòng loại, Đấu đội, Hai bên có thể sử dụng Hồn đạo khí để tiến hành tỷ thí, trận chiến bắt đầu” Trọng Tài âm thanh vang lên một lần nữa để báo hiệu trận đấu bây giờ, bắt đầu.

Hoắc Vũ Hạo tiến lên, một mình cậu tỏa ra luồng không khí nguy hiểm, sát khí, điên cuồng sự tàn khốc bao phủ khắp mọi nơi, Hình Na phải rất kiềm chế để không che mặt mình, tên nhóc này thật đúng là biết khoe khoang.

Sau lưng Vũ Hạo hiện ra 6 cái hồn hoàn, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, 6 cái màu đỏ, hồn đế, áp lực đến từ 40 vạn năm hồn thú Băng Đế Bích Hoàng Hạp được mô phỏng ra một cách chân thực, cả đấu trường trở nên tĩnh lặng, người người run sợ, không ai dám phát ra bất cứ một tiếng nào.

“Đám con dân cái kiến hèn mọn, đối đầu với Sư Lai Khắc chúng ta là niềm bất hạnh của bọn người các ngươi, chúng ta sẽ không nương tay đâu” Hoắc Vũ Hạo như một vị thần chiến tranh, đôi mắt đáng sợ lóe ra màu đỏ, đối thủ dường như không cần đánh cũng sợ mất hết ý chí.

“Thật là bất hạnh” Hình Na ở bên cạnh cũng chỉ lắc đầu, cô bồi thêm cái áp lực của Hoắc Vũ Hạo lên 3 thành, cùng sở hữu tinh thần chi lực, sự đáng sợ ngày càng được tăng thêm.

Đối thủ mặt tái xanh tái mét, không dám di chuyển, cứ thế bị áp lực từ phía Vũ Hạo nghiền ép, từng bước một mà bị dồn lại một phía.

“Tinh thần xung kích + tinh thần quấy nhiễu” 2 hồn kỹ trăm vạn năm của Vũ Hạo được phóng ra, vốn dĩ đã sợ hãi đến tột cùng, nay ý thức mỏng manh, yếu đuối này còn bị hồn kỹ của Vũ Hạo tấn công, họ bị choáng ngợp.

“Confusion” Hình Na như không sợ đổ thêm dầu vào lửa, vốn dĩ tên nhóc kia đã muốn đe dọa đối phương rồi, bồi thêm một đòn tinh thần nữa cho tròn, Đôi mắt của Hình Na cũng sáng lên, tinh linh chi lực dồi dào.

Khắp sân, bầu không khí dao động dữ dội, 7 thành viên bên đối thủ bị Hoắc Vũ Hạo hồn kỹ làm cho choáng, sau đó dính thêm Confusion của Hình Na thì tinh thần hải như bị một cái búa đập phải, tất cả phun máu gục ngã, không một ai gượng dậy được.

Hoắc Vũ Hạo quay lại nhìn Hình Na, cô gái này, hồn kỹ tinh thần thật mạnh mẽ, tuy không mạnh bằng hồn kỹ của băng tằm ca nhưng ai biết, cô lại là hồn tôn chuẩn bị đột phá hồn tông cơ chứ, dù cậu có hồn hoàn mạnh hơn cũng không thể phát huy hết được thực lực.

Vương Đông ngược nhìn Vũ Hạo, trận chiến này đáng lý ra sẽ kết thúc bằng dung hợp kỹ của bọn họ, vậy mà skill tinh thần của Hình Na quá mạnh, do đứng cạnh Hoắc Vũ Hạo nên khả năng phát skill Confusion cũng mạnh hơn 3 – 4 thành, đối thủ bị phun máu mà gục ngã đến chính Hình Na cũng bất ngờ.

Cả 7 người không ai tổn một chút sức lực nào, Hoắc Vũ Hạo thì được Hình Na chia sẻ áp lực, gánh nặng hồn lực, cậu vốn dĩ là phải mệt chết nhưng giờ cậu vẫn khỏe mạnh bình thường.

“Hãy nhớ lấy, chúng tôi đến từ Sư Lai Khắc, đến từ Đường Môn” Hoắc Vũ Hạo nhìn đối phương mà tuyên bố, bọn họ những thành viên của môn phái cổ xưa này đang chiến đấu, họ là những thiên tài sẽ gây dựng lại cơ ngơi huy hoàng của đường môn ngày xưa.

Quan sát thấy mấy tên này đang tiếp tục diễn ngẫu lòi, lại thấy bọn họ nói ra môn phái của mình, Hình Na im lặng lùi lại một phía, dù sao cũng không phải môn phái của cô, không lý do nào để cô chui vô giữa đám đó cả.

“Trận chiến kết thúc, học viện Sư Lai Khắc chiến thắng tuyệt đối, xin chúc mừng” Trọng tài âm thanh vang lên tuyên bố kết quả trận đấu, tất cả khách xem đều trở nên kích động, quá mạnh, quá dữ dội, 6 cái hồn hoàn mười vạn năm, chỉ cần áp lực là có thể khiến đối phương sợ hãi đến phun máu bất tỉnh, quá đáng sợ, quá ngẫu.

“Quao, Sư Lai Khắc, Sư Lai Khắc, Sư Lai Khắc, Sư Lai Khắc..” Âm thanh cổ vũ cuồng nhiệt vang lên, các học viện khác thì sắc mặt xanh mét xem kết quả trận đấu.

“Các em có muốn ở lại xem kết quả trận đấu không?” Vương Ngôn lão sư hỏi thăm.

“Tốt thôi” Vì không tổn bao nhiêu sức lực, bọn họ quan sát các trận chiến tiếp theo để biết cách chiến đấu cho trận tiếp theo.

“Hình Na, em lại đây, Huyền Lão đã trở về rồi, giờ em có muốn theo ông kiểm hồn hoàn thứ 4 cho mình không, dù sao thì có thêm một hồn hoàn thì em càng có khả năng nắm chắc hơn trong trận chiến phải không” Vương Ngôn nói với Hình Na

“Được ạ” Vốn cô cũng muốn có hồn hoàn, trận chiến tiếp theo cho Tiêu Tiêu tham gia vậy, dù sao thì bọn họ cũng không yếu, hơn nữa bị trận đầu tiên dọa cho như vậy đối thủ tiếp theo của họ khó mà phát huy hết thực lực được, mà, mặc dù 6 cái mười vạn năm hồn hoàn chỉ cần nghĩ tý là biết giả, nhưng chỉ có mấy học viện mạnh mới bình tĩnh nổi thôi, áp lực từ Hoắc Vũ Hạo đủ mạnh để kiên trì tới lúc cô có được hồn hoàn thứ 4 rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Tìm kiếm, Tinh Tú Hoa Yêu, 3 vạn năm hồn thú

Trở về căn phòng của khách sạn, tại đây có sẵn một vị lão giả đang đợi cô sẵn, ông ngược đầu dậy nhìn cô hiền hòa nói “Về rồi sao?”

“Huyền Lão, trận đấu đã thắng lợi triệt để, tuy Hoắc Vũ Hạo có hơi ngốc khi làm một phát mô phỏng cả 6 hồn hoàn mười vạn năm, nhưng về cơ bản thì không có gì đáng ngại diễn ra” Hình Na đáp trả Huyền Lão, lần trước thực lực của ông Hình Na cảm nhận được rất rõ, đây chắc chắn không phải là Phong Hào Đầu La bình thường, chỉ ít cũng phải là siêu cấp Phong Hào Đầu La trên cấp 95

“Vậy thì tốt, chúng ta nói về hồn hoàn thứ 4 của con, có yêu cầu và thuộc tính gì không? Giới hạn hấp thu là bao nhiêu?” Huyền Lão vốn cũng biết sẵn kết quả trận đấu rồi, một Phong Hào Đầu La như ông thì ngồi trong đây cũng dư sức quan sát tình hình đấu trường ngoài kia, một lần công chiến hồn sư như Hình Na lại có khả năng điều khiển tinh thần lực mạnh mẽ không kém gì Hoắc Vũ Hạo, rất đáng sợ.

“Hệ thống, giới hạn hấp thu và ưu tiên thuộc tính bây giờ là gì?” Hình Na mặc niệm hỏi hệ thống, về cơ bản sức mạnh, tốc độ, hồn lực, phòng ngự đều khá ổn định rồi, hồn kỹ gia tăng tiếp theo cô không biết nên hướng về tố chất nào cả.

- Tích, ký chủ hiện tại có thể hấp thu hồn hoàn từ 3 vạn đến 3 vạn 5000 năm niên kỷ hồn thú, còn về thuộc tính đề nghị hấp thu tinh thần loại hồn thú, Sylveon pokemon vô hồn có khá nhiều skill dạng Psychic, rất thích hợp để tấn công bắt ngờ và tầm xa.

Hình Na gật gù gật đầu, trong mắt của Huyền Lão ông chỉ thấy cô bé này đang cúi đầu suy nghĩ, xong như thấy được điều gì đó, cô gật gù quay lại nhìn ông.

“Huyền Lão, hồn hoàn thứ 4 con muốn là từ tinh thần hồn thú, khả năng chịu đựng của con từ tầm 3 vạn đến 3 vạn 5000 năm, hi vọng ngài có thể giúp đỡ” Hình Na kính trọng mà nói lên khả năng chịu đựng của mình.

“Được thôi, đi theo ta” Huyền Lão khá bất ngờ, cô bé này vậy mà có thể chịu đựng được hồn hoàn đến khoảng hơn 3 vạn năm, cơ thể bé nhỏ kia vậy mà chứa sức mạnh to lớn thật, đúng là thế hệ sau toàn quái vật mà, coi như ông đầu tư cho một thiên tài đời tương lai của học viện đi, tinh thần hệ hồn thú thì hơi khó kiếm nhưng không phải là quá khó, giới hạn vạn năm hồn thú thì lúc bay qua đây ông có để ý thấy một con.

Hai người bước ra khỏi khách sạn, Huyền Lão bế Hình Na lên bay về phía Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, Hình Na có vẻ hơi ngại, bị người khác bế đi thế này cảm giác không quen “Huyền Lão, con có thể tự bay được ạ” Hình Na nói ra khả năng bay của mình.

“Bay à, ta biết rồi, nhưng như vậy thì khá lâu, con chịu khó đi, mà cho ta thắc mắc một chút, đôi cánh của con hẳn không phải là vô hồn, hồn kỹ hay hồn cốt ngoại phụ đi, rốt cuộc nó là gì vậy?” Trong trận đánh với tà hồn sư, ông biết khá rõ tình hình bên trong, kể cả việc Hình Na bay bằng tinh linh chỉ dục, nhưng ông không hiểu nó là từ cái gì bắt nguồn.

“Ừm... nó là” Hình Na có hơi do dự, Huyền Lão thấy vậy cũng nói “Nếu có gì bất tiện con có thể không nói, điều này cũng không bắt buộc, ta chỉ là hơi tò mò thôi, ai cũng có một bí mật của riêng mình, dù sao thì con cũng là học viên của trường, lão già như ta đây cũng không có khả năng hại con” Huyền Lão từ tốn nói, vốn dĩ ông cũng chỉ tò mò thôi, dù sao đều là học viên của trường, cô càng mạnh thì học viện càng có lợi, như vậy là đủ rồi.

Bằng đôi mắt tỏa sáng của các vị tinh tú, cô nhìn Huyền Lão thật kỹ, phát hiện đối phương nói thật lòng, cô cũng thả lỏng, coi như là một vị trưởng bối thân cận đi, cô nói về đôi cánh mình “Cũng không phải là không nói được, đôi cánh của con là tinh linh chỉ dục, nó là đôi cánh của tinh linh nhất tộc, do bản thân con có một ít huyết mạch của tinh linh và được ban phúc bởi nữ thần của tinh linh tộc, con sở hữu một số sức mạnh và đôi cánh của tộc này” Hình Na nói lý do cô nhận được đôi cánh, với cơ sở là tinh huyết của Alvis, cô trải qua khảo nghiệm của Arceus, từ đầu tới cuối cô trải qua quá nhiều vất vả, tưởng chừng như chết nhưng không ngờ cô còn thể đứng đây.

“Tinh Linh tộc, là tộc quần đã biến mất từ hàng vạn năm trước ư?” Huyền Lão khá ngạc nhiên khi cô liên quan tới tinh linh tộc, tộc quần này dường như biến mất khỏi Đầu La Đại Lục từ rất lâu về trước, có được đôi cánh chứa mạnh mẽ tinh tú chỉ lực, có được tinh linh huyết mạch, hèn gì cô có thể phán đoán trước mọi thứ tài tình như thế, quả là thiên tài a.

Hình Na gật đầu, dù sao cũng là đi một đoạn đường, cô im lặng để Huyền Lão vác đi một đoạn, 2 người nói chuyện được một hồi thì ông đáp xuống một khu vực tràn đầy cánh hoa màu vàng, trông xinh đẹp như khu vườn thần tiên vậy.

“Đây là?” Hình Na tò mò hỏi Huyền Lão, khu vực này hẳn là cũng tiến khá sâu vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm rồi, không ngờ ngài ấy bay nhanh thật, cô hiếu kỳ nhìn xung quanh.

“Đây là khu vực mà lúc ta quay trở lại Tinh La Thành có để ý thấy một con hồn thú tinh thần vạn năm, lúc đó ta dừng lại nghỉ ngơi 1 đoạn, không ngờ vô tình gặp nó, giờ con cần thì ta dẫn con đi liệp sát nó lấy hồn hoàn vậy” Huyền Lão nói ra lý do ông dừng lại tại đây.

“Hồn thú tinh thần vạn năm, là dạng gì vậy” Cô tò mò, hồn thú sống trong khu rừng xinh đẹp như vậy, không biết là loài gì, cô để thẳng cảnh giác với xung quanh, mặc dù bên cạnh có Huyền Lão nhưng bất trắc xảy ra ai biết trước được, không kể con hồn thú là vạn năm hồn thú, người ta còn có một câu, hoa càng đẹp thì gai càng nhọn, sống tại đây thì không đời nào lại là một con hồn thú tầm thường cả.

“Là một con yêu hoa, Tinh Tú Yêu Hoa” Huyền Lão tán thưởng nhìn cô bé 12 tuổi đang đề phòng với môi trường xung quanh, như vậy mới đúng, không lúc nào không đề cao cảnh giác, ông gật đầu rồi nói ra danh tự của con hồn thú.

Giờ một cánh tay ra, một nguồn hồn lực được phóng ra từ người Huyền Lão, áp lực được phóng ra như một cơn bão, chấn cho cả cánh vườn trở nên

hoang tàn, cây cỏ bị đập nát, tại phía bên trái Hình Na, một cây hoa cao tới 8 – 9 mét tầm đó, từ một thân tách ra 3 nhánh mỗi nhánh mọc một bông hoa màu xanh dương.

“Tình Tú Yêu Hoa, 3 thân, 3 đầu, 3 vạn năm hồn thú” Nhìn một phát, Hình Na liền nhận dạng ra loài hồn thú này, rất đẹp nhưng cũng rất nguy hiểm, không ngờ đi một chuyến nhanh như vậy mà cô đã gặp được một hồn thú phù hợp với hồn hoàn thứ 4 của cô, quả nhiên không uổng tham gia vào trận tỷ thí học viện hồn sư cấp cao mà, hoa hồng được hưởng đúng là thật nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Thể hiện tiềm lực, hồn cốt sọ não

Đối mặt với bông hoa đầy xinh đẹp nhưng không kém phần nguy hiểm, tinh thần Hình Na kéo căng, cô di chuyển tìm vị trí an toàn, 3 vạn năm hồn thú, muốn một mình đánh giết nó thì khó như lên trời, Huyền Lão giờ đang là chỗ dựa cho cô.

Tình Tú Hoa Yêu mở ra những nụ hoa của mình, từ trung tâm đóa hoa, một lượng dịch mật được phóng ra, phần hoa đung đưa khắp khu rừng.

“Fairy Wind” Huyền Lão đang tính ra tay thì Hình Na cướp trước sử dụng skill của mình, một cơn gió lấy thân thể Hình Na làm trung tâm, cô quét sạch lớp phấn hoa đi nơi khác, loại phấn này hẳn là phấn gây tê hoặc phấn ngủ, đối với một hồn sư cường giả như Huyền Lão thì có lẽ không có vấn đề gì, nhưng cô mới là một cái 40 cấp chưa có hồn hoàn thứ 4 hồn tồn thời a, nếu bị dính phấn của 3 vạn năm hồn thú thì ai biết cô có còn sống được không.

“Ồ, phản ứng nhanh đấy” Huyền Lão tán thưởng, cách canh thời gian và lựa chọn vị trí sử dụng skill đều rất chuẩn, lượng phấn hoa khổng lồ này tất nhiên không thể bị thổi một phát mà bay đi hết, cô bé này quan sát rất kỹ, lượng phấn bị dòn về phía hướng gió để thổi trôi đi, nếu không thì Hình Na khó lòng mà cản được lượng phấn khổng lồ này.

Nhìn thấy phấn hoa của mình không đánh trúng đối phương, Tình Tú Hoa Yêu nổi điên vùng vẫy, nó cuộn tròn xoắn 3 thân mình của bản thân lại, ba đóa hoa chụm lại rồi nở rộ ra, tinh thần công kích.

“Khốn nạn” Hình Na căng mắt ra nhìn con hồn thú cử động, sau khi phát hiện 3 bông hoa của nó tụ lại một chỗ, chắc chắn là một hồn kỹ dạng tinh thần sẽ được phóng, vội dùng Confusion tạo một màn bảo vệ đầu não của mình.

“Keng” Âm thanh va chạm mạnh mẽ, lớp Confusion bị đòn công kích của Tình Tú Hoa Yêu đập vào mạnh mẽ, một lượng sóng xung kích tấn công vào đầu não Hình Na, cô đưa tay ôm đầu nhăn mặt tỏ ra đau đớn, tuy nhiên 2 chân không ngừng đi chuyển, cô bật thân trốn phía sau Huyền Lão.

“Xem ra dù có chặn được nhưng đòn đánh quá bất ngờ, tổn thương khó lòng tránh hết được” Hình Na tổng kết về cách con hồn thú tấn công.

“Được rồi Tiểu Na, con có thể đứng một bên quan sát được rồi” Huyền Lão nói vậy rồi quay lại chặn hết đòn tấn công của con hồn thú, áp lực từ Phong Hào Đấu La được hiện ra một cách rõ rệt, con Tình Tú Hoa Yêu bị đè bẹp, thế trận hoàn toàn áp đảo, giữa người này và con hồn thú đó, căn bản là không cùng một đẳng cấp, quá nhanh.

Con hồn thú cố gắng dùng rẽ của mình để di chuyển, đối phương quá mạnh, nó cần phải tìm cách chạy trốn đi, không thể để bị giết được.

Nhìn thấy 3 bông hoa của con hồn thú một lần nữa tụ lại, xem ra nó vẫn còn muốn phản kháng và chạy trốn, Huyền Lão lạnh lùng xem nó, ông hừ lạnh “Sức sinh không biết lượng sức mình” một tay ông giờ ra, con Tình Tú Hoa Yêu bị đánh bật ra ngoài, rẽ rời khỏi mặt đất.

Hai hồn hoàn thứ 3 + 4 của Huyền Lão sáng lên, ông tính phế đi con hồn thú này để Hình Na giết chết, bỗng một cánh tay chạm vào vai ông, quay lại thì nhìn thấy Hình Na đang lắc đầu.

“Huyền Lão, vậy được rồi, phần còn lại để con, nếu ngài đánh nó quá triệt để thì khi con hấp thu sẽ để lại nhiều oán niệm, tăng mạnh độ khó hấp thu, con cũng rất mạnh, giờ con hồn thú này bị trọng thương, con đã có thể đánh giết nó rồi” Hình Na nói ra mục đích của mình, giới hạn chịu đựng của cô chỉ là từ 3 vạn năm khoảng chừng thôi, nếu con hồn thú này mà còn oán niệm đầy thân không biết cô có hấp thu nổi không nữa.

“Được rồi” Nhìn thật kỹ Hình Na, ông lại nhìn về phía con Tình Tú Hoa Yêu, thấy đối phương cũng trọng thương nặng rồi, tuy là 3 vạn năm hồn thú nhưng cô bé này cũng không phải dạng vừa, thu tay lại ông gật đầu chấp nhận với ý kiến của Hình Na.

Phát hiện đối thủ của mình thay đổi, chỉ là một con bé nhân loại nhỏ bé, vậy mà dám khinh thường nó, là một 3 vạn năm hồn thú nó rất phẫn nộ, 3 bó hoa bó chặt lại, tinh thần lực mạnh mẽ được phóng ra, bên cạnh đó là một lượng phấn hoa cũng được phóng ra, thông minh hơn lần trước, nó canh chiều gió thuận mà phóng về phía Hình Na, bây giờ Fairy Wind của Hình Na khó lòng cản hết lượng phấn này.

“Ngu xuẩn” Hình Na lạnh lẽo nhìn về phía con hồn thú, cùng một dạng đòn tấn công mà hi vọng cô bị trúng 2 lần, nằm mơ, từ nãy giờ lúc Huyền Lão đè bẹp nó, mọi tập tính, cách di chuyển, những gì mà con hồn thú chuẩn bị trước khi phóng kỹ năng thế nào cô đều quan sát rõ, muốn thắng cô, trừ khi nó

còn nguyên vẹn không hao chút sức lực nào thì may ra, giờ thì Tinh Tú Hoa Yêu trong mắt cô chỉ là con cá nằm trên thớt mặc cho cô chém giết thôi.

“Confusion + Psyshock” cô nhắm ngay phía bông hoa chính giữa mà bắn, ngay lúc bọn chúng tụ đầu lại với nhau để phòng tinh thần lực là lúc tinh thần dao động của con hồn thú yếu nhất, “Rongggg” Tiếng gào thét đau đớn của Tinh Tú Yêu Hoa kêu lên, bông hoa ở giữa bị liệt mất, chỉ còn lại 2 đóa, lượng phấn bọn nó phóng ra cũng không ít, bao phủ xung quanh Hình Na.

“Smog” skill phun khói của Hình Na được phóng ra, thông thường cô chỉ sử dụng nó để che đi tầm nhìn đối phương, nhưng lần này cô phóng ra để chặn phấn hoa.

Phấn hoa vốn có cấu trúc dạng hạt tròn, việc sử dụng Smog tạo khói có thể lợi dụng lực cản phân tử để làm chậm sự phát tán của phấn hoa, còn về tầm nhìn thì sở hữu đôi mắt tinh linh Hình Na không hề sợ đối phương chạy thoát khỏi tầm kiểm soát của mình.

“Tinh linh chi dục” Hình Na cất cánh bay lên, đối phương phấn hoa đã bị cô chặn, một đầu hoa đã bị Psyshock của cô bắn cho phé đi, bây giờ thì nó không còn khả năng chống chọi với Hình Na nữa.

“Shadow Ball” Giờ tay lên 3 quả cầu màu đen một lúc được tạo ra, xoay tròn quanh người Hình Na, “Chết đi” âm thanh lạnh lẽo của Hình Na vang lên, 3 quả cầu được phóng với tốc độ siêu nhanh, “Bùm, bùm, bùm” Con hồn thú trúng đòn thét lên đau đớn, rể của nó co quắp.

Hình Na không lập tức tiến về phía Tinh Tú Hoa Yêu, càng sống lâu càng sợ chết, mà càng tiếp cận cái chết bọn chúng lại càng điên cuồng, giờ mà cô lao đến thì không khác gì một con ngốc đến nạp mạng cả.

“Confusion + Psyshock” Hình Na đứng từ phía xa mà bắn nát tinh thần của từng đóa hoa còn lại, âm thanh đau đớn lại vang lên, Tinh Tú Hoa Yêu gục xuống đất, phấn hoa từ nhị tràn ra, lấm lên đá làm chúng bị ăn mòn tan chảy.

Đứng từ phía ngoài Hình Na lau mồ hôi hột, khiếp quá, đám phấn kia vậy mà có khả năng ăn mòn mạnh thật, nãy nếu cô mà lơ là lao vào kiểu gì cũng thành một vũng máu hóa học mất.

- Tích, ký chủ đánh giết 3 vạn 2000 năm hồn thú, được 32000 exp, skill Helping Hand.

Nghe được âm thanh của hệ thống, cô vui mừng phát hiện con Tinh Tú Hoa Yêu đã bị đánh giết, hơn nữa Sylveon còn học được skill, tuy không phải dạng tấn công mạnh mẽ mà là phụ trợ, nhưng trong đấu đoàn đội thì skill này rất thực dụng, có thể xài trong trận tỷ thí học viện hồn sư.

“Ồ, đây là, Huyền Lão, trong thân thể con hồn thú có gì này?” Hình Na ngạc nhiên, từ trong xác con Tinh Tú Hoa Yêu phát lên một vòng hồn hoàn màu đen, hơn hết, từ trong đóa hoa chính giữa để lại một khối hình thù kỳ lạ xurong.

“Đây là, chẳng lẽ? Hồn cốt sọ não!!!” Huyền Lão ngạc nhiên, vận khí cô bé này quá lớn rồi, đánh một con vạn năm hồn thú mà cũng rút ra hồn cốt, hơn nữa còn là loại hồn cốt hiếm gặp, hồn cốt sọ não, đây là hồn cốt cho một vị trí trọng yếu con người, đầu não.

“Hồn cốt, thật ư?” Hình Na cũng bị hù giật mình, đánh một con vạn năm hồn thú mà cũng rút hồn cốt, hơn nữa còn là dạng hiếm, không biết vận khí cúrt chó của cô từ đâu mà ra, Hình Na vui sướng lại gần xác Tinh Tú Hoa Yêu.

“Được rồi, hồn thú là con đánh giết, con cần hồn cốt tinh thần vậy nó của con đi, lo hấp thu hồn hoàn đi, ta sẽ giúp con hộ pháp” Huyền Lão thanh âm từ ái một lần nữa vang lên, nhắc nhở Hình Na hấp thu hồn hoàn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Hấp thu, trở về

Ngồi xếp bằng trước xác của Tinh Tú Hoa Yêu, Hình Na đang sử dụng hồn lực của mình để trao đổi, hòa nhập và hấp thu hồn hoàn vạn năm của hồn thú.

Một nguồn hồn lực màu hồng nhạt, màu đặc trưng của thuộc tính Fairy, thuộc tính của Sylveon hiện ra, nó khác hoàn toàn so với những thuộc tính của các hồn lực khác làm cho Huyền Lão phải trầm trồ ngạc nhiên nhìn.

Cơ thể Hình Na đau nhức, khắp thân cơ bắp như căng cứng hết vậy, cảm giác các khối xương đang di chuyển kéo khối cơ giãn ra cho các hồn lực của con hồn thú ngấm vào, cải thiện từng tế bào trong cơ thể.

Các dây thần kinh bị bao bọc lại, cảm giác đau rát được những sợi dây này dẫn truyền một cách chân thật nhất có thể tới đại não, mọi thứ kinh khủng như một cơn tra tấn.

Sau chừng nửa tiếng cơ thể Hình Na dần thích ứng, cảm giác đau đớn giảm nhẹ lại nhưng vẫn còn triền kéo dài, cảm giác như cơ thể đang có hàng ngàn cây kim ghim khắp người vậy, hấp thu hồn lực nằm ở khúc cuối của giới hạn chịu đựng quá nhiên đau đớn hơn cô nghĩ.

“Con nhóc này, thật mạnh mẽ và kiên trì” Huyền Lão chắc chắn tắc lưỡi mà khâm phục nhìn Hình Na, đáng lý ra lúc này ông tính dùng hồn lực của mình để hạn chế cảm giác đau đớn của Hình Na, nhưng cái gì cũng có giá của nó, nếu ông can thiệp thì khả năng cải thiện tế bào và cơ thể Hình Na sẽ bị gián đoạn, cơ chế chống lại ngoại tố xâm nhập của cơ thể sẽ làm giảm đi hiệu quả của việc hấp thu hồn hoàn, tuy nhìn sơ qua thì không có vấn đề gì nhưng về lâu dài nó có tầm ảnh hưởng khá lớn đến sự phát triển về sau của cô. Dù sao đến Phong Hào Đẩu La bọn ông cách nhau 1 cấp là khác biệt giữa trời và đất rồi.

“Kèn kẹt” Tiếng răng nghiền vào nhau của Hình Na thể hiện cơn đau khổ tột cùng, khi cô dần quen thuộc với cái đau hiện tại, cái hồn hoàn của Tinh Tú Hoa Yêu bỗng sáng lên, một chút oán niệm còn sót lại được phát ra lúc cuối cùng, dù sao thì hồn hoàn này một là không phải cô đánh giết một mình, oán niệm có là chuyện dĩ nhiên, thậm chí một mình cô chém giết cũng rất khó hấp thu, thứ 2 là niên kỷ quá cao, một chút sơ sẩy là có dẫn đến bạo thể mà chết.

“Tạch, tạch” Tiếng của từng giọt máu vang lên khi rơi xuống đất, Hình Na cảm nhận được Huyền Lão chuẩn bị can thiệp vào giúp cô, một nguồn hồn lực sóng chấn nhẹ ra ngoài như nhắc nhở Huyền Lão rằng cô còn chịu đựng được, nếu nỗi đau này còn không thể chấp nhận nổi, vậy cô còn sống thì có ích gì cơ chứ?

Các tế bào, mạch máu, thần kinh, bị dao động mạnh mẽ, phần đan điền đang bị hồn lực căng trướng lên mà gây ra sự đau nhức, cơ chế phòng thủ của cơ thể đang ra sức ngăn chặn các yếu tố lạ nhưng làm giảm bớt đi sự kịch liệt này bao nhiêu.

“Confusion” Hình Na lợi dụng tinh thần lực của bản thân, cô điều chế sự di chuyển tinh vi của các mạch máu, áp suất thẩm thấu và áp suất thủy tĩnh được thu bớt lại, quá trình vận chuyển hồn lực như một cơn thác nẩy thư thả chậm rãi, giờ nó như một cơn sóng êm dịu.

Khuôn mặt từ tái xanh tái mét mất hết sức lực, bờ môi thâm tím còn vết máu khi cần chịu đựng nỗi đau, bây giờ Hình Na cảm thấy thoải mái hơn, cả cơ thể đang được chữa trị trở lại bằng một cách nào đó mà cô không hề hay biết, đây hẳn là điều kì diệu của thế giới huyền huyền đi.

Trôi qua thêm tầm 1 tiếng nữa, Hình Na hấp thu hoàn toàn hồn hoàn 3 vạn năm của Tinh Tú Hoa Yêu, quá trình này vô cùng thống khổ nhưng lợi ích thu được cũng không nhỏ, Hình Na đã chiếm được cải thiện thân thể vô cùng lớn, hơn nữa có được hồn hoàn của Tinh Tú Hoa Yêu, việc hấp thu hồn cốt sọ não sẽ trở nên dễ dàng hơn, dù sao thì nó cũng là một phần của Tinh Tú Hoa Yêu mà.

“Huyền Lão, con thành công rồi” Hình Na đứng lên một cách mất thăng bằng, cô nhìn Huyền Lão yếu đuối, thế nhưng trong cặp con ngươi ánh lên sự tự tin và vui mừng, bước về phía Huyền Lão, cô mất thăng bằng té xuống.

Huyền Lão đưa 2 tay ra ôm lấy Hình Na, ông khẽ vuốt đầu cô và cười vui mừng nói “Ừm, con làm tốt lắm” Lòng kiên trì và sự chịu đựng của Hình Na ông trông thấy mòn một rõ ràng, đứa bé này ắt hẳn đã trải qua nhiều khó khăn rồi.

Cảm giác được sự ảm áp bao bọc lại thân thể của mình, Hình Na cảm thấy an tâm, bây giờ cô rất mệt, đôi mắt thậm chí còn không thể mở ra nổi nữa, cô chìm sâu vào giấc ngủ, hơi thở trở nên đều đặn.

“Ngủ ngon” Huyền Lão xoa đầu cô, bé Hình Na đặt xuống đất cho cô nằm ngủ, còn ông thì ngồi bên cạnh canh chừng xung quanh, khu vực này là của con Tinh Tú Hoa Yêu lúc này, cho nên bây giờ cánh đồng hoa trở nên vô chủ, những đóa hoa xinh đẹp tuy bị cuộc chiến lúc này phá cho tan tành, nhưng nét đẹp kiêu hãnh và sự sống còn kiên cường của chúng vẫn ánh lên, nó giống như là Lam Ngân Thảo của vị hôn sư truyền thuyết năm ấy, như Đường Tam tổ tiên vậy, ông ngắt một bông hoa giống như tính cách của Hình Na cài lên tóc cô, sau đó cứ thế ngồi nhắm mắt bên cạnh cô.

Mất tầm 2 ngày sau, lúc mà trận tỷ thí học viện hôn sư diễn thêm được 1 trận vòng loại nữa, Hình Na mới mở mắt dậy, cô nhanh chóng hấp thu hồn cốt sọ não còn lại.

Xương sọ não tổng cộng gồm có 8 khối xương, 4 xương đơn và 2 xương đôi tạo thành vòm của xương sọ não, bảo vệ toàn bộ khu vực thần kinh quan trọng, bên trong nó chứa nhiều đường đi cho các sợi thần kinh bám vào hoặc đi qua, mà mỗi sợi thần kinh đều rất quan trọng, chỉ cần đứt một sợi là coi như phế một đời.

Hồn cốt sọ não giúp cô tăng cường tinh thần lực của bản thân, các cơ chế chuyển hóa lipid và tổng hợp protein được tăng cường, lượng mỡ thừa được hấp thu bớt đi để tổng hợp nên các tế bào thần kinh tăng cường cho tinh thần hải của Hình Na, dù sao lipid cũng thành phần cấu tạo của neuron, đa số các tế bào chứa 70-80% nước phần còn lại là protein và lipid, vóc dáng của Hình Na nhờ thế trở nên càng thon gọn.

Đến khi hồn cốt được hấp thu xong, Hình Na đứng dậy với một nguồn sức mạnh mạnh mẽ, cô như lột xác, không chỉ thực lực, cả vóc dáng cũng được cải thiện, mất bớt đi chút phì nộn của trẻ con, khuôn mẫu của một mỹ nhân hiện ra rõ rệt, kết hợp với tinh linh lực giờ Hình Na không khác gì một vị tiên nữ lạc bước xuống trần gian.

“Huyền Lão, trở về thôi” Hình Na quay đầu nói với vị lão giả bên cạnh cô, ông đáp trả lại bằng một cái gật đầu, bây giờ quay về là đã 3 ngày trôi qua rồi, hi vọng đám trẻ còn lại có thể cảm phục được.

Để tăng nhanh tốc độ quay về, Hình Na chấp nhận cảnh bị Huyền Lão vác đi, mà vác thì cũng vác rồi, Hình Na chai mặt không cảm xúc trong suốt quãng đường trở về Tinh La Thành.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 74: Vì vinh quang mà chiến, Hình Na tham gia

Tại một căn phòng trong khách sạn Tỉnh La Thành, đám học viên và lão sư đang ngồi tụ lại một chỗ như có điều muốn bàn bạc.

“Lần đầu này, chúng ta bốc thăm được hình thức chiến đấu là 2 – 2 – 3 “Vương Ngôn lão sư suy sụp mà nói.

Cả đám Hoắc Vũ Hạo trở nên lo lắng, tình hình hiện tại rất gay gắt, xem ra trận chiến này khó mà thắng nổi.

“Chúng ta nhận thua trận này vậy” Vương Ngôn suy sụp tinh thần, ông ngồi gục xuống ghế, tuy là một thiên tài trong việc sắp xếp đội hình chiến đấu, nhưng bên đối phương quá mạnh.

“Lão sư, bọn em biết tình hình rất khó khăn nhưng chúng em không muốn bỏ cuộc” Vương Đông ngạc nhiên trước lời nói của Vương Ngôn, đúng là khó khăn thật nhưng không phải là chưa chiến sao? sao lại bỏ cuộc nhanh đến thế.

“Ta cũng không muốn vậy, nhưng đội hình bên học viện Chính Thiên lại có 3 hồn vương, 2 – 2 – 3 cách chiến đấu thì mỗi trận sẽ có 1 hồn vương, chưa nói là thực lực của chúng ta sẽ bị bại lộ, những trận tiếp theo cũng sẽ bị khai thác dữ liệu, hơn nữa thầy không muốn các em bị...” Vương Ngôn cũng không muốn nhận thua, nhưng nếu nhận thua mà bảo vệ được thiên tài của học viện thì...

“Em.. không đồng ý” Bối Bối lên tiếng phản đối, cậu không muốn phải nhận thua như thế này, không chiến mà nhận thua, như vậy quá không xứng với danh hiệu của bản thân.

“Em không muốn nhận thua, chúng em là thất quái đời mới, nhiệm vụ chúng em là phải bảo vệ danh dự của học viện, em tin thực lực của chúng em thắng được, chỉ ít em không muốn từ bỏ đến phút cuối cùng” Bối Bối nói ra tiếng lòng của mình, đám học viên xung quanh cũng tỏ ra đồng ý, họ không muốn thua cuộc như thế này, họ muốn bảo vệ danh dự của học viện mình.

“Thầy Vương, thầy đã làm cho chúng em quá nhiều rồi, lần này, hãy để bọn em tự sắp xếp” Đứng trước sự sững sờ của Vương Ngôn, Bối Bối thể hiện tố chất của mình, anh tự mình muốn dẫn dắt các học đệ, học muội của mình.

“Mọi người, cứ nhận thua như thế này, làm mất đi danh dự của học viện, mọi người có cam tâm không?” Bối Bối gào to nhìn về phía đám Hoắc Vũ Hạo.

“KHÔNG CAM TÂM” Mọi người nhất trí gào to, họ không muốn thua a.

“Các em...” Vương Ngôn xúc động, tinh thần này, đúng là tinh thần này, mấy đứa trưởng thành rồi, hãy cất cánh bay lên đi, những thiên tài, tương lai của học viện.

“Bốp, bốp, bốp” Âm thanh của tiếng vỗ tay vang lên, xuất phát từ phía cửa sổ, Hình Na được Huyền Lão mang đi vào, cô vỗ tay ủng hộ tinh thần của Sư Lai Khắc đời mới này.

“Rất tốt, mọi người rất có nhiệt huyết, Bối Bối học trưởng, nếu không có vấn đề gì có thể cho em tham gia vào một trong những trận đấu này không” Sự tán thưởng của Huyền Lão và Hình Na hiện lên rõ rệt, tinh thần của những đứa trẻ này, thật kiên cường và quyết liệt, thật là, làm cho cô cũng hăng lên rồi này.

“Hình Na học muội, muội trở về rồi, còn hồn hoàn thứ 4 thì sao” Bối Bối và mọi người tò mò, từ trận đầu tiên đánh xong, cô theo Huyền Lão đi hấp thu hồn hoàn thứ 4 của mình, không biết liệu có thành công không?

“Tất nhiên là thành công rồi” Hình Na tự tin nở nụ cười tươi, sau lưng cô hiện ra 4 cái hồn hoàn, tím tím đen đen, bộ hồn hoàn khủng bố mạnh không kém gì một hồn vương hay hồn đế, Hình Na ánh mắt đáng sợ bao phủ khắp mọi nơi, một lượng tinh thần lực mạnh mẽ được phóng ra.

“Lượng tinh thần lực này là?” Hoắc Vũ Hạo là người đầu tiên để ý đến, cậu là một hồn sư thuộc tính tinh thần, việc thay đổi về cường độ lẫn bản chất tinh thần cậu rất nhạy cảm, chỉ cần Hình Na phóng ra hồn hoàn cậu đã thấy Hình Na đã mạnh lên rất nhiều, nhiều đến khó thể nói bằng lời.

“À, tinh thần lực sao, vì lúc đánh giết hồn thú có rơi ra một hồn cốt sọ não nên tiện thể hấp thu, tinh thần lực được cải thiện rõ rệt” Hình Na giải thích.

“Hồn cốt sọ não, đùa ư?” Quá bất ngờ, có được một hồn hoàn vạn năm đã rất khó, vậy mà Hình Na lại có thêm một hồn cốt, hơn nữa còn là dạng hiếm, thật không biết vận khí của cô bé này lớn đến đâu nữa.

“Vậy, Bối Bối đại ca, có thể cho muội tham gia vào trận đấu không” Hình Na thay đổi cách xưng hô, lúc này bọn họ là đồng đội, không thể cứ xa lạ vậy được, Hình Na xin phép Bối Bối cho tham gia vào trận chiến, dù sao thì bây giờ người lãnh đạo tạm thời là Bối Bối.

“Được, tất nhiên rồi, trận đầu tiên Từ Tam Thạch sẽ cùng với Nam Nam, trận thứ hai sẽ là...” Bối Bối đang sắp xếp, Hình Na phát biểu kiến nghị của

mình.

“Có thể xếp em vô trong trận với Hoắc Vũ Hạo không, em tự tin trong trận chiến 2 – 2 em có thể khắc chế cả hồn vương lẫn đồng đội còn lại của đối phương, Vũ Hạo chỉ cần phóng ra 6 hồn hoàn màu đỏ để đe dọa, tiện thể phát huy tinh thần kỹ năng như quan sát và quấy nhiễu là được” Hình Na muốn kết thúc trận đấu nhanh chóng, không phải Vương Ngôn lão sư đã nói là càng làm cho bản thân thêm thần bí thì càng có lợi sao, cô có kế hoạch để chiến thắng trận đấu này rất nhanh rồi.

“Hình Na, em có thể không?” Bối Bối hơi nghi ngờ nhìn Hình Na, mặc dù hồn hoàn của cô rất mạnh, nhưng đối mặt lẫn hồn vương và một hồn tông, như vậy có quá khó không.

“Bối Bối đại ca, em có một khả năng chưa sử dụng, kết hợp với hồn kỹ của bản thân, em tự tin rằng sức mạnh này đủ để đe dọa tính mạng của một hồn đế chứ không chỉ là hồn vương không đâu” Hình Na nhấn mạnh 2 chữ hồn đế.

“Không thể nào, thật ư?” Tất cả mọi người ở đây đều ngạc nhiên, cô bé này vậy mà có khả năng đe dọa một hồn đế, Hình Na vốn không phải là một người ưa khoe khoang nên việc cô nói ra khả năng của mình, chỉ cần cô gạt đầu thêm một lần xác định thì mọi người tin tưởng ngay.

“Tốt, quá tốt rồi” Vương Ngôn lão sư và Bối Bối vui mừng, như thế này thì dễ sắp xếp hơn rồi.

“Vậy trận đầu tiên sẽ là Nam Nam và Từ Tam Thạch, trận thứ 2 Hoắc Vũ Hạo với Hình Na, trận thứ ba sẽ là Hòa Thái Đầu, em và Vương Đông, tuy nhiên anh không hi vọng trận thứ 3 diễn ra đâu” Bối Bối nói xong rồi nhìn về phía Từ Tam Thạch, trận chiến của Hình Na thì anh yên tâm rồi, còn Từ Tam Thạch thì.

Tiến lên bầu vào vai của đối phương “Nhất định phải thắng, tôi đã có sắp xếp cho anh và Nam Nam cùng chiến rồi, nếu không được thì mở bụng tự sát đi” Bối Bối thì thầm vào tai Từ Tam Thạch.

“Tất nhiên, trận đầu tôi sẽ quyết thắng” Từ Tam Thạch cười to vỗ lưng Bối Bối, có Nam Nam cùng chiến làm sao cậu dám lơ là, hahaha, đừng đùa.

Đứng ở một bên Vương Đông phồng mặt “Tại sao Hoắc Vũ Hạo lại phải đấu cùng với nhỏ Hình Na chứ, hừ” cậu một bên tức giận mà thầm thì một mình.

Như phát hiện điều gì, Hình Na tiến tới Vương Đông nhắc cầm cậu lên và đưa mặt áp sát vào lỗ tai Vương Đông, mọi người ngạc nhiên trừng mắt nhìn cảnh tượng này, chả lẽ Hình Na thích Vương Đông, quá bạo rồi!!!

“Yên tâm, tôi không quan tâm đến vị hoàng tử của cậu đâu, tiểu công chúa xinh đẹp” Hình Na thủ thi bên tai Vương Đông, cậu bị nghẹn đến mức mặt đỏ như trái cà chua.

“Cô.. cô” Vương Đông đứng hình trước lời nói của Hình Na, cậu lắp bắp gọi Hình Na.

Cô rời khỏi Vương Đông bước lùi lại, nhìn Vương Đông nở nụ cười thân thiện mà nói “Mình biết hết đấy, hi hi” Hình Na vui tính mà chọc cô bé này, khá đáng yêu đấy, mặc dù lần trước con nhỏ này suýt nữa hại cô tý nữa là chết, mà thôi, nhỏ cũng không quá cố ý, đến bản thân nhỏ còn không làm chủ được sức mạnh của mình cơ mà.

Quay người, Hình Na nhìn về phía bầu trời, trận đấu sắp diễn ra, tới lúc để cô phô diễn thành quả của mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 75: Huyền Vũ thức tỉnh, Hình Na lên sân

Trận đấu với học viện Chính Thiên được diễn ra, ngày hôm nay các khán giả cũng rất náo nhiệt, từ cách chiến đấu bá đạo của Sử Lai Khắc học viện, họ mong chờ một trận đấu gay cấn hơn, quyết liệt hơn, nhưng không ai biết được, đội hình mà họ mong chờ chỉ là một đội dự bị gồm các thành viên từ hồn sư đến hồn tông mà thôi, trận chiến tiếp theo rất khó khăn cho Sử Lai Khắc học viện.

“Được rồi, bắt đầu cho trận đấu ngày hôm nay, Sử Lai Khắc học viện và Chính Thiên học viện sẽ mở đầu bằng một trận 2-2” Trọng tài bắt đầu mở màn, khán giả trở nên náo nhiệt.

“Sử Lai Khắc, Sử Lai Khắc...” Âm thanh cổ vũ vẫn to như bình thường, mọi người đang kỳ vọng vào học viện mạnh nhất này.

“Chính Thiên, Chính Thiên...” Tất nhiên, một học viện có 3 hồn vương sẽ không thiếu fan hâm mộ, họ cũng rất được chú ý trong trận giải mùa này.

Ngồi ở phía Sử Lai Khắc, Từ Tam Thạch và Nam Nam được mọi người cổ vũ, trong mắt họ ánh lên sự tự tin, “Hồn vương sao, bọn ta sẽ đánh bại bọn họ một cách đẹp mắt” Từ Tam Thạch tự tin kêu lên

“Cố lên tam sư huynh!” Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Tiêu Tiêu cũng hết sức cổ vũ cho 2 người bọn họ, Hình Na ngồi một bên tĩnh tâm quan sát 2 người bên đối phương, một tai thì lắng nghe mấy người bọn họ kêu sư huynh, sư đệ, tuy nhiên trong họ không giống như là thành viên của các tông môn lớn.

“Tông môn à? Có lẽ mình nên lập một cái!” Hình Na tự nghĩ một chút, nhớ lần Hoắc Vũ Hạo chiến thắng trận đầu tiên, họ đã nói họ đến từ Đường Môn, môn phái này nhớ là trong sổ sách đã biến mất từ lâu rồi, hình như là bị soán ngôi, không ngờ đám nhóc này lại là truyền nhân của tông môn đó, có bạn bè thích thật đấy, có thể tự do dựa vào lẫn nhau, có khi cô sẽ cùng Tiêu Linh và Dạ Vũ cùng thành lập môn phái, à, có thể mời thêm Dạ Phong và Tôn Vũ, họ cũng rất tốt.

“Trận chiến bắt đầu rồi!” Hình Na dừng lại suy nghĩ của bản thân, cô quan sát lên đối thủ học viện, 1 hồn vương và 1 hồn tông, 2 vàng 2 tím 1 đen và 2 vàng 2 tím, bộ hồn hoàn tiêu chuẩn đấy, Hình Na quan sát xem cách họ chiến đấu.

Bắt đầu bằng hồn kỹ của đối phương, có vẻ cô gái kia có võ hồn là thiên sứ, sau lưng 3 cái hồn hoàn sáng lên bay thẳng về phía Từ Tam Thạch, tên hồn tông còn lại cũng sử dụng hồn kỹ của mình, một cái chùy sáng lên được bắn ra.

“Muốn chơi trực tiếp, xem ra các ngươi rất tự tin với sức mạnh của mình nhỉ, vậy để bọn đại gia chơi với các ngươi!” Từ Tam Thạch cười đều, hồn hoàn ngàn năm sau lưng anh sáng lên.

“Huyền Minh Trí Hoán!”

“Ồ, hồn kỹ này khá thú vị đấy, nhưng sử dụng với một người mạnh hơn mình thì lại rất ngu xuẩn!” Hình Na hứng thú về hồn kỹ của Từ Tam Thạch, từ cặp mắt của cô luồng ánh sáng đó mang một chút quy tắc không gian, nếu bị trúng đòn có khả năng là sẽ bị dịch chuyển tức thời.

“Ngu xuẩn? Tại sao?” Vương Đông ở bên cạnh tò mò, hồn kỹ này không phải rất lợi hại sao, trận đấu trước Từ Tam Thạch đại ca đã dùng nó để 1 chơi 7 thắng trường đối phương, hồn kỹ bá đạo vậy mà Hình Na lại kêu là ngu xuẩn.

“Tất nhiên là ngu xuẩn rồi, hồn kỹ này bắn ra quá chậm, thà là một hồn kỹ cố định cá thể còn đỡ, đây là hồn kỹ được phóng thích ra dưới dạng tia, nếu đối thủ là một người yếu hơn bản thân thì khả năng phản ứng cũng như khả năng ảnh hưởng đến hồn kỹ của Tam Thạch đại ca là rất khó, sẽ dễ bị trúng chiêu, nhưng đối thủ đây lại là hồn vương và hồn tông, hơn nữa xem ra bọn họ cũng biết về hồn kỹ này, chắc là đã xài trước đó rồi, muốn 1 đòn đơn giản như vậy mà để đối thủ dính lại lần 2 thì đám học viện đó nên đi kiếm cái hồ nhảy tự xác đi!” Hình Na vừa nói vừa nhắm mắt lại, trận chiến này bên cô gặp khó khăn.

Quả nhiên đúng như lời Hình Na dự đoán, đối thủ biết trước hồn kỹ của Tam Thạch, đòn đánh của hồn kỹ ngàn năm bị làm lệch đi, tuy không thể phá hủy nhưng như vậy là quá đủ, hàng phòng ngự bị mở ra một cách hoàn toàn.

“Đây là bảo vệ mà huynh nói ư?” Đôi mắt tràn trề sự thất vọng, Hồng Nam Nam nhìn Từ Tam Thạch có chứa phần nộ và buông tha, cô đã từng nghĩ rằng họ vẫn còn một chút gì đó, nhưng đây là lần thứ 2 rồi, lần thứ 2 anh ấy làm cô thất vọng.

Nhìn thấy khuôn mặt của Nam Nam, đôi mắt Tam Thạch căng lên, anh nhận ra nguy cơ sắp đến, nếu tiếp tục làm Nam Nam thất vọng, có lẽ cả đời này anh và cô ấy cũng không thể có khả năng nữa rồi.

“Muốn chạm vào người phụ nữ của ta, trước tiên phải bước qua xác của Từ Tam Thạch ta đã!” Tam Thạch nổi giận, hồn lực như tiến hóa, như biến đổi, nguồn hồn lực như mang theo một tia thần thánh khí tức, khí tức thần thú.

“Võ hồn phụ thể thay đổi ư? không, đây là tiến hóa, là thức tỉnh!” Hình Na bật dậy, trạng thái này khá giống khi Eevee của cô tiến hóa thành Sylveon, sức mạnh trở nên thay đổi, bây giờ Từ Tam Thạch như một cái khiên bất khả chiến bại.

“Chính là nó!!!” Bối Bối cũng bật dậy, lý do mà anh để Từ Tam Thạch chiến đấu cùng Nam Nam là để anh ta hiểu rõ được trách nhiệm của mình, võ hồn mang huyết mạch thần thú Huyền Vũ, sứ mệnh của anh là phải sử dụng thân mình của bản thân để bảo vệ những người quan trọng đối với anh.

“Nam Nam, ta sẽ giữ bọn chúng trong 3 giây, đủ không?” Từ Tam Thạch trở nên cực kỳ đáng tin lúc này, đến nỗi mà Hình Na cũng khó nhận ra đây là tên bình thường hay dở chứng mọi lúc mọi nơi.

“Đủ rồi!” Nam Nam gật đầu, cô căng tròn mắt ra nhìn Từ Tam Thạch, người đàn ông này, lúc này đây trở nên thật to lớn, thật vững trãi, cảm giác ở sau lưng huynh ấy rất an toàn, nhìn lại phía đối thủ, 3 giây, đủ để cô quạt bay đám này rồi.

Sau lưng Từ Tam Thạch, 3 cái hồn hoàn ngàn năm dung hợp lại thành một cái vạn năm hồn hoàn, “Huyền Võ Thần” hồn kỹ vạn năm xuất hiện.

Hồn kỹ mang trong mình khí tức thần thú làm tê liệt đối phương, hồn lực được phóng xuất một cách điên cuồng, đây là, cắn nuốt? đồng tử của Hình Na xoay tròn, cô quan sát thật kỹ cách Từ Tam Thạch sử dụng kỹ năng này, giống như một hàng động, xoáy điên cuồng hấp thu tất cả, nó có hơi giống một chút Shadow Ball của cô, về cơ chế thì có thể thay đổi.

Dưới khuôn mặt bị che phủ bởi mái tóc, Hình Na cười thần bí “Được, rất được, xem ra quan sát đám ngốc này cũng có thu hoạch không kém, ít ra thì cũng có ý tưởng cải thiện lại skill của bản thân!” Hình Na nhận ra skill của mình còn có thể sử dụng theo một cách khác, cô phải cảm ơn tên ngốc Từ Tam Thạch rồi đây.

Đối phương hoàn toàn bị bất động, Hồng Nam Nam bật nhảy lên sử dụng 3 hồn hoàn một cách nhanh chóng vánh, hồn vương bị cô đánh bật ra khỏi

sân, cô gái này cũng rất có tiềm lực, cũng là mẫn công chiến hồn sư, Hồng Nam Nam là một trong những đối tượng được Hình Na quan sát nhiều nhất, cách vận dụng hồn kỹ là khác nhau, không phân biệt đẳng cấp, miễn là có thể đề cao bản thân Hình Na đều hấp thu hết.

Từ Tam Thạch có vẻ như chiến đấu quá giới hạn của bản thân, cơ thể anh đau đớn, máu chảy ra, anh còn không còn sức di chuyển nữa, Nam Nam tiến lại đỡ.

“Hoắc Vũ Hạo, đi thôi, cho bọn họ thấy sức mạnh của Sư Lai Khắc nào” Hình Na đứng dậy gọi Vũ Hạo, cũng đến lúc để bản thân chiến đấu, ngồi xem này giờ cô cảm thấy ngứa ngáy tay chân lắm rồi.

Cả 2 bước lên sân đấu, nhìn về phía Tam Thạch và Nam Nam “Hai người đã làm rất đẹp, chuyện còn lại để bọn em”.

Hình Na và Hoắc Vũ Hạo bước lên sân, mọi người đều tập trung nhìn vào 2 người này, đặc biệt là Vũ Hạo, bí mật 6 hoàn đồ rực của cậu vẫn chưa bị khăn giả vạt trần, họ đều rất mong đợi sự thể hiện của cậu.

Nhìn về phía đối thủ, có vẻ như họ cũng không quá quan tâm đến cô lắm thì phải, Hình Na lạnh lẽo nhìn đối phương, khinh thường cô? vậy để cô cho bọn họ vài viên thuốc bổ cho sáng mắt nhé

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Khinh thường? Trả giá đắt!!!

Đôi mắt tinh linh Hình Na sáng lên, cô tận dụng mọi thứ có thể để thăng thực lực của mình, nhìn về phía bầu trời trên kia, trời mây di chuyển, để lại là vô vàn tinh tú, Hình Na thần bí nói với Hoắc Vũ Hạo vài điều.

“A ha ha, các đại ca ca thật mạnh mẽ nha, một hồn vương và một hồn tông, xem ra đội trưởng của các anh không gia nhập vào cuộc chiến này rồi nhỉ?” Hình Na rất bình tĩnh, cô nhìn đối phương và cười dễ thương.

“Hừ lần trước là do các người may mắn thôi, lần này ta sẽ cho các người nếm mùi thất bại” Hồn tông bên đối phương cười lạnh đáp lời.

“Ha ha ha, các người tính từ bỏ trận đấu này ư, chúng ta dư sức biết được tên nhóc 6 hoàn kia chỉ là giả tạo, người vậy mà còn cố gắng giả ma giả quỷ ư?” Chọc ra bí mật của Hoắc Vũ Hạo, tên hồn vương rất tự tin, cảm giác như đối phương nắm chắc chiến thắng trong tay rồi vậy.

“Ồ ~, thật sao, Vũ Hạo ca ca, đám nhóc kia nói rằng lực hoàn của anh là giả kia, thật là bức xúc nha ~” Hình Na nói từng câu kết thúc kéo dài, âm thanh nũng nịu đến nỗi làm Hoắc Vũ Hạo nổi hết da gà.

“Hừm, cho rằng lực hoàn của ta là giả, đám ngu xuẩn các người vậy mà tự tin đánh thắng được bọn ta sao” Hoắc Vũ Hạo cố nén lại cơn nổi gai ốc do Hình Na làm, cậu nguy hiểm mà đe dọa đối phương.

“Hừ, xem ra đến chết vẫn không biết hồi cả” Bên đối phương có vẻ khá tức giận rồi, bọn chúng đang chuẩn bị triệu hồi võ hồn của mình ra.

Ngay khi âm hô bắt đầu của trọng tài được vang lên, từ người Hoắc Vũ Hạo xuất hiện 6 hồn hoàn màu đỏ máu, áp lực mô phỏng Băng Đế Bích Hoàng Hạt nhờ Hình Na mà thêm càng chân thật, một bàn tay của Hình Na vỗ nhẹ vào vai Vũ Hạo “Helping Hand”

Gia tăng skill đề thăng 5 thành sức mạnh cho đồng đội, khả năng hỗ trợ của Hình Na cũng đâu có yếu, Hoắc Vũ Hạo cảm thấy như có một nguồn sức mạnh dồi dào được truyền vào.

“Hồn kỹ: Tinh Thần Quấy Nhiễu + Tinh Thần tròng kích”

2 đại hồn kỹ trăm vạn năm của Hoắc Vũ Hạo được phóng ra, ngấm ngay tên hồn tông 4 hoàn mà bắn, do được đề thăng 50% năng lực nhờ Helping Hand, đối phương lập tức không phòng ngự mà bị choáng.

“Ồi, cậu bị làm sao vậy?” Phát hiện đồng đội của mình không bình thường, tên hồn vương sau khi triệu hồi võ hồn của mình “Tứ Hoa Cung”, một võ hồn dạng đánh tầm xa, hần dừng lại một khắc để quan sát tình hình đồng bọn.

“Các đại ca ca thật là, sao ngay từ đầu lại lè mề như vậy nhỉ? Không bằng để tiểu muội muội tặng vị huynh đài này một vé rời sân nha” Hình Na cười rất tươi mà khiêu khích, tay cô đưa lên và “tách”.

“Cô bé rất tự tin nha, không biết tiểu muội...” Chưa kịp nói hết câu, một tiếng hét thất thanh từ phía hồn tông, đồng đội của cậu hét vang lên, khắp mặt là máu, miệng, mắt, mũi, trông thảm kinh khủng.

“A... a.. a” Nói không bằng lời, đôi mắt còn tròn trĩnh nhìn về phía Hình Na, bàn tay run rẩy chỉ về phía cô mà đứt quãng từng câu “Cẩn.. thận.. con.. nhỏ đó.. không.. đơn giản” Nói hết câu thì hần gục xuống bất tỉnh.

“A hèm, xem ra giờ thành trận chiến 2 đánh 1 rồi, chán quá nhỉ?” Hình Na bốn cợt chọc tức đối phương, thái độ của cô đang cười rất tươi, điều này chứng tỏ cô đang nổi giận nham, vậy mà dám khinh thường cô, nếu không cho đối phương ăn đắng ngạt mặt thì cô không gọi là Hình Na.

Đúng vậy, lúc này khi Vũ Hạo sử dụng hồn kỹ tinh thần tấn công làm nát hàng phòng ngự quanh não bộ của tên hồn tông, Hình Na lập tức bồi thêm “Confusion + Psyshock”

Nếu đối phương đang nằm trong tình trạng yếu đuối như vậy mà cô không biết tận dụng thì đúng là quá ngu ngốc rồi, một lượng tinh thần lực khổng lồ như cái búa sắt phóng ra đập vào tinh thần hải của đối phương, như ném đá vào quả trứng gà, vỡ tan tành, cũng may là đến đoạn cuối Hình Na hạn chế lực lượng bản thân lại, nếu không thì đầu đối phương đã nát như trái dưa hấu rồi.

“Người đã làm gì?” Tên hồn vương nổi giận, rốt cuộc thì con nhỏ đó đã làm gì, vậy mà một cái búng tay có thể thổi bay một hồn tông như vậy.

“Hồn kỹ: Tóc Chi Thiên”

Hàng loạt các mũi tên được phóng ra từ võ hồn của đối phương, hồn hoàn sáng lên, nguồn hồn lực thật mạnh mẽ.

“Hiện hoàn, Sylveon” Hình Na khẽ nói, cô bật mình như một cơn gió, “Quick Attack + Fairy Wind”

Đột phá hàng tấn công của đối phương, Hình Na khiêu khích đưa tay lên và búng thêm một cái nữa ‘tách’, âm thanh như tát vào mặt tên hồn vương một phát nóng rất.

Một lượng gió cực mạnh trong phạm vi nhỏ được gọi ra, bằng cách lợi dụng góc độ và thời gian phát hồn kỹ, Hình Na dễ dàng làm lệch hướng đi đòn đánh của đối phương, không phải là đã nói rồi sao, hồn kỹ dạng tâm xa tất cả đều nằm trong phạm vi quan sát của cô, chưa kể là còn được tặng kèm thêm hồn kỹ thám trắc của Vũ Hạo, muốn bắn trúng bọn cô, mơ giữa ban ngày.

Phát hiện bản thân bị tiếp cận cực gần, tên hồn vương tính bật người chạy trốn, con nhỏ này quá không đơn giản, hồn kỹ của anh rất khó chơi, vậy mà đối phương phá vỡ cứ như trò con nít vậy, để ý hồn hoàn của đối phương, anh trừng lên khó mà tin tưởng.

“Tím, tím, đen, đen, bộ hồn hoàn kinh khủng gì đây?” Tên hồn vương mắt kiêu kiêu mà bật thốt, nếu nói 6 hồn đồ rực của Vũ Hạo có khả năng cao là giả, thì bộ 4 hồn hoàn của Hình Na mang lại uy hiếp và độ chân thật cao hơn nhiều.

“Hi hi, đại ca làm mọi mọi ngược quá à” Hình Na không quên trêu chọc đối thủ, cô sau khi quan sát Từ Tam Thạch chắc là cũng thích kiểu chiến đấu trêu chọc đối thủ mất rồi.

“Khốn nạn” Hồn hoàn vạn năm sáng lên, tên hồn vương tính tấn công Hình Na ngay tại chỗ, nhưng nào đơn giản như vậy, hồn kỹ còn chưa kịp phát huy thì một “Tackle” từ phía Hình Na được đánh ra, một sự xung kích từ phía mặt sân đấu trường rất thích hợp để làm ngưng lại hồn kỹ cần thời gian như cung tên, đối phương bị làm trì trệ, Hình Na ngược mặt lên, trừng đôi mắt màu xanh dương của cô nhìn thẳng đối phương.

“Psyshock” Tận dụng ưu thế của các skill tinh thần khi có Hoắc Vũ Hạo bên cạnh, cô dùng tinh thần skill để làm choáng đối phương, phá nát sự phòng ngự cuối cùng.

“Xem ra đại ca ca quá sơ ý rồi” Đạt được mục đích của mình, Hình Na cười lạnh lẽo nhìn đối phương, lúc này giọng cô lạnh như băng giá, cô cười nói với tên hồn vương “Biết không? Khinh thường đối thủ là phải nhận sự trả giá đắt, đắt lắm, anh có biết sự trừng mà anh sẽ nhận được là gì không?” Câu hỏi đầy sự giễu cợt và lạnh lùng được thốt ra.

Cô gái 12 tuổi mà mọi người tưởng chừng như vô dụng nay đè ép hoàn toàn đối phương, cái đuôi của cô bỗng sáng chói lên “Iron Tail” cô chặt đứt võ hồn của đối phương, 5 cái hồn hoàn vỡ nát, đòn đánh quá mạnh, hồn vương phun huyết mà gục dưới sàn.

“Kết thúc, đi thôi Vũ Hạo” Không thèm nhìn lại đối thủ, một trận chiến quá nhẹ nhàng, nhẹ nhàng hơn bất cứ sự suy đoán nào của Vương Ngôn và các học viên Sư Lai Khắc.

Bầu không khí của khán giả sôi trào, quá mạnh rồi, các học viên của các trường khác thì mặt mày xanh mét, xem ra Sư Lai Khắc đúng là khó chơi thật, bên phía Nhật Nguyệt đế quốc, 1 cô nhóc và 1 cậu bé tóc trắng, đôi mắt song đồng đang nhìn về phía Vũ Hạo và Hình Na, họ là Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần, những con át chủ bài của Nhật Nguyệt học viện.

Còn một phía nữa đó là Chiến Linh học viện, học viên bên họ bị Hình Na làm tổn thương nặng nề, do toàn là skill tinh thần nên đến cả trọng tài cũng không kịp ngăn cản, Hình Na dùng sự thật tàn khốc đầy nặng nề mà dạy cho họ một bài học, khinh thường đối thủ thì sẽ phải trả giá đắt, bài học ngàn vàng sẽ được học viện bên đây khắc sâu khó quên kèm thêm nỗi phẫn hận đối với Hình Na.

Cơ mà Hình Na có biết thì cô cũng không quan tâm, sự ngu xuẩn của mình thì tự mình gánh chịu lấy, nếu 2 tên hồn vương và hồn tông kia không lơ là thì trận này cô không thắng được dễ dàng vậy đâu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Đáng sợ Hình Na, các học trưởng hồi phục

Hình Na và Hoắc Vũ Hạo quay trở lại khách sạn trong sự ăn mừng của tất cả mọi người, cho đến tận bây giờ, chưa ai biết được bí mật của học viện Sử Lai Khắc ra sao, chỉ có còn lại là sự nghi hoặc, liệu 6 hoàn của Vũ Hạo là thật hay giả, mọi thứ được giữ bí mật cho đến tận bây giờ.

“Tuyệt quá, Vũ Hạo, Hình Na, 2 người quá ngẫu” Từ Tam Thạch và Bối Bối vui mừng, họ không nghĩ rằng 2 người này phối hợp lại mạnh mẽ đến như vậy, quả nhiên là 2 cường giả hệ tinh thần có khả năng tương tác cao sẽ gây đến hiệu quả bất ngờ, chỉ cần nhớ tới cái cảnh Hình Na đưa tay lên cười lạnh bùng tay 1 phát, đối phương bật ngựa phun máu ra sao mà thấy sững cả người, quá bá đạo.

“Cái này thì còn phải tạ ơn Từ Tam Thạch đại ca, độ mặt dày của anh em cũng học được sơ sơ rồi đó” Hình Na cười đáp lời, trận chiến này rất sừng, mặc dù không phải kiểu chiến đấu kịch liệt phải tận dụng mọi cơ hội trên đấu trường, nhưng lâu lâu làm về ngẫu lòi có vẻ không tệ.

“Đúng rồi, đúng rồi, làm sao mà võ hồn của tên hồn vương bên đối phương lại bị chặt đứt dễ dàng như vậy?” Vương Đông cũng thắc mắc, dù sao thì Hình Na cũng chỉ là hồn tông, muốn đột phá đánh nát võ hồn của đối phương là quá khó khăn, nhưng cách cô thực hiện lại vô cùng đơn giản, cứ thế chém đôi nó ra như thể là một điều hiển nhiên.

“Cái này à? Minh mài mòn hàng phòng ngự của đối phương ra, thứ nhất là bên đó vốn dĩ không coi trọng mình, thứ 2 mình đã xài skill tinh thần để làm tê liệt đối phương, thứ 3 là mình lúc đây đang tức giận, vậy nên chặt đứt võ hồn của đối phương coi như nhẹ đấy” Hình Na nói như điều hiển nhiên, cô bé này làm cho tất cả mọi người phải hít khí lạnh, phán đoán quá tài tình và vận dụng thời gian, góc độ, nắm bắt tâm lý và điều khiển đối phương còn ghê hơn cả Vũ Hạo.

“Được rồi chúng ta về thôi” Vương Ngôn thấy mấy đứa vui mừng như vậy, ông cũng hạnh phúc theo, đám nhóc này, thật vĩ đại, mạnh mẽ, và kiên cường hết sức, trận đấu của Tam Thạch cho ông thấy được sự quyết tâm, còn trận đấu của Hình Na lại bộc phát ra thực lực mạnh mẽ để tất cả phải cúi đầu.

Tới trong phòng khách, các học trưởng đại đa số đều hồi phục lại rất nhanh rồi, đặc biệt là Lăng Lạc Thần, cô là hệ khống chế nên trận chiến đấu với Tà hồn sư cô bị thương nhẹ nhất, 1 hay 2 ngày nữa là cô có thể khôi hãn, vậy là lại có thêm một hồn vương có thể tham gia trận đấu tiếp theo.

“À, Vũ Hạo, Vương Đông, sao 2 người các người không thử sử dụng võ hồn dung hợp kỹ kiểu khác đi” Hình Na đột nhiên nảy ra ý tưởng mà hỏi Vũ Hạo và Vương Đông.

“Dung hợp kỹ khác???” Vương Đông và Vũ Hạo tò mò, đúng là thầy Vương từng nói rằng với song sinh võ hồn từng người, khả năng dung đa hồn kỹ rất cao, nhưng tại sao Hình Na lại biết được?

“Đúng vậy, mỗi võ hồn là một là field, hay là một yếu tố factor hoặc element, nó chứa các thuộc tính khác nhau, giống như các phản ứng hóa sinh vậy, à cái này hơi khó hiểu, giống như là các cậu rèn kim loại đi, mỗi kim loại có một nhiệt độ nhất định mà chỉ khi đạt đến nhiệt độ cần thiết mới nóng chảy, khi có sự thay đổi về lượng đủ lớn sẽ làm chất thay đổi, lấy một võ hồn làm dung môi, võ hồn còn lại làm biến đổi tính chất, lấy sự liên kết làm xúc tác hòa tan 2 cái lại, mỗi một mức độ dung hợp là mỗi một độ khả thi dung hợp hồn kỹ khác được thực hiện ra, 2 người bọn cậu mỗi người có 2 võ hồn, lấy 1 cái làm nền, 1 cái làm chủ, cái phụ bọc cái chính lại thì khả năng ra võ hồn dung hợp kỹ mới rất cao” Hình Na dựa theo phán đoán của mình, bao nhiêu năm kinh nghiệm chơi điều phối viên pokemon lãnh nghề được bộc lộ ra.

“Một phụ, một chính?” 2 đứa nhóc bắt vấn đề rất nhanh, họ lập tức suy nghĩ đến thứ mình thiếu, trước giờ cách họ dung hợp hồn kỹ là cân bằng, đúng vậy, cân bằng tuyệt đối, nếu Vương Đông cho bao nhiêu thì Vũ Hạo trả lại bấy nhiêu, nhưng chưa ai từng thử một nhiều một ít cả, sự mất cân bằng có thể gây ra bộc phát rất nguy hiểm.

“Nhưng không phải như vậy là rất nguy hiểm sao?” Vương Ngôn lão sư từ đâu chui ra chen vào cuộc nói chuyện của bọn trẻ.

“Không hề, việc làm như vậy chỉ nguy hiểm đối với những cặp đôi chưa hoàn toàn hiểu nhau, còn Vũ Hạo và Vương Đông lại khác, không phải thầy từng nói độ hòa hợp giữa họ là 100% sao? Giống như phụ tử hay mẫu tử vậy, dù người làm cha làm mẹ có làm gì thì họ vẫn là cha mẹ, dù người con có sai đến đâu thì cha mẹ họ vẫn luôn sẵn sàng vị tha, nếu đã có một mối liên kết bền chặt như vậy tại sao lại phải lo sợ việc khắc chế nhau, thứ mà họ thiếu chỉ là thời gian và sự thử nghiệm thôi” Hình Na nói ra suy nghĩ của mình, bản thân độ dung hợp là 100%, lo cái rắm thú, như ví dụ nước muối của cô, muối tan vô hạn trong nước thì lo lắng làm gì, bộ có cho thêm thì nó không tan chắc.

“Ồ” Cả đám 3 người trầm trồ khâm phục sự suy nghĩ của Hình Na, góc nhìn của cô về bọn họ và độ khả thi trong hồn kỹ là rất khác.

“Vậy thôi trận tiếp theo Lăng Lạc Thần sư tỷ tham gia đi, bằng không + cực hạn nguyên tố em nghĩ đủ để cân nguyên team đối phương rồi, em vừa nhận ra cách cải thiện skill của bản thân, vậy em đi trước” Hình Na xin phép Vương Ngôn rồi đi, vừa rồi cô chỉ cho Vũ Hạo và Vương Đông cũng là vì một phần nhiệm vụ của mình, không sợ đối thủ mạnh như thần, chỉ sợ đồng đội ngu như heo, nếu không gia tăng thực lực của bọn họ lên thì mấy trận sau có vẻ chật vật lắm, còn bây giờ cô phải tìm cách vận dụng Shadow Ball của mình thôi.

Ngồi tại sân riêng, Hình Na nhập thể với Sylveon, cô muốn thử trạng thái vòng xoáy hấp thu như hắc động, giống hồn kỹ của Tam Thạch vậy, bằng cách này skill không những mạnh hơn mà còn linh hoạt hơn nhiều.

Trong mắt của mọi người, Hình Na là một cô bé bí ẩn là mạnh mẽ, cô không ngừng luyện tập phóng thích cái skill một cách không mệt mỏi, cả đám cũng lên tinh thần, trận tiếp theo quyết thắng.

“Vũ Hạo, bọn cung đã sẵn sàng, trận tiếp theo nhờ em, cho họ thấy sự áp đảo đến từ Sử Lai Khắc đi” người phục hồi sớm nhất, công chúa Lăng Lạc Thần đã lên đây tâm trạng hưng phấn cho trận đầu tiên của mình.

“Vâng” Vũ Hạo gật đầu với Lạc Thần, trận tiếp theo, họ sẽ đánh bật tất cả, kể từ khi nghe Hình Na nói về cách dung hợp kỹ, họ đã có thể một bước nhỏ thì triển vọng khác dung hợp kỹ rồi, quả nhiên Hình Na không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: 2 chọi 7, Sử Lai Khắc cực mạnh, tham gia buổi đấu giá

Trận đấu tiếp theo được diễn ra trong 2 ngày tới, cách chiến đấu được bốc thăm là đoàn chiến 7 chọi 7, đội hình gồm có Lăng Lạc Thần, Hoắc Vũ Hạo, Bối Bối, Nam Nam, Vương Đông, Tiêu Tiêu và Hòa Thái Đầu.

Dù sao thì trận đấu trước Hình Na đã kết thúc một cách chóng vánh, đội trưởng của đối phương còn chưa kịp lên sân thì đã bị loại khỏi giải đấu, chắc bên đó cảm thấy uất ức lắm, có hồn vương cường giả mà không được lên thi đấu.

Đội hình lần này không có Từ Tam Thạch và Hình Na lên sân, một người thì đang bị trọng thương cần chữa trị, một người thì đang nghiên cứu skill của bản thân, hơn nữa bọn họ cũng muốn giấu đi sức mạnh của Hình Na, người ta thường nói càng thần bí thì càng đáng sợ, đến tận bây giờ thì vẫn chưa ai chính thức lật tẩy được hồn hoàn của Sử Lai Khắc học viện.

Đợi cho đến đúng ngày thi đấu, đội hình của Sử Lai Khắc học viện làm cho mọi người ồ lên, sự xuất hiện của Lăng Lạc Thần làm mọi người kinh ngạc.

“Ôi, đội viên đó chưa từng xuất hiện bao giờ, liệu có phải là một quân bài bí ẩn của Sử Lai Khắc học viện không?” Các khán giả đang xì xào bàn tán

“Được rồi, trận đấu giữa Sử Lai Khắc học viện và Trường Ninh học viện xin được phép bắt đầu” Âm thanh của trọng tài phát lên, một nguồn hồn lực đỏ như máu được phát ra bao phủ khắp đấu trường.

Sáu cái hồn hoàn đỏ rực của Vũ Hạo vẫn cứ như vậy, đáng sợ đến cực hạn, không một ai bây giờ dám khinh thường đội của cậu.

“Lạc Thần học tỷ, dạy cho bọn họ một bài học đi” Vũ Hạo đưa một tay áp lên của cô, một nguồn băng giá đến tận xương tủy được phát ra, băng chỉ cực hạn.

“Được rồi, còn lại để cho ta đi” Lăng Lạc Thần giơ tay lên, sau lưng xuất hiện 5 hồn hoàn, vàng vàng tím tím đen, bộ hồn hoàn tiêu chuẩn của một vương.

Hồn hoàn thứ 5 của Lăng Lạc Thần sáng lên, chói rực, cả sàn đấu hóa thành băng giá, tuyết rơi bao phủ khắp nơi, nguồn hồn lực màu xanh bích như pha lê được phát ra do sự cộng hưởng của Vũ Hạo và Lạc Thần khiến đối thủ lo sợ.

“Cái quái gì, ngay từ đầu đã dùng ngay hồn kỹ vạn năm sao?” Rất nhiều người ngạc nhiên, kể cả bên Nhật Nguyệt học viện cũng trầm trồ, lý do vì sao họ lại làm liều đến như vậy?

“Không phải là làm liều đâu, cái này hẳn phải gọi là, tự tin đi!!!” Tiểu Hồng Trần ở một bên đưa ra nhận xét, rất ít người dám xài hồn kỹ vạn năm ngay từ lúc bắt đầu, nhưng một khi đã sử dụng thì phải nắm chắc chiến thắng trong tay rồi.

“Hồn kỹ: Băng Diệu Chi Hoàn”

Kết hợp với thuộc tính cực hạn của Băng Đế Bích Hoàng Hạt, Băng Tuyết như một con lốc xoáy, kéo hết đối phương vào trong, đóng băng, tê liệt, tổn thương nặng nề.

“Đây là? Cực hạn băng thuộc tính???” Bên phía các học viện lân hoàng gia trở mắt ra nhìn, đây cũng quá mạnh đi.

“Một đòn, kết thúc rồi” Với tư thái lạnh lùng như băng giá, Lăng Lạc Thần như một vị nữ thần, cô quay người rời khỏi sàn đấu.

“Trận chiến kết thúc, Sử Lai Khắc học viện chiến thắng, chỉ với sự kết hợp của 2 người, Sử Lai Khắc đã thắng quá đẹp, đánh bay 7 người của học viện

Trường Ninh” Trọng tài âm thanh vang lên báo hiệu mọi thứ đã kết thúc, quá rõ ràng, học viện mạnh nhất quả là học viện mạnh nhất, quá bá đạo, tất cả khán giả đứng xem đều đứng dậy vỗ tay hò hét, quá đã, Sử Lai Khắc, quá đã mất rồi.

“Học tử, tuyệt vời quá”

“Lăng Lạc Thần tử, đòn công kích vừa rồi quá bá”

Vương Đông mấy đứa rất ngưỡng mộ mà nhìn Lăng Lạc Thần, chỉ một đòn, cô thổi bay toàn sân, sau đó với tư thái của Băng giá mỹ nhân, rời khỏi đấu trường.

Tại bên trong khách sạn, Hình Na dựa vào vách tường đứng đợi mọi người, có vẻ như skill cô đang nghiên cứu có kết quả rồi.

“Chúc mừng” Biết rõ kết quả, âm thanh hò hét bên ngoài to đến nỗi làm cô đang tu luyện cũng bị đánh dậy, cô chỉ đơn giản nói 2 chữ, Chúc mừng, đơn giản nhưng lại đầy cảm xúc.

“Mọi người, thay đồ đi, chúng ta sẽ đi tham gia Đấu Giá Tinh Quang, tầng vip của khu vực đấu giá Tinh La thành” Vương Ngôn thông báo lịch trình tối nay, họ đã làm rất tốt, để nắm chắc cho các trận chiến sau, học viện chịu chi trả cho các học viên một nguồn chi phí để tham dự trận đấu giá này, bắt được cái nào thì bắt, rằng đề cao thực lực của bản thân.

Bước vào trong một khu vực sang trọng, khắp nơi đều là được mạ vàng, cảm giác lấp la lấp lánh chói hết vào mắt Hình Na, cô mặt đầy hắc tuyến mà nhìn xung quanh, có cần phải sang trọng vậy không?

“Có lẽ là phòng này đó” Vương Ngôn dắt mọi người vào trong một căn phòng bên tay phải, đưa thiệp mời cho cô phục vụ, họ được dẫn vào bên trong các thiết bị đầy đủ, có màn hình hướng dẫn hỗn đạo khí, kể cả phục vụ riêng cho từng phòng cũng có.

Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông dắt nhau về phía cuối hàng, có lẽ họ đang trao đổi và thử cách sử dụng ra võ hồn dung hợp kỹ đi, Hình Na liếc mắt nhìn một cái rồi tập trung vào phía màn hình.

Một cô gái có mái tóc màu tím xinh đẹp xuất hiện, khí chất hoàng tộc được thể hiện rõ, cô mở mắt ra, đứng tư thế tiêu chuẩn của một người chủ trì đấu giá và nói

“Tôi là Cừu Cừu, đấu giá sư ngày hôm nay, rất vinh hạnh được chủ trì cho buổi đấu giá này” Âm thanh hữu lực và đầy hấp dẫn, Hình Na gật gù đầu, có tổ chức.

“Hôm nay người chủ trì trận đấu giá là công chúa của Tinh La đế quốc, vị đấu giá sư này hiện là muội muội nhỏ của điện hạ” Cô phục vụ bên cạnh giải thích cho cả phòng hiểu.

Cả đám trợn mắt há mồm, vậy mà có hoàng tộc chủ trì luôn, trận đấu giá này ghê thật, ắt hẳn phải có thứ gì đó khiến cho khu đấu giá phải cẩn thận đến vậy, rốt cuộc là báu vật gì?

“Vâng, bắt đầu với cuộc đấu giá ngày hôm nay, vật phẩm đầu tiên là Bá Hổ Luyện Hồn Đao, cận thể hồn đấu khí cấp 8 được chế tạo từ Minh Đức Đường của Nhật Nguyệt Đế Quốc, nguyên liệu từ hồn cốt vạn năm, có thể trợ giúp cho các loại hồn kỹ hồn cốt, ngoài ra có thể tăng lên 50% sức mạnh cho các loại hồn kỹ cùng loại, hồn thánh có thể sử dụng” Cừu Cừu khởi đầu bằng một món hồn đạo khí.

Có vẻ như Mã Tiểu Đào khá hứng thú, cô tham gia vào trận đấu giá này, còn mấy người khác thì không quan tâm lắm, chưa nói đến tác dụng có phù hợp hay không, chỉ riêng yêu cầu là hồn thánh thì họ cũng biết chênh lệch rất xa rồi.

Còn một bên khác thì Hình Na đang nói chuyện Alvis, mấy trận đấu giá kiểu này cần phải nhờ đến cường giả lâu năm như cô mới có thể phán đoán chính xác được, tất nhiên là Bá Hổ Luyện Hồn Đao không phù hợp với cô, một mẫn công vác một thanh đao bự chẳng thi làm ăn được gì.

Đưa tay lên ngực, Hình Na thủ thi “Nhờ cô, Alvis” “Ừm”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Đánh cược sinh mạng, cậu dám không?

Trận đấu giá hồn đạo khí cấp 8 được kết thúc bằng sự chiến thắng Mã Tiểu Đào, số tiền lên đến hơn trăm vạn hồn kim tệ.

“Mã Đào tử, chúc mừng” Hình Na cũng vui mừng thay cho Mã Tiểu Đào, cô được hồn đạo khí mạnh mẽ như vậy, xem ra Sử Lai Khắc học viện muốn thua cũng khó.

“Cảm ơn” Mã Tiểu Đào rất vui, cô có vẻ rất thích thú với món vũ khí này.

Đám người lại tập trung vào phía màn hình, chờ đợi cho món đấu giá tiếp theo được báo ra, tuy nhiên ngay trước khi món vật được báo tên, cả Hình Na và Hoắc Vũ Hạo đều đứng lên.

“Có chuyện gì sao, 2 người?” Vương Đông và Bối Bối đám người thấy ngạc nhiên.

Bên phía Hoắc Vũ Hạo thì là do Băng Đế Bích Hoàng Hạt nổi giận, cô ta cảm thấy hồn cốt của tộc quần mình.

Còn phía của Hình Na thì lại là 1 lý do khác, âm thanh của hệ thống lâu rồi không vang lên, nay nhắc nhở Hình Na:

- Tích, phát hiện đồ vật rất thích hợp ký chủ, có thể mở ra hình thái khác của Sylveon, xin ký chủ xem xét.

“Đồ vật thích hợp?” Hình Na ngạc nhiên hỏi lại hệ thống, chẳng lẽ món đồ sắp xuất hiện lại có thể ảnh hưởng đến Sylveon sao.

- Ký chủ, phát hiện vật là một tinh túy của cực hạn chi băng, nếu hấp thu được nó Sylveon của ký chủ sẽ có một hình thái mới Glaceon.

“Glaceon??? Vậy là Sylveon cũng có thể hóa thân thành nhiều trạng thái khác nhau?” Hình Na quá bất ngờ, cứ tưởng pokemon một khi đã tiến hóa rồi là không thể thay đổi cơ chứ, nếu Sylveon mà hóa thân thành Glaceon được thì quá tuyệt rồi.

- Vì ban đầu võ hồn của ký chủ là Eevee, là một loại khuyến có gen không ổn định, cho nên nếu có bất cứ nhân tố mạnh mẽ nào tác động vào nó sẽ hóa thân, tiến hóa thành hình dạng đó, nếu ký chủ hấp thu được vật này thì Eevee sẽ một lần nữa có thêm một trạng thái mới là Glaceon.

“Vậy hình thái Sylveon và Glaceon có ảnh hưởng gì đến nhau không” Nếu hóa thân thành Glaceon mà có xung khắc với Sylveon thì cô ta không lấy thì hơn, dù sao thì Sylveon có một mối liên kết chặt chẽ với cô và các vì sao.

- Tích, ký chủ yên tâm, ký chủ chỉ có thêm 1 hình thái mới mà thôi, nó sẽ không ảnh hưởng đến ký chủ, hơn nữa hấp thu thuộc tính của ký chủ sẽ có thêm băng cực hạn nguyên tố.

Hình Na gật đầu, nếu vật phẩm tiếp theo này quan trọng như vậy, cô nhất quyết phải lấy cho bằng được, không chỉ giúp cho võ hồn của cô mạnh hơn, chỉ riêng có thêm băng nguyên tố cực hạn đã là một ích lợi vô cùng to lớn.

“Vật phẩm tiếp theo là Băng Bích Hạt hồn cốt tay trái 7 vạn năm, Mảnh hồn cốt băng bích hạt này là tộc thuộc Băng Đế Bích Hoàng Hạt xếp hạng thứ 8 trong số thập đại hung thú toàn đại lục, đặc điểm của băng bích hạt là sức mạnh vô biên, có thể tăng sức mạnh đến cực đại cho người sử dụng, đặc biệt là băng hệ võ hồn”

“Đầu tiên là hồn cốt này cốt kỹ đã cố hóa, dù có hồn sư nào hấp thu thì hồn kỹ thu được sẽ không thay đổi, việc hấp thu hồn hoàn vượt giới hạn bản thân sẽ tự hoại bản thân, và hạn chế lớn nhất là giới hạn thuộc tính là chỉ có băng hồn sư mới có thể hấp thu được, tuy nhiên nó cũng không ảnh hưởng bao nhiêu đến hồn kỹ mà nó mang lại, hồn kỹ đỉnh nhất trong các hồn kỹ hệ băng, Băng Bạo Thuật” Cừu Cừu công chúa thả một quả bom oanh tạc toàn bộ đấu giá khu vực.

Hình Na nhìn chăm chăm vào mảnh hồn cốt này, tuy được giới thiệu là chỉ có băng thuộc tính hệ hồn sư mới có thể hấp thu, nhưng võ hồn của cô đặc biệt a, hơn nữa hệ thống đã nói vậy thì chắc chắn không có nguy hiểm gì đáng kể.

Liếc mắt sang phía bên cạnh, có 2 người cũng đồng dạng rất quan tâm đến món đồ này, một là Lăng Lạc Thần, 2 là Hoắc Vũ Hạo.

Nếu Lăng Lạc Thần có thể hấp thu hồn cốt này, cô ta sẽ trở nên rất mạnh mẽ, như vậy thì khả năng lấy được hồn cốt của Hình Na là rất thấp.

Đột nhiên phía bên cạnh Hoắc Vũ Hạo đột nhiên đứng dậy kêu “Đợi một chút”

Hoắc Vũ Hạo đã chỉ ra một vấn đề nghiêm trọng trong hồn cốt này, cô gái phục vụ không thể nào không báo cáo lại với hội đồng cấp cao. Sau khi xem xét, hội đồng đấu giá quyết định tạm ngưng bán cái hồn cốt này.

Tầm 10 phút sau, hội đồng đến phòng của Sư Lai Khắc học viện, vị công chúa và hoàng đế xuất hiện với phong thái cao quý.

“Ngài nói, hồn cốt của chúng tôi có vấn đề sao?” Cừu Cừu hỏi thẳng vào vấn đề chính.

“Vâng đúng vậy, hồn cốt của Băng Bích Hạt là một tộc quần đầy cao ngạo, nếu không mang trong mình thuộc tính băng cực hạn thì không thể hấp thu được, sẽ bạo xác mà nổ” Hoắc Vũ Hạo nói lại những lời của Băng Đế Bích Hoàng Hạt.

“Vậy làm sao để cậu chứng minh rằng những điều cậu nói là thật? Nên biết xúc phạm tôn nghiêm của hoàng tộc sẽ phải chịu trách nhiệm cực nghiêm trọng” Cừu Cừu muốn một bằng chứng.

“Tôi có thể khẳng định, vì võ hồn của tôi là..” Hoắc Vũ Hạo lật đồ ra, phía sau lưng của cậu có dấu ấn của Băng Đế Bích Hoàng Hạt, tuy trong mắt mọi người chỉ có thể thấy nó giống Băng Bích Hạt bình thường thôi.

“Võ hồn này là??? Băng Bích Hạt, không thể nào!!” Hoàng tộc ngạc nhiên trước võ hồn của Hoắc Vũ Hạo.

Đột nhiên Hình Na đứng dậy, cô cũng nói vài lời “Tuy nhiên cũng có một vài ngoại lệ phải không?”

“Ờ, ngoại lệ???” Hoắc Vũ Hạo nhìn Hình Na, không hiểu cô đang nói cái gì, hồn cốt này theo lời Băng Đế là phải có cực hạn chí băng mới có thể hấp thu cơ mà?

Cả Cửu Cửu và điện hạ đều ngạc nhiên nhìn Hình Na, cô gái này, người sở hữu 4 hồn hoàn cực mạnh đã dễ dàng đánh bại hồn vương, xem ra cô bé cũng rất quan tâm đến hồn cốt này.

“Võ hồn của tôi là Khuyển tiên, bản thân võ hồn là một cơ thể có cấu trúc không ổn định, nếu chịu tác động bên ngoài nó sẽ nhận hết phần tác động đó và biến hóa thành hình dạng thích hợp hơn để tồn tại, tất nhiên là tác động đó phải đủ mạnh, vì vậy dù không có băng thuộc tính hay băng cực hạn thuộc tính tôi vẫn có thể an toàn hấp thu võ hồn này và đạt được băng thuộc tính cực đại” Hình Na đơn giản nói ra đặc điểm của võ hồn mình.

“Cái gì???” Không cần băng thuộc tính hay băng cực hạn thuộc tính vẫn có thể hấp thu hồn cốt ư?” Mọi người giật mình, Hoắc Vũ Hạo và Băng Đế càng giật mình, cô gái này không hề đơn giản.

“Hình Na, cậu có chắc không, Băng Bích Hạt là tộc quần cực kỳ kiêu ngạo, nếu hấp thu hồn cốt mà không có băng cực hạn thuộc tính cậu sẽ bạo nổ mà chết đấy!!!” Hoắc Vũ Hạo lo lắng, cậu khuyên nhủ Hình Na, như vậy là quá nguy hiểm.

“Không tin à, vậy tôi đánh cược sinh mạng của mình, cậu dám không???” Hình Na ném mạng mình ra đặt cược như một thứ không đáng giá để đánh cược, hồn cốt này không chỉ cậu cần đâu Hoắc Vũ Hạo, tôi Hình Na cũng rất cần nó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Hình thái mới, Glaceon, băng cực hạn

“Hình Na bạn học này???” Bên phía hoàng thất khá bất ngờ về cách Hình Na thoải mái đặt cược tính mạng của mình, xem ra hồn cốt này rất quan trọng đối với cô, hơn nữa cô cũng rất tự tin, không phải sao?

“Xin lỗi, viên hồn cốt này rất quan trọng đối với em, không biết liệu có thể tiếp tục cuộc đấu giá khi công bố sự thật không?” Hình Na hi vọng rằng viên hồn cốt này sẽ được bán, thông thường khi phát hiện hồn cốt có vấn đề, khu vực đấu giá sẽ tạm ngưng, không bán viên hồn cốt này nữa, nếu mà như vậy thì Glaceon của cô thì sao?

“Việc hồn cốt chỉ có băng chi cực hạn mới hấp thụ được thì võ hồn của Hoắc Vũ Hạo tiểu đệ đây chắc sẽ không có sai lầm, tuy nhiên có vẻ như vẫn còn những trường hợp ngoại lệ như tiểu thư Hình Na đây, được rồi, ta tặng miếng hồn cốt này cho 2 người, còn việc hấp thu nó là ai thì do 2 người tự sắp xếp” Điện hạ từ tốn mà nói ra quyết định của mình.

“Viên hồn cốt này giờ thuộc về ai đây?” Hình Na trực tiếp thừa nhận việc hồn cốt được cho 2 người bọn cô, tình hình các đế quốc trước giờ là thế gong kim, nếu như bây giờ đầu tư vào các cường giả tương lai của Sư Lai Khắc học viện, sau này đế quốc của họ sẽ được an ổn, việc tốn một cái hồn cốt như vậy không hề đắt.

“Hình Na, cậu trực tiếp thừa nhận vậy có sao không? món quà này vô cùng quý giá” Hoắc Vũ Hạo còn vô cùng hoang mang, thứ quý giá như vậy mà Hình Na nhận tình bơ.

“Đồ ngốc, đây là đầu tư, đầu tư!!!” Hình Na chỉ đơn giản nhìn Hoắc Vũ Hạo thì thầm, bộ thẳng nhỏ này không biết là tên điện hạ này đang đầu tư vào chúng ta sao, chẳng lẽ muốn cô trước mặt đối phương giải thích cho cậu, Hình Na đưa tay lên che hắc tuyến của bản thân, không biết đối phương nên gọi là thiên chân hay ngu xuẩn đây.

Bên trong tinh thần hải của Hoắc Vũ Hạo, Băng Đế đang nổi giận “Khốn kiếp, con nhỏ kia nghĩ mình là ai mà dám nói không cần băng thuộc tính vẫn có thể hấp thu hồn cốt của Băng Bích Hạt tộc chúng ta, Vũ Hạo, cho cô ta hấp thu nổ chết xác cô ta rồi chúng ta dung hợp sau” Không chấp nhận được hồn cốt tộc mình có thể bị Hình Na hấp thu mà không cần băng cực hạn thuộc tính, thậm chí là không có băng thuộc tính.

“Nhưng Băng Đế, Hình Na không đơn giản a, cậu ấy có khả năng rất cao là sẽ hấp thu được hồn cốt của Băng Bích Hạt” Hoắc Vũ Hạo nói ra suy nghĩ của mình.

“Đừng vậy, đừng quên con nhỏ đứng đằng sau Hình Na là ai, đó là một đại tinh linh cổ xưa, Alvis, con nhỏ đó tuyệt đối không đơn giản đâu” Thiên Mộng Băng Tầm cũng ở bên khuyên giải, không thể để cho con nhỏ đó dễ dàng có được hồn cốt được, Vũ Hạo cũng đang rất cần nó.

“Không sao, ta không tin niềm tự hào của tộc ta có thể bị hủy hoại như vậy, nếu như đối phương có thể hấp thu hồn cốt này hoàn hảo ta sẽ giúp đệ kiểm cơ duyên khác” Băng đế quyết không tin Hình Na có thể hấp thu.

“Vậy được, để ta cho Hình Na hấp thu trước, nếu không được thì để bản thân hấp thu” Hoắc Vũ Hạo chấp nhận ý kiến của Băng Đế, đứng trước việc tộc quần uy nghiêm bị một con nhỏ dễ dàng phá hủy, niềm tự hào của chủng tộc xưng bá phương Bắc nay còn để ở đâu.

Gật đầu, Hoắc Vũ Hạo đưa hồn cốt cho Hình Na, “Hình Na, cậu hấp thu trước đi, nếu không được hãy đưa cho mình”

“Uhm” Ngạc nhiên trước sự đưa hồn cốt thân nhiên của Vũ Hạo, cô bất ngờ, không phải lúc này tinh thần lực tên này dao động mạnh lắm ư? Vậy mà có một tỷ nói chuyện xong là đưa cho cô. Chẳng lẽ đám này không tin cô có thể hấp thu được.

“Em có hấp thu được không Hình Na, Vũ Hạo nói rằng chỉ có cực hạn băng thuộc tính mới có thể hấp thu, nếu không được thì em nhường lại cho Vũ Hạo đi, xác suất nguy hiểm là rất cao, nếu là băng thuộc tính cực hạn thì Vũ Hạo hấp thu được nhiều lợi ích hơn em” Vương Ngôn một vừa lo sợ cho an nguy của Hình Na, một lại nghĩ đến khả năng mang đến lợi ích lớn hơn.

“Vương Ngôn lão sư yên tâm, em sẽ không lựa chọn nếu như chưa chắc chắn, hơn nữa lợi ích thu được thì em so Vũ Hạo thu được nhiều hơn đấy” Hình Na cười cười.

“Không thể nào, nếu không có băng thuộc tính thì làm sao em có thể hấp thu nhiều lợi ích hơn Vũ Hạo được chứ??” Mọi người thắc mắc.

“Giả sử như một ly nước thường đi, nếu đổ một ly nước sôi vào trong thì cần bao lâu để nó đạt tới nhiệt độ đủ nóng như mong muốn? Còn nếu như thầy cho em 1 ly không, thì nếu như cái ly không chứa được nó sẽ vỡ ra, còn nếu chịu đựng được thì ngay lập tức em sẽ có luôn thuộc tính cực hạn chỉ bằng, mà em thuộc dạng sau, có thể chịu được cái hồn cốt của Băng Bích Hạt” Hình Na giải thích.

“Nếu thầy không tin, em sẽ hấp thu nó ngay tại đây, quá trình hấp thu rất nhanh nên không có vấn đề gì đâu” Cô lập tức cầm cái hồn cốt đặt vào tay trái mình, cái hồn cốt sáng lên, âm thanh hệ thống bắt đầu kêu

- Tích, phát hiện ký chủ hấp thu cực mạnh băng thuộc tính, cơ sở gen của Sylveon một lần nữa được sắp xếp lại, hình thái thứ 2 của Eevee xuất hiện, Glaceon.

Âm thanh hệ thống vang lên, Sylveon đột nhiên xuất hiện ra bên ngoài, nó đứng trên vai của Hình Na như một bông hoa trang trí.

Hồn cốt còn chưa kịp nhập vào tay trái của Hình Na, bỗng nhiên một luồng sáng từ người Sylveon phát ra, nếu như đây mà là trong pokemon thế giới thì mọi người sẽ ô lên kêu “Tiến hóa rồi”, nhưng tại Đấu La Đại Lục, mọi người chỉ thấy Sylveon và Hình Na cùng phát sáng, đến khi vàng sáng nó biến mất tầm 10 phút sau, Hình Na một lần nữa xuất hiện, nhưng là với một trạng thái khác.

Phân lông màu hồng biến sang màu xanh nhạt của băng giá, hai cái tai trở nên nhọn hơn như những tảng băng, cặp mắt pha lê lấp lánh, phần đuôi cũng đổi màu theo. Bây giờ Hình Na như một tinh linh phía bắc, khắp thân chứa hồn lực lạnh như băng, bầu không khí bỗng chốc hạ nhiệt độ xuống rất thấp.

“Xin chào” Âm thanh của Hình Na vang lên, ngay bây giờ cô đang nhập thể với Glaceon, hình thái tiến hóa băng giá của Eevee, một hình thái khác, một năng lực khác, giờ cô đã có nhiều con bài để tồn tại trong cái đại lục này hơn rồi, về phần ân tình của Tinh La đế quốc, là một con dân của đất nước này, coi như điện hạ không đầu tư thì cô cũng bảo vệ nó.

“Hình Na, đây là???” Mọi người ngạc nhiên, đây là thứ gì, họ chưa từng thấy một điều kỳ diệu nào như thế này trước đây.

“Không thể nào” Băng đế ngạc nhiên trở mắt ra nhìn trong tinh thần hải của Vũ Hạo, không ngờ cô bé này vậy mà thật có thể hấp thu hồn cốt của tộc quần cô, hơn nữa thuộc tính của cô bé này đã trở thành cực hạn, cực hạn băng, tuy yếu hơn băng của đế hoàng như cô nhưng như vậy là quá mạnh rồi.

“Đây là hình thái vô hồn phụ thể của em, xuất hiện đi Glaceon, còn đây là hình dạng mới của Sylveon, vô hồn của em có thể chuyển hóa hình dạng từ Sylveon sang Glaceon tùy ý muốn” Hình Na nói sơ qua về vô hồn của mình.

“Thật ngạc nhiên, như thế này thì Hình Na quá bá đạo rồi” Mọi người khó tin khi nhìn thấy hình dạng mới của Sylveon.

“Được rồi, quay trở lại thôi, trận đấu giá chưa kết thúc đâu, chúng ta còn cần phải xem thứ gì còn hiếm hơn cả hồn cốt băng bích hạt nữa” Hình Na nhắc nhở mọi người bình tĩnh lại, cuộc đấu giá còn tiếp diễn, thứ quý hiếm hơn sẽ còn ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81: Phôi thai mười vạn năm hồn thú, Alvis đề ý

Mọi người quay trở lại chỗ ngồi của mình, trận đấu giá vẫn tiếp tục diễn ra, tuy mọi người ai cũng tò mò về hình thái mới của Hình Na, nhưng tạm thời chưa phải lúc để hỏi, hướng tâm mắt về màn hình, tất cả chờ đợi món đồ đấu giá tiếp theo.

Cửu Cửu công chúa tiếp tục mang món đồ vật tiếp theo, không khí trở nên bỗng khàn trương hơn rất nhiều.

“Tiếp theo, chúng tôi sẽ đem vật đầu giá cuối cùng của ngày hôm nay, nếu nói hồn cốt của Băng Bích Hạt vạn năm là hiếm có, vậy thứ tiếp theo đây phải gọi là Độc Nhất Vô Nhị để hình dung” Cửu Cửu bước ra giới thiệu món vật mới, mang trên mình bộ áo mới thay, phong cách quý phái triển lộ ra, điều này dường như muốn nói với mọi người, đồ vật này không hề đơn giản đâu!!!

“Mọi người đều biết hồn hoàn và hồn cốt là 2 thứ quan trọng nhất đối với hồn sư, nhưng phẩm chất của chúng lại cách biệt vô cùng, trăm năm dễ lấy, ngàn năm khó cầu, vạn năm trân phẩm, còn mười vạn năm là thiên hạ chí bảo, nhưng cái sau đây còn quý hơn cả mười vạn năm hồn thú nữa!!!” Tiếp tục gây xôn xao đám đông, cô rất biết cách dẫn dắt câu chuyện và hướng chú ý theo ý mình, hơn hết, món vật mà cô giới thiệu bản thân nó đã đủ để cho tất cả mọi hồn sư ở đây phải ghé mắt nhìn.

“Đó chính là phối thai mười vạn năm hồn thú” Cửu Cửu công chúa nói ra tên của món vật, mọi người phát ầm lên ngạc nhiên, bên phía phòng của Hình Na mọi người bật hết dậy, thứ đồ vật này quả khủng rồi.

“Đúng vậy, đây chính là một con mười vạn năm hồn thú trong quá trình hóa người thì bị bắt giữ và cầm cố trong Phong Thần Thai, hồn đạo khí cấp 9 này, từ một ý nghĩa nào đó thì có thể gọi nó là phối thai, điều này có ý nghĩa là có thể giết chết một cách dễ dàng để có thể hấp thu hồn hoàn và hồn cốt, trên cả điều đó nữa, vì hồn thú bị bắt trong nháy mắt, còn bị phong ấn đi ký ức, nếu như dùng hồn đạo khí Bảo Hồn từ cấp 9 trở lên đối với phối thai này thì rất có khả năng sẽ xuất hiện, Vô Hồn Thứ Hai” Oánh, toàn bộ đầu giá khu vực trở nên oanh động, quả bom mà Cửu Cửu quăng ra quá mức chấn động, vô hồn thứ 2, hơn nữa còn là hậu sinh mà có, thứ này quá mức quý hiếm, tất cả các thế lực lớn đều cố gắng điều động tài lực để bắt lấy cái phối thai này.

“Hình Na” Âm thanh của Alvis vang lên, suốt cả buổi đầu giá từ đầu đến giờ, Alvis không hề phát ra bất cứ âm thanh nào, hầu như mấy món vật ở đây không hề lọt vào mắt cô, lúc Hình Na muốn bắt lấy hồn cốt Băng Bích Hạt vạn năm cô đã rất ngạc nhiên, không ngờ vô hồn của Hình Na lại thần kỳ đến như vậy.

“Có chuyện gì sao?” Hình Na tò mò hỏi, từ nãy đến giờ không thấy Alvis phát ngôn, tưởng cô quay trở lại ngủ rồi chứ.

“Cái phối thai mười vạn năm đó, cô cần, ta cũng cần” Alvis nói ra, tuy nhiên Hình Na chỉ nhún mày, Alvis sẽ không nói nếu không có mục đích, cái phối thai này chắc chắn sẽ được bán với giá cao trên hàng trăm triệu kim hồn tệ, cô vừa không có tiền mà cô lại không tin rằng Tinh La Đế Quốc lại chịu cho cô thứ này cả, như vậy Alvis muốn nó để làm gì?

“Ta cảm nhận được, tuy bị phong ấn trong hồn đạo khí cấp 9 nhưng hơi thở băng giá này ta từng gặp một vài lần ở cực địa phương bắc, chắc chắn nó là của hồn thú đứng thứ 3 trong thập đại hung thú, đứng vị trí đầu tiên trong cực băng lãnh địa, ta không tính quan tâm bởi vì dù có được thì với vô hồn của cô cũng không có khả năng hấp thụ, nhưng nay thì khác, vô hồn của cô có được trạng thái mới của cực hạn chỉ bằng nguyên tố, việc hấp thụ nó là điều dễ dàng, thực lực của ta cần phối thai này để khôi phục lại một chút bản nguyên, còn cô thì có thể lấy được mười vạn năm hồn hoàn, yên tâm, tinh linh tộc chúng ta có khả năng phong ấn và chia tách niên kỷ của mười vạn năm hồn hoàn, nếu như có thể thì cái phối thai này có thể cung cấp hồn hoàn cho cô tới tận hồn thánh luôn đó!!!” Alvis dùng lợi ích để dụ dỗ Hình Na.

“Nhưng làm thế nào để lấy cắp đi cái phối thai này” Hình Na vẫn rất lý trí mà không bị lợi ích làm mù quáng.

“Ăn trộm” Alvis phán như đinh đóng cột

“Hả, ăn trộm? đùa ư? món vật này trân quý như vậy thì làm sao mà một hồn tông như tôi có thể trộm được???” Trên đầu Hình Na có vô vàn dấu chấm hỏi, mặt đầy hắc tuyến mà nói chuyện với Alvis.

“Tất nhiên là nó sẽ được bảo vệ chặt chẽ, nhưng mục tiêu này không phải một mình cô nhắm tới” Alvis nhắm một mắt đưa ra gợi ý cho Hình Na.

“Lợi dụng sự tham gia của các cường giả khác!” Hình Na ngạc nhiên, ý tưởng này rất táo bạo, đứng giữa một đám hồn sư cường giả muốn không bị phát hiện đã rất khó, nếu lỡ bị tìm ra thì chỉ có chết, chết, chết, tuy nhiên Hình Na là một người sợ chết ư? Không, chỉ là cô chưa thể chết thôi, chứ cái chết đối với cô thì không đáng sợ, một người nằm giữa ranh giới sống chết thường xuyên như Hình Na khao khát nhất là thực lực, vì vậy nên phi vụ ăn trộm này, Hình Na tham dự.

“Việc vận chuyển phối thai có khả năng sẽ diễn ra sau khi trận đấu tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục kết thúc, lúc đó ta sẽ mượn thân thể người để đánh cắp món đồ đó” Alvis bàn tính về kế hoạch ăn trộm, đáng thương cho chủ nhân của món đồ đang bị 2 con mèo nhỏ nhắm vào.

Xác định được mục tiêu, Hình Na nhìn thật kỹ cái phối thai một lúc, bây giờ cô không thể lấy được nó, tạm gửi hộ một người nào đó vậy, đến lúc cần thiết cô sẽ đến lấy.

Trận đấu giá kết thúc, người thắng cuộc là bên Nhật Nguyệt học viện, họ giành lấy phối thai bằng số tiền khổng lồ lên đến 150 triệu kim hồn tệ, xem ra bên đất nước của hồn đạo khí này không thiếu nhất chính là tiền nhĩ? Mọi thành viên bên Sử Lai Khắc đều đổ mồ hôi hột, không ngờ có người chịu chi nhiều tiền như vậy chỉ vì một món đồ.

Đến khi rời đi thì có một cậu nhóc đi ngang qua khiêu khích Hoắc Vũ Hạo, hình như Hình Na cũng bị ngắm tới nữa, tuy nhiên Vũ Hạo rất tỉnh táo mà đáp trả, họ rời nhau mà đi về hướng khách sạn của mình, đến tận khi rời khỏi đầu giá khu vực Hình Na mới hết cơn ớn lạnh xương cột sống, tên lúc nãy cứ nhìn cô chằm chằm, rợn hết cả người, cô tưởng đối phương nhắm tới là Hoắc Vũ Hạo chứ.

“Vương Ngôn lão sư, tên nhóc lúc nãy là ai vậy?” Hình Na tò mò hỏi.

“À, đây là Tiểu Hồng Trận, là một thí sinh tham gia trận tỷ thí học viện hồn sư cấp cao này, hình như là bên Nhật Nguyệt Đế Quốc thí phải” Vương Ngôn suy nghĩ trả lời.

“Mà có vấn đề gì sao?” Vương Ngôn tò mò hỏi, đáp lại chỉ là cái lắc đầu, Hình Na chỉ đơn giản nói “Không có gì, chỉ là bị tên đó nhìn thật kỹ, thấy rợn rợn thôi”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Chiến đấu, trước trận bán kết

Quay trở lại khách sạn, Hình Na trực tiếp tiến về phòng của mình để nghỉ ngơi, 2 ngày nữa là trận đấu tiếp theo diễn ra, thắng được thí học viện của họ sẽ vào vòng bán kết, tuy nhiên vì các học trưởng đã hồi phục trở lại, bây giờ đội hình của Sử Lai Khắc ngoài trừ thêm 1 hồn vương là Lăng Lạc Thần, nay có thêm 2 hồn đế là Đái Thục Hành và Mã Tiểu Đào, những trận tiếp theo sẽ trở nên dễ dàng hơn nhiều, Hình Na suy nghĩ một tý rồi nhắm mắt chìm sâu vào giấc ngủ.

Mãi cho đến rạng sáng ngày hôm sau, mọi người thức dậy ăn sáng xong xuôi, Tiêu Tiêu mới vô đánh thức cô dậy, nghe bảo có họp đội hình chiến đấu.

“Hình Na, đến phòng họp đi, lão sư đang chờ cậu đấy” Tiêu Tiêu dễ thương, nhỏ nhắn gọi Hình Na dậy.

Vươn người lên, vẫn còn ngái ngủ, Hình Na cười thân thiện đáp trả “Ừm, cảm ơn, tiểu Tiêu” khác biệt với Vũ Hạo và Vương Đông, đối với cô gái bé nhỏ đầy kiên cường này, cô không tài nào sinh ra cảm giác bất hảo được, tuy nhỏ bé nhưng lại rất mạnh mẽ, cô bắt lấy tay Tiêu Tiêu để bước ra khỏi giường.

Đi tới phòng họp, có vẻ như mọi người đã tập trung đông đủ, dường như đội hình đã được sắp xếp hoàn thành mà không có mặt của cô rồi.

“Được rồi, trận này chúng ta đã bốc thăm là đoàn chiến 7 vs 7, đối thủ là học viện đấu linh, trận này sẽ có Mã Tiểu Đào và Đái Thục Hành tham gia” Vương Ngôn đơn giản nói ra sự tham gia của 2 vị học trưởng này, tất nhiên là không ai có phản đối, thêm vào đội hình 2 hồn đế, ai còn dám cãi nữa.

“Vậy các thành viên còn lại sẽ là?” Bối Bối hỏi, việc sắp xếp 5 người còn lại thì chắc chắn là có Hoắc Vũ Hạo và Lăng Lạc Thần, cực hạn bằng không chế toàn sân trường, một đòn hữu lực như vậy không tài nào bỏ ra được.

“5 người còn lại sẽ là Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Bối Bối, Lăng Lạc Thần và Hình Na” Đọc ra tên của 5 người, cái tên của Hình Na được đọc ra thì mọi người tập trung ánh mắt vào người cô, cô gái này mới hôm bữa hấp thu băng cực hạn trở thành hồn sư có cực hạn băng thuộc tính, không hề đơn giản.

“Vâng” Mọi người còn lại chấp nhận không hề có tí khó chịu nào, đội hình này là phù hợp nhất, mạnh nhất cho đến hiện tại rồi.

Hình Na xoay người rời khỏi, cô bị Mã Tiểu Đào gọi lại, không biết có vấn đề gì?

“Hình Na học muội, chắc muội cũng biết trong cơ thể của ta có chứa tà hỏa phượng hoàng, loại lửa này rất đáng sợ, đến nỗi thậm chí bản thân ta còn không kiềm chế được, muốn kim hãm loại tà hỏa này chỉ có thể là băng chi cực hạn thuộc tính hồn sư, Hoắc Vũ Hạo có thuộc tính này nhưng vẫn còn quá yếu, muội có thể giúp ta khắc chế loại tà hỏa này được không?” Nói ra mục đích của mình, hóa ra từ khi thấy Hình Na có thuộc tính băng cực hạn, Mã Tiểu Đào đã nhắm đến mục đích này rồi.

“Được thôi ạ, chúng ta ra ngoài sân cho rộng rãi đi” Hình Na cũng không có nghĩ nhiều, cũng chỉ là giúp vị học tỷ đây áp chế tà hỏa thôi, cũng không phải vấn đề khó khăn, cô từng nhiều lần cảm thấy sự xung đột của băng cực hạn và hỏa cực ác vài lần trong khu vực xung quanh khách sạn, ắt hẳn lúc đó là Hoắc Vũ Hạo và Mã Tiểu Đào áp chế tà hỏa đi.

Còn chưa kịp làm gì thì cô bị Mã Tiểu Đào kéo thẳng căng Hình Na đi tới trong phòng mình, một khu vực đầy quý phái của một quý cô trưởng thành 3 vòng no đủ, Hình Na nhìn lướt xung quanh mọi thứ, ừm, chỉ là vị đại tỷ này hơi bạo 1 tý chứ không có gì bất thường.

Cả hai ngồi xuống giường, Hình Na triệu hoán hình thể Glaceon ra để giúp Mã Tiểu Đào kim hãm tà hỏa, nếu có thể thì loại bỏ tà hỏa luôn cũng được.

“Em bắt đầu đây, Mã học tỷ” Hình Na nói, trước khi làm cô quan sát thấy đối phương gật đầu đồng ý, cô bắt đầu truyền băng nguyên tố cực hạn vào người Mã Tiểu Đào, trong lúc vừa làm cô vừa giao tiếp với hệ thống, hôm bữa vì quá mệt nên cô chưa kịp quan sát thông tin của bản thân.

“Hệ thống, mở ra giao diện cá nhân và võ hồn”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 12

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 42 (3200/600000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 42 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard)

“Không thể nào, mới có biến đổi sang Glaceon mà nó đã có skill Blizzard luôn rồi sao, đây là đại skill hệ băng đó” Hình Na ngạc nhiên, đây là quá hack rồi, vậy mà mới vào đã cho cô skill này.

- Tích, ký chủ vì đã hấp thu đồ vật có khả năng cung cấp cho ký chủ skill tương tự nên hệ thống tự động quy đổi

“Skill tương tự? Băng Bạo Thuật!!! Ra vậy, thần kỹ của băng hệ hồn thú Đầu La Đại Lục được chuyển hóa thành thần kỹ của băng hệ pokemon sao, thú vị!” Hình Na mỉm cười.

Tiếp tục tập trung vào việc áp chế tà hỏa, vì thực của cô hơn xa Vũ Hạo nên quá trình khống chế diễn ra cực kỳ thuận lợi, nhiều lần cô suýt nữa là có thể loại bỏ tà hỏa khỏi người Mã Tiểu Đào.

“Xin lỗi Mã tỷ, xem ra muội vẫn chưa có khả năng xóa bỏ hoàn toàn tà hỏa khỏi người chị rồi” Kết thúc của cuộc kim hãm Hình Na vẫn không thành công loại bỏ tà hỏa.

“Không có vấn đề gì, sau trận đấu ngày mai, em có thể giúp chị kiềm chế tiếp được không?” Vượt xa hơn so với những gì Mã Tiểu Đào mong đợi, khả năng khống chế băng hồn lực của Hình Na hơn xa hồn sư cùng cấp, nếu không phải do tích tụ tà hỏa quá nhiều, có khi cô bé này đã có thể một lần loại bỏ tà hỏa trong người cô, đạt được tin mừng này Mã Tiểu Đào còn gì vui hơn, cô cho Hình Na một thái độ rất tốt, làm cho Hình Na đỡ mờ mịt, đừng nói đại tỷ này có ý đồ gì với cô rồi nhé.

“Được rồi, nếu đã áp chế xong, em về nhà rèn luyện một tý, ngày mai chúng ta còn có trận đấu, tạm biệt tý” Hình Na lễ phép rời khỏi.

Cho đến tận ngày thi đấu, Hình Na và mọi người bước lên sàn đấu, đối thủ là học viện Đầu Linh, một học viện tầm thường, nếu không có các học trưởng ở đây thì xác suất thắng chỉ là 50 – 50 tuy nhiên, bây giờ là thể nghiệm sát 1 bên.

Có vẻ như Mã Tiểu Đào rất hăng máu, cả Đái Thước Hành nữa, các học trưởng dường như muốn bộc phát cơn phẫn nộ của mình, nhìn các học đệ học muội chiến đấu gian khổ chỉ vì bảo vệ danh dự học viện, bọn họ quyết cho đám ngu xuẩn này thấy sự khác biệt về thực lực, khắp sân là hỏa điểm, cũng may là Hình Na đã áp chế gần hết lượng tà hỏa trong người Mã Tiểu Đào, nếu không sau trận này bà có nổi điên không thì không ai biết.

Ngồi ở ghế quan sát, Vương Ngôn lão sư có vẻ không thoải mái lắm, mà cũng đúng thôi, đối đầu với một đối thủ như vậy mà ra toàn lực, Mã Tiểu Đào tỷ ơi, hăng ơi đừng hăng quá, đối thủ thấy hết khả năng của chị rồi.

Suốt trận chiến, cô chỉ việc lợi dụng tốc độ bản thân đập bay một tên phụ trợ hệ hồn sư, vì các học trưởng trở thành tiêu điểm, cô chỉ việc tính toán góc độ một tý là có thể đập gãy quá trình hỗ trợ, sau đó bí ẩn đập tên đó ra.

Sau khi trận chiến kết thúc, tất nhiên là Mã Tiểu Đào bị một trận ăn hành, Hình Na không quan tâm lắm, tỷ nữa giúp bà kiềm chế tà hỏa một lần nữa rồi đi tu luyện, tham gia mấy trận đấu này làm cô không thể thực hiện nhiệm vụ, buồn bức thật, còn 2 nhiệm vụ đầu giờ cũng hết thời hạn rồi.

Nếu bây giờ có ai phát hiện Hình Na đang tiếc hận vì không thể làm nhiệm vụ chắc đầu họ sẽ đầy hắc tuyến, đến tận giờ rồi mà bà nhỏ này vẫn muốn làm nhiệm vụ, quả là nhiệm vụ cuồng ma có khác.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Tinh La Hoàng Gia học viện, đối chiến!

Nghỉ ngơi đầy đủ một ngày dài, Hình Na tiếp tục giúp Mã Tiểu Đào kiểm chế tà hỏa của bản thân, sau đó tiến vào phòng họp với Vương Ngôn lão sư.

Đề ý thấy Mã Tiểu Đào có điều gì muốn nói, Hình Na lướt lướt một tý sang phía lão sư và quay lại phía Mã Tiểu Đào, một tay từ sau lưng đẩy Mã Tiểu Đào.

Tiểu Đào quay mặt lại nhìn Hình Na, trông thấy cặp mắt đầy cổ vũ của tiểu muội muội này, cô đầy cảm động, mới lúc đầu gặp cô còn khinh thường đứa trẻ này, giờ đây thì cô hoàn toàn khâm phục Hình Na rồi, gật gật nhẹ đầu, cô quay lại phía Vương Ngôn lão sư.

“Lúc trước em đã quá lỗ mãng, lần này em nhất định sẽ tuân theo sắp xếp của thầy lấy đại cục làm trọng, làm tròn chức trách của một đội trưởng” Những lời nói từ tận đáy lòng được phát ra, không ngờ một người cao ngạo như Mã Đào tỷ có thể cúi đầu được như vậy.

Vương Ngôn lão sư mừng rỡ, cuối cùng thì đám nhóc này cũng hiểu được tầm quan trọng của chiến thuật, ông bắt đầu giảng về kỹ thuật chiến đấu của mọi người, nhấn mạnh vai trò và vị trí của mỗi đội viên trên sân, hơn hết là những điểm mấu chốt có thể xảy ra.

“Được rồi, đội hình lần này của chúng ta sẽ gồm Mã Tiểu Đào, Đái Thước Hành, Lăng Lạc Thần, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Bối Bối, Từ Tam Thạch” Vương Ngôn nêu ra các cái tên sẽ tham gia vào trận đấu này, đội hình lần này ông phân tích cần phải có một hồn sư dạng phòng ngự để chịu trách nhiệm bảo hộ toàn sân, đối phương Tinh La Hoàng Gia học viện rất có khả năng cao sẽ đề công chúa Cửu Cửu bên họ ra sân, Tinh diệu thuật của họ có khả năng không chế rất đáng sợ.

“Lão sư, vì sao Hình Na học muội không tham gia vào trận đấu này” Từ khi bị Hình Na đầu độc, vị đại tỷ này trở nên khá bệnh vực Hình Na làm cho cô không biết nói gì.

“Lần này chiến đấu có khả năng Cửu Cửu công chúa bên Tinh La Hoàng Gia sẽ tham chiến” Vương Ngôn nói về sự có mặt của Cửu Cửu

“Cửu Cửu công chúa? Đó không phải là cô gái ở đầu giá khu vực sao, bộ cô ta mạnh lắm sao???” Vương Đông lập tức nhớ ra vị tiểu tỷ này, không phải là người chủ trì khu vực đầu giá sao? Vậy mà cũng tham gia trận chiến học viện hồn sư tỷ thí này.

“Đúng vậy, vị công chúa này có khả năng cao là sở hữu niềm tự hào của Tinh La Hoàng Tộc, Tinh Diệu Thuật, Tinh Chi Thủ Hộ, những kỹ năng đầy mạnh mẽ có khả năng không chế toàn sân, trận chiến này cần một phòng ngự hệ hồn sư tham gia để bảo vệ bộ cục sân, nếu bức quá chúng ta sẽ nhờ vào dung hợp kỹ mới của Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông để đột phá” Vương Ngôn nói ra sự nguy hiểm của Cửu Cửu, đồng thời cũng nói ra việc tu luyện thành công dung hợp kỹ mới của 2 đứa bé này.

“Quao tuyệt quá, không ngờ 2 đứa thật có luyện thành dung hợp kỹ mới này” Hòa Thái Đầu và mọi người trầm trồ ngạc nhiên, 2 đứa nhóc này quả là thiên tài trong thiên tài, yêu chết mất.

Một âm thanh bỗng vang lên “Lão sư, trận chiến này em muốn tham gia” Hình Na cắt đứt việc vui mừng khi có dung hợp kỹ mới.

Mọi người tập trung tầm mắt vào cô bé 12 tuổi này, “Hình Na, em có hiểu tầm quan trọng của trận chiến này không, thầy biết em rất muốn chiến đấu nhưng vì thể cục..”

Vương Ngôn có giải thích cho Hình Na nhưng chưa kịp nói xong thì Hình Na đã đáp trả bằng một câu làm mọi người trầm trồ ngạc nhiên.

“Lão sư, vì em biết trận chiến này rất quan trọng em mới muốn tham gia, giống như Hoắc Vũ Hạo đối với băng giá làm bá chủ, có thể áp chế hoàn toàn các hồn sư thuộc tính băng, nước, hỏa, thì em cũng có lĩnh vực áp chế của em, mọi hồn sư có thuộc tính tinh tú lực, có huyết mạch rồng hoặc đang rồng võ hồn em cũng có thể áp chế tuyệt đối, hơn hết giờ em cũng có băng cực hạn tuy không mạnh bằng Vũ Hạo nhưng cũng có thể áp chế rất nhiều đối thủ” Hình Na quăng một trái bom làm oanh động tất cả mọi người, cô bé này vậy mà có thể áp chế nhiều thuộc tính đến như thế, vậy không phải không cần chiến cũng thắng được vô số đối thủ rồi ư???

“E.. em nói thật sao?” Vương Ngôn lão sư không tin vào mắt mình, nếu cô bé trước mặt mình nói là sự thật thì đây quả là yêu nghiệt rồi.

Gật đầu đáp trả Vương Ngôn lão sư, Hình Na nói tiếp “Trong hồi đầu giá khu vực, em đã có thể cảm nhận được hồn lực và thuộc tính của Cửu Cửu công chúa, nó đối với mọi người thì rất sáng, nhưng trong mắt em, nó chỉ là một vì sao nhỏ bé, có thể bóp nát bất cứ lúc nào em muốn”

Mọi người trầm trồ ngạc nhiên, Mã Tiểu Đào thì càng phản ứng mạnh hơn, cô vỗ vào ôm Hình Na cọ cọ mặt “Tiểu Na Na giỏi quá, không ngờ có thể áp chế nhiều thuộc tính đến như vậy, vậy trận chiến tiếp theo nhờ em nhé”

“T..Tiểu Na Na?” Cái quái gì vậy, xưng hô cô bình thường hơn được không, Hình Na nổi hết da gà rời khỏi cái ôm của Tiểu Đào, chả lẽ bà cô này thật sự có ý đồ khác với cô, không phải phải không? phải khônggggg?

Mọi người đùa giỡn xong rồi tập trung vào khu vực đối chiến, 7 người lên sân đấu, vẫn tiếng hò hét đầy nhiệt tình của khán giả, vẫn có những ánh mắt tìm tòi nghiên cứu Sử Lai Khắc học viện của các đối thủ khác, lúc này đây Từ Tam Thạch một lần nữa đối về lại làm Hình Na, mọi người sẵn sàng cho cuộc chiến sắp tới.

Đối thủ lần này của bọn cô là Tinh La Hoàng Gia học viện, quả nhiên bên đối phương có sự tham gia của Cửu Cửu công chúa, đối phương có vẻ rất bình tĩnh, võ hồn được phóng thích ra một cách nhanh chóng.

Lần này hồn kỹ tham trác của Vũ Hạo vô hiệu đối với Cửu Cửu công chúa, cậu không quan sát được gì, chỉ biết là cô gái này sâu không lường được.

Một bên khác thì Hình Na đang mỉm cười, vui thật, xem ra thằng nhóc Vũ Hạo không quan sát được đối phương, cũng giống như cậu ta không quan sát được bản thân cô vậy, tập trung lại ánh mắt về phía Cửu Cửu và các hồn sư khác, có vẻ là đội hình đối phương khá cân bằng, một hồn sư có võ hồn là Hắc Ám Ma Hồ, có lẽ là chuẩn bị để đối đầu với Đái Thược Hạnh học trưởng đi.

Nhắm mắt lại, mây trời dời chuyển, để lại trên bầu trời là các vì tinh tú trong màn trời đêm, Hình Na ngẩng đầu lên nhìn về phía không trung kia, sau đó cúi mặt xuống nhìn cô gái có mái tóc tím lưu ly giống cặp mắt của Alvis, cô khẽ cười, chơi đùa tinh tú lực với cô sao??? Trăm năm vẫn còn sớm!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Đùa giỡn tinh tú lực với tinh linh, múa rìu qua mắt thợ

“Trận chiến bắt đầu” Câu nói quen thuộc của trọng tài vang lên, đội đối thủ của Hình Na là Cửu Cửu công chúa nhóm, họ triệu hồi hồn hoàn của mình ra.

Ngay từ khi bắt đầu bên đối phương đã xuất hiện võ hồn Hắc Ám Ma Hồ, đúng như những gì Hình Na dự đoán, tên cường công chiến hồn sư vừa nghe thấy âm thanh bắt đầu, lập tức lao vào như một con lốc kèm chặt Đái Thược Hạnh.

Mã Tiểu Đào thân là một hồn đế, đối mặt với hồn vương của đối phương, cô sử dụng Phượng Dung Thiên Tường để tăng phúc, sau đó hồn hoàn đầu tiên của cô sáng lên, hồn kỹ thứ nhất: Phượng Hoàng Hỏa Tuyền.

Đối mặt với hồn kỹ của Mã Tiểu Đào, hồn vương bên đối phương cũng sử dụng hồn kỹ thứ nhất, lý ra một hồn đế như Mã Tiểu Đào phải thắng trận đối chiến tay đôi này, nhưng không hiểu sao 2 bên lại hòa ngang nhau.

“Tăng phúc tinh thần: 8 thành” Hình Na đề cao tăng phúc thuộc tính tinh thần của bản thân lên, bên kia Hoắc Vũ Hạo lập tức nhận được sự hỗ trợ của Hình Na, dung hợp kỹ của Vương Đông và Vũ Hạo giúp cho cậu có thể đẩy mạnh sử dụng tinh thần tham trác.

Phát hiện trong những ngọn lửa của Mã Tiểu Đào, những ánh sáng màu vàng kim bao phủ như những quả bom nhỏ làm giảm đi thực lực của Mã Tiểu Đào, cô nhìn trực tiếp về phía Cửu Cửu, võ hồn của cô là một khối hình thoi màu vàng kim, không rõ ràng tác dụng lắm nhưng chắc chắn cô là ngọn nguồn của sự khổng chế này.

“Tch..” Âm thanh đau đớn của Vũ Hạo khi quan sát đối phương không thành công, hồn lực chứa tinh tú lực của Cửu Cửu tạo ra một lớp bảo vệ tuyệt đối khỏi tinh thần lực, xem ra Vũ Hạo bị khắc chế rồi.

“Tinh Quan võ hồn!!!”

“Tinh tú lực lượng hùm, múa rìu qua mắt thợ”

Hai âm thanh cùng vang lên, một là của Mã Tiểu Đào, với tư cách là một thành viên Sư Lai Khắc thất quái, sự hiểu biết của cô về võ hồn là rất lớn, đối với loại võ hồn có khả năng quần trợ không hề thua kém Thất Bảo Lưu Ly Tháp, vị Cửu Cửu công chúa này quả nhiên đáng sợ, tuy nhiên, nhìn về phía cô gái nhỏ bên đội mình, Mã Tiểu Đào cười lạnh, ai thắng ai còn chưa chắc đâu.

Âm thanh còn lại là của Hình Na, ngay từ đầu cô đã cảm nhận được tinh tú lực xuất phát từ đối phương, đôi mắt tinh linh của cô sáng lên, “Tinh linh chi lực” đôi cánh phía sau xuất hiện, màu xanh dương nhạt tựa pha lê xuất hiện, Hình Na bất chấp tất cả bay lên phía trên bầu trời.

“Là là là la la lá, lá lá la la, là la là ...” Những giai điệu quen thuộc được cất lên, bài hát mà cô đi nghe lại hàng trăm hàng ngàn lần từ các tinh linh và Alvis, một nguồn lực lượng màu vàng phát ra từ phía Hình Na.

“Ahhi” Cửu Cửu công chúa bị tổn thương, miệng phun máu ra văng xuống đất, quá trình khổng chế của cô bị đứt.

“Công chúa” 6 người bên đối phương bị làm hoảng, vậy mà có người có thể đánh bật Cửu Cửu công chúa từ phía xa.

“Không sao, ta ổn, các người giữ vững vị trí” Cửu Cửu đề phòng xem xét đối phương, cô nhìn thẳng về phía Hình Na, cô gái này, kể từ khi cô cất tiếng hát lên toàn bộ tinh tú chỉ lực như mắt kiểm soát, chúng không còn là thần dân của cô, chúng phản bội để đi theo một người mạnh hơn, cô bị chính hồn lực của mình làm tổn thương, thật đáng sợ, cô gái này rốt cuộc là ai?

Cửu Cửu bật dậy, cô lập tức sử dụng Tinh Chi Thủ Hộ, đòn tấn công mạnh nhất của mình bao bọc toàn thân lại, một lượng lớn tinh tú lực đến khủng khiếp chấn hết mọi tinh thần lực, hồn lực xâm nhập.

Thế trận một lần nữa chuyển biến, Vũ Hạo sử dụng băng sương để lẫn trốn nhưng bên đối phương Cửu Cửu sử dụng Tinh Dẫn Thuật, toàn bộ hồn sư bên Sử Lai Khắc sáng chói, họ không thể lẫn trốn bên trong.

Đái Thục Hành và Mã Tiểu Đào một lần nữa lâm vào khống chế của đối phương, rơi vào thế bị động, Bối Bối thì lại bị hồn sư khống chế đối phương dùng chiến thuật nhanh chuẩn, đánh tầm xa làm cho khó lòng phòng bị.

“Xem ra một lần bị thương không làm cho vị công chúa bên kia rút kinh nghiệm nhỉ?” Hình Na tươi cười, thế trận nhìn như nghiêng về phía đối phương nhưng cô không hề lo sợ, trận chiến này, nếu không có cô thì rất khó thắng, nhưng trong trận chiến này, ưu thế của Cửu Cửu bị cô hoàn toàn chiếm lấy.

Âm thanh bài ca một lần nữa vang lên, tất cả hồn sư phía dưới tập trung chú ý vào Hình Na, bài ca này một lần đã đánh bật Cửu Cửu Tinh Quan vỡ hồn làm cô bị tổn thương

“Người cho là hồn kỹ này giống như lúc trước sao, đây là tuyệt kỹ kiêu ngạo của Tinh Quân Tộc chúng ta, ném thử đi, cảm giác bị khống chế tuyệt đối bao phủ” Cửu Cửu giờ hai tay lên, vỡ hồn của cô sáng chói hết mức.

“Khốn nạn, cái hồn kỹ đáng ghét này, vỡ hồn của chúng ta hoàn toàn bị khống chế” Phía dưới Mã Tiểu Đào và mọi người bị hạn chế hết mức, rõ ràng là có 2 hồn đế trong sân, vậy mà lại không thể chiếm được chút ưu thế nào, vỡ hồn Tinh Quan của đối phương quả nhiên là mạnh đến không tưởng.

Mặc kệ tất cả Hình Na cứ thế hát, bàn tay cô vươn lên không trung, các hồn kỹ tầm xa không thể với tới cô, Protect, thần kỹ bảo hộ được phát huy một cách triệt để.

Đây là lần đầu tiên cô sử dụng năng lực của tinh linh để khống chế toàn bộ đấu trường này, nên nếu như có bất trắc gì thì ráng mà chịu, cô không làm chủ được điều gì đâu!!

“La la là la la..” Giai điệu như làm say mê lòng người, ngón tay của Hình Na chạm vào màn thủ hộ của Cửu Cửu công chúa, như là chạm vào một tảng băng mỏng manh, mọi thứ cứ như vậy mà bị tan vỡ, vết nứt được vạch ra, liên tiếp sự va chạm, sự phá hoại, sự ăn mòn phá hủy tất cả hồn kỹ của Cửu Cửu.

Không giống như lần đầu tiên, lần này Cửu Cửu sử dụng hồn kỹ mạnh hơn, bá đạo hơn, bao phủ hết toàn bộ sân đấu, vì sử dụng càng nhiều thực lực nên khi bị Hình Na cướp đoạt quyền làm chủ tinh tú lực, quá trình phản phệ trở nên cực kỳ kinh khủng.

“Aaaahhhh” Âm thanh gào thét của cô công chúa vang lên, ngã gục xuống đất, mất đi tám khiên bảo hộ cho toàn bộ đồng bọn, mọi người nhìn thấy cảnh tượng này không khỏi che miệng, công chúa đất nước của họ, người mà họ thần tượng nay ngã gục không còn một chút phản kháng lực nào.

“Cửu Cửu” Điện hạ kêu to gào lên.

“Công chúa điện hạ, Công chúa” Khán giả ồn ào âm thanh vang lên, Cửu Cửu công chúa rốt cuộc bị thương làm sao vậy, trọng tài cũng lập tức tiến vào cứu công chúa ra.

Đứng ở phía trên không trung, như một tạo hóa của bầu trời, Hình Na nói “Yên tâm, ta còn không đến mức ác độc đến vậy, công chúa các người chỉ là bị ngắt thôi, ta đã tránh gây tổn thương đến đại não, chỉ cần cho cô ta nghỉ ngơi tầm 2 – 3 ngày là có thể lành lành”

“Cảm ơn đã nương tay” Điện hạ và trọng tài gật đầu, đây là trận đấu tỷ thí học viện hồn sư, việc gây tổn thương hay giết người đều là cho phép miễn là trọng tài không can thiệp kịp, họ rất biết ơn là Hình Na đã nương tay với Cửu Cửu công chúa, xem ra chưa kịp đợi đến lúc thế trận giữa các đất nước trở nên xấu đi, Hình Na đã trả lại cho Tinh La để quốc 1 ân tình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Xinh đẹp, cả bầu trời rực sáng

Chấp hai cánh tay tại phía bầu trời, Hình Na cứ thế tiếp tục bay lượn như một chú bướm đang dạo chơi, không một hồn kỹ hay hồn sư nào có thể chạm tới được cô.

Cắt cánh cứ thế bay mãi lên cao, kệ cho áp lực và cơn gió áp sát vào mặt, cô cảm nhận được sức mạnh của đất trời, sức mạnh vượt qua những gì mà cô từng nhìn thấy, ngay lúc này cô muốn chìm vào trong bầu trời đêm.

Đây là lần đầu tiên cô hòa mình vào sâu bên trong tinh tú chi lực đến vậy, như được bao bọc bởi vòng tay của mẹ Arceus ảm áp, cô cuộn người lại ôm lấy đầu gối của mình, lơ lửng trên không trung, lúc này hình bóng của một người cao lớn bỗng nhiên xuất hiện lướt qua đầu cô, một hình bóng thân quen

giống như là Eim lại giống như Alvis, rốt cuộc thì người đó là ai.

Đôi mắt trở nên mang mác buồn, giai điệu của cô thay đổi, bài hát của Alvis nay trở thành bài hát mà cô từng lắng nghe được khi chìm sâu vào cơn hôn mê, bài hát của người đã cứu cô khi bị đòn tấn công thần lực từ người Vương Đông.

“Giai điệu của những ký ức quên lãng bấp bênh

Chúng ta lang thang nơi tháng ngày lảng động

Đôi cánh của trời đêm bay vượt qua cả đại dương kia

Giọng hát của em, người đã thấp sáng cho tôi

Tại nơi sâu tận bóng đêm, tôi muốn gặp người...”

Âm thanh được phát ra vang vọng khắp đấu trường, toàn bộ 6 người bên đối phương bị tinh tú lực làm kiềm hãm, cảm giác bị chính tinh tú lực của công chúa bọc lấy bản thân làm cho bọn họ cực kỳ khó chịu, không ngờ có một ngày trong một trận đấu chính thức, họ lại bị chính đồng dạng hồn kỹ khống chế cho gần cản.

“Helping Hand” Skill dạng phụ trợ của Hình Na được phát ra, không cần sự tiếp xúc giữa người thi triển và người được nhận, những vì tinh tú mang đi skill Hình Na tới các thành viên của Sử Lai Khắc.

Đưa tay lên nhảy múa, cô bây giờ hóa thân thành một tinh linh của trời cao, giờ hai tay lên trời, Hình Na nhìn xuống dưới và hỏi

“Tinh tú là gì?”

“Tinh linh chi lực là gì?”

“Các vì sao tại sao lại hiện hữu?”

“Bản chất của vì sao lại là điều gì?”

“Năng lực của các vì tinh tú có thể bao phủ tất cả sao?”

Từng câu, từng câu hỏi Hình Na nhìn thẳng về phía Tinh La hoàng tộc mà đặt ra câu hỏi, lúc này đây cả bầu trời bị kéo đi, hoặc ít nhất là trong tầm mắt của tất cả khán giả và trọng tài trong đây được Hình Na chia sẻ cho tầm mắt của cô.

“Bản chất của tinh tú là quang minh” Hoàng đế của Tinh La quốc trở nên run sợ, ông thần phục trước quang mang của tinh tú này, Hình Na như nữ hoàng của các vì sao, mà đế quốc của ông lại có nguồn gốc chính từ các vì tinh tú, bằng một giọng cung kính ông đáp trả Hình Na.

Ngay ở phía dưới, Hoắc Vũ Hạo nghe vậy cũng gật đầu, Y Lai Khắc Tư cũng từng dạy cho cậu, bản chất của tinh tú là quang minh, câu trả lời này hẳn là không sai!!

Nhưng đáp lại của bọn họ, Hình Na lại lắc đầu, cô không thừa nhận đáp án của bọn họ, được sự dạy dỗ của Alvis và các tinh linh trong hang động hoa, hơn nữa thừa hưởng trí tuệ của một người đến tương lai, cô nhận ra 2 chữ “tinh tú” không hề đơn giản như người đời nói.

“Câu trả lời của các ngươi không đúng, nhưng cũng không hoàn toàn sai” Hình Na nhìn xuống Tinh La đế vương mà đáp trả, như thần nữ hạ phàm, lúc này cô được bọc bởi Tinh Tú hào quang.

“Vậy, vậy Tinh Tú là gì?” Điện hạ của Tinh La quốc ngạc nhiên trước sự trả lời của Hình Na, ông rất muốn biết bản chất của các vì sao, trước giờ mọi người đều nói rằng tinh tú là hào quang của thần thánh, chẳng lẽ không phải sao?

“Bản chất của tinh tú là lực hấp dẫn, là trọng lượng, là chuyển hóa, là sự biến đổi từ chất này sang chất khác, sự phát quang là một chuỗi các quá trình biến đổi giống như cuộc đời con người vậy, nó là sự đánh đổi, sự hi sinh, sự tiến hóa, bản thân của các vì sao như một quả bom thiên hà, nó phát sáng là vì bản chất của nó cho phép chuyển hóa tổng hợp hạt nhân, Tinh tú mang năng lượng đến đại lục, đến đất nước của chúng ta thông qua bức xạ và đối lưu từ lớp ngoài của nó” Hình Na từ từ trả lời, các thuật ngữ mà người dân Tinh La ở đây, kể cả Sử Lai Khắc học viện cũng chưa từng nghe tới.

“Các ngôi sao mà bọn ngươi nhìn thấy không hoàn toàn là tất cả, thứ hiện hữu chỉ là một phần nhỏ của tinh tú, xung quanh các ngôi tinh tú là hằng hà vô số, giờ thì hãy nhìn đi, ánh sáng mặt trời sáng chói kia là gì? tại sao nó lại phát sáng? cũng là vì một nguyên lý tương tự như vậy, bản chất của mặt trời nó là một vì tinh tú sáng rực nhất trong dãy thiên hà này” Hình Na chỉ thẳng vào ánh mặt trời mà nói.

“Nào, cùng nhảy múa, cùng thờ phụng ánh hào quang của các ngôi sao, hồi những đứa con của tinh tú và thần lực của nó, bằng tất cả sự thông minh, sáng tạo, sức mạnh, đoàn kết, hãy cho những ngôi sao thấy ánh sáng rực rỡ của mỗi người chúng ta, tỏa sáng đi, âm thanh của gió, âm thanh của đất trời, âm thanh của những đóa hoa, nhịp đập và hơi thở của chúng ta cùng sáng rực” Hình Na giờ hai tay lên trời, bằng một giọng hát đầy thờ kính, cô bay lượn khắp trời, hào quang được thấp lên, ánh sáng hội tụ của vô vàn màu sắc.

“Đây là??” Phía dưới sàn đấu ngạc nhiên, khắp nơi các loài hoa xinh đẹp mọc lên, tựa như màu cánh của Hình Na, chúng rực rỡ kể cả khi bị ngọn lửa tàn bạo của Mã Tiểu Đào thiêu đốt.

Hồi hồn trở lại sau khi thấy vẻ đẹp của Hình Na, mọi thành viên Sư Lai Khắc lập tức lao đến tấn công các đội viên bên Tinh La Hoàng Gia học viện, được trợ giúp bởi tinh tú lực của Hình Na, vốn dĩ bên họ mạnh hơn nay như hổ thêm cánh, nhanh chóng đánh bại đối phương một cách choáng ngợp.

Võ hồn dung hợp kỹ của Vương Đông và Hoắc Vũ Hạo còn chưa kịp sử dụng, hào quang của Hình Na đã thấp sáng cả bầu trời, cảnh tượng xinh đẹp đó khắc sâu vào trong tâm trí họ.

Hình Na rơi xuống mặt đất khi trận đấu kết thúc, lúc sử dụng tinh tú lực cô như một người khác, bị ảnh hưởng bởi Cửu Cửu công chúa hồn lực, cô trở thành một vị nữ hoàng khổng lồ toàn sân, Sylveon hào quang được vẽ lên khắp bầu trời thông qua “Helping Hand” Mọi thứ cứ như một kỳ quan, chưa từng có một vẻ đẹp nào đẹp hơn thứ đang trên bầu trời cả.

Âm thanh của hệ thống cất ngang qua đầu Hình Na

- Chúc mừng ký chủ lĩnh ngộ được skill mới Dazzling Gleam

Hình Na gục ngã xuống mặt đất, rơi vào vòng tay của Vương Ngôn lão sư, trận chiến này cô quá xinh đẹp, mọi thứ hoàn toàn nằm trong vòng tay Hình Na.

“Làm tốt lắm” Mọi người khê cười, hôm nay Hình Na là một đại công thần, chưa kể bức tranh xinh đẹp trên bầu trời kia nữa, rốt cuộc Hình Na là ai?

Tất cả khán giả và Tinh La hoàng tộc đều tò mò về cô gái này, bên phía Nhật Nguyệt đế quốc, Nhật Nguyệt học viện thi đỗ mồ hôi lo lắng, Sư Lai Khắc học viện quả nhiên toàn quái thai, cô gái lúc này rốt cuộc là ai vậy? Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần mất đi sự tự tin vốn có của mình, thế này không còn gọi là thiên tài hay yêu nghiệt nữa rồi, Hình Na, cái tên này bọn họ nhớ rõ, con quái vật khổng lồ chế toàn bộ đấu trường.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Chuẩn bị, chung kết diễn ra

Sau trận bán kết kết thúc, Hình Na được mang về phòng nghỉ ngơi, cô có vẻ đã sử dụng quá nhiều sức mạnh của bản thân, đến nỗi cô còn không thể kiểm chế được tư duy của mình, cứ thế trôi theo sức mạnh của các vì tinh tú.

Đến khi tỉnh lại, cô dường như không nhớ được chuyện gì xảy ra

“Alvis, vừa nãy hồi trận đấu, lúc nãy là cái gì xảy ra vậy?” Hình Na tò mò, không hiểu sao sau trận chiến đó, toàn bộ cơ thể cô trở nên thoải mái hơn, đây một cảm giác khó nói thành lời, kiểu như cô hòa vào một với tự nhiên rồi vậy.

“Đó là nghi lễ thừa nhận, người con gái được các vì tinh tú thừa nhận sẽ ca hát, nhảy múa dưới các vì sao, chúc mừng, bây giờ cô chính thức là người thừa kế của tinh linh nhất tộc” Alvis chúc mừng Hình Na, cuối cùng thì Hình Na cũng trở thành người thừa kế của tộc cô, tương lai sau này, cô gái này sẽ dẫn dắt tộc quần của cô trở nên mạnh mẽ hơn, vĩ đại hơn, có thể chạm vào những vì sao trên bầu trời kia.

“Tinh linh người thừa kế? Đó là gì vậy? Tôi cũng từng nghe cô nói qua như vậy một lần với vị Y Lai Khắc Tư nào đó trong cơ thể Vũ Hạo, rốt cuộc thì nó là gì vậy?” Hình Na không hề biết người thừa kế có ý nghĩa là gì, không phải là cô cần mạnh lên để phá giải phong ấn cho Alvis thôi sao, chả lẽ còn có điều gì khác cần làm nữa?

“Ngươi biết làm sao để trở thành thần trong thế giới này không?” Alvis hỏi ngược lại Hình Na

Đáp trả lại Alvis là một cái lắc đầu, nói lạ, cô thậm chí còn không biết mình có tu được lên Phong hào đấu la nổi không chứ nói gì tới việc thành thần, điều kiện thành thần là gì làm sao mà cô biết được???

“Muốn trở thành thần ngươi phải trở thành cực hạn đấu la cấp 99, thứ hai là ngươi phải có một vị trí thần vị, ngoài ra ngươi còn cần phải ngưng tụ được hồn hạch mới có thể trở thành thần” Alvis nói ra điều kiện để trở thành một vị thần.

“Cực hạn đấu la, cấp 99, đùa à cấp cao thế? Hơn nữa hồn hạch là cái quái gì?” Hình Na tò mò, có quá nhiều mà cô còn chưa biết về cái thế giới này, giờ cô như một đứa trẻ con sơ sinh vô lý học hết tất cả những gì mà cô chưa biết.

“Hồn hạch là thứ mà ngươi ngưng tụ khi đạt tới phong hào đấu la, hầu như ai cũng có một hồn hạch, tất nhiên là người thừa kế tinh linh tộc, ít nhất ngươi phải ngưng tụ được 2 cái trở lên hồn hạch, nếu không quá mất danh dự của tộc chúng ta rồi” Alvis ngao kiêu mà lại tiếp tục khoe khoang về tinh linh tộc.

“Alvis, thật sự không thể nói trước cho tôi biết về mọi chuyện sao, về cô, và về Eim, cứ vô phương hướng thế này tôi thật sự là đang lạc lối mất rồi!” Hình Na thay lại bằng một giọng trầm thấp, cứ tiếp tục tiến bước mà không rõ lối ra, cô cảm thấy hoang sợ.

“Hình Na, thông cảm, thật sự là chưa tới lúc, tới khi nào người đạt tới cấp 70 hồn thánh chúng ta sẽ tiếp tục bàn vấn đề này được không?” Alvis dường như cũng có nỗi khổ riêng của mình, cả 2 kết thúc cuộc trò chuyện trong im lặng.

Hình Na bật người dậy, cô đi tìm mọi người, lúc này cô đang rất thoải mái, việc hoàn thành nghi lễ của tinh linh làm cô thoải mái hơn nhiều, liếc nhìn về kinh nghiệm của bản thân, thật ngạc nhiên là cô đã lên cấp 43, hơn nữa còn học được skill mới là Dazzling Gleam, một skill hệ Fairy, quá tuyệt.

So với skill Fairy Wind thuộc dạng quần công, thì Dazzling Gleam là skill dạng đơn thể, có thể gây ra nhiều tác dụng hơn khi công kích trong phạm vi hoặc trong cận chiến nếu sử dụng một cách bất ngờ.

“Vũ Hạo, mọi người đâu hết rồi?” Hình Na tò mò, không biết là cô đã ngủ được bao lâu, nhưng có vẻ như mọi người đang tấp nập tiến vào phòng họp, chả lẽ đối thủ chung kết rất khó, hay là có vấn đề gì diễn ra.

“À, Hình Na à, Vương Ngôn lão sư đang có buổi họp về đối thủ tiếp theo của chúng ta, Nhật Nguyệt học viện đã chiến thắng trận bán kết còn lại, điều đó có nghĩa là bọn họ chính là đối thủ của chúng ta” Vũ Hạo đáp trả lại câu hỏi của Hình Na

“Nhật Nguyệt đế quốc học viện? Là cái học viện có 2 tên Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần hồi đấu giá gặp khiêu khích cậu ư?” Có chút ấn tượng, Hình Na nhớ nhớ rằng đã từng gặp một vài thành viên của đối phương.

“Ừm, đúng rồi đấy, chính là học viện có 2 tên đấy, hình như là cặp song sinh thiên tài gì đó, mà nhanh lên chúng ta tiến vô phòng đi, Vương Ngôn lão sư đang đợi đấy” Vũ Hạo thúc dục Hình Na nhanh lên, có khi bên trong Vương Ngôn lão sư đã bắt đầu phân tích của mình rồi không chừng.

Tiến vào bên trong phòng, thái độ của mọi người đối với Hình Na trở nên rất khác, nếu nói từ ngày ban đầu giữa bọn họ có một bức tường vô hình, giữa các thành viên Sử Lai Khắc và một học viên nội viện thông thường, giờ đây thì họ đã chính thức trở thành đồng đội trên cùng 1 chiến tuyến.

“Hình Na và Vũ Hạo đến rồi a, mau lại đây, chúng ta phân tích về đối thủ, chuẩn bị cho trận chiến ngày mai” Vương Ngôn lão sư nghiêm túc gọi 2 người lại, có vẻ vì đây là trận chiến cuối cùng, trận chung kết sẽ diễn ra vào ngày mai, hình như là đối chiến theo 3 hình thức 1 lúc, là đoàn chiến, đánh hai hai ba, và đơn chiến từng người một, vì cách chiến đấu này hao tổn rất nhiều thể lực nên ông tính giảm bớt cường lực đội viên cho trận đoàn chiến, giữ sức cho những trận sau, hơn nữa còn phải vận dụng tinh thần thám trắc của Vũ Hạo ở ngoài sân nữa.

“Lão sư, em không quá đồng ý việc vận dụng hồn kỹ của Vũ Hạo từ ngoài sân đến hỗ trợ mọi người, nếu cậu ấy là một thành viên trong đội hình chiến đấu, hồn kỹ đó là không sai, nhưng nếu cho cậu ta không tham gia chiến đấu mà lại sử dụng hồn kỹ trợ giúp các thành viên tham gia chả phải là chơi đùa sao? Nếu vì bảo vệ vinh quang của Sử Lai Khắc mà lại dùng những trò ti bi này em không chấp nhận được, sự nỗ lực của mọi người giờ sẽ để về đâu? Có nhất thiết phải sử dụng cách này không lão sư!!!” Hình Na kịch liệt phản đối cách vận dụng hồn kỹ của Vương Ngôn.

“Hình Na, em phải nghĩ thoáng ra, tất cả chỉ là chiến thuật” Vương Ngôn ế lời, không ngờ cô bé này phản ứng mạnh đến vậy, nhưng vì chiến thắng họ cần phải như vậy.

“Nếu như là vì chiến thuật mà bỏ đi lòng tự hào của bản thân có đáng không, thắng bằng cách như vậy liệu mọi người có cảm thấy vui mừng không, niềm tự hào của một cường giả để đâu, em không phản đối việc vận dụng thủ đoạn trong các trận chiến sinh tử, nhưng đây là trận chiến giữa các học viện thôi, làm như vậy chả lẽ Vương Ngôn lão sư, ngài không cảm thấy gì sao?” Hình Na hỏi thẳng vào Vương Ngôn bằng một cặp mắt đầy kiên quyết, nếu như cách chiến đấu là như vậy, thì cô Hình Na không tham gia.

“Tôi...” Vương Ngôn lão sư không biết làm sao để trả lời cô bé đối diện, vì hồn kỹ của Hoắc Vũ Hạo quá mức tiện lợi, nên ông không chần chừ mà lợi dụng nó như một ưu thế của học viện, nhưng bây giờ họ hoàn toàn có thực lực để chiến thắng đối phương một cách đường hoàng a!! Vì sao họ phải gian lận cơ chứ!

Được thức tỉnh, Vương Ngôn sắp xếp lại trận đấu, với đội hình như cũ không có gì khác biệt, Hình Na và mọi người tham dự trận chung kết.

Tiếng hò hét vang lên khắp mọi nơi, trận chung kết diễn ra đúng như dự kiến, hoàng đế và các đại thần đều xuất hiện, hơn nữa còn có một vị khách quý khác, chính là Công Tước Bạch Hồ, Đái Hạo.

Nhìn thấy mạch cảm xúc thay đổi của đồng bọn mình, cô đưa tầm mắt về phía Đái Thục Hành, tên này có vui mừng cũng đúng thôi, không có gì đặc biệt, nhưng mà tên Hoắc Vũ Hạo kia tại sao lại có một luồng oán hận phát ra từ hắc nhĩ, chả lẽ 2 người này có mối liên hệ nào đó, lắc lắc đầu, cô tập trung vào trận đấu, giờ không phải là lúc để suy nghĩ nhiều, nếu có vấn đề gì thì tự họ có thể giải quyết, không liên quan đến một người ngoài như cô.

Đưa tầm mắt về phía đối diện, các học viên của học viện Nhật Nguyệt cũng bước ra, xem ra bên họ cũng rất tự tin, giờ khắc này là thời gian chung kết diễn ra, vì tất cả mọi thứ cô quyết chiến thắng, nhìn về hàng ghế khách bên trái, Huyền Lão đang ngồi nhai đùi gà uống rượu, thật là hết biết!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Đoàn chiến, Bộc phát kinh khủng (1)

“Hôm nay chúng ta sẽ được chứng kiến một trận chung kết của những thanh niên mạnh nhất đại lục, tâm trạng của trăm bây giờ rất háo hức, Theo thông lệ, quán quân sẽ nhận được 3 miếng hồn cốt và một trăm vạn kim hồn tệ, hy vọng cả 2 đội có thể cống hiến cho khán giả một trận đấu đặc sắc” Âm thanh của Điện hạ vang lên phát biểu.

“Tiếp theo đây, xin mời mọi người quan sát trận đấu tiếp theo cùng trăm, đây nhất định là trận chung kết tuyệt đỉnh đi vào lịch sử” Điện hạ giờ tay ra, cùng toàn bộ người dân và các thành viên tham gia trận đấu học viện hồn sư giao tiếp, nào, cùng quan sát trận đấu tuyệt vời này nào.

Một vị lão giả đột nhiên xuất hiện giữa sân đấu, chính giữa 2 đội tham gia trận chung kết, ông chính là Thiên Sát Đấu La – Hoàng Tân Tự “Điện hạ đã giao cho ta trọng trách này, hôm nay ta sẽ là trọng tài cho trận chung kết của tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục này” Âm thanh hữu lực vang lên khắp quảng trường, hồn lực của một phong hào đấu la được phóng ra.

“Sau đây ta xin được công bố quy tắc của trận chung kết, chung kết sẽ chia ra làm 3 vòng đấu, đấu đoàn chiến 7 vs 7, đấu đơn thể 1 vs 1, rồi cuối cùng là đấu 2 – 2 – 3, đội nào giành được thắng lợi của 2 trận đấu trên sẽ là quán quân của cuộc tỷ thí này, hơn hết, cả 3 trận đấu đều được diễn ra vồn vẹn trong vòng 1 ngày, suốt quá trình diễn ra trận đấu, sẽ có nhiều bất trắc xảy ra, đến cả ta cũng không thể hoàn toàn đảm bảo an toàn tuyệt đối cho 2 đội được” Hoàng Tân Tự đưa ra luật lệ của trận chung kết.

Tiếng hò hét của khán giả lại vang lên, bây giờ họ rất nóng lòng quan sát trận chung kết diễn ra, xem xem liệu Sử Lai Khắc học viện vẫn giữ được ngai vàng của mình, hay là Nhật Nguyệt đế quốc học viện sẽ đánh vỡ lịch sử bất bại của đối phương.

“Trận đấu tiên, 7 vs 7, xin mời các thành viên của hai đội lên sân” Trọng tài âm thanh một lần nữa vang lên, đã đến lúc cuộc chiến bắt đầu.

Bên phía của học viện Nhật Nguyệt gồm có 7 người, theo thứ tự là đội trưởng Mã Như Long, cặp song sinh thiên tài Tiểu Hồng Trần, Mộng Hồng Trần, Mễ Già, Trần Phi, Tiêu Hạ Phong, Lâm Tịch.

Bên phía của Sử Lai Khắc thì đội hình không thay đổi lắm ngoại trừ Bối Bối được thay thế bởi Từ Tam Thạch, trận chiến này cần có 1 phòng ngự vì vậy đội hình bên cô gồm có Mã Tiểu Đào, Đái Thục Hành, Lăng Lạc Thần, Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông, Từ Tam Thạch, Hình Na.

Tầm nhìn của các thành viên hoàng gia ngấm ánh mắt về phía Hình Na, cô gái này trong vòng bán kết đã tỏa sáng một cách rực rỡ, không biết liệu cô sẽ chiến đấu thế nào trong vòng chung kết đây, liệu hào quang của các vị tinh tú có được phát ra như hồi đó nữa không?

“Trận đấu bắt đầu” Trọng tài gào lên để tuyên bố, ông bật bay lên trên không trung để tiện quan sát toàn bộ đấu trường, nếu có gì bất trắc xảy ra còn có thể kịp thời ngăn cản.

Âm vang của trọng tài vừa thét lên, cả hai đội bật người lao tới, bên phía của Sử Lai Khắc, Mã Tiểu Đào, Đái Thục Hành và Từ Tam Thạch lao lên, hồn hoàn phía sau người họ sáng lên tiếp cận đối phương.

Bên phía Nhật Nguyệt học viện cũng không hề thua kém, không hề đến từ đất nước mẹ đẻ của hồn đạo khí, các hồn đạo pháo, hồn đạo vũ trang được triệu hồi ra, lực bộc phát và năng lực phòng ngự kinh khủng, tuy có hơi hạn chế về hồn lực và tốc độ di chuyển nhưng khả năng bộc phá có thể lấn hết khuyết điểm của đối phương.

Mã Tiểu Đào lập tức dụng hồn kỹ thứ 2 + 3, cô phóng người lên triệu hồi ra những quả cầu lửa đầy cuồng dã, bắn về phía đối phương.

Từ Tam Thạch cầm lấy Huyền Vũ Khiên của mình chắn lại một số đòn tấn công không thể né của hồn đạo pháo đến từ đối, đấu đoàn chiến thế này ưu thế của Từ Tam Thạch được nổi lên một cách rõ rệt, cậu đang lợi dụng tham trác của Vũ Hạo kèm theo hỗ trợ hồn lực và tinh thần đến từ Hình Na và Vương Đông, tầm nhìn cực kỳ rộng.

Đôi mắt của Từ Tam Thạch chợt lóe lên, tầm nhìn của cậu khóa chặt cậu bé tóc bạch kim bên kia, nhìn kiểu gì cũng thấy cậu nhóc Tiểu Hồng Trần này không đơn giản, quyết định sẽ sử dụng hồn kỹ ngàn năm để trao đổi vị trí của mình với đối phương, hồn hoàn màu tím bỗng sáng lên.

“Cái gì” Bên đối thủ ngạc nhiên khi thấy Từ Tam Thạch sử dụng hồn kỹ, hơn nữa đối tượng lại là Tiểu Hồng Trần, liệu cậu có bị làm sao không?

Một luồng hồn lực màu nước đặc trưng của Huyền Vũ bao bọc Tiểu Hồng Trần, cậu bị triệu hồi về bên lãnh địa của Sử Lai Khắc, còn Từ Tam Thạch thì bị dẫn đến bên trong khu vực Nhật Nguyệt hồn viện, nhưng khác nhau ở một chỗ, cậu là phòng ngự hệ hồn sư, muốn cảm cự chờ đợi viên đến cứu là không quá khó, ngược lại phía Tiểu Hồng Trần mới thực sự là nguy cơ.

Xuất hiện bên phía Hình Na, ngay trước mặt của Vũ Hạo, Vương Đông và Hình Na, 3 người từ lúc bắt đầu chỉ đóng vai trò hỗ trợ, hồn đạo pháo của đối phương có khả năng định hình mục tiêu nên rất bất lợi cho Hình Na, các skill đánh tầm xa của cô không hề là đối thủ của mấy chục cây pháo đó được, muốn đánh bật thì phải sử dụng skill tầm cỡ lớn như Hyper Beam, nhưng như vậy thì cô cũng phải nhận tổn thương từ chính skill của mình, nếu không bắt buộc thì Hình Na sẽ không sử dụng, vì vậy ngoài trừ lâu lâu hỗ trợ cho Đái Thục Hành tiến công, Hình Na luôn lùi lại về phía sau bảo vệ 2 đứa nhóc này, hồn kỹ của bọn họ có thể nói là linh hồn của đội, nếu bị phá thì rất khó cho 4 vị học trưởng phía trên phát huy thực lực của mình.

Phát hiện Tiểu Hồng Trần xuất hiện bên sân của mình, hai đứa nhóc này lập tức ôm chầm nhau lại, hồn lực dao động cực kỳ mãnh liệt, đây là lúc để võ hồn dung hợp kỹ của bọn họ được phát huy.

“Mong chờ đi, đòn hợp sức từ Sứ Lai Khắc bọn ta” Hình Na cười lạnh nhìn đối phương, không biết đối phương có cảm tưởng gì khi vừa mới bị dịch chuyển thì phải nhận ngay một đòn võ hồn dung hợp kỹ nhi.

Hình Na đưa tay ra từ phía sau Vũ Hạo và Vương Đông, tinh linh lực sáng chói lên, Helping Hand, đôi nơ từ người Hình Na kéo dài ra, hào quang lại rực rỡ, lúc này cô trợ giúp cho họ phát huy dung hợp kỹ

“Dung hợp kỹ: Nóng Bỏng trong Băng Giá, Thiên Đế Chùy + Helping Hand: Gia tăng 5 thành sức mạnh”

Một bóng hình to lớn được phóng ra, hình tượng lấy Vũ Hạo làm gốc, lấy võ hồn của Vương Đông làm vũ khí, phóng ra dung hợp kỹ đánh thẳng về phía đối phương.

Đứng ở phía sau, Hình Na để ý thấy đối phương không hề sợ hãi, hơn nữa nụ cười lạnh lúc này là gì, cảm giác nguy cơ đến Hình Na đỏ mặt nhìn Tiểu Hồng Trần.

“Thú vị, vậy mà mới vào đã sử dụng dung hợp kỹ” Không một chút lo sợ, đối phương lạnh lẽo nhìn về phía Hình Na bọn cô, như thợ săn nhìn con mồi vùng vẫy, thật đáng ghét.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đoàn chiến, Bộc phát kinh khủng (2)

Tiểu Hồng Trần ném ra một đồng quả cầu kim loại, võ hồn của cậu sáng lên, vậy mà là Tam Túc Kim Thiềm, năng lực của quả cầu này là khống chế kim loại, được coi là võ hồn thích hợp nhất cho việc điều khiển hồn đạo khí, các quả cầu sáng lên hóa thành những quả hồn đạo pháo, quả nhiên không đơn giản.

“Vậy mà lại là trận pháp phong ấn giúp có thể mạng 1 lúc số lượng lớn hồn đạo pháo sao? Xem ra bên đối phương chuẩn bị rất kỹ” Hình Na nhíu mày nhìn đối phương, dung hợp kỹ của Vũ Hạo là rất mạnh, nhưng chống đỡ lấy hơn cả trăm quả hồn đạo pháo thì, chắc, xem ra đây là lý do mà cậu ta tự tin đến như vậy.

Các quả hồn đạo pháo nhắm thẳng vào 3 người bọn họ, súng lên nòng, nã đạn “Nhận lấy đi Sứ Lai Khắc, sự lợi hại đến từ Nhật Nguyệt đế quốc thiên tài, ta Tiểu Hồng Trần là số một”

Dung hợp kỹ của Vũ Hạo và Vương Đông va chạm với 4 đại hồn kỹ của Tiểu Hồng Trần, 128 quả hồn đạo pháo khai hỏa, đạn lửa tóe lên.

Nhật Nguyệt đế quốc thành viên thì hô to ủng hộ, còn bên Sứ Lai Khắc thì lo lắng không thôi, dù họ cảm thấy hồn kỹ dung hợp của Vũ Hạo không hề đơn giản nhưng đối phương cũng không phải dạng vừa.

Luồng sáng phát lên chói đến cực hạn, tầm nhìn của mọi người bị hạn chế, nhưng cuối cùng thì Tiểu Hồng Trần đã thắng, những quả hồn đạo pháo của cậu đã thành công xuyên qua võ hồn dung hợp của Vũ Hạo, 2 người bị phản phệ mà phun máu đánh bật ra phía ngoài, xem ra mã lực của mấy cây pháo kia không hề đơn giản.

“Còn chưa xong đâu” Tiểu Hồng Trần gào lên điên cuồng, thiên tài, thiên tài quái gì cơ chứ, tất cả thiên tài phải cúi đầu trước mặt cậu.

Bằng tất cả hồn lực, các hồn đạo pháo phóng ra hết công suất, đòn đánh xuyên thủng qua màn khói, bắn thẳng vào Hình Na 3 người, bất ngờ vì Tiểu Hồng Trần thừa thế ra tay không chừa lại đường sống cho Hoắc Vũ Hạo đám người, xem ra thằng nhóc này tâm địa cũng không hề tốt lành gì.

Không kịp đội trọng tài kịp tới nơi, Hình Na đứng trước đòn tấn công của hồn đạo pháo, tay cô giờ ra, bằng một khuôn mặt lạnh lẽo, cô nhìn Tiểu Hồng Trần với đôi môi đang mỉm cười, lúc này cô cười thật tươi, đúng vậy, nụ cười và cặp mắt ấy cứ như muốn nuốt chửng đối phương.

“Protect” Một lớp màn bảo vệ được phủ khắp 3 người bọn cô, cô thì không sao, là một mẫn công thì né tránh đám hồn đạo khí rất đơn giản, nhưng quan trọng là an nguy của 2 đứa nhóc đằng sau cô, 1 đứa là đại hồn sư, 1 đứa là hồn tôn, nếu bị dính đòn này trực tiếp thì chỉ có tan nát mà thôi.

Cấn răng cam chịu bảo vệ 2 người phía sau, dù cô có biến thái thế nào nhưng đối phương dùng số lượng đè chết chất lượng, hơn 100 cây hồn đạo pháo làm cho thần kỹ Protect cũng phải ớn người, miệng trào ra máu, Hình Na dùng toàn lực của mình duy trì hàng phòng ngự.

“ẦM” âm thanh vang lên phía Hình Na, đòn tấn công của Tiểu Hồng Trần quá mạnh, xem ra bọn cô bị đè ép nặng nề rồi.

“Hừm, xem ra ta thắng rồi nhỉ” Tiểu Hồng Trần vui mừng khi nhìn thấy thiên tài của đội đối phương bị hồn đạo pháo của cậu oanh tạc, tuy nhiên chưa vui mừng được bao lâu cậu cảm thấy nguy hiểm ập tới.

Lần trong màn khói, liên tục 4, 5 quả Shadow Balls bị ném ra bắn thẳng vào người Tiểu Hồng Trần, xuất hiện từ màn khói dày đặc, Hình Na với bộ dạng thê thảm, áo vai bị rách, tay chân trầy xước, hơi thở không ổn định, xem ra cô cũng bị tổn thương nặng nề.

Sát khí ngập người, Hình Na điên cuồng phóng Shadow Ball về phía Tiểu Hồng Trần, đối phương vì vừa sử dụng một đại kỹ năng, cơ thể hồn lực bị rút cạn, hơn nữa dù cho cậu có còn hồn lực thì đòn đánh lúc này cũng cần một khoảng thời gian lâu để ngưng tụ, muốn né tránh đã không kịp nữa rồi.

“Mã đại ca, cứu ta” Tiểu Hồng Trần gào lên, giờ cậu rơi vào thế bị động rồi, xem ra bên đối phương hoàn toàn không đơn giản, đội trưởng bên cậu lao muốn cứu Tiểu Hồng Trần nhưng bị Đái Thục Hành kiềm chế, đánh với cậu này giờ rồi muốn bỏ chón à.

Một lượng băng hồn lực được phát ra, băng không cộng độc tố, Mộng Hồng Trần xuất hiện kịp thời kéo ra Tiểu Hồng Trần.

“Đại ca,, không sao chứ?” Mộng Hồng Trần lo lắng, lúc này đại ca cô đã quá sung sức mà dùng quá nhiều hồn lực, cơ mà đối phương còn lạnh lạnh, còn có khả năng đánh trả, thật là đáng sợ.

“Tiểu Mộng, nguy hiểm!!!” Như thấy điều gì đó, Tiểu Hồng Trần gào to, những quả cầu hắc ám đó không đơn giản, nó như là cái vòng xoáy vô tận, khả năng điều khiển thật khủng bố, băng của Mộng Hồng Trần bị hút vào kéo xoay quanh nó, trở thành một phần của skill Hình Na.

“Aaaaaaa” Âm thanh trùng đòn, Mộng Hồng Trần bị đập bay văng ra ngoài, cô phun máu đau đớn, dùng một tay gắng gượng chống dậy, cô dựa vào đại ca của mình.

“Khốn nạn, xem chúng ta đây, hồn kỹ vạn năm” Mộng Hồng Trần và Tiểu Hồng Trần là anh em, hồn lực của họ khá tương đồng, cô trao cho đại ca mình số hồn lực còn lại, hồn kỹ vạn năm thứ 5 của Tiểu Hồng Trần được phát động.

“Hồn kỹ: Kim Chi Quyển Luyến”

Kim loại hóa thành dạng lỏng, như muôn vàn giọt nước màu vàng kim, Tiểu Hồng Trần lao thẳng vào phía Hình Na.

“Hóa thành dạng lỏng sao, vậy càng tốt, bốc hơi đi, lũ ngu xuẩn” Hình Na lạnh lẽo nhìn đối phương, đám khốn nạn này cũng chả tốt lành gì, nếu như trọng tài không kịp can thiệp thì biến mất khỏi trần gian này đi, rác rưởi!!!

“Confusion + Hyper Beam” Dùng Confusion để hỗn loạn đối phương, Hình Na gồng mình dùng sức để hấp vào một lượng lớn không khí, sau đó cô phun ra một tia sáng hủy diệt, chỉ có 2 từ thôi, khủng bố, tàn bạo, đòn tấn công mạnh hơn cả 128 cây hồn đạo pháo của đối phương được phóng ra.

“Tiểu Hồng Trần, mau dừng lại, trọng tài, cứu cậu ta” Mã đội trưởng bên kia lo sợ, nếu đòn tấn công này mà thật sự và chạm vào người Tiểu Hồng Trần thì cậu ta thật sự hóa thành hư không mất.

Cảm giác tử vong đến ngay trước mặt, càn kề cánh cửa địa ngục, Tiểu Hồng Trần lo sợ điên cuồng, một thiên tài như cậu bị ép đến mức không thở được, chẳng lẽ cậu sẽ chết ở đây sao?

Hình Na sau khi nhận thấy đối phương có ý đồ tiện thể giết chết Vũ Hạo và Vương Đông, không ngờ tên nhóc này dám ra tay ác độc như vậy, cô cảm thấy nổi giận, đòn tấn công này đáng lẽ cô không sử dụng nhưng mà muốn đồng đội của cô chết? Vậy thì các người xuống địa ngục trước đi.

Tuy nhiên không may mắn cho Hình Na, đòn tấn công của cô tốn thời gian khá lâu, kịp cho trọng tài phán đoán, dùng tấm chắn chặn lại Hyper Beam của Hình Na, tuy đã dừng lại được nhưng bên phía Hoàng Tân Tự cũng đau đớn, không ngờ một hồn tông lại có khả năng ăn mòn được tấm chắn hồn đạo khí này, đáng sợ, nếu ông không kịp ngăn cản thì 2 đứa nhóc bên Nhật Nguyệt đế quốc sẽ biến thành hư vô mất.

Giờ tay lên, ông tuyên bố Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần thua cuộc, bên Sử Lai Khắc Hoắc Vũ Hạo và Vương Đông bị chính dụng hợp kỹ của mình phản phê, cả 2 cũng được đem ra khỏi sân, hiện tại tình hình chiến đấu là 5 vs 5, tuy nhiên sao cô cứ có cảm giác là lạ, đem một phần tinh linh lực phân bố, cô muốn biết điều gì đang diễn ra, cô không thích cảm giác này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Đoàn chiến, Bộc phát kinh khủng (3) Hết

Một mặt khác chiến trường Mã Tiểu Đào và Đái Thục Hành cũng đang chiến đấu quyết liệt, cả 2 người đều có lý do để quyết tâm đến như vậy.

Một người thì cha mình là Công Tước Bạch Hổ đến xem thi đấu, một người lại có vai trò là nhóm trưởng, trông thấy các học đệ, học muội liên tục bị thương khi phải thi đấu, bản thân cô muốn cho đám ngu xuẩn đối phương biết rõ thực lực của Sử Lai Khắc học viện.

Đối mặt với Mã Tiểu Đào, thành viên bên Nhật Nguyệt đế quốc học viện tham chiến là Lâm Tịch, có vẻ như họ có kế hoạch nào đó, trông cặp mắt đầy quyết liệt của đối phương làm cho cô có dự cảm không ổn, hơn nữa Hình Na còn cảm nhận thấy có 1 ai đó đang can thiệp vào trận đấu quanh đây.

“Hồn kỹ, Phượng hoàng khiêu thiên kích”

Mã Tiểu Đào giận dữ, bị chặn đường bởi một tên vô danh tiểu tốt, bản tính cao ngạo và điên cuồng trong người cô như bị một thứ gì đó vô hình kéo ra, khuôn mặt đầy giận dữ, hỏa diễm trở thành màu tím đen chứa đầy tà ác, đặc trưng của vô hồn tà hỏa phượng hoàng hiện ra, kinh khủng toàn trường.

Thân thể run rẩy, đối phương chìm trong hoảng sợ, nhưng bằng vào một thứ gì đó, Lâm Tịch quyết không quay đầu bỏ chạy, anh kiên cường đối mặt với vị hồn sư có đẳng cấp cao nhất trận tỷ thí này.

“Đón lấy đi, hồn đạo khí của chúng ta” Lâm Tịch cười lạnh ném ra 2 quả hình bát giác kim loại, xung quanh được bọc bởi một lớp hào quang.

“Cái này là? Lá chắn phòng hộ vô địch???” Tất cả mọi người trừng mắt ra, hơn nữa đây không phải là 1 lá chắn, mà là đến tận 2 cái, một cái bọc lại Mã Tiểu Đào, còn một cái bảo vệ bản thân Lâm Tịch.

“Mã học tỷ bị khóa lại rồi, xem ra ngay từ đầu hẳn ta đã nhắm đến cô ấy” Bên Sứ Lai Khắc cảm thấy khó khăn, không ngờ người mạnh nhất bên họ lại bị vây lại như vậy, đối mặt với đám hồn đạo pháo và hồn đạo vũ trang này, bọn họ đã mất đi một chủ lực, làm sao đây?

Đái Thước Hành liên tục né tránh, anh dùng mọi kế hờ để đánh gián đoạn quá trình phát đạn của đối phương, mỗi một học viên bên Nhật Nguyệt đế quốc học viện đều sở hữu cả chục cây hồn đạo pháo, tuy hồn lực cũng tầm cỡ hồn vương, thậm chí yếu hơn vì học viện của họ không chú tâm vào việc tu luyện hồn lực, nhưng uy lực các hồn đạo pháo đủ để bọn họ làm chủ cả sân đấu.

Từ Tầm Tạch thì lo phòng ngự, Lăng Lạc Thần dưới sự hỗ trợ bằng cực hạn của Hình Na một lần nữa đẩy cực diện trở về trạng thái cân bằng lại.

Hình thái Glaceon của Hình Na lần đầu tiên được sử dụng trong một trận đấu chính thức, cô quan sát thật kỹ chuyển động của đối phương, đại đa số bọn họ không quá tập trung về phần tay, Nhật Nguyệt học viện thường cố định lực tại lòng bàn chân, nơi giúp họ đứng vững khi khai hỏa đại pháo.

“Icy Wind + Ice Shard” Nhận ra sự thiếu hụt trong phong cách chiến đấu của đối thủ, cô lợi dụng cơn gió băng giá điều khiển những mũi giáo băng băng né tránh hồn đạo pháo của đối phương, tập trung tấn công vào những vị trí sau lưng, hướng phía trước lệch trái lệch phải, tạo ra những khoảng cấm không thể di chuyển vì đánh trực diện rất khó để gây tổn hại cho đối phương, thay vì vậy giảm đi phạm vi di chuyển cũng là cách giảm bớt lực lượng đối phương và hỗ trợ cận chiến bên cô dễ hoạt động hơn.

“Khí tức này là?” Đang sử dụng Protect để bảo vệ Lăng Lạc Thần, Hình Na đột nhiên thấy cảm giác khó chịu lúc này, giờ thì cô dám khẳng định rồi, Tà Hồn Sư, bàn tay của đám tà ác bẩn thỉu đó đang nhúng tay vào trận đấu này, hơn nữa, đối tượng bọn họ nhắm tới lại là Mã học tỷ, người có vô hồn dạng hắc ám, Tà hỏa phượng hoàng.

Phát hiện bằng thuộc tính Hình Na chuyển giao cho Mã Tiểu Đào đang bị mài mòn, cô ngày càng điên cuồng hơn, ngọn lửa hoàn toàn chuyển màu, lớp phòng ngự tuyết đối đột nhiên mất đi trước cả thời gian cho phép, hỏa diễm hóa thân ác quỷ vượt ra khỏi kiểm soát của Mã Tiểu Đào mà nhắm lấy đối phương, Hình Na thấy thế lợi dụng băng hồn lực của Lăng Lạc Thần gọi ra một cơn gió băng tạm chặn đi thế công mãnh liệt của Mã Tiểu Đào.

“Chắc, xem ra Mã học tỷ đang dần mất kiểm chế rồi” Hình Na lợi dụng Tinh Linh chi lực bay lên, cô không muốn vị học tỷ này mất kiểm soát mà lỡ làm những điều cô ấy không muốn đâu.

“Trọng tài, cứu lấy tên ngọc học viện Nhật Nguyệt ra, Lạc Thần học tỷ, điều khiển băng giá toàn sân” Hình Na lập tức vọt thẳng vào hỏa diễm của Mã Tiểu Đào, hồn lực của một hồn đế cấp 68 thật dữ dội, dù sở hữu bằng cực hạn có thể áp chế tà hỏa nhưng cảm giác nóng rát này cô vẫn phải cảm nhận một cách chân thật nhất.

Cấn rắng, toàn cơ thể cô lạnh rét lên, tác dụng phụ của Hyper Beam làm cô khó chịu giờ, nếu mà còn sử dụng thêm một đại kỹ năng nữa chắc cô không chịu nổi quá, bất quá, làm liều.

“Blizzard cực đại”

Hình Na gào lên, nhiệt độ đấu trường hạ xuống âm độ, Hình Na như băng tuyết đế vương lao thẳng vào ôm chặt Mã Tiểu Đào, cô kiên cường dùng băng giá của mình áp chế tà hỏa của Mã Tiểu Đào.

Trọng tài sau khi nghe Hình Na âm thanh, ông cũng nhận ra bất thường, bật người bay lên kéo Lâm Tịch ra khỏi sân, tuyên bố rằng cậu thua cuộc.

Ngay khi vừa chạm vào Lâm Tịch, ông có cảm giác cực kỳ khó chịu, băng hòa lẫn lộn, khí tức đến từ 2 cô bé phía trước quá đáng sợ, các học viên Sứ Lai Khắc bắt ngờ trước hành động của Hình Na.

“Học tỷ, bình tĩnh lại, chị cảm giác tà lực trong hỏa diễm của chị sao rồi?” Hình Na lo lắng hỏi, nếu cứ để tình hình này tiếp diễn, sớm thì ngay bây giờ, muộn thì 2 hoặc 3 ngày sau Mã Tiểu Đào sẽ bị tà hóa mà trở thành tà hồn sư mất.

“Ta.. ta không sao, Tiểu Na, cảm giác khó chịu này là, vừa này ta vừa mất bình tĩnh mà làm theo cơ thể mong muốn” Mã Tiểu Đào vẫn còn chưa tỉnh táo lắm, băng nguyên tố làm lạnh cái đầu của cô lại, nhưng không hoàn toàn, xem ra đối phương ở bên ngoài quyết không tha cho bọn cô mà.

“Lạc Thần học tỷ, nhờ chị” Hình Na quyết tâm lần cuối, cô sử dụng bằng cực hạn kết hợp Blizzard bao phủ toàn sân, thay đổi đấu trường và giảm cơ lực

của hồn đạo pháo, một số cây pháo còn bị cô làm cho hư hoàn toàn, mất đi năng lực.

Ôm chặt lấy Mã Tiểu Đào, cô xoay người rời khỏi sân đấu, trận chiến này nếu để Mã Tiểu Đào tỷ tiếp tục tham chiến rất nguy hiểm, việc này cô cần nói với Huyền Lão ngay.

“Huyền Lão, làm. ơ” Giơ tay lên, cô gọi ông già đang ngồi nhai đùi gà phía hàng ghế khán giả, rời khỏi sân đấu để lại 3 người đối đầu với 4 người còn lại bên Nhật Nguyệt đế quốc, khác biệt một cái là nơi này hoàn toàn trở thành sân nhà của học viện cô rồi, chưa nói thủy + băng, Từ Tam Thạch và Lăng Lạc Thần trên sân như cá gặp nước, đối phương vì sử dụng hồn đạo khí là chủ yếu, cho nên khả năng thích nghi yếu hơn học viện bên cô.

Sân băng còn lại trên sân đấu do ảnh hưởng của Blizzard, kết hợp với không chế băng của Lăng Lạc Thần, nơi đây trở thành một lĩnh vực hoàn toàn mới do sự kết hợp ngẫu nhiên của Hình Na và Lăng Lạc Thần.

Đối thủ nhanh chóng bị loại bỏ khỏi sân, Hình Na dùng chút sức lực còn lại để nói với Huyền Lão “Tà hồn.. sư, đối.. tượng là.. Mã.. tỷ” sau đó gục xuống, miệng cô ho ra máu, cơ thể bị tổn thương khá nặng do tác dụng phụ của Hyper Beam và việc cô lao vào tà hỏa của 1 hồn đế cấp 68, cận kề hồn thánh, xem ra trận đơn chiến tiếp theo Hình Na lẫn Mã Tiểu Đào đều khó mà tham gia.

Trận đoàn chiến nhanh chóng kết thúc, Sử Lai Khắc học viện lấy kết quả 1-0 dẫn đầu, Huyền Lão thì đang tập trung tìm kiếm tên Tà hồn sư có ý đồ với đám nhóc của ông, thật đáng ghét, một phong hào đầu la như ông lại bị vượt mặt, không ngờ tinh linh lực của Hình Na lại nhạy bén với mùi của đám khốn nạn này, may thật, nếu như không có nhắc nhở của Hình Na thì...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Đơn chiến, Nỗ lực (1)

“Trận đấu đoàn chiến đầu tiên đã kết thúc, Sử Lai Khắc học viện dành được chiến thắng 1-0 trước, liệu Nhật Nguyệt đế quốc học viện có thể gỡ gạc lại kết quả này hay không?” Bình luận viên rất biết cách khơi dậy sự tò mò của khán giả, tiếng hò hét khắp đấu trường như lời đáp lại nhiệt tình nhất dành cho các tuyển thủ tham chiến.

Bên phía Hoắc Vũ Hạo, Mã Tiểu Đào mất đi năng lực chiến đấu, được băng của Hình Na kiểm chế, giờ cô đang phải nằm trong phòng nghỉ.

Hình Na tình huống cũng không tốt đẹp gì, cơ thể đau rất và con tê liệt kéo dài, hiệu ứng của Hyper Beam sẽ còn kéo dài khoảng 2- 3 tiếng tầm đó, lúc này cô không thể ứng chiến vào trận đấu bằng thực lực tốt nhất được, hơi khó chịu nhưng những trận tiếp theo đành nhờ vào các học trưởng còn lại vậy.

“Tinh chi chi nhân” Hình Na căng con mắt của mình ra quan sát xung quanh đấu trường, Huyền Lão lúc này đã giúp cô tra tìm tên Tà Hồn Sư nhưng có lẽ hắn đã chạy trốn mất rồi, khí tức cũng rất nhạt.

“Alvis, nhờ cô” Đôi mắt một lần nữa đổi màu, lưu ly sắc xuất hiện, con người liên tục di chuyển.

Lắc lắc đầu “Không tìm thấy, hơi thở quá mờ nhạt, ngược lại bên Nhật Nguyệt đế quốc học viện có một thứ gì đó có thể tác động đến tà hỏa của Mã Tiểu Đào, đừng cho cô ta tham chiến” Alvis cũng không thể tìm thấy tung tích của đối phương, có vẻ như bọn hắn trốn quá nhanh rồi.

Quay đầu lại nhìn về phía sân đấu, lúc này cô cũng đành dồn hết tâm sức vô trận tỷ thí học viện hồn sư này thôi, xem xét thấy đối phương đang suy tính gì đó, phía cô Vương Ngôn lão sư cũng đang dặn dò Từ Tam Thạch và Bối Bối, cô và Mã Tiểu Đào mất khả năng thi đấu, xem ra trách nhiệm còn lại đành phụ thuộc vào họ rồi.

“Trận đầu tiên của thể loại đơn chiến, 7 vs 7, xin mời tuyển thủ 2 bên lên sân”

Quả nhiên, bên phía Hình Na, người đại diện thi đấu vòng đầu là Từ Tam Thạch, bên đối phương hình như là một thanh niên tóc vàng, không quen mặt lắm, có lẽ là bên đội dự bị.

“Từ Tam Thạch đấu với Lí Diệm”

Vừa bước lên sân đấu, không hề có giao tiếp hữu nghị, có chỉ là sự tức giận và ý chí quyết tâm chiến thắng, vô hồn được triệu hồi ra.

Xung quanh người Lí Diệm phát ra hỏa diễm hùng hục, các cây hồn đạo pháo triệu hồi xuất hiện phía sau lưng, nòng pháo di chuyển, tự động ngắm mục tiêu, nhắm thẳng tới Từ Tam Thạch.

Bên phía Từ Tam Thạch cũng không hề do dự mà lao về phía trước, nếu cứ đứng ở phía xa thì phòng ngự hệ như cậu sẽ trở thành một cái mục tiêu di động để đối phương tấn công liên tục mất, đưa khiên lên, ánh sáng từ phía vô hồn phát sáng, hồn lực mang chút thần thánh khí tức của Huyền Vũ được bộc phát ra.

“Oành” Âm thanh va chạm giữa đạn và khiên, thanh âm chấn cả bầu không khí xung quanh, tuy nhiên có vẻ phía bên cô không hề bị làm sao cả.

“Đây là? Lấy nhu thắng cương? Lợi dụng lực cản của nước để giảm bớt cường lực của đạn pháo, thứ nhất là khắc hệ làm cho bên cậu có lợi, thứ 2 là lợi dụng lực xoáy động phân tán công lực của hòn đạo pháo, như vậy không những làm cho Từ Tam Thạch an toàn hơn, nó còn làm cho đối phương chậm một nhịp, thời gian mà quả pháo nổ bị chậm đi một khắc” Hình Na thú vị nhìn Từ Tam Thạch chiến đấu, tuy đang đau đớn nhưng mấy trận chiến này cô nhất thiết phải quan sát, cách chiến đấu của đồng bọn cô rất sáng tạo, có cơ sở để cô học tập.

Từ Tam Thạch thuận thế tiến tới, đối phương mất đi tiên cơ, đang tiếp tục bắn thì đột nhiên đổi cách tấn công, triệu hồi thêm 2 cây hòn đạo pháo sau lưng nữa, 4 cái hòn hoàn cùng sáng lên, mục tiêu lần này là toàn bộ khu vực quanh Từ Tam Thạch, bán kính 10m phạm vi đều nằm trong tầm bắn của cậu ta.

“Cản đường quá, Cút” Có vẻ hơi mất kiên nhẫn, Từ Tam Thạch khó chịu vì đòn đánh phạm vi rộng đến từ nhiều hướng, bọn cậu đã tới được đây rồi, không ai muốn thua cả, Huyền Vũ Thuần sáng lên, hồn kỹ ngăn năm được sử dụng, đối phương đột ngột bị triệu hoán đến ngay trước mặt anh, đưa khiên liên, coi nó như vũ khí Từ Tam Thạch dùng hết sức lực phát động công kích, đập vào người Lí Diễm.

“Huyền Minh Thuần Kích + Đa Trọng Huyền Minh Thuần Kích”

Đột ngột đứng dậy, Hình Na ngạc nhiên trước hồn kỹ này, quả nhiên có huyết mạch thần thú không có thứ gì là đơn giản cả, Lí Diễm bị cây khiên của Từ Tam Thạch hút vào, hồn kỹ mạnh mẽ chấn như muốn đè nát đối thủ.

“Mau dừng tay, người muốn giết hấn sao” Trọng tài kịp thời xông vào ngăn cản, tuy Lí Diễm bị thương nặng, xương cốt gãy nhiều chỗ nhưng vẫn còn đỡ, mạng sống chưa mất, còn cứu được.

Kết thúc trận đầu tiên, mọi thứ khá gay cấn, lợi thế thuộc về bên phía Sử Lai Khắc, không có thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức hay hồi phục, trận đấu tiếp theo cứ thế diễn ra.

“Tuyển thủ tiếp theo của Nhật Nguyệt đế quốc học viện ra sân, mời Trần An tuyển thủ lên sân đấu, trận thứ 2 của vòng đơn chiến bắt đầu” Không một chút ngừng nghỉ, không khí tiếp tục sôi trào, khán giả đang hưng phấn, còn bọn cô thì đang đặt mạng của mình vào mà chiến đấu.

Vừa bắt đầu trận đấu mà Trần An đã bay lên, võ hồn của anh ta vậy mà là Thiểm Điều, võ hồn phi hành, hơn nữa còn là dạng tốc độ.

Trực tiếp tiếp cận Từ Tam Thạch, lúc này anh đã rất mệt mỏi, bộc lộ sức mạnh của Huyền Vũ làm hồn lực bị rút đi một cách nhanh chóng, kịp thời phóng ra màn chắn, 2 bên tiến vào thế giằng co.

Quan sát kỹ thấy đối phương đang sử dụng hòn đạo khí dạng cận chiến, có chút giống dao găm hoặc kiếm ngắn, trên thân có khắc hồn văn chẳng chịt, có lẽ là một hòn đạo khí cấp cao hoặc không tới.

Đôi mắt chợt lóe lên ánh đỏ khát máu, học viên bên Nhật Nguyệt đế quốc bỗng ném ra một vài hạt kim loại nhỏ, nhưng ai cũng thừa biết chúng không hề đơn giản, bộc phát lực bắn ra, những hạt nhỏ lúc này là các quả hòn đạo tạc đạn loại nhỏ, chấn lực khu vực gần làm hồn loạn phòng ngự của Từ Tam Thạch.

“Chết đi” Thanh đao của Trần An trực tiếp xông vào, tính đâm vào tim của Từ Tam Thạch, máu tươi văng ra, trọng tài không kịp ngăn cản.

“Khôngggggggg” Âm thanh của Nam Nam gào lên, không thể được, huynh ấy không thể chết được, không phải huynh bảo là sẽ bảo vệ ta sao?

“Hồn lực đang bị thay thế? Thần lực? Từ Tam Thạch tên này không đơn giản” Hình Na lúc đầu cũng mất bình tĩnh như mọi người, nhưng để ý kỹ mới thấy, tên này vốn dĩ là đang dụ đối phương lại gần mình mà.

“Huyền Vũ Triệu Hồi, Vĩnh biệt” Từ Tam Thạch nắm chặt lấy đối phương, hình ảnh của một con quy khổng lồ xuất hiện, mang theo khí tức thần thánh đến nỗi cả trọng tài còn phải hoảng sợ, đè chết đối phương.

Đơn giản như vậy, Từ Tam Thạch đã giành được chiến thắng 2 trận, hơn nữa còn giết chết 1 thành viên bên đối phương, cậu ta đã làm rất tốt, mất đi sức lực, Từ Tam Thạch gục xuống, Bối Bối lên sân thay thế.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 91: Đơn chiến, Nỗ lực (2)

Bên học viện Nhật Nguyệt đế quốc điên cuồng, một thành viên bên họ đã chết, đám học viên còn lại trở nên giận dữ, thề giết Sử Lai Khắc học viên để báo thù.

“Trận đơn chiến thứ 3, Bối Bối đối chiến Mễ Già, mời tuyển thủ 2 bên lên sân đấu” Một lần nữa âm thanh báo hiệu trận đấu bắt đầu vang lên.

“Bối Bối, nhờ cả vào anh” Hình Na vỗ nhẹ vào lưng cậu, cười nhẹ cổ vũ đối phương, trận chiến này bọn cô quyết không thể thua.

“Đại sư huynh, cố lên” Vũ Hạo cùng Vương Đông đều rất ngưỡng mộ, đồng lòng chúc phúc cho Bối Bối đánh thắng được đối thủ.

“Đề đó cho anh” Đáp lại những lời cổ vũ chân thành, Bối Bối bước lên sân đấu với một tư thế tự tin, ánh mắt kiên cường và đôi mắt đầy trí tuệ mà nhìn đối phương.

Mễ Già, học viên tham chiến bên Nhật Nguyệt, anh có khuôn mặt dữ dằn, hai tay và hai chân được lắp các thiết bị bằng kim loại, ắt hẳn là hồn đạo vũ trang, hồn đạo khí, kén lên trên cặp mắt đó là sát khí hung hiểm, xem ra bên Nhật Nguyệt để quốc học viện nổi điên rồi đây.

Khởi đầu trận đấu bằng một phát nã pháo, một viên cầu chóc lửa vàng được bắn ra phóng thẳng về phía Bối Bối, trong rất nguy hiểm.

“Đến hay lắm, vậy xem uy lực của đòn này của người thế nào” Bối Bối cũng không lạc hậu, tay giơ lên phóng ra Lôi Đình Long Trảo, đòn tấn công vừa chứa lôi lực lẫn long lực, bao trọn viên đạn pháo của đối phương.

Nhưng không ngờ rằng Lôi Đình Long Trảo của Bối Bối lại bị hút trọn vào trong quả hồn đạo đạn pháo của đối phương, rốt cuộc cây đạn pháo của đối phương là gì vậy?

“Bùm” Âm thanh va chạm và phát nổ, sự oanh tạc gây ra chấn nát sân đấu, Bối Bối bị áp lực thổi lùi lại phía sau vài bước, Hòa Thái Đầu đứng bật dậy.

“Đây, Đây là hồn đạo pháo hẹn giờ! Bọn họ ngay cả cái này cũng có sao? Đạn pháo này không những có thể truy lùng tung tích đối thủ, hơn nữa còn có thể điều chỉnh thời gian phát nổ, Đại sư huynh, cẩn thận” Thái Đầu nhắc nhở Bối Bối, xem ra đám thiên tài bên Nhật Nguyệt không hề đơn giản như họ tưởng.

“Đây là?” Hình Na đảo mắt khắp xung quanh, cô đang cố tìm ra nguyên lý của việc hồn kỹ của Bối Bối bị hút vào, thứ này quá bất bình thường, mặc dù thật sự rất khó để nói cái thế giới này bình thường, nhưng đại đa số sự vật vẫn tuân theo quy luật tự nhiên.

Lôi lực của Bối Bối là các electron tự do hỗn loạn di chuyển với tốc độ cực nhanh, bản thân quả hồn đạo pháo kia được duy trì bởi hạt nhân và lực hút của nó, khi Lôi Đình Long Trảo bao phủ đối phương, hẳn đã có lực hút tĩnh điện giữa hạt nhân và electron, vì tốc độ di chuyển của lôi điện quá nhanh nên nó bị xoay tròn rồi bị lực hướng tâm do cơ chế phóng đại nào đó hút vào, sự xung kích tạo ra kích nổ, oanh tạc sân đấu.

“Năng lực truy tung có thể dùng hồn lực, vậy còn cơ chế phát nổ được điều khiển như thế nào? tương tác từ trường?” Hình Na nhíu mày, cô không rõ lắm về mấy cái hồn đạo khí này, có lẽ cô nên tiện thể học tập một chút hồn đạo khí tri thức.

Không cho Bối Bối thời gian nghỉ ngơi, Mễ Già lập tức bắn ra thêm một quả hồn đạo pháo, khác với lần trước, Bối Bối sử dụng tay không đón đỡ, bàn tay được xuất ra nhanh đến độ có ảo ảnh, nhìn giống như là cả chục cánh tay đang bao phủ quả đạn pháo.

“Ngu xuẩn, dám dùng tay bắt hồn đạo pháo của ta, chết đi” Đối phương cười nhạo trước hành động của Bối Bối, nhưng không được bao lâu, hẳn lại phải há mồm trước quá trình này, viên hồn đạo pháo bị đánh lệch sang hướng khác!!!

“Ồ, cái này cũng thú vị không kém” Khác với cơ chế đẩy tĩnh vật lý của hồn đạo khí, cách sử dụng kèm lợi dụng lực áp và dùng lực đánh gây lệch chiều vector, Bối Bối xuất sắc trong các kỹ thuật cận chiến, đây hẳn gọi là tuyệt kỹ của Đường Môn đi, được, cô thích, môn tuyệt kỹ này cô sẽ nghiên cứu sau.

Đối phương cũng bất ngờ trước việc đạn pháo của mình bị Bối Bối tránh được, đưa tay ra kích nổ lập tức viên hồn đạo pháo, trong tích tắc đó cô để ý thấy được tia lửa điện được đánh lên, dù cho có Vũ Hạo thăm trức nhìn thấy cũng sẽ không hiểu được, đối phương còn bồi thêm một quả hồn đạo pháo khác, phản ứng rất nhanh.

“Có qua phải có lại, người tặng ta 2 quả pháo như vậy, ta cũng tặng người một quả chứ” Bối Bối phóng ra một quả cầu màu đen về phía đối phương, tiện thể ngửa người xuống tránh đòn của Mễ Già, động tác liền mạch, cậu quay lại phóng ra một con dao, hay là phi châm dạng đó vào thẳng đòn đánh của đối phương, kích nổ phá hủy hồn đạo pháo.

Mọi người trầm trồ với cách phản ứng và đáp trả của Bối Bối, đối phương có vẻ hơi nổi giận, đối mặt với quả cầu màu đen của Bối Bối, cậu lùi ra một cây kiếm điện quang, chặt đôi quả cầu của đối thủ.

“Khí độc?” Trùng mắt ra ngạc nhiên, tiếng roẹt roẹt phát ra, lập tức sử dụng lá chắn phòng ngự, nhưng cơ thể không chịu kiểm soát, Mễ Già bị trúng đòn rồi, cậu không hiểu lý do tại sao, không phải lá chắn đã chặn được màn khói đẩy rồi sao.

“Độc châm được che dấu bởi khí độc sao? hơn nữa còn là số lượng cực lớn” Hình Na lợi dụng tinh linh mắt, toàn bộ sân đấu được cô dùng vị trí thứ 3 quan sát rõ mọi thứ, Đường Môn ám khí, xem ra sau này nếu phải đối mặt trực tiếp với bọn họ thì cô cần phải cẩn thận hơn đây, mặc dù bây giờ họ là đồng bọn, nhưng tương lai ai biết trước được.

“Quá tuyệt vời, đại sư huynh ngẫu quá” Vũ Hạo và Vương Đông cực kỳ hâm mộ mà gào lên như fan cuồng, đám này điên hết rồi.

Đang tính phóng thêm một quả hồn đạo pháo nhưng cơ thể bị tê liệt bởi độc châm, hiện tại cậu không thể cử động, hơn nữa bị lá chắn phòng ngự bao vây, nếu không có ai cứu thì cậu sẽ bị chính hồn đạo đạn pháo của mình oanh tạc mà chết.

“Oành” Âm thanh phát nổ từ phía đối phương, lớp khói được rút đi, trọng tài kịp thời ngăn chặn việc đạn pháo gây tổn thương cho học viên học viện Nhật Nguyệt, tuy nhiên trúng độc vẫn không thể giải, xem ra cậu ta không còn khả năng tham gia trận chiến 2 – 2 – 3 rồi, mà bọn cô cũng không tính đấu vòng này đâu, bên cô các học viên đã bị đuối sức rất nhiều, nếu không thể thắng ngay thì rất khó cho các trận sau.

“Sử Lai Khắc học viện chiến thắng” Âm thanh tuyên bố vang lên, mọi người nhiệt liệt ủng hộ, quá ngẫu Bối Bối quá ngẫu lòi, cậu đã đánh thắng đối thủ một cách thông minh mà ít tổn lực nhất.

“Độc?” Phát hiện Mễ Già gục xuống, khuôn mặt tím lại ông lập tức nhìn sang phía Bối Bối, đáp lại ông là nụ cười trông thì có vẻ thân thiện “Không phải kịch độc đâu, sau khi kết thúc trận đấu tôi sẽ đưa thuốc giải, nhưng tất nhiên không phải bây giờ rồi” Bối Bối cười như một cậu trai hiền lành vô hại mà nói.

Bên Nhật Nguyệt học viện, lão sư dẫn đầu bên họ tối mặt lại, đã có 3 trận thua, còn tồn thất một thành viên, xem ra khó khăn đây, “Mộng Hồng Trần, những trận tiếp theo nhờ em, hy vọng em có thể xoay đổi cục diện trận đấu” ông đặt hết niềm tin còn lại về phía cô gái nhỏ này, tuy bị dính đòn bởi Hình Na nhưng không có nghĩa là cô yếu.

“Không sao, cứ giao cho em” Mang trên mình trách nhiệm nặng nề, Mộng Hồng Trần với ánh mắt màu đỏ của hỏa thuộc tính, cô đứng dậy chuẩn bị đáp chiến trận thứ tư, bên cô Vương Ngôn hơi lo lắng, khả năng của Mộng Hồng Trần còn là ẩn số, tuy biết là băng hồn sư nhưng cặp mắt mang thuộc tính hỏa làm ông cảm thấy kì lạ, Hình Na đang bị thương không biết có khả năng tham chiến nữa không, đành phải tiếp tục trông cậy vào Bối Bối rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Đơn chiến, Nỗ lực (3)

Trận chiến tiếp theo, Bối Bối sẽ chiến đấu với Mộng Hồng Trần, trận chiến trước đã làm Bối Bối mất đi trạng thái sung sức, nhìn kỹ thì tinh thần chiến đấu của cậu đã thay đổi, thay vì quyết thắng, có vẻ cậu đang toan tính điều gì đó.

Bước lên sàn đấu, cả hai phóng thích võ hồn của mình ra, bên phía Bối Bối mới vừa vào trận đấu cậu ta đã trực tiếp lao vào cận chiến.

Mọi người trở nên ngạc nhiên trước hành động của cậu, tuy nhiên Mộng Hồng Trần, cô gái này không hề điều đứng trước thể công mãnh liệt của Bối Bối, võ hồn của cô phóng thích, đôi mắt tóe lên màu đỏ rực lửa, bầu không khí xung quanh lẫn lộn giữa băng và hỏa.

“Hừm, xem ra bên mình Bối Bối đang cố sức khiến đối phương lộ ra thực lực, còn võ hồn của cô gái kia thì” Hình Na đang quan sát, mọi thứ trên đấu trường đều rất có lợi cho sự phát triển của cô lúc này. Phía sau lưng của Mộng Hồng Trần, cô thấy một cái bóng mờ, hình dáng của một con nhện hiện lên, sự dung hòa của lửa và băng, võ hồn của cô ta hẳn là Chu Tinh Băng Thiềm

“Chu Tinh Băng Thiềm, võ hồn của Mộng Hồng Trần” Hình Na quan sát thấy Vương Ngôn đang suy nghĩ, cô nói cho ông biết võ hồn của cô gái kia.

“Cái gì, là loại võ hồn này sao? Võ hồn này có kịch độc, Bối Bối cẩn thận” Vương Ngôn nghe thấy lời của Hình Na, ông lập tức lo lắng cho Bối Bối, loại hàn độc được gây ra bởi băng và lửa, cho dù có là hồn đế cũng phải gặp khó khăn chứ nói gì mới hồn tông như cậu.

“Lão sư, nếu Bối Bối đại ca không thể thắng, hãy cho em lên trận tiếp theo” Hình Na nói ra mục đích của mình, nãy giờ nghỉ ngơi đủ rồi, cô muốn góp một phần sức mình vào chiến thắng của học viện, hơn nữa đối thủ lần này có vẻ khó khăn với mọi người nhưng bản thân cô lại khá dễ dàng, sở hữu băng cực hạn hình thái Glaceon kèm theo skill Toxic, đại đa số độc tố đều khó mà gây tổn thương được cho cô, hơn nữa cô có kế hoạch cho trận chiến này rồi.

“Không, không được, em vẫn còn chưa khỏe hoàn toàn, mọi người sẽ cố gắng thay cả phần em, hãy nghỉ ngơi đi đã” Vương Ngôn lão sư kịch liệt phản đối, ông không thể để cô bé này lên sân tiếp được, quá nguy hiểm.

“Lão sư, cùng đội bao lâu thầy chắc cũng hiểu tính cách của em, em sẽ không làm nếu như không có nắm chắc, hơn ai hết, thầy hiểu rõ bản thân em với Mộng Hồng Trần có ưu thế tuyệt đối, phải không?” Hình Na nhìn thẳng vào đôi mắt của Vương Ngôn.

“E..em” Vương Ngôn không nói được gì, đôi mắt này, lại đôi mắt này, cặp mắt đầy kiên quyết mạnh mẽ, dường như không ai có thể cản em ấy lại khi em ấy đã quyết định, không tự giác gật gật đầu, Vương Ngôn vô thức chấp nhận việc cho Hình Na ra sân trận tiếp theo.

Quả nhiên đúng như dự đoán, lợi dụng màn chắn của bức tường cuối của sàn đấu, Mộng Hồng Trần phóng ra sương độc, sau đó lách mình chạy trốn, hồn kỹ dạng quần thể của cô không sợ không trúng được Bối Bối, còn bản thân cô thì đã trốn đòn của cậu thành công.

Dù đã được Vương Ngôn và Hình Na nhắc nhở, ngay lập tức chạy trốn khỏi hồn kỹ Mộng Hồng Trần nhưng cơ thể anh vẫn bị tác động, cơ thể tê liệt, loại hàn độc này mạnh hơn bản thân anh nghĩ, vì đã quá chú quan nên bây giờ Bối Bối mất hết sức lực, gục ngã 2 chân xuống đất, anh mất đi thực lực chiến đấu.

“Nhật Nguyệt đế quốc học viện chiến thắng”

“Đại sư huynh” Âm thanh của Vũ Hạo, Vương Đông và Tiêu Tiêu gào lên, Đái Thược Hành bay lên đỡ lấy đối phương xuống sân.

“Làm tốt lắm” Đái Thược Hành khen Bối Bối một câu, sau đó lập tức đưa anh về phía Vương Ngôn.

Hình Na tiến lại gần, đưa tay lên mũi, sau đó lên thái dương, cuối cùng chạm vào phần cổ. Cô lắc đầu với Vương Ngôn mà nói” Không được, kịch độc này quá quái lạ, bản thân Bối Bối đại ca khó mà chịu nổi, em sẽ sử dụng băng cực hạn phong bế đường đi của loại độc này, vì nó được cấu tạo từ băng hóa kích thích vào hệ miễn dịch của đối thủ nên em sẽ hòa tan phân hóa này đi, phiền lão sư chăm sóc, chúng ta sẽ lấy thuốc giải từ đối thủ sau, giờ em lên sân đây” Tạm thời đánh giá và làm sơ trị cho Bối Bối, cô đứng lên bước lên sân, dụng độc? không phải mình cô biết đâu.

“Trận chiến tiếp theo, ô, Hình Na tuyên thủ có vẻ đã khỏe lại, giờ cô đã lên sân để đấu với Mộng Hồng Trần, mọi người hãy tập trung theo dõi” Âm thanh bình luận làm mọi người hào hứng.

Không chỉ khán giả, cả phía Tinh La hoàng tộc cũng hướng tầm mắt về Hình Na, cô gái này được họ mệnh xưng là Cô gái của các vì sao, sự hiểu biết về tinh tú của cô bé này là rất rộng lớn, lớn đến vượt qua tiềm thức và hiểu biết của bọn họ.

“Xem ra chúng ta lại đối chiến nhĩ, tiểu nhện con” Hình Na cười tươi nhìn về phía Mộng Hồng Trần, vừa nãy cô ta bị cô dùng Shadow Ball mà trận đơn chiến này vẫn còn tham gia được, đúng là không đơn giản.

“Vậy sao, vậy thì xem đơn chiến cô làm được gì nào?” Có chút e ngại về thực lực của đối phương, mặc dù cô là hồn vương, đối thủ chỉ là một hồn tông thôi, nhưng cô biết nhỏ đó không đơn giản, đưa thân thể về trạng thái đề phòng.

Trời đổ xuống cơn mưa vào giữa trận đấu, như tưới thêm sinh lực cho những Băng hồn sư, cả hai nhìn nhau đầy nguy hiểm.

“Vô hồn triệu hoán” Cả 2 thanh âm vang lên, bắt đầu bằng một hồn kỹ sương độc, Mộng Hồng Trần sử dụng hồn kỹ của mình phóng thích ra.

Hừm, không tệ, quả nhiên là vẫn dùng cách chiến lấy độc làm chủ à? Vậy thì “Smog”, một lớp khói được phun ra, hình thái Glaceon hoàn toàn triển khai, bây giờ cô đang trong trạng thái chiến đấu tập trung nhất.

Bao phủ lại toàn bộ sân đấu, các khán giả mất đi tầm nhìn của mình đành phải đứng dậy cố gắng tìm tòi sự hiện diện của 2 tuyển thủ.

Cả 2 phía học viện đều đứng dậy, không ngờ Hình Na lại còn có skill dạng che phủ như thế này, quả nhiên là cô bé này chiêu trò xài mãi không hết, thật nhiều bí ẩn.

Lần đầu tiên sử dụng skill Smog trong một trận đấu chính thức, Hình Na cười thú vị, nào trận đấu bắt đầu thôi, sân đấu này là của cô, tiểu con nhện, băng và độc của cô, cho tôi xem chúng được phát huy thế nào trong một môi trường CO2 bao phủ này nào?

Lóe lên cặp mắt màu đỏ, Mộng Hồng Trần mất phương hướng, hơn nữa skill băng độc của cô đã bị hạn chế, tốc độ lan đi không những chậm, mà nó còn phân tán ra ngoài, xem ra làn khói này di chuyển theo ý muốn của Hình Na, chết rồi, khó rồi đây, làm sao chiến đấu đây? Vô số câu hỏi lướt qua đầu Mộng Hồng Trần, thế trận trở nên khó lường.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Đơn chiến, Nỗ lực (4)

Trên sân đấu, mọi thứ được bao phủ bởi một màn khói dày đặc, tầm nhìn của tất cả mọi người bị hạn chế, chỉ có các cường giả cấp cao mới có thể nhìn xuyên thấu qua tấm màn do Hình Na tạo ra này, đôi mắt cô sáng lên, “Tinh linh chi nhãn” Hình Na bằng cặp mắt của các vì tinh tú điều khiển mọi thứ, nơi đây cô làm chủ.

Cố gắng lục lợi phương hướng, Mộng Hồng Trần không biết Hình Na đang ở đâu, cô đành phải dùng độc tố + băng sương phóng ra phạm vi rộng.

“Phóng đi, nhện con, phun hết nọc độc của cô ra” Hình Na cười lạnh, hành động của Mộng Hồng Trần hoàn toàn đi theo dự tính của cô, kẻ không biết thì không thấy sợ, con mồi bé nhỏ ngày càng tiếp cận tử vong mà không hề hay biết.

“Chết tiệt cái môi trường này, cắt đi hết cho ta” Mộng Hồng Trần có vẻ trở nên bức bối, nếu cứ để môi trường như thế này cô hoàn toàn rơi vào thế bất lợi, không thể cử động như, cô dùng hồn kỹ thổi bay Smog của Hình Na.

“Sylveon hình thái, chuyển đổi” Thì thầm trong miệng, băng tinh linh nay hóa thành tiên tinh linh, Hình Na cười cười, cái bẫy cô sắp ra làm sao lại dễ đối phương dễ dàng phá vỡ vậy được “Confusion”

Tinh thần lực bị tác động, bất ngờ bị tấn công Mộng Hồng Trần không kiểm soát được hồn kỹ, tuy không thể trực tiếp ngăn hồn kỹ của đối phương, nhưng như vậy đủ để Hình Na kiểm soát rồi.

Đôi mắt Hình Na sáng lên, toàn bộ khói xoay chuyển, như một con ốc xoáy, đối phương có vẻ mất kiên nhẫn rồi, cứ tiếp tục thế này không được ổn, triển thôi.

“Toxic + Confusion”

Tổ hợp kỹ, khác biệt với hàn độc của Mộng Hồng Trần, độc của Hình Na do ảnh hưởng của huyết mạch tinh linh, chúng trở thành phấn hoa nhỏ bé li ti đến nỗi mắt thường không nhìn thấy được, đưa hết chúng trộn vào trong Smog, Hình Na khống chế nó xoay quanh tại đối phương.

“Khốn nạn, lá chắn phòng ngự” Mộng Hồng Trần cảm thấy phía Hình Na bắt đầu hành động, cô lập tức triệu hồi ra lá chắn, lúc này phóng ra độc tố cô nhận ra chúng vẫn chưa thoát khỏi lớp khói ra ngoài, chúng vẫn được giữ lại tại bên trong.

“Nào, cùng đến màn trình diễn ảo thuật thôi” Hình Na nhìn thật kỹ vào đối phương, đôi mắt đầy tập trung, cô giơ tay lên khống chế Smog, như một hỗn hợp chứa đầy hàn độc của đối thủ, kèm theo Toxic của bản thân, không biết trúng đòn này thì đối phương sẽ ra sao nhỉ? Hình Na khóc liệt nhìn đối phương, đối thủ như cô ta thì không cần nương tay, nếu trọng tài không kịp can thiệp thì không liên quan đến cô.

“Tinh linh chi lực” Xuất hiện ra đôi cánh phóng thẳng lên trời, cô vọt ra khỏi màn khói, lọt vào tầm nhìn của tất cả mọi người.

Phát hiện Hình Na bay lên trên sân đấu, nắm chặt vị trí đối phương, hồn kỹ vạn năm sáng lên, cô không tin tưởng con nhỏ này đơn giản, Mộng Hồng Trần chọn phương án đánh nhanh rút gọn, không thể kéo dài hơn nữa, từ này đến giờ chắc chắn đối phương đang mưu kế gì đấy.

Từ trong tay xuất hiện ra một thanh kiếm, chắc chắn là một hồn đạo khí, Mộng Hồng Trần phóng lên trên “Hồn kỹ: Băng Hỏa Độc Long Toàn”

Đúng như cái tên, chứa cả băng và hỏa nguyên tố, Hình Na lập tức phóng ra Protect bảo vệ bản thân, tác dụng y hệt như lá chắn phòng ngự tuyệt đối, Mộng Hồng Trần không thể gây tổn thương được cho cô, đành phải đổi cách tác chiến.

“Đi đâu nhanh vậy? Lại đây chơi với ta chứ” Hình Na làm sao lại có thể dễ con nhỏ rời khỏi được, lập tức kích hoạt Iron Tail tặng cho đối phương, cận chiến? chọn nhảm đối thủ rồi.

Trộn mắt lên, không ngờ đối phương còn có trò này, lập tức chặn lại bằng hồn đạo khí, nhưng vì đang ở không trung, mất đi lực cân bằng và phản lực để đứng vững, Mộng Hồng Trần bị quật bay thẳng xuống phía Smog ở dưới sân.

“Một lần nữa, Glaceon, chuyển hình thái” Hình Na tiếp tục kế hoạch giang hồ của mình, phóng ra Icy Wind hạ nhiệt độ môi trường xuống.

Thể tích khói bị cô đặc lại, CO2 đã bị Confusion nén đến một mức độ nhất định, nay bị Icy Wind thổi vào, luồng khói bị tác động mà co lại nhanh chóng, ở nhiệt độ cực lạnh Smog của Hình Na đóng băng thành đá khô, khóa chặt lại Mộng Hồng Trần.

Cả đấu trường một lần nữa được phủ bởi băng, màu sắc của Smog vẫn chưa tan đi, nhưng ai cũng thấy bên trong nó đã bị đóng thành một khối băng cực rắn chắc.

“Người quá khinh thường ta rồi, chỉ như vậy mà muốn đánh bại Mộng Hồng Trần ta sao?” Băng giá cô cũng làm chủ, dẫn truyền độc tố trong băng chính là sở trường của võ hồn Chu Tinh Băng Thiềm này.

“Vậy sao? Vậy cô thử phóng độc cho ta xem đi” Hình Na khiêu khích, trong mắt cô giờ Mộng Hồng Trần không khác gì cá nằm trên thớt cả, muốn vùng vẫy, vậy thì cho cô ta chứng kiến sự thật tàn nhẫn đi!

Độc tố của Mộng Hồng Trần phóng ra nhưng không thành công truyền tới Hình Na, mọi thứ được giữ lại ngay bên trong tảng đá giam giữ cô.

“Đây là, cái quái.. gì” Đang định gào lên, không ngờ độc tố của cô vậy mà không truyền đi được, làm thế nào mà? Hơn nữa cảm giác khó thở này là gì? Tại sao trong băng giá mà một băng hồn sư như cô lại không thể thở được? Đây là? Độc tố, độc tố của cô đang gây tổn hại đến chính bản thân cô? Không phải chứ!!!

“Ngu xuẩn cũng là một cái tội” Hình Na lạnh lùng nhìn đối phương, Toxic của cô đã kết hợp với hàn băng của đối phương, gây tổn hại đến cơ thể Mộng Hồng Trần, hơn nữa đường như đường khí của cô ta sắp hết rồi, dù là Băng hồn sư, muốn thở trong môi trường toàn là CO2 bao phủ, nằm mơ đi.

“Ta..” nhận thua, Mộng Hồng Trần không nói nổi ra tiếng, cơ thể bắt đầu xuất hiện quá trình hô hấp kị khí để cung cấp O2, cảm giác đau khổ khi độc tố ngấm tể bào, cắn chặt môi đến chảy ra máu, không được, cô không thể ngủ, nếu như gục ngã bây giờ chắc chắn cô sẽ chết mà trọng tài không kịp ngăn cản.

Phát hiện bất thường, lão sư bên đối phương có ý định nhận thua thì Hình Na giơ tay lên, búng một phát.

“Tạm biệt, nhện con, chơi đến đây là đủ rồi” Hình Na tạo ra một con chân động nhẹ, áp suất bị thay đổi, băng khô bị sự tác động này làm kích nổ, bạo tạc.

“Dừng lại” Trọng tài bất ngờ, không biết đòn tấn công của Hình Na ra sao, nhưng vừa nghe thấy bên phía Nhật Nguyệt đế quốc chịu thua, ông lập tức lao ra chặn lại, nhìn khuôn mặt tái mét của Mộng Hồng Trần là ông biết này giờ thể trận hoàn toàn nằm trong vòng tay của cô bé kia, đối phương chỉ là một con rối bị cô xoay vòng vòng thôi, không cách này thì cũng bằng cách khác, muốn thắng Hình Na, phải là một con quái vật biến thái không khác gì cô.

Tuy là kịp thời cứu ra nhưng cơ thể Mộng Hồng Trần bị tổn thương nặng nề, do liên tục không có dưỡng khí, phổi hoặc màng phổi của đối phương chắc cũng nhận tổn thương nặng nề rồi, hơn nữa độc tố mà Mộng Hồng Trần nhận phải không hề nhẹ, Toxic của cô làm tăng độc tính của hàn độc lên, thuốc giải về cơ bản đối phương có sẵn, nhưng muốn giải hoàn toàn độc tố cũng phải tốn mấy tháng trời.

Không ngờ cũng có một ngày mấy cái thí nghiệm phòng hóa học được cô ứng dụng trên đấu trường nhờ hồn lực, trận này cô đã thắng rất đẹp, Hình Na lùi lại, đứng trước cặp mắt căm thù của đối phương, Hình Na sẵn sàng để đối chiến đối thủ tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Đơn chiến, Nỗ lực (5)

Hít thở thật đều, tuy nhìn có vẻ đơn giản, nhưng bản thân Hình Na vẫn phải chịu áp lực khá lớn, cơ thể đau nhức là minh chứng cho những vết thương còn đọng lại, xem ra cô chỉ còn có thể chiến thêm một trận nữa thôi.

Giống như Bối Bối, Hình Na bắt đầu thay đổi dự định của mình, liều chết mang một tên đối thủ xuống sàn, chí ít thì cô cũng phải làm đối phương lộ hết bài tẩy ra.

“Trận đấu tiếp theo, mời tuyên thủ tiếp theo của Nhật Nguyệt đế quốc học viện lên sân khấu”

Âm thanh trọng tài hồi thúc bên đối phương, lão sư của họ có vẻ hơi khó khăn, Mộng Hồng Trần và Tiểu Hồng Trần là cặp song sinh tuyệt đối không được phép có vấn đề, nhưng Mộng Hồng Trần bị thương nặng nề làm cho Tiểu Hồng Trần nổi điên, anh cứ muốn lên sân đấu giải quyết Hình Na, mặc dù cậu ta vốn dĩ là bị Hình Na đuổi ra khỏi sân, thật là làm ông khó quyết muốn chết.

“Mã Như Long, người lên trận này đi, nghe rõ, nhất quyết không được thua” Tiếng gầm của lão sư bên họ cản lại Tiểu Hồng Trần, một phần nhắc nhở Mã đội trưởng không được phép thua, hay nói cách khác, cậu ta không có quyền thua cuộc, nếu không thì, hừ.

“Mã đội trưởng, giết chết cô ta, không được cho phép cô ta còn sống” Tiểu Hồng Trần như điên cuồng, cảm tình giữa cậu và Mộng Hồng Trần vốn dĩ rất tốt nên khi trận chiến vừa rồi kết thúc, cậu như con dã thú điên cuồng muốn nhào lên cắn xé Hình Na, nhưng tự biết thực lực bản thân không đủ, đành phải trông cậy vào đội trưởng vậy.

“Được rồi, để anh” Mã Như Long tự tin gằn giọng đáp trả, không cần bọn họ nhắc, bản thân anh cũng có nghĩa vụ, không, anh bắt buộc phải thắng trận này, nếu không cục diện của học viện bên anh sẽ ngày càng một kém hơn.

Bước lên sân đấu, Hình Na và Mã Như Long đối mặt, anh nhìn cô với cặp mắt căm thù, còn lại cô thì nhìn anh với cặp mắt cực kì triu mến, nụ cười làm đối phương rợn nổi da gà.

“Xin chào đội trưởng bên kia, cùng chơi đùa nhé” Hình Na giờ cánh tay lên, tỏ thái độ thờ ơ thờ chọc tức bên đối phương.

“Hừ, xem ta đập chết người đây” Mã Như Long nhú mày, con nhỏ đáng ghét này hoàn toàn không phải dạng vừa, chỉ cần nhìn trận đấu trước Mộng Hồng Trần hoàn toàn bất lực trong tay cô, đến giờ sống lưng anh vẫn còn lạnh đây, kiềm chế cơn sợ hãi, rõ ràng đối phương chỉ là một hồn tông yếu hơn mình, vậy mà lại gây ra sự đe dọa to lớn đến vậy.

Triệu hoán vô hồn, Hình Na lập tức bật người tiến lên, mục tiêu của cô giống Bối Bối, tên này ngoại trừ thấy sử dụng hồn đạo pháo ra thì không có gì đặc trưng, nhưng nếu là đội trưởng đội bên kia ắt hẳn không bình thường được.

“Confusion + Swift” Hàng loạt các ngôi sao được phóng ra, mục tiêu giam hãm đối phương lại.

“Muốn kiểm chế phạm vi di chuyển của ta, không dễ đâu!” Cười lạnh bật người, dưới hai chân xuất hiện một loại cơ giáp nào đó, đột tốc rời khỏi phạm vi Hình Na skill bao phủ.

“Nhận lấy đòn của ta đi” Đạp một chân phía gần cuối mép sân thi đấu, anh dừng lại, từ trong tay xuất hiện một hồn đạo pháo dạng khủng, tia lửa chói lên.

“Lôi điện?” Hình Na tập trung chú ý vào đối phương, thực lực của cô giờ vẫn còn quá yếu, nếu không phải gánh nặng cơ thể quá lớn, cô đã có thể dùng hyper beam thổi bay đối phương đi rồi. Tích tắc, trong đầu chợt hiện ra cách đối ứng với bên đối phương, cô không có khả năng thay đổi chiều hướng tuyệt hảo như Đường Môn tuyệt học, nhưng làm lệch hướng đi của điện năng không phải là không thể.

“Lôi điện pháo, oanh tạc” Dùng hết lực anh gồng người xuống, lấy vị trí tốt nhất ngắm bắn lấy Hình Na, tốc độ cực nhanh.

“Glaceon hình thái, Ice Shard” Hình Na lập tức thay đổi hình dạng, tiếp cận vị trí xuống mặt đất, cô triệu hồi ra 4 tảng băng như một cái khiên chắn lại đối phương đòn oanh tạc khổng lồ.

Lượng lớn lôi điện phóng vào Hình Na, nhưng cảnh tượng đau đớn không hề xuất hiện, cái quái gì?

“Hừ, nước dẫn điện còn thô cách điện, thông thường rất khó làm được điều này nhưng đây không phải là không thể” Hình Na tạo ra một tấm khiên bằng băng gồm 3 lớp, rắn, mỏng, rắn đậm thẳng vào đáy sàn, khi lôi điện của đối phương đập nát đầu tiên, lôi lực sẽ dẫn theo chiều nước dưới tác dụng trọng lực truyền xuống đất, lớp còn lại là tảng băng dày đặc bảo vệ cơ thể Hình Na.

“Không thể nào!!!” Mã Như Long ngạc nhiên, đối phương quá bí ẩn, những khả năng và cách vận dụng môi trường thật tuyệt vời, rốt cuộc con nhỏ đó là dạng quái thai gì vậy?

“Chắc, xem ra không thể tránh hết tổn thương hoàn toàn rồi” Hai tay còn dính tê liệt, mặc dù cô đã đứng sau khiên một khoảng cách đủ xa, vậy mà điện lực vẫn có thể gây trạng thái tê liệt với bản thân, dùng tay bầu vào da thịt, máu chảy ra làm Hình Na tăng cao độ tập trung, đối thủ quả không hề đơn giản.

“Tuy cô đã có thể đỡ được đòn lúc này, nhưng thử xem, Lôi điện pháo tăng cường” 3, 4 cột lôi được phóng ra, nhắm thẳng đối phương mà đuổi, tốc độ cực nhanh.

Hình Na đôi mắt sáng lên, “Confusion + Psyshock” được thi triển nhưng không có tác dụng, có lẽ đã phòng ngừa hồn kỹ của Vũ Hạo, đối phương có mang theo hồn đạo khí dạng kháng tinh thần kỹ năng, khó chơi rồi đây.

Xoay người một vòng, đôi cánh của Hình Na sáng lên, lợi dụng chiều gió đổi lại hướng di chuyển, Smog. Khói mù bao phủ toàn sân.

“Trò này cũ rồi, người nghĩ một đòn có thể xài được 2 lần sao, ranh con” Mã Như Long cười gằn, Mộng Hồng Trần con bé đã ăn thiệt thòi lớn về skill dạng che mù như vậy, tất nhiên là anh đã có chuẩn bị, đeo lên cặp mắt kính chiếu quang, kể cả trong dạng mù của Smog anh vẫn có thể thấy rõ được từng di chuyển của đối phương, giống cảm ứng điện, mọi sắc thái được hiển thị theo dạng lập phương như hồn kỹ của Vũ Hạo, tốc độ truyền của điện nhanh hơn nhiều so với khả năng di chuyển của người bình thường.

“Kính hiển quang, nhưng nó có tác dụng gì, trong môi trường như vậy mà vẫn sai cặp kính này, xung quanh đâu có kim loại để anh ta hấp thu điện trường phản hồi? kim loại? điện trường? Lôi điện pháo lúc này!!!” Hình Na suy nghĩ, rõ ràng là lớp bụi này không thể nhìn thấy theo kiểu thông thường, cặp mắt đó có thể hấp thụ rõ điện trường phản hồi của Lôi điện pháo, lý do mà anh ta sử dụng loại đạn pháo này ngay lúc đầu là để phòng ngừa Smog của bản thân cô? Mồ hôi hột chảy ra, cắn móng tay nhăn mày, đối thủ tính thật sâu.

“Chết tiệt ranh con, rút khỏi sân đầu đi” Mã Như Long như ác ma điên cuồng, sau lưng xuất hiện thêm 3 cái hồn đạo pháo nữa, lần này là dạng nguyên tố hủy diệt, khá giống Meltdown, một dạng dùng chuỗi electron phóng ra tạo sức hủy diệt cực lớn.

“Chết tiệt, khó khăn rồi đây, các đòn mạnh thì không thể dùng, đòn yếu thì gây hiệu quả quá thấp, Sylveon hình thái, chuyển giao” Một lần nữa biến đổi, cảm giác từ trường bao phủ toàn sân đấu, bản thân như cá nằm trên thớt, nhìn không nhắm thì bên ngoài cũng được bao phủ bởi lưới điện rồi, đám này, đội này, khi nào cô học hồn đạo khí băm chết bọn bay, cố gắng suy nghĩ, Hình Na lo lắng nhìn chặt đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Đơn chiến, Nỗ lực (6)

“PHÓNG” 4 cột sáng được bắn về phía Hình Na, cô lập tức sử dụng Protect, môi trường bên ngoài hoàn toàn được bao phủ bởi điện, 4 cái cục nhỏ nhỏ đó là thiết bị phát ra lưới điện toàn sân này, kết hợp với những đòn Lôi điện pháo lúc đầu, Hình Na hoàn toàn gặp phải hoàn cảnh bất lợi, làm một mẫn công, tốc độ là ưu thế của cô, nhưng trong môi trường này thì cô không thể phát huy được gì, giờ cô như một cái mục tiêu di động cho đối phương ngắm bắn thôi.

Như búa tạ đập vào người, Hình Na Protect vỡ vụn, cơ thể cô không còn đủ sức để duy trì tấm khiên tuyệt đối này nữa rồi, hai tay bị bắn vạch ra 2 đường máu, cơ thể đau đớn mà đập vào sàn.

“Chết đi” Thuận thế mà tới, lại một lần nữa ngắm các cây hồn đạo pháo về phía Hình Na, mặc kệ ánh nhìn của mọi người xung quanh, con nhỏ này, anh phải giết chết cô ta!!!

“Hình Naa” Âm thanh bên đội viên Sử Lai Khắc gào lên, không ngờ đối phương mạnh như vậy, Hình Na vốn dĩ đã bị thương sẵn rồi, nay đối đầu với một người có hồn lực cao hơn mà không có áp chế quả nhiên là quá sức với cô.

“Tốt lắm, giết chết cô ta đi” Tiêu Hồng Trần ôm lấy thân thể em gái mình, Mộng Hồng Trần bị thương toàn thân, tổn hại rất lớn, anh cắn hận mở trừng mắt ra như muốn đem cận cảnh Hình Na bị oanh tạc thành tro bụi khắc sâu vào trong cặp con ngươi của mình.

“Khai pháo” Một lần nữa các tia hủy diệt bắn thẳng vào phía Hình Na, trọng tài thấy nguy hiểm, ông lập tức lao ra tính cứu người.

Không đợi 2 bên hoàn thành dự định, mặc cho máu có chảy ra, Hình Na chống đất đứng dậy “Shadow Ball” Liên tục bốn quả bóng màu đen huyền ảo xuất hiện.

“Hừ, xem ra cô còn cố gắng chút sức tàn nhĩ, chết đi, Hình Na” Mã Như Long điên cuồng, anh cười nhạo trước nỗ lực còn sót lại của Hình Na, một đòn đánh yếu thế thì làm được gì?

Không rõ dự định của Hình Na, nhưng cô không phải dạng cán chết không tha, nếu cô đã tiếp tục chiến đấu mà không rời đi thì chứng tỏ Hình Na vẫn còn dự định nào đó, Vũ Hạo, Vương Đông lo lắng, nhưng Vương Ngôn lão sư vẫn còn duy trì kiên nhẫn, mặc dù mồ hôi đầy trên mặt làm rõ tâm trạng ông nhưng, ông tin tưởng cô bé này.

“Roẹt” Âm thanh của bốn tia sáng phát ra, phóng thẳng vào Hình Na, nhưng giống hệt như lúc Bối Bối làm lệch đạn của đối thủ, bằng một cách nào đó mà cả 4 tia sáng bị lệch đi 4 hướng khác nhau khi gần va chạm vào Shadow Ball của Hình Na, đây rốt cuộc là thế nào.

“Xem ra ta chưa chết dễ như vậy được đâu nhỉ” Hình Na cười gằn, mặc kệ vết thương có khủng khiếp đến nhường nào, miễn là cô còn một hơi thở, cô sẽ khiến đối phương hối hận vì còn sống.

Lý do mà 4 cột năng lượng mà đạn pháo Mã Như Long bắn ra là vì dòng điện thay đổi chiều, sự tương tác giữa điện và điện, Hình Na bản thân không hề có năng lực phóng điện hay điều khiển điện như Pikachu, nhưng khắp môi trường này không thiếu nhất là gì? Vì vậy Hình Na lập tức dùng Shadow Ball như cái hàng xoáy, hút các dòng điện lại trung tâm, lợi dụng góc độ mà làm thay đổi hướng đòn đánh đối phương.

“Cảm ơn anh, Từ Tam Thạch đại ca” Hình Na cười to mà nói, bằng cơ thể lạng lạng sắp đổ, Hình Na bật người lên phóng về phía Mã Như Long, rốt cuộc là cô có ý định gì?

“Hừ, cảm ơn anh ư, tại sao?” Từ Tam Thạch phía dưới sân không rõ lý do vì sao mình được kêu tên.

Vũ Hạo nhìn thật kỹ mấy quả Shadow Ball vừa rồi, như nhận ra được điều gì “ Tam Thạch sư huynh, mấy quả bóng màu đen lúc này, nó hoạt động y như Huyền Vũ khiên của anh” phát hiện ra điều bất ngờ, cậu bật thốt.

“Cái gì cơ, giống như võ hồn của anh/ cậu ta ư?” Mọi người ngạc nhiên, chẳng lẽ Hình Na quan sát thi đấu không chỉ là tìm hiểu đối phương lối chiến mà còn học tập luôn cả cách đối phương vận dụng nó sao?

Bị tiếp cận cận chiến, Mã Như Long không thể nào không thay đổi cách tác chiến, thu hồi cây hồn đạo pháo, một thanh kiếm khổng lồ xuất hiện, lại một dạng hồn đạo khí cấp cao khác!!

“Thức tỉnh đi, Thẩm phán chi kiếm, Quang minh thẩm phán” Mã Tiêu Long gào lên, khuôn mặt nổi lên gân xanh, chắc hẳn anh cũng phải đánh đổi gì đó để sử dụng loại hồn đạo khí mãnh liệt như vậy.

Mặc kệ cho đối phương uy áp to lớn thế nào, Hình Na vẫn cứ tiếp tục tiến lên, nếu lúc này mà cô còn do dự hay lùi lại, đáp án chỉ có một mà thôi, đó là thua cuộc.

“Hừm, này giờ bị anh dắt mũi liên tục, không ngại nếu như giờ đến phiên tôi chứ” Hình Na cười lạnh, đã đến lúc thu lưới rồi, đối phương giờ đang tổn sức rất nhiều cho thanh kiếm khổng lồ đó, nếu giờ mà cho đối phương một đòn trực diện thì tổn thương ra sao nhĩ? Đưa lưỡi ra liếm vết máu khóe miệng, Hình Na tàn khốc nhìn đối phương.

“C.. cái quái..?” Đang chuẩn bị phóng thích kỹ năng cường đại, Mã Như Long đột nhiên phun máu ra, cơ thể tê liệt, không thể nào, ngay lúc này ư, ngay lúc mà anh cần phải dùng nhiều sức lực nhất, phòng thủ yếu nhất, nhưng mà bằng cách nào.

“Ha ha, bộ anh không biết rằng cô bé phía trước, tên gì nhĩ?, Mộng Hồng Trần thì phải, cô ta đã dính chính độc tố của mình bị tổn thương đó, độc tố, không phải một mình cô ta, nó cũng là sở trường của tôi” Hình Na như ma quỷ nhìn đối phương, bây giờ cô đang tiếp cận mặt cận mặt Mã Như Long, cặp mắt như chứa máu, rõ ràng là con ngươi màu xanh dương nhưng sâu bên trong như có ánh lửa tóe ra, đáng sợ đến nỗi làm đối phương khiếp đảm.

“Hơ, ơ aaaaa” Mã Như Long làm rơi thanh kiếm xuống đất, con ngươi phóng đại, lúc này anh thấy rõ, từng hạt phấn nhỏ không thể thấy bằng mắt thường, đối phương đang chia sẻ tầm nhìn cho anh sao? Đang nhạo báng anh sao? “Keng” tiếng âm thanh va chạm nghe thật êm tai, Hình Na áp sát người vào phía anh, đôi tay chạm vào bụng của Mã Như Long.

“Dazzling Gleam”

“Anh bắn tôi nhiều như thế, cái này coi như trả đòn” Một luồng sáng màu hồng được phóng ra, kỹ năng tấn công thuộc tính Fairy làm xuyên thủng người Mã Như Long một lỗ to lớn, cánh tay trái bị Hình Na tiện thể chặt đứt, anh bị cô quăng xuống mặt đất không thương tỉnh.

“Chiến thắng aaaaaaa” Hình Na gào to lên, nước mắt tràn ra, cô thắng rồi, mệt quá, đuối quá, cô muốn gục ngã.

“Hình Na, tuyệt vời quá”

“Hình Na, giỏi quá”

Các âm thanh cổ vũ từ phía lão sư và đồng học, nước mắt Vương Ngôn ứa trào, cô bé này thật kiên cường, thật mạnh mẽ, cảm xúc của cô làm cho ông cảm động không ngừng nước mắt, đúng a, đây là vì vinh quang của học viện a!

Trái ngược bên Sử Lai Khắc, bên Nhật Nguyệt đế quốc học viện mặt xám tro tàn, đối phương quá mạnh mẽ, làm sao đây? Mã đội trưởng còn bị tổn thương nặng hơn, không biết có còn giữ được mạng sống không.

“Sử Lai Khắc học viện chiến thắng, mời học viên bên Nhật Nguyệt học viện lên sân đấu, Hình Na tuyên thủ, cô còn có thể thi đấu nữa không?”

Gắng gượng hết chút sức lực cuối cùng, Hình Na ráng đứng thẳng người dậy, “Glac..eon.. hình.. th..ái, BLIZZARDDDD” Ráng dùng hết toàn bộ năng lượng cơ thể, cô gào thật to skill tuyệt kỹ của băng hệ Pokemon, đòn này yếu hơn bình thường, nhưng băng giá không tập trung vào một ai cả, mà nó bao phủ toàn sân đấu, đóng băng làm thay đổi chiến trường.

“Lạc..thần..c..ồ..lên..” Hình Na gục ngã xuống, cô nằm bất tỉnh trên sân đấu, Lăng Lạc Thần lao lên bế lấy Hình Na, ôm thật chặt cơ thể bé nhỏ này, Hình Na đã làm quá nhiều rồi, dưới sân đấu băng băng cực hạn, cô sẽ giúp mọi nỗ lực của đứa nhỏ này nở rộ thành hoa, rực rỡ đến nỗi mọi người không quên được.

“Được, chị hứa, sẽ CHIẾN THẮNG” Lăng Lạc Thần chiến ý lên cao, cô đưa Hình Na xuống dưới để các lão sư chữa trị, còn cô, như băng giá nữ hoàng, đứng trên bục sẵn sàng chờ đối thủ bước lên để tiêu diệt, vì mọi người, vì học viện và vì Hình Na, cô không được phép thua.

Băng giá của cô kết hợp với sân đấu, lĩnh vực lúc đoàn chiến một lần nữa được khai triển, giờ đây, cô bắt bại trong băng giá, đến đi, Nhật Nguyệt học viện.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Băng lĩnh vực tuyệt đối, Lăng Lạc Thần bá đạo

Băng tuyết bao phủ, nhiệt độ cực âm làm cho không những thân nhiệt mà lẫn tinh thần của đối phương hạ thấp, cảm giác rét hàn lây lan, từng miếng da thịt như bị dao cắt mà đau điếng, Nhật Nguyệt học viện học viên đang trong tình trạng khủng hoảng, lo sợ, không một ai dám lên trận chiến tiếp theo.

“Nào, đến đây đi, Nhật Nguyệt học viện người, ta sẽ khiến các ngươi đông thành mảnh vụn” Cặp mắt lóe lên ánh sáng màu xanh lam, lời nói lạnh lùng của một nàng công chúa cao ngạo phát ra.

“Khốn nạn, lão sư, cho ta lên” Tiểu Hồng Trần bị kích thích, không chỉ mỗi Hình Na, mà hết tên này đến tên khác, bọn chúng dám nhục mạ đế quốc bọn cậu, dám coi khinh học viện của bọn cậu, không thể tha thứ!!!

“Không được, Tiểu Hồng Trần, em quay lại cho tôi, ai cũng được nhưng riêng em thì được phép có chuyện gì, bản thân đã bị thương nặng rồi, sân đấu phía trên lợi thế hoàn toàn nghiêng về bên Sử Lai Khắc, chúng ta nhận thua đi” Lão sư bên họ lo lắng, bên đối phương mới mất đi 3 người mà bọn họ đã mất đi tận 5 người, hơn nữa lợi thế sân trường làm cho tinh thần chiến đấu các học viên giảm sút, chưa kể các cường lực đều mất đi khả năng chiến đấu.

“Ta không quan tâm, ngay lúc này, ta ra lệnh cho các ngươi lui lại, trận chiến này ta quyết phải đánh bại bọn Sử Lai Khắc khốn nạn này” Tiểu Hồng Trần gào lên, cậu không còn quan tâm gì nữa, đẩy lùi vị lão sư ra, cậu bước lên sân đấu.

Nhìn về phía đối thủ của mình, trong lòng Lăng Lạc Thần có chút ngạc nhiên, không ngờ tên nhóc này để bị kích vậy, xem ra những đòn tâm lý phía trước có ảnh hưởng nặng đến cậu ta, hơn nữa đứng trước việc thua cuộc, có lẽ không ai giữ bình tĩnh được, cười lạnh trong lòng, tốt, trận này xem ra có thể thắng được dễ dàng đây.

“Lăng Lạc Thần” Lạnh lùng giới thiệu tên mình ra, bằng giọng nói khinh miệt, cô thành công kích hỏa trong đầu, Tiểu Hồng Trần trở nên điên cuồng.

“Khốn nạn, dám khinh thường bọn ta, ta sẽ giết hết bọn bay” Đôi mắt hung dữ, gân máu nổi lên, hồn lực của cậu dao động mạnh mẽ nhưng lại không hề theo bất cứ quy luật nào cả.

Phía trên cao, trọng tài đỏ mồ hôi khi gặp phải tình cảnh này, xem ra lại là một trận chiến quyết tử từ nữa đây, nếu ông không tập trung thì sẽ phải có một người nữa phải chết hoặc trọng thương, hơn nữa cậu nhóc kia lại là đối tượng được bảo hộ nghiêm ngặt của Nhật Nguyệt đế quốc, xem ra khó rồi đây,

ngăn lại suy nghĩ trong đầu, làm tốt chức trách của mình, ông giờ cứ lên tuyên bố:

“Trận chiến bắt đầu”

Âm vang vừa lên, Lăng Lạc Thần lập tức triệu hồi Băng Chi Pháp Trụ, võ hồn của cô khống chế số lượng băng có trong sân, nhiệt độ vốn dĩ đã rất thấp nên cô không tốn bao nhiêu sức để thi triển hồn kỹ.

“Khốn nạn, chết đi” Tiểu Hồng Trần điên cuồng, 128 cây hồn đạo pháo lại một lần nữa được phóng ra, mục tiêu của cậu là oanh tạc chết đối phương, mỗi thù này, cậu sẽ không bao giờ quên.

“Chắc, xem ra muốn đánh nhanh rút nhanh, nhưng không đơn giản vậy đâu, Băng Vụ!!!” Hân khởi bốc lên, bao phủ toàn sân, lúc này đây chiến trường trở thành giống Smog của Hình Na, mọi thứ được che lấp, hồn kỹ của Lạc Thần được phóng đại nhiều lần nhờ Blizzard, quả nhiên đã được tính toán kỹ.

“Khai pháo” Cậu vào ưu thế về số lượng, 128 cây hồn đạo pháo được phóng thích ra nhiều hướng, trải rộng phạm vi tấn công, tuy có hơi giảm uy lực của đòn đánh này nhưng có còn hơn không, quyết phải làm đối phương hối hận.

Xoay tròn cây gậy trụ của mình, Lăng Lạc Thần không hề lo sợ, môi trường này là lãnh địa của cô, đứng ở trong băng mà muốn đánh bại một băng hồn sư như cô, ngu muội!

“Băng diệu chi hoàn + Băng ngục”

Các tảng băng được tạo ra một cách nhanh chóng, hồn kỹ vốn dùng để vây bắt đối phương nay trở thành tấm khiên phòng ngự bất bại, tuy không sở hữu thuộc tính cực hạn như Vũ Hạo hay Hình Na, nhưng bản thân là một công chúa xứ băng, khả năng giao tiếp lẫn điều khiển băng của cô không phải dạng vừa, tôn nghiêm của một công chúa không thể bị đánh bẻ dễ vậy đâu!!

“Oành, oành, oành” Liên tục tiếng va chạm vang lên, toàn bộ khu vực phía Lăng Lạc Thần bị oanh tạc, vết nứt gãy của băng giá, một số nơi còn bị đập thủng sàn, uy lực kinh khủng, tuy nhiên đứng sừng sững ở bên trong, Lạc Thần như nữ thần bất bại, cô đứng uy nghiêm giữa cơn mưa bom đạn pháo này.

“Băng Giáp Thuật” Từ bỏ ưu thế đánh xa của hệ khống chế, cô bước từng bước hướng dần về phía Tiểu Hồng Trần mà đi, hiên ngang, uy mãnh, không cho phép khinh thường.

“Chết tiệt, cô dám coi thường ta sao” Nổi giận điên cuồng, Tiểu Hồng Trần lại một lần nữa phóng ra cây hồn đạo pháo hạng nặng, câu tính bắn thêm một lần nữa để nổ chết con khốn này.

Không một chút e sợ, Lăng Lạc Thần được bao phủ bởi hoa tuyết, hàn khí tỏa ra liên tục, trong một môi trường toàn băng, kéo dài thời gian tác chiến càng lâu, cô càng có lợi, nhiệt độ trung hòa môi trường cần tốn một khoảng thời gian rất lâu, nhưng cơ thể của đối phương cũng phải dần thay đổi nhiệt độ để thích nghi với môi trường, dù sao thì con người cũng là động vật biến nhiệt mà.

“Băng, đây là lĩnh vực của ta” Lăng Lạc Thần giơ tay lên, cây hồn đạo pháo của đối phương lập tức bị biến thành băng, không một chút thời gian chờ đợi hay để cho Tiểu Hồng Trần kịp hồi phục, nhân lúc tinh thần của đối phương còn bị choáng bởi việc vũ khí mình bị đóng băng, cô giơ băng trụ của mình ra đánh thẳng vào người đối phương.

“Aaaa” Âm thanh gào thét của Tiểu Hồng Trần vang lên, cậu bị đập bay về phía sau, cơ thể va vào băng dưới sàn đấu, cho đến khi cậu tỉnh đứng lên thì, “C..Cơ thể không cử động được???” Hoảng sợ, tốt cùng hoảng sợ, cái chết đang đến rất gần.

Nhiệt độ của Tiểu Hồng Trần nay càng ngày càng giảm xuống, kể cả hồn lực cũng bị băng sương chiếm đóng, băng lĩnh vực mà cô cùng với Hình Na tạo ra đang khống chế toàn trường, chỉ bằng một tên nhóc không kiểm chế nổi cảm xúc của mình mà có thể phá hủy ư, nằm mơ!!!

“Hồn kỹ vạn năm” Phóng ra hồn hoàn màu đen, cơ thể Tiểu Hồng Trần hóa thành dạng lỏng, những kim loại màu vàng thoát ra khỏi lớp bám của băng giá, cậu tỉnh thoát đi nhưng!!!

“Phụt, hahaha, chưa thấy đứa nào ngu như ngươi, dám ở trong lĩnh vực băng cực hạn mà hóa lỏng, vậy thì đi chết đi!!” Bất ngờ trước sự ngu ngốc của đối phương, Lăng Lạc Thần bật cười, cô cầm lấy băng trụ dùng hết sức để bắn ra hồn kỹ vạn năm của mình “Băng Ngục”

“K..hôngggggg” Cảm nhận từng chút một bộ phận cơ thể đông đá, không còn kịp thời gian để trở lại hình thái người, miệng gào lên cầu cứu.

“Trọng tài, chúng ta nhận thua, trận đấu này Nhật Nguyệt học viện xin rút lui” Lão sư bên họ lo sợ, không được, Mộng Hồng Trần đã bị thương thật nặng, Tiểu Hồng Trần tuyệt đối không được phép xảy ra vấn đề gì!!!

“Dừng lại, trận đấu này Sư Lai Khắc chiến thắng, vì học viện Nhật Nguyệt rút lui nên Sư Lai Khắc trở thành người thắng chung cuộc của trận tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục lần này, xin chúc mừng” Âm thanh trọng tài kêu to lên, mọi khán giả trở nên điên cuồng, Sư Lai Khắc thắng rồi, cuối cùng thì học viện trong truyền thuyết này vẫn giữ vững được danh hiệu bất bại của mình, quá tuyệt vời.

“AAAAAAAAAAAAAAAA, THẮNG RỒI”

“THẮNG RỒI AAAAA”

“CHÚNG TA THẮNG RỒI, GUA HAHAHA

“Hức hức, thắng rồi a, thắng rồi, THẮNG RỒIIIIII”

Bối Bối, Từ Tam Thạch, Vương Đông, Hoắc Vũ Hạo, Nam Nam, Tiêu Tiêu, Hòa Thái Đầu, Đái Thục Hành, tất cả bọn họ gào thét lên, có người vui quá mà khóc, có người cười hạnh phúc, cảm xúc dâng trào, nước mắt chảy ra, Vương Đông không kiềm chế được mà lao đến ôm chầm lấy tụi nhỏ.

Đứng ở trên bục cao, Lăng Lạc Thần bước xuống, trận chiến này cô thắng thật đẹp, băng giá mỹ nhân, cô bước xuống đầy cao ngạo, đây là học viện Sư Lai Khắc a, nhìn đi, nhìn sự hào quang của chúng ta đi, chúng ta là bất bại.

“Mọi người, tôi làm được rồi, Hình Na, chị đã không làm mọi nỗ lực của em uống phở” Cho đến tận vào trong, cô mới kiệt sức gục ngã, gắng gượng nói lên những lời cuối, cô chìm sâu vào giấc ngủ, có lẽ cô cũng phải chịu quá nhiều áp lực.

“Ừm, chị làm tốt lắm” Cả thân thể được băng bó, Hình Na không thể di chuyển được, cười hạnh phúc nhìn Lạc Thần, bọn họ thắng rồi a, tuyệt quá, nước mắt cô trào ra, dù rất đau, nhưng chết tiệt, cô không nhịn cười được.

“Thắng rồi” Thủ thi điều cuối cùng, Hình Na một lần nữa ngủ say, cô cũng đã quá mệt mỏi, mặc cho giọt nước mắt còn lăn trên má, cô ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chiến thắng, Nhận thưởng, Trứng pokemon mới

Cuộc tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục đã khép lại với chiến thắng huy hoàng của Sư Lai Khắc học viện, 2 ngày hôm sau, ngày trao giải thưởng cũng diễn ra, mọi người hân hoan chào đón ông hoàng của những học viện tiến đến.

“Sư Lai Khắc, Sư Lai Khắc”

Vương Ngôn lão sư dẫn đầu, dẫn theo các đàn anh như Đái Thục Hành, Bối Bối, Từ Tam Thạch đám người bước lên sân khấu nhận phần thưởng.

“Trông họ có vẻ oai nh?” Hình Na vẫn còn chịu cảnh băng bó toàn thân mà nhìn mọi người, cô cũng muốn bước lên bục trao giải ghê.

“Haha, khi chiến đấu em cũng rất oai mà” Mã Tiểu Đào cười đùa, cô xua đầu Hình Na vài cái, lúc mà cô sắp bị tà hỏa lần áp, Hình Na đã rất dũng cảm lao vào cứu cô, nếu lúc đó mà không có băng thuộc tính cực hạn áp chế, e là mọi việc sẽ diễn ra tồi tệ hơn rất nhiều, khổ cái là không tìm thấy đối phương.

“Ừm, em không sao, chị lên với lão sư đi” Hình Na gật gật đầu, cô cũng không phải trẻ con thật sự, cũng không có gì đáng nói, cô liếc mắt ý bảo Mã Tiểu Đào mau lên bục đi, bên cạnh còn có Nam Nam bảo vệ, một người đội trưởng như cô lúc này cần phải đứng trước toàn trường để thể hiện oai phong của Sư Lai Khắc.

“Được rồi, Nam Nam, Hình Na nhờ em” Mã Tiểu Đào cười cười, quay lại nói với cô bé tóc vàng bên cạnh, sau đó gật đầu quay người bước lên nhận giải.

“Không vấn đề gì” Nam Nam đáp lời, tất nhiên là cô sẽ bảo vệ an toàn cho Hình Na rồi, hơn nữa còn phải kiềm chế con bé này khỏi làm điều gì kì lạ, đang bị thương nặng mà Hình Na cứ cố di chuyển, tâm cô thật mệt mỏi!

Trong lúc nói chuyện với 2 người, Hình Na tập trung ý thức của mình vào trong hệ thống, 2 hôm trước cô ngủ say như chết, có vẻ như áp lực được giải tỏa nên cô lập tức tiến vào ngủ sâu, không để ý tới thông báo, nhưng mà:

- Tích, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, đạt được trứng Dratini, hi vọng ký chủ có thể ấp trứng thành công ra pokemon mới mạnh mẽ để cao thực lực.

“U quoa, tuyệt thật, vậy mà được trứng Dratini thuần long, nếu như tiến hóa thành Dragonite thì cô sẽ có một võ hồn chuẩn thần rồi, vậy khác gì cô có một võ hồn của thần” Hình Na yy tự sướng, bất ngờ trước khen thưởng của hệ thống, không ngờ nó hào phóng đến vậy.

Ở trong tinh thần hải của Hình Na, dùng tinh thần lực ôm lấy quả trứng hình tròn màu xanh dương nhạt, Hình Na ôm ấp gửi gắm tình thương và sự mong đợi của mình đối với nó.

“Sao vậy?” Nam Nam thấy Hình Na hơi mất tập trung, cô lo lắng hỏi.

“Không, không có gì đâu!” Hình Na vội lắc đầu phủ nhận, cô quay đầu lại nhìn về phía trao giải, phần thưởng hình như là 4 miếng hồn cốt và một trăm triệu kim hồn tệ, quả thật là phong phú, trong lúc trăm trở cô cũng không quên truyền hồn lực và tinh linh lực vào trong Dratini trứng, như vậy sẽ giúp nó quen thuộc khí tức của cô hơn và mau ấp trứng nở ra hơn.

Cầm lấy phần thưởng về, Vương Ngôn lão sư đến trước mặt Hình Na, ông đưa ra 4 mảnh hồn cốt và nói “Hình Na, em có công lớn trong trận tỷ thí này, một trong 4 mảnh hồn cốt này là của em, em chọn trước đi” Ông chân thành mà nói.

“Như vậy được không?” Nỗ lực của cô là có, nhưng đây là công của tất cả mọi người, làm sao mà một mình cô độc chiếm được, hơn nữa món đồ này quá quý giá, những mảnh hồn cốt mười vạn năm này đều là bảo vật trân phẩm, hiếm có khó tìm, không thể đo lường được bằng tiền tệ.

“Không sao, bọn này đã thảo luận và thống nhất với nhau” Từ Tam Thạch và Bối Bối cười nói, bọn họ thắng được đúng là bỏ ra không ít sức lực và mồ hôi, nhưng nhân tố chính giúp họ vượt qua được những khó khăn này lại là cô gái bé nhỏ đang ngồi đây, việc cho Hình Na 1 mảnh hồn cốt và quyền chọn trước đối với họ cũng không có vấn đề gì.

Suy nghĩ một hồi lâu, cô gật gật đầu, từ chối miết cũng ngại miệng, mà thật chất thì cô cũng rất cần những mảnh hồn cốt này để đề cao thực lực, không giả bộ nữa, cô gật đầu chọn lấy một mảnh hồn cốt

“Em lấy mảnh này, lão sư” Hình Na chọn một hồn cốt xương cột sống, nó nằm ở trung tâm cơ thể, làm cây trụ để chống toàn bộ cơ thể vì vậy nó vô cùng quan trọng, ngoài ra cô chọn nó là vì có thể đây là hồn cốt của một con long hệ hồn thú, mà võ hồn mới của cô Dratini là một pokemon thuần long, nếu như có mảnh hồn cốt này thì cô như hồ thêm cánh.

“Được, đây là hồn cốt xương cột sống, 20 vạn năm, nó được lấy từ Phi Dực Báo Long, một loại hồn thú sống ở sâu trong cực Nam, loài rồng này sở hữu rất nhiều nguyên tố chi lực, tuy hỗn độn nhưng rất mãnh liệt” Vương Ngôn đồng ý và đưa cho Hình Na, ông giải thích nguồn gốc của mảnh hồn cốt này khiến mọi người trăm trở.

Đứng trước ánh mắt thèm thuồng của mọi người, Hình Na nhận lấy mảnh hồn cốt, cô không có lập tức dung hợp ngay, bởi vì đừng quên là cô vẫn còn đang là người bệnh, sức khỏe để đứng dậy đi bình thường còn không nổi, nói gì đến hấp thu hồn cốt, mà còn là hồn cốt mười vạn năm.

“Cảm ơn lão sư” Hình Na cười cười, mảnh hồn cốt này chắc là hồn cốt mạnh nhất, niên kỷ to nhất trong số 4 mảnh, cô đứng dậy tựa vào người Nam Nam để di chuyển, trong lúc đó, cô tập trung hỏi thăm Alvis

“Alvis, bây giờ có đi tìm kiếm phôi thai hồn thú mười vạn năm không?” Cô hỏi ngay vào trọng tâm, tuy bây giờ đang bị thương rất nặng, nhưng cái này cũng rất quan trọng với bọn cô.

“Đi? Đi cái đầu cô, quay trở về học viện đi, miếng phôi thai đó không biến mất hay xài ngay luôn được đâu, muốn sử dụng nó thì bọn họ cần tạo ra một hồn đạo khí cấp 9 bảo hồn thì may ra, mà muốn đặc chế loại hồn đạo khí này rất khó, không mất 4 hay 5 năm là không được, miễn là nó còn ở Nhật Nguyệt đế quốc thì cô vẫn có khả năng đánh cắp, giờ thì lo nghỉ ngơi đi” Alvis phủ định ý nghĩ của Hình Na, đáng lẽ ra cô tính tranh thủ lúc bọn họ vận chuyển phôi thai mà đánh cắp, lợi dụng năng lực của cô có thể vẫn tồn tại khả năng đánh cắp được, nhưng ai biết con nhỏ này giờ đang tổn thương nặng nề, cô mà phụ thể thì Hình Na có mà banh xác.

“Không được à, vậy thì về thôi, về lại học viện” Hình Na nghe xong Alvis nói, hơi gật đầu, cũng không cần gấp, giờ cái cô cần quan tâm là võ hồn mới của cô, nói không chừng hấp thu hồn cốt xong là quả trứng nó nở ra luôn thì sao?

Suy nghĩ mãi trong đầu, cô được Huyền Lão bế lên phi hành, còn mọi người còn lại sử dụng hồn đạo khí để đuổi theo ông, mọi người hướng về nhà của mình, Sử Lai Khắc học viện.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Trở về, dưỡng sức, gặp lại

Một lần nữa quay trở về học viện Sử Lai Khắc, Hình Na thờ dài, cơ thể cô thả lỏng, cuối cùng thì cô cũng về được nơi đây, trong vòng tháng qua đã có quá nhiều chuyện xảy ra, thời gian hẹn ước giữa cô với Tiêu Linh và Dạ Vũ chỉ còn 3 tháng, mà 3 tháng này xem ra cô cũng không thể làm gì được rồi, thật bất lực.

“Aaa, về rồi” Hình Na giờ hai tay lên căng người, cảm giác đau nhức lẫn thoải mái đan xen, cảm giác này thật tốt a, cảm giác còn sống.

Lúc vào bên trong học viện, cô cùng Hoắc Vũ Hạo nhóm tách ra, bọn họ thì ra ngoại viện, còn cô thì theo Lăng Lạc Thần, Đái Thục Hành và Mã Tiểu Đào tiến vào nội viện, bao nhiêu ngày trời làm đồng bọn, giờ chia tay cũng cảm thấy hơi tiếc nuối.

“Haha, được rồi, tỷ nữa có muốn qua phòng chị và Tiểu Đào chơi không?” Lạc Thần ngỏ lời mời, cô hoàn toàn công nhận Hình Na rồi, giờ cô đối xử Hình Na như em gái hoặc như một người thân cùng lứa tuổi, không còn sự xa lạ như lúc ban đầu.

“Đúng đó, có chuyện gì xảy ra thì kêu chị, chị sẽ bảo hộ cho em” Mã Tiểu Đào cũng không lạc hậu, bằng một cách nào đó, hội chị em nội viện được thành lập.

“Đạ được, khi nào rảnh em sẽ ghé qua chỗ 2 người” Hình Na cũng không từ chối, 2 người bọn họ cũng rất tốt, có thể kết giao.

“Hình Na học muội, em rất tài giỏi, được kết giao bằng hữu với một người như em là vinh dự của anh, hi vọng sau này chúng ta vẫn là bằng hữu” Đái Thước Hành cũng chào Hình Na bằng những lời nói đầy trang trọng.

“Ừm, hi vọng chúng ta sẽ là bằng hữu tốt, tạm biệt mọi người, em phải quay trở về phòng để nghỉ ngơi đây” Hình Na cúi đầu quay trở về phòng mình.

Tạm biệt 3 học tỷ, học trưởng, Hình Na chậm chậm dạo bước về phía ký túc xá của mình, con đường xanh được phủ bởi những cây cỏ nhỏ bé nhưng đầy xinh đẹp, có Man tuyến hoa, cũng có Lam ngân thảo, nghe tiếng những loài động vật bé nhỏ kêu, cảm giác gánh nặng trong lòng được giải tỏa, cô dạo bước ngắm nga câu hát.

Đi ngang qua phía con hồ nhỏ, từ phía đằng xa cô nhìn thấy một anh chàng có mái tóc màu đen, có vẻ đang đọc cuốn sách gì đó rất chăm chú, Hình Na phát hiện người quen lập tức vẫy tay gọi to

“Dạ Phong, lâu rồi không gặp, thế nào khỏe không?” Hình Na cười to mà chào hỏi Dạ Phong, anh chàng này là anh của Dạ Vũ, bạn cô, là một người cơ trí nhưng chân thành, đáng giá kết giao, nếu cô có thành lập bang phái hay gì đó tương tự, cô sẽ mời anh ta tham gia.

Bất ngờ bị gọi, Dạ Phong xoay người nhìn về phía Hình Na, ồ lên một tiếng ngạc nhiên, cả tháng trời không thấy, giờ mới lộ mặt ra, ngạc nhiên à nha!

“Yo, lâu quá rồi không gặp, làm nhiệm vụ về rồi à, sao bị thương ghê vậy?” Dạ Phong cũng cười tươi đáp lời, cả tháng trời không gặp, anh tưởng con nhỏ này chết trôi ở đâu rồi chứ.

Lắc lắc đầu “Không, nhiệm vụ thất bại rồi, do có một vài vấn đề chen ngang qua nên không làm nhiệm vụ được, Tôn Vũ đâu rồi?” Hình Na đáp lời, cô có tò mò không biết cậu nhóc còn lại đang ở đâu, nhớ không nhầm thì 2 người họ thân lắm mà?

“Tôn Vũ á, cậu ta đang ở khu vực tu luyện, có chuyện gì sao, mà kể cho nghe về cái vấn đề chen ngang nhiệm vụ em đi, một nhiệm vụ cuồng ma như em mà cũng phải từ bỏ ham muốn sâu sắc này, hiếm nha!” Nói ra vị trí của Tôn Vũ, Dạ Phong tò mò về vấn đề khiến cho Hình Na phải từ bỏ nhiệm vụ bằng.

“Ham muốn? cuồng ma? mấy cái danh hiệu này đâu ra vậy?” Hình Na mặt đầy hắc tuyến hỏi ngược lại Dạ Phong, thế này có làm quá quá rồi không?

“À, mấy cái danh hiệu đó giờ được lan ra khắp mọi nơi rồi, mọi người đồn rằng có một cô gái tóc nâu sống ở ký túc xá nữ chuyên gia làm nhiệm vụ, bỏ bê việc tu luyện, hình như cô ta có tình yêu sâu đậm với cái bảng trong khu nhiệm vụ, và rồi cứ thế, tin này đồn tin nọ, giờ thành ra có một nhiệm vụ cuồng ma yêu sâu sắc cái bảng ở khu nhiệm vụ, chuyện là thế đó” Dạ Phong cười gian nhìn cô, cái tin này anh là đầu sỏ bêu ra, tất nhiên là chuyện này không cần nói với Hình Na.

“Hừm, đúng là nhầm nhứ, mà thôi, đi kiếm Tôn Vũ đi, dù sao cũng không có chuyện gì, em cũng muốn tìm hiểu khu vực tu luyện của nội viện ra sao!” Không quá quan tâm, cô chỉ tò mò về cái danh hiệu bản bữa này thôi, liếc mắt nhìn qua Dạ Phong, nhìn kiểu gì thì tên này cũng có liên quan, mà kệ đi, giờ cô không còn sức để dạy cho tên to xác này một bài học đâu.

“Okay, đi thôi, gặp Tôn Vũ rồi chúng ta nói chuyện luôn” Dạ Phong dắt Hình Na đi tới một khu vực to lớn bên trong nội viện.

Khu vực tu luyện, một cái bảng to bự chẳng được viết treo lên trên, có vẻ như sợ không ai biết được hay sao mà gắn thêm chục cái đèn led nhấp nháy tung tung như mấy quán Bar hay cây thông Noel, Hình Na hắc tuyến đầy mặt cạ lời với người làm ra cái cổng này.

“Khu vực tu luyện này được chia ra làm nhiều khu, khu dành cho hồn sư khí vũ hồn và hồn sư thú vũ hồn, bên trong từng vũ hồn còn chia ra làm nguyên tố vũ hồn và huyết mạch vũ hồn, Tôn Vũ vũ hồn là long hệ vũ hồn, Nhiệt Diễm Tổ Long, là một loại vũ hồn cực hiếm có hóa nguyên tố không kém gì đệ nhất cường giả thế hệ trẻ tuổi Sư Lai Khắc Mã Tiểu Đào, cậu ta đang ở khu vực cho long hệ và hỏa hệ để tu luyện, chúng ta đi vào thôi” Dạ Phong rất tận tâm với cái chức vụ hướng dẫn viên, đưa Hình Na qua một đoạn đường đi ngoằn ngoèo, cuối cùng cũng dừng lại trước một cánh cửa sắt.

“Đây ư?” Hình Na tò mò sờ vào cánh cửa, tại bên trong đây cô cảm nhận được có long lực và hỏa tố thật dồi dào, nếu tu luyện trong đây thì những ai có vũ hồn tương tự sẽ như là đeo tên lửa thẳng tiến mà mạnh lên.

“Rục rịch, rục rịch” Bên trong tinh thần hải của Hình Na, Dratini trứng đang cựa quậy, có vẻ như cảm ứng thấy long lực dồi dào, nó đang hưng phấn muốn hấp thu để sớm ngày nở ra, Hình Na mở to mắt lên ngạc nhiên dùng tinh thần lực mà nhìn cử động của nó.

“Sao vậy? chúng ta vào thôi!” Dạ Phong nhìn Hình Na đơ ra một chút, hơi thắc mắc, anh mở cửa đẩy thẳng vào bên trong.

“À, ừm” Hình Na cũng phản ứng lại, cô xoay người nhanh chóng bước vào “Đ. Đây là?” Cảm giác nhiệt độ tăng cao, cơ thể trở nên khô ran, hồn lực bị dẫn động mà không ngừng câu thông, long lực bên trong đang tự động được Dratini trứng hấp thu vào bên trong!!

Tại phía bên trong, một cậu nhóc tóc đỏ rục của lửa đang ngồi xếp bằng tu luyện, mái tóc này khá giống màu tóc của Tiêu Linh và Mã Tiểu Đào, dao

động hồn lực ghê thật, cỡ này chắc cũng phải gần hồn vương, hồn tông đỉnh cấp rồi! Mới 14 tuổi thôi mà có hồn lực mạnh đến như vậy rồi.

“Yo, Tôn Vũ, có người đến thăm nè” Dạ Phong không chút bối rối hay ăn năn, cậu lập tức chặt đứt quá trình tu luyện của Tôn Vũ, nhìn sơ qua cũng biết việc này anh ta làm chắc cũng nhiều lần rồi.

“Hừm” Mờ nhẹ dần mất ra, Tôn Vũ khẽ đưa đầu nghiêng về phía Dạ Phong cần nắn mà nói “Giờ lại có chuyện gì nữa?” sau đó mới quay sang để ý bên cạnh còn có người khác.

“Chào, lâu rồi không gặp, Tôn Vũ” Hình Na cười cười.

“Oooooo, Hình Na, lâu quá không gặp, khỏe không?” Gặp được người quen Tôn Vũ cũng rất thân thiện mà chào hỏi.

“Gi mà lâu không gặp, mới 1 tháng thôi” Hình Na cười nhẹ đáp trả, mặc dù 1 tháng này trải qua rất nhiều chuyện, nhưng nhờ vậy nên cô cũng trở nên mạnh hơn rất nhiều.

Thở ra một hơi dài, Hình Na nghiêng đầu nhìn hai người, nói thật nhẹ nhàng “Tôi đã về”

“Ừm, mừng em về” 2 người ngạc nhiên trước thái độ lúc này của Hình Na, chắc hẳn trong 1 tháng qua cô phải trải qua rất nhiều điều, cả 2 người họ gật đầu mà nghiêm túc chào đón Hình Na, chào cô về, chào cô trở lại nội viện, trở lại nhà của mình, nhà của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Uống máu ăn thề, thành lập bang phái

“Hình Na, một tháng này trôi qua thế nào?” Tôn Vũ tò mò hỏi Hình Na, một người tập trung tu luyện cực độ như cậu thì không rõ lắm về mấy chuyện bên ngoài, nên lâu lâu hóng hớt bà tám chính là sở thích của cậu.

“À, tháng vừa rồi em có gặp vài tên Tà hồn sư, sau đó gặp nhóm của Huyền Lão đang dẫn đội Sứ Lai Khắc trưng lai và hiện tại đi tham gia trận đấu học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục, vì một vài trục trặc, một số thành viên nhóm họ do sợ ý nên bị thương nặng, thậm chí có người chết, và bằng một cách nào đó thì em trở thành một trong số họ để tham gia trận chiến này” Hình Na nói sơ qua về những gì cô trải qua, nói có vẻ đơn giản nhưng thực tế nó là cả một quá trình đầy gian nan và vất vả.

“Hề, vậy là em trở thành một thành viên Sứ Lai Khắc mới ư?” Dạ Phong ngạc nhiên, nếu Hình Na đã tham gia trận tỷ thí nơi mà chỉ có những Sư Lai Khắc thất quái thành viên được tham gia, điều này có nghĩa là học viện mặc định cho Hình Na thành một thành viên trong số họ rồi.

Lắc lắc đầu “Không, em không trở thành Sứ Lai Khắc thất quái, cũng không muốn trở thành Sứ Lai Khắc thất quái, cứ như vậy sống thoải mái hơn, hơn nữa em còn tính lập một bang phái rồi dụ Dạ Vũ và Tiêu Linh gia nhập chung” Hình Na nói ra ý tưởng của mình, cô không quá quan tâm cái danh hiệu vinh dự của học viện, dù sao cũng không ăn được, không quan tâm lắm.

“Gi cơ gì cơ? Hình Na em tính lập một bang phái ư? Cho anh tham gia với” Tôn Vũ sồn xác chui vào cái vèo, thành lập một bang phái mới, nghe có vẻ vui, hơn nữa họ là những người bạn đầu tiên khi anh gia nhập nội viện này, không tham gia không được rồi.

“Dụ em gái tham gia ư? vậy là không được rồi, anh tham gia với” Dạ Phong cũng nhập bọn, xem như đám 3 người này coi như là đồng hội đồng thuyền rồi nghen.

“Hừm, thế chúng ta tính tới việc đặt tên bang đi, em không giỏi trong việc này lắm!! A ha ha” Hình Na loay hoay suy nghĩ, cô không giỏi lắm trong việc thành lập bang hội, cũng không có tài quản lý bang, cô chỉ muốn thành lập một nơi được gọi là nhà, nơi mà cô có những đồng đội có thể an tâm thoải mái dựa vào lẫn nhau.

“Vậy tiểu Na, em làm bang trưởng đi, anh làm quản lý cho, ở gia tộc anh hay thay cha mẹ quản lý nhân sự và tiền tệ, tuy giờ thì anh độc lập rồi, không còn can thiệp vào vấn đề gia tộc nữa nhưng kinh nghiệm thì anh vẫn có, còn Tôn Vũ cậu làm cu li” Dạ Phong rất hăng hái nhận chức vụ của mình, người đưa ra ý tưởng này là Hình Na, vậy nên cô chắc chắn sẽ làm bang trưởng rồi, còn anh thì đảm nhiệm quản lý, hay phó bang chủ gì đó, còn tên Tôn Vũ thì đi bưng tô rửa chén làm cu li là vừa vặn rồi.

“Cái quái gì cơ, tên khốn, người nói ai làm cu li hả” Tôn Vũ nổi sùng lên, 2 người lao vào nhào lộn như những đứa trẻ.

“AAA, mọi người nhìn kia!!!!”

“Tĩnh” Một vệt sáng được kéo dài nơi chân trời, các tia sáng màu trắng như mờ như ảo kéo lên các đường thẳng, đó là, sao băng ư?

“Sao băng kia, đẹp thật, à đúng rồi, mọi người mau chấp tay cầu nguyện đi, dưới sao băng mà cầu nguyện thì linh lắm” Hình Na nhanh chóng đập hai tay lại với nhau mà cầu nguyện, không ngờ bên trong khu vực tu luyện mà vẫn còn nhìn thấy bầu trời bên ngoài tuyệt thật.

Cả ba người nhanh chóng nhắm mắt lại, họ nguyện ước cho tương lai, cho bạn bè cho người thân của họ, hoặc cho chính bản thân họ, bằng những lời tốt đẹp nhất, cả 3 người miễn nguyện đưa tay xuống mà tiếp tục ngắm quang cảnh trời cho này.

“Nè, sao chúng ta không đặt tên bang là Tinh Môn đi, nhân lúc trong những vì sao rực rỡ này, chúng ta thành lập bang hội dưới sự chứng giám của các vì tinh tú và vàng trắng sáng rực kia” Tôn Vũ nói với 2 người, cái tên này quá đẹp, vừa hoa mỹ lại không kém phần thần bí và mạnh mẽ.

“Hừm, vậy cũng được, nhưng mà sao không đặt tên bang là Tinh Nguyệt Môn đi, Tinh Môn nó cứ ngắn ngắn sao ấy, hơn nữa không phải lúc này cậu nói là dưới sự chứng giám của sao và trăng ư? vậy Tinh Nguyệt Môn hợp lý hơn chứ” Dạ Phong gật gù, sau đó chợt nhận ra cái tên thiếu thiếu, anh chợt đưa ra một cái tên khác, bổ sung cho cái tên của Hình Vũ.

“Ừm, tốt lắm, tên này là được rồi, Tinh Nguyệt Môn, bang phái của chúng ta, kể từ bây giờ chính thức hoạt động, vậy chúng ta cùng ước thề đi!!!” Hình Na tuyên bố bang phái thành lập, trong mấy bộ phim cổ điển hồi trước, không phải luôn có cảnh uống máu ăn thề ư? Cô rất muốn thử trong đây.

“Ước thề?? là gì” Cả 2 người không rõ ràng lắm, thành lập thì thành lập ước thề điều gì cơ chứ?

“À, là thề này, thề này” Hình Na nhanh chóng từ trữ vật của mình lấy ra 1 cái bát, 3 cái ly, một chai rượu và một con dao, rót đầy rượu vào bát rồi dùng dao cắt ra 1 giọt máu nhỏ vào.

“Hai người cũng cùng làm đi” Hình Na đưa dao qua cho Tôn Vũ và Dạ Phong, họ gật gù đầu làm theo ý Hình Na.

Cầm lên chén rượu đã được nhỏ bởi máu 3 người, không rõ cô có nhớ đúng luật của cái kết máu ăn thề này hay không? nhưng không phải có hình thức là được rồi ư?

“Tôi, Hình Na xin thề, nguyện cùng những người ở đây cùng chung một bang, sống như những thành viên trong gia đình, sống chết có nhau, có phúc cùng chia, có họa cùng hưởng, có chết cũng không phản bội” Cầm chén lên mà thề.

“Ồ, ra vậy, vậy anh cũng làm, tôi Tôn Vũ cũng thề cùng 2 người ở đây kết làm đồng bạn, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia, có chết không phản bội” Tôn Vũ rất thẳng thắn mà tham gia, đồng đội, đó là những từ anh rất thích.

“Vậy đến lượt anh, tôi Dạ Phong xin thề dưới những vì sao và vàng trắng này, nguyện thành đồng đội của họ, có chết không lia” Dạ Phong giờ chén lên, cả 3 cùng ly, tận hưởng mà uống rượu đêm nay.

Mãi vui đùa cho đến khi say mềm, một cô gái như Hình Na cũng bung nóc mà nhậu nhẹt như một đứa đàn ông, cô vui vẻ, cô quên đi mọi buồn phiền.

Kể từ giờ cô có một gia đình mới, một mái ấm, một nơi dành cho cô, à không, dành cho bọn cô có thể trở về, có thể có một tấm lưng dựa vào khi mệt mỏi, nơi đây sẽ là nhà cô, Tinh Nguyệt Môn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Tu luyện, Bàn luận

Uống quên nỗi sầu, uống quên mọi buồn lo, nói chuyện để làm lòng ta thanh thản, mãi cho đến tận sáng ngày hôm sau, 3 đứa nhóc nằm ngủ gục xuống đất mới lúc đục thức dậy, tại nơi này thì không hề có nguy hiểm nên cả 3 cứ thả ga không lo lắng mà quây.

“A cha, đau đầu quá, chắc là phải ngồi xuống tu luyện một tý đã” Hình Na thấy 2 đứa con trai vẫn còn nằm gục ngủ say, chắc tối qua uống quá chén, cô xếp bằng xuống để hấp thu hồn khí và long lực.

Bây giờ cô vẫn còn là bệnh nhân, mà dù cho cô có thực sự khỏe hẳn thì học viện cũng không cho cô làm nhiệm vụ cày kinh nghiệm đâu, hơn nữa một sự thật khắc nghiệt khác là lên cấp càng cao, kinh nghiệm mà nhiệm vụ lần săn giết tà hồn sư cho càng thấp, trong khi cột kinh nghiệm cần thiết để lên cấp thì ngày càng dày, thật là bất công quá a!

“Đây là?” Cảm nhận quả trứng trong tinh thần hải của mình bắt đầu cựa quậy, tinh thần lực của cô bắt đầu có chuyển biến, long lực chui vào tinh thần hải để Dratini trứng hấp thụ, nay phần còn thừa đang liên tục cải tạo tinh thần hải của cô.

“Xoay xoay xoay xoay” Quả trứng cứ liên tục xoay tròn, như thúc dục Hình Na tu luyện nhanh hơn, tốc độ hấp thu long lực của nó mạnh hơn, điều này làm cho cơ thể Hình Na bỗng thấy mất sức, sau đó cô cũng đẩy tiến độ hấp thu hồn lực, nơi này vừa có long hệ chi lực lẫn hỏa lực, rất phù hợp với võ hồn mới của cô.

Từng chút một, tinh thần hải của Hình Na mở rộng ra, bắt đầu có đất đá, có mạch ngầm, có một vài cái cây, tuy nhiên khí tức bên trong nó lại không hề

thơ mộng chút nào, tại đây có khí tức của rồng dày đặc, cả đất đai cũng khá cứng cáp, cây cối kỳ dị, chắc là thuộc kỷ Jura đặc trưng, tuy nhiên nằm tại trung tâm vùng đất này, Dratini trứng tỏ ra vô cùng yêu thích, như vậy là được rồi.

Cứ thế ngồi tu luyện tầm 2 tiếng đồng hồ, cho đến khi trời sáng hoàn toàn, Tôn Vũ và Dạ Phong mới chịu tỉnh dậy, khi thức dậy họ còn ngáp một cái to đùng, có lẽ hôm qua thoải mái quá nên giờ cơ thể vẫn còn uể oải, xương khớp còn hơi cứng, kéo căng người để giãn lại thân thể, sau đó họ mới ngạc nhiên nhìn Hình Na không biết thức dậy từ khi nào.

“Ồ, Hình Na, em dậy từ khi nào đó” Tôn Vũ ngạc nhiên, hôm qua rõ ràng là nhỏ này uống nhiều nhất, thế quái nào mà Hình Na lại say muộn nhất còn thức dậy sớm nhất nữa cơ chứ, không kể nhỏ này còn thái thiên tài biến thái, đòi thật bất công.

“Đồ ngốc, quả nhiên cu li vẫn mãi làm cu li mà, phải gọi là bang chủ, bang chủ nghe rõ chưa, còn nữa, nói chuyện với đại ca thì phải gọi ta là phó bang chủ, hoặc là quản lý đại ca ca” Dạ Phong gõ vào đầu Tôn Vũ cười nói, từ giờ bang hội của bọn họ được thành lập, giờ anh có thể làm đàn anh, tiền bối của thằng khờ kiêu này, thật hả dạ.

“Hờ, nói rồi, ai là cu li hờ? có mình ngươi phù hợp với chức này nhất thôi đó” Tôn Vũ găm gù cái lại.

“Hừ, với trình độ $1 + 1 = 3$ của ngươi mà đòi làm quản lý hay phó bang sao, Đồ ngốc” Lê lưỡi Dạ Phong hứng thú mà chọc giận Tôn Vũ.

“Khốn nạn, ta liệu chết với ngươi” Hai người lao vào và thành ra một đám hỗn độn, thật là một đám ngốc hết biết, không biết mời 2 tên này vào có phải là ý kiến sáng suốt không? Hình Na lau mồ hôi trán, ây dà, nghi ngờ quá.

“Hai người bình tĩnh đi, vấn đề quản lý bang thì Dạ Phong đại ca nhờ anh, Tôn Vũ, ừm, thì, anh sẽ thu thập thông tin bên ngoài đi, giờ bang chúng ta chả có gì cả, ngoài mấy việc này ra em cũng không biết phải làm gì, đợi Dạ Vũ và Tiểu Linh quay trở lại đã rồi tính sau” Hình Na suy ngẫm nói ra.

“À re re, sao em giao trách nhiệm cho tên Dạ Phong này cái roẹt còn anh thì em suy nghĩ lâu thế” Đi vào không đúng trọng tâm, Tôn Vũ cảm thấy bất bình, bản thân anh cũng rất tài giỏi mà.

“Ha ha ha, thấy chưa, thấy chưa, Tiểu Na còn biết ai giỏi ai dốt, ai đáng để trông cậy đây” Dạ Phong cười to sáng khoái, chọc thẳng nhóc này vui vẻ lờ.

“Khốn nạn, chết với ông này” Lại một pha lao vào vật lộn, khói bụi đầy trời, Hình Na hắc tuyến đầy mặt cạ lờ.

Xoay người lại, cảm nhận dao động của Dratini trứng, xem ra nó còn muốn hấp thụ thêm long lực, cơ mà nơi này cho cô cảm giác quá khô nóng, rất khó chịu, tuy long lực nhiều nhưng tu luyện như thế này quá cực khổ rồi.

“Tôn Vũ ca, anh có biết chỗ nào còn có nhiều long lực hơn thế này không?” Hình Na hỏi Tôn Vũ, làm một người sở hữu long hệ vô hồn, mấy cái này hỏi anh là chắc nhất.

“Khu vực có nhiều long lực? cái này thì em nên tới khu vực 61, nơi đó có nhiều long lực nhất, hơn nữa khắp nơi đều là cây cối, chỗ đó về thích hợp với em hơn, ủa mà Hình Na, em cũng có vô hồn long hệ à? Sao lại quan tâm đến long lực vậy?” Thấy được mình có chỗ để sai, Tôn Vũ hưng phấn đáp trả, nhưng nói một chập anh mới nhận ra là lạ, không phải vô hồn Hình Na là Sylveon, thú hệ vô hồn mang thuộc tính quang minh và tiên sao, sao bây giờ lại hứng thú với long lực.

“À, cũng không giấu giếm gì, em là song sinh vô hồn, một vô hồn khác của em là long hệ, vì vậy long lực rất quan trọng đối với em” Hình Na suy nghĩ một lát rồi đáp trả, vấn đề này cũng không phải cái gì cần giấu giếm, có vô hồn song sinh thì nói vô hồn song sinh thôi, giờ cô cần phải quay trở về tắm rửa cái đã, ngồi ở đây nóng quá làm cô chảy hết cả mồ hôi rồi.

“Cái quái gì, tiểu Na, em là vô hồn song sinh á, thiệt chứ? đùa hả?” Dạ Phong trợn mắt ra ngạc nhiên, con quái thai này đúng là cái gì cũng có

“Ừm, cũng không có gì đặc biệt, khu vực 61 là chỗ nào, để em về thay đồ dọn dẹp lại căn phòng mình rồi quay lại tu luyện, tình trạng hiện tại của em giờ không đi làm nhiệm vụ kiếm tích lũy được rồi” Hình Na không quá coi việc này quan trọng lắm, giờ cái cô cần làm là về tắm rửa, cơ thể nhột quá rồi.

“À, cái này em có thể hỏi thăm người hướng dẫn của khu vực tu luyện, cơ mà em vẫn quan tâm đến việc làm nhiệm vụ nhì?” Dạ Phong hắc tuyến nói cho Hình Na cách tìm khu vực, anh cạ lờ với niềm đam mê sâu sắc với nhiệm vụ băng của Hình Na.

“Nè nè, tiểu Na, em thật sự có tình cảm đặc biệt gì với cái bảng ở khu vực nhiệm vụ hờ?” Tôn Vũ hồn nhiên như đứa trẻ mà hỏi.

“Bịch” Một cước đạp ra, Hình Na cho Tôn Vũ bay lên trời, trên mặt xuất hiện 3 4 vết nứt thể hiện cơn tức của Hình Na “Không Có” cô gằn giọng trả lời, sau đó quay người rời khu vực tu luyện mà trở về ký túc xá, có kinh nghiệm lúc đi vô thì lúc về dễ hơn hẳn

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Thực lực, Phòng 61

Quay trở lại được phòng của mình, Hình Na lập tức cởi hết áo quần ra, một thân hình trắng trẻo nõn nà, vóc dáng tuy chưa nở rộ nhưng đã có khuôn vóc của một mỹ nữ tương lai, Hình Na thoải mái vào chui vào phòng tắm cọ rửa bản thân.

“Thật thoải mái, lâu lắm rồi chưa được tắm rửa một lần thế này” Cảm giác mọi vết bẩn được cọ rửa, Hình Na sung sướng rên nhẹ một tiếng thật câu lòng người.

Đưa tay lên cọ rửa khắp cơ thể, cô tiện thể giao tiếp với hệ thống, đã khá lâu rồi cô chưa xem thông tin của bản thân.

“Hệ thống, mở ra giao diện cá nhân và võ hồn”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 13

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 43 (47200/700000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 43 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard)

“Hừm, xem ra Dratini chưa nở ra thì chưa được coi là võ hồn nhỉ?” Phát hiện hệ thống thông báo cô đã cấp 43, có nghĩa là một tháng qua cô lên được 1 cấp, tốc độ thăng cấp vẫn rất nhanh, tuy không có skill được học nhưng thu hoạch được Glaceon hình thái đã là một điều rất tuyệt vời, rất ít hồn cốt của cực hạn thuộc tính hồn thú được bán ra, hơn nữa gen của Eevee đại đa số đã chuyển thành Sylveon hoặc Glaceon, giờ muốn có hình thái khác thì hầu như không có khả năng, Dratini trứng vẫn còn trong giai đoạn ấp, vẫn chưa thể nở ra, cảm thấy bản thân vẫn còn nhiều việc phải làm, thấy thật mệt mỏi a ~

Tiếp tục cọ rửa thân thể của mình thật thông thả, trân trọng, nâng niu, sờ đến những vết thương thì cô dùng thêm hồn lực cố gắng cọ rửa mà không làm vỡ nó ra, tiện thể ưu hóa và gia tăng tốc độ hồi phục của vết thương.

“Chậc, thân thể của mình nhiều chỗ bị tổn thương quá, nhất là 2 tay, hồi đó hình như là bị tên Mã Như Long bên Nhật Nguyệt đế quốc bắn cho bị thương thì phải, quả thật, chả bao giờ mà mình còn lành lặn được lâu hơn 3 tháng, toàn là đánh nhau chí chóe rồi mang về một đồng thương tích, haizz, số khổ” Từng chút một nâng niu thân thể, đưa tay xuống hạ thân tiếp tục cọ rửa.

Mãi cho đến khi toàn bộ thân thể được tắm rửa sạch sẽ, Hình Na bước ra khỏi phòng tắm, vác lên mình một cái khăn màu trắng, buộc tóc lên thành búi, cô ngồi xuống giường sấy mái tóc mình cho mau khô, dùng lược chải rồi buộc tóc lên thành dạng đuôi gà, một tiểu loli đáng yêu hình dáng thế là được hình thành.

“Được rồi, đi thôi” Vỗ vào hai má mình một phát cho tỉnh táo, cô thay đồ thể thao thật thoải mái, mang lên đôi giày màu xanh nhạt, vì nội viện không có nghiêm cấm mặc đồ cá nhân hay bắt buộc phải mặc đồng phục nên Hình Na trang phục khá thoải mái, vì còn là 13 tuổi tiểu thiếu nữ, cô không cần thiết phải lo lắng cho có con sói nào tính nhắm vào cô, mà dù có thì cô cũng không ngại thiên chết tên khốn đó.

Quay trở lại khu vực tu luyện, Hình Na đứng trước cái cổng đầy rực rỡ, nói thật là cô rất muốn phun tào mỗi khi nhìn thấy nó, kiếm lấy người dẫn đường, hình như là một lão sư chạc tuổi 40 hay tầm đó, hồn lực rất mạnh mẽ, người này ắt hẳn là phong hào đầu la, trời ơi, thật là đầu đầu cũng thấy cường giả, cô cần phải nỗ lực hơn.

“Lão sư, cho em hỏi khu vực tu luyện số 61 ở đâu ạ?” Hình Na lễ phép chào hỏi, đối với cường giả, cô cũng có lòng kính phục, chưa nói gì đây còn là lão sư của học viện.

“Ồ, em là Hình Na phải không, tên em thầy có nghe qua Huyền Lão nhắc qua, quả là thiên tài tuổi trẻ tài cao, giờ em muốn tu luyện phải không, phòng số 61, hình như chưa có ai vào đâu, theo thầy đi, thầy cũng có việc muốn kiểm tra khu vực đó” Vị lão sư rất hiền hòa, không có thái độ cao ngạo, đáng

lý ra một người mới như Hình Na không thể lọt vào mắt của bọn họ, nhưng ai bảo cô tham gia tỷ thí học viện hồn sư toàn đại lục, hơn nữa còn triển lộ thiên phú hơn người, nếu ai dám gây khó dễ cô thì chỉ có đường chết thôi.

“Vâng a” Gật gật đầu, lucky, tiện thể thì đi theo vị lão sư này luôn, con đường khá quanh quèo, khu vực này hoàn toàn ngược hướng với căn phòng của Tôn Vũ, cùng là khu vực chứa long lực vậy mà cách xa nhau vậy, vậy mà cô còn tưởng rằng có thể tiện thể mà chui qua nói chuyện giải sầu, cách xa vậy chỉ có thể tập trung tu luyện thôi vậy.

Đi vòng qua rất nhiều cánh cửa, đến khu vực mà có cánh cửa ghi vào số 6 dẫn đầu, cô chợt thấy được người quen.

“Đái Thước Hành học trưởng, anh cũng tu luyện ở đây sao?” Hình Na tò mò hỏi thăm, không ngờ đi bậy mà cũng gặp được người quen, mà cũng phải thôi, bọn họ đều là thành viên nội viện, gặp nhau hẳn là điều bình thường.

“Ồ, Hình Na, em cũng đang tu luyện sao, có gì khó khăn thì cứ báo anh, hai đứa Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần cũng đang tu luyện ở khu vực phòng 70, nếu có vấn đề gì thì lên nói chuyện với bà cô đó, dù gì thì con gái cũng nói chuyện dễ hơn” Hai người thân thiện chào hỏi, giữa bọn họ cũng không có khúc mắc gì, kết bạn với một người có thể là tương lai của phủ công tước Bạch hổ, đối với cô cũng không có tác hại gì.

Nói chuyện một hồi, cô cúi người chào tạm biệt Đái Thước Hành, mỗi người một hướng, cô tu luyện phòng số 61, còn Đái Thước Hành ở phòng số 64, khá gần nhau, rất tiện, coi như là có người nói chuyện giải sầu, hơn nữa khu vực phòng 70 cũng cách không quá xa, xem ra cô còn có người quen để tán gẫu rồi.

Mở tung cánh cửa ra, bước vào, “Ồooooo” Tuyệt vời, long lực thật dồi dào, nơi này Dratini cho cô phản ứng còn dồi dào hơn cả khu vực tu luyện của Tôn Vũ, quá ngẫu, quả nhiên Sư Lai Khắc học viện cái gì cũng có, phê thật, lập tức chui vào chính giữa căn phòng mà bắt đầu tu luyện.

Cảm nhận khí tức xung quanh, khắp nơi toàn là cây cối, cỏ mọc um xùm, phía sâu dưới mặt đất có một long mạch loại nhỏ, đây chắc là long mạch nhân tạo được các cường giả tách ra từ thiên nhiên bên ngoài đem về nuôi từng phòng, mấy cái này chắc cô không đụng chạm được rồi, nếu mà dám lấy cái long mạch này thì đám lão sư chém chết cô mất.

“Tu luyện, tu luyện” Một lần nữa ngồi xếp bằng, hấp thu hồn lực và long lực, trao đổi với Dratini trứng một lát, cảm giác được thiện cảm tăng lên, nó ngày càng hiểu động, cô cũng an tâm mà bắt đầu tu luyện.

Cứ thế thời gian trôi qua, Hình Na suốt ngày chỉ biết ngồi tu luyện, thấy đói thì lôi đồ ăn trong túi trữ vật ra nhai, chán thì kiểm học trưởng học tỷ tán gẫu, mệt thì đi ngủ, giờ cô cũng không rõ bao lâu đã trôi qua rồi, cơ thể các vết thương cũng hồi phục dần, có dấu hiệu tốt cô cũng hưng phấn, tiếp tục cố gắng tu luyện cho đến ngày vết thương hoàn toàn khỏe lại, rồi cô có thể hấp thu hồn cốt và gặp lại mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Hồi phục, đồng bọn tin tức, thả lỏng

Thời gian không biết trôi qua 1 tháng hay 2 tháng, cơ mà có vẻ khá lâu, lượng thức ăn mà cô chuẩn bị đã được xài hết, có vẻ đã đến lúc trở về.

“Hừ à” Căng người ngồi dậy, lại một lần nữa tu luyện mệt nhọc, cơ thể càng thêm khỏe mạnh, cho đến bây giờ cô đã hoàn toàn khỏe lại, các vết thương đều biến mất, thật thần kỳ, vậy mà chúng được chữa trị đến trình độ không hề để lại vết sẹo luôn, ghê thật.

Xoay người rời khỏi phòng, nói thật thời gian cô ở ký túc xá còn không nhiều bằng trong căn phòng 61 này, thật là, trước khi đi tiện thể chào hỏi Đái Thước Hành, Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần, trong thời gian qua cô đã kết khá thân với ba người bọn họ, lúc rảnh rỗi cô còn giúp Tiểu Đào áp chế tà hỏa, đến giờ thì lượng tà âm chi lực trong người cô ta đã còn rất ít, nếu Hình Na mà lên cấp hồn vương thì hoàn toàn có thể rửa sạch cái gốc của hắc ám trong cơ thể Tiểu Đào.

Tiếc là trong thời gian qua, có vẻ là tầm 2 tháng, bởi vì lượng thức ăn cô mang đủ cho 2 tháng nên chắc nằm trong khoảng đó, cô không tăng thêm được bất cứ đẳng cấp nào, quả nhiên tu luyện là không phù hợp với cô, Dratini trứng vẫn không có bất cứ động tĩnh nào, xem ra còn phải chờ cô hấp thụ hồn cốt để xem sao, chứ tình hình này là cô không biết đến năm tháng nào mới ấp nở quả trứng này nở ra, quả nhiên một võ hồn tiềm lực chuẩn thân thật khó ấp a.

Bước ra khỏi khu vực tu luyện, thời gian này cô không được gặp 2 vị huynh đệ của mình, Tôn Vũ và Dạ Phong tu luyện khá ổn định, Dạ Phong đạt đẳng cấp 49 rồi, còn Tôn Vũ cũng nằm ở vạch của cấp 50, chỉ cần một chút nữa thôi thì 2 người cần kiểm hồn hoàn, đến lúc đó thì hoạt động kiểm hồn hoàn đầu tiên của Tinh Nguyệt Môn được bắt đầu, hơn nữa cô còn có thể rủ thêm Tiêu Linh và Dạ Vũ tham gia, 1 tháng nữa thôi là tròn 1 năm, họ sẽ trở lại, vậy là bang hội của cô ngày càng đông đúc rồi.

Không làm phiền 2 người tu luyện, cả 2 họ trong thời gian qua cũng rất chăm chỉ, cô quay về phòng mình tắm rửa một tý, chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn để khao đãi bản thân, hôm nay cô không tu luyện cũng không làm bất cứ điều gì đặc biệt, chỉ là đi dạo ra ngoài ngắm hoa ngắm cảnh, đến chiều tối còn chui ra ngoại viện thăm lại Chu Y lão sư, dù cô không thích bà cô này lắm nhưng dù sao thì bà cũng dạy cô năm trời, tình cảm cũng có.

“Chu Y lão sư, lâu rồi không gặp, ngài khỏe không?” Hình Na rất lễ phép chào hỏi, hình như Vũ Hạo có giải thích rồi, hay học viện có thông báo về tình hình của cô hiện tại rồi hay sao mà thái độ của bà đối với cô rất tốt, không còn lạnh lùng như trước nữa.

“Ồ, Hình Na a, lâu lắm không gặp, trò ở trong nội viện có ổn không?” Chu Y lão sư hiếm có hiền lành nói chuyện, xem ra gút mắc giữa 2 người họ được trung gian là Vũ Hạo, Vương Đông và Tiêu Tiêu hóa giải rồi.

“Tốt lắm lão sư, giờ em đã là hồn tông, nếu không có vấn đề gì thì 1 hay 2 năm nữa sẽ lên cấp hồn vương, à lão sư, cho em hỏi, Tiêu Linh và Dạ Vũ, 2 bạn đó có tin tức gì chưa ạ?” Hình Na tiện thể hỏi thăm tình hình bạn mình ra sao

“À, 2 đứa nhóc đó à, bọn nó bỏ ra 1 năm trời để tự ra ngoài lịch lãm, có vẻ muốn đuổi theo bước đi của em, bọn chúng rất cố gắng, còn 1 tháng nữa thôi là hết thời hạn nghỉ, đến lúc đó bọn chúng cũng sẽ về tham gia khảo hạch lên cấp, 1 tháng sau em có thể ra đây, lúc đó có thể gặp lại 2 người bọn họ” Chu Y lão sư thân thiện đáp lời, cô ngạc nhiên vì thực lực của Hình Na tăng vọt, quả nhiên không phải thiên tài bình thường a, đây chính là quái thai mất rồi.

“Dạ vâng em cảm ơn lão sư, giờ em phải về nghỉ ngơi rồi, tạm biệt lão sư, chúc ngài một ngày tốt lành” Hình Na lấy được thông tin mình cần, 1 tháng nữa cô sẽ quay trở lại, lúc đó 2 người kia cũng sẽ tu luyện đến đẳng cấp 50, có thêm 2 người Tiêu Linh và Dạ Vũ tham gia, đội hình sẵn hồn hoàn sẽ càng thêm hoàn thiện hơn, 1 khổng chế, 2 cường công, 1 mẫn công, 1 phụ trợ, hơn nữa Dạ Vũ rất hứng thú với hồn đạo sư, có hồn đạo khí thì cô cũng có thể giống Hòa Thái Đầu có năng lực chiến đấu kinh khủng, khác biệt là Dạ Vũ không phải thực vật hệ phụ trợ, năng lực phụ trợ trong 1 nhóm nhỏ của cô cường lực hơn nhiều Thái Đầu, hơn nữa khả năng gia tăng linh hoạt hơn nhiều, như vậy thì sẽ có nhiều chiến thuật được đề ra.

Tạm biệt Chu Y cô quay trở về nội viện, một ngày nhẹ nhàng trôi qua rất bình tĩnh, không có một chút gợn sóng nào trỗi dậy, hồn lực, tinh thần lực và long lực đang dần trở nên nhẹ nhàng hơn, không còn cuồng bạo nữa, cô muốn để tình trạng tốt nhất để hấp thu hồn cốt, đến lúc đó thì cô có thể có thêm một cường lực hồn kỹ tăng phúc, tính đến giờ thì cô đã có 5 cái hồn cốt

Hồn cốt 2 chân trái phải, hồn cốt sọ não, hồn cốt tay trái của Băng Bích Hạt, và hồn cốt phần thưởng chiến thắng học viện hồn sư tỷ thí cấp cao toàn đại lục, nếu hấp thu được nó thì năng lực của cô sẽ tăng lên một khoảng lớn, hơn nữa có khả năng cao là Dratini trứng sẽ nở, rồi cô sẽ có một vũ hồn mới, nhiều khả năng mới, hơn nữa Dratini có thể học được rất nhiều skill, trong đó có Thunder và Thunderbolt

2 skill hệ điện này là kỹ năng hiện tại cô rất cần, giờ điều cô muốn nhất là có skill hack điều khiển yếu tố vật lý này, trong Pokemon thế giới, các tinh linh chi phóng điện một cách cuồng bạo giết chết đối thủ của mình, nhưng điện lại có thể ứng dụng trong nhiều lĩnh vực, nhiều đối tượng khác biệt, hơn nữa trong hồn đạo khí, nó có thể giúp cô học tập hồn đạo khí nhanh hơn.

Từ hồi đấu với bên Nhật Nguyệt đế quốc, cô nhận ra mình còn rất nhiều thiếu sót, còn rất nhiều chỗ để cải thiện, khi Dạ Vũ trở về, cô phải lĩnh giáo cô học một ít tri thức về hồn đạo khí mới được.

Cảm giác mệt mỏi ập xuống, Hình Na ngáp một cái dài, cô không tu luyện mà cứ thế chui lên giường đắp chăn nằm ngủ, coi như là một ngày giải tỏa trước khi hấp thu hồn cốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Hấp thu hồn cốt, nhiệm vụ

Thức dậy sau một ngày dài, hôm nay Hình Na tỉnh dậy trong tình trạng sung sức nhất, từ túi trữ vật cầm ra mảnh hồn cốt cột sống, cô bình tĩnh nhìn vào hồn lực dao động của nó, hấp thu hồn cốt ở trong ký túc xá không tiện lắm, cô bật người dậy vệ sinh cá nhân rồi thay đồ hướng về khu vực tu luyện.

“Xin chào” Chào hỏi với mấy người hướng dẫn, một vài vị lão sư đi ngang, cô thẳng tiến, ngựa quen đường cũ, đi một lần rồi Hình Na nhớ rất rõ lối vào căn phòng 61, nơi mà chứa nhiều long lực, tại đây Dratini trứng khá thích thú và hưởng thụ, như vậy có khả năng cao rằng nó sẽ nở ra hơn.

Bước qua nhiều chỗ rẽ, đến trước căn phòng của mình, cô mở ra chui vào bên trong, tại đây khí tức vẫn thoải mái như thường, hồn lực và long lực thật dồi dào.

Ngồi xếp bằng tại dưới một gốc cây đầy bóng râm mát mẻ, từ trong tinh thần hải triệu hồi ra Dratini trứng, ôm tại trong lòng, cô ngồi xuống tu luyện.

Tầm 12 phút sau thì hồn lực khôi phục hoàn toàn, mặc dù cô không có sử dụng hồn lực nhưng như vậy làm cô an tâm hơn, khi mà đã chuẩn bị xong mọi thứ, cô bắt đầu lấy hồn cốt 20 vạn năm ra đặt tại sau lưng.

Long lực bộc phát, hồn cốt phát sáng, giống như những lần hấp thu trước, có một mối liên kết giữa xương cột sống của cô và mảnh hồn cốt, từng tia long lực và hồn lực như đặc lại, trở thành màu sắc mà mắt thường có thể thấy được, đâm xuyên qua từng tế bào tới từng đốt sống cổ của cô.

Mối liên kết ngày càng dày đặc, kéo dài xuống phía dưới, nối liền, nối liền mãi cho đến tận phía xương đốt sống ngực, đốt sống thắt lưng, rồi tới đốt sống

cùng cụt, ngạc nhiên trước mảnh hồn cốt nhỏ bé này vậy mà liên kết đến hết toàn bộ xương cột sống của bản thân, tưởng một mảnh nhỏ như vậy thì chỉ phụ gia cho một khu vực như đốt sống cổ hoặc ngực thôi, không ngờ nó chạy dọc toàn bộ cột sống cơ thể cô, tiện lợi thật.

Hồn lực ngày càng dày đặc, cảm giác chướng được căng phồng lên, hồn cốt 20 vạn năm này có vẻ được cất giữ khá lâu, ý thức tàn niệm có lẽ bị đánh tan mất rồi, hấp thu không còn bị sự tra tấn từ linh hồn của hồn thú, ngược lại hồn lực từ mười vạn năm hồn cốt quá dồi dào, điều này làm cho hồn lực trong cơ thể cô bị lấn áp, cơ thể như một cái chai mà bị đổ vào một lượng nước lớn hơn dung tích có thể chứa của nó, cảm giác đau đớn toàn thân trải ra.

Gân xanh nổi lên, các tĩnh mạch hiện rõ trên lớp da trắng trẻo của Hình Na, dưới thời gian hấp thu lâu dài do lực căng kéo dài làm cho nó đổi sang màu hồng nhạt rồi hồng đậm, khuôn mặt tái xanh do phải chịu đựng quá nhiều hồn lực tải vào.

“R.ư ắc, hút vào” cảm giác đốt sống đầu tiên C1 được đập gãy ra mà nhìn vào xương cột sống của mình, Hình Na cảm giác đau đớn như ngàn cây kim đâm khắp người, chết tiệt đau thật, ai nói hấp thu hồn cốt đơn giản đâu, chui ra đây.

Ngay khi cơn đau đớn lên đến tột đỉnh, Dratini trứng đột nhiên loay động, từ trung tâm quả trứng nó hình thành một hang động màu đen, sẵn sàng hút hết long lực vào bên trong nó, phần còn dư lại thì từ từ thấm vào tế bào, cơ quan, đẩy mạnh chức năng cơ thể, tăng cường hoạt động thải độc và thúc tiến tiến hóa tế bào của Hình Na.

Cảm giác cơn đau đớn dịu dần, từng đốt sống tiếp theo cứ thế nhập vào người Hình Na, mỗi một đốt là một cơn tra tấn cực hình, C2, C3, ... T1, T2 các đốt sống kéo xuống phía dưới, ngay tại đốt sống ngực, nơi mà có liên hệ chặt chẽ tới tim cô cảm giác việc liên kết hồn cốt diễn ra thật chặt chẽ, có lẽ là vì tinh linh lực của Alvis giúp đỡ, cảm giác từ phần ngực xuống dưới thông thuận hơn nhiều.

Dratini trứng hấp thụ được lượng lớn long lực, hôm nay nó đánh chén được bữa ăn to đùng, hoa văn trên trứng ngày càng được in đậm hơn, rõ ràng trong mắt người thường, cái hang tại trung tâm nó vẫn hoạt động mãnh liệt, hút tất cả long lực từ hồn cốt của Hình Na vừa giúp nó vừa cải thiện cơ thể Hình Na.

Xung quanh môi trường bên ngoài cũng dao động không kém, hồn lực bao quanh Hình Na mà tụ tập lại, do lực hút từ trứng quá mạnh và nhu cầu to lớn nên kể cả hồn lực lẫn long lực bên ngoài cũng được nó ăn hết, không thừa chút nào.

Không biết trôi qua bao lâu, Hình Na cảm thấy dần được thả lỏng, cảm giác căng trướng nay đã dần biến mất, thay vào đó là sự cải thiện, sự hồi phục và sự thăng hoa, cảm giác tế bào tiến hóa đến một mức độ mới, khả năng chịu đựng tăng cao, nếu giờ cho cô hấp thu mười vạn năm hồn hoàn chắc cô cũng làm được, không nói Mã Tiểu Đào hồn hoàn thứ 6 là mười vạn năm, cô ở hồn hoàn thứ 5 là mười vạn năm thì coi như vượt bậc tiền bối rồi.

Cảm giác chữa trị cơ thể thật thoải mái, không biết từ bao giờ cô thả lỏng toàn thân, hấp thu xong cô lập tức tiến vào giấc ngủ mà không đoái hoài đến việc Dratini trứng có nở ra hay không.

Mãi cho đến chiều tối, trăng lên, cả bầu trời được phủ bởi các vì sao thì Hình Na mới tỉnh dậy, lúc này cô mới để ý tới Dratini trứng, không biết từ khi nào mà nó quay trở lại tinh thần hải của cô, dùng ý thức tiến vào, cô ngạc nhiên nhận ra rằng tinh thần hải của mình đã hình thành một hòn đảo nhỏ, có cây, có đất, có nước, tuy thiếu ánh sáng mặt trời nhưng như vậy là quá tuyệt, cứ như một thế giới riêng biệt vậy.

Tập trung vào sự tồn tại của quả trứng, Hình Na thất vọng mà nhìn thấy Dratini trứng vẫn chưa hề nở ra, tuy hấp thu một lượng khổng lồ hồn lực như vậy nó đã trở thành ngày càng mạnh mẽ và chân thực, nhưng không biết khi nào thì nó mới ra đời được.

“Hệ thống, khi nào thì Dratini trứng mới ra đời được?” Hình Na buồn chán hỏi thăm hệ thống, mặc dù cô biết dùng long lực áp trứng nhưng cứ vậy thì không biết năm tháng nào mới xong.

- Tích, Dratini trứng đã hấp thụ đủ long lực, kính xin ký chủ hoàn thành nhiệm vụ trưởng thành, Đánh giết long hồn thú.

Nhiệm vụ Đánh giết long hồn thú: Giết chết 50 con vạn năm long hệ hoặc có huyết mạch long hệ hồn thú, hấp thu tinh huyết long lực, cải thiện cơ thể, tình trạng 0/50, Khen thưởng: Dratini trứng ấp nở, Trừng phạt: Dratini trứng bị phá vỡ.

Nhìn thấy nhiệm vụ Hình Na ngạc nhiên, vạn năm long hệ hồn thú thì cô không sợ lắm, nhưng 50 con thì cô biết kiếm đâu mà tìm, chả lẽ đi diệt tộc người ta, vì sở hữu tiên hệ hồn lực nên Hình Na không lo lắng lắm, nhưng vấn đề là kiếm long hồn thú vạn năm ở đâu.

“Ra là muốn ập ra còn phải làm nhiệm vụ nữa, hèn gì!” Hình Na ồ ra khi nhìn thấy mục phần thưởng, xem ra cô còn cần phải đi vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm lần nữa đây, xem ra giúp đám Tôn Vũ và Dạ Phong tìm kiếm hấp thu hồn hoàn cũng tiện thể luôn, như vậy sẽ giúp cô hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa quen thuộc cách chiến đấu của đồng đội, để mọi người quen thuộc nhau hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: 1 tháng trôi qua, khảo hạch lên cấp ngoại viện

Sau khi hấp thụ xong hồn cốt, Hình Na vẫn theo quy luật thông thường mà tu luyện, giờ tuy cô khỏe rồi nhưng làm nhiệm vụ bây giờ không quá cần thiết nữa, hơn nữa chỉ còn 1 tháng nữa là Tiêu Linh và Dạ Vũ trở về, cô nhớ họ quá. (Tác cũng nhớ 2 bé loli này quá)

Suốt thời gian 1 tháng này, cô liên tục đi từ phòng 61 trở về phòng rồi từ phòng trở về, đôi khi rảnh rỗi thì bu lên chỗ đám Tôn Vũ Dạ Phong để uống rượu giải sầu, tình hình bang phái không có tiến triển mới, họ cần phải đợi Tiêu Linh và Dạ Vũ về rồi mới bàn, ngoại trừ việc xác định lập bang ở Tỉnh La Thành, khu vực này rộng lớn mà bang họ thì không cần quy mô rộng, chọn đại một nơi là được, dù sao họ đâu có ước mơ lớn lao như chấn nhiếp thiên hạ đâu, chỉ cần tạo ra một nơi là nhà là được rồi.

Buồn chán ngồi mở hệ thống cá nhân và võ hồn ra xem, ngồi tán gẫu với hệ thống cho đỡ buồn

“Hệ thống, mở ra giao diện cá nhân và võ hồn”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 13

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 44 (1100/600000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 44 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard)

Mấy tháng trời trôi qua mà cô chỉ lên được 1 cấp, xem ra khá chậm, không nhanh bằng cày nhiệm vụ.

“Hệ thống, nếu ta muốn học hồn đạo khí thì sẽ có giao diện hồn đạo khí chứ” Hình Na lười biếng nằm trên giường đắp chăn hỏi hệ thống.

- Tích, khi chủ hoàn thành chế tạo tự tay một món hồn đạo khí cấp 1 trở lên, hồn đạo khí hệ thống sẽ mở ra.

“Ôi, thật sao, hệ thống toàn năng thiệt đấy, nói theo cách khác nếu ta không ngừng chế tạo hồn đạo khí cày kinh nghiệm thì ta cũng sẽ trở thành hồn đạo sư cấp cao rồi” Hình Na bật dậy giật mình, vậy mà hệ thống này toàn năng dữ vậy, quả là điên cuồng con mẹ nó rồi.

“Cóc cóc” Âm thanh từ phía ngoài cửa vang lên, cô chủ quản lý ký túc xá gọi ra Hình Na, không biết có chuyện gì, Hình Na thay đồ gọn gàng rồi ra mở cửa, cô tò mò ngạc nhiên không biết là sẽ có chuyện gì.

“Có chuyện gì sao?” Hình Na nghiêng đầu, nét moe bắn ra tung tóe mà hỏi cô quản lý, nếu có lolicon ở đây sẽ phụt máu với vẻ dễ thương vô số tội của Hình Na.

“A.. a có 2 thằng nhóc bên ngoài tìm em đó, hình như tên là Tôn Vũ và Dạ Phong, em có quen không, họ đang đứng phía ngoài ký túc xá” Hơi choáng váng trước vẻ dễ thương thánh thiện của Hình Na, cô bật mũi lại, không được, cô chảy máu mũi mất, I yaaaa.

“A, đó là bạn của em đấy, cảm ơn cô” Vui vẻ khi biết họ đến tìm, cô cúi đầu cảm ơn, nhanh chóng đóng lại cửa, mang lên đôi giày vội chạy bay ra phía ngoài, để lại cô giữ phòng đang chết mê chết mồi với Hình Na, hai tay bật mũi, mắt tròn tròn lên, chết thật, kiểu này liệu cô có trở thành tội phạm quấy rối tình dục trẻ em không.

Không hề biết phía sau có một fan cuồng nhiệt trước nét đẹp của mình, cô phóng ra chào hỏi với Tôn Vũ với Dạ Phong.

“Yo, tình hình tu luyện sao rồi, thế nào, sao lại rảnh rỗi đến tìm em?” Hình Na cười thật tươi, mấy tháng qua họ đã làm quen với nhau rất thân, cô cũng mở lòng ra nhiều rồi.

“A ừm, anh đã lên cấp 50, còn tên Dạ Phong này vẫn còn ở trong ranh giới giữa 49 và 50, mà cũng sắp lên 50 rồi” Tôn Vũ cười cười, hiếm có cái anh

vượt Dạ Phong, tên khôn này lúc nào cũng dễ dàng tính kế được anh, hừ khổng chế hệ toàn một lũ đáng sợ.

“Hừm, tên này được có cái đẳng cấp hơn anh 1 cái mà nhón nháo hết cả lên, trẻ con thật” Dạ Phong khịt mũi coi thường, hơn ta có một cấp thôi chứ có gì đặc biệt đâu, cho ta 1 tuần nữa ta cũng lên cấp 50 cho coi.

“Cái gì cơ, người nói ai trẻ con!!!” Tôn Vũ lại một lần nữa bị khích, hai đứa lại lao vào vật lộn, thật là không biết gì để nói.

“Thế rồi, hôm nay sao đến đông đủ vậy, có chuyện gì sao?” Hình Na tò mò ngạc nhiên, tập trung đông đủ như vậy chả lẽ lại rủ đi nhậu (Bà uống rượu vừa thôi, mới tỵ tuổi đầu)

“Em quên rồi sao, hôm nay là ngày ngoại viện tổ chức cuộc khảo hạch thăng cấp năm 3 đó” Tôn Vũ tươi cười mà nói với Hình Na, con nhỏ này thật là, đến hôm nay mà nhóc này còn quên được.

“Điều đó có nghĩa là Tiêu Linh và Dạ Vũ em gái anh sẽ trở về, còn đợi gì nữa?” Dạ Phong cũng rất háo hức, anh cũng rất nhớ em gái nhỏ của mình, máu Sison nổi lên dồi dào.

“A, xin lỗi, xin lỗi, em quên mất, thôi, chúng ta đi thôi nhỉ?” Đến lúc này cô mới nhận ra hôm nay là ngày khảo hạch của ngoại viện, chắc xem ra cô đẳng trí quá, thật là, cô vội vàng nói với 2 người rồi lập tức xoay người chạy về phía học viện.

“Ây, vội thế, đợi bọn anh với” Tôn Vũ và Dạ Phong lập tức đuổi theo, con nhỏ này, mới vừa này còn không nhớ hôm nay là ngày gì, vậy mà vừa nhớ ra là lập tức bỏ 2 anh em bọn họ đi kiếm Tiêu Linh với Dạ Vũ, đau lòng quá man ơi.

Ba người đồng hành bay ra khỏi nội viện khu vực, chạy đến ngoại viện tại Đấu thú khu, nơi mà các hồn thú được nuôi dưỡng, cô có hơi nhớ khu vực này, nhờ đánh bại một con long hệ hồn thú một cách đơn giản mà Hình Na được đặc cách cho tham gia vào nội viện, giờ quay lại kỷ ức tràn về, thật hoài niệm.

“Ôi, bỏ cái mặt hoài niệm đó đi, em mới rời ngoại viện có 1 năm thôi, đừng có làm cái mặt như bà lão mấy chục tuổi nhớ quê hương” Tôn Vũ hắc tuyến chọc thủng cái tư tưởng hoài niệm của Hình Na.

“Hừ, kệ em” Ai nói cô là trẻ con, tuổi thực linh hồn của cô cũng được hơn 30 rồi, ở trái đất được gọi là gái ế rồi đó, cho cô hoài niệm tý không được sao, Hình Na tỳ khí nổi lên.

“Được rồi, được rồi, khu vực này không cho phép người ngoài đi vào, chúng ta lên bục quan sát trên kia đi, tiện thể xem 2 người Tiêu Linh và em gái anh tiến bộ thế nào” Dạ Phong đứng ra hòa giải, anh dẫn 2 người tiến lên một bục trên cao, trực tiếp nhìn xuống khu vực khảo hạch được, quả nhiên là phúc lợi nội viện có khác, sướng thật.

Cả 3 người đều hứng thú với sự tiến bộ của 2 đứa nhỏ, một cường công, một phụ trợ thích hồn đạo khí, nếu vận dụng tốt thì cả 2 đều là sát khí cường lực, để cho bọn họ xem đi, sự tiến bộ của mấy đứa.

Lần trong đám học viên năm 2 đang chuẩn bị khảo hạch lên năm 3, một cô bé tóc đỏ và một cô bé tóc đen đang đeo kính lẫn vào trong đám người, họ nhìn về phía Hình Na đám người mà nắm chặt tay.

“Tiêu Vũ, cho họ thấy chúng ta mạnh mẽ thế nào nào!” Tiêu Linh kiên cường và cười tự tin, trận chiến này, cô sẽ cho họ thấy bọn cô đã tiến bộ đến nhường nào.

“Ừm, đi thôi!” Dạ Vũ gạt đầu, 1 năm trôi qua, bọn cô đã tiến bộ vượt bậc, Hình Na, cẩn thận đi, bọn này sẽ sớm ngày đuổi kịp bước chân của cậu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: 5000 năm hồn thú, Tiêu Linh ứng chiến

Trong cuộc khảo hạch thăng cấp năm 3 này, Ngôn Thiệu Triết lão sư cũng có quan sát trận đấu, phía dưới học sinh thấy sự có mặt của ông mà cảm thấy vinh dự, có một số người hưng phấn muốn thể hiện tài năng của bản thân, có người lại lo sợ làm không tốt, nói chung là bầu không khí rất sôi động.

“Hôm nay chúng ta sẽ làm bài sát hạch thăng cấp học viên, những ai có điểm thấp hơn 200 sẽ bị loại ngay lập tức, điểm cao nhất của các em là 300, đã học ở học viện hơn năm gần 2 năm trời, mọi người ai cũng biết thực lực bản thân ra sao, bài sát hạch này chủ yếu là kiểm tra khả năng thực chiến và thực lực của các em, quy luật không khác gì cuộc sát hạch lên năm 2” Vị lão sư dẫn đầu chịu trách nhiệm cho cuộc sát hạch lên tiếng thông báo về cuộc sát hạch.

“Năm ngoái chúng ta đã kiểm tra với mức độ trăm năm hồn thú và ngàn năm hồn thú, năm nay chúng ta chỉ kiểm tra với mức độ ngàn năm hồn thú trở lên, từ 1000 đến 5000 năm hồn thú, mỗi cấp bậc hồn thú sẽ có một mức độ đánh giá điểm khác nhau, không phải cứ chọn hồn thú niên kỷ cao là sẽ được điểm cao, hiểu được thực lực bản thân và thực lực đối thủ cũng rất quan trọng, hơn nữa phụ trợ hệ cũng phải tham gia chiến đấu, không nhất thiết

phải đánh bại hồn thú, chủ yếu là biểu hiện của các em, các lão sư lâu năm có kinh nghiệm dày dặn sẽ chấm điểm cho các em, mọi người hãy suy nghĩ cho thật kỹ, chúng ta bắt đầu khảo hạch, 10 phút sau chúng ta sẽ bắt đầu chiến đấu với hồn thú” Nếu ra quy luật của cuộc sát hạch, độ khó so với năm ngoái tăng hẳn, nếu là thiên tài như Hình Na hoặc Dạ Phong thì không hề có độ khó gì, nhưng với mấy đứa năm 2 mới hồn tôn, bắt bọn họ đấu với ngàn năm hồn thú là hơi khó, chưa kể là đánh hồn thú niên kỷ thấp điểm sẽ thấp hơn bình thường.

Các học viên đang xì xào, họ đang suy tính xem thực lực của mình đánh với hồn thú niên kỷ cỡ bao nhiêu là vừa, trong số đang suy nghĩ đó, có 2 cô bé nổi bật, họ không hề lo nghĩ, có vẻ như ngay từ khi lão sư bắt đầu nói, họ đều đã xác định mục tiêu của mình rồi.

“Hừm, xem ra Tiểu Linh và tiểu Vũ đều trưởng thành và chừng chặc hơn rồi” Hình Na cười hiền lành nhìn 2 cô bé phía dưới, không nói đến thực lực, chỉ cần nói đến tâm lý bình tĩnh trước khó khăn, 2 người đã được giám khảo đánh max điểm.

“Hahaha, đúng thật, không phải lão sư đã nói là cuộc sát hạch đã bắt đầu rồi sao, việc nói 10 phút cho bọn họ suy nghĩ cũng là một phần trong cuộc sát hạch này, biểu hiện và thái độ của bọn họ đều nằm trong tầm quan sát của các lão sư, đám mà đến tận bây giờ còn chưa suy nghĩ ra mình nên đánh hồn thú nào chắc chắn điểm sẽ không cao lắm” Dạ Phong đề ý thấy tầm mắt của các lão sư từ này đến giờ vẫn liếc về phía đám nhóc kia, thật là, một bọn ngốc ngây thơ, có suy nghĩ cũng nghĩ trong lòng, để lộ ra mặt có phải bị ngu không.

“Êu, mấy thầy cô chơi ác thật, cơ mà đúng là trong một trận chiến thực sự, sẽ chẳng ai cho bọn chúng thời gian suy nghĩ xem mình sẽ đánh với ai, việc lựa chọn vừa là vận khí vừa là quyết đoán suy luận, hơn hết, nếu cậu có thực lực đủ mạnh để không nhìn cuộc sát hạch thì, đó là tiêu chuẩn cao nhất mà các lão sư chấm điểm” Tôn Vũ cảm thấy mấy lão sư này toàn là đám ma quỷ, chơi vậy mấy bé cừu nhỏ bé này sao đuổi kịp suy nghĩ của mấy lão già này được.

“Được rồi, gần hết 10 phút rồi, xem bọn họ đánh nhau thế nào đi” Hình Na quay trở lại vấn đề chính, phán đoán và suy luận có tầm ảnh hưởng lớn, nhưng dù thế nào đi nữa thì thực lực và khả năng chiến đấu mới là cái gốc căn bản, không thể nào bỏ quên được, giờ thì xem đám nhóc này thể hiện thế nào.

3 người tập trung lại tầm nhìn về phía đám nhóc năm 2, lão sư bắt đầu dẫn các học viên chia ra làm 5 nhóm, trong đó Tiêu Linh và Dạ Vũ lần lượt ở trong nhóm 2 và nhóm 4, bọn họ không ở trong cùng một nhóm, nhưng may mắn là không cùng một lượt, vậy nên đám Hình Na có thể từ từ xem xét thực lực từng người.

Bắt đầu với những người phía trước, bọn họ có người chọn ngàn năm hồn thú, niên kỷ thấp nhất, tất nhiên cũng có người bạo đánh chọn hồn thú 5000 năm.

Kết quả với bọn họ hiển nhiên là 1000 năm hồn thú niên kỷ quá thấp, điểm chỉ vón vện trong vòng 200, người may mắn thì qua, còn người dưới 200 điểm thì lập tức bị đuổi khỏi học viện.

Đối với những người khiêu chiến 5000 năm hồn thú niên kỷ, có người thắng được nhưng rất vất vả, có người đánh lâu dài, có người quá yếu đánh không nổi phải được lão sư cứu ra, mỗi người mỗi mức điểm, nhưng hầu hết những người chiến thắng hồn thú niên kỷ này đều được giữ lại, mặc dù điểm cho không được cao nhưng cũng trong vòng an toàn, những người đánh thất bại cũng không phải bị loại hết, có những người ứng chiến trong phạm vi thực lực của họ, tuy thua cuộc nhưng họ cũng khiến hồn thú ăn thương tổn đau đớn, tất nhiên là điểm của họ vẫn bị trừ vì lựa chọn đối thủ vượt tầm kiểm soát của bản thân, tuy vậy nhưng vẫn được giữ lại.

Sau tầm 40 phút trôi qua, các học viên thi sát hạch cũng được 1 phần 5, số lượng còn lại cũng đang rất hồi hộp, nhóm Hình Na hướng tầm nhìn của mình sang nhóm 2, nơi mà có Tiêu Linh, xem xem cô biểu diễn ra sao.

“Học viên tiếp theo, Tiêu Linh đến từ lớp 1” Âm thanh lão sư vang lên, một cô gái tóc đỏ chen trong đám người đồng đức bước ra, khuôn mặt dễ thương lại không kém phần xinh đẹp thành thực, mái tóc được buộc thành tóc đuôi gà màu đỏ rực như lửa, màu tóc này rất giống Tôn Vũ.

“Lão sư, em lựa chọn hồn thú 5000 năm” Tiêu Linh không cần suy nghĩ, cô muốn cho Hình Na thấy sự tiến bộ của mình, tất nhiên là cô lựa chọn hồn thú cấp cao nhất, hơn nữa trong ánh mắt đầy tự tin đấy, Hình Na thấy được rằng cô có đủ thực lực để duy trì sự tự tin của mình.

Đưa cặp mắt nhìn về phía Hình Na, sau đó Tiêu Linh hướng tầm nhìn về con hồn thú mà mình sắp phải chiến đấu, hồn thú dạng hổ, Cực Cốt Hổ, một loại hồn thú táo bạo có khả năng cận chiến cực mạnh, hơn hết thân thể được bao phủ bởi xương và ranh năng cực cứng, đối với cận chiến như cô thì đây quả là đối thủ trời định.

“Hừm, hồn thú này khó nhằn với Tiểu Linh đấy!” Hình Na đánh giá thực lực của hồn thú, loại hồn thú này rất mạnh, trong mấy lần đi làm nhiệm vụ, cô cũng từng gặp qua một lần rồi, tuy niên kỷ chỉ là trăm năm nhưng khả năng oanh tạc và phá hủy cực cao.

Từ chính giữa, Tiêu Linh đập hai tay lại với nhau, xung quanh tỏa ra khí tức của lửa ngập tràn, dùng tay phải kéo ra một thanh trường thương từ bàn tay trái, Tiêu Linh xoay vờn của mình bộc lộ uy thế và nguyên tố hỏa mạnh mẽ, cô chia cây thương về phía con hồn thú và nói

“Đến đây nào, mèo con”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Đánh bại, Cuồng dã Tiêu Linh

“Ầm” âm thanh của tiếng công chuông được mở ra, một con hồ to lớn với khắp thân được bao phủ bởi xương cốt, chỉ nhìn không là biết nó có lực phòng thủ và khả năng oanh tạc to lớn đến thế nào.

Ấy vậy mà cô bé nhỏ đứng trước con hồ không hề lo sợ, khuôn mặt tươi cười khiêu khích, tay trái đưa lên vẫy vẫy đối phương.

Cực Cốt Hồ với cặp mắt màu đỏ máu, hàm răng to lớn và cặp răng nanh sắc bén, nó bị Tiêu Linh khiêu khích mà lao vào cắn xé, một sinh vật nhỏ bé hạ cấp như vậy mà dám khiêu khích nó, con bé này, tuyệt phải cắn chết cô ta.

“Hừm, xem ra hồn thú ngàn năm có khác, tuy có ý thức riêng nhưng vẫn dễ bị khiêu khích quá nhỉ?” Tiêu Linh cười thầm, con hồn thú này hoàn toàn bị cô kích cho nổi điên mất rồi.

Căn khoảng cách cho đến khi Cực Cốt Hồ lao gần về phía Tiêu Linh, bốn cái hồn hoàn sau lưng sáng lên, vàng, vàng, tím, tím, bộ hồn hoàn tiêu chuẩn, không ngờ trong 1 năm qua cô bé này vậy mà đuổi kịp bước tiến của Hình Na, giờ Tiêu Linh đã là chuẩn hồn tông 4 hoàn, xem ra đây là lí do mà cô hoàn toàn tự tin nhỉ

“Hỏa diễm thiêu đốt” hồn kỹ đầu tiên của Tiêu Linh sáng lên, thanh thương bốc lửa, Tiêu Linh không trực tiếp đối đầu với Cực Cốt Hồ, mà cũng không ai điên đi đánh trực diện nó, cô lợi dụng việc hồn thú này có thân thể to lớn, đã phóng lao thì theo lao, cô một chân bước ra bên trái, dùng cây thương đập xuống sàn một phát, vì sàn của đấu thú khu là mặt đất nên rất dễ phá vỡ, đòn đánh của Tiêu Linh tạo ra một cái hố to, sau đó cô bật người ra sau đợi con hồn thú.

Quả nhiên đúng như dự đoán của Tiêu Linh, loại hồn thú có thân thể to xác này rất khó điều khiển tốc độ bản thân, phát hiện phía trước là hố nhưng không thể tránh khỏi, hai chân nó lỡ bước vào phía bên trong, không còn là một mặt phẳng để tiếp tục lao tới, nó bị quán tính và phản lực đập ngược lại, cái hố bị rách thêm càng to.

“Ha ha, quả nhiên súc vật vẫn là súc vật, thật là ngu xuẩn” Tiêu Linh cười phóng khoáng, tranh thủ lúc con hồn thú bị địa hình làm choáng, cô không ngu gì mà để lỡ cơ hội trời cho này, mà thực chất là cơ hội cô tạo ra.

“Hỏa diễm thiêu đốt + nhất kích lân lực” cây thương trở nên có thể co giãn, tuy nhiên vẫn giữ được lực công kích bén nhọn, búng vào tầm nhìn tốt và cách phán đoán chính xác, Tiêu Linh phóng thương vào ngay dưới vùng mấp lưng trái cho nó một đâm ngay giữa hai mảnh xương.

Con Cực Cốt Hồ hoàn toàn không đau, nó coi thường đòn tấn công của Tiêu Linh, thân thể nó được bao phủ bởi xương nên hoàn toàn không cảm giác được nỗi đau từ cây Hỏa Lân Thương của Tiêu Linh, nhưng mà nó sai rồi, sai hoàn toàn luôn rồi.

“Ngu xuẩn, vậy mà lại càng để lộ hàng phòng ngự của mình” Tiêu Linh lạnh lùng nhìn đối phương, dùng tay tạo ra một lực xoắn, cô cho cây thương của mình xoắn ngay giữa khúc kẹp 2 thân xương, cơ thể hồn thú là da thịt cho nên dù thế nào thì giữa các mảnh xương cũng phải có khoảng hở, bằng lực đạo cực mạnh cô kéo banh 2 mảnh thân xương ra rồi cho nó một đâm vào điểm yếu hại kích nó bay ra ngoài

“Róooooooooong” Âm thanh gào lên đau đớn, việc xương cốt của nó bị kéo ra đã tạo cho nó cơn đau to lớn, chưa kể Tiêu Linh cạy bước mà đâm thẳng vào thân da thịt của nó nữa, đau đớn đến điên cuồng, nó cắn răng đứng muốn lao vào tấn công nhưng e ngại vì đòn lửa hồi nãy, tốc độ có giảm xuống một tý để dễ điều chỉnh phương hướng.

“Hừm, xem ra có biết rút kinh nghiệm đấy” Tiêu Linh cười lạnh, nhưng mà giảm tốc độ xuống? vừa hợp ý cô, bản thân là cường công, so với việc đọ sức mạnh thì cô không hề sợ đâu.

Bây giờ đến lượt Tiêu Linh tiến lên phía trước, cô dẫn động bắt đầu hồi 2 cuộc chiến, con hồn thú bất ngờ trước sự lao tới của cô, tuy nhiên nó phản ứng rất nhanh, hàm răng nanh dài ra, xương cốt toàn thân bỗng trở nên sắc bén hơn bình thường, nó sẵn sàng chờ đợi Tiêu Linh lao tới để cắt nát thân thể cô.

“Hồn kỹ thứ 3: Lân bom bạo tạc”

Hồn hoàn thứ 3 sau lưng Tiêu Linh sáng lên, cô cười đều nhìn về đối phương, muốn cô đối diện trực tiếp đánh với nó, nằm mơ đi.

Đầu cây thương hóa sáng màu đỏ cam, Hỏa Lân Thương va chạm với Cực Cốt Hồ, phần xương nó dài cản lại cây thương của Tiêu Linh, nhưng đúng như hồn kỹ của Tiêu Linh, đầu phía võ hồn của cô phát sáng lên, bạo tạc.

“Oành” âm thanh to lớn phát ra, khắp thân con hồ là lửa, sân trường bị hồn kỹ của Tiêu Linh làm cho nóng rực, vì sở hữu nguyên tố cấp cao, cô bộc phát như vậy làm cho đối phương vừa không thể phòng ngừa vừa phải chịu tổn thương cơ thể.

Vì hỏa lực bao phủ toàn sân làm Cực Cốt Hồ chịu một phần tổn thương, nhưng nó không hề e ngại mà lao tiếp thẳng phía Tiêu Linh, có vẻ đòn vừa rồi không làm nó gục ngay được.

“Ây da, phòng ngự quả là mạnh thật, nhưng mà phủ bởi lửa xong rồi thì đến lượt chị mày phát uy đây” Tiêu Linh không quá bất ngờ trước việc đối phương không bị thương quá nặng, mà vốn dĩ cô cũng ngửa trước được điều này rồi, đòn vừa rồi cũng không phải đòn kết thúc.

Phát hiện xương cốt từ hai vai con hồn thú dài ra tính đâm cô, Tiêu Linh bật cười sảng khoái.

“Hồn kỹ 1 + 2 + 4: Hỏa điểm thiêu đốt, Nhất kích lân lực, Địa ngục hỏa kích”

3 hồn kỹ một lúc được sử dụng, thời gian được canh cực chuẩn, không có một tia sơ hở, bằng vào khả năng dùng thương cao siêu, cô né được hai đòn tấn công, dùng thương đỡ cặp răng nanh tính cắn vào người cô, vì xung quanh là lửa nên hồn kỹ đầu tiên được kích hoạt cực nhanh, xoáy thương lợi dụng hồn kỹ thứ 2 và 4, cây thương của cô có thể thay đổi giống như roi xuyên thẳng vào trong miệng con hồn thú.

“Ha ha, đối với hồn thú được bao phủ xương toàn cơ thể, không phải bụng và mắt là 2 điểm yếu duy nhất, trực tiếp tấn công vào miệng cũng là một cách cực tốt” Hình Na đám người ở trên vỗ tay liên tục, cô bé này quả là thông minh.

Hỏa điểm bùng trở thành màu xanh dương đậm huyền bí, theo màu sắc thì hỏa điểm màu xanh có nhiệt độ cao hơn lửa màu đỏ, xem ra đòn tấn công này của Tiêu Linh không phải dạng vừa, cô đâm thẳng xuyên qua cơ thể Cực Cốt Hồ, chẻ nửa cơ thể đối phương và quăng đối phương ra ngoài.

Cuồng dã, Mạnh mẽ, đầy trí tuệ, đây là ấn tượng mà Tiêu Linh mang lại cho các thầy cô ở đây, quả là một thiên tài đầy tiềm năng.

“Thắng rồi” Tiêu Linh giờ cây thương lên tỏ vẻ nguy hiểm, chết thật, đám nhóc giờ này thích dùng cách này thể hiện ngầu lòe ghê thật, mà mặc dù nó có hiệu quả to lớn thật, các học viên khác trầm trồ nhìn cách cô chém giết 5000 năm hồn thú một cách tron tru, suốt quá trình không có một chút lo lắng hay dừng lại, khả năng phán đoán và tinh thần thật kiên cường.

“Điểm số 290, học viên Tiêu Linh, vì cô đánh giết hồn thú của học viện nên phải chịu phạt nộp tiền bồi thường” Âm thanh đánh giá vang lên, thiên tài là thiên tài, nhưng mà ra tay mạnh đến nỗi giết chết hồn thú thì bồi thường vẫn phải bồi thường.

“Ê, phải bồi thường sao ạ?” Tiêu Linh bị một gáo nước lạnh tạt vào người, ây da lạnh quá, ví tiền của cô a, hu hu hu

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Cảm xúc của Tiêu Linh, đến lượt Dạ Vũ

Tiếng trầm trồ khắp toàn sân, mọi người ngạc nhiên cô bé tóc đỏ đã có thể hoàn thành cuộc sát hạch với mức khó cao nhất, 5000 năm hồn thú mà Tiêu Linh có thể đánh bại dễ dàng, quả nhiên là cô đã tiến bộ nhiều rồi.

Trước vô số ánh nhìn của mọi người, Tiêu Linh quay lại nhìn về phía Hình Na, cô há miệng ra nhép vài chữ, tuy không nghe được âm thanh, nhưng Hình Na có thể đọc được chúng

“Đuổi kịp cậu rồi” Đó là những gì mà Tiêu Linh nói, xem ra cô bé này đã bỏ ra rất nhiều sức lực để trở nên mạnh mẽ hơn, trưởng thành hơn.

Tại phía bục quan sát, Hình Na cười thật tươi, cô cũng đáp lại lời của Tiêu Linh, “Cậu làm rất tốt, vất vả rồi” chỉ một câu đơn giản để động viên, không phải điều gì to lớn, nhưng như vậy lại là một sự công nhận to lớn của ngọn núi mà Tiêu Linh không nhìn thấy được đỉnh, của một cô gái mà cô thậm chí còn không nhìn thấy được bóng lưng, nay được công nhận, cảm xúc trong Tiêu Linh trào ra.

“Hức hức” Không nhịn được nước mắt, những giọt lệ cứ thế tuôn trào, hức, chết tiệt, cô không tài nào ngăn cản được, làm sao đây.

Nhớ đến những lúc phải học mẩu rên luyện, bị đánh đập đến nỗi thâm tím, cơ thể đau nhức đến độ không di chuyển được, một tín niệm trong cô bùng lên, cô không được bỏ cuộc a, vì tiểu Na, vì tiểu Vũ, cô quyết không được gục ngã tại đây.

Không biết trải qua bao nhiêu gian nan, vật lộn với cái chết và sự sống, tại những nguy hiểm tột cùng bao vây, cô Tiêu Linh trở nên ngày càng trưởng thành hơn, cô tự tin rằng cô của bây giờ không còn là vật cản đường như năm trước nữa.

Suốt một năm trời, Tiêu Linh học được rất nhiều thứ, không chỉ đơn giản là đánh nhau thôi đâu, cô còn biết tính toán, biết canh góc, biết suy nghĩ, biết bình tĩnh hơn. Mọi thứ dần được hoàn thiện, cô học được không chỉ là thực lực, khả năng chiến đấu mà cô trưởng thành hơn về tâm trí, về nhận thức.

Lỗi suy nghĩ cố chấp và trẻ con của cô nay đã bị đánh vỡ, Tiêu Linh nhận ra tình cảm của mình đối với Hình Na không còn là tình yêu, nó chỉ là sự ngưỡng mộ, đối với một thứ gần với bản thân lại có khả năng che chở, bảo bọc, cô cảm thấy Hình Na làm một chỗ dựa rất tốt, nhưng đó không phải là yêu. Khi nhận ra thực lực của cả 2 cách nhau quá xa, cô biết rằng cả đôi này 2 người cũng không thể với tới nhau, lúc này không còn cách nào khác ngoài việc chấp nhận sự thật.

Đôi lúc thức dậy trong màn đêm, cô từng khóc rất nhiều, khóc đến mức nước mắt cô cạn khô, nhưng cô vẫn phải cố gắng đứng lên, không phải vì mọi người, cũng không phải vì bất cứ một thứ nào khác, cô không cao thượng đến vậy đâu, cô Tiêu Linh chỉ là một con nhóc ích kỷ, cô cố gắng là vì bản

thân cô, cắn chặt răng nước mắt ứa trào, cô vẫn phải đuổi theo cái hình bóng xa vời kia.

Luyện tập, luyện tập, đánh nhau, đánh nhau, chuỗi công việc liên tục mà cô phải làm, không còn là một cô bé tính nghịch háu chơi, nhảm chán và hay lười biếng nữa, cô trở nên có trách nhiệm hơn, cô học tập thương kỹ, học tập cách vận dụng hồn lực, học cách đánh nhau, học sự phán đoán, học sự liều lĩnh, cô học, học hết tất cả mọi thứ, đó là tất cả những gì cô cần phải làm.

Mọi sự chuẩn bị cũng chỉ vì dành cho ngày hôm nay, cô muốn chứng minh rằng bản thân mình đủ trưởng thành rồi, đủ mạnh mẽ để có thể cùng người đó làm đồng đội rồi.

Việc tỏ ra tự tin đối với Tiêu Linh cũng khó lắm chứ, áp lực đè lên cô rất nặng, nhưng bản thân cô cần phải làm, đứng trước đám đông trong thâm tâm cô vẫn còn lo lắng, vẫn sợ hãi, liệu bản thân cô chưa đủ tốt thì sao? bản thân cô chưa đủ khả năng để đứng bên họ thì sao? Những câu hỏi từ trong đầu cứ tràn ra.

Cho đến khi nhìn cặp mắt cổ vũ của Dạ Vũ, nụ cười tươi của Hình Na cô mới nhận ra, A, mình lo nghĩ quá nhiều rồi.

Lúc cô được Hình Na mỉm cười thừa nhận, trong trái tim cô, bức tường ngăn cách cả 2 như bị phá vỡ, “rắc rắc” âm thanh của cái xác củ kín, cái xác của sự lo lắng bị lột ra, cô Tiêu Linh, giờ đã khác rồi.

Nước mắt nhịn không được cứ tuôn trào, khóc đến mất hết cả hình tượng, Dạ Vũ phải lao ra để đưa cô vào trong.

“A, thật mất mặt, mình đã muốn tỏ ra oai phong vậy mà!” Tiêu Linh vừa nói vừa lau nước mắt, giọng nói nghẹn ngào và xúc động vẫn chưa mất, rốt cuộc thì cậu đã được thừa nhận.

“Ừm, tốt quá rồi, tốt quá rồi” Dạ Vũ đưa Tiêu Linh ôm vào lòng ngực, xem ra một phần nào đó của Tiêu Linh vẫn còn trẻ con, cô đã cố gắng nhiều rồi, giờ thì khóc đi.

Dạ Vũ cười cười, cô biết rằng tiêu Linh rất cố gắng, đạt được ngày hôm nay ai cũng phải bỏ ra rất nhiều cố gắng và công sức, cô cũng không hề yếu đuối như ngày xưa nữa đâu, giờ đây cô đã trở thành một phụ trợ hồn sư vừa có thể công phòng, vừa có thể gia tăng chúc phúc.

“Hãy, thật là, có một người bạn như tiêu Na, xem ra chúng ta còn phải cố gắng dài dài, nào Tiêu Linh, cậu đã chiến thắng rất đẹp, giờ hãy lau đi nước mắt và ngưỡng đầu lên tự hào, mọi người đều rất ngưỡng mộ cậu đấy, giờ cậu rất đẹp” Dạ Vũ xoa đầu Tiêu Linh mà nói, cô cần phải cho Tiêu Linh tự hào về bản thân mình, cậu ấy đã làm rất tốt, giờ là lúc cậu ấy cần phải đứng thẳng lưng, ngực ưỡn ra tự tin trở về, chứ không phải ngồi đấy khóc.

“Tiêu Vũ, cảm ơn cậu” thủ thỉ một tiếng nho nhỏ, Tiêu Linh đứng dậy, gạt đi những giọt nước mắt còn sót lại, cố gắng tỏ ra mạnh mẽ, cô bước trở về hàng.

Trước khi quay về Tiêu Linh còn không quên quay lại nói với Dạ Vũ “Tiêu Vũ, cố lên, cho mọi người thấy thành quả của mình đi, tớ đã tỏa sáng đủ rồi, giờ đến lượt cậu đó” Tiêu Linh cười thật tươi, răng nanh nhỏ hiện ra, dù cho đôi mắt cậu còn đỏ hoe nhưng cảm xúc hạnh phúc đó, mọi người đều thấy rõ mà.

“Ừm, biết rồi, giờ đến lượt tớ” Đưa tay ra vẫy vẫy tạm biệt, giờ đến lượt cô cho mọi người thấy thành quả của mình, cô, Dạ Vũ, đến đây.

Lão sư quản lý cuộc sát hạch đến trước mặt Dạ Vũ hỏi “Dạ Vũ, trò muốn chọn hồn thú niên kỷ bao nhiêu?” bằng một giọng từ ái, vị lão sư này không quá vội thúc dục Dạ Vũ, cô bé này là phụ trợ hệ hồn sư, hơn nữa từ cách hành xử thì biết rằng cô bé này là một đứa nhỏ tốt, có tiềm lực sau này, nếu có tài năng mà tâm địa xấu thì cũng vứt đi, bằng hành động như một người chị, không hiểu sao mà Dạ Vũ được sự tán thành của lão sư.

“3000 năm hồn thú, lão sư” Dạ Vũ không hề ngập ngừng mà nói ra mức độ mà cô muốn tham gia, đẳng cấp này phù hợp với khả năng oanh tạc của hồn đạo khí mà cô đang mang.

“3000 năm, em có chắc không, một phụ trợ hồn sư thì cách tính điểm khác với các hệ khác, em có thể chọn 1000 năm hồn thú, như vậy sẽ an toàn hơn, đặc biệt đối với phụ trợ hệ bọ thầy cũng chỉ kiểm tra cách bọ em di chuyển và tìm cách bảo vệ bản thân thể nào thôi” Vị lão sư ngạc nhiên trước con số mà Dạ Vũ đưa ra.

Lắc lắc đầu, Dạ Vũ nói “Em không muốn làm một cái bình hoa di động phía sau, em muốn trở thành một phụ trợ có thể tự bảo vệ bản thân, vì vậy em sẽ chiến đấu” bỏ mặc lời nhắc nhở của lão sư, cô muốn thách chiến 3000 năm hồn thú, cô muốn chứng tỏ phụ trợ hệ cũng rất mạnh.

Không còn cách nào để ngăn cản, ông đành mặc kệ để cô bé này khiêu chiến 3000 năm hồn thú, tuy hơi nguy hiểm nhưng ông sẽ quan sát thật kỹ, nếu có bất cứ bất trắc gì ông sẽ lập tức lao ra cứu cô ngay.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Chiến đấu, bá đạo phụ trợ hệ

Đối mặt với việc phải chiến đấu với hồn thú niên kỷ cao tận 3000 năm, Dạ Vũ không hề tỏ vẻ lo lắng, cô hoàn toàn tin tưởng vào thực lực mình, không phải cô tự cao tự đại, mà là cô có năng lực đề tự tin.

“Được rồi, mở lòng của hồn thú 3000 năm ra” Lão sư hơi lo lắng mà kêu mở lòng, đối chiến với 3000 năm hồn thú, một phụ trợ hệ năm 2 chuẩn bị lên năm như cô gái bé nhỏ này, liệu có làm được không.

Không quan tâm đến tầm mắt của người ngoài, cô là cô, cô là Dạ Vũ, một phụ trợ hệ độc nhất, cô muốn đánh bại mọi quan điểm lạc hậu về phụ trợ hệ của cô, tôi sẽ cho tất cả mọi người thấy, một phụ trợ hệ đáng sợ thế nào.

“Triệu hoán vũ hồn” Nhắc cặp kính mắt lên, Dạ Vũ thông thả triệu hoán ra Bách Biến Hoa, vũ hồn phụ trợ của bản thân.

Đứng yên đợi cho con hồn thú lao vào bản thân, nhìn vào hình thể đầy lông lá, cơ thể thật nhiều thịt, to béo đến đáng sợ, hồn thú này là?

“Xích Kiểm Trư, một loại hồn thú bằng thuộc tính, nếu mà em là tiểu Vũ thì không cần phải lo lắng, em có trực tiếp dùng vũ hồn thuộc tính đánh bại đối phương, còn bản thân tiểu Vũ, không biết liệu cô ấy sẽ làm gì đây?” Hình Na tò mò thú vị đợi màn biểu diễn của Dạ Vũ, trận phía trước Tiêu Linh đã gây cho cô bất ngờ cực lớn, không ngờ cô bé này tiến bộ lớn đến vậy, nếu đem cô so sánh với đội hình Sư Lai Khắc thật quái mới, năng lực tác chiến của Tiêu Linh thậm chí không kém gì Từ Tam Thạch hay Bối Bối đâu.

“Gào rống” Âm thanh của con Xích Kiểm Trư gầm lên to khủng khiếp, nó đang bày tỏ thị uy của bản thân, nhìn đối thủ trước mặt mình chỉ là một con bé nhỏ xiu ngu ngốc, nó khịt mũi coi thường.

“Ồ, có vẻ thú vị, khinh thường ta, vậy chờ cạp đất ăn đi” Dạ Vũ ngạc nhiên trước biểu tình đầy nhân loại hóa, cả khuôn mặt khinh thường cũng hiện rõ trên mặt con trư này, quả thật là vừa buồn cười mà vừa nổi giận, chắc, làm sao đây, cô muốn băm xác con thú to xác này quá.

Không di chuyển gì nhiều, Dạ Vũ đứng đó, bước vài bước quan sát đối phương, con hồn thú có những đặc điểm gì, tính cách ra sao, đặc điểm tứ chi, cơ thể dày đặc như vậy chứa cái gì, những nguy hiểm có thể xảy ra, điểm yếu hại bao gồm?

Một loạt các câu hỏi được đặt ra, cặp mắt tím như pha lê liên tục lướt dọc lướt ngang nhìn con hồn thú thật kỹ, muốn đấu một trận, tìm hiểu kỹ đối thủ là một cách khôn ngoan, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.

“Grừ” Con Xích Kiểm Trư bị nhìn đến nổi nổi cả da gà, nó rợn người, không ngờ nhân loại bé nhỏ này lại cho nó có cảm giác bị nhìn thấu toàn thân, đây không chỉ là quan sát như hồn kỹ thám trắc của Vũ Hạo, đây là một loại nhìn kỹ và phán đoán giống hệ không chế của Dạ Phong, quả là 2 anh em, họ có thể phân tích mọi đặc điểm của đối thủ để làm lợi thế cho bản thân.

Khổng chế không được con trư trong người, tên nhân loại này vậy mà dám đứng yên một chỗ, coi thường nó sao, Xích Kiểm Trư nổi giận lao thẳng về phía Dạ Vũ, tốc độ di chuyển của nó rất chậm, nhưng mà, dưới chân nổi lên băng giá.

“Hồn đạo khí, giáp chân, phản trọng lực” Phát hiện đối phương đột nhiên tăng tốc, lợi dụng băng giá dưới chân, Xích Kiểm Trư đột nhiên tăng tốc cực nhanh, dùng hàm răng nanh sắc bén của nó tính gặm nuốt Dạ Vũ, nhưng cô kịp thời bật hồn đạo khí dưới chân, lập tức buff cho bản thân tốc độ tăng phúc sau đó kèm theo năng lực phản trọng lực, Dạ Vũ bật người nhảy lên cao.

Không nhìn thấy con mồi, Xích Kiểm Trư hoang mang, không phải là con nhóc lúc này vừa mới đứng đây thôi mà, con hồn thú loay hoay kiểm tung tích của Dạ Vũ, đột nhiên một con gió thổi lên “vù vù” làm tập trung sự chú ý của nó lên phía trên.

“Ha ha, quả nhiên là ngu xuẩn” “Phọt” Âm thanh của kiếm đâm vào trong mắt của Xích Kiểm Trư, Dạ Vũ thoải mái gây ra sát thương cực đại cho hồn thú, âm thanh lúc này cô tạo ra để kéo sự chú ý của nó về phía trên.

“Công nhận canh thời gian chuẩn thật, từ lúc tạo âm thanh của gió cho đến lúc con hồn thú quay đầu về phía trên, tiểu Vũ lập tức cho nó một đòn xuyên qua lớp phòng ngự dày một cách nhẹ nhàng” Hình Na trầm trồ ngạc nhiên.

“Quả nhiên là anh em, đáng sợ như nhau” Tôn Vũ nổi da gà, cảm giác đối phương nằm trọn trong vòng tay đối thủ, cảm giác cực đáng sợ.

“Tốt lắm, tiểu Vũ, làm tốt lắm, không hổ là em gái anh” một tên Siscon thoải mái kêu gào như fan hâm mộ cuồng nhiệt, chết tiệt, đừng ai nói họ quen cái tên này.

Con hồn thú rống gào đau đớn, nó cựa quậy, tính lợi dụng khoảng cách gần cho con nhóc đáng ghét này một kích trí mạng, há mồm ra phun ra liên tục băng giá.

“Lạch cạch” Tiếng của mấy quả bom hồn đạo khí được phóng ra, thuận thế phía trên cao, Dạ Vũ thông minh tặng cho nó mấy quả bom vào mồm khi đối phương tính phun băng, đang tính phóng thích băng kỹ năng con Xích kiểm Trư bị Dạ Vũ chơi ác, âm thanh “Oành oành” vang giòn trong miệng nó, băng lực lượng bị giữ lại trong miệng, con đau nổi lên cùng cực, chết tiệt con nhóc này

Miệng giờ đầy máu, Xích Kiểm Trư dùng lợi thế thân thể để xô đẩy Dạ Vũ ra, nó tính kéo một khoảng cách, đánh cận chiến quá nguy hiểm, con nhóc này

là ác ma cmnr.

Thấy con trư tính rồi đi, Dạ Vũ rất thông minh không cần nó, tiếp tục cận chiến không chỉ nó mà cô cũng cảm thấy nguy hiểm, lợi thế hồn đạo khí là đánh tầm xa nhờ hồn đạo pháo, việc bị tiếp cận đánh lâu dài không phải ý muốn của cô, việc cô cần làm là làm cho đối phương thấy sợ và e ngại cận chiến với cô thôi.

“Băng đá mưa”

Kỹ năng của con trư to ùng được phát ra, nó tính đánh xa, hừ, một con hồn thú có thuộc tính như nó tuy thân thể có làm hạn chế tốc độ di chuyển, nhưng bản chất đối phương từ xa nó rất giỏi, băng nguyên tố của Xích Kiềm Trư rất mạnh.

“Chắc chắc” Dạ Vũ không nói gì chỉ lắc đầu, sai lầm nói tiếp sai lầm, con hồn thú này quả ngu hết biết, đánh tầm xa, lợi dụng phòng ngự dày? bộ không biết có cầu vồng quýt dày có móng tay nhọn sao.

“Lá chắn phòng ngự” Dạ Vũ bật hồn đạo khí phòng ngự lên, đây là thứ giống như bên Nhật nguyệt đế quốc học viện hồn sư sử dụng, Dạ Vũ cứ thế thẳng tiến về gần cận thân của đối phương.

Thấy Dạ Vũ lao vào, nó bản năng hoảng sợ, tính rồi đi nhưng lại lọt vào lưới bẫy của Dạ Vũ, bản thân cô cũng sợ nó đứng yên, nhưng nếu đã chạy vậy thì té đi, con heo ngu xuẩn.

“Hồn đạo khí, Búa sắt”

“Ầm” Âm thanh của hồn đạo khí va chạm cường đại vào mặt đất, chấn hết lối đi của Xích Kiềm Trư, vì đang di chuyển nên nó bị đập bay lên trên, lộ ra phần bụng yếu nhất của mình.

Phát hiện ra bản thân bị lừa, nó đỏ mồm huy tính dùng sức nhanh chóng tiếp đất nhưng không kịp nữa rồi “Oành, oành oành” Âm thanh của hồn đạo pháo tấn công vào yếu điểm của bản thân.

Đưa ra sau lưng 3 cây hồn đạo pháo, cô không có khả năng tu luyện lên cấp nhanh như Tiêu Linh, đến giờ cô mới cấp 36 hồn tôn, khả năng tu luyện của phụ trợ hệ khá chậm so với các hệ khác, vì vậy cô dồn hồn kỹ tăng phúc hồn lực và hồn đạo khí một lần, mục tiêu là điểm yếu của đối phương, nếu không có cho cô hồn đạo khí cấp cao cô cũng không xài được, mà cũng không oanh tạc chết đối phương trong 1 lần được.

Con Xích Kiềm Trư bị thổi bay ngất xỉu, nó bị thương nặng nề mà không cựa quậy được, khác với Tiêu Linh, Dạ Vũ ra tay có chừng mực hơn, không giết chết đối phương.

Từ đầu tới giờ, chỉ bằng thực lực hồn tôn của phụ trợ hệ, phối hợp với một số hồn đạo khí có sự hạn chế sử dụng về hồn lực, Dạ Vũ xoay con hồn thú 3000 năm vòng vòng, quả thật, nếu cô bé này mà có võ hồn khổng lồ thì tuyệt đối có thể hành chết đối phương mà không cần tốn sức.

“Điểm số 300, tuyệt đối, chúc mừng em”

“Cảm ơn” Cô không có bày tỏ cảm xúc ra mặt như Tiêu Linh, nhưng trong cô lại đang vui sướng dâng trào, cô thành công rồi.

Lại gần Tiêu Linh mà nói “Minh làm được rồi” sau đó xoay người lên Hình Na rồi giơ thẳng tay lên “Thấy chưa, mình nói mà, mình đã có thể làm một phụ trợ hệ mạnh mẽ rồi đó” Dạ Vũ gào lên, cô gào cho Hình Na nghe, mà cô cũng gào cho anh trai mình nghe, ước mơ của cô thành hiện thực rồi, giờ cô cần vun đắp cho nó trở nên mạnh mẽ hơn

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Hộ tộ, bang đông đủ

“Ừ ầy, Dạ Phong, em gái người đáng sợ vài hàng ra” Tôn Vũ bị màn đánh của Dạ Vũ kích thích, đây không phải là suy đoán chiến thuật, đây là suy đoán tâm lý mọ nó rồi.

“Ha ha ha, chú em thấy sự khác biệt đẳng cấp chưa?” Dạ Phong cười hả dạ, anh rất tự hào về em gái mình, cùng là một gia đình, hơn ai hết anh hiểu rõ Dạ Vũ cũng phải trải qua quá khứ như thế nào mới có thể tính toán được tài tình như vậy, đừng bao giờ chỉ nhìn hào quang lấp lánh ở bên ngoài, những cô bé đó cũng chỉ như chúng ta thôi, đều phải đánh đổi nhiều thứ để có được ngày hôm nay.

“Ừm, cả Tiểu Linh và Tiểu Vũ, cả 2 đều mạnh mẽ hơn rồi” Hình Na gật gù đầu, không chỉ trưởng thành về cách đánh, mà còn trưởng thành về nội tâm, về nhận thức, xem ra hai người tương lai khó ai mà biết trước được.

Một lần nữa sự trầm trồ đến từ toàn bộ học viên đang tham gia khảo hạch, ngoài ra còn có thêm sự trở mắt ra nhìn của các lão sư, họ không thể ngờ được đây là kết quả của một phụ trợ hệ đánh ra, quả kinh người, từ mặt tâm lý đến cách ứng phó, xuất sắc, 300 điểm đối với cô bé này là hoàn toàn

xứng đáng.

Dạ Vũ lại gần Tiêu Linh, cô không nói gì cũng không làm gì đặc biệt, chỉ là ngồi xuống bên cạnh xem quá trình sát hạch còn lại diễn ra hết thời.

Đám Hình Na cũng không có lập tức lao xuống kéo 2 người ra, dù họ có là nội viện học viên cũng không có đặc quyền làm chậm trễ thời gian của các lão sư ngoại viện, tốn thêm 3 tiếng đồng hồ, quá trình sát hạch cuối cùng cũng kết thúc.

“Xem ra, ngoài trừ tiểu Linh với tiểu Vũ, ngoại viện vẫn còn khá nhiều thiên tài khác nổi bật nhỉ?” Hình Na từ từ mà nhận xét, lúc này cô có để ý đến một người, một cậu nhóc rất có tài trong đi vị, lợi dụng lực lượng và sức gió để đánh bại 4000 năm hồn thú, cậu bé đó rất thông minh vì không lựa chọn đối thủ quá tầm, ở mức độ 4000 năm là vừa đủ để cậu ta thể hiện rồi.

“Ừm, quả nhiên học viện không thiếu nhất chính là thiên tài, hơn nữa anh để ý đến cái cậu nhóc có mái tóc xanh dương lúc này, thật sự là một cái cường công trời sinh, so sánh với Tiêu Linh thì cậu ta không hề kém đâu” Dạ Phong cũng nhận thấy sự nổi bật vượt trội của cậu nhóc lúc này.

“À, có phải là cậu bé tên Đình Bảo không, cậu nhóc đó tuy sở hữu thân hình béo mập nhưng võ hồn và cách ứng phó đều vượt bậc, võ hồn của cậu ta hình như là Tam Sừng Mộc Giác, một loại tê giác có thuộc tính mộc” Tôn Vũ nhớ được tên cậu nhóc khi thầy cô đọc tên, dù sao thì cũng là một học viên được 290 điểm, xuất sắc vượt qua được vòng sát hạch này, rất hiếm có người đạt được số điểm như vậy.

Đợi cho đến khi cuộc sát hạch kết thúc hoàn toàn, Hình Na, Dạ Phong và Tôn Vũ mới tìm tới Tiêu Linh và Dạ Vũ, hầu như ai cũng quen biết nhau hết rồi, trừ 2 cô nhóc kia chưa từng gặp mặt qua Tôn Vũ thôi, màn chào hỏi thì ai cũng phải làm.

“Tiểu Linh, tiểu Vũ, 2 người làm tốt lắm” Mở đầu bằng một lời khen chân thành.

“Ừm, tất nhiên rồi” Hoàn toàn quên mất đi lúc này cô vừa khóc túi bụi, giờ Tiêu Linh cười thật tươi và tự tin, giơ ra cánh tay hình chữ V biểu hiện chiến thắng.

“Ày, không phải là cô bé mít ướt lúc này đây sao, hahaha, không ngờ nhóc thật dám khóc ngay giữa đám đông” Tôn Vũ không tự nhận thức được bản thân mình là người lạ, dù anh có được đám Hình Na và Dạ Phong nói nhiều về Dạ Vũ và Tiêu Linh, nhưng thật chất thì 2 người họ có biết anh đâu, ôi trời ơi!

“Hừ, ai khóc chứ, mà anh là ai vậy?” Bị chọc vào tim đen, Tiêu Linh nổi đóa lên với Tôn Vũ, ai khóc chứ, không phải cô, hừ, mà rốt cuộc tên này là ai? cô có quen với cậu ta à?

“À, Tiểu Na, đại ca, anh chàng này là ai vậy?” Dạ Vũ cũng tò mò anh chàng có mái tóc đỏ rực lửa này là ai, trông có vẻ rất mạnh, cũng là học viên nội viện như hai người sao?

Bình tĩnh kéo thẳng ngực Tôn Vũ ra một bên, Hình Na khề ho khan nhẹ để làm mọi người bình tĩnh lại, sau đó cô mới bắt đầu chậm chậm nói

“Xin được giới thiệu, đây là bạn mới của mình và Dạ Phong đại ca, cậu ta tên Tôn Vũ, là một học viên bên nội viện, đồng thời cũng là thành viên của bang hội mà tớ mới thành lập, Tinh Nguyệt Môn” Đưa ra lời giới thiệu có vẻ quy cách và nghiêm trang, Hình Na nói rõ về cậu bạn bên cạnh.

“Yo, anh là Tôn Vũ, hân hạnh làm quen” Tôn Vũ rất tự giác cúi ra chào hỏi khi tên mình được nhắc.

“Hừ, ai muốn làm quen với anh” Tiêu Linh vẫn còn bị tức vì lúc này bị Tôn Vũ chọc, giờ cô vẫn còn ầm ức, ai biểu tên này dám bộp toạc ra nỗi xấu hổ của cô, mà lúc này cô khóc thảm chết được.

“Hân hạnh làm quen với anh, mà bang hội gì vậy?” Dạ Vũ có thái độ khá thân thiện, là bạn của anh trai và Hình Na, dù sao thì em gái như cô cũng phải nể mặt một chút, hơn nữa kết bạn được với 2 người họ, chứng tỏ bản tính người này cũng rất tốt, cô không ngại cho Tôn Vũ một ánh nhìn tốt, thứ mà cô quan tâm bây giờ là bang hội, Tinh Nguyệt Môn, cái gì vậy?

“Ừm, ừm, bang hội gì vậy tiểu Na” Tự động vút Tôn Vũ ra một bên, coi anh như vô hình, Tiêu Linh lập tức lao vào Hình Na mà hỏi, rốt cuộc là bang hội gì vậy, sao thành lập mà cô không hề biết.

“À, tớ cảm giác một mình có rất nhiều hạn chế, muốn có thêm đồng đội để cùng nhau chiến đấu, chia sẻ, nên đã thành lập một bang, ban đầu tính rủ 2 người nhưng vì bọn cậu không ở Sứ Lai Khắc, mà cũng không biết bọn cậu ở đâu nên thành ra 3 người bọn tớ lập trước” Hình Na giải thích

“Ồ, tớ tham gia với, ủa mà, cái tên ngố này cũng trong hội sao?” Tiêu Linh hưng phấn, bang hội sao? thích vậy, sau đó cô lờm cái tên có mái tóc giống cô này, thật là làm cho cô không thích nổi.

“Tớ cũng xin một vé vào nha” Dạ Vũ có vẻ điềm tĩnh hơn, lâu ngày không gặp tuy cô có rất nhiều điều muốn nói, nhưng mà bản thân không thể để bị mất mặt như nhóc bên cạnh được.

“Hahaha, Tiểu Vũ, em vẫn xinh đẹp như ngày nào nha, cho anh hun cái đi” Dạ Phong bộp lộ bản chất siscon điên cuồng, anh lao vào nữa chọc nữa thiết ôm lấy Dạ Vũ, tình cảm 2 anh em này quả thật vẫn rất tốt, không biết liệu sau này Dạ Vũ theo chồng đi mất thì ông anh này sẽ làm ra điều gì nữa.

“Này, nha đầu, đừng tỏ ra ghét bỏ, anh đây không chỉ mạnh hơn nhóc mà còn lớn tuổi hơn nhóc nhé, tỏ ra tôn trọng tý đi” Tôn Vũ cảm thấy bản thân bị

cô bé nhỏ này ghét bỏ, cảm thấy uất ức.

“Ai thêm quan tâm, hừ” Tiêu Linh cương ngạnh không thêm để ý đến Tôn Vũ, rõ ràng đều là võ hồn hệ hỏa mà sao cứ như nước với lửa vậy trời.

Giờ đã có thêm 2 người vào hội rồi, Tinh Nguyệt Môn của Hình Na giờ có 5 thành viên, bang hội ngày càng đông đúc, một ngày nào cô sẽ xây dựng nó thành một ngôi nhà đầm ấm hạnh phúc, nơi mọi người có thể an tâm trở về và dựa vào lẫn nhau. Chắc chắn vậy, phải không? Alvis, Eim. Chạm vào ngực, Hình Na nhớ 2 người.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Tiến vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm

Cuối cùng thì cuộc sát hạch thăng cấp ngoại viện cũng kết thúc, 2 người Tiêu Linh và Dạ Vũ tham gia vào Tinh Nguyệt Môn của Hình Na, bây giờ họ đang bàn tính về việc đi săn hồn hoàn cho 2 người Tôn Vũ và Dạ Phong.

“Vậy chúng ta đi kiếm hồn hoàn ở đâu đây?” Bắt đầu bằng câu hỏi của Dạ Vũ, mọi người bắt đầu suy nghĩ, võ hồn Âm Dương Bảo Điện của Dạ Phong thì cần một hồn hoàn thuộc tính quang minh hoặc hắc ám, hơn nữa phải hỗ trợ về hệ không chế và hỗ động toàn bộ chiến trường, chỉ có như vậy thì mới phát huy hết uy lực của loại võ hồn.

Võ hồn Nhiệt Diễm Hỏa Long của Tôn Vũ thì lại là loại cường chiến, đối với võ hồn này thì khá đơn giản, chỉ cần kiếm con hồn thú nào cuồng bạo mạnh mẽ là được, tuy nhiên tốt nhất là vẫn phải có hỏa thuộc tính để bổ sung hỏa chúc cho võ hồn, cái quan tâm ở đây là hồn hoàn phải nằm trong giới hạn bao nhiêu và kiếm ở đâu.

“Võ hồn của anh thì khá dễ kiếm hồn hoàn, hơn hết anh đã có mục tiêu của mình, anh đi đâu cũng được, mà gần đây nhất là Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, nhưng vấn đề là võ hồn của Dạ Phong, nó khá đặc biệt không biết trong Tinh Đấu rừng có hồn thú nào thích hợp cho võ hồn của cậu ta không, nếu không có thì ta phải đi nơi khác hoặc tiến vào sâu hơn” Tôn Vũ không quá lo lắng về võ hồn của mình, bản thân anh trước giờ kiếm hồn hoàn khá đơn giản, đây là hoạt động săn hồn thú với bạn bè đầu tiên của anh đấy.

“Anh tính sao?” Hình Na quay đầu sang hỏi Dạ Phong, là người sở hữu võ hồn không chế đặc biệt, bản thân cô thì muốn Dạ Phong lựa chọn tiến sâu vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, như vậy sẽ dễ dàng kiếm hồn hoàn thích hợp nhất cho anh hơn, dù sao thì cầu phú quý trong nguy hiểm, không bỏ ra cái gì thì làm sao dám mong đợi hồn hoàn vạn năm cơ chứ?

Suy tính một chút, Dạ Phong nghĩ ngợi, nhưng không quá lâu anh nói “Vậy chúng ta tiến vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm đi, võ hồn của anh đi nơi khác chưa chắc đã có hồn thú thích hợp, chúng ta đành phải tiến sâu vào nội địa của Tinh Đấu rừng rồi, xin lỗi mọi người!” Là bạn bè của nhau, anh nói thẳng, không thể vì ngại ngùng mà đánh mất cơ hội lấy hồn hoàn thích hợp nhất cho bản thân được, hơn nữa càng tiến sâu thì càng có hội thực chiến nhiều hơn, tuy nguy hiểm nhưng muốn thành cường giả ai cũng phải trải qua.

“Ừm, tán thành” Tiêu Linh ủng hộ, cô cũng rất muốn thử sức mình, chưa bao giờ cô dám tiến vào nội địa của Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Mọi người nhất trí việc tiến vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm để kiếm hồn hoàn, mọi người ai cũng cần phải hiểu nhau, cuộc đi săn này sẽ giúp bọn họ hiểu nhau nhiều hơn.

“Vậy thôi mọi người về chuẩn bị đồ đạc đi, đừng mang quá nhiều thứ, chỉ mang những thứ cần thiết thôi, ngày mai buổi sáng chúng ta tập trung tại đây” Hình Na nói cho mọi người biết về chuẩn bị, tại bên trong rừng muốn kiếm gì chả được, mang nhiều đồ chỉ làm cho bọn họ khó khăn hơn thôi, muốn sinh tồn trong rừng, điều đầu tiên cần làm là hòa mình vào trong rừng rậm.

“Tạm biệt”

“Tạm biệt nha”

Mọi người chia nhau ra mà về phòng của mình, vì Hình Na ở nội viện lại còn nằm trong khu vực con gái, nên cô đành phải trở về một mình, Tiêu Linh và Dạ Vũ đi với nhau, cô cùng với Tôn Vũ và Dạ Phong đi chung được một đoạn rồi cũng phải tách ra, quay về phòng cô lập tức thay đồ tắm rửa, sau đó đem trữ vật nhả ra kiểm xem còn có cái gì có thể mang không.

“Gia vị? Không cần, tại rừng có thể kiếm, dao, độc, thuốc giải độc, khử trùng phần, đồ dùng vệ sinh cá nhân, túi ngủ...” Liệt kê một số thứ cần mang, cô nhét hết vào cái nhẫn, vì cũng chỉ là loại nhẫn cấp thấp nên không thể mang quá nhiều thứ, Hình Na đành phải bỏ bớt những thứ mà cô có thể kiếm được trong rừng, với bản năng của các thú hệ hồn sư kiếm đồ hãn không quá khó.

Lên giường ngồi xếp bằng tu luyện, tầm 5 tiếng sau cô hoàn thành được nhiều vòng vận chuyển hồn lực, cơ thể cảm thấy thoải mái hẳn ra, sau đó cứ thế Hình Na gục người xuống giường mà đánh một giấc ngủ say.

Tận 6h sáng ngày hôm sau, Hình Na mới lục đục dậy “Chết thật, vậy mà dậy muộn vậy, chắc mọi người đến hết rồi” Lâu lắm rồi cô mới ngủ một giấc dậy tới tận giờ này đây, hầu như 4 hoặc 5h là cô đã không ngủ được rồi, có vẻ sự trở về của Tiêu Linh và Dạ Vũ làm cô cảm thấy an tâm và ảm áp hơn.

Thay đồ vội chạy ra chỗ hẹn của ngày hôm qua, ánh nắng chiếu vào mặt hơi chói, khẽ đưa tay che đi Hình Na nhìn lên bầu trời.

“Ừm, hôm nay trời thật đẹp, xem ra chúng ta sẽ có một chuyến đi săn thuận lợi đây” Hình Na cảm thấy thật thoải mái, ánh mặt trời rực rỡ, xung quanh là mây nhẹ nhẹ, không quá nóng cũng không quá lạnh, thời tiết mát mẻ kèm theo những cơn gió nhẹ, hơn nữa bầu trời đêm dưới mắt tinh linh của cô cũng rạng rỡ với một dãy tinh tú lấp lánh.

Đọc theo con đường nhiều cây cối, Hình Na vội dùng cánh để phi hành tốc độ đến Dạ Phong nhóm người, xem ra họ chờ khá lâu rồi, thật là, mới 6h30 có cần phải hưng phấn đến sớm vậy không?

“Hình Na cậu đến trễ” Bắt đầu bằng sự kêu ca của Tiêu Linh, cô phòng 2 hai má ra tỏ vẻ bức bối, nhưng nét đẹp dễ thương của cô lại được bộc ra, như mèo con đòi cá làm nũng vậy á, thật cưng hết chịu nổi.

“Xin lỗi xin lỗi, mà mới sáng sớm mà, do bọn cậu đến sớm quá đó chứ!” Hình Na lập tức nhận lỗi, cô không ngờ hôm nay mình lại dậy muộn, hơn nữa đám này không biết cần thuốc gì vào đâu mà hôm nay lại đến sớm vậy.

“Ha haha, Tiêu Linh, em phòng má buồn cười quá” Tôn Vũ cầm ngón tay chọc vào má của Tiêu Linh, cảm giác phồng phồng mềm mại làm tay cậu sướng run người, tỏ vẻ không quan tâm cậu ôm bụng lăn ra cười quần quai.

“Hừ, ai cần anh quan tâm, đừng có cười” Bị chọc tức Tiêu Linh lôi ra cây thương tỏ vẻ nữ lực sĩ muốn đập Tôn Vũ, cơ mà không ngờ tên này trốn nhanh vậy.

Thấy 2 người hỗ động trong thật buồn cười, 3 người còn lại cũng thấy hài, họ bật cười nhẹ, đến cả Dạ Vũ cũng bị 2 người này làm cho cười ra nước mắt mất rồi, thú vị thật, anh chàng này vậy mà làm cho Tiêu Linh trở nên sôi nổi hơn bình thường, bộ ảnh là M hay sao mà thích chọc cho Tiêu Linh nổi giận để rồi bị đánh thế.

“Bộp bộp” Tiếng vỗ tay của Dạ Phong, làm người lớn nhất đồng thời lại là hệ khống chế, hiện tại anh sẽ là đội trưởng dẫn dắt nhóm, Hình Na chỉ cần đứng bên chỉ huy là được rồi.

Mọi người bắt đầu rời khỏi cổng trường Sư Lai Khắc, bắt một chuyến xe ngựa bình thường đi trước khu vực phía ngoài của Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, khác với ở nhà của Hình Na, cô còn nhớ người lái xe rất kinh sợ nơi đây, nhưng vị này hầu như không hề có chút cảm giác sợ sệt gì cả, nếu không nhầm vị này hẳn cũng là đấu tôn hoặc đại đấu sư tầm đó, hoạt động xung quanh học viện, chắc ông ta làm lái xe chỉ là để làm quen với các thiên tài của trường.

Xuống xe, thân thiện chào hỏi làm cho họ có ấn tượng tốt, Hình Na đám người không quay đầu lại mà dầm bước tiến vào bên trong, nơi mà rừng cây xen kẽ nhau, tại bên trong đó, họ biết rằng sẽ có nhiều nguy hiểm, nhưng họ vẫn tiến vào, không một chút e ngại hay lo sợ, 5 người này đây sau này sẽ là một nhóm hùng mạnh khó ai địch nổi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Ngày đầu xâm nhập

Đám người tiến theo lối mòn, xung quanh là những cây cổ thụ cao chọc trời, khắp nơi là các bụi cỏ, không ai biết bên trong liệu sẽ có nguy hiểm nào xuất hiện không.

Mà tất nhiên là không có rồi, Hình Na đám người mới bắt đầu tiến được nửa ngày, nơi đây đừng nói là có trăm năm hồn thú, mười năm hồn thú còn ít chứ nói gì ngàn năm hay vạn năm để bọn Dạ Phong với Tôn Vũ hấp thu hồn hoàn.

“Hừm, có vẻ yên bình quá nhỉ?” Tiêu Linh tò mò, mặc dù cô cũng đi săn hồn thú nhiều lần rồi, nhưng hầu như đều có phụ huynh hoặc gia trưởng đi kèm theo, chưa bao giờ tự đi săn hồn thú một mình, Tiêu Linh như hiểu kỳ bảo bảo, cô tò mò quan sát khắp nơi.

“Cũng đúng thôi, dù gì thì khu vực này cũng là ngoại địa, hơn nữa còn là phần rìa, còn mong đợi gì cho mấy con hồn thú cấp cao, muốn gặp gỡ đẳng cấp niên kỷ ngàn năm trở lên chúng ta còn cần đi ít nhất 1 hay 2 ngày đường bộ nữa.” Tôn Vũ khinh thường trí thông minh của Tiêu Linh.

“Hừ, người ta cũng biết, bệ, đừng lên mặt dạy đời ta” Tiêu Linh lè lưỡi ra chọc tức Tôn Vũ, nhưng ai đó chỉ có biết cười trước khuôn mặt vui nhộn của cô, điều này làm Tiêu Linh tức nhưng không làm được gì, mặt cô đỏ bừng như trái cà chua.

“Phụt hahaha, 2 người buồn cười quá” Hình Na và Dạ Phong nhin cười không được, Dạ Vũ mặt cũng hơi trướng hồng, có vẻ cô cũng ráng nhin cười này giờ rồi.

“E hèm, đừng nhộn nữa, đi thôi, em có cảm thấy khí tức của một bảy trăm năm hồn thú, hình như là thủy thuộc tính, vậy thì...” Hình Na vừa nói vừa phóng thích hồn lực trạng thái Glaceon, toàn bộ khu vực bỗng trở nên lạnh như băng.

Quả nhiên là cảm nhận được sự uy áp tuyệt đối, coi như là ngàn năm hồn thú cũng phải bỏ chạy chứ đừng nói gì trăm năm hồn thú, dọa đi được đám hồn thú tránh được phiền phức là tốt rồi, nhưng mà.

“Ủầy, Hình Na, lúc này là cái quái gì vậy?” Tôn Vũ run sợ nhìn Hình Na, cậu hoàn toàn bị áp chế, mặc dù cho thuộc tính của võ hồn cậu khá thuần túy, đẳng cấp hóa chúc khá cao nhưng hoàn toàn bị băng cực hạn ép cho đến không dám cử động.

“Đ.. Đúng vậy, Tiểu Na, đó là gì vậy, cảm giác lúc này như gặp phải chúa tể, cảm giác phải bị thần phục, không cho phép làm trái vậy, rốt cuộc, nó là..?” Tiểu Linh còn bị ảnh hưởng nhiều hơn Tôn Vũ, cô tuy cũng 4 hoàn hồn tổng nhưng vừa mới lên cấp, hơn nữa còn là trong khoảng thời gian ngắn lên cấp nên kháng lực với băng cực hạn của Hình Na hầu như không có, vừa ngay khi Hình Na phóng thích nguyên tố ra là cô hoàn toàn gục ngã xuống, hai đầu gối va vào mặt đất, không thể cử động.

Khác biệt với 2 người, Dạ Phong và Dạ Vũ, 2 anh em nhà này hoàn toàn không bị ảnh hưởng, vì không có thuộc tính áp chế nên họ chỉ cảm thấy hồn lực của Hình Na khá mạnh mẽ thôi chứ không cảm nhận được gì cả.

“À, xin lỗi, mình quên mất hai người có võ hồn là Hỏa thuộc tính, võ hồn của mình có thuộc tính băng cực hạn nên lúc này hai người chắc là bị nó áp chế, để mình điều khiển lại bằng thuộc tính” Hình Na giờ mới để ý sự khác thường của 2 người phía sau, bọn họ đều là thuộc tính hệ hỏa, thế mà cô lại sợ ý phóng thích băng hồn lực cực hạn mà không hề kiểm chế, vậy nên tạo ra tình trạng như vậy đây, nhanh chóng thu hồi hồn lực, đưa tay kéo Tiểu Linh dậy, xem ra sau này cô phải cẩn thận khi sử dụng hồn lực hệ băng thôi, lỡ mà cô triệu hồi băng nguyên tố chưa kịp đánh bại đối phương thì đồng đội bên cô đã gục trước rồi.

“Băng cực hạn nguyên tố? Giống như tên lớp trưởng Vũ Hạo kia?” Tiểu Linh bất ngờ kêu lên, hèn gì mà cô hoàn toàn không có khả năng kháng chế mà lập tức gục ngã, xem ra Hình Na một năm qua kỳ ngộ gặp được cũng không ít.

“Đây là võ hồn song sinh thứ hai của em?” Tôn Vũ từ lúc gục xuống, anh chỉ cần ráng suy nghĩ một chút là biết mình bị áp chế bởi cái gì, anh tò mò liệu đây có phải võ hồn thứ 2 của Hình Na không?

Lắc lắc đầu “Đây không phải võ hồn thứ 2 của em, võ hồn thứ hai của em đến bây giờ vẫn chưa thức tỉnh, nó cần một vài điều kiện nhất định để xuất hiện, còn thuộc tính lúc này chỉ là hình thái khác của Sylveon võ hồn, Glaceon” Hình Na nói rõ cho bọn họ biết.

“Ồ, vậy là Tiểu Na, cậu có võ hồn khác nữa sao, làm sao để thức tỉnh?” Đây là lần đầu tiên cô biết được rằng võ hồn còn có thể hậu thiên mà xuất thế, Dạ Vũ với tư cách là một người hiếu học lập tức tò mò về võ hồn của Hình Na.

Mọi người tập trung ánh mắt về phía Hình Na, ai cũng muốn biết sự xuất hiện võ hồn mới cần điều kiện gì, mà lại có khả năng gì?

“Võ hồn mới của tớ là Dratini, là Long võ hồn, tuy nhiên hiện tại nó vẫn chưa xuất thế, còn vì sao tớ lại có thêm võ hồn khác thì đây là huyết mạch vắn đề, chắc tớ cũng từng kể rồi, huyết mạch của tớ có liên quan đến tinh linh nhất tộc, muốn thức tỉnh võ hồn thứ 2 này tớ cần duy nhất một điều kiện, Tắm trong máu rồng vạn năm, 50 con” Hình Na giải thích về võ hồn sắp xuất hiện của cô, tuy nhiên cái điều kiện thức tỉnh nó mới là thứ mà mọi người hoảng sợ.

“C..C..Cái gì? T.. Tắm trong máu rồng, hơn nữa những 50 con?” Tiểu Linh kêu to lên, quá bất ngờ rồi.

“Hừm, hừm, như vậy là quá khắc nghiệt, tắm vậy quá dơ rồi, nhót vậy em chịu nổi không?” Tôn Vũ rất đứng văn đề mà hỏi.

“Cút” Một đập đập bay Tôn Vũ, Tiểu Linh nổi giận, tên ngốc này chả đùa được cái gì nên trò, thật là.

“Điều kiện này quả nhiên là khắc nghiệt, hơn nữa còn yêu cầu là vạn năm hồn thú, vạn năm yêu thú là có, đánh giết thì cũng không phải không thể nào, nhưng long hệ quá hiếm có, hẳn 50 con là quá khó đi?” Dạ Phong suy nghĩ rồi đưa ra nhận xét của mình.

“Tuy nhiên cũng không phải là không thể, đúng không? Tiểu Na, cố lên “ Dạ Vũ không cảm thấy khó khăn lắm, võ hồn thứ 2 của Hình Na cũng không nhất thiết phải thức tỉnh ngay bây giờ, chỉ cần cho Hình Na thời gian là cô sẽ trở thành hồn sư có võ hồn song sinh, bạn cô có thể trở nên mạnh hơn, như vậy là được rồi.

“Ừm, cảm ơn, Tiểu Vũ” Cười cười, Hình Na nói tiếng cảm ơn với mọi người, bỏ qua cái vấn đề thuộc tính và võ hồn thứ 2 của Hình Na, nhóm bạn cứ thế tiếp tục tiến vào bên trong Tinh Đấu Đại sâm lâm.

Tốc độ bước đi không chậm, nhóm Hình Na tiến được khá sâu vào bên trong, trên đường cũng gặp 1 vài ngàn năm hồn thú, lần này đến lượt Tôn Vũ và Dạ Phong trở tài, với đẳng cấp 50 hồn tổng, họ đánh giết khá dễ dàng.

Cả nhóm dừng lại tính nghỉ ngơi một chút, đốt lên ngọn lửa, bắt chút động vật nhỏ và hái chút gia vị, họ dừng lại tính ăn một bữa tối nhỏ, đi này giờ ai cũng mệt rồi, mỗi người phân công một công việc, đám con trai lo đi dựng lều, còn Hình Na và Dạ Vũ, Tiểu Linh nấu ăn.

Ngay khi đồ ăn vừa ra lò, thức ăn nóng hôi hổi ra thì Hình Na đột nhiên đứng dậy.

“Có một con hồn thú lại gần, hơn nữa không phải dạng vừa, chắc phải tầm vạn năm trở lên, không biết nó là dạng hồn thú gì nhưng mọi người, sẵn sàng chiến đấu đi, đây sẽ là trận đoàn chiến đầu tiên của chúng ta đó” Thông báo về con hồn thú sắp tới, Hình Na bỏ đồ ăn xuống, chuẩn bị tư thế tấn công, ném một cái lồng bảo hộ đồ ăn, tất cả mọi người tập trung phía ngoài.

“Chắc, xem ra muốn có miếng ăn mà cũng không được phép rồi, anh thấy khó chịu rồi đấy” Dạ Phong hơi bức, anh đứng lên bẻ ngón tay, cảm giác bị làm phiền làm anh nổi cáu, sáng giờ tìm không xuất hiện, giờ lúc họ nghỉ ngơi lại đúng lúc chui ra, anh thì phải bấm xác chết nó.

Mọi người đều tập trung lại một phía, cách xa khu vực nghỉ ngơi, võ hồn được triệu hồi ra sẵn, Dạ Phong bắt đầu chuẩn bị một vài chuẩn bị gì đó, bọn họ chờ đợi con hồn thú tiến đến, có vẻ như không ai có không có con tức nhẹ, riêng Tiêu Linh và Dạ Vũ khá hưng phấn, Mà, đối mặt nhiều hồn thú cấp cao họ còn sợ chứ vạn năm hồn thú, 5 người họ dư sức cân nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Vạn năm hồn thú, lần đầu hợp tác (1)

Vạn năm hồn thú đang tới, hình dạng như một con đại bàng, hồn thú phi hành, hơn nữa thuộc tính lôi, Từ Phi Sa Điều, thật khó tin rằng ở khu vực này lại có một con hồn thú hiếm hoi này, tuy nhiên nó không thích hợp với cả Dạ Phong lẫn Tôn Vũ, xem ra họ phải đánh không một trận rồi.

“Dạ Vũ, em lo lắng phụ trợ lẫn công kích tầm xa, nhớ bảo vệ tốt bản thân, Hình Na, em dẫn đầu kiểm chế tốc độ của nó, Tôn Vũ và Tiêu Linh xông lên phía sau Hình Na, 2 người bọn cậu sẽ là chủ công, tôi sẽ khống chế toàn bộ khu vực này” Dạ Phong nhanh chóng phân tích, anh đưa ra lối tác chiến cơ bản cho mọi người, vì không rõ thực lực của nhau lẫn chưa hợp tác lần nào, anh đành phải chỉ huy cơ bản, đưa các hồn sư thực hiện đúng chức năng của nó.

“Được”

Mọi người nhanh chóng nhận nhiệm vụ mà tách đội hình ra 1- 1- 2- 1, đây là đội hình tạm thời của nhóm, với Hình Na có sức công cao nhất dẫn đầu.

“Fairy Wind + Quick Attack “

Há miệng phun ra một luồng gió lớn, cô thay đổi chiều gió bay của đối phương để làm giảm tốc độ nó xuống, bật người lên theo chiều gió xuất hiện trước mặt.

Sa Điều thấy con mồi vậy mà dám xuất hiện trước mặt mình, lôi điện giật lên khắp nơi, nó há miệng ra tăng nhanh tốc độ tính cặp dứt đầu Hình Na, khép đôi cánh lại như mũi tên rời cung, tốc độ trở nên nhanh khủng khiếp

“Tackle + Tail Whip + Iron Tail”

Chuỗi 3 skill cận chiến được phóng ra, Xoay người nhiều vòng lợi dụng lực gió, không cần một vật làm đà cô có thể lệch khỏi chiều nhờ sức gió, bất ngờ phát hiện Hình Na tránh khỏi đòn tấn công của mình, Sa Điều phát hiện nguy hiểm, nếu không làm gì đó nó sẽ bị con nhỏ này gây tổn thương mất.

Thân chim bỗng xuất hiện lôi điện dày đặc màu xanh dương, khí thế mãnh liệt, cường độ dòng điện cao đến nỗi đốt cháy cả oxi trong không khí, cô ở ngay gần còn ngửi được mùi khét, nhưng không thể nó trốn được, Dùng đuôi đã được bồi các skill, Hình Na quát con chim một đòn từ trên xuống dưới, đánh trực diện vào người Sa Điều

“Aaaa”

“Rốnggg”

Âm thanh của cả Hình Na và con hồn thú cùng kêu lên, phản ứng Sa Điều rất nhanh khi đề phòng Hình Na, nhưng cô cũng không phải dạng vừa, khả năng chón đòn trên không này là một tuyệt kỹ mà cô học được trong game pokemon, cô thừa sức để bay bằng tinh linh chỉ dục nhưng mà để dụ đối phương, Hình Na đành phải tiếp cận đối phương bằng chân.

Tuy bị tổn thương trực tiếp từ lôi lực, do đuôi hóa thành kim loại dẫn điện nên Hình Na ăn cái đắng, cô cũng bị tổn thương nhẹ, nhưng không quá nặng vì đòn đánh khá nhanh và dứt khoát, choạng vạng trên không, cô bật đôi cánh lên và rời khỏi phạm vi chiến đấu, chờ đồng bọn hỗ trợ, cần thế công cô đã hoàn thành, giờ thì.

“Hỏa điểm thiêu đốt + Nhát kích lân lực”

“Vuốt Long + Hơi thở của rồng”

Sa Điều bị đập rơi xuống, nó đang tính rời khỏi thì đột nhiên hai bóng hình xuất hiện trước mặt, cảm giác nguy hiểm đến gần, Sa Điều lập tức phóng thích lôi điện và xoay người bỏ chạy

“Ký tự + Quang Minh Xiềng Xích”

“Tăng cường hồn lực + hồn đạo pháo cấp 4, khai đạn”

Phía sau hàng hỗ trợ khai triển năng lực của mình, khắp nơi không biết từ đâu xuất hiện hàng loạt các dòng chữ từ không trung, “Oành oành oành” Âm thanh bạo tạc cán lại ý đồ chạy trốn của Sa Điều, những sợi dây xích bao phủ khóa chặt 2 cánh của đối phương.

“Rống” Âm thanh tức giận nổi lên, nó tính bỏ chốn thì ngay trên đầu xuất hiện 4 quả đạn, khôn kiếp, bọn này ý đồ giết yếu, tức giận dùng hồn lực thể hiện bản lĩnh của vạn năm hồn thú, không thể bị đám nhóc này coi thường được.

“Lôi điện chi lực, lôi đình”

Cực đại sấm sét từ trên trời phóng xuất, cả thân thể hóa thành màu vàng kim, xiềng xích của Dạ Phong bị tháo gỡ, chiếm đoạt được tự do Sa Điều cuộn người lại, nó đang chuẩn bị cho một đòn đánh lớn.

“Tiểu Linh, Tôn Vũ, lùi lại, Dạ Phong hỗ trợ 2 người họ rút lui, Tiểu Vũ, nhanh chóng dùng lá chắn phòng ngự” Người đầu tiên phát hiện nguy hiểm, Hình Na gào to lên, xoay người, kiểm chỗ có nhiều vật chắn nhất để trốn.

“Protect”

Vòng tròn đầy thần quang xuất hiện, tuyệt kỹ phòng ngự xuất hiện, tuy nhiên không tránh được có một vài dòng điện vẫn chui lọt vào người Hình Na, cô bị ăn một đòn khá chất.

“Xiềng xích”

Dạ Phong nhanh chóng dùng hồn kỹ mình kéo 2 cường công quay lại, bọn họ ăn ý thu hồi hồn kỹ, chưa tiếp cận được đối phương thì có giữ cũng không làm được gì, thả lỏng phần thân mình, giữ duy trì phần chân để chuẩn bị cho bất cứ bất trắc xảy ra, họ được Dạ Phong kéo lùi xuống đất cách xa Sa Điều.

“Lá chắn phòng ngự”

Rất là linh hoạt phối hợp, Dạ Vũ nhanh chóng ném ra 3 quả cầu hình tròn tại 3 góc quanh bọn họ, một lớp màn màu xanh dương trong suốt được tạo ra, chắn lại lôi điện phóng tới, thật nguy hiểm, chỉ một chút nữa là họ bị trúng đòn.

“Thay đổi chiến thuật, nó thích xa chiến, Dạ Phong, anh với em kiểm chế nó, bắt nó xuống đất, Tiểu Linh và Tôn Vũ ca, nhanh chóng chuẩn bị 2 bên, Dạ Vũ, chuẩn bị hồn đạo khí dạng âm ba, chuẩn bị công kích” Hình Na phát hiện con hồn thú không hề muốn tiếp cận mặt đất, có vẻ thuộc tính lôi làm nó e sợ thuộc tính đất đá, Hình Na nhanh chóng chỉ huy

“Được, Tiểu Vũ, nhờ em”

“Tăng cường tốc độ + 6 thành, tăng cường kháng tố 8 thành”

Hồn kỹ thứ 1 và thứ 3 của Dạ Vũ sáng lên, cô nhanh chóng lựa chọn hồn kỹ thích hợp, từ túi rút ra một cái sáo bằng kim loại, đưa sẵn lên môi, di chuyển kiểm vị trí thì triển vừa thích hợp vừa được các đồng đội che chở, tay trái mang sẵn hồn đạo khí lá chắn phòng hộ để phòng bất cứ trường hợp nào, quả nhiên phụ trợ hệ chỉ cần bảo vệ tốt bản thân là được rồi, đánh nhau nên để cường công.

Tiểu Linh và Tôn Vũ nhanh chóng phân tán, họ không cùng lao vào cùng lúc nữa, như thế hiệu quả quá kém, một trái một phải, mỗi người kèm một bên, hồn hoàn sáng hơn bình thường, cả hai chờ thời cơ để lập tức sử dụng hồn kỹ lao ra.

“Phù, được rồi, tới đây, hồn kỹ thứ 3: Vô tận hắc ám”

Hồn kỹ từng làm khó khăn với Hình Na xuất hiện, cậu trở thành hắc ám chi tử, khuôn mặt và khí chất trở nên ám dạ, đặt một tay xuống đất, cuốn sách cậu cầm phát ra hắc quang, toàn bộ khu vực con hồn thú bị vây lại.

“Chia sẽ tầm nhìn” Hình Na đứng lúc cho họ thấy tình hình bên trong hồn kỹ của Dạ Phong, cô không có khả năng thám trắc lập phương như Vũ Hạo, nhưng nhìn xuyên thấu là sở trường của cô.

“Tốt, mọi người chuẩn bị” Hình Na ra hiệu mọi người sẵn sàng để săn giết con vạn năm hồn thú chết tiết này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Vạn năm hồn thú, lần đầu hợp tác (2) hết

“Swift + Dazzling Gleam” Hai skill đánh tầm xa của Hình Na được phóng, cô bay tít lên cao để phóng xuống.

Hai tia sáng màu hồng chứa thuộc tính Fairy nồng đậm, hơn nữa xung quanh có hàng trăm ngôi sao đang xoay chuyển, nhìn trong đẹp nhưng những ngôi sao đó chính là những con dao sắc bén có thể chế đôi cả sắt.

Sa Điều cảm nhận được bên ngoài có nguy hiểm, nó vùng vẫy, đòn lúc này đã là công kích mạnh nhất của nó, lõi lực còn lại trong cơ thể quá ít, không thể tiếp tục sử dụng cường lực đòn nữa, đành phải lợi dụng lực lượng cơ thể cự quấy cổ vùng khỏi đòn khóa của Dạ Phong.

Đứng ở bên dưới Dạ Phong đang cắn răng để duy trì hồn kỹ, cảm cố một con vạn năm hồn thú đối với anh không thể duy trì quá lâu.

“Hình Na, nhanh lên”

Anh thúc dục Hình Na, cô cũng nhanh chóng tiếp cận hồn kỹ của Dạ Phong, đưa tay ra phía trước, triệu hồi hồn lực lại.

“Shadow Ball”

Nói về thuộc tính hắc ám, Hình Na cũng có am hiểu, hơn nữa nhờ học tập cách vận dụng skill của Từ Tam Thạch, cô điều khiển hắc ám xoáy lại như những con ốc, khóa chặt Sa Điều hơn.

Được giải phóng, Dạ Phong không còn cần duy trì hồn kỹ ngàn năm nữa, nhưng mà không dừng lại, đây chỉ là bước đầu.

“Quang minh xiềng xích + Thần thánh thẩm phán”

2 hồn hoàn thứ 2 và thứ 4 sáng lên, 2 đại hồn kỹ mang thuộc tính quang minh được thi triển bao phủ quanh con hồn thú, cổ đâm xuyên qua vùng bắp thịt gần móng, tuy nhiên vẫn không thể đâm xuyên, chắc, xem ra con hồn thú này da thịt dày thật.

“Tiểu Vũ, ngay lúc này, mọi người bật tai lại” Hình Na gào lên, giờ là một trong 2 thời khắc quyết định của trận chiến.

“Được rồi, tới ngay, mọi người cẩn thận, hồn đạo khí cấp 5, Sáo Âm Ba, kích hoạt”

“Ríttttttttttttttt” Âm thanh đau đớn điên cuồng của con Sa Điều gào lên, nhóm Hình Na nhờ được báo trước nên đã sẵn sàng phòng ngự, tranh thủ nó còn đau đớn, Hình Na ngay lúc này thi triển đại skill hệ tinh thần

“Confusion + Psyshock”

Đòn combo tinh thần của Hình Na đã đến lúc thi triển, tấn công vào đại não đang hỗn loạn của con Sa Điều, nó lập tức bị chứng đòn, cô dùng Confusion điều khiển Swift + Dazzling Gleam hỗ trợ cho hồn kỹ của Dạ Phong, những sợi dây xích được cường lực hỗ trợ, quanh mình cộng tiên lực có một vài phần giống nhau nên hai bên tương tác hỗ động, tăng cường uy lực đâm xuyên qua lớp da cứng.

“Thành công rồi, Tiểu Linh, Tôn Vũ, hai người chuẩn bị, Hình Na, em đề phòng phía trên cao” Dạ Phong nhanh chóng thông báo cho hai người, mặc dù duy trì 2 hồn kỹ một lúc làm anh rất tốn sức, nhưng chỉ nhiều đây thì không có vấn đề gì.

“Tăng cường, lực 6 thành”

Dạ Vũ ngay lập tức sử dụng hồn kỹ tăng phúc, giờ là lúc thu hoạch cho những cái bẫy vừa đặt, làm hồn tôn 3 hoàn duy nhất, cô là người phải chịu áp lực nhiều nhất, dù cho cô có được bảo hộ nhưng năng lực phụ trợ cũng được tận dụng rất nhiều, mồ hôi trên trán đang lăn xuống, hai tay nắm chặt để đề cao sự tập trung.

“Kéo xuống”

Dạ Phong đưa hai tay lên không, nắm chặt, cứ như anh đang cầm lấy những xiềng xích của hồn kỹ mình vậy, dùng toàn lực kéo thật mạnh xuống, mồ hôi liên tục chảy ra.

“Tôn Vũ, điểm yếu của nó là mắt, dùng hồn kỹ của anh kéo ngựa nó ra, Tiểu Linh, đâm xuyên qua đầu nó” Hình Na từ này giờ cũng nhận ra ưu nhược của con hồn thú này, nói về tài quan sát thì không chỉ 2 anh em nhà họ Dạ kia giỏi đâu.

“Okey, cứ để bọn này lo”

2 người đáp trả và lập tức lao tới, Tôn Vũ di chuyển chậm hơn để điều khiển tốc độ, Tiểu Linh nhảy lùi ra sau vài bước, cô hạ thấp thân mình xuống chuẩn bị cho một đòn đột tốc.

“Glaceon hình thái, Icy Wind + Ice Shard”

Thay đổi trạng thái biến thân, Hình Na hạn chế khả năng di chuyển nó lại, cô phóng ra các tảng băng đâm vào các sợi xích mà ghim nó xuống mặt đất, kéo căng cơ thể con hồn thú.

“Cảm ơn em, đúng lúc lắm, Hồn kỹ: Ký tự” Dạ Phong được hỗ trợ kịp thời, anh nhanh chóng phóng ra hồn kỹ thứ nhất, nó dẫn theo 2 hồn kỹ trước bám lên toàn thân của Sa Điều, bị khóa chặt tại dưới mặt đất.

“Đến lúc rồi, Tôn Vũ” Dạ Phong gào lên.

Không cần đáp trả bằng lời, dùng hành động trả lời thực tế hơn, anh lao ra dùng 2 hồn kỹ lúc này của mình, đột đánh đầu tiên anh không giúp sức được gì nên cảm thấy uất ức, giờ có chỗ để xả rồi.

“Tăng cường lực 6 thành”

Dạ Vũ phía sau lập tức tăng phúc cho Tôn Vũ, hơn hết nhìn tư thế cô là biết đang chuẩn bị hỗ trợ cho Tiêu Linh, quả là phán đoán nhanh nhẹn.

“Gyaaaa” Tôn Vũ kéo lấy phần đuôi của nó lên, tay anh hóa thành vuốt trở nên to lớn khóa chặt đối phương, dùng chân đè đầu nó cố định tại mặt đất.

“Tăng cường tốc + lực cả 2 cùng 6 thành”

Trước khi Dạ Vũ kịp sử dụng hồn kỹ, Tiêu Linh đã như tên phóng khỏi cũng, di chuyển sà thấp dưới mặt đất, ở vị trí này cô có thể lợi dụng lực gió được nhiều hơn, dễ đánh hơn, đó cũng là lý do vì sao Tôn Vũ lại chọn cố định đầu xuống đất.

Được tăng cường bởi hồn lực của Dạ Vũ, Tiêu Linh như một tia chớp không thể ngăn cản, đưa cây thương của mình ra trước, nhắm thẳng mắt của Sa Điều mà thẳng tiến.

“Hỏa điểm thiêu đốt + Nhất kích lân lực”

Nhờ sức gió, hỏa điểm được Tiêu Linh thấp lên nhanh hơn và mạnh hơn bình thường, lợi dụng sự đàn hồi của hồn kỹ thứ hai, cây thương tự động xoắn lại.

“Phọt” Đòn tấn công của Tiêu Linh xuyên qua mắt của con hồn thú, tuy nhiên nó vẫn còn cựa quậy quả nhiên là sức sống dai thật.

“Biết ngay mà, nhưng dù vậy thì..” Tiêu Linh cười lạnh, cô giải phóng độ xoắn của thương, Hỏa Lân Thương của cô như cái máy khoan đục nát cái đầu của hồn thú vạn năm, máu văng tung tóe.

“Oe, buồn nôn quá, bộ em không sai được hồn kỹ nào sạch sẽ hơn được tý sao tiểu Linh” Tôn Vũ đứng gần nhất, anh hứng trọn một xô máu văng vào người, não sọ văng ra, chết tiệt, tởm thật.

- Tích, nhóm ký chủ đánh giết 5 vạn năm hồn thú, đạt được 50000 exp, xin phép lựa chọn kiểu phân phối, đơn hưởng hay chia đều.

Ngạc nhiên khi thấy hệ thống cho phép cô chia sẽ kinh nghiệm với đồng đội, Hình Na nhanh chóng lựa chọn chia đều hình thức, dù sao thì đây cũng là công lao của tất cả mọi người.

“Ồ, cảm nhận gì thế này” Dạ Vũ ngạc nhiên khi thấy hồn lực của mình tăng lên, cô lập tức đột phá xiềng xích cấp 36 mà lên cấp 37, vậy mà trong chiến đấu lại thăng cấp, cô trở nên mừng rỡ.

Ba người khác thì có 2 người đang ở cấp 50, không cảm nhận được, còn Tiêu Linh thì mới lên cấp nên lượng hồn lực này chả ăn nhằm gì với cô nên không nhận ra sự khác biệt.

Từ xác của con Sa Điều, một hồn hoàn màu đen hiện lên, con hồn thú này đã hoàn toàn chết đi, Hình Na lại gần dùng tay sờ khắp bộ phận của nó, nhưng không có bất cứ dấu hiệu gì của hồn cốt.

“Chắc, vậy mà không có hồn cốt, 5 vạn năm hồn thú cơ mà” Hình Na cảm thấy hơi tiếc, nếu có hồn cốt thì mấy người đồng bạn của cô có thể đề cao được thực lực.

“Ha ha ha, em đừng tham quá, đánh giết mười vạn năm hồn thú mới chắc chắn xuất hiện hồn cốt, có được cái xác to đùng này chúng ta cũng lòi to rồi” Dạ Phong buồn cười nhìn tính trẻ con của Hình Na, ủa mà sao nhỏ biết con hồn thú này 5 vạn năm ta? chắc là do hiểu biết rộng, dù sao các hồn thú đều có đặc điểm nhận dạng niên kỷ, khi nào anh phải học hỏi một chút mới được.

Mọi người quay trở lại khu vực cắm trại, riêng Tôn Vũ thì phải kiếm nơi để tắm rửa, dính nguyên đồng máu từ con Sa Điều, sợ rằng tối nay anh không ngủ được quá.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Một đêm bình an

Trở lại để ăn nốt bữa tối, tất cả bọn họ đã tốn khá nhiều sức, không ngờ lần đầu tiên gặp hồn thú mà đã gặp một con 5 vạn năm, nếu không phải là nhờ sự hợp lực của tất cả mọi người, nói không chừng bọn họ đã bị nuốt chửng bởi con xuân điều lúc này rồi.

“Ăn thôi” Hình Na dẫn đầu khai trương thức ăn, cô cầm lên cái đùi của con hồn thú lúc này đã được nướng chín sẵn, nhai nuốt ngấu nghiến

“Uhm~, ngon dễ sợ, thịt vừa tươi ngon, lại mát, cảm giác cơ thể đang được thanh lọc, quá tuyệt vời” Hình Na nhai nhóp nhép, món thịt này thật quá ngon, má cô đỏ bừng lên vì hạnh phúc.

“Ha ha ha, được, ta phải ăn cho bỏ tức” Tôn Vũ cũng nhập cuộc, này cậu phải cùng Dạ Phong để tìm nơi tắm rửa, cơ thể dính đầy máu được rửa sạch, khổn nạn Tiêu Linh, vậy mà dám chơi anh như vậy, hức hức.

Mọi người điên cuồng nhai nuốt thịt Sa Điều, vì là vạn năm hồn thú nên chất lượng thịt khá cao, mọi người ăn uống no say.

Dưới ánh sao và trăng, Hình Na góp vui bằng một ca khúc, ca khúc quen thuộc của tinh linh và các bạn của cô ở hang động hoa, giai điệu không có lời nhưng lại vô cùng đẹp.

“Ô, đây là, đom đóm?” Dạ Vũ đưa tay ra, những đóm sáng đột nhiên xuất hiện khắp nơi, tỏa sáng xinh đẹp như những đóa hoa, lại như những ngôi sao lượn lờ khắp nơi, thật lung linh huyền ảo.

“Đẹp quá” Tiêu Linh cũng thích thú, không ngờ Hình Na còn có chiêu này, thật là thú vị, chắc lúc nào cô cũng tập ca hát quá.

Mọi người dừng lại không nói gì, họ nằm bệch người xuống tận hưởng âm thanh điều linh, nhẹ nhàng lại trong suốt của Hình Na, cảm giác linh hồn được tẩy rửa, nhắm mắt lại cảm nhận sự xinh đẹp của gió trời, của cây cỏ.

“A, cảm giác thoải mái quá” Tôn Vũ mắt khép khép, anh cảm nhận được sự bao bọc của nữ thần, của quang minh, của bản chất thế giới bao phủ, nếu giây phút này mà được kéo dài mãi thì anh nguyện đắm chìm vô trong bài hát của Hình Na mất.

“Quang nguyên tổ?” Cảm nhận nguyên tổ quang minh đang lớn mạnh hơn, có vẻ như ảnh hưởng bởi bài hát của Hình Na, như những đứa con gặp mẹ, nó nhanh chóng lớn lên và cố gắng tỏ ra trưởng thành trước mặt cô gái này.

Giai điệu vang mãi tầm nửa tiếng, hát đến nỗi khản giọng, Hình Na dừng lại uống miếng nước, lúc này cô mới nhìn thấy đám này đang phê ngủ hết rồi, thật là.

“Dậy đi các anh chị của tôi ơi, chúng ta phân công người thức canh đêm nào, dù em có bảo là xung quanh đây không có hồn thú cấp cao nhưng cũng không nên thả lỏng như vậy chứ?” Hình Na vừa buồn cười vừa tức mà không biết nói gì, dành cho mỗi người một cái cốc dầu.

Đám Dạ Phong thức dậy, nhanh chóng tỉnh táo lại, cũng đâu thể trách họ được, ai biểu bài hát của Hình Na hay quá, lại còn dụ lòng người như vậy, sao họ chịu được.

“Phù, anh anh, anh xin phép được nhận ca đầu, Tiểu Linh đi canh cùng anh” Tôn Vũ lập tức háng hái nhận vị trí đầu tiên.

“Ai thèm canh đêm với anh, hừ” Tất nhiên đáp lại là một cái hừ lạnh, tên này quả là thích bị hành hạ và ghét bỏ, biết là không nhận được phản ứng tốt mà cứ lao vào.

“Thật là, vậy em và Tôn Vũ trực ca đầu, Tiểu Linh và Tiểu Vũ trực ca 2, còn Dạ Phong ca, anh trực ca cuối nhé” cảm thấy nếu để Tôn Vũ xếp cặp cùng Tiêu Linh sẽ gây ra ồn ào, nếu thật chuyện này xảy ra, đừng nói là ngủ, chắc họ còn phải lao ra nhặt xác họ Tôn Vũ thì có.

“Ee~, anh thích xếp cặp cùng Tiểu Linh mà” Tôn Vũ cảm thấy tiếc nuối, trước khi đi còn không quên cho Tiêu Linh một cái nháy mắt trái tim.

“Oe” Cả đám cảm thấy buồn nôn, cái biểu cảm lúc này thật là không chấp nhận nổi, da gà của bọn họ nổi hết lên luôn rồi này.

“Cần phản ứng ghê vậy không?” Thấy trò đùa của mình bị mọi người ác hàn như vậy, cậu cũng cảm thấy quá trốn rồi.

“Bạch” Còn chưa kịp phản ứng gì, một cái dép được phóng thẳng vào mặt cậu, in nguyên dấu dép vào mặt, Tôn Vũ đau đớn.

“Đau quá, chết tiệt, Tiểu Linh, ra tay nhẹ thôi chứ” Tôn Vũ ôm lấy mũi mình mà kêu to, cảm giác hôm nay là ngày xui xẻo của cậu.

Nhìn vào khuôn mặt ủy khuất, mũi còn chảy máu, chính giữa có dấu dép in đậm đặc trưng, thật là buồn không thể tả.

“Phụt hahahaha” Cả đám không nhịn được cười, chính Tiêu Linh cũng buồn cười vì hành vi của Tôn Vũ.

“Phù, được rồi, buồn cười quá, thôi em và Tôn Vũ ca đi canh đêm đây, mọi người nghỉ ngơi đi” Hình Na cười đến nỗi đau bụng, dùng một tay ôm lấy phần bụng, cô ráng nhịn cười cầm một tay của Tôn Vũ dắt đi.

“Làm phiền” Dạ Phong cũng rất hợp tác mà kéo 2 cô gái nhỏ này trở lại lều, tổng cộng có 2 cái, 1 cái dành cho nam, 1 cái dành cho nữ, là loại lều lớn.

Ba người tiến vào trong, tách nhau ra mà ngồi xuống tu luyện, họ cần hồi phục hồn lực tối đa để còn ứng chiến cho những ngày sau, từ giờ họ không cần đi sâu hơn nữa, thay vào đó đổi hướng để kiếm các hồn thú vạn năm khác, vào quá sâu sợ gặp phải địa bàn của mười vạn năm hồn thú mất.

Tại phía bên ngoài, Hình Na và Tôn Vũ đang ngồi quan sát, Hình Na nhắm mắt lại dùng tinh tú lực kiểm tra xung quanh, không thấy được có gì bất thường, cô an tâm thờ dài mà nói với Tôn Vũ.

“Yên tâm, xung quanh đây không có hồn thú cấp cao, hồn lực của 2 ta đủ để dọa sợ mấy con hồn thú ngàn năm rồi” Hình Na đưa ra kết quả tra xét của mình.

“Vậy sao, vậy thì em có thể nghỉ ngơi trước đi, anh sẽ tiếp tục canh cho, hồn lực trong trận chiến lúc này anh không xài bao nhiêu, chỉ dùng cho đòn cuối, anh có thể duy trì lâu hơn” Tôn Vũ lo lắng cho Hình Na, cô và Dạ Phong là 2 người tốn nhiều sức nhất, và cũng là trụ cột tinh thần của cả nhóm.

Lắc lắc đầu “Không cần đâu, như vậy là ổn rồi, à đúng rồi, lúc này cảm ơn anh” Hình Na từ chối lời đề nghị của Tôn Vũ, cô có thể hồi phục nhanh hơn dưới bầu trời đầy sao này, không cần thiết phải nghỉ ngơi.

“Hừm, cảm ơn cái gì?” Tôn Vũ giả ngu không biết.

“Ha ha, không cần giả bộ đâu, em và Dạ Phong cả đều biết cả rồi, anh chỉ là cố tình tạo tình huống buồn cười để giảm bớt căng thẳng cho mọi người, mà cũng không ngờ mới lần đầu lại gặp ngay hồn thú niên kỷ cao như vậy” Hình Na nói toạc ra, cô hơi long lắng về việc tiến sâu, khả năng hấp thu giới hạn của 2 người Tôn Vũ và Dạ Phong chỉ tầm 1 đến 2 vạn năm, quá cao bọn họ cũng không hấp thu nổi.

“Ừm, đúng là mới vào gặp hồn thú niên kỷ cao vậy thật là bất ngờ, cơ mà em thấy anh diễn đạt không, dù sao thì mấy đứa con gái cũng bình tĩnh lại rồi, Dạ Phong tên kia tinh thần thép thì không nói, mà Hình Na, em có phải con gái không vậy?” Không giả bộ nữa Tôn Vũ thoải mái nói chuyện với Hình Na, bởi nhìn cô không hề có vẻ gì là hoảng sợ hay lo lắng, thật bình tĩnh và kiên cường.

“Bộ em không là con gái sao?” Hình Na đưa hai tay lên ngực, hai cái bánh bao nhỏ nảy nỏ như mình chứng rằng bản thân cô là con gái. Đôi mắt ngay thơ nhìn Tôn Vũ.

“E.. em” Tôn Vũ ngượng ngùng, mặt anh đỏ lét lên, không ngờ Hình Na lại chơi ác vậy, làm một thanh niên 15 năm qua anh rất ít tiếp xúc với con gái trừ mẹ mình, hơn nữa anh còn chưa từng chạm qua một cô gái, à, ngoài trừ chạm má Tiểu Linh, vì vậy anh bị Hình Na đùa cho không dám ngẩng mặt lên.

“Phụt hahahaha, anh dễ thương quá hén” Hình Na cười sặc sụa, không ngờ tên này nhìn thì đại gái, không ngờ bản chất lại nhát đến vậy.

Hai người cứ thế canh cho hết đêm, họ ngồi nói chuyện hơn 2 tiếng rồi lại lần lượt đổi cho Tiểu Linh và Dạ Vũ, cuối cùng là Dạ Phong. Một đêm này trôi qua, an bình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 115: Tiếp tục tìm kiếm, gặp người quen

Đêm đã qua, trời lại sáng, mặt trời lại lộ ra nơi phía bầu trời, mọi người thức dậy với tinh trạng sức khỏe hồi phục, tuy nhiên không một ai tính toán đến việc tiến vào sâu hơn nữa, bọn họ tính đi đường vòng, tìm kiếm các hồn thú cấp ngang hàng con Sa Điều hôm qua hoặc thấp hơn, tầm đó là thích hợp, nếu vô sâu hơn có khả năng họ cũng phải tán thân chốn rừng rậm này.

“Chúng ta đi hướng nào đây?” Dạ Vũ nhắc kính mắt lên, bây giờ điều quan trọng mà họ cần là phương hướng, không thể tiến cũng không muốn lùi, giờ là lúc lựa chọn lối đi.

“Tớ, để tớ” Tiểu Linh chui ra khỏi giường, cô lập tức cầm cái nhánh cây lên đặt xuống đất.

“Vũ” một con gió thổi qua, nhánh cây ngã sang bên trái, Ôi, đừng nói là.

“Bên trái, chúng ta đi bên trái thôi đề” Tiểu Linh hứng khởi, trò này cô muốn thử lâu lắm rồi giờ mới có cơ hội làm.

“Ngu ngốc” Tôn Vũ không nương tình chặt đứt cảm xúc hưng phấn của Tiểu Linh, ở một nơi nguy hiểm như vậy mà con nhỏ này vẫn thiếu muối dưa dỗi, thật là.

“Hừ, ai cần anh quan tâm, dù sao thì trong một nơi như thế này thì làm sao còn xác định được hướng nào an toàn với không an toàn?” Tiểu Linh cũng không phải bị ngố, tại nơi này rất nguy hiểm, thay vì lựa chọn đứng yên, họ cần phải di chuyển, nhưng 2 bên đều là rừng cây, tầm nhìn bị chặn hết vậy nên không thể xác định độ an toàn được, trên hết nếu dám cử ra một người đi tìm hiểu lại cực nguy hiểm, để làm giảm lại sự lo lắng và suy tư của mọi

người, cô mới bày ra trò này.

“Đại ca, Tiểu Na, hai người tính sao?” Hiện tại 2 người này là tinh thần của cả nhóm, là trụ cột của 5 người, Dạ Vũ cần biết ý kiến của 2 người.

Đưa tay lên cằm, Dạ Phong nhìn hết xung quanh bốn phía, chắc, tất cả đều giống nhau, khí lưu hay âm thanh dao động của đất đều bị che đi chứ nói gì hồn lực của hồn thú, kiểu này làm sao biết hướng nào có thể tránh được hồn thú nguy hiểm và kiếm được hồn hoàn thích hợp.

“Hừm, anh cũng không biết nữa, khắp nơi xung quanh đều bị chắn hết, quả nhiên không hổ là Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, chúng ta chỉ có thể biết hướng tiến và lùi, còn những hướng khác đều bị ẩn dấu đi, có lẽ đây là một cách phòng vệ của hồn thú, trước tiên ta cần lùi lại một chút, khu vực bán kính này cũng không ổn lắm đâu, Hình Na, em có ý kiến gì không?” Dạ Phong nhíu mày nói, anh hoàn toàn bị môi trường ở đây đánh lạc hướng rồi.

Gật gật đầu “Ừm, hướng nào thì tính sau, chúng ta trước tiên lùi lại đi, quay lại tầm 30 phút đi bộ có khả năng sẽ thoát khỏi bán kính của hồn thú 5 vạn năm hoạt động, Tiểu Vũ, cậu có hồn đạo khí dạng thám trắc nào không?” Hình Na tạm thời chưa có ý kiến gì, trước tiên lùi khỏi nơi này đã, cô hỏi Dạ Vũ liệu có hồn đạo khí nào có thể phục vụ cho vấn đề này không?

“Tớ không có dạng hồn đạo khí loại này, nó là hồn đạo khí cấp 7 trở lên mới có thể thám trắc tầm xa, những hồn đạo khí thám trắc cấp thấp hơn thì tác dụng không bằng hồn lực nên cũng không có ai làm, xin lỗi” Dạ Vũ không có, cô lắc đầu, đẳng cấp loại hồn đạo khí này quá cao, cô thậm chí còn không đủ sức để sử dụng chứ nói chi là làm ra nó.

“Vậy sao, vậy chúng ta rời đi thôi” Hình Na thấy vậy liền kêu mọi người lùi lại, tạm thời bây giờ chưa có hồn thú nào chủ động tìm tới, nhưng không có nghĩa là sẽ không có, hầy.

Quyết tâm học hồn đạo khí của Hình Na lên cao, có rất nhiều trường hợp cần sử dụng những đạo cụ này, rất tiện dụng lại thực tiễn, nếu có cơ hội cô phải đi Nhật Nguyệt để quốc học tập tiện thể kiểm thêm thông tin phối thai mười vạn năm luôn.

Họ lập tức xoay người lại, rời khỏi chỗ họ đang đứng mà tiến ra phía ngoài, họ đã xâm nhập khá sâu rồi.

Bước đi nối tiếp nhau, tuy là không có nguy hiểm gì, nhưng tinh thần của ai cũng có một chút đề phòng, tại nơi đây, hồn thú là bá chủ, đây là sân nhà của chúng, con người xâm nhập vào đây mà không đề phòng gì thì chỉ có thể là kẻ ngu.

“Đợi chút đã, em nghe thấy thứ gì đó” Đi được chừng nửa tiếng Hình Na đám người thoát ra khỏi vị trí nguy hiểm, cô đột nhiên dừng lại nhắm mắt đưa tai lên nghe, có vẻ Hình Na nhận thấy điều gì.

“Có gì sao?” Tôn Vũ tò mò, con nhỏ này tai thính thật, kể cả lần trước cũng nhờ Hình Na mà họ mới phát hiện hồn thú xuất hiện để kịp thời làm công tác chuẩn bị, nếu không bọn họ hẳn cũng phải bị thương nặng rồi.

“Suyt”

Hình Na ra hiệu cho mọi người im lặng, một số âm thanh khá nhỏ đang xuất hiện phía bên trái, có vẻ như là có đánh nhau, nhưng cường độ này không mãnh liệt lắm, không giống đụng chạm giữa 2 con hồn thú, mà giống như có một người đang đi săn hồn thú giống bọn họ

“Àm, oành” Âm thanh vang lên, cái tai của Hình Na nhúc nhích, từng âm thanh nhỏ bé truyền lại tai.

Từ từ mở mắt ra, Hình Na nhíu mày nhìn về phía có đánh nhau, bên đó giao chiến ắt hẳn rất là kịch liệt, cô cảm nhận khoảng cách âm thanh truyền về khá xa.

“Có người đang đi săn hồn thú giống chúng ta, phạm vi tầm 1 tiếng đi bộ sang phía bên trái” Hình Na tóm gọn nói lại tình hình bên đó.

“Ồ, sao em biết đó là người mà không phải 2 hồn thú đang đánh nhau giành địa bàn?” Dạ Phong ngạc nhiên, Hình Na lập tức kết luận là người đấu với hồn thú chứ không phải là hồn thú đánh hồn thú, đùa chứ, thậm chí cách như cách xa vậy mà nhỏ còn phân biệt rõ được ư? Mọi người đều tò mò nhìn về phía Hình Na.

“Âm thanh dao động có nhịp điệu, đánh nhau có chiến thuật, phạm vi này lại rất hiếm thậm chí là không thể có hồn thú mười vạn năm, vậy nên em kết luận là con người” Hình Na đưa ra phân tích.

Mọi người trầm trồ hiểu ra, hóa ra là vậy, Hình Na quả thật rất giỏi, đúng là âm thanh nghe được có thể phân tích xem nó có nhịp điệu hay không, nhưng xa vậy vẫn làm được thì biến thái như cô mới có thể.

“Giờ tính sao, có qua bên đó xem không?” Dạ Vũ hỏi ý định của mọi người.

“Hừm, vậy thì qua đi, cũng không mất gì, tiện thể chúng ta có thể giúp đỡ rồi hỏi đường đối phương, 5 người chúng ta cùng hợp tác hẳn không có gì đáng lo ngại” Dạ Phong suy tính một chút, anh đưa ra quyết định.

Người dẫn đầu đã nói vậy thì không ai còn có ý kiến, họ lập tức tiến về phía bên trái mà di chuyển, càng đi thì âm thanh chiến đấu càng rõ, bây giờ thì ai cũng phân biệt được, nhưng có vẻ vị hồn sư kia đang gặp khó khăn, hơi thở khá gấp và nãy giờ người đó đang cố né tránh.

“Ô, đây không phải là..?” Tôn Vũ tròn to mắt ra nhìn, ừ ầy, trái đất này bé thật, đi tít mà lại gặp người quen, à mà không quen lắm, chỉ là nhận biết một chút thôi, thậm chí cậu ta còn chưa chắc là biết bọn họ ầy chứ.

“Cậu ta là ... Đình Bảo?” Dạ Phong, Hình Na 2 người nhớ lấy cậu nhóc này, cậu ta là một học viên Sư Lai Khắc, rất có tiềm lực, là cường công trời sinh, vậy mà lại ra ngoài đây, chả lẽ cậu kiếm hồn hoàn, nhưng tại sao lại đi có một mình?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Đình Bảo và Kim Tinh Chồn, Giúp đỡ (1)

“Ngành Xác + Mộc Tổ Tương Tác”

Đình Bảo lao vào tấn công đối phương, cơ thể trở thành thép nhưng lại có màu xanh của cây cối, thật lạ, đây là đặc trưng của mộc nguyên tố trong võ hồn cậu ư?

Đối thủ của thằng nhóc này là một con chồn, nói đúng hơn là Kim Tinh Chồn, một loài hồn thú nhỏ bé, thông thường thì nó không tồn tại ở khu vực đẳng cấp này, Kim Tinh Chồn niên kỷ chủ yếu là từ trăm năm đến ngàn năm, nhưng rõ ràng con hồn thú đang đấu với Đình Bảo mạnh mẽ hơn ngàn năm hồn thú bình thường nhiều, chỉ ít nó cũng đạt tới gần giới hạn của vạn năm hồn thú.

Đề ý kỹ hơn thì nhìn về số tầng đá ở phần đuôi, chín mảnh màu vàng kim, sắc tố đặc trưng cho kim nguyên tố, con hồn thú này chỉ ít là 9000 năm hồn thú, hèn gì mà cậu nhóc này đơn chiến một mình mà không giành được ưu thế gì, hơn nữa còn đang bị dồn vào góc tường

Kim Tinh Chồn thấy Đình Bảo lao vào, nó lập tức cười đều, đối phương uy lực tạo ra rất mạnh nhưng tốc độ lại quá yếu, cho dù bị trúng đòn thì dựa vào sự chênh lệch đẳng cấp, nó cũng không sợ mình bị thằng nhóc phía trước đánh bại.

“Nhảy, nhảy” con chồn lợi dụng ưu thế sân trường, nhảy lên các thân cây, dùng nó làm đòn bật nhảy nhanh và cao hơn, lợi dụng tốc độ làm tăng mức sắc bén của cái đuôi, nó lao ra tính dùng đuôi đâm chết Đình Bảo.

“Hừ, khôn nạn, tưởng ăn ta dễ vậy sao” Thân hình mập mạp nhưng không kém phần khỏe mạnh, mồ hôi lăn trên cặp má ửng hồng vì thấm mệt, cậu cười lạnh, rừng rậm? Đó cũng là nhà của cậu.

“Cuốn chặt lại, hút lại nào” Hồn kỹ thứ 3 của cậu, ngàn năm hồn hoàn màu tím sáng lên từ lúc này Mộc Tổ Tương Tác được phát động, hóa ra là một dạng hồn kỹ đòn bẩy.

“Chít chít?” Cái quái.. gì? Nó không thoát được, đây là? lực hút đến từ thân cây, khoan đã, mấy thân cây kia là? “Chítttttt” Âm thanh hoảng sợ khi bị buộc chặt, nắm bắt thời gian ra đòn thật chuẩn.

“Hô, không tệ đâu, con Kim Tinh Chồn đó di chuyển với tốc độ cực nhanh, coi như là anh nếu không quan sát thật kỹ cũng không thể nhìn ra vị trí di chuyển và đoán phương hướng của nó đâu” Tôn Vũ kinh thán, quả không hổ là đồng học của chúng ta, Sư Lai Khắc toàn quái tài.

“Không chỉ thế đâu, nhìn kỹ đi, cậu nhóc đó không chỉ quan sát tốc độ di chuyển của đối phương, mà cậu ta còn phân một phần tinh thần ra để phòng môi trường xung quanh, không nhầm thì cậu ta phát hiện ra chúng ta rồi” Dạ Phong nói ra sự lợi hại của Đình Bảo, độ cảnh giác cao thật.

Đưa tay lên ngắm khoảng cách giữa cậu nhóc đó và con chồn, Hình Na như nhận ra điều gì, đây là?

“Phán đoán theo chiều gió, ồ, ra vậy, hèn gì có thể ở cấp độ này lại nhìn ra tốc độ của đối phương, hóa ra là tính toán theo kiểu đó” Hình Na cười nghiêng ngả, quả là một cậu bé thú vị, nếu được thì cô cũng muốn cậu ta gia nhập bang phái của mình.

“Là gì, là gì vậy?” Tiêu Linh vẫn không hiểu rõ, lợi dụng sân trường thì cô học rồi, nhưng tận dụng và hòa mình vào trong những yếu tố cực nhỏ trong môi trường thì thứ lỗi, mới 1 năm cô chưa học được nhiều vậy đâu.

“Đồ ngốc, lợi thế đó, con Kim Tinh Chồn lợi dụng thân cây để bật nhảy, nhưng nó cũng dựa vào lực gió để tăng tốc độ, tuy rất nhỏ nhưng bản năng của hồn thú cho phép nó thích ứng với điều kiện môi trường tốt nhất, chọn ra phương án di chuyển nhanh nhất, nhưng cũng là nhược điểm chết người, vì điểm này nên cậu ta mới có thể bắt được Kim Tinh Chồn khóa lại” Dạ Vũ phân tích cho Tiêu Linh, tuy nhiên những gì cô nói là dễ, nhưng áp dụng lại cực khó, ít ai có thể để ý đến những chi tiết nhỏ này lắm, thật đáng sợ.

“Nhưng cậu ta không duy trì được đòn khóa đó lâu đâu, giờ đến lúc cậu ta phải tấn công, nếu không thì hồn kỹ ngàn năm của hồn tôn không có khả năng bắt chặt đối phương, nó sẽ thoát ra, và kết quả thì ai cũng biết rồi” Tôn Vũ tiếp nói, để anh xem thằng nhóc này thể hiện ra sao, không nói chứ thằng nhóc này hợp gu anh rồi đấy, có thể làm bạn.

“Nganh Xác + Con bão lá”

Hồn kỹ thứ 1 và thứ 2 sáng lên, 2 hồn hoàn 1 vàng 1 tím được phát động, không ngờ cậu bé này ở hồn hoàn thứ 2 vậy mà là ngàn năm, xem ra cậu ta không đơn giản.

“Chết đi” Khuôn mặt dễ thương phúng phính, thân hình hơi tròn còn giữ nét trẻ con của Đình Bảo lại phun ra những từ ngữ đáng sợ, cặp mắt cậu lạnh lẽo như có thể nuốt chửng đối phương, cơ thể bật lên một cách nhanh chóng.

Đình Bảo phóng lên thân cây, cùng cách di chuyển của Kim Tinh Chồn, nếu cậu tấn công ngày thì con hồn thú 9000 năm này sẽ không thể bị thương nặng, như vậy kế hoạch được lập ra ban đầu sẽ trở nên vô dụng nếu nó còn sức chiến đấu, đành phải lợi dụng cây để tăng tốc độ.

Đồng dạng cách di chuyển, đồng dạng cách lợi dụng lực gió nhưng Đình Bảo lại có thể phát huy mọi ưu thế của rừng, đây có lẽ là sự khác biệt giữa một người mang thuộc tính mộc và một con thú mang thuộc tính kim trong rừng.

“Ríttttt” Nhìn cách đối phương di chuyển y hệt mình, Kim Tinh Chồn cảm thấy bị sỉ nhục cực kỳ, không nói đến việc bị đối phương bắt được tốc độ của bản thân, thứ mà nó hay cho là niềm tự hào bị đánh bể, nay đối phương còn dùng đồng dạng cách tấn công mà trả lại nó, đôi mắt Kim Tinh Chồn đỏ lên, nó phẫn nộ, làm liều.

“Kim chi lực, Kim tổ dao găm”

Hàng loạt các cây dao màu vàng kim như những tảng đá trên đuôi con hồn thú được tạo ra, Đình Bảo hồn nhiên không nhận ra cách di chuyển của mình làm đối phương trở nên phẫn nộ, cậu không ngờ đối phương lại bắt ngờ liền chết phản kháng, chắc, kế hoạch bị lệch rồi, cơ mà, thôi làm liều luôn vậy.

Thế là cuộc chiến giữa hai kẻ điên điên ra, đám Hình Na ở phía xa quan sát trầm trồ, Dạ Vũ đưa tay lên sẵn sàng triệu hồi vô hồn để trợ giúp Đình Bảo, dù sao thì cùng là đồng học, hơn nữa cách cậu chiến đấu đặt được sự tán thành của mọi người, nên có giúp đỡ cũng không có vấn đề gì. Còn bản thân Đình Bảo không cảm nhận được ác ý đến từ phía bọn Hình Na nên cũng tự động bỏ qua, đối thủ cậu cần chiến là con chồn khôn kiếp này đây.

Đứng trước hàng chục cây dao găm, Đình Bảo mím chặt môi, cơ hội chỉ có một lần, được ăn cả, ngã về không, chơi liều thôi, cậu không mong đợi gì mấy người phía sau giúp đỡ bản thân đâu, nếu họ là người quen và muốn giúp thì đã giúp từ lâu rồi, đối với người lạ cậu chẳng chờ mong được gì, chỉ hi vọng họ không can thiệp tấn công cậu là may lắm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Đình Bảo và Kim Tinh Chồn, Giúp đỡ (2) Hết

Nhìn chằm chằm vào những thanh dao găm phát sáng được tạo ra từ hồn lực phía trước, Đình Bảo đỏ mồ hôi, xem ra cậu không thể ngạnh kháng được rồi, hi vọng cách này có chặn được thể công đối phương.

Hàng loạt những chiếc lá màu xanh bao phủ xoáy xung quanh Đình Bảo, việc này tạo nên 1 con lốc xoáy lên người, con lốc lấy cậu ta làm trung tâm, trực tiếp không nhìn đòn tấn công của đối phương, cậu lao vào, rút cuộc thì cậu ta có ý định gì đây.

Kim Tinh Chồn bất ngờ trước hành động kỳ lạ của đối phương, nhưng nó không nghĩ ngợi gì nhiều, nếu hắn ta bị trúng đòn thì càng tốt thôi chứ sao.

Khác biệt với lối suy nghĩ đơn giản của con súc vật này, đám Hình Na có thể nhận ra thằng nhóc này không đơn giản, nếu cậu ta dám lao vào đối phương thì ít hắn cậu phải có điều gì đó nắm chắc trước rồi.

“Tăng phúc, lực cộng tốc tăng 6 thành, kháng tố tăng 8 thành”

Dạ Vũ gật đầu với Hình Na, cô triệu hồi hồn hoàn mình ra giúp đỡ cậu nhóc đó, nếu không giúp đỡ thì chắc Đình Bảo vẫn thắng thôi, từ cách sử dụng lực xoáy vừa rồi, cậu ta hẳn là muốn chấp nhận 1 phần bị tổn thương, nhờ sức gió cản mấy cây dao ra ngoài, thật là làm liều, nhưng thật thông minh.

“Cái này là?”

Đình Bảo ngạc nhiên khi thấy cơ thể bỗng nhẹ hẫng đi, sức mạnh từ chân và hai tay trở nên dồi dào, cảm giác rằng bản thân không còn quá kiêng kỵ nguyên tố phát ra từ đòn đánh của đối phương, hơi nhũn mảy, có vẻ như mấy người đằng sau tính giúp sức cho cậu thì phải.

“Con chồn khôn kiếp, chết đi”

Quả đúng như Dạ Vũ dự đoán, một đòn liều mạng, lấy cơ thể mình bị tổn thương làm mồi để có thể tấn công đối phương, thông thường đây là một lối đánh ngu xuẩn, nhưng áp dụng vô trường hợp của cậu lại vô cùng thông minh, đây có lẽ không phải là cách tối ưu nhất, nhưng lại là cách phù hợp nhất trong thời điểm hiện tại.

“Keng keng” Những thanh đao găm bị lực xoáy kéo ra ngoài và chạm vào nhau, vốn dĩ Đinh Bảo tính nhận một sát thương to lớn hơn, nhưng nhờ Dạ Vũ phụ trợ nên những cây đao chỉ đâm trượt qua lớp ngoài của cậu, cảm giác đau đớn không hề ăn nhằm, Đinh Bảo vội dùng hết hồn lực tấn công Kim Tinh Chồn.

“Chíttttt” Cảm giác nguy hiểm tới nơi, đột nhiên nó cảm giác thấy hồn lực của đối phương bỗng trở nên yếu đi, có vẻ khả năng duy trì của Đinh Bảo không còn đủ sức để giữ nó lại, mừng rỡ, Kim Tinh Chồn tính bật ra tránh đi đòn đánh của đối phương.

“Khốn kiếp, chết tiệt, sắp được rồi vậy mà” Tuyệt vọng nói ra, vậy mà đến lúc này lại không thể giữ đối phương lại, chả lẽ cậu phải chết tại đây, không được, ta tuyệt đối không được chết, “Vây khốn lại cho taaaaa” Cậu gào lên điên cuồng thúc dục hồn lực.

Cường chế dùng hồn lực vượt quá khả năng cho phép, Đinh Bảo miệng phun máu ra, nhưng cậu vẫn ráng duy trì combo 2 hồn kỹ đầu, còn Kim Tinh Chuột thì đột ngột bị giữ lại lần nữa, nó phát điên vùng vẫy.

“Dạ Phong đại ca, giúp cậu ta” Hình Na nhìn thấy Đinh Bảo cố gắng như thế, một người có thể bất chấp mọi đau đớn để bảo vệ sinh mạng của mình, khát vọng sống thật cao, từ trong thân hình mập mạp đấy, bằng cách nào đó cô thấy hình bóng của mình trong cậu.

Bất ngờ trước lời nói của Hình Na, không ngờ cô lại can thiệp vào trận đấu của người khác nhiều như vậy, thông thường thì cô không phải là người lo bao đồng, mà, mặc dù cô không nói thì anh cũng giúp, không nhìn thấy tên bên cạnh cũng đang nóng lòng muốn lao ra rồi kia à!

“Ký tự + Xiềng Xích Quang Minh”

Hồn Kỹ một và hai sáng lên, đột nhiên bị tập kích, Kim Tinh Chồn bất ngờ, nhanh chóng lướt cặp mắt mình qua nhìn về phía Hình Na, cặp mắt chứa đầy oán độc, nó cảm hận bọn họ, chết tiệt, nếu cho nó 1 cơ hội, nó sẽ xé xác hết bọn khốn này.

“Ha ha ha, cậu nhóc, để anh phụ nhóc một tay, chú mày làm được khá đấy” Tôn Vũ cũng lao ra, từ nãy giờ nhìn cậu chiến đấu đã để cho anh khâm phục, cậu ta yếu quá rồi, giờ là lúc nên giúp đỡ, nếu không thì cậu ta toi thật mất.

“Vuốt Long + Hơi thở của rồng”

Lại hai hồn kỹ trăm năm sáng lên, thực lực của một hồn tông đỉnh phong sắp lên cấp hồn vương được thể hiện, cậu khóa chặt con Kim Tinh Chồn, giải phóng hồn kỹ ngàn năm cho Đinh Bảo.

Xiềng xích đến từ Dạ Phong đúng lúc trôi buộc nó lại, bên phía Tôn Vũ cũng rất thức thời mà bật lá chắn phòng ngự lên, cậu không phải sợ con hồn thú tấn công bản thân, mà sợ tên nhóc kia đập chết con hồn thú, đứng ở bên cạnh cậu lại bị ăn nguyên xỏ máu vào người nữa thì sao, thật là, dính kinh nghiệm từ Tiêu Linh, Tôn Vũ trở nên cẩn thận hơn nhiều.

Trợn mắt ra, không ngờ những người này lại giúp đỡ bản thân, nhìn đồng phục thì cậu chợt nhận ra, đây là đồng phục Sư Lai Khắc a, hóa ra là các học trưởng giúp đỡ, thật may mắn.

“Cảm ơn các học trưởng, làm phiền” Đinh Bảo lễ phép cảm ơn, tuy nhiên hành động của cậu không hề dừng lại, không còn cần tốn hồn lực duy trì cho hồn kỹ trôi buộc ngàn năm nữa, đòn combo của cậu trở nên mạnh hơn, lao thẳng vào người con thú.

“Oành” Sự va chạm mạnh mẽ, đối với hồn thú thuộc dạng miễn công như Kim Tinh Chồn, phòng ngự của nó vốn dĩ đã yếu, nay lại bị Dạ Phong và Tôn Vũ kiềm chế, hàng phòng ngự vốn yếu ớt nay hoàn toàn lộ ra trước mặt Đinh Bảo.

“Lạch tách, lạch tách” Âm thanh của máu văng ra, một cái lỗ giữa thân của hồn thú được đục ra, uy lực kinh thật, tuy là mọi ưu thế thuộc về Đinh Bảo nhưng thân là 9000 năm hồn thú thì Kim Tinh Chồn đầu đơn giản, vậy mà gây ra được đòn công mạnh vậy.

“Phù, cảm ơ ...” Đinh Bảo thả lỏng cơ thể, cuối cùng cũng đánh giết chết con chồn đáng chết này, đang tính nó lời cảm ơn nhưng chưa hết câu thì.

“Aaaa” Âm thanh to lớn hoảng sợ vang lên từ cậu nhóc 13 tuổi, dù sao thì cậu vẫn còn quá nhỏ, tinh thần đề phòng của cậu vẫn còn chưa cao, cứ nghĩ rằng như thế là giết chết được con hồn thú rồi, thế mà Kim Tinh Chồn với cái bực được khoét rỗng, nó nhìn Đinh Bảo bằng cặp mắt điên cuồng, nó sắp chết, sinh lực đang trôi đi rất nhanh, nhưng mà, trước khi chết nó phải kéo tên khốn này theo.

“Ráttttttttttttttttttttt” Âm thanh kêu gào to lớn, bằng sức lực gãy gũa trước khi chết, Kim Tinh Chồn vậy mà thành công thoát ra khỏi hàng kiềm chế của Dạ Phong và Tôn Vũ, nó dùng hai bàn cặp móng vuốt sáng lên, bằng chứng sức lực cuối nó tính xé nát Đinh Bảo ra.

“Chết tiệt, không kịp rồi”

“Khốn nạn”

Dạ Phong và Tôn Vũ không kịp bảo vệ Đinh Bảo nữa, hồn kỹ của anh muốn thi triển cần một ít thời gian, còn Tôn Vũ vì đứng ở trên cây bị gãy rớt muốn nhảy lên lại cũng tốn một ít thời gian, nhưng nhiều đó đủ để Kim Tinh Chồn giết chết Đinh Bảo rồi.

“Confusion + Psychoshock”

Âm thanh của Hình Na đúng lúc xuất hiện, cô lập tức phóng ra skill hệ tinh thần, tuy nhiên đối với một con hồn thú bất chấp tính mạng của mình, nó chỉ chặn được Kim Tinh Chồn trong một khắc.

“Muốn sống thì hành động đi” Hình Na gào lên, ngay lúc này nếu bản thân cậu ta không làm gì thì sẽ không ai cứu kịp cậu ta cả, làm ơn.

Cảm giác tử vong ập vào mặt, thân thể run sợ, đây là lần đầu tiên cậu cảm nhận cái chết rõ và gần đến vậy, nghe được tiếng gào thét của Hình Na, A, đúng rồi, nếu cậu không làm gì thì cậu chết mất, mồ hôi khắp mặt, cặp mắt trở nên điên cuồng.

“Aaaaaaa, Hồn kỹ: Ngạnh xác”

Hồn kỹ đầu tiên sáng lên, bàn tay trở thành thép, đâm thẳng xuyên qua đầu con hồn thú, đầu sọ nát ra, máu văng vẩy dính hết trên áo quần cậu, cơ thể Kim Tinh Chồn ngay lập tức mất hết đi sự sống, gục xuống ngã về phía Đình Bảo.

“Aaa,aaa, aaa, haa” Từ hơi thở dài, cặp mắt còn chảy ra nước mắt vì lo sợ, lúc này cậu đã rất gần cái chết, đáng sợ, thật đáng sợ, não bộ không chịu nổi nữa, nguy hiểm trôi qua, cậu ngất đi, mặc kệ cho mọi chuyện bên ngoài diễn ra thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Chữa trị, có tin tức hồn thú thích hợp

“Chắc, xem ra cậu nhóc này mệt quá rồi, có vẻ trong chốc lát sẽ không tỉnh lại đâu” Dạ Phong nhìn Đình Bảo ngã gục vào xác con Kim Tinh Chồn, anh lại gần bế cậu nhóc ra khỏi xác con hồn thú.

“Mang cậu ấy qua cho em, em có mang thảo dược trị thương” Hình Na gọi Dạ Phong, tuy vết thương bên ngoài của cậu nhóc này không nghiêm trọng lắm, nhưng vẫn cần chữa trị cho an toàn, tại khu vực này mà không ở trạng thái tốt nhất khác gì nói với lũ hồn thú rằng, ta ở đây nè, ta yếu lắm, lại cần chết ta đi.

“Oh, ừm, làm phiền” Dạ Phong bế Đình Bảo qua, cậu nhóc này trông vậy chứ nặng thiệt, thân hình hơi phì nộn, làn da trắng đặc trưng của những người mập mạp, anh bưng cậu lại chỗ Hình Na.

“Hừm, quả nhiên là bang chủ có khác, chuẩn bị chu đáo thật, thật sự khác hoàn toàn với con nhóc nào đó” Tôn Vũ rất hứng thú khi chọc Tiêu Linh, bằng một câu nói xéo, cậu thành công kích Tiêu Linh nổi giận như quả cà chua, “Bếp” một cái dép được in lên má trái của cậu.

Hai đứa nhóc này lại lao vô cãi nhau, thật là, trước kia thì Dạ Phong với Tôn Vũ quần nhau, giờ Dạ Phong làm nhóm trưởng, phải giữ trạng thái bình tĩnh nên không trêu chọc Tôn Vũ, giờ thì thành Tôn Vũ chọc Tiêu Linh, đám này chả bao giờ an ổn được.

“Tiểu Vũ, cậu nghiền hộ tớ mấy cây thảo dược này với” Từ trữ vật nhấc lấy ra một cái hộp nhỏ, bên trong chứa một số thảo dược chữa bệnh, đây là những cây thảo dược lúc ven đường Hình Na thu thập, bên cạnh là dao kéo y tế, một cuộn băng, gạc kê, nói chung là dụng cụ không khác gì hộp y tế thời hiện đại cả, trừ việc khác biệt về thuốc thang thôi.

“Ừm” Dạ Vũ nhận lấy thảo dược từ Hình Na, hầu như đều là thảo dược thông dụng, nhưng trong những trường hợp này thật rất hữu dụng, lần sau có đi kiểu này cô cũng phải chuẩn bị một ít, lấy ra cái cối giã nát đồng thảo dược ra, nhịp điệu đều đều và lực đạo vừa phải, tinh túy của thuốc không bị Dạ Vũ giã phá hư.

“Thế này được chưa?” Dạ Vũ cũng không rõ lắm, mấy loại thảo dược này bọn cô tuy được học, nhưng chưa bao giờ thực tế áp dụng, còn khi muốn xài thì cứ việc mua thuốc pha chế sẵn, không ai như Hình Na nhặt hái trên đường tiện tay pha chế cả, nên bản chất là Dạ Vũ cũng không biết mình giã vậy có được chưa.

Nhìn nhìn vào bên trong, thấy thuốc đã được nghiền ra rất đều, rất tốt, quả nhiên là hồn đạo sư, tay và lực đạo đều được điều khiển rất tinh tế, gật gật đầu “Được rồi, cậu làm tốt hơn cả tớ mong đợi luôn đó” Hình Na không keo kiệt khen Dạ Vũ một câu, tất nhiên là Dạ Vũ không phải như Tiêu Linh, cô cười nhẹ đáp trả lời khen, nếu là ai đó thì đã nhảy tung tung lên vui mừng rồi.

“Ha ha ha, thấy chưa, bang chủ đại nhân cũng tin tưởng Tiểu Vũ hơn là nhóc đó” Chuyện gì cũng lấy ra chọc được, Tôn Vũ tiếp tục kích逗 Tiêu Linh, và cái kết là “Bếp” má còn lại ấn chuông, một bên dấu dép, một bên dấu bàn tay, 2 phía đều đặn, rất cân xứng, Dạ Phong đứng bên ngoài chây mò hỏi, con gái thật đáng sợ, quả nhiên không ai cũng hiền như em gái mình.

Không quan tâm đến 2 người, Hình Na lấy ra một bình giữ nước sôi, đổ vào trong lượng bột thảo dược được nghiền, chỉ một chút cho những chất này kết dính lại, dùng hai ngón tay đặt vào quấy đều cho đến khi bột trở thành dạng keo dính, lấy ra chét lên các vết thương của Đình Bảo, sau đó cô cầm băng bó buộc lại, nhanh gọn lẹ lại đẹp, buộc hết lại mấy vết thương trên tay và đầu, cũng may là vết thương nhỏ, nếu không thì Đình Bảo bây giờ đã trở thành xác ướp sống mất rồi.

“Phù được rồi, mọi người dừng lại nghỉ ngơi thôi, mọi người cử một người canh chừng cậu nhóc này, em đi kiểm tra xung quanh” hoàn thành việc chữa trị của mình, thằng nhóc này chắc tầm nửa ngày sau là có thể khỏi hẳn, giờ cô cần quan sát hoàn thành công việc của một mẫn công, thăm dò xem liệu có nguy hiểm nào gần đây không, lần kiểm xem có chỗ nào an toàn cho bọn họ dừng chân tối nay.

Chọc chọc vào má Đình Bảo, Dạ Vũ tò mò “Miễn thật, so với da con gái còn mềm hơn, hơn nữa còn rất đàn hồi” cô triển khai skill vuốt sồi, sờ khắp phần bụng và hai má của cậu, sau đó chuyển sang cánh tay, mồm mím, mồm mím, chỗ nào cũng êm, sờ sướng vãi ra, vừa sờ cô vừa cười gian.

“Ồ.. ời Tiểu Vũ, bình tĩnh” Dạ Phong hoảng sợ nhìn em gái mình, cho phép anh rút lại suy nghĩ vừa rồi, em gái anh mới là trùm trong đám con gái này, đáng sợ về lời, hóa ra không phải Dạ Vũ hiền, chỉ là cô chưa tìm thấy đối tượng để triển khai thôi.

“T.. T.. Tiểu Vũ, cậu canh chừng nhé, b..bọn này đi kiểm củi và đồ ăn, Dạ Phong đại ca anh đợi Hình Na quay về rồi lo kiểm chỗ cắm trại nhé” Nhận ra nguy hiểm, chưa bao giờ hòa hợp Tiêu Linh và Tôn Vũ cực kỳ ăn ý rời khỏi vị trí, khuôn mặt tà ác lúc này của Dạ Vũ quá đáng sợ, mặc niệm 5 giây cho số phận đáng thương của cậu nhóc đang ngất xỉu.

Trải qua tầm 15 phút, Hình Na lập tức quay lại, “Nơi này không an toàn lắm, đợi hai người kia quay lại chúng ta qua phía bên kia, em cảm nhận nếu chúng ta tiến sâu hơn vào phía trái thì sẽ có khả năng tìm được hồn thú thích hợp với anh, em cảm nhận được hồn lực quang minh lẫn hắc ám lẫn lộn với nhau, hơn nữa khí tức của nó chắc tầm trên dưới 2 hoặc 3 vạn năm” Thông báo về kết quả dò xét, cô nói cho Dạ Phong tin mừng, có hồn thú thích hợp cho bản thân anh rồi.

“Thật sao? Vậy tốt quá, cảm ơn em” Dạ Phong mừng rỡ, bản thân anh nghĩ rằng mình sẽ là người cuối cùng lấy được hồn hoàn, không ngờ người gặp được hồn thú thích hợp đầu tiên lại là anh, thật may mắn.

“Tốt quá rồi” Dạ Vũ cũng chọc cơ thể Đình Bảo đủ rồi, cô quay đầu lại chúc mừng cho anh trai mình

Chờ thêm tầm 10 phút nữa, Tiêu Linh và Tôn Vũ cuối cùng cũng trở về, trên tay mang theo xác 1 con hồn thú tầm 1000 năm khoảng chừng, một ít cây cỏ có thể làm gia vị, một ít trái cây, quả nhiên kinh nghiệm dã ngoại của mọi người đều tăng lên đáng kể.

“Được rồi, mọi người qua phía bên kia, chúng ta sẽ nghỉ ngơi một ngày hồi phục sức lực, ngày mai sẽ bắt đầu săn hồn thú vạn năm, đã có đối tượng thích hợp cho tôi” Dạ Phong ôm xác con hồn thú ngàn năm Kim Tinh Chồn, từ cơ thể nó vẫn còn xuất hiện một cái hồn hoàn màu tím, mới trôi qua 1 tiếng nó vẫn chưa biến mất, cần trôi qua thêm 4 tiếng nữa nó mới hóa thành hư không, mang theo nó để cho Đình Bảo hấp thu, nhóc đó đã tốn rất nhiều sức lực lần đánh cược tính mạng mình, nếu mà không được hấp thu hồn hoàn chắc là thốn lắm.

“Cái gì, Dạ Phong, ngươi kiếm được hồn thú thích hợp rồi sao?” Tôn Vũ ngạc nhiên, không ngờ tên này lại kiếm ra hồn thú thích hợp trước mình, tuy nói có vẻ ngạc nhiên nhưng trong lòng cậu cũng chúc mừng cho Dạ Phong.

“Chúc mừng anh, tuyệt quá” Tiêu Linh thì trực tiếp mừng rỡ trên mặt, quá tuyệt vời, vậy là một người trong nhóm họ sắp có hồn hoàn mới, đột phá đến cấp hồn vương, 15 tuổi hồn vương, quá ngẫu.

“Đi thôi mọi người” Dạ Phong gật gật đầu đáp trả, anh dẫn mọi người theo hướng Hình Na chỉ, tìm một nơi an toàn thoáng thoáng để dựng lều, còn kiểm chỗ để xác con Kim Tinh Chồn đợi Đình Bảo thức dậy hấp thu nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Thức dậy, làm quen

Nhóm Hình Na dừng lại tại một khu vực khá là trống trải, xung quanh rất ít cây cối, như vậy thì đến tối bọn họ có thể dễ dàng kiểm soát tình hình được hơn, dừng chân nhờ Dạ Phong bắt đầu dựng lều, đám con gái thì phụ trách nấu ăn, tên Tôn Vũ thì thực hiện chức năng cao cả của bản thân, phun lửa.

“Khốn kiếp, bắt một hồn sư có võ hồn là hỏa long như anh đây dùng lửa nấu đồ ăn, cảm giác tài năng của anh như ngọc trai long đông dưới biển, chết tiệt, cho anh cái công việc nào đáng hoàng hơn cái coi” Tôn Vũ cảm giác tức tối, vậy mà để một võ hồn cao quý đi làm công việc này, tức chết anh.

“Hừ, lo làm đi, đồ cu li” Tiêu Linh rất biết thời cơ chọc lại Tôn Vũ, nhìn khuôn mặt đỏ bừng ghen ngào vì tức giận của anh ta, không hiểu sao cô cảm thấy rất thú vị.

“Cu li cu li, hết Dạ Phong rồi tới em, bộ kiếp này ta chỉ có thể làm cu li thôi sao?” Tôn Vũ ngưỡng mặt lên trời, “Aaaaaaaa, trời cao bắt công”

“Phụt, ha ha ha ha ha, cái này không gọi là bắt công, này phải gọi là trời cao có mắt, biết chọn cho anh cái công việc phù hợp bản thân, hợp lắm, hợp lắm” Đám Hình Na phì cười, tên nhóc này, quả là dễ bị dụ thật, Tiêu Linh bị anh chọc thì cô có thể phản đòn, còn cu cậu thì nhát gái nên không dám đụng chạm trở lại, quả là ăn thiệt thòi một bên, thế mà cậu ta vẫn cứ thói quen khó sửa, như đám thiêu thân chui đầu vào lửa, hầy.

“Mấy người các người hợp sức ăn hiếp ta” Mặt Tôn Vũ đỏ bừng, hai tai nóng ran, cũng không biết là anh đang cố tình giận để mọi người giảm bớt căng

thăng, hay là đang thật sự ngại ngùng nữa.

Cả đám đùa giỡn một chặp, tằm một tiếng sau thì mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng, lều đã dựng xong, đồ ăn đã chín.

Hương thơm từ con hồn thú được Tôn Vũ đi săn nay được nướng thơm ngon nức mũi, lớp da vàng óng ánh đã được xử lí sạch sẽ, thêm chút gia vị, chút muối, phết lên một ít mật ong. Ôi, mùi thơm kinh người.

“Khịt khịt” Như người thấy một nửa của đời mình, một phần tư của cuộc sống, tên mập nào đó đang trong cơn ngủ say tỉnh lại, Đinh Bảo bật dậy lao vào miếng thịt, gần đến nơi thì anh dừng lại.

“Long lanh long lanh” Đưa ra cặp mắt đầy khả ái và ngây ngất lòng người, tên mập nào đó đã đánh mất đi danh dự của mình mà tỏ vẻ thèm khát với miếng thịt trên tay Dạ Vũ, mũi hít thở đều đều, khuôn mặt đáng thương, nếu như cho anh thêm hai cái tai và cái đuôi nữa thì chắc chắn giờ biểu cảm của Đinh Bảo sẽ thêm càng chân thật.

Như có ý xấu gì đó, Dạ Vũ đưa ra miếng thịt và nghiền ngẫm hỏi Đinh Bảo “Muốn ăn không?” cô cười tươi như mặt trời tỏa nắng.

Gật gật, Đinh Bảo không do dự mà đáp trả, mấy ngày liền anh đi kiểm hồn hoàn thích hợp, ai ngờ bị lạc vô tận sâu bên trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, nguy hiểm thì luôn rình rập, thức ăn của anh lại chỉ có lương khô, không phải anh không đi săn hồn thú niên kỷ thấp được nhưng mà an toàn của bản thân còn chưa lo xong chứ nói gì đến nấu ăn.

“Sủa đi” Tron tru mà nói với Đinh Bảo, tâm đùa dai của Dạ Vũ nổi lên, thăng nhóc mập này quả là thú vị, cô quyết tâm chọc cậu ta một chút.

“Gấu gấu” Không một chút do dự mà làm theo, giờ anh đói quá, ăn cái đã, danh dự hay cái gì đó tính sau, dù sao thì mấy cái đó cũng không ăn được, làm gì thì làm chứ điền no bụng là điều cần được ưu tiên hàng đầu, cặp mắt ngây thơ nhìn thẳng vào Dạ Vũ.

“Ây, thật à?” Dạ Vũ đỏ mặt hỏi hột, ngạc nhiên trước sự bất cần đời của Đinh Bảo, từ từ đưa cây thịt cho anh, cảm thấy nhói nhói ở ngực, cô quay lại cúi đầu vào phía sau, chết thật, cảm giác tội lỗi đó là sao? Mình vừa làm gì đó thật tội tệ ư? Ôi tìm cô vỡ mất rồi, đáng yêu quá, chết tiệt.

“Nhoàm nhoàm” Bản thân Đinh Bảo chả nghĩ ngợi gì nhiều, bản năng cho anh biết rằng mình an toàn rồi, không cảm thấy ác ý đến từ xung quanh, anh cứ thế gặm nuốt cục thịt, Hình Na đây hắc tuyến nhìn màn hồ động của Dạ Vũ với anh, một người thì quyết tâm đùa dai, một người thì chả quan tâm gì khác ngoài ăn uống, ây, vừa đùa vừa cảm thấy tội lỗi, Tiểu Vũ, cậu thật “đặc cmn biệt”.

Đưa ra một cây thịt khác, Tiểu Linh hào sảng cười to chào hỏi Đinh Bảo “Yo, đại ca, giới thiệu tên tuổi của mình cho bốn đại gia biết đi” cô nở nụ cười tự cho là phóng khoáng tiêu dật, nhưng không hề biết bản thân mình trong mắt người khác như con dờ.

“Ôi, đừng dọa cậu..”

“Uhm, mình là Đinh Bảo, 13 tuổi, học viên năm 3 của Sử Lai Khắc học viện, hồn tông chiến hồn sư, cảm ơn đã giúp đỡ”

Tôn Vũ đang tính ngăn lại hành động của Tiểu Linh, đột nhiên Đinh Bảo trả lời, cặp mắt ngây thơ không biết gì nhìn về phía hai người, kết hợp với thân hình mũm mĩm, cậu như một chú gấu bông dễ thương, thiếu cái ruy băng chính giữa là cậu sẽ thành chú teddy chính hiệu của các bạn nữ, à, tất nhiên là phải bỏ đi cái tay liên tục đưa thịt và cái miệng đang liên tục gặm nuốt kia nha.

“C..C.. Chết tiệt”

“Thật khốn nạn”

Cả hai lập tức quay lại đập đầu vào đất, ai nói cho họ biết cảm giác bản thân trở thành lưu manh đùa giỡn gái nhà lành này là gì đi? Cơ mà cái đêch, đối phương là nam mà.

Ôm lấy con tim tan vỡ, thấy hối lỗi vì hành động thô lỗ của mình, hai người như tội đồ ngồi một góc vẽ vòng tròn.

“Vị đại ca này, Hai người bọn họ bị sao vậy?” Đinh Bảo tò mò, những người này không hề có ác ý đối với cậu, nhưng mà tại sao trong họ có vẻ đột nhiên sa sút thế? bộ cậu đã làm gì sai à?

“À, ừm, không có gì đâu, anh là Dạ Phong, đến từ cùng trường với cậu, anh là học viên nội viện chắc cậu không biết, nhưng hân hạnh làm quen, còn 2 tên phía đó cậu cứ coi như không khí đi, làm ơn, anh không quen biết bọn họ” Dạ Phong giờ tay ra chào hỏi, đưa tay lên mặt vẩy vẩy, anh lập tức phủ nhận mối quan hệ giữa 3 người bọn họ.

“Hô, ồ, vậy sao?” Vẫn không hiểu rõ lắm, Đinh Bảo gật gật đầu, thôi kệ, ăn tiếp vậy.

“Phụt, ha ha ha, Đinh Bảo phải không? Cậu.., cậu thú vị thiệt đấy, ha ha ha!” Hình Na ráng nhịn cười này giờ, nhưng mà bọn họ làm cô nhịn không được, tên nhóc này lúc đánh nhau thì thông minh nguy hiểm dễ sợ, không ngờ bây giờ lại trong ngốc ngốc ngây ngô đến vậy.

“Hừm, tôi sẽ đặt biệt danh cho cậu, Tiểu Bảo Bảo, mũm mĩm mũm mĩm, rất thích hợp” Dạ Vũ đột nhiên đứng dậy chân dẫm lên hòn đá chỉ thẳng vào mặt Đinh Bảo mà phán như thánh.

“Hò, hee~, Tiểu Bảo Bảo, thích hợp sao? um, cảm ơn, xinh đẹp bạn gái!” Đình Bảo cười ngây ngô một lần nữa đáp lại Dạ Vũ.

Ừa, “Phịch, phịch, phịch” Hôn chục con dao đâm vào người Dạ Vũ, chết tiệt, cảm giác tội lỗi chồng chất, chắc cô nhảy sông hoàng hà cũng không rửa hết tội mất, thần thánh ơi, tha lỗi cho con vì đã nhuộm bẩn một sinh linh bé nhỏ, ạ.

Hình Na và Dạ Phong nhìn nhau, sau đó quay lại nhìn đám người, “Ha ha ha hah hah ha” Chết tiệt, không chịu được nữa rồi, đám này hài quá. 2 người nhanh chóng gục người xuống đất ôm bụng mà cười quần quai, để mặt cho thẳng nhóc duy nhất vẫn tròn to mắt không hiểu gì cả tiếp tục cắn thịt mà ăn, ày, anh ấy quá vô tư đó mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Giới thiệu, Lý do bị lạc

“Phù, mọi người bình tĩnh đi, được rồi, cho phép bọn anh được giới thiệu lại, anh là Dạ Phong, 15 tuổi, không chế hệ chiến hồn sư, anh là một hồn tông, đang chuẩn bị đi kiếm hồn hoàn thứ 5” Bắt đầu với Dạ Phong, sau con quần quai, anh lau đi nước mắt do cười quá trớn, từ từ bình tĩnh giới thiệu về bản thân mình.

“Minh là Hình Na, 13 tuổi, bằng tuổi cậu, mẫn công chiến hồn sư, là hồn tông luôn, hân hạnh được làm quen” Hình Na cũng giờ tay ra chào hỏi thân thiện.

“Ồ, hân hạnh” Loay hoay nhai nốt miếng thịt còn lại, Đình Bảo lập tức kiểm cái giấy chùi tay, nhanh chóng đưa đôi tay múp míp nắm lấy tay Hình Na, cười cười đáp trả.

“Đến mình, Dạ Vũ, 13 tuổi, phụ trợ hệ hồn sư, mình là một hồn đạo sư, rất vui được làm quen” Nhìn thấy Hình Na được bắt tay, Dạ Vũ cũng chen vào, đôi tay múp míp ấy mà sờ chắc thích lắm.

“Hê, chúng ta bằng tuổi nhau à?” Đình Bảo cũng vội vàng đưa tay ra bắt lấy tay Dạ Vũ, sao phong cách chào kiểu gì mà bắt tay miết thế.

Cảm nhận độ mềm mại trong bàn tay, cảm giác ăn đậu hũ quá tuyệt, đưa tay ra xoa xoa đầu đôi phương tử về đại tỷ “Tốt lắm tốt lắm, tiểu Bảo, sau này để tỷ bảo kê” một con nhỏ mập mạp khổng nào đó cho hay.

Hình Na liếc mắt nhìn sang Dạ Phong, thấy tên siscon này đang khó chịu vì em gái mình đang nắm tay một tên con trai khác, mà tên đó anh lại không nổi giận được, chết tiệt, ai đó nói cho anh biết giờ anh phải làm sao.

Sau đó cô nhìn 2 đứa còn lại kia, không ngờ từ khi gặp cậu bé này 2 đứa kia hợp rơ, shock mà cũng bị shock tập thể, Hình Na đầy hắc tuyến nhìn cái nhóm mình toàn bựa nhân mà chảy mồ hôi, ôi, bộ mời họ vào trong bang có hợp lý không vậy? Cảm giác như cô bị cả thế giới lừa dối vậy! Ày, số con rệp.

“Tiểu Linh, Tôn Vũ ca, ra giới thiệu đi này” Hình Na lắc lắc đầu, thôi, trước tiên làm cho xong màn chào hỏi cả, với lại cũng phải xem xem đối phương lý do vì sao mà lại đến tận nơi này để săn hồn hoàn, nhóm bọn cô 5 người, có tận 4 hồn tông thì không nói gì, gặp vạn năm hồn thú bọn cô vẫn còn sử lý được, đây đối phương chỉ là một hồn tôn, tuy là cấp 40 nhưng chưa có hồn hoàn thứ 4, lại còn đi một mình, chả lẽ lại chui vô đây tìm chết?

“Minh trước, mình là Tiêu Linh, 13 tuổi, cường công chiến hồn sư, hồn tông, mình chỉ là đang giúp bọn họ kiếm hồn hoàn thôi” Tiêu Linh thân thiện chào hỏi.

“Ừm, cảm ơn, hân hạnh làm quen” Đình Bảo cũng rất lễ phép đáp trả, không ngờ nhóm này ai cũng là thiên tài dữ dội, kinh thật.

“Được rồi, đến đây, Chào nhóc, ta là Tôn Vũ, 15 tuổi, Cường công chiến hồn sư, hồn tông đỉnh phong, cũng đang đi kiếm hồn hoàn thứ 5 như thằng mặt thúí đẳng kia, hân hạnh làm quen” Tôn Vũ lập tức nhanh chóng cười tươi lao vào, cậu vỗ vai của Đình Bảo vừa cười vừa giới thiệu.

“Chào đại ca” Trái ngược với thái độ của Tôn Vũ, Đình Bảo hơi hoang mang trước sự nhiệt tình đến bất ngờ của đối phương.

“Êy, mi nói ai là mặt thúí hà thằng mặt dịch kia, à, nhóc con, đừng lo lắng, thằng ngu này chỉ là thích phong cách chiến đấu của em thôi, chứ nó không có ý tưởng gì đâu, không cần lo lắng, nhìn tên này trông gay thế nhưng mà hàng bị thiến rồi, không mần gì được em đâu?” Dạ Phong lập tức bắn trả, đùa với anh, thằng ngu này chưa bao giờ có cửa thắng.

“Hả, người nói ai bị gay cơ, mà còn nói hàng ta bị thiến, người muốn chết sao” Dễ bị dụ cho tức, hơn nữa đối phương lại không phải Tiêu Linh, cậu tính lao vào làm một cuộc vật lộn với đối phương.

“Ừa?” Âm thanh tò mò phát ra từ phía thẳng nhóc, cu cậu có vẻ đang thắc mắc điều gì đó, nhưng hình như vẫn chưa nghĩ ra.

“Sao vậy?” Mọi người tò mò, chả lẽ này giờ có gì mà thẳng bé này không hiểu sao, đặc biệt là Dạ Vũ, cô tới tận mặt lo lắng hỏi thăm, mặt hàng này bình thường trong im lặng, ấy vậy mà khi có Đình Bảo thì nhỏ này lên con nhanh thật.

“Hừm, em vẫn còn có một thắc mắc, đó là không phải hàng bị thiếu vẫn có thể nằm dưới sao?” Cu cậu tò mò hỏi ra vấn đề cực kỳ quan trọng.

“HAAAAAA, Ôi, việc anh mày bị gay, à nhầm, việc mà thẳng khốn kia nói thì không phải là sự thật, hơn hết, nhìn dáng anh mày chuẩn 6 múi mà nhóc dám coi anh như thẳng bán muối cho nằm phía dưới sao???? Are you sure? sure?, có tin anh thông nát đít mày không?” Tôn Vũ nổi đóa, thế éo nào mà anh lại là thẳng nằm dưới, à mà thế éo nào anh lại là gay cơ chứ, mắt nhìn kiểu gì vậy?

“Hừm? Ờ, thông nát đít em? Vậy là anh còn hàng? Và anh thật là gay?” Cu cậu vẫn chưa hiểu rõ vấn đề, mà hình như là nhóc mập này đang cố ý không hiểu, ầy da, hóa ra trong hiền lành mà bên trong đội lột sói, ghê vật.

“Đéo có nhá, đéo có, hơn nữa đến lượt nhóc rồi, giới thiệu đi, khôn kiếp” Tôn Vũ cảm giác uy nghiêm của mình bị cuộc trò chuyện này giờ tẩy sạch hết tron, ôi, khí thế oai hùng của anh một đời đã bị ô ứ.

“Xin chào tất cả mọi người, mình là Đình Bảo, lúc này có nói qua, mình là cường công chiến hồn sư, hồn tôn đình phong, mình đang kiếm hồn hoàn thứ 4 cho bản thân, thật sự là rất biết ơn mọi người đã giúp đỡ” Đình Bảo lễ phép cúi đầu chào hỏi.

“Thế, lý do vì sao cậu lại ở đây, hồn hoàn thứ 4 không nhất thiết phải kiếm tận sâu trong này chứ, hơn hết cậu lại không có trưởng bối đi kèm” Hình Na là người đầu tiên đặt ra câu hỏi, tất cả mọi người đều hướng mắt về Đình Bảo, họ cũng rất muốn biết một thiên tài như cậu ta lại không có ai kèm cặp dẫn đi kiếm hồn hoàn, nếu như không có bọn họ giúp đỡ, may mắn thì cậu ta vẫn còn sống được nhưng sẽ bị trọng thương nặng nề, về thời gian dài cũng chỉ làm môi cho mấy con hồn thú khác thôi.

“Thật ra đáng lẽ ban đầu cũng có một lão sư dẫn mình đi, nhưng giữa đường lại gặp phải Tà Hồn Sư, hơn nữa còn là thất hoàn hồn thánh tà hồn sư, vì bảo vệ mình mà ngài ấy quyết tâm kiềm chế lại cử động của đối phương, nếu như không chạy thì mình sẽ bị giết, nên mình kiếm một hướng nào đó rồi chạy học mạng, sau đó liên tục đổi hướng, dùng bột xóa đi mùi và dấu vết của bản thân, rồi mình cứ chạy mãi cho đến khi lạc vào tận sâu bên trong đây” Đình Bảo nói ra quá trình của mình.

“Tà hồn sư? hơn nữa còn là hồn thánh?” Đám Hình Na giật mình, họ cảm nhận được đối phương không nói dối, mà cậu ta cũng không có lý do gì để nói dối, như vậy nói cách khác, có một thứ còn kinh khủng hơn cả vạn năm hồn thú, thậm chí nguy hiểm sánh bằng mười vạn năm hồn thú đang rình mò quanh đây, thật đáng sợ.

“Ừm, mà mọi người yên tâm đi, lúc chạy mình không thấy khí tức tên Tà hồn sư đấy, hơn hết, lão sư dẫn mình đi lại là một phong hào đầu la, chắc là tên đó bị đánh đuổi đi thôi” Đình Bảo nói ra suy nghĩ của mình.

“Phù, may quá, hóa ra là có một phong hào đầu la” Mọi người cảm thấy an toàn, nhưng trừ 1 người duy nhất.

“Không, đừng có dễ dàng như vậy mà thả lỏng, một tà hồn sư khủng khiếp hơn một hồn sư bình thường nhiều, trừ khi lão sư của cậu ta là siêu cấp đầu la ra, muốn chắc chắn bắt một hồn thánh tà hồn sư là rất khó, nhớ lần trước Huyền Lão còn đề tuột một tên hồn vương tà hồn sư, mọi người cẩn thận, trước khi tham gia chiến đấu, mình sẽ kiểm tra tình hình xung quanh kỹ hơn” Hình Na nói ra kinh nghiệm của bản thân, tà hồn sư không chỉ là tà ác không đầu, mà bọn họ còn rất mạnh và đáng sợ nữa.

Mọi người đổ mồ hôi, không ngờ tà hồn sư trong miệng Hình Na lại trở nên đáng sợ đến vậy, tất cả bao gồm cả Đình Bảo, họ đều nâng lên sự đề phòng của bản thân, rất có thể sẽ có một hồn thánh tà hồn sư lảng vảng quanh đây, họ cần cẩn thận hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 121: Hấp thu hồn hoàn

“Bộp, bộp” Dạ Phong vỗ tay đưa mọi người trong trạng thái căng thẳng trở về, “Giờ chúng ta có làm gì thì cũng thay đổi tình hình được, giờ mọi người cân nhắc ngôi đề hồi phục lại hồn lực và thể lực nghe có vẻ hợp lý hơn đây.” Làm một đội trưởng anh không được phép để họ hoang mang, anh cần phải dẫn lối cho bọn họ.

“Đừng rồi đó, Dạ Phong ca, anh và Tiểu Linh, Tôn Vũ ở lại đây canh chừng đi, em và Tiểu Vũ sẽ giúp Tiểu Bảo coi chừng khi cậu ta hấp thu hồn hoàn, tiện thể quan sát tình hình quanh đây luôn” Hình Na tán thành với ý kiến của Dạ Phong, giờ họ có lo lắng cũng chả được gì.

“Ừm, vậy làm phiền 2 người bọn em” Phân phối xong công việc mọi người tách ra

“Hấp thu hồn hoàn, cái nào cơ?” Đình Bảo ngạc nhiên, “Chả lẽ con hồn thú Kim Tinh Chồn cũng được mọi người đem về luôn sao?”

“Đúng rồi đó, chứ một con hồn thú trên 9000 năm gần vạn năm lại vút không ở đó không phải quá uổng sao, nếu không hấp thu được thì cũng đem về sẽ thịt ra ăn chứ” Dạ Vũ nhìn Đình Bảo như thẳng ngốc.

“Hò, cảm ơn” Đình Bảo cảm ơn, thật là, bọn họ giúp mình nhiều quá, cậu thật không biết làm gì để đáp trả luôn, cặp mắt cảm động long lanh nhìn bọn họ.

“À, ày, thôi được rồi, tạm thời cậu không cần gì để đáp ơn đâu, cứ cố gắng hấp thu hồn hoàn để mạnh lên cái đã, giờ cậu cũng chỉ mới là hồn tôn, chưa làm được cái gì đâu!” Dạ Vũ xoa xoa đầu Đình Bảo mà an ủi, cô nói thật lòng, giờ thì cậu chưa thể làm gì cả, muốn đáp trả thì phải đợi đến lúc cậu mạnh lên cái đã.

“Đi thôi, hồn hoàn đó niên kỷ khá cao, hấp thu có khả năng sẽ tốn thời gian rất lâu, chúng ta đi nhanh thôi” Hình Na nhìn lên bầu trời, hôm nay họ tốn khá nhiều thời gian rồi mà không làm được gì, giờ thì Đình Bảo cần hấp thu hồn hoàn, có thêm cậu nhóc này nữa thì nhóm cô sẽ thêm 1 người, 3 cường công sẽ giúp cho hàng tấn công bọn họ mạnh lên.

Gật gật đầu, Đình Bảo yên lặng, cậu theo 2 người đến nơi giữ xác của con hồn thú, xung quanh có dấu vết của bột che mùi và khí tức, hơn nữa còn có một lớp màn chắn hồn đạo khí của Dạ Vũ, có lẽ đây là cách họ đề phòng việc cái xác khỏi bị tấn công, đồng thời lỡ may có con hồn thú nào cấp quá cao đánh hơi ra thì bọn họ cũng tránh được một kiếp.

“Đến nơi rồi, Tiểu Vũ, làm phiền” Nhắc nhở rằng bọn họ đã đến nơi cần thiết, đứng trước màn chắn, cậu dặt tay Đình Bảo lùi lại, nhờ Dạ Vũ mở cái lòng chắn ra.

“Được rồi, Tiểu Bảo, tớ mở đây, nhớ nhanh chóng hấp thu” Dạ Vũ không biết từ khi nào gọi Đình Bảo bằng cái tên Tiểu Bảo, mà, như vậy có vẻ hợp hơn với cậu ta, đưa hai tay lên, một tay cầm cái máy gì đó, kích hoạt hồn lực xoay chuyển đưa vào mặt mũi, cái vòng chắn được mở ra nhẹ nhàng.

“Quao, có vẻ hiện đại quá, ngẫu nhiên thật” Lần này là cả 2 người cùng phản ứng, không ngờ hồn đạo khí có nhiều chức năng thật, Hình Na càng ngày càng hứng thú, cô lập tức dặt tay Dạ Vũ ra một bên hỏi thăm.

“Tiểu Bảo, cậu hấp thu hồn hoàn đi, bọn này sẽ canh chừng, còn Tiểu Vũ, lúc này cái hồn đạo khí kia là gì vậy, hồn đạo khí cấp mấy thế, cơ cấu ra sao, còn nữa còn nữa, chỉ cho tớ những tri thức cơ bản của hồn đạo sư đi” Bị kích thích, Hình Na vốn dĩ đã có hứng thú với hồn đạo khí, nhìn Dạ Vũ dùng mấy món đồ trong có vẻ cực hiện đại, hai mắt cô lung linh hỏi Dạ Vũ.

“Ồ, cảm ơn, mình đi hấp thu đây!” Không cảm nhận được gì khác thường, Đình Bảo lao về phía cái xác ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển hồn lực trao đổi với cái hồn hoàn màu tím hiện lên từ cái xác con Kim Tinh Chồn.

Phía bên kia Dạ Vũ đang từ từ giảng giải về kiến thức hồn đạo sư, cô khá tò mò, chả lẽ Hình Na cũng có hứng thú với hồn đạo khí sao?

“Tiểu Na, cậu muốn học hồn đạo khí à, sao lại hỏi những cái này?” Dạ Vũ hỏi thẳng, cũng chẳng có gì để giấu.

“Ừm, từ hồi tỷ thí học viện hồn sư, tớ có đấu với Nhật Nguyệt đế quốc học viện hồn sư, cách họ sử dụng hồn đạo khí rất thành thạo, các skill của bản thân mình hầu như bị họ khóa khá nhiều, vì vậy mình muốn cải thiện nhược điểm này bằng cách học hồn đạo khí” Hình Na nói sự thật.

“Tỷ thí học viện hồn sư?” Dạ Vũ ngạc nhiên, cô chưa được kể nghe vụ này.

“À, chuyện đó là ....” Nhận ra rằng đối phương cô chưa kể cho chuyện này, đành phải ngồi xuống từ từ kể lại, mà, dù sao họ cũng đang giúp Đình Bảo canh chừng khi cậu ta đang hấp thu hồn hoàn, quá trình khá lâu, họ cũng có dư thời gian để tán gẫu, cũng không vội gì.

Mặc cho 2 cô bé đang ngồi nói chuyện, Đình Bảo lúc này đang bắt đầu bước đầu tiên của sự hấp thu, trước tiên cậu cần khiến cho hồn lực của cả 2 quen dần với nhau, cảm giác hồn lực bị tiêu hao khá nhanh, mồ hôi bắt đầu chảy ra.

“Ừm, Kèn kẹt” Âm thanh của xương hàm đang nghiền chặt vào nhau, Đình Bảo đang phải chịu cơn đau khổ khi hấp thu, cho đến khi hồn lực của hai đang tiến hành làm quen xong, như một cơn sốc, hồn lực xa lạ của con hồn thú lập tức xâm nhập vào người Đình Bảo, cậu không được phép ngăn cản, lúc này cậu cần phải từ tốn hướng dẫn, phân chia nhỏ lượng hồn lực của đối phương ra, như vậy thì quá trình cải tạo cơ thể mới có thể diễn ra hoàn mỹ được.

Cảm giác đau đến như bị xe tải đè vào người, khuôn mặt thâm tím đến trắng bệch, hồn lực của con Kim Tinh Chồn quá mạnh mẽ, bản thân là 9000 năm hồn hoàn, vậy mà bị một tên hồn tôn hấp thu, cơ thể kinh mạch của Đình Bảo quá nhỏ để chứa hết lượng hồn lực của đối phương.

“Phụt” Phun ra một ít máu, oán niệm còn lại của con hồn thú đang tấn công, cơ thể đang bị chặn dứ dội, nội tạng thì bị tổn thương đau đớn, hai tay bám chặt vào nhau đến nỗi rách hết da ra, máu cứ chảy, cơ thể vốn trắng nõn như em bé giờ hồng như than lửa đốt, cơ thể dần đến giới hạn, Đình Bảo đang cố tìm cách xoay sở.

“Tiểu Bảo, cậu có sao ...” Dạ Vũ đột nhiên hoảng sợ khi nhìn thấy quá trình hấp thu của Đình Bảo lại đau đớn đến vậy, cô tính lao ra ngăn cản nhưng mà bị cản lại.

“Dừng lại, Tiểu Vũ, quá trình này chúng ta không được phép can thiệp, càng can thiệp thì hậu quả càng tệ thôi, giờ điều chúng ta cần làm là phải tin tưởng cậu ta, chúng ta đều rõ, Tiểu Bảo không hề đơn giản, ai cũng biết hồn hoàn đó chỉ ít cũng trên 9000 năm, nếu cậu ta đã dám hấp thu, cậu ta chắc chắn

có lá bài tẩy của mình” Hình Na cản lại Dạ Vũ, bản thân cô cũng lo lắng, nhưng lúc này họ không được phép can thiệp, chết tiệt, cô lên Đình Bảo a, cô còn muốn cậu vào bang cô cơ mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Khó khăn, tranh cãi, Mộc sinh bảo ngọc

Quá trình hấp thu hồn hoàn kéo dài thêm hơn một tiếng đồng hồ, cơ thể Đình Bảo dường như sắp nổ tung, cơ thể co giật như quả bom có thể nổ bành xác bất cứ lúc nào, Hình Na và Dạ Vũ chảy mồ hôi quan sát quá trình này.

“Tiểu Na, rốt cuộc là tiểu Bảo có sao không đây?” Dạ Vũ lo lắng, nhìn sắc mặt và cơ thể cậu ta, nói không chừng là cậu thể chết bất cứ lúc nào, cứ như vậy nhìn liệu có ổn không.

“Điều này, chúng ta ...” Hình Na cũng đang phân vân, không ai biết trước được điều gì, đối phương cũng chỉ là một cậu nhóc 13 tuổi, không biết chừng là cậu nhóc này sơ suất mà vội hấp thu, không để ý đến hậu quả.

Niềm tin và sự chờ đợi của Hình Na bị thời gian mài mòn, cứ một giây một khắc trôi qua, xác suất mà Đình Bảo gặp phải tình trạng bạo thể mà chết càng cao, hơn nữa bên cạnh cô còn có một con nhóc đang cực lo lắng cho cậu ta, giờ cô phải làm sao giờ, chả lẽ phải can thiệp vào quá trình này, một quyết định của cô sẽ có ảnh hưởng to lớn đến cậu ta, nếu không can thiệp thì Đình Bảo có thể chết, nhưng can thiệp thì tương lai cậu sẽ bị hạn chế, điều này liệu có nên không?

“Không chịu được nữa rồi, mình phải giúp cậu ấy” Dạ Vũ không còn kiên nhẫn được nữa, nếu cứ để vậy thì Đình Bảo sẽ chết mất, mặc dù mới gặp nhau không bao lâu, nhưng mà, nhưng mà cô không muốn như vậy, cô phải làm.

“Đừng, đừng lại, bình tĩnh đi” Hình Na bất ngờ trước sự bộc phát của Dạ Vũ, không ngờ cô nhóc này cũng có lúc quyết liệt đến vậy, chả lẽ cậu nhóc mới gặp này tạo ảnh hưởng đến cô lớn vậy sao? Nhưng mà, làm vậy liệu đúng không?

“Bình tĩnh? Bình tĩnh bình tĩnh quái gì, tiểu Na cậu tránh ra, tớ phải can quá trình này lại” Dạ Vũ nổi điên, cô không thể hiểu nổi tại sao Hình Na lại bảo thủ đến vậy, “Tương lai? thực lực? những thứ đó có quan trọng đến vậy sao? rốt cuộc cậu bị sao vậy tiểu Na, chả lẽ mạng sống đối với cậu rẻ mạt vậy sao?” Dạ Vũ gào lên, cô không chịu nổi nữa rồi.

“Mình, ...” Hình Na đứng hình trước lời nói của Dạ Vũ, đúng rồi ha, đầu phải ai cũng như cô, họ không phải ai cũng sẽ liều mạng để cố gắng tăng mạnh thực lực, cậu nhóc này mới 13 tuổi thôi, ai cũng có đại đột thời trẻ, lỡ may cậu ta thật sơ suất mà mất mạng thì đến lúc đó cô phải tìm ai để nói, vãn đĩnh thiên hạ, trở thành cường giả vô địch, điều đó có quan trọng hơn mạng sống không?

“Được rồi, tiểu Vũ, chúng ta can thiệp đi, xin lỗi” Nghe xong sự gào thét của Dạ Vũ, Hình Na bình tĩnh lại, đúng vậy, muốn làm gì thì làm, trước tiên thì cần có mạng để hưởng cái đã, tại sao cô lại cố chấp với sức mạnh như vậy nhỉ?

Cánh tay của Hình Na buông ra, Dạ Vũ được tự do cô lập tức lao vào phía Đình Bảo, cô tính dùng hồn lực của mình để chặn lại quá trình hấp thu hồn hoàn của Đình Bảo, trong thân thể tái met của đối phương, cô cảm thấy đau đớn thay cho cậu, tại sao vậy? tại sao lại như vậy trong khi họ mới chỉ gặp nhau không bao lâu?

“Rục rịch” Cơ thể Đình Bảo bỗng chuyển động một tý, một nguồn năng lượng khác khá ôn hòa từ người cậu bộc phát ra, nó nhỏ yếu đến nỗi không nhìn thấy được bằng mắt thường, nhưng bằng tinh linh mắt, Hình Na thấy rõ từng chút một, từng chút một hồn lực của con Kim Tinh Chồn được làm dịu đi, oán niệm của nó cũng bị đánh nát.

“Quick Attack” Đột tốc lao lên cản lại Dạ Vũ, không được, quả nhiên đúng như cô nghĩ ban đầu, cậu nhóc này có tính toán hết của bản thân, đáng lý ra cô không nên mềm lòng quá.

“Cái quái gì vậy tiểu Na, rốt cuộc lại là sao vậy? sao cậu không để mình cứu cậu ta, bộ cậu và cậu ta có hận thù gì sao?” Đột nhiên bị cản lại, Dạ Vũ gào to lên, cô triệu hoán vô hồn và hồn đạo khí của mình ra, tính mở ra một đường để lại gần Đình Bảo, không được, cậu ta không được chết, một cái gì đó trong Dạ Vũ xuất hiện.

“Chát” Một cái tát vang dội, cái tát làm cho Dạ Vũ trở nên đơ ra, Hình Na tát cô, cậu ta tát cô? từ khi sinh ra chưa ai dám làm vậy với cô, tại sao? cô làm gì sai sao? “Aaaaaaaa, rốt cuộc là tại sao, Hình Naaaaaa” Không còn gọi cô là tiểu Na nữa, Dạ Vũ gọi thẳng tên cô.

“Bình tĩnh lại đi, nhìn kỹ đi, tiểu Bảo, cậu ta đang dần khôi phục rồi, đừng phá hết công sức của cậu ta” Hình Na cũng bức xúc, cô gào lên trực tiếp với Dạ Vũ, 2 người con gái đang đề lên nhau, bầu không khí trở nên căng thẳng.

“Ể” Nước mắt vẫn còn chảy, má cô hồng chót, Dạ Vũ bất ngờ trước câu nói của cô, nhìn qua sắc mặt của Đình Bảo, không biết từ khi nào mà cậu ta đã

dần dần an ổn trở lại, nhưng mà má cô rất quắt, cô bị tiểu Na tát, cô thấy cực kỳ ủy khuất, cô đâu có làm gì sai đâu a, hức hức.

Cầm lấy tay Dạ Vũ, Hình Na dùng lực tát thẳng lên má mình “Chát” cú tát đau đặng dùng lực còn mạnh hơn khi tát Dạ Vũ, khuôn mặt nóng hổi đau rất.

“Thế này là được chưa?” Hình Na nhìn đau mà nói với Dạ Vũ, cô biết rằng hành động lúc nãy của mình là quá lớn, nhưng vì kiềm chế lại Dạ Vũ, cô buộc phải làm vậy.

“T.. T. Tiểu Na, oa hu hu hu, hức hức, m. mình xin lỗi” Dạ Vũ bật khóc, cô tuy biết rằng Đình Bảo có khả năng sẽ an toàn, nhưng nó chỉ là có thể thôi mà, cô sợ chứ, cơ mà, tại sao cô lại cảm thấy lo lắng cho cậu ta? Không biết nữa, Dạ Vũ gào lên dúi đầu vô lồng ngực Hình Na.

Khuôn mặt còn rất hồng, Hình Na đưa tay ra xoa đầu Dạ Vũ “Được rồi, được rồi, cậu là bé ngoan, những gì cậu nói lúc nãy cũng rất đúng, nhưng chúng ta đang sinh sống tại Đâu La Đại Lục, nơi này được làm vua mà thua làm giặc, nếu giờ cậu ta không mạnh lên thì sau này có rất nhiều chuyện mà tiểu Bảo sẽ không làm được, chúng ta phải tin tưởng cậu ta, phải không?” Nói bằng giọng từ tốn, Hình Na bình tĩnh mà xoa dịu cảm xúc của Dạ Vũ.

“Kia là? Mộc sinh bảo ngọc?” Hình Na chú ý đến giữa cơ thể của Đình Bảo, một viên ngọc lục bảo phát sáng, hào quang xanh lá nhàn nhạt thật ấm lòng người đang xoa dịu cơ thể cậu ta, hóa ra đây là hậu chiêu của cậu ta sao? hèn gì mà cậu ta lại tự tin đến vậy, thật là, nếu có nó sao không nói trước cho bọn cô để họ đỡ lo lắng, chết tiệt, đời tên này hấp thu xong thì chết dưới tay cô, chết tiệt, má cô còn đỏ quá.

“Mộc sinh bảo ngọc? Đó là gì vậy?” Dạ Vũ tò mò, cô không biết đó là thứ đồ vật gì.

“Mộc sinh bảo ngọc, một loại ngọc thạch chứa năng lượng cực kỳ đặc biệt, chỉ giành cho những người mang thuộc tính mộc, nó có thể cải thiện thể chất, giúp hấp thu hồn hoàn dễ hơn, còn có một ít xác suất tăng niên kỷ hồn hoàn lên 1 hay 2 năm nữa, trên hết mạng lâu dài còn có thể cải thiện thuộc tính bản thân, vì vậy loại ngọc này là trân bảo khó kiếm, dùng tiền không thể đong đếm được” Hình Na nói ra, cô cũng chỉ nhận ra loại thạch này khi Alvis từng giới thiệu về nó, công dụng rất là bá đạo.

“Vậy là giờ cậu ta không sao rồi nhỉ?” Dạ Vũ thở phào nhẹ nhõm, khỏe mặt vẫn còn đỏ, cô nằm bịch xuống đất, chết tiệt, tên khốn này làm cô phải lo dữ quá, khi hấn tỉnh dậy cô phải chọc cậu ta cho thỏa mãn.

Nhìn nhìn quá trình hấp thu ngày càng thông thuận, Hình Na cũng ngồi xuống, xem ra giai đoạn khó khăn nhất đã trải qua, chỉ chờ cậu ta hấp thu xong nữa là được.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Kiến thức hồn đạo, Hấp thu hoàn thành

Thời gian chậm rãi trôi qua, 2 tiếng, 3 tiếng, không biết từ khi nào mà trời đã tối hẳn đi, những vì sao lên ngôi bao phủ cả bầu trời, lúc này Hình Na cảm thấy thật thoải mái, quả nhiên là trời đêm vẫn là thời gian thích hợp nhất đối với bản thân.

“Hừm, tên béo kia vẫn chưa hấp thu xong” Dạ Vũ lên con tì khí, vì tên nhóc này mà hồi sáng 2 chị em cô tương tàn, tí nữa bọn cô phải cho đời trai của thằng nhóc này tàn mặt luôn.

“Mà, cứ đợi đi” Hình Na cũng hòa với Dạ Vũ, đời tên mập này dậy, cô sẽ cho hấn biết thế nào là lễ độ.

Hai người cứ tiếp tục nói về hồn đạo khí, Dạ Vũ hồi 1 năm trước từng được một vị lão sư bên Nhật Nguyệt, hình như là bạn của cha cô dạy dỗ nên riêng nói về hồn đạo khí, cô ấy biết rất nhiều.

“Nói chung là, cơ chế của hồn đạo khí là hồn đạo văn được khắc lên trên kim loại, những tác động có thể gây ảnh là cấu trúc kim loại mà cậu khắc vào, kim loại càng hiếm thì càng dễ khắc, ngoài ra tay nghề càng giỏi thì khả năng tận dụng cơ cấu kim loại càng tốt, mức độ phức tạp của hồn đạo văn và mức độ hoàn mỹ khi cậu khắc, tất cả quá trình này đều gây ra ảnh hưởng to lớn đến giới hồn đạo sư” Dạ Vũ như một vị giáo viên, giảng lại cho Hình Na các kiến thức căn bản nhưng không kém phần thực dụng.

“Nói cách khác, nếu muốn khắc một hồn đạo khí càng hoàn hảo thì cần tay nghề càng giỏi và kim loại càng tốt để điều khắc, vậy quá trình đun nóng, rèn đúc có ảnh hưởng đến thành quả của sự chế tạo không?” Hình Na tiếp tục hỏi.

“Ừm, phần này à, nói có thì nó có, nói không thì nó không, quá trình đúc lại kim loại có ảnh hưởng đến kim loại, nếu cậu có thể kiểm soát kim loại tốt thì nó không quá là vấn đề, thậm chí có thể bỏ qua, việc rèn đúc là để kim loại biến thành hình dạng mình mong muốn, làm cơ chế hoạt động của thành phần kim loại bị kích lên trạng thái thăng hoa, như vậy dễ điều khắc hồn đạo văn hơn thôi” Dạ Vũ tiếp tục phân tích cho cô hiểu.

“Vậy sao, nói cách khác là rèn đúc càng tốt cũng góp một phần cho quá trình chế tạo, vậy có bao nhiêu loại hồn đạo văn, ứng dụng của nó như thế nào?” Không ngừng câu hỏi được đề ra, trí tuệ của một người trưởng thành được thể hiện rõ rệt.

“Hô, bao nhiêu loại hồn đạo văn sao? cái này là một câu hỏi khó nhưng lại rất thông minh, hồn đạo văn có hằng hà vô số, hơn nữa bản thân mỗi hồn đạo

sự đều có thể tự chế ra hồn đạo văn cho riêng mình, chỉ có hồn đạo văn mà cậu chưa thể tưởng tượng ra, chứ không có hồn đạo văn có tác dụng mà cậu không biết, hiệu quả của chúng phụ thuộc vào mức độ thực tế của bản thân chúng thôi” Đưa tay lấy ra chai nước, uống một ngụm để làm họng thấy đỡ hơn, Dạ Vũ nói tiếp.

“Vậy có giới hạn nào cho hồn đạo văn không? Quá trình chế tạo có phân loại hồn đạo văn ra mấy loại chính không? tác dụng của nó phân chia thế nào, làm sao để tăng thực lực của hồn đạo khí, cách để tạo ra hồn đạo văn cấp cao hơn là gì?” Hình Na không ngừng mà hỏi, cô ngày càng tham muốn kiến thức của giới hồn đạo khí này.

“Ày, bình tĩnh tiểu Na, cậu hỏi nhiều quá, cho mình thở tý đã?” Dạ Vũ dừng lại, không ngờ Hình Na một khi hỏi là hỏi liên tục, hơn nữa còn xoáy vào trọng tâm chủ đề làm cô trả lời một nghĩ luôn.

“A, cho mình xin lỗi, do mình hưng phấn quá” Hình Na cũng nhận ra mình đã hỏi quá nhiều, mấy kiến thức khi nào cô học chính thức cũng sẽ có người giải thích cho bản thân, giờ trời đã tối, đợi Đình Bảo hấp thu xong hồn hoàn là cô có thể được rồi.

Thằng nhóc hơi mập mạp đang trong quá trình cuối của sự hấp thu, hồn hoàn màu tím ngày càng nhạt dần, hồn lực của hai giờ đã hòa lại làm một, sự hấp thu cực kỳ thông thuận.

Viên ngọc màu xanh đột nhiên sáng chói lên, nó phát sáng rực rỡ hơn nữa cơ thể của Đình Bảo đột rung chuyển, cơ thể phát ra hào quang dịu dàng của rừng cây, cái hồn hoàn ngàn năm từ xác Kim Tinh Chồn đột phát sáng lên lần cuối.

“Gì? gì nữa đây, hấp thu có cái hồn hoàn mà tên này làm gì một mồi dừ vậy” Dạ Vũ bất ngờ, không tin được tên này hấp thu có cái hồn hoàn mà suýt chết mấy lần, giờ lại có sự cố gì nữa.

“Không phải, đây là chuyện tốt, xác suất nhỏ bé của việc tăng niên đã được thực hiện, nếu cái hồn hoàn của Kim Tinh Chồn mà gắn với vạn năm cực kỳ như 9998 hay 9999 năm hồn thú, có khả năng tiểu Bảo sẽ có một hồn hoàn vạn năm ở ngay cái thứ 4” Hình Na nhận ra sự hoạt động của Mộc sinh bảo ngọc.

“V.. vạn năm hồn hoàn ư?” Dạ Vũ cũng giật mình, tên này ăn gì hên dừ vậy, tý nữa hấn dậy cô phải bắt hấn phun ra vài món đồ tốt mới được.

Không tốn thêm bao lâu thời gian nữa, chỉ tốn tầm 30 phút, quá trình hấp thu hồn hoàn đã hoàn thành, Đình Bảo đứng dậy với một cơ thể thoải mái, anh quay người lại tính chào hỏi 2 người một cách thân thiện.

“Xin chào ...” Còn chưa kịp nói gì thì.

“Bộp bộp, bộp bộp, dầm dầm, đập đập” Liên tục các âm thanh phát ra, con lợn ú lập tức trở thành con lợn lòi, Đình Bảo bị đánh đập đến không nhìn ra nhân dạng, thật đáng sợ.

“Xin lỗi, xin lỗi cái vị đại tỷ, rốt cuộc là có chuyện gì?” Từ lời xin chào biến hóa thành lời xin lỗi ngay lập tức, dù chưa hiểu chuyện gì nhưng phải lập tức cúi đầu ngay nếu không muốn tiếp tục bị hành hạ.

“Đồ ngốc khốn kiếp, nếu ngươi đã có báu vật như Mộc sinh bảo ngọc, sao không nói ra sớm, mắt công làm ta lo lắng này giờ” Dạ Vũ gào lên, lúc này không biết vì sao cô cực kỳ lo lắng cho cậu.

Nhìn lên khoe mắt còn đỏ của Dạ Vũ, Đình Bảo nhận ra rằng cô bé này đã khóc rất nhiều, mặc dù thời gian đã trôi đi khá lâu nhưng dấu vết trên khuôn mặt còn đọng lại, anh cũng không hiểu rõ bản thân nữa mà đưa tay lên sờ mặt Dạ Vũ.

“Xin lỗi nhé, tiểu Bảo sai rồi, tha cho mình nhé” Bằng những lời nhỏ nhẹ, anh từ tốn nói.

“Bộp, bộp” Hình Na ở phía sau cắt ngang cuộc nói chuyện đầy cảm động, tên này làm cô phải tự ăn của mình một cái tát, không kiểm chút lợi tức là không được.

“Tên béo khốn kiếp, có đồ tốt gì phun ra đây để bù đắp cho lỗi lầm của ngươi đi, còn nữa triệu hoán cái hồn hoàn của ngươi ra cho chúng ta xem” Hình Na con giận vẫn chưa nguôi, cô liên tục đập Đình Bảo.

“Tha mạng, tha mạng, Hình Na đại tỷ, báu vật xin được dâng hiến kính xin mọi người nhận” Bị ăn đập liên tục, cậu đau điếng mà từ túi mình lấy ra mấy mảnh kim loại dâng lên.

“Cái này là, Tử Kim Thạch?” Dạ Vũ bật thốt.

“Tử kim thạch, là cái gì vậy?” Hình Na tò mò, cô không rõ về mấy cái kim loại này lắm, nhưng Dạ Vũ thất thố thế ắt hẳn là đồ tốt.

“Đây là một loại kim loại quý hiếm, rất tốt cho việc chế tạo hồn đạo khí cấp cao, tiểu Bảo, cậu còn có những mảnh kim loại này nữa không?” Dạ Vũ hai mắt sáng tung tung nhìn Đình Bảo.

“Không có nữa đâu, mấy mảnh này là tất cả những gì tôi có rồi!” Lắc lắc đầu, anh cầm cái nhẫn trữ vật của mình lắc lắc như chứng tỏ bên trong hết rồi.

“Hừm, được rồi, tha lỗi cho cậu, phóng hồn hoàn và hồn kỹ cho chúng tôi xem đi” Hình Na bình tĩnh, mà, coi như tên này có tâm, tạm thời tha thứ.

“Được thôi” Đình Bảo lập tức đáp ứng, nói đùa, 2 bà cố nội này mà nổi điên lên thì anh có mà chết à, liếc mắt sang Dạ Vũ, cảm xúc của anh có chút dồn dập, không hiểu sao cô bé này lại làm cảm xúc anh có chút dao động.

“Hiện hoàn” Một nguồn khí tức mạnh mẽ hiện ra, một hồn hoàn màu đen xuất hiện, tuy hơi nhạt, nhưng mà điều này chứng tỏ một điều là.

“Vạn năm hồn hoàn?” Cả 3 người giật thót, kể cả Đình Bảo cũng giật mình, không ngờ cậu hấp thu hồn hoàn vậy mà tiến hóa thành vạn năm hồn hoàn, thật quá tuyệt vời, khí tức mạnh mẽ được phóng ra, vạn năm hồn hoàn rực rỡ đẹp đẽ sáng chói cả khu vực bọn họ đứng, tên này, quả nhiên là đỉnh vận cứt chó mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Gia nhập Tinh Nguyệt Môn

Hồn hoàn màu đen rực rỡ sáng chói sau lưng Đình Bảo, màu đen, vạn năm ở cái hồn hoàn thứ 4, điều này như một minh chứng cho sự ra đời của một thiên tài quái thai khác.

“Không ngờ cậu lại ăn hên được như vậy” Hình Na ngạc nhiên, xác suất tăng linh cho hồn hoàn là rất thấp, điều này xảy ra đã là rất khó, hơn hết không một ai có thể cạnh tranh xác suất của hồn thú được, đại đa số họ chỉ có thể xếp chúng vào từng nhóm như ngàn năm hay vạn năm, còn niên kỷ 9998 hay 9999 năm thì chỉ có bản thân con hồn thú mới biết được thôi.

“Đây là, hai vị đại tỷ, làm sao mà hồn hoàn ngàn năm lại hóa thành màu đen vậy?” Đình Bảo cũng ngạc nhiên không kém, bản thân cậu hấp thu hồn hoàn cũng không nhận ra được sự thay đổi này.

“Là sự tăng linh, Mộc sinh bảo ngọc của cậu đang mang có xác suất rất nhỏ cho việc tăng lên niên kỷ của hồn hoàn, tuy chỉ là từ 1 tới 2 năm, nhưng nếu hồn thú có niên kỷ sát với giới hạn đột phá thì nó lại là một vấn đề khác, hội tụ một lúc cả 2 yếu tố trên thì phải nói là cậu đúng là dẫm phải vận cứt chó rồi” Dạ Vũ ai thán, sao một tên ngốc như cậu ta lại hên dữ vậy cơ chứ.

“Hee~, không biết đó, mình chỉ biết là loại ngọc thạch này có khả năng tăng giới hạn hấp thu của mình thôi, đó là lý do vì sao hồn hoàn thứ 2 của bản thân lại là ngàn năm hồn hoàn” Đình Bảo gật mình, không ngờ viên đá này lại có khả năng to lớn đến vậy.

“Mà, được rồi, đi thôi, trời đã tối thui mất rồi, nếu không trở lại nhanh mọi người sẽ lo lắng đấy” Hình Na quan sát phía trên cao, lúc này chắc cũng tầm 8 – 9 giờ tối rồi, ở ngoài lẻ tẻ như vậy dễ bị gặp hồn thú tập kích lắm.

“Ừm, về thôi” Hai người còn lại gật đầu, ở đây quá lâu làm cho họ cảm thấy hơi nguy hiểm, nhanh chóng tụ hội với mọi người thôi.

Dạ Vũ bước về phía hồn đạo lá chắn, cô thu hồi lại cái hồn đạo khí này, sau đó mọi người bắt đầu cất bước quay trở lại.

Đi mất gần một tiếng đồng hồ, họ bắt đầu cảm thấy đói rồi, mùi hương thức ăn được phát ra khá gần, có vẻ như đám Hình Na sắp quay lại lều trại rồi.

“Ô, Tiểu Na, Tiểu Vũ, Tiểu Bảo, 3 người đi lâu thế” Tiêu Linh thấy 3 người bóng dáng ở xa là đã lập tức đứng lên vẫy tay gọi lớn rồi.

“Ừm, tên ngốc này hấp thu hồn hoàn quá lâu, làm cho bọn mình phải đợi cả một buổi chiều, đến giờ mình còn thấy tức đấy” Dạ Vũ phát bực, cứ nhắc đến thằng mập này là cô không kiềm chế được cảm xúc của mình, thật là.

“Ahaha, xin lỗi đại tỷ, nãy em đưa cho 2 vị lễ tạ lỗi rồi mà, đừng giận em nữa” Đình Bảo chạy mồ hôi hột, không ngờ đám con gái này thù dai thật.

“Hô, nhóc mập, hấp thu hồn hoàn sao rồi, cho đại ca ngó xem nào” Tôn Vũ tỏ vẻ lão đại, cậu hào phóng dẫm một chân lên tảng đá, một tay chống đầu Tiêu Linh làm dáng anh hùng ngầu lòi.

Tất nhiên là một con nhỏ nào đó không chịu được, một cú cùi chỏ quất thẳng về phía đằng sau, “Bịch” âm thanh to tướng phát ra từ cái cùi chỏ nhỏ bé đáng yêu của Tiêu Linh va chạm với cái bụng của Tôn Vũ, và một màn ôm bụng nằm quằn quại gào thét được diễn ra.

“Ồ, ngạc nhiên thật, tên này vậy mà bữa nay bạo hơn trước rồi” Hình Na và Dạ Vũ ngạc nhiên, trước kia một cái chọt má đã ngại chết khiếp, giờ dám xoa đầu đối phương rồi, nhanh thật.

“Ha ha ha, em hấp thu hồn hoàn xong rồi, mọi người nhìn xem, võ hồn phụ thân, hiện hoàn” Đình Bảo cũng rất vâng lời mà làm theo, đừng đùa với đám con gái ở đây, đùa nào đùa nào đều là mả quỷ hết.

Cơ thể trở nên rắn chắc hơn, các bộ phận tại các khớp trở nên săn xù, móng vuốt mọc ra sắc bén, cái đầu từ màu xanh dương hóa thành xanh lá, phía trên đỉnh còn có 3 cái sừng tê giác, cặp mắt trở nên hoang dại như thú dữ, đây là hình thái võ hồn nhập thể của Đình Bảo, quả nhiên là mang đầy đủ đặc trưng của võ hồn và thuộc tính luôn.

Các hồn hoàn sau lưng Đình Bảo sáng lên, 4 hoàn, vàng, tím, tím, đen, màu đen, một màu đen nổi bật trong số hồn hoàn của Đình Bảo, nó tượng trưng cho rất nhiều ý nghĩa, nhưng cụ thể nhất thì chỉ bao gồm 2 chữ: thiên tài.

“Đây là, hồn hoàn vạn năm? không đùa chứ, con Kim Tinh Chồn cho chỉ là ngàn năm hồn hoàn thôi mà?” Dạ Phong cùng tất cả mọi người bị bất ngờ, đến cả anh cũng bị cái hồn hoàn này làm cho giật mình, vạn năm hồn hoàn, đây cũng là mục tiêu của anh và Tôn Vũ trong cuộc đi săn này, không ngờ thắng nhóc mập này lại có trước.

“À, chuyện là thế này...” Hình Na đành phải đứng ra giải thích, việc hấp thu hồn hoàn diễn ra khá lâu vì niên kỷ của nó đã tiếp cận đến vạn năm cực kỳ rồi, do vài yếu tố nên hồn hoàn đã được thăng linh mà lên vạn năm.

“Ra vậy, không ngờ nhóc tí như ngươi lại may mắn đến vậy” Tôn Vũ ngạc nhiên, nói không ghen tỵ là không được, mục đích của anh trong chuyến săn này cũng là vạn năm hồn hoàn cơ mà.

“Nè, Tiểu Bảo, có muốn gia nhập vào bang bọn này không?” Tiêu Linh đột nhiên lao ra hỏi, một thiên tài thế này không dụ vào thì hơi uổng, hơn nữa tất cả bọn cô đều khá thích tính cách cậu ta, Dạ Vũ thì khỏi phải nói, hai người cứ ám muội liên tục cứ làm như bọn họ mất mụ ý!

“Bang phái? bang gì vậy?” Đình Bảo ngạc nhiên, mặc dù anh biết bọn họ là một nhóm, nhưng không ngờ họ lại cùng một bang hết luôn.

“Tinh Nguyệt Môn, đó là tên của bang chúng ta, hiện tại mới chỉ có 5 người, coi như là một bang được thành lập cho riêng chúng ta, nó cũng chả có mục đích gì to lớn đâu, cũng chả có yêu cầu nào ép buộc cả, bang phái này được bọn anh xây lên chỉ là để có một chỗ quay về, nó là gia đình đấy” Dạ Phong giải thích cho cậu bé này hiểu, lời mời anh đã đưa ra, còn gia nhập hay không là quyền của cậu.

“Được, em tham gia, Dạ Phong đại ca, anh là bang chủ sao, hay là Hình Na đại tỷ” Đình Bảo lập tức đồng ý, một bang đầy thiên tài thế này mà không gia nhập, anh không bị ngu, Đình Bảo lập tức tìm kiếm bang chủ.

“Ôi, tại sao chú mày lại không để ý đến anh nhì, ngoại trừ Dạ Phong ra thì anh là người cao tuổi nhất ở đây đấy” Tôn Vũ phẫn nộ, uây, vì sao anh không được nhắc đến, chả lẽ anh không có đáng để bang chủ lãnh đạo sao.

Quay đầu lại nhìn Tôn Vũ, lướt từ trên đầu xuống tới dưới chân, nhìn lên nhìn xuống vài lần, như hiểu được ý hỏi của Tôn Vũ, cậu gật gật đầu “Ừm, anh vốn không có tố chất làm bang chủ lãnh đạo mà!” Một câu nói đầy vô tình được quăng ra.

“Gì CO?????” Tôn Vũ nổi đóa

“Phụt ha ha ha ha ha ha” Dạ Vũ và Tiêu Linh phì cười, ngu, ai biểu nói chỉ cho người ta đi hàng, biết mình vậy rồi mà còn cứ khoe ra.

“Khục, ừm, anh là đội trưởng, còn bang chủ thì là Hình Na, em đoán đúng rồi đấy” Dạ Phong cũng đang phải nhịn cười, chết tiệt, tên nhị hóa này luôn làm mấy trò bựa nhảm.

Dưới ánh trăng và những vì sao sáng lung linh, Đình Bảo quay sang nhìn Hình Na, mái tóc và cặp mắt được nhuộm bởi màu của những vì tinh tú, thật đẹp.

“Chào mừng cậu tiểu Bảo, chào mừng đến với Tinh Nguyệt Môn” Hình Na giờ tay ra cười chân thành nói.

“Ừm, cảm ơn” Đưa ra một khắc, Đình Bảo cũng đáp lại lời mời của Hình Na, từ giờ trở đi, đây cũng là một phần mái ấm của cậu, những người này cũng chính là gia đình của cậu, tương lai cậu sẽ gắn kết với bọn họ, từ giờ và về sau.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: 3 Vạn năm hồn thú, Âm Dương Tử Ma Voi (1)

Tinh Nguyệt Môn giờ đã có thêm một thành viên mới, Đình Bảo, cậu bé 13 tuổi có võ hồn Tam Sừng Mộc Giác, giờ thì đội hình nhóm Hình Na trở nên đông đúc hơn, 6 người với 3 cường công, như vậy thì khi đi săn họ sẽ dễ dàng phát động các đòn tấn công mãnh liệt với tần suất cao hơn.

Một đêm trôi qua, ngày hôm nay không có gì quá đặc biệt xảy ra, cũng chỉ có vài con ngàn năm hồn thú lên phén nhưng bị Hình Na và Dạ Phong đám người dọa cho chạy đi.

“Giờ chúng ta đi đâu đây” Thu dọn xong hết đồng đồ cắm trại hôm qua, Tiêu Linh tò mò hỏi.

“Tiểu Na, hôm qua con hồn thú em tìm thấy được ở hướng nào?” Dạ Phong cũng háo hức, đây sẽ là lần đi săn hồn hoàn đầu tiên của anh với đồng đội, trước giờ sống như một thiên tài, anh luôn cô độc, nhưng giờ anh đã có đồng bọn, lần này bọn anh sẽ đi săn vạn năm hồn hoàn, thật mong đợi chết đi được.

“Ừm, đợi em tý” Hình Na cũng rất hào hứng, giờ thì họ đã có thêm thành viên mới, dưới sự hợp tác đầu tiên, chỉ ít mọi người cũng ăn ý với nhau hơn một chút, giờ cô cần làm là tìm kiếm vị trí của con hồn thú hôm qua.

“Tinh linh chi nhãn” Bật lên cặp mắt tinh linh, như cái máy dò radar, quét xung quanh khu vực lân cận, vì đã ghi nhớ lại vị trí cụ thể, chỉ cần dò theo đúng hướng ngày hôm qua, xác suất rất cao là có thể tìm ra con hồn thú.

Liếc trực tiếp về phía bên trái, Hình Na giờ thẳng tay ra và chỉ về phía rừng cây, “Bên đó, hồn thú dao động với hồn lực tương tự như ngày hôm qua, nếu không nhầm thì đó là con hồn thú với âm dương nguyên tố thích hợp cho Dạ Phong đại ca, hơn nữa địa hình là đồng bằng, khu vực xung quanh nó có vật cản, chúng ta cần lựa chọn chiến lược thích hợp.”

“Được vậy mọi người chuẩn bị thôi, Tiểu Bảo, cậu theo sau Tiêu Linh và Tôn Vũ nhé, hai người họ là cường công giống cậu, chúng ta sẽ tác chiến lần nữa, bây giờ sẽ là hoạt động nhóm 6 người” Dạ Phong bắt đầu phân chia nhóm, nói chung là cũng không khác gì lần đầu tiên, chỉ là nhóm cường công được tăng cường thêm Đình Bảo thôi.

“Vâng, mọi người cứ tin tưởng ở em” Đình Bảo cũng vỗ ngực, tuy là lần đầu nhưng cậu cũng không hề e ngại mà lại rất háo hức.

“Hò, tự tin vậy hén?” Tôn Vũ cười cười vỗ vai Đình Bảo, tên nhóc này quả nhiên nói đến đánh nhau là hăng hơn hẳn.

“Cố lên” Tiêu Linh cũng cố vũ, có thêm cậu ta giờ gánh nặng cho việc hàng công tấn công sẽ nhẹ hơn nhiều, giờ là lúc chúng ta hành hạ mấy con hồn thú này.

Cả đám lập tức tiến bước, Dạ Phong và Hình Na vừa đi vừa suy nghĩ, các tác chiến thế nào, địa hình ra sao, Dạ Vũ lập tức kiểm kê lại hồn đạo khí phụ trợ của bản thân, không thể để thiếu sót lúc quan trọng được.

“Ầm Ầm, Rống” Âm thanh phát ra từ con hồn thú khổng lồ, thân hình to xác gấp nhiều lần con Kim Tinh Chồn hay con Sa Điều trước đó, thể tích cỡ này là phải tầm gấp 2 hay gấp 3 lần những con hồn thú bình thường.

“Thể xác to không có nghĩa là mạnh, thể lực những loại này thường biến dị có thể nhiều hoặc ít hơn bình thường, nhưng đặc điểm chung thì tốc độ của chúng ít nhiều cũng bị hạn chế, mọi người bình tĩnh, phân tán ra” Dạ Phong bắt đầu đưa ra chiến thuật, cặp mắt anh trừng lên cực hạn, tối đa quan sát, nhịp đập, hơi thở, phương hướng dự tính, chiến thuật đề ra, tiến hành.

“Em sẽ lo cho khu vực cánh trên, Tiểu Linh và Tiểu Bảo cánh trái, Tôn Vũ cánh phải, Tiểu Vũ, cậu lo lắng hậu phương và phòng thủ, khổng chế nhờ anh” Hình Na liếc mắt qua chạm vào cặp mắt của Dạ Phong, 2 người lập tức hiểu ý nhau, cô gật đầu phóng lên bằng cánh tinh linh và phân chia đội hình.

“Rống” Tiếng gào thét của con hồn thú khổng lồ một lần nữa vang vọng, âm thanh thể hiện sự tức giận, đám nhân loại nhỏ bé này dám coi thường tôn nghiêm của nó, dám làm phiền nó, lũ nhân loại này, đáng chết.

Con hồn thú mà nhóm Hình Na đang săn là một loại hồn thú khá quý hiếm khi sở hữu một lúc cả 2 thuộc tính mạnh nhất, hắc ám và quang minh, nó là Âm Dương Tử Ma Voi, vì giống loài này rất hiếm nên chúng thường sống đơn độc và khá lãnh tính, cặp mắt đỏ chót nhìn về hướng 6 người, không giống con Sa Điều hồi trước, mục tiêu lần này của con Ma Voi này là Dạ Phong và Dạ Vũ, cặp anh em này là mối nguy hiểm khủng bố nhất khổng chế toàn sân.

“Gàmmmmmm” Âm Dương Tử Ma Voi đột nhiên tăng tốc lao về phía Dạ Phong, mục đích đã quá rõ ràng, không ngờ con voi này lại biết phán đoán tầm quan trọng của từng người bên đội hình Hình Na.

“Hè, mục đích là anh mày à, súc vật này thông minh đấy, nhưng mà, Hình Na, Đình Bảo, nhờ 2 em” Dạ Phong lập tức triệu hồi hồn hoàn của mình ra, quyền sách chứa âm dương chi lực giống con hồn thú được triệu hồi, đứng trước thế công mãnh liệt con Ma Voi, anh không hề có một tí lo sợ.

“Hồn Kỹ thứ 2: Con lốc lá”

“Fairy Wind”

Hai skill khổng chế gió được phát ra từ phía Hình Na và Đình Bảo, Fairy Wind hỗ trợ cho Con lốc lá, màu xanh lục và màu hường của 2 thuộc tính hòa trộn, khóa chặt lại tốc độ tiến tới của Tử Ma Voi, Dạ Phong lạnh lùng đứng phía trước mặt con hồn thú khổng lồ mà không hề lo sợ, đưa tay ra phát động hồn kỹ.

“Quang minh xiềng xích + Thần thánh thẩm phán”

Cặp combo skill hệ quang minh thứ 2 và 4 được gọi ra, hàng loạt sợi dây xích với đôi cánh bạc thể hiện quang nguyên tố đậm đặc, bao bọc chặt chẽ con Tử Ma Voi.

“Rống” Cơ thể phát ra hai thuộc tính trái ngược nhau nay hoàn toàn phát ra quang minh thuộc tính, cơ thể Tử Ma Voi trở thành một con voi bạch sắc

Hàng loạt các ký tự được hiện lên dưới chân Tử Ma Voi, Dạ Phong phóng ra các sợi dây xích bắn ra cực xa nhắm tới các cái cây ngoài khu vực đồng bằng này, kéo mình thoát ra khỏi phạm vi chiến đấu.

Ngay lập tức Hình Na bật người nhảy lên phía trên “Iron Tail” dùng cái đuôi sắt của mình đánh lên phía trên của cái khiên, đâm thẳng nó cố định vừa giúp bảo vệ chắc chắn Dạ Vũ, vừa tạo đà giúp cô bức tốc, cô lao người lao về phía con hồn thú, đôi cánh phát sáng đầy thẳng tốc độ theo một đường thẳng.

Hai đại skill hệ tinh thần lần này không làm được gì nhiều, cái cô cần là sự bất ngờ lúc phát động skill, con hồn thú này quả nhiên bị đơ mình thêm một khắc, lập tức bắn vào đòn tia sáng từ hoai Âm Dương Đạn Pháo, vì bắn ngay vị trí phóng thích, đòn đánh bị lệch xuống phía dưới đất, mặt đất bị chính kỹ năng của con hồn thú mà sụp đổ, mất đi vị trí thăng bằng hồn kỹ của Tử Ma Voi bị bọn cô thành công ngăn cản.

“Tôn Vũ, Dạ Phong, ngay lúc này” Hình Na lập tức gào lên.

“Đến ngay, Âm Ba Trảo” Tôn Vũ không biết từ khi nào lại một lần nữa tiếp cận hồn thú, một đòn đánh dạng sóng âm ba phát ra.

“Kích nổ ký tự, phóng thích” Đòn này được đặt từ nãy giờ đã đến lúc thu gặt thành quả, Dạ Phong cười lạnh kích hoạt hồn kỹ của mình, tuy nhiên không dừng lại ở đó, cậu lao người lên tiếp cận hồn thú, một không chế lao vào tiếp cận hồn thú?

“Tăng phúc tốc + lực: 6 thành”

Dạ Vũ đúng lúc mà tăng phúc, sau lưng là 2 cái hồn đạo pháo cấp 4 sẵn sàng khai đạn bất cứ lúc nào, quả là một cô bé chu toàn.

“Ầm, ầm” Âm thanh kích nổ vang lên, cơ thể Tử Ma Voi vốn dĩ mất cân bằng, tiếp theo lại bị hồn kỹ Tôn Vũ đánh nhích ra khỏi mặt đất một chút, sự kích bom ngay phía dưới tạo lực nén không khí phóng con voi lên trên.

“Tĩnh linh dực” Hình Na xoay người lại, cô quay lại bắt lấy hai tay Dạ Phong ném thẳng anh phóng lên cao.

“Đúng lúc lắm, Hình Na, tiếp theo nhờ em, tiểu Vũ chuẩn bị” Dạ Phong tiếp tục phân bổ, anh được Hình Na phóng lên trời, tiếp cận không trung phía cao hơn con hồn thú.

“Quang Minh Xiềng Xích”

Hàng loạt các sợi dây xích được phóng ra bó chặt lại cơ thể Tử Ma Voi, rốt cuộc là anh ta đang làm gì, không phải đòn này đã bị con hồn thú tránh ra khỏi một lần rồi sao?

“Rồng” Cảm giác bị cùng một đòn đánh vây lại, tên ngu ngốc này, không biết rằng nó có thể lợi dụng nguyên tố thoát khỏi xiềng xích của hấn ư? chết đi tên ngu.”

“Quang tử hoai, phóng” Con Tử Ma Voi đột nhiên phát sáng, cả cơ thể từ hắc ám lẫn lộn nay trở thành đồng bạn của thần thánh quang hoàn, nó phóng ra một đòn chứa đầy nguyên tố quang thuộc tính.

“Hừ, súc sinh ngu xuẩn” Dạ Phong cười lạnh, rốt cuộc con súc sinh này cũng chịu chui vào bẫy, thật là tốn sức, anh nhắm mắt lại chờ sự bảo hộ đến từ em gái mình, không một chút lo lắng, đây chính là sự tin tưởng tuyệt đối, anh tin rằng Dạ Vũ sẽ làm được.

“Lá chắn phòng hộ” Dạ Vũ ở dưới ngay lập tức phóng lên ba quả cầu tạo thành một khối tam giác lập thể bọc lại cơ thể Dạ Phong, chỉ một khắc, cô đã chặn được đòn tấn công của đối phương lên anh trai mình.

“Rồng” C... cái gì, bị chặn rồi sao, nhưng mà, ta sẽ không tha cho đám nhân loại các ngươi đâu, Tử Ma Voi cự quậy tứ chi của mình tính giữ thăng bằng trên không, nó tính tiếp đất thật đẹp để có thể đâm đạp lên đám ngu muội này, dám khiêu khích nó? chết hết đi!.

“Tiểu Linh, Tiểu Bảo, Tôn Vũ, tiến lên” Hình Na lập tức mệnh lệnh cho 3 người đã chuẩn bị sẵn còn lại, cô phóng lên ngay chính giữa phía dưới con Tử Ma Voi mà phóng thích đòn đánh cực đại của mình.

“Fairy Wind + Shadow Ball” “Hừ, ngươi tính lợi dụng quang nguyên tố thể chất tránh khỏi quang minh xiềng xích của Dạ Phong ca? Vậy ngươi thử nhận lấy đòn hắc ám này xem nào?” Tranh thủ xiềng xích vẫn còn tồn tại, Hình Na bắn lên 4 quả Shadow Ball từ phía dưới, mục tiêu, đẩy con hồn thú càng lên cao càng tốt, việc đẩy một con hồn thú to lớn như vậy lên càng cao càng tốn sức, thật là mệt mỏi a!

Đây là một chiến thuật hoàn toàn khác hẳn lúc chiến đấu với Sa Điều, không, không phải chỉ khác bình thường, nó là sự đối lập, một bên là kéo xuống, một bên là đẩy lên, sự linh hoạt trong chiến thuật được hiện rõ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: 3 Vạn năm hồn thú, Âm Dương Tử Ma Voi (3)

“Gào rống” Âm thanh hoảng sợ phát ra từ con Tử Ma Voi, cảm nhận được nguy hiểm ngay dưới thân mình, cơ thể nó để lộ phần bụng, khu vực yếu hại nhất của cơ thể, nhưng mà nó không kịp chuyển hóa thành hắc nguyên tố được rồi.

“Muốn tránh, đừng có mơ! Quang minh, tăng cường tối đa”

Đưa hai tay ra nắm chặt lấy những sợi xiềng xích của bản thân, bắt chặt tất cả Dạ Phong siết chặt hai tay, kéo lại thật chặt, càng muốn vùng khỏi dây xích của anh, nguyên tố của nó càng phải chuyển sang thuộc tính đồng dạng nhiều hơn.

“Vậy nên, để lộ bộ phận ngu xuẩn của ngươi ra đây, phóng” Hình Na lạnh lùng khai đạn, 4 quả Shadow Ball được bắn lên với tốc độ cực nhanh, phía sau lưng Hình Na 4 cái hồn hoàn tím tím đen đen, tất cả được khai phát, toàn bộ skill dạng hỗ trợ được kích hoạt.

“Oành, oành, oành” “Rúuuuuuu” Âm thanh đau đớn phát ra kinh hoàng, một đòn trúng vị trí yếu ớt nhất của nó, Tử Ma Voi gào thét, nó đau quá, nó mệt quá, nhưng nó tức giận quá, nó căm thù, bằng toàn bộ sức lực còn lại, nó giãy dụa.

“Ronggggg” Cơ thể Tử Ma Voi cử động mạnh mẽ, sợi dây xích không kiềm chế được hành động của nó, Dạ Phong miệng cắn ra máu, chết tiệt, anh không cầm cố nó được nữa rồi, “Aaaa” Âm thanh bị thương từ phía Dạ Phong, anh bị con Tử Ma Voi ném bật ra ngoài, cơ thể văng xuống đất.

“Đại ca”

“Dạ Phong ca”

“Dạ Phong”

“Dạ Phong ca”

Mọi người gào lên, Dạ Vũ ngay lập tức phán đoán vị trí rơi, cô lao ra đón lấy anh trai mình, cơ thể của Dạ Phong được cô ôm trọn, nhưng vì thể trọng và sức quăng quá lớn, Dạ Vũ cũng bị đòn quăng này đè xuống đất, nhưng mà cả 2 không bị tổn thương quá nặng.

“Hực, đau quá, khốn kiếp, Bách Biến Hoa, hồn kỹ 1 + 2: tăng phúc lực cộng tốc, hỗ động” Dạ Vũ đau đớn khi nhận lấy anh trai mình, nhưng ráng nhìn con đau, cô đưa tay ra tiếp tục kích hoạt hồn kỹ, trận chiến này, không được phép thua.

“Cảm ơn, Tiểu Vũ, MỌI NGƯỜI, ANH KHÔNG SAO, TIỀN LÊN AAAAA” Dạ Phong quay sang thủ thỉ cảm ơn em gái mình, nhìn lại con đau trong cơ thể, thực sự là anh rất muốn nôn ra đồng máu đọng lại trong miệng, nhưng mà, anh phải nhịn, không được phép, chỉ ít là lúc này, sau đó anh quay đầu lại hướng Hình Na gào lên, anh thông báo rằng bản thân không hề có vấn đề, mọi người tiếp tục.

“Oh, được, mọi người tiếp tục tác chiến, không được phép dừng lại ở đây” Hình Na trong thấy Dạ Phong như vậy, cô biết rằng anh ta cũng đã bị tổn thương khá nặng, việc cầm cố một con vạn năm hồn thú khổng lồ trên không trung, chuyện này nhìn như đơn giản nhưng nó cần sức mạnh và sự kiên trì vượt hơn người thường gấp nhiều lần, vì quyết tâm ấy, cô nhất định không được phép thất bại.

“Được rồi, mọi người cố lên, tiểu Bảo sang phía bên này” Tôn Vũ cũng gào lên, mọi người đồng lòng, giờ thì trong bọn họ như một nhóm ăn ý thật sự, vì một mục tiêu chung, tất cả mọi người chiến đấu.

“Oh, em đến đây” Đinh Bảo lập tức phóng tốc độ tối đa, kèm theo hồn kỹ tăng phúc của Dạ Vũ, anh nhanh chóng tiếp cận Tôn Vũ, kế hoạch được sắp đặt một lần nữa được tiếp tục khai triển.

“Tiểu Na, giúp tớ” Tiêu Linh cũng rất nhanh chóng bắt được nhịp mọi người, cô lao về phía dưới con Tử Ma Voi, hướng về phía Hình Na mà tiến, không một ai muốn thua cuộc, mái tóc màu đỏ của cô tung đưa trong gió, mồ hôi nhễ nhại, trận chiến này, người kết thúc đóng vai trò quyết định là cô, không được phép có sơ sẩy.

“Rống, Gầm gừ” Con Tử Ma Voi điên cuồng, nó đã tổn khá nhiều sức lực rồi, giờ nó đang lơ lửng trên không, không tiếp cận mặt đất, làm một con hồn thú không phải hệ phi hành như nó càng cảm thấy lo sợ, mất đi niềm tin cơ bản, nó hướng mặt xuống đất mà phóng ra hồn kỹ của bản thân, Tử cực hoại pháo, loại năng lượng mang thuộc tính hắc ám.

“Hỏa Diễm Thiêu Đốt + Nhất Kích Lân Lực” Tiêu Linh gào lên, bằng mọi sức lực còn lại của bản thân, cô dồn hết tất cả hồn lực của mình vào đòn này, cảm Hỏa Long Thương được xoắn lại đến cực hạn, cô găm thẳng nó xuống đất.

“Àm” Âm thanh của đòn Tử cực hoại pháo của Tử Ma Voi điên cuồng phóng xuống, mục tiêu là trực tiếp Hình Na và Tiêu Vũ, giờ họ phải làm sao đây?

“Protect + Shadow Ball” Hình Na kịp thời phóng thích ra skill phòng thủ, nhưng có vẻ như nó không đủ sức lực để chặn lại đòn đánh của đối phương, quá mạnh, sức vùng vẫy của một con thú sắp đến bờ cận của tử vong có lực phá hoại kinh khủng, 3 quả cầu hắc ám của Hình Na xoay vòng dữ dội, lực lượng hắc ám bị cuốn xoáy bót đi nhưng không thể hoàn toàn ngăn cản.

“Phụt” Hình Na cắn răng, cơ thể cô chịu trọng tải quá lớn, miệng phun ra một ít máu, mọi cơ bắp của cô trở nên nóng ran, chết tiệt, cô cần phải chịu đựng cho hết đòn này.

“Hình Na”

“Tiểu Na”

Âm thanh lo lắng của mọi người vang lên, cô gái mạnh mẽ oai hùng ngày nào giờ đang cần phải chịu đựng mọi áp lực đau đớn một cách trực tiếp, trong tâm trí bọn họ, ai cũng giữ một hình tượng Hình Na bất bại, cái gì cũng có thể làm được, nhưng bây giờ, cô cho họ thấy, cô cũng chỉ là một con người bình thường, đó là lý do vì sao cô thành lập bang hội, đó là lý do vì sao cô cần sự giúp đỡ của bạn bè, đồng bọn, và những người đó chính là họ!!!

“Mọi người, không được phép dừng lại” Hình Na cần phải, cô chịu đựng được, vì vậy nên, mọi người cần phải cố gắng lên, sắp được rồi, một chút nữa thôi.

“Tiểu Bảo, lên đây” Tôn Vũ gào lên, mọi thứ cần phải được làm nhanh hơn, dứt khoát hơn, không thể để Hình Na chịu đựng thêm được nữa.

“Ngay lập tức, làm đi” Đinh Bảo lập tức tiến lại gần, anh bật nhảy lên trên, gấp hai đầu gối lại.

“Đạp” Tôn Vũ dùng hết hân lực của mình mà đá Đinh Bảo lên thật cao, chân anh đạp vào 2 bàn chân của Đinh Bảo, tiếp lực cho cậu bay thẳng lên trời, vọt lên xa trên đỉnh đầu con Tử Ma Voi.

Cơ thể Đinh Bảo được phóng lên xa phía trên, khuôn mặt dữ tợn, đầy sự lạnh lẽo của cậu được thể hiện, không phải là khuôn mặt ngây ngô và ngốc nghếch nữa, con thú ngu xuẩn này dám làm cho gia đình cậu tổn thương, quyết không tha.

“Chết đi” Âm thanh lạnh lùng vang ra, cơ thể Đinh Bảo phóng thích nhiều hân lực nhất có thể, trận chiến này vì thuộc tính Dạ Phong ca bị đối phương khắc chế hoàn toàn, nên không chế mất đi hiệu lực, mọi người đành phải dùng sức và lợi dụng những chỉ huy cơ bản để phát huy.

“Rắc rắc” Âm thanh tan vỡ, Protect của Hình Na bị đập nát, cặp mắt cô vô thần, chết tiệt, vào thời khắc này ư? cô còn muốn sống cơ mà, cô phải giúp mọi người đạt được mục tiêu của mình, cô phải trở thành cường giả, cô muốn giải cứu Alvis và gặp lại Eim, cô còn muốn gặp ba mẹ mình, cô chưa được chết!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: 3 Vạn năm hồn thú, Âm Dương Tử Ma Voi (4)

Đứng trước bờ vực tuyệt vọng, Hình Na điên cuồng suy nghĩ, cách nào đó, cách nào đó, cô cần phải bảo vệ tất cả, không thể để bị phá hủy được.

“Tiểu Na” một bàn tay chạm vào sau lưng cô, Hình Na đờ người quay lại nhìn, bàn tay của Tiêu Linh ấm áp bao bọc cho Hình Na, cô thủ thi “Nhìn đi, thấy chưa, cậu không hề cô đơn đâu, cậu đã bảo bọc chúng tớ đủ nhiều rồi, đây là lúc mọi người sẽ bảo vệ cậu”

Tiêu Linh ôm chặt Hình Na vào lòng, nói liên tục như muốn an ủi tâm linh của Hình Na.

Đứng ở phía ngoài Tôn Vũ nhủ thầm, anh cảm thấy lo sợ, cảm giác ghen tỵ được bộc phát ra, cảm nhận này? là yêu? hay chỉ là ham muốn chiếm đoạt, cảm xúc của Tôn Vũ bùng nổ, ngay lúc này anh nhận ra tầm quan trọng của Tiêu Linh đối với mình, chứng kiến thời khắc sinh tử, cô gái mình trân trọng ôm một người khác vào trong lòng. Tôn Vũ nhận ra, trái tim của bản thân thật sự bị cướp đi rồi, anh muốn có cô ấy, không được, sau trận chiến này, anh phải cố gắng theo đuổi cô ấy, nhất quyết, tất cả bọn họ đều phải còn sống!

“Tiểu Na, cố lên” Dạ Vũ ngay lập tức lao ra, không thể để Hình Na bị thương được, “Lá Chấn Phòng Hộ” Lập tức ném ra 4 mảnh kim loại tạo thành một vòng sáng, bọc lại toàn bộ sân trường này, cô thay thế Hình Na chặn lại đòn tấn công.

“Rắc rắc” Âm thanh của sự vô tình vang lên, từng chút một, từng chút một, tấm khiên bị đập gãy, nát dần ra, hân lực của Dạ Vũ kịch liệt duy trì hân đạo khí.

“Bịch” Âm thanh hai đầu gối va chạm, Dạ Vũ bị đè xuống kịch liệt, cảm giác đầu, sống lưng, toàn bộ cơ thể như bị một khối kim loại to lớn đè xuống hết cơ thể của bản thân, Dạ Vũ đau đớn, niệng cô phun máu.

“Mọi người...” Hình Na nhận ra tầm quan trọng của bạn bè, cô muốn cứu họ, cô muốn giúp họ, “Tiểu Vũ, cậu có thể duy trì tấm khiên thêm 5 giây được không?” Hình Na đột nhiên đặt ra câu hỏi, cô quyết tâm đặt mạng sống mình ra đánh cược.

“Okay, cứ để mình” Dạ Vũ gào lên, âm thanh của cô gái bé nhỏ đầy kiên cường, dù cho cơ thể đau đớn gần đến giới hạn, nhưng vì những đồng đội của mình “Tớ chịu được” Dạ Vũ gào lên tiếp, cô gào thật to để tăng tinh thần cho mọi người và cũng để tiếp thêm sức mạnh của bản thân.

Há mồm thật to, một lượng thật lớn tử hoại năng lượng được tụ hợp, 1 giây, hàng loạt con đau đớn tê liệt đang dồn tụ vào trong cơ thể Hình Na, cảm giác đau đớn đến tận xương tủy này, lại sử dụng lúc cô cạn kiệt hân lực nữa chứ, 2 giây trôi qua, mồ hôi cứ chảy ròng ròng, mặc kệ cho sự mệt mỏi, uể

oải đang đến dần với bản thân, Hình Na kiên trì duy trì đòn đánh này, không được phép dừng lại, hai tay cô bấu lại, đau đớn khủng khiếp, nhẫn nhịn, nhẫn nhịn, 3 giây, 4 giây, 5 giây.

“Rắc rắc” Âm thanh của lá chắn phòng hộ bị đập bể, 4 quả cầu của Dạ Vũ nát tan tành, đòn đánh của Tử Ma Voi bị mài cho yếu đi rất nhiều nhưng như thế vẫn đủ để giết chết bọn họ.

“Hồn kỹ 1+2+3+4 + Hyper Beam”

4 hồn hoàn sáng lên, hồn lực được sử dụng vượt mức cho phép, cơ thể Hình Na đau nhức, trướng lên cảm giác xuất hiện khắp mọi nơi, từ phía miệng của cô, một cột sáng màu bạc xám được phóng ra mãnh liệt, 4 hồn kỹ hỗ trợ tăng cường được phóng thích.

“Phóng” Âm thanh của Hyper Beam Hình Na và Tử cực đạn pháo đối phương va chạm, hai đòn đánh giữa một đứm hồn tông và một con 3 vạn năm hồn thú, một đám nhóc không hề có một ai có hồn lực từ hồn vương trở lên đang sẵn giết một con hung thú mạnh mẽ.

“Xoẹt” Âm thanh của Hyper Beam thành công đánh xuyên qua hồn kỹ của Tử Ma Voi, thành công rồi, “Thành công rồi, giờ là đến ....” Chưa kịp nói hết câu, tiêu hao quá nhiều hồn lực Hình Na gục xuống, ngất đi, Dạ Vũ cũng tương tự, cô chịu đựng quá nhiều, 2 người họ gục ngã, con hồn thú âm dương thuộc tính này, quá đáng sợ, nó đáng sợ hơn con Sa Điều 5 vạn năm lần trước nhiều, giờ bọn cô cần làm gì.

“Tiêu Bảo, cố lên, không được làm mọi nỗ lực của mọi người uổng phí, nhanh lên” Tôn Vũ gào lên, anh lao vào chính giữa, ném Hình Na và Dạ Vũ ra khỏi phạm vi phía dưới thân con Tử Ma Voi, Tiêu Linh ở chính giữa cầm chặt cây thương duy trì hai hồn kỹ, cây thương cứ thế xoắn xoắn, nhiều lúc Tiêu Linh muốn rời khỏi giúp đỡ mọi người, nhưng Hình Na ngăn cản, nếu cô rời khỏi vị trí này, e là mọi người sẽ bị nó giết chết mất.

“Nganh Xác + Trọng lực của mộc tổ, cực hạn” Hai hồn hoàn sáng lên tới đa, Đình Bảo cũng dùng hết toàn bộ hồn lực của mình, cơ thể hóa thành sắt, trở nên cứng cáp, ở ngay phía dưới chân của Tiêu Linh và Tôn Vũ, một khu vực màu tròn có cỏ xanh được phát động, cậu dùng chính hồn kỹ của bản thân hút chính cơ thể mình xuống.

“Ầm” “Rống” Âm thanh của cơ thể Đình Bảo đập vào người Tử Ma Voi, âm thanh của con hồn thú kêu lên đau đớn, cảm giác đau nhức truyền đến toàn thân, cả Đình Bảo và Tử Ma Voi, cả hai đều đang nhẫn nhịn chịu đựng cơn đau thể xác này.

Thể xác Tử Ma Voi như bị một cây búa ngàn cân đè xuống, nó động mạnh xuống đất với một lực đạo cực lớn, phần bụng yếu ớt lộ ra thật rộng, nó cứ rớt như thế này thì sẽ đâm vào cây thương của Tiêu Linh mất, con Tử Ma Voi sợ hãi, nhưng nó không gãy dựa được.

Ở phía dưới, Tiêu Linh đang hoảng sợ và phấn khích, hai tay cô run rẩy, dù thế nào đi nữa, việc chứng kiến một con voi từ trên cao ngã xuống thẳng phía bọn họ, cô sợ hãi, lỡ may cô sơ sẩy không thể giết chết nó thì sao, lỡ cô bị nó đè bẹp mà chết tan xác thì sao, cảm xúc rối loạn, hai tay giữ lấy cây thương thật chặt, mà lại thật run, cảm giác đối diện tử vong thật là điên cuồng.

“Bình tĩnh đi, anh sẽ cùng nhóc hứng chịu đòn này mà” Một vòng tay từ phía sau bọc lấy thân hình bé nhỏ của Tiêu Linh, cơ thể ấm áp truyền hơi ấm đến cho cô, truyền sự to lớn, bảo bọc đến cho trái tim đang run rẩy bé nhỏ, hai tay chạm lấy hai tay Tiêu Linh, tay chạm tay, anh giữ cho Tiêu Linh hết run sợ, nắm thật chặt đôi tay cô bé này, anh truyền cho cô toàn bộ hồn lực còn lại của mình.

“T..Tôn Vũ? Ah, ừm, phải rồi nhỉ?” Cảm giác ngạc nhiên đến từ phía sau, cơ thể cô trở nên bình tĩnh lại, thật kỳ lạ, tên ngốc này lại làm cô bình tĩnh những lúc này cơ chứ, nước mắt chảy ra, “Ừm, Đồ ngốc, chúng ta sẽ cùng vượt qua đúng không?” Tiêu Linh vừa cười vừa khóc, nước mắt đang chảy mà cô lại cười thật tươi, chết thật, thật là phải không, ha ha, cô không hiểu nổi bản thân nữa rồi.

“Đến đây đi” “Hơi thở của rồng” “Hòa diễm thiêu đốt + Nhất kích lân lực” Hồn kỹ phát động, 2 người hỗ trợ lẫn nhau, hồn lực dung hòa.

Hào quang của cả 2 bọc lại lẫn nhau, dung hợp, bằng một cách nào đó, ngọn lửa của Tiêu Linh và ngọn lửa của Dạ Vũ trở thành một, ngọn lửa xinh đẹp điều linh xuất hiện.

“Đây là? Vô hồn dung hợp kỹ?” Dạ Phong và Đình Bảo ngạc nhiên nhìn hai người, anh và cậu ta là 2 người duy nhất còn thức tỉnh để chứng kiến cảnh tượng này!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Cảm xúc của chúng ta, dung hợp kỹ

Ngay tại thời khắc quan trọng nhất, cảm xúc của 2 con người lúc này hòa lại với nhau làm một, sự dung hòa, sự kết nối, cảm xúc đồng cảm, hy vọng che chở và mong muốn được che chở, 2 trái tim lúc này mở lối cho nhau, hồn lực phát động một cách vô thức, vượt qua khỏi tầm kiểm soát của bản thân chủ nhân nó.

“Vô hồn ... dung hợp kỹ ư?” Đình Bảo và Dạ Phong ngạc nhiên, hai người này không ngờ lại có thể kết hợp lại với nhau, sự gắn kết này thật mạnh mẽ, đây nhất định là một dung hợp kỹ cực mạnh.

Phía sau lưng của đôi trai gái, hai đầu ấn cực to lớn của hai hung thần cổ thú, long cùng lân, vạn thú chúa tể, cặp đôi này tưởng chừng như không có liên quan gì đến nhau, nay hình bóng của chúng lại cuốn quít, bó chặt lại với nhau như hình với bóng, cảm giác thật kỳ lạ.

“Tiêu Linh, cảm giác này là ... thật thoải mái!” Tôn Vũ cảm nhận được, hồn lực của anh và hồn lực của Tiêu Linh nhập lại làm một, chung một nhịp đập, chung một hơi thở, bọn anh dung hợp lại với nhau.

“Cảm xúc này là ... Chẳng lẽ?” Đến cả Tiêu Linh cũng không tin tưởng, không ngờ có một ngày cô có thể sử dụng loại dung hợp kỹ này với người khác, hơn hết, người đó lại vốn dĩ là một người cô không rất thích, đây nên gọi là cái gì? nghiệt duyên?

Tay nắm chặt tay hơn nữa, cảm xúc da thịt bầu vào nhau làm cho cô cảm nhận rõ hơn được sự thật này, sự bình tĩnh quay trở lại, Tiêu Linh cặp mắt ngày càng sáng lên, hồn lực phát động vượt quá cơ thể cô có thể vận hành bình thường.

“Rồng” “Gào” Âm thanh của hai con thần thú xuất hiện, phía sau lưng của Tôn Vũ và Tiêu Linh, một rồng một lân, chung một màu sắc, ngọn lửa của Tôn Vũ to lớn hơn, lại dịu dàng đầm ấm hơn, ngọn lửa của Tiêu Linh có phần bá đạo, sức mạnh và sự hủy diệt to lớn được bọc lại, tuy 2 nhưng 1, mọi thứ như một điều hiển nhiên.

“Nào, Dung hợp đi, dung hợp kỹ đến từ chúng ta” Tôn Vũ và Tiêu Linh nhắm chặt mắt lại, hai người cùng nhau nói, một con lốc xoáy bằng lửa được tụ lại, “Âm” hai ngọn lửa, hai con thần hóa lại với nhau, trở thành một cây thương không lồ, đây sự uy nghiêm đến từ chúa trời.

“Ha ha, quả là tuyệt vời, Tôn Vũ ca và Tiêu Linh, mọi chuyện để lại cho 2 người đó” Đình Bảo cười thật to, điều này vượt sức tưởng tượng của anh rồi, hai con người vốn dĩ không có điều gì chung, không hề hợp nhau, nhưng lại có thể ăn ý đến mức độ này, đây là trời sinh ăn ý ư? Vậy anh và Dạ Vũ liệu có cảm giác đó không?

“Con lốc ki” Một lần cuối dùng hồn kỹ, thể xác con Tử Ma Voi đã gần tiếp xúc mặt đất, Đình Bảo dùng chân mình bồi thêm hồn kỹ, cho con hồn thú to xác này một cú đập cuối cùng, bằng toàn bộ sức lực cơ thể, anh đập thẳng vào thân nó một cú thật mạnh, lợi dụng lực chấn phản hồi, Đình Bảo xoay người nhiều vòng tránh ra khỏi phạm vi công kích dung hợp kỹ của Tiêu Linh và Tôn Vũ, phản ứng cực nhanh.

“Dạ Phong ca, đòn kết là của anh, bọn em sẽ không giết nó ngay lập tức, anh hãy chuẩn bị” Tôn Vũ và Tiêu Linh dung hợp kỹ đã thành hình, đôi cánh của rồng và sừng của lân giác, hai người nhắc nhở Dạ Phong, mục đích của chuyến đi săn này là kiếm hồn hoàn cho Dạ Phong.

“Oh, để anh” Dạ Phong gắng gượng đứng dậy, mọi người đã cố gắng rất nhiều rồi, giờ đến lượt của anh,

“Phóng” Cây thương của hai người như rồng như lân, hóa thành vòng xoáy cực hạn, bay thẳng lên trời, đâm xuyên qua thân thể của Tử Ma Voi, đòn đánh cực mạnh kinh khủng, dung hợp kỹ đến từ hai hồn tông thiên tài, thi triển.

“Rồnggggggggggggg” Đau đớn, tốt cùng đau đớn, cảm giác xé da xé thịt, cái bụng của con Tử Ma Voi bị xé toạc, toàn bộ lớp phòng thủ của nó đều bị phá vỡ, kể cả nguyên tố nó vẫn vốn cho là niềm tự hào cũng bị 2 người họ đâm nát, không còn một gì có thể giữ lại sau đòn đánh khủng khiếp này.

“Ủay, uy lực thật khủng khiếp” Đình Bảo kinh ngạc tròn tròn hai mắt, đòn đánh dung hợp kỹ của hai người là đây sao, nó như là một con dao sắc bén dễ dàng chặt đứt con Tử Ma Voi ra như cắt bánh vậy, không một chút nhân nhượng, không một chút dừng lại, việc cơ thể con hồn thú to lớn đó bị mổ ra như là một điều hiển nhiên, không thể chối cãi.

“Phù” Dạ Phong thở ra một hơi thật dài, anh cũng rất kinh ngạc trước hồn kỹ của hai người, nhưng giờ không phải là lúc để anh lo cho chuyện đó, vận dụng toàn bộ hồn lực còn sót lại, từ trong túi Dạ Phong rút ra một con dao sắc bén, nó là một hồn đạo khí cấp 3 vô thuộc tính mà Dạ Vũ đưa cho anh, không phải là thứ gì mạnh mẽ, nhưng do thuộc tính của anh bị khắc chế, vì an toàn anh sẽ sử dụng nó.

“Được rồi, tới đi” Dạ Phong cũng gào lên, đã đến lúc anh phải kết liễu nó.

“Tiêu Linh”

“Ừm”

Hai người vẫn còn trong trạng thái nắm chặt tay nhau, Tôn Vũ ôm chặt lấy cơ thể Tiêu Linh, hương thơm của cô tràn vào mũi của anh, cảm giác rất dễ chịu, cả hai tận hưởng khoảnh khắc này, chậm rãi gặt đầu.

“Đón lấy đi, Dạ Phong ca, nhiệm vụ của chúng em tới đây là hết rồi” Tôn Vũ và Tiêu Linh nói câu cuối cùng, cái bụng của con hồn thú bị mổ ra nhưng vẫn chưa chết, bọn họ đã tránh đi những tử huyết để con hồn thú này vẫn còn có thể thôi thóp thở, hai người đưa tay ra rồi khỏi nhau, dung hợp kỹ biến mất, nhưng họ vẫn ráng dùng lực xoay người một lần cuối

“Bốp” Đòn đá cuối cùng, bằng chút sức lực còn lại, con hồn thú bị đá ném về phía Dạ Phong, nhanh lên, trước khi nó chết, kết liễu nó và lấy hồn hoàn.

Tôn Vũ và Tiêu Linh mất đi toàn bộ hồn lực và thể lực còn lại, hai người rơi xuống từ không trung, lực hút trọng lực kéo họ xuống phía tầng đá

“T... Tiêu Linh” Trước khi hoàn toàn ngất đi, bằng một tinh thần nào đó mà Tôn Vũ còn có thể động đậy, anh đưa hai cánh tay mình ra ôm lấy cơ thể nhỏ bé của Tiêu Linh, kéo người nằm giữa, anh tính dùng thân thể mình bảo vệ cho cô, đây là chút lí trí cuối cùng của anh.

Tiêu Linh ngất xỉu trong vòng ngực của Tôn Vũ, cô không nói gì, cũng không làm gì cả, hơi thở bình ổn, rõ ràng là cô đã mất hết sức lực rồi cơ mà, nhưng mà không hiểu sao nước mắt lại vẫn cứ rơi, cảm giác này, thật hạnh phúc, khác hoàn toàn so với Hình Na, Tôn Vũ, cái tên của anh chính thức khắc sâu vào trong tâm trí Tiêu Linh.

“Hãy, 2 đại ca đại tỷ, đừng quên em chứ” Đinh Bảo lao người ra, cậu phá vỡ khoảnh khắc đầy cảm động của hai người, sử dụng chút năng lực của Trọng Lực của Mộc Tổ phản trọng lực làm giảm tốc độ rơi của họ, đưa tay tiếp từng người an toàn xuống đất, thế nhưng mà cái quái, tên Tôn Vũ này, ôm người chặt về lù, không tháo ra được, hãy, nặng chết anh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Giết chết, hồn hoàn vạn năm

Con hồn thú vạn năm Tử Ma Voi bị hai người Tiêu Linh và Tôn Vũ đá bay về phía Dạ Phong, còn anh thì đang chuẩn bị ra đòn cuối cùng kết thúc hơi thở của nó.

“Rống” Cảm giác uất ức nổi lên, không ngờ có một ngày một hồn thú oai hùng như nó lại bị đám con người nhỏ bé này chơi đùa như món đồ chơi, nó không cam lòng, nhưng cơ thể đã cạn kiệt sinh lực, giờ chỉ cần cho nó một cú đập hoặc một con dao đâm vào thì nó sẽ lập tức chết ngay.

Cặp mắt con Tử Ma Voi trừng lên nhìn về phía Dạ Phong như muốn ăn tươi nuốt sống anh, cảm xúc trước khi chết của con Tử Ma Voi trở nên điên cuồng, oán niệm dày đặc, nó quyết không để cho nhân loại nhỏ bé trước mắt này hấp thu hồn hoàn của nó.

“Xiềng xích + Ký tự” Hai hồn kỹ một hắc ám một quang minh, một trong hai, tùy vào lựa chọn mà nó sẽ nhận công kích nhất định.

“Gầm” Âm thanh đau đớn phát lên, con mắt tròn trắng, sự dữ tợn và nỗi đau da thịt đến tận xương tủy hiện lên, khuôn mặt vừa đáng sợ và vừa đáng thương hiện lên trên mặt Tử Ma Voi, nếu là người bình thường thì có lẽ sẽ xuất hiện cảm giác không nở ra tay trong vài giây.

Nhưng riêng Dạ Phong thì khác, anh lạnh lùng nhìn nó và nói “Ngu xuẩn, chết đi cho đỡ chật đất” rồi lao vào cầm dao đâm liên tiếp vào đầu nó.

“Phọt, phọt, phọt” Âm thanh đâm liên tục của Dạ Phong lên đầu Tử Ma Voi vang lên liên tục, tại trong mồm của nó, hồn lực đang được dẫn hội tụ tại một điểm thì đột nhiên dừng lại, quả nhiên là nó quyết tâm ra đòn cuối, hồn thú thật đáng sợ, mọi lúc mọi nơi, khát khao sống và sự căm hận này, nó không hề thua những con người đầy thông minh.

Tuy nhiên, đây là thế giới mạnh được yếu thua, không có đúng hay sai, tại đây chỉ có nắm đấm mạnh mới là bá chủ, đến lúc mà người trở thành cường giả một phương, người nói có sai thì nó cũng thành đúng, rồi mọi người cũng sẽ tôn vinh điều đó lên.

Dứt khoát đâm nát đầu con Tử Ma Voi, Dạ Phong thờ hồng hộc, anh cảm thấy rất mệt, nhưng hai tay vẫn cứ hoạt động, cho đến khi hồn hoàn của nó chưa xuất hiện, anh quyết không được dừng lại.

Cặp mắt Tử Ma Voi mất đi sức sống, không ngờ tên nhân loại này lại kiên trì và bền bỉ đến vậy, sinh mệnh của nó vốn dĩ đã mất hết đi, dù cho cậu nhóc này có đâm tiếp hay không thì nó vốn là sẽ chết, nhưng có lẽ là vì bảo đảm an toàn cho bản thân, Dạ Phong quyết tâm kiên trì cho đến khi hơi thở của nó tàn rụi, ý thức tro diệt.

“Tung” Hồn hoàn màu đen đậm xuất hiện, hồn hoàn ba vạn năm, cái hồn hoàn này là thứ mà tất cả bọn họ bỏ sức ra tìm kiếm, nó chính là thành quả của tất cả mọi người, Dạ Phong đưa tay ra chạm vào nó, nhưng mà lúc này thì anh cũng hết toàn bộ sức lực của mình, ngón tay vệt qua màu sắc của hồn hoàn, Dạ Phong cuối cùng cũng gục ngã.

“Ây da, mọi người gục hết rồi, thật là, nỗi khổ đúng là dành cho người còn tinh duy nhất như ta a!” Đinh Bảo thở dài, tất cả mọi người đã cố hết sức mình, họ chiến đấu vì sinh mạng, vì bạn bè, vì quyết tâm nỗ lực, và vì tương lai của họ, thật khó mà nói, một đám nhóc mới 14, 15 tuổi lại có thể sẵn được một hung thú vạn năm, hơn nữa còn là dạng hiếm.

Nếu nói Sa Điều 5 vạn năm mạnh, thì họ phải công nhận con Tử Ma Voi này cực mạnh, tuy chỉ có niên kỷ 3 vạn năm nhưng niên kỷ không phải biểu hiện của thực lực, một hồn thú mạnh mẽ có hồn kỹ mạnh mẽ sẽ cung cấp cho hồn sư những hồn hoàn đầy thực dụng, những khả năng đầy uy lực mà một con hồn thú niên kỷ cao hơn nhưng yếu hơn không thể.

Đinh Bảo đành phải vác từng người một về phía một góc, đưa tay ra dùng một ít bột phấn, phân tán hơi thở của vạn năm Âm Dương Tử Ma Voi hồn thú khí tức ra ngoài, đồng thời dùng một loại thảo dược khác che đi mùi máu, cứ như vậy thì nhóm của họ sẽ có một uy áp tự nhiên, không cần quá tốn sức, tuy Tử Ma Voi đã chết, nhưng chỉ ít nó sẽ cầm cự được cho đến khi một vài người trong số họ tỉnh lại.

“Được rồi, trước tiên cần bồi thuốc cái đã” Đinh Bảo lại gần Hình Na, từ túi của cô lấy ra một đồng loại thảo dược, có lần Hình Na đã nói, nếu có bất

cứ trực trực gì xảy ra thì hãy sử dụng đồng thảo dược của cô đúng lúc.

Trước tiên bôi thuốc cho bản thân, cậu gỡ thuốc ra vì từng người từng người một đắp lên, trước lên là con trai, vì không có sự khác biệt giới tính, cậu rất thoải mái mà đắp lên một cách dứt khoát, không chút do dự chà lên mấy vết thương, tuy như vậy khỏi không nhanh hơn bao nhiêu, nhưng cảm nhận đau đớn sẽ rất rõ, thật là, cậu nhóc này quá ác ý rồi.

Tôn Vũ tuy đang trong cơn giận, nhưng cảm nhận đau đớn vẫn thể hiện rõ, suýt xoa mà nhìn đau, răng cắn lên, cậu suýt nữa bùng tình luôn, Đinh Bảo tên khôn kiếp, dám bôi thuốc mạnh như vậy, đợi anh mảy tình lại cho nhóc biết tay.

Tên mập nào đó hồn nhiên không hề hay biết bản thân đã bị ghi vào sổ đen, nói thiệt, đắp thuốc cho con trai, cậu không tài nào có thể từ tốn đắp cẩn thận được, nhất là tên Tôn Vũ này, hừ, mà được rồi, giờ đến lúc bôi thuốc cho con gái.

Đối với Hình Na và Tiêu Linh, Đinh Bảo không có cảm giác nhiều lắm, cậu cũng chỉ bôi lên hai tay và hai chân, những vết thương rõ rệt. Còn lại những chỗ nhạy cảm khác thì cậu không dám bôi.

Đến phía Dạ Vũ, Đinh Bảo khá ngại ngùng, không hiểu sao chỉ mỗi cô bé này làm anh không bình tĩnh được, lại gần đắp thuốc, anh chăm chú từng chút một, sợ cô bé này đau đớn, anh thả chậm tốc độ cực kỳ, một cách đối xử hoàn toàn khác biệt, các vết thương đều được bôi kỹ (hắc tâm vl)

Lại gần phía Dạ Vũ, Đinh Bảo ngồi xuống tu luyện, giống như Tôn Vũ và Tiêu Linh, anh cảm nhận được giữa mình và Dạ Vũ cũng có một chút gì đó khác biệt thường, cô rất lo lắng cho anh dù chỉ lần đầu gặp mặt, và anh cũng có cảm xúc vượt trên bạn bè với cô, đây không phải là thứ cảm xúc mà họ nên có khi mới gặp nhau, đây có lẽ là dấu hiệu bọn họ cũng có một dung hợp kỹ?

Thử tu luyện trao đổi hồn lực, thật kỳ lạ, không hề có sự trao đổi nào giữa hồn lực anh và Dạ Vũ, chả lẽ anh nghĩ nhầm sao? có lẽ anh thật sự suy nghĩ quá nhiều rồi. Đinh Bảo tiếp tục nhắm mắt lại, giữ một chút cảnh giác còn sót, anh vừa tu luyện hồi phục, vừa coi chừng khắp nơi, có động tĩnh hay dấu hiệu nguy hiểm nào thì anh sẽ lập tức bật lên.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Hình Na tỉnh lại, Dạ Phong hấp thu

Một buổi tối trôi qua, hôm qua không một ai có thể thức tỉnh, họ đều ngủ rất sâu, tuy nhiên lắng nghe nhịp thở đều đặn của mỗi người, chắc rằng thương tích của họ đã giảm đi rất nhiều.

“Phù, cảm giác đỡ hơn rồi” Đinh Bảo đứng dậy, mọi người ngất xỉu ngày hôm qua, anh cũng tu luyện được nguyên một ngày, may mắn mà không có hồn thú cấp cao như vạn năm hồn thú qua đây, nếu không một mình anh sợ là không thể vừa bảo vệ mọi người vừa đuổi con hồn thú đi được.

Cảm giác cơ thể khỏe khoắn, hồn lực đã giúp anh chữa trị được phần nào tổn thương cơ thể do đánh nhau, may mà anh chỉ lo đòn cuối, chứ nếu không thì chắc giờ anh cũng nằm gục với đám còn lại rồi, hầy.

“Mà, ăn sáng thôi” Tự nói một mình, tự lúi đờ ăn ra, toàn bộ là lương khô, chết thật, anh nhớ mấy ngày mọi người cắm trại ăn thịt nướng quá, ày da, ăn đồ ngon miết giờ cần mấy cục khô khan này, vừa ngọt vừa toàn bột, thật chả có gì ngon, lại còn khát khô cả họng nữa chứ.

“Ừm, um” Hình Na đang rên nho nhỏ, có vẻ như cô là người dậy đầu tiên, ý thức phòng vệ thật là cao, đáng lý ra người bị thương nặng nhất là Hình Na thì cô nên thức dậy muộn nhất, thật không ngờ ý chí của cô gái này kiên cường đến mức nào mà có thể bật dậy ngay bây giờ.

“A, Hình Na đại tỷ, có sao không?” Đinh Bảo rất chu đáo mà hỏi thăm, phong cách chiến đấu và phương thức chỉ huy của cô không hề kém Dạ Phong ca, tuy là một người có cùng độ tuổi với bản thân, nhưng sự chín chắn của cô có khi còn hơn cả Dạ Phong và Tôn Vũ đám người.

Hình Na cho anh một cảm giác như một người chị lớn, một người cô, thậm chí là một người mẹ có thể săn sóc cho bầy con của mình, thật là một cảm giác kỳ lạ.

“N.. nước, nước” Hình Na khàn khô hết cả họng, cơ thể vẫn còn đau đớn vì di chứng của Hyper Beam, lúc đó vì nguy hiểm tiếp cận quá nên cô đành phải sai đòn này, quả nhiên là một hồn tông cô vẫn chưa có thể xem nhẹ tác dụng phụ của skill, cô cần phải mạnh mẽ hơn nữa.

“A, có ngay” Đinh Bảo nghe vậy lập tức luống cuống chạy đi lấy nước ngay, đưa ly nước về phía Hình Na, anh kê đầu cô bằng gối mềm, đưa tay luôn sau đầu đỡ Hình Na ngồi dậy uống nước, nhìn khuôn mặt bé nhỏ đầy nhăn nhó, chắc hẳn giờ cô ấy đang chịu đau rất nhiều, thấy vậy, anh không quên liếc nhìn sang phía Dạ Vũ.

Lúc này Dạ Vũ vẫn còn ngủ say, hai đầu gối bị đè quỳ đến sưng tím tấy, mặc dù bôi thuốc rồi nhưng cá rằng khi cô tỉnh dậy thì di chuyển vẫn khó khăn, Dạ Vũ cũng chịu nhiều đau đớn không kém Hình Na, thay vì cảm giác kính trọng và ngưỡng mộ với Hình Na, với Dạ Vũ anh không tài nào có được

những cảm giác này, anh chỉ là thấy thương tiếc và đau xót, thật quái lạ.

“Cảm ơn” Uống xong ngụm nước đầu tiên, thấy cơ thể mình khỏe hơn một chút, Hình Na ráng duy trì tư thế ngồi xếp bằng, đưa hai tay lên đùi vận chuyển hồn lực, tuy như vậy có chút khổ hơn và cơ thể chịu áp lực nhiều hơn, nhưng hiện tại tất cả mọi người đều ngất xỉu, nếu cô không mau chóng hồi phục để tăng thêm sức lực, sợ rằng một mình Đình Bảo không thể phòng thủ cho đến khi mọi người tỉnh lại được.

“Uy áp của Từ Ma Voi, có vẻ không duy trì được lâu nữa đâu, năng lượng còn sót lại trong thể xác của nó sắp bị tiêu tán rồi, nhanh chóng đập dậy Dạ Phong, bắt anh ta nhanh chóng hấp thu đi, để lâu quá hồn hoàn sẽ tan biến mất” Hình Na nhíu mày nhìn về phía xác của con hồn thú, cơ thể nó đang giãn ra, hồn lực đang ngày một xói mòn, cảm giác này, nếu như Dạ Phong không sớm tỉnh dậy vậy thì mọi công sức sẽ đổ bể mất.

“Nhưng mà, Dạ Phong ca đang bị thương, để anh ấy hấp thu như vậy có sao không?” Đình Bảo hơi lo lắng, để một người bị thương hấp thu hồn hoàn liệu có thể bị phản phệ không? hơn hết liệu Dạ Phong có còn đủ sức để thức dậy hấp thu hồn hoàn không nữa.

“Không sao, nhét cái bột này vào mũi anh ta” Hình Na từ túi lấy ra một bịch phấn màu đỏ, đưa cho Đình Bảo kêu anh chét lên mũi của Dạ Phong, cũng không biết đóng phấn này là gì!

“Okay, em làm, Dạ Phong ca, tất cả là đại tỷ kêu em, có chuyện gì thì không liên quan tới em nhé” Gật đầu với Hình Na, Đình Bảo quay lại hướng phía Dạ Phong mà tiến tới, trước khi chét phấn anh rất nghiêm túc đắp hai tay trước mặt niệm phật, anh thừa biết đóng phấn màu đỏ này không phải thứ gì tốt đẹp, nhưng Hình Na đại tỷ đã ra lệnh, dù chét anh vẫn phải xông lên, đội trưởng ơi, tha cho em aaaaa!

Đưa tay ra vệt lên một đường thật dài, cái mũi của Dạ Phong trở nên thính hơn bình thường, từ ban đầu chỉ là cái mũi, sau đó đến hai má, rồi đến dần cả khuôn mặt, nguyên cái đầu Dạ Phong đỏ bừng như quả cà chua, hài đến cực điểm.

“Khắc, khắc, khắc, sặc chét ta rồi, nồng quá, sặc quá” Dạ Phong bật dậy, toàn bộ não bộ của anh bị kích thích, cơ thể không tuân thủ mà cũng bật dậy theo, nhờ vào thứ bột phấn màu đỏ đầy “thứ cmm vị” của Hình Na mà Dạ Phong thức tỉnh, anh liên tục ho khan và chảy nước mắt, chắc hẳn nó giống như ớt của địa cầu nhưng với nồng độ và chất lượng cao vượt trội.

“Tỉnh chưa, tỉnh thì hấp thu hồn hoàn thôi, thời gian sắp hết rồi, cơ thể anh chắc hẳn không quá có vấn đề trong việc hấp thu này đâu, hơn nữa nếu như anh chịu không nổi em sẽ giúp anh can thiệp hỗ trợ việc hấp thu, nhanh lên, nơi này không ở được lâu” Hình Na nói một loạt, thời gian cấp bách, Dạ Phong cần hấp thu hồn hoàn ngay lập tức, ở lại đây một chập cô có cảm giác không yên tâm cho lắm, cảm giác nguy hiểm sắp ập tới, linh cảm của tỉnh linh rất chuẩn, nếu không nhanh e là mọi người khó lòng trốn thoát.

“Ôi, Hình...” Đang tính quay lại nói với Hình Na một tiếng, đột nhiên nhìn thấy khuôn mặt nghiêm túc của cô, khuôn mặt đó như thể nói, đừng nhiều lời, nhanh lên, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, thấy vậy, Dạ Phong cũng trực tiếp trở về trạng thái nghiêm túc, vác cơ thể còn đau đớn này, Dạ Phong lập tức tiến về xác của con Từ Ma Voi, đưa hai tay đặt vào, lập tức tiến hành quá trình hấp thu hồn hoàn.

Quá trình này, anh tin tưởng hoàn toàn vào Hình Na, sự an toàn và tính mạng của anh, anh đánh cược tất cả vào gia đình của mình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Nói chuyện, kể lại

Đặt hai tay lên phía con Từ Ma Voi, cảm giác cứng rắn truyền phía hai tay của anh, hồn lực bắt đầu thực hiện pha đầu tiên, làm quen với hồn lực của con Từ Ma Voi, đây là bước mà bất cứ quá trình hấp thu nào cũng phải thực hiện.

Mồ hôi chảy ròng ròng trên mặt, Dạ Phong kiên trì chịu đựng nỗi đau, có kiên trì qua những bước gian khổ này, anh mới có thể mạnh lên được.

“Tiểu Bảo, hôm qua kết thúc trận đấu với con hồn thú, Tiêu Linh đã ra đòn gì mà cơ thể con hồn thú tổn thương khủng khiếp vậy, dấu vết này hẳn phải là một hồn đế, thậm chí là hồn thánh thì may ra mới lưu lại được dấu vết to lớn như vậy được” Hình Na để ý phần vết thương trên cơ thể Từ Ma Voi.

Thân xác con hồn thú vốn dĩ to lớn, tuy nhiên bị dung hợp kỹ của Tiêu Linh và Tôn Vũ hai người khoét cho một cái lỗ to lớn, tuy không trực tiếp giết đi nhưng tiêu hao sinh mệnh đối phương rất nhiều, nhờ vậy mà Dạ Phong mới có thể kết liễu hơi thở cuối cùng của Từ Ma Voi.

“A, ngày hôm qua ấy, biết không biết không? Võ hồn dung hợp kỹ, giữa Tôn Vũ ca và Tiêu Linh, hai người hôm qua cực ngẫu nhiên, tuy nhiên sử dụng xong võ hồn dung hợp kỹ thì hai người cũng lần lượt ra ngất xỉu” Đình Bảo hưng phấn kể lại, võ hồn dung hợp kỹ anh cũng không phải chưa từng nghe qua, thậm chí thấy thì anh cũng thấy qua vài lần, nhưng dung hợp kỹ vừa đẹp vừa uy vũ như hai người này thì rất hiếm.

“Võ hồn dung hợp kỹ? Giữa Tôn Vũ và Tiêu Linh, hai người họ ư?” Hình Na ngạc nhiên hỏi lại, nếu hai người họ mà có võ hồn dung hợp kỹ, vậy thì không trách tại sao hai người lại đôi lúc ăn rơ như vậy được, nếu để ý kỹ thì Tôn Vũ khá thích trêu chọc Tiêu Linh, nhưng trong đó lại không thiếu ân cần và bao bọc, ngược lại Tiêu Linh luôn tỏ vẻ nổi giận, luôn có cảm giác là cô không thích đối phương, nhưng thực tế cô chưa bao giờ có một lần thật sự chửi bới anh ta, nói như vậy võ hồn dung hợp kỹ giữa hai người là hoàn toàn có thể.

“Đúng vậy á, một con rồng khổng lồ, một con lân đầy uy vũ, hai người võ hồn dung hợp với nhau đầy khoa trương trở thành một cây thương vừa xinh đẹp mà lại vừa uy mãnh, nó chế đôi thân xác của con Tử Ma Voi ra luôn, một hồn kỹ dung hợp giữa hai hồn tông mà lại mạnh như vậy, thật đáng sợ mà lại thật đáng ngưỡng mộ” Vốn dĩ lúc coi xong dung hợp kỹ của hai người anh đã rất hưng phấn, nhưng vì thời gian và địa điểm không cho phép, cộng thêm không có ai để anh nói chuyện nên không thể ba hoa về dung hợp kỹ này được, giờ có Hình Na tò mò anh lập tức khoa trương mà kể lại, nước miếng bắn tung tóe, đôi mắt lấp la lấp lánh như thể võ hồn dung hợp kỹ là của anh vậy.

“Hừm, công nhận có thể làm được như vậy thì quả nhiên hai người họ không tầm thường, vậy còn cậu thì sao?” Hình Na gật gù đầu thừa nhận câu nói của Đinh Bảo, cô lập tức đổi đổi tượng, nếu Tôn Vũ và Tiểu Linh có võ hồn dung hợp kỹ, vậy thì Đinh Bảo và Dạ Vũ càng có xác suất cao hơn có loại kỹ năng này.

“Em, có gì sao?” Đinh Bảo vẫn chưa bắt kịp lối suy nghĩ của Hình Na, gãi gãi đầu tỏ vẻ thắc mắc khó hiểu.

“Võ hồn dung hợp kỹ, dung hợp kỹ á, giữa cậu và Tiểu Vũ có không, sự thân thiết vượt quá giới hạn của 2 người mới quen nhau, tôi không nghĩ điều đó là bình thường đâu, liệu cậu có thử chưa?” Hình Na nói với Đinh Bảo, nói thật, võ hồn dung hợp kỹ mà xuất hiện ở Đinh Bảo và Dạ Vũ thì cô sẽ ít kinh ngạc hơn nhiều, dù sao thì biểu hiện ăn ý của hai người họ ai cũng thấy rõ.

“Em thì không có, tuy cảm nhận được giữa bản thân và Tiểu Vũ có một mối liên kết nào đó, nhưng bản thân lại không nắm rõ được, lúc này em có thử tu luyện bên cạnh và cầm tay Tiểu Vũ, nhưng hồn lực không có một tí dấu vết tương tác nào” Đinh Bảo kể lại kinh nghiệm của mình, chính bản thân cũng từng nghĩ rằng mình và Dạ Vũ sẽ có dung hợp kỹ, thế mà ai ngờ sự thật lại phủ phàng.

“Hừm vậy sao, mà đừng vội kết luận, loại dung hợp kỹ này phụ thuộc rất nhiều vào cảm xúc, có khi một lúc nào đó hai người đứng trước bờ vực sinh tử lại kích hoạt ra dung hợp kỹ thì sao” Hình Na cũng không thất vọng, trong nhóm có 1 cặp có dung hợp kỹ đã rất hiếm rồi, cô cũng không cưỡng cầu có thêm một cặp thứ 2 có dung hợp kỹ, tuy nhiên hy vọng không phải là không có, lỡ một ngày nào đó hai người mà có dung hợp kỹ, ắt hẳn sẽ không yếu hơn Tôn Vũ và Tiểu Linh bao nhiêu đâu.

“Hi hi, mà đại tỷ tu luyện đi, em đi mang nước cho mọi người, Dạ Phong ca? Anh ấy có sao không, sao quá trình hấp thu trong có vẻ thuận lợi vậy” Đinh Bảo thực hiện đúng vai trò người đàn ông đảm đang, đó là nói văn minh đẹp đẽ, nói trắng ra thì là cu li bốc vác, trước khi mang nước cho mọi người, anh có liếc qua Dạ Phong, quá trình hấp thu khá trôi chảy, không như lúc anh hấp thu Kim Tinh Chồn, nhiều lần anh suýt bạo thể mà chết, nếu không nhờ có Mộc sinh bảo ngọc, chắc anh có một trăm cái mạng cũng không sống nổi.

“Ừm, anh ta không sao đâu, hơn ai hết, chúng ta đều rõ Dạ Phong ca là một người rất kiên trì, anh ấy sẽ không thể hiện nổi đau hay sự khó khăn trước mặt mọi người đâu, dù muốn hay không, chúng ta cần phải tránh tầm nhìn của mình đi, bản thân là một đội trưởng, điều đầu tiên mà anh ấy cần làm là không chê cảm xúc, cảm xúc của người đứng đầu đóng vai trò cốt yếu trong hoạt động nhóm, vì vậy đừng bao giờ khinh thường Dạ Phong ca, nói về tinh thần, anh ấy mạnh hơn bất cứ ai ở trong đây, thậm chí là tôi cũng không thể sánh bằng đâu” Hình Na nhắm mắt, tinh thần và tâm lòng kiên quyết của Dạ Phong, cô chưa một lần nào dám khinh thường nó, bởi vì anh quá vĩ đại, vậy nên cô không tài nào tỏ vẻ trước mặt anh được, dù tuổi tâm hồn của cô lớn hơn anh nhiều.

Nói xong, Đinh Bảo và Hình Na quay về hướng khác, để cho Dạ Phong thoải mái hấp thu hồn hoàn, quả nhiên lúc Hình Na vừa quay đầu đi, khuôn mặt của Dạ Phong bỗng tái đi, khuôn mặt tím thâm, răng cắn ra máu, đau đớn anh nhận không hề nhỏ, vậy mà trước mặt Hình Na và Đinh Bảo, không có một dấu hiệu nào được biểu hiện ra, thật là một đứa trẻ đáng khâm phục.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Hấp thu thành công, nguy cơ xuất hiện

Tại phía đối ngược với Hình Na và Đinh Bảo, Dạ Phong đang cắn răng chịu đựng cơn đau đớn toàn thân, oán niệm của Tử Ma Voi quá to lớn, hơn nữa hai thuộc tính quang minh và hắc ám là hai thuộc tính khó nắm bắt và uy lực lớn nhất, hồn lực dao động với sự xáo trộn của các nguyên tố, các sợi thần kinh va chạm, bị đè ép, xung thần kinh mang cảm giác đau được dẫn truyền thẳng tới đại não, làm cho Dạ Phong chảy mồ hôi liên tục.

Nổi đau đến từ tận phía bên ngoài lẫn bên trong, cả thể xác lẫn linh hồn, không một chút sơ hở nào cho phép Dạ Phong nghỉ ngơi, cơ thể anh phải làm việc liên tục, đáng lý ra việc hấp thu hồn hoàn này phải đợi anh hồi phục hoàn toàn mới nên tiến hành, nhưng Hình Na vì cảm nhận được một điều gì đó mà bắt anh phải hấp thu nó ngay lập tức, tuy thoát nhìn nghe thì ích kỷ, nhưng anh biết, nếu không có lý do bắt buộc hay nhất thiết thì Hình Na sẽ không bao giờ nói những điều này.

“Hình Na, vậy em giúp mọi người bôi thuốc lần hai đây” Đinh Bảo cảm thấy mình không có việc làm, hơn nữa lại không tiện quan sát quá trình hấp thu của Dạ Phong, tuy không mặt đối mặt trực tiếp quan sát lúc anh hấp thu, nhưng âm thanh để lộ ra từ tiếng nghiền răng kèn kẹt, tiếng cơ đập mạnh, thậm chí là tiếng mồ hôi rơi giọt xuống mặt đất, nếu cậu không làm gì đó, sợ rằng cậu sẽ lập tức lao ra ngăn cản hoặc giúp đỡ Dạ Phong mất.

“Ừm, phiền cậu” Hình Na gật đầu, cô tiếp tục quan sát xung quanh, cảm giác nguy cơ lại đến, một thứ gì đó rất nguy hiểm đang đánh hơi đến vị trí bọn họ, một thứ vượt qua khỏi tầm kiểm soát của Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, vượt xa ngàn năm lẫn vạn năm hồn thú, mười vạn năm hồn thú ư?

Đổ mồ hôi với suy nghĩ của bản thân, Hình Na đành phải thở dài một hơi, cô tiếp tục quá trình hồi phục thể lực, tuy di chứng từ Hyper Beam khó lành ngay được, nhưng khôi phục được chừng nào thì chừng đó.

“Ừm...” Liếc mắt qua bóng lưng của Dạ Phong, cô tất nhiên cảm thấy anh ta rất đau đớn, cơ thể dường như sắp tới giới hạn vì thể lực vốn cạn kiệt, nhưng cô biết rằng anh ta sẽ vượt qua được, không có một chút cản cứ nào, nhưng sự tin tưởng tuyệt đối anh dành cho cô cũng đủ làm bản thân cảm động, nếu thật sự đến một lúc nào đó mà quá trình này vượt qua khả năng Dạ Phong, cô Hình Na sẽ không tiếc sinh mạng bản thân để lao vào cứu anh ta.

“Ừc,..” Nuốt miếng nước miếng, hơi thở không đều, mồ hôi nhễ nhại và thân nhiệt tăng cao, khắp thân Dạ Phong bốc khói trắng, làn da trở nên đỏ rực, việc hấp thu hồn hoàn của anh làm cơ thể mình trở nên nhạy cảm hơn bất cứ lúc nào.

Nắm chặt hai nắm đấm, cường ép các bộ phận trong cơ thể vận động với tần suất và cường độ cao hơn bình thường, máu được lưu chuyển cực nhanh, lượng Oxi liên tục được bổ sung, các chất thải được đào thải ra ngoài lẫn vào trong không khí, cơ thể ngày càng dẻo dai và mạnh mẽ.

“Lóe sáng, lóe sáng” Đột nhiên toàn bộ thân thể Dạ Phong sáng lên rực chói, anh như một cái đèn huỳnh quang, lúc trắng lúc đen, cơ thể đổi màu liên tục, đây là sự ảnh hưởng của nguyên tố? không phải anh ta đã vượt qua nó rồi sao?

Sự tỏa quang vượt qua tưởng tượng của cả Hình Na và Đình Bảo, cả hai không kiềm chế được mà dừng lại hành động của bản thân, quay lại ngắm nhìn cơ thể của Dạ Phong, việc hấp thu hồn hoàn của các thành viên trong Tinh Nguyệt Môn của cô quả thật không ai giống ai, không một lần nào cô được chứng kiến sự hấp thu bình thường từ đồng bọn, hầu như họ đều phải trải qua một bước ngoặt sinh tử mới được hay sao ấy!

Kể cả Dạ Phong, tuy không biết nó là cái gì, nhưng nếu vượt qua, anh sẽ mạnh hơn rất nhiều, không phải là 1 lần hay 2 lần, nó là cấp số nhân tăng lên về thực lực, một không chế hệ hỗn sư sẽ được lộ xác.

“Đó là...” Đình Bảo tò mò về sự phát sáng của cơ thể Dạ Phong, anh đang tính lại gần để nhìn rõ hơn thì một hai âm thanh phát ra từ đằng sau.

“Ừm” Tôn Vũ và Tiêu Linh thức tỉnh, qua một ngày một mới, họ cạn kiệt toàn bộ hồn lực vốn có, à không, phải nói số hồn lực mà họ sử dụng vượt quá sức chứa của cơ thể, thật không thể tưởng được hai người rốt cuộc đã làm sao để dung hợp kỹ năng vậy.

“Tiểu Bảo, nhanh chóng giúp Tôn Vũ và Tiểu Linh đứng dậy, cho họ ngum nước cảm hơi, sau đó lập tức thu thập hành lý, vứt hết những thứ không cần thiết đi, cái nào cần thì ném vô trừ vật giới, nhanh lên” Hình Na đột ngột đứng dậy, đến rồi, đến rất gần rồi, thứ mà cô sợ hãi đang đến, chết tiệt, tại sao lại nhanh như thế.

“Hề, có chuyện gì sao?” Đình Bảo ngạc nhiên hỏi, anh không cảm nhận được bất cứ nguy cơ nào đến từ phía rừng rậm, không hiểu gì quay lại hỏi Hình Na.

“Đừng hỏi nữa, nhanh lên, không có thời gian đâu, lập tức tiến hành, tôi sẽ giúp mang Tiểu Vũ, ngay khi Dạ Phong hấp thu xong hồn hoàn, lập tức bỏ chạy ngay” Hình Na trừng mắt lên gào, cô hơi mất bình tĩnh rồi, nhưng không trách cô được, nếu thứ mà cô cảm nhận được là thật thì mọi người chỉ có thể tan xác thôi.

“Đ.. Được, Tiểu Linh và Tôn Vũ ca, xin lỗi, mạn phép” Đình Bảo lần đầu tiên thấy Hình Na gào to như vậy, điều đó chứng tỏ điều gì đó vô cùng nguy hiểm sắp đến, anh lập tức cầm chai nước động vào miệng của Tôn Vũ và Tiêu Linh, tội nghiệp hai đứa nhóc chưa hiểu chuyện gì đã phải chịu cảm giác sặc nước, nhưng bù lại họ đã bớt khô ran.

“Khắc khắc, chuyện gì?” Tôn Vũ và Tiêu Linh đồng thời sặc nước, tinh thần bị cơn sặc vừa rồi làm cho tỉnh táo, chưa kịp làm gì thì đã bị Đình Bảo lôi kéo.

“Nhanh lên, không có thời gian suy nghĩ đâu, rời khỏi đây” Không giải thích nhiều, Đình Bảo rất hiểu ý mà đưa ra câu mệnh lệnh, đây không phải là câu giải thích hay đề nghị, nó là mệnh lệnh, yêu cầu, bắt buộc, nhanh lên, không thì sẽ mất mạng!

“Ê, Dạ Phong đang hấp thu hồn hoàn, rời khỏi? ừm” Mặc dù không biết chuyện gì, nhưng nếu đã cấp tốc nói như vậy, họ cần phải rời đi ngay, Tôn Vũ hơi tò mò về quá trình hấp thu của Dạ Phong, không phải là phải đợi khi hồi phục hoàn toàn rồi mới hấp thu sao, nhìn những vết thương của Dạ Phong kia, nó là tổn thương từ hồi chiến hồn thú, rốt cuộc là có chuyện gì làm cho họ phải bất chấp tính mạng cường ép bản thân để cao tốc độ vậy.

“Phụt” Dạ Phong phun ra một ngụm máu đen, có lẽ là máu tụ trong cơ thể, trong đó chứa rất nhiều tạp chất trong cơ thể của anh, nhờ quá trình hấp thu này mà nội thương trong cơ thể anh được một lần quét sạch, xem ra quá trình hấp thu cũng tiến hành xong rồi nhỉ?

“Dạ Phong!”

“Dạ Phong ca!”

Tôn Vũ và Tiêu Linh bắt ngờ trước màn phun máu của Dạ Phong, sao đang hấp thụ lại phun máu ra như vậy?

“Yên tâm đi, đây là chuyện tốt, mọi người tiến thẳng vào rừng rậm, chạy ra khỏi đây ngay lập tức” Hình Na lập tức cản lại 2 đứa nhóc tấy mảy muốn lao vào chỗ Dạ Phong này, họ không có thời gian cho việc rảnh rỗi này đâu, Hình Na lao vào bế Dạ Vũ lên, bật lên đôi cánh tinh linh mà phóng cánh thẳng

tiến, cô làm tiên phong dẫn đầu dẫn lối cho mọi người theo sau.

Đình Bảo lập tức tiến theo, Tôn Vũ và Tiêu Linh thấy vậy cũng gật đầu, chạy theo sau Đình Bảo, Dạ Phong đứng đây, anh hấp thu xong hồn hoàn vạn năm rồi, nhưng mà cũng không có triệu hồi hồn hoàn mà xem xét thuộc tính hay hồn kỹ như thường lệ, anh nhanh chóng đuổi kịp tốc độ mọi người mà chạy khỏi vị trí tạm thời, xác con Tử Ma Voi bị để lại bơ vơ giữa cánh đồng hoang vắng.

“Rống, đám nhân loại ngu ngốc, dám tiến vào địa bàn của tộc ta còn giết chết tộc nhân của bọn ta, muốn chết?” Âm thanh phát ra từ phía xa, sâu bên trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, một con Tử Ma Voi khác với thân hình to lớn hơn, uy áp mạnh mẽ hơn đang gào rống.

“Đó là?” Đình Bảo chảy mồ hôi, ủa, đừng đùa chứ, chả lẽ tại khu vực này cũng có liên quan tới nó chứ, ai đó phủ nhận hộ anh cái ý kiến chột này ra trong đầu đi, đừng làm anh sợ, anh là anh sợ teo chim mất rồi.

“Ờ, đứng rồi đấy, hồn thú biết nói tiếng người, mười vạn năm hồn thú, chạy nhanh thôi” Hình Na tất nhiên là sẽ không phủ nhận, cô dội một xô nước lạnh vào tinh thần của bọn họ, luồn lách qua các nhánh cây, tiến thẳng theo hướng có ít hồn thú nhất mà tránh xa khỏi con hồn thú phía sau nhanh nhất, cả nhóm đang lao với tốc độ nhanh như gió, nhưng khí tức phía sau vẫn không tài nào cắt đứt được.

“Chết tiệt, xui xẻo thật” Tôn Vũ, Tiêu Linh và Dạ Phong cũng ớn lạnh cả người, lần đầu tiên họ gặp mười vạn năm hồn thú, hơn nữa lại còn đang theo đuổi bản thân mình, chết tiệt, cái ấn tượng đầu tiên này quả là khủng khiếp, chạy nhanh thôi, làm ơn, cho họ thoát khỏi đây đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Cật lực bỏ trốn, kéo dài thời gian (1)

Nhóm Hình Na chạy một cách điên cuồng, họ dùng hết sức bú sữa mẹ của mình mà lao đi bất chấp tất cả, bởi vì tất cả mọi người, ai cũng biết rằng, nếu chúng ta do dự hoặc chậm lại một giây thôi, bọn họ sẽ trở thành con mồi thơm ngon của hồn thú mười vạn năm, không một ai mong muốn điều này cả, vậy nên, lao đầu về phía trước, chạy, chạy đi, chạy cho nhanh vào.

“Ầm ầm” Tiếng bước chân loài dã thú đang lao tới, âm thanh ngày càng to, dao động càng lớn, lực chấn làm run cả mặt đất, cây cối ngã xuống, tại phía trước xa xa, đám Hình Na vẫn nhận thấy sự đáng sợ của con dư chấn này, thật khủng khiếp.

“Ngu xuẩn nhân loại! Muốn chạy trốn, ngây thơ, quá ngây thơ!!!” Con hồn thú mười vạn năm Tử Ma Voi kêu lên, có lẽ nó có họ hàng gần hay thân thiết gì đó với con hồn thú mà Dạ Vũ hấp thu hồn hoàn, nếu không thì chỉ là một con vạn năm hồn thú, ít khi có một con mười vạn năm hồn thú lại quan tâm đến chuyện này lắm.

“Âm dương tử cực hoại pháo”

Há mồm ra thật to, Tử Ma Voi bắn ra một chùm sáng trắng đen xen kẽ, đó là hồn kỹ giống hệt đòn mà con vạn năm hồn thú ra đòn hôm qua, quả nhiên là có liên hệ mật thiết với nhau, họ có thể lợi dụng đặc tính và thói quen của con hồn thú hôm qua để phán đoán, tính toán, điều chỉnh để tìm ra cách trốn thoát thích hợp, giờ thì, vận động đi cái não của bọn ta, đưa ra kế hoạch tác chiến đi.

“Chú” Đòn bắn được phóng ra với tốc độ kinh khủng, không thể nào đỡ được, đó là suy nghĩ của tất cả mọi người, đi xuyên qua hàng loạt các cái cây xanh rậm rạp, phần gỗ của thân cây bị bắn hoại từ đến nổi hóa thành các phân tử vô cơ nhập vào trong không khí, mùi oxi bị đốt cháy, phần cặn còn lại của gỗ hóa thành than, mà, không chắc nó có còn được gọi là than không nữa, hay chỉ là dạng bột và dịch thôi.

“Dạ Phong ca, anh có học được hồn kỹ dạng này của đối phương không?” Hình Na để ý thấy đòn đánh này, nó có dạng giống chuỗi electron tự do di chuyển tốc độ cao để ăn mòn mọi đồ vật phía trước, nếu ai đó trong số bọn họ có một hồn kỹ hệ điện không quá kém so với đối phương, vậy thì phương pháp làm chệch nó đi khá đơn giản, tuy nhiên, nếu Dạ Phong cũng sở hữu đồng dạng hồn kỹ vậy thì tốt hơn rồi.

“Có, anh không rõ lắm, nhưng võ hồn của anh, Âm Dương Bảo Điện đang nói với anh, nó có thể, hồn kỹ thứ 5 mà con Âm Dương Tử Ma Voi cho anh cũng chính là Âm Dương tử cực hoại pháo” Vừa chạy hồng hộc, vừa nói chuyện, quả nhiên thể lực của mọi người đều không tầm thường, tuy nhìn có vẻ lộn xộn nhưng ai nấy đều cố gắng giữ vững hơi thở đều nhất có thể.

“Vậy thì em sẽ bỏ trợ, đòn bắn đến quá nhanh nên rất khó cản, tuy nhiên hãy cố gắng bắn vào nó theo một đường chéo, không cần lo về góc độ, chỉ cần làm lệch nó đi là quá đủ rồi” Hình Na tính toán, tương tác điện và điện có thể làm chệch đi hướng của một dòng điện cố định ban đầu, đây là sự thiếu sót khá lớn đối với hồn kỹ lôi điện dạng bắn tia như thế này, chỉ cần lợi dụng một chút lợi thế sân trường, họ có thể phá giải nó dễ dàng.

“Helping Hand”

“Hiện hoàn, hồn kỹ thứ 5, Âm dương tử cực hoại pháo, khai đạn”

Từ hai tay Dạ Phong xuất hiện một cuốn sách, sau lưng xuất hiện 5 hồn hoàn, vàng vàng tím tím đen, điều này chứng tỏ anh đã bước chân vào đẳng cấp hồn vương, hồn kỹ vạn năm phát sáng, các trang giấy trong quyển sách liên tục được ngọn gió đến từ địa ngục và thiên đường lật, phía trên nó là một quả cầu này lượng được tích lũy bởi 2 nguyên tố hắc ám và quang minh, ác và thiện, ranh giới giữa sự sống và cái chết.

Bật người lại gần phía Hình Na, thả lỏng toàn bộ cơ thể, để mặc cho Hình Na ôm mình bầy lên bầu trời, mặc dù đang ôm Dạ Vũ mà ôm thêm Dạ Phong thì gánh nặng cơ thể cô nhận được khá lớn, nhưng mà, cô vẫn có thể làm được.

Đưa tay ra, Hình Na ôm lấy Dạ Phong bằng cánh tay còn lại, tiện thể bồi luôn skill gia tăng lực tấn công lên 5 thành cho chắc ăn, còn Dạ Phong đưa cuốn sách của mình xuống dưới, được Hình Na kéo lên trên không, anh lập tức bắn hồn kỹ của mình ra một cách nhanh chóng, nhìn thì có vẻ hơi hột, nhưng khoảng cách của hai tia âm dương từ cực này đến vị trí mà bọn họ đang đứng có ảnh hưởng cực quan trọng, nếu bắn chậm hơn tí nữa thì đòn bắn của anh không đủ mạnh để làm lệch nó, đòn bắn của đối phương sẽ tiêu diệt bọn anh trước khi bị đẩy ra hướng khác, vậy nên Dạ Phong không có thời gian cho việc canh góc thích hợp.

“Confusion + Psyshock” Dù đã rất mệt nhưng Hình Na vẫn cố dùng skill của bản thân để đảm bảo cho hồn kỹ của Dạ Phong được thực hiện thành công, hồn kỹ tinh thần bồi thêm vào từ hoại pháo, đòn bắn được đẩy lên nhanh hơn, đâm thẳng vào đòn bắn của đối phương!

“Ngu xuẩn, một vì sao nhỏ bé mà dám so độ tỏa sáng với ánh mặt trời sao” Nhìn thấy cách đối phó của Dạ Phong và Hình Na, mười vạn năm Từ Ma Voi khinh thường, một đòn đánh tầm thường như vậy thì làm được gì chứ.

“Rẹt, rẹt, chiuu, chiuu, chiuu” Hai tia từ hoại cực va chạm, tương tác điện và điện vẫn diễn ra như thường lệ, nhưng đòn bắn của Dạ Phong vì yếu hơn nhưng chịu tác động mạnh hơn, nó bị cắt nhỏ ra và bắn phân tán ra khắp mọi nơi, bắn lên cây, lên mặt đất hay đá sỏi.

Dạ Phong nhú mày, không được sao? Hình Na lập tức khép chặt cánh tay đang ôm Dạ Phong lại như nhắc nhở anh, không sao, đừng bỏ cuộc, Hình Na lập tức nhìn lên phía trên cao, khoảng không khá rộng, được.

“Tiểu Bảo, ôm lấy Tiểu Vũ, tiếp tục chạy đi” Ném Dạ Vũ cho Đình Bảo và gào lên, tác dụng của cường công như 3 người Đình Bảo, Tôn Vũ và Tiêu Linh hoàn toàn bị hạn chế trong mấy vụ chạy trốn này, còn người có tác dụng nhất là Dạ Vũ lại đang ngất xỉu, thật là hết chỗ nói!

“Alvis, giúp tôi được không?” Hình Na lập tức liên lạc với Alvis, như thế này thì đám bọn họ sẽ bị đuổi kịp mất thôi, một mình cô thì không sao, nhưng mọi người, cô không thể để cả đám chết vậy được, đành phải nhờ Alvis thôi.

“Tạm thời không được, cơ thể cô quá yếu rồi, mà cho dù có nhập vào thân thể của cô thì với hồn lực của một hồn tông, không đời nào ta có thể đánh giết một con hồn thú mười vạn năm được, tiếp tục chạy đi, cho ta 10 phút, ta sẽ giúp các người” Alvis lắc đầu, con nhóc này, không nhờ cô vào những lúc bình thường được à, sao toàn nhờ khi mà cận kề cái chết không vậy, đành phải nhờ cậy và cậu ta thôi, giờ cô đang trong phong ấn của khu rừng tĩnh linh, dù rất muốn bay ra để giúp Hình Na nhưng lại không thể, chắc, cái phong ấn này phiền phức quá.

“Được rồi, cảm ơn” Lấy được thông tin cần thiết, tuy cô biết rất khó để có được sự trợ giúp của Alvis, nhưng hứa hẹn 10 phút, Alvis chắc chắn sẽ có thể giúp cô, đành phải cảm cực đến lúc đó vậy, tôi đánh cược hết vào cô đấy, Alvis, chết tiết, cái con hồn thú mười vạn năm này dai quá.

“Dazzling Gleam” Xoay người một góc 60 độ, bay thành một đường vòng cung phóng lên cao, Hình Na cũng giơ tay ra phóng một tia sáng màu hồng cùng với hồn kỹ Dạ Phong, 800m, 700m 600m... 300m, được rồi, nhưng chết tiết, như thế này vẫn là quá gần.

Đòn bắn của Từ Ma Voi mười vạn năm hồn thú bị đánh lệch đi, đáng lý ra dù bọn nhóc này có chạy đi đâu thì hồn kỹ của nó vẫn có thể đuổi theo sát đích bọn hần chứ, rốt cuộc là thế nào? tại sao khi đến gần như vậy nó lại mất đi kiểm soát đoạn từ cực hoại pháo đấy chứ?

“Tiểu Linh, mọi người nhanh chóng dùng hồn kỹ bảo vệ ....” Đang tính nói hết câu, nhưng chắc, cô quên mất họ ai cũng mất hết sức lực, hơn nữa không ai chuyên phòng ngự, chết thất.

Lao người xuống dưới, “Protect” Điện cuồng gào to, chết tiết, dù chỉ là một ít bức xạ dư thừa ra ngoài mà lại mạnh đến vậy, rốt cuộc thì một đòn đánh của hồn thú mười vạn năm mạnh đến nhường nào vậy.

Bị đánh bật ra sau, tay không còn đủ vững để giữ Dạ Phong, cô thả tay ra cho anh tiếp đất, người bị lực bắn làm cho bật ngửa xuống đất, phần lưng bị ma sát đau đớn, dùng một tay chống lên mặt đất, đẩy cơ thể lên, ráng duy trì cân bằng bay tiếp.

“Xin lỗi, Hình Na, bọn anh quá vô dụng rồi” Tôn Vũ thấy Hình Na lao thân mình ra đỡ đòn cho bọn họ, cảm giác bất lực lại xấu hổ hiện lên, chết thật, tại sao những lúc thế này anh lại không giúp được gì!

Cả Tiêu Linh và Đình Bảo đều cảm thấy khó chịu, một lần nữa, cô đã từng nghĩ rằng mình đã không còn là gánh nặng cho Hình Na nữa, nhưng mà sự thật phủ phàng tát cô một cái tát vang dội, chết tiết, cô cần mạnh hơn a, mạnh hơn nữa, chết tiết, khôn kiếp a!

Nhìn về phía Tôn Vũ, ánh mắt anh hơi buồn nhưng lại cổ vũ cô, thật khờ, tên ngốc này, tại sao lúc này lại dùng ánh mắt đó nhìn cô chứ?

“Gầm gừ, đám nhóc ranh khôn kiếp, chịu chết đi” Âm Dương Từ Ma Voi gào lên, nó nổi điên rồi, một mười vạn năm hồn thú như nó lại không thể giết chết một đám nhóc toàn hồn tông, cao nhất chỉ là một hồn vương trong vòng một đòn, điều này thật sỉ nhục, chết tiết, nó sẽ bắn tan nát đám nhóc này ra.

“Mọi người, chạy nhanh” Hình Na gào lên, 2 phút đã trôi qua, còn 8 phút, chết tiết, làm sao để kéo dài thời gian đây, mồ hôi chảy ra, chuyện này khó hơn cô tưởng rồi.

Chương 135: Cật lực bỏ trốn, kéo dài thời gian (2)

Cẩn rằng lo lắng, canh đo từng giây từng phút, sinh mệnh của bọn họ đang bị đe dọa nghiêm trọng, con hồn thú mười vạn năm đang chuẩn bị lao lên với tốc độ cực nhanh, nó chuẩn bị đột tiến, làm sao đây?

Nếu cứ tiếp tục chạy thế này, kiểu gì thì nhóm bọn họ cũng sẽ bị đuổi kịp thôi, con hồn thú đang đánh hơi theo mùi của hồn lực con Tử Ma Voi vạn năm, vì vậy nên chắc chắn nó sẽ bám riết lấy Dạ Phong không buông.

“Nếu vậy thì, tách ra, Dạ Phong ca” Hình Na lo lắng nhìn sang phía Dạ Phong, lúc này đây, họ cần nhất là sự tin tưởng và sự may mắn, nếu cô đoán đúng thì chỉ ít bọn họ sẽ không bị giết chết hết, dù cho có hi sinh tính mạng mình đi nữa, nhưng mà, cô nhất thiết phải làm.

Đưa cặp mắt qua nhìn về phía Hình Na, Dạ Phong gật đầu hiểu, nếu cứ như thế này, bọn họ sẽ chết hết, thà hi sinh bản thân còn hơn làm mọi người liên lụy. Đình Bảo, Tiểu Linh, Dạ Vũ và Tôn Vũ, bốn người bọn họ ai cũng thấm mệt rồi, cơ thể họ cũng đang chịu gánh nặng không kém gì bản thân, hơn nữa họ lại không có hồn kỹ đủ để kháng lại, hay chí ít là hạn chế một chút tốc độ của con hồn thú, vậy nên, vì họ, và cũng vì anh, làm thôi.

“Ừ” Gật đầu, Dạ Phong đồng ý với ý kiến của Hình Na, tuy ngôn ngữ không được diễn đạt bằng lời, nhưng hai người ai cũng hiểu ý nhau, để lại cho 4 đứa nhóc phía trước liều mạng chạy hồng hộc không biết gì, hai người đã quyết định, dùng tính mạng mình để đánh đổi, như vậy chí ít sinh mạng của bốn người còn lại sẽ được bảo toàn nếu họ chạy đi thật nhanh, hi vọng là vậy.

“Tiểu Linh, Tôn Vũ, Tiểu Bảo, chúng ta cũng đột tốc thôi” Dạ Phong kêu lên với ba người đằng trước, Dạ Vũ đang được Đình Bảo ôm, Đình Bảo, em gái tôi nhờ cậu bảo vệ nó hộ tôi, người anh trai vô dụng này, sợ là sẽ không thể bảo vệ nó được thêm nữa đâu, cúi đầu với mái tóc che phủ đôi mắt đậm sâu u buồn, Dạ Phong cố nói với một giọng đầy bình tĩnh, lời nói của anh phát ra được kiềm chế đến mức tận cùng, chết thật, suýt nữa thì mọi thứ bị phát hiện rồi.

“Mọi người nhanh lên” Hình Na gào to, cô lập tức thúc dục bốn người phía trước, nhanh lên, nhanh lên đi, đừng quay đầu lại, làm ơn đó, chạy hết sức có thể của mọi người đi.

Bốn người nghe vậy biết tình thế nguy hiểm, không dám chần chừ cả đám lập tức tăng hết tốc độ, họ rất ấn ý mà giúp đỡ nhau trên đường đi, Đình Bảo lợi dụng một nguyên tố của mình mở đường, các vật chướng ngại như cây cối được kéo ra hai phía, lộ ra quãng đường thẳng tắp mở đường cho bọn họ có thể chạy đi một cách hết sức.

Liếc mắt về phía Dạ Phong, từ nãy giờ Hình Na và anh đã giảm lại tốc độ của mình, hai người nhìn nhau, nhìn vào cặp mắt màu tím pha lê này, cô cảm thấy thật ngưỡng mộ, lại cảm thấy thật buồn, lúc này đây, chỉ hi vọng cho thời gian trôi qua thật nhanh, chỉ như vậy mới có cơ hội giúp cho tất cả bọn họ còn sống, làm ơn đi, ông trời, người đừng tiết kiệm đường sống của chúng con.

“Đi thôi” Dạ Phong nói với một giọng run run thật nhỏ chỉ cho hai người nghe được, đôi mắt anh hơi đỏ rất, cảm xúc này, hơi thở này, điều đó chứng tỏ anh vẫn còn sống, anh vẫn còn cảm xúc, cho đến khi những minh chứng này còn tồn tại, anh phải giúp mọi người vượt qua nguy cơ lần này, mọi người, hãy sống nhé!!!

Hai người đột nhiên dừng lại, không gây ra một tiếng động, Hình Na ôm lấy cơ thể Dạ Phong bay tách ra theo một hướng khác, còn Dạ Phong phóng xuất hồn lực của con Tử Ma Voi, 2 người bọn họ đang dùng chính bản thân mình như một miếng mồi, một miếng mồi thơm ngon dụ dỗ con mười vạn năm hồn thú lao theo bản thân mình.

“Tách ra? Khốn nạn, muốn bảo vệ toàn thể nhân số, đừng nằm mơ, sau khi ta cắn xé tên khốn nạn đã hấp thu hồn hoàn của con ta, ta sẽ tiếp tục đuổi giết những con chuột nhắt còn lại, muốn sống, còn lâu đi!” Con mười vạn năm Tử Ma Voi điên cuồng, nổi hận giết con, nổi si nhục về thực lực bản thân, đám ranh con này, một đứa cũng không thể sống, nó thè trên danh dự của bản thân.

“Rống” Tiếng gào thét to hơn, Tử Ma Voi lao về phía Dạ Phong và Hình Na, quả nhiên là hai người là mục tiêu ưu tiên hàng đầu của nó, xem ra bốn người còn lại có hi vọng sống sót rồi.

Đang bay với tốc độ rất nhanh, nhưng áp lực từ phía sau đến bọn họ vẫn không hề giảm, bốn người phía trước đang chạy mà không hề biết gì, có lẽ khi con hồn thú phát động hồn kỹ, họ sẽ nhận ra hai người còn lại đang bay theo một hướng khác.

Hai người bay thật nhanh, nhưng khoảng cách giữa họ và con hồn thú cũng ngày càng gần, cứ như vậy, bọn họ sẽ bị giết trước khi kịp làm bất cứ điều gì mất, mặc dù đã quyết định, nhưng ở trong vòng tay Hình Na, cơ thể Dạ Phong bỗng run rẩy, áp lực tử vong và sự bất lực trong vô vọng này, mọi thứ kích thích anh đến điên loạn.

“Ha ha, cảm xúc này là gì nhỉ? Đáng lý ra có thể dụ con mười vạn năm hồn thú lại đây, có thể giúp mọi người còn sống, đáng lý ra anh phải vui chứ,

nhưng mà, khổn nạn thật. .... cảm xúc này, thật không thể chấp nhận, anh cảm thấy sợ quá, tiểu Na, anh thấy sợ, anh cảm thấy nhục nhã, nhưng trong thâm tâm, anh còn muốn sống a, anh còn ... muốn sống, anh còn nhiều điều chưa làm, liệu những việc này có phải là ông trời đã trêu chọc anh không? vì muốn hấp thu hồn hoàn thích hợp, anh đã dẫn mọi người lại đây, tất cả mọi thứ đều là tội lỗi của anh, đúng không, tiểu Na, Haaaa, aaaaaaaa, hức hức, Aaaaaaa, anh còn muốn SỐNG” Khuôn mặt mất dần bình tĩnh, cảm xúc chân thật của cậu bé 15 tuổi được thể hiện rõ rệt, cảm giác tử vong đến dần, sẽ không có ai đến cứu cậu, khả năng sống sót là 0, tất cả điều đó cậu đều biết, nhưng cậu lại dành cơ hội sống cho 4 người còn lại, lý trí nói cho cậu biết, cậu làm đúng rồi, nhưng cơ thể này, sự run rẩy này, tất cả mọi thứ đang chống lại những suy nghĩ của anh, khổn nạn thật, anh muốn sống.

Bất ngờ với những hàng nước mắt lăn dài trên khuôn mặt Dạ Phong, đây là lần đầu tiên cô chứng kiến anh chàng kiên cường này rơi nước mắt, Hình Na trợn to mắt lên nhìn Dạ Phong, sau đó cô dần khép đôi mắt của mình lại, dù ở trong tình thế tính mạng nguy hiểm ngàn cân treo sợi chỉ như thế này, cô vẫn nở một nụ cười hiền hòa, cặp mắt long lanh, cô đưa tay ra xoa đầu Dạ Phong, ấn đầu anh vào lòng ngực mình, chia sẻ nhiệt độ của bản thân cho đứa trẻ ngốc nghếch này, bản thân là một bà cô, cô phải có trách nhiệm cho đứa trẻ lạc lối này nhỉ?

“Phù, Mà, cũng phải thôi, chúng ta là con người mà, không phải thần thánh hay ác quỷ, chỉ là những con người nhỏ bé mà thôi, cứ sợ hãi đi, bởi vì chúng ta yếu đuối, chúng ta hèn nhát, chúng ta khao khát được sống, nhưng đó không phải là điều đáng khinh, đó là những cảm xúc chân thật nhất của trái tim chúng ta, chỉ những kẻ vì các điều trên mà làm trái với lương tâm, đạo đức, lý trí, những kẻ đó mới đáng khinh bỉ, đáng phê phán, nhưng riêng anh, anh đã làm đúng, anh làm đúng rồi đấy, Dạ Phong a, hơn nữa, chính vì sự yếu đuối của chúng ta, không phải chính vì những thứ đó nên chúng ta mới hợp sức lại thành đồng đội của nhau sao? Không phải bởi vì vậy nên chúng ta mới là một gia đình sao?” Hình Na thở ra một hơi, cô nói một cách nhẹ nhàng, đôi cánh màu xanh dương sau lưng đang bay hết tốc lực, thể lực của cô cũng đang cạn kiệt dần, tử vong đang đến rất gần, nhưng cô vẫn đang an ủi Dạ Phong, thật là, bản thân cô cũng ngu ngốc quá mà!

“Nào, hãy sờ vào tim mình đi, đó là mối liên kết giữa chúng ta, chúng ta là Tinh Nguyệt Môn phải không, miễn là nó còn tồn tại, chúng ta sẽ không chết đâu, rồi mọi người sẽ còn sống vui cười bên nhau, thời gian ở bên cạnh nhau của chúng ta vẫn còn quá ít, cứ khóc đi, khóc cho những tiếc nuối chưa thể, ít nhất thì, bây giờ em vẫn ở bên cạnh anh lúc này không phải sao? Cố gắng lên, đừng tỏ bộ, mọi giả thuyết trên lý thuyết, đập hết nó đi, hãy sống như chưa từng được sống, cơ hội còn sống của chúng ta, không phải là con số 0 vô nghĩa trên lý thuyết đó, tin tưởng em nhé, được không?” Đặt tay lên trái tim anh, cô nói với giọng đầy chân thành, cảm xúc này, sự tin tưởng này, tất cả không phải là giả dối, chỉ là chết thôi mà? miễn là họ vẫn là một gia đình, chỉ ít mọi thứ không phải là vô nghĩa.

Cảm xúc của Dạ Phong dần được ổn định lại, ha ha, chết tiệt, sao anh lại thể hiện cảm xúc ngu ngốc trước đứa bé này chứ, rõ ràng cô chỉ là một đứa trẻ 13 tuổi, cô còn nhỏ hơn anh, nhưng mà, không thể phủ nhận được, anh đã hoàn toàn được những lời nói trên thức tỉnh, cơ thể dần lấy lại được sự kiểm soát, lau đi vệt nước mắt trên khuôn mặt, bằng một giọng nói vẫn còn hơi run “Được, đi thôi, chúng ta vẫn còn có thể sống, chúng ta cần phải sống, đi thôi” Dạ Phong gào lên, anh phải làm thôi, giờ không còn đường để quay đầu lại đâu!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Cật lực bỏ trốn, kéo dài thời gian (3)

“Rống, Gầm Gừ, Quang Minh Đột Tiến” Con mười vạn năm hồn thú nổi giận, đột ngột tăng lên tốc độ hướng thẳng về phía Dạ Phong và Hình Na mà đi, không thèm quan tâm đến sự di chuyển của 4 người còn lại, hơn hết, trong đám đó lại còn có 1 con nhóc đang còn ngất, nếu giết chết 2 đứa nhóc bên này sớm, nó hoàn toàn có thể đuổi kịp và giết nốt 2 đứa còn lại luôn

“Ừa, Hình như đằng sau mình, thiếu mất cái gì đó” Đinh Bảo chạy cấp tốc, anh không dám quay đầu lại, nhưng âm thanh xé gió của đôi cánh tinh linh không còn nữa, điều đó chứng tỏ một điều, sự hiện diện của Hình Na đã mất đi, nói cách khác, sau lưng họ, Hình Na và Dạ Phong không còn nữa.

“Hơ, đừng ... đừng đùa chứ, không phải đâu đúng không?” Tôn Vũ nghe thấy âm thanh tự hỏi của Đinh Bảo, thẳng mặt phía trước này đang nói cái gì vậy hả, nhưng mà, đằng sau họ, đúng là thiếu đi âm thanh của Hình Na và Dạ Phong, hơi thở hơi run, nhịp đập vốn đang đều đặn nay trở nên rối loạn rồi loạn, đôi chân như gãy ra nhưng vẫn cố chạy giờ đang di chuyển chậm lại, từ từ quay về phía sau, cặp mắt Tôn Vũ trừng lên.

Hơi thở rối loạn, anh dường như không thể thở, cặp mắt trở nên đỏ ngầu, đôi chân gục xuống dưới đất, sự bất thường của anh làm cho Tiêu Linh và Đinh Bảo đang bế Dạ Vũ phải dừng lại mà quay đầu lại nhìn phía sau, đột ngột một âm thanh to lớn được gào thét lên, con người nhỏ bé này đang tuyệt vọng kêu lên làm chấn động linh hồn của bọn cậu.

“CHẾT TIỆT, KHỐN NẠN, ĐÃ NÓI LÀ VỀ CÙNG NHAU CƠ MÀ!!!!” Tôn Vũ như ăn thuốc kích thích, cậu ta điên cuồng gào lên, ngồi bịch xuống đất, anh không di chuyển nữa mà nhìn về hướng Hình Na đang bay điên cuồng.

“Rống, gầm gừ” Con mười vạn năm hồn thú đang đột tốc về phía Hình Na và Dạ Phong, nó há mồm ra bắn ra một chùm tia sáng về phía 2 người họ, khác với lần trước, giờ đây Hình Na và Dạ Phong không còn khả năng đánh lạc hướng đi của hồn kỹ đối phương nữa, cố gắng né tránh và sử dụng skill phòng ngự, cơ thể bị bắn kéo ra các đường máu văng ra mặt đất, thân thể bị tổn thương, nhưng họ vẫn cứ chạy, họ muốn kéo thời gian dài nhất có thể để bốn người còn lại có thể chạy trốn, ít nhất là đến khi con hồn thú này đuổi kịp họ, đám Tôn Vũ đã rời xa khu vực này.

Đừng giỡn mà, ai đó nói cho cô biết rằng điều này không phải sự thật đi, Tiểu Na, Dạ Phong ca, hai người đi đâu đó, quay trở lại đây đi chứ? Đó đâu phải là hướng mà chúng ta nhắm đến mà? Chỗ đó nguy hiểm lắm, đừng đi mà, ôi, đừng đi mà, Ôiiiiii, Tiêu Linh sửng sốt trước cảnh tượng trước mặt, bọn họ vừa mới thành công đánh giết vạn năm hồn thú, mới hấp thu xong hồn hoàn, đáng lý ra giờ họ có thể rời khỏi khu vực chết tiệt này đến một nơi an

toàn hơn, nhưng con hồn thú mười vạn năm chết tiết này từ đâu ra, khốn nạn, tại sao lại là bọn họ chứ?

“ĐỪNG ĐI MÀ, QUAY LẠI ĐI, TIỂU NA, DẠ PHONG CA, ĐỪNG MÀ” Tiêu Linh trừng mắt lên mà gào, vốn dĩ cô cảm thấy bản thân như là một gánh nặng đến toàn đội, nay hai người họ lại vì bọn cô mà tính hi sinh tính mạng của mình, chết tiết, đừng đi mà, làm ơn đó, “EM CẦU XIN HAI NGƯỜI ĐÓ, QUAY LẠI ĐÂY ĐI” Gào lên điên cuồng, những con người bị bỏ lại phía sau, bản thân họ được dành cho cơ hội sống sót, nhưng chết tiết, không một cảm thấy vui vẻ cả, hai hàng nước mắt này là sao cơ chứ.

Đôi tay run run, bàn tay vẫn còn những vết thương từ trận chiến hồi trước, Đinh Bảo ôm Dạ Vũ thật chặt, anh không nói gì cả, mặc dù thời gian ở bên cạnh họ của anh quá ngắn ngủi, nhưng sự đối xử chân thành này, sự đánh đổi này, mọi thứ làm con tim anh run lên, nhịp đập trở nên hỗn loạn, cảm xúc hỗn loạn, vòng tay anh thật ấm áp ôm lấy người con gái này, cô ấy là em gái của Dạ Phong ca, là một người quan trọng đối với anh, là người mà anh cần bảo vệ.

Bước tập tễnh về hướng Tôn Vũ và Tiêu Linh, Đinh Bảo ôm Dạ Vũ thật chặt, dù cơ thể anh rất mệt mỏi, nhưng anh không thể phụ kỳ vọng của 2 con người kia, anh phải bảo vệ cho cô ấy, thể trên danh dự của bản thân, vì bọn họ, và cũng vì anh, không được phép thất bại.

“Chạy thôi!” Chi hai từ thật ngắn ngủi, Đinh Bảo cố nói ra hai từ này một cách thật bình tĩnh, lúc này họ cần phải chạy thoát khỏi đây thật nhanh, nếu Hình Na và Dạ Phong có thể trốn thoát khỏi con mười vạn năm hồn thú đấy, họ có thể nhờ các lão sư cường giả trong học viện cứu giúp, lúc này đây, không thể phụ nhận một điều là bọn họ không thể làm được gì, dù cho có ngăn cản tốc độ của con hồn thú đó một chút cũng không thể, dù có lao về hướng bọn họ lúc này thì cũng chỉ làm gánh nặng cho hai người đó thôi.

Tiêu Linh đột nhiên đứng dậy, cô lao thẳng về phía Đinh Bảo “Chát” một cái tát thật vang dội, cảm xúc điên cuồng của Tiêu Linh nổi dậy

“Khốn nạn, sao cậu lại dám làm vậy hả, Tiểu Na và Dạ Phong ca đã từng giúp cậu rất nhiều, tại sao lúc này, cậu lại dám bỏ họ đi hả” Tiêu Linh gào lên, cô tát Đinh Bảo thật mạnh, Tiêu Linh mất bình tĩnh rồi cô lập tức xoay người hướng thẳng về phía Hình Na mà lao đi.

Ăn trọn một cái tát vào mặt, Đinh Bảo không hề nổi giận hay khó chịu, lúc này khó ai mà bình tĩnh được, đến chính anh còn khinh thường bản thân mình, nhưng mà, thay vì lao vào phía đó tự sát thậm chí còn làm gánh nặng, anh thả mang danh tội lỗi nhưng bảo vệ được Dạ Vũ, bảo vệ được những gấm gời của bọn họ, vậy thì, làm người xấu thì có vấn đề gì đâu cơ chứ!

Nắm chặt bàn tay, Đinh Bảo vẫn ôm khư khư Dạ Vũ, má anh nóng hổi, không thể hiện một chút dao động, liếc mắt nhìn về phía Tôn Vũ, anh ta đang quỳ gối tuyệt vọng, nhưng lúc này, anh không thể khuyên ngăn được họ cả, tất cả đều phụ thuộc vào bản thân họ.

Tôn Vũ đưa cặp mắt lại về phía Đinh Bảo, cặp mắt anh từ hỗn loạn trở nên dần bình tĩnh lại, trong đôi mắt của người con trai phía trước này, cậu ta đang gánh lên vai mình một trọng trách to lớn, cậu ta tự chấp nhận vai diễn là kẻ xấu, là đứa hèn nhát, đôi mắt ấy, cặp con người ấy ánh lên ánh sáng quyết liệt, tuy vậy, nhìn vào cơ thể run rẩy của cậu, anh biết, hơn ai hết, cậu ta cũng muốn lao vào phía Hình Na mà chạy, biết đâu rằng cậu ta có thể giúp 2 người họ được gì thì sao? Nhưng mọi thứ cần phải được suy nghĩ một cách hợp lý, cảm xúc là tốt, nhưng nó không phải là tất cả, trên thế giới này, không có cái gọi là sức mạnh tinh thần có thể cân được tất cả, anh biết chứ, anh biết chứ, nhưng mà, chết tiết!

“Tiêu Linh, đi thôi” Tôn Vũ đứng dậy, anh lập tức cản Tiêu Linh lại, vác cô bỏ lên vai, giờ là lúc họ cần phải rời khỏi đây thật sớm, không thể để mọi công sức của hai người họ lãng phí được, anh hiểu rõ, anh biết điều gì là cần thiết nhất bây giờ, vì vậy nên, Tiêu Linh, xin lỗi.

“Khốn nạn, anh đang làm gì vậy Tôn Vũ, thả em ra” Tiêu Linh vùng vẫy, cô muốn đi, đừng cản cô, chết tiết, cái cơ thể yếu đuối này, làm ơn ai đó tiếp cho cô sức mạnh để cô có thể bảo vệ những người quan trọng đối với cô đi.

“Im lặng đi Tiêu Linh, em cũng hiểu mà? đúng không?” Tôn Vũ gào lên, anh nổi giận với Tiêu Linh, lần này thật khác với lần trước, con tức giận của Tôn Vũ, thật khác biệt.

Bị Tôn Vũ nói cho chán dừng lại một lúc, cô chưa từng gặp anh ta nổi giận như thế này, đúng vậy, cô hiểu rất rõ, điều họ cần làm là chạy đi, nhưng mà, “Gặm” Tiêu Linh cắn thật sâu vào vai của Tôn Vũ, cô cắn như trút hết mọi cảm xúc của mình vào đây, mùi máu tanh toát ra làm cô trở nên bình tĩnh lại.

“Tiêu Bảo, lúc này, xin lỗi, đi thôi” Tiêu Linh lấy lại cảm xúc của mình, cô tự động rời xuống, cúi sấp mặt xin lỗi, lời nói run rẩy như đang cố kiềm chế bản thân, chạy thôi, chạy thôi, trước khi cô một lần nữa đánh mất bình tĩnh của bản thân.

Đinh Bảo gật đầu nhẹ, anh không nói gì, cũng không trách cô được, cậu quay người lại chạy tiếp, hướng về phía xa, nơi thoát ra khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm mà chạy, Tôn Vũ bị cắn thật đau, nhưng một tay anh vẫn nắm Tiêu Linh thật chặt, anh và cô lập tức đuổi theo sau, họ cúi mặt cầu nguyện, “Tiểu Na, Dạ Phong, hai người, làm ơn hãy sống sót”

Tại phía xa xa, hai người Hình Na đang phải đau đớn vật lộn với con đau, bị đòn bắn lúc này làm tổn thương, con hồn thú này sắp đuổi kịp bản thân hai người bọn họ rồi, nhưng nó không lập tức giết chết bọn họ, nó đang coi, không, nó đang chơi đùa với bọn họ như những con rối, nó muốn cắn xé bọn họ ra chứ không phải là bắn chết.

“Tôn Vũ bọn họ, đi rồi” Dạ Phong từ nãy giờ vẫn chú ý đến đám Tôn Vũ, cuối cùng họ cũng đi rồi.

“Ừm, tốt rồi, giờ chúng ta cần phải đối mặt với một vấn đề quan trọng hơn, cùng nhau sống trở về nhé!” Hình Na thở phào nhẹ nhõm, cô ôm thật chặt Dạ Phong, nói với anh như đang tự nhủ với bản thân mình, bọn họ, cần phải sống, nhất định.

“Rống, gầm gừ” Mười vạn năm Từ ma voi đang tiếp cận, thời khắc của tiếng chuông từ vong sắp điểm, còn lại 6 phút, liệu bọn họ có còn sống qua được khoảnh khắc này không?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Đau đớn, đường cùng, thời khắc cuối cùng

“Dạ Phong ca, không cần duy trì hồn lực nữa đâu, đẩy mạnh tốc độ thôi” Hình Na lo lắng nhìn về phía sau, tình hình này, không ổn rồi.

“Ok, anh hiểu rồi” Dạ Phong gật đầu, cả hai đều hiểu rằng giờ là lúc họ đang đối mặt với cán cân của sự sống và cái chết, nếu có bất cứ một sơ suất nào xảy ra, họ sẽ chết không toàn thân, vì vậy, anh cần phải cẩn thận hết mức.

Thu hồi hồn lực từ hồn hoàn thứ 5 của con hồn thú vạn năm, hồn hoàn trăm năm đầu tiên phát sáng lên, tuy chỉ là hồn hoàn thứ nhất, nhưng biết cách sử dụng đúng cách cũng mang lại hiệu quả to lớn.

“Hồn kỹ: ký tự”

Hàng loạt các dòng chữ xuất hiện phía sau Hình Na và Dạ Phong, tất nhiên là anh không sử dụng hồn kỹ này lên con mười vạn năm hồn thú, hiển nhiên là không có ai ngu dốt trăm năm hồn kỹ đối đầu mười vạn năm hồn thú cả, điều họ cần làm là gia tăng tốc độ, vì vậy nên thứ họ cần là lực ép và sức đẩy của chiều gió, cho nên

“Bạo tạc”

“Ầm, ầm, ầm”

Con hồn thú mười vạn năm ngạc nhiên khi thấy hồn kỹ yếu đuối như vậy được kích hoạt, hơn nữa còn không nhắm vào nó, hai đứa nhóc loài người nhỏ bé này đang tính làm gì? Nó kỳ lạ nhìn về Hình Na và Dạ Phong, tuy nhiên tốc độ của nó không hề giảm, hồn lực dao động vẫn rất mạnh mẽ, nếu không có điều gì xảy ra thì chỉ 1 hay 2 phút nữa là nó có thể cận mặt cắn xé bọn rác rưởi này.

Đúng như Dạ Phong mong muốn, từ góc độ đến lúc canh phát nổ đều xuất sắc, một lượng không khí lớn được nén lại, bộc phát ra đẩy mạnh cho Hình Na đi, các dòng chữ được xếp liên tục theo chiều đích đích, chữ này nổ chữ kia nổ sau, lực đẩy mạnh hơn rất nhiều thổi bay Hình Na và anh hướng thẳng về phía trước, quả nhiên là thông minh.

“Gầm gừ” Phát hiện hai đứa bé phía trước đột nhiên rời xa khỏi tầm ngắm của mình, nó nổi giận, xem ra đây là trò của bọn nó, rất thông minh, nhưng như vậy thôi là chưa đủ, sống mười vạn năm như nó, cái gì còn chưa biết, muốn thoát khỏi tay của bản thân nó, trừ khi thực lực bọn nhóc này cao hơn thực lực của mười vạn năm hồn thú như ta đây, còn không, đừng mơ tưởng.

“Quang minh đạn pháo”

Đem cái vòi hướng ra phía sau, con Từ Ma Voi rất thông minh mà bắt chước cách sử dụng hồn kỹ của Hình Na và Dạ Phong, phóng ra một chùm tia sáng cực mạnh về phía sau, tạo lực đẩy phóng mình lên trên, chỉ trong chớp mắt, nó đã đến rất gần Hình Na và Dạ Phong.

“Đám ranh con ngu xuẩn, xin chào, và tạm biệt”

“Ầm Dương Từ Hoại Pháo”

Há mồm ra phun một luồng tia sáng trắng đen đan xen, đòn tấn công khủng khiếp lúc này nay lại được một lần nữa phóng ra, chết tiệt, con hồn thú này không chừa cho họ đường sống mà.

“Khốn nạn, không ngờ nó lại có thể học tập cách chúng ta sử dụng hồn kỹ, anh suy nghĩ quá ngây thơ rồi” Dạ Phong tím mặt lại, đối mặt từ vong cận kề, anh lo sợ, nhưng không được, cắn chặt răng lại, anh cần tiếp tục suy nghĩ, để não bộ tiếp tục xoay vòng nào, nếu không suy nghĩ nữa thì anh chết chắc rồi.

“Chắc, Dạ Phong ca” Hình Na gào lên, con hồn thú này không trực tiếp cắn xé bọn họ, chả lẽ muốn đem cô và Dạ Phong làm đồ chơi, khốn kiếp, nếu tồn tại qua 6 phút này, cô sẽ đem nó băm thây vạn mảnh.

“Ừm” Dạ Phong gật đầu, anh đã hiểu ý cô.

“Vô tận hắc ám + Ký tự”

Hóa thành địa ngục chi tử, Dạ Phong cực nhanh phóng thích hồn kỹ của mình, một loạt hồn kỹ kỳ tự xuất hiện giữa hai người bọn họ, một đòn tự tổn hại bản thân, nhờ Vô tận hắc ám để gia tăng sức mạnh của Kỳ tự, anh bộc phát những quả bom nhỏ trong sức nền kinh khủng.

“Àm, âm, âm”

Âm thanh va chạm tạo ra giữa hai người bọn họ một cách nhanh chóng, cảm giác cơ thể như bị búa tạ đập phải, chắc chắn cả hai phải bị tổn thương rất nặng vì chính hồn kỹ của mình, phần áo bị rách đi, để lại máu và những vết trầy xước khủng bố, một phần da bị đốt cháy đến bong, nhưng bù lại họ đã được chính hồn kỹ của mình thổi bay đi ra 2 hướng cực nhanh, tránh được đòn Âm Dương Tử Hoại Pháo của đối phương.

“Muốn trốn, không dễ đâu” Con Tử Ma Voi cười lạnh nói, âm thanh điên cuồng như của tử thần vang lên, dù cho đám nhóc này thông minh đến đâu, nhưng trước mặt thực lực tuyệt đối, tụi nó đều phải chết.

Điều chỉnh lại hướng đi của đòn bắn, nó hướng thẳng đến Dạ Phong, quả nhiên mục tiêu đầu tiên và ưu tiên hàng đầu của nó vẫn là Dạ Phong, xem ra mối thù này có vẻ nặng rồi đây.

“Chết tiệt, nhắm vào ta sao?” Dạ Phong đỏ mặt suy nghĩ, không ngờ con hồn thú này thông minh đến mức độ này, quả nhiên mười vạn năm hồn thú không hề đơn giản, dù cho mới đạt tới hồn niên mười vạn năm thì nó đã khác rất xa so với những con hồn thú vạn năm còn lại, chết tiệt giờ anh phải làm sao đây.

Hồn lực phóng thích ra cực đại, giờ anh và Hình Na ở 2 phía, không còn được tinh linh dực của Hình Na trợ giúp, đang ở trên không anh không có cách nào định vị vị trí bản thân, hơn nữa đòn bắn này sắp tới kề anh rồi, khôn nạn.

“Dạ Phong, Vô Tận Hắc Âm, Shadow Ball” Hình Na cuộn người lại, cô đã tính đến trường hợp hồn kỹ của đối phương có thể dịch chuyển nên khi bị đẩy ra xa nhờ Kỳ tự, cô không lập tức rời đi mà lập tức xoay người nhanh chóng tích tụ phóng ra Shadow Ball.

Nghe được Hình Na âm thanh, không một chút do dự phóng ra hồn kỹ thứ 3 của mình, kháng lực với các hồn kỹ hệ bóng đêm tăng cao, anh bị Shadow Ball đập thẳng vào người, đánh bật ra xa tránh khỏi đòn đánh của Tử Ma Voi, phản xạ thật nhanh.

“Khôn nạn, hết lần này đến lần khác né tránh đòn tấn công của ta, con bé nhân loại ngu xuẩn, ta sẽ xử ngươi trước” Con Tử Ma Voi điên cuồng, nó vốn dĩ mang tâm tính vừa chơi đùa vừa bốn cọt đám nhóc này, tuy nhiên liên tục đánh trật làm nó cảm thấy ức chế rất nhiều, cảm thấy con bé nhân loại này liên tục đưa ra các phương pháp ứng chiến cực nhanh, nó đổi mục tiêu.

“Tử Vong âm thanh”

Há mồm ra phóng thích hồn kỹ, một loạt tạp âm được phóng ra, hắc ám hồn lực được phóng thích cực mạnh, dù có thuộc tính hắc ám nhờ Shadow Ball, nhưng hắc thuộc tính của con mười vạn năm hồn thú mạnh hơn khả năng của Hình Na rất nhiều, cô bị đánh bật ra xa, thất khiếu chảy máu, cơ thể bị động vào thân cây mà gục xuống.

Đau đớn, quần quai đứng dậy, không được, cô còn không thể ngất, ngất đi là mọi chuyện thật sự hết ở đây, dù đau đớn như thế nào, cô còn cần phải sống, cần lưỡi của bản thân cho chảy máu, tinh thần tỉnh táo hơn một chút, sức lực tuy đã cạn kiệt, nhưng cô vẫn cố đứng lên, thực chất cô đã đi quá giới hạn của bản thân lâu rồi, nhưng vì khát vọng sống, bằng một cách nào đó mà cô còn đứng dậy.

“Hình Na” Nhìn Hình Na đau đớn, anh cũng cảm thấy khó chịu, là vì anh, chết tiệt, cảm giác tội lỗi dấy lên trong tim can người con trai này, anh lập tức lao ra muốn lại gần chỗ Hình Na.

“Dừng lại, ngu ngốc” Phát hiện hành động của Dạ Phong, chết tiệt, tại sao lại lao ra ngay lúc này, không phải anh ta nên chạy đi càng xa càng tốt chứ, tại sao lại liều mạng lao phía cô, thật là, chết tiệt, cô vừa cảm thấy tức nhưng lại cảm thấy cảm động, ha ha, chắc nào cô bị hư rồi.

Con Tử Ma Voi cười lạnh trước hành động của Dạ Phong, nó lập tức quất cái đuôi của mình tấn công anh, đòn tấn công dứt khoát hướng thẳng bụng của Dạ Phong.

“Kỳ tự”

Lại một lần nữa tổn thương bản thân, anh không chút do dự dùng thân thể mình để đánh đổi, anh cần bảo vệ cô gái nhỏ này, với tư cách là một người anh lớn hơn, anh phải bảo vệ gia đình mình.

Kịp thời né tránh, nhưng đòn đánh của con Tử Ma Voi quá nhanh, anh bị đuôi nó kéo một vết máu to giữa thân mình, máu tươi rỉ ra, nhưng anh vẫn cắn răng chạy về phía Hình Na, không biết tâm thần của anh ta có bị ngu không, thật là, lại làm điều ngu ngốc như vậy, thật không giống anh thường ngày.

“Dạ Phong ca” Hình Na lập tức ôm lấy Dạ Phong, chết tiệt, cả hai người bọn họ đều bị dòn vào bước đường cùng rồi, còn một phút nữa, nhưng họ đã sức cạn kiệt rồi, làm sao đây, chỉ một đòn nữa là họ sẽ bị giết.

“Học, học, anh.. sẽ bảo vệ.. em.. bảo vệ gia đình” Dạ Phong đau đớn, hít thở không đều, nhưng chấp niệm lại rất cao, anh thề trên danh dự và mạng sống của mình, Tinh Nguyệt Môn, anh phải bảo vệ nó.

“Đồ ngốc” Đưa tay lên xoa đầu Dạ Phong, dù ở tình trạng nguy hiểm chết người này, nhưng chết tiệt, cô không nhịn cười được, đúng rồi a, họ là một gia đình, họ sẽ bảo vệ nhau dù có chết cũng không sợ.

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Hình Na, con Từ Ma Voi cảm thấy danh dự mình bị sỉ nhục, 2 đũa nhóc này như đang cười khinh thường nó, chết tiệt, con Từ Ma Voi trở nên nổi điên.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Mười giây đếm ngược

Hình Na không hề biết rằng nụ cười hạnh phúc của mình bị con mười vạn năm hồn thú Từ Mai Voi coi thành nụ cười khiêu khích, chút kiên nhẫn còn sót lại trong người của nó hoàn toàn mất đi, hai mắt đỏ như máu, nó sẽ giết chết 2 đũa nhóc chết tiệt này.

“Rống”

Âm thanh to lớn thể hiện cho sự tức giận kêu vang làm chấn hai người Dạ Phong, đặc biệt là Hình Na, cô thân thể đã quá yếu, thất khiếu còn bị tổn thương cực nặng, máu chảy ra quá nhiều, nay còn bị uy áp của con Từ Ma Voi chấn áp, chịu không nổi, cô ôm lấy mồm mình và ho điên cuồng

“Hộc, hộc”

Máu trào ra từ miệng, xem ra cô đã quá yếu rồi, bây giờ còn 40 giây nữa, chết tiệt Alvis, rốt cuộc khi nào cô mới xuất hiện chứ, nếu cô còn không nhanh ra đây giúp đỡ thì tôi sẽ chết thật đó.

“Tiểu Na” Dạ Phong ôm lấy Hình Na, mặc dù cơ thể anh bị thương không kém gì Hình Na, thậm chí có phần nặng hơn, nhưng mà hiện giờ hai người chỉ còn có nhau, họ cần phải trở thành đối tượng để người còn lại dựa vào.

“Ầm ầm” Con Từ Ma Voi lao vào phía Hình Na và Dạ Phong, đưa hàm răng sắt bén cắn về phía bọn họ, nhưng đã thú xổng chuồng, nó điên cuồng lao đến với tốc độ cực nhanh.

“Đi thôi” Dạ Phong lập tức trở thành chỗ dựa của Hình Na, anh vác tay Hình Na lên cổ mình, ráng chạy bằng chút sức lực còn lại của bản thân.

“Gặm”

Con Từ Ma Voi há mồm thật to, hàm răng sắc bén còn đầy mùi hôi của máu tanh, nước dãi dây ra khắp nơi, thật kinh tởm và đáng sợ.

Hình Na biết rằng nếu họ không làm gì, cô sẽ chết thật sự, vì vậy nên đành phải dựa vào Dạ Phong một lát rồi, mặc cho anh kéo cô đi đâu, Hình Na đưa một cánh tay ra, dùng toàn bộ hồn lực của mình lại vào đòn này.

“Protect + Smog”

Một lớp bảo vệ được tạo ra cực nhanh để chống lại hàm răng sắt bén của đối phương, tất nhiên là với sức lực hiện tại của Hình Na không đủ để duy trì thân kỹ phòng hộ này, không nói cho dù Hình Na có đầy đủ thể lực đi chăng nữa, thì đối đầu với mười vạn năm hồn thú Protect của cô cũng không có sức phòng ngự, nói chỉ là tình trạng sắp chết, đến cả thở cũng là khó khăn như cô.

Ráng duy trì hình thái Protect, đón đỡ được phần nào lực công kích thì tốt được phần đó, đằng nào thì giờ cô cũng không còn sức di chuyển nữa rồi, xem ra cô còn phải dựa vào Dạ Phong, 30 giây, chết tiệt, sao lúc này thời gian lại trôi qua chậm đến như vậy?

“Rắc rắc” Điều tất nhiên khi hàm răng của Từ Ma Voi va chạm vào Protect của Hình Na, lớp bảo vệ lập tức bị vỡ, nhưng hiển nhiên lực lượng của con Từ Ma Voi giảm lại một chút, như vậy là đủ rồi.

Smog bao phủ toàn sân, tuy không có khả năng cản lại tầm nhìn của Từ Ma Voi, nhưng ra đòn dạng che phủ một cách đột ngột vậy sẽ làm đối phương ngạc nhiên, nhờ đó mà có thể kéo dài thời gian được lâu hơn.

“Dạ Phong ca, làm ơn” Hình Na thở gấp, cô sắp chịu không nổi nữa rồi, hi vọng là anh ta còn hiểu được ý cô, nếu không thể thì họ sẽ thật sự chết mất.

Dạ Phong lập tức gạt đầu, ngay lúc này anh rất biết rõ điều mình cần làm là gì, không hề có chút vọng tưởng đánh bại con hồn thú trước mặt này, chạy trốn là điều ưu tiên hàng đầu của bọn anh, tuy trong như là không còn cơ hội sống sót, nhưng không cố gắng đến giây phút cuối cùng thì không giống với phong cách của anh rồi.

“Hồn kỹ: ký tự”

Lập tức lợi dụng hồn kỹ của Hình Na, quả nhiên tốc độ của Từ Ma Voi chậm lại, nó bị bất ngờ, tuy nhiên điều này sẽ không duy trì được bao lâu, họ cần làm ngay lập tức.

Cúi người xuống, Dạ Phong lập tức bật nhảy lên cao, chờ đợi Hình Na làm ra bước tiếp theo, đó là tất cả những gì anh đọc được từ cô, còn lại anh tin tưởng vào cô hết.

Hình Na nở nụ cười, xem ra anh ta vẫn còn rất hiểu cô thôi, lập tức đưa cái đuôi của mình ra phía sau

“Iron Tail”

Đuôi mang hình thái Sylveon của Hình Na lập tức thay đổi thành dạng thép, đập lên đầu của Tử Ma Voi lấy lực chấn để rời khỏi, cô tính lợi dụng hồn kỹ ký tự của Dạ Phong để đề thêm lực đẩy mang bọn họ đi xa hơn, nhưng mà.

Con Tử Ma Voi tất nhiên không hề đơn giản như bọn họ nghĩ, mười vạn năm hồn thú, không phải bất cứ con hồn thú nào cũng có thể đạt tới cảnh giới này, nếu một đám nhóc 13, 14 tuổi có thể đánh lừa nó một lần thì có thể là dựa vào may mắn và sự chú quan của đối phương, nhưng muốn nó mắc bẫy 2 hay 3 lần thì là điều không thể, bởi vì bọn nó đề là cáo thành tinh hết rồi.

Há mồm ra thật to, không hề quan tâm đến đòn tấn công của Hình Na, nó lập tức cắn vào đuôi của Hình Na, đứt đoạn, Hình Na đau đớn gào lên, vỡ hồn của cô bị tổn thương nặng nề.

“Aaaaaaaaaa”

Âm thanh gào lên trong đau đớn, Hình Na mất đi trạng thái vỡ hồn phụ thể, hồn hoàn của cô mong manh như sắp vỡ, cô đau như chết đi sống lại, quả nhiên là muốn đánh lừa mười vạn năm hồn thú, bọn cô vẫn còn quá non nớt.

Không dừng lại ngay tại đó, con Tử Mai Voi kích thích hắc ám nguyên tố phân giải ký tự của Dạ Phong, làm cho Hình Na không thể bật thoát khỏi tầm đánh của nó, quả nhiên là đáng sợ lực điều khiển.

“Ngu xuẩn nhân loại, chết đi” Lần nữa há mồm ra khinh bỉ đám nhóc này, nó lao đầu lên dùng cái vòi của mình như là lưỡi giáo đâm vào người Hình Na.

“Quang Minh Xiềng xích”

Dù đã hết sức lực nhưng Dạ Phong vẫn cố xài hồn kỹ thứ 2, hi vọng rằng những sợi dây xích của anh có thể kéo Hình Na ra khỏi nguy hiểm tạm thời này.

Còn lại chút ý thức trước khi ngất đi, Hình Na đang đếm dần, 10, 9, 8, những con số còn lại sau cùng, chả lẽ cô không thể sống sót trong 10 giây còn lại này sao, chả lẽ cô sẽ chết thật sao?

Phát hiện những sợi dây xích đến gần, con Tử Ma Voi khinh thường, nó kích hoạt quang nguyên tố cản lại những sợi dây xích của Dạ Phong.

“Rác rưởi, đừng quên ta là ai, ta là Âm Dương Tử Ma Voi, mang trong mình hai thuộc tính Âm và Dương tối cao, muốn dùng hai thuộc tính này đấu với ta, ngu xuẩn” Khinh thường Dạ Phong, nó đẩy các đòn dây xích trở lại, tiếp tục đâm vào Hình Na, chỉ còn 3 m, Hình Na sẽ bị đâm thủng mất!!

“Bốp” Âm thanh va chạm, Hình Na bị đánh bật đi rời khỏi đòn đánh của Tử Ma Voi, nhưng vì khoảng cách quá gần, cô bị nó đâm thủng một bên bụng trái, lộ ra phần xương sườn trắng và máu vỡ ra, trông thật thê thảm.

Hóa ra là giây phút cuối, Dạ Phong đánh vỡ giới hạn của bản thân một lần nữa, anh chấp nhận trả giá thương tổn để một lần nữa kích hoạt hồn kỹ, nhưng lần này không phải là kéo ra, mà là một đòn tấn công, còn 3m, quá gần, điều anh muốn là quật bay Hình Na đi, thà để cô bị thương còn hơn để cô chết.

Gục ngã xuống, 2 đũa nhóc đều cạn kiệt thể lực, Dạ Phong vì liên tục đập vỡ giới hạn tự thân, anh ngất đi ngay lập tức, Hình Na bị đòn đánh của Dạ Phong cứu nhưng đồng thời cũng bị tổn thương bởi chính hồn kỹ của anh, chưa kể dính đòn đánh của Tử Ma Voi, cô mất dần ý thức, máu chảy ra quá nhiều.

Bàn tay chạm vào phần máu của mình, cô tự giễu, chả lẽ cô sẽ chết ở đây thật sao? Không! cô cần phải sống, 2 người bọn cô đã cố gắng vậy rồi mà, 3 giây, 2 giây.

Con Tử Ma Voi phát hiện đòn đánh lại một lần nữa không thể giết chết trực tiếp được bất cứ ai trong hai đũa nhóc này, tuy bọn này đã bị ngất xỉu, nhưng lòng tự tôn của nó bị tổn thương nghiêm trọng, nó điên cuồng nhìn về phía Hình Na.

“Ha ... ha ... 1 giây .... Trận chiến này .... Chúng ta.. thắng rồi... ngu.. xuẩn hồn ... thú” Hình Na cười lạnh khinh thường nhìn Tử Ma Voi, nụ cười lần này của cô thể hiện sự coi rẻ đối với mười vạn năm hồn thú, cô mệt quá rồi, hồn lực của tinh linh đang tập trung về hướng này, đến rồi sao?

Bị khinh rẻ ra mặt, nó nổi giận lao vào Hình Na, mặt đất rung động, vì di chuyển quá mạnh mà đất đá xung quanh nó đi bị đập bẻ, xem ra nó đang dùng sức rất nhiều, có vẻ nó mất bình tĩnh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 139: Eim xuất hiện, Thiếu niên của những đóa hoa lưu ly

Ngay khi con mười vạn năm hồn thú Tử Ma Voi tiếp cận Hình Na, bầu không khí xung quanh trở nên thay đổi, như có một thứ gì đó rất đáng sợ đang đến, theo bản năng và sự nhạy cảm đối với những yếu tố nguy hiểm, con Tử Ma Voi đột nhiên dừng lại, xù lông lên, căng hết cơ lại, chết tiệt, tại sao đi săn mấy đóa nhóc con người nhỏ bé này mà lại có thể gặp một thứ còn mạnh hơn cả mười vạn năm hồn thú như nó được, không thể nào?

“Không lẽ?” Đang tự hỏi trong đầu, con mười vạn năm hồn thú nhận ra lúc này Hình Na trước khi ngất có coi rẻ nó, từ trong miệng của cô nó có thể nghe thấy 2 từ “Thăng rồi”, chả lẽ thứ sắp tới là do con nhỏ này gây ra.

“Chết tiệt, vậy người đi chết trước đi” Nó nổi giận, không ngờ một con nhóc nhỏ bé như vậy lại có thể gọi ra một thứ đáng sợ đến nhường này, đã vậy thì nó sẽ giết chết con nhóc này trước.

Lấy đà lao lên, lần này nó không hề dừng lại, tính một chiêu giết chết Hình Na luôn, nếu biết rằng con nhỏ này có thể gọi ra một thứ mạnh mẽ đến vậy, nó đã bắt chấp tất cả giết chết con nhỏ này đầu tiên chứ không phải là thằng nhóc kia rồi, chết tiệt, nó bắt cần quả.

“Ầm, ầm” Tiếng dầm dật lại vang lên, lần này không hề có chút do dự hay e ngại gì, nó như quả bóng thép lăn tròn lao thẳng tới Hình Na, nếu không có ai ngăn cản, cô sẽ chết chắc.

Phía bên cạnh là Dạ Phong đang nằm ngất xỉu, đáng lý ra anh phải là đối tượng đầu tiên con Tử Ma Voi phải xử lý, vậy mà giờ lại chuyển sang Hình Na, thật không biết phải nói sao, nhưng mà giờ cả hai đều ngất xỉu, ai sẽ giúp Hình Na đây?

“Rắc rắc” Âm thanh xuất hiện từ không trung, ngay phía trên đầu của Hình Na, không có bất cứ một dấu hiệu nào cả, các vết nứt xuất hiện một cách đột ngột đến nỗi con Tử Ma Voi không kịp nhận ra.

“Ầm, Rõngggggggg” Va vào phía trước Hình Na, con Tử Ma Voi bị các vết nứt cản lại, một con mười vạn năm hồn thú như nó lại bị một đòn đơn giản như vậy đánh bật ra sau ư? Rốt cuộc lúc này là gì?

Con mười vạn năm Tử Ma Voi đau đớn kêu gào, một hồn thú hạng nặng như nó, tuy không phải hồn thú càng to thì càng mạnh, nhưng muốn đánh bật một hồn thú có trọng lượng khổng lồ như nó không phải là chuyện đơn giản, vậy mà lúc này mấy vết nứt lại có thể dễ dàng thổi bùng nó, cảm giác sợ hãi đối với những thứ không thể nhìn thấy bằng mắt thường nổi lên.

“Ầm, bịch, bịch, rầm, rầm” Bị ném xuống dưới đất, như có một lực áp từ phía trên đè nặng, con Tử Ma Voi bị ép đến nỗi nội tạng bị tổn thương nặng nề, cơ thể chấn đến nỗi phản búng trở nên móp méo, nó liên tục va chạm vào mặt đất và các tảng đá lớn.

Lúc này Tử Mã Voi thật sự giống một viên “cầu thép” và giờ nó “lăn tròn” thật sự, liên tiếp va vào các cây cỏ thụ to đùng, làm sập đổ nhiều cây đại thụ, chắc là đau lắm, không biết cảm xúc giờ này của con hồn thú ngu xuẩn này như thế nào nhỉ?

“Rõnggggg” Đau đớn quằn quại, Tử Ma Voi không còn sức để phát ngôn tiếng người, nó chỉ biết rõng để giảm bớt nỗi đau, thể hiện sức mạnh của một con mười vạn năm hồn thú, nhưng nó thừa biết rằng đối phương không hề coi nó như là cái vật gì trong mắt, tất cả hành động trên cũng chỉ vì si diện mà thôi.

“Ngu xuẩn” Một âm thanh vang lên từ hư không, âm thanh đầy quyền uy, cao ngạo, lãnh khí, âm thanh như lời phán của tử thần đối với bản thân con Tử Ma Voi làm nó trở nên sợ hãi.

Thân thể không giữ được trọng tâm nữa, bốn chân ngã quỵ xuống đất, cơ thể run rẩy, đây rốt cuộc là áp chế đến từ cái gì vậy, đối phương chả lẽ là hồn thú chi vương sao? Tại sao lại có thể ép nó đến mức này, coi như là một cái Phong Hào Đầu La tới đây cũng chưa chắc có thể ăn hơi với nó, vậy mà giờ đó nó còn không thể đứng vững, khốn nạn, tuy bản thân rất si diện, nhưng nó vẫn không nhịn được run rẩy liên tục, đã cố kiềm chế lắm rồi, đại ca đại tỷ nào đó ơi, đừng làm mạnh hơn nữa, em tè ra mất bây giờ.

“Hừ” Thanh âm hừ lạnh mạnh mẽ, có vẻ như không thèm nghe lời độc thoại nội tâm của Tử Ma Voi, từ không trung một tiếng hừ lạnh phát ra, uy áp mạnh hơn lúc này 3 phần, con Tử Ma Voi bị sợ hãi khiếp đến tè ra ngoài, thật đáng sợ lực chấn áp, thực lực này phải tầm ngang ngửa 50 vạn năm hồn thú, tuy chưa từng gặp qua nhưng uy áp này, mạnh mẽ không kém vị vương giả tại Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, thật khủng khiếp.

“Đại nhân, xin tha mạng, không ... không biết tiểu nhân có làm gì sai không?” Tử Ma Voi mặc dù đang run rẩy nhưng nó vẫn ráng cầu xin, đối với cường giả, đối với người có năm đầm to hơn thì nó chỉ có thể cúi đầu im lặng, dám cãi lại? vậy thì ngẩng đầu lên cho đối phương chém đi thôi, đây là Đầu La Đại Lục, một nơi cường giả vì tôn, kẻ mạnh làm vua!!!

“Tưng” Một âm thanh như tiếng đàn tranh được phát ra, một cậu bé với mái tóc màu vàng kim, đôi mắt màu lưu ly, xung quanh như có hàng ngàn đóa hoa lưu ly tím đã xuất hiện, sau lưng là đôi cánh màu xanh lá nhạt, 8 cái hồn hoàn hiện ra tím, tím, đen, đen, đen, đen, đỏ, đỏ. 8 hoàn hồn đầu la??? hoàn hồn đầu la???

Con mười vạn năm hồn thú ngạc nhiên khi nhìn thấy đối phương, không nói thằng nhóc này đẹp đến mức không thể tả bằng lời nói thông thường, cậu ta như là một sứ giả của loài hoa lưu ly vậy, đẹp đến mức không thể khinh nhờn, hơn hết nữa đối phương lại chỉ là 8 hoàn, đối phương thậm chí còn không

phải là Phong Hào Đầu La, vậy mà lại có thể áp chế nó đến mức này sao.

“Rồngggg” Âm thanh đau đớn một lần nữa vang lên, đại não nó bị chấn rung, cơ thể to lớn bị sóng âm từ tiếng gảy đàn của cậu bé tinh linh thổi bay ra ngoài, từ chỉ bị các cây kiếm thánh được làm từ ánh sáng ghim lại, cơ thể không còn cử động nổi, thật đáng sợ âm thanh, chỉ một tiếng gảy, vậy mà có thể làm cho nó không còn lực phản kháng.

“Hây” Âm thanh thờ dài phát ra, nếu lúc này Hình Na mà còn tỉnh, cô sẽ nhận ra ngay cậu bé mới xuất hiện này chính là Eim, người đã biến mất từ rất lâu về trước, anh đi về phía Hình Na một cách chậm chậm, bế Hình Na lên, các vết thương đổ máu dính lên cơ thể anh, nhưng không một ngại bản, anh cứ thế ôm Hình Na như một bảo vật trân quý, đưa sát vào lòng mình, dùng tinh linh chỉ lực chữa trị cho Hình Na.

“Ngủ xuân nữ nhân” Nói một câu thật khẽ, đôi mắt triu mến, Eim hạ đầu xuống thom lên cánh môi của Hình Na một nụ hôn nhẹ nhàng, đây là lần thứ hai anh hôn cô, cảm giác rất ngọt.

Cơ thể Hình Na dần được chữa trị nhanh chóng, anh búng tay lên kéo Dạ Phong lại gần phía mình, bế Hình Na đặt tại một cái cây gần đó, triệu hồi võ hồn của mình ra, một cây đàn tranh xuất hiện.

“Võ hồn: Âm Linh Đàn Tranh”

Gảy lên những tiếng đàn thật đẹp, hồn hoàn thứ 6 và 7 sáng lên, hồn kỹ giống hệt lúc Alvis cứu Hình Na được tái hiện, nếu để ý kỹ có thể thấy rõ, kể cả võ hồn, hồn hoàn, hồn kỹ, cả 3 cái này Eim và Alvis giống nhau hoàn toàn, giữa hai người họ rốt cuộc là gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Chữa trị, Eim thịnh nộ

Sự hiện diện của Eim ở đây không phải là một sự xuất hiện ngẫu nhiên, tròn mười phút kể từ khi Alvis nói cho Hình Na, ngay sau đó Eim xuất hiện, quả nhiên giữa họ có một cách nào đó để liên lạc với nhau, nhưng không giống mối liên kết giữa Hình Na và Alvis, trong khi Alvis vẫn bị phong ấn giam cầm thì làm sao hai người họ lại có thể liên lạc với nhau được?

Thực chất quá trình này cần một sự đánh đổi của cả Alvis và Eim, từ hồi ở trong hang động hoa giúp Hình Na hấp thu hồn hoàn mới của mình, Eim lập tức phải chìm mình vào trong giấc ngủ say, nằm lặng im trong những tầng băng của địa ngục.

Nếu không phải Hình Na gặp phải vấn đề nguy hiểm tử vong tận cùng, Alvis lại vội vàng hối anh thức dậy, Eim đã không hề biết chuyện gì xảy ra. Anh đã phải bỏ ra vạn năm hồn lực của bản thân để có thể xuất hiện trong một khoảnh khắc tại đây, tuy cái giá phải trả nghe có vẻ lớn, nhưng thực tế vị trí mà anh đang đứng không phải là tại hang động hoa, thời gian của anh không còn nhiều, không chiếm lại chút lợi tức thì anh quá ngu rồi.

“Ừm, ngọt thật” Cảm nhận hương vị ngọt ngào từ cánh môi Hình Na, khuôn mặt Eim trở nên nhu hòa hơn một chút, cảm giác này làm anh có chút mê mẩn. Mối liên kết giữa Hình Na và bọn anh đã được thiết lập sẵn, kể cả việc Hình Na đến đây cũng là do người ấy sắp đặt, không biết Hình Na có nhận ra không, nhưng bản thân họ đều cảm thấy đối phương trở nên gần gũi và dễ thân hơn ai hết, cảm xúc Hình Na với Alvis, của Hình Na với anh, và của anh với cô.

Một mối quan hệ thật rối loạn, đến bản thân anh cũng không hiểu vì sao mình lại rơi vào vòng xoáy hỗn loạn này, anh đang phải chờ đợi, nhưng lại không thể kiềm chế cảm xúc của mình dành cho cô, thật kỳ lạ phải không? Không phải là thứ tình cảm được hun đắp lâu dài, chỉ từ cái nhìn đầu tiên anh đã có cảm xúc khác biệt với Hình Na, mọi thứ thật giả tạo, nhưng lại vô cùng chân thật, có khi nào trước đây anh và Hình Na đã từng gặp nhau?

Triệu hồi ra võ hồn và hồn kỹ của mình để chữa trị, tiện thể giúp thăng nhóc bên cạnh Hình Na hồi phục luôn, Eim sử dụng cây đàn tranh của mình để khảy lên những giai điệu du dương, bỏ qua những rối loạn suy nghĩ trong đầu, một ai đó đã từng nói với anh, đến khi nào trái tim của một tinh linh rung động, đừng suy nghĩ nhiều, hãy để cảm xúc đó bay bổng đi, vì cả một đời tinh linh chỉ có thể rung động với một người mà thôi dù cho có làm bất cứ cách nào đi chăng nữa, hãy trân trọng nó!

“Hồn kỹ: Từ khúc trần gian + Từ khúc nhân sinh”

Hai loại hồn kỹ được khai triển, hồn hoàn mười vạn năm phát sáng, giai điệu của hai hồn kỹ hòa vào nhau tạo nên âm hưởng của một thiên đường được vẽ ra, vạch lên trên bầu trời trong tâm trí từng người những mảnh quang minh xinh đẹp.

Không chỉ là hồn lực, thể lực và thân xác được điều trị, kể cả tinh thần lực và linh hồn lực đều có phần ngưng tụ và mạnh mẽ, những đứa nhóc kiên trì, các người đã làm rất tốt, có thể sống dưới sự truy đuổi của một con mười vạn năm hồn thú, 2 đứa nhóc 13 14 tuổi, thật là phi thường, thật đáng khâm phục mà cũng thật điên rồ!

“Làm tốt lắm, hãy nghỉ ngơi đi” Nói câu cuối bằng một giọng điệu nhẹ nhàng, Eim từ tốn đứng dậy, khuôn mặt hiền lành nhìn Hình Na và Dạ Phong, hai

đứa nhóc này vẫn bất tỉnh chưa tỉnh dậy, mặc dù được hồn kỹ của anh chữa trị nhưng mọi thứ cũng cần có thời gian để giảm shock, không thể cứ thế mà khôi phục lập tức được, ở đây không bao giờ có cái gọi là thần dược, nó chỉ tốt khi cơ thể có thể hấp thụ thôi, nếu đem tuyệt thể trần được cho một đứa trẻ không có tỷ khả năng phòng hộ thì nó cũng trở thành tuyệt thể độc được, ăn vào là nổ banh xác.

Cơ thể Hình Na và Dạ Phong dần khôi phục, các vết thương đang dần khép lại, tốc độ tái tạo tế bào gốc thay thế cho các vết thương hiện hữu trên thân thể thật nhanh, nếu ở thời hiện đại y học mà có thể làm được như Eim chắc không còn ai phải sợ tử vong vì bệnh nữa, quả là hồn kỹ chữa trị thần kỳ.

Đúng vậy, hồn kỹ chữa trị của Eim không phải là đưa vào sinh mệnh lực hay bất cứ thứ gì như quang minh thần thánh phù hộ gì cả, ngay từ những ngày đầu tiên gặp Hình Na, anh đã thể hiện rõ bản thân là một khổng chế hệ hồn sư, vì vậy nên không thể nào anh lại có thể có một hồn kỹ dạng chữa trị cả, hồn kỹ thứ 6 và 7 của Eim cũng là dạng khổng chế, nhưng mà lại là khổng chế cực kỳ tinh vi.

“Kích thích tế bào sống, kích thích tiềm năng của cơ thể con người, điều khiển quá trình tái tạo và thay thế các thành phần đã chết, đó cũng là khổng chế, nhưng là khổng chế vi mô, hừm” Eim cười mỉm, anh xoay người lại, để lại hai đứa nhóc đã thấm mệt ngủ say, bước từng bước tới con hồn thú mười vạn năm đang bị hồn kỹ thứ 5 của bản thân ghim chặt xuống đất.

“Bịch, bịch” Tiếng bước chân vang lên một cách từ tốn, khuôn mặt vẫn cười hiền hòa như những đóa hoa lưu ly xinh đẹp, nếu không phải tình cảnh hiện tại của con Tử Ma Voi quá đỗi nguy hiểm, chắc nó cũng cảm thấy cậu bé xinh đẹp này ắt hẳn là đến đây để cứu rỗi nó, nhưng sự thật là bản thân đang bị đứa nhóc phía trước kia áp chế ngày càng mạnh, thậm chí đến hô hấp còn khó khăn, nó nhìn nụ cười tươi ái trên mặt Eim, trong lòng Tử Ma Voi chỉ có một cảm xúc đó là hoảng sợ, khủng khiếp, điên cuồng, làm ơn buông tha cho nó đi.

“Con kiến bé nhỏ, sẵn sàng đón nhận hình phạt của mình chưa?” Vẫn là một giọng điệu đầy đầm ấm, nhưng ngôn ngữ rét lạnh, đôi mắt sâu bên trong con người chứa đầy sự lạnh nhạt vô tình, không nhìn thấy vui buồn giận ghét, chỉ đơn giản là đang nói với một cái xác chết, một thứ đồ vật vô tri vô giác, Eim đang đánh giá món đồ chơi của mình.

“R...r” Căng hai mắt lên, con Tử Ma Voi thậm chí còn không thể phát ngôn thành lời, mười vạn năm hồn thú như nó tăng giai thật sự rất khó, mới đột phá giai đoạn thành công, thật sự không hưởng được gì nhiều vậy mà giờ nó lại sắp đối mặt tử vong, cặp mắt hoảng hốt cầu xin nhìn Eim được hiện rõ, nhưng chỉ như vậy liệu có thể làm Eim cho qua?

Tất nhiên là không? Một câu hỏi ngu xuẩn, dám làm hại Hình Na, vậy thì cho ngươi 100 cái mạng thì cũng đền không nổi, đưa một ngón tay ra chỉ vào Tử Ma Voi, cơ thể con hồn thú bị đánh bật ra cả 2, 3 cây mét, thân thể như quả bóng đá bị đập lên trời rồi rơi xuống đất, không có một chút phản kháng nào cả, mọi cơ chế phòng thủ đều bị Eim phân giải, con Tử Ma Voi phải hứng chịu toàn bộ cơn đau thân xác lẫn tinh thần này.

“Ngươi, Chết, Không, Hết, Tội” Từng chữ từng chữ một, Eim lạnh lùng nói ra, đôi chân lại tiếp tục bước lên, để lại 2 đứa nhóc đằng sau một lớp phòng hộ, anh tiến lên để trút con thịnh nộ của mình, ngọn lửa trong lòng anh cần phải được làm dịu, vậy thì lấy xác của con voi ngu xuẩn này làm bao cát vậy, yên tâm, anh sẽ không làm nó chết sớm đâu, nó phải từ từ cảm nhận, cho đến khi cả tinh thần và hồn lực đều vỡ nát!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Trút giận, thăm thương Tử Ma Voi

Bị ném ra ngoài tổn thương cực mạnh, thân thể bị tổn thương nhiều chỗ, khớp xương tại hai chân sau hoàn toàn đứt đoạn và gãy đi, giác mạc của con mắt trái hoàn toàn bị đâm thủng, mất đi khả năng phòng ngự của một chúa tể rừng sâu như nó, chỉ một cú ném tầm thường cũng làm bản thân tổn thương to lớn đến vậy.

“R...r...r học học” Không phát âm nổi ra thành tiếng, chỉ còn tiếng thờ ơ lạnh nhạt của một con vật đáng thương, nó ráng sức đứng dậy bằng hai chân trước, lết đi từng bước một tha theo hai cái chân sau, chỉ cổ rồi khỏi con ác ma đến từ phía sau.

“Ồ, còn chạy được à?” Eim tỏ vẻ ngạc nhiên, nhưng thực ra bản thân anh rất lạnh tĩnh, anh thừa biết đòn mình ra bao nhiêu và khả năng bị thương của nó bao nhiêu, thứ anh muốn nhìn là cái cảm xúc và nỗ lực chạy trốn của nó thôi, cho nó cơ hội càng cao, ném nó xuống dưới ngực càng sâu.

“Lại đây” Đưa cánh tay ra bóp lại trên hư không, kéo ngược lại về hướng mình, Eim thể hiện uy khí vương giả, một tinh linh vương giả!

“Rống” Quá đau đớn đến nỗi thanh quản bị bóp gãy, một đoạn xiềng xích như có như không bó chặt lại cổ nó, chèn ép cổ họng và đập nát dây thần kinh tại chỗ này, nó rú thét âm thanh cuối cùng mà thanh quản của nó còn có thể phát ra, cơ thể đau đớn bị kéo lại về phía sau một cách chậm chạp.

Không thể làm được gì, càng cố chạy thì sợi dây xiềng lại càng mạnh, nỗi đau càng trở nên chân thực, giữa khao khát sống sót và cơn đau hiện tại, nó cảm thấy tuyệt vọng, cặp mắt chảy ra nước mắt, hai bên khóe mắt bị tổn thương khủng khiếp, nó gồng người, mặc cho nỗi đau đang thấm dần, thấm dần.

Như nhận ra nỗ lực của con Tử Ma Voi, ở phía sau Eim thả chậm dần bước chân của mình, anh nở nụ cười xinh đẹp như hoa, con hồn thú ở phía trước không hề biết được anh đang nhìn nó thật kỳ, thật rõ ràng mồn một.

Không hề biết con quái thú hình người đằng sau đang nở nụ cười khủng khiếp ra sao, chỉ cảm nhận được sự trói buộc trở nên lỏng ra, khát vọng cầu

sống lại lần nữa dâng lên, nó ráng lao ra một lần nữa, một lần nữa, một lần nữa thôi, nó tự nhủ vậy đấy.

Sợi dây trói buộc cổ con Tử Ma Voi được tháo lỏng, Eim cũng chẳng buồn khóa nó lại nữa, để mặc cho nó cố chạy đi, hai chân đằng sau hoàn toàn bị gãy rồi, để xem nó lết xác được bao lâu, anh cứ thể chậm rãi bước đều đi đến bên cạnh con hồn thú một cách chậm rãi.

“Học học” Không còn âm thanh, thanh quan ép đến hư hao cực độ, chỉ còn lại tiếng thở dốc, bị thương đến vậy mà vẫn còn đi được, quả nhiên là bản năng sinh tồn của mười vạn năm hồn thú, không hổ sống được đến nhường này này, tuy có chút ngu xuẩn nhưng nỗ lực này vẫn đáng khen đấy, thể cơ mà, anh nghĩ đến lúc chào hỏi lại rồi!

“Lết này giờ thoải mái chứ?” Eim đột nhiên xuất hiện trước mặt con Tử Ma Voi, bàn tay thoát tục chạm vào vòi con Tử Ma Voi một cách nhẹ nhàng, vuốt ve nó một cách tử tế làm cho toàn bộ lông của con hồn thú xù lên, nó cảm giác khủng khiếp, từ vong một lần nữa đến rất gần, toàn bộ nỗ lực của nó hoàn toàn đổ xuống sông xuống bể, khổ kiếp, tha cho nó đi mà, ai đó cứu nó với!

“Học học” ráng thở thật mạnh, nó quay đầu lại muốn chón khỏi Eim, nhưng tốc độ của cái thân xác khổng lồ này khi bị thương di chuyển chậm đến mức đáng thương, anh cũng lười đùa với nó rồi.

“Hồn kỹ: Tử khúc tra tấn”

Hồn hoàn thứ 5 sáng lên, mặc dù không cần thiết phải dùng hồn kỹ, nhưng giống như tên gọi của hồn kỹ mà Eim đang xài, anh muốn tra tấn con hồn thú đã làm tổn thương Hình Na, gây lên khúc đàn âm trầm, đánh thẳng vào tâm linh con hồn thú.

“Ầm ầm ầm ầm” Lần này thì con Tử Ma Voi còn không thể thở nổi, não nó như vỡ ra, âm thanh từ cây đàn tranh của Eim hoàn toàn làm nó điên cuồng, đau đầu đến mức phát nổ, không còn di chuyển nổi nữa, nó lăn đùng ra đất điên cuồng va chạm, thân thể một lần nữa tổn thương.

“Hừm, có vẻ như không thể chịu đựng thêm được nữa rồi nhỉ? Mà không có âm thanh gào thét có vẻ nhàm chán thật!” Eim đơn giản đưa tay lên cảm suy nghĩ, làm bộ như nhận ra được điều thiếu sót trong cách tra tấn của bản thân, anh lập tức sử dụng hồn kỹ thứ 6 thứ 7 một cách điên cuồng.

“Hồn kỹ: Tử khúc trần gian + Tử khúc nhân sinh”

Cặp combo hồn kỹ có thể nói là chứa tể trong lĩnh vực chữa trị, nhưng mà, nếu sử dụng nó theo cách của một khổng chế hệ hồn sư thì!

“Rống, rống, rốngggggggg” Âm thanh gào thét của con Tử Ma Voi một lần nữa được vang ra, thanh quản nó được chữa trị, không những thế, tất cả các bộ phận khác bị tổn thương nặng nề cũng đang được “chữa trị” cấp tốc.

Ai cũng biết, dục tốc bất đạt, Eim lại đang thúc đẩy quá trình tăng sinh tự tái tạo của cơ thể con Tử Ma Voi lên mức tối đa, nhìn thì có vẻ hồi phục nhanh đấy, nhưng những tế bào này sẽ không có tuổi thọ quá lâu, mà, nói chung thì chịu đựng hết con tra tấn của anh nó cũng chẳng còn cần sống nữa.

Chân trước, chân sau, phần bụng, con mắt, các lớp cơ đồ loét chứa máu được tạo ra một cách nhanh kinh khủng, cơ thể Tử Ma Voi đang hồi phục lại, vết thương nhanh chóng được khép kín, phần thịt lòi ra các thớ cực tế bào đồ tươi liên tục đập mạnh thể hiện nhịp sống, trong rất kinh tởm, nhưng hiệu quả lại rất cao, đặc biệt là vùng mắt và cổ họng, phần thanh quản bị lòi ra một cục to đùng như thể đang nhét một con trâu con bò chèn vào họng nó, thật khủng khiếp.

“Rống, rống” Giết, giết nó đi, làm ơn, nếu thế này thì nó không muốn sống nữa, dù cho cơ thể có đang được chữa trị nhưng cảm giác này, nỗi đau này, con tra tấn tinh thần, tận mắt chứng kiến cơ thể mình “đột biến” thành một hình thù thú không ra thú, quỷ không ra quỷ, nó cảm thấy tự buồn nôn chính bản thân.

“Xoẹt xoẹt, bịch bịch bịch” Liên tục các vết dao đâm cứa vào các cục tế bào lòi ra trên thân thể Tử Ma Voi, Eim nhẹ nhàng như đang cắt tiết gà chột vào các cục tế bào tăng sinh đang chữa trị, lúc này cảm nhận của Tử Ma Voi là nhảy cảm nhất, thậm chí còn không cần dùng hồn kỹ thì chỉ cần một cái chạm nhẹ là đã làm nó đủ đau điếng đến điên cuồng rồi chứ nó gì chặt mất quá trình tự hồi phục của nó.

Đau điếng đến độ không còn gào thét được nữa, não nó tự động xuất huyết, nhưng lại cũng tự động tự tái tạo hồi phục, khung xương sọ bị chèn ép đến phình ra, cái đầu trở nên biến dị, chết tiệt, giết nó đi, giết nó đi, giết nó đi mà.

Nước mắt chảy ra, tinh thần con Tử Ma Voi kiệt quệ, nhưng Eim vẫn không hề tha thứ hay thương xót, cuộc tra tấn vẫn diễn ra, cho đến khi con hồn thú to xác này không còn giữ được tinh thần và hình thể được nữa, cho đến xương cốt vỡ vụn, da thịt hóa tro, máu dịch tràn lan, cái đầu nổ tung, hãy cảm nhận sự đau đớn này, con say của bữa tiệc ác quỷ.

“Ầm, oành” Cho đến khi con Tử Ma Voi hóa thành từng cục từng cục máu riêng biệt, còn không biết phần nào là đầu phần nào là thân, hồn hoàn mười vạn năm hoàn toàn bị tiêu hủy, chỉ còn lại một cái hồn cốt còn sót lại, Eim chỉ đơn giản búng ra một ngọn lửa rửa sạch các dấu vết, còn cái hồn cốt này thì có vẻ tiện nghi cho Dạ Phong rồi, dù sao thì Hình Na cũng không xài được.

Cầm lên mảnh hồn cốt chân trái mười vạn năm Tử Ma Voi hồn thú, Eim bay trở lại bên cạnh Hình Na, quan sát thấy tình trạng của cô trở nên tốt hơn, anh thở phào nhẹ nhõm, ngồi bên cạnh chờ đợi cho cô bé này tỉnh lại, mày trái nhú lại, thời gian của anh không còn nhiều, tuy nhiên vì đảm bảo an toàn, trước khi anh dẫn đám nhóc này rời khỏi Tinh Đầu Đại Sâm Lâm anh sẽ chưa rời đi

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 142: Gặp mặt, giao tiếp

Qua tầm một tiếng không có động tĩnh gì, 3 đứa trẻ, mà thực chất bên trong có một con bé có tuổi linh hồn của bà già u 30, một thằng nhóc là tinh linh sống trên trăm tuổi, mà cũng chả biết là Eim sống được bao lâu, tuổi tác đối với tinh linh luôn là một ẩn số, anh chỉ biết là kể từ lúc anh có nhận thức cho đến nay anh đã sống được khoảng hơn 100 năm, còn khoảng thời gian phía trước? Làm sao anh biết được.

Dạ Phong dần tỉnh dậy, anh bị thương rất nặng, không kém gì Hình Na, phần bụng bị đười con Tử Ma Voi vạch ra một đường máu khổng lồ, nhưng nhờ cơ cấu tái sinh, các tế bào gốc mới thực hiện quá trình tăng sinh tự tái hồi phục, loại bỏ các phần bị tổn thương và bù đắp cho phần máu, da, thịt cốt bị mất đi.

Bằng một thân thể hoàn chỉnh khỏe mạnh, tất nhiên là các vết thương vẫn chưa hoàn toàn thật sự hồi phục, tuy vậy nó chỉ là vấn đề gian. Dạ Phong mở dần cặp mắt mình ra, đón vào cặp con người là ánh sáng chói chang của mặt trời, anh lập tức nhủ mày lại cau có, cảm giác này, anh còn sống ư?

“Ta... còn sống?” Dạ Phong nói từng chữ đứt quãng như thể hiện cho sự khó tin của bản thân, bị đánh ngất đi tại một khu vực hoang dã, có một con mười vạn năm hồn thú đang nhắm nhè giết chết bọn họ, không một ai có thể cứu giúp, tại sao mà anh vẫn còn sống.

Cảm thấy khó tin, cơ thể hoàn toàn hồi phục, sự đau nhức ở bụng và tay chân hoàn toàn mất đi, thế nhưng mà cảm giác rất rát, cảm nhận của ánh nắng chiếu thẳng vào mắt anh cảm nhận được mồn một, rất rõ ràng, chân thực, đây là, anh còn sống?

“Tất nhiên rồi, đồ ngu” Eim lười biếng ngồi bên cạnh Hình Na, dưới gốc cây xanh mát, dựa vào hồn lực của Eim cộng thêm tinh linh lực, toàn bộ khu vực xung quanh lúc này bị phá hủy nay hồi phục lại nhanh chóng.

“Người là ai?” Dạ Phong lập tức tiến vào trạng thái đề phòng, anh chàng này là ai, tại sao lại xuất hiện ở đây? hơn nữa bọn họ còn sống? còn sống? chả lẽ người này là người đã cứu họ sao? Nếu không thì nhân lúc bọn họ đang ngất thì tên này có hàng ngàn hàng vạn cơ hội giết chết bản thân và Hình Na, trên hết trong anh ta có vẻ thân thiết với Hình Na, là người quen? Nhưng tại sao lại bất ngờ đến vậy?

Eim lặng im một chập nhìn Dạ Phong, cậu bước lại gần dí sát mặt mình vào anh, bằng cặp mắt của loài hoa lưu ly, vẻ đẹp của Eim tuyệt không thể khinh nhờn, nay cậu lại quan sát Dạ Phong thật kỹ, cậu bé này?

“Ừm, không phải tình địch”

Không thèm quan tâm đến câu hỏi của Dạ Phong, tự đánh giá một hồi, Eim cho ra một kết luận, mặc kệ cho Dạ Phong bị một người lạ mặt như anh nhìn đến thẹn đỏ cả mặt.

“Hả, tình địch?” Dạ Phong không hiểu gì cả, vì Eim cứ liên tục nhìn anh chăm chăm, khuôn mặt càng ngày càng tiến lại, anh không tự chủ lùi lại, cậu bé này, nhìn có vẻ không khác gì tuổi của anh nhưng lại có một thứ uy áp kinh khủng, càng lại gần nhau anh càng cảm nhận rõ, rất đáng sợ.

“Uych” Âm thanh té ngã vang lên, Dạ Phong không giữ được thăng bằng mà ngã xuống một lần nữa, à đúng rồi! Ngay giờ nói chuyện cậu quên mất một chuyện, con mười vạn năm hồn thú đâu, trong có vẻ đây vẫn là nơi cũ, không lý nào con Tử Ma Voi lúc này lại tự động rời đi mà không giết chết bọn họ! Cậu bé tóc vàng với mái tóc lưu ly này đã giúp họ? Rốt cuộc thì cậu là ai?

“Hừm, có vẻ như ngươi đang thắc mắc rất nhiều điều nhỉ?” Eim như có vẻ đọc thấu hiểu suy nghĩ của Dạ Phong, một tinh linh như anh rất thấu hiểu trong việc suy đoán nội tâm đối thủ, hơn ai hết, Eim cũng là một khổng chế hệ hồn sư, y như Dạ Phong.

“Ừ.. ừm, cậu là ai, hơn nữa con mười vạn năm hồn thú lúc này đâu rồi?” Dạ Phong lúc này dần dần tháo bỏ sự đề phòng, hơn 90 % cậu bé trước mặt này đã cứu bọn họ, tỏ thái độ này với người đã cứu mình, đúng thật là hơi bất lịch sự, nhưng cũng không thể không đề phòng bất trắc.

Eim quay người lại, cậu lại gần phía Hình Na, ngồi xuống bên cạnh cô, thân thể Hình Na nay đã hồi phục được rất nhiều, do tổn thương nặng hơn Dạ Phong nên đến hiện tại cô vẫn chưa tỉnh dậy, nhưng mà cũng sắp rồi.

“Ta là Eim, Hình Na là một người rất quan trọng với ta, chủ yếu ta đến đây chỉ để cứu con bé ngu ngốc này thôi, cậu chỉ là tiện thể, không cần nhìn ta như vậy đâu!” Eim thoải mái mà nói ra tên của bản thân, có vẻ như cái tên này cũng không phải là cái gì đáng để giấu, hoặc nói cách khác, nó cũng không phải là cái tên thực sự, cơ mà liệu ai quan tâm chứ?

Trông thấy Eim đang nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Hình Na một cách nâng niu, hành động thân thuộc, hơn nữa trong hai người rất đẹp đôi, tuy khung cảnh rất đẹp nhưng anh không thể không chen ngang khung cảnh xinh đẹp này, bây giờ điều anh cần biết nhất là tình hình con Tử Ma Voi lúc này ở đâu, anh muốn rõ trạng thái của mình, bởi vì bất cứ lúc nào họ cũng sẽ gặp nguy hiểm.

“Vậy con Tử Ma ...” Dạ Phong tiếp tục nói tiếp, nhưng có một cơn gió thổi qua mang theo một chút áp lực, anh không thể tiếp tục nói ra thành tiếng,

trợn mắt lên nhìn về phía Eim, rốt cuộc thì cậu ta đã làm gì.

“Suyt, để cho Tiểu Na ngủ thôi, con bé ngu ngốc này đã rất mệt mỏi rồi, hãy để nó nghỉ ngơi một lát” Eim rất tinh nghịch chơi đùa với mái tóc của Hình Na, anh quay đầu lại đưa tay lên miệng nói khẽ, ra hiệu cho Dạ Phong dừng lại.

Đứng dậy, Eim ném cho Dạ Phong mảnh hồn cốt của con Từ Ma Voi, kéo anh ra một phía khác, trước khi đi anh cũng tiện thể để lại một lớp bảo vệ cho cô bé đang ngủ, thật là, ngay khi anh vừa đến bên cạnh, hơi thở của cô bé này lập tức thả nhẹ ra, nhịp thở cũng sâu dần, có vẻ như cảm nhận được sự an toàn mà Hình Na thả lỏng vào giấc ngủ hơn, thật là nhạy bén mà.

“Suyt, con Từ Ma Voi lúc này đã bị ta giết mất xác rồi, còn lại mảnh hồn cốt mười vạn năm này, Tiểu Na không thể hấp thu, đành tiện nghi cho người vậy” Eim giải thích cho Dạ Phong mảnh hồn cốt mà cậu đang nắm trên tay, nó là khoai lang nóng hổi, cầm bóng tay đấy!

“Không thể nào, nó là mười vạn năm hồn thú cơ mà!” Dạ Phong ngạc nhiên rõ ra mặt, một con mười vạn năm hồn thú, lại bị một cậu bé trông như chạc tuổi thân giết chết? điều này quá phi lý, nhưng trong tình trạng này ít ai dám nói đùa, hơn nữa có thể xâm nhập vào khu vực này đến gần 2 người bọn, Eim, cậu ta không hề đơn giản.

“Thế? cậu tin không?” Cũng không quá quan tâm liệu Dạ Phong có tin hay không, mục tiêu chính của anh là bảo vệ Hình Na, vậy thôi, cậu ta chỉ là hàng ăn theo, hàng tặng, không tốn tiền, nên tiện thể cứu thôi, ai lại quan tâm suy nghĩ cậu ta làm gì, anh đã giải thích, còn tin không tùy!

“Vây, vết thương...” Dạ Phong lập tức gạt đầu, lúc này không phải là lúc tranh cãi, từ khi tức và trực giác của anh, anh nhận ra thái độ thờ ơ này hoàn toàn là thật, Eim, cậu ta thật sự không hề coi trọng hay đặt một con mười vạn năm hồn thú vào mắt, nếu vậy thì cậu ta hoàn toàn có khả năng cứu bọn họ, vậy thì vết thương, chả lẽ cậu ta cũng là một phụ trợ hệ có khả năng chữa trị, nhưng phụ trợ làm sao lại có thể đánh bại một con mười vạn năm hồn thú, chả lẽ lại là hồn đạo sư? Không, không, aaaaa, rồi quá.

“Ta chữa trị, ta không phải hồn đạo, tiện thể ta cũng không phải con người, được chưa? giờ thì nghỉ ngơi đi, đợi đến khi Tiểu Na tỉnh lại ta sẽ giúp bọn người rời khỏi đây, nếu cảm thấy nhàm chán thì cầm cái hồn cốt ra mà hấp thu, ta sẽ canh chừng dùm cho” Không đợi Dạ Phong nói hết câu, Eim buồn bực, thẳng này làm chuyện vl, ít khi có thời gian với Hình Na, để anh tận hưởng cái đã chớ!!!

“K.. không phải con người” Dạ Phong đơ hình với câu nói cuối cùng của Eim, chỉ một câu như vậy đủ để giúp cậu hiểu rõ tất cả, cậu nhóc tóc vàng này, cũng là một mười vạn năm hồn thú, hơn nữa còn mạnh hơn con Từ Ma Voi đã đuổi theo bọn họ tới tận đây, thật khiếp sợ, không ngờ Hình Na lại quen với một tồn tại đáng sợ như vậy.

Ngồi bệch xuống đất, nếu đã không có nguy hiểm, ai quản việc Eim là người hay là thú, miễn là cậu ta không làm hại cậu và muốn bảo vệ Hình Na, như vậy là quá ổn rồi, tạm thời bọn họ an toàn, anh cần phải nhanh chóng hồi phục và hấp thu cái hồn cốt mười vạn năm này, hồn cốt của Âm Dương Từ Ma Voi, hoàn toàn phù hợp với thuộc tính của anh, “Thình thịch” tiếng tim đập vang lên, anh có thể cảm nhận được sự khát khao của cơ thể đối với mảnh hồn cốt này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Ca hát, Võ hồn dung hợp kỹ chưa hoàn chỉnh

Không còn cảm nhận được sự nguy hiểm của môi trường xung quanh, không có sự bất thường về nhiệt độ, áp suất và dao động, ắt hẳn không có hồn thú cấp cao lẫn trốn quanh đây, mà nếu như có thì bản thân bọn chúng cũng sẽ không trốn.

Dạ Phong ngồi xuống tu luyện, đưa hai tay lên đầu gối, thực hiện phương thức vận chuyển hồn lực của bản thân, rất ngạc nhiên, giống như là cơ thể cậu được tân sinh vậy, quá trình tu luyện thế mà cực kỳ thông thuận, không có một chút sự cản trở nào cả! Đây là điều gì đã diễn ra, dù cho có hấp thu hồn hoàn vạn năm cũng không được như thế này chứ? Chả lẽ? Lại là cậu ta.

Eim quay trở lại vị trí của Hình Na, anh đang tính ngồi xuống thì phát hiện thẳng nhóc phía sau tiếp tục lờm lờm nhìn anh, thật là! Đối với mấy chuyện thế này, BỐ! BỐ đẹp.

Nhìn thấy Eim hoàn toàn bỏ qua ánh nhìn của cậu, Dạ Phong cũng biết anh ta cũng rất mất kiên nhẫn rồi, dù sao thì cậu đã được cứu, lúc này cậu nên tận lực tu luyện và hồi phục, hấp thu hồn cốt là cách tốt nhất để tồn tại, bây giờ cậu còn quá yếu nên tạm thời không lo được nhiều như vậy, đợi cho đến khi cậu đủ mạnh, cậu sẽ trả lại mối ân tình này.

“Võ Hồn: Âm Linh Đàn Tranh”

Eim có vẻ không biết làm gì, ngồi một mình tại đây trong khi Hình Na vẫn còn đang ngủ say, thẳng nhóc kia thì anh không thèm quan tâm làm gì rồi, thôi thì ngồi gảy khúc đàn cho đỡ buồn vậy, tiện thể giúp đỡ thẳng nhóc kia luôn.

“Tưng, tưng” Âm thanh của những sợi dây được kéo căng được bàn tay xinh đẹp của Eim gảy lên, độ rung và dao động đều đặn, lực kéo của tay trông thì có vẻ mạnh yếu ngang nhau, nhưng thật chất sự di chuyển bên trong của từng sợi dây được vi chỉnh rõ rệt, từng bước âm được tạo ra cách nhau chỉ

từng bước âm rất nhỏ, thế nhưng những yếu tố nhỏ bé đó lại là yếu tố làm cho khúc đàn của Eim trở nên du dương hơn, trở nên khó nắm bắt hơn và mơ ảo hơn, như kéo lòng người vào trong thế giới của bản thân.

Nằm ngay phía bên cạnh Eim, đôi tai của Hình Na nhúc nhích, vì có võ hồn dạng thú là Sylveon, thính lực và độ nhạy cảm âm thanh của Hình Na rất tốt, bản thân hồn sư thính lực vốn đã cao hơn người thường, vậy thì hồn sư có võ hồn dạng khuyến hoặc các võ hồn có thính lực cao càng dễ dàng cảm nhận âm hưởng từ bản nhạc của Eim, cơ thể không tự chủ di động theo điệu nhạc, thật là một bài hát đến từ thiên đường, trong vô thức, Hình Na như muốn chìm sâu vào trong giai điệu của Eim.

“Là la la la là la...” Khẽ nhép miệng lên ngân nga ca khúc, là giai điệu của Alvis, cũng là giai điệu của Eim. Hình Na không biết từ khi nào đã thuộc bài hát này trong tiềm thức, đưa môi lên hòa cùng Eim ca lên bài ca của xứ sở tinh linh, bài ca của bọn họ.

Mở mắt ra, Eim nhìn về phía Hình Na một cách cung chiêu, vuốt mái tóc cô lên, khẽ mỉm cười trong khi tay còn lại vẫn đang gảy đàn, giọng hát này, giai điệu này, vẫn trong trẻo như vậy nhỉ?

“Là la la la là la...” Eim cũng tiếp tục hát lên, bản hợp xướng của hai tinh linh bé nhỏ hòa vào nhau, nó vừa va chạm vừa dung hòa, sự kết nối của hai con tim thông qua một bài hát, ngân lên âm hưởng của cả bầu trời phía trên cao.

Những tia sáng khẽ bay lên từ bản giao hưởng của họ, như có thực thể, những chú bướm màu xanh dương và màu xanh lá bay lên, hòa quyện vào nhau và chạm tới phía trời cao, hòa tan thành bột phấn lấp lánh.

“Chú!” Những chú bướm bướm biến mất để lại một bầu trời tối đen với những vì sao sáng rực, hiện tượng cực quang xuất hiện trên màn trời tạo ra những vòng xoáy ánh sáng giao thoa của hai màu lam và lục, lẫn bên trong có chút sắc của màu hồng và trắng, nó là hai màu của tinh tú và tinh linh, hòa trộn hồn lực của Eim và Hình Na.

“Đây là? Võ hồn dung hợp kỹ bản chưa hoàn chỉnh của chúng ta ư?” Eim ngạc nhiên khi bài hát mà anh và Hình Na vang lên lại tạo ra sự cộng hưởng lớn đến như vậy, cả một vùng trời này đều bị hai người họ làm cho biến đổi! Hơn nữa những hiện tượng cực quang bên trên kia là sự giao hòa giữa hồn lực của hai người bọn họ, thật đẹp.

“Ha ha, thôi kệ vậy, hãy cùng tận hưởng cho hết đêm nay thôi!” Eim nhắm mắt lại cười khẽ, anh tiếp tục khảy đàn và hát cùng Hình Na, cô gái bé nhỏ này cứ hát này giờ mà vẫn không tỉnh, xem ra nhập tâm vào bài hát quá rồi!

Thế là toàn bộ hồn thú xung quanh Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm cách khu vực Eim không quá xa đều có thể nhìn thấy hiện tượng kỳ bí huyền ảo này, sự dung hợp từ võ hồn của hai người Hình Na và Eim, tuy không hoàn chỉnh nhưng nó lại xúc tác tạo ra một hiện tượng khủng bố đến như vậy, đây không phải chỉ là sự kết hợp của mỗi hồn lực, nó còn là của cả tinh thần lực, tinh linh lực, linh hồn lực, giọng hát, hòa ca, kể cả nhịp đập, hơi thở và cảm xúc chân thật nhất của hai con người này, độ dung hợp cao đến bá cháy của Hình Na và Eim.

Tuy nhiên không hiểu vì một lý do nào đó, Eim lại chỉ nói đây là Võ hồn dung hợp kỹ bản chưa hoàn chỉnh? dung hợp kỹ còn có hoàn chỉnh và không hoàn chỉnh sao, hay đây chưa phải là hình thái thật sự của hai người họ?

Dạ Phong ngồi bên cạnh đang tu luyện, anh vận chuyển hồn lực rất tập trung, tuy nhiên khi giai điệu của Eim và Hình Na cất lên, ngồi ở gần như vậy tất nhiên là anh để ý, lúc đầu anh tưởng rằng Hình Na đã tỉnh lại, nhưng khi mở mắt ra thì mới phát hiện cô nàng này vừa hát vừa ngủ, thật là!

“Đây là?” Dạ Phong ngạc nhiên phát hiện cơ thể mình có sự dao động vô tự chủ, những hồn lực của anh như đang vui sướng ca hát, nhảy múa theo bài hát của hai người bọn họ, nó tự động vận chuyển mà không cần sự chỉ huy hay dẫn dắt của Dạ Phong, hơn nữa hiệu suất mang lại còn to hơn những lúc anh tu luyện thông thường.

“Chả lẽ hai người đó, ô, cái gì đây, đẹp quá, đây là khung cảnh đẹp nhất mình từng thấy trên đời, đẹp hơn cả thiên đường mà mình thấy trong mơ, đây là, giao thoa tinh tú, cực quang cực hạn?” Dạ Phong nhìn về phía Eim, đang tính để ý Hình Na thì đột nhiên giữa hai người có một màn sáng tỏa lên, hồn lực của hai người hòa lại, không, nó không phải chỉ là mỗi hồn lực.

Màn dung hợp kỹ chưa hoàn chỉnh của Hình Na và Eim làm Dạ Phong thần thò, quá đẹp, quá hoàn mỹ, không, nó còn trên cả hoàn mỹ, đây thậm chí nếu xưng là kiệt tác của thần cũng không có quá lời, thậm chí nó còn trên cao hơn nữa, nói thế nào nhỉ? một người học thức như anh lại không thể tìm một lời nào để tả cho vẻ đẹp của bầu trời lúc này!

Thần thò một lúc, anh chợt nhận ra ánh nhìn của Eim đang nhìn bản thân, có vẻ như cậu ta muốn nhắc anh điều gì đó, A, đúng rồi, hồn cốt, lúc này là thời khắc tốt nhất để hấp thụ nó!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 144: Hấp thu hồn cốt dễ dàng, Hình Na tỉnh dậy

Dạ Phong lập tức lôi ra hòn cốt chân trái mười vạn năm của con Tử Ma Voi, ngay tại lúc hiện tượng này đang diễn ra, cơ thể đang ở trạng thái tốt nhất, nếu bây giờ còn không hấp thu thì chỉ có kẻ ngu mới làm vậy thôi.

Đặt hai tay lên mảnh hồn cốt, nó có hình dạng của một mảnh xương đùi, kéo xuống dưới một ít của xương cẳng chân, độ dài vừa phải, nếu phóng to ra có lẽ là vừa bằng đùi anh, bình tĩnh chuyển di hồn lực bản thân vào trong mảnh hồn cốt, làm quen với con hồn cốt hồn lực.

Ngạc nhiên một điều là mảnh hồn cốt này cung cấp cho anh hồn lực một cách rất dễ dàng, nó có kiểu như không có oán niệm, hay là không dám oán niệm, cũng có thể là nó bị giết đến nỗi không còn có thể oán niệm?

Rốt cuộc là con Tử Ma Voi bị Eim tra tấn đến mức nào trước khi chết mà quá trình hấp thu hồn cốt lại đơn giản đến vậy? Nếu cậu ta mạnh đến vậy thì hồn lực của cậu ta mạnh đến nhường nào? Hồn đấu la? Phong hào đấu la? Siêu cấp đấu la hay thậm chí là cực hạn đấu la?

Phát hiện sự lơ đãng trong cặp mắt Dạ Phong, có vẻ như cậu ta lại tiếp tục suy nghĩ lung tung về sự tồn tại của mình, Eim tặng cậu một cặp mắt uy hiếp, chứa một chút tinh thần lực của tinh linh, làm cho não của Dạ Phong chấn một lát, cậu ta không thể không quay lại tập trung hấp thu hồn cốt.

Âm thanh và giai điệu của Hình Na và Eim vẫn cứ vang mãi, cho đến khi bài hát này lên đến đoạn cao trào, Hình Na dần mở mắt mình ra, cô vẫn cứ hát, cặp mắt màu nâu của cô cũng hóa thành màu lưu ly, đây là?

“Khung cảnh này, bầu trời này, giống hệt lúc ta thức tỉnh, lúc ta chính thức trở thành tinh linh tộc người thừa kế!” Hình Na vẫn còn mộng lung, chỉ trong một khoảnh khắc thôi, cặp mắt của cô trở thành màu lưu ly, không cần sự hỗ trợ của Alvis hay Eim, tự bản thân cô hình như cũng sở hữu một cặp mắt của loài hoa cao quý này.

Miệng khẽ đưa lên nhấp môi, lẩm nhẩm trong miệng về khung cảnh này, nó thật đẹp, tại trong trận chiến tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục, cô đã từng chứng kiến cảnh này một lần rồi, tuy nhiên khi đó chỉ có một màu xanh dương mà thôi, nó là minh chứng cho cô khi được các vị thần thừa nhận bản thân.

“Màu xanh lá này là ... Eim?” Hình Na cảm nhận được hồn lực đang quán lấy bản thân, một sự giao hòa, sự thân thuộc và cảm giác trân trọng bảo bọc này, cô chỉ từng thấy ở một người mà thôi, đó là Eim, cơ mà làm sao mà Eim lại có thể ở đây?

“Ừm?” Hai tay vẫn tiếp tục gảy đàn, trong khi giọng hát của hai người tạm dừng lại một lúc, Eim rất tử tế mà hỏi thăm Hình Na.

“Thật là người sao Eim, tại sao anh lại ở đây?” Hình Na dần tròn to mắt lên nhìn, cô hoàn toàn bất ngờ, lý do cô còn sống là nhờ anh sao? 10 phút, 10 giây, từng khoảnh khắc mà cô đã phải đem mạng sống của mình đánh cược, sự trợ giúp mà Alvis nói đến là Eim sao?

“Suýt” Đưa một tay lên miệng ra hiệu cho Hình Na bình tĩnh, anh liếc mắt chỉ cho Hình Na nhìn về phía Dạ Phong, cậu ta đang hấp thu hồn cốt một cách rất tập trung, có vẻ đã xong quá trình làm quen hồn lực giữa bản thân và mảnh hồn cốt.

Con Tử Ma Voi lúc này đã bị anh hành hạ đến nỗi thần hồn tan nát, vĩnh viễn câu diệt không thể tái sinh, không thể luân hồi, vì vậy nên tất nhiên mảnh hồn cốt này hấp thu rất dễ dàng, Dạ Phong sẽ có thể hấp thu hồn cốt mà không bị ai cản trở, mảnh hồn cốt mà mất đi linh hồn thì nó cũng chỉ giống như mảnh hồn cốt lâu năm thôi, thứ còn đọng lại chỉ là năng lượng và sự thăng hoa.

“Dạ Phong ca? Đang hấp thu hồn hoàn ư? Của con Tử Ma Voi lúc này?” Hình Na đặt ra câu hỏi, tầm nhìn của cô quả nhiên bị Eim dẫn đi tới phía Dạ Phong, xem ra quá trình hấp thu rất thông thuận, thật tốt, may quá, tất cả mọi người còn sống.

Lúc này Dạ Phong đang trong thời khắc quan trọng, giờ là lúc mối liên kết bền chặt giữa xương khớp bộ phận trong cơ thể anh sẽ tiếp nối với mảnh hồn cốt bên ngoài, dù nói là không có oán niệm, nhưng dung hợp với mười vạn năm hồn cốt cũng sẽ có một số khó khăn nhất định, nếu lơ là hoặc có một chút sơ sót thì có thể chết ngay lập tức.

“Ừm?” Đột nhiên cảm thấy trán mình có gì đó ẩm ẩm tựa vào, đưa mắt quay trở lại Eim thì Hình Na đột nhiên thấy cặp mắt màu lưu ly đang nhìn mình rất gần, trán của hai người sát lên nhau, Eim tựa đầu vào đầu cô.

Sống mũi hai đứa nhóc chạm vào nhau, cặp mắt của Hình Na thể hiện rõ trước mặt Eim, và ngược lại màu lưu ly của cậu cũng khắc sâu vào tâm trí cô, hơi thở nhồn nhột của cậu thổi vào trên mặt Hình Na, thật gần.

Làm một bà già có tâm trí gần 30 tuổi, lần đầu cô bị một đứa con trai tiếp cận gần đến như vậy, khôn thật, tim cô đập thật mạnh, ngoại trừ với Alvis ra, đây là lần thứ 2 Hình Na rối loạn cảm xúc vì một người khác, hơn nữa người này còn là con trai.

Hai má đỏ bừng lên, Hình Na bây giờ thật sự giống một đứa trẻ, không, phải nói là giống một cô gái mới lớn đang ở độ tuổi yêu đương thẹn thùng trước mặt bạn trai, cặp mắt cô long lanh như pha lê, hơi thở trên nên dồn dập vì hồi hộp, gần thế này rồi, liệu.. liệu cậu ta có ... làm gì cô không? (làm là làm gì?)

Nhìn chằm chằm vào Hình Na một chút, Eim chỉ đơn giản là muốn khắc sâu hơi thở của người con gái này vào trong tâm trí mình thôi, cơ mà nhìn Hình Na thẹn thùng anh cũng rất muốn chọc, cố ý giữ lâu khoảng cách này thật dài, cho đến khi hơi thở của cả hai rối loạn, mặt trở nên hơi hồng, chết tiệt, anh đi chọc cô mà tại sao chính bản thân anh cũng ngại chứ.

“Phụt, ha ha ha, được rồi, ca hát với nhau nhé?” Eim đột nhiên bật cười cho bớt căng thẳng, anh cố gắng lảng tránh vấn đề lúc này, đầu hủ của cô anh

cũng ăn nhiều rồi, tạm thời không cần ăn nữa.

Bị nụ cười tươi tắn của Eim làm cho tim cô không những không bình tĩnh lại, nó thậm chí còn đập nhịp loạn tùng xạc, chết rồi, làm sao giờ, cô không kiềm chế được cảm xúc nữa mất rồi, đưa một tay lên che mặt, cố gắng thở sâu cho bình tĩnh lại.

“U.. ừm, hát thôi nào” Hình Na cố gắng một lúc mới lấy lại bình tĩnh được, cô gật đầu với Eim, đã rất lâu rồi mà cô chưa được gặp lại anh, cô có rất nhiều muốn nói, rất nhiều điều muốn kể, như là về bang phái của cô, về thành quả của cô, về gia đình mới của bản thân và những người bạn đáng tin cậy.

Quá nhiều, quá nhiều điều để nói, mọi thứ không thể diễn đạt bằng lời, vậy nên cô sẽ đem mọi cảm xúc này hòa tan vào trong giai điệu của hai người bọn họ, gửi thứ xúc cảm này tới phía anh.

Bản hợp xướng lại một lần nữa vang lên, sự thăng hoa của cả bầu trời, khắp nơi những đóa hoa màu xanh dương và xanh lá đột nhiên nở ra khắp nơi, rung đưa theo chiều gió, những cánh hoa bay lượn khắp bầu trời như tô điểm thêm cho 2 người bọn họ, những tình linh huyền ảo đang ca hát.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Đồng hành, tìm kiếm Tôn Vũ đám người

Bài giao hưởng cứ thế vang mãi, cho đến khi cả vùng trời chuyển hết về tối, các vòng xoáy cực quang dần mờ nhạt dần, liên tục ca hát này giờ, hòng của Hình Na cũng khô hết rồi, vậy nên cả hai đành dừng lại nghỉ ngơi.

Phía bên Dạ Phong thì không có vấn đề gì đặc biệt xảy ra, cậu ta nhanh chóng hấp thu hoàn thành được mảnh hồn cốt của mình, vốn dĩ dưới bài ca của hai người thì hồn lực của anh đã vận chuyển một cách thông thuận hơn, trên hết mảnh hồn cốt lại không hề có oán niệm nên nếu anh mà còn không hấp thu được thì có lẽ anh nên kiếm khối đầu hủ đập đầu vào trong mà tự tử đi là vừa.

Tồn gần 3 -4 tiếng đồng hồ cho quá trình hấp thu, nói cách khác Hình Na cùng Eim cũng đã hát liên tục đến cho đến lúc Dạ Phong hấp thụ xong, một khoảng thời gian khá dài, Hình Na cổ họng khô hết, cô đành lấy bình nước trong túi trữ vật ra mà uống.

“Eim, anh sẽ ở đây bao lâu?” Hình Na vừa uống, vừa quay đầu lại phía Eim mà hỏi, có vẻ như Eim khá bận rộn, không biết liệu anh có ở đây được với cô lâu không, Hình Na bằng một khuôn mặt hơi buồn mà hỏi.

“Ừm, cũng không biết nữa, có lẽ mang mấy đũa ra ngoài thì anh cũng sẽ đi” Eim không đành lòng nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp của Hình Na, đặc biệt đây còn là người làm con tim anh rung động, thật sự thì anh không muốn đi, nhưng mà cơ thể anh không thể chịu đựng được.

“V.. vậy sao?” Hình Na cúi mặt xuống, mặc dù biết rõ là anh không thể ở với cô quá lâu nhưng khi nhận được đáp án thì cô vẫn không kiềm chế được cảm xúc, cô cảm thấy buồn a.

Eim khẽ gật đầu, đau ngắn hơn đau dài, không cuộc hội ngộ nào có thể kéo dài quá lâu, cơ thể anh sẽ không thể chịu đựng được, anh cũng rất muốn ở bên cạnh Hình Na, nhưng chỉ ít không phải lúc này.

“À, đúng rồi, em xin được phép giới thiệu, đây là học trưởng của em, Dạ Phong, cậu ấy là một khổng chế hệ hồn sư thiên tài đấy!” Hình Na cũng gắng kéo chủ đề sang hướng khác, không được, bầu không khí âm trầm quá, khó lắm mới có thể gặp lại Eim, không thể để tâm trạng như vậy được, cô cần phải vui lên, vui lên.

Đề ý thấy Dạ Phong vừa hấp thụ hồn cốt xong, có vẻ như anh đã nhận được một hồn kỹ khá mạnh mẽ nên trong Dạ Phong rất vui, thấy hai người con trai không quá hợp nhau, cũng không rất thân thiện.

Dạ Phong thì cô biết rồi, nếu là bạn của cô thì anh rất sẵn sàng giao tiếp làm quen, nhưng Eim thì ngược lại, là một tình linh cao quý, thậm chí là hoàng tộc trong giới tình linh, rất khó để bắt anh đi giao tiếp với loài người, tất nhiên là cô là một ngoại lệ, vì bản thân mang huyết mạch tình huyết của Alvis, đối với tình linh, cô là đồng loại, cơ mà không biết từ khi nào, một mối liên kết từ cô với Eim đang được hình thành, giống như liên kết giữa cô và Alvis, bọn họ? Mà thôi qua đi qua đi.

“Bọn anh đã làm quen với nhau lúc em còn đang bất tỉnh rồi, cơ mà chúng ta chào hỏi lại một lần đằng hoàng nhi, mình là Dạ Phong, 15 tuổi, làm một khổng chế hệ chiến hồn sư, hân hạnh làm quen” Dạ Phong rất thẳng thắn chào hỏi, dù biết đối phương là một tồn tại tầm cỡ phong hào đấu la, nhưng hình thái và chiều cao này, nói thế nào đi nữa thì Eim trong vẫn giống một cậu bé 14 15 tuổi như anh, với mái tóc màu vàng và đôi mắt màu lưu ly, cặp tai bị che đi nhờ phần tóc kéo dài. Eim đẹp đến nỗi mà con gái nhìn thấy anh còn tự xấu hổ.

“Xin chào, ta là Eim, hừm, là người thân của con nhỏ này, 15 tuổi, khổng chế hệ chiến hồn sư luôn nhé!” Eim cũng rất nể mặt Hình Na mà quay lại đáp lời Dạ Phong, thật là, có cần phải lờm anh ghê vậy không.

Rất tự nhiên Eim chém gió về số tuổi của mình, mà thực chất là bản thân anh cũng không rõ bản thân bao nhiêu tuổi, nói chung là thân hình này ước chừng 14 15 tuổi tầm đó, vậy nói đại như vậy đi cho đỡ phiền phức.

“Ờ” Hình Na trắng mắt nhìn Eim, quả nhiên, cả Eim và Alvis, hai người này ai cũng có thể nói dối mặt không đỏ, thờ không suyễn, thật là.

“Đứng rồi, Tiểu Na, chúng ta nên kiểm soát Tôn Vũ thôi, nói cho bọn họ biết rằng chúng ta vẫn còn an toàn, tiện thể kiểm luôn hồn hoàn thứ 5 cho cậu ta rồi thoát khỏi Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, hồi còn ở học viện hình như phía nội viện có thông báo gì đó” Dạ Phong lập tức nhớ lại về sự tồn tại của đám Tôn Vũ, với tính cách của bọn họ có lẽ giờ đang cố gắng tìm kiếm một vị lão sư tới đây giúp đỡ, để đỡ phiền phức thì họ cần kiểm tra đám Tôn Vũ sớm nhất có thể.

“Ừm, Eim, anh có thể bói một quẻ như Alvis để tìm ra vị trí của đồng bạn em không?” Hình Na gật đầu, cô lập tức quay lại hỏi Eim, có một đại tính linh như anh ở đây nếu mà không tận dụng thì phí quá, bởi vì những sự giống nhau đến bất ngờ của Eim và Alvis, nên Hình Na mặc định những gì Alvis biết thì Eim cũng biết, do đó cô lập tức hỏi Eim mà không hề nhận ra sự khác biệt này.

Ngạc nhiên một chút trước câu hỏi của Hình Na, chả lẽ cô bé nhỏ này nhận ra điều gì? Không, vẫn chưa nhận ra, từ cách nói anh có thể thấy đây chỉ là một hành động trong tiềm thức, nó không phải là sự suy đoán hay mô phỏng, vì vậy Eim cũng không xoáy sâu vào hỏi thêm.

“Ừm, để anh kiểm” Eim rất sáng khoái mà gật đầu, thuận theo suy nghĩ của Hình Na mà đưa tay bấm quẻ, một la bàn với khắp nơi là các chòm sao, đây là? 12 cung hoàng đạo? What the f*, tại sao thời kỳ của Đầu La Đại Lục, nơi mà chỉ có hồn lực vậy mà lại có kiến thức về mười hai cung hoàng đạo, đùa sao trời.

“Đây là?” Dạ Phong rất tò mò với tấm la bàn của Eim, ánh sáng màu vàng phát sáng lên cực hạn, một vòng tròn được triệu hồi, 12 ký hiệu tượng trưng cho 12 cung xuất hiện, một cái mũi tên được làm bằng ngọc thạch màu tím, nó xoay chuyển theo hồn lực của Eim mà quay vòng.

Vòng quay liên tục được thực hiện, giống kiểu quay xổ số kiến thiết vậy, đợi một chập thì cây kim dừng lại tại vị trí Libra, cung Thiên Bình, sự cân bằng, cân bằng? đối xứng?

“Phía kia” Eim nhanh chóng chỉ ra phương hướng của đám Tôn Vũ, anh thu hồi cái la bàn trở lại, còn 2 tên nhóc Hình Na và Dạ Phong trầm trở về cách phán đoán của Eim, quá ngẫu, quá nhanh và quá chuẩn.

Bói toàn nhờ 12 cung hoàng đạo, thật là thú vị, điều vừa rồi chứng minh, sức mạnh của tinh linh còn rất nhiều điều mà cô còn chưa biết, nếu đã có thể dựa vào 12 cung hoàng đạo để dự đoán tương lai, dự đoán phương hướng. Vậy không có lý do gì mà nó không thể sử dụng trong chiến đấu cả, một thuật toán ngắn hơn thực dụng hơn có thể ứng dụng trong chiến đấu tức thời, quá tuyệt.

Mặc cho dòng suy nghĩ trong đầu Hình Na cứ liên tục xuất hiện, đám Eim và Dạ Phong cứ chạy, đi theo phương hướng mà cái la bàn dẫn lối, họ liên tiếp băng qua hàng loạt cánh cây, con đường khá hẻo lánh và nhưng lại rất thông thuận? Đây là? Phương án lựa chọn tối ưu? Bởi vì các hồn thú sống tại khu vực trắc trở hay điều kiện khó khăn thường rất mạnh, hơn hết nó có thể làm giảm tốc độ chạy trốn của Tôn Vũ và Tiểu Linh đám người, vì vậy nên cách chạy trốn của đám nhóc này khá tốt, mặt khác, định hướng phương hướng và phạm vi di chuyển cũng không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Tìm thấy, gặp Vương Ngôn lão sư

Đám Hình Na liên tục chạy đi, trên đoạn đường đi hầu như không có một con hồn thú nào cả, bởi vì phương hướng mà bọn cô đang đi hướng tới phía bên ngoài của Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, theo sự phân chia thì càng ra ngoài hồn thú niên kỷ càng thấp, ngàn năm hồn thú còn bị đám Hình Na dọa sợ đi chứ nói gì trăm năm hay mười năm hồn thú, chưa kể đến còn một pho tượng sống sừng sững ở đây là Eim, có cậu ta thì mười vạn năm hồn thú cũng chưa chắc dám quấy rầy bọn họ.

Vì con đường khá thông thuận, tốn tầm 4 tiếng đồng hồ là có thể nhìn thấy bóng dáng của đám Tôn Vũ, bọn họ đang nghỉ mệt tại một gốc cây, đồ cắm trại và phương thức phòng thủ khá tốt, hơn nữa bên trong họ còn có một người không thuộc về đội hình ban đầu, người đó là? Vương Ngôn lão sư?

“Người đó là?” Dạ Phong cau mày suy nghĩ, ban đầu anh chưa nhận ra và có một chút sự đề phòng khi nhìn từ xa, tất nhiên là khi đến càng gần anh càng cảm thấy khí tức này rất quen thuộc, là một học viên của Sư Lai Khắc học viện, trước khi tiến nhập nội viện anh cũng từng học qua ông, Vương Ngôn lão sư.

Không quá ngạc nhiên khi nhìn thấy đám Tôn Vũ nghỉ ngơi, dù sao thì họ đều bị tổn thương khá nặng, trong nhóm lại còn có Dạ Vũ kiệt sức chưa tỉnh dậy, việc di chuyển đảm bảo sẽ khó khăn hơn rất nhiều, nhưng có thể trong thời gian ngắn như vậy tiến tới đây, phải nói là bản lĩnh tại rừng rậm của đám nhóc này có nâng cao, còn nhớ hồi đầu vào Tinh Đầu Đại Sâm Lâm một đám nhóc loay hoay không biết làm gì, quả nhiên hoạt động nhóm chính là một trong các cách gia tăng kinh nghiệm nhanh nhất nhĩ?

Điều đáng bất ngờ ở đây là Vương Ngôn lão sư, nếu không nhầm thì giờ này ông phải ở trong học viện lo cho vấn đề trao đổi học viên chứ?

Trước khi Dạ Phong rời khỏi học viện đi vào Tinh Đầu với đám Hình Na, anh đã có quan sát một chút tin tức và tình hình trong trường, vì vậy nên khi để đám Tôn Vũ rời đi, thật sự là anh chẳng có một chút niềm tin nào về việc may mắn gặp được một cường giả của trường tới cứu, thế mà bất ngờ Vương Ngôn lại ở đây.

“Người quen?” Eim thu hồi cặp mắt của mình, hóa giải chỉ dẫn của la bàn 12 chòm tinh tú mà nhìn về phía đám nhóc đang nghỉ ngơi, họ là đồng bạn mới của Hình Na? Hừm, tuy còn hơi yếu kém nhưng vì có lợi thế là tuổi tác, chí ít thì cũng không tệ, có thể coi là thiên tài trong nhân loại đi.

“Ừm, đây là đồng đội của em” Hình Na vui mừng khi gặp lại mọi người, ai cũng an toàn, thật tốt quá, cô hoàn toàn không quan tâm đến sự có mặt của Vương Ngôn lẫn sự đánh giá của Eim tới các bạn của mình, thứ nhất, họ không có lý do gì để làm hại nhau, thứ 2, cô không cảm nhận được bất cứ sự bất thường hay cảm giác nguy cơ nào hết, vậy nên, muốn tìm hiểu rõ sự tình thì cứ bình tĩnh hỏi là ra, không cần vội.

“Tiểu Na, Vương Ngôn lão sư ở đây?” Dạ Phong nói về nghi vấn của mình với Hình Na, anh vẫn còn hơi thắc mắc, chả lẽ nhà trường có vấn đề gì sao, tại sao một lão sư trong trường như Vương Ngôn lại ở một nơi trong đây.

“Em không biết, nhưng mà tạm thời chúng ta đi gặp mọi người đã” Hình Na lắc đầu, cô không suy nghĩ nhiều, địch tới thì ta ngăn thôi, thậm chí Vương Ngôn cũng không thể coi là địch, sự xuất hiện của ông khá là vô ích, cho dù ông có xuất hiện thì với hồn lực tầm cỡ hồn thánh hay hồn đầu la gì đó của ông cũng không thể cứu đám Hình Na khỏi mười vạn năm hồn thú được.

Có lẽ cũng là vì lý do đó mà đám nhóc này cũng không vội thúc dục Vương Ngôn cứu đám bọn cô, vì họ đều biết bản thân ông còn chưa đủ sức mạnh to lớn đến vậy!

“Tiểu Na, có khí tức cường giả đang đến, Phong hào đầu la, tận 3 người” “Eim nhanh chóng nói cho Hình Na biết về tình hình hiện tại, họ là địch hay là thù? đến từ phía thế giới loài người đã là vượt tầm kiểm soát của Eim, anh vốn chỉ luôn sống bên trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nên tình hình bên ngoài anh không rõ lắm.

“Đến từ đâu?” Hình Na lập tức đặt câu hỏi, rất có khả năng là Vương Ngôn lão sư đã liên lạc với các lão sư khác tiến tới, tuy tốn thời gian nhưng có vẻ sự tồn tại của hai thiên tài Dạ Phong và Hình Na cũng có một tầm quan trọng khá lớn đối với học viện, phải tới 3 Phong hào đầu la chỉ để đi cứu 2 học viên, quả là thù bất lớn.

“Từ phía thế giới loài người, hướng này” Eim chỉ tay ra về phía học viện Sử Lai Khắc mà nói, nơi đây cách học viện cũng không quá xa, tầm 30 đến 35 cây ước chừng, nếu Phong hào đầu la mà phóng toàn lực ắt có thể đuổi kịp vào lúc 2 hoặc 3 giờ đêm, nhưng ước chừng họ chỉ có thể đến vào sáng hôm sau thôi.

“Vậy rất có thể là lão sư của học viện tới cứu chúng ta, nhanh chóng nhập bọn và giải thích cho bọn họ thôi, đừng mắc công các lão sư tới đây” Dạ Phong nhìn về phía bầu trời tối om, giờ chắc cũng ước chừng 12 giờ đêm rồi, từ lúc anh hấp thu xong hồn cốt thì hồn lực của bản thân có một sự thăng hoa về chất, bây giờ anh cảm thấy rất mạnh mẽ.

Đưa ra đề nghị nhập bọn, tất nhiên là ngoại trừ Eim có chút bài xích ra thì Hình Na rất thoải mái mà nhanh chóng đồng ý, thấy vậy Eim cũng lập tức xóa bỏ nghiềm ân hồi thổ của đám bọn họ, khí tức tỏa ra làm cho đám Tôn Vũ lập tức chú ý.

“Là ai?” Vương Ngôn là người đầu tiên phát hiện, ông gào lên, làm một vị lão sư cũng là trụ cột tinh thần tạm thời của đám trẻ này, ông cần phải bảo vệ bọn nó trước những nguy hiểm, mặc dù đây chỉ là khu vực phía ngoài, nhưng vì an toàn, ai biết được lỡ may đâu ra có con vạn năm hồn thú chui ra, thậm chí là mười vạn năm hồn thú, bọn họ bốc cứt ăn hết à?

“Là bọn em, lão sư!” Dạ Phong đứng ra chào hỏi, phát hiện khuôn mặt đề phòng của Vương Ngôn, anh đành phải bắt đầu đi bước ra ngoài, đưa hai tay lên cao như tội phạm bị cảnh sát bắt gian tại trận.

“Dạ Phong?” Vương Ngôn ngạc nhiên, không phải hai đứa nhóc này bị mười vạn năm hồn thú truy sát sao, làm sao lại có thể xuất hiện ở đây mà không bị một chút tổn thương? À không, các vết rách chỗ áo quần này, đó đều là dấu tích của các vết thương lớn và sâu, nhưng sự thật là da của thằng nhóc này hoàn toàn bình thường, khỏe mạnh là đằng khác! Chả lẽ bọn nó thật sự may mắn trốn khỏi mười vạn năm hồn thú rồi lại còn ăn được trân dược hiếm có hồi thương tích? Làm quái gì có vụ này!

“Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Còn Hình Na đâu?” Vương Ngôn giữ nguyên tư thế một lúc, dùng hồn lực xác định đối phương chính xác là con người và Dạ Phong, ông mới dám từ từ hạ xuống độ cảnh giác mà hỏi Dạ Phong.

“Ừm, chuyện này nói ra dài lắm, có thể cho bọn em vào trong trước được không?” Hình Na từ bên ngoài bước vào, một cô gái tóc nâu với bộ đồ khá bản, áo quần có nhiều vết rách, bên cạnh cô là một cậu bé mái tóc vàng sở hữu cặp mắt màu lưu ly, thật xinh đẹp, so với Vương Đông thì cậu bé này hoàn toàn là đẳng cấp cao hơn một bậc, thật là tạo hóa trời ban, không những đẹp mà còn rất quý phái.

“Cậu nhóc này là?” Vương Ngôn tò mò hỏi Hình Na, ông cũng rất mừng vì gặp lại Hình Na, thứ ông muốn biết hiện tại chỉ là sự xuất hiện của Eim thôi.

“Ừm, đây là anh trai em, Hình Tĩnh, anh đã cứu em lúc gặp nguy hiểm mười vạn năm hồn thú” Hình Na không một chút do dự nào mà chém gió như chém bão, đặt cho Eim một cái tên giả và dựng lên một câu chuyện giả.

“Anh trai?” Vương Ngôn hoàn toàn bất ngờ, Dạ Phong cũng đồ mò hỏi hột, còn Eim thì nhìn Hình Na một cách bắt đầu dĩ, haiz, thật là, mà kệ đi, nhỏ vui là được.

Chương 147: Tình hình Sử Lai Khắc, Hội tụ, Khóc

Đám Hình Na rất nhanh được Vương Ngôn dẫn vào bên trong, qua cuộc nói chuyện vừa rồi thì tình hình cơ bản ông nắm sơ được, nói chung là anh trai của Hình Na là Hình Tĩnh đã đến và cứu hai đứa khỏi con mười vạn năm hồn thú, tuy nhiên, một thằng nhóc nhìn mới tầm 14 15 tuổi không khác gì mới so với Dạ Phong lại có năng lực gì mà lại có thể đánh đuổi mười vạn năm hồn thú?

“Lão sư đại nhân, ngài tò mò về ta?” Eim thú vị nhìn phản ứng của tên nhân loại loài người này, tuy không có thiên phú quá cao về tu luyện hồn lực, tuy nhiên khả năng quan sát và phán đoán có chút phù hợp với phong cách làm việc của anh, nó cũng khá giống với Dạ Phong, hai người này hẳn đều là những tướng quân tài ba có thể chỉ huy quân đội một cách tài tình trên chiến trường.

“Hề, à, ừm, Hình Tĩnh tiểu đệ, cậu là?” Vương Ngôn cũng không biết phải nói sao, tâm tư của ông bị cậu nhóc này chọc thủng rất nhanh và đơn giản, dứt khoát mà không có một chút dơ bẩn hay lảng tránh. Đột ngột bị một người trông như nhỏ hơn mình nói với một câu dạng nghi vấn, không hiểu làm sao, ông cảm thấy câu hỏi này đang được đặt ra giữa một tiền bối và một tiểu bối, và bối cảnh ở đây thì cái kẻ tiểu bối đó chính là ông, thật kỳ quặc và ngược đời.

“Ha ha, ừm, ta là Hình Tĩnh, cho vậy đi, nói chung là...” Eim cười cười nói chuyện với Vương Ngôn, câu nói của cậu khá là ngả ngón nhưng lại bí hiểm, từ cơ thể phát ra uy áp của một đế hoàng phía rừng sâu, cảm nhận bị đè bẹp và nghiền nát lan ra khắp mọi nơi.

Chỉ trong một chốc lát, cảm giác tử vong đột nhiên lan khắp cơ thể ông, Vương Ngôn rung mình nhìn cậu bé, lúc này là? Uy áp? Chỉ một chút như vậy, chỉ là một khoảnh khắc bé nhỏ đó thôi mà có thể làm ông cảm thấy đang cận kề trước cánh cửa tử vong vậy, toàn bộ da gà của ông nổi lên, trán ứa mồ hôi lạnh như băng, thân nhiệt đột nhiên hạ xuống rất thấp, thậm chí bản thân ông còn chưa kịp định hình mà sử dụng võ hồn cũng như triệu hồi hồn hoàn của mình ra, thật đáng sợ.

Đứng hình trước màn giới thiệu đầy “thân thiện” của Eim, có vẻ như anh ta muốn đánh một đòn tâm lý đến vị lão sư này, dù sao thì thay vì để ông ta suy nghĩ bậy bạ, đưa ông ta một cái đáp án như có như không, tuy không nói một cách rõ rệt nhưng ít hăn ai cũng hiểu được, rằng cậu không hề đơn giản, và hai đứa nhóc này là cậu một tay cứu ra, vậy là được rồi đúng không?

“Ngài hiểu chứ? Lão sư?” Eim rất thú vị mà quan sát chuyển biến cảm xúc của Vương Ngôn, anh là anh chỉ thích nói chuyện với người thông minh thôi.

“À, ừm, mấy đứa bình an là tốt rồi, chúng ta mau chóng vào trong thôi, trời đã tối lắm rồi, đám Tôn Vũ nhớ mấy đứa lắm đấy!” Quả nhiên đều là cáo già với nhau, thông qua phán đoán hành động của Eim, Vương Ngôn lập tức đưa ra lựa chọn chính xác, một cường giả đã mạnh đến mức ông còn không thể làm gì, thậm chí là phản kháng cũng không được khi đứng trước Eim, vậy thì ông có quyền gì mà đòi một tư thế ngang hàng mà nói chuyện với cậu ta?

Thay vì vậy, bởi vì Eim tự nhận mình là anh trai của Hình Na, Hình Tĩnh danh xưng, hơn nữa đám Dạ Phong cũng không có dị nghị hay biểu hiện bất thường nào, ngược lại bọn họ lại còn khá thân thiết với nhau, như vậy chứng tỏ Eim là bạn chứ không phải địch, chỉ ít tạm thời là vậy.

“À đúng rồi lão sư, lúc này em có nhận thấy ba nguồn hồn lực cực mạnh đang đến đây, là các lão sư cường giả sao?” Vừa bước vào vừa nói chuyện, Dạ Phong thay mặt cả nhóm mở đầu cuộc nói chuyện về vấn đề lão sư học viện tham nhập vào Tinh Đấu Sâm Lâm.

Hơi ngừng lại một chút, có vẻ như Vương Ngôn ngạc nhiên khi đám Hình Na thậm chí còn có thể nhận ra được có người đang đến, thậm chí bọn họ còn phân biệt được là có bao nhiêu người đang đến, thật đáng sợ nha, ông mới chỉ vừa báo tin cho các lão sư lúc này thôi mà.

“Ừm, đúng rồi đấy, vì nghe nói 2 đứa các trò gặp phải nguy hiểm, đang đúng lúc ta đang tuần tra khu vực này thì gặp phải nhóm Tiêu Linh Tôn Vũ, nếu không phải gặp đám nhóc đó ta còn không biết các học viên quan trọng của nội viện đang gặp phải tình trạng sinh mạng đe dọa đâu!” Vương Ngôn nói ra về sự tình cờ này, việc ông gặp phải nhóm Tôn Vũ đến chính bản thân ông cũng phải bất ngờ cơ mà!

“Tuần tra, bộ học viện có chuyện gì sao ạ?” Hình Na nhanh chóng bắt được trọng tâm, tuần tra? Không ngờ một lão sư như Vương Ngôn còn phải bị điều động đích thân đi xâm nhập và Tinh Đấu Đại Sâm Lâm luôn cơ đấy, rốt cuộc là có vấn đề gì mà phải tuần tra gắt gao như vậy?

“À, có một số người từ Nhật Nguyệt đế quốc đến trao đổi thôi đó mà!” Vương Ngôn nói ra về tình trạng của học viện hiện tại, hình như là đến đòi sự công bằng hay cái gì đó tương tự, vấn đề này đã điều động khá nhiều cường giả mạnh mẽ, toàn bộ hồn đạo và hồn sư viện đều bị làm rối loạn, thậm chí Mục Lão còn phải đích thân ra sân.

“Hửm? Trước đó có sự kiện gì nữa không?” Eim rất tỉnh và đẹp trai, cậu chen vào hỏi về vấn đề trước cả Nhật Nguyệt đế quốc đến Sử Lai Khắc.

“Ừm, Hình Tĩnh tiểu đệ à...” Có vẻ không tiện trả lời lắm, Vương Ngôn hơi dừng lại, nhưng ông không lập tức từ chối, đây rất có thể là cường giả bảo hộ Hình Na, một vị cực hạn đấu la hay siêu cấp đấu la chẳng hạn, nói chung là không nên làm bừa.

“Anh cảm nhận được gì sao, anh trai ~” Hình Na tỏ vẻ tình nghịch, từ hồi thấy Dạ Vũ và Dạ Phong xưng hô đại ca và muội muội, cô cũng rất muốn có một người anh trai a, thật tội nghiệp cho Eim khi bị Hình Na đem vào Brother zone tạm thời trong vòng mấy ngày.

“Ờ ờ, không có gì, chỉ là thấy có sự giao động hồn lực tại phía học viện mấy đứa thôi, có lẽ là có đánh nhau trước đó 1 hay 2 ngày, trong đó có một hồn lực khá là quen thuộc, Hoàng Kim Thánh Long, nói chung thì hai hồn sư đó cũng không liên quan tới anh, chỉ là hơi tò mò mà thôi” Eim nhún nhún mày nhìn Hình Na, bộ cô rất thích đùa kiểu này sao?

“Chuyện này, à thôi, để thầy đánh thức đám Tôn Vũ dậy, bọn nhóc đã quá mệt nên ngủ thiếp đi hết rồi, đó là lý do vì sao thầy canh chừng ở đây” Vương Ngôn đồ mờ hồ với câu nói của Eim, ông không ngờ cậu ta biết được nhiều như vậy, từ một vị trí khá xa mà còn có thể cảm nhận được hồn lực của Mục Lão, thật khủng khiếp, hơn nữa từ thái độ thờ ở đó, có vẻ Hoàng Kim Thánh Long cậu ta cũng đã từng gặp qua, hơn nữa còn không có đem nó quá là quan trọng trong mắt mình.

Ráng kéo chủ đề theo hướng khác, dẫn đám Hình Na vào trong trại, đập thức Tôn Vũ và Tiêu Linh dậy, phía bên cạnh có Dạ Vũ và Đình Bảo đang ngủ, khóe mắt của Dạ Vũ vẫn còn đỏ hoe, chắc là lúc thức dậy cô nghe tin anh trai mình và Hình Na có khả năng gặp nguy cơ tử vong cao, ắt hẳn cô đã rất shock.

Tội nghiệp hơn là Đình Bảo, cơ thể anh vốn đã rất mệt mỏi, nhưng những vết cào cấu trên thân thể của anh có vẻ như là do Dạ Vũ gây ra, vì mang Dạ Vũ rời khỏi đây, chắc cậu cũng tổn sức không nhỏ, thậm chí là phải đóng vai người xấu, thật là.

“Vất vả rồi, mọi người” Âm thanh của Hình Na và Dạ Phong vang lên, Vương Ngôn và Eim chỉ đứng ở phía xa quan sát, đám Tôn Vũ lúc đầu còn không quá có sức để phản ứng lại các yếu tố bên ngoài, nhưng nghe được giọng nói của hai người, họ lập tức mở căng mắt ra, có vẻ đến tận trong mơ bọn họ vẫn mong muốn được gặp lại Dạ Vũ, nước mắt không tự chủ tuôn trào, đến cả một đứa con trai như Tôn Vũ hay Dạ Phong đều không nhịn được mà rơm rớm nước mắt, chứ không nói gì Tiêu Linh.

Dần dần thì Dạ Vũ và Đình Bảo đều tỉnh dậy, tất cả mọi người đều có rất nhiều điều muốn nói, nhưng trước hết, điều đầu tiên họ làm lại là khóc, khóc điên cuồng, gào khóc để xả hết mọi nỗi áp lực mà bờ vai những đứa trẻ bé nhỏ này đang phải gánh vác lấy, khi được buông lỏng lại rồi thì họ lại tiếp tục ngất đi..

“Oa huhuhu huhuu ỉnh Naaa, Ạ Ong, Hỉnh Naaa, Dạ Phon caaaa, hức hức” Âm thanh khóc đến nhức cả lỗ tai, mọi người dùng sức mà khóc, từng đợt ngắt quãng gọi tên, cảm giác được gặp lại mọi người sau khi vượt qua cánh cửa sinh tử, thật là con mẹ nó thoải mái a.

Cho đến khi khóc hết sức lực, giải bày mọi thứ, tất cả đều chìm vào giấc ngủ, “Thật là..” Hình Na xoa đầu đám trẻ, bản thân cô cũng bị cảm xúc này làm cảm động, nước mắt có chút lên men rồi, chết tiệt, aaa, cô cũng muốn khóc quá.

“Khóc đi..” Eim ở phía sau vỗ lưng Hình Na, đón lại câu nói của anh là một thân hình xa vào lòng bản thân, anh cảm thấy ngực ướt át, thờ dài, đôi mắt cũng chiều mà xoa đầu Hình Na.

Mọi người cứ thế nằm ngủ một giấc thật thoải mái, cho đến khi trăng đi chuyển, mặt trời lên ngôi, một ngày mới đang chào đón bọn họ, vứt bỏ hết mọi thứ phiền não ở phía sau, họ cần tiến bước vào ngày mai và tương lai xa hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Giải bày cảm xúc, 3 vị Phong hào đấu la

Cho đến khi màn đêm rời đi, bầu trời lại hừng sáng, đám nhóc Tôn Vũ cũng dần thức dậy sau màn đêm, khóe mắt của bọn trẻ này vẫn còn đỏ hoe, xem ra hôm qua bọn họ đã khóc rất nhiều.

“Tiêu Naaaa, Dạ Phong caaaa” Dạ Vũ và Tiêu Linh là hai người con gái, họ có thể bộc lộ cảm xúc rõ hơn, dứt khoát hơn so với hai người con trai là Tôn Vũ và Đình Bảo

Dù sao thì hai đứa con trai mà vừa khóc vừa lao vào ôm nhau cảm giác vẫn cứ rợn rợn sao ấy, nói chung bày tỏ cảm xúc thì cứ để mấy đứa con gái thể hiện thôi, đáng may rầu may ông thì cứ đứng một bên quan sát là được.

“Hức hức, tiểu Na, mình cứ tưởng là cậu đã ...” Tiêu Linh gào khóc, không biết lúc cô nhận ra phía sau bọn họ đã không có Hình Na và Dạ Phong thì cô cảm thấy suy sụp thế nào đâu, lúc đó cô đã mất đi khả năng khống chế cảm xúc của mình, cô còn lỡ tay tát Đình Bảo, mặc dù lúc đó cô đã xin lỗi và Đình Bảo đã bỏ qua, tuy nhiên trong lòng cô vẫn còn sự áy náy.

Nếu không phải lúc ấy bỏ trốn Tôn Vũ gào cô, nói không chừng lúc đó cô thật sự lên con lao về phía Hình Na mà chạy thật sự.

Thứ đáng sợ phải là cái đằng sau, lúc mà Dạ Vũ thức tỉnh mới là kinh hồn, cũng may là có Đình Bảo da dày thịt béo cản lại, hơn nữa lúc đầu Dạ Vũ còn bất tỉnh, chưa cử động được nên họ đã đi được một khoảng khá xa.

Không ai ngờ rằng một cô gái bình tĩnh và im lặng như Dạ Vũ lên con lại đáng sợ đến vậy, khi nghe tin Dạ Phong ca và Hình Na quyết tâm dùng thân mình bảo vệ bọn họ thoát khỏi con mười vạn năm hồn thú Tử Ma Voi, cô đã điên cuồng muốn lao lại phía bọn họ.

Thứ nhất là bọn họ đã đi được một khoảng khá xa, thứ hai là có mọi người khuyên ngăn nên Dạ Vũ cuối cùng sau khi nổi điên đến kiệt sức, Đình Bảo mới tiếp tục bế cô bỏ trốn tiếp.

“Tiểu Bảo, cảm ơn em” Dạ Phong chân thành cảm ơn Đình Bảo, nhìn những vết thương mới toanh trên thân thể của cậu ta, anh thừa sức biết đó là những vết tích do Dạ Vũ gây ra khi nổi điên, trước đây cô cũng từng như vậy một lần, chỉ một lần, khi biết tin rằng mẹ của bọn họ ...

“Không có gì, dù sao thì Tiểu Vũ cũng rất quan trọng với em” Đình Bảo nói thẳng với Dạ Phong, cũng không có vấn đề gì to lớn, mấy vết thương nhỏ thôi mà, ai tu luyện đến mức này chả phải chịu qua đau khổ khó khăn gian nan, coi như cho Dạ Vũ cầm dao đâm chết cậu cũng không nhón, dù sao thì mạng sống này cũng là bọn họ cứu ra, coi như trả lại cho mọi người đi.

“Xin lỗi” Dạ Phong lại gần xoa đầu Đình Bảo, cậu nhóc này, thật là.

Đứng ở phía một bên ở cạnh Hình Na, Dạ Vũ cũng đang đưa cặp mắt nhìn về phía Đình Bảo, cô biết rằng hành động động của mình lúc trước rất vô lý, thậm chí một người bình tĩnh như cô cũng có thể phát điên đến mức đó, các vết thương trên da trên tay, những đường máu chảy ra, tuy có băng bó sơ sài để giảm bớt mùi máu, nhưng vì thời gian cấp tốc, Đình Bảo chịu đựng những con đau da thịt đó mà mang cô đi bất chấp tất cả.

Lúc này cô cảm thấy tội lỗi vô cùng, cô cảm thấy có lỗi với mọi người, trong tình huống như vậy mà cô lại không thể khống chế cảm xúc của mình, thậm chí còn làm tổn thương Đình Bảo, cô rất muốn xin lỗi nhưng liệu có thể không?

“Đi đi!” Đứng ở bên cạnh cô, Tiêu Linh và Hình Na cười hiền hòa mà nhìn vào Dạ Vũ, bọn cô đều biết Dạ Vũ là một cô bé tốt, cho nên chắc chắn Đình Bảo sẽ không vì một sự việc nhỏ vậy mà giận cô đâu, vì thế nếu có lời gì muốn nói, hãy cứ nói đi, cậu ta sẽ nghe hết mọi thứ mà cô kể cho coi.

“Mọi người ...” Dạ Vũ quay lại nhìn Hình Na và Tiêu Linh, cặp mắt cô long lanh như sắp chảy ra nước, cô cảm thấy cảm động khi có những người bạn như thế này, sẵn sàng hi sinh mạng sống vì nhau, luôn thấu hiểu và đồng cảm cho nhau, có một gia đình như vậy, cô còn tiếc nuối gì nữa chứ.

“Đi thôi, tiểu Linh” Một bàn tay từ phía sau đẩy Dạ Vũ tới hướng của Đình Bảo, hãy đi nói lời xin lỗi và cảm ơn đi, Tôn Vũ không biết từ khi nào ở phía sau, anh giúp Dạ Vũ một tay để bước tiếp thôi mà.

Được đẩy ra xa, vài bước đi lúc đầu không tự chủ mà tiến tới hướng Đình Bảo, nhưng cô không quay đầu lại, vì cô biết mọi người sẽ luôn tin tưởng bản thân, đến gần phía Dạ Phong ca và Đình Bảo, cô bước lại một cách chậm rãi, nhưng rất đều.

“Đình Bảo, mọi chuyện phía sau em tự giải quyết nhé” Dạ Phong cười tươi nhe hàm răng ra, đưa em gái ngu xuẩn này, nếu có cậu ta bảo vệ, chắc sẽ ổn thôi.

Dạ Phong xoay người tạm rời đi, để lại sân khấu cho hai đứa trẻ thoải mái tâm sự, còn anh thì hướng về phía đám Hình Na tỏ vẻ đại công cáo thành, lúc này bọn họ chỉ cần ngồi xem kịch thôi.

“Tiểu Bảo, chúng ta ra kia nói chuyện một tý được không?” Có vẻ như đọc được tiếng lòng của đám sói ở phía sau, tất nhiên Dạ Vũ sẽ không cho bọn họ có một màn kịch hay để xem diễn đâu, coi như có cái gì xảy ra cũng chỉ để 2 người bọn cô biết thôi, hừ hừ.

“Ừm” Đình Bảo cười thật tươi, nhìn thấy Dạ Vũ có thể bình tĩnh trở lại, lòng anh cảm thấy trở nên ấm áp, thật là, có vẻ anh có hơi đại gái rồi đấy, vết thương trên cơ thể vì nhúc nhích nên có xu hướng vỡ ra, nỗi đau truyền tới đại não làm anh không khỏi nhíu mày lại một chút.

Nhận thấy Đình Bảo đang chịu đựng nỗi đau, cô lập tức kéo cậu đi ra một bên, hai người chui vào lều của Đình Bảo, còn làm gì thì đám nhóc phía ngoài không tài nào biết được rồi.

“Ây khốn nạn, tại sao có gì không làm bên ngoài luôn, lén lén lút lút, thật là làm lòng người hiếu kỳ quá, phải không tiểu Linh” Tôn Vũ lòng ngứa như kiến cắn, chết thật, anh muốn xem hai đứa nhóc đó bày tỏ tình cảm ái ái ân ân quá.

“Ồi, đừng có hóng bậy, hai người đó có làm gì cũng không liên quan tới anh đâu Tôn Vũ, phải không ca ~” Hình Na thoải mái chọt chọt Tôn Vũ, sau đó bằng một giọng nũng nịu nói với Eim.

“Không, thật ra thì anh cũng khá quan tâm đấy” Eim rất tập trung dùng cặp mắt mình quan sát bên trong lều, anh cũng rất muốn biết hai con người thể hiện cảm xúc với nhau thế nào, để anh còn học tập và ứng dụng với Hình Na chứ.

“Ồi, anh nữa sao?” Hình Na đầy hắc tuyến nhìn Eim.

“Tiểu Na, anh chàng này là?” Bây giờ mới để ý. Trong nhóm bọn họ đột nhiên lòi ra thêm một người nữa, hơn nữa Hình Na lại gọi cậu ta là ca, nói vậy đây là anh trai của Hình Na sao?

“À, đây là ...” Đang tính trả lời đám Tôn Vũ, đột nhiên Eim ngẩng đầu lên trời, thấy vậy Hình Na cũng lập tức phóng thích tinh linh lực và tinh linh nhãn quan sát.

“Đến rồi đây!” Eim cười thú vị nhìn về phía bầu trời.

“Ừm, 1, 2, 3, quả nhiên là 3 người, trong đó có một người có hồn lực khá quen thuộc, có vẻ là Huyền Lão, còn lại hai người còn lại thì không rõ lắm” Hình Na cũng cười với Eim, không ngờ một lần thật sự có 3 Phong hào đầu la đến một lúc luôn, có lẽ họ đều ở gần đây nên tiện thể đến một lần.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Lân Long sánh vai, Eim chào hỏi

“Ai, ai đến cơ? Huyền Lão ư???” Đám Tôn Vũ ngạc nhiên khi nghe thấy Hình Na nói, không ngờ Vương Ngôn lão sư lại có thể gọi tới cả Huyền Lão, thật sự là rất bất ngờ đó a.

Tất cả mọi người tập trung tầm mắt của mình tại Vương Ngôn làm ông hơi ngại ngùng, ầy da, đừng nhìn ta như vậy a, cũng chỉ là tại vì những vị Phong hào đầu la ở gần đây mà có khả năng chống chọi với mười vạn năm hồn thú có Huyền Lão nên mới tiện thể nhờ ngài ấy qua đây thôi đó mà!

“Vương lão sư trâu bò quá!” Tôn Vũ là người đầu tiên dẫn đầu vuốt mõng ngựa, không ngờ vì cứu bọn họ mà đến cả Huyền Lão đều phải xuất thân, ghé vật.

“Ừm, ừm” Tiêu Linh cũng không kém phần trẻ trâu, làm cho Dạ Phong, Hình Na và Eim ở bên cạnh đầy hắc tuyến, chỉ là Phong hào đầu la thôi mà, hơn nữa đó còn là lão sư của bọn họ, ở học viện tìm tỳ cơ hội là có thể thấy thôi a, cần gì phản ứng như vậy không.

Cả đám đứng đợi 3 vị Phong hào đầu la đang tới, trong lúc chờ đợi, Hình Na lập tức tò mò về 2 người Tiêu Linh và Tôn Vũ, nghe nói lúc cô ngắt đi hai người họ đã thành công sử dụng Võ hồn dung hợp kỹ.

“Tôn Vũ ca, Tiêu Linh, hai người đã thành công sử dụng dung hợp kỹ sao?” Hình Na đột nhiên quay mặt sang hỏi.

“À, ừm, không biết lý do tại sao, nhưng khi đó anh cảm thấy hồn lực của mình và hồn lực của Tiêu Linh đột nhiên có thể hòa thành một, hai ngọn lửa của bọn anh như thể là một phần của nhau, xúc tiến để đẩy nhau lên một mức độ thăng hoa mới” Tôn Vũ thấy Hình Na hỏi về dung hợp kỹ của bọn họ, anh rất hào hứng kể lại cảm giác khi đó.

“Thế còn tiêu Linh, cậu có cảm giác thế nào?” Hình Na xoay người sang hỏi Tiêu Linh, dung hợp kỹ xuất phát là từ bản chất của cả hai, nếu muốn hiểu rõ hơn về dung hợp kỹ thì cô cần tìm hiểu về cảm nhận của hai người.

“À, thì là...” Tiêu Linh cảm thấy hơi xấu hổ khi nói về lúc đó, mặt cô hơi đỏ một chút, cứ nhớ tới cái cảnh lúc đó thì, ầy da.

“Thì là sao?” Thấy Tiêu Linh ấp úng, không chỉ mỗi Hình Na tò mò, cả Dạ Phong, Tôn Vũ và Eim đều thấy hứng thú, mấy chuyện tình trường thế này không tò sao được?

Đến cả Vương Ngôn đứng ở phía ngoài cũng lập tức chui vào hóng hớt, trời ạ, Võ hồn dung hợp kỹ? lại có thêm một cặp có thể sử dụng võ hồn dung hợp kỹ sao? Đùa nhau hả trời, nhóm của Hoắc Vũ Hạo là thiên tài, vậy nhóm của Hình Na cũng là một đám quái thai không kém cạnh gì rồi.

“Cái gì, cái gì, dung hợp kỹ, giữa Tôn Vũ và Tiêu Linh trò ư? thiệt vậy không?” Vương Ngôn hưng phấn lao vào vòng chơi của tụi nhỏ, tin tức này mới à nha, cần khai thác.

“Thì là, lúc đó mình có cảm giác an toàn, kiểu như có thể dựa vào Tôn Vũ ca, cảm xúc cảm động, cảm xúc à thì ra là vậy, rồi sau đó toàn bộ hồn lực của mình và Tôn Vũ hòa lại thành một, hóa thành hình dạng tiến hóa võ hồn của cả hai, một cây thương có hình dạng của cả lân và long đâm thủng cơ thể của con Tử Ma Voi vạn năm” Tiêu Linh xấu hổ kể lại cảm giác khi thực hiện dung hợp kỹ với Tôn Vũ.

“Ha ha ha, thấy chưa, cảm giác an toàn đó, về với ca nào, tiêu Linh” Tôn Vũ nghe được những lời nói của Tiêu Linh như cần thuốc phê, lập tức cười to lao vào ôm Tiêu Linh.

Tất nhiên là hành động này nếu làm ở lúc không người, có lẽ Tiêu Linh sẽ nhân nhượng cho Tôn Vũ ôm một cái, nhưng mà tại chốn đông người này mà dám làm vậy thì,

“Bốp, Bịch” Một cú đá thẳng vào bụng Tôn Vũ để anh bay đi thật xa.

“Hừ” Tiêu Linh mặt lạnh nhìn Tôn Vũ, tên ngốc này, chả biết chọn thời gian tỳ nào cả.

“Ha ha, thế mọi người đã chọn một cái tên cho dung hợp kỹ của hai người chưa?” Hình Na cũng không nói nhiều về hành động hai người, dù sao thì nhìn

cũng nhìn thấy nhiều rồi, có đập thêm trăm cái thì cô cũng coi như là chuyện thường tình thôi.

“Ừm, anh cũng không rõ nữa, nên gọi là gì nhỉ? Dung hợp của lửa? Lân Long sánh vai?” Tôn Vũ lập tức hưng phấn đứng dậy mà nói tiếp, giống như Hình Na, khi bản thân bị ăn đập nhiều lần rồi thì anh cũng chai mặt rồi, cũng chả có gì, có thể làm Tiêu Linh thoải mái thì anh sẵn sàng ăn đập, ha ha.

“Hừm, thế có dài quá không?” Tiêu Linh cũng rất nề tính trả lời, dù sao thì cũng là võ hồn dung hợp kỹ giữa hai người bọn họ, sao cô có thể không góp ý được.

“A, vấn đề này thì không cần phải lo đâu, chủ yếu lấy cái tên ngẫu nhiên là được, từng có nhóm đặt tên Võ hồn dung hợp kỹ còn dài hơn bọn em rồi đó” Vương Ngôn lập tức chen vào, cơ mà nhanh nhanh cho ông xem dung hợp kỹ của hai đứa nhóc này đi, đừng bàn về tên nữa.

“Vậy sao, vậy dung hợp kỹ của chúng ta sẽ tên là Dung hợp của lửa, Lân Long sánh vai?” Tôn Vũ tò mò hỏi ý kiến của Tiêu Linh.

“Ừ, thì, cũng tạm đi, gọi vậy cũng được!” Tiêu Linh không cho quá nhiều ý kiến, cái tên này cô cũng không ghét, Lân Long sánh vai à, hừm~.

Từ phía không trung, 3 vị lão giả đột nhiên xuất hiện, quả nhiên bên trong 3 người có Huyền Lão, một siêu cấp đầu la có mặt tại Tinh Đấu Đại Sâm Lâm rồi.

“Mấy đứa, không phải ta nghe tin là bị mười vạn năm hồn thú truy sát sao?” Huyền Lão ngạc nhiên khi nhìn thấy Hình Na đám người, tuy những dấu vết bị thương khùng khiếp vẫn còn, nhưng bằng cách nào mà bọn họ có thể chạy thoát khỏi mười vạn năm hồn thú.

“Huyền lão, các vị lão sư, cảm ơn 3 người đã tới tận đây để cứu bọn con, nhưng thật may mắn là bọn con đã được cứu ra rồi” Hình Na đám người lập tức thể hiện thái độ cung kính với mấy vị lão sư ở đây, tất nhiên là trừ Eim ra, vì mấy ông lão này cũng không phải lão sư của anh, mà anh cũng không hề yếu hơn mấy ông già này, vậy nên thái độ của anh vẫn rất ung dung.

“Ừm, cậu nhóc kia là?” Huyền lão lập tức tập trung sự chú ý của mình đến Eim, trong số tất cả mọi người, chỉ có mình cậu là thái độ vẫn ung dung, hơn nữa, trực giác từ một siêu cấp đầu la cho ông biết, thằng nhóc này hoàn toàn không đơn giản.

“Chào buổi sáng, các vị phong hào đầu la đại nhân, xin được phép tự giới thiệu, ta là Hình Tĩnh, hân hạnh gặp mặt” Bằng một thái độ ngang hàng, Eim hoàn toàn không có ý định che dấu thực lực bản thân, thay vì che dấu thì dù sao anh cũng phải rời khỏi Hình Na, tạo cho cô một thể lực bí ẩn phía sau cũng rất tốt, không cần cố kỵ gì cả.

Tinh linh lực và hồn lực được phóng thích một cách nhẹ nhàng, một con quái thú đội lốt đứa trẻ 14 15 tuổi được giải phóng, bật lệnh đôi cánh phía sau, cơ thể Eim phát sáng như một ngôi sao phương Bắc, anh bay lên đứng tại vị trí ngang hàng, nhìn thẳng mặt Huyền Lão và hai vị lão sư còn lại.

Khí thế một mình anh, chấn lên rung động cả bầu trời, một mình anh, cân luôn áp lực đến từ cả ba vị phong hào đầu la phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Trao đổi, thể lực phía sau của Hình Na

“Hình Tĩnh, Hình Na? Người là?” Huyền lão ngạc nhiên trước khí tức đáng sợ được tỏa ra từ người cậu bé này, khí tức này quá đáng sợ rồi.

Một cây đàn tranh được xuất hiện từ trên không, nằm trọn trong vòng tay của Eim, cậu rất thoải mái mà đứng trên không một cách lơ lửng, ngồi xuống một cách bình thản mà chào hỏi Huyền Lão.

“Ta a? Ta là tiểu Na đại ca, chúng ta nói chuyện tý được không nhỉ?” Eim rất thú vị xem phản ứng của đám nhân loại, bọn chúng có vẻ khiếp sợ khi nhìn thấy một đứa trẻ, à không, một con quái thú trong xác của một đứa trẻ nói chuyện, hồn lực này, năng lượng này, đến cả chính bản thân Huyền Lão còn thấy sợ.

“H.. huyền lão, ngài, ta cảm thấy áp lực ...” Vị lão sư bên cạnh chịu không được áp lực đến từ phía Eim, ngoại trừ Huyền lão với thân là một siêu cấp đầu la, ông có thể hoàn toàn đứng vững trước uy thế của Eim, nhưng ngược lại 2 vị lão sư bên cạnh thì không may mắn như thế, họ bị ép đến ngạt thở.

Rốt cuộc thì con quái vật loại gì thế này, trong thì như một đứa trẻ 14 15 tuổi, vậy mà hồn lực tỏa ra lại đáng sợ đến mức này, 2 vị lão sư bên cạnh đỏ mặt hối, nhịp thở còn không đều.

“Nói chuyện? được thôi!” Huyền lão rất tức giận mà trả lời, ông không có lập tức nổi giận hay làm bất cứ thứ gì, thứ thực lực đến từ cậu bé này rất chân thật và mãnh liệt, bản thân ông còn chưa chắc rằng mình có thể đánh bại Eim hay không, nên cách tốt nhất là tạm thời bình ổn nói chuyện, hơn hết, cậu ta tự nhận là anh trai của Hình Na, chắc là không có vấn đề gì.

“Ha ha, thú vị, một siêu cấp đầu la lại có thể bình tĩnh như vậy, quả là sống lâu có kinh nghiệm ha?” Eim cười to, cậu không kiêng nể gì cả mà nói chuyện với Huyền Lão như bạn đồng lứa với mình.

“Khốn nạn, nhóc con, sao ngươi dám tỏ thái độ như vậy với Huyền lão, vô lễ” 2 tên lão sư còn lại thấy Eim như vậy, lập tức lao ra tức giận.

Eim nhìn về hai người một cách bốn cột, đúng là Huyền lão rất thông minh, nhưng 2 vị lão sư ở đây thì có vẻ không được thông minh như ông rồi, không nhận ra vị thế của mình ở đây sao? Hơn nữa vị Huyền lão có chức to nhất ở đây còn chưa nói gì, sự liên quan các người?

“2 người lui ra, trở về lại học viện đi, tiếp tục đi tuần tra, có vẻ như một cường giả đến từ Nhật Nguyệt đế quốc đang tới, hãy tiếp đón người ta “chu đáo” nghe chưa, chuyện ở đây để ta lo” Huyền Lão lập tức ra lệnh để hai vị lão sư còn lại lập tức trở về.

“Vâng” Cung kính cúi đầu, họ lập tức quay trở về, là thành viên trong Sử Lai Khắc, họ rõ nhất Huyền lão luôn là người có định kiến, nếu ông đã nói như vậy, vậy thì cứ như vậy đi.

Thấy hai người đi xa, nhìn về phía Eim, ông nhìn thấy cậu giận đồng tử trở lại, may thật, nếu lúc này ông không lập tức cản 2 vị lão sư lúc này lại, có khi giờ này đã bị trúng chiêu của Eim rồi, lực lượng dao động tinh thần lực của cặp mắt lưu ly đó, thật đáng sợ.

“Hừm, Hình Tịch cậu nhóc, chúng ta có thể nói chuyện được chưa?” Huyền lão lập tức dẫn dắt câu chuyện theo hướng khác, ông không thấy tốt lắm khi nói chuyện trực tiếp với cậu nhóc này.

“Hề ~, nhanh đấy, được thôi, cơ mà ông có chắc gọi ta là cậu nhóc có ổn không đó” Eim cười gian nhìn Huyền Lão, tính ra tuổi chưa chắc gì ông đã hơn cậu nha, cậu nghiêng đầu liếc cặp mắt của mình nhìn Huyền lão, bờ môi cười gian manh.

Như ngộ ra được điều gì đó, Huyền lão lập tức thay đổi thái độ, đối phương, cũng là một lão quái vật.

Huyền lão và Eim lập tức bay đi về phía sau đám lều, họ có vẻ muốn nói chút chuyện riêng tư gì đó, Vương Ngôn và đám Hình Na đờ hình về hành động vừa rồi của Eim và cách phản ứng của Huyền lão.

“T.. Tiểu Na, cậu nhóc lúc này là?” Tôn Vũ là người đầu tiên dẫn đầu hỏi về Eim, thật đáng sợ, khi uy áp của Eim phóng thích ra để đè ép đám lão sư, bọn họ ở ngay phía dưới tuy không nằm trong vùng chấn áp, nhưng lượng uy áp lan ra đủ để bọn họ ướt lạnh sau lưng.

“À, đó là anh trai mình, hoặc chí ít cũng có coi như thế, anh ấy là Hình Tịch” Hình Na lập tức chém gió, cô nhìn qua Dạ Phong và ra hiệu, tạm thời cứ cho mọi người biết Eim với cái tên Hình Tịch đi, bây giờ chưa phải lúc.

Dạ Phong lập tức hiểu ý cô, mặc dù anh không rõ việc che giấu này có ý nghĩa gì, nhưng nói chung là anh tin tưởng Hình Na.

Hai đứa nhóc Đình Bảo và Dạ Vũ cũng bước ra khỏi lều, không biết hai đứa đã trao đổi cái quái gì mà mặt của cả hai đỏ lét, dờ mờ, lòng của bọn anh ngứa vờ lờ, nói cho bọn anh biết tại bây đã làm cái quần què gì trong đó đi.

“Khụ khụ, thế đại ca của em có thực lực ...?” Vương Ngôn lão sư ho khan, ông kéo mọi người quay trở lại vấn đề cũ, sự tập trung của họ lập tức hướng về Đình Bảo và Dạ Vũ khi họ bước ra, chết tiệt, ông đang tò mò về Eim mà, tự dưng 2 đứa nhóc này lòi đầu ra làm gì, ở trong đây tâm sự hai người tiếp đi chứ???

“Thực lực? À, đại ca em, Hình Tịch, mạnh hơn một Phong Hào Đầu La bình thường nhé” Hình Na biết rằng Eim đang cố gắng xây dựng cho mình một thế lực phía sau, cô cũng không có vấn đề gì, thích thần bí, để cô quảng cho vị lão sư này thêm vài quả mù tạc nữa, ha ha ha.

“PHONG HÀO ĐẦU LA????” Trừ Dạ Phong ra, toàn thể mọi người đều bị câu nói của Hình Na chấn loạn, đùa chứ, mặc dù họ biết cậu nhóc đó rất mạnh, mạnh hơn bọn họ rất nhiều, nhưng phong hào đầu la? đó không phải là đẳng cấp mà một đứa trẻ 14 15 tuổi nên có chứ?

“H.. Hình Na trò, trò có chắc chứ?” Vương Ngôn nói bằng một giọng run rẩy, nếu như Eim thật sự là một Phong hào đầu la, vậy thì quá khủng khiếp rồi, nhìn độ tuổi của cậu ta cao lắm cũng không quá 17 tuổi, chỉ tầm 14 15 thôi mà, đùa ư?

“Ha ha, chắc thầy cũng để ý rồi, Huyền lão đang trao đổi một cách “ngang bằng” với Hình Tịch ca, thầy có nghĩ rằng một đứa nhóc tầm thường có thể đứng nói chuyện ngang hàng với một siêu cấp đầu la như Huyền lão không? Hơn hết, Hình Tịch ca không phải chỉ có 14 15 tuổi thôi đâu, đó chỉ là vẻ bề ngoài thôi” Hình Na cười gian, đám này tất cả đều tưởng Eim là Phong hào đầu la, nhưng thực chất cô chỉ nói Eim mạnh hơn phong hào đầu la thôi nha.

“Vậy, phong hào của anh em là?” Vương Ngôn giọng vẫn còn hơi run, ông vẫn chưa hết shock, không ngờ sau lưng Hình Na lại có một cường giả bá đạo như vậy, quả nhiên thiên tài như Hình Na phía sau lưng luôn luôn có một tấm thép rất cứng, hậu trường rất bền vững.

“Thánh tinh linh đầu la, Hình Tịch ca danh xưng” Hình Na lập tức bùng danh hiệu của Alvis bỏ qua cho Eim, cô làm rất thuận miệng, không có một chút ngập ngừng, đến nỗi chính bản thân cô còn bị cô đánh lừa luôn mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Tạm biệt Vương Ngôn, tiếp tục săn kiếm vạn năm hồn thú

Tại phía bên kia, nơi mà Eim và Huyền lão đang nói chuyện, không biết hai người đã nói điều gì, nhưng nói chung cũng không có liên quan tới bọn cô ở bên ngoài lắm, chuyện của mấy lão yêu thì để mấy lão yêu tự xử thôi.

“Hình Na, trò và mọi người sẽ về học viện chứ?” Vương Ngôn hỏi Hình Na đám người, liệu bọn họ sẽ về học viện hay không? Dù sao thì đại đa số bọn họ cũng vừa trải qua một nguy cơ khá lớn, ông nghĩ mọi người cần một thời gian để nghỉ ngơi.

Hình Na lắc đầu, mọi người phía sau cô cũng như vậy, có vẻ như tất cả đều nhất ý đồng lòng không trở về học viện lúc này, trong nhóm của bọn cô còn một người chưa kiếm được hồn hoàn, bọn họ chưa thể về bây giờ được.

“Lão sư, tạm thời bọn em chưa về được, chúng em muốn đi săn hồn thú hồn hoàn thứ 5 cho Tôn Vũ ca, vì vậy nên bọn em không thể về cùng lão sư và mọi người rồi, ngày qua đã được lão sư chăm sóc, cảm ơn ngài” Hình Na nói rõ mục đích của mình, cô cúi đầu cảm ơn Vương Ngôn.

Những lời nói chân thành từ trái tim, từ Tôn Vũ đến Tiêu Linh, Dạ Vũ, Dạ Phong lẫn Đình Bảo. Nếu không phải bọn họ may mắn gặp được Vương Ngôn, nói không chừng mấy đứa Tôn Vũ kiệt sức gục ngã giữa chừng sẽ bị con hồn thú nào đó nhắm tới thì sao? Nói chung thì được Vương Ngôn chăm sóc ngày hôm qua, on này bọn họ nhớ rõ, đến khi nào có thể, bọn họ sẽ trả lại cho ông.

“Nhưng, như thế có quá nguy hiểm không, bọn em vừa mới...” Vương Ngôn vẫn còn muốn khuyên ngăn mấy đứa, nhưng lời nói của ông chưa nói xong thì.

“Không cần nói nữa đâu lão sư, bọn em sợ chết, nhưng không có nghĩa là bọn em không đủ can đảm, đó là bản năng của một con người, dù thầy có cho em bao nhiêu năm đi nữa, chết vẫn rất đáng sợ, nhưng nếu vì vậy mà từ bỏ mục đích, từ bỏ tương lai như vậy có đáng không?” Dạ Phong ngăn lại lời nói của Vương Ngôn.

“Đúng vậy lão sư, bọn em sẽ không tiến vào quá sâu nữa, hơn hết, gặp mười vạn năm hồn thú xác suất rất nhỏ, bọn em đã gặp một lần rồi, chả lẽ sẽ tiếp tục gặp lại ư? Bọn em chỉ săn kiếm ở khu vực phía ngoài thôi mà” Tôn Vũ và Tiêu Linh tiếp lời Dạ Phong, giờ đến lượt đám nhóc thuyết phục ngược lại Vương Ngôn.

“Hơn hết, trong cuộc đi săn tiếp theo này, đại ca em, Hình Tinh cũng sẽ tham gia nên ngài yên tâm, chúng em sẽ không sao đâu!” Hình Na nói ra tấm bùa hộ mạng của mọi người, cô từng làm việc với Vương Ngôn một lần, vì vậy cô hiểu rõ nếu không cho ông một cái gì đó chắc chắn, Vương Ngôn tuyệt đối sẽ không buông bọn họ đâu!

Suy nghĩ một hồi, đám nhóc này quả là kiên cường, thậm chí dù vừa mới vượt qua bước ngoặt sinh tử nhưng vẫn dám một lần nữa dấn thân vào bên trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, đúng rồi, nếu bọn họ không dám bước qua cái bóng của quá khứ thì làm sao có thể trưởng thành cường giả tương lai.

Hầy, xem ra ông già, ông quá hồ đồ rồi, hơn nữa trong nhóm bọn nhóc này còn một bức tượng sống to khủng bố Eim cơ mà, cần gì phải lo lắng thái quá chứ.

“Được rồi, bọn em có thể tiếp tục tiến vào Tinh Đấu Đại Sâm Lâm để săn hồn thú, nhưng nhớ giữ gìn bản thân, đừng có làm điều gì nguy hiểm nghe chưa?” Vương Ngôn thở dài, cuối cùng thì ông vẫn bị bọn trẻ thuyết phục, thật là.

“Vâng, à đúng rồi lão sư, em nghe nói có một đợt trao đổi học viên giữa trường chúng ta và Nhật nguyệt đế quốc học viện đúng không?” Dạ Phong đứng ra đảm bảo, theo sau đó anh lập tức hỏi về vấn đề trao đổi học sinh.

“Ừm?, à ừ, đúng rồi đó, viện trưởng học viện Nhật Nguyệt đế quốc Kính Hồng Trần đã đưa ra ý kiến đề nghị trao đổi học viên để mở mang tầm mắt của nhau, hơn nữa nhà trường đã chấp nhận, sao vậy? em có hứng thú sao?” Vương Ngôn ngạc nhiên khi thấy Dạ Phong đề ý đến vấn đề này.

“Dạ không, em chỉ là tò mò thôi” Dạ Phong lập tức lắc đầu, xem ra hai phía đế quốc Tinh La và Nhật Nguyệt sắp có biến, nếu như đã tác động thăm dò đến Sử Lai Khắc, chuyện này coi như cũng khá lớn rồi đó.

Đám Tôn Vũ đằng sau không rõ Dạ Phong hỏi câu đó làm gì, chỉ riêng Dạ Vũ và Hình Na đề ý đến dụng ý của Dạ Phong, dù sao thì ý thức hai người này có chút nhạy hơn, khác với Dạ Vũ một chút, Hình Na đang có xu hướng nhắm tới Nhật Nguyệt đế quốc học viện.

“Lão sư, trường chúng ta có mấy danh sách?” Hình Na lập tức hỏi thăm, cô quan tâm đến vấn đề này vì hồn đạo khí cũng là một nhược điểm to lớn đối với miễn công như cô, hơn hết nhờ có hỗ trợ của hệ thống, cô tin rằng mình có thể trở thành một hồn đạo sư cấp cao được.

“Em có hứng thú sao Hình Na, học viện có 2 danh sách, một là cho Hoắc Vũ Hạo, em đã từng làm việc với cậu ấy một lần rồi nên chắc cũng biết rõ, còn một người nữa thì vẫn chưa quyết định, nếu em muốn thầy sẽ đề nghị danh sách này cho em?” Vương Ngôn ngạc nhiên khi thấy Hình Na tò mò, ông nghĩ đáng lẽ ra Dạ Vũ học trò phải quan tâm đến vấn đề này hơn cô chứ.

“Vâng, nhờ lão sư” Cũng không có dây dưa từ chối qua lại, cô đồng ý cái roẹt, mọi người cũng biết nhau, cũng chả cần mấy bước lằng nhằng đó, Nhật Nguyệt học viện, đợi cô đến đi.

Từ phía góc sau lều, Eim đột nhiên bay lên, hướng về phía Hình Na, có vẻ như anh và Huyền Lão đã thảo luận xong, anh từ từ quay trở lại còn Huyền Lão thì lập tức phi hành rời khỏi.

Vương Ngôn đứng một bên tò mò, không biết có chuyện gì mà Huyền Lão lập tức đi vội đến vậy, rốt cuộc thì cậu nhóc này đã nói điều gì?

“Hình Tịch tiểu đệ, rốt cuộc là ...?” Vương Ngôn mở miệng ý muốn hỏi, nhưng nhận lại ông là một tiếng “Suytttt”

“Bí.. mật.. nhé!” Eim đưa tay lên miệng, khẽ suyt một cái rồi nói ra, cậu cũng không có ý muốn nói cho Vương Ngôn biết về cuộc nói chuyện giữa bản thân và Huyền Lão, nếu muốn biết? vậy thì về trường mà hỏi lão già đấy!

“Được rồi, mọi người sẵn sàng hết chưa, giờ chúng ta tiếp tục đi săn hồn thú vạn năm, mục tiêu là hỏa hệ cộng long hệ hồn thú” Eim vỗ tay bộ bộ tập trung lại sự chú ý của mọi người, chuyện của Tôn Vũ thì Hình Na cũng kể anh nghe rồi, hồn thú vạn năm hệ lửa, kiếm đại một con bằng la bàn 12 cung hoàng đạo cũng không quá khó.

“Sẵn sàng” Đám Hình Na lập tức trả lời, mọi người lấy lại tinh thần, hào hứng để lại vô Tinh Đấu Đại Sâm Lâm một lần nữa.

“Vương Ngôn lão sư cảm ơn, chuyện về trao đổi sinh, nhờ ngài” Hình Na trước khi cúi đầu chào Vương Ngôn một tiếng, sau đó cô quay người theo cả nhóm của cô một lần nữa tiến vào phía bên trong, bắt đầu cuộc săn bắn lần thứ 2.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Long khu, hỏa sơn

Dẫn đầu là Eim, anh tiến về hướng bắc, họ đi được 3 ngày đường rồi, tại nơi họ nhắm tới là một nơi mà có một ngọn núi được vây lại bởi nham thạch, thật kỳ lạ, tại chốn rừng rậm như Tinh Đấu Đại Sâm Lâm lại có một nơi như thế này, đúng là đi một ngày đường học một cái khôn, không phải lúc nào trong rừng cũng chỉ toàn cây cỏ, bên trong nó thậm chí có cả một khu vực riêng nơi có những hồn thú thích hợp cho Tôn Vũ.

“Ca, tinh linh la bàn lúc này là gì vậy, ta có thể học được không?” Hình Na lập tức hỏi em về 12 cung hoàng đạo, mặc dù cô biết nó vốn dĩ thuộc về tinh tú lực, nhưng cô chưa từng nghĩ đến tại Đấu La Đại Lục lại có kiến thức về những chòm sao này.

“Hừm? À, 12 cung hoàng đạo sao? Em có thể học được đó Hình Na, nói chung cái này liên quan đến sự kết nối của em với các chòm sao hiện hữu trên bầu trời” Eim tất nhiên biết rõ Hình Na sẽ không bao giờ bỏ qua cơ hội học tập một thứ hữu dụng như vậy, dù sao thì em ấy cũng đã đủ trưởng thành để làm chủ sức mạnh này rồi, có nói ra cũng không có vấn đề gì!

“Vậy em có thể học dự đoán tạo ra tinh linh la bàn như anh?” Hình Na hai mắt tỏa sáng, skill của Eim cứ như hack ấy, nếu mà làm được những thứ tương tự anh thì sau này ra ngoài cô sẽ có một bug cực lớn, thoải mái cheat chết kẻ thù của bản thân.

“Ngốc, tất nhiên là không rồi, liên kết với tinh tú, nó giống như võ hồn vậy, mỗi một liên kết là một loại sức mạnh ngẫu nhiên được ban cho, tất nhiên là không ai giống ai rồi” Eim bắt đầu nhìn Hình Na, con bé này, nhắm skill của anh ngay từ đầu luôn rồi sao? đầu phải ai cũng có một skill bá như anh được vậy.

“Ờ, ra là không phải giống nhau tất cả à, hic, vậy làm sao để tiến hành học tập cái môn này?” Có hơi chút thất vọng, nhưng không phải là cô không học được, có thêm một môn kỹ năng bằng thân cũng tốt hơn là không có gì, tất nhiên là cô sẽ phải học rồi.

“Cũng không có gì khó lắm, chỉ cần em dẫn tinh linh lực tới các vì sao là được, tuy nhiên quá trình này tốn thời gian khá lâu, vì vậy nên anh sẽ giúp em thúc đẩy tiến trình này, tất nhiên là sau khi chúng ta hoàn thành việc kiểm hồn hoàn cho cậu nhóc trong nhóm em đã!” Eim giải thích về cách hấp thu, nói chung thì khá đơn giản, tuy nhiên họ cần phải hoàn thành nhiệm vụ này trước tiên đã.

“Okay, okay” Hình Na cười tươi, như con mèo vụng trộm đã thành công ăn vụng, cô thoải mái cười tươi, tiếp tục lao theo phía sau Eim để anh dẫn đường.

Quay đầu lại nhìn về phía sau, mọi người có vẻ hồi phục khá ổn hết rồi, Tiểu Linh và Tôn Vũ vẫn còn hơi chút vương mắt, còn Tiểu Vũ và Tiểu Bảo hai người lại trở nên khá ngượng ngùng, mà, mặc dù trở nên thân thiết hơn, Tiểu Vũ trở thành chị đại, nhưng mà sao lòng cô ngứa vậy nhỉ? Chết tiệt, muốn biết 2 đứa nhóc đó đã nói cái gì với nhau quá.

“Chúng ta đi đâu đây?” Dạ Phong thấy Hình Na quay lại nhìn bọn họ, anh lập tức tăng lên tốc độ tiến về hướng Hình Na mà hỏi, từ này tới giờ bọn họ cứ việc lao theo đằng sau đuôi Hình Na và Eim, có lẽ vì tiết kiệm thời gian nên mọi người cũng chẳng nói gì nhiều, hơn nữa vì Eim là một cường giả cấp cao, theo bản năng thì mọi người khá e sợ anh, vậy nên rất khó làm thân được.

“Hình như là tới một ngọn núi lửa, chúng ta kiếm hồn hoàn thứ 5 cho Tôn Vũ ca!” Hình Na trả lời, tạm thời cô cũng chỉ biết như vậy thôi.

“Ngọn núi lửa? Trong tỉnh đầu sâm lâm á? Có sao?” Dạ Phong lập tức ngạc nhiên trước câu nói của Hình Na, thế quái nào trong Tỉnh Đầu Sâm Lâm lại có một khu vực như vậy.

“Ha ha, em cũng không biết, cứ đi thôi, Eim đã nói thì chắc là không sai đâu!” Hình Na cũng chỉ biết cười trừ thôi, giờ cô cũng chưa thức tỉnh tinh linh năng lực như Eim, cô lại càng không phải Eim, làm sao mà cô biết được anh ta đang suy nghĩ cái gì.

“Oh, vậy sao, sắp tới chưa?” Dạ Phong gật gật đầu, anh hiểu được anh chàng đó hoàn toàn không đơn giản, nếu anh ta nói có thì sẽ là có thôi.

“Chắc là sắp tới nơi rồi, làn da của em đang cảm nhận được nhiệt độ đang tăng lên, giác quan của loài khuyển rất nhạy cảm đối với sự thay đổi môi trường” Hình Na dự đoán, không khí xung quanh trở nên có chút khô nóng, thân thể không tự chủ kích thích hồn lực điều hòa thân thể.

Dạ Phong thấy thế quay lại nhìn Tôn Vũ và Tiêu Linh, so với tình hình của Đinh Bảo và Dạ Vũ thì hai đứa nhóc đó lạc quan hơn hẳn, có lẽ là vì đồng thuộc tính nên nhận được sự tăng phúc hoặc nhờ vào kháng tính chống lại yếu tố của nhiệt bên ngoài.

Eim đang đi bỗng dừng lại, anh quay lại nhìn mấy đứa nhóc phía sau, khuôn mặt không có nhiều lắm biểu tình.

“Chúng ta nghỉ ngơi ở đây một lát, khu vực mà chúng ta tiến tới chính là Long khu, hỏa sơn, một khu vực riêng biệt trong Tỉnh Đầu Đại Sâm Lâm này, người thường hầu như không để ý lắm đến khu vực này, hơn hết bên trong lại có một con mười vạn năm hồn thú bảo hộ tộc quần nên rất ít Phong hào đầu la dám tới đây gây rối” Eim nói rõ vị trí họ sắp tiến tới, nguy hiểm sẽ rất cao.

“Mười ... mười vạn năm hồn thú?!” Tiêu Linh và Tôn Vũ bất ngờ, hai đứa chuyên hành động trước suy nghĩ bị lời nói của Eim giật mình, đùa sao, bọn họ vừa mới trốn khỏi một con mười vạn năm hồn thú, giờ lại chuẩn bị vác xác tới hang ổ của một con mười vạn năm hồn thú khá sao?

Đinh Bảo và Dạ Vũ, Dạ Phong có phần an ổn hơn, đối với mấy đứa biết suy nghĩ như đám này lại hoàn toàn khác biệt, chỉ cần động não một tý là biết Eim sẽ lo phần con mười vạn năm hồn thú, đám bọn họ chỉ cần xử vạn năm hồn thú thích hợp cho Tôn Vũ thôi là được rồi.

“Ừ, mười vạn năm hồn thú, Địa Hòa Long, một con hồn thú vừa độ kiếp vượt qua mười vạn năm cửa ải không quá lâu, thực lực của nó cũng không khác gì so với con Tử Ma Voi mà các người từng gặp, tuy nhiên vì có chữ Long ở bên trong nên hãy cẩn thận, cứ dính tới mấy cái chữ này thì hầu như đều là một đám tiểu cường đập hoài không chết, ta sẽ lo phần mười vạn năm, các người cứ việc chọn một con vạn năm hồn thú rồi tách lẻ ra đánh riêng, ta chỉ trợ giúp tới vậy thôi, quá trình đánh giết vạn năm hồn thú đều phải dựa vào tự thân các người, rõ chưa?” Eim đơn giản nói về kế hoạch tiếp theo, những thứ gì mà anh có thể giúp đều đã giúp hết rồi, giờ tới lượt bọn họ trở tài thôi.

“Đã rõ” Đám Hình Na lập tức trả lời, bọn họ nhanh chóng ngồi xuống tu luyện hồn lực để hồi phục tới trình độ cao nhất, chuẩn bị chu đáo nhất cho cuộc đi săn tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Bắt đầu tác chiến, mọi người thể hiện

Tất nhiên là quá trình nghỉ ngơi tốn thời gian không quá lâu, dù sao thì cũng không có ai trong nhóm bị tổn thương, Hình Na là người hồi phục nhanh nhất, ngay sau khi biết con hồn thú họ nhắm tới là Địa Hòa Long cô lập tức bèn lên tới phía Eim mà hỏi thăm.

“Eim, tộc quần của Địa Hòa Long có bao con thuộc về vạn năm hồn thú vậy?” Hình Na lập tức hỏi về số lượng con rồng sẽ có tại nơi họ nhắm đến.

“Hử? Có chuyện gì sao? số lượng vạn năm hồn thú sao? chắc cũng tầm 30 con, tuy nói là tộc quần nhưng vạn năm hồn thú đều rất hiếm, một tộc quần có được chừng này vạn năm hồn thú cũng đã khá lớn rồi” Eim thấy Hình Na hỏi thì anh cũng thuận tiện trả lời, mặc dù anh cũng không rõ lắm lý do vì sao Hình Na lại hỏi về vấn đề này.

“À thì, em cần giết chết 50 con vạn năm long hệ hoặc có long thuộc tính hồn thú, từ vạn năm trở lên” Hình Na lập tức nói ra mục đích của mình, lâu lắm rồi hệ thống chưa xuất hiện thông báo cái gì, nhưng cái điều kiện để Dratini xuất trứng cô còn nhớ rất rõ, 50 con vạn năm long hệ hồn thú, một con số không lồ.

“Cái gì? giết long hệ vạn năm hồn thú, tận 50 con, em tính tuyệt chủng loài rồng đấy à?” Eim đầy hắc tuyến nhìn Hình Na, nhờ này làm gì mà cần phải giết 50 con long hệ hồn thú cơ chứ.

“Em có một võ hồn thứ 2 chưa thức tỉnh, để nó xuất thế thì em cần tắm trong máu 50 con hồn thú long hệ vạn năm trở lên, hơn nữa điều kiện tiên quyết là phải do chính tay em giết chết, nếu không nó sẽ không có tác dụng” Đưa ra điều kiện để Dratini trứng ra đời, Hình Na hơi ngại ngại, nói thế nào thì như vậy cũng là quá lớn rồi.

“Võ hồn thứ 2? Là long hệ sao?” Eim nhanh chóng hỏi ngược lại Hình Na, đây là lần đầu anh nghe đến vụ tắm trong máu rồng để thức tỉnh võ hồn đấy.

“Ừm, là long vô hồn, hơn nữa còn là chân long” Hình Na gật đầu, tốt nhất là nên nói thẳng hết ra cho Eim biết để có gì anh ta còn biết đường mà giúp, nói thật một mình cô kêu đi săn 50 con vạn năm long hệ hồn thú thật đúng là không biết đi đâu mà kiếm.

“Được rồi, tỳ nữa săn giết Địa Hỏa Long, chưa một con cho Tôn Vũ, tất cả mấy con vạn năm còn lại dành cho em, tuy anh không đồng ý tới việc cố ý giết quá nhiều hồn thú, nhưng nếu là để thức tỉnh vô hồn, một số vạn năm hồn thú cũng là có thể, dù sao thì anh cũng tính đồ sát con mười vạn năm Địa Hỏa Long mà” Eim suy tính một lúc rồi đồng ý với Hình Na.

“Ừa, vậy thành ra chúng ta đồ tộc của đám Địa Hỏa Long luôn sao?” Hình Na vừa mới nhận ra việc họ sắp làm sẽ kinh khủng đến thế nào, tội nghiệp cho đám rồng, chúng sắp bị mấy đứa nhỏ này mần thật mất rồi.

Một ngày nữa lại trôi qua, đây là ngày thứ 4 mà Eim còn ở lại với bọn cô, tất nhiên là anh vẫn đang chịu đựng, hồn lực đang trôi dần, thời gian khá gấp rút, anh cần nhanh lên.

Đám Hình Na theo sau đuôi Eim rồi cuộc cũng tới nơi họ nhắm đến, một ngọn núi được che bởi những tán cây chọc trời, bên trong hỏa nguyên tố dày đặc, thế nhưng mà những cây cỏ thụ xung quanh lại một chút cũng không chịu ảnh hưởng, thật kỳ quái.

“Rồng, rồng” Âm thanh của rồng vang lên tỏ vẻ uy nghiêm, một tộc đàn của rồng xuất hiện trước mắt nhóm Hình Na.

Đám nhóc đứng trước bầy Địa Hỏa Long, trong lòng có chút sợ lại có chút hưng phấn, ngoại trừ Hình Na đôi mắt ánh lên sự bất buộc còn Eim thì khinh thường, mỗi người một cảm xúc, nhưng họ đều có một mục tiêu chung, đồ sát cái tộc này.

“Mấy đứa dụ một con Địa Hỏa Long vạn năm ra, con phía bên trái, con đó có hồn niên tâm 3 vạn năm, thích hợp cho thằng nhóc Tôn Vũ này, ta sẽ chấn hết những con còn lại, kể cả con mười vạn năm hồn thú” Eim lập tức bật đôi cánh tinh linh màu xanh lá của mình lên, bay thẳng vào trong bầy Địa Hỏa Long không một chút lo sợ, hoặc là nói anh có bản lĩnh để coi thường hết đám con sâu cái kiến này.

“Dạ Phong, nhờ anh, em muốn tiếp cận nó” Hình Na nhanh chóng tiến vào trạng thái chuẩn bị, lần này đối thủ của họ là rồng, quá tuyệt, đúng là tin vui cho hệ Fairy như cô.

Lập tức hiểu ý của Hình Na, Dạ Phong và mọi người triệu hoán vô hồn của mình ra, thực hiện tác chiến đánh nhanh thắng nhanh, bọn họ của bây giờ không còn là bọn họ của những ngày trước, kinh nghiệm, thực lực lẫn sự tin tưởng đều vượt trội hơn, giờ là lúc bọn họ thể hiện thành quả hợp tác nhóm nào.

“Hồn kỹ thứ 2 + Hồn kỹ hồn cốt: Quang Minh Xiềng Xích + Âm Dương Trụ” Dạ Phong khởi đầu hồn kỹ thứ 2 của mình, hàng loạt sợi dây xích xuất hiện, nó ngưng tụ chân thật hơn rất nhiều so với lần đầu sử dụng với nhóm Hình Na, quả nhiên Tử Ma Voi hồn cốt và hồn hoàn đã giúp anh cải thiện rất nhiều.

Các sợi dây xích xuất hiện bó chặt lấy Địa Hỏa Long, đón lấy Dạ Phong là tiếng gào thét điên cuồng, nó nổi giận vùng vẫy, ngọn lửa chứa màu nham thạch tỏa ra khắp nơi, đám hồn thú đồng bạn còn lại tính lao ra giúp đỡ và ngăn cản Dạ Phong nhưng lập tức bị Eim chấn đến không di chuyển được.

Cơ thể Dạ Phong lập tức hóa thành một cây cột chứa cả hai sức mạnh quang minh và hắc ám, nó là sự cân bằng, cân cân tuyệt đối, hút Địa Hỏa Long về phía bản thân.

Bị lực hút khổng lồ từ phía đám nhóc kéo tới, con Địa Hỏa Long lập tức cảm thấy nguy hiểm kẻ thân, nó dầy dụa, mặt đầy lập tức hóa thành một cái nôi chống lại lực từ trường hút bản thân nó lại.

“Hồn kỹ: Trọng lực của một tổ toàn lực”

Đình Bảo ngay lập tức trốn ra sau lưng Dạ Phong, lợi dụng cây cối phía sau lập tức kích hoạt kỹ năng của mình, hồn kỹ giống dạng Gravitry hút con Địa Hỏa Long khỏi mặt đất hướng thẳng phía Dạ Phong và Đình Bảo mà lao đến.

Thấy bản thân mình bị kéo đi, con Địa Hỏa Long đành lập tức dùng hồn kỹ, phản xạ rất nhanh, nếu đã không thể né tránh kiếm thời gian phản đòn thì bây giờ nó nên lập tức tấn công, tấn công là cách phòng thủ tốt nhất.

“Tốt lắm tiểu Bảo, làm đẹp lắm” Hình Na không tiếc gì mà tặng cho Đình Bảo một lời khen.

“Tăng tốc cộng lực: 6 thành”

Dạ Vũ cũng không tỏ vẻ thua kém, cô lập tức dùng hồn kỹ tăng phúc của mình thi triển lên người Hình Na và Tôn Vũ, Tiểu Linh ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Charming Hấp dẫn, Fairy khắc Dragon

Hình Na đợi sẵn từ nãy giờ rồi, cô lập tức luồn người xuống phía dưới thân con Địa Hỏa Long, tất nhiên là cô không quên sai Protect (Bảo vệ) rồi, mấy con hồn thú dạo này ranh ma lắm, chỉ cần có một chút sơ hở là nó lập tức cắn bắt chập ngay

“Rống”

Con Địa Hỏa Long quả nhiên không quên tranh thủ cơ hội này, nếu đã có một nhân loại ở ngay dưới thân nó, ngu gì mà không bồi thêm mấy quả cầu lửa.

“Ầm ầm ầm”

Từ dưới thân của con Địa Hỏa Long, nhiệt độ bắt đầu tụ lại thành từng vòng xoáy, hóa thành những quả cầu có kích thước cỡ lớn, xoay vòng vòng rồi bắn thẳng về phía Hình Na.

Ngay tại dưới đất cũng xuất hiện cũng xuất hiện rất nhiều tảng đá nổi lên, thuộc tính thứ 2 của Địa Hỏa Long xuất hiện, loài rồng mang cả địa chúc lẫn hỏa chúc, nếu đối thủ của nó mà không phải là Hình Na chắc nó đã chiếm ưu thế rồi, nhưng mà.

“Iron Tail – Đuôi thép”

Hình Na lập tức mở một nửa Protect ra, phần phía trên đối chọi với với những quả cầu lửa, phần đuôi ở phía sau lập tức hóa thành màu bạc kim, dùng lực đập thẳng vào những tảng đá đang nổi lên, trợ lực bay lên một cách bất ngờ.

“Ầm ầm ầm”

Tiếng va chạm giữa Protect Bảo vệ với hồn kỹ cầu lửa của Địa Hỏa Long va chạm, tất nhiên là vạn năm hồn kỹ đối với skill cô thì vẫn chưa ăn thua, Hình Na thành công tiếp cận con hồn thú một cách gần nhất, bất ngờ nhất.

“Gào ooooo”

Nó lập tức nhe hàm răng đầy sắc bén của mình ra, thân là long hồn thú, khả năng cận chiến của nó cũng rất cao chứ không phải mỗi thuộc tính thôi đâu.

Hình Na cười lạnh, để cô tiếp xúc gần như vậy mà giờ mới tính dùng sức tấn công, có vẻ hơi muộn rồi đấy.

“Tinh linh chi dực + Charming”

Sau lưng hóa ra đôi cánh, bay ở vị trí ngang bằng với Địa Hỏa Long, lợi thế của Hình Na hiển thị rõ rệt, mặc dù đối phương là rồng nhưng lại có thuộc tính địa, vì vậy nên nó không có khả năng bay lượn, trước khi chiến đấu cô đã nhắm tới điểm thiếu sót này của Địa Hỏa Long.

Lợi dụng lực gió, Hình Na chỉ cần nhích mình một chút là có thể tránh khỏi hàm răng của Địa Hỏa Long, đưa tay lên môi gửi cho nó một nụ hôn gió.

“Charming – Hấp dẫn”

Hàng loạt trái tim bay ra bắn thẳng vào phía Địa Hỏa Long, con hồn thú bất ngờ trước việc nhân loại nhỏ bé yếu đuối đột nhiên này có thể bay, đòn đánh của nó một lần nữa bị đánh trượt.

“Rồnggggg, ngggg? ngggg?” Con Địa Hỏa Long trúng đòn hấp dẫn của Hình Na, thật may là vì con hồn thú này là giống đực, bây giờ sức phản kháng của nó đối với nhóm Hình Na thật sự là quá thấp.

Đỉnh đòn hấp dẫn đối thủ sẽ mất đi kiểm soát, chưa kể Địa Hỏa Long mang thuộc tính Dragon sẽ nhận hiệu quả gấp bội, bây giờ nó mụ mị đến nỗi không biết được đường nào mà về, lớp phòng ngự hoàn toàn mở ra, đôi mắt hình trái tim như đại ra của Địa Hỏa Long thể hiện sự mất kiểm soát của nó.

“Tôn Vũ ca, Tiểu Linh, kết thúc nó đi” Hình Na đã thành công làm con hồn thú trở nên yếu đuối hết sức có thể, giờ chỉ cần nhắm vào điểm yếu của nó và cho một đòn trí mạng nữa là ok.

“Tackle + Iron Tail: Va chạm kết hợp đuôi thép”

Dùng chân đá cái đầu con Địa Hỏa Long, đầu nó bị Hình Na dùng lực thật mạnh mà xoay chuyển cơ thể, quay vòng vòng trên không trung cho đến khi cái đầu nhắm thẳng về phía Tôn Vũ, Hình Na lập tức dùng đuôi quét con hồn thú thẳng hướng anh.

“Quao quao” Đinh Bảo và Dạ Phong đỏ mặt hời, Hình Na lúc nãy đập con Địa Hỏa Long cứ như đập con bả ý, hành hạ tàn nhẫn.

“Tốt lắm, cảm ơn hén” Tôn Vũ cười nhe hàm răng nanh, cơ thể hóa thành long thể, nhiệt độ tỏa ra cực cao.

“Tôn Vũ, cố lên” Tiểu Linh đứng ở bên cạnh ôm lấy Tôn Vũ, hồn lực của hai người dung hòa với nhau một cách triệt để kể từ hồi đánh với con Tử Ma Voi, họ nhận ra hồn lực của hai người có thể dung hòa mà không nhất thiết phải dung hợp kỹ.

Tiêu Linh vận chuyển hồn lực của mình giao cho Tôn Vũ, Dạ Vũ ở phía sau cũng lập tức hỗ trợ mọi người bằng hồn kỹ chúc phúc của bản thân.

“Hồn kỹ: Vuốt Long + Hơi Thở Của Rồng + Âm Ba Trảo”

Combo 3 skill một lúc được sử dụng, lúc này con Địa Hỏa Long đang là phòng thủ yếu nhất, lúc này mà không tung ra skill mạnh nhất của bản thân thì còn là khi nào?

Đôi tay hóa thành vuốt rồng, khí tức của long vương bá đạo xuất hiện, tiếng kèn kẹt vang lên, tổ hợp skill liên tục bổ sung công gộp với nhau, Tôn Vũ lập tức lao người hướng thẳng về phía Địa Hỏa Long.

Vốn dĩ đã mất đi tự chủ, Địa Hỏa Long khí tức lại bị Tôn Vũ khí tức chèn ép, điểm yếu để lộ ra ngày càng mỏng manh, Tôn Vũ nhanh chóng lao tới đầu con hồn thú, trước tiên, đục cặp mắt của nó ra.

Người ta nó cặp mắt là cửa sổ tâm hồn, vậy thì đối bọn anh, nó cũng là thứ cần tiêu diệt đầu tiên, thứ mà nhóm Hình Na luôn tấn công đầu tiên luôn là ngũ giác, một con hồn thú không quan tâm liệu nó có còn sống hay không, nhưng trước tiên mất đi giác quan thì nó không khác gì bị phế cả.

“Ầm ầm” Cặp mắt bị đục ra, máu văng ra ngoài.

Tôn Vũ lập tức tấn công phần tai, sau đó mới là hướng tới cổ, vì là vạn năm hồn thú nên Tôn Vũ không thể trực tiếp giết chết đối phương, thay vì cố gắng tấn công vị trí chủ chốt, đánh vào vị trí liệt của đối phương mới là phương án tốt nhất.

“Rừ, Grừr” Con Địa Hỏa Long dần khôi phục ý thức, nhưng cơ thể bị tổn thương quá nặng, nó đành phải co cơ thể lại cố dùng chút sức lực bảo vệ bản thân.

“Muốn phòng thủ? nằm mơ Confusion + Psyshock – Niệm lực + Tinh thần trùng kích” Hình Na đôi mắt lập tức sáng lên, tấn công vào tinh thần đại não của Địa Hỏa Long bằng đòn combo skill tinh thần của mình, hệ Psychic năng lực toàn bộ khai triển.

“Rồngggggg” Đau đớn gào lên, cơ thể quặn quẹo, nó đau đớn rú lên thảm thiết, đám đồng bọn của nó rất muốn lao ra hỗ trợ nhưng bị Eim một tay giữ lại hết, thật là có tâm nhưng không có sức aa.

“Hồn kỹ thứ 4: Hỏa Diễm Bảo Tỏa”

Khắp thân hỏa diễm hóa thành màu xanh dương, nhiệt độ tăng cao đến một mức độ hoàn toàn mới, Tôn Vũ như hung thần ác thú lao vào Địa Hỏa Long, đôi tay như lưỡi hái tử thần, bẻ gãy cổ con hồn thú trong trạng thái yếu ớt một cách dễ dàng.

Tôn Vũ ra tay một cách dứt khoát, không một chút dừng lại, đầu con vạn năm hồn thú cứ như thế dễ dàng bị bẻ gãy đến bất ngờ.

Trên thân Địa Hỏa Long xuất hiện một vòng tròn màu đen, hồn hoàn vạn năm, đây chính là mục tiêu cuối cùng của bọn họ, cuối cùng cũng thành công rồi.

“Tốt quá rồi, chúc mừng anh, Tôn Vũ” Mọi người đều rất vui mừng, đám Hình Na dồn dập chúc mừng cho Tôn Vũ.

Đột nhiên một tiếng rống gào từ phía sâu trong ngọn núi vang lên, hồn lực và uy áp này? Mười vạn năm hồn thú sao?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Eim và mười vạn năm Địa Hỏa Long

Tiếng gào rống từ tận phía sau ngọn núi, có vẻ như con hồn thú Địa Hỏa Long Vương đang nổi giận, rốt cuộc thì kẻ nào dám làm phiền lãnh địa của nó?

“À ra, xem ra con thần lân chốn trong động cũng lòi đầu ra rồi” Eim đứng ở phía trên cao như một vị thần kiêu ngạo, nhìn xuống phía dưới.

Cậu bé với mái tóc màu vàng, cặp mắt lưu ly đang lơ lửng trên không, ngọn gió thổi lên làm tung bay mái tóc cậu, tà áo bị thổi lên khiến Eim như hòa làm một với ngọn gió, bộ trang phục cổ điển của các quý tộc thời xưa hiện lên nét cấm dục lại thêm phần bá đạo của Eim.

“Hỏa pháo”

Không trả lời lại lời nói của Eim, Địa Hỏa Long đáp trả trực tiếp bằng một đòn tấn công trực diện, phun lửa.

Một ngọn lửa màu đỏ sẫm, kèm chút sắc tố của đất nên có lẫn với chút màu vàng, nhiệt độ cực cao, nếu cho nó thêm chút nhiệt nữa thì sẽ hóa thạch sang lỏng, biến lửa thành nham thạch.

“Ngu xuẩn” Eim khinh thường nhìn đôn tấn công của đối phương, dám không quan tâm đối thủ của mình là ai mà trực tiếp tấn công? Quả là một con súc vật cao ngạo, bộ nó không sợ đắc tội đến những tồn tại cao hơn nó sao?

Đưa một cánh tay ra, kéo một đường ngang sang trái cái “Xoẹt”

Toàn bộ ngọn lửa như gặp phải chúa tể, phân tán ra thành những đốm than hồng nhỏ, lụi tàn trong không khí, như những con đom đóm về đêm lửa sau những chiều lễ hội.

“Âm Linh Đàn Tranh, cắt ra đây”

“Tạch” Một cái búng tay từ phía Eim, một luồng sáng cực mạnh phát ra, từ hư không hóa ra một cây đàn xinh đẹp, ẩn chứa tinh linh lực màu vàng huyền bí.

Lăn theo chút màu xanh của đôi cánh tại lưng của Eim, cây đàn lập tức xoay chuyển nhiều vòng, định hình lại ngay trước mặt của vị tinh linh vương giả này.

Âm Linh đàn tranh như đã sẵn sàng để được khảy lên những khúc nhạc thần thánh, nó dừng lại và tỏa ra một luồng sáng nhẹ nhàng, như cộng hưởng với linh hồn của Eim, khuôn mặt cậu trở nên có một chút nhu hòa hơn, tuy vậy lại không kém phần bá đạo.

“Tưng tung tung” Đưa một tay ra khảy lên những sợi dây đàn, âm thanh theo quy luật được phát ra, như có như không thấm vào tai từng người, chấn động đến tận linh hồn.

Không một tổn thương nào đến từ mặt thực chất, nhưng linh hồn của mỗi người đều bị những âm thanh vừa rồi làm cho điên cuồng.

“Gào rống, rốngggg”

Những con vạn năm Địa Hỏa Long hỗn loạn gào thét, như mất đi bình tĩnh, như mất đi sinh lực, một số con lao vào nhau mà húc đầu một cách điên loạn, thả skill một cách hỗn loạn.

Tất nhiên cũng có những con không chịu nổi hồn kỹ của Eim mà lập tức gục ngã, tuy vậy chúng lại không chết, mà chỉ bị Eim làm choáng linh hồn mà thôi, dù sao mục đích lần này của họ không những là kiếm hồn hoàn cho Tôn Vũ, mà nó còn là để giúp Hình Na đồ sát tộc của Địa Hỏa Long, thúc đẩy thức tỉnh vô hồn thứ 2 cơ mà.

“Tiểu Na, đến phiên em rồi đó” Eim rất nhàn rồi mà quay lại nói với Hình Na, một con bò sát ngu xuẩn lại dám coi thường một tinh linh cao quý như anh, có lẽ anh sẽ chơi với con kiến nhỏ này một chút.

“Okay” Không để ý lắm đến việc Eim có phản hồi phát cáu, mới vào mà chơi hồn kỹ quy mô diện rộng như vậy, quả nhiên là việc con mười vạn năm Địa Hỏa Long đã kích thích Eim một chút.

Cậu tinh linh vương từ bé nhỏ lập tức lao vào trong ngọn núi nơi Địa Hỏa Long mười vạn năm cư trú, sau lưng cậu chỉ là 8 cái hồn hoàn tím tím, đen, đen, đen, đỏ đỏ, tuy là có 2 cái mười vạn năm, tuy nhiên lại chỉ có 8 hoàn, có lẽ đây là lý do để con Địa Hỏa Long có lòng tin và nghĩ rằng bản thân mạnh hơn Eim.

“Ha ha, nhưng mà nhé, số hồn hoàn không có ý nghĩa hoàn toàn đến thực lực của một người đâu” Cặp mắt khát máu, ánh lên những vệt màu đỏ trong đôi mắt lưu ly, đưa lưỡi ra liếm khoé môi cứ như một con quỷ khát máu, Eim phóng tới với tốc độ cực nhanh.

“Ngu xuẩn loài rác rưởi, dám chọc giận bổn long vương?” Địa Hỏa Long phát hiện Eim có thể dễ dàng phá hủy đôn tấn công của bản thân, nó khá ngạc nhiên khi một bát hoàn hồn đầu la lại có năng lực mạnh đến thế, nhưng mà, như vậy vẫn chưa đủ, nó sẽ cho con kiến bé nhỏ phía trước thấy được việc chọc giận nó là một việc ngu xuẩn thế nào, rác rưởi, hãy cảm nhận đi, hãy hối hận vì bản thân đã sinh ra trên đời.

“Ầm, ầm” Âm thanh di chuyển của Địa Hỏa Long, tuy sở hữu thân hình to lớn, nhưng như vậy không có nghĩa là nó di chuyển chậm, vì có sự tương tác cực mạnh với thuộc tính đất, lợi dụng địa hình cũng là một lợi thế của nó, Địa Hỏa Long lao vào phía Eim cực nhanh.

Hai bên tham chiến như những vì tân tinh, những khối thiên thạch lao vào nhau một cách bất chấp, lực cản không khí làm cho bọn họ như có một vòng sáng xung quanh.

“Ha ha, thú vị bò sát bé nhỏ” Eim thích thú nhìn Địa Hỏa Long, anh không lập tức phóng thích hồn lực và tinh linh lực của tinh linh, mà muốn chơi đùa với con hồn thú bé nhỏ này, muốn để nó cảm thấy mình thật mạnh, mình có cơ hội chiến thắng.

Rồi sau đó, đập dập nó xuống đất, dẫm nát thân thể, dẫm nát tôn nghiêm, dẫm nát cả linh hồn nó, như vậy mới thích thú chứ.

“Hồn kỹ thứ 2: Giai điệu điên cuồng”

Eim liếm lưỡi, đưa cây đàn tranh ra như một cái thương, di chuyển, tần số, độ cao, lực cản của gió, phạm vi bao phủ, tất cả mọi thứ ánh hết qua ánh mắt của anh chỉ trong một khắc duy nhất.

Cực nhanh, bàn tay của Eim lướt qua cây đàn, đánh ra một khúc nhạc điên cuồng, tại vị trí ngay phía bên trái, trượt qua lỗ tai, màng nhĩ, xương con, đâm thủng.

“Điên cuồng nào!! Rác rưởi bé nhỏ!!” Eim thích thú cười lên, như một con quỷ khát máu, bên trong sự hiền lành thánh thiện của cậu bé tinh linh mà Hình Na từng hay biết, Eim rất khát máu, bản năng bên trong cậu không cho phép bị khinh nhục hay thua cuộc, chỉ ngoại trừ Hình Na ra, không một ai được phép ngẩng đầu trước mặt cậu.

“Róngggggg” Gào lên đau đớn, tai của Địa Hỏa Long mười vạn năm dễ dàng bị đột phá, màng nhĩ rách ra thành một cái động lớn, phần xương con bị đập cho nát như tương, máu chảy ra điên cuồng.

Hồn lực hòa thuộc tính của nó vẫn cứ tiếp tục cháy, dù bị thương nhưng mười vạn năm kinh nghiệm vẫn còn đây chứ không mất đi đâu, nhận ra sự nguy hiểm của đối phương, cơ thể Địa Hỏa Long phát sáng, như một quả bom báo hiệu sắp phát nổ.

“Hồn Kỹ: Bom nguyên tử bạo tạc”

Toàn bộ khu vực quanh ngọn núi đều bị hồn kỹ của Địa Hỏa Long bao phủ, xem ra vì danh dự và an toàn của bản thân, mấy con vạn năm hồn thú này chả là cái thứ gì cả nhỉ? Vậy thì không tiếc khi cho Hình Na giết hết rồi.

Eim cười lạnh, coi anh như không khí sao? Muốn đánh giết toàn bộ trên diện rộng? Vậy phải xem mây có thể làm được điều đó không cái đã!!

Mặc cho hồn kỹ phát động, Eim đứng đối diện con Địa Hỏa Long, mái tóc màu vàng che đi ánh mắt hút hồn của cậu, con hồn thú không hề biết hành động của mình bị Eim khinh rẻ coi thường, nó vẫn cười đều mà sử dụng hồn kỹ.

“Ầm, ầm ầm” Toàn bộ khu vực bị bao phủ bởi khói, đám Hình Na bị lực xung kích chấn cho ngã bệch xuống đất, tuy nhiên không có một tổn thương cụ thể nào đến người bọn họ cả, kể cả đám Địa Hỏa Long vạn năm và ngàn năm phía bên cạnh, không có dấu hiệu mất mát sinh mệnh.

“Ủa, Eim chơi ác thật, giờ này chắc con Địa Hỏa Long mười vạn năm chắc vẫn còn đắc ý lắm, hồn kỹ được thi triển ra toàn bộ cơ mà!!” Hình Na đỏ mặt hời hợt mà lẩm nhẩm.

“Xoẹt” Toàn bộ lớp khói bao phủ quanh Eim lập tức bị kéo đi, xóa đi lớp mù của làn khói, một vị thần xinh đẹp xuất hiện, Eim đứng sừng sững cười lạnh nhìn Địa Hỏa Long.

Quả nhiên, con hồn thú ngu xuẩn này tưởng skill của mình đã thành công đồ sát tất cả, thế nhưng mà, cái quái gì mà thắng ranh con này vẫn còn đứng ở đây, thậm chí, thậm chí là còn chẳng có vết thương nào, thế đều nà...

Căng trợn con mắt mình ra, Nó hoảng sợ khi đánh mùi được khí tức của Eim, khí tức của một vị chúa tể, ngu rồi, nó vừa,.. nó vừa làm cái quái gì thế này, cầu xin? cầu xin? không, phải bỏ chạy?

“Quý xuống” Âm thanh của Eim vang lên chặn lại dòng suy nghĩ của Địa Hỏa Long, cây đàn tranh một lần nữa được đưa lên, một tiếng khảy nhỏ trên thân đàn, sợi dây rung nhẹ.

“Hồn kỹ thứ 1: Âm Ba Cầm”

Một đợt sóng âm ba hiện ra như một cái móng vuốt của quỷ dữ, lượng âm ba được tạo ra hình dạng như Eim mong muốn, khả năng khống chế tinh thần lực thật sự là quá bá đạo.

“Ầm, Ầmmmmmmmmmm”

Con Địa Hỏa Long bị động thật mạnh xuống đất, trên chính lãnh địa của nó, nó bị kéo thật dài trên mặt đất, da vảy bị nứt nẻ, máu chảy ra, cặp mắt như điên dại, nó bị kéo thật mạnh tới phía trước Eim.

Đưa một ngón trỏ bên phải lên ngoắc một cái, như có một lực hút kéo đầu con hồn thú lên, để cặp mắt nó giao tiếp trực diện với cặp mắt xinh đẹp của Eim, cậu cười thật tươi đẹp, như những đóa hoa thuần khiết, nhưng trong mắt con hồn thú, Eim như hóa thành quỷ dữ, và chính con quỷ dữ đó đang nói chuyện với chính bản thân nó:

“Last chance, cơ hội ra đòn của mày hết rồi nhé, tận hưởng cảm giác tuyệt vọng nào, rác rưởi bé nhỏ!!” Eim cười khúc khích, nụ cười của anh làm cho đám Hình Na ở dưới nổi da gà, đáng sợ vì, may mà hồi trước đấu với cô Eim không hề nghiêm túc, nếu không chỉ hồn kỹ thứ hai vừa này thôi là đủ để cô về nhà ăn gà cùng ông bà rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Bá đạo, Eim thực lực

Khung cảnh hoang tàn, ngọn núi bị đánh sập thủng lỗ nhiều nơi, rất nhiều hồn thú vạn năm, ngàn năm đang run sợ co ro cúm rúm quỳ gối trước cậu bé tóc vàng đang bay lơ lửng phía trên.

Bằng với một khuôn mặt lạnh lùng, khí tức toát ra như một vị chúa tể, đám Địa Hòa Long thậm chí còn đánh mất đi cả ý chí phản kháng, con mười vạn năm hồn thú chỉ mong muốn có thể chạy trốn khỏi tay Eim, thậm chí dù có đánh đổi cả các tộc quần của mình, thì bản thân con hồn thú vẫn muốn bỏ trốn, bởi vì, nó đang run sợ, nỗi sợ hãi còn vượt qua cả nỗi sợ đối với cái chết.

“Hồn kỹ: Từ Khúc Tra Tấn”

Một lần nữa, hồn kỹ thứ 5 được phóng ra, hồn hoàn màu đen xoay tròn phát sáng, thân thể Eim như một cái bóng đèn phát sáng, anh rất tử tôn mà khép hai chân lên đặt cây đàn lên đùi mình, dùng cặp tay thon thả của mình để lên những sợi dây mỏng manh mà khảy lên âm khúc huyền bí của địa ngục.

Sóng âm? Không, đây là linh hồn từ khúc, nó trực tiếp bỏ qua mọi sự phòng thủ của đối phương, trực tiếp khống chế đại não và truyền thông tin vào từng sợi thần kinh nhỏ bé vô cùng của đối thủ!

Hồn kỹ này trực tiếp khiến cho cảm nhận và các giác quan của con mười vạn năm hồn thú nhận thức sai sự thật, khiến cơ thể nó phải phản ứng kích thích đáp trả với những sự tác động không hề có thật.

“Rongggggg, ronggggggggg”

Âm thanh đau đớn, vậy rồng bị tách ra từng chiếc từng chiếc một, lớp da nứt ra, để lại những mạch gân đỏ loét, nhịp tim đập thình thịch chứng tỏ rằng con hồn thú còn sống, nhưng mà, điều này cũng chứng tỏ cho những con đau mà Địa Hòa Long đang hứng chịu là thật.

Trong ảo giác có sự thật, mà trong sự thật lại không hề thiếu ảo giác, một sự tác động đi làm sai lệch nhận thức não bộ, bắt cơ thể đáp trả những tồn tại không hề có thật, điều này hoàn toàn khác với những lỗi tác động thông thường của ảo giác, những con huyền thú hay huyền kỹ chỉ có thể làm cho đối phương nhận thức sai về thực tế, tuy nhiên, lại không có một tổn thương thực chất nào được gây ra.

“Biến ảo giác thành hiện thực” Đúng vậy, đây chính là sự điên cuồng và bá đạo của hồn kỹ mà Eim thi triển, đưa những tổn thương và những ảo giác mà đối phương cảm nhận được thành sự thật, không chỉ gây tổn thương tới đại não, nó còn tra tấn cả cơ thể lẫn linh hồn, đây là lý do vì sao hồn kỹ thứ 5 của Eim lại có tên là Từ Khúc Tra Tấn.

Cơ thể quần quai, tứ chi co giật, Địa Hòa Long liên tục lấy thân mình như một tảng đá đập vào xung quanh, cố gắng điều khiển cơ thể bản thân chống lại các tác động từ bên ngoài, không biết rốt cuộc trong sự kích thích của Eim, con Địa Hòa Long đã nhìn thấy cái gì mà lại khủng bố đến vậy.

“Dạ Phong ca, quan sát thật kỹ, đây mới chính là một khống chế hệ hồn sư thật sự, khống chế địa hình, hồn kỹ, điều kiện, lợi dụng mọi ưu thế và nhược điểm của bản thân lẫn đối thủ, thậm chí khống chế cả hành động và cảm xúc đối phương, chỉ có như vậy, anh mới thật sự trở thành một khống chế hệ hồn sư đại tài được” Hình Na trừng mắt ra nhìn Eim, một phong cách chiến đấu đầy bá đạo, tuy khá là dã man, nhưng cực kỳ thực dụng.

“Uhm, anh biết rồi” Dạ Phong gật đầu, từ nãy đến giờ mồ hôi của anh cứ liên tục chảy, cách điều khiển trận đấu của Eim quá tuyệt vời, thậm chí anh không thể dừng mắt khỏi mọi hành động của anh ta được, từng chút từng chút một, kể cả phần nhỏ hồn lực nhìn thì như rò rỉ ra khỏi môi trường, nhưng thực tế lượng hồn lực ấy đang chần ập cử động của rất nhiều hồn thú phía dưới, tạo cơ hội cho bọn họ phát huy khả năng.

“Nhưng mà Tiểu Na, đại ca của em ghê vật!” Tôn Vũ rất đồng tình, tuy nhiên màn chiến đấu vừa rồi đã để cho anh một dấu ấn sâu đậm về Eim trong tâm trí của mình, như vậy thì còn có ai làm đối thủ nữa, cả mười vạn năm hồn thú mà anh ta đánh cứ như đánh con của mình.

“Ừm, Ừm” Tiểu Linh, Đình Bảo và Dạ Vũ hoàn toàn đồng ý, khó mà nói gặp được một trận đấu cấp cao như vậy, từ nãy đến giờ bọn họ không ngừng tham chiến phía dưới, thế nhưng đám Tiêu Linh vẫn kè kè mắt không rời khỏi hình bóng Eim, anh ta quá mạnh, thậm chí còn không phải là Phong hào đầu la, nhưng lại có đến tận 2 cái mười vạn năm hồn hoàn.

“Thế nào, vui không?” Eim thoải mái bay lượn vòng quanh cơ thể của Địa Hòa Long, mái tóc của anh tung bay theo gió, cặp mắt lưu ly đầy hào quang đang nhìn thật chặt cơ thể Địa Hòa Long, nó đang phải chật vật với hồn kỹ của Eim, không muốn sống, nó không muốn sống nữa.

Linh hồn dao động mạnh mẽ, con Địa Hòa Long mười vạn năm niên kỷ này đang mất dần ý chí của sự sống, đã có những dấu hiệu của các vết nứt tại linh hồn, đại não bị một lượng máu tụ lớn chèn ép, thể xác con rồng bé nhỏ này xem ra sắp không chịu đựng nổi rồi.

“Mà, cũng chán chơi với người rồi, thôi thì, về với đất mẹ đi!!!” Eim giơ tay ra, hồn hoàn thứ 8 phát sáng, hồn kỹ mười vạn năm thứ 2 của Eim được phát sáng, một bá đạo skill khác được kích hoạt, có vẻ như anh cũng lười tra tấn con hồn thú này rồi, nên mới tính một kích giết luôn con hồn thú vậy.

“Hồn kỹ: Từ khúc địa ngục”

Âm thanh trong trẻo được vang lên, những sợi dây lại rung động theo quy luật, giai điệu trong trẻo như tiếng suối thanh tại những khu rừng thần tiên, nếu như người nghe không biết tên hồn kỹ của Eim, chắc nhiều người sẽ nghĩ rằng đây ắt hẳn là giai điệu của thiên đường, nhưng thứ đang chờ đợi bọn họ đằng sau giai điệu xinh đẹp này lại là thứ mà bọn họ không hề muốn tiếp xúc một chút nào, tin anh đi, nó sẽ là thứ khiến cho bọn họ nhớ mãi, thậm chí

cho dù có tái thế chuyển sinh, cơ mà, không biết liệu linh hồn của con Địa Hỏa Long này còn có thể tồn tại sau hồn kỹ này không thì không ai biết trước được.

Không một tiếng gào rống, thậm chí tiếng hít thở của con mười vạn năm hồn thú được phát ra, cơ thể nó thậm chí còn không đủ sức để gào thét luôn cơ mà.

Tay chân dừng lại co giật, thân mình nằm thẳng xuống đất, máu không còn tuôn, cứ giống như là Eim đã dừng lại và tha thứ cho con Địa Hỏa Long này, nhưng mà mọi người đều biết rõ chuyện này là không thể xảy ra, hồn hoàn thứ 8 của Eim đã phát sáng lên, đám Hình Na tuy không biết điều gì sẽ xảy ra, nhưng có một điều mà họ biết rất rõ, con hồn thú này tới số rồi.

Cặp mắt tròn trừng ra, đồng tử liên tục phóng to thu nhỏ, máu chảy ra từ hai khóe mắt liên tục, rất từ tốn, chậm chậm, không hơi thở, không nhịp tim, nhưng sự sống vẫn còn tồn tại.

Máu cứ chảy, tiếng đàn vẫn cứ vang, cho đến khi thân thể con hồn thú hóa thành tro bụi, đột nhiên vỡ ra thành hàng ngàn hàng vạn hạt cát, hồn lực của con hồn thú một chút cũng không lưu lại, giống như, giống như thể là, con Địa Hỏa Long tan biến hòa vào bầu trời vậy.

“Cạch” Tiếng một mảnh xương rơi xuống mặt đất, một cái hồn hoàn màu đỏ sáng lên trong không trung rồi lại lập tức biến mất, không hề duy trì được thậm chí là 10 giây, chỉ trong một khoảnh khắc cả cái hồn hoàn của Địa Hỏa Long cũng biến mất, thật sự là con rồng vừa nãy cứ như biến mất vào hư vô vậy, nếu không phải còn mảnh hồn cốt đang nằm dưới đất thì chắc bọn Hình Na cũng không tin vào mắt mình được.

“Được rồi, Tiểu Na, chiến đám hồn thú vạn năm còn lại đi, nhiệm vụ của em đó” Eim rất bình tĩnh, anh thu hồi lại cảm xúc hiếu chiến của mình, giờ trông anh thật vô tội, giống như thể mọi việc vừa xảy ra không hề liên quan đến bản thân mình vậy, nhắc nhở Hình Na một câu, Eim lập tức hạ cánh kiểm một chỗ ngồi mát mẽ xem đám nhóc này thể hiện, mối nguy lớn nhất anh đã giúp bọn họ, giờ là lúc để thuộc tính Hình Na ra uy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Tiếp tục, thánh nữ đồ Long ra đời (1)

“Đã rõ” Cười hi hi đáp trả, nếu cô đã được giúp tới mức này mà không thể làm tiếp việc tiếp theo thì nên về nhà tự đào mộ chôn đầu mình đi.

“Dạ Phong ca, mọi người, nhờ mọi người” Hình Na quay đầu lại, khuôn mặt cô lập tức trở lại nghiêm túc, vấn đề đồ sát bầy rồng này liên quan khá lớn đến tương lai sau này của cô, vô hồn thứ 2 và khả năng bước tiến xa hơn trong con đường hồn sư của bản thân đều nằm hết vào trong này.

“Okay, cứ tin ở bọn anh” Dạ Phong lập tức hiểu rõ ý định của Hình Na, mặc dù anh không biết liệu rằng cô sẽ làm gì để có thể đánh giết đám hồn thú này, nhưng nếu cô đã dám nói, vậy chắc chắn là cô sẽ có cách để thực hiện.

Đám Đình Bảo lập tức tiến vào tư thế chuẩn bị, mọi người không một lời phàn nàn về việc phải tiếp tục chiến đấu, nếu là vì Hình Na, coi như bắt bọn họ kiệt lực đứng lên cũng được chứ nói chi là tiếp tục đánh mấy cái này.

Đôi mắt ánh lên sự hưng phấn, Dạ Phong lập tức liếc mắt sang các vị trí trái phải, hình thành thế gọng kìm, bây giờ tất cả mọi người đều đóng vai trò khóa con hồn thú anh, anh là chủ tank còn Hình Na là chủ công, đội hình được sắp đặt vô cùng chi tiết và chuẩn xác.

“Hee~, cũng không tệ” Eim thú vị nhìn Dạ Phong, khuôn mặt còn cười cười, có vẻ anh rất thích thú với mấy con người thông minh như bản thân, tên nhóc này, sau này rất có thể trở thành một khổng lồ chế hồn sư tài ba.

“Đề em ra trước nhé, Smog + Swift: Khói mù + Ngôi sao tốc độ” Hình Na dẫn đầu tiến vào, cô lập tức lựa chọn 3 con phía bên trái để mở đầu cho cuộc đồ sát long quần của bản thân.

“Tinh linh chi dực + Chia sẻ” Cặp mắt sáng lên, tất nhiên là Hình Na không quên chia sẻ tầm nhìn cho đám Đình Bảo, dù sao thì nếu không nhìn thấy đường thì đám nhóc phía sau hỗ trợ như thế nào được.

Một làn khói dày đặc được phun ra, nếu là đối đầu với mười vạn năm hồn thú thì skill này khá là phế vật, vì đến lúc đó hồn thú quan sát nhau không chỉ là bằng mắt, nhưng đối đầu với vạn năm hồn thú, tuy còn chút hạn chế, nhưng chỉ ít nó vẫn còn tác dụng gây cản trở, nếu đã có thì ngu gì không xài.

“Tác chiến bắt đầu” Hình Na cười lạnh, cô không hề biết khuôn mặt lúc này của mình giống hệt như là bản sao thu nhỏ của Eim, cô cũng tà ác không hề kém cạnh cậu bé tóc vàng lúc này đâu.

Hàng loạt các ngôi sao như những thanh dao găm sắc bén được phóng ra, xoay vòng vòng trên bầu trời được lớp khói bao phủ lẫn trốn khỏi tầm quan sát của bầy hồn thú, đám ngôi sao này bay theo quỹ đạo elip, một đường cong hoàn hảo bao vây toàn bộ cơ thể Địa Hỏa Long

Thị giác, thính giác, khứu giác, ba vị giác quan trọng nhất trong một trận chiến sinh tồn, nếu mất đi những giác quan này thì coi như đối phương phé một nửa rồi, đó cũng chính là lý do vì sao Hình Na lại nhắm ngay những vị trí này mà bắt đầu bắn, hơn hết, vị là vị trí nhạy cảm, tất nhiên là, những tác động

này sẽ gây điên loạn và phản động hiệu quả.

“Rồngggggggg rồoooo” Gào thét đau đớn, tuy không thực sự nhận tổn thương quá nhiều nhưng cảm giác đau bọn chúng vẫn cảm nhận rất rõ, cảm thấy sợ hãi lẫn đau đớn, nỗi sợ đối với Eim vẫn còn chưa tan, weak point, đây lại là một điểm nhắm của Hình Na tới bấy sức vật ngu xuẩn này nữa.

“Hồn kỹ: Ký tự” Hồn hoàn sáng lên, Dạ Phong nhẹ nhàng phóng thích hồn lực ra hai phía, hàng loạt các dòng chữ được hiện lên một cách nhanh chóng, chúng được sắp đặt một cách có quy luật và phân bố rộng rãi.

“Ồ, có tính sáng tạo nha” Eim tiếp tục đánh giá, dù lúc này anh không tham gia trận chiến, nhưng quan sát phong cách chiến đấu của bọn nhỏ, đó cũng là một điều không quá tệ nghen, tất nhiên là anh không quên tiếp tục kiểm chế những con hồn thú còn lại, dù bọn nó biết rằng đồng bọn của mình bị dụ đi, nhưng không tài nào mà cứu giúp được.

“Tiểu Bảo, Tiểu Vũ, chuẩn bị nhánh trái, Tôn Vũ ca, Tiểu Linh, sẵn sàng cho nhánh phải” Hình Na lập tức gấp người lại, chuẩn bị quay trở lại, dụ thú đã thành công, giờ phải tiếp tục công cuộc giết dần giết mòn cái đã.

“Okay, đã rõ”

“Cứ để bọn này lo”

Tất nhiên là đám trẻ không để cho Hình Na phải lo lắng, tất cả bọn họ đều là những hồn sư thiên tài đầy tiềm năng, chỉ một chút khó khăn như vậy không là gì đối với họ, ai cũng hưng phấn vì trận chiến sắp tới.

“Rầm rập, ầm, ầm” Đám Địa Hỏa Long lao theo Hình Na quay trở về phía Dạ Phong, chúng nó đang nổi giận, chỉ mình Eim mạnh mẽ thì không sao, nhưng đám nhân loại nhỏ bé này cũng dám chọc giận tụi nó? muốn chết.

“Ha ha, đúng rồi đấy, lại đây nào cục cưng” Hình Na cười lạnh, cô dùng Quick Attack – Tấn công tốc độ để tăng khoảng cách của bản thân và bày hồn thú, khi đến gần hồn kỹ của Dạ Phong thì.

“Tinh linh chi dục” Đôi cánh ở phía sau mọc lên, Hình Na lập tức như một cái lên phản lực vậy, lợi dụng sức gió, thả bản thân mình lên trên bắn thẳng một đường dài lên không, không cần dùng sức, cơ thể tự xoay chuyển nhẹ nhàng phóng xa trên bầu trời.

“Rồoooo?” Phát hiện Hình Na không còn ở phía trước nữa, bày hồn thú vạn năm nhận ra mình đã bị lừa, không ngờ cũng có một ngày bọn chúng bị một đám nhóc đất mũi, thật nhục nhã.

Đang tính dừng lại tập trung theo hướng khác, nhưng Smog – Làn khói che kín và hạn chế tầm nhìn của bọn nó, đột nhiên một âm thanh vang lên như pháo nổ ngang tai.

“Bạo phát, Ký tự, Ầm Ầm Ầm” Dạ Phong canh thời gian rất chuẩn, phóng thích hồn lực của mình theo 2 hàng, theo thứ tự phân chia 3 con Địa Hỏa thành 3 nhóm phân biệt.

“Rồoooo, rồoooo” Hồn loạn, vì hồn kỹ của Dạ Phong được phóng thích một cách bất ngờ, bày hồn thú lập tức phân tán theo đúng phương hướng mà đám nhóc tính toán.

“Hồn kỹ: Quang Minh Xiềng Xích + Âm Dương Tử Cực Hoại Pháo”

Dạ Phong lập tức phóng thích hồn kỹ vạn năm và hồn kỹ thứ 2 của bản thân, anh là chủ khống, con hồn thú theo hướng anh cần được xử lý trước, vì vậy nên không tiếc gì mà không sử dụng hồn kỹ mạnh mẽ ngay từ ban đầu, dù sao thì bọn họ đang tính đánh nhanh thắng nhanh mà.

“Hồn kỹ: Nganh Xác + Trọng lực của một tổ”

“Hồn đạo khí: Hồn đạo pháo cấp 5 + Âm ba bom cấp 4”

Nhóm phía Đinh Bảo và Dạ Vũ cũng đã chuẩn bị xong, bọn họ đang đợi con Địa Hỏa Long rơi vào bẫy.

“Ha ha, chúng ta cũng không nên thua bạn thua bè chứ, hồn kỹ: Hỏa Diễm Bảo Tổ”

“Tất nhiên rồi, đồ ngốc, hồn kỹ: Hỏa Diễm Thiêu Đốt + Lân Bom Bạo Tạc”

Tiểu Linh và Tôn Vũ cũng không kém cạnh, bọn họ cũng đã sẵn sàng cho những hồn kỹ oanh tạc bá đạo.

Đang bay trên không trung, Hình Na lập tức xoay người lại, mục tiêu, hướng thẳng phía Dạ Phong, con Địa Hỏa Long ở trước mặt anh chính là mục tiêu đầu tiên của cô!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Tiếp tục, thánh nữ đồ Long ra đời (2)

Nhận ra áp suất tại phía sau thay đổi, một vật gì đó đang đi ngược chiều hướng gió với bản thân, cảm giác nguy hiểm đến lan tỏa khắp thân, con Địa Hỏa Long cháy mồ hôi dùng một chân dậm xuống đất, cố gắng dừng tốc độ, quay lại để đối phó với Hình Na.

“Àm”

“Àm âm âm âm”

Tiếng bước chân dậm thật mạnh xuống đất, tiếng hồn kỹ của Dạ Phong phát động skill Ký Tự, hai âm thanh vang lên cùng một lúc, quá chuẩn và quá nguy hiểm, Dạ Phong nhắm trực tiếp vào sơ hở và tâm lý của Địa Hỏa Long.

Vì một chân cố gắng dậm thật mạnh, cơ thể dùng phần bắp đùi và cẳng chân cộng với các móng để trụ vững cơ thể, thế nhưng mà hồn kỹ Ký Tự cũng tạo ra một lượng bạo tạc không quá lớn cũng không quá nhỏ, tuy nhiên đủ để làm phần đất nơi chân con Địa Hỏa Long đang đứng trở nên vỡ nát, không còn thể dựa, tất nhiên là nó sẽ ngã xuống hoặc tiếp tục lao về phía trước một cách loạn choạng.

“Cơ hội tốt, anh làm quá tuyệt vời Dạ Phong ca” Hình Na cười cười, không ngờ Dạ Phong lại có thể canh thời gian chuẩn như vậy, thế này thì việc giết chết con hồn thú này dễ như ăn bánh rồi, dù sao thì nó giờ cũng không khác gì cá nằm trên thớt.

“Không có gì, để anh giúp em lần cuối” Dạ Phong lắc đầu cười mỉm, là một khổng chế hệ hồn sư, anh tất nhiên biết rõ cái gì nên làm và cái gì nên tận dụng.

“Hồn kỹ: Quang minh xiềng xích”

Hàng loạt sợi dây xích được phóng ra, mục tiêu phía trên đầu con Địa Hỏa Long, các sợi dây như những cái roi bằng thép, quật thẳng đầu con hồn thú xuống đất, tiếp tục làm nó mất thăng bằng.

Chơi ác đấy, thế nhưng mà, cô thích.

“Swift + Growth: Ngôi sao tốc độ + Tăng trưởng” Combo skill gia tăng thực lực bản thân, đồng thời phóng ra các ngôi sao theo hình vòng cung bay theo 2 hướng, đi vòng xuống dưới nhắm tại vị trí phần cổ và cằm của con Địa Hỏa Long.

Đây là một cách tận dụng chiến đấu của đồng đội đơn giản, nếu con Địa Hỏa Long bị hồn kỹ của Dạ Phong quất xuống, vậy bản năng cơ thể nó sẽ lập tức muốn ngẩng đầu lên, vậy nên Hình Na rất tốt bụng mà tặng cho nó mấy con dao găm từ phía dưới đầu giúp nó ngẩng đầu lên cao hơn bình thường, chuyện nhỏ thôi ấy mà, không cần phải cảm ơn đâu nha.

“Rồnggggggg”

Âm thanh đau đớn vang lên, liên tục bị lệch khỏi đường ray di chuyển, nó vừa tức sợ vừa hoang mang, cơ thể không nằm trong trạng thái điều khiển của bản thân, cảm giác từ vong đang đến rất gần, cơ thể không tự chủ mà run một chút.

Hình Na lập tức hạ thấp độ cao của mình xuống, hướng thẳng phía con Địa Hỏa Long mà bay tới, một tay giơ ra trước để triển khai skill của mình.

“Dazzling Gleam – Ánh sáng ma thuật” Một skill hệ Fairy khác rất thông dụng được Hình Na hay xài, tuy nhiên xài trước một đối thủ thuộc hệ Dragon thì đây là lần đầu tiên, đến chính bản thân cô còn không biết rằng hiệu quả nó gây ra sẽ ra sao.

“Rồnggg, Gàoooo Grừr” Đang đến rất gần, rất gần rồi.

Hai mắt con Địa Hỏa Long trừng ra, xương cổ dường như có chút dấu hiệu nứt bẻ ra, nhưng vì sống còn nó quyết phải cản lại đòn tấn công phía sau, quẹo cổ lại hết sức, “tạch tạch” Âm thanh của các đốt sống bị lệch khỏi nhau, trụ cột cơ thể không vững.

“Hỏa Pháo, Địa Thuần” Một lúc kích hoạt cả 2 skill, nó biết rõ thực lực của mình hiện tại khá yếu, do hao tổn khá nhiều sức lực, bị ảnh hưởng bởi uy áp của Eim đồng thời đối thủ trước mắt của bản thân quá ranh ma và nguy hiểm, chắc chắn 2 hồn kỹ này sẽ bị suy giảm khá nhiều, thậm chí có khả năng không đạt được tới tầm của vạn năm hồn thú, nhưng có một câu, tấn công là cách phòng thủ tốt nhất, chí ít, nó hi vọng đòn tấn công của mình có thể làm lệch Ánh sáng ma thuật của Hình Na.

Cặp mắt chợt lóe lên một phát, nhận ra hành động của Địa Hỏa Long, Hình Na không một chút do dự hay sợ hãi, cô cứ thế tiến lên, một tay còn lại kéo ra một vòng cung quanh cơ thể, triệu hồi hồn lực từ 4 cái hồn hoàn tím tím, đen, đen, Hình Na kích hoạt skill “Protect – Bảo vệ”

Như một quả cầu thép lao tới, Hình Na va thẳng vào Hỏa Pháo của Địa Hỏa Long, tốc độ bị cản lại, tuy đã suy yếu nhưng Protect vẫn không thể hoàn toàn cản lại lực chấn đến từ xung áp, thế nhưng, chỉ mỗi mình Hỏa Pháo của nó, vẫn chưa đủ để cản cô lại đâu.

“Shadow Ball – Quả cầu hắc ám”

Skill khác lại được thi triển, một lực hút xoáy được triển khai phía trên đầu Hình Na, lực tấn công bay đi theo hướng khác, tránh khỏi đường tiến của Hình Na, thoát khỏi vật cản cô tiếp tục lao tới một cách nhanh hơn, tinh linh chỉ dục bật tốc độ cực đại.

“R...rrr???” Trùng mắt ra ngạc nhiên khi đòn tấn công của mình bị cản lại đơn giản, Địa Hỏa Long đỏ mờ mờ, tuy nhiên nó vẫn có thể nhanh chóng lấy lại sự tập trung, dồn phần năng lượng còn lại vào Địa Thuần, hồn kỹ phòng ngự.

Một luồng sáng màu hồng được bắn ra, như một tia laser của những thế kỷ hiện đại, Dazzling Gleam Ánh sáng ma thuật được khai triển đúng lúc, xuyên qua màng Protect hướng thẳng tâm khiến của con hồn thú.

“Xoẹt”

Đi thẳng xuyên qua tấm khiên, không một chút dừng lại, Dazzling Gleam như một chuỗi dịch acid phân giải đốt rụi mọi thứ trên đường đi của nó, nó đâm thẳng qua Địa Thuần, va vào thân thể và long giáp trên cơ thể Địa Hỏa Long, Ầy vậy mà nó vẫn không dừng lại mà trực tiếp đi xuyên qua cơ thể rắn chắc đấy, để lại một cái lỗ khổng lồ trên thân.

“C. Cái quái gì, skill này bá đạo đến vậy sao?” Không nói gì Hình Na, cô vốn dĩ biết Fairy khác Dragon vậy nên con Địa Hỏa Long sẽ nhận tổn thương gấp bội, vì vậy nên cô không quá ngạc nhiên cho lắm, thế nhưng mà Dạ Phong và những người còn lại thì khác, kể cả Eim cũng hơi ngạc nhiên.

Skill Dazzling Gleam không phải là Hình Na chưa từng sử dụng, nhưng nó chưa từng mạnh mẽ đến như vậy, đâm thủng cơ thể vạn năm long hệ hồn thú một cách đơn giản như vậy, coi như hồn thánh cũng không làm được như Hình Na!!

“Không đơn giản nha!” Eim cười cười, nhìn tiểu cô nhóc đang rất thông minh và mạnh mẽ chiến đấu với hồn thú, đúng vậy đấy, tiểu Na, em cần phải mạnh hơn nữa, tiến bộ nhanh hơn nữa, nhanh chóng đuổi kịp bước chân của anh đi.

Phát hiện cơ thể con hồn thú bị đâm thủng, thế nhưng mà hồn hoàn vẫn chưa hiện, xem ra còn có chút sức cuối cùng, Hình Na thuận đà lao tới, đưa cái đuôi mình vọt vào trong cái hang được tạo ra.

“Iron Tail – Đuôi thép”

Chê đôi cơ thể con Địa Hỏa Long ra, lớp thịt đang bị ăn mòn khủng khiếp bị Hình Na tiếp tục sắc nó ra thành hai mảnh nhỏ, hồn hoàn màu đen giờ khắc này mới xuất hiện, sinh mệnh lực thật dai dẳng.

“Tiểu Bảo, Tiểu Vũ, không chế con hồn thú, cố gắng tạo ra một đợt choáng, một khắc thôi cũng được” Hình Na tiếp tục kêu lên, cô nhắm mục tiêu tiếp theo là phía Đinh Bảo, bên Tôn Vũ và Tiểu Linh có vô hồn dung hợp kỹ, hơn nữa cả 2 đều là hồn tông, có thể kiên trì lâu hơn, cô cần giúp đỡ phía hàng phòng thủ mỏng manh hơn.

“Đã rồi, cơ mà không cần coi thường tụi này nha” Dạ Vũ đáp trả, cô biết Hình Na lo cho phía bọn họ, mặc dù cô mới là hồn tôn, nhưng hồn đạo khí của cô cũng không phải là dạng vừa đâu.

“Ha ha, chuẩn bị thôi nào, Tiểu Vũ” Đinh Bảo cũng rất hưng phấn mà chuẩn bị sử dụng hồn kỹ, đến đây nào, con thần lần 4 chân.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Tiếp tục, thánh nữ đồ Long ra đời (3)

Hai con Địa Hỏa Long còn lại dường như mất đi hoàn toàn sự bình tĩnh của mình, vốn dĩ bọn nó tính cần giết mấy đứa nhóc này xong sẽ lập tức bỏ trốn, hoặc chí ít sẽ có thể chạy khỏi một đám ranh con.

Nhưng không một ai ngờ rằng chỉ với một đám nhóc lại có thể dễ dàng giết chết đồng bọn của bọn chúng như vậy, chưa kể con Địa Hỏa Long vừa mới bị giết là 3 vạn năm hồn thú, trong khi bọn nó mới vừa đột phá giai đoạn vạn năm chưa lâu, mới nằm trong vùng giữa 1 vạn tới 2 vạn năm mà thôi.

Làm sao đây, làm sao đây? Khốn nạn, tại sao tộc quần của nó lại bị đám con người này bao vây chém giết vậy, bên trái? đã khóa, bên phải? đã khóa, mọi hướng đều bị ngăn cách hoàn toàn.

“Muốn trốn, thật coi ta làm không khí sao?” Eim cười lạnh, anh chỉ nói là không giúp tụi Hình Na đồ sát vạn năm hồn thú thôi, chứ anh không nói là mình sẽ không can thiệp vào quá trình ngăn cản đám hồn thú này bỏ trốn, dồn đám thú này vào bước đường cùng, chỉ cho phép nó đánh nhau, chỉ có như vậy chúng mới chiến đấu hết sức mình được, và cũng chỉ có như vậy thì đám Hình Na mới có thể rèn luyện một cách chân thực và mạnh mẽ lên nhanh nhất được.

Từng lớp, từng lớp một, các con hồn thú như bị một lớp tường chắn bằng không khí vây giam trong từng căn phòng không có cửa, điên cuồng lại không thể chạy trốn, muốn thoát khỏi đây? vậy trước tiên phải đi qua mấy đũa nhóc này đã.

Ein ngồi cắn cọng cỏ, vuốt mái tóc lên, tiếp tục xem cuộc vui.

Tiêu Linh và Tôn Vũ vẫn đang rất hợp tác với nhau cản lại cử động của Địa Hòa Long, một người dụ một người đánh, một người trôi một người đập, nói chung là phong cách chiến đấu rất bí ố, mục đích của hai người là mài mòn sức lực của đối phương và kéo dài thời gian.

“Con lốc lá + Nganh xác” Hai hồn kỹ đầu tiên được kích hoạt, Đinh Bảo lập tức lao lên tiến về hướng con hồn thú, cường công trời sinh đã sẵn sàng tham chiến.

“Tăng phúc: Tốc + lực 6 thành” Dạ Vũ rất nhanh chóng và kịp thời bồi thêm hồn kỹ chúc phúc, đề thăng thực lực của Đinh Bảo lên một đoạn dài.

“Thank you” Đinh Bảo cười tươi và đẩy nhanh tốc độ hướng về Địa Hòa Long, anh tất nhiên là biết mấy con hồn thú này có skill gì, trận chiến của Hình Na để lại cho bọn anh rất nhiều kinh nghiệm.

“Rồngggggggg”

Âm thanh gào thét của Địa Hòa Long, con hồn thú trở nên điên cuồng, không có lối thoát hay bỏ chạy, lùi sẽ chết, nhưng tiến thì chỉ ít nó còn đường sống.

Nó cũng lập tức lao lên, độ thể xác, nó chưa bao giờ thua ai, tôn nghiêm của vạn năm hồn thú không được phép dễ dàng phá vỡ, nó lao lên với hồn lực của lửa nóng rực bao quanh.

“Chắc, khắc chế thuộc tính?” Vì hai thuộc tính của bản thân và đối phương đối nghịch nhau, hỏa khắc mộc, thuộc tính của anh hoàn toàn nhận hạn chế từ đối phương, nếu không tìm cách không chế thì mọi thứ sẽ khá tệ.

“Cứ tiếp tục tiến lên đi” Dạ Vũ từ phía sau lập tức gào lên, đừng quên rằng trận chiến này cô cũng tham gia chứ, đồ ngốc.

Nghe được âm thanh từ phía sau, ây chết cha, ngu thật, hợp tác với nhau bao lâu vậy mà quên mất, hồn kỹ thứ 3 của Dạ Vũ hoàn toàn có thể giải quyết được vấn đề mà!!!

Không dừng lại, Đinh Bảo lập tức tiếp cận cực gần, lửa nóng làm cơ thể cậu cực khó chịu, mùi khét bốc lên, cơ thể cậu tiếp xúc rất sát với con Địa Hòa Long.

Lệch người sang phải, cậu lập tức động lên nó một đấm thật mạnh, nhưng tất nhiên đối phương sẽ cản được một đòn đánh đơn giản như vậy.

“Kháng tố: 8 thành” Dạ Vũ đứng lúc kêu lên, hồn kỹ ngàn năm phát sáng, màu tím hồn hoàn xoay tròn với tốc độ cực nhanh.

Nhận được sự hỗ trợ đến từ cô gái nhỏ nhắn phía sau, cảm giác nóng rực không còn rõ ràng như vậy, tuy nhiên anh biết rằng nó chỉ là cảm giác của anh thôi, nếu không mau giải quyết, mọi thứ sẽ trở nên cực khó khăn.

“Àmmmm”

Âm thanh va chạm cực lớn, tay của Đinh Bảo đập vào đôi cánh xương bằng đất, như va chạm vào đất đá, không, như va chạm vào nham thạch vậy, nó vừa cứng vừa nóng rực, khôn nạn, khó chịu thật, bàn tay anh chắc bị bỏng lột da hết rồi quá.

“Rồng, Gào 00”

Đáp trả lại đòn tấn công của Đinh Bảo, con Địa Hòa Long vùng vẫy cực mạnh làm cho cậu mất thăng bằng, nó vồ người xuống há hàm răng sắc bén, miệng đầy nước dãi và mùi hôi của dã thú, tính ngặm chặt cái đầu của Đinh Bảo.

“Đmm, Đồ vịt có cánh không biết bay!!!” Đinh Bảo nổi giận, dù đã được đề cao kháng tố, nhưng sự khắc chế chết tiệt này vẫn làm anh khó chịu quá, tức giận chửi thề một phát, anh lập tức hạ người xuống, dường như là đặt sát cơ thể xuống đất, né hoàn toàn hàm răng khôn kiếp của con hồn thú.

Phù, suýt chết, nhưng mà, nó sẽ không dừng lại ngay như vậy đâu, anh cần phải tiếp tục nghĩ phương pháp đối chiến.

“Tiểu Bảo, nhanh sải con lốc lá” Hình Na nhanh chóng gào lên, cô kịp thời tiếp cận để hỗ trợ cho nhóm Đinh Bảo và Dạ Vũ.

Hồn hoàn thứ 4 sáng lên, hồn hoàn vạn năm, cái hồn hoàn mà anh suýt chút nữa chết vì hấp thu mà bạo thể bỏ mình, Đinh Bảo hoàn toàn có thể làm theo lời của Hình Na chỉ sử dụng mỗi con lốc lá, nhưng như vậy thì vẫn còn quá nhiều hạn chế, vì vậy anh quyết định sử dụng hồn kỹ, không phải lúc nào nghe chỉ lệnh đều tốt, đôi khi anh cần phải tự có quyết định của bản thân.

“Hồn kỹ thứ 4: Kiếm mặt trời”

Một thanh kiếm dài được phát ra, cơ thể mập ú trong chốc lát hóa gầy trở lại, một Đinh Bảo hoàn toàn mới được xuất hiện.

“Cái này là? Cái quái gì ...?” Hình Na và tất cả mọi người bất ngờ trước sự biến hóa của Đinh Bảo, tên gốc này vừa làm cái quái gì vậy?

Đến chính bản thân anh còn ngạc nhiên vì sự biến đổi của cơ thể, nhưng lúc này anh cảm thấy sức mạnh dồi dào, độ linh hoạt tăng mạnh hơn hẳn, đòn tấn công của con Địa Hỏa Long anh có thể dễ dàng né tránh, thậm chí tốc độ của anh không hề thua kém một mẫn công hồn sư bình thường, rất bá đạo.

“Xoẹt xoẹt xoẹt” Rất bá đạo, giống với thương pháp của Tiêu Linh, Đinh Bảo cũng có kiếm pháp của chính bản thân, liên tục chém vào những vị trí thích hợp rồi găm chặt cây kiếm của mình vào cơ thể Địa Hỏa Long.

“Hồn kỹ: Trọng lực của một tổ”

Hồn kỹ thứ 3 phát sáng, tuy xung quanh chỗ của Đinh Bảo không hề có một chút cây cỏ nào nhưng hồn kỹ này vẫn được phóng thích, vô hồn của chính bản thân cậu đang kêu gọi, hãy sử dụng tôi đi!!

Lấy cây Kiếm mặt trời làm trọng tâm, một lực hút cực mạnh đẩy cơ thể con Địa Hỏa Long phóng lên bầu trời, mất đi mặt đất làm trọng tâm, con Địa Hỏa Long hoảng loạn!

“Đây là? Combo skill? Hồn kỹ trước phụ trợ hồn kỹ sau, và hồn kỹ sau phụ trợ hồn kỹ trước?” Dạ Vũ ngạc nhiên kêu lên, tất nhiên là cô không quên triệu hồi mấy cây hồn đạo pháo của mình ra.

“Hồn kỹ: Con lốc lá”

“Hồn đạo khí: Hồn đạo pháo cấp 5 – Khai đạn”

Một lượng lớn con gió bằng lá cây bọc lấy cơ thể Địa Hỏa Long, kết hợp với hồn lực vốn có của bản thân con hồn thú, con lốc lá hóa thành con lốc lửa.

Ba đại pháo của Dạ Vũ cũng lập tức khai đạn, bắn thẳng vào cơ thể con hồn thú, “Ầm, ầm ầm” Lập tức quật bay cơ thể khổng lồ của Địa Hỏa Long về phía Hình Na, cơ thể bị chính lửa của bản thân đốt nóng, hòa hệ hồn thú không có nghĩa là không bị hỏa thuộc tính hồn kỹ gây tổn thương, con Địa Hỏa Long này cơ thể vẫn phải nhận tổn thương tương ứng với hồn kỹ mà bọn họ gây ra.

“Tốt lắm, Glaceon hình thái, Iron Tail” Hình Na vui mừng đón tiếp món quà từ phía Dạ Vũ và Đinh Bảo, cả 2 người họ phối hợp ăn ý hơn nhiều, hơn nữa kể từ giờ Đinh Bảo đã có một hồn kỹ tấn công chính thức!!

“Nếu cho băng vào than nóng sẽ gây ra hiện tượng gì nhỉ? Khi hai thái cực nhiệt độ gặp nhau, mọi thứ sẽ diễn ra thế nào đây, thật là muốn biết nha” Hình Na cười lạnh, băng cực hạn thuộc tính kích hoạt, cái đuôi thép của Hình Na lập tức chèn ép cơ thể Địa Hỏa Long.

Băng và Lửa gặp nhau, phát nổ, bạo tạc, cơ thể dễ dàng bị chèn ép.

“Ầm, ầm ầm” Thân xác hóa thành thịt vụn, văng ra khắp nơi, một cái hồn hoàn màu đen hiện ra chứng tỏ rằng nó đã chết.

“Hệ thống, cho ta xem tiến trình ấp trứng!” Hình Na kêu gọi hệ thống trả lời, cô muốn biết tiến trình của nhiệm vụ ấp Dratini trứng.

Ấp trứng: Giết chết 50 con vạn năm long hệ hồn thú 2/50.

Quan sát thấy dòng chữ hiện ra, xem ra mấy con rồng này hoàn toàn phù hợp với điều kiện nhiệm vụ nhỉ? 2 con à, vậy còn 48 con nữa!!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Tiếp tục, thánh nữ đồ Long ra đời (4) Hết

Quan sát xong hệ thống thông báo, Hình Na hài lòng về kết quả, xem ra quá trình ấp trứng có triển vọng rồi, 2/50, cô chỉ sợ nó không tăng, chứ nếu tăng thì cô giết dần giết mòn cũng đây 50 nhanh thôi ấy mà.

Con Địa Hỏa Long phía Đinh Bảo và Dạ Vũ được xử lý nhanh gọn lẹ, thân xác trở thành một khối thịt vụn vờ nát, vì sự va chạm đột ngột của băng và lửa, cũng phải thôi, may mà cái xác này còn chút thịt, chứ bình thường gặp trạng thái này ở cấp độ hồn sư như bọn cô chắc nát thành vụn chứ chẳng đùa.

“Tiểu Bảo, Tiểu Vũ, Dạ Phong ca, 3 người nghỉ ngơi đi, chúng ta sẽ luân phiên chiến, xử lý xong con hồn thú ở phía Tôn Vũ ca và Tiểu Linh, chúng ta sẽ nhắm tới những con tiếp theo” Hình Na lập tức kêu những người đang rảnh rỗi lập tức ngồi xuống hấp thu và tu luyện, hồi phục hồn lực nhanh nhất có thể, bọn họ cần phải chiến đấu liên tục, thời gian của Eim không nhiều, dù anh có mạnh đến đâu, nhưng một khi rời khỏi, sẽ không có một ai có thể giúp bọn họ đối chọi với nhiều hồn thú như vậy.

Nơi này tổng cộng có 33 con hồn thú hệ long vạn năm niên kỷ, 1 con đã bị Tôn Vũ ca giết chết, 32 con còn lại đủ để tăng tiến trình ấp trứng của Hình

Na lên một đoạn khá lớn, một cơ hội tốt như vậy làm sao mà cô có thể bỏ qua?

“Đã rồi” Đám Dạ Phong lập tức ngồi xuống, họ tiến về phía Eim mà tu luyện, xung quanh cơ thể của tinh linh luôn có một luồng hồn lực rất tinh khiết, giống như máy lọc bụi vậy, một cơ thể thuần khiết của tinh linh có khả năng thanh tẩy hồn lực xung quanh họ, khiến cho hồn lực trở nên thuần khiết hơn, dễ hấp thu hơn và thân thiện hơn.

Có một cái máy lọc hồn lực tự động ở ngay đây, nếu mà không tận dụng thì đúng là ngu, vì vậy nên 3 đứa nhóc vô si cứ liên tục sáp lại phía Eim mà tu luyện.

“Ôi, đừng có coi ta như cái máy lọc chứ đám ngốc này” Mặt đầy hắc tuyến nhìn mấy đứa mặt dày, thật là, nếu không phải tụi trẻ này là đồng bọn của Hình Na, anh sẽ đem đám mặt thộn này ném xuống sông cho cá ăn hết bây giờ.

Kết quả là Eim phải ráng nhẫn nhịn khi có 3 con sói nhỏ đang coi anh như con cừu non mà sáp lại gần, cảm giác có 3 tầm nhìn tập trung vào cơ thể, thật rợn người, anh thậm chí còn không thể nghỉ ngơi thoải mái nữa, ngồi không yên, mà đứng dậy rồi đi cũng không ổn, thiệt là, bức mình quá.

“Phụt, ha ha ha,” Hình Na không nhịn được cười, dù là lúc chiến đấu nguy hiểm, nhưng đám đồng bọn của cô toàn một lũ vô lại không nhí? Có thể trị được Eim, xem ra bọn họ đồng hội đồng thuyền rồi.

“Aaaaa, anh cũng rất muốn sáp lại chỗ Hình Tĩnh ca tu luyện ghê, hồi trước anh cũng đã chú ý thấy xung quanh cậu ta hồn lực rất tinh khiết, giờ mới biết là còn có tác dụng này nha, phải không tiểu Linh” Đang đỡ đòn đánh của Địa Hỏa Long, một tay hóa thành trảo chặn đầu con hồn thú, nắm lấy ranh năng, dùng chính sức nặng đối phương làm trụ cột chống đất bay bật lên trên, thoát khỏi tầm nhìn của Địa Hỏa Long.

“Húuuuu ta cũng tự bay được” Vọt lên trời, Tôn Vũ không quên đùa giỡn với con hồn thú, thật là, đúng là tên ngốc này lúc nào cũng có thể nghịch, hơn nữa còn là toàn nghịch đại không thôi.

“Haizz, thật là tên đần độn thú, tại sao mình với anh ta lại có võ hồn dung hợp kỹ nhỉ, cơ mà đúng là muốn đến chỗ đại ca của Hình Na tu luyện ghê!” Tiêu Linh lập tức phối hợp với Tôn Vũ.

Mặc dù đang than thở về hành động trẻ con của anh, nhưng cô vẫn rất tập trung vào chiến đấu, đem cây thương hóa thành cái roi lửa, tập trung vào các yếu điểm mà Tôn Vũ có ý vạch ra và đâm vào.

“Róooooo”

Đau đớn gào lên, con Địa Hỏa Long vốn cũng đã mệt mỏi lắm rồi, về cả tinh thần lẫn thể xác luôn ấy chứ, chứng kiến 2 đồng bọn của mình lần lượt rời khỏi trần gian tã thể, hơn nữa cái chết của bọn họ đều rất thảm thiết làm nó thấy sợ hãi.

Cơ thể bị đập đến đau đớn, đám ranh con phía trước như những con quái vật không biết mệt là gì, chúng lại còn chơi bản nữa chứ, khổ nạn, 2 đánh một thì có gì ngầu, ngon ra đây chơi solo với nó nè.

“Hỏa pháo”

Há mồm ra phun một chùm lửa cực mạnh, dưới đất bốn chân bốn phía có đất đá nổi lên tụ tại chân, giữ vững trọng tâm thăng bằng cho cơ thể, có vẻ nó tính phóng ra đòn tấn công mạnh nhất của mình.

Không hi vọng nhiều về việc bỏ trốn, con hồn thú dồn phần hồn lực còn lại trong việc kéo một trong đám Hình Na theo nó xuống địa ngục, vì vậy nó đột nhiên đẩy nhanh tiến trình tấn công, phóng ra đòn đại pháo của mình.

“Cái quái ...?” Tiêu Linh bất ngờ trước đòn đánh đột nhiên của Địa Hỏa Long, ngọn lửa này mạnh hơn hẳn những lần khác, nó muốn liều mạng sao?

“Khốn nạn, Tiểu Na, giúp Tiểu Linh với” Tôn Vũ ở trên không đang rơi xuống, anh có thuộc tính hệ lửa nên không thể trực tiếp dập tắt hồn lực của đối phương, chỉ hi vọng long thuộc tính của anh có thể miễn ăn được một chút.

“Hồn kỹ: Vuốt Long + Âm Ba Trảo”

Đưa 2 tay ra hóa thành trảo, cơ thể long hóa gần hết mọi bộ phận, anh cũng xài đòn mạnh nhất có thể tổn thương Địa Hỏa Long, phóng thích long lực để áp chế đối phương.

Có một chút ảnh hưởng, nhưng đang trong quá trình liệu mạng, chỉ một chút uy áp như vậy không đủ để làm ảnh hưởng nó đâu!!!

“Xoẹt, Phịch, Xoẹt” Liên tiếp tiếng va chạm vang lên, trảo của Tôn Vũ đâm vào cơ thể Địa Hỏa Long, máu trào ra, nhưng mà Hỏa Pháo vẫn không có một chút dấu hiệu suy yếu, cơ thể con hồn thú hẳn phải rất đau đớn, những vết gân máu hiện ra trên hai con mắt của nó biểu hiện cho tất cả, nhưng không một chút dừng lại, nó quyết tâm bắn chết Tiêu Linh.

“Quyết tâm đáng khen đấy, nhưng mà muốn chạm đến đồng đội ta? Tội đáng chết muôn lần” Hình Na trừng mắt lên giận dữ, băng cực hạn của Băng Bích Hạt hiện ra, lúc này hỏa thuộc tính của Địa Hỏa Long mới bị áp chế một phần, tất nhiên là nó không bị dập tắt ngay, dù sao đây là trận chiến của vạn năm hồn thú và hồn tông, không phải cứ có áp chế là sẽ thắng, thuộc tính rất quan trọng, nhưng nó không phải là tất cả trong một trận chiến.

“Icy Wind + Ice Shard: Con gió băng + Băng Phi Thạch” Hàng loạt các tảng băng được tạo ra, cộng thêm con gió với nhiệt độ âm cực đại cuốn những tảng băng chắn lại phía trước Tiêu Linh, chặn lại Hỏa Pháo.

Áp chế thuộc tính quả nhiên là bá đạo, hồn kỹ của Địa Hỏa Long bị chặn lại hoàn toàn, dù cho những tảng băng được tạo ra khá nhanh nên kết cấu băng không ổn, nhưng thuộc tính cực hạn đã bù lại cho những thiếu sót về thời gian.

Tiêu Linh lập tức dùng cây thương của mình kích hoạt hỏa thuộc tính, bọc lửa lấy xung quanh bản thân nhằm tránh những tổn thương không cần thiết nếu Hỏa Pháo còn dư âm, cô nhanh chóng lùi về phía sau để giữ an toàn bản thân.

“Tôn Vũ, rời khỏi con Địa Hỏa Long” Hình Na lập tức nói với Tôn Vũ, bây giờ con hồn thú rất tuyệt vọng, liệu nó có làm gì thì ai biết được, kẻ sắp chết thì làm liều, dù sao thì giờ nó cũng đâu có còn gì để mất đâu, vậy nên nguy hiểm rất lớn, tốt nhất là dùng những đòn đánh từ xa.

“Ok, còn lại nhờ em” Tôn Vũ lập tức đáp lời, anh dùng trào của mình ra một đòn mạnh nhất có thể lên người con Địa Hỏa Long, vì lúc này nó phải tập trung cho đòn đánh cuối cùng của mình nên bị anh tổn thương rất nặng, giờ bị đập thêm một đòn nữa làm cho nó đau điếng đến không muốn sống, còn Tôn Vũ lợi dụng lực chắn lập tức nhảy ra.

“Sylveon hình thái, Dazzling Gleam” Một lần nữa trở lại tiên thuộc tính, Ánh sáng ma thuật tiếp tục được thi triển, tia sáng bắn thẳng về phía đầu Địa Hỏa Long, trực tiếp đem đầu con rồng hóa thành một vũng máu hóa học.

“3 con, Ca, giúp ta mở thêm những con tiếp theo đi” Đếm được đến con thứ 3, hồn hoàn màu đen xuất hiện từ cái xác không đầu của con hồn thú, cô nhanh chóng kêu Eim mở ra thêm 1 hay 2 con hồn thú nữa, giờ là lúc bọn họ cần nhanh chóng giết chết mấy con vạn năm hồn thú này, chứng kiến đồng bạn mình chết, chắc hẳn những con hồn thú ở đây con nào cũng có dao động tâm lý hết rồi.

-Tích, ký chủ đánh giết 1 vạn 6000 năm niên kỷ hồn thú, đạt được 16000 exp, ký chủ thăng cấp

Âm thanh hệ thống quen thuộc vang lên, Âm thanh của mấy con hồn thú cũng vang lên, ánh mắt khát máu của Hình Na nhìn về phía đám Địa Hỏa Long, đám cục cưng đáng yêu ơi, một bé chị cũng sẽ không tha đâu!!!

Nếu có một ai đó trong học viện nhìn thấy Hình Na, chắc chắn cô sẽ thêm một biệt danh mới nữa, đó là Thánh nữ đồ long!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Thêm một hồn vương, Chiến đấu liên tiếp 3 ngày

Bị 3 đứa nhóc này giờ bao vây coi như cái máy hút bụi, lọc bụi này giờ anh cũng chán rồi, đứng dậy giúp Hình Na mở thêm khóa ẩn của hai con Địa Hỏa Long, tạo thêm việc cho đám nhóc này chứ để tại nó nhìn anh chăm chăm, cảm giác cứ ròn rợn sao ấy.

“Được rồi, mấy đứa tiếp tục chiến đấu đi, à còn Tôn Vũ, đây là mảnh hồn cốt của con mười vạn năm Địa Hỏa Long hồi này, hấp thụ hồn hoàn xong rồi hấp thụ mảnh hồn cốt này, nó sẽ giúp ngươi rất nhiều trong tương lai đây” Eim thoải mái đứng dậy, tránh xa 3 tên mặt dày vẫn ráng bám víu cổ tu luyện được bao nhiêu thì tu luyện.

Đưa tay ra mở thêm khóa ẩn cho 2 con Địa Hỏa Long, từ này đến giờ Hình Na liên tục chiến đấu, nhưng vì có anh ở đây nên tinh linh lực khá là dồi dào, Hình Na có thể kiên trì lâu hơn những hồn sư bình thường nhiều, chưa kể là 2 người bọn anh lại có võ hồn dung hợp kỹ, tuy chưa hoàn chỉnh nhưng mà hồn lực của một hồn đấu la như anh có thể chuyển giao một ít cho Hình Na, nhờ vậy mà giờ cô vẫn còn sung sức.

Một tay khác thì ném cho thằng nhóc tóc đỏ Tôn Vũ một mảnh hồn cốt, hồn cốt tay phải, hơn nữa còn là rơi từ mười vạn năm, chắc chắn là rất thích hợp với anh.

“Cảm tạ, đại ca a ~” Nhận được chỗ tốt, đến cả băng giá cũng phải tan chứ nói gì một tên bọc trục như Tôn Vũ, bằng một giọng cực nôm da gà Tôn Vũ đáp trả Eim.

“Ủây, tởm lợn quá” Tiêu Linh mặt đầy hắc tuyến, cô lập tức cho Tôn Vũ một đập vào đầu, mặc dù con người này vừa mới giúp cô thoát một kiếp xong nhưng mà cách nói chuyện này, thật là không có cách nào để tả hết á.

Bên phía Eim, anh cũng đổ mồ hôi hột này giờ, da gà anh nổi hết lên, bị một đứa con trai nói với giọng biến thái như vậy, đây là lần đầu tiên anh bị gọi như vậy đấy, thật là muốn đem thằng nhóc đó lên núi cao vạn mét mà ném xuống quá, làm bản hết tâm linh của anh rồi.

“Mọi người tiếp tục đi nhé” Eim hoàn thành công việc của mình, lập tức quay trở lại làm tròn bổn phận của một cái máy lọc hồn lực di động, tiếp tục giả vờ ngủ cho đám Tôn Vũ và Tiêu Linh tu luyện và hấp thụ hồn hoàn.

Tôn Vũ có phần hưng phấn, dù sao thì anh chuẩn bị lên cấp hồn vương 5 hoàn, từ này đến giờ anh rất muốn hấp thụ hồn hoàn rồi, nhưng kẹt ở cái phải

liên tục chiến đấu, giờ có thời gian rồi, nhanh chóng hấp thu thôi, hơn nữa anh còn nhận được một mảnh hồn cốt mười vạn năm cùng thuộc tính, lại cùng họ rồng, thật là quá tốt rồi, lời lớn nhá!!

“Dùng cái bộ mặt tôm lộn đó được không” Không nhìn nổi khuôn mặt nhị hóa của Tôn Vũ, Tiêu Linh che mặt lại, cố gắng tỏ ra không quen con người này.

Cô ngồi xuống tu luyện, hấp thu hồn lực đã được tinh khiết quanh cơ thể Eim, quả nhiên tốc độ tu luyện nhanh hơn nhiều, hơn nữa lại không hề có tạp chất, hèn gì mà đám Dạ Phong lại có thể nhanh chóng hồi phục tiếp tục chiến đấu đợt 2.

Khẽ mở một mắt lên nhìn thanh niên phía đối diện, Tôn Vũ vác xác con hồn thú Địa Hỏa Long mà anh kết liễu về, thuận tiện mà đưa hai tay ra hấp thu hồn hoàn, khỏe miệng của anh vẫn rất vui mừng mà không ngậm miệng lại được, hàm răng trắng tinh lộ ra khỏe mạnh.

“Cố lên, Tôn Vũ” Tiêu Linh thì thầm, cô chúc phúc cho Tôn Vũ, mà, ừ thì, dù sao thì hai người bọn cô cũng coi như một nhóm đôi rồi, bọn cô có võ hồn dung hợp kỹ, rồi thì khi chiến đấu cũng có một chút ấn ý, nên lâu lâu hiền lành chúc như thế này,... cũng không sao nhỉ??

Tai nhúc nhích lập tức, Tôn Vũ nhanh chóng hóng lấy âm thanh cầu nguyện và chúc phúc của Tiêu Linh, đây là một lần ít ỏi trong tổng số các lần cô chúc anh một cách nghiêm túc thế này đây.

Cảm giác như được ăn kẹo ngọt, cả linh hồn trở nên thoải mái, cảm ơn em nhé, tiểu Linh, nếu đã được sự trợ giúp của mọi người, hơn nữa em đã nói như vậy thì làm sao anh có thể thất bại được.

Cười mỉm, thể hiện sự hạnh phúc của bản thân lúc này, Tôn Vũ lập tức hấp thu hồn hoàn, hồn lực từ hồn hoàn con Địa Hỏa Long hoàn toàn bị anh dẫn dắt, mọi quá trình diễn ra rất thuận lợi, thuận lợi đến khó tin.

Mà, dù sao được sự trợ giúp của một cái máy lọc nhân tạo ở đây, hơn nữa được sự trợ giúp từ Tiêu Linh, niềm tin của mọi người đặt ở nơi anh, làm sao mà lại còn có khó khăn ở đây được cơ chứ!!

“Có vẻ tốt rồi nhỉ?” Nhìn Tôn Vũ hấp thu rất thoải mái, Tiêu Linh cười triu mến, đây, lâu lâu im lặng như vậy có phải dễ thương hơn không, cái chết tiệt, không được, sao cô lại nghĩ tên ngốc này tốt được cơ chứ, dù chỉ là một khoảnh khắc, nhưng cô thật sự ...!! Chết tiệt, không phải đâu nhá!!!

Mặt đỏ bừng lên, cô lắc lắc đầu, cố gắng tập trung lại cho việc tu luyện hồi phục hồn lực, không được, không được nghĩ loạn nữa, đúng rồi, tu luyện, tu luyện thôi nào!!

Đứng ở phía giữa Eim liên tục hắc tuyến, cái đậu má đám nhóc này, coi anh là không khí à? Sao lại liên tục thả thính với liếc mắt đưa tình miết thế.

Bỏ mịa chúng mày, lũ khốn nạn, mặc dù anh có ý với Hình Na nhưng anh mày hiện vẫn là FA nhé, thế quái nào tội nhóc này nở nhần tâm cho anh ăn thức ăn cho chó chứ, tức thật.

Mặt chắc phải có thêm vài vết nhăn, Eim hiện đang rất rất khó chịu, còn Tiêu Linh và Tôn Vũ thì hồn nhiên không hề hay biết cái gì.

Quá trình hấp thu hồn hoàn thuận lợi ngoài dự đoán, chỉ tốn chưa đầy một tiếng, Tôn Vũ đã trở thành một hồn vương mới, sau đó anh tiếp tục hấp thu cái hồn cốt mười vạn tay phải, kể từ bây giờ, anh cũng là một hồn vương như Dạ Phong rồi, thiệt là, bị một người có giới hạn hồn hoàn khó hơn bản thân nhiều hấp thu được hồn hoàn trở thành hồn vương trước, anh cũng thật là tội mà!!

“Change, mọi người, đổi lượt, Tiểu Linh và Tôn Vũ ca, hai người hồi phục xong chưa?” Phía Hình Na lại tiếp tục giết chết được 2 con Địa Hỏa Long, có kinh nghiệm và thói quen với phong cách chiến đấu tội hồn thú này, bọn cô chém giết trở nên dễ hơn hẳn.

Thay đổi lượt, Tiêu Linh và Tôn Vũ ra trợ giúp Hình Na đối chiến, họ cũng rất cần thực chiến để đề thăng kinh nghiệm bản thân, hơn hết là để thử nghiệm hồn kỹ mới của hồn cốt và hồn hoàn!

Cứ thế luân phiên, đám Hình Na đồ sát hết bảy hồn thú trong vòng 3 ngày 3 đêm liên tiếp, cho đến khi tộc đàn của Địa Hỏa Long chỉ còn lại những con hồn thú ngàn năm và trăm năm, bọn họ mới rời đi với một cơ thể rã rời, nói chung mọi người ai cũng mệt đến chết rồi, giờ thứ họ cần là nghỉ ngơi, vì vậy mục tiêu của mọi người lúc này là trở về Sử Lai Khắc học viện.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Trở về Sử Lai Khắc học viện, Hình Na thức tỉnh tinh linh năng lực

Trận đồ sát đám Địa Hỏa Long đã đại công cáo thành, Hình Na lên được cấp 48, chỉ còn cần một chút nữa thôi là cô có thể lên cấp 50, trở thành một hồn vương như Dạ Phong và Tôn Vũ, đây chính là ưu thế của những người có hệ thống, bàn tay vàng của Hình Na thật là bá đạo.

“Hệ thống, cho ta xem giao diện cá nhân và võ hồn, kèm theo tiến triển của nhiệm vụ áp trứng Dratini” Hình Na mặt mày rảnh rỗi, nhưng cô rất hưng phấn để xem thành quả của mình.

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 13

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 48 (18100/750000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 48 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard)

Nhiệm vụ Đánh giết long hồn thú: Giết chết 50 con vạn năm long hệ hoặc có huyết mạch long hệ hồn thú, hấp thu tinh huyết long lực, cải thiện cơ thể, tình trạng 32/50, Khen thưởng: Dratini trứng ấp nở, Trừng phạt: Dratini trứng bị phá vỡ.

Mọi thứ quả nhiên đúng theo cô dự tính, không kể tiến triển 32/50 con long hệ hồn thú vạn năm niên kỷ đã được giết, hồn lực của cô cũng tăng lên cấp 48, khoảng cách với hồn vương cũng không quá xa nữa rồi.

“Được rồi, mấy đứa nên trở về học viện thôi, ta còn việc phải đi, không thể tiếp tục đồng hành cùng mấy đứa được!” Eim lập tức nói ra vấn đề hiện tại, thời gian ở bên ngoài quá lâu, Alvis và anh đều đã phải trả một cái giá khá lớn, nếu ở quá lâu hơn nữa, linh hồn của bọn họ có thể phải nhận tổn thương.

“Vâng, mọi người cũng mệt rồi, chúng ta cần về Sư Lai Khắc thôi” Hình Na tán thành, cô biết Eim đã rất cố gắng để có thể ở đây với bọn cô lúc này, giờ không phải là lúc để phàn nàn, trước khi Eim hết thời gian, họ cần phải rời khỏi nơi nguy hiểm này.

“Không phản đối nhé” Dạ Phong cười cười, trong lần đi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm này, bọn anh thu gặt được rất nhiều trải nghiệm đáng giá, những thử thách sinh tử và các cánh cửa của cảm xúc.

“Tán thành” Đinh Bảo, Tiêu Linh đám người cũng không có vấn đề gì, mọi người ai cũng đuối sức hết rồi, về nhà thôi nào!

Gật gật đầu, Eim lập tức triệu hồi võ hồn lên, anh không dặt dậm nhóc đi bộ trở về nữa, lúc đi anh sợ treu chọc phiền toái với đám cường giả nhân loại, hơn hết là anh còn muốn để tụi trẻ trải nghiệm cảm giác sinh tồn, vì vậy không thể giúp bọn chúng hết được, giờ trở về thì không cần rắc rối lằng nhằng đến vậy.

“Tinh linh chi dực + Âm Linh đàn tranh võ hồn”

Triệu hồi đôi cánh màu xanh lá đằng sau ra, cặp tai nhọn hoạt đặc trưng của tinh linh được thể hiện, đôi mắt có màu lưu ly lấp lánh lưu chuyển, Eim bay lên trời cao, đồng thời khây cây đàn của mình.

Một lực lượng bỗng mang cả đám bay lên trời lơ lửng với Eim, tất nhiên là trong đám nhóc này ngoại trừ Hình Na ra nhá, dù sao thì Hình Na cũng có một đôi cánh riêng của mình, cô không cần thiết phải nhờ Eim bung mình về học viện đâu.

“Đi thôi” Trùng hai mắt to lên, hồn lực của Eim được phóng thích, đám hồn thú trong phạm vi khai triển uy áp của Eim lập tức bỏ trốn, không một con hồn thú nào dám đứng trong phạm vi mà Eim đang tiến đi cả.

“Ừm” Hình Na cũng bật tinh linh chi dực của mình, kết hợp với Quick Attack, cô nhanh chóng đuổi kịp tốc độ của Eim, hai người hướng thẳng phía học viện mà lao tới.

Còn những người được mang đi tất nhiên là có vấn đề rồi, cảm giác đột nhiên bị nâng lên không trung, mất đi sự thăng bằng đồng nghĩa với việc mất đi cảm giác an toàn, hơn hết, Eim bay đi với một tốc độ rất nhanh, vì vậy bọn họ phải hứng chịu cảm giác của cơn gió đập vào cơ thể.

Phóng với tốc độ tên lửa, đám Dạ Phong còn không kịp bật võ hồn lên để tránh những tác động từ bên ngoài, Eim đã lập tức kéo cả đám lao như con tàu không phanh mất mịa rồi. Vì vậy nên bây giờ bọn nhóc chỉ có một cảm giác duy nhất thôi, đó là, đầu má, thốn đều thẽ tả được.

“Phụt, ha ha ha” Hình Na xoay lượn một vòng, cô bay theo chiều gió mà đuối theo Eim, cô biết rằng anh đây là đang trả thù riêng, dù sao thì lúc này đám nhóc này dám coi anh như một cái máy lọc hồn lực di động mà, một tinh linh cao quý như anh không tức giận mới là lạ.

Cả bầy lập tức hướng về phía Sứ Lai Khắc, hồn lực của Eim rất mạnh, tất nhiên là những cường giả trong Sứ Lai Khắc học viện sẽ nhận ra là có một nhân vật cực mạnh đang tới, tuy nhiên, không một ai ra cản đường Eim cả.

“Oh, ngạc nhiên thật” Hình Na tò mò, đáng lý ra mấy phong hào đầu la của học viện phải ra đây chứ, ắt hẳn là lúc nói chuyện với Huyền Lão, Eim đã trao đổi một vài điều gì đó với ông, tò mò thật, thật sự rất là muốn biết Eim đã nói gì mà có thể khiến Huyền Lão làm đến bước này.

Đúng như Hình Na đoán, lúc Eim tiến đến Sứ Lai Khắc, Huyền Lão ngay lập tức cảm nhận được lượng hồn lực đặc biệt này, dù sao thì Eim cũng không có ý định dấu diếm, vậy nên ông lập tức kêu các lão sư học viện là không cần quan tâm đến nguồn năng lượng này, cứ như ngày thường mà làm việc đi.

Bay một mạch tới phía nội viện, tất nhiên là có Hình Na chỉ đường, Eim dừng lại tại phía trước ký túc xá của cô, thả cả bầy trẻ xuống, đám nhóc chóng mặt hoa mắt buồn nôn, đủ mọi loại triệu chứng xuất hiện, tay chân đám Dạ Phong còn không có đủ sức để đứng vững nữa, bủn rủn mà nằm la liệt xuống đất.

“Tiểu Na, lại đây, anh thức tỉnh năng lực tinh linh cho em” Eim nói ra mục đích cuối cùng, sắp hết thời gian rồi.

“Ok, nhờ anh” Hình Na lập tức tiến tới, ai cũng hiểu ý nhau, không có một lời dư thừa, Hình Na thả lỏng phòng ngự cơ thể, mặc cho Eim làm gì thì làm.

Tất nhiên là anh không lợi dụng cơ hội này để ăn đậu hủ đâu, Eim đưa tay ra xoa đầu Hình Na, nguồn tinh linh lực dồi dào hội tụ tại trán của Hình Na, một dấu ấn la bàn 12 cung hoàng đạo hiện ra.

“Đây là?” Hình Na mở dần mắt ra, cô cảm nhận thấy tinh linh lực lúc này của mình thật dồi dào, năng lượng nhiều đến không thể đo đếm nổi.

“Năng lực của em, nhanh xem đi” Eim đáp trả, anh chỉ về phía cái la bàn to đùng, giống hệt với cái la bàn trên trán Hình Na, có một cây kim ở chính giữa, nó đang xoay vòng vòng và lựa chọn 1 trong 12 cung.

Ủầy, giống quay xổ số ghê, thật là hên xui mà, vậy mà lúc đầu cô còn tưởng là tùy vào tiềm lực chứ, hóa ra là dựa vào cơ duyên.

“Tạch” Cây kim dừng lại tại một vị trí, đối chiếu sang thì là hình của một cặp trẻ con giống hệt nhau, Gemini, Cung song tử, năng lực của cô thuộc chòm này?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Gemini, Năng lực mới, Tạm biệt

“Gemini? Năng lực của em thuộc chòm này? Vậy thì em sẽ có những khả năng gì?” Hình Na ngạc nhiên trước sự di động của cây kim trên la bàn 12 cung hoàng đạo, tất cả chúng đều có một ý nghĩa nào đó, không phải là cô không có mối liên kết với 11 cung còn lại, mà nó chỉ là cung Song Tử có một mối liên kết mạnh mẽ hơn tất cả những cung khác thôi.

“Hả? Đừng hỏi anh, năng lực của em, chính em biết chứ làm sao anh biết được” Eim đầy hắc tuyến, đừng lúc nào cũng hỏi anh mày chứ nhóc.

“Chính bản thân em biết ư???” Hình Na trừng mắt ra, cô không hiểu ý của Eim, cô vừa mới thức tỉnh, giờ cô không biết cái queo gì cả về sức mạnh của mình, làm sao cô có thể hiểu được năng lực của mình là gì cơ chứ?

Đưa ngón tay ra chỉ vào ngực của Hình Na, Eim cúi đầu lại gần đưa sát vào khuôn mặt trắng nõn tinh xảo, hơi thở va chạm thật gần, thật quyến rũ.

Cặp mắt lung linh nhìn nhau như những viên pha lê quý giá, cả màu lưu ly lẫn màu nâu hạt dẻ từ hai bên, nó long lanh như sắp chảy ra nước, thật xinh đẹp, lại thật quyến rũ, anh muốn liếm lên khoé mắt của cô quá.

“Hãy hỏi chính trái tim của em, năng lực của tinh linh, nó không phải là một thứ đồ vật hay một thứ vô tri vô thức, nó là một sinh mệnh thể có ý thức riêng của mình!” Khép mắt lại, tựa trán mình vào trán cô, Eim nói ra từng lời một cách nhẹ nhàng, hơi thở đầy khí tức nam tính dồn dập vào mặt Hình Na làm cô đỏ bừng như trái táo đỏ mọng.

Cô có thể cảm thấy, nhịp đập của đôi phương, hơi thở nhẹ nhàng, ánh mắt cưng chiều, nhiệt độ của bờ trán Eim, tất cả, tất cả mọi thứ làm cô trở nên rung động.

“Hỏi chính trái tim ư?” Hình Na vô thức lặp lại lời của Eim, đưa một tay sờ lên ngực trái của mình, tiếng tim bản thân đang đập đang trở nên nhanh hơn, không biết liệu có phải là vì năng lực mới xuất hiện hay không, hay là vì hành động ái muội của Eim mà tim cô trở nên loạn nhịp.

Hai người vẫn cứ giữ vững tư thế bá đạo đó, Eim dường như muốn khắc sâu hơi thở này, linh hồn này, độ ẩm này, anh muốn đem đi tất cả trước khi một lần nữa rời đi, cảm xúc của tinh linh, tình cảm của tinh linh, mọi thứ thật bi ai a.

“Khụ khụ” Đám Dạ Phong lúc này đã thức dậy, mà thực chất thì bọn nhóc này cũng đâu có ngủ đi, chúng chỉ là đang mệt mỏi không cử động được thôi, chứ từ đầu đến cuối quá trình bọn họ vẫn nhìn thấy rõ mồn một, thật ái muội, thức ăn cho chó ngáp mặt luôn, coi như Tiêu Linh và Tôn Vũ cũng chưa có thể hiện cảm xúc rõ ràng như họ.

Trong đám nhóc này, ai cũng bật lên cặp mắt mode ngưỡng mộ tình cảm của Hình Na và Eim, tuy nhiên, có một cô bé đang thở phào nhẹ nhõm, đó chính là Tiêu Linh.

Trước kia, cô từng nghĩ rằng mình yêu thích Hình Na, yêu cô như hai người trưởng thành đến với nhau, nhưng giờ cô mới nhận ra, mọi thứ không hoàn toàn đúng, cô chỉ là quá cố chấp và muốn dựa dẫm một ai đó mà thôi.

Đột nhiên một cảm giác ấm áp tiến đến ôm lấy lòng bàn tay cô, sự tự tin và tấm lòng muốn bảo vệ cô, cô cảm nhận được cảm giác này.

“Có anh rồi, không sao đâu, đừng lo nhé” Nói thật nhỏ đủ để chỉ hai người có thể lắng nghe, Tôn Vũ lựa cơ hội rất chuẩn, anh bây giờ như một người đàn ông đáng tin cậy có bờ vai vững chắc, đủ rộng lớn để Tiêu Linh có thể dựa vào.

Mở mắt to ra nhìn thật kỹ khuôn mặt người con trai này, aaa, thật là, “Đồ ngốc” cô dúi đầu mình vào lồng ngực của Tôn Vũ, chết tiệt, cô không thể để ai biết là giờ cô đang xúc động đến muốn khóc rồi.

Đình Bảo và Dạ Vũ nhìn nhau, hai người cũng khá hiểu nhau, không ai nói một lời, cứ để cho hai cặp đôi đó thoải mái ân ái mù mắt chó đi, anh và cô, chỉ ít, cũng không hề cô đơn nhỉ?

“Ủầy, lũ khốn nạn, dám cho anh mày ra rìa à!!” Dạ Phong nhìn trước, nhìn trái, nhìn phải, mỗi phía là một cặp tình nhân đang anh anh em em, thật ngứa mắt chết đi được, còn nữa, tên Tiểu Bảo kia, ai cho phép mi liếc mắt đưa tình với em gái ta, anh hai chưa cho phép chúng mày nghe chưa!!!

Trở lại về phía Hình Na và Eim, anh rời khỏi hơi thở ấm áp của cô, đồng thời để lại trên người cô hơi thở của anh, móc từ túi ra một tờ giấy đưa cho Hình Na, anh nhẹ nhàng thở ra tiếc nuối mà nói.

“Đây là danh sách vị trí của 18 con long hệ hồn thú có niên kỷ từ vạn năm đến 2 vạn năm trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, em có thể tiếp tục săn giết sau khi nghỉ ngơi đầy đủ, thời gian của anh đã sắp hết rồi!”

“Eim, anh phải đi sao?” Hình Na có chút không nỡ buông, mặc dù anh chỉ ở với bọn họ vốn vẹn trong vòng một tuần, nhưng cảm xúc này, mọi thứ đều là chân thật, cô không muốn rời xa anh a.

“Ha ha, anh cũng không muốn rời xa nhóc đâu, thế nào, có quà từ biệt cho anh không?” Eim cười cười nói giỡn, cô nhóc này, lúc bình thường thì mạnh mẽ ghê gớm, thế nhưng mà đến những lúc chia tay cô không khác gì một cô bé bình thường khát vọng tình cảm cả, tuy vậy, nhìn cô lúc này, thật dễ thương a.

Hình Na cúi đầu một lúc, cô không làm bất cứ cử động nào cả làm Eim tưởng rằng anh đã đến lúc có thể đi được rồi, nhưng đột nhiên lúc này cô mới cử động, bước lên một bước, một tay đưa lên nắm lấy bờ ngực rắn chắc của Eim, kéo anh xuống cùng độ cao với mình.

Đưa mặt dán sát lấy khuôn mặt quyến rũ của Eim, tay còn lại vòng sang sau lưng, cố gắng ôm anh thật chặt, Hình Na lập tức đưa bờ môi của mình dính chặt vào bờ môi của Eim, đưa lưỡi ra cạy khe miệng của anh.

Eim ngạc nhiên trước hành động bất ngờ của Hình Na, cô thật mạnh dạn và bá đạo, muốn chiếm thế chủ động sao? Khoan, đây là!!!

Một cảm giác ướt át, lưỡi anh đang chạm với lưỡi Hình Na, hai cảm xúc mãnh liệt đến với nhau, mọi thứ của anh, Hình Na đều muốn, khuôn mặt này, hơi thở này, bờ môi này, nó là của cô!

“Ừng ực, ưm, ư” Một nụ hôn thật sâu, thật dài, hai người như đang nuốt chửng lấy nhau, chỉ sau một lúc, Eim đã chiếm thế chủ động, anh tiến vào cái động ấm ướt của Hình Na mà hút lấy dịch ngọt, hàm răng vô ý ma sát làm cánh môi cô chảy máu, nhưng nó vẫn rất ngon, anh muốn cứ thế này hôn cô mãi.

Hai người cứ thế dính sát vào nhau, hôn một cách điên cuồng mà không quan tâm đến tụi nhóc kia đang xem hết từ đầu đến cuối! Thật bạo tạc a, quá điên cuồng, không phải hai người là anh em sao? Thấy chưa, ta đã bảo mà, giữa hai người có gian tình!!!

Nụ hôn kéo dài thật lâu, cho đến khi hai người hết đi không khí để thở, bờ môi rời xa nhau ra trong tiếc nuối, khoe miệng của họ dính lấy nước miếng của đối phương, thật ướt át!

“Đây là quà chia tay, thỏa mãn không a?” Hình Na làm xong mới thấy xấu hổ, cô cúi gục đầu xuống lao vào vòng tay của Eim một lần nữa, chết tiệt, cô không thể để cho anh ta thấy khuôn mặt đỏ chót của mình, thật xấu hổ.

Đưa tay xoa đầu cô, Eim hít lấy mùi hương từ tóc, nhẹ nhàng cười ra tiếng, “Không thỏa mãn đâu a, anh còn muốn nhiều hơn nữa cơ!” Nói thật dục vọng của mình, anh đưa tay vén mái tóc của Hình Na lên, tiện thể để khuôn mặt cô nhìn thật sâu cặp mắt của anh.

Mặc dù nói ra những lời nói như vậy, nhưng trong mắt anh ngoại trừ cảm giác dâm dục, đa phần động lại trong đôi mắt đó là sự tiếc nuối và không tha, cảm xúc của anh, chỉ một mình cô có thể nhìn thấy được thôi.

“Tạm biệt, hi vọng chúng ta sớm gặp lại, người anh yêu” Eim thủ thả rồi hóa thành bột biến mất khỏi Sứ Lai Khắc, để lại mình Hình Na và đám nhóc Tinh Nguyệt Môn tại đây.

Tại một nơi khác, một nơi rất xa, nơi mà Eim đang tiến đến, nơi đó có một cô gái giống hệt Eim, tất nhiên người đó không là ai khác ngoài Alvis.

“Người ta yêu, à! Ha ha, không ngờ có một ngày ta lại sa vào lưới tình với một nhân loại” Alvis ôm lấy ngực mình, cảm xúc của cô và cảm xúc của Eim là một, vốn dĩ cô và anh ta là một thể, lời nói của Eim đã hoàn toàn thức tỉnh thứ cảm xúc mà cô đang che giấu.

“Nhưng mà, ta không hối hận, phải không? Tiểu Na, cố gắng nhanh trở nên mạnh hơn nữa đi a” Một thân hình của cậu bé tầm 15 tuổi xuất hiện, Eim đã trở lại và rời khỏi Hình Na, bọn họ đã kiệt sức hết rồi, từ giờ trở đi, con đường thật dài phía trước Hình Na phải tự bước một mình thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Hoán diện và Sao chép, Về nhà thăm cha mẹ

“Haaaa, Tiểu Na, em quá bạo” Dạ Phong lập tức đưa ngón tay cái lên mà cho Hình Na 1 like, chuẩn nữ vương phong cách rồi đấy!

“Im đi, đồ ngốc, anh lo mà kiếm nữa còn lại đi, trong bang chúng ta còn mỗi mình anh là cô đơn một xó thôi đấy” Bị nói thẹn quá thành giận, Hình Na lập tức dậm xéo ngược lại Dạ Phong, không hiểu lúc này cô ăn trúng bùa mê gì mà lại làm điều như vậy, quá xấu hổ chết người rồi.

“Bộp bộp bộp” Cả đám Đình Bảo, Tiểu Linh, Dạ Vũ với Tôn Vũ đều vỗ tay liên tục, mặt của bọn họ khi chứng kiến cảnh hôn hít của Hình Na và Eim vẫn chưa bớt đỏ, đầu má, lúc này cảnh hôn cứ như 18+ vậy, không ngờ tiểu Na có nhiều kinh nghiệm đến thế!

“Vỗ vỗ cái gì, về phòng tu luyện hết đi” Hiếm lắm mới thấy Hình Na rơi vào trường hợp này, cô lập tức nổi giận rồi quay đầu chui về ký túc xá.

Bỏ mặc đám nhóc đang trêu đùa cô một cách thoải mái, Hình Na ngại ngùng lập tức bỏ trốn, thiết tình, tuổi linh hồn của cô hơn ba mươi mấy tuổi đầu vậy mà bị một bầy 14 15 tuổi mấy đứa trẻ cười chê, chết thật.

Chui vào trong phòng mình, Hình Na lập tức kiểm chút nước tạt vào mặt cho bình tĩnh trở lại, Aaaaaaaa, rốt cuộc là lúc này cô cần cái thứ thuốc gì mà lại dám làm thế a?

“Thình thịch”

“Thình thịch”

Âm thanh của nhịp tim vang lên dồn dập, thứ năng lượng tinh linh đến từ chòm sao đang vẫy gọi tên cô, bỏ hết mấy chuyện tình cảm sang một bên, Hình Na đưa tay lên ngực mình, giống với mối liên kết cùng Alvis, cô đang cảm nhận được, 2 sinh linh bé nhỏ đang cố gắng muốn nói chuyện với cô.

“Các người là..?” Hình Na mở miệng dẫn đầu cuộc trò chuyện, cặp mắt cô hóa thành màu lưu ly, nhìn về phía bầu trời xuyên qua cả căn phòng ngắm thẳng tới các vì sao.

Hai quả cầu sáng hiện ra trước mặt Hình Na, chúng hóa thành hai đứa trẻ bé xíu tầm 1 hay 2 tuổi gì đó, sau lưng mang theo đôi cánh màu trắng, cứ như là những thiên thần nhỏ bé hạ phàm xuống ban phương lành.

“Chủ nhân, em là Ngân Tử”

“Chủ nhân, em là Kim Tử”

“Hân hạnh được gặp mặt ngài, chúng em xin được phép phục vụ cho ngài kể từ bây giờ về sau, xin được chỉ giáo ạ”

Hai tiểu baby rất dễ thương, như những ông cụ già cố gắng tập nói chuyện một cách nghiêm túc, chúng chào hỏi Hình Na một cách lịch sự.

Không giống cách cư xử với người lạ, đối với hai tiểu thiên sứ này, cô hoàn toàn không thể tỏ vẻ lạnh lùng được, chúng có một mối liên kết mãnh liệt với

cô, cứ như là, chúng là những đứa con của cô vậy.

“Xin chào 2 đứa, bé tóc trắng là Ngân tử? còn bé tóc vàng là Kim tử phải không?, hơn nữa, hãy gọi chị là tỷ nhé!! Được không?” Hình Na cũng chào hỏi lại, cô dịu dàng mà trả lời một cách từ ái, trước tiên, cô cần phân biệt đâu là Ngân Tử, đâu là Kim Tử cái đã.

“Đúng rồi á, Na tỷ, em là Ngân tử, nắm giữ sức mạnh của hoán diện”

“Còn em là Kim tử, nắm giữ sức mạnh của sao chép”

“Chúng em là cặp song sinh chứa năng lực vô vàn đến từ thế giới vũ trụ xa xôi kia, khả năng của bọn em là vô hạn, chỉ có những thứ không tồn tại chứ không có thứ mà tụi em không thể sao chép được”

Hai đứa bé thay phiên nhau nói, rồi chụm tay lại nắm chặt nhau đồng thanh, trong cực kỳ đáng yêu luôn!!

“Hoán diện? Sao chép? Có thể giải thích rõ cơ chế cho chị được không?” Hình Na tò mò, đây mới là thứ mà cô quan tâm, năng lực mới, năng lực giúp cô có thể tiến bước xa hơn trong con đường sắp tới.

“Hoán diện, hoán là thay đổi, diện là diện mạo, nói cách khác, chị có thể thay đổi diện mạo của mình một cách tùy ý, có thể là theo suy nghĩ của chị, cũng có thể là bất chúc hình dáng của ai đó” Ngân tử nói trước.

“Hơn hết, hơn hết, chị còn có thể đọc được quá khứ, mô phỏng được thói quen, tình cảm, cách đối nhân xử thế của đối tượng chị sao chép, tất nhiên là với điều kiện mục tiêu đẳng cấp không quá cao so với tu vi hiện tại của chị” Nói ra điều lợi hại trong khả năng hoán diện, Ngân tử có vẻ rất tự hào về năng lực của mình.

Hình Na trầm trồ trước sự thực dụng của hồn kỹ này, quá bá đạo, coi như không có khả năng tiên đoán của Eim thì năng lực này đủ để cô tung hoành nhiều nơi mà thần không biết, quỷ không hay luôn a!!

“Còn em thì sao? Kim tử?” Hình Na tiếp tục tìm hiểu khả năng thứ 2 của cặp Song Tử, nếu hoán diện có khả năng bá đạo vậy, thì sao chép càng không thể yếu hơn.

“Năng lực của em là sao chép, đơn giản chỉ là sao chép thôi ạ, năng lực, khả năng chiến đấu, hồn kỹ, kinh nghiệm thực chiến, tất cả em đều có thể sao chép được, tuy nhiên, chỉ có những thứ có khả năng thay đổi tương quan với võ hồn của chị mới có thể rút ra làm của riêng, còn những hồn kỹ cố định khác thì chị đành phải dựa vào khả năng hoán diện mới có thể phát huy được rồi” Kim tử nói về khả năng của mình, năng lực của cậu hình như gắn liền với năng lực của ngân tử.

“Hừm, nói cách khác, chỉ những khả năng được thi triển từ võ hồn tương tự chị, hoặc những khả năng không được sử dụng từ võ hồn thì chị hoàn toàn có thể tự thân sử dụng, còn những hồn kỹ từ các võ hồn như búa, kiếm,... thì phải ở trạng thái hoán diện đối phương mới có thể thi triển?” Hình Na đưa tay lên cằm suy nghĩ, năng lực này cũng bá đạo không kém!

“Đúng rồi nè” Kim tử rất vui khi lời giải thích của mình Hình Na có thể nghe hiểu, cậu lập tức bay lại gần Hình Na làm nũng.

“Ê, a, bé em với!!” Ngân tử cũng lập tức cũng lao vào phía Hình Na, hai đứa cứ như trẻ tìm thấy mẹ vậy, cứ thế tranh nhau giành Hình Na.

Năng lực của cặp song sinh này có một mối liên hệ bền chặt, hoán diện hỗ trợ sao chép, còn sao chép bổ sung thiếu sót cho hoán diện, nếu có hai đứa nhóc này, xem ra cô có thể dễ dàng hơn trong việc ăn trộm phôi thai mười vạn năm hồn thú ở Nhật Nguyệt Đế Quốc rồi!!!

“Hai đứa, nghỉ ngơi thôi” Hình Na xoa đầu Ngân tử và Kim tử, đột nhiên có thêm hai đứa trẻ, cả căn phòng của cô bỗng trở nên có sinh khí hơn hẳn.

“Dângggg” Giọng nói ngong ngong của trẻ con, Hai đứa bé hóa thành hào quang chui vào lòng ngực của Hình Na, còn cô thì lập tức ngồi xuống tu luyện rồi đánh một giấc thật say để bù đắp cho những mệt mỏi ở Tinh Đấu Đại Sâm Lâm.

Còn một năm nữa thì trao đổi học viên mới diễn ra, cô sẽ chuyển qua Nhật Nguyệt đế quốc học viện với tư cách là trao đổi sinh, tại đây, cô có thể học được những kiến thức hồn đạo tiên tiến nhất, cũng là cách để cô có thể ăn trộm phôi thai an toàn nhất.

Nhưng mà trước đó, chắc cô phải xin phép nhà trường cho cô về Tinh La đại đô thăm ba mẹ mình một chút, một lần nữa suýt chết, cô thật sự muốn gặp ba ba Hình Thiên, mẫu thân Vũ Ngọc của mình, cô sợ rằng trong quãng đường đầy nguy hiểm sắp tới, cô sẽ còn rất ít cơ hội để gặp mặt cha mẹ mình

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Trở về, gia đình ấm áp

Một buổi tối thoải mái đã trôi qua, cơ thể Hình Na trở nên thả lỏng hơn, nhẹ nhàng hơn, có vẻ gánh nặng trên vai cô bỗng chốc nhẹ hơn hẳn, xem ra lâu

lâu nghi ngơi một tý rất tốt cho sức khỏe lẫn tinh thần.

Bước ra khỏi giường, cô gửi lời chào hỏi với Sylveon, với cặp song sinh Ngân tử Kim tử, hai đứa nhóc này một khi mà ra ngoài là khá ồn ào, tuy nhiên, may là chỉ có những người bọn chúng muốn cho thấy mới có thể nhìn được hình dạng của chúng, nếu không thì dù là Phong hào đầu la cũng bó cánh để xem

Nguồn gốc của cặp Song tử là tinh linh lực và tinh tú lực, nó chả có một xíu liên quan đến hồn lực, vì vậy nên hồn sư có mạnh đến đâu cũng không có khả năng khống chế tụi nó, Gemini giống như là một sức mạnh ngoài hệ thống vậy á.

“Ngày mới vui về” Bước ra phía cửa sổ, kéo tấm màn che ra, ánh sáng mặt trời chiếu vào căn phòng làm cho nó ngập tràn khí tức sự sống, ngôi sao tỏa sáng nhất trong dãy thiên hà, mặt trời tinh tú, tất cả mọi thứ đều chuyển động quay quanh nó a! Thật bá đạo.

Cảm khái về sự vô biên của các vì sao, cô nhanh chóng thay đồ bước ra khỏi phòng, trước tiên là chào hỏi một số thầy cô, sau đó đến nhiệm vụ bằng nhận một số nhiệm vụ nào đó liên quan đến Tinh La đại đô, cô có thể lợi dụng việc làm nhiệm vụ để thăm ba mẹ mình, cái này gọi là lấy việc công xen vào việc tư a! ha ha.

“Ô, tiểu Na Na, lâu quá không gặp” Trên đường đi cô gặp phải Mã Tiểu Đào và Lăng Lạc Thần, hai vị đại tỷ tỷ này vẫn xinh đẹp như bình thường, một vị kiều diễm như lửa nóng còn một vị lạnh lùng băng giá.

“Mã Đào tỷ, lâu quá không gặp tỷ nha, dạo này tỷ khỏe không?” Hình Na thân thiện chào hỏi, vị tỷ tỷ này là một người rất nhiệt tình, hơn hết, cô còn từng giúp chị ấy xóa bỏ tà hỏa.

“Bọn chị vẫn ổn, chị đã đột phá giới hạn của hồn thánh trở thành thất hoàn rồi nhé, giờ chị đã có thể vô hồn chân thân rồi!” Mã Tiểu Đào rất hưng phấn kể lại về vô hồn của mình, cô đã đi đánh hồn thú cùng với các lão sư và hấp thu một cái hồn hoàn mười vạn năm khác!!!

“Còn chị thì sao? Lạc thần tỷ?” Hình Na trầm trồ trước thu hoạch to lớn của mấy vị đại tỷ ở đây, quả là đời trước của Sư Lai Khắc thật quái, bất cứ ai từng có danh hiệu này đều không hề đơn giản nhì?

“Chị sao? chị thì vẫn là hồn đế thôi, khoảng cách hồn thánh vẫn còn quá xa đối với chị” Lăng Lạc Thần trả lời, cũng không có gì đáng ngạc nhiên, dù sao đến đẳng cấp của bọn họ thì mỗi một cấp tăng lên là cả 1 vấn đề.

“Em đang tính đi đâu sao?” Mã Tiểu Đào thấy Hình Na đang chuẩn bị đi đâu đó, còn vác theo một cái vali nữa, không phải bình thường mang cái trư vật là đủ rồi sao? Rốt cuộc thì Hình Na chuẩn bị đi đâu vậy?

“À, em tính nhận một vài nhiệm vụ, rồi sau đó về thăm gia đình mình luôn, đã quá lâu rồi em chưa gặp ba mẹ, nên là em có hơi chút nhớ nhà đó mà” Cũng không có gì để giấu giếm, Hình Na thoải mái trả lời.

“Vậy sao, vậy em lên đường mạnh khỏe nhé, bọn chị tiếp tục đi tu luyện đây, đợt tốt nghiệp học viện nội viện sắp diễn ra rồi, chị và Tiểu Đào sẽ tham gia” Khác với lúc bình thường, Hình Na là người mà Lạc Thần đã công nhận, nên cô nói nhiều hơn một ít, gửi lời chúc phúc và hỏi thăm, cô và Tiểu Đào tiến vào khu vực tu luyện.

Hình Na cũng tiếp tục tiến tới khu vực ký túc xá nam, cô báo cho Dạ Phong và Tôn Vũ về hành trình tiếp theo của họ, đám Đình Bảo và Dạ Vũ, Tiêu Linh đã trở lại ngoại viện nên không thể chào tạm biệt được rồi.

“Em về thăm nhà sao? Cho anh gửi lời hỏi thăm đến ba mẹ em nhé”

“Anh cũng vậy, đi mạnh khỏe, bang chủ đại nhân, hi hi”

Dạ Phong và Tôn Vũ chào tạm biệt Hình Na, mà có vẻ như họ cũng đang tính về gia tộc hay sao ấy, Hình Na thấy vậy nên cô hỏi ngược lại.

“À, giống em thôi, bọn anh cũng cần một khoảng lặng trong quá trình tu luyện của mình, cứ liên tục tu luyện sẽ trở nên điên cuồng mất thôi!, hơn hết bọn anh cũng đang tính thành lập trụ sở bang phái nữa, Đứng rồi, đây là địa chỉ nhà bọn anh, nếu có rảnh rồi thì ghé qua chơi nhé” Dạ Phong trả lời, chăm chỉ tu luyện là tốt, nhưng tu luyện cuồng thì không phải lúc nào cũng có lợi.

Tôn Vũ cũng gật đầu, họ đang chuẩn bị sách hành lý đi xin phép thầy cô, tất nhiên là không ai rảnh như Hình Na, trước khi về nhà lại còn đi nhận thêm nhiệm vụ cả.

“Vậy sao? Anh đi mạnh khỏe, nếu có dịp rảnh rồi em sẽ qua chỗ bọn anh chơi, lúc đó nhớ đãi tiệc em nhé!” Hình Na cười thật tươi, cô tạm biệt hai người và tiến đến khu vực Nhiệm Vụ Bằng.

Nhận một vài nhiệm vụ ở khu vực quanh Đấu La đại đô, cô nhanh chóng mang hành lý bay lên rời khỏi nội viện, kiếm một chỗ thích hợp rồi bắt xe ngựa đi.

“Cảm giác này, rất thân quen nhì?” Hình Na bỗng cười một chút, cảm giác hồi cô còn là một cô bé 6 7 tuổi trở lại, cảm giác thật hoài niệm.

“Na tỷ, chúng ta về nhà tỷ sao?” Ngân tử hiện ra hỏi thăm.

“Ừm, đúng rồi đấy, mấy đứa, muốn nói chuyện tý không?” Ngồi trên xe ngựa không có gì làm, mà hiện tại cô lại không có tâm trạng tu luyện, đang phải nói chuyện giải sầu với cặp song tử này.

“Okay, okay, chúng em cũng rất thích tâm sự nè” Kim tử vui vẻ trả lời, nói thật, nhà có hai đứa nhóc dễ thương thế này không khí trở nên sinh động hơn thật.

“Viaaa, viaa” Sylveon đột nhiên xuất hiện, có vẻ nó cũng muốn tham gia vào cuộc trò chuyện này, 4 người cứ vậy tâm sự cho đến khi mệt mỏi, mắt thấy nặng trĩu, hiếm thấy Hình Na có thể ngủ một giấc mà không đề phòng gì cả, Sylveon giúp cô cảnh giác xung quanh, cặp Song tử thì đắp chăn cho cô.

Một ngày trôi qua, chiếc xe ngựa cuối cùng đã đến phía trước cổng thành, lão tài ra gọi Hình Na dậy, thanh toán phí tiền rồi xuống xe, để cô một mình phía trước cổng.

“Thật hoài niệm a” Hình Na than một tiếng nhẹ, sau đó cô nhanh chóng tiến vào cổng lớn, men theo con đường quen thuộc trong trí nhớ, tìm thấy nhà của mình.

Xung quanh con đường đi cô gặp rất nhiều khuôn mặt thân quen cũ, một số đứa nhỏ là bạn chơi với cô hồi bé giờ cũng đã trưởng thành phần nào.

Đứng phía trước cánh cửa nhà mình, Hình Na nhìn thấy bóng dáng của người cha to lớn, thấy mẹ mình đang ẵm trên tay một đứa bé nhỏ xíu, dường như còn chưa đầy một tuổi.

Mắt cảm thấy hơi nóng, đã rất lâu rồi cô chưa gặp ba mẹ mình, hơn nữa hình như là cô còn có thêm một người em nữa hay sao ấy, Hình Na lập tức tiến vào và kêu to lên.

“Ba ba, ma ma, con về rồi nè!!!!” hai mắt ẩm ướt, Hình Na vui mừng vì mình còn sống và trở về, mọi người, con nhớ mọi người lắm.

“Ô...., tiểu Na??? Con về rồi sao??” Vũ Ngọc bất ngờ khi nhìn thấy bóng dáng đứa con gái bé bỏng của mình, bà không tin vào mắt mình, hai tay bỗng siết lại mạnh hơn một chút làm đứa bé cảm thấy đau, nó gào lên khóc.

“Oa oa oa oa”

“Aaaa, mẹ xin lỗi, mẹ làm con đau ư?” Vũ Ngọc lập tức nhận ra sơ sót của mình, bà lập tức dỗ dành đứa bé trong vòng tay.

“Đứa trẻ này, tại sao mỗi lần về lại không gửi thư báo trước cho gia đình hả!!!” Hình Thiên tỏ vẻ tức giận, nhưng trong mắt ông không hề có sự giận dữ nào cả, có chỉ là sự vui mừng và cưng chiều Hình Na thôi.

“Con có em rồi sao? Tuyệt thật, là trai hay gái, tên gì vậy ba mẹ?” Hình Na lập tức để ý đến đứa trẻ, giọng khóc thật khỏe mạnh, sau này nó sẽ thành tài đấy.

“Ha ha, nhóc con này là Hình Minh, em trai con đấy, mới xuất sinh cách đây 9 tháng thôi nhưng cực kỳ khỏe mạnh, sau này em nó sẽ không thua kém gì con đâu” Nhắc đến Hình Minh, Hình Thiên cảm thấy rất vui vẻ, kể từ khi Hình Na rời đi, bọn họ cảm thấy ngôi nhà trở nên thật trống vắng, nhưng Hình Minh ra đời lại làm cho bọn họ cảm thấy cuộc sống sinh động hơn, ít buồn hơn.

“Ừm, đứa trẻ này sau này lớn lên sẽ thành một hồn sư cường giả như con, chúc cho con đường sau này của nó sẽ rộng mở” Hình Na lại gần Vũ Ngọc, cô nhận em trai mình từ mẹ cô, hôn lên trán đứa bé một phát, Hình Minh dùng lại tiếng khóc mà trưng to mắt dễ thương nhìn cô.

“Phụt, ha ha, xem em nó nhìn con này, thật đáng yêu quá đi, ... phù, ba mẹ, con trở về rồi, tiểu Minh, chị chào em nhé, tiểu thiên sứ đáng yêu” Hình Na cười thật tươi, tại đây cô cảm thấy thật thoải mái và an toàn, đây là nhà của cô, ngôi nhà đầu tiên đã sinh cô ra, và Tinh Nguyệt Môn chính là ngôi nhà thứ 2 mà cô xây dựng.

“Mừng con về nhà, con cũng là tiểu thiên sứ của gia đình chúng ta đó” Hình Thiên và Vũ Ngọc mỉm cười, họ cũng nhớ con gái mình rất nhiều a.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Đầu bò đúng là ở đâu cũng có

Những quãng thời gian đầm ấm, đơn giản nhưng lại hạnh phúc cực kỳ, đôi khi chỉ cần vài câu quan tâm từ người thân nó còn quan trọng hơn cả những món bảo vật trân quý, Hình Na cứ thế trải qua những ngày nhẹ nhàng.

Một buổi sáng nắng nhẹ, gió thổi man mát, ngồi tại gốc hiên nhà, cái cây cổ thụ già từ hồi cô còn bé nay giờ to hơn một chút, những chiếc lá vàng đang rơi lướt trên ngọn gió.

“Tiểu Na, con đi chợ với mẹ không?” Vũ Ngọc kêu lên, hiếm lắm mới có dịp Hình Na mới về nhà được một lần, bà muốn cùng cố tình cảm mẹ con giữa hai người.

“Vânggg” Tất nhiên là Hình Na sẽ đồng ý, những cơ hội thế này cô cầu còn không kịp, làm sao có vụ từ chối.

“Ba ba, ba đi chung với mẹ con tụi con không?” Trước khi đứng dậy, Hình Na lập tức quay đầu lại hỏi ba mình, Hình Thiên đang ngồi trên ghế uống tách trà, nhâm nhi hương vị của buổi sáng tốt lành.

“Hừm, đi chợ sao? Ừm, được, bảo bối của ba đã nói thì làm sao mà ba không đi chứ?” Hình Thiên ngạc nhiên khi thấy Hình Na hỏi ông, thông thường mấy việc này ông chưa bao giờ làm, thậm chí hồi sinh Hình Minh, nhà ông còn thuê bà vú để giúp cho việc nhà.

Hiển nhiên là Hình Thiên cũng không có vụ gia trưởng hay cái gì cả, nếu hai vợ con của mình muốn bán thân đi chợ cùng, ông cũng rất vui lòng, à, tính thêm cả cu cậu Hình Minh nhà ông đã có 4 thành viên.

“Vậy chúng ta đi luôn đi!” Hình Na hào hứng, đi chợ với gia đình, cô nhớ hồi còn bé mình đã đi rất nhiều lần, nhưng từ khi gia nhập Sứ Lai Khắc, mọi hoạt động trong ngày của cô chỉ bao gồm tu luyện, học tập và chiến đấu, tuy đa dạng nhưng lâu ngày cô cảm thấy áp lực và nhàm chán.

“Ừm”

Bế vào trong lòng cu cậu Hình Minh, Vũ Ngọc đã chuẩn bị sẵn sàng, hai cha con Hình Na thì không có gì phải chuẩn bị rồi, được cái hôm nay Hình Minh rất ngoan, nhóc ngốc này rất thích chị nó, từ khi gặp Hình Na tiểu Minh Minh rất ít khóc, hay cười và chịu ăn hơn.

“Mẹ, để con bế em cho” Hình Na cũng rất quý đứa bé này, so với cặp Song tử thì Hình Minh còn bé hơn một tý, chưa biết nói, nhưng đôi khi u a ư ơ tưởng chừng như vô nghĩa, cô lại có thể biết rõ trong những ngôn từ thuần khiết đó, ý tưởng muốn biểu đạt của em trai cô, một đứa em trai thông minh!

Gia đình bốn người rời khỏi nhà, dạo trên con phố sầm uất, người người đông đúc, tiếng reo hò buôn bán, thậm chí bọn họ còn gặp không ít người quen.

“Aaaaaa, tiểu Na Na, lâu quá không gặp, hai bác, con chào hai bác” Giọng một đứa trẻ con vang lên, tầm 12 13 tuổi ngang Hình Na, một cô bé tóc bím hai bên, khuôn mặt tròn trĩnh rất đáng yêu đang vẫy tay gọi Hình Na.

“Ồ, tiểu Ly, đúng là lâu quá không gặp, sao rồi, dạo này khỏe không?” Nhận ra người quen, đây là một trong số các đồng bọn hồi bé của cô, ừm, nói thật ra thì cũng không gọi là đồng bọn, chỉ là bọn họ đã giúp cô cảm nhận được sự ngây thơ của tuổi thơ ấu, đại đa số mấy dịp đi chơi cô toàn đứng bọn nhóc quây thôi, cô đứng bên ngoài xem là ổn rồi!

Cô gái mới đến là Ngọc Ly, năm nay 13, nghe nói có thức tính võ hồn thành công, là một cây cung tiễn, còn là cung gì thì không biết, hồn lực lúc mới thức tính là cấp 8, nghe thì cũng là một thiên tài thứ thiệt đó.

“Ừm, dạo này mình rất khỏe, mình cũng mới về thăm nhà đạo gần đây, tiểu Na có đi học ở học viện hồn sư nào không?” Ngọc Ly vui vẻ đáp lời, quả nhiên là tiểu Na mà, cô đâu có nhìn nhầm

“Minh sao? Minh có nhập học tại Sứ Lai Khắc học viện, còn cậu thì sao? tiểu Ly” Hai đứa bé cứ thế nói chuyện với nhau, Ngọc Ly nhập hội với gia đình cô, hình như là cô bé này đang đi dạo một mình.

“Sứ Lai Khắc học viện sao? ngẫu vậy, mình nghe nói học viện đó rất khó gia nhập nhé, tiểu Na, cậu quả là một thiên tài tuyệt vời, mình thì chỉ nhập học tại một học viện cỡ trung gần Tỉnh La đại đô thôi” Ngọc Ly hai mắt tỏa sáng nhìn Hình Na, học viện Sứ Lai Khắc a, đây là học viện siêu siêu trâu bò luôn đấy, không ngờ tiểu Na lại có thể làm một học viên bên trong đấy.

“Ha ha, tiểu Ngọc nhi, đừng có khen có bác miết như vậy, nó tự kiêu mũi chia lên trời bây giờ, con cũng rất giỏi mà!” Vũ Ngọc cũng chào hỏi nói vài câu, bậc làm cha mẹ ai chả vui khi con mình được khen, hơn nữa Hình Na lại rất xứng đáng với lời khen đó.

“Ừm, mơ, ưm” Hình Minh cũng quơ tay u a vài tiếng, có vẻ cu cậu rất đồng ý với lời khen của Ngọc Ly.

“Haha, cảm ơn nhé, tiểu Ly, cảm ơn nhóc nữa, tiểu Minh, à đúng rồi, giờ cậu đang đi đâu đấy?” Hình Na mới để ý, không biết từ khi nào thì Ngọc Ly đi theo bọn họ nãy giờ.

“Aaa~, mình chỉ đi dạo tý thôi, tiện thể gặp cậu ở đây mình đi ké đó mà, hi hi” Ngọc Ly đúng tiêu chuẩn của một cô gái tinh nghịch, cô cũng không có ý định gì lớn, việc học ở học viện rất áp lực, không một ai muốn nhắc tới việc tu luyện bây giờ lắm, việc bọn họ cần làm lúc này là giải tỏa áp lực để sau này tu luyện tốt hơn.

Dạo qua mấy con phố, mua một vài thức ăn đơn giản, Hình Thiên còn mua cho 2 cô bé mỗi người một que kẹo đường, mặc dù không thích ăn ngọt lắm nhưng Hình Na vẫn vui vẻ cắn, một cảm giác thật dễ mê, ngọt ngấy linh hồn.

Trái ngược với Hình Na, Ngọc Ly khá thích mấy món đồ như vậy, sự chênh lệch tuổi tác linh hồn làm cho Hình Na như bà già bốn năm chục tuổi, thật bi ai aaaa.

“Aaaaaaaaaa, ăn cướp, ăn cướp, mọi người ơi!!!” Đột nhiên một ai đó hét lên, có vẻ có một vụ cướp giật diễn ra, tuy nhiên, ở ngay trong Tỉnh La đại

đô, bộ không sợ bị hộ vệ bắt giữ sao? Trừ khi đám cướp này có thực lực đủ để không nhìn hộ vệ của thành, nhưng nếu đã có thực lực tầm cỡ đó thì còn ai thêm vào mấy khu chợ này ăn cướp nữa?

“Hừm, đúng là ngu ngốc phải không tiểu Na, dám ăn cướp quang minh chính đại tại trong một thành thị cấp cao thế này, nếu không phải là cường giả mạnh bất chấp, thì cũng chỉ có thể là đám đầu bò óc cút thôi!” Ngọc Ly nhẹ nhàng phun ra, vẫn phong cách nói chuyện vui tươi, nhưng từ ngữ phát ngôn thì độc khó tả.

“Ha ha, đúng vậy, quả nhiên đầu bò thì ở đâu cũng có nhỉ?” Hình Na không có một chút hoang mang nào cả, tinh linh lực không phát hiện nguồn dao động hồn lực cấp cao, nói vậy thì sẽ không có hồn sư mạnh ở đây, chỉ có thể nói là một đám đầu bò thôi.

Khoan, cái cảm nhận này, Tà hồn sư? Đám đầu bò này chắc chắn không thể là Tà hồn sư rồi, nhưng có thể làm cho một đám Đại hồn sư và Hồn tôn ngang nhiên đi ăn cướp giữa trời thế này, đám tà ám kia hẳn là nhúng một ngón tay vào trong rồi.

“Ngân tử, kim tử, giúp ta thăm dò khu vực bán kính 1 km xung quanh đây, tìm kiếm vị trí và thực lực của đám tà hồn sư đang rình rập” Kể từ khi phát hiện hồn sư bình thường không thể nhìn thấy cặp Song tử, Hình Na lập tức phát hiện ra một tiềm năng trinh thám bí ẩn của tụi nhóc này nữa, nhờ đó có thể thần không biết quỷ không hay thăm dò thực lực đối thủ một cách dễ dàng.

“Đã rõ, Na tử”

“Hú hú dé, đã có công việc, cam đoan làm tốt, Na tử”

Hai đứa bé chấp tay lên trán như những quân nhân nghiêm túc, bọn chúng lập tức bay lượn vòng vòng với tốc độ cực nhanh để tìm kiếm nguồn gốc của tà hồn sư.

“Lùi lại đi hai đứa, ba sẽ giúp mọi người bắt tên cướp này” Hình Thiên đứng ra chặn lại hai đứa, mặc dù ông biết cả hai đều là hồn sư thiên tài, nhưng để hai cô nhóc mới 13 tuổi ra trận chiến đấu thì hơi cạn lời một chút.

“Hình Thiên bác, để con giúp với, võ hồn của con có thể công kích tầm xa, Thiên Nga Cung Tiễn, nó có khả năng chiến đấu rất tốt đấy ạ!” Ngọc Ly lập tức muốn chiến đấu, dám làm phiền tại quê nhà cô? muốn chết.

“Ừm, đúng vậy đó ba ba, bọn con sẽ không can thiệp quá nhiều, nhưng để bọn con giúp ba với nhé” Hình Na cũng tán thành ý kiến của Ngọc Ly, đã đến lúc để phụ huynh họ thấy bọn họ đã trưởng thành thế nào rồi.

Nhìn vào cặp mắt kiên quyết mấy đứa trẻ, Hình Thiên hơi dừng một tý rồi há miệng ra cười thật to.

“Tốt, thấy chưa Ngọc nhi, con của chúng ta đã trưởng thành rồi, hơn nữa Ngọc Ly nha đầu này cũng rất dũng cảm, Ngọc nhi, em bảo vệ cho tiểu Minh, bọn anh sẽ bắt đám cướp này lại” Hình Thiên cười sáng khoái, con gái ông đã lớn đến nhường này rồi, thật là thời gian không đợi người mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Cướp? bà đây chính là vì bắt cướp mà tới

Đám cướp có vẻ rất hung hăng, hoặc nói một cách khác, chúng bị ép làm như vậy, một lượng lớn người dân hỗn loạn vì hành động của đám này.

Các hộ vệ bảo vệ thành phố lập tức lao ra, đại đa số đều là những hồn sư tới đại hồn sư, thực lực không quá mạnh, nhưng được cái áp đảo về số lượng, võ hồn của các hộ vệ đại đa số đều là đao kiếm, hoặc là khiên, cung tên.

“Số 4 số 5, 2 người các ngươi chặn đánh kiếm một vài tên thường dân làm con tin, lão tam lão nhị theo ta, chúng ta sẽ cho đám ngu xuẩn này biết thực lực của những hồn sư mạnh mẽ là thế nào!” Tên đầu lĩnh ra lệnh cho các đàn em của mình, bọn chúng rất hung hăng, dám trực tiếp đánh nhau ở khu vực này, ai cũng biết là sẽ có hậu quả không tốt.

Ba con Hình Na và Ngọc Ly cũng đang quan sát tình hình, Hình Thiên triệu hồi võ hồn của mình ra, Bạc Kiếm, với 3 cái hồn hoàn ở phía sau lần lượt là vàng vàng tím, tuy chưa lên cấp hồn tông nhưng hồn lực đã ngưng tụ rất nhiều, xem ra ba cô cũng không hề dừng lại trong việc tu luyện.

“Bác trai, để con phụ trách phía sau, tiểu Na, cậu có thể đánh gục một tên phía trước không?” Ngọc Ly cũng nhanh chóng triệu hồi võ hồn của mình, một cây cung với đôi cánh trắng như thiên thần phụ thể lên, thật xinh đẹp, võ hồn này không biết thực lực ra sao nhưng chỉ bằng mắt thường, ai cũng biết Ngọc Ly không hề đơn giản.

Hồn tôn sao, ba hoàn, vàng vàng tím, ở độ tuổi này có thể đạt được thực lực như vậy, xem ra Ngọc Ly quả nhiên rất giỏi, so với nhiều người ở ngoại viện Sư Lai Khắc, thực lực như vậy chỉ ít cũng có thể xếp vào hạng trung.

“Ngân tử, Kim tử, thế nào, thông báo kết quả đi” Hình Na không vội triệu hồi võ hồn của mình, cô muốn quan sát đám Tà hồn sư ở phía sau cái đã, cứ

lao vào đánh vô tội vạ sẽ rất nguy hiểm, không biết trước được đám tà ác này sẽ lao ra lúc nào.

“Na tỷ, tà hồn sư có 4 tên, một hồn vương, hai hồn tông, một hồn tôn”

“Trong đó tên hồn vương có thuộc tính băng vô hồn, một tên hồn tông có thuộc tính mộc, còn hai tên khác không có thuộc tính”

Cung song tử rất nhanh chóng hồi báo thuộc tính, 4 tên tà hồn sư thì khá là đông đấy, thậm chí là có một hồn vương, thủ đoạn của tà hồn sư rất là đa dạng và ác độc, một hồn vương bình thường thì Hình Na cũng không có gì để sợ, nhưng một hồn vương tà hồn sư thì hơi có vấn đề, tuy về mặt thuộc tính thì cô có thể khắc chế hoàn toàn, nhưng ai biết trước được chuyện gì sẽ xảy ra.

“tiểu Ly, mình sẽ chặn mấy tên cướp có hồn lực đại hồn sư lại, ba ba sẽ chặn tên lão đại có thực lực hồn tôn, yểm trợ bọn mình, khi có cơ hội thì lập tức bắn vào tứ chỉ của chúng nhé” Hình Na đáp trả câu hỏi của Ngọc Ly.

“Kim tử, cho phép ta sao chép số lượng hồn hoàn của tên hồn tôn bên đó, chúng ta không thể để bọn tà hồn sư biết thực lực chân thực của mình được” Hình Na lập tức ra lệnh cho cung Song tử, việc mới vào lộ ra 4 hồn, thậm chí có 2 hồn hoàn vạn năm sẽ gây chuyện gì, chính cô cũng không biết được, chỉ ít phải để đám Tà hồn sư lộ mặt, nếu không sẽ cực kỳ nguy hiểm.

“Đã rõ, Na tỷ, thi triển nhé” Lần đầu tiên sử dụng năng lực của 12 cung hoàng đạo, cặp mắt của Hình Na đột nhiên lóe sáng lên một chút, sau lưng cô xuất hiện 3 cái hồn hoàn, vàng vàng, tím, khí tức cô tỏa ra không khác gì của một hồn tôn cả, nhưng về mặt thực lực thì cô vẫn là hồn tông đỉnh phong chính hiệu.

Hình Thiên lao lên phía trước, dẫn đầu giúp đỡ các hộ vệ, vô hồn Bạc Kiếm của ông không phải là loại vô hồn quý hiếm gì, nhưng tu luyện đến hồn tôn, nó cũng có một số thực lực đáng kể.

“Hồn kỹ: Nhật Nguyệt Chém + Kiếm Khí Lãng Thiên”

Combo hồn hoàn 1 và 2 sáng lên, xem ra ông cũng biết cách phát huy thực lực của mình rồi, cầm lấy thanh kiếm chém ra, một đòn đánh đơn giản dễ thủ đối phương.

“Hừ, tên khốn nào dám cản đường bố mày. Hồn kỹ: Nanh xà + Độc”

Tên thủ lĩnh là mục tiêu của Hình Thiên, hấn phát động hồn kỹ thứ 2 và thứ 3 của mình, hồn hoàn ngàn năm phát sáng, tay trái hóa thành một con rắn có cái đầu to đùng, cặp răng nanh sắc bén, đôi mắt híp tràn đầy nguy hiểm kết hợp với cái lưỡi mỏng dài y như một con rắn thật sự, thật tởm.

Phát hiện đối phương trực tiếp dùng hồn kỹ mạnh nhất của mình, Hình Thiên đổi hướng chém, tận dụng đà lùi về.

Tất nhiên là tên thủ lĩnh không để cho ông thoải mái rút về vậy rồi, né đòn của Hình Thiên, hấn lao lên tính vồ lấy ông nhưng một tia sáng được bắn ra.

“Hồn kỹ: Định vị tiền”

Ngọc Ly kêu lên, vô hồn hệ quang minh Thiên Nga Cung Tiễn phát huy uy lực, đối với vô hồn có thuộc tính ác như xà thì khả năng khắc chế được đề thăng, đối đầu với thủ lĩnh, Ngọc Ly chiếm một ưu thế rõ rệt.

“Khốn nạn, đám ranh con, dám cản đường tui ông à” Mấy tên cướp được gọi là số 4 số 5 tính bất vãi tên dân thường, nhưng Hình Na lập tức cản lại hướng tiến của bọn chúng.

“Chết tiệt, một con bé chưa dứt sữa mẹ cũng dám chặn đường tui này? Muốn chết sao? anh em xông lên” Số 5 gào to, hấn muốn kêu gọi đồng đội giúp đỡ.

Đừng có đùa, dù cho đối phương chỉ là một con bé mới 13 14 tuổi, nhưng sau lưng nó là 3 cái hồn hoàn đó, là một hồn tôn chính hiệu, mới đại hồn sư như hấn làm sao dám trực tiếp tấn công.

Số 4 và số 3 thấy Hình Na là một hồn tôn, chết tiệt, hôm nay là bữa gì vậy, vừa bị một đại nhân hồn vương ra lệnh cho chiến đấu làm náo loạn cái chợ này, vừa gặp phải một bầy nhóc ranh thiên tài, toàn là hồn tôn, thật là khốn nạn.

“Đổi hướng, số 2 giúp lão đại, ta và số 4 sẽ giúp số 5 tiêu diệt con nhóc này, mới tí tuổi đầu, đám ranh con này không dám làm liều đâu!” Số 3 gào lên, hấn đánh cược rằng một đám ranh con, chưa biết sự đời là gì, chúng nó ở độ tuổi này mà lên được hồn tôn chắc chỉ suốt ngày biết cầm đầu tu luyện, bọn hấn có thể dựa vào kinh nghiệm mà chiến thắng được.

“Khốn nạn, tiểu Na, cố lên, mình sẽ yểm trợ cậu hết sức” Ngọc Ly kêu to, tình hình có vẻ không ổn, tuy cô, Hình Na và Hình Thiên đều là hồn tôn, nhưng đối phương cũng có 3 hồn tôn và 2 đại hồn sư, thật khó chơi.

“Khà khà, tiểu nha đầu, chịu chết đi” Số 4 và số 5 xuất hồn kỹ, vô hồn là kiếm, muốn chém cô sao?

Ầy dà, nếu bọn hấn biết Hình Na là một hồn tông có tới 2 cái hồn hoàn ngàn năm, 2 cái hồn hoàn vạn năm, không biết tui này có còn dám tự tin vậy không? Ranh con, chưa rõ sự đời, ngu xuẩn, tồn tại được đến mức này, tay cô dính máu chưa chắc đã ít hơn đám du côn mục nát này, giết người? từ khi

đến cái Đầu La đại lục này, cô đã tự nhận thức được rằng sức mạnh là tất cả, nếu không giết người, kẻ bị giết sẽ chỉ là cô thôi, vậy nên, tạm biệt nhé mấy tên ngu xuẩn!!

“Cướp? bà đây chính là bắt cướp mà tới” Hình Na hóa thành một tia chớp, tốc độ hoàn toàn áp đảo, Hình Na bắn tới như sấm sét, đột tốc với sự chênh lệch cực không thể bù đắp.

“Quick Attack + Iron Tail: Tấn công tốc độ + Đuôi thép”

Combo skill cực mạnh được thi triển, vô thủ cũng phải dùng toàn lực, nói chi đám ngu xuẩn này lại là đám cướp đã từng giết rất nhiều người, nếu lơ là cô sẽ bị lật kèo ngay, vì vậy, trực tiếp giết là tốt nhất, đám rác rưởi này cũng không nên sống làm gì cho trật đất.

“Xoẹt xoẹt xoẹt” Trực tiếp vòng qua cơ thể hai tên đại hồn sư, cái đuôi của Hình Na như lưỡi hái tử thần, nhanh chóng đâm xuyên qua cánh tay và đầu của 2 tên hồn sư, máu văng ra.

“Aaaaaaaa” Tiếng đau đớn vang lên từ số 5, đầu của số 4 bay lên trời với cặp mắt còn tròn to, chắc hẳn tên ngốc này còn chưa biết lý do vì sao mình bị giết chết đầu nhí?

“Bịch” Té bịch xuống đất, số 3 hoàn toàn run sợ, ông cảm nhận được uy áp đến từ cô gái bé nhỏ này, ma quỷ a, ma quỷ, tha cho ta, đừng giết ta.

Cơ thể tên cướp run rẩy, Hình Na rất tinh xảo phóng thích uy áp cho một mình số 3, cô không muốn dùng skill mạnh để giết chết hắn, vậy nên trước tiên phải dọa cho tên hồn tôn này mất đi ý chí chiến đấu cái đã.

“U, uầy, tiểu Na, bá đạo vậy!!” Ngọc Ly đỏ mặt hời hợt, mới cách đó vài giây, cô còn lo lắng cho cô gái này, vậy mà, vài giây sau thì Hình Na hóa thành tử thần đòi mạng đám cướp rồi, thời thế thay đổi chóng mặt vậy.

“Tiểu Na..” Hình Thiên cũng tròn mắt ra, dù ông đang phải đối chiến với một lúc cả 2 hồn tôn, nhưng với sự trợ giúp của Ngọc Ly và các hộ vệ, nó đã bót áp lực đi phần nào, nhìn thấy con gái mình thoải mái chém bay đầu đám cướp, chính ông là cho cô còn phải run sợ.

“Được rồi, chuẩn bị chết chưa nào?” Hình Na lạnh lùng nhìn tên số 5 bị đứt tay, và tên số 3 đang run rẩy, cô phân một chút tinh thần để giao tiếp với Song tử, đám Tà hồn sư có vẻ sắp ra tay rồi đây!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Chém giết, run sợ, Tà hồn sư xuất hiện (1)

Đưa một tay lên vuốt mái tóc mình, Hình Na để lộ ra một cặp mắt khát máu, đối với đám chỉ biết giết người thú tính này, cô vốn đã chả có chút lòng từ ái nào cho bọn rác rưởi này rồi.

Hồn lực dao động nhẹ nhàng, trông Hình Na thì khá là vô hại nhưng việc cô vừa chặt bay đầu một đại hồn sư vẫn còn nguyên đấy, cái xác vẫn còn tro tro đây, không một ai dám coi nhẹ cô cả.

“Lão Vương, chúng ta phải làm sao đây? có biến rồi” Tên tà hồn sư hồn tông thứ nhất hỏi thăm tên hồn vương, có vẻ sự xuất hiện của Hình Na làm bọn chúng thấy khó chơi.

“Hừm, không có vấn đề, một con nhóc hồn tôn mà thôi, không làm nên trò trống gì đâu, cứ theo kế hoạch mà triển, máu và tim gan đám người ở đây, tất cả sẽ trở thành thứ đại bổ cho chúng ta!!!” Tên hồn vương được kêu là lão Vương không quan tâm, một con nhóc hồn tôn coi như có là thiên tài lật trời thì cũng không thể đấu với hồn vương như ông được.

“Được, lão đại muôn năm, chúng ta chuẩn bị hành động thôi nhĩ?” Tên hồn tông thích thú cười khề, hồn lực tà ám có một chút dao động.

Gật gật đầu, đám Tà hồn sư không hề biết rằng hành động của mình đều đang rơi vào cặp mắt của 2 đứa bé vô hình đang lơ lửng trên trời, hơn nữa vì có một tên phóng thích hồn lực nên với giác quan nhạy bén của Hình Na, cô lập tức xác định vị trí của bọn chúng ngay.

Xem ra sắp có biến, chắc, tiểu Minh và mẫu thân hơi yếu, nếu bị đem ra làm con tin hoặc là mục tiêu đầu tiên thì cô khó lòng phòng bị, đành phải nhanh chóng giết gọn đám ngu ngốc này rồi quay trở lại chỗ mẹ mới được.

“Tạm biệt, nhớ rằng khi tái sinh hãy ngoan ngoãn làm người tốt, nếu không, một ngày nào đó các người cũng sẽ bị chém giết như hôm nay” Hình Na lạnh lùng nhìn tên số 5, đưa một tay ra chia vào mặt hắn.

“Swift: Ngôi sao tốc độ”

Một ngôi sao được phóng ra với năng lượng cao, tên đại hồn sư bị mất đi một cánh tay, vốn đã bị ám ảnh bởi Hình Na, nay lại tiếp tục bị cô đe dọa và

tấn công, tên ngu xuẩn này vội vã đứng dậy muốn bỏ trốn.

“Hồn kỹ: Chém thẳng”

Một hồn kỹ chẳng đầu và đầu, tên đại hồn sư đưa cây kiếm của mình ra chém đôi ngôi sao của Hình Na, tuy nhiên ngay sau đó ngôi sao hóa thành hơn chục ngôi sao nhỏ bé sắc bén hơn, bay theo hai hướng chặt tên đại hồn sư thành nhiều mảnh.

“Thật bản” Nhìn máu chảy xuống đất, Hình Na liếc mắt sang tên hồn tôn còn lại, không một chút nhân nhượng, cô không vì có ba mẹ mình ở đây mà nương tay hay nhẹ nhàng lại đâu! điều cô muốn cho ba mẹ mình thấy là cô đã trở nên lạnh lẽo thế nào, trưởng thành đến thế nào, chỉ có như vậy thì cô mới có thể tồn tại trong cái thế giới điên cuồng này.

Lúc cần tin tưởng, cô sẽ tin tưởng, lúc cần bảo vệ, cô sẵn sàng dùng cả thân mình để che chở cho đối phương, và lúc cần chiến đấu, cô sẽ ngay lập tức hóa thân thành con quỷ khát máu đòi mạng kẻ thù.

Vũ Ngọc và Hình Thiên run sợ khi nhìn thấy con của mình liên tục giết người, nhưng không một ai ngăn cản cô, bởi vì họ biết, đây là điều Hình Na nên làm, đám rác rưởi kia hoàn toàn không đáng sống, nếu sau cô muốn trở thành một cường giả, bước này, cô phải trải qua nó và vững tin bước tiếp, nếu cô nhân từ, kẻ bị hại chỉ có là chính cô thôi, cái gì mà nhân từ hay cao thượng, vứt hết đi, những thứ đó chỉ nên giành cho những người xứng đáng thôi.

“Kế tiếp, hẳn là người nhỉ?” Hình Na bước dần về phía tên số 3, quanh cô trải ra một nguồn hắc ám lực, tuy nhiên nó không dơ bẩn và khát máu như của tà hồn sư, mà là một màu đen thuần khiết.

“Kh.. không, đừng mà, đừng lại, đừng giết tôi” Hoàn toàn bị áp lực từ phía Hình Na đè ép, hẳn ta còn nhấc chân dậy nổi.

“Shadow Ball”

Một quả cầu màu tối huyền ảo chứa đầy uy lực bắn thẳng về phía tên hồn tôn, hẳn muốn đứng dậy, nhưng cơ thể hẳn không nghe theo nguyện vọng của bản thân.

Hồn lực của Hình Na như hai bàn tay bám víu lấy cặp giò của hắn, kéo vùi hắn xuống tận cùng địa ngục, tận mắt chứng kiến từ vong đến gần bản thân mà hoàn toàn không có khả năng chống trả, thật tàn nhẫn và tuyệt vọng.

“Aaaaaaaahhh Khônggggggg” Tiếng la hét cuối cùng của một cái xác trước khi hóa thành một vũng máu đỏ tươi, thân thể không toàn vẹn, các chi trước khi chết còn co giật vài cái, thật tàn nhẫn phương thức giết người, quyết đoán, nhưng vô cùng máu lạnh, đây mới chính là phong thái của một cường giả.

“K.. khốn nạn, bỏ trốn thôi, mau nhờ vị cường giả thần bí hồn vương giúp đỡ chúng ta thôi, nhanh lên!!!” Tên lão đại và tên số 2 sợ đến tè ra quần, vì mất đi tập trung mà bị Hình Thiên lão cha thắng thế.

Hai hồn tôn chiến hai hồn tôn, nhưng Hình Thiên và Ngọc Ly là những hồn sư có đào tạo đẳng hoàng, không phải là lối đánh mèo cào chó cắn như đám ăn cướp đầu đường xó chợ, tất nhiên là việc Hình Thiên nhìn hơn là không có gì đáng ngạc nhiên.

“Tiểu Ly, con giúp ta xử tên phía bên trái” Phát hiện Hình Na đang lao về phía bên này, Hình Thiên lập tức nhường lại một tên cho cô, ông nhanh chóng kèm chặt thể tấn công của tên bên trái, hỗ trợ với các đòn đánh xa của Ngọc Ly, Hình Thiên muốn kết thúc nhanh trận đấu, một dự cảm không lành đang đến đây, vào sinh ra từ nhiều, một người lớn tuổi như ông hay có dự đoán vào những lúc nguy hiểm sinh tử cận kề, và đặc biệt nó cực kỳ đáng tin.

“Đã rõ” Đưa cây cung lên, hồn lực tụ lại một chỗ, Ngọc Ly cũng không phải dạng gái yếu đuối, giết người tuy cô chưa làm qua, nhưng nếu phải đối mặt với việc sống còn, cô không ngu gì mà đem mạng mình ra để đùa giỡn đâu.

“Hồn kỹ: Xuyên tâm tiễn”

Sát chiêu phóng ra, Hình Thiên kèm chặt lại tên số 2, hai người giằng co thật lâu, bộ pháp của đối phương hoàn toàn bị ông nhìn thấu, lợi dụng sự mất tập trung và e ngại Hình Na, ông cho hắn một nhát chém vào chân, lăn mình xuống đất lập tức rời khỏi phạm vi tấn công của Ngọc Ly.

“C.. cái..” Bị chém vào chân, nỗi đau làm tên cướp lấy lại sự tập trung phút chốc, đang muốn truy đuổi theo Hình Thiên nhưng đột nhiên một nguồn lực lượng bóng khóa hẳn lại, một mũi tên đang bay với tốc độ cực nhanh tới phía hắn, không tránh được!!! Không vùng vẫy được!!

“Hồn kỹ: Định Tâm”

Hóa ra là hồn kỹ của Ngọc Ly, một hồn kỹ rất thích hợp cho những hồn sư bắn từ phía xa, khóa chặt mục tiêu mình lại trong phút chốc để gia tăng độ chính xác của kỹ năng tấn công của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Chém giết, run sợ, Tà hồn sư xuất hiện (2)

“Khôngggggg” Gào lên, cặp mắt trừng ra, lại nữa, cảm giác cái chết đến gần mà bất lực, không làm được gì, khóe mắt hần điền cuồng chảy ra hai dòng lệ, nỗi hối hận dâng trào trong đầu óc, giá như, giá như hắn không làm một tên cướp, như vậy không phải là hắn còn sống được lâu hơn sao?

“Xoẹt, tạch tạch tạch” Cái đầu hoàn toàn bị mũi tên đâm thủng, máu văng ra khắp nơi, thân xác tên cướp mất đi thăng bằng mà rơi xuống đất.

4 tên, đám Tà hồn sư bắt đầu hoạt động rồi, cô phải nhanh hơn thôi, cô không muốn có biến xảy ra đâu!!!

“Ba ba, tiểu Ly, lập tức trở lại chỗ mẫu thân, nhanh lên” Hình Na đột nhiên gào lên, tới rồi, là hồn kỹ của tên hồn vương, băng vỡ hồn, hơn nữa thuộc tính băng không hề yếu, cộng thêm thuộc tính tà ác của tà hồn sư, quả nhiên là có bản lĩnh.

Thế nhưng mà, muốn đụng chạm tới gia đình cô? muốn làm náo loạn Tinh La đại đô này? Nếu như hôm nay cô không về nhà, chắc hẳn sau này thứ chờ đón cô không phải là một gia đình đầm ấm, có ba có mẹ và đứa em trai mà chỉ là những cái xác thây khô thôi! Không thể tha thứ được!!!

“Glaceon hình thái + Smog + Blizzard + hồn kỹ 3 + 4”

Liên tục xài combo skill, Hình Na hóa thân thành băng tuyết tinh linh, cô muốn lợi dụng băng cực hạn thuộc tính khắc chế hồn vương băng hồn sư, chỉ có như vậy cô mới có thể chiếm được một chút lợi thế khởi đầu.

“Hồn kỹ: Độc Băng Bạo Tuyết”

Hồn kỹ thứ 5 được phóng thích, hồn hoàn vạn năm, đối phương vậy mà có 2 hồn hoàn vạn năm??? Thế này còn bá đạo hơn cả Dạ Phong và Tôn Vũ ca rồi, khoan đã, hồn hoàn này?? Được làm bằng máu và sinh mạng con người??

Rốt cuộc đã có bao nhiêu sinh linh vô tội đánh đổi để tạo ra một cái vạn năm hồn hoàn như vậy? Đám cạn bã này, đáng chết hơn cả tụi cướp lúc này ngàn vạn lần, không thể để bọn chúng thoát!!!

“Khônggggggggggg, hồn vương đại nhân, cứu ta, đừng mà, tha mạng” Tên lão đại của tụi cướp giờ chỉ còn lại một mình, đứng giữa hai hồn kỹ băng giá cực mạnh được phóng thích từ hai bên, cơ thể hắn lập tức bị đóng băng và vỡ vụn thành tuyết, trước khi chết lớp da bị hóa thành màu tím do độc của tên hồn vương, thân thể chảy mủ và huyết lẫn lộn, hòa vào băng giá, trở thành thứ dịch sền sệt kim tím.

Đây là cái giá phải trả cho những tội ác mà hắn đã gây ra, không có sự thương tiếc nào cho sự ra đi của tên cướp cả, Hình Na bật Protect lên bảo vệ gia đình mình và Ngọc Ly ở phía sau, mặc dù băng cô hoàn toàn lấn áp Độc Băng của đối phương, nhưng ai biết được chuyện gì sẽ xảy ra, an toàn là trên hết.

“Cạn bã, xem ra các ngươi đã xuất hiện rồi?” Lẫn mình trốn trong đám khói, 4 cái hồn hoàn thật sự của Hình Na hiện ra, tím, tím, đen, đen, một hồn tông với bộ hồn hoàn cực mạnh vượt qua nhận thức người thường, Hình Na khóa chặt vị trí từng người đối phương.

“Ha ha, ranh con, ngươi nghĩ giết được vài tên đại hồn sư và hồn tôn là có thể vênh váo được rồi? Đừng ngu xuẩn như thế, lão tử chính là hồn vương đó, ngu xuẩn ranh con!!!” Phóng thích hồn lực của mình ra, lão Vương, kẻ dẫn đầu đám Tà hồn sư cố gắng lấy lại bình tĩnh, áp chế, nó là áp chế tuyệt đối, tuy bị che bởi lớp sương mù dày đặc, nhưng ông cảm nhận rõ ràng, vỡ hồn của ông hoàn toàn bị áp chế bởi đối phương, kể cả hồn kỹ vạn năm cũng bị đối phương lấn áp tuyệt đối, nơi này, không phải là sân trường của hắn!!!

“Ba ba, tiểu Ly, hai người lùi lại, hãy tập trung bảo vệ mẹ mình, đối thủ này, không phải là thứ mà mọi người có thể đụng chạm đâu, nếu 2 người tiến lên chỉ làm cản trở con thôi, hãy cầm lấy hồn đạo khí lá chắn này, con sẽ giải quyết đám tà hồn sư đó một cách nhanh nhất có thể, hãy tin ở con” Hình Na quay lại nói với ba mẹ mình, cô tin tưởng họ có thể hiểu rõ ý cô, 4 cái hồn hoàn phía sau lưng Hình Na là minh chứng rõ nhất.

Nhìn chằm chằm vào Hình Na, Ngọc Ly nhận ra khoảng cách giữa cô và người này thật xa, đồng dạng là hồn sư cùng tuổi, nhưng cô hoàn toàn bị Hình Na vứt đi cả chặng đường dài, thậm chí cô còn cảm thấy dù mình có tu luyện cả đời thì cũng không thể nhìn thấy hình bóng Hình Na chứ nói chi là đuổi kịp người con gái trước mắt này, thật buồn a.

“Ừm, được rồi, tiểu Na, nhờ cậu” Biết rõ vị trí của mình, tham chiến chỉ là gây thêm rắc rối thôi, giờ cái cô cần là bình tĩnh và tin tưởng vào cô gái trước mặt này.

“Tiểu Na, ba không cần biết con đã trưởng thành hay mạnh mẽ bao nhiêu, nhưng hãy còn sống trở về, ba mẹ quá yếu đuối, đã làm cản đường con rồi” Hình Thiên không sợ hãi con mình trở thành một kẻ máu lạnh, những gì cô làm rất đúng, ông chỉ hận là vì sao mình không thể mạnh mẽ hơn để làm chỗ dựa cho cô.

“U oa” Hình Minh có vẻ lo lắng, nhưng nó không khóc, cặp mắt to tròn ấy nhìn Hình Na thật kỹ, như thể đang nói “Cố lên tý tỳ a!!!” vậy đó.

“Con gái của mẹ, mẹ xin lỗi vì sự yếu đuối bản thân, ...” Vũ Ngọc cũng cảm thấy mình thật vô dụng vì không thể làm được gì, mắt bà rung rung, bà tính nói lời xin lỗi nhưng chưa hết câu thì đã Hình Na chặn lại.

“Đừng, con xin ra là nhờ ba mẹ, trên đời này, ba mẹ luôn là người trân quý nhất đối với con, không có lỗi lầm hay tha thứ gì ở đây cả, nếu có, chỉ là đứa

con bất hiếu này không thể làm ba mẹ cảm thấy yên tâm thôi, hãy tin tưởng ở con, được không?” Hình Na nhẹ nhàng nói ra, cô biết, cảm xúc của họ, cảm xúc muốn giúp đỡ nhưng lại vô lực, cô hiểu chứ, nhưng như vậy không có nghĩa là họ đã làm điều gì sai cả.

Ném xuống là chấn phòng hộ, Hình Na xoay người lại chuẩn bị đối đầu với đám tà hồn sư, 1 hồn vương, 2 hồn tông và 1 hồn tôn. Đội hình đối phương thật mạnh, thật khó chơi, giờ cô phải tính toán thật kỹ lưỡng.

“Song tử, hai người các người sẵn sàng chuẩn bị yểm trợ bất cứ lúc nào đi?” Hình Na ra lệnh cho Ngân tử và Kim tử, hồn lực và tinh linh cánh được triển khai, lúc này, cô đã cố gắng nỗ lực của mình nhiều nhất có thể, giờ là lúc để đám khốn này thấy sự lợi hại của cô!!

“Đã rõ, chúng em sẽ hỗ trợ tỷ tỹ hết mức” Hai đứa bé chấp tay lên trán, làm phong cách quân sự tỏ vẻ hiểu rõ, sau đó phóng lên trời quan sát tình hình từ phía trên, chúng chia sẽ một phần tâm nhìn với Hình Na, thật là, cặp song sinh quả nhiên là đa chức năng mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Chiến đấu, Gemini và Glaceon kết hợp

Quay đầu lại, đối mặt với một lúc 4 tên tà hồn sư, trận chiến này không có một ai có đủ thực lực để giúp cô cả, một mình cô phải cân hết cả 4 kẻ phía trước, hơi khó nhằn đây!

“Băng nguyên tố, triển khai tối đa, đem toàn bộ khu vực quanh đây thành lãnh địa của chúng ta” Hai mắt Hình Na sáng lên, hồn lực dao động cực mạnh, có vẻ cô muốn đánh đòn mở đầu chiếm lợi thế đây mà!

Lợi dụng Blizzard tàn uy còn đang ở trên sân, Hình Na đem băng cực hạn trải dài khắp toàn bộ khu chợ, hóa mọi thứ thành vũ trang có ích cho bản thân, chặn mọi đường chạy của đối phương.

“Chắc, quả nhiên đối phương có võ hồn băng mạnh hơn ta” lão Vương cắn răng, xem ra bọn họ gặp đối thủ khó chơi rồi, dù cho hồn lực của ông có mạnh hơn Hình Na nhưng áp chế về mặt thuộc tính, giờ ông không khác gì con cá nằm trên thớt, từ kẻ có tu vi mạnh nhất thành kẻ dễ bị giết nhất.

“Lão đại, mau rút lui, em thấy không ổn rồi” Tên hồn tông thứ nhất nhận thấy tình hình không như dự đoán, nếu cứ tiếp tục kế hoạch có khả năng sẽ bị lật kèo nên hắn bèn đưa ra ý kiến.

“Chúng em cũng nghĩ vậy á lão đại” Tên hồn tông và hồn tôn còn lại cũng hơi sợ, cơ thể của họ dần bị co cứng lại, hơi lạnh này còn khủng khiếp hơn cả băng độc của lão đại, chỉ cần một lượng nhỏ lan ra đây đã đủ làm cho bọn họ khó thở rồi.

“Ừmmm, được rồi, rút lui” Chấp nhận cái tình thế chó má này, lão Vương không còn cách nào khác là kêu đàn em bỏ trốn, thật tình, có ai ngờ rằng bọn họ sẽ gặp phải một tên hồn sư có thuộc tính cực hạn băng chứ, đã vậy thuộc tính này lại hoàn toàn khắc chế ông, hơn ai hết, từ khi gặp con nhỏ này ông luôn cảm thấy từ vong sẽ đến với mình gần nhất.

Bốn tên tà hồn sư tính xoay người bỏ chạy, nhưng lập tức bị Song tử quan sát là chặn lại, tất nhiên là không thể trực tiếp tấn công, mà là sao chép tạm thời hình thái của Hình Na mà thôi.

“Hắc hắc hắc, để ta xem xem nhé”

“Thế này mới vui”

Hai đứa bé nhỏ nắm chặt tay nhau, hóa thành một luồng sáng màu lam thuần khiết, từ trong vầng sáng đó, phiên bản copy hoàn hảo của Hình Na được xuất hiện, năng lực hoán diện được triển khai một cách tự chủ mà không cần đến thực thể.

“Icy Wind X2”

Song tử và Hình Na đồng thời phóng thích skill băng giá, 4 tên tà hồn sư hoàn toàn bị bao vây, ngay khi chúng vừa thoát ra khỏi Smog sương mù, đám cướp lập tức trợn trắng mắt lên khi nhìn thấy con nhỏ vừa nãy giờ đột nhiên lại xuất hiện ở đây?

“Chết tiệt! Không phải con ranh con này vừa ở ngay phía dưới sao? Làm thế nào lại có thể nhanh như vậy xuất hiện ở đây được?” Sợ hãi bật lên thành lời, Hình Na cứ như một con ma lúc ẩn lúc hiện vậy.

“Đồ ngu, bình tĩnh lại đi, con nhỏ đó ra chiêu rồi, mau chóng phóng thích hồn kỹ!!!” lão Vương với tư cách là người lớn nhất, cũng là lão đại lập tức thoát khỏi con giật mình, ông nhanh chóng đề tỉnh mọi người.

“Được” Phát hiện hồn kỹ tới gần, đám tà hồn sư lập tức phóng thích hết hồn kỹ của mình ra, một màu đen bọc lại chống Icy Wind của Hình Na, kể cả

phía trước lẫn phía sau.

“Hồn kỹ: Thầy ma con rồi!”

“Hồn kỹ: Hó đen tuyệt vọng!”

“Hồn kỹ: Tà thần của rừng rậm!”

Liên tiếp các hồn kỹ từ những võ hồn xấu xí được phóng thích, mùi máu tanh ngập tràn, thậm chí có những con rối được điều khiển bằng tà hồn lực, phong cách này?? Giống hệt tên tà hồn sư mà cô từng gặp lúc trước, nếu để hấn thoát khỏi thì rất có khả năng người thân của cô sẽ bị tấn công bất ngờ! Không được, phải nhắm tên này trước!

Tên hồn vương lập tức thoát khỏi lớp màn màu đen, có vẻ hấn đang tức giận, mặc dù biết thuộc tính của mình bị áp chế, nhưng nếu 4 đánh một chẳng lẽ bọn họ không thể làm thịt được một con nhãi ranh sao?

“Ranh con, đừng có được voi đòi tiên, nếu ngươi đã dám đuổi theo bọn ta thì bỏ mạng lại đây!” Nhìn trực tiếp vào biến hóa Hình Na của cặp Song tử, đám ngu ngốc này không hề nhận ra Hình Na thật sự đang lẫn trốn trong lớp khói Smog.

Bốn tên tà hồn sư lập tức trải đều ra, các hồn kỹ một lần nữa phóng thích, có vẻ bọn hấn muốn Hình Na phải tách riêng tinh lực ra cho từng người bọn họ, hơn nữa một hồn tông coi như cô có 3 đầu 6 tay bọn họ cũng chưa chắc là đã thua, tất cả cũng là vì đòn Blizzard đầu tiên quá mạnh mẽ làm họ cảm thấy bị áp chế cực kỳ.

“Song tử, một lần nữa Smog đi, mục tiêu là tên hồn tông có khả năng điều khiển con rối!” Hình Na giao tiếp trực tiếp với cặp song sinh Ngân tử và Kim tử thông qua tinh thần, cô đã có kế hoạch cho trận chiến lúc này, giờ là lúc cần sự hợp tác của mấy đứa nhóc.

“Đã rồi” Hồi báo cấp tốc, Hình Na giả tạo lập tức phóng hết tốc độ của mình về phía tên hồn tông bên trái, để mặc các hồn kỹ tà ác của đối phương đang đánh về phía bản thân, Song tử cứ thế bất cần đời mà phun ra Smog, sương mù che phủ phạm vi lại gia tăng.

“Ice Shard + Ice Wind”

Hình Na từ phía dưới bay lên, cô hóa thân thành một cây kiếm bằng băng ngấm thẳng tên hồn tông, tốc độ nhanh như một tia chớp, lượng không khí xung quanh bị cô đặc và nén lại, lợi dụng nhiệt độ cô nén chặt vị trí tên tà hồn sư thành một khối băng sống.

“Ha ha ha, ngu xuẩn con nhóc, chết đi” Phát hiện Hình Na giả cứ thế không nhìn hồn kỹ của bọn họ, đám Tà hồn sư mừng rỡ, dám coi thường hồn kỹ của bọn họ sao? Vậy thì đi chết đi.

“Ngu xuẩn” Kim tử và Ngân tử lạnh nhạt, lý do mà bọn họ không sợ là vì cơ thể Song tử được cấu tạo bởi tinh tú lực, không phải người trần xác thịt, chỉ cần bọn họ muốn thì hoàn toàn có thể hòa vào tự nhiên tránh thoát hồn kỹ của đối phương.

Lấn vào bên trong Smog, Song tử trở lại bên trong Hình Na, một tên hồn tông đã dính đòn, không một đồng bọn nào của hấn lo lắng cho hấn cả, bọn chúng chỉ biết nghĩ cho bản thân, giết Hình Na là mục tiêu hàng đầu, sinh mạng của đồng bọn không đáng một đồng nào cả.

“Hừm, thật đáng thương, bị chính lão đại của mình vứt bỏ mà không một chút tiếc nuối, ngươi thật hạnh phúc a ~” Tiếp xúc cận mặt tên hồn tông, Hình Na thật sự không hề bị bất cứ một tổn thương nào cả, cô nhìn thật rõ cặp mắt bất lực của tên tà hồn sư.

Tên hồn tông quần quai, hấn muốn thoát đi, nhưng không một nỗ lực của hấn được đáp trả, há mồm ra hấn trút hết sự thù hằn của mình lên Hình Na “Đồ ác quỷ” Cặp mắt trợn trắng đang hấp hối với cái chết.

Phong cách chém giết của Hình Na thậm chí còn khủng khiếp hơn cả lũ Tà hồn sư bình thường, nhưng nó chỉ dành cho những kẻ đáng chết thôi, so với những việc lũ Tà hồn sư đã và đang làm, bọn rác rưởi này có chém thành trăm mảnh vứt cho chó ăn vẫn chưa hết tội đâu!!

“Ê~, đứng rồi đấy, đối với đám tà hồn sư bản thiếu như bọn ngươi, ta chính là ác quỷ đòi mạng đấy, ha ha, vĩnh biệt, rác rưởi ạ” Hình Na cười thật tươi, cơ thể tên hồn tông bị đóng băng hoàn toàn, không hít thở được, xung quanh môi trường toàn bộ là CO2, đó là lý do vì sao mà ông không thể điều khiển đám rối của mình được, không một liên kết nào được tiến hành câu thông.

“Roi xuống đi” Đưa tay ra, ngón trỏ chỉ thẳng xuống đất, khối băng lập tức chịu phải lực hút của trọng lực kèm theo lực đẩy của Hình Na, tảng đá khô thịt người bị vỡ vụn ra thành ngàn mảnh nhỏ, thậm chí còn không thể biết được cái xác đó là của ai.

“Bang, lạch cạch” Âm thanh thanh thúy, nghe rất êm tai, được rồi, giờ là lúc phải phán xét đám tà hồn sư còn lại rồi.

Hình Na cười cười, khuôn mặt nhỏ nhắn dễ thương, nhưng cặp mắt lại vô tình không chút vị tha, sự nguy hiểm và áp lực một lần nữa được phóng thích.

“C.. cái này? Con nhỏ đó không bị làm sao” Một lần nữa như bị bóp cổ thật chặt, lão Vương hoàn toàn không thể thở nổi, cảm giác bị áp chế thật khủng bố.

“Thế, thế nói vậy.. lão Tôn cũng gặp nguy rồi???” Tên hồn tông thứ nhất run sợ, tiếng vỡ vụn lúc nãy, không lẽ nào? đừng đùa chứ, mới có chút xíu thôi gian như vậy, chắc chắn là lão Tôn không bị gì đâu.

“Ha ha, vậy sao? nếu đã sẵn sàng vứt bỏ đồng bọn, vậy thì đừng tỏ ra đạo đức giả vậy chứ?” Hình Na như một con quỷ khát máu, lại xinh đẹp như một thiên thần trong sáng, giọng cười của cô tươi tắn ngọt ngào như những bé gái tuổi mới lớn đang yêu, nhưng trong trường hợp này, đối với đám tà hồn sư, chúng chỉ có một cảm giác duy nhất thôi, đó là, thật rùng rợn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Phản bội, nổi điên, niềm tự hào (1)

Được rồi, tiếp tục nào, giờ là lúc cô cho bọn rác rưởi này biết, thế nào là một hồn sư thiên tài đích thực, kinh nghiệm mà cô có được từ những lần chiến đấu, từ bạn bè và thầy cô, chúng đều góp phần tạo nên phong cách chiến đấu hiện tại của cô bây giờ.

“Quick Attack + Tackle + Iron Tail”

Phóng lên với tốc độ cực nhanh, Hình Na thu hồi cung Song tử mà quyết đoán tấn công 1 chọi một với tên hồn vương, đáng lẽ là cô nên xử lý kẻ yếu đuối nhất là hồn tôn trước, nhưng vì thuộc tính của tên này là băng thuộc tính, hoàn toàn bị cô nắm thóp nên giờ hẳn không khác gì cá nằm trên thớt cả!

“Chọn ta làm một tiêu, dám coi thường ta sao, con khốn!!!” Gào to lên, lão Vương phóng thích hồn lực cực đại, dù cho ông lúc này đang rất sợ, từ đỉnh đầu đến tận ngón chân, cảm giác ớn lạnh đang làm ông mất bình tĩnh.

“Hồn kỹ: Băng sương tà thể”

Toàn thân hóa thành một lớp băng máu, huyết tinh bốc lên làm cho bầu không khí trở nên dơ bẩn, những hộ vệ và ba mẹ Hình Na, kể cả Ngọc Ly đều cảm thấy kinh tởm, dạ dày không tự chủ trào ngược, cảm giác buồn nôn tột độ.

“Oe... oe.. H.. ha.. hahhh, cái quái gì vậy? Cảm giác tởm lợn này!!!” Ngọc Ly run sợ, vừa rồi cô vừa mới giết người nhưng cô không hề có cảm giác khó chịu nào cả, thế nhưng, thế nhưng mà chỉ một hồn kỹ từ tên hồn vương tà hồn sư đó, cảm giác máu me và tàn độc đó, nó thật kinh khủng, thật đau khổ, thật tuyệt vọng, cảm xúc của những linh hồn, tiếng gào thét như cầu cứu đó nó làm cô không chịu đựng được.

Đưa hai tay bịt miệng mình lại, Hình Thiên nhủ mày nhìn về phía tên tà hồn sư, thật kinh tởm, rốt cuộc đã có bao nhiêu sinh mạng vô tội đã bị tên khốn kia sát hại, hơn nữa linh hồn còn bị trói buộc không thể siêu sinh. Hình Na, hãy giết chết tên khốn đó đi con, kẻ như vậy, không đáng sống.

Toàn bộ mọi người bị hồn kỹ tà thể của tên hồn vương làm nổi giận, thật hắc ám hồn kỹ và võ hồn, nếu cô đoán không nhầm, võ hồn của đối phương hẳn là Băng Bà Nhên Nhện, một loại hồn thú cực kỳ tà ác sống ở cực nam, chuyên hút máu người và các hồn thú khác để nuôi dưỡng giống loài của mình, hơn nữa còn cực kỳ ranh ma và xảo quyệt.

“Khốn nạn, rốt cuộc người đã giết bao nhiêu sinh linh vô tội rồi” Hai mắt trợn trừng ra, cái đuôi thép của Hình Na quật vào người tên hồn vương, lấy băng hồn lực làm con át chủ bài, cô bao quanh cơ thể bằng một lớp băng cực hạn.

Hình Na lúc này cực kỳ nổi giận, không thể tha thứ, không chấp nhận được, thứ như vậy, không nên tồn tại trên đời.

“Khốn kiếp, lão Dương, mau giúp ta, tiểu Đạt, cản trở con bé khốn kiếp này lại, hồn lực của ta hoàn toàn bị con nhò này áp chế rồi” Dù có thêm tà ác thuộc tính, nhưng nhờ Fairy và tinh linh lực, Hình Na hầu như chẳng nhận bất cứ ảnh hưởng nào từ hồn kỹ đối phương, ngược lại tên hồn vương lại bị áp chế một cách triệt để.

“Xoẹt, rắc rắc, phịch” Hai phát đâm, một phát chém, lớp băng màu đỏ bị vỡ ra một cách dễ dàng, sự chênh lệch thuộc tính thật đáng sợ.

Máu vậy ra làm tên hồn vương mất bình tĩnh, hẳn gào thét để nhận được sự hỗ trợ từ đồng đội.

“Được, lão Vương, người mau tránh ra” tên hồn Tông được kêu là lão Dương lập tức phóng thích hồn kỹ của mình, hai cái hồn hoàn sáng lên một lúc.

“Hồn kỹ: Ma mị + Huyết rừng gai đâm”

Hàng loạt các sợi dây gai được phóng ra, như những sợi dây xích, như một con dịch bệnh đang lây đại một cách điên cuồng, toàn bộ sân trường bị bao phủ bởi hồn kỹ của tên hồn tông, khắp nơi mặt đất bị những sợi dây gai này phá hủy, có người thậm chí còn bị giết một cách vô tội vạ, máu văng ra.

“Khốn nạn, lại một tổ hợp hồn kỹ tà ác, đám này...” Nghiến răng kèn kẹt, hết lần này đến lần khác, các hồn kỹ của đối phương đều làm cô cảm thấy buồn nôn và phẫn nộ, chưa bao giờ cô cảm thấy mình muốn nổi điên đến vậy.

“Hắc hắc hắc, chịu chết đi, ranh con” Tên hồn tông thoải mái thoát ra hồn lực một cách không kiểm soát, cơ thể hắn thậm chí còn mọc lên những gân mạch màu đen, cứ như là, cơ thể hắn, đám hồn kỹ này lấy cơ thể tên hồn tông làm rễ, dùng sinh mệnh hắn để nuôi dưỡng hồn kỹ, rồi tên khốn này dùng

sinh mạng và tình huyết người khác để nuôi bản thân?

Những sợi dây gai không được kiểm soát muốn nuốt chửng tất cả, bây giờ rất là nguy hiểm, nếu hắn không ra đòn hết sức, e là hắn sẽ phải chết ở đây, cho nên, lão Vương và tiểu Đạt, hai người dùng trách ta a!!!

Hoàn toàn bỏ quên sự an toàn của đồng đội mình, những sợi dây gai điên cuồng đâm chém và hút máu người, tên hồn tông được kêu là tiểu Đạt bị chính hồn kỹ của đồng đội mình bắt lấy, hắn điên cuồng quằn quại, không tin được là có một ngày mình không bị giết bởi chính đạo hồn sư, mà lại chết ở trong tay tiền bối của bản thân, ha ha, hắn biết mà, tà hồn sư, đáng lý ra hắn không nên tin ai cả, dù kẻ đó có là người thân thiết nhất của mình!!!

“Người, chết, khôngg... toàn thâyvvv Ha hah aha hahahaha” Đưa tay lên chỉ vào mặt của tên hồn tông, tiểu Đạt cười điên cuồng và nguyên rủa, cơ thể hắn bị bóp nát từng bộ phận, máu bị rút đi cho đến khi chỉ còn lại xương cốt, hai con mắt mất đi khung xương bao bọc mà rơi ra ngoài đâm vào những cái gai nhọn, cho đến khi cơ thể hắn hoàn toàn bị mục nát, tiếng cười điên cuồng vẫn còn vang vọng.

“Khốn nạn, lão Dương, người điên rồi” Bị hồn kỹ nào bao quát, tên hồn vương vốn đã bị tổn thương và ăn vài nhát chém của Hình Na rất khó chống lại những sợi dây gai này, hắn cũng bị vây lại, tuy rằng dùng hồn lực chống trả nhưng e rằng hắn không trụ được lâu.

“Ha ha ha, ta cũng đến bước đường cùng rồi, coi như người hiến mạng của người cho tương lai của ta đi, trở thành một phần dinh dưỡng của ta, sau này ta thành cường giả phong hào đầu là người sẽ cảm thấy vinh dự vô vàn a, ha ha ha ha” Tên hồn tông điên cuồng, hắn chờ ngày này lâu lắm rồi, nếu mà ăn luôn tiểu Đạt và lão Vương, cộng thêm cả con nhóc hồn tông 4 hoàn bá đạo này rồi tất cả người dân, hắn có thể một bước đột phá hồn đế không chừng, kế hoạch của tà hồn sư? gây nhiễu loạn? đeo liên quan đến hắn, sống trước cái đã, chết rồi thì còn cái quái gì nữa?

Hình Na nhận thấy, trong những sợi dây gai này, chúng được làm bằng máu, có nhịp đập, có sự dẫn truyền, điều này có nghĩa là chúng nối liền với nhau, thông hết tất cả giữa các sợi và rễ cây.

“Hừm, bán đứng đồng đội, sẵn sàng bỏ ra tất cả để được sống, ý chí cầu sống cao đấy, nhưng không đúng cách rồi, còn nữa, tên kia là kinh nghiệm của ta, dùng có mà cuỗm đi một cách vô tội vạ thế!!” Hình Na không một chút e ngại, nói ra câu này một cách lạnh lùng, cô giờ tay ra hướng thẳng về phía tên hồn vương.

“Shadow Balls”

Quả cầu hắc ám, skill có thể sử dụng được ở cả hình thái Sylveon lẫn Glaceon, Hình Na trực tiếp phóng ra 3 quả bóng nhắm thẳng tên hồn vương.

“Khốn kiếp, dám ăn cướp phân bón cho hồn kỹ của ta? Người dám ư?” lão Dương điên cuồng, không ngờ sắp chết rồi con nhóc này không tự lo cho bản thân, vậy mà lại còn muốn giết chết phân bón cho cây của hắn, thật coi hắn là không khí?

Hàng loạt sợi dây gai bắn ra chặn lại đường đi Shadow Ball của Hình Na, tuy nhiên, hồn lực một lần nữa dao động, từ trường thay đổi, lực xoáy lấy trung tâm làm gốc, đột nhiên đẩy mạnh tốc độ phóng cực đại, nhắm thẳng vị trí gần tên hồn vương mà nổ tung.

“Oành oành oành”

Ba quả Shadow Ball hoàn toàn tiêu biến, nếu bị chặn một cách dễ dàng như vậy, tại sao Hình Na vẫn ra đòn? Chả lẽ con nhóc này còn tính toán đến điều gì.

“Hừ, ranh con, chịu chết đi, mấy đòn đánh của người có vẻ khác lạ, nhưng nơi đây là sân trường của ta, là lãnh địa của ta, Băng cực hạn không có khả năng khắc chế mộc thuộc tính của ta đâu!!” Tên hồn tông nổi giận, ông cảm thấy bất an, không ổn, sự bình tĩnh đến đáng sợ của con nhóc này làm ông phát cáu.

“Hò? Vậy sao?” Hình Na cười tươi tắn, vén mái tóc mai của mình lên, Hình Na đùa nghịch mà cười giỡn với tên hồn tông, cô không hề e ngại đám roi gai đang bao phủ xung quanh, cứ như thể cô đang nói là “đến đây đi, đến bắt ta lại nào!!!”

“Chậc, khốn kiếp, chết đi” Tuy không biết lý do từ đâu mà con nhóc phía trước tự tin đến vậy, nhưng lúc này không phải là thời gian suy nghĩ, hắn lập tức ra lệnh cho hồn kỹ của mình bóp nát Hình Na, đem cô hút hết sinh lực thành một cái cây khô, thành tro bụi với đất mẹ.

Đang thi triển hồn kỹ, đột nhiên một tiếng hét vang lên thất thanh bên tai, tên hồn vương đáng lý ra đang bị ông cầm đi nuôi vỗ hồn bản thân, nhưng bất ngờ gào lên, làm cho hồn kỹ đột nhiên ngưng trệ một khắc.

“AAAAAAAAAAAAA”

Gào lên thật to, lão Vương đau như trăm vạn thanh kiếm đâm vào từng thớ thịt, linh hồn bị xé rách, cảm giác này? là độc? Không thể nào, bản thân ông là độc cộng bằng nguyên tố hồn sư, vỗ hồn là Nhện nhện làm sao lại có thể bị độc tổn thương được?

Chả lẽ nào? Là con nhóc đó?

“Ha ha, chuẩn rồi đó” Hình Na quay đầu lại nhìn tên hồn vương, như hiểu được suy nghĩ của ông, cô thú vị nhìn khuôn mặt khiếp sợ đến tái tím khuôn mặt, thật dơ bẩn, nhưng mà lại rất nhiều kinh nghiệm, cảm ơn lão già, nhờ ông mà tôi có thể lên cấp 49 rồi đó!! Ha ha, chúc ông có một chuyến đi xuống địa ngục vui vẻ, hi vọng ông gặp được mấy tên đồng đội mà ông đã phản bội chúng, một ngày tốt lành.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 172: Phản bội, nổi điên, niềm tự hào (2)

“Đoàng, Bạch, phịch” Nổ tung ra, như một trái bom được làm bằng xương thịt và máu người, cơ thể tên hồn vương bị trúng độc từ Toxic của Hình Na, kịch độc phát triển trong cơ thể tích tụ máu lại, bó buộc các mao mạch và mạch máu lớn, áp lực nén dần lên đến mức tối đa.

Và cứ như vậy, đến khi cơ thể không chịu nổi nữa, toàn bộ lớp da bị ăn mòn một cách đồng thời, các bộ phận và áp suất trong cơ thể như dã thú xông chuồng lao ra, nội tạng bắn ra tứ tung, máu dịch văng ra như pháo hoa vậy, thật đẹp, thật nhiều exp, thật thích a.

Hình Na cười cười, chứng kiến cảnh tượng tốt lành như vậy, cô tất nhiên là rất vui a, liếm khoe miệng, Hình Na hưởng thụ thanh âm của hệ thống.

-Tích, ký chủ đánh giết một tà hồn sư hồn vương cấp 57, nhận được kinh nghiệm 87000 exp, ký chủ thăng cấp 49.

-Tích, ký chủ võ hồn Sylveon (Glaceon hình thái) học được skill mới, Hail – Mưa đá.

Rất tốt, không những lên cấp, cô còn học được một skill mới, hơn nữa còn là của băng cực hạn hình thái Glaceon, băng skill quần thể cấp trung, bởi vì Blizzard là skill cấp cao quá nên sử dụng có hơi hạn chế, nhưng giờ có Hail rồi, cô có thể tận dụng hình thái Glaceon tốt hơn.

“Ha ha, thật đẹp phải không, hồn tông lão gia gia?” Hình Na thích thú cười đều nhìn lão Dương, bị cướp đoạt thức ăn ngay trước mặt mà không làm được gì, ắt hẳn là hắn “vui” lắm đây mà!!

“Khôn kiểppppppp, ranh con, ngươi làm ta nổi giận rồi, chết đi!!!” Tức giận xông lên não, tên hồn tông điên cuồng thúc dục hồn lực, hắn thậm chí dùng sinh mệnh bản nguyên của mình hiến tế vào, thế phải giết chết Hình Na.

“Aaa, khôn thật, lá chắn phòng ngự sắp không chịu nổi nữa rồi” Ở phía dưới, Vũ Ngọc và Hình Thiên cố duy trì năng lượng của lá chắn phòng ngự, hồn đạo khí này rất hữu ích, nhưng nó không thể chống cự quá lâu như vậy, nếu Hình Na không nhanh lên, bọn họ sẽ gặp nguy mất.

Chết tiệt, tại sao cô lại có thể vô dụng như vậy chứ, tiểu Na, cố lên, giết chết đám tà ác đó đi, Ngọc Ly cắn răng nắm chặt tay, cô cảm thấy mình thật bất lực, ngay lúc này, cô thậm chí còn không có dũng khí lao ra để giúp đỡ Hình Na, cô chỉ đang cố dùng cái cơ là mình chỉ làm vướng chân Hình Na mà trốn mình vào trong chỗ tối, tìm kiếm an toàn mà thôi.

“Ha ha ha, đám ở phía dưới hẳn là gia đình ngươi nhỉ? Ta sẽ giết chết ngươi rồi từng bước một giết chết cha mẹ của ngươi, hành hạ các ngươi đến chết đi sống lại để giải tỏa cơn giận này” Cặp mắt sung huyết, lão Dương cười sắc sảo, cơ thể dường như không còn là của con người nữa, mà giống như.. giống như cái rễ của một cái cây vậy, cứ thế này,.. chính bản thân hắn sẽ bị vô hồn của mình nuốt chửng mất, thật đáng kinh tởm và ngu ngốc, vì thực lực mà đánh đổi cả mạng sống, thậm chí là tư cách làm người cũng mất đi.

“Vậy sao? Vậy trước tiên ngươi phải giết chết ta trước cái đã!!!” Hình Na không hề e ngại về lời đe dọa của đối phương, cô thả lỏng cơ thể, dường như không có một lớp phòng thủ nào cả, rốt cuộc là cô muốn làm gì?

“Ngươi cứ như vậy tự tin là mình sẽ thắng sao? Thật là kiêu ngạo nha đầu, vậy thì hãy hối hận về sự ngu ngốc của mình đi” Các sợi roi gai phóng ra, nó đập thành thạch như có sự sống, trái tim của lão Dương như hòa làm một với hồn kỹ, cơ thể ông sắp trở thành một con quái thú mất đi hình dạng con người.

Thật đáng buồn cười, hồn thú tui nó ráng tu lên mười vạn năm để lấy cơ hội chuyển tu thành hình dáng con người, nay hẳn vốn sinh ra là con người, lại đem cơ thể mình hóa thành một thứ người không ra người, thú không ra thú, Hình Na thậm chí còn không biết nếu mình giết chết đối phương, liệu sẽ có một cái hồn hoàn phóng ra không nhỉ?

“Ừm, a” Bị các sợi dây gai bó chặt cơ thể, Hình Na để yên cho hồn kỹ tên hồn tông bao vây, cơ thể cứ bị siết chặt.

“Tiểu Naaa” Bất ngờ với việc Hình Na không một chút phòng ngự, rốt cuộc thì cô ta đang tính điều gì vậy?

“Tiểu Na, con đang làm gì vậy, mau tránh ra đi chứ” Hình Thiên cố gắng duy trì lá chắn phòng ngự, từ này đến giờ đám roi gai đang tấn công phía ông một cách điên cuồng hơn, mặc dù rất khó khăn, nhưng ông vẫn luôn quan sát tình hình con gái mình.

“Oe oe oe” Tiếng khóc của đứa trẻ con vang lên, Hình Minh đang khóc thật to làm mọi người lo lắng, có vẻ như cậu bé đang lo cho chị mình, tình hình nhìn trông như có vẻ bất lợi cho Hình Na rồi.

“Đây là? Hút hồn lực của ta sao, thoải mái đi” Hình Na cảm nhận hồn lực đang bị rút đi, cô không những không lo sợ, thậm chí còn cười gian manh, đưa cái đuôi chọc một lỗ nhỏ nhỏ ở thân gai, hồn lực của Hình Na lập tức phóng thích cực đại, lan truyền đến toàn bộ thân các sợi roi gai.

“Nè, biết không, khác với loại thực vật bình thường, hồn kỹ của người lấy máu người làm chất dinh dưỡng, vì vậy cấu tạo của loại thực vật này có đến 80 % là máu tạo thành, nhờ đó mà chúng có tái sinh cực cao và rất khó tiêu diệt triệt để” Hình Na nói với lão Dương, chỉ một lần tiếp xúc, cô hoàn toàn nhận ra đặc điểm của loại hồn kỹ này, đây cũng là lý do vì sao cô để mặc cho bản thân bị bắt.

“Hừm? ha ha ha, ranh con, người đang có ý muốn nói điều gì sao? di ngôn trước khi chết?” Phát hiện hồn lực con ranh này đang bị hút cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn bình thường, ông vui mừng cười lạnh.

“Đúng là ngu xuẩn mà, đúng là băng thuộc tính không có tác dụng áp chế với mộc thuộc tính, nhưng nó lại có áp chế với thủy thuộc tính cực mạnh, hồn kỹ của người nhìn thì là thực vật chính hiệu, nhưng với 80 % là dịch máu, nó chả khác gì là thủy hệ hồn kỹ cả, chưa hết, coi đám roi gai này là một mạch máu, chỉ cần ta cho nó một phát đâm làm vỡ những cây thực vật này, máu sẽ mất đi áp suất thành mạch, chúng sẽ càng dễ đông hơn, thật là, sắp chết đến nơi rồi mà người còn vui góm nhỉ?” Hình Na rất là tốt bụng giải thích cho tên hồn tông cơ chế hoạt động của hồn kỹ, tiện thể phóng thích băng skill mạnh nhất của cô luôn.

“Blizzard – Bão tuyết”

Toàn bộ các sợi roi gai hút hồn lực của cô này giờ làm đường dẫn truyền, kết hợp với dịch lỏng tất cả toàn bộ bị đóng băng, vì toàn bộ hệ thống đường dẫn thông với nhau, cho nên là...

“C.. Cái quái... gì???”

Đây là 3 tiếng cuối cùng mà tên hồn tông còn có thể phát ra, vì hồn lực Hình Na du động khắp nơi, tốc độ lan truyền nhanh đến mức ngang cả tốc độ âm thanh, còn chưa kịp hiểu chuyện gì thì tên hồn tông đã mất mạng.

Không, cũng chưa hoàn toàn chết đi, chỉ là cơ thể rơi vào trạng thái ngủ đông thôi, giống như là vi khuẩn, cơ thể hồn sư có kháng thể mạnh hơn, chịu đựng nhiệt độ tốt hơn, vì vậy ở điều kiện hạn chế, hồn sư vẫn có thể còn sống nhờ quá trình đông băng.

Mà, tất nhiên là cô sẽ không để một tên tàn ác như vậy còn sống rồi, đưa tay lên búng ngón tay một cái “Tạch” Toàn bộ băng tuyết vỡ ra, tên tà hồn sư hồn tông vỡ thành vạn hạt bụi tuyết, từ một thứ xấu xí dính toàn máu người, Hình Na đã giúp hắn trong đẹp đẽ hơn một chút rồi đây.

“Phù, mọi người, an toàn rồi” Hình Na giải phóng trạng thái vũ hồn nhập thể, cô mất thăng bằng ngã quỵ một chân xuống đất, chắc, lúc này hồn lực bị hút đi nhiều quá rồi.

“Tiểu Na, con có sao không??” Lập tức giải phóng lá chắn, Vũ Ngọc và Hình Thiên lao tới quan tâm Hình Na, Ngọc Ly cũng đi theo sau.

“Hi hi, không có chuyện gì, con gái ba mẹ đã lớn rồi, thấy chưa, con hoàn toàn có thể đối đầu với những thứ khủng khiếp như vậy, một ngày nào đó, con sẽ trở thành một cường giả đủ để ba mẹ tự hào!!” Hình Na không quá quan trọng vết thương của mình, thứ cô quan tâm là ba mẹ mình an toàn, vậy là tốt quá rồi.

Vũ Ngọc lập tức mất bình tĩnh, bà lập tức lao vào ôm chầm Hình Na vào lòng, mắt bà rung rung “Ồngốc, con không cần phải cố gắng đến vậy đâu, đối với chúng ta, con luôn là niềm tự hào đáng trân trọng nhất của mẹ và ba mà!!” Không kiềm được nước mắt, hai hàng lệ của bà cứ tuôn trào, con gái của bà, không biết từ khi nào đã lớn mạnh vậy rồi.

Hình Thiên đưa tay ra xoa đầu Hình Na, dang rộng cánh tay mình ôm cả Hình Na và Vũ Ngọc vào trong lòng ông, gia đình này, ông tự hào về nó.

Ngọc Ly ở ngoài không tiện xen vào, cô chỉ cười nhẹ mà nhìn Hình Na, cô gái này quả nhiên không tầm thường, sợ là đời này cô cũng chỉ có biết ngưỡng mộ ngaoái đầu nhìn lên thôi! Sử Lai Khắc, toàn là quái vật biến thái không mà!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Tàn dư, Ngọc Ly bị nhắm đến?

Đánh giết hết toàn bộ lũ tà hồn sư, vì tiêu hao hồn lực quá nhiều, chưa kể cô còn phải duy trì tinh linh lực cho cặp cung Song tử nữa, Hình Na đuối sức mà ngất đi làm cho Hình Thiên, Vũ Ngọc và kể cả Ngọc Ly cũng trở nên hoang mang.

Được bế về nhà trong tiếng cảm ơn riu rít của người dân, đám hộ vệ hầu như không có khả năng đối kháng với bảy tội phạm, thật khó ngờ là chúng lại khó nhằn đến vậy, hoạt động của tà hồn sư hiện nay ngày càng phức tạp, chắc hẳn là có vấn đề hay một âm mưu gì đó đang được bày ra, nếu không thì bình thường vì đảm bảo an toàn bọn chuột này toàn hành động tại những nơi hẻo lánh không thôi, hiếm khi có vụ tập kích tại thành phố lớn như vậy lắm!

“Cảm ơn Hình tiên bối, nhờ ngài mà chúng tôi mới có thể thoát khỏi được bọn tà hồn sư ác độc lúc này” Tên hộ vệ nhanh chóng tiến lại gần cảm ơn gia đình Hình Thiên, một gia đình toàn cường giả, tuy không phải là thần long hồn đế hay hồn thánh, nhưng mà chỉ cần được như gia đình Hình Thiên là đã đủ để làm người ta khao khát rồi, chưa kể còn có đứa con gái chuẩn yêu nghiệt nữa.

“Không có gì, không có gì, dù sao thì chúng tôi cũng là người dân của thành phố này, bảo vệ nó là nghĩa vụ của chúng tôi, hơn nữa, đã có rất nhiều từ vong và bị thương, khu chợ này hoàn toàn bị phá hủy triệt để” Hình Thiên tất nhiên là không nhận công lao về mình, ông chỉ đứng ở phía sau trợ giúp được một ít, hầu như tất cả đều là công của con gái ông.

“Tuy thiệt hại về của cải về mạng sống khá lớn, nhưng ít ra nó không phải là một bãi máu nghĩa địa hoàn toàn, thông thường những nơi tà hồn sư đi qua đều không còn một mạng sống nào, thậm chí xác của họ còn không toàn thây, tất cả là nhờ có mọi người, chúng tôi sẽ lập tức báo với cấp trên để cấp công lao to lớn này cho tiểu thư của tiền bối” Lắc lắc đầu, tên hộ vệ thật sự rất cảm kích Hình Na, công lao của họ là quá lớn, không thể phủ nhận được, nếu không có bọn họ, chuyện này sẽ đi về đâu thì khó ai biết được, đợi đến lúc các cường giả tới nơi chắc đại đa số Tinh La đại đô đã tàn mạc, còn lũ tà hồn sư sẽ bỏ trốn mất tăm mất tích.

“Đúng rồi, tiểu thư của tiền bối là hân là học viên của học viện Sử Lai Khắc đi? thật là thiên tài yêu nghiệt a!!” Ngưỡng mộ mà nói với cặp mắt lung linh, cũng không có gì đáng ngạc nhiên, nếu không có gì xảy ra Hình Na chắc chắn sẽ trở thành một cường giả trong tương lai.

“Ha ha ha, không có gì đâu, tiểu Na của chúng ta đúng là học viên Sử Lai Khắc, con bé rất trưởng thành và chừng chạc từ khi còn rất bé, nó là niềm tự hào của gia đình ta đó, mà mấy người các cậu, không tính giúp đỡ người dân sao?” Được khen tất nhiên là rất vui, không chỉ Hình Thiên mà Vũ Ngọc lẫn Hình Minh đều cảm thấy tự hào về Hình Na.

“Aaaa, đúng rồi, thật thứ lỗi, chúng tôi phải đi rồi, chúng tôi nhất định sẽ báo cáo công lao của tiểu thư với cấp cao” Đám hộ vệ rời đi, họ nhanh chóng lại giúp đỡ người dân, khá nhiều người bị thương rất nặng, một số thậm chí xác cũng không toàn thây, cách giết người thật tàn ác.

“A, để cháu phụ một tay” Ngọc Ly lập tức đuổi theo mấy chú hộ vệ đi giúp đỡ mọi người, nơi này cũng là quê hương của cô, tất nhiên là cô rất muốn bảo vệ nó rồi, hơn nữa, gia đình của tiểu Na, hiện tại có lẽ cô không nên làm phiền nhỉ?

“Xin lỗi 2 bác, con sẽ ra phụ mọi người và hỗ trợ người bị thương, các bác cứ đem tiểu Na về nghỉ ngơi đi, tiểu Minh, chị đi nhé” Ngọc Ly trước khi đi tạm biệt một tiếng, cảm giác ở cạnh Hình Na lúc này, cô cảm thấy mình thật nhỏ bé, dù lúc đầu biết rằng tiểu Na là học viên Sử Lai Khắc, cô có ngạc nhiên nhưng chưa từng nghĩ rằng Hình Na mạnh đến vậy, 4 hoàn, thậm chí là có 2 cái vạn năm hồn hoàn.

Cái này gọi là gì nhỉ? Khi chưa biết, họ có thể làm bạn bè bình thường, nhưng thực lực chênh lệch quá xa, một cảm giác gọi là tự ti sẽ xuất hiện, cảm thấy mình và người đó không ngang hàng, nếu chỉ là một khoảng cách nhỏ, điều này sẽ chỉ gây ra ghen tỵ hoặc thúc đẩy bên yếu hơn trở nên chăm chỉ hơn.

Nhưng trong trường hợp của Hình Na, chênh lệch quá lớn làm Ngọc Ly thậm chí còn không thể sinh ra cảm giác ghen tỵ, thứ cô có chỉ là tự ti hoặc là ngưỡng mộ mà thôi, khoảng cách giữa cô và Hình Na là quá xa, hồi cô còn bé cô cũng được mọi người tôn xưng lên làm thiên tài, nếu nói như vậy, Hình Na còn không phải là yêu nghiệt quái thai sao???

“Con bé ...” Vũ Ngọc hơi lo lắng nhìn về phía Ngọc Ly, cảm giác như con bé trở nên hơi xa cách từ khi thấy thực lực của Hình Na.

“Đi thôi bà xã, chuyện này là bình thường mà, Ngọc Ly là một cô gái tốt, nhưng khi gặp một người cùng lứa tuổi lại mạnh vượt xa mình, chỉ có 2 xúc có thể sinh ra, đó là tự ti hoặc ngưỡng mộ, nếu cô bé không thể vượt qua những cảm xúc đó thì không thể trở thành bạn của tiểu Na nhà ta được, tất cả đều phụ thuộc vào đứa trẻ! em không nên níu kéo!!” Hình Thiên giải thích, nếu cứ ép buộc 2 đứa là bạn mọi chuyện sẽ tệ hơn!!

“Nhưng mà.. tiểu Na hiếm khi có bạn ...” Vũ Ngọc còn hơi tiếc nuối, Ngọc Ly nếu tự tin hơn chút nữa, có khi 2 đứa bé này có thể kết thành khuê mật, bạn tốt, nhưng tiếc rằng mọi việc không ổn định như mong muốn.

“Đi thôi” Hình Thiên khoác vai lên người vợ mình, họ còn cần phải trị thương cho tiểu Na nữa, không thể đứng ở đây mãi được.

Gật gật đầu, cặp vợ chồng rời đi, không hề biết ở phía sau, Ngọc Ly đang suy sụp tinh thần, lại có một tên mặc áo đen đang nhắm thẳng hướng Ngọc Ly mà nhìn chăm chăm, tên này không có hồn lực của tà hồn sư, diện mạo lại cực kỳ phổ thông tầm thường, không một ai chú ý đến hắn cả!

Tên áo đen cũng tiến lại gần giúp đỡ người dân, không có bất cứ biểu hiện bất thường nào cả, ngoại trừ việc tên này luôn nhìn quan sát thật kỹ sự thay đổi cảm xúc của Ngọc Ly, tại một góc nhìn bị khuất, hắn lè lưỡi ra khước môi khô khốc, cặp mắt chợt lóe lên sự điên cuồng.

Mọi việc diễn ra bình thường một cách bất bình thường, Ngọc Ly đang cố gắng hồi phục tâm trạng của mình khi ra về, vỗ tay lên hai má một cách thật mạnh.

“Không được, không được, mình cần phải tự tin lên, coi như tiểu Na mạnh như vậy, mình chỉ cần cố gắng hơn nhiều nữa là có thể đuổi kịp cậu ấy thôi mà!!!” Như đang cố gắng tự an ủi bản thân, nặc dù chính bản thân cô còn không tin tưởng điều đó.

Ngọc Ly không hề biết, ở phía xa, tại một cái hẻm âm u, tên áo đen lúc này đang nhìn cô thật kỹ, cặp mắt đó như muốn nuốt chửng cô vậy.

“Mục tiêu, hồn sư quang thuộc tính, Thiên Nga Cung Tiến võ hồn, rất thích hợp cho việc tà hóa thành tà hồn sư, thuộc tính càng quang minh, khi trở thành tà hồn sư, thực lực càng bá đạo nhiều lần” tên áo đen lầm lẫm, y như một cỗ máy không sinh mệnh vậy.

“Phịch” Đưa tay lên cầm con dao, tên áo đen đâm thẳng vào tim mình một cách dứt khoát, máu ứa tràn ra rồi gục ngã xuống, không một chút do dự, tên điên này kết liễu sinh mạng của mình cứ như một món đồ rẻ tiền vậy.

“Nhiệm vụ, hoàn thành, đối tượng, đánh dấu”

Trước khi hoàn toàn mất ý thức, tên áo đen còn nhép miệng nói thêm vài tiếng, âm thanh hoàn toàn không có nhấn nhá lên xuống, hoàn toàn là một âm ngang như cái xác lạnh đến đáng sợ.

Từ trong não của tên áo đen, một con nhện? không!!! một con kiến đen đang bò ra, vấy lấy máu của hắn, não bộ bị rút khô chất dinh dưỡng, con kiến đang nhắm tới hướng Ngọc Ly mà đi theo, nó cứ như một con kiến bình thường vậy, không có gì đặc biệt, nhưng việc nó thoát ra từ cái xác của tên lúc này, hoàn toàn không bình thường tí nào.

Trốn thoát được tinh linh nhân của Hình Na, rốt cuộc đứng ở phía sau con kiến lúc này là loại người nào? lại là một âm mưu khác sao? Rốt cuộc bày tá hồn sư đang nhắm tới điều gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Kế hoạch đen tối, tà hồn sư rục rịch

Tại một góc nhìn bị che khuất, Ngọc Ly không hề biết rằng đang có một vật vô cùng nguy hiểm theo sau cô, nó bám lấy thật gần, thật gần, con kiến dường như ở ngay trước mặt nhưng lại không hề gây ra bất cứ sự chú ý nào.

Bò lên người Ngọc Ly, không biết nó đã làm gì mà cô không hề cảm thấy một chút sự bất thường nào trên cơ thể, những cái chân bám thật chặt vào da thịt của cô gái trẻ, nó leo đến tận cổ của Ngọc Ly.

Há hàm răng của mình ra, con kiến hóa thân thành một con ác quỷ nhỏ, tuy chỉ có kích thước khiêm tốn, nhưng hành động mà con kiến đang làm lại khiến người khác rùng mình.

“A, ngứa quá, có gì sau cổ mình sao?” Ngọc Ly đột nhiên cảm thấy hơi nhói phía sau cổ, lạ thật? một hồn tôn như cô lại không cảm nhận được thứ gì đã chọc vào cổ cô, thật sợ!

Tuy nhiên không cảm thấy cơ thể có gì bất thường, cô chỉ nhử mày nhìn về sau lưng, cảm gương lên rọi vào phía cổ của mình, không có vết cắn, cũng không có bất cứ con vật nào kỳ lạ ở trên người cô cả, thật quái lạ!

Hai hàng lông mày như dính lại một chỗ, cảm giác này, cô không hề thích một chút nào, cơ thể cô đang run lên, tuy rất nhẹ, nhưng dường như có một ai đó đang lờm cô thật kỹ, tại một nơi nào đó, chả lẽ lại có một nguy hiểm khác?

Đưa cặp mắt liếc sang xung quanh, không có gì cả!! Thật kỳ lạ! Chả lẽ chỉ là cô đa nghi quá, nhưng với võ hồn Quang minh thuộc tính, Thiên Nga cung tiền của cô khá là nhạy bén với mùi của đám tà hồn sư, nếu nó không có dự cảm gì chắc là không có vấn đề gì đâu!

Nghĩ như vậy, Ngọc Ly một lần nữa buông lỏng đầu óc của bản thân, chắc là do cô vừa mới trải qua một trận chiến khắc nghiệt nên mới nhạy cảm đến vậy, cô nghĩ nhiều rồi, về thôi!

“Phù, mệt quá, giờ mình về nhà tắm rửa cái đã” Giúp đỡ người dân bị thương xong, Ngọc Ly cất bước đi về nhà một cách nhanh chóng, cô không hề biết rằng cơ thể mình đã có thêm một thứ gì đó khác lạ, ví dụ như, một con kiến đen đang cọ quấy trong cơ thể chẳng hạn?

Đúng vậy, con kiến đen lúc này đã cắn vào cổ của Ngọc Ly một cái, sau đó nó rúc đầu và cơ thể mình vào trong vết cắn đó, như là có suy nghĩ của riêng bản thân, con kiến nhỏ ngấm chuẩn tại vị trí mạch máu trên cổ Ngọc Ly, sau đó nó chui thẳng vào hệ tuần hoàn của cô bé, tất nhiên là trước khi chui vào, con kiến này đã làm lạnh phần vết thương bên ngoài, xóa đi mọi dấu vết đáng ngờ.

Sau khi trượt vào trong cơ thể Ngọc Ly, nó thoải mái phóng thích độc tố của mình, tất nhiên là độc tố mạn tính, mọi thứ sẽ ngấm vào Ngọc Ly một cách từ từ, kháng thể của một hồn sư là rất mạnh, nếu tấn công đột ngột sẽ gây chú ý với cơ chế miễn dịch.

Điều mà con kiến đang dự định là ẩn mình trong cơ thể Ngọc Ly, lợi dụng hệ tuần hoàn và quá trình vận chuyển máu đi khắp toàn bộ cơ thể của cô bé, nó sẽ phóng thích dần dần độc tố để ăn mòn làm suy yếu cơ thể cơ, đợi cho đến khi Ngọc Ly không còn đủ sức đề chống trả, nó sẽ đẻ trứng.

Chính xác như những gì nó nói, nó coi Ngọc Ly như một cái tổ kiến của nó vậy, nó lần lượt được vận chuyển đưa đi khắp cơ thể, từ nửa dưới phần ngực, nó chui vào ổ bụng vào các cơ quan nội tạng, ăn cắp dinh dưỡng, rồi lấy lan ra các cơ, tủy xương, nơi cực kỳ quan trọng mà máu được tạo ra.

Sau đó nó đi lên phần trên của cơ thể, máu đỏ trở lại về tâm nhĩ rồi đẩy lên phổi, lên đầu sọ đâm qua các đám rối thần kinh, nó làm tổ chính thức tại não bộ của cô gái bé nhỏ, thật kinh tởm.

Ngọc Ly không hề biết rằng, cơ thể của cô đang bị một con kiến xâm nhập, cứ như là ký sinh trùng đang bám vào người, à mà không, con kiến đen này còn kinh khủng hơn cả những loại vi sinh vật nhỏ bé bình thường nhiều.

Tại một nơi rất xa, trong một ngôi biệt thự to lớn, một đám hỗn sư mang khí tức hắc ám và máu tanh tụ lại với nhau, chúng có vẻ đang bàn luận về một vấn đề nào đó.

“Dạ Huyết, đám rác rưởi nguoi gửi tới Tinh La đại đô sao rồi, bọn chúng có làm rối loạn cái thành đó không?” Một tên áo đen có vẻ già nua nói chuyện, hắc chất vẫn kẻ đang đứng trước mặt mình.

“Câm mồm đi Tu La, nguoi không phải là cấp trên của ta, thứ như nguoi đừng có mà dạy mặt lên đời ta, đám lão Vương đúng là có rác rưởi thật, nhưng mà chúng đã thành công làm hỗn loạn thành phố, mặc dù không ngờ giữa đường có kẻ can thiệp, nhưng nhiệm vụ đã hoàn thành!!” Người được gọi là Dạ Huyết trả lời, có vẻ hắc cũng không ưa gì đối phương.

“Hừ, đừng có mà lẩm lòi, tuổi của ta xứng làm ông cố nội nhà nguoi đó, thế rồi, mục tiêu đã xác định?” Tu La hừ lạnh, ông muốn biết đối tượng mà bọn họ xác định là ai?

“Không rõ lắm, một con nhỏ có võ hồn Quang Minh thuộc tính, khá thuần khiết, lần trước con Mã Tiểu Đào xổng chuồng nhưng ranh con này yếu hơn nhiều, hơn nữa tâm trí cũng không kiên định lắm, có thể triển!!” Dạ Huyết trả lời, xem ra lần trước tại trận tỷ thí học viện hồn sư, đám này có nhúng tay.

“Dạ Huyết, thế nguoi đã thành công cấy Huyết Âm Kiến vào nguoi con nhỏ đó chưa?” Một tên áo đen khác đứng ra hỏi, thứ mà tên này muốn là kết quả, đừng có dài dòng lẩm lòi.

“Dạ vâng, ta đã cấy thành công con kiến vào não bộ cô ta, giờ đang trong quá trình xâm nhập và làm yếu, chúng ta nên tới Tinh La đại đô ngay bây giờ không?” Dạ Huyết trả lời một cách cung kính.

“Tôn Yên đại nhân, chúng ta có nên đi không?” Tu La cũng cúi đầu, quỳ một chân xuống tỏ vẻ kính cẩn trước mặt vị áo đen này.

“Được rồi, nếu đã thành công, vậy chúng ta xuất phát thôi, để tránh đêm dài lắm mộng, chỉ cần 3 người chúng ta đi là được, hiện tại Tinh La đại đô ắt hẳn canh chừng sẽ rất nghiêm ngặt, việc có một hay hai Phong hào đầu la canh chừng là hoàn toàn có thể, vì vậy Dạ Huyết, dự con bé ra khỏi thành!!” Tôn Yên gật gật đầu, ông lạnh lùng nói chuyện.

“Đã rõ thưa đại nhân, vậy chúng ta xuất phát” Một lần nữa cúi đầu, Dạ Huyết đưa tay lên phóng thích liên kết của bản thân với con kiến, hẳn đang quan sát tình trạng của Ngọc Ly, lần trước vì có Huyền Lão nên việc kích hắc ám lực và tà hỏa của Mã Tiểu Đào thất bại, hơn nữa có một con nhỏ bằng cực hạn thuộc tính cản trở, nhưng giờ Ngọc Ly với thuộc tính quang minh thuần khiết lại là một lựa chọn hoàn hảo, lần này bọn họ không thể thất bại được.

Ba người sau khi xác định vị trí của Ngọc Ly, lập tức rời khỏi căn biệt thự, để lại đám tà hồn sư còn lại đang quỳ dưới đất cung kính, bọn họ lập tức bay lên cực nhanh và cực cao, không biết là dùng hồn đạo khí hoặc hồn kỹ gì, nhưng bọn chúng hoàn toàn che dấu được tung tích của bản thân, thật thần bí,

“Kế hoạch tạo thánh nữ tà hồn sư, không thể thất bại! Các nguoi tuyệt đối không được làm chuyện dư thừa! Nếu một lần nữa thất bại e là 3 chúng ta không còn sống nổi đâu!!!” Tôn Yên nói lại một lần cuối với 2 người, chuyện này rất quan trọng.

“Vâng” Hai người cũng hiểu được tầm quan trọng của việc này, cả 3 người lập tức phóng đi với tốc độ cực nhanh.

Đang nằm tại nhà, Ngọc Ly cảm thấy cơ thể hơi khó chịu một chút, tuy vậy việc vận chuyển hồn lực vẫn diễn ra bình thường, tu luyện không có gì lạ! Bà mẹ cô hoàn toàn không biết con gái mình đang diễn ra vấn đề gì.

“Aa” Đột nhiên kêu lên một tiếng, đầu cô cảm thấy nhức nhức, một cái gì đó đang đến, cặp mắt của cô đang dần mờ ảo, ai đó đang ra lệnh cho cô, cô phải làm theo!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Âm mưu khai triển, Ngọc Ly sa bẫy

Nhận thức của Ngọc Ly trở nên dần mờ nhạt, cô nghe thấy, nghe thấy một thứ âm thanh nào đó đang gọi cô, như là một mệnh lệnh, một điều mà cô nhất quyết phải làm theo.

“Tiểu Ly, con sao vậy?” Mẹ Ngọc Ly thấy cô trở nên khác lạ nên bà bèn hỏi thăm, bình thường con bé là một đứa khá là tốt tính và hay cười, nhưng cái biểu cảm vô hồn lúc này làm bà thấy hơi lo.

Đứng dậy hơi đờ một chút, cặp mắt của Ngọc Ly nhiễm thêm một màu đỏ nhạt, mắt đi độ trong của một đôi mắt bình thường, hơi thở của cô trở nên đều đặn đến bất ngờ, Ngọc Ly quay đầu lại cười tươi nói chuyện như thể không có gì.

“Uhm, không sao đâu mẹ, con chỉ hơi choáng tý thôi, giờ con phải ra ngoài để thư thả đầu óc, mẹ đừng lo quá!”

“Ahh, vậy sao, vậy con đi vui về nhé, đừng về quá khuya, dù con có là thiên tài đi nữa con vẫn là cục cưng của bố mẹ, đừng quá gượng ép bản thân nhé!”

Thật tình là mẹ của Ngọc Ly vẫn còn hơi lo, có mối liên hệ máu mủ, bà thấy rõ rằng ngay lúc này con mình đang cư xử và hành động như thế ..., nói thế nào nhỉ? Kiểu như là giống một cỗ máy hay một con rối bị điều khiển hơn là một con người!

Đúng như mẹ cô đoán, bây giờ nhận thức của Ngọc Ly đang rơi vào một mê cung vô tận, toàn bộ não bộ bị bó buộc bởi những sợi tơ dày đặc, các cơ quan đang bị tổn hại dần dần, ngay lúc này, trong tâm trí của cô chỉ có một việc duy nhất phải làm, đó là đi gặp chủ nhân của mình.

Dù lo lắng, nhưng mẹ Ngọc Ly vẫn bỏ qua, bà chỉ nghĩ rằng con gái mình hơi mệt và muốn nghỉ ngơi thôi, dù sao áp lực học tập tại các học viện là rất cao, cười cười dặn dò và cái rồi bà xoay người lại tiếp tục lo chuyện nấu ăn, nhưng bà không hề biết rằng ngay sau đó con gái bà gục đầu xuống, tử chỉ thật sự như những cây gỗ bị điều khiển, bước từng bước ra phía cửa.

“Cách”

Mở ra và đóng cánh cửa lại một cách nhanh gọn, như thể là lời chào tạm biệt với mái nhà ấm áp này, trước khi đi Ngọc Ly còn quay lại nhìn mọi thứ trong căn phòng, cặp mắt lúc này thật sự trở nên vô tình và người đàn bà đang nấu ăn lúc này như thể không còn là mẹ cô nữa vậy.

Ngọc Ly lạnh lùng nhìn mọi thứ, sâu trong cặp con ngươi, một ham muốn giết chóc nổi lên thật mạnh, vượt qua mọi lý trí và gồng xịch hiện có, cô từ một cô gái tốt bụng thuần khiết hiện trở thành một con quái vật khát máu, thậm chí đây còn không phải là bản thân cô!!!

Nhắm mắt lại, Ngọc Ly xoay người và dùng tốc độ cực nhanh tiến tới một khu rừng phía ngoài Tỉnh La đại đô, nơi mà các binh lính thường không quá chú ý lắm, hơn nữa làm một thành viên đã cứu giúp thành phố này, Ngọc Ly khá được yêu thích, cũng không có ai quản cô ra ngoài để làm gì cả.

Tại phía xa xa, 3 cái bóng màu đen đang lẩn trốn trong một hẻm đạo khí dạng che dấu tiến tới đây với một tốc độ cực nhanh, có vẻ như họ không lo lắng lắm với các cường giả trong Tỉnh La đại đô.

Từ sau trận khùng hoảng tại chợ, đã có nhiều thông tin được truyền đi, hoàng gia và các cường giả trong đất nước rất quan tâm tới vấn đề này, ngoại trừ Nhật Nguyệt đế quốc là mối quan ngại to nhất, Tà hồn sư cũng nguy hiểm không kém, để một tổ chức như vậy trong quốc gia, hơn nữa còn gây hại cho một thành phố lớn trực thuộc bản thân là một điều cực kỳ đáng sợ, không xử lý triệt để thì nó sẽ để lại hậu quả vô cùng to lớn!

Hiện tại đã có 3 Phong hào đầu la xuất hiện tại trong Tỉnh La đại đô, hơn nữa họ còn mang theo một món đồ khá quý báu, có vẻ như tin tức về Hình Na xuất hiện tại đây rồi cô còn giúp thành phố này chặn lại con nguy hiểm của tà hồn sư, hoàng gia có vẻ rất quan tâm đến cô, đây ắt hẳn là món quà, không, đây là phần thưởng mà cô xứng đáng nhận được cho công lao này.

“Dạ Huyết, món hẻm đạo khí này có che đi sự tồn tại lẫn tà hồn lực của chúng ta không?” Tên Tu La có vẻ không tin tưởng vào món hẻm đạo khí này lắm, đây là món đồ mà bọn họ ký kết hợp tác với Nhật Nguyệt đế quốc mà nhận được, tuy là 8 cấp hẻm đạo khí nhưng công hiệu chưa ai biết chắc được có qua mắt bọn Phong hào đầu la hay không!

“Cầm mồm đi Tu La, giờ không phải lúc để cãi nhau đâu, công hiệu của nó không phải Tôn Yên đại nhân đã chứng thực sao? coi như là một người nhạy cảm với tà hồn lực như ngài mà còn không thể nhận ra được, chỉ cần chúng ta không làm điều đại dột thì đám Phong hào rác rưởi của Tỉnh La đế quốc làm sao phân biệt được!” Dạ Huyết có vẻ khó chịu với thái độ của Tu La, món đồ này ông đã phải tốn sức để ngôn được tận 3 cái, vậy mà tên này lại còn tỏ thái độ, không thích? vậy thì đừng sai!!!

“Ngươi nói cái gì!!! Tên khốn!!!” Tu La phát cáu

“Được rồi, 2 tên các ngươi đừng có làm ồn, cầm miệng hết lại” Tôn Yên đột ngột trừng mắt ra, ở trong 3 người có mình ông là đẳng cấp cao nhất, Tu La và Dạ Huyết chỉ có tu vi là hẻm đầu la, còn ông lại là Phong hào đầu la, coi như có chữ tà ở đẳng trước thì chỉ cần cái phong hào này đủ để ông hoành hành khắp nơi rồi.

“Dạ vâng, xin lỗi ngài X2”

Cả hai lập tức bị chấn áp, ngay lúc này uy áp của Tôn Yên phóng thích ra, tuy chỉ một chớp mắt nhưng hai người lập tức cảm thấy bản thân mình như bước một bước tới gần quỷ môn quan, đến gần cận kề cái chết.

“Được rồi, con nhỏ quanh mình vô hồn đến đâu rồi” Tôn Yên thấy hai tên ngu này bình ổn lại, ông mới từ từ hỏi thăm về đối tượng của bọn họ lần này.

“Đã tới khu rừng phía bắc ngoài Tỉnh La đại đô, khu vực này rất ít được chú ý bởi các hồn sư, con nhỏ này hoàn toàn bị Huyết Ám Kiến tẩy não rồi” Dạ Huyết đáp lời, thái độ với Tu La và với Tôn Yên khác nhau một trời một đất.

“Hừm, tốt nhất là vẫn cẩn trọng, tuy đã dụ và tìm ra một đối tượng thích hợp để đào tạo thánh nữ tà hồn, nhưng khu vực bên trong Phong hào đầu la đã canh chừng rất gắt gao, không nên làm bừa, ta nhắc lại, không nên làm bừa, kẻ nào dám làm cản trở, coi như có giao tình lớn thế nào ta cũng sẽ một bàn tay đập chết hết các ngươi, rõ chưa!!!!” Tôn Yên một lần nữa nhắc nhở, ông đang rất tức giận.

“Đã rõ, à đúng rồi, con nhỏ Đường Nhã hiện tại đang được đội nào xử lý vậy? con nhỏ hậu bối của Đường Tam á!” Tu La gật gật đầu, đột nhiên ông hỏi thăm về Đường Nhã, có vẻ cô bé này khá thú vị.

“Đường Nhã? con bé có võ hồn là Lam Ngân Thảo? À, con bé đó rất có khiếu trong tà hồn sư, bản thân con nhỏ đó vốn là tà hồn sư bẩm sinh rồi, hình như một đội khác bên khu B đang chịu trách nhiệm cho việc bắt con nhỏ đó, nó cũng là một đối tượng để cạnh tranh việc đào tạo thánh nữ tà hồn đó” Dạ Huyết suy nghĩ một lát mới nhớ ra cái tên này, một tà hồn sư thiên tài bẩm sinh.

“Được rồi, mục tiêu đã tới, Dạ Huyết, đến phiên ngươi!” Tôn Yên phát hiện Ngọc Ly xuất hiện, ông lập tức ra lệnh cho Dạ Huyết.

“Ồ, cực cung của chúng ta đến rồi ư? Khắc khắc khắc” Dạ Huyết cười thích thú, ông đưa tay ra ngoắc ngoắc, từ cổ của Ngọc Ly một con kiến đen chui ra, tuy nhiên, so với hình dáng lúc đầu kích thước của nó to hơn hẳn một vòng, có lẽ nó đã ăn được một bữa no say chất dinh dưỡng a.

Tu La cũng xuất hiện, võ hồn hiện, hồn hoàn xuất, 8 cái hồn hoàn vàng vàng tím tím đen đen đen đen, một cây gậy trượng có hình đầu lâu được triệu hoán.

“Nha đầu, theo chúng ta thôi!” Tu La đưa cây gậy ra, một hố đen được thiết lập ngay dưới chân của Ngọc Ly, một thông đạo được tạo ra ngay dưới chân cô bé, sức hút cực mạnh kéo cô rơi thẳng vào bên trong lỗ đen thuần túy.

Vừa mới lấy lại ý thức một chút, Huyết Âm Kiến thoát ra khỏi người làm Ngọc Ly có thể kiểm soát lại đầu óc và ý thức của mình, cảm giác buồn nôn xuất hiện khắp cơ thể, cô thấy thật nhóp nhép, ghê tởm chính bản thân, một cái tổ kiến màu đen được cấy vào người cô, tuy nhiên chưa kịp phản ứng với tất cả, cô đã bị hút vào một cái hang động màu đen khổng lồ, ba người đàn ông mặc áo đen đang đứng phía trước mặt cô.

“Aaaaaaaaaaaaaa”

“Thật ồn ào” Tôn Yên đưa tay ra, thiết lập một thông đạo không gian sẽ gây rung động tần số khá mạnh, dù có hồn đạo khí cũng không cản được, điều mà bọn họ cần làm là rút lui ngay lập tức!

“Khuếch đại!” Chỉ 2 từ thật đơn giản, Tôn Yên vẫy tay một cái, hồn kỹ của Tu La phóng đại gấp nhiều lần, bọc luôn cả 3 người bọn họ, nếu đã không giấu được vậy cứ lộ luôn đi, dù sao họ cũng sẽ lập tức rời khỏi đây.

3 tà hồn sư biến mất như vốn không hề xuất hiện ở đây vậy, trước khi đi bọn chúng còn mang theo Ngọc Ly, một đợt sóng tà hồn lực và dao động mạnh mẽ vang lên mà không thềm che giấu, như thể đang nói với đám Phong hào đầu là trong Tinh La đại đô rằng chúng ta ở đây nè, ngon thì tới bắt đi.

“Hương Lam đầu là đại nhân, chúng ta có cần đuổi theo không?” Một tên hộ vệ có đẳng cấp khá cao kêu lên, sự chấn động tà hồn lực lúc này đến một người như hắn còn để ý chứ nói chi phong hào đầu là đại nhân.

Cặp mắt sáng lên, người phụ nữ được gọi là Hương Lam đầu là với mái tóc xanh lam, cặp mắt màu vàng như ánh sáng của trăng tròn quay lại, bà lắc lắc đầu.

“Ta đã kiểm tra lại khu vực đó, chấn động lúc này là của một hồn kỹ không gian, chúng đã trốn thoát, chúng ta đã quá sơ sẩy rồi, tuy nhiên ở phía ngoài đó hẳn là không có vấn đề gì lớn, không biết đám tà hồn sư đang nghĩ gì, nhưng ưu tiên của chúng ta là đảm bảo an toàn cho mọi người dân trong thành!” Hương Lam đầu là quay người lại, một lần nữa phóng thích hồn lực dò soát khắp xung quanh Tinh La đại đô, không phát hiện dấu vết gì khác, tạm thời chưa cần quan tâm quá xa.

“Đã rõ, thưa đại nhân” Tên hộ vệ cúi đầu đáp lời, sau đó hắn quay lại ra lệnh cho các cấp dưới tiếp tục công việc bình thường của mình.

Mọi thứ diễn ra rất bình thường, nhưng không một ai biết, một cô gái đã bị bắt đi, rồi sau đó, một thứ tà ác hơn sắp sửa sinh ra đời!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Phong cách làm việc của tà hồn sư, ảo cảnh

“Aaaaaaaaaaaaaa”

Âm thanh gào thét cuối cùng trước khi Ngọc Ly rơi xuống cái hố đen, cô một lần nữa mất đi ý thức của bản thân, bị hút vào một vòng xoáy vô tận, đến tận bây giờ cô còn không biết bản thân đang bị điều gì nữa!

“Bịch”

Bị ném ra khỏi hồn kỹ dịch chuyển của Tu La, Ngọc Ly nằm bệt xuống đất như một cái xác chết vậy, con Huyết Âm Kiến thoát ra đã mang theo một lượng lớn chất dinh dưỡng từ trong người của cô, giờ thể xác Ngọc Ly cứ như một cái xác khô, không còn máu thịt, chỉ là một bộ xương được bọc bằng da người.

Ngay sau Ngọc Ly, ba tên tà hồn sư đã trắng trợn quay trở về, việc bắt cóc một con nhóc quang minh võ hồn thuần khiết cũng không quá khó, cũng may

là nhờ có hồn đạo khí che dấu khí tức, chứ không chỉ việc tiến vào gần Tinh La đại đô đã là một việc khó, không kể đến có khi bọn họ còn phải có một trận đại chiến với đám Phong hào đấu la nữa chứ!!

“Hắc hắc, nhiệm vụ thành công” Tu La cười thoải mái, lần trước thất bại ở Mã Tiểu Đào đã làm ông có một vết uế thật đậm, nếu mà giờ không thành công nữa thì chắc ông học máu ra mà chết quá.

“Hừm, tất cả là nhờ công lao của hồn đạo khí che dấu, đừng có cười tức tưởi như thế tất cả là công lao của ông, Tôn Yên đại nhân mới là người đã giúp 3 người chúng ta thoát ra khỏi khu vực Tinh La đại đô” Dạ Huyết tất nhiên là tạt vào người Tu La một thau nước lạnh.

“Cái gì??? Nếu không có hồn kỹ dịch chuyển của ta .....” Lập tức cãi lại, hai tên tà hồn sư không hề ưa nhau, hồn lực hắc ám được phát động, như là lớp acid dày đặc ăn mòn mọi thứ.

“Muốn đánh nhau, ta sợ ngươi chắc?” Dạ Huyết cũng hăng máu, đưa tay ra, sau lưng ông xuất hiện 6 cái chân, võ hồn Huyết Kiến của ông được triển khai hoàn toàn.

Tu La cũng lập tức triệu hồi Đầu Lâu Nguyên Trượng của mình, hồn hoàn lập tức xuất hiện sau lưng, ông này cũng có vẻ sẵn sàng chiến đấu lắm rồi.

Tất nhiên là Tôn Yên, vị phong hào đấu la duy nhất sẽ không để cho việc này diễn ra quá lâu, một luồng hắc ám lực phóng thích bpsp cổ của cả 2 tên ngốc này đập thẳng vào tường.

“Àm”

“Oành”

Lực tấn công bá đạo, 2 tên hồn đấu la đang hăng máu lập tức bị đập đến không thể gượng dậy, hít thở khó khăn, con đau rất được nhân lên hàng nghìn lần.

Tôn Yên quay lại, che phủ dưới mái tóc dài đen thuần khiết, khuôn mặt già nua và cặp mắt như hang động không đáy nuốt chửng linh hồn 2 tên hồn đấu la, ông lạnh lùng như không có nhân tính, ánh sáng lạnh chột lóe, sát ý nổi lên như con dao đang kề cận cổ của Dạ Huyết và Tu La.

“Đ... Đại nhân... tha mạng.” Tu La khó khăn há mồm ra cầu xin, mọi thứ quá thuận lợi làm cho bọn họ trở nên thả lỏng, mặc dù biết rằng Tôn Yên đại nhân đang rất tức giận nhưng họ nghĩ rằng chỉ cần nhiệm vụ hoàn thành, mọi sai sót của bọn họ sẽ được bỏ qua, nhưng có vẻ như họ đã nhầm lẫn.

“T... Thaaa ... mạng!!!” Khác với Tu La, Dạ Huyết bị bóp chặt hơn, hít thở đối với ông còn khó chứ nói chi là nói chuyện, nhưng vì mạng sống, hắn vẫn cố mở miệng ra cầu xin, hai tay bầu vuu lấy bàn tay vô hình đang bóp lấy cổ mình, Dạ Huyết dùng sức cạy ra bàn tay đang cố bóp nát cổ ông, phần cổ bị bóp đến tím tái mất hình dạng, thanh quản dường như bị nứt ra, giọng nói còn không được bình thường, máu từ các móng tay dẫm ra trong cực thảm thương.

Nhưng có một thứ mà bọn ngu này không biết, đó là, không có sự nhân từ trong giới tà hồn sư, làm sai, thì sẽ phải nhận hậu quả, không phải tha thứ lúc nào cũng được áp dụng, chức năng của tên ngu này đã sử dụng hết, Tôn Yên đã tính tha cho hắn một mạng nếu hắn thông minh hơn, nhưng nếu ngu như vậy, thì đi chết luôn đi.

“Ngươi, vô dụng, không cần thiết, vậy nên, biến mất đi!!!” Vô tình lãnh huyết, đây là phong cách làm việc của tà hồn sư, nếu mất đi công dụng của bản thân rồi thì lo mà cư xử đáng hoàng, không ai sẽ giúp ngươi đâu, vì tình cảm vốn là thứ rác rưởi đối với tà hồn sư bọn họ.

“Bạch, Phệ phệ, lạch tạch, tòm”

Âm thanh của cơ thể bị bóp nát, cơ thể Dạ Huyết vốn chả tốt lành gì, Tôn Yên chỉ cần dùng sức một tý là có thể bóp nát thân thể tên hồn đấu la này ra, đây chính là sự chênh lệch của hồn đấu la với một vị phong hào đấu la.

Quay đầu lại, nhìn về phía Tu La, cơ thể tên này đang run cầm cập, chắc, lại là một tên vô dụng rác rưởi khác.

“Đây là cảnh báo, liệu mà làm việc” Tôn Yên vẫn chưa nguôi cơn giận của mình, nhưng Tu La vẫn còn tác dụng một tý, thứ bọn họ muốn đào tạo là một thánh nữ tà hồn, mà muốn như vậy, tâm trí của con bé này phải tà ác hơn nữa.

“V... v vv âng ...” Tu La run sợ, bọn họ làm việc với Tôn Yên một thời gian dài, bình thường Tôn Yên là một người rất dễ tính, dù biết ông hay tức giận nhưng chưa có một lần nào ông thật sự ra tay trừng phạt nên bọn họ đã nhờn với thái độ của ông.

Không ngờ có một ngày đồng đội của ông bị một tay bóp chết một cách dễ dàng, dù hay cãi nhau với Dạ Huyết, nhưng đó chỉ là thói quen thông thường thôi, vậy mà, vậy mà, Tu La cúi đầu xuống, trong sự sợ hãi run rẩy ấy, ánh lên sự phẫn nộ và không cam lòng, Tôn Yên, ông đợi đấy, một ngày nào đó ta sẽ mạnh hơn ông, ta sẽ cho ông hối hận.

Tất nhiên đó chỉ là suy nghĩ lúc này thôi, muốn làm việc đó thì còn cần một khoảng thời gian lâu dài, giờ điều mà ông phải làm là tuân thủ mệnh lệnh.

“Đ..Đại nhân.. g g giờ chúng ta bắt đầu” Tu La đứng dậy, thanh quản của ông cũng bị tổn thương nặng nề, nhờ tà hồn lực lấy máu làm dinh dưỡng chữa thương, vết thương dần hồi phục và có thể nói chuyện bình thường trở lại.

“Được rồi, bắt đầu thôi, con nhỏ kia, tỉnh lại ngay!” Tôn Yên gật gật đầu, dùng tưởng suy nghĩ của tên ngốc này mà ông không biết, làm một lão yêu sống biết bao nhiêu năm, muốn vượt qua ta, các người? thật khờ dại, các người nghĩ mình còn sống được lâu.

“Aaahhhhhh”

Gào lên trong sự đau đớn một lần nữa, tinh thần lực và chạm vào đại não yếu ớt, chết tiệt Dạ Huyết, hồn kỹ ký sinh của thằng ngốc đó đã ăn quá nhiều dinh dưỡng của con bé này rồi.

“Tu La, thi triển đi” Kinh thường trước sự che giấu gà mờ của Tu La, Tôn Yên lạnh lùng ra lệnh cho ông như ra lệnh cho một con chó, tưởng ông bình thường ôn hòa là có thể thoải mái lần tới?

“Dạ Vâng, Hồn Kỹ: Áo Ảnh địa ngục”

Đưa gậy trượng mình ra, Tu La phóng thích hồn lực cực mạnh như thể trút hết con tức giận của mình vào Ngọc Ly, nổi nhục này, ông nhớ lấy.

“C.. các người là ai..?” Vừa mới tỉnh dậy bằng một pha đập não mạnh, Ngọc Ly mở mắt ra gặp lại 2 tên áo đen và một vũng máu nội tạng ghê tởm, còn chưa kịp phản ứng, miệng há ra muốn thăm hỏi tình hình thì một lần nữa, ý thức của cô bị ném tới một vùng đất đỏ nát khác.

“Đ.. đây là đâu?”

“Nơi này.. là? Tinh La đại đô sao ...?”

Hoang mang trước hoàn cảnh xung quanh, Ngọc Ly bị ném vào ảo cảnh của Tu La, không biết 2 tên tà hồn sư có mục đích gì khi làm vậy, nhưng Ngọc Ly cảm thấy không ổn, cơ thể của cô, cảm thấy khó chịu thật, cô ... cô muốn uống máu, cô muốn ăn tim gan của người sống ...

“Thịt... thịt người.. ta muốn ăn g...”

Lầm bẫm, Ngọc Ly chảy nước dãi theo khóe miệng, cô đưa tay lên lau mặt mình,

“Aaah, đau”

Ngọc Ly lập tức dùng chút ý chí còn sót lại găm lấy tay mình, máu tươi chảy ra, mùi máu làm cô điên cuồng, nhưng sự đau đớn giúp cô bình tĩnh lại.

“Ngọc Ly ơi là Ngọc Ly, mày đang suy nghĩ gì vậy? Mày là con người, mày là quang minh sứ giả!! Làm sao mà mày lại có thể phát ngôn và có những ham muốn như vậy được?” Hai con người điên loạn di chuyển, Ngọc Ly cố kiểm soát cảm xúc bản thân, nhưng điều đó dường như có hơi khó.

Bước vài bước tiến vào bên trong Tinh La đại đô, lạ thật, không phải lúc này có Phong hào đầu la ở đây sao? Tại sao mọi người lại có vẻ bình thường hết vậy? phòng thủ nghiêm ngặt ở đâu mất rồi?

Chìm đắm trong ảo cảnh không lối ra, Ngọc Ly đang dần đi theo con đường mà đám tà hồn sư sắp xếp, một con rối đang diễn theo câu chuyện không có hồi kết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Tầng cung bậc cảm xúc, một ác ma mới ra đời (1)

“Chết tiệt, tại sao ta lại có những cảm xúc quái lạ này, nơi này là Tinh La đại đô đúng không? Tại sao xung quanh đây lại hoang tàn đến vậy?” Ngọc Ly vẫn chưa hiểu rõ tình hình xung quanh

Cũng phải thôi, dù sao thì ngay cả việc bản thân bị cây Huyết Âm Kiếm của Dạ Huyết cô vẫn còn chưa biết, trong nhận thức của Ngọc Ly, cô chỉ là về nhà đánh một giấc ngon lành, nghỉ ngơi thoải mái rồi sau đó một cảm giác nhói chột xuất hiện, nhắm mắt đi mở mắt ra thì cô đã nằm gọn trong tay bọn tà hồn sư rồi.

Tà hồn sư? Là đám tà hồn sư đã bắt cô tới đây ư? Nhưng nếu vậy tại sao bọn chúng không giết quách cô đi sao lại để cô còn sống ở đây? Âm mưu của bọn chúng là gì?

Càng suy nghĩ càng rối loạn, đầu óc của Ngọc Ly đột nhiên cảm thấy ong ong choáng váng, không hiểu làm sao nhưng cơ thể cô không thể hoạt động như bình thường, cứ như giữa các bộ phận có một lớp nhầy hay keo bám dính khắp xung quanh cơ thể cô vậy, thật khó chịu và ớn lạnh.

“Đây là? Cổng thành?” Đưa mắt hướng ra xa, Ngọc Ly đột nhiên nhận thấy vị trí của mình chợt thay đổi? Thế quái nào?

Có vẻ vì từ nãy giờ cô không di chuyển, không bước vào Tỉnh La đại đô như diễn biến câu chuyện mong muốn, một thứ gì đó đã thúc ép cô phải bước vào bên trong thành phố, cảm giác nhói nhói lại vang lên, không được, cô phải giữ ý thức của bản thân.

“Ahh, găm, Aaa, Tạch tạch, hahhh hahh”

Lập tức đưa tay lên tiếp tục găm, con đầu tiếp tục xông lên đại nã, lúc này mà cô còn không giữ được ý chí của mình vậy thì mọi thứ coi như xong, chỉ ít, chỉ ít cô muốn biết được rằng bản thân sẽ bị gì, cô không muốn mình đánh mất ý thức.

Mùi máu tanh tỏa ra nồng nặc, những vết máu đỏ tươi theo cổ tay cô tràn xuống, rơi xuống đất, chậm chậm, từ từ.

“Ahhh~, thật phí”

Đột nhiên phát ngôn một câu đến chính bản thân Ngọc Ly còn không hiểu? Phí? cái gì phí phạm cơ?

Màu máu đỏ tươi ánh lên trong cặp mắt của Ngọc Ly, con đầu làm cô trở nên bình tĩnh, nhưng vị ngọt của máu trong khoang miệng lại như thuốc kích thích não cô, thật ngon, thật ngọt, hương vị này, cứ như là sữa mẹ vậy, cô muốn uống nó, uống hết.

Há hàm răng mình ra, nước dãi chảy lòng thòng, cô phải kiềm chế, cô phải kiềm chế!! Không được, không được, không được, không... được, được, được thôi mà, chỉ một miếng thôi, cô..., cô chỉ cần một miếng thôi, không không, cô chỉ liếm vết máu đang chảy thôi, chỉ vậy thôi thì không sao đúng không???

Cố gắng thuyết phục bản thân, cuối cùng con khát máu chiến thắng tất cả lý trí, Ngọc Ly lè lưỡi ra liếm từng chút một giọt máu đang chảy.

“Ừng ực, ngọt, ực”

Cảm nhận vị giác của mình với hương vị của máu, thật tuyệt vời, cứ như là sữa bò hảo hạng vậy, vị thơm ngậy này làm cô không kiểm soát được bản thân.

“Găm, AAAAAhhhh, găm, găm, phạch, phạch, Aaaa”

Đôi mắt đột nhiên mất kiểm soát, đồng tử thu nhỏ lại co giật liên tục, Ngọc Ly mất kiểm soát, cô lập tức cắn vào tay mình ngấu nghiến như một thú hoang dã đang gặm nhấm con mồi.

Đúng vậy, nếu máu là sữa bò thì không. không phải thịt của cánh tay chính là thịt bò sao?? Nếu vậy.. nếu vậy ăn nó thì cũng không có vấn đề đúng không?? ... Ha ha, ha haha ha đau quá, nhưng mà ... ngon quá .... Tuyệt ... tuyệt.. ngon tuyệt.

“Ha ha haha haha, Aaaaahh, ahahaha, Ngon quá ha ha AAAaaaaa”

Âm thanh xen lẫn giữa tiếng cười điên cuồng, tiếng gào thét đau đớn, miệng dính đầy máu của bản thân, một bên cánh tay đã bị ăn đến nỗi chỉ còn lại mảnh xương trắng tinh xảo, một giọt máu cũng không chảy ra, tất cả đều đã bị Ngọc Ly uống hết, ha ha, chính cô vừa tự ăn mất một cánh tay của bản thân...

“Haaaa, Aaaaaa”

Đột nhiên lấy lại ý thức, cảm giác đau đớn trở nên chân thật hơn, đau quá, đau quá, đau quá trời ơi, nhưng mà, cảm giác lúc nãy cũng tuyệt quá, cô,... cô nghiện mất rồi. ...

Đưa cánh tay còn lại lên trên, Ngọc Ly nhìn nó một cách thèm thuồng, khuôn mặt cô mất đi sự thánh thiện vốn có, nếu như có, thứ còn lại chỉ là sự điên cuồng và sự thèm khát máu thịt của một con thú hoang đại.

“Kh.. không được, không được ăn cánh tay còn lại ... trong. trong thành chắc chắn có người,... nếu.. nếu ta ăn nốt cánh tay còn lại ... thì làm sao có thể tiếp tục ăn thứ mỹ vị này một lần nữa ...”

Điên cuồng lẫn bầm, Ngọc Ly từng bước một, từng bước một bước vào phía bên trong, hết rồi, mất hết rồi, không còn nữa, cái quang minh chết tiệt đó, sự tốt bụng giả tạo đó? Mấy cái đó có thể cho cô no bụng không? Không thể!!! Vậy tại sao cô phải sống trong cái khuôn khổ gọi là đạo đức đó cơ chứ?

“Ha ha a ha ha ha ha HA HAHAAAAHA”

Nở nụ cười một cách điên cuồng, nụ cười của cô ngày càng to, rồi càng to dần lên, cô không quan tâm liệu sẽ có bất cứ ai ở xung quanh nhìn thấy cô cả, cô điên rồi, sao cô lại có suy nghĩ như vậy, Aaaah, đứng rồi, cô điên rồi, ha ha, cô muốn thịt, cô muốn máu, cô muốn giết người!!!!

Nước mắt chảy dài trên hàng mi, tại sao, tại sao chuyện này lại xảy ra với cô chứ? Tại sao cô phải trải qua một chuyện khủng khiếp như thế này? Mới cách đây không lâu cô còn ngồi ở nhà thoải mái nằm chơi mà? Tại sao giờ cô phải đối mặt với tất cả những chuyện này????

“Tiểu Ly? Con sao vậy? sao lại đứng ngoài đây một mình như vậy?” Đột nhiên một âm thanh vang lên.

Mẹ của Ngọc Ly đang đứng trước cửa nhà, bà ngạc nhiên nhìn con gái mình trơ trọi đứng một mình ngoài đường, còn cười như điên nữa chứ!!

“M... mẹ? ME!!!”

Ngước mặt lên trên, nhìn thấy khuôn mặt thân quen của mẹ mình, Ngọc Ly đột nhiên cảm thấy thật ấm áp, đúng rồi a!! cô còn có mẹ a!! mẹ cô sẽ luôn quan tâm cô, sẽ luôn che chở bảo bọc cô, cô sẽ không phải đối chọi với mọi thứ một mình, cô có gia đình aa!

“Mẹ oiiiiii”

Tiếp tục khóc, nhưng Ngọc Ly không cười như điên nữa, cảm giác ấm áp chợt lóe lên làm tim cô cảm thấy ấm áp, cô lập tức lao vào vòng ngực của mẹ mình, cảm giác thật thoải mái, mùi hương của mẹ, làn da của mẹ thật ấm áp.

“Con gái của mẹ, ngoan nào, cùng vô nhà thôi, ở ngoài đây chắc lạnh lắm đúng không?” Mẹ Ngọc Ly cười dịu dàng, bà dắt tay của Ngọc Ly đi vô bên trong, đột nhiên bà nhìn thấy một bên cánh tay của Ngọc Ly mất đi.

“Ôoooo, chuyện gì thế này, tiểu Ly, một cánh tay nữa của con đâu, cánh tay trái của con, sao nó lại mất rồi?” Hoàng hốt la lên, mẹ Ngọc Ly trừng mắt ngạc nhiên nhìn vào cánh tay bị mất của cô.

“Aaah, lúc này con bị một con hồn thú cắn mất đó mà!!” Ngọc Ly cảm thấy hoảng sợ, cô không tài nào có thể nói với mẹ mình rằng chính bản thân cô vừa mới ăn chính cánh tay của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Từng cung bậc cảm xúc, một ác ma mới ra đời (2)

Cảm giác ngọt ngào còn đọng trong khoang miệng, cô vẫn còn nhớ rõ, lúc cô cắn từng miếng thịt từ tay ra, cảm giác nhót nhót đặc đặc tràn khắp khoang miệng, cứ như đang ăn thịt bò kèm với món súp heo, cứ nghĩ lại thôi là nước miếng của cô lại tràn ra.

“Ôi không, tệ quá, con có còn đau không? Để mẹ vô lấy thuốc cho con...” Mẹ của Ngọc Ly hoảng hốt, bà vội chạy vào nhà kiếm thuốc cho con gái mình.

Chưa kịp nói hết câu, lúc bà đang tính chạy đi lấy thuốc, Ngọc Ly đột nhiên kéo tay bà lại, lao đầu vào lòng ngực của bà, hít một hơi thật dài.

“Mẹ à, không cần đâu”

Ngọc Ly lắc lắc đầu, cô không cần thuốc gì từ mẹ hết, cô không còn cảm thấy đau nữa đâu.

Cứ thế Ngọc Ly ôm mẹ mình thật lâu, cô hít thở đều đặn trong lòng ngực của mẹ, mùi hương của bà cứ thế tràn vào mũi cô, uhm, thật thơm, và cũng thật... là ngon miệng.

Đột nhiên Ngọc Ly dùng sức ôm mẹ mình chặt hơn, bàn tay bấu lên lưng bà không còn giống như là ôm mẹ bình thường nữa, mà giống như là đang cầm nắm một con vật, một món đồ ăn hơn là một người mẹ đáng kính.

“Đau, tiểu Ly, con đang làm mẹ đau đó!!”

Cảm nhận được Ngọc Ly đang ôm mình chặt hơn, bàn tay cô cũng bấu mạnh hơn đến nỗi bà cảm thấy đau, nếu giờ Ngọc Ly mà thả tay ra, chắc hẳn là sẽ có hằn 5 vết dấu tay của cô trên người bà.

“Mẹ à, mẹ yêu con không?”

Ngọc Ly từ từ đưa đầu của mình ra khỏi lòng ngực mẹ mình, tuy vậy bàn tay của cô vẫn cứ tiếp tục bấu như thể không hề nghe được lời bà nói, cô cười thật tươi nhìn mẹ mình.

“Hà?? Con nói gì vậy? tất nhiên là mẹ yêu con rồi?”

Thắc mắc trước lời hỏi của Ngọc Ly, bà cảm thấy con gái mình thật khác thường, sao tự nhiên lại hỏi như vậy.

“Được rồi, tiểu Ly, thả mẹ r...”

Đang tính nói hết câu, bà đột nhiên trừng mắt nhìn con gái mình, giờ bà mới để ý vị tanh tươi phát ra từ miệng của cô, Ngọc Ly đang cười há miệng, hàm răng và lưỡi cô dính đầy máu, khoan đã!! Nếu vậy,... cái cánh tay ... là.. là bị chính ...

Hoang mang tốt độ, mẹ của Ngọc Ly đột nhiên dùng sức vùng vẫy cố tránh thoát khỏi vòng tay con gái mình, không được, không được... thả ta ra.

“Người.. người là ai.. thả ta ra.. trả lại con gái cho ta ...” Bà hoảng sợ tột cùng, hai con mắt ướt đầm, phía dưới của bà sợ hãi đến nỗi chảy cả dịch ứ ...

“Ồ, mẹ nói gì lạ vậy? Con là con gái mẹ cơ mà? Àaaaa, đúng rồi, lúc nãy mẹ đã nói là mẹ yêu con lắm đúng không? Vậy mẹ làm bữa tối cho con đi” Ngọc Ly cười thật tươi, bàn tay phải của cô ôm mẹ mình thật chặt, còn phía tay trái chỉ còn mỗi xương cốt bỗng nhiên có thể cử động được, cô ôm mẹ mình như thể muốn bóp nát bà vậy...

“B.. bữa tối.. a à à... được.. thả mẹ.. ra để... mẹ.. làm.. b.. bữa.. tối ....” Mẹ của Ngọc Ly run rẩy, bà sợ hãi đến mức phát điên luôn rồi.

“Háaaa .....Mẹ già điên hay sao vậy? Con nói “làm” ở đây không có nghĩa là mẹ vào bếp làm đồ ăn cho con, mà là “làm” bữa ăn cho con cơ!!” Đưa lưỡi ra liếm khoe miệng, Ngọc Ly điên cuồng nhìn mẹ mình, cặp mắt này nhìn bà hoàn toàn không phải là nhìn mẹ mà là nhìn một món thức ăn ngon ngọt.

“K.. không... thả thả ta RAAAAA”

Cố gắng dùng sức quần quai, nằm trong vòng tay của con gái mình, bà không thể di chuyển, hai chân cố gắng đạp đất cố kéo khoảng cách khỏi đứa con gái bị điên của mình, bà quay đầu lại gào lên thật to....

“CÓ AI KHÔNGGGGGGGGG??? CỨU TÔIIIIIIIIIII!!!!” Điên cuồng gào thét, điên cuồng hoảng sợ, mọi thứ trong ảo cảnh chân thật đến một mức mà da gà cô phải nổi hết ra...

Đúng vậy, ngay giờ khắc này, Ngọc Ly đã hoàn toàn nhận ra mình đang nằm trong một ảo ảnh của người khác, từ khi cô bắt đầu gặm nhắm cánh tay cho đến khi được mẹ mình ôm, cô đã hoàn toàn vứt bỏ khái niệm giữa chính và tà rồi, thứ cô muốn là ăn, ăn, ăn, ăn cho thỏa mãn những dục vọng của cô.

“À rá ~, đừng bỏ trốn mà ~ mẹ gào to thế? lại đây nào!!!” Đưa tay ra bóp cổ mẹ mình nhấc lên như nhấc một con súc vật, Ngọc Ly kéo cổ bà lại gần mặt mình, đưa lưỡi ra liếm lên phía da thịt trắng nõn.

“K.. không.. đừng mà.. tiểu Ly... tha.. cho mẹ.. đi mà..”

Mẹ của Ngọc Ly vừa rên rĩ vừa lo sợ, bà liên tục lắc đầu như điên khùng, nhưng mà Ngọc Ly giữ chặt cổ bà để cho cặp mắt của bà không thể nào thoát khỏi cặp mắt của cô, cặp mắt của con thú hoang đã muốn ngấu nghiến tất cả!!!

“Me – Yêu – Con – Mà!!!”

Nói từ từ bốn chữ một cách chậm rãi, Ngọc Ly đưa hàm răng mình ra đặt lên cổ bà, cứ thế để cho nước dãi chảy ra làm trơn mềm phần thịt, “thình thịch thình thịch”

Aaaa~, tiếng tim đập, thật mạnh, thật nhanh, thật thú vị, đây là cảm giác của một con người khi đang đối mặt cái chết sao mà bất lực không thể làm được gì sao???

“U oaa ơ ơ AAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Tiếng gào thét không thành lời, mẹ của Ngọc Ly ú ớ sau đó gào lên thật to, cổ bà... cổ bà.. cổ bà bị cắn đứt rồi, cắn rồi... con của bà vừa cắn đứt cổ bà....

“Phụt”

“Chắc, không ngờ cắn thì có vẻ thơm ngon nhưng thịt của mẹ đúng là dở tệ đó”

Sau khi cắn đứt đầu mẹ mình, Ngọc Ly phun ra miếng máu còn ở khoe miệng, cảm giác như miếng thịt thiêu vậy đó, thật tởm.!!!

“Ha haha ha ha”

Đột nhiên cái đầu của mẹ Ngọc Ly di động, cả cái xác cũng di chuyển theo, tay của bà giơ lên chỉ thẳng vào mặt Ngọc Ly, miệng há ra cười và nói.

“Mây – Không – Phải – Con – Người, mây là con súc vật, so với Tiểu Na bạn của mây, mây là rác rưởi, mây là quái vật, mây không phải là con tao!!!” Bà không gào lên như một người đối mặt với cái chết nữa, mà giọng điệu của bà khi nói cứ như ác ma đang cố gắng hằn những lời này vào đầu Ngọc Ly.

“Phịch, Bẹp”

Đưa chân lên dẫm vào đầu mẹ mình, Ngọc Ly dẫm nát khuôn mặt mà cô vừa cảm thấy hiền hậu đó, đưa cánh tay lên lau khoe miệng của mình.

“Chắc, bà thật lắm lời, cũng chỉ là một ảo cảnh thôi!!! Còn con nhỏ Hình Na, coi như con rác rưởi đó có thiên tài thế nào, ta chỉ cần ăn đủ thịt và máu là có thể mạnh hơn nó!!!”

Ngọc Ly lạnh lùng sau khi dẫm nát đầu bà, giống như thể điều cô làm không phải là giết mẹ mình, giết một con người mà là giết chết một con kiến vậy!

“Nào, hắc ám ... đến đây ... bao phủ lấy ta đi ... ta nguyện làm tín đồ cho nhà ngươi” Ngọc Ly giang hai tay ra, mặc cho một lượng lớn hắc ám bản nguyên tràn vào cơ thể mình, máu, linh hồn, mọi thứ, cô dâng hiến tất cả!!!

Tại phía bên ngoài, nơi Tôn Yên và Tu La đang chờ đợi, một Ngọc Ly lạnh lặn đang nằm bồng đứng dậy, khuôn mặt cô trở nên ma mị hơn, cánh tay cũng chưa mất đi.

“Ha ha, hai người các ngươi là kẻ đã đánh thức ta?” Ngọc Ly tỉnh dậy, thỏa mãn cảm xúc giết chóc của bản thân, bây giờ tà hồn lực của cô đã là cấp 40, lên cấp thật nhanh a~~ thật thoải mái!!!

“Nè, chuẩn bị đi săn hồn hoàn cho ta” Dù là lần đầu gặp nhưng Ngọc Ly ngay lập tức ra lệnh cho 2 người phía trước, cô có thể cảm thấy được, thuộc tính của cô, hoàn toàn lấn áp 2 tên này.

“Vâng, thánh nữ tương lai đại nhân!!!” Tôn Yên và Tu La lập tức cúi đầu trước mặt cô, nguyện phục vụ và săn kiếm hồn hoàn cho vị thánh nữ mới ra đời, một con ác ma sẵn sàng làm ác mộng cho tất cả hồn sư trên đại lục này!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Tỉnh dậy, Cứu Cứu công chúa?

Một nơi khác tại Tinh La đại đô, trong nhà Hình Na, cô đang nằm ngủ say li bì trong căn phòng của mình.

“Ủm?”

Mở mắt ra thức dậy, cô đã ngủ ngất tận 2 ngày chưa tỉnh lại, có vẻ chiến đấu với các tà hồn sư cấp cao đã làm cho cô cảm thấy mệt mỏi hơn bình thường, nhưng ngược lại, việc liên tục phải kê cần với nguy hiểm lại giúp hồn lực bản thân phát triển mạnh hơn.

“Thỉnh thịch, thỉnh thịch”

Đột nhiên cô nghe thấy tiếng tim đập mạnh, cứ như có một ai đó đang giao tiếp với bản thân cô vậy!

“Đây là? Dratini trứng?”

Đúng vậy, thứ vừa cử động chính là Dratini trứng, từ lúc nó được hệ thống trao tặng cho cô, quả trứng này chưa hề cử động gì nhiều, ngoài việc liên tục hấp thu long hệ hồn lực ra, đến khi việc hấp thu đạt đến bão hòa thì kể từ đó nó trở nên bất động, giống như tiến vào giấc ngủ đông vậy.

“Hệ thống, Dratini trứng có vấn đề gì vậy?”

Lập tức đề ra câu hỏi, người luôn luôn có sẵn đáp án chính xác đang ở đây, cô cũng chả đại gì mà đi tìm hiểu nhiều, cứ hỏi thẳng cho chắc và an toàn.

- Tich, Dratini trứng đã qua quá trình ấp trứng 32/50, tiến trình ấp trứng đã đi qua 50 %, các cơ thể và bào quan đã phát triển và có hình hài cụ thể, việc cử động chứng tỏ nó đang rất nóng lòng để được ra đời, xin ký chủ nhanh chóng hoàn thành nốt công cuộc ấp trứng.

“Hửm? vì đã tiến triển trên 50% nên nó có thể di động ư?”

Cảm giác kỳ kỳ, dù sao Dratini cũng là một võ hồn, vậy mà nghe theo lời hệ thống Dratini hoàn toàn trở thành một sinh vật có cơ thể riêng, có ý thức riêng vậy, nó giống kiểu như là, giống với Sylveon có thể tự hoạt động!!!

“Khoan đã!”

Như có vẻ nhận ra được điều gì, Hình Na lập tức trợn mắt ra, cô không biết dự đoán của mình có chính xác hay không, nhưng nếu không thử hoặc không tìm hiểu, sẽ không có gì mới xảy ra.

“Hệ thống, cho phép ta được xác nhận, các võ hồn Pokemon chúng đều là thực thể và có sinh mạng như một cơ thể sống bình thường?”

Đánh vỡ lỗ hổng to đùng trong quá trình tu luyện võ hồn hiện có của bản thân, cô đã từng có thể gọi Sylveon ra chiến đấu, nó có thể tự hành suy nghĩ và lựa chọn phương thức hành động cho bản thân, cũng giống như lúc mới gặp Alvis, cô chỉ nói, “Ta chưa muốn chết”

Eevee đã ngay lập tức hiểu được mong muốn của Hình Na, nó lập tức lựa chọn kéo cô ra khỏi cái hồ và tìm tới nơi an toàn nhất có thể.

Nếu một võ hồn có ý thức và nhận thức riêng của bản thân, vậy nó khác gì một hồn thú còn sống cơ chứ?

Ngoài ra, nếu như nó có thể tự hành độc lập và tồn tại, cô chỉ cần bỏ ra một nguồn hồn lực nhất định để giữ cho nó tiếp tục hiện hữu tại thế giới bên ngoài, vậy không khác nào có thêm một cánh tay hỗ trợ bá đạo khác?

-Tích, ký chủ đã đoán chính xác, các võ hồn Pokemon đều là các sinh vật có sinh mạng và nhận thức riêng, chúng có cảm xúc và thấu hiểu được trái tim ngài

-Ngoài ra, nếu ký chủ có nhiều hơn 1 con võ hồn Pokemon, việc triệu hồi cùng lúc 2 võ hồn, 1 là để tăng cường bản thể, 1 là để phụ trợ bên ngoài, chuyện này hoàn toàn khả thi và có thể áp dụng.

Quả nhiên, đúng như những gì cô đã từng suy nghĩ, nói cách khác, cô có thể tận dụng các võ hồn tốt hơn so với các hồn sư có võ hồn song sinh khác, điều này giúp cô có tự tin hơn trong tương lai một chút, thêm một khả năng là thêm một tấm bùa hộ mệnh.

Đứng ở phía ngoài cửa, mẹ của cô Vũ Ngọc thấy Hình Na thức dậy, bà lập tức lại gần ân cần hỏi thăm.

“Tiểu Na, con đã khỏe chưa?”

“Ừm, con đã đỡ hơn nhiều rồi!”

Hình Na gật gật đầu, cô cảm thấy ngủ một giấc thật dài làm bản thân trở nên thoải mái hơn.

“Mẹ, bên ngoài có chuyện gì không? Con có thể cảm nhận được rất nhiều nguồn hồn lực mạnh mẽ khác!”

Lao vào lòng ngực mẹ mình, cô cọ cọ một tý làm nũng, ngay sau đó hướng đầu về phía ngoài cửa, cô hỏi mẹ mình.

Từ khi thức dậy cô đã có thể cảm nhận được nguồn hồn lực này rồi, so sánh với Huyền Lão thì chúng khá là yếu ớt và không được ngưng tụ, nhưng so với các hồn lực bình thường thì nó đã rất mạnh, tổng cộng có 3 hồn sư cấp cực cao xuất hiện ở đây, thực lực phỏng chừng là Hồn đầu la đỉnh phong hoặc Phong hào đầu la.

Vì những cường giả gửi tới đây là để phòng thủ và bảo vệ thành phố, các Phong hào đầu la không có lý do gì để che dấu vị trí bản thân, ngược lại họ còn tăng cường thể hiện hồn lực và uy áp cho mọi người xem, đó chính là lý do mà Hình Na có thể dễ dàng cảm nhận được tình hình bên ngoài.

“À, có vài vị cường giả của hoàng tộc đến trấn thủ, hơn nữa còn có một vị công chúa đến gặp con, nghe nói hình như là bạn của con, con có quen không?”

Đáng lý ra đứng trước mặt công chúa hoàng tộc, một người dân bình thường sẽ lập tức đem vị trí của vị công chúa lên hàng đầu, dù con gái mình có quen hay không, nhưng mà có thể làm bạn với một người như vậy là có phúc ba đời.

Thế mà ở đây, Vũ Ngọc lấy cảm xúc của Hình Na làm chính, thứ bà quan tâm là liệu vị công chúa phía bên ngoài có phải là bạn của con gái mình hay không, con gái mình có thật sự muốn gặp mặt hay không trước, chứ không phải cái thân phận của người đứng phía ngoài.

Chỉ với một chút sự quan tâm nhỏ bé, một chút sự tin tưởng và bảo bọc, Hình Na cảm thấy thật ấm áp, Aaaa ~, quả nhiên, về nhà vẫn là tốt nhất!!!

“Công chúa? Cừu Cừu công chúa?”

Hình Na ngạc nhiên khi nghe nói có một vị công chúa đến tìm mình, nếu cô nhớ không nhầm, cô chỉ gặp qua và từng chiến đấu với một người có cương vị là công chúa duy nhất, đó chính là vị công chúa của Tinh La hoàng tộc, Cừu Cừu công chúa.

“Đúng rồi đó, vị công chúa đó tự xưng tên là Cừu Cừu công chúa, vậy cô ấy thật sự là bạn của con sao?”

Vũ Ngọc có vẻ khá hứng thú với bạn bè của Hình Na, làm một bà mẹ, ai chẳng mong muốn con gái mình thành tài, có nhiều bạn bè và đồng đội tốt?

“Bạn bè? Mà, cũng không hoàn toàn, con có những đồng đội của riêng mình rồi mẹ à, mẹ đừng lo”

Dúi đầu vào ngực mẹ mình, Hình Na truyền lại sự ấm áp của bản thân, cô nói giọng rất nhẹ và êm ái, có vẻ cô muốn thỏa mãn ước vọng của mẹ mình.

“À.. vậy sao? tốt quá rồi nhĩ? Khi nào con hãy kể cho mẹ nghe về họ nhé!!”

Ngạc nhiên trước hành động làm nũng bất ngờ của con gái, bà chỉ cười cười và tiếp tục xoa đầu cô, như thể mọi thứ vốn là nên như thế này, cảm giác ấm áp làm xoa dịu mọi đau khổ và vất vả mà cô gái bé nhỏ này từng phải trải qua.

“Còn Cừu Cừu công chúa, con có gặp qua vài lần, bọn con là đối thủ trong trận tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục”

Chỉ đơn giản nói tóm tắt vài câu về thân phận của người phía trước, cô và mẹ mình ra ngoài tiếp khách, dù sao thì lúc cô còn ngất xỉu thì có thể không gặp được, nhưng mà, nếu đã thức dậy mà không chào hỏi một tiếng thì hơi bất lịch sự thật.

“Ô, tiểu Na, con dậy rồi sao?”

Baba của Hình Na, Hình Thiên vui mừng khi nhìn thấy cô thức dậy khỏe mạnh, ông đang bế trên tay cu cậu Hình Minh, thằng bé có vẻ cũng thích thú lắm

“Dạ vâng” Gật đầu đáp trả.

“Chờng nó, để em giúp bé tiểu Minh cho, hai người chuẩn bị đi đón tiếp Cửu Cửu công chúa và các vị cường giả đi!”

Vũ Ngọc lại gần bế lấy Hình Minh, bà là phụ nữ, thực lực lại không cao, cũng không nên làm phiền con gái mình tiếp xúc với các cường giả phía ngoài, bà sợ mình làm con gái phải xấu hổ vì có một người mẹ yếu đuối!

Đột nhiên một vòng tay ấm áp ôm chầm lấy bản thân bà, bất ngờ và ngạc nhiên, Hình Na ôm Vũ Ngọc thật chặt.

“Mẹ à, không cần đâu, chúng ta là một gia đình mà? Dù ba mẹ có là ai đi nữa, hai người vẫn là ba mẹ của con, 2 người cần tự hào về bản thân mình, về đứa con gái mà hai người đã sinh ra chứ? mẹ, ba, hai người cũng là niềm tự hào của con đó!”

Hình Na nói lên thật to, cô không muốn ba mẹ mình vì bức tường thực lực mà ngăn cách với nhau, nếu trở nên mạnh hơn mà mất hết đi tất cả, mất đi gia đình, bố mẹ, và cả em trai cô, vậy thì... vậy thì cô con tu làm gì nữa cơ chứ!!!!???

Sững sờ trước lời nói của con gái, vô vàn cảm xúc tuôn trào ra, hai dòng nước mắt cứ thế tuôn trào mà không cần một dấu hiệu nào cả.

“À, đúng rồi nhỉ, mẹ đã luôn nói con gái mẹ, nhưng mà chính mẹ lại quên mất, mẹ chính là mẹ của con, mẹ... mẹ.. mẹ xin lỗi!!”

Vũ Ngọc cũng đưa tay ra ôm lấy con gái mình thật chặt, bà ngốc thật, tại sao bà lại có suy nghĩ như vậy chứ, chúng ta.. chúng ta là một gia đình cơ mà!!

“Được rồi, hai mẹ con, chúng ta chuẩn bị tiếp khách thôi!”

Hình Thiên hạnh phúc mà nhìn vợ và con gái mình giải bày cảm xúc với nhau, ông cười hiền hòa mà nói, đúng vậy, bọn họ là một gia đình, không có gì phải e ngại hay che giấu cũng như xấu hổ, bọn họ sẽ cùng nhau đi tới...

“Ừm...”

Vũ Ngọc gật đầu, bà đưa Hình Minh cho Hình Na, đưa hai tay lên lau đi dòng lệ, thế nhưng mà nước mắt vẫn cứ rơi, phải mất một lúc thì bà mới bình tĩnh lại được.

“Đi thôi”

Mắt còn cay cay, tuy lệ đã ngừng chảy, nhưng cảm xúc trong trái tim bà vẫn còn đọng lại thật đông đầy, bà không cần phải e sợ điều gì nữa, có một đứa con gái như vậy, bà thật là tự hào và hạnh phúc, Hình Na, sinh con ra, đó là món quà mà ông trời đã trao tặng cho ba mẹ, cảm ơn con!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Đặt ra đề nghị, phần thưởng tôi muốn là

Đón chào vị khách đang tiến vào trong nhà, một cô gái với mái tóc màu tím được thắt đuôi gà, cặp mắt long lanh như những vì sao sáng trên bầu trời.

Quao, đúng gen hoàng tộc có khác, dù đã từng gặp một lần rồi nhưng khi gặp lại, cô vẫn khá kinh diễm trước vẻ đẹp của nàng công chúa này, tuy có hơi khác với vẻ đẹp của cô nhóc Vương Đông, nhưng nói thẳng ra thì vị Cửu Cửu công chúa này có một vẻ đẹp trường thành hơn, giữa hai người không có ranh giới để định ra hay so sánh cả, nếu để Vương Đông lớn hơn 5 6 tuổi nữa thì may ra có cơ so sánh.

Đi bên cạnh cô là một vị phụ nữ trung niên, trong thoạt nhìn có vẻ độ tuổi tầm 30 – 31 tầm đó, tất nhiên đó chỉ là ước chừng số tuổi thôi, vì chỉ cần nhìn sơ qua là biết người phụ nữ trung niên này hoàn toàn không phải là một người bình thường rồi.

Thông thường con người tu luyện đến đẳng cấp Phong hào đấu la, diện mạo của họ sẽ trẻ hóa, tuổi thọ được đề thăng là chuyện bình thường, nếu cứ nhìn mặt mà bắt hình dong thì việc làm này khá là ngu, và chắc chắn cô không thuộc tuýp người đó, nếu mà vị quý bà này mà là một cụ già sống hơn 6 – 70 chục tuổi thì cô nên gọi một tiếng là bà bà luôn cho tiện, dù sao thì sống tới chừng này tuổi ai chẳng là một con cáo già nhiều mưu mô.

“Xin chào, lâu ngày không gặp người, Cửu Cửu công chúa, còn vị quý phu nhân này, Hình Na cũng xin hân hạnh được gặp ngài, không biết ngài có thể cho tiểu nữ biết được phong hào của bản thân không?”

Cười thật tươi, Hình Na đánh đòn tâm lý trước, không thể để mấy người phía trước dốt mũi được, nếu cô đi theo phương hướng mà hoàng tộc mong muốn, vậy thì cô chả khác nào là con rối của hoàng gia cả.

Việc mà Cửu Cửu công chúa và vị phong hào đầu la này tới đây hẳn là để trao thưởng cho cô, hoặc nói một cách khác, mời gọi và đầu tư, từ hồi sau trận tỷ thí học viện ai cũng biết tiềm lực của cô là to lớn không đếm nổi, việc gửi một công chúa đến để giao hảo cũng là chuyện thường tình.

Nhưng điều đó không phải là điều mà cô nên tự hào hay ngạo mạn, đối với một quốc gia, thứ họ cần là một con rối hay một người có thể cung cấp đủ lợi ích cho bản thân, hay nói một cách khác, đây là đầu tư và hợp tác, bọn cô như đang chuẩn bị ký một hiệp ước vậy, hơn nữa đây còn là một hiệp ước bắt buộc, cô không thể nào không ký kết, nếu một trong 2 bên có hành vi không phù hợp hoặc bị lép vế, lợi thế sẽ thuộc về phía còn lại ngay lập tức.

Đây chính là lý do Hình Na dẫn đầu bằng việc hỏi thăm phong hào của vị phụ nữ trung niên này, tất cả là để cho bọn họ thấy! Cô, không hề đơn giản đâu!!!

“Ôi trời, sao lại khách khí vậy tiểu Na, bạn cứ gọi mình là tiểu Cửu hoặc Cửu Cửu là được rồi” Cửu Cửu quả nhiên là một người có nhiều kinh nghiệm giao tiếp, đứng trước chủ đề của Hình Na, cô lập tức đứng ra giải nguy, cố kéo vấn đề sang hướng khác.

Tất nhiên là trò mèo của cô không cần được mong muốn của Hình Na rồi, chỉ đơn giản nở một nụ cười nhẹ gạt đầu và tiếp tục tập trung về hướng người phụ nữ lớn tuổi, cô chỉ là đang mong đợi câu trả lời nhỏ nhoi thôi.

“Chào ngài, ta là một trong các cận vệ của công chúa, phong hào là Hương Lam đầu la, ta cũng chỉ hiệu lực vì Tinh La để quốc ít lâu, có khi ngài không biết cũng là chuyện thường tình”

Trước tình huống được tạo ra bởi người con gái nhỏ bé này, bà không thể nào không tiến hành cuộc chơi theo mong muốn của Hình Na được, tuy vậy bà vẫn căng não ra mà tiếp tục suy nghĩ, con ranh con này, vậy mà dám chơi trò gài bẫy với bà?

“Không dám, không dám, thất lễ rồi, mời hai người vào trong!”

Hình Na cười cười, cứ như mọi chuyện và bầu không khí phía trước không hề liên quan đến bản thân cô vậy.

Phía trong nhà là ba mẹ cô đang sửa soạn lại một chút đồ dùng nhà cửa, dù là người lớn nhưng đối mặt với các cường giả và giao tiếp không phải là một thứ mà bọn họ rành rọt, bọn họ chỉ cần cùng con gái mình đương đầu với các vấn đề được đặt ra là tốt rồi.

“Cửu Cửu công chúa, Hương Lam đầu la đại nhân, mời ngồi, gia trang trong nhà bình thường, có chút bất tiện xin hai người bỏ qua”

Hình Thiên tỏ vẻ lão đạo, dù gì thì ông cũng là người đàn ông duy nhất trong gia đình, những lúc thế này mà ông không nói thì không nói.

Chào hỏi qua lại vài câu, mọi người bắt đầu ngồi xuống, cũng không có phần nản gì hết, ở đây không có một ai là nào tàn cả, tu luyện đến mức độ này cái khổ gì mà chả phải trôi qua, so với thời chật vật với cái chết, được ngồi trong một ngôi nhà ấm áp như thế này đã là rất tốt rồi.

“Hình Na, cảm ơn cậu đã giúp quốc gia chúng ta đánh đuổi bọn tà hồn sư khỏi thành phố, cứu giúp nhiều người dân thoát khỏi cái chết và địa ngục, mình xin thay mặt hoàng gia cảm ơn cậu” Bắt đầu bằng một lời cảm ơn, gắn chặt hai từ quốc gia vào 2 chữ chúng ta, Cửu Cửu rất thông minh khi lợi dụng xuất thân của Hình Na.

“Vậy sao? Mình cũng chỉ là tiện đường giúp đỡ thôi, mình làm vậy không những là vì mọi người, mà đó còn là vì ba mẹ mình nữa” Lấy ba mẹ ra làm lá chắn, lấy nghĩa vụ gia đình thay cho 2 từ quốc gia, Hình Na nhanh gọn đẩy về của Cửu Cửu ra một bên.

“Đừng nói vậy, dù thế nào đi nữa, Hình Na tiểu thư đã giúp đỡ Tinh La đại đô thoát khỏi cánh cửa địa ngục....., điều này là không thể chối cãi, vì vậy nên hoàng gia quyết định khen thưởng cho ngài một vài món đồ quý giá, tuy không biết Hình Na tiểu thư có thích không, hay ngài có yêu cầu gì muốn được thực hiện?”

Hương Lam vốn đang muốn tiếp tục dẫn dắt lời nói của Cửu Cửu nhưng giữa chừng bị đứt đoạn, đem Hình Na gói chặt vào quốc gia là một điều quan trọng và cần thiết, tranh thủ lúc cô chưa hoàn toàn trưởng thành mà làm, nếu không đợi cô thật sự trở thành cường giả một phương, lúc đó quốc gia mới thất vọng.

Điều làm Hương Lam đổi hướng quyết định là uy áp xuất phát từ phía Hình Na, một chút tàn lực mà Eim để lại được phóng thích, Hình Na chỉ quay lại cười với cô một cái nhẹ mà đã làm bà cảm thấy như sắp tiếp cận tử vong, một phong hào đầu la như bà hoàn toàn không thể phản kháng trước uy áp này???

Bà biết rằng Hình Na không thể nào tạo ra một uy áp như vậy, nhưng cô chắc chắn có liên quan với người tạo ra uy áp đó, nếu như quốc gia làm quá trớn, khó có thể nói rằng bọn họ sẽ chọc tới một con quái vật còn nguy hiểm hơn cả Nhật Nguyệt đế quốc.

Đưa mắt ra giao tiếp với Cửu Cửu thật nhanh, bà nhanh chóng thu hồi đáp án và dừng việc tính kế lại, thay vào đó là thuận theo phương hướng câu chuyện mà Hình Na bày ra.

“Hoàng gia thật là chu đáo quá, nhưng Hình Na không thật sự cần bất cứ món đồ gì cả, nếu như Hương Lam đầu la đại nhân có rảnh rỗi, không biết ngài có thể giúp ta một việc được không?” Hình Na lập tức đi thẳng vào vấn đề, uy áp còn sót lại của Eim cô vừa dùng xong, đây là con át chủ bài để cô lật

hướng đi của cuộc nói chuyện, và có vẻ như nó rất thành công?

“Hình Na tiểu thư không cần khách khí, ngài cứ gọi tôi là Hương Lam là được, còn về yêu cầu của ngài..., không biết là?”

Đúng như dự đoán, so với một món đồ, nhờ vả một Phong hào đầu la làm việc hộ thì có lợi hơn rất nhiều, Hương Lam không lấy đẳng cấp mình ra làm cái giá để kiêu ngạo, bởi vì chính niềm kiêu ngạo vừa rồi đã bị chính Hình Na bóp nát thành hàng ngàn mảnh thật dễ dàng.

“Hình Na muốn nhờ người giúp Hình Na săn giết 18 con hồn thú, vạn năm hồn thú hệ rồng, chỉ cần đánh cho nó gần chết thôi, Hình Na sẽ kết liễu sinh mạng của chúng”

Đưa ra một yêu cầu, đến cả một người có kiến thức phong phú như Hương Lam cũng không biết yêu cầu này của Hình Na là để làm gì.

“Cái này cũng không có vấn đề, nhưng làm sao để kiếm được 18 con vạn năm hệ rồng hồn thú? Hơn nữa, việc giết hồn thú này có lợi ích gì, ngài cũng biết vạn năm hồn thú tu luyện rất vất vả, nếu giết chúng không lý do sẽ gây tổn hại khá lớn đến việc kiếm hồn hoàn của thế hệ sau này!”

“Điều này tất nhiên là Hình Na có lý do và chuẩn bị của riêng bản thân, thứ mà Hình Na muốn là ..., thức tỉnh VÕ HỒN THỨ 2”

Thả một quả bom cực mạnh, một võ hồn thứ 2? Hương Lam và Cửu Cửu bị thông tin này chấn đến mức giật mình bật dậy, ngoại trừ Vương Đông và Tiêu Tiêu của Sư Lai Khắc học viện, con quái vật hình người Hình Na này cũng có võ hồn thứ 2???

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Tiến hành đi săn, Tạm biệt

Bất ngờ với thông tin được đưa ra, Hương Lam đầu la và Cửu Cửu công chúa giật mình trong một khoảnh khắc! Võ hồn thức tỉnh thứ 2? Hơn nữa còn là hậu sinh mà xuất thế? Hình Na! cô rốt cuộc là con quái vật gì vậy?!!!

Đến cả ba mẹ của cô còn phải giật mình, không ngờ con nhóc ngày nào còn tập chạy lon ton trong nhà, giờ đã trở thành một cường giả có thể đứng ngồi trước mặt những vị Phong hào đầu la, đẳng cấp cao nhất của đại lục này nói chuyện ở thế ngang bằng, hơn nữa theo những gì cô nói, cô còn chuẩn bị có võ hồn thứ 2?

“Hình Na, chuyện này ...?”

“Hình Na tiểu thư, điều này không phải là giỡn đúng không..?”

Cả Cửu Cửu và Hương Lam đều bất ngờ, họ muốn một lần nữa xác định điều mà Hình Na vừa nói.

Đáp trả cho sự hoang mang tốt độ là một cái gật đầu khẳng định, Hình Na không do dự mà nói cho 2 người biết về võ hồn thứ 2 của mình, việc này cô cũng không cần cố ý giấu nữa, Eim đã cố gắng tạo ra cho cô một thế lực bí ẩn phía sau, mà cũng không hoàn toàn là như thế, phía sau cô vốn dĩ đã có một lực lượng tinh linh sẵn sàng vì cô mà chiến đấu sẵn rồi mà, Eim chỉ thay bọn họ cảnh cáo thôi.

“Chuyện này, không biết Hình Na tiểu thư có thể nói rõ hơn một chút không? Hương Lam rất sẵn lòng giúp tiểu thư thực hiện quá trình săn giết này”

Đối mặt với một kỳ tích mới, một võ hồn hậu sinh xuất thế, bà tất nhiên là rất hưng phấn muốn tìm hiểu rõ ràng về vấn đề này.

Nhìn người phụ nữ trung niên này có vẻ rất khát vọng được biết nguồn gốc về võ hồn thứ 2 của cô, Dratini, Tất nhiên là cô không thể nói là mình có một cái hệ thống và nó cho cô một quả trứng pokemon võ hồn rồi! đành vậy ==”

“Ta có một mối liên hệ với tinh linh tộc, tộc quần thờ cúng các vị sao, vì một vài lý do, hiện tại ta cũng là một bán tinh linh, bán con người, võ hồn thứ 2 chính là từ đó mà ra, tuy nhiên cũng có một vài điều kiện nhất định để thử thách bản thân trước khi võ hồn mới sinh ra”

Bịa đại một câu chuyện để lừa dối, tuy biểu cảm của Hình Na rất chân thật, khả năng trợ mặt và nói chuyện lưu loát đạt trình độ rất cao, nhưng đã tu luyện đến mức độ này rồi, dù có cố thế nào thì sẽ vẫn có một vài sơ hở để lộ ra.

Vì vậy câu chuyện Hình Na dựng lên có tới tận 70 đến 80 % là sự thật, chỉ có vậy cô mới có thể qua mặt được vị Phong hào đầu la phía trước được.

Thực ra cô hoàn toàn có thể tự mình đi săn, nhưng thời gian mà cô phải bỏ ra là rất lâu, chỉ còn khoảng 10 tháng nữa là quá trình trao đổi học sinh diễn ra, nếu như mà trước khi qua Nhật Nguyệt đế quốc học viện mà Dratini vẫn chưa được áp ra, vậy thì cô sẽ rất hạn chế trong quá trình học tập hồn đạo khí.

“Được rồi, Hương Lam đã hiểu tình hình, không ngờ Hình Na tiểu thư lại có một mối liên kết như vậy với một tộc quần cổ xưa, không trách sao ngài lại trở nên mạnh mẽ đến vậy”

Quy hết mọi công lao về cho Tinh linh tộc, Hương Lam tự động não bộ mọi thứ, từ võ hồn đến khả năng tu luyện, một đứa con gái bình thường được sinh ra trong một gia đình tầm thường làm sao có thể trưởng thành nhanh như vậy được? Hóa ra đây chính là lý do!!

Mà mọi thứ cũng không hoàn toàn sai, Hình Na bước được đến hiện tại cô cũng đã nhận được nhiều sự trợ giúp từ mọi người, Tinh linh tộc là một bước đà để cô có thể nhảy xa hơn, nhờ vào nó mà cô đã trở nên mạnh mẽ và vượt trội hơn rất nhiều người.

“Tiểu Na, con, ... tinh linh?”

Ngạc nhiên trước những lời nói của Hình Na, ba mẹ cô hơi lo lắng cho cô? Rốt cuộc là trong khoảng thời gian qua con gái họ đã phải trải qua những điều gì vậy?

Đối mặt với câu hỏi của ba mẹ mình, Hình Na chỉ đơn giản quay lại cười cười, cô tin tưởng họ, và vì vậy, họ chắc chắn cũng sẽ tin tưởng cô

“Dù có chuyện gì xảy ra, con vẫn mãi là con gái của bố mẹ mà!”

Không đáp trả lại câu hỏi của Hình Thiên và Vũ Ngọc, thứ Hình Na đưa ra lại chỉ là một câu khẳng định, nhưng nó đủ để làm ba mẹ cô yên tâm rồi, đúng vậy, dù thế nào đi nữa, Hình Na vẫn mãi là con gái của họ, không có điều gì cần phải lo lắng cả!

“Cửu Cửu, con hãy quay về hồi báo lại cho phụ thân, việc canh giữ ở đây sẽ giao cho 2 người Phong hào đầu la còn lại, ta sẽ giúp Hình Na tiểu thư đi săn giết vạn năm hồn hoàn”

Phân chia công việc, phần thưởng cho Hình Na đã được quyết định, một thiên tài như vậy, nếu không thể nắm trong tay thì chỉ ít họ cũng cần giao hảo, sau lưng Hình Na là cả một đại cô tộc, tinh linh tộc, chọc bậy là có ngày chết như chơi, bọn cô không dại gì mà ném mạng mình ra đánh cược đâu!

“Đã rồi, Hình Na, mình thật sự cũng rất muốn quan sát quá trình võ hồn thứ 2 của cậu xuất thế, nhưng mình phải trở về Tinh La Thành lại rồi, tạm biệt cậu”

Trước khi đi, Cửu Cửu cố để lại một ấn tượng tốt, nhưng cô không hề biết rằng mọi cử động và suy nghĩ của mình đã bị Gemini, cặp song tử của Hình Na mô phỏng và báo hết cho cô biết rồi.

“Ừm, cậu đi an toàn”

Gật gật đầu, diễn? diễn kỹ cô không thua ai đâu, kinh nghiệm bao năm đọc cung đấu, áp dụng một chút vào thực tiễn cũng không quá khó khăn ha!!

“Được rồi, Hình Na tiểu thư, chúng ta có nên xuất phát luôn không? Ngài có muốn chuẩn bị gì không?” Trực tiếp đi vào vấn đề chính, thời gian của Phong hào đầu la cũng không phải miễn phí, nếu có thể hoàn thành xong nhanh thì không có lý do gì để chậm trễ cả.

“Không có, chúng ta có thể trực tiếp khởi hành luôn” Hình Na lắc lắc đầu, mọi thứ và đồ đạc đều nằm trong trữ vật giới của bản thân, cô lại không mang cái gì quý giá cả nên cũng không cần chuẩn bị.

Quay đầu lại, cô lại gần mẹ mình bế Hình Minh lên và hôn một cái nhẹ nhàng vào trán nó, Hình Minh vui sướng cọ quấy cười hi hi.

Hình Na cũng cười nhẹ nhàng theo, sau đó cô trả cậu nhóc lại cho mẹ mình, cúi đầu thật sâu

“Ba, mẹ, con phải đi nữa rồi, con gái bất hiếu, không thể ở với cha mẹ lâu hơn, nhưng vì có những việc con nhất quyết phải làm, mong ba mẹ hiểu cho sự ích kỷ của con”

Hình Na nói ra hết nỗi lòng của mình, cô thật không muốn rời xa khỏi mái ấm gia đình này đâu!

“Ừm, không sao đâu, con gái của mẹ đã lớn rồi mà, con hãy tiếp tục sải cánh bay cao hơn, bay xa hơn nữa đi”

“Con chỉ cần nhớ, tại đây, chính tại nơi này, đây chính là nhà của con, con có thể trở về bất cứ lúc nào, ba mẹ vẫn luôn đợi con”

Hình Thiên và Vũ Ngọc biết, một lúc nào đó lời từ biệt cũng phải được thốt ra, nhưng không ngờ nó đến nhanh đến vậy, hai ông bà không muốn phải rời xa con mình, nhưng mọi việc rồi cũng phải đổi đầu, con cái lớn lên phải tự trưởng thành và thoát khỏi sự bảo bọc của cha mẹ, họ không thể cứ giữ cô mãi như thế được!

“Cảm ơn, ba mẹ, con yêu hai người”

“Hương Lam, chúng ta đi thôi”

Một lần nữa cúi đầu thật sâu, cô nói một câu thật sến súa, nhưng cô biết, cơ hội để cô làm một đứa con gái yếu đuối, thích làm nũng không còn nhiều nữa, nếu không bày tỏ cảm xúc lúc này, tương lai một lúc nào đó cô sẽ phải hối hận.

Aaaa, thật là, đã lớn đến nhường này rồi cơ mà, lúc cô phải đối mặt với cái chết cận kề cô cũng không khóc, tại sao mỗi lần đứng trước cảnh biệt ly cô

lại không thể cầm được nước mắt vậy nhỉ?

Quay đầu lại thật nhanh, cô không để cho ba mẹ thấy sự yếu đuối của mình, cô gọi Hương Lam đi theo, rồi ra khỏi cửa, cô lập tức cất cánh tinh linh bay lên thật cao thật nhanh.

Hương Lam ở phía sau đuổi theo cô ngay lập tức, đứa bé này, trọng tình trọng nghĩa hơn là cô tưởng, nếu như ai đó đối xử tệ với Hình Na, cô sẽ lập tức đáp trả gấp 10 lần, 100 lần, nhưng ngược lại, nếu ai đó đối xử tốt với cô, cô cũng sẽ chân thành đáp trả lại họ bằng cả trái tim mình.

“Mưa?”

Đột nhiên một giọt nước rơi lên má bà, Hương Lam còn tưởng nó là mưa, nhưng không phải, đây chỉ là “Nước mắt của một cô gái mới lớn thôi”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Hương Lam võ hồn, nhanh chóng săn giết

“Hình Na tiểu thư, giờ chúng ta sẽ kiểm hồn hoàn ở đâu đây?”

Mặc dù biết là Hình Na đã nói mọi thứ đều có sắp xếp sẵn rồi, nhưng cứ việc phi hành không mục đích vậy thì bọn họ sẽ kiếm vụn năm long hệ hồn thú ở đâu?

“Tiếp tục hướng này, sắp tới rồi, nếu bay hết tốc lực mà nói thì tối hôm nay sẽ gặp được con vụn năm hồn hoàn đầu tiên”

Cực kỳ chắc chắn và khẳng định, danh sách các con vụn năm long hệ hồn thú mà Eim đưa chắc chắn không sai, là một người có thể dự đoán về tương lai không quá xa, anh ấy sẽ không đưa cho cô những loại hồn thú tồn tại quá xa hoặc sẽ di cư sang nơi khác.

“Làm sao mà tiểu thư biết?”

Ngạc nhiên trước sự tự tin của đối phương, đến cả một Phong hào đấu la như bà còn không thể khẳng định được có loại hồn thú nào, hồn thú hệ gì ở đâu, vậy mà trong khoảng cách xa vậy mà Hình Na vẫn có nhận biết ra

“Năng lực của tinh linh, tôi nhờ các vì sao dẫn đường tới chân trời của sự thật”

Đáp trả lại bà là một cánh tay hướng thẳng lên trời, tầm nhìn của Hương Lam được Hình Na chia sẻ, toàn bộ bầu trời bỗng hóa thành màu đen, được rọi sáng bằng vô vàn các ánh sao trên khắp nơi bầu trời, chúng nối nhau lại thành một đường thẳng dẫn liền tới nơi mà bọn họ muốn tới.

“... Thật.. xinh đẹp”

Không có từ gì có thể diễn tả được khung cảnh lúc này, coi như bà có từng hiệu lực cho Tinh La hoàng gia, một đất nước với các hoàng tộc thờ cúng các vì sao, bà cũng chưa từng được chứng kiến quang cảnh đẹp đến vậy.

Cứ thể hai người bay đi liên tục trên bầu trời, để tránh việc Hương Lam tiếp tục hỏi chuyện không đâu, Hình Na lập tức tiến vào băng giá mode, nói chuyện kiệm lời và ít nói.

Thấy Hình Na cư xử vậy bà cũng không có vấn đề gì, dù sao ai cũng có một bí mật, phần thưởng cho việc đánh đuổi tà hồn sư đã được quyết định, bà cũng không còn nhất thiết cần gây sự với cô bé này.

Thay vì tiếp tục nói chuyện với Hình Na, vừa bay lượn trên bầu trời vừa ngắm khung cảnh thơ tình này, như vậy không phải có tình vị hơn không?

Hàng giờ trôi qua trên không, có rất ít hồn thú dám tiếp cận khu vực của Hình Na và Hương Lam, tất cả các hồn thú đều có xu hướng tránh xa cường giả rất mạnh, vì nhu cầu sinh tồn, một số loài nếu bắt gặp nguy hiểm, chúng sẽ có dự cảm từ rất sớm và chạy trốn, vậy nên hành trình của hai người khá yên ổn, không có ai quấy rối cả.

“A, không thấy bầu trời sao nữa rồi??”

Bất ngờ trước việc bầu trời một lần nữa thay đổi, Hương Lam chuyển hướng nhìn sang Hình Na? Sao vậy? Có chuyện gì sẽ xảy ra sao?

“Nhìn lại bầu trời đi, đã tối rồi, ở thời gian này các vì sao có thể chỉ lối cho ta mà không cần thiết phải sử dụng tinh linh nhãn, hơn nữa, chúng ta cũng sắp tới nơi có vụn năm hồn thú hệ rồng rồi”

Đưa ra câu trả lời, Hình Na rất thần nhiên, để tạo cho mình một gia đình vững chắc và cách hành xử ngang bằng, cô phải tỏ vẻ thờ ơ và không quan tâm đến cái tu vi phong hào đấu la của bà, nếu không, lấy Hương Lam làm chủ đạo cô sẽ gặp nhiều thiệt thòi.

“Hừm? Vậy sao?”

Hương Lam thấy vậy cũng không có lăm lờ, đến nơi cần tìm rồi, vậy là khu vực xung quanh đây có vạn năm long hệ hồn thú, hay vậy? Bà còn không biết quanh đây có hồn thú vạn năm luôn đấy.

Phóng thích hồn lực ra môi trường xung quanh, đẩy mạnh tinh thần lực để quan sát, tại một góc khuất rất nhỏ, thông thường có thể che mắt khỏi tầm mắt con người, vậy mà... thật sự có vạn năm hồn thú? Đây là mục tiêu của Hình Na

“Đây là..?”

Quay đầu lại ngạc nhiên hỏi Hình Na, không đùa chứ, chuẩn vậy sao? Từ lúc bắt đầu di chuyển bà đã nhận ra đến chính Hình Na còn không biết nơi mình muốn đến là đâu, cô chỉ là đi theo hướng dẫn thôi, nhưng hướng dẫn này không phải là quá hoàn hảo rồi?

“Đó là Hoàng Kim Long Điệp, một loại hồn thú có hệ rồng sống tập trung thành bầy, khu vực mà bà quan sát thấy có 4 con, hồn lực chỉ dao động trong tầm 1 đến 2 vạn năm thôi, một mình ta cũng có thể, nhưng khá là tốn sức và rất lâu, Hương Lam đầu la, nhờ bà”

Hình Na gật gù đầu, đây là đối tượng mà họ nhắm đến, xem ra dự đoán của Eim là khá chuẩn xác.

“Được”

Gật gật đầu, xem ra cô bé Hình Na và thể lực phía sau không đơn giản chỉ là cực mạnh như bà tưởng không thôi, nó còn cực kỳ thần bí nữa, có thể biết trước tương lai và dự đoán chính xác vị trí của một thứ chưa từng gặp, đây chắc chỉ có thể là năng lực của thánh thần mà thôi!!!

“Võ hồn triệu hoán, hiện hoàn”

Một chùm cây hoa được mọc lên, thân cây mảnh khảnh nhưng hữu lực, các đóa hoa xinh đẹp nhỏ bé lại ẩn chứa thực lực cực mạnh bên trong.

9 hoàn, số hồn hoàn tối đa mà các hồn sư ở Đâu La Đại Lục có thể có được, vàng vàng tím tím đen đen đen đen đỏ, một bộ hồn hoàn tiêu chuẩn, không quá ngạc nhiên khi hồn hoàn cuối cùng của bà đạt mức mười vạn năm.

“Ha ha, võ hồn và hồn hoàn của ta không được bá đạo như ngài, nhưng chúng lại rất thực dụng nha”

Quan sát thấy Hình Na đang tìm tòi và nghiên cứu bản thân, bà cũng không che dấu mà nói ra thực lực của mình, tất nhiên là bà cũng lập tức phát động hồn kỹ.

“Hồn kỹ: Trôi buộc + Phấn ngữ”

Hồn hoàn thứ nhất và thứ 2 sáng lên, hai hồn kỹ phổ trăm năm phổ biến của mọi hệ thực vực hồn sư hay có, đến cả Đường Tam võ hồn hồn kỹ cũng không thoát khỏi những điều tầm thường này.

Phát hiện có hồn lực cực mạnh dao động, bảy vạn năm Long Điệp hồn thú sợ hãi, chúng đang muốn đánh cược giữa lẩn trốn và bỏ chạy.

“Mê hồn phấn + Ảo ảnh vị giác + Điệp trăm”

Liên tục các hồn kỹ được phóng thích, bảy vạn năm hồn thú sống theo đàn hơi khó chơi một tý, khác với lúc đánh cùng Eim, có anh bắt bỏ chuồng từng con từng con một thì bọn họ dễ đánh, đây bảy Hoàng Kim Long Điệp chơi đánh tập thể.

“Hồn kỹ: Điệp Lam Mộc Tinh...”

Đang tính xài hồn kỹ thứ 3, Hương Lam bị Hình Na chặn lại, cô ra hiệu cho bà tăng cường sự trôi buộc, sử dụng càng nhiều hồn kỹ chỉ càng tốn sức và dễ gây ra giết chết hồn thú không mong muốn thôi, điều này là không đáng, hơn nữa võ hồn mộc hệ của bà không thích hợp chống lại bảy hồn thú có hồn kỹ tinh thần và phấn hoa như vậy.

“Fairy Wind + Psyschock”

Con gió tiên thổi bay đi toàn bộ Mê hồn phấn cuộn vào với Phấn ngữ của Hương Lam, dùng gậy ông đập lưng ông vây quanh bảy hồn thú, Psyschock đập nát ảo ảnh vị giác, Hồn lực của Hương Lam tăng cường vào 2 hồn kỹ ban đầu, bà vây nó càng chặt hơn lúc này.

“Hình Na tiểu thư, để tôi ra thêm một đòn làm giảm phòng ngự của chúng rồi ngài hãy ra tay”

Quan sát thấy thể lực của bảy hồn thú, một hồn tông bình thường khó có thể đánh giết và phá vỡ hàng phòng thủ của chúng lúc này lắm, bà tính bồi thêm một đợt nữa rồi mới để cho Hình Na ra tay.

“Không cần đâu, như vậy là đủ rồi!”

Lắc lắc đầu, Hình Na biết rõ thực lực của mình, khi nào có thể kết thúc một cách dễ dàng thì cô sẽ làm, không nhất thiết phải kéo dài thời gian.

“Ể?” Hương Lam ngạc nhiên.

“Dazzling Gleam: Ánh sáng ma thuật”

Bốn hồn hoàn phát sáng lên chói lát, các hồn cốt sọ não và cột sống cũng tỏa ra hào quang, một tia sáng màu hồng bắn ra như tia laser và kéo dài thành một đường ngang, Dazzling Gleam Fairy Move type đi xuyên qua cơ thể của cả 4 con hồn thú hệ rồng, vết thương gây ra và sát thương phải nhận nhận lên gấp bội, tất cả lập tức chết không toàn thây, hóa thành xác và hiện ra 4 vòng hồn hoàn màu đen.

- Tiến triển: 36/50, còn 14 con nữa để hoàn thành quá trình ấp trứng, hi vọng ký chủ sớm ngày thành công.

“Quả nhiên, có thêm Phong hào đầu là giúp đỡ thì nhanh hơn nhiều” Hình Na cười cười, không ngờ cô có thể giết chết 4 hồn thú vạn năm nhanh đến như vậy.

“Điều này, Hình Na tiểu thư thật mạnh” Hương Lam hoàn toàn bất ngờ, cô gái này có hết bí ẩn này lại đến bí ẩn khác, thật thần bí.

Vị phong hào đầu là nhìn Hình Na với một ánh mắt ngưỡng mộ và kính trọng, người con gái bé nhỏ đây sau này sẽ trở thành một cường giả đứng đầu thiên hạ, chỉ riêng với những thực lực và tiềm năng vốn có, bà nên giao hảo với cô bé này nhiều hơn.

“Nghỉ ngơi một tý thôi, chúng ta sẽ tiếp tục săn vào ngày mai” Hình Na quay lại quan sát xung quanh, không có nguy hiểm gì cả, có một Phong hào đầu là ở bên cạnh làm việc vất vả quả nhiên là tiện lợi hơn hẳn.

“Ừm” Hương Lam cũng theo thói quen quan sát, xong bà cũng lập tức tựa vào gốc cây để nghỉ ngơi, có phong hào thì vẫn là người, lúc cần nghỉ ngơi thì phải nghỉ ngơi thôi, đưa ra miếng lương khô gặm nhấm cho đầy bụng, giữ chút cảnh giác rồi cả 2 chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Con vạn năm hồn thú thứ 14, Hoàn thành mục tiêu

Quá trình săn giết hồn hoàn tốn một khoảng thời gian khá lâu, 4 tháng, đây là con số mà cô phải bỏ ra, nói thật, nếu chỉ giết hồn thú thì 14 con cũng không tốn thời gian quá lâu, cho bọn cô từ 1 đến 2 ngày là có thể giết xong, nhưng kẹt ở chỗ là ngoại trừ đám Hoàng Kim Long Điện đầu là sống theo bầy, đám hồn thú còn lại đều sống đơn độc và thích định cư ở những nơi mà có quý mới tìm ra.

Có một vài con không thuộc vào khu vực Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, bọn cô phải bay ra leo lên tận núi cao, tìm kiếm trong những khu vực mà chẳng ai ngờ tới.

Cũng có một số thủy hệ hồn thú sống tại tận sâu đáy biển, lúc đầu bọn cô còn phải tốn thời gian loay hoay tìm ở phía trên, may mà có cung Gemini thăm dò và phát hiện sự hiện diện của hồn thú ở phía dưới nước, dù sao thì trôn càng sâu thì lực cản của nước với hồn lực càng mạnh, rời khỏi sân nhà của mình Phong hào đầu là cũng phải đứng ở thế yếu chứ không nói gì Hình Na.

Tệ hại nhất là có một con hồn thú vạn năm sống tận sâu trong Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, đứng với thực lực của Eim thì anh có thể dễ dàng giết chết một vài con mười vạn năm hồn thú có niên kỷ từ 10 đến 30 vạn năm, nhưng bọn cô thì không thể a!!!

Nghĩ sao cho bọn cô đi giết con hồn thú Cự Giác Kim Long sống cộng sinh với quần thể vạn năm hồn thú Ba Liệt Lôi Khuyển, hơn nữa loài Lôi Khuyển này còn có một con mười vạn năm hồn thú làm đầu đàn.

Nếu không phải là có Hương Lam đầu là đi theo, một mình Hình Na sợ là phải chôn xác dưới nơi đất trời xa lạ này rồi, tên Eim này, thế mà lúc đầu cô còn tự hào về khả năng của hân, không ngờ vẫn còn những thiếu sót to lớn như vậy.

“Không nên dựa dẫm vào một thứ gì đó quá nhiều! Nhì?”

Hình Na thở dài, 4 tháng qua là một khoảng thời gian khá dài, cô và Hương Lam đầu là đã kết thân hơn so với lúc ban đầu, thay vì là song phương tìm hiểu và lợi dụng lẫn nhau, giờ họ đã có thể trở thành những người bạn tri kỷ.

Khác với những đứa bé còn lại, một người trọng sinh xuyên không như Hình Na có đầu óc phát triển và già hóa trước tuổi hơn mấy bé loli hiện tại, với linh hồn của một người sống hơn 30 gần 40 tuổi, Hình Na nói chuyện khá hợp rơ với Hương Lam, dù sao hai người cùng là con gái, tính tuổi thật thì 2 người cũng ngang nhau.

“Thật là, sao lại có mười vạn năm hồn thú ở đây cơ chứ? Đã là con thứ 14 rồi, không ngờ cửa ải cuối cùng của chúng ta lại khó đến vậy, liệu có nên đi kiếm con hồn thú vạn năm long hệ khác không?”

Hương Lam đề nghị, dù sao thì mười vạn năm hồn thú, đối với một Phong hào đầu la cấp 91 như bà muốn chiến đấu với nó là một điều không tưởng.

Cùng cấp độ thực lực, nhưng một hồn thú thường mạnh hơn so với một hồn sư, thể lực và sự cường tráng, ưu ái của tự nhiên giúp chúng có thể sinh tồn tốt hơn.

Ngược lại với chúng, con người tuy yếu nhưng họ là những sinh vật có đầu óc và suy nghĩ, đó là lý do vì sao các hồn sư luôn hoạt động theo nhóm, được phân chia ra làm chủ công, không chế, cường công, mẫn công, phòng thủ, và phụ trợ hệ hồn sư.

Đối với những con hồn thú cấp thấp, hồn sư có thể giết chết chúng dễ dàng, vì tuy bọn hồn thú được thiên nhiên ưu ái hơn, chúng lại không có trí tuệ, chỉ biết đánh đấm và đâm sầm theo phong cách hoang dã.

Đến đẳng cấp càng cao, trí tuệ và não bộ được khai phát ra, nhờ đó bây hồn thú có một bộ óc không thua kém gì con người, tới đây rồi, thực lực giữa hai bên sẽ xảy ra chênh lệch biến hóa động trời, đương nhiên, nếu hồn sư đủ mạnh để bắt chấp tất cả thì lại là một chuyện khác..

“Khó lắm, giờ mà kiếm hồn thú khác sẽ rất lâu, chúng ta biết đi đâu mà kiếm long hệ vạn năm hồn thú? Nếu như trường bối của ta đã nói rằng đây là 1 trong số các mục tiêu có thể săn bắt, điều đó có nghĩa là có một cách nào đó để dụ nó ra khỏi đây”

Hình Na đang phân vân, mười vạn năm hồn thú là một cái cửa ải lớn đối với cô, nhưng giờ mà bỏ cuộc thì hơi khó chịu, biết kiếm vạn năm hồn thú ở đâu đây?

“Chuyện này ... để ta tính xem, Hình Na, cô cũng mau chóng nghỉ ngơi đi”

Hương Lam cũng biết, giờ mà rời khỏi thì không biết kiếm vạn năm hồn thú ở chỗ nào, thời gian đối với Hình Na có vẻ cũng gấp rút, bà cũng muốn trở về Tinh La hoàng gia lắm rồi, 4 tháng thời gian sẽ có rất nhiều công việc cần bà xử lý.

“Na tỷ, để bọn em giúp cho!”

Ngân Tử và Kim Tử xuất hiện, từ hồi đi săn đến giờ, bọn chúng không được trọng dụng cho lắm, dù sao thì có một phong hào đầu la bọn chúng cũng chả cần ra sức bao nhiêu, tuy nhiên, trong trường hợp này thì năng lực của Gemini rất thích hợp.

“Giúp đỡ? Song tử, các em có thể dụ được Cự Giác Kim Long ra không?”

Hình Na ngạc nhiên, Gemini đột ngột xuất hiện làm cô bất ngờ, nếu bọn chúng không nói chuyện suýt nữa thì cô quên luôn sự tồn tại của 2 bé này rồi.

“Đơn giản lắm, chỉ cần em và Kim Tử hóa thân thành Ba Liệt Lôi Khuyển vạn năm, chui vô kết bạn và dụ con Kim Long đó ra ngoài là ok thôi” Ngân tử thoải mái vỗ ngực mình, việc lừa lọc này bọn họ đã có nhiều phi vụ, cứ tin tưởng ở bọn nó.

“Đúng vậy, đúng vậy” Kim tử cũng tỏ vẻ đồng ý.

“Được, nhờ hai đứa, làm ơn” Giờ cô mới giật mình nhớ ra, à đúng rồi ha, khả năng sao chép bá đạo của Gemini hoàn toàn có thể giải quyết vấn đề này, cô ngốc thật đấy.

“Hương Lam, không cần suy nghĩ nữa đâu, tôi có cách rồi!” Hình Na đang ngồi hồi phục hồn lực, ra lệnh cho Gemini tiến vào xâm nhập dụ dỗ Kim Long chui ra ngoài, còn cô thì bàn bạc kế hoạch với Hương Lam.

“Có cách ...?”

“Ừm!”

Gật gật đầu, Hình Na chỉ nói với bà là đợi tại một chỗ hoang vắng, rồi con Kim Long sẽ tự động tới.

Biết được cô gái trước mặt hẳn là đã có tính toán gì đó, mấy năng lực của Hình Na trước giờ đều thần thần bí bí, không một ai biết được liệu cô có còn con át chủ bài nào khác hay không!

Hai người rời khỏi khu vực hiện tại, tới một nơi khá là ẩn náu, thoát khỏi tầm quan sát của con mười vạn năm hồn thú và tộc đàn của nó, ngồi yên hồi phục hồn lực và chờ cho đến chiều tối.

Khi ánh sáng dần tắt, phía trên đầu họ chỉ còn lại mặt trăng và ánh sao, mọi thứ dường như trở nên lung linh nhưng lại có phần mờ ảo, thời gian này không rất tốt cho các hồn sư bình thường hoạt động, nhưng đối với Hình Na, cô như cá được thả trở về nước vậy, rất thoải mái.

“Rục rịch”

“Tới rồi”

Hình Na cười lạnh, cô đã ngồi đợi rất lâu, khu vực xung quanh chỉ có khí tức của 2 con vạn năm hồn thú, 1 là của con Cự Giác Kim Long, 1 cái khác chính là của cặp Song Tử, hai đứa nó đã hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình.

“Hương Lam, trực tiếp vây bắt, càng gọn càng tốt, chỉ cần làm cho nó mất tập trung đột ngột là được”

Trực tiếp đưa ra phương hướng tác chiến, nếu bọn họ gây tiếng ồn khá to sẽ lập tức gây chú ý đến tộc quần của Ba Liệt Lôi Khuyển, vì Kim Long là loài cộng sinh nên chúng sẽ không nguyện ý rời khỏi quá xa nơi sống của Lôi Khuyển, đây là khoảng cách tốt nhất và xa nhất rồi

“Ok! Hồn kỹ: Ngục Vây + Phấn ngữ”

Hồn kỹ thứ 2 và thứ 4 phát sáng lên, tuy chỉ là hồn kỹ trăm năm và ngàn năm phối hợp, nhưng người sử dụng lại là cấp 90 phong hào đầu la, bà dễ dàng vây khốn được con Kim Long to xác này.

Đột ngột bị tấn công, điều đầu tiên con Kim Long làm là gào lên, gần đây là địa bàn của nó, con hồn thú này không ngu ngốc gì mà đi chơi cứng với đám Hình Na cả.

“Gemini, thay đổi thành Cự Giác Kim Long, đánh lừa Ba Liệt Lôi Khuyển tộc quần đi”

Nhanh chóng bắt được tình hình, Hình Na đưa ra chỉ lệnh tiếp theo cho Gemini, còn cô thì luồn xuống dưới tìm góc bắn thích hợp

Vì con Kim Long tự tin rằng tộc quần của nó sẽ đến ngay, nó thoải mái và không có vẻ sợ hãi hồn kỹ của Hương Lam là vậy, nhưng nó hoàn toàn sai lầm, Hương Lam trực tiếp lật ngược nó lên, mặc kệ cho con hồn thú gào thét.

Đám nhân loại này, không sợ giết nó thì sẽ bị bày Ba Liệt Lôi Khuyển đồ sát sao, đám ngu ngốc, đến mức này rồi, con hồn thú vạn năm mới bắt đầu thấy sợ, nhưng đã quá muộn, điểm yếu của nó đã lộ ra trước mặt Hình Na, kèm theo phòng ngự dưới tác dụng của Hương Lam nó đã yếu đi nhiều.

“Dazzling Gleam”

Nhanh, gọn, lẹ, chuẩn, Hình Na không làm gì phức tạp, đối đầu với Dragon hệ Fairy hệ là thích hợp nhất, giờ là lúc bọn họ cần bỏ trốn, chắc chắn rằng con Kim Long đã chết, hệ thống thông báo thông tin chúc mừng vang tới tai, Hình Na lập tức cùng Hương Lam xoay người rời khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Tiến triển áp trứng 100%, trở về Sử Lai Khắc

Xoay người lập tức rời khỏi Tinh Đấu Đại Sâm Lâm phía sâu bên trong nội vực, Hình Na và Hương Lam dùng toàn bộ sức lực của mình để tăng tốc hết sức, nếu giờ bọn họ không chạy, đợi cho đến khi tộc quần của Ba Liệt Lôi Khuyển đuổi tới, bọn họ sẽ như cá nằm trên thớt hết cả lũ.

“Gemini, nhờ 2 em đó”

Hình Na đành phải đánh cược và dựa vào cung Song tử, nếu 2 người bọn nó có thể lừa dối qua mặt được con mười vạn năm hồn thú, dù chỉ là một vài giây thôi, nhưng như vậy đủ để bọn họ thoát khỏi nơi này rồi.

“Đã rồi!”

“Kim tử, lại cùng ta nào”

Cặp song sinh rất hưng phấn khi thấy bản thân một lần nữa có công dụng, từ khi bắt đầu đi săn đến giờ chúng chưa biểu hiện được gì cả, giờ là lúc chúng nó giải nguy cho chủ nhân của mình.

Hai đứa bé như thiên thần, đôi cánh nhỏ bé lúc lắc sau lưng như tượng trưng cho sứ giả của tình yêu, chúng chạm tay vào nhau, nhắm mắt, rồi đưa đầu sát lại gần.

“Hơi thở của chúng ta hòa chung làm một, nhịp đập của chúng ta là minh chứng cho sự kết nối giữa thánh thần và các vì sao bị lãng quên”

“Hoán diện + Sao chép”

Một tia sáng phát ra từ hư không, đây là những gì Hương Lam có thể thấy, dưới trạng thái bình thường, chỉ có một mình Hình Na là có thể thấy được hình dạng chân thật của Song tử mà thôi.

Từ một tia sáng lẻ loi nhỏ bé, chúng to dần lên cho đến khi đạt tới độ lớn của một con vạn năm Kim Long, từ trong nguồn sáng rực rỡ đó, cặp Song tử như con non phá kén mà ra, một con Cự Giác Kim Long xuất hiện từ hư không trước mặt tất cả mọi người.

“Đó là?”

Hương Lam bất ngờ trước sự xuất hiện của Gemini, dù nói thế nào đi nữa, từ không trung xuất hiện một con hồn thú, hơn nữa cô còn không cảm nhận được nó xuất hiện như thế nào, điều này cũng quá kỳ bí đi?

“Đừng quan tâm, đó là đồng minh, nó sẽ giúp chúng ta lừa dối con mười vạn năm hồn thú lâu nhất có thể, giờ thì chạy đi”

Hình Na cố gắng bay học mạng, dù có tinh linh cánh nhưng với hồn lực của một hồn tông, rất khó để Hình Na có thể bay ngang với tốc độ của một Phong hào đầu la, hay nói đúng hơn là, Hương Lam đang giảm tốc độ lại sao cho bằng cô.

“Một lá bài tẩy khác?”

Ừay, con nhỏ này lắm chiêu trò thế, một cơ thể có chứa sinh mệnh riêng xuất hiện, không biết nó có phải là một sinh mệnh thể hay không, nếu nó chỉ là một sự sao chép thì đây đúng là sự sao chép hoàn hảo rồi, đến bà còn không nhận ra sự khác biệt giữa 2 con hồn thú luôn đấy, nói trắng ra, lúc đầu bà còn tưởng là có thêm một con vạn năm hồn thú mới xuất hiện luôn.

Gật gật đầu, Hình Na không tiếp tục trả lời, hai người đưa cơ thể sáng tư thế nằm ngang, bây giờ đã hết chương ngại vật rồi, giờ họ cần thuận theo chiều gió mà bay nhanh nhất có thể.

Ở phía sau, để tránh cho các con Lôi Khuyển nhận ra cái chết của Kim Long, cặp Song Tử đã chủ động trực tiếp tiến về phía tộc quỳ của chúng.

Đương nhiên là không có một con hồn thú nào có thể nhận ra sự khác biệt giữa Gemini và Cự Giác Kim Long, chỉ cần một vài lời nói dối qua loa, cả một tộc quần hoàn toàn bị một tay Gemini điều khiển tất cả.

Bầy Ba Liệt Lôi Khuyển hỏi thăm Gemini, vì là cộng sinh nên chúng rất quan tâm đến nhau, lác lác đầu, dưới thân phận của Kim Long, hai đứa tỏ vẻ không sao.

“Kim tử, chủ nhân đi xa chưa?”

“Chưa xa lắm, nếu con mười vạn năm hồn thú Lôi Khuyển đuổi theo lúc này vẫn có thể bắt kịp, dù sao thì khuyển cũng là một loài có cái mũi rất thính, chỉ cần đánh được mùi, chúng sẽ đuổi theo chủ nhân cấp tốc”

“Vậy sao giờ?”

“Tất nhiên là cô kéo dài thời gian đi, chúng ta là tinh linh lực thể, còn sợ bị chết chắc, chỉ có chủ nhân chết mới có thể khiến chúng ta chết theo thôi”

“Vậy được”

Cặp song tử cố gắng kéo dài thời gian, nhưng đúng như những gì mà hai người đã nói lúc nãy, khuyển là một loài hồn thú có cái mũi rất thính, mùi máu của con Cự Giác Kim Long thật sự không mất thời gian quá lâu đã bị con mười vạn năm hồn thú phát hiện, nó lờm Gemini một phát rồi rời đi, nó không trực tiếp tấn công bởi vì dù có nhìn thế nào thì Gemini cũng giống hệt một con Cự Giác Kim Long thật sự, kể cả ngoại hình lẫn năng lực, có vẻ nó muốn xác nhận xem vết máu đó có phải đúng như những gì nó dự đoán không.

Canh cho con hồn thú đi được một đoạn xa, Gemini lập tức hóa thành một tia kim quang biến mất trong hư không, đồng dạng với cách mà nó xuất hiện, đột nhiên biến mất làm cho bảy vạn năm hồn thú xung quanh trở nên thật hỗn loạn.

Tại phía bên ngoài, Hình Na và Hương Lam đã thoát khỏi khá xa khu trung tâm của Tinh Đấu Đại Sâm Lâm, có vẻ như Gemini đã làm rất tốt trong việc đánh lạc hướng đối phương nhỉ?

“Con mười vạn năm hồn thú không đuổi theo?”

Hương Lam tò mò quay lại, lần đầu bà thấy một con hồn thú gặp cộng sinh của mình bị giết lại dễ tính đến vậy đấy!

“Đừng dừng lại, có vẻ con mười vạn năm hồn thú đã bị lừa, nhưng không có nghĩa là chúng không thể đuổi kịp chúng ta, đừng quên, nó là khuyển đó”

Cặp song tử sau khi biến thành kim quang, nó lập tức trở lại bên trong Hình Na, Gemini thông báo tình hình cụ thể, tạm thời thì có vẻ là an toàn nhưng họ nên cẩn thận hơn.

“Được rồi, được rồi, bà mẹ trẻ ạ”

Hương Lam gật gật đầu, bay xuyên cả đêm cho đến sáng, có vẻ họ đã thoát khỏi khu vực nguy hiểm rồi nhỉ?

-Tích: Ký chủ áp trứng thành công, tiến trình 100% / 100%, liệu có muốn thức tỉnh vô hồn thứ 2 ngay lập tức không? Đề nghị, tìm một nơi rộng lớn và an toàn.

Bây giờ Hình Na mới có thời gian để ý thông báo của hệ thống, vì lúc nãy chạy nhanh quá cô cũng không có thời giờ quan tâm, giờ đọc thông báo thấy

sướng hết cả người, tiến trình 100%, ấp trứng thành công.

Tất nhiên là Hình Na từ chối việc ấp trứng Dratini ngay lập tức, bây giờ không phải lúc, giờ họ cần trở về Tỉnh La đại đô hoặc Sử Lai Khắc học viện để tiến hành.

“Hình Na, giờ ta phải về Tỉnh La Thành, đã đi 4 tháng, tại hoàng gia có rất nhiều công việc đang chờ ta, liệu vô hồn thứ 2 xuất thế ta có thể nhìn được không?”

Hương Lam đưa ra lời từ biệt, đi quá lâu rồi, giờ là lúc bà cần phải trở về, làm một cường giả trực thuộc Tỉnh La đế quốc, bà cần phải lấy lợi ích quốc gia làm đầu.

Trước khi đi bà muốn được nhìn thấy vô hồn thứ 2 của Hình Na, bà nhìn Hình Na một cách chân thành chứ không giống như lần đầu gặp mặt, 2 bên tính kế nhau.

“Không được rồi, quá trình thức tỉnh cần một nơi rộng lớn và an toàn, hơn nữa nó còn cần một thời gian đủ lớn để vô hồn thứ 2 xuất thế, ngay bây giờ thì không thể!”

Lắc lắc đầu, Hình Na tỏ vẻ bất lực.

“Vậy sao? có về ta không có duyên với vô hồn thứ 2 của ngài rồi, giờ ta phải trở về, Hình Na, đi đường nhớ chú ý an toàn”

Hương Lam nghe vậy cũng không cưỡng cầu, bà vốn biết vô hồn xuất thế sẽ cần một vài điều kiện, đã bỏ ra 4 tháng, nếu quá trình xuất thế mất hơn 4 tháng nữa, thậm chí là cả năm, chẳng lẽ bà lại phải đứng đây canh chừng cho Hình Na suốt thời gian đó sao? Thôi, coi như không có duyên vậy.

Hương Lam bay đi, bà phóng lên cực cao, là một Phong hào đầu la, nếu không phải bảo vệ Hình Na thì có rất ít nhân vật trong khu rừng này có thể gây nguy hại tính mạng cho bà, vì vậy bà cứ thần nhiên bay về Tỉnh La thành thôi.

“Đi rồi sao? Vậy ta cũng nên về Sử Lai Khắc thôi”

Nhìn về hướng Hương Lam rời khỏi, ở chung 4 tháng đủ để họ hiểu rõ nhau thêm một chút, nói chung lúc chia tay đều sẽ có chút buồn.

Hình Na cũng quay người lại, giờ cô cần trở về Sử Lai Khắc để nhờ một vị lão sư giúp cô canh chừng lúc thức tỉnh vô hồn thứ 2, còn 6 tháng, thời gian cho đợt trao đổi học viên sắp diễn ra, cô cần chuẩn bị chu đáo nhất có thể, hi vọng cho quá trình xuất thế Dratini không tốn thời gian quá lâu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Giao ước của Huyền lão và Eim, ấp trứng bắt đầu

Bỏ ra 3 ngày để có thể hoàn toàn thoát ra khỏi Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm, vì không muốn gây chú ý nên cô lựa chọn đi bộ và tránh khỏi tầm nhìn của các hồn thú cấp cao, dù sao thì cô đã chiến đấu rất nhiều rồi, giờ không phải là lúc để tiếp tục chiến đấu nữa.

Thoát ra khỏi cánh rừng rậm, Hình Na lập tức bật cánh tinh linh lên phi thẳng lên trời, không còn thứ gì để cản trở nữa, cô lập tức bay về phía Sử Lai Khắc học viện, nói thật là giờ này cô rất háo hức để được nhìn thấy Dratini xuất thế, cô đã chờ khoảnh khắc này lâu lắm rồi.

Lượn lên bầu trời, mượn nhờ con gió đưa cô về nhà, vì hôm nay là một ngày nhiều gió, chúng lại khá ôn hòa nên Hình Na đỡ phải tốn sức quá nhiều, cô thuận theo phương hướng và thay đổi một vài chiều gió để có thể trở về học viện nhanh nhất.

“Tới nơi rồi”

Từ phía xa, cô có thể nhìn thấy học viện Sử Lai Khắc, Aaa, thật là cảm động, chết thật, sống bao nhiêu ngày tháng trong Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm như một con nhò người rừng, cuối cùng giờ cũng được trở về học viện, thật là xúc động.

Lập tức bay vô trong, cô trực tiếp bỏ qua ngoại viện mà tiến thẳng vào ngoại viện, mọi người ai cũng quá quen với hình thức tiến nhập nội viện của cô rồi, dùng cánh bay thẳng vào trước đó có Mã Tiểu Đào là một ví dụ điển hình, Hình Na có làm cũng không có ai bắt ngờ.

Đáp cánh xuống vào trong Hải Thần đảo, điều cô làm đầu tiên là tìm kiếm xem 2 người Dạ Phong và Tôn Vũ đã trở về chưa, nhưng bên phía ký túc xá nam nói rằng họ chưa về.

“Hình Na bạn học đúng không, trước khi đi Dạ Phong và Tôn Vũ có dặn là đưa lá thư này cho em, em có thể nhận lấy nó không?”

Vị lão sư chịu trách nhiệm quản lý mấy khu ký túc xá này khá là tốt tính, bà hiền lành mà trả lời Hình Na.

Tiền thế đưa ra lời nhắn của 2 người với cô, có vẻ trước đó 2 người có về 1 lần, nhưng họ lại tiếp tục đi và để lại 1 lá thư dành cho Hình Na.

“Em cảm ơn ạ”

Đưa tay ra nhận lá thư của 2 người đồng đội của mình, Hình Na lập tức xoay người trở về phòng, mở phong bì ra và đọc những dòng chữ mà 2 người muốn gửi gắm.

“Hình Na, thời gian này anh và Tôn Vũ sẽ không ở lại học viện Sử Lai Khắc, bọn anh có một việc phải giải quyết, em cũng không cần tìm Đinh Bảo, Dạ Vũ hay Tiểu Linh, giờ tất cả bọn họ đang ở đây với bọn anh.

Sau lần đi ở Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, bọn anh nhận ra mỗi người đều có thiếu sót rất nhiều, anh biết rằng không bao lâu nữa em sẽ tiến nhập Nhật Nguyệt đế quốc học viện để học tập và tìm hiểu thêm về kiến thức hồn đạo khí, bọn anh cũng muốn trở nên mạnh mẽ lên như vậy

Tất cả các thành viên của Tinh Nguyệt Môn đều đang tập trung tại Tinh La thành, bọn anh đang hết sức tu luyện để không bị em bỏ lại, tiền thế, bang phái của chúng ta đã có trụ sở chính rồi, bọn anh sẽ xây dựng nó cho nơi này trở thành một cơ sở hoàn chỉnh và mạnh mẽ, đây sẽ là ngôi nhà thứ 2 cho tất cả chúng ta

Sau khi học tập thành công ở Nhật Nguyệt đế quốc, lúc đó hãy ghé qua đây, bọn anh luôn đợi em, còn một điều nữa, em hãy cố gắng tu luyện, đừng lơ là kéo có ngày bọn anh bỏ xa em đó, ha ha ha

Gửi em, Hình Na, gia đình của em, bọn anh yêu em nhiều lắm”

Đọc xong lá thư Hình Na chỉ mỉm cười nhẹ nhàng, bọn họ, gia đình của cô, họ cũng đang cố gắng lắm, cô không thể để mình bị lép vế được, cô cũng phải cố gắng hơn thôi.

“Nha đầu, lâu rồi mới về, hẳn là lúc này con có thể thức tỉnh võ hồn thứ 2 của mình rồi nhỉ?”

Một âm thanh đột nhiên vang lên, Huyền Lão không biết từ đâu xuất hiện, ông lại gần Hình Na một cách bất ngờ, đưa tay lên xoa đầu cô như xoa đầu con gái của mình, rất từ ái và hiền hòa.

“Huyền lão?”

Ngạc nhiên trước sự xuất hiện của ông, làm sao mà Huyền lão lại biết được cô sắp thức tỉnh võ hồn thứ 2?

Nhìn khuôn mặt ngạc nhiên và trừng ngộ lên, Huyền lão biết rõ suy nghĩ của cô, ông chỉ cười cười mà nói

“Thằng nhóc Eim đã nói với ta, chúng ta đã giao ước với nhau một điều kiện, cả 2 thống nhất sẽ giúp con bằng mọi thứ mà ta có, đổi lại Eim nợ Sử Lai Khắc một on tình”

Huyền lão nói thẳng vấn đề chính, mà nói thẳng ra dù Eim không nói gì thì ông vẫn nguyện ý giúp đỡ Hình Na, dù sao thì cô cũng là một đứa con của Sử Lai Khắc, là con cháu của ông mà thôi.

“Vậy thì.. Huyền lão, nhờ ngài thủ hộ giúp con, quá trình xuất thế của võ hồn thứ 2 e là cần một chút thời gian”

Hình Na ban đầu có chút ngập ngừng, nhưng mà nếu Huyền lão đã nói vậy rồi, Eim cũng đã chịu bỏ ra một on tình để giúp cô, nếu không tận thì cô đúng là con ngốc rồi.

“Ha ha ha, không có vấn đề, lão già ta có nhiều thời gian lắm, theo ta”

Huyền lão cười to, xem ra cô nhỏ này cũng tin tưởng ông rồi, chí ít thì cô cũng đã bỏ đi lớp bảo vệ quanh thân mình trước mặt ông.

Dẫn Hình Na tới một sân trống, xung quanh không biết có chứa gì mà hồn lực khu vực này khá dồi dào, đặc biệt là long hệ hồn lực, điều này làm Dratini trúng khá là năng động mà cựa quậy.

“Nơi này ổn chứ?”

Huyền lão hỏi thăm Hình Na, đây là nơi tốt nhất mà ông có thể tìm cho Hình Na rồi, nếu không được thì chỉ còn cách kiếm ở bên ngoài thôi.

“Thế này là quá ổn rồi, giờ con xin được phép bắt đầu thức tỉnh ạ”

Điều kiện tuyệt vời như vậy mà cô còn căng thẳng là không thể nào, Hình Na cũng rất háo hức với võ hồn thứ 2, cô lập tức lao vào trung tâm khu vực, giao tiếp với hệ thống.

“Hệ thống, bắt đầu quá trình áp trúng, ngay lúc này”

Xác nhận quá trình áp trúng, Hình Na không một chút do dự lựa chọn tiến hành. Hệ thống lập tức thông báo

- Đã rõ, quá trình ấp trứng bắt đầu, cơ thể ký chủ sẽ hình thành kén, hãy đảm bảo là đang ở nơi an toàn.

Một lượng hồn lực cực lớn hội tụ lại xung quanh Hình Na, nó bao quanh và bao bọc cơ thể của cô.

“Đây là? Bắt đầu rồi sao?”

Huyền lão đứng ngoài quan sát quá trình ấp trứng, ông ngạc nhiên khi hồn lực tự động hội tụ lại xung quanh Hình Na, rõ ràng là ông không trông thấy bất cứ sự ép buộc hay cố gắng kéo hồn lực nào từ phía Hình Na, vậy mà hồn lực tự động di chuyển?

Giống như thể có một bàn tay khác đang nhúng vào, chúng kéo hồn lực xung quanh lại giúp Hình Na.

Hồn lực tụ lại quá nhiều, chúng hóa thành dạng hơi lỏng, sau đó chuyển sang sương mù che kín hình thể Hình Na.

Tiếp tục dày lên theo thời gian, một cái kén được làm bởi hồn lực được hình thành, Hình Na chính thức biến mất khỏi tầm nhìn của Huyền lão.

Quá trình dao động hồn lực không còn nữa, thứ để lại chỉ là một cái kén khổng lồ màu trắng đang bọc lấy Hình Na thôi, không dao động, không di chuyển, đứng im như một bức tượng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: 5 tháng trôi qua, Dratini xuất thế

Thời gian cứ thế trôi qua, ban đầu Huyền lão còn tưởng rằng sẽ có hiện tượng gì xảy ra nhưng, không, không có một cái quái gì xuất hiện cả.

Thứ duy nhất có mặt ở đây là một cái kén khổng lồ và nó đứng im bất động.

Tháng thứ nhất trôi qua, cái kén trở nên to hơn một vòng, không có dấu hiệu của hồn lực gì hết, nó cứ thế phình ra như một quả bóng bay, chả hiểu nó phình to lên thế nào cả.

Việc cái kén to lên không có ảnh hưởng gì lắm đối với Hình Na, sinh mạng lực của cô Huyền lão vẫn còn cảm nhận rõ mồn một, không có điều gì bất thường.

Mọi việc vẫn xảy ra ok nếu như không phải trôi qua tháng thứ 2, cái kén to lên gấp đôi so với ban đầu.

“Ồi, ôi, cái này có còn được gọi là bình thường không nữa đây?”

Huyền lão chảy mồ hôi hột, kinh nghiệm sống bao nhiêu năm ông chưa từng gặp phải trường hợp nào như vậy, chỉ nói riêng việc hậu sinh mà xuất thế võ hồn thứ 2 đã là lần đầu tiên, chưa kể việc thức tỉnh này lại còn rất là kỳ lạ.

Cái kén này tuy được làm bằng hồn lực, nhưng nó lại đặc dính nên Huyền lão không thể nhìn xuyên qua bên trong được, ông cũng rất muốn thử va chạm kiểm tra độ đàn hồi của cái kén, nhưng mà ..., Hình Na đang ở bên trong, làm bậy một cái là chết cô mất.

“Bình tĩnh, Bình tĩnh ...”

Huyền lão cố giữ bình tĩnh bản thân, ông lôi gà và rượu ra để uống giảm bớt căng thẳng, nằm trườn ườn ra như một lão bợm rượu hay làm, ông vừa nhai đùi gà, vừa nốc ực ực chai rượu.

Nói thật thì Huyền lão đúng là rảnh thật, ngoại trừ phải lên một vài tiết cho Sử Lai Khắc thất quái, còn lại có chuyện gì quan trọng thì mới có người tới tìm ông.

Đương nhiên là mọi chuyện ông sẽ giao lại cho cấp dưới quản lý hết, giờ cái ông cần làm là quan sát quá trình thức tỉnh võ hồn của Hình Na.

Tháng thứ 3 trôi qua, ừm, không có gì thú vị lắm, cuối cùng thì cái kén đã thu nhỏ lại, may quá, nếu cái kén cứ tiếp tục to lên, ông sợ rằng mình nhìn không được lấy búa gỗ nát cái kén này ra quả.

Đã 90 ngày từ thời gian Hình Na bắt đầu ấp trứng, dù ông có rảnh rỗi mấy nhưng cả ngày cứ việc cầm đùi gà uống rượu nhìn một cái kén bất động thì đúng là chán thật, chắc là ông phải mua thêm một cuốn sách viết nhật ký quá.

“Nhật ký quan sát Hình Na thức tỉnh võ hồn thứ 2:

Ngày 1: bất động

Ngày 2: bắt động

Ngày 3: To lên một chút

....

Ngày 90: Nhỏ lại một chút.”

Tháng thứ 4 trôi qua, cái kén đã nhỏ dần hết mức có thể, bây giờ thì nó không còn tròn như ban đầu nữa, mà giờ nó thật sự trở thành tượng người mất rồi.

Cái kén bó sát người của Hình Na, một bức tượng người màu trắng được hình thành, có vẻ quá trình thức tỉnh võ hồn sắp xong rồi, ông cũng chán việc ngồi đây canh chừng cho con bé rồi, thức tỉnh kiểu gì mà lâu thế.

Vào một ngày nào đó ở tháng thứ 5, hình như là ngày thứ 148 thì phải, Huyền lão chán đến độ đếm từng ngày viết nhật ký về chu trình phát triển của cái kén.

“Cuối cùng cũng thức tỉnh xong, hầy, thật là mệt mỏi a!!”

Nhìn thấy hồn lực lại một lần nữa dao động, cái kén bọc xung quanh Hình Na sắp vỡ ra, ấp trứng hoàn thành.

Toàn bộ lượng hồn lực như nước thoát khỏi đập, chúng tràn ào ra cực nhanh, tỏa ra một nguồn sáng cực mạnh làm chói mắt xung quanh.

“ò, đây là?”

Huyền lão trầm trồ nhìn người con gái bước ra khỏi cái kén, một siêu siêu mỹ nhân, mái tóc dài màu xanh dương nhạt, cặp mắt lưu ly và bờ môi cong quyến rũ.

Cơ mà vị mỹ nhân này rốt cuộc là ai? Tại sao lại không thấy mặt của Hình Na? Đừng ai nói với ông này chính là Hình Na nhé?

“Ừm, tiểu Na đây phải không?”

Huyền lão không chắc lắm, không chỉ khác nhau về hình dạng, cả nguồn hồn lực cũng thay đổi, thay vì là một nguồn hồn lực thánh khiết mang thuộc tính thần linh, bây giờ Hình Na hồn lực lại trở thành một dòng nước im lặng giữa vô vàn cơn sóng dữ, nguồn hồn lực nhỏ bé nhưng lại cực kỳ tinh tế, có thể khổng chế tất cả!!!

“Vâng, Huyền lão”

Hình Na gật đầu trả lời, cơ thể của cô trở nên nhẹ tênh hơn bình thường, hồn lực cũng đã đột phá mốc 50, chỉ cần kiếm thêm một cái hồn hoàn thứ 5 là cô sẽ trở thành hồn vương, ngang ngửa với Tôn Vũ và Dạ Phong.

“Dratini, chào người”

Khẽ nhắm mắt mình lại, cô chào hỏi người bạn mới xuất thế, dù nó ở trong trứng một khoảng thời gian khá là dài, nhưng trong quá trình trao đổi và giao tiếp, giữa hai người không có một khoảng cách nào cả.

“Tini, tini”

Dratini xuất hiện với hình dạng của một chú rồng nhỏ, cơ thể màu xanh ngọc biếc đẹp như pha lê, một vẻ đẹp quyến rũ và trưởng thành, thêm một chút phần lạnh lùng và cấm dục, Hình Na lúc này là một chuẩn mỹ nhân, nữ thần trong lòng bao nhiêu trạch nam trạch nữ.

-Tích: Ký chủ thành công thức tỉnh võ hồn thứ 2, có muốn xem giao diện của võ hồn mới không?

“Xem, mở ra bảng giao diện”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 14

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 50 (70/1000000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đẳng cấp: 50 (phụ thuộc vào đẳng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard, Hail)

Võ hồn: Dratini

Đẳng cấp: 1 (không phụ thuộc vào đẳng cấp chủ ký sinh)

Type: Dragon

Skill: Wrap, Thunder Wave, Twister

Thêm một võ hồn mới, Dratini, nó không chỉ làm cô có thêm một ngoại hình thành thực và xinh đẹp, 3 võ hồn mới mà cô nhận được khá thích hợp cho hệ không chế.

Wrap: Trói buộc

Thunder Wave: Sóng điện từ

Twister: Vòi rồng

Ba skill thuộc 3 hệ khác nhau, trong đó có skill thuộc hệ electric, đó là thứ mà cô nhắm đến trước khi gia nhập vào Nhật Nguyệt học viện, có skill hệ điện khác nào cô có thể bắt hack trong hồn đạo khí rồi, kiến thức của những người ở đây đa số đều dựa vào những hồn đạo văn để tạo hồn đạo khí, nhưng cô nhận ra các hồn đạo khí còn hoạt động dựa trên cơ chế nguyên lý vật lý học, nếu có thể áp dụng tốt, electric skill sẽ trở thành con át chủ bài trong con đường hồn đạo sư của cô.

“Huyền lão, đã bao nhiêu lâu trôi qua rồi?”

“Hừm, 5 tháng, vẫn còn một khoảng thời gian trước khi trao đổi sinh được diễn ra! Sao? có vấn đề gì à?”

Huyền lão trả lời, công nhận con bé này quan tâm đến việc trao đổi sinh với Nhật Nguyệt đế quốc học viện ghê thật, không biết nhỏ này đang tính toán điều gì.

“Huyền lão, con có 2 yêu cầu muốn nhờ người, tuy có vẻ hơi ích kỷ nhưng xin ngài hãy giúp cho”

“2 yêu cầu?.. ừm..nói đi”

Không ngờ điều đầu tiên thức tỉnh của cô bé này là tiếp tục muốn đặt yêu cầu, không phải lúc này cô nên nghỉ ngơi đi sao?

“Nhờ vả thứ nhất của con là xin hãy để con tiến nhập Nhật Nguyệt học viện với một cái tên khác!”

Hình Na nói ra yêu cầu của mình, dù sao thì cô đang dự tính ăn trộm đồ nhà người ta, ở hình thái bình thường cô sẽ bị chú ý rất nhiều, tiện thể nhờ vào diện mạo của Dratini cô muốn tiến vào với một cái tên khác cho bớt gây chú ý.

“Điều này cũng không có vấn đề gì, chúng ta cũng không muốn để bên học viện bên kia quá chú ý tới con, nói tiếp đi, điều kiện thứ 2!”

Huyền lão gật đầu, cũng không phải là vấn đề gì, bọn ông cũng đang tính làm như vậy

“Yêu cầu thứ 2 của con là giúp con săn kiếm hồn hoàn thứ 2, con đã cấp 50 rồi!”

“Cái gì? đã cấp 50 rồi? Tốt, tốt, quá tốt!!!”

Huyền lão mừng rỡ trước tin Hình Na đã đột phá cấp 50, quá kinh ngạc, không ngờ Hình Na thiên phú lại cao đến như vậy.

“Hơn nữa, hồn hoàn lần này con muốn hấp thu, là mười vạn năm hồn hoàn!!!”

Về sau của câu mới là quả bom bạo tạc làm Huyền lão rung động hơn, mới là hồn vương? vậy mà đã có thể hấp thu hồn hoàn mười vạn năm?

“Chuyện này,... con chắc chứ?”

Huyền lão vừa mừng vừa lo lắng, ông đành phải hỏi lại cho chắc ăn, Hình Na không phải là một cô bé làm việc không có tính toán trước, nếu cô đã nói vậy thì cô hoàn toàn có khả năng hấp thu hồn hoàn.

“Vâng”

Đáp lại ông là một cái gật đầu khẳng định, cô muốn củng cố thực lực của mình trước khi trao đổi sinh với Nhật Nguyệt học viện, dù sao trao đổi được diễn ra trong vòng 2 năm, đến lúc đó cô có muốn kiếm hồn hoàn thích hợp cũng khó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Tăng cường phòng ngự, mục tiêu hồn hoàn thứ 5

“Vậy con muốn hồn hoàn thứ 5 của mình nằm trong giới hạn niên kỷ bao nhiêu, có mục tiêu cụ thể nào chưa?”

Huyền lão hỏi thăm, mười vạn năm hồn thú, con bé này biến thái đến mức độ nào rồi vậy? Mới 14 tuổi mà có thể làm đến bậc này, thật là quái thai mà.

“Để con xem đã!”

Hình Na cũng chưa rõ lắm tình trạng của mình có thể hấp thu hồn hoàn niên kỷ tầm từ bao nhiêu, dù sao thì niên kỷ trên mười vạn năm hồn thú thì mỗi một bậc phân cách là cả một vấn đề lớn, không thể sơ sót được, chết như chơi.

“Hệ thống, phân tích xem ta nên hấp thu loại hồn hoàn nào, đồng thời, giới hạn hồn hoàn niên kỷ thứ 5 của ta là bao nhiêu?”

Hình Na lập tức hỏi hệ thống, có một vị thần trong mấy lĩnh vực này ở ngay đây, ngu gì mà cô không hỏi?

-Tích, ký chủ nên tăng cường năng lực phòng ngự, tốc độ, công kích, và tinh thần đều đã được gia tăng, khuyến cáo ký chủ hấp thu hồn hoàn từ thổ thuộc tính, chúng sẽ giúp ký chủ phát triển được toàn diện hơn

-Giới hạn hồn hoàn niên kỷ của ký chủ đã gia tăng, từ 105000 năm cho đến 120000 năm, vượt quá cũng không thể hấp thu, dưới đó cũng sẽ lãng phí cơ hội và thể chất của ký chủ, đề nghị lựa chọn một con hồn thú vừa mới đột phá đẳng cấp mười vạn năm không lâu, chỉ có vậy ký chủ mới có thể phát huy hết được tiềm lực của mình.

Nghe xong phân tích của hệ thống, đại đa số thì cô đã hiểu, giờ thứ cô cần là tăng cường phòng ngự, mục tiêu là thổ hệ hồn thú, giới hạn niên kỷ là 12 vạn năm, không thể cao hơn quá nhiều, thấp hơn thì lại không thể phát huy tiềm lực.

“Huyền lão, con đã có quyết định cho hồn thú tiếp theo rồi”

Hình Na nhắm mắt lại, từ từ mở mắt ra, dưới hình thái của Dratini, trong cô như một ngự ty hiền lành thấu hiểu lòng người hơn là một cô bé tính nghịch 14 tuổi trước đây, xem ra thức tỉnh võ hồn mới có cái biến dung mạo một cách lật trời.

“Ồ, vậy hồn thú con muốn nằm trong loại nào?”

Huyền lão lập tức hỏi thăm, không ai hiểu rõ bản thân mình hơn chính mình, tuy có một vài trường hợp phải thông qua vài trắc nghiệm để tìm hiểu, nhưng Hình Na là một ngoại lệ, không hiểu sao cô nhóc này luôn có thể tự tìm ra giới hạn của mình và chọn đúng điểm để đột phá.

“Hồn thú hệ thổ, tốt nhất là có long hệ còn không có cũng được, giới hạn niên kỷ mà con có thể hấp thu là 12 vạn năm, chỉ cần từ trong phạm vi 10 vạn đến 12 vạn năm là được, tuy giới hạn khá hẹp nhưng con chắc rằng Huyền lão ngài có thể tìm ra một con hồn thú như vậy!”

Nói ra mục tiêu của mình, không quá ngạc nhiên khi Hình Na có thể liệt kê chi tiết hồn hoàn mình muốn như vậy, thông thường hồn sư chỉ nhắm đến một cái đích và khi đi săn sẽ ngẫu nhiên lựa chọn hồn thú, có khi là hấp thu đúng hoặc sai mục tiêu mà mình đặt ra, nhưng đối với Hình Na, mục tiêu được định ra là phải thật kỹ càng.

“Hừm, loại hồn thú mười vạn năm có niên kỷ dưới 12 vạn thì không phải là không có, nhưng mà muốn thuộc tính thổ thì hơi khó, con muốn tăng cường năng lực phòng ngự của mình sao? Vậy thuộc tính khác có được không?”

Đoán được mục đích của Hình Na, ông hỏi thăm xem liệu có thể thay thế nguyên tố thổ sang nguyên tố khác được không?

“Hệ thống, thuộc tính khác có được không?”

-Tích, ký chủ, thuộc tính đưa ra đề nghị là thả nhưng không bắt buộc, miễn là tăng cường phòng ngự thuộc tính là ổn thỏa.

“Có thể, miễn là loại hồn thú gia tăng phòng ngự hoặc có thể mạnh là phòng ngự là được, Huyền lão ngài biết loại hồn thú nào thích hợp sao?”

Hình Na nắm lấy được câu trả lời của hệ thống, cô lập tức trả lời Huyền lão, nếu ông đã đưa ra câu hỏi dạng này chắc hẳn ông đã có mục tiêu sẵn rồi, nếu nó hợp với ý cô thì có thể lập tức đi sẵn ngay và luôn.

“Phòng ngự hệ hồn thú dưới 12 vạn năm thì ta biết vài con, nhưng vì thời gian cho cuộc trao đổi sinh sắp đến, có một con hồn thú hệ lôi chuyên về sử dụng Lôi thuần sống gần ngọn núi phía bắc, nó có lẽ sẽ phù hợp với con”

Huyền lão nói ra về mục tiêu mà ông dự định, lôi hệ, một thuộc tính khá cường bạo nay lại được sử dụng trong phòng ngự?

“Được, rất được, phòng ngự hệ cộng với lôi thuộc tính, nó còn tốt hơn cả thổ thuộc tính nữa! Huyền lão, chúng ta đi luôn được không?”

Hình Na hai mắt tỏa sáng tinh tinh khi nghe thuộc tính của con hồn thú Huyền lão nhắm tới, nếu hấp thu một hồn hoàn cấp cao, võ hồn của bản thân có khả năng sẽ học được skill có thuộc của hồn hoàn đó, lôi hệ hay nói cách khác là skill hệ electric, đây chính là thứ mà cô cần cho sau này.

Bất ngờ trước sự phản ứng nhiệt liệt của Hình Na, Huyền lão gãi gãi đầu tỏ vẻ khó hiểu, vừa mới nảy nhỡ này vừa nói là thả hệ là tốt nhất, giờ lại nói lôi hệ còn tốt hơn cả thổ hệ, thật là không hiểu đầu óc mấy đứa con gái này.

“Được rồi, bình tĩnh đi, hồn thú chúng ta nhắm tới là Tử Lam Vượn, nó sống ở ngọn núi phía bắc tận trên cùng của đỉnh núi, vì khu vực đó có nhiều mây và tích sấm thường xuyên nên nó định cư luôn tại đây, trong một vài lần đi làm nhiệm vụ ta có phát hiện ra tung tích của nó”

Nói ra về tên con hồn thú, Tử Lam Vượn, sống ở trên núi? Quái thật, thông thường vượn nên sống ở trong rừng chứ? Chẳng lẽ con này ưa lôi điện còn hơn cả cây cối? Nó bị biến dị chắc?

“Nó có niên kỷ bao nhiêu ạ?”

Hình Na lập tức hỏi về niên kỷ của con hồn thú, cô khá quan tâm về vấn đề này, có một siêu cấp phong hào đầu la như Huyền lão thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn rồi.

“Niên kỷ? nó chắc đã sống và tu luyện được ở mức độ 11 tới 12 vạn năm chừng đó, vừa vặn nằm trong giới hạn hấp thu của con luôn”

Huyền lão cũng không chắc lắm về niên kỷ của con hồn thú, ông từng gặp vài lần nhưng không trực tiếp đối diện, ông chỉ phỏng đoán vậy thôi nhưng nó cũng sẽ không chênh lệch bao nhiêu đâu.

“Vậy chúng ta đi được chưa?”

“À, cũng được, nhưng con không cần chuẩn bị gì sao? ví dụ như, đi tắm chẳng hạn?”

Huyền lão cũng không ngại việc đi săn hồn thú ngay lập tức, nhưng con bé này vừa tỉnh dậy sau 5 tháng ngủ say, vậy mà nó không chịu đi tắm mà muốn đi săn hồn thú ngay? đùa ông chắc?

“Hửm? à đúng rồi, đã 5 tháng con chưa tắm rồi nhỉ? mặc dù cơ thể không dơ nhưng áo quần đã hư hết rồi, để con về tắm rửa một chút!”

Hình Na lúc này mới để ý về tình trạng bản thân, cô đã quá háo hức và vội vàng, dù sao thì thời gian cho trao đổi sinh sắp đến rồi, không vội thì kéo muộn mất.

Lật đật chạy về ký túc xá, tắm rửa đàng hoàng, thay vào mình một bộ đồ có vẻ thanh thực, nhìn cô giờ giống mấy thiếu nữ 16 17 tuổi hơn là một con nhóc 14 tuổi, vì cơ thể trưởng thành có chút thừa hưởng từ sự quý phái của Dratini, mấy bộ trang phục dễ thương giờ có phần không hợp với cô lắm.

Chuẩn bị xong xuôi, Hình Na lập tức lao ra gặp lại Huyền lão, cả 2 rời khỏi Sử Lai Khắc tiến tới ngọn núi phía bắc, không biết số Hình Na có bị làm sao không, nhưng cô dường như chả có thời gian nào được nghỉ ngơi dài cả, toàn phải đi làm nhiệm vụ với đi săn hồn thú không, số cô thật vất vả a!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Tới nơi, giao tiếp? trực tiếp đánh không hỏi nhiều

Hai con người nhỏ bé cứ thế trực tiếp bay lượn trên bầu trời, để tăng tốc độ lên Huyền lão trực tiếp bế cô bay cho nhanh, đã có nhiều lần kinh nghiệm, Hình Na thoải mái để ông ôm, dù sao thì cô cũng không mất miếng thịt nào, còn được bay miễn phí, cũng chả phải si diện nữa.

Ngon núi cao phía bắc không thuộc Tỉnh Đầu Đại Sâm Lâm, nó là khu vực riêng biệt, tuy nói là gần học viện và quanh đây, nhưng nó chỉ đơn giản là gần nhất thôi, chứ còn thật sự đi đến nơi cũng phải tốn 2 hoặc 3 ngày đường.

Dùng chân nghỉ ngơi vài lần, Hình Na và Huyền lão lại tiếp tục xuất phát, lần trước là đi với Hương Lam đầu la, lần này là đi với Huyền lão, công nhận, đi với mấy vị đẳng cấp cao này cực kỳ thoải mái, bởi vì sẽ chẳng có một con hồn thú nào dám bén mảng tới cả, cô có thể thoải mái nghỉ ngơi mà không cần lo lắng.

Vượt qua vài ngày đường, cuối cùng thì họ cũng tới nơi, đây là một khu vực có nhiều mây đen tích tụ điện, giống hệt như lời của Huyền lão nói, một khu vực thích hợp, hoặc có thể nói là thánh địa của lôi hệ hồn thú.

Không có ngu gì mà đi bộ lên trên, Hình Na và Huyền lão có cánh, có thể bay, họ trực tiếp lao thẳng lên phía trên cùng.

“Huyền lão, làm sao để kiếm con hồn thú đó?”

Hình Na tò mò hỏi, một ngọn núi to như vậy, làm sao để họ có thể chắc chắn bắt gặp được con hồn thú

“Yên tâm, chúng ta có cách của chúng ta”

Huyền lão cười thần bí, lúc ông giới thiệu về con Tử Lam Vượn này, ông đã chú ý nói rõ về cách bắt gặp nó rồi, không nghĩ rằng Hình Na lại không để ý tới vấn đề này!

“Có cách?”

Ngạc nhiên trước sự chắc chắn của ông, coi như là dùng tinh linh mất thì cô cũng không phán đoán thứ gì có tu vi vượt quá xa bản thân mình, một người có võ hồn cường công như Huyền lão lại có thể dự đoán trước vị trí và nơi gặp mặt của con mười vạn năm hồn thú?

Nhìn thấy sự tò mò hiện rõ trên mặt của Hình Na, Huyền lão cười cười, con bé này đúng là hay hiếu kỳ thật, có lẽ đối với người khác nó sẽ chỉ tỏ ra mặt lạnh, nhưng đối với những người thân thì Hình Na lại rất dễ bày tỏ cảm xúc của mình.

“Sở thích!”

Bật mí về cách mà ông sẽ tìm ra được con mười vạn năm hồn thú, có vẻ cô đã quên đây là đâu, và con hồn thú mà chúng ta sắp đánh giết có mối liên hệ thế nào rồi.

“Sở thích?”

Lặp lại lời nói của Huyền lão, chỉ trong vài giây Hình Na đã bắt được trọng điểm, lôi điện, đây là một ngọn núi chọc trời, mây đen sẽ tích tụ điện lại và phát điện mạnh nhất ở đỉnh ngọn núi, đối với một con mười vạn năm hồn thú hệ điện thì loại lôi này có tác dụng hỗ trợ rất lớn, hơn nữa vì có cùng thuộc tính nên kháng tố của hồn thú sẽ rất cao, việc tắm trong lôi điện cũng là một sở thích vốn có của con Tử Lam Vượn lần này.

“Chờ đợi?”

Hình Na suy nghĩ một tý, cô đưa ra đáp án, hai người vẫn cứ tiếp tục bay lên đỉnh ngọn núi, Hình Na phỏng đoán về cách mà họ sẽ bắt gặp con mười vạn năm hồn thú này.

“Chính xác, thông minh!”

Huyền lão cười ha ha, cô bé này bắt vấn đề trọng tâm nhanh đấy, quả nhiên là nói chuyện với mấy người thông minh thoải mái hẳn ra, chỉ cần dẫn ra vài yếu tố là có thể nắm bắt toàn bộ tình hình câu chuyện.

Giống như là mấy kẻ nghiện rượu hay nghiện thuốc, Tử Lam Vượn lại là một con hồn thú nghiện lôi điện, sống ở một khu vực như vậy lôi điện chính là bạn và là thứ giúp nó lớn lên cùng với tránh khỏi nhiều địch thủ nguy hiểm.

Vì thời gian sống quá lâu, lôi điện từ bầu trời là một thứ không thể thiếu trong sinh hoạt hàng ngày, nếu như không được tắm trong lôi điện nó sẽ cảm thấy khó chịu, tất nhiên là không tắm cũng không có vấn đề gì, nhưng nó chắc chắn sẽ tới, bởi vì con hồn thú này là một con nghiện.

“Tới nơi rồi”

Huyền lão nói với Hình Na, ông lập tức lôi ra con gài và bình rượu của bản thân, chỉ cần canh ngay tại vị trí mà lôi điện sẽ đánh xuống mà chờ thì kiểu gì cũng gặp được con hồn thú này thôi.

“Vậy con đi dựng trại”

Hình Na rất phối hợp, vì có Huyền lão ở đây nên con hồn thú giai đoạn đầu sẽ không xuất hiện, nhưng vì lôi điện nó chắc chắn sẽ đánh cực mà lộ diện, nói chung là sớm hay muộn mà thôi.

Đây là một cuộc chiến, cuộc chiến độ thời gian, cuộc chiến độ sự kiên trì, xem ai có thể cầm cự được lâu hơn, Hình Na cũng có giới hạn thời gian của mình, 1 tháng, đó là khoảng thời gian còn lại của cô trước khi việc trao đổi sinh bắt đầu.

Còn con hồn thú Tử Lam Vượn, liệu nó sẽ từ bỏ sở thích của mình vì Huyền lão, hay là nó sẽ bất chấp tất cả mà lao ra, vậy thì phải xem kiên nhẫn của nó, nếu con hồn thú này có thể chờ đợi được hơn một tháng, vậy là nó chiến thắng, ngược lại, nếu không thể chờ được một tháng thì là Hình Na bọn cô chiến thắng.

Mất công dựng lều và đốt lửa trại, 5 tháng trôi qua mà cô không biết gì, đây có thể là lúc mà cô nên giải tỏa một chút căng thẳng, giờ phút này con hồn thú nó sẽ không lộ diện đâu.

“Àm, âm”

Lôi điện đánh xuống, thật mạnh mẽ và dữ dội, nó chính là thứ mà con Tử Lam Vượn hay tắm trong, và nó cũng chính là miếng mồi tự nhiên mà Hình Na và Huyền lão dùng để bẫy hồn thú.

Tồn khoảng vài tiếng đồng hồ, Hình Na dựng xong ngôi lều, giờ cô giống như đang đi chơi vậy, cực kỳ thoải mái, không có tí lo lắng gì cả, chắc chắn giờ này con mười vạn năm hồn thú đang quan sát bọn cô, càng thể hiện ung dung tự do, nó sẽ càng hấp hối và vội vàng, đây cũng là một hình thức độ nhau về mặt tâm trí.

Hai con người đang ngồi ăn sung mặc sướng sống thoải mái tiêu dao trên địa bàn của con mười vạn năm hồn thú, chủ nhân của khu vực này thì đang sống trốn lui trốn lủi tại một khu vực khác, tránh khỏi nơi hiện diện của Huyền lão.

Thời gian trôi qua, 20 ngày cứ thế sống ung dung, con hồn thú Tử Lam Vượn rốt cuộc đã không thể nhẫn nại được nữa, nó lập tức lao ra để chiếm lại địa bàn của mình, thật là bức mình, đám nhân loại này nghĩ nó là ai cơ chứ, bộ muốn đánh là đánh muốn đuổi là đuổi à? Thật không chấp nhận được.

“Nhân loại các người, dám ức hiếp hồn thú chúng ta ....”

Mất đi sự bình tĩnh và kiên trì, con hồn thú lao ra, xung quanh nó tỏa ra nguồn điện cực lớn và mãnh liệt, nó gào lên như muốn thỏa con phần nộ của mình với Huyền lão và Hình Na.

Tất nhiên đáp trả với lời phàn nàn của con hồn thú là hồn kỹ thứ 6 và thứ 7 của Huyền lão, Vô hồn chân thân hiện, ông không thèm nghe hết câu của con hồn thú mà trực tiếp đánh nó luôn.

Giao tiếp? Trực tiếp đánh không hỏi nhiều, bắt bọn họ đợi ở đây 20 ngày, đừng nói là con hồn thú, chính Hình Na đám người cũng đang vội vàng không kém, ừ thì, bọn cô cũng đang bức mình hết sức đây!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Huyền lão đánh Tử Lam Vượn, Hình Na không chế

Trực tiếp phóng thích vô hồn và vô hồn chân thân, có vẻ là Hình Na và Huyền lão 2 người đều đã khá là bức mình rồi, thời gian đã gần hết, bọn họ còn nghĩ rằng là chuyến đi này sẽ trở thành một chuyến đi vô nghĩa công cốc nữa đây!

“Chết đi”

Huyền lão hồn lực phóng ra cực mạnh, một con mười vạn năm hồn thú mới vượt qua cảnh giới mười vạn năm và một siêu cấp đấu la, không cần nói nhiều, Huyền lão hoàn toàn thẳng áp đảo con hồn thú.

Bắt đầu bằng một cú đá thật mạnh, con Tử Lam Vượn bị đập bay thật cao trên bầu trời, tại đây nó đã hoàn toàn là cá trên thớt, đấu với 98 cấp siêu cấp đấu la?

Huyền lão chỉ ít cũng có thể độ được với 3 hoặc 40 vạn năm hồn thú chứ nói gì 11 hay 12 vạn năm hồn thú.

Tiếp tục bay lên, chỉ trong phút chốc Hình Lão đã xuất hiện ngay sau lưng con hồn thú, một chưởng vung ra, đất đá rung chuyển.

“Rồngggg”

Đưa hai tay ra chặn lại phản búng của bản thân, con hồn thú dùng toàn bộ sức lực vốn có của nó để bảo vệ bản thân và các nơi yếu hại.

Hai cái tay va chạm vào chưởng của Huyền lão, hoàn toàn không có một khả năng chống trả, xương cốt phần tay và thịt, cơ bắp đều bị ông đập cho nghiền nát.

“Aaaaa, nhân loại chết tiệt”

Gào lên đau đớn, hai tay của nó coi như phé đi mất rồi, không ngờ mới vào trận mà tên siêu cấp đầu la này đã ra chiêu thức cấp cao như vậy.

Đáng lý ra nó không nên lao mình ra đây, không biết là nó đã nghĩ gì mà lại bất chấp nguy hiểm mà coi thường một siêu cấp đầu la như Huyền lão, không biết lúc đó đầu nó có cút vào não hay sao vậy?

Giờ hối hận đã không kịp, ráng nhìn con đầu truyền tới tay, con Tử Lam Vượn hướng tầm nhìn của mình sang phía Hình Na.

Có vẻ bản năng sinh tồn cho phép nó tìm kiếm khả năng sống sót trong nhiều trường hợp, giữa hai người này có 1 người là cường giả siêu cấp, người còn lại chắc chắn sẽ là tiểu bối được đưa theo để hấp thu hồn hoàn.

Phát hiện Hình Na đứng ở một bên, hồn lực tỏa ra từ cô yếu hơn rất nhiều so với Huyền lão, nó chỉ giống như là đom đóm so với ánh mặt trời, một hồn tông? một con bé như vậy lại dám tới đây sao?

Bị một con nhóc hồn tông nhắm đến và muốn nó làm hồn hoàn cho bản thân con bé, thật là sỉ nhục, nó sẽ bắt Hình Na làm con tin và đe dọa tên siêu cấp đầu la kia để chạy thoát ra khỏi đây.

“Muốn nhắm tới ta sao?”

Hình Na cười lạnh nhìn con mười vạn năm hồn thú, đối đầu với đẳng cấp hồn thú dạng này cô cũng chưa phải là chưa từng gặp qua, nhưng mà có một vị siêu cấp đầu la đi kèm theo thì đây đúng là lần đầu, sự an toàn của cô hoàn toàn được bảo vệ.

“Sylveon hình thái, võ hồn hiện”

Thoát khỏi hình dáng ngư ty, một Hình Na với mái tóc nâu dễ thương và đáng yêu quay trở lại, 4 cái hồn hoàn lấp la lấp lánh tỏa sáng sau lưng, tím tím đen đen, bộ hồn hoàn làm con hồn thú ngạc nhiên.

Tuy hồn hoàn như vậy có phần hiếm, nhưng lịch sử không phải là chưa từng có, chỉ cần một hồn sư có võ hồn song sinh tu luyện đến đẳng cấp nhất định, sau đó bổ sung hồn hoàn cho võ hồn thứ 2, đạt được 4 hồn như Hình Na là một điều hoàn toàn có thể, quan trọng là có kiếm được một song sinh hồn hoàn hồn sư không thôi.

“Tinh linh nhân + Tinh linh dực + Tinh linh 12 cung hoàng đạo Gemini”

Sử xuất toàn bộ các skill của tinh linh ra, hiện tại thì skill của Sylveon không đủ sức chơi với mười vạn năm hồn thú, nếu như là năng lực của tinh linh thì cô có thể điều khiển được một chút.

Cả bầu trời tỏa sáng bằng những hào quang của các vì sao, hiện tượng cực quang một lần nữa xuất hiện, Hình Na và Gemini đang cố gắng tưởng tượng lại lúc mà cô vừa mới bắt đầu thức tỉnh năng lực tinh linh, mô phỏng và sao chép nó.

“Kim tử, cùng ta nào”

“Được thôi”

Cặp song sinh một lần nữa dung hợp lại, lần này chúng hoá diện và sao chép một nhân vật cực kỳ mạnh mẽ, tuy không thể hiện được uy lực hoàn toàn của người đó, nhưng có thể bắt chước được võ hồn của đối phương ở ngang thực lực của Hình Na.

Một màu sáng hiện ra, cậu bé tóc vàng một lần nữa xuất hiện, Eim? Đây chính đối tượng mà Gemini sao chép?

Hình Na và Eim được mô phỏng từ chính 12 cung hoàng đạo của mình nắm lấy tay nhau, một luồng hào quang tỏa ra.

“Tiểu Na? con bé này...?”

Ngạc nhiên trước hành động của Hình Na, không ngờ con bé này lại còn có chiêu này, bằng một cách nào đó mà Hình Na có thể mô phỏng lại hình thái của Eim, và giờ giữa hai người này,... có một võ hồn dung hợp kỹ ư????

Một luồng cực quang phát huy tột độ, hai ánh sáng màu xanh dương và xanh lá cây hòa quyện vào nhau, nhưng không có một hồn kỹ nào được phóng ra?

“Làm màu làm mè, ranh con chịu chết đi”

Bất ngờ trước skill của Hình Na, con Tử Lam Vượn hơi hoang mang, nhưng nó nhận ra đối phương chỉ là một hồn tông, cần gì mà một mười vạn năm hồn thú như nó phải lo sợ cơ chứ.

“Lôi thêm”

Hàng loạt lôi điện phóng ra, mục tiêu bắn thẳng vào Hình Na, Huyền lão thấy vậy giật mình, chết tiệt ông đã quá sơ hở rồi, không ngờ con hồn thú này nhanh chóng lấy lại bình tĩnh nhanh vậy.

Cố gắng lao lên tấn công con Tử Lam Vượn, nhưng hồn kỹ của con hồn thú phóng ra cực nhanh, trên bầu trời mây đen bị điều khiển phóng ra hàng loạt các cột điện từ cực mạnh, phóng thẳng vào phía Hình Na.

“Tiểu Na, chạy mau!!!”

Huyền lão lo lắng, hồn kỹ đánh từ xa, chết tiệt, chẳng lẽ Hình Na lại phải chết ở đây? Không được, ông không cho phép.

Huyền lão bay thẳng về phía con hồn thú Tử Lam Vượn, mục tiêu của nó hẳn là bắt Hình Na làm con tin nhưng ra chiêu thế này là hơi quá lỗ rồi, ông dơ chân lên cho nó một đạp vào người.

Con hồn thú tính chống đỡ, lúc này vì sơ hở và bị tập kích nên Tử Lam Vượn mới không thể tránh né, giờ thì 1 vs 1 nó có đủ thời gian để phóng thích hồn kỹ phòng ngự.

“Lôi thuận”

Skill đặc trưng cho hệ hồn thú lôi như nó, con Tử Lam Vượn vốn nổi tiếng nhờ hồn kỹ phòng ngự, và giờ nó đang sử dụng hồn kỹ của mình để chống lại Huyền lão, đúng là đánh cho nó bị trọng thương có thể làm gián đoạn Lôi thiểm, nhưng với điều kiện tiên quyết là phải làm được điều đó trong tức thời, ngon thì chơi với hồn kỹ mạnh nhất của nó đi.

Hàng loạt các từ trường được tụ lại một cách mạnh mẽ, một cái khiên thuẫn được triệu tập, dưới một môi trường hoàn hảo cho các hồn kỹ hệ điện, tám khiên trở nên mạnh hơn bình thường, coi như một kích của Huyền lão cũng khó lòng nào có thể đánh xuyên qua ngay được.

“Chết tiệt, chết đi”

Bất chấp tất cả mà đâm ra, an nguy của Hình Na phải đưa lên hàng đầu, không thể để con hồn thú này phá hoại được, dù biết rất khó để có thể đập nát hồn kỹ Lôi thuận này cấp tốc, nhưng ông vẫn cứ cố tiếp tục tấn công.

“Oành”

Một hiện tượng lạ xảy ra, cái khiên hoàn toàn bị thủng, cú đâm của Huyền lão đi xuyên qua hàng phòng thủ của con Tử Lam Vượn một cách dễ dàng, bị đâm một cú mạnh hết sức, bụng nó thủng ra một lỗ, tuy vậy nó vẫn chưa hoàn toàn chết.

“Chuyện này là ...? Tiểu Na????”

Đến cả Huyền lão còn ngạc nhiên vì hiện tượng vừa rồi, ông chắc chắn là cái khiên đã tự động mở lối cho ông tấn công vào con hồn thú? Rốt cuộc là ai đã làm? Chà lẽ lại là Hình Na ư?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Võ hồn dung hợp kỹ chưa hoàn chỉnh tái thế! Điều khiển vector

Đúng như những gì mà Huyền lão dự đoán, việc mà Lôi thuận vừa rồi bị phá hủy là nhờ vào Hình Na giúp đỡ, tuy lúc này cô chưa có thể đối đầu với một con mười vạn năm hồn thú thật sự, nhưng nếu chỉ hỗ trợ và điều khiển, chỉ tác động một phần nhỏ lên đối phương thì cố gắng dùng hết tất cả những là bài tẩy thì cũng không phải là không thể.

“Võ hồn dung hợp kỹ, phiên bản chưa hoàn chỉnh”

Đây chính là dung hợp kỹ chưa hoàn chỉnh của cô và Eim, Điều khiển vector, nó có liên quan đến lực hút và lực hấp dẫn của các ngôi sao và hành tinh.

Thực chất mỗi một hành tinh chỉ là một ngôi sao to lớn, mặt trời thì chính là ngôi sao lớn nhất có thể tự phát sáng rực rỡ, các ngôi sao xoay chuyển quanh nhau, lực hút của ngôi sao nào càng lớn và càng bao quát, các ngôi sao khác phải quay chuyển xung quanh nó.

Chính nhờ vào sự tương tác giữa các vì sao đó, võ hồn dung hợp kỹ của cô và Eim được hình thành và điều khiển dựa trên cơ chế vận dụng và thay đổi hướng vector.

Trong toán học, vector là một đại lượng vừa có tốc độ, độ lớn, hướng và chiều, hay nói một cách khác, mọi vật di chuyển trên thế giới này đều có một vector nhất định, kể cả hồn kỹ lôi điện của Tử Lam Vượn cũng không thể thoát khỏi tầm kiểm soát của Hình Na.

Đáng lý ra dung hợp kỹ này hẳn phải là một đòn tấn công cực mạnh, nhưng vì một lý do nào đó mà 2 võ hồn của cô và Eim chưa thể dung hợp hoàn toàn, có lẽ là thiếu một thứ gì đó.

Võ hồn dung hợp kỹ phiên bản chưa hoàn chỉnh từ một hồn kỹ dạng tấn công chuyển sang thành dạng khống chế, vector là thứ có mặt tại mọi nơi mọi thứ trên thế giới, kể cả những vật vô tri lẫn những thứ có nhận thức, vì vậy có thể nói là tầm kiểm soát của cô cực rộng, khả năng khống chế lúc này của cô không hề thua kém Dạ Phong.

Có lẽ là dung hợp kỹ này lấy võ hồn của Eim là chính, vì vậy nên cái hồn kỹ được triệu hồi ra có dạng là khống chế chứ không phải cường công, tuy nhiên nó lại giúp cho Hình Na thoát khỏi một số thiếu hụt nhất định, đúng là may mắn mà.

“Huyền lão, con không sao”

Bước ra từ chính giữa Lôi Thiểm, một con đường được vạch ra cho Hình Na, cô cứ như một vị nữ hoàng cao lãnh uy nghiêm, mọi thứ run sợ trước mặt Hình Na, chúng né tránh và mở lối cho cô bước ra khỏi hồn kỹ con Từ Lam Vượn.

“Tốt, tốt, không sao là tốt rồi”

Mừng rỡ, may mà Hình Na không sao, ông còn tưởng rằng một yêu nghiệt đã lụi tàn trong tay mình, Hình Na rất có thể là tương lai sau này của Sử Lai Khắc, ngoài Hoắc Vũ Hạo và Sử Lai Khắc đời mới ra, cô có năng lực và thực lực không thua kém gì, thậm chí là vượt xa bọn Vũ Hạo nhiều.

“Trước khi nói chuyện, chúng ta nên xử lý con mười vạn năm hồn thú trước nhỉ?”

Hình Na cười nhẹ, thoát khỏi hồn kỹ Lôi Thiểm, võ hồn dung hợp kỹ biến mất, Gemini có vẻ đã dùng quá nhiều sức lực, mô phỏng Eim là quá sức với chúng rồi, 2 đứa bé lập tức hóa thành hào quang chui vào trong Hình Na nghỉ ngơi.

Thực chất thì hiện tại Hình Na cũng đang rất mệt, võ hồn dung hợp kỹ lúc này tuy không hoàn chỉnh và không ngốn quá nhiều hồn lực của cô, nhưng mà một hồn kỹ có thể làm lệch đi skill của mười vạn năm hồn thú, chỉ cần biết vậy thôi là cô đã phải cân một cái gánh nặng lớn đến thế nào rồi.

“Tốt thôi, ta sẽ kiềm chế nó lại, giờ con hồn thú này không làm được gì nữa đâu, nhờ con mà nó đã bị ta đánh trọng thương và hấp hối rồi”

Huyền lão gật gù, một lỗ thủng to lớn ở bụng làm sinh mệnh của con Từ Lam Vượn đạt đến cận kề cái chết.

Phóng thích hồn lực cực mạnh ra, ông khóa chặt tứ chi con hồn thú và không cho phép nó di chuyển.

“Rồngggggggg”

Gào thét lên trong sự điên cuồng, nó quằn quại không cam lòng, chỉ vì một chút sơ suất, chỉ vì ham muốn lôi điện, nó đã trở thành cá trên thớt cho đám nhân loại, nó không cam lòng a.

Tiếng gào thét dần nhỏ lại, bị thương quá nặng lại liên tục vùng vẫy, kiệt sức nhanh chóng là điều hiển nhiên.

Hình Na lao xuống cực nhanh, cô không ngu gì mà chơi skill Confusion với Psyshock với một con mười vạn năm hồn thú đâu, dùng mấy hồn kỹ tinh thần lúc này là một điều rất ngu dốt cho con hồn thú có đang suy yếu.

Tinh thần lực của mười vạn năm hồn thú lớn hơn rất nhiều so với tinh thần lực của cô, một con hồn thú sắp chết có thể làm bất cứ điều gì, lỡ may nó đánh liều nguyện ý vứt bỏ sinh mệnh chỉ để giết cô thì có trời mới cứu cô thoát được.

“Iron Tail + Tackle”

Thay vì chọn các skill nguy hiểm, đánh cận chiến lúc này mới là lựa chọn sáng suốt nhất của Hình Na.

Cái đuôi hóa thành thép, cô lợi dụng chiều gió phóng thẳng xuống con hồn thú cực nhanh, đưa đuôi vào bên trong lỗ hổng phần bụng, chọn phần mềm nhất làm đà để cắt cơ thể con hồn thú ra.

Mặt cận mặt đối đầu trực tiếp nhau, con hồn thú mười vạn năm điên cuồng nhìn Hình Na như muốn khắc sâu hình bóng cô vào trong mắt mình.

“Ta ... nguyên rửa.. nguyên.. rửa”

Tuyệt vọng hoàn toàn, nó thật sự muốn vùng dậy giết chết, cắn nát đầu của con nhỏ đang đứng trước mặt nó, nhưng bị Huyền lão cường lực áp chế, nó không thể phản kháng, chỉ có thể trơ mắt ra nhìn Hình Na kết liễu sinh mệnh của bản thân.

“Xoẹt”

Không quan tâm đến cảm xúc của con hồn thú, mới vừa lúc này nó đã suýt nữa giết chết cô, trong thế giới mạnh được yếu thua này, nhân từ chính là sự ngu xuẩn.

Hình Na không hề sợ hãi mà mặt đối mặt, đôi mắt cô nhìn thẳng vào đôi mắt con hồn thú, sự khinh bỉ hiện rõ trên mặt Hình Na.

Cái đuôi đi xuyên qua cơ thể con mười vạn năm hồn thú, kết thúc sinh mạng ngắn ngủi của nó.

Từ trên cơ thể con hồn thú mười vạn năm xuất hiện một cái hồn hoàn màu đỏ rực, hồn hoàn mười vạn năm kèm theo một cái hồn cốt chân trái.

“Huyền lão, mảnh hồn cốt này ngài hãy giữ lấy đi, chân trái của con đã có hồn cốt rồi”

Đưa tay ra vạch lấy phần hồn cốt từ con hồn thú, ném nó sang phía Huyền lão, nếu mảnh hồn cốt này là một bộ phận khác như tay hoặc xương sọ mặt thì may ra cô còn có thể tiếp tục sử dụng, các bộ phận khác trên cơ thể đều có hồn cốt phù hợp hết rồi.

“Được rồi, nhóc con, nhanh chóng hấp thu hồn hoàn đi, thời gian sắp hết rồi, trao đổi sinh sắp diễn ra, không nhanh là không kịp tham gia đâu đó”

Huyền lão cũng không ngại ngừng gì lấy mảnh hồn cốt, vốn dĩ là ông giúp Hình Na đánh giết, hồn cốt này vốn là của ông, nhanh chóng giục Hình Na hấp thu hồn hoàn, thời gian trao đổi sinh sắp tới rồi.

Còn 7 ngày nữa là tới lúc sự kiện trao đổi học viên diễn ra, Hình Na sẽ phải tới nhập học ở Nhật Nguyệt đế quốc trong thời gian 2 năm với một cái tên khác, tiểu Na, nhanh chóng mạnh lên, thế giới phía trước đang chờ đợi con để khám phá đó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Phòng ngự gấp đôi, hồn hoàn đỏ rực

Hình Na ngay lập tức tiến vào tư thế tu luyện, việc cô cần làm đầu tiên là hồi phục thể lực và tình trạng tốt nhất cho bản thân mình, không phải cứ vì vội vàng và hấp tấp mà bỏ đi quá trình này, lần này cô phải hấp thu một hồn hoàn đỉnh cao của đấu la đại lục, mười vạn năm hồn hoàn.

Bỏ ra hơn 3 tiếng đồng hồ, chờ cho đến khi thật sự chuyển về đêm, mọi thứ tối thui chỉ còn lại ánh sao và vàng trắng lung linh huyền ảo tô điểm cho bầu trời.

“Tinh linh lực + Tinh tú lực + Hồn lực và Tinh thần lực”

Tổng cộng cả 4 loại lực lượng một lúc, Hình Na bọc cơ thể mình lại bằng bốn tầng năng lượng, đưa tay ra chạm vào cơ thể con hồn thú Từ Lam Vượn đã chết.

Hồn lực dao động, nó bắt đầu xâm nhập và làm quen với hồn lực của Hình Na, quá trình hấp thu hồn hoàn bắt đầu.

Huyền lão đứng phía xa xa nhìn cô nhóc này hấp thu hồn hoàn, ông tập trung tinh thần quan sát toàn bộ quá trình hấp thu, chỉ cần có một sai sót nhỏ hoặc có vấn đề gì bất trắc thì ông sẽ lập tức lao ra cứu trợ, cùng lắm thì cắt đứt quá trình hấp thu của Hình Na là được.

“Rắc rắc”

Âm thanh cực nhỏ vang lên, nếu không chú ý thì sẽ không nghe được, quả nhiên là hồn lực mười vạn năm có năng lực thật bá đạo, 4 tầng năng lượng của Hình Na được sắp xếp theo thứ tự đẳng hoàng, sâu trong cùng là tinh thần, tiến ra ngoài là hồn lực và các lực lượng khác.

Phá vỡ 2 lớp đầu, hồn lực thâm thấu và xâm nhập vào hồn lực của Hình Na, từ giờ trở đi đây mới là ca khó.

Hai nguồn hồn lực hòa quyện vào nhau, chúng đấu đá nhau, chúng hợp tác với nhau, nhìn có vẻ êm dịu nhưng nội tình bên trong không ai biết được, nếu không phải hồn lực của Từ Lam Vượn bị ma sát và mài mòn bởi 2 tầng phía trước, có khả năng lúc này Hình Na sẽ phải cắn răng chịu đựng đau đớn đến tận cùng.

Phải nói là có càng nhiều năng lực thì càng tiện, không cần rất thâm sâu nhưng cái gì cũng phải biết, nhờ vậy mà giờ cô không chịu quá nhiều áp lực khi hấp thu hồn hoàn.

“Hừm, nghĩ muốn đột kích bắt ngờ sao?”

Nhìn thấy dao động của tần số hồn lực, với bao nhiêu lần kinh nghiệm hấp thu hồn hoàn niên kỷ sát với cực hạn bản thân, cô quá quen thuộc với việc đột kích bắt ngờ của bọn hồn thú rồi.

Dù sao thì Từ Lam Vượn cũng không phải một mình Hình Na chém giết, việc có oán khí là chuyện cực bình thường, hơn nữa, oán khí ở đây phải là oán khí cực nặng, nói gì thì nói, một con mười vạn năm hồn thú bị giết vì cái lí do dơ hơi tập bơi như vậy, bọn nó không cam lòng là điều tất nhiên, nhưng điều đó không có nghĩa là Hình Na không có biện pháp xử lí

“Quả quít dày có móng tay nhọn”

Cười lạnh trước hành động đột ngột phun trào hồn lực và tinh thần lực, giờ nó không còn sống nữa mà chỉ là một cái hồn hoàn vô chủ, thế mà dám đối chọi với cô sao?

“Psyshock + Confusion”

Không còn e ngại như lúc con mười vạn năm hồn thú còn sống, Hình Na trực tiếp phóng ra 2 đại hồn kỹ hệ tinh thần, đứng trước năng lượng dồi dào của con Tử Lam Vượn, combo skill không thể trực tiếp đâm thủng mà nó giống như là thả một viên đá nặng đột ngột vào bát nước đầy vậy.

Hồn lực và tinh thần lực của con hồn thú bị hỗn loạn, nó văng ra nhiều hướng và phân tán nhỏ.

“Dratini hình thái, Wrap”

Đột ngột quay trở lại hình thái ngư ty xinh đẹp, vì các hồn hoàn của cô đều thuộc dạng phụ trợ thực lực nên chúng chia sẻ cho nhau qua các võ hồn luân, Wrap của Hình Na phân tán và trói buộc từng phần năng lượng nhỏ.

Đúng với tên của Skill Wrap, nó là trói buộc, lý ra nó là skill hệ normal nhưng Hình Na lại đang ứng dụng nó trên các kỹ năng hệ tinh thần, đây không phải là game, mọi thứ không bị gò bó như ở trong một cái màn hình máy tính, chỉ cần cô hiểu cơ chế thì từ skill hệ này cô hoàn toàn có thể biến nó sang skill hệ khác một cách đơn giản.

Các cụm nhỏ hồn lực của con Tử Lam Vượn bị vây bắt chặt chẽ, cơ hội tốt như vậy sao cô có thể không tận dụng được, nếu đường đường chính chính 1 chọi 1 với con hồn thú thì cô sẽ phải nhận tổn thương khá nhiều, nhưng tách ra mà hấp thu thế này, chỉ cần cô bỏ ra thời gian đủ lớn là có thể hấp thu hoàn toàn được nó đơn giản.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đã 3 ngày trôi đi, quá trình hấp thu đi đến giai đoạn cuối, may thật, nếu Hình Na tiếp tục hấp thu nữa thì cô sẽ muộn mất.

“Tch”

Đau đớn một chút, Hình Na kêu lên khó chịu, bây giờ cơ thể của cô nóng ran, toàn bộ máu trong cơ thể cứ như thể bị đun sôi vậy.

“Thỉnh thoảng, thỉnh thoảng”

Tiếng tim đập thật nhanh, hồn lực của 2 hai trở thành một, từ từ phía sau lưng của Hình Na hiện ra một cái vòng tròn màu đỏ, nó đang dần ngưng thực hơn qua từng giây, từng phút.

“Có lẽ là an toàn rồi nhỉ?”

Huyền lão cười hiền lành nhìn Hình Na, quá trình hấp thu diễn ra an toàn hơn ông nghĩ, chắc chắn là cô bé này đã tính toán trước cách hấp thu rồi nên mọi thứ mới trôi chảy đến vậy.

-Tích, ký chủ hấp thu lượng lớn lõi hệ lực lượng, Dratini học được skill Thunder Sấm sét

-Tích, ký chủ hấp thu lượng lớn hồn lực, ký chủ lên cấp 51

Mở mắt ra, âm thanh của hệ thống đập vào tai cô, nghe sảng hết cả người, cô đã chính thức trở thành một hồn vương 5 hoàn rồi, hơn hết hồn hoàn thứ 5 còn là hồn hoàn mười vạn năm

“Phóng thích võ hồn, hồn hoàn hiện”

Sau lưng Hình Na xuất hiện 5 cái hồn hoàn, ngư ty tóc xanh triển lộ thiên phú hơn người, tím tím đen đen đỏ.

“Được rồi, đừng tự sướng ở đó nữa, hồn kỹ mới của con là gì vậy?”

Huyền lão tò mò về năng lực mới của Hình Na, ông ngạc nhiên khi thấy hồn hoàn của Sylveon lại có thể chia sẻ cho võ hồn Dratini, không phải song sinh võ hồn thì sẽ phải một lần nữa kiếm hồn hoàn lần thứ 2 sao?

“Hồn kỹ thứ 5 của con: Gia tăng phòng ngự gấp đôi”

Hình Na cười thật tươi, tính tới giờ các thuộc tính cơ bản đều đã đạt được nhiều cải tiến, tốc độ là thuộc tính mà cô đầu tư nhiều nhất, cặp hồn cốt hai chân đủ để cô có một hồn kỹ ngang ngửa mười vạn năm hồn kỹ rồi.

“Phụ trợ?”

Ngạc nhiên trước lời nói của Hình Na, nó không phải là hồn kỹ đánh đắm gì sao? Tại sao lại cho một skill dạng tăng phúc bản thân vậy?

“Bí mật bí mật, nói chung là hồn kỹ này rất thích hợp với bản thân con đó, Huyền lão”

Hình Na cười tí mắt, mọi sự chuẩn bị đã xong xuôi, có hồn kỹ này Protect tuyệt đối sẽ là thần kỹ bá đạo nhất từ trước tới nay, giờ là lúc cô phải trở về và tham gia trao đổi sinh viên, tiến nhập Nhật Nguyệt đế quốc và học tập hồn đạo kiến thức, một điều quan trọng khác mà cô không được phép quên, chôm đi phơi thai mười vạn năm hồn thú tuyệt đế.

“Về thôi!”

Thấy Hình Na đã nói vậy, ông cũng không hỏi nhiều, nếu như hồn kỹ này đã phù hợp với cô đến vậy thì ổn thỏa rồi, giờ là lúc mà 2 người phải trở về thôi

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Tiến nhập Nhật Nguyệt, ngự tử Thiên Lam

Một lần nữa cất cánh bay trở về, quá trình này Hình Na vẫn tiếp tục bị Huyền lão bế lên như con nhóc, vì để không mất hình tượng, Sylveon hình một lần nữa triển lộ, thật sự thì khung cảnh một ngự tử quyền rữ bị một lão già bế đi, cô rất khó có thể chấp nhận được a, mặc dù khi Huyền lão sử dụng võ hồn chân thân thì đúng là max đẹp trai thật.

Chặng đường dài 3 ngày 3 đêm, cuối cùng thì Huyền lão và Hình Na đã có thể trở về Sư Lai Khắc học viện đúng hạn, đến tới nơi rồi thì cô mới thay đổi hình thái lại một lần nữa.

“Dratini hình thái, triển khai”

Mái tóc dài đung đưa trong gió, cặp mắt lưu ly giống như cặp mắt của Eim, bây giờ Hình Na trông không khác gì mấy so với Eim và Alvis cho lắm, nếu để Hình Na có thêm mái tóc màu vàng kim, có khi người khác nhìn vào sẽ tưởng cả 3 là 3 anh chị em sinh đôi mất.

“Hãy, thật là một môi, xương của lão già ta mòn hết rồi, nghỉ ngơi nghỉ ngơi”

Huyền lão thở dài, mất 5 tháng chờ đợi con nhỏ này thức tỉnh võ hồn thứ 2, còn phải đi săn mười vạn năm hồn hoàn cho Hình Na nữa, ông thật là một môi a.

“Hi hi, Huyền lão, yêu cầu của con, nhờ người!”

Hình Na cũng không cản ông lại làm gì, trước khi đi cô còn tạo dáng vẻ đáng yêu vẫy vẫy tay, mồm thì không ngừng nhắc nhở quên yêu cầu của cô.

“Được rồi, thật là, nhóc con phiền phức”

Gật gật đầu, lấy ra bình rượu hồ lô, Huyền lão lập tức phóng lên và rời đi, để lại một mình cô tại trong nội viện.

Tuy hơi bất tiện khi trong trạng thái ngự tử này, không một ai có thể nhận ra thân phận của cô, mà cô cũng không muốn lộ thân phận thật sự của mình ra cho bất cứ ai biết, tiến về kỳ túc xá nữ, không chào hỏi với vị lão sư cai quản.

Hình Na tỏ vẻ nữ hoàng lạnh lùng băng giá, đưa tay vuốt mái tóc, khuôn mặt xinh đẹp nhưng lại lạnh nhạt, cặp mắt sắc bén quyền rữ nhưng lại cực kỳ cấm dục, đôi mắt như thể muốn nói, “tụi thấp hèn các ngươi, tránh xa ta ra một chút”

Vì có thể thân phận là nội viện học viên, không phải trường hợp bắt buộc lắm thì cũng không ai đi quản Hình Na làm gì, tại đây có biết bao nhiêu là cường giả cấp cao, một con nhỏ trông như mới 16 17 tuổi thì làm được gì.

“Aaa~, về rồi”

Đưa chìa khóa lên đút vào cửa, Hình Na quay lại phòng của mình, đóng cửa lại và triệu hồi toàn bộ các đồng bạn hiện tại của cô

“Sylveon, Dratini, Ngân tử và Kim tử, các ngươi làm quen với nhau nhé!”

Toàn bộ các người bạn của cô đều xuất hiện, họ là những người đồng hành cùng cô trong suốt chặng đường dài, nhất là Sylveon, biết bao nhiêu nguy hiểm và khó khăn mà cô và nó đã trải qua cùng nhau.

Từ khi Sylveon còn là Eevee, cho đến khi cảm xúc của hai thấu hiểu lẫn nhau và Eevee trở thành Sylveon, không biết bao nhiêu bước ngoặt sinh tử mà họ phải đối đầu, dù khó khăn và vất vả, nhưng mà, một ngày nào đó cô sẽ đứng trên đỉnh cao của toàn bộ đại lục này, cô phải cố lên, cố hơn nữa, cô

nhất quyết sẽ không thua bất cứ ai đâu!

Đề các hồn thú và 12 cung hoàng đạo nói chuyện với nhau, đưa tay ra và nắm chặt lại, Hình Na nhớ về toàn bộ những cung bậc cảm xúc mà cô đã từng cảm nhận, bước vào phòng tắm, để dòng nước ấm chảy lên người mình.

“Ta, tuyệt đối sẽ mạnh hơn”

Nhìn vào hình bóng của mình trên gương, cặp mắt kiên cường màu lưu ly như màu mắt của Eim và Alvis, câu nói này như thể rằng cô đang tự hứa với bản thân, mà nó cũng như thể cô đang hứa với những người thân quan trọng đối với bản thân cô vậy.

Tắm rửa xong, Hình Na đánh một giấc ngủ thật sâu, sắp tới cô phải đi tới và sống tại một nơi toàn bộ là kẻ địch, ngay bây giờ, cô cần thả lỏng thật sâu hết sức, ngày nghỉ cuối cùng của bản thân, sau hôm nay, cô sẽ lại phải đương đầu với nhiều sóng gió sẽ ập đến liên tục.

“Viiia, vĩa”

“Tini, tini”

“Na tỷ, ngủ ngon”

“Ngủ ngon”

Các bé tinh linh và pokemon đuổi người mình vào trong cơ thể cô, cảm giác ấm áp mềm mại của sự sống nhanh chóng làm con buồn ngủ của Hình Na dâng cao, ôm chầm lấy chúng thật thoải mái, Hình Na nhắm mắt mà ngủ không biết từ khi nào.

Sáng sớm ngày hôm sau, Hình Na thức dậy trong sự thoải mái và ấm áp vô cùng, sự động viên và an ủi này, cô sẽ mang tất cả theo đồng hành.

Thay đồ và rời khỏi phòng, mặc lên mình bộ đồ thành thực, từ giờ, cô sẽ không còn là Hình Na nữa, cô sẽ lấy một cái tên mới, một danh tự mới cho 2 năm sống tiếp theo, từ giờ cô sẽ tên là Thiên Lam, một hồn đạo sư với ước mơ mãnh liệt.

Cho đến khi mà cô thật sự trưởng thành, cô sẽ sống và học tập một cách chăm chỉ, cô là Thiên Lam, lúc này, cô là Thiên Lam, nếu cô muốn lừa dối tất cả mọi người, đối tượng mà cô phải tiến hành chính là bản thân cô.

Xoay người rời khỏi phòng, bước tới nơi có Hoắc Vũ Hạo và Vương Ngôn đang đứng, Hình Na lại gần và chào hỏi.

“Vương Ngôn lão sư, đồng học, xin chào 2 người, mình là Thiên Lam, 17 tuổi, rất hân hạnh được gặp mặt”

Một lời chào hỏi thông thường, một tính cách hoàn toàn khác biệt được thể hiện, sự lạnh lùng và cao lãnh, một tính cách hoàn toàn trái ngược với Hình Na thông thường.

“Chào em, Huyền lão có nói với thầy rồi, em là một học viên mới mà Huyền lão đã đề cập đúng không? Thiên Lam, một cái tên rất đẹp, đây là Hoắc Vũ Hạo đồng học, hi vọng cả 2 có thể giúp đỡ và hòa thuận lẫn nhau”

Vương Ngôn cười cười đáp trả, đến chính ông còn không biết cô gái trước mặt mình là một người mà ông đã từng hoạt động và hợp tác cùng nhau.

“Em là Hoắc Vũ Hạo, 14 tuổi, hân hạnh được gặp chị”

Hoắc Vũ Hạo cũng rất thân thiện chào hỏi.

“Ừm, hân hạnh”

Cao lãnh đúng là cao lãnh, hiện tại thì Hình Na rất là kiêu ngạo, thái độ và bầu không khí xung quanh cô như hạ xuống 0 độ.

“Được rồi, giờ chúng ta phải đi gặp mặt bên học viện đối phương thôi” Ngôn viện trưởng không biết từ khi nào xuất, kéo theo sau là toàn bộ Sư Lai Khắc thất quái hiện tại, nghe nói danh hiệu của bọn họ được tôn xưng là vĩnh viễn, miễn là còn 1 người còn sống thì danh hiệu sẽ không được trao lại cho ai nữa.

“Đã rõ”

Hoắc Vũ Hạo trả lời, cậu có một phần không nữ và háo hức về chuyến đi này, còn Hình Na chỉ gật đầu nhẹ.

Tất cả mọi người đến gặp Hồng Trần Đường Chủ, bố của Mộng Hồng Trần và Tiểu Hồng Trần, 2 bên xuất hiện Phong Diệp Thành, Phong Diệp Quảng Trường, Vùng sát biên giới Thiên hồn đế quốc.

Một số lão sư khác của Sư Lai Khắc học viện và Nhật Nguyệt đế quốc học viện nhìn nhau như chó với mèo, các học viên trao đổi cũng đầy tâm trạng lo lắng, nhưng chỉ một mình Hình Na vẫn mặt lạnh không biểu cảm gì.

Hai bên trao đổi xong xuôi, Hình Na và Hoắc Vũ Hạo trực tiếp tiến về phía bên đối phương, còn cặp song sinh thì lại tiến về phía trường bọn họ, dường như Hoắc Vũ Hạo và Tiểu Hồng Trần có khiêu khích gì đó, nhưng mà, cô không quan tâm.

“Phi hành hồn đạo khí?”

Ngạc nhiên với món đồ được đưa ra, Hình Na chỉ nhú mày và nói bằng một giọng lạnh nhạt trong khi tất cả mọi người đều trùng lên ngạc nhiên, trong sự ngưỡng mộ và kinh ngạc của mấy hồn đạo sư bên Sư Lai Khắc, bọn cô được mang trở về Nhật Nguyệt đế quốc học viện

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Kiểm tra cơ thể, thiên phú bình thường

Hình Na cuối cùng đã tới Hoàng Gia Hồn Đạo Sư học viện của Nhật Nguyệt đế quốc, một ngôi trường đậm chất hiện đại, từ cặp mắt của cô, Hình Na có thể dễ dàng thấy được nhiều loại hồn đạo khí khác nhau, thật thú vị.

Vốn dĩ danh sách này của Hình Na là của Hòa Thái Đầu, nhưng so sánh về độ trọng yếu thì Hình Na lớn hơn hẳn, chưa kể là tên thái đầu cũng không thực sự muốn tiến đến Nhật Nguyệt đế quốc cho lắm.

“Hừm, xem ra Hòa Thái Đầu có mối liên hệ gì đó với Nhật Nguyệt đế quốc thì phải?”

Hình Na tại một góc không ai nhìn thấy, cô nhú mày tự hỏi, tuy vấn đề này hơi ngoài lề và không liên quan, nhưng tìm hiểu mọi chuyện xung quanh cũng khá là hay, bề ngoài của Hòa Thái Đầu trông khá bình thường, không ngờ cậu ta cũng có vấn đề về mặt tình cảm nhỉ? Nơi này hẳn là có dấu ẩn gì đó với cậu nhóc mới lớn đấy.

“Các em, chúng ta chuẩn bị tiến hành thủ tục nhập học và kiểm tra thân thể, mọi người đi theo thầy”

Một ông già vừa lùn vừa béo, mặt còn để râu trông rất là bản tiện, thật sự là ông già này không gây được hảo cảm với Hình Na trong lần đầu gặp mặt.

Lâm Giai Nghị, đó là tên của vị lão sư hướng dẫn, chắc là bên Nhật Nguyệt đế quốc đã sắp xếp sẵn, đám Hình Na và Hoắc Vũ Hạo tiến hành trao đổi sinh trong khi học viện bên này cũng đang tuyển sinh vài người, ngoài trừ bọn họ ra còn có 1 số người khác.

Đi theo Lâm Giai Nghị qua một dải hành lang dài, có vô số các căn phòng được đóng kín, nhìn tên của chúng là cô biết khái quát công dụng, tuy rất ghét phải thừa nhận nhưng bên Nhật Nguyệt đế quốc học viện này, mọi thứ có vẻ tiên tiến và đi trước thời đại hơn Sư Lai Khắc nhiều.

Sự sắp xếp nhìn có vẻ lộn xộn, nhưng thực chất các phòng đều có thứ tự từ lớn đến bé, từ bộ phận quan trọng tới các khu vực tự do, nếu sắp xếp các căn phòng như các con cờ trên một bàn cờ tướng, bọn họ sẽ dễ dàng phân biệt được căn phòng mà vị lão sư này ngấm đến là ở đâu.

Tất nhiên là chỉ có một mình Hình Na và mấy vị cao tầng sắp xếp mới nhận ra điều này thôi, đâu ai rảnh như Hình Na đi ngồi nhớ từng căn phòng và lồng ghép lại với nhau thành một cái bản đồ trong tâm trí đâu?

“Bên trái, căn phòng thứ 2, 3,4 cách 50 mét”

Lầm nhẫm trong miệng một vài từ, cô đang phán đoán căn phòng mà bọn họ sắp sửa tới để kiểm tra cơ thể.

“Hử? Có chuyện gì sao Thiên Lam tỷ?”

Hoắc Vũ Hạo hơi tò mò về người chị xuất hiện bên cạnh mình, đáng lý ra là Hòa Thái Đầu sẽ đi với cậu, nhưng không ngờ từ đâu chui ra một cô gái tên là Thiên Lam xuất hiện chiếm mất suất còn lại.

“Không có gì! Có thể gọi ta là Lam tỷ, cùng trường, giúp đỡ nhau!”

Lắc lắc đầu, Hình Na nói chuyện một cách ngắn gọn và xúc tích, cô hướng tầm nhìn về căn phòng mà đứng phía trước, chính xác, không sai một tí nào.

Tốt, nếu mọi thứ được sắp xếp theo vị trí bàn cờ, trên cái Chessboard này, cô lại nắm bắt được thêm một lợi thế hơn người khác rồi, tuy nhiên, mấy cái vị trí này cô cần xác định thêm, lợi dụng tinh linh lực và tinh tú lực để phỏng đoán, trong vòng 2 năm ở đây cô sẽ mò hết toàn bộ cái học viện này.

“Vâng, Lam tỷ”

Hoắc Vũ Hạo cười đáp lời, cậu không ngờ vị tỷ tỷ này trông thì lạnh lùng nhưng lại tốt bụng đến vậy, cậu lập tức thay đổi cách xưng hô ngay.

“Đến nơi rồi”

Hình Na và mọi người dừng lại phía trước cửa một căn phòng rộng lớn, Lâm Giai Nghị mở cửa cánh phòng đó ra và bước vào.

“Mọi người, con trai hãy cởi áo ra, con gái qua khu vực bên phải để tiến hành kiểm tra thân thể”

Ông nhanh chóng phân bổ các học viên mới của học viện, người mà ông đặc biệt nhắm đến là Hoắc Vũ Hạo, quả nhiên, với một thân hình khác, một người vô danh tiêu tốt có tên là Thiên Lam sẽ không gây chú ý cho Nhật Nguyệt đế quốc.

“Tạm biệt, bảo trọng, gặp lại sau”

Hình Na quay lại nói với Vũ Hạo, ngay sau đó cô lập tức tiến sang khu con gái, tại một khu đặc biệt khác, các lão sư và nhân viên đều là nữ giới, nhìn thấy một số người đã bắt đầu cởi đồ ra để tiến hành lên máy kiểm tra, Hình Na cũng lập tức làm theo.

“Kim tử và Ngân tử, khả năng sao chép và hoán diện của 2 em có thể đánh lừa được hồn đạo khí không?”

“Ok, ok, điều này là tất nhiên, các hồn đạo khí này chỉ hoạt động dựa vào kiểm tra thân thể, khả năng của bọn em cho phép chị dường như có một cơ thể khác hoàn toàn, đến cả vũ hồn và năng lực đối phương bọn em cũng bắt chước được chứ nói gì lừa có một cỗ máy, quá đơn giản!!”

“Na tử, chị cởi áo rồi bước lên máy, trước khi tiến nhập vào trong bọn em sẽ sử dụng năng lực lên người chị”

Cặp song sinh Song tử rất hoạt bát mà trả lời, chúng hiểu rằng cô muốn sống bình ổn trong cái học viện này, thiên phú quá cao sẽ bị chú ý, thiên phú quá thấp sẽ gây nghi ngờ, chỉ cần 4 cái hồn cốt trên người Hình Na đủ để bên Nhật Nguyệt đế quốc phải cân nhắc rồi, nếu cứ để vậy thì kế hoạch của cô khó triển lãm.

“Nhờ 2 em”

Hình Na gật đầu, cô cởi áo quần của mình ra, bước lên máy theo sự chỉ dẫn của giáo viên, tiến nhập vào một dung dịch môi trường lỏng, các sợi dây giống dây điện đang dính lên cơ thể cô.

“Bọn em làm đây”

“Na tử nằm yên nhé”

Một luồng sáng thật bé phát ra, Hình Na trực tiếp thay thế thân thể mình bằng một thân thể giống hệt ban đầu, về hình dạng thì không đổi, nhưng hồn cốt thì cả 4 cái đều được dấu đi, hồn lực hiện ra ở cấp 51, dù sao thì tuổi kê khai lúc này của Thiên Lam là 17 tuổi, không được tu vi hồn vương thì cũng hơi phé quá rồi

Nằm yên một lúc, cô cảm nhận thấy một thứ gì đó như xung điện đang truyền vào cơ thể mình, có vẻ nó đang chụp lại cơ thể bên trong, phán đoán và kiểm soát của hồn đạo khí này cứ như các thiết bị tiên tiến trong mấy bộ phim ảo tưởng ấy nhỉ?

Hoàn thành quá trình kiểm tra, cô tiến vào 2 bước kiểm tra khác về hồn đạo, tất nhiên với một người không học gì về hồn đạo khí thì Hình Na bó tay, làm đại đại cho xong rồi cô rời khỏi phòng, cô mặc đồ học viện phát cho và cầm theo thẻ học viên, chìa khóa ký túc xá mà bước đi.

“Hoàn hảo”

Hình Na cười lạnh, cô không cần hỏi bất cứ ai về đường đi cả, dựa theo phán đoán Hình Na phân tích ra vị trí của khu vực ký túc xá, chỉ cần hỏi thăm một chút và đưa thẻ học viên ra, Hình Na được chỉ lên phòng của mình để nghỉ ngơi, ngày mai là bọn cô trực tiếp tiến hành học tập tiếp rồi.

Tại một nơi khác, Lâm Giai Nghị đang gặp Hồng Trần viện trưởng, ông thông báo về tình trạng của Hoắc Vũ Hạo và Hình Na

“Việc kiểm tra thiên phú của Vũ Hạo lại xảy ra hỗn loạn, cậu ta có đến tận 3 hồn cốt, thằng nhóc này không giống là thiên tài hồn đạo sư mà giống là thiên tài hồn sư hơn, còn cô bé Thiên Lam thiên phú chỉ thuộc dạng bình thường, các mục kiểm tra khác thì điểm thấp tẹt, giống như là được gửi qua cho đủ quân số vậy”

“Hừm, vậy sao?”

Hai người tiếp tục nói chuyện, quả nhiên là tên Hoắc Vũ Hạo lại gây ồn ào thêm một lần nữa, mà cũng nhờ ơn cậu mà Thiên Lam hay Hình Na hoàn toàn thoát khỏi tầm chú ý của các lão sư.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Từ số 0 bắt đầu, hệ thống hồn đạo hiện

Hình Na vô trong ký túc xá của mình, phòng đơn và chỉ có một mình cô ở, dụng cụ tiện nghi và hầu như là đầy đủ hết rồi, cô không cần phải phí tâm hay lo lắng về vấn đề sinh hoạt hàng ngày.

“Sylveon, Dratini, 2 người các người chịu khó một tý nhé, đây không còn là phòng của chúng ta ở Sư Lai Khắc nữa, rất có thể chúng ta bị quan sát dưới ống nhòm 24/24 của Nhật Nguyệt đế quốc”

Hình Na giao tiếp với 2 võ hồn của mình, cô nói chuyện bằng tinh thần lực, mấy cái camera này liệu có ghi được âm thanh còn chưa rõ, nếu mà ghi được thì hành động tự nói chuyện của cô khá là đáng ngờ.

Thay đồ, vệ sinh và đi ngủ, một chuỗi hoạt động bình thường, cô đang nhờ Ngân tử và Kim tử kiểm tra lại căn phòng của mình, đồng thời nhờ bọn nó khảo sát toàn bộ khu vực ngôi trường này luôn.

Với thân thể là tinh tú lực tạo thành, Song tử hoàn toàn không cần lo lắng bị người bình thường nhìn thấy được, đối với một số người có võ hồn là chiêm tinh hay thứ gì đó tương tự mặc may ra mới có thể loáng thoáng thấy bất thường, chúng chỉ cần cẩn thận một tý là an toàn do thám mọi thứ.

Ngủ một giấc thật sâu, Hình Na thức dậy và đón tiếp một ngày mới, cô lại mặc vào bộ đồng phục Nhật Nguyệt học viện, hôm nay cô sẽ được dẫn đến gặp một vị lão sư sẽ chỉ dẫn cho cô trong vòng 2 năm.

Dẫn đường cho cô là một vị lão sinh, có vẻ như cậu ta không ưa gì một người trao đổi viên như cô lắm, nhưng mà với thái độ đông cứng và mặt đơ, cô hoàn toàn bỏ toàn tập thái độ chảnh chọe của đối phương, cả 2 đi hết cả quãng đường mà không thèm nói một câu nào.

“Tối rồi”

Nói vậy một câu thì tên lão sinh trực tiếp bỏ đi luôn, dù sao thì cậu ta đã hoàn thành nhiệm vụ của mình rồi.

“Hãy, cũng không trách được”

Nếu là cô, cô cũng không thích có người ngoại lai gia nhập vào học viện của mình đâu, thái độ của cậu nhóc lúc nãy về cơ bản thì cô hiểu, nhưng thể hiện rõ ra mặt như vậy thì đúng là trẻ con.

Gõ cửa vào bước vào, bên trong là một vị lão giả tầm chừng 50 tuổi, tóc bạc và mặt có nhiều nếp nhăn, tuy lớn tuổi nhưng ông trong rất trí tuệ và minh mẫn, một vị lão sư như vậy là bình thường và không có gì nổi bật.

Nếu như đưa cho cô một vị lão sư trẻ tuổi hay một tên hách dịch nào đó có khi Hình Na còn khó chịu, xem ra Nhật Nguyệt đế quốc không thèm để ý cô rồi, bọn họ thậm chí còn lười chèn ép cô cơ mà.

“Lão sư, ta là Thiên Lam, trao đổi viên đến từ hôm nay”

Chào hỏi nghiêm túc, thái độ của Hình Na bình thường, còn về việc đáp trả của đối phương thì có trời mới biết được.

“Chào con, ta là Mặc Lâm, lão sư hướng dẫn của con từ nay cho hết 2 năm tiếp theo, vì đã lớn tuổi nên ta không nhận trách nhiệm giảng dạy nhiều lắm, con là đệ tử đầu tiên của ta sau 10 năm trời đó”

Gật gật đầu, vị lão sư lớn tuổi này có vẻ khá hiền hòa, không có thái độ thù địch.

“Song tử, mô phỏng nhịp tim đối phương”

Con mắt chỉ hơi lượng lên một chút, cô nhờ Gemini phân tích đối phương xem liệu vị lão giả này có vấn đề đặc biệt gì không, dù biết là Nhật Nguyệt đế quốc lười phản ứng cô, nhưng trên cơ bản cẩn thận vẫn là an toàn.

Hai bên giao tiếp một lúc, Mặc Lâm mới hỏi

“Thiên Lam, con có vẻ như chưa từng tiếp thu kinh nghiệm hồn đạo khí nhỉ?”

Vị lão sư này đã xem qua bảng thành tích kiểm tra của Hình Na rồi, kết quả thấp tẹt chứng tỏ trình độ hồn đạo siêu tẹt của Hình Na.

“Vâng”

Đáp trả lão sư trong khi nghe đáp án của cặp Song tử, nhịp tim bình thường, không có thái độ ác ý, chỉ đơn giản là vì nhận nhiệm vụ giảng dạy nên mới tới đây, ông không chịu trách nhiệm gì lớn trong Nhật Nguyệt đế quốc cả, có thể nói đây là công việc tuổi già của ông.

“Vậy con có biết gì về kiến thức hồn đạo sẵn chưa?”

Mặc Lâm hỏi thăm Hình Na về tình trạng học tập của cô, nếu chưa có bất cứ kiến thức gì ông sẽ dạy cô bé này lại từ đầu, ấn tượng từ lần đầu gặp Hình Na cho ông một cảm giác thoải mái, không khó chịu hay kiêu căng, không nhún nhường hay nhút nhát, là một mầm non tốt, tiếc là không phải sinh ra tại Nhật Nguyệt đế quốc mà thôi.

“Con có biết một chút, cơ sở lý thuyết của hồn đạo khí con đều học qua, nhưng hồn văn và thực tế tiến hành thì chưa đụng chạm”

Hình Na trả lời thành thật, đúng là về lý thuyết cơ bản Dạ Vũ đã dạy cô hết rồi, nếu cô được học thêm về hồn văn và cho cô thực tập một vài lần thì chắc chắn là cô có thể làm được một hồn đạo khí cấp thấp như ý.

“Ồ, vậy con thử làm một hồn đạo khí cấp 1 này cho ta xem, chúng chỉ cần khắc một hồn đạo văn đơn giản thôi”

Mặc Lâm thấy Hình Na trả lời, ông thú vị đưa ra một viên đá, đó là? Thiết thạch? Một loại đá tầm thường để khắc chế và học tập hồn đạo khí cho người mới.

“Vâng, đây là?”

Nhìn về phía hình ảnh mà ông đưa ra, Hình Na chỉ liếc một tý là cô có thể quan sát rõ hoa văn và học thuộc lòng nó.

Nhận lấy tảng thiết thạch, cô gật gật đầu với Mặc Lâm lão sư, đưa tay ra trực tiếp phang vào tảng đá cứng.

“Iron tail”

Dưới hình thái Dratini, cô cũng có thể sử dụng được các skill miễn là chúng có cùng khả năng như nhau, vì trong trạng thái Dratini, cô không có đuôi nên tay cô trực tiếp hóa thép, cụ thể hóa một bộ phận và chặt tảng Thiết thạch ra thành nhiều mảnh nhỏ cầm vừa tay, một hồn đạo văn thì không cần dùng đến diện tích lớn như vậy.

“Ồ, thú vị”

Mặc Lâm ngạc nhiên nhìn cô gái tóc xanh này thực hiện chế tạo hồn đạo khí, ông đang tính nói một số chi tiết nhưng Hình Na lại trực tiếp chế tạo theo mong muốn của mình, tốt, ông cũng muốn biết nhận thức của cô bé này về hồn đạo là ra sao.

Lúc này hẳn là tảng tóc hồn đạo văn, hình dạng như một ma trận, các vị cách xa nhau vừa đủ để hồn lực dao động trong khuôn khổ.

“Thunder wave”

Một ít điện tử tay phóng ra, cô cảm nhận được cơ cấu bên trong của thiết thạch, dùng ngón tay làm dao, lựa chọn phần mỏng yếu nhất để bắt đầu khởi họa.

Đi theo sự chỉ dẫn của các hạt electron quay vòng quanh hạt nhân, hồn đạo văn này nhìn thì đơn giản nhưng nó cũng có một hạt nhân trung tâm, chỉ là nó không hiện rõ ra và uy lực bị giảm bớt lại mà thôi.

Khắc họa ra một hồn đạo văn tăng tốc, tặn sâu bên trong cấu trúc của nó, cô thêm một ít lõi điện nguyên tố vào như là năng lượng hoạt động hoặc một cái pin nhân tạo thúc đẩy quá trình và con đường vận tải hồn lực tốt hơn.

Một hoa văn đơn giản, cô dùng 10 phút chỉ để nhìn nó, sau đó thì chỉ mất chưa đầy một phút, hồn đạo khí cấp 1 được hình thành.

-Tích, kỹ chủ chế tạo thành công hồn đạo khí cấp 1 (uru) được 10 kinh nghiệm

-Tích, hồn đạo hệ thống bắt đầu triển khai

-Vi Dratini võ hồn sử xuất vào trong hồn đạo khí đầu tiên, đẳng cấp của Dratini gắn chặt với đẳng cấp hồn đạo sư.

Ký chủ: Hình Na

Tuổi: 14

Cấp độ: Hồn đạo sư cấp 1

Kinh nghiệm: 10/1000.

Đơn giản và nhanh gọn lẹ, Hình Na từ số 0 bắt đầu, cô đã mở ra hệ thống hồn đạo và thành công chế tạo hồn đạo khí đầu tiên cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Kiến thức và bản chất, điên cuồng hấp thu

“Mau, mau, đưa cho ta xem nào”

Trông thấy từ đầu đến cuối toàn bộ quá trình chế tạo hồn đạo khí của Hình Na, Mặc Lâm liền vội vàng muốn xem thành quả

Một miếng đá hình tròn được khắc lên một hồn đạo văn rất nhỏ, tuy nhiên chỉ cần cảm nhận một tý là ông có thể thấy được bên trong nó là cả một sự tỷ mỉ và đầy lực lượng bên trong, hơn tất cả, nó không có chiếm vị trí quá nhiều, hay nói một cách khác, trong một tảng đá Hình Na có thể khắc được cùng lúc nhiều mảnh hồn văn, tăng cường năng lực của một mảnh hồn khí.

“Đ.. Đây có thật sự là lần đầu tiên có chế tạo hồn đạo khí không?”

Mặc Lâm tròn mắt lên hỏi Hình Na, ông hoàn toàn kinh ngạc trước tài năng mà Hình Na sở hữu, không cần một con dao khắc, cô bé lấy tay là dao, lấy mảnh Thiết thạch làm bạn, cô vẽ lên nó như thể đang nâng niu một người bạn vậy.

Đây không còn là năng lực nhìn và thấu hiểu nữa, dù cho một hồn đạo sư nào có thể nhìn được kim loại với một tầm nhìn cực hạn, có thể quan sát rõ mọi chi tiết của kim loại dưới mọi góc nhìn, trước đây, ông đã từng nghĩ một góc nhìn thần thánh như vậy chính là một hack trong hồn đạo thế giới, nhưng Hình Na đã hoàn toàn lật đổ mọi quan niệm của ông chỉ trong một tảng đá thật nhỏ.

“Vâng”

Gật đầu, cô vẫn giữ phong cách lạnh lùng mà trả lời, cô đã áp dụng và lắng nghe cấu trúc miếng kim loại này đang giao tiếp với cô.

Vạn vật có vector, vạn vật có điện, bất kể là những vật có sự sống hay không có sự sống, mọi thứ đều có cấu tạo electron di chuyển xoay vòng bao bọc hạt nhân bên trong nó, lực hút bản chất là điện tĩnh mà thôi, sự khác biệt giữa âm và dương chính là bản chất của điện, lực hút hóa học và lực hút sinh học.

Cô chế tạo ra hồn đạo khí không phải chỉ dựa vào tầm nhìn bằng mắt thông thường, một tầm nhìn vượt xa tầm nhìn thần thánh, cô đọc hiểu toàn bộ cấu trúc kim loại.

Không phải đứng ở góc nhìn thứ 3 như hồn kỹ của Vũ Hạo, cô trở thành kim loại, cô trở thành chính hồn đạo khí mà cô tạo ra, cô thấu hiểu nó và nó đáp trả lại cô, bằng các thuật toán và bộ não được tăng cường khả năng hoạt động nhờ hồn lực, cô thấy rõ từng âm thanh phản hồi của chúng.

“Bằng cách nào mà. ... con đã làm thế nào ...?”

Mặc Lâm càng nhìn vào miếng hồn đạo khí cấp một, chỉ là một thứ tầm thường và không thể tầm thường hơn, nhưng nó mạnh không kém gì một hồn đạo văn cấp 2, thậm chí là cấp 3, nếu có thể ứng dụng vào những hồn đạo văn cấp cao hơn có khi sẽ có một cuộc cải cách hồn đạo khí được mở ra.

“Con.. thấu hiểu nó, lắng nghe nó, kim loại đáp trả lại con”

Hình Na nói chuyện nửa đóng nửa mở, đúng là cô lắng nghe nó và nó đáp trả lại cô, nhưng không phải là giữa 2 sinh linh có sinh mệnh nói chuyện với nhau, nó chỉ đơn giản là phản hồi xung điện và cô ghi chép cấu trúc phân tử bên trong kim loại thôi.

“Thế nào.. mà?”

“Thiên Lam, con có thể ứng dụng nó với các hồn đạo văn cấp cao hơn không?”

Mặc Lâm bất ngờ trước câu trả lời của Hình Na, nếu là thiên phú cá nhân thì không thể bắt chước được, điều mà ông quan tâm tiếp theo chính là liệu đối với các hồn đạo văn cấp cao hơn cô có thể giữ vững năng lực này không?

“Con không biết!”

Hình Na thẳng thắn trả lời, đây là lần đầu tiên cô đụng vào hồn đạo khí, làm thế quái nào mà cô có thể biết được mình có thể áp dụng cơ chế điện từ này với các kim loại cao hay không? Đối với một số kim loại hiếm không dẫn điện thì cô không thể ứng dụng bằng Thunder wave được, nhưng nếu bọc tầng kim loại trong một mạng lưới điện, bao quanh nó bằng một điện trường nhạy cảm, cô vẫn có thể làm được nhiều thứ mà nhận thức của con người tại đây không làm được.

“Vậy con hãy thử ứng dụng nó với Hắc Thiết Thạch này đi, hồn đạo văn cấp 2, tuy nó khó hơn so với hồn đạo văn cấp 1 nhưng về cơ chế thì không đổi, nếu là con thì con có khả năng là sẽ làm được!”

Mặc Lâm lập tức đưa ra một loại kim loại khác cứng hơn và khó hơn, đồng thời cũng đưa ra một hồn đạo văn cấp cao hơn, ông muốn xem thử năng lực của Hình Na cao đến trình độ nào!

“Cho phép con quan sát hồn đạo văn một lát”

Gật gật đầu, cô có thể nhớ nó, nhưng cô không hiểu nó, cô cần phải tìm hiểu quy luật của hồn đạo văn cái đã, đây là lần đầu tiên cô đối mặt với nhiều kiến thức mới lạ đến vậy.

Đưa cặp mắt dính chặt vào trên bức hình hòn đạo văn thứ 2, hình dạng giống một chiếc la bàn, cô cảm nhận hòn đạo khí cấp 1 mà mình vừa chế tạo, so sánh sự tương đồng và khác biệt giữa cả hai

Mặc Lâm nhìn thật kỹ cô gái tóc xanh phía trước, Hình Na đang liên tục nhìn giữa mảnh hòn đạo khí và hình bóng hòn đạo văn cấp 2, không biết cô bé này tốn bao lâu để hiểu rõ được nó.

Sự khác biệt, sự giống nhau, chúng nó ... đơn giản là một mạch điện, hoặc là một mạng lưới sản xuất, cung cấp đầy đủ công thiết bị, đưa đầy đủ năng lượng và vật chất, hòn đạo văn sẽ tạo ra phản ứng kích nổ, đẩy mạnh, xúc tác, tạo lực nén?

Đi vào sâu hơn nữa, chúng nó cần một nguồn gốc để cung cấp năng lượng, không biết cô có tìm hiểu đúng hướng không nhưng mà, cô có thể thấy rõ, một cái cửa K đóng mở được tạo ra, nó là trung tâm của hòn đạo văn, việc đặt nó với các trọng điểm khác của hòn đạo văn sẽ gây ảnh hưởng trực tiếp đến hiệu quả và năng lực của hòn đạo khí ....

“Con đã hiểu”

Tốn thời gian nhiều hơn so với Mặc Lâm dự đoán, ông cứ nghĩ con bé này chỉ cần tốn một thời gian khoảng 10 hoặc 15 phút là có thể thấu hiểu hòn đạo văn cấp 2 rồi cơ chứ, nhưng không ngờ Hình Na lại tốn gần 2 tiếng đồng hồ, chả lẽ là ông đã quá đề cao con bé này quá rồi.

Không quan tâm lắm, ông lập tức dồn sự chú ý của mình sang Hình Na khi cô chế tạo hòn khí, một lần nữa, không cần nung nóng kim loại, Hình Na lại trực tiếp khắc hòn đạo văn luôn sao? Đây là một lỗi lớn đó, đun nóng nó thì mới có thể khắc kim loại được chứ? Không phải như vậy là một điều rất đơn giản mà ai cũng biết sao? Tại sao cô bé này lại khác người đến như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Hòn đạo văn cấp 2? Hòn đạo bom cấp 4!!!

Hình Na cũng biết rõ là nên nung nóng các tảng kim loại trước khi khắc họa hòn đạo văn chứ, nhưng cô là một trường hợp ngoại lệ, đối với một người lợi dụng sự vận động và cấu trúc bên trong, cô muốn tác động nó dưới một môi trường cân bằng và di chuyển bình ổn hơn là khi đun nóng.

Khi đem kim loại bỏ vào lửa, ở nhiệt độ cao thì các cơ chế của kim loại không hoạt động bình thường, lúc này con người chỉ có thể quan sát nó ở phía bên ngoài, đối với các hòn đạo sư thông thường, nó không ảnh hưởng gì đến họ cả.

Nhưng đối với Hình Na, làm sao cô có thể lắng nghe và quan sát cấu trúc của một đồng hồ đang xoay chuyển với tốc độ cực nhanh đó được? Nếu một ngày nào đó cô trở thành một Phong hào đấu la, có thể quan sát sự vật dưới một tốc độ đủ bá đạo thì khi đó cô sẽ đun nóng nó ra, nhưng bây giờ thì cô sẽ không làm.

“Tĩnh linh nhãn”

Cặp mắt đổi màu, tĩnh linh nhãn của Hình Na hiện, dưới tầm nhìn đặc biệt của chỉ riêng cô có thể thấy, nắm rõ cấu trúc của miếng kim loại, cô bắt đầu dùng tay mài mòn những phần không cần thiết của miếng kim loại.

Gọt giữa, gọt giữa và tạo hình thù cho kim loại, một hình hộp dạng lập phương được tạo ra, cấu trúc bên trong lại là khối cầu?

“Dùng tay? Không được rồi ...”

Đối với các hòn đạo khí dạng to thì cô không thích dùng mấy thứ như đao khắc lắm, dùng Iron tail thì nhanh hơn, nhưng đối với hòn đạo khí có hình thù nhỏ thì lại không được.

“Lão sư, đao khắc!”

“Dùng tạm của ta đi”

Mặc Lâm thấy Hình Na hỏi đao khắc, ông mừng quá, may mà con bé này còn chịu dùng đao, nếu cứ dùng tay không thì sau này làm sao mà cô có thể điêu khắc những kim loại cấp cực cao và cần độ tinh xảo cực lớn được cơ chứ?

Cầm lấy cây khắc đao, thân hình mỏng manh nhưng hữu lực, truyền hồn lực vào bên trong cô cảm thấy như cây đao như có sinh mệnh của riêng mình..

“Bảo đao?”

Ngạc nhiên trước sự phản ứng của cây đao, cô quay lại hỏi thầy mình, Mặc Lâm liền cười cười gật đầu, đây là một trong các cây bảo đao mà ông ưng ý nhất, Long Khắc Đao, tên rất là bá đạo, được dùng máu rồng và lông lân để tạo thành, khả năng điêu khắc nhờ nó cực cao.

“Tên?”

Đối với một thứ đáng ngưỡng mộ, biết tên nó là một sự coi trọng đối với khắc đao.

“Khắc Long Đao, nếu con thấy cây đao này phù hợp với bản thân, hãy sử dụng nó luôn đi, cây khắc đao này đã đi với thầy một thời gian dài, hôm nay con hãy nhận nó như món quà gặp mặt của 2 ta”

Mặc Lâm gửi tặng cây đao luôn cho Hình Na, cô bé này khá hợp ý ông, hơn nữa thiên phú lại còn rất cao, kiếm đâu ra một đứa đệ tử được như cô cơ chứ?

“Điều này ...?”

Hình Na nhú mày, cô không chắc lắm dụng ý của Mặc Lâm, nhưng cô không cảm thấy ác ý hay lừa dối gì ở đây cả.

“Không sao đâu, con cứ nhận đi.”

Gật gật đầu, ông nói Hình Na cứ nhận, nhìn vào cặp mắt chân thành của ông thật sâu, cô gật đầu và quay lại tiếp tục quá trình khắc chế hồn đao văn cấp 2

Hình dạng phù hợp và chứa nhiều tinh túy nhất của kim loại đã được tụ hợp, cô bắt đầu dùng cây Long Khắc Đao để tiến hành chế tạo hồn đao khí.

“Nếu đây là một quá trình bày binh xếp trận, lấy hạch tâm làm vua, vậy nó sẽ phải nằm ở đây”

“Hoa văn chi tiết nhỏ này cần nằm ở đây”

"Chi tiết này sẽ làm công dụng đóng vai trò là đòn bẩy!"

"Phần này sẽ làm tăng khả năng cộng gộp!"

“Sự kết nối này cần được giấy kỹ hơn”

Từng chút một từng chút một, chỉ với 2 hồn đao văn mà Hình Na học được cô bắt đầu dần xếp tất cả như một chiến trường chân chính, nó là kết tinh của trí tuệ và sự tưởng tượng.

Hơn 15 hồn đao văn cấp 1, 6 lần hồn đao văn cấp 2, sự kết hợp của của tăng tốc hồn văn và bộc phát hồn văn, cô đã tạo ra một quả bom nhân tạo có hình hộp và kích thước chỉ tầm cỡ bàn tay mà thôi.

- Tích, ký chủ thành công chế tạo cấp 4 hồn đao khí (trung), vì vượt cấp chế tạo hồn đao khí, ký chủ nhận 5000 exp

- Tích, ký chủ lên cấp hồn đao sư cấp 2

- Đẳng cấp của Dratini lên cấp 20 (ngang hàng với cấp của hồn đao khí) Dratini học được skill mới Dragon Rage – Rồng thịnh nộ

- Phải chăng mở giao diện hồn đao khí?

“Xác nhận, cho ta xem giao diện hồn đao khí đi.”

Ký chủ: Hình Na

Tuổi: 14

Cấp độ: Hồn đao sư cấp 2

Kinh nghiệm: 4010/10000.

Đẳng cấp đã lên cao, cô khá thỏa mãn về hồn đao khí cô mới tạo ra của mình, hệ thống đánh giá nó là hồn đao khí cấp 4 trong khi cô chỉ dùng hồn đao văn cấp 1 và hồn đao văn cấp 2, nói cách khác, không quan trọng là hồn đao văn cấp cao thấp thế nào, hệ thống chỉ xem trọng độ thực dụng của hồn đao khí mà thôi?

“Lão sư, đã chế tạo xong”

Đưa cho Mặc Lâm một quả bom hồn đao khí, đây là kết tinh mà những gì cô vừa được học trong ngày, hồn đao khí đã mở ra một chân trời mới trong thế giới của cô.

“Đây là? Con... đã cải tạo hồn đao văn và kết nối của nó? đồng thời trong một khối kim loại như vậy, con đã khắc được hơn 21 hồn đao văn một lúc? Thiên Lam, rốt cuộc con là con quái vật gì vậy?”

Mặc Lâm hoàn toàn sững sờ trước hồn đạo khí mà Hình Na tạo ra, một cô gái chưa từng đụng chạm vào hồn đạo khí đây sao?

Không thể tin được, không thể tin được, Hình Na cứ như là đứa trẻ được sinh ra dành cho hồn đạo khí vậy, con bé tuyệt đối là con của vị thần hồn đạo khí.

“Theo ta”

Dẫn Hình Na rời khỏi phòng thí nghiệm, dù sao thì Hình Na là đệ tử duy nhất hiện tại của ông, Mặc Lâm dẫn cô vào một căn phòng khác, ông muốn thực nghiệm xem hồn đạo khí này có năng lực đến đâu, 21 cái hồn đạo văn trong 1 khối kim loại nhỏ xíu, ông phải kiểm tra xem nó có năng lực thế nào.

“Oành, oành oành”

Quả bom nổ ra với một sức ép cực lớn, đây là sự liên kết giữa các hồn đạo văn tăng tốc gây ra sức ép? kế tiếp là lợi dụng lực ép đẩy mạnh hồn đạo văn bộc phát gia tăng uy lực con nổ?

Từ thời gian và vị trí, kể cả hồn lực phải bỏ ra để kích hoạt hồn đạo khí là nhỏ không đáng kể, thậm chí ông nhận ra rằng chỉ cần Hình Na tìm hiểu sâu thêm về giới hồn đạo, một ngày không xa cô sẽ có thể tự tạo một loại hồn đạo khí mà không cần hồn lực để kích hoạt.

“Con bạo tạc nối liền này, quá kinh khủng!!! Đây không còn gọi là uy lực của hồn đạo văn cấp 1 hay cấp 2 nữa rồi, thậm chí hồn đạo khí cấp 3 cũng không thể làm được như vậy, đây ít nhất cũng phải nằm trong hồn đạo khí cấp 4”

Đánh giá một cách trực quan quả bom mà Hình Na tạo ra, chỉ bằng 2 hồn đạo văn mà cô vừa mới học, cô đã sáng tạo và phát huy mọi thứ mà cô vừa mới hấp thu, con bé này, thật đáng sợ.

“Thiên Lam, con có muốn cùng ta học hồn đạo khí không?”

Mặc Lâm hỏi một câu thật kỳ quái, vốn dĩ ông là thầy giáo cho Hình Na mà, tại sao ông lại hỏi như vậy

“Vâng, sư phụ”

Đáp trả ông là một lời khẳng định, thay vì gọi ông là thầy, Hình Na lập tức đổi cách xưng hô ông thành sư phụ, từ trong ánh nhìn của ông, Hình Na thấy được, bây giờ ông đang coi cô như một đệ tử chân thành của mình, không phải là vì công việc, không quan tâm cô đến từ đâu, Nhật Nguyệt hay là Sử Lai Khắc, thứ ông muốn là dạy ra một thiên tài hồn đạo sư mà thôi!! Một người sư phụ hoàn hảo cho cô ngay lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Lối suy nghĩ, Dragonair, 1 năm trôi qua

Từ cái ngày đi học đầu tiên, Mặc Lâm đã hoàn toàn chấp Hình Na như học trò cưng của mình, ông bắt đầu giảng dạy mọi thứ liên quan với hồn đạo sự tinh, từ những thứ nhỏ nhất đến những thứ lớn nhất.

“Lão sư, tại sao chúng ta lại chỉ được phép cấu tứ các hồn đạo văn vốn có, coi như tạo ra một dạng hồn đạo văn hoàn toàn mới thì thật sự phức tạp, nhưng lợi dụng những gì đang có để thay đổi thành một dạng tồn tại khác chúng ta có thể làm một chuỗi trận pháp kết nối liên tục mà?”

Đưa ra ý kiến của riêng bản thân, lối suy nghĩ của sư phụ và mọi người quá hạn hèn, thứ mà hồn đạo sư ở đây cần không chỉ là thiên phú và sự tinh tế trong quá trình chế tạo, chỉ hiểu rõ và chấp hành là không đủ, mọi thứ với hồn đạo kiến thức là vô tận, chỉ dùng các hồn đạo văn vốn có hoặc vốn có thể kết hợp để sắp xếp làm hồn trận thì quá hạn chế, thứ họ cần làm là đưa các hồn đạo văn không liên quan gì kết nối lại với nhau, đó mới là sáng tạo.

“Ý kiến của con là sao?”

Mặc Lâm vẫn không hoàn toàn hiểu ý của Hình Na, ông mặc dù có nhiều kinh nghiệm và biết nhiều về các kim loại, các hồn đạo văn có sẵn và một số bản vẽ các hồn đạo khí cấp cao, nhưng phong cách suy nghĩ vẫn khá là cũ xưa.

“Ý con là, thứ mà hồn đạo khí cần bây giờ là sự đột phá, nói cách khác, thay đổi lối suy nghĩ sang một hướng khác mới hơn nữa”

Hình Na nói ra trọng điểm, hồn đạo khí xuất hiện mới đây không lâu, nhưng Nhật Nguyệt đế quốc đã đem nó phát triển gần như là cực hạn, hàng loạt các hồn đạo khí cấp 8 với cấp 9 được tạo ra, chúng là sự kết tinh của hồn đạo kiến thức hiện tại, tuy nhiên, đó cũng là hạn chế tối đa của hồn đạo kiến thức lúc này đây.

“Lối suy nghĩ?”

Nhấn mạnh vấn đề, mặc dù là ông già nhưng không có nghĩa là ông cổ hủ, một hồn đạo sư cấp cao như ông thì càng phải là một người hiểu học, chỉ cần nó đúng và hợp lý, coi như bảo ông đi học tập một hồn đạo sư thấp kém hơn mình ông vẫn chịu học.

“Đúng vậy, thay vì áp dụng và sắp xếp vị trí vốn có của hồn đạo văn, ta có thể trực tiếp hiểu từng hoa văn và các chi tiết có ý nghĩa là gì, biết được cái gì quan trọng để thay đổi nó theo nhu cầu của con người”

Đưa vào những kiến thức cơ bản thời còn ở Trái đất, vấn đề này nếu nói trong tiểu thuyết thì bọn cô có thể gọi là viết lách.

Lợi dụng cốt truyện đã có sẵn, bọn cô đưa các nhân vật có sẵn hoạt động theo ý muốn của bản thân, chỉ cần cô có sẵn nguyên liệu ban đầu, mọi việc phía sau tất cả đều phụ thuộc vào tác giả hết, miễn là không đi quá khuôn khổ câu chuyện thì mọi thứ đều được chấp nhận.

Đây là ý của Hình Na khi nói về lối suy nghĩ của người dân tại Đẩu La Đại Lục này, thay đổi không đáng sợ, nó không phải là khinh thường, mà nó chính là sự kính trọng, chúng ta phải hiểu nó thì chúng ta mới có thể làm bạn với nó.

Cả hai tiếp tục bàn luận, Mặc Lâm không chỉ coi Hình Na như một người đồ đệ, ông còn coi cô như một người bạn đồng hành ngang lứa, các ý kiến của Hình Na như mở ra một lối đi mới cho ông trong con đường hồn đạo sư.

Quá trình này gọi là hợp tác 2 bên cùng có lợi, Mặc Lâm cho Hình Na toàn bộ kiến thức mà ông có, Hình Na sẽ ngay lập tức đưa ra các lỗ hổng có trong các tiền đề nói trên, hai người làm việc với nhau giống kiểu lắp ghép bổ sung, cái này thiếu thì người kia bổ sung, cái kia không đủ thì người này thêm một chút.

Thời gian cứ thế trôi qua, đã một năm bay đi, không hiểu sao thời gian cứ chạy đi một cách vội vã mà không đợi ai hết.

Cách đây 10 tháng Hình Na chế tạo vài món hồn đạo khí cấp 3 và cấp 4, vì vượt cấp chế tạo nên Hình Na lên cấp hồn đạo sư cấp 3, Đẳng cấp của Dratini vừa đủ để tiến hóa.

Một luồng sáng cực mạnh trong tinh thần hải của Hình Na xuất hiện, nếu nói Sylveon tượng trưng cho hồn lực của cô thì Dratini chính là tượng trưng cho tinh thần hải của Hình Na.

Từ lúc mà Dratini còn là một quả trứng, nó đã liên tục nói rộng và làm to tinh thần hải của Hình Na rồi, giờ đây con pokemon chân long này lại một lần nữa tiến hóa, như sự thay đổi từ lượng sang chất, lượng chất đủ thì chất sẽ có sự đột biến nhảy vọt.

Tinh thần hải của Hình Na bành trướng phát rộng ra, các skill hệ tinh thần như được cần được mà trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, kể cả tầm nhìn và tinh linh nhân cũng vậy, Dratini tiến hóa thành Dragonair làm khu rừng trong đầu Hình Na rộng lớn lên như một thế giới nhỏ của riêng cô vậy.

4 tháng tiếp theo Hình Na trở thành hồn đạo sư cấp 3, và 6 tháng nữa thì Hình Na trở thành hồn đạo sư cấp 4.

Nói là hồn đạo sư cấp 4 nhưng nhờ năng lực bá đạo, Hình Na có thể chế tạo ra các hồn đạo khí vượt cấp bản thân, bây giờ giới hạn hồn đạo khí mà cô có thể làm là hồn đạo khí cấp 7.

“Sur phụ, người đang xem gì vậy?”

Một năm trôi qua rất nhanh, Hình Na đã học được rất nhiều điều, thời gian này cô đã không rảnh rồi ngồi không mà cô vừa tu luyện, vừa học tập hồn đạo khí.

“À, một vài bản vẽ thôi đó mà!”

Mặc Lâm cũng không giấu gì, thời gian qua cố gắng của Hình Na ông đều thấy rõ, thậm chí Minh Đức Đường dưới lòng đất ông cũng từng dẫn cô đi qua vài lần, tại khu vực này cơ chế tạo hồn đạo khí cấp cao được thể hiện rất rõ.

“Con xem với”

Hình Na lập tức chui vô xem cùng với sư phụ mình, thời gian qua chỉ khi ở với ông thì Hình Na mới thể hiện tiềm lực của mình, mỗi khi rời khỏi phòng học và lớp học, cô trở lại làm một con người bình thường có thiên phú tầm thường, thứ duy nhất mà cô gái Thiên Lam này có chỉ là dung mạo cao lãnh này mà thôi.

“Hừm? Một bản ghép nhiều hồn đạo khí cấp thấp lại với nhau? Về cơ chế thì giống với lối suy nghĩ của con, nó ít đòi hỏi yêu cầu về suy nghĩ hơn, nhưng nó lại hao tốn nhiều về nguyên vật liệu và độ khả thi cũng như năng lực kết nối”

Hình Na đánh giá bản vẽ này, hình như nó là của Hoắc Vũ Hạo nhóc này làm hay sao đấy?

“Ồ, con có đánh giá cao về bản vẽ này nhỉ? Hạn chế của nó là?”

Mặc Lâm thú vị trước lời nhận xét của Hình Na, trước giờ cô luôn nói những bản vẽ ông mang về là lạc hậu và thiếu sáng tạo, riêng bản vẽ này thì có chút phát huy?

“Không khả thi lắm với các hồn đạo khí cấp cực cao, tiêu tốn năng lượng nhiều nhưng đổi lại có thể sáng tạo ra một hồn đạo khí không cần hồn sư sử dụng”

Hình Na nói ra trọng điểm, từ lâu về trước sau khi trao đổi với cô thì Mặc Lâm đã phát hiện và cải tiến ra hồn đạo khí không cần hồn lực để kích hoạt rồi, tuy nhiên ông sẽ không nói nó ra, bởi vì những kiến thức này sẽ chỉ gây ra chiến tranh và tai họa cho con người mà thôi.

“Có muốn đi xem Minh Đức Đường tỷ không? Cậu nhóc cùng vào học với con đang được học tập tại đó đấy!”

Mặc Lâm hỏi thăm, cũng lâu rồi Hình Na chưa đi xuống đó, không có cho phép từ viện trưởng thì rất khó tham quan, lần đầu đi xuống cô cũng khá bất ngờ, các vật lý kiến thức áp dụng khá mạnh, nhưng chỉ nằm trong lĩnh vực sản xuất hàng loạt thôi, mục đích chế tạo hồn đạo khí của Nhật Nguyệt là dành để chiến đấu

Các loại khuôn đúc, xung áp, thành hình ở nhiệt độ cao và lưu trình nhất thể? Nó có thể tốt nhưng lại không phù hợp phương hướng phát triển hồn đạo khí của Hình Na, có vẻ đất nước này nghĩ rằng sức mạnh một người không thể làm thay đổi thế cục toàn diện, bọn họ đầu tư và nghiên cứu đều hướng về phát triển số lượng lớn hơn là tìm kiếm sự đột phá

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Tiến vào Minh Đức Đường, phát hiện phôi thai

Tất nhiên là Hình Na không có lý do gì để từ chối đi tham quan Minh Đức Đường, mặc dù nơi này tuy không phù hợp với sở thích của cô, cũng không đi cùng đường với tư duy hồn đạo của cô, nhưng đi tham gia học tập cũng rất tốt, có khá nhiều kiến thức hồn đạo xuất hiện ở đây.

Kiến trúc Minh Đức Đường được xây ở sâu trong lòng đất, ban đầu cô cũng không ngờ là có một thứ nằm ngoài bàn cờ mà cô tính, cặp Song tử cũng không thể tìm ra bất cứ thứ gì bất thường phía trên mặt đất.

Nói cách khác, phía học viện bên trên chỉ là một mô hình giả biểu trưng thực lực không đúng của Nhật Nguyệt học viện đế quốc, trung tâm thực sự mới là ở phía dưới này.

Các cơ sở được xây dựng xuống khá sâu dưới lòng đất, thảo nào mà bọn cô tìm mãi mà vẫn không ra các trung tâm hồn đạo khí của bọn chúng, thật sự là rất phiền phức.

Cũng đã tham khảo qua khu vực này vài lần, tuy nhiên cô không được phép tham gia học tập dưới đây giống như Vũ Hạo nhưng cô lại có thể nhờ Song tử do thám hộ mình.

Nếu cô đã biết được phía bên dưới có gì, cô chỉ cần nhờ cặp song sinh liên tục dò thám toàn bộ khu vực Minh Đức Đường này là được, miễn sao là kiểm tra cái Phong Thần Thai – Tuyệt đế phôi thai là được.

“Vũ Hạo, lâu rồi không gặp”

Đã xuống dưới tận đây thì cô cũng phải đi chào hỏi người quen, nếu cô quá lạnh nhạt đối với người cùng học viện với mình, đó cũng sẽ là một điểm trừ bấy sới giả Nhật Nguyệt để ý, tiến lại gần mà chào hỏi.

“Lam tỷ, tỷ cũng xuống đây sao?”

Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên lắm, đã một năm trôi qua và cậu chưa có cơ hội gặp lại người tỷ tỷ này, từ lúc làm việc với thầy Hiên thì cậu đã quen với nhiều bạn bè mới, nhưng Thiên Lam thì cậu chưa từng gặp bao giờ.

“Ta xuống cùng thầy của ta”

Gật gật đầu, Thiên Lam né ra và đưa tay chỉ về phía Mặc Lâm, một vị lão giả lớn tuổi và đầy trí tuệ, so với thầy Hiên của Hoắc Vũ Hạo, Mặc Lâm lớn tuổi hơn và có nhiều tri thức hơn, tuy không có niềm đam mê to lớn như ông ta như sư phụ Hình Na lại có một sự thông thái ở chiều hướng khác, không bị bó buộc bởi các quy tắc cổ hủ và quy định hạn hèn.

Giống nhau giữa 2 người là một chỗ, không một ai hi vọng chiến tranh xảy ra, nói thật chứ chỉ cần sư phụ cô Mặc Lâm nói ra cơ chế sáng tạo ra vũ khí hồn đạo khí không cần hồn sư sử dụng, nó sẽ là bước ngoặt cực lớn và có lợi thế cực lớn cho đất nước Nhật Nguyệt của ông.

Chỉ cần vậy thôi thì Mặc Lâm sẽ có được vô vàn khen thưởng và trở thành một người đức cao vọng trọng trong đế quốc, phát minh này có thể nói là đánh vỡ mọi quy tắc vốn có của hồn đạo khí kiến thức, không cần phải là một hồn đạo khí cấp 7 cấp 8 thậm chí là cấp 9, bởi vì các hồn đạo khí này cần các hồn sư cấp cực cao mới có thể sử dụng được.

Trong chiến tranh, thứ mà cấp cao hoàng gia Nhật Nguyệt đế quốc cần là một thứ vũ khí có sát thương cao và dân dụng, kể cả người thường cũng có thể vũ trang.

Chính vì lý do đó, mà kể cả Mặc Lâm hay Hình Na, không vì lý do này thì cũng vì một lý do khác, không ai chịu nói ra sự phát minh khủng bố này, họ cần đem nó chôn giấu thật kỹ, cho đến khi có một người khác có thể sáng tạo ra một thứ tương tự, đây sẽ là chìa khóa để giải quyết tất cả.

“Chào con, ta là Mặc Lâm, lão sư của Thiên Lam”

Mặc Lâm cũng khá là thương thức cậu bé này, thông minh và chững chạc, tuy không phải là học trò của ông nhưng ông biết rằng cậu bé này thiên tuệ rất cao, chỉ cần nhìn bản vẽ của cậu có thể khiến Hình Na thốt ra 3 chữ khá thú vị, đó là một đánh giá rất cao mà Hình Na có thể đưa ra, đến cả các bản vẽ của chính cô còn không được bản thân mình chấp nhận cơ mà.

“Chào thầy, mọi người xuống tham quan ạ?”

Hoắc Vũ Hạo thấy vậy vội chào lại, cậu hỏi thăm hai người liệu có phải là xuống đi dạo không, vì đây là một cơ sở cấp cao dưới lòng đất, có rất nhiều chi tiết và một số nơi mà chính cậu còn chưa đi, nếu có thể cậu cũng muốn đi tham quan cùng hai người Hình Na.

“Na tỳ, bọn em đã tìm hết dưới lòng đất rồi, nhưng không có dấu hiệu của Tuyệt đế phôi thai nào cả!”

“Không thấy, không thấy!”

Kim tử và Ngân tử đồng thời lắc đầu, thật quái lạ, toàn bộ trên mặt đất cô đều đã khám phá hết rồi, tận ở dưới lòng đất cũng không có? Đây là cơ quan quan trọng của bọn họ mà? Không cất giấu ở đây thì họ còn cất giấu ở đâu nữa cơ chứ?

Toàn bộ dưới lòng đất này được cấu tạo theo mô hình mê cung, đến chính cô còn không biết ý nghĩa của Minh Đức Đường được tạo ra có ý nghĩa là gì, tuy nhiên sau khi mô phỏng ra vị trí của chúng nó, cấu tạo của toàn bộ khu vực này giống như là một hòn đảo văn ma trận cực đại vậy, nếu coi mỗi căn phòng là một hòn đảo văn cấp nhỏ và các hòn đảo khí cố định là các họa tiết, thì Minh Đức Đường chính là một hòn đảo khí khổng lồ giữ cho toàn bộ cơ thể nó đứng vững và không bị sụp đổ dưới áp lực dưới lòng đất!

“Khoan đã! Dưới lòng đất?”

Hình Na đột ngột phát hiện một điều gì đó khác thường, bọn họ ... đang ở dưới lòng đất mà nhỉ? Nếu như lời cái kiến trúc này lên trên mặt đất, nó sẽ là một tầng kiến trúc phía trên Nhật Nguyệt đế quốc học viện.

“Cấu trúc kép? Cấu trúc nhiều tầng?”

Đây là, cô cần phải kiểm tra mới được, Người ta thường nói nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất, ở đây, câu này hoàn toàn đúng nghĩa đen của trường hợp mà cô tính toán luôn.

Không phải là cất giấu ở phía trên là lộ liễu nguy hiểm không thôi đâu, nếu đặt các hòn đảo khí cấp 8 cấp 9 quan trọng ở phía dưới sâu trong lòng đất, nó cũng là một sự nguy hiểm không kém.

Tại phía trong lòng đất, nếu đục càng sâu thì càng đi tới tâm của đại lục, lớp đất đá bên trong càng ngày càng cứng và có cơ chế hoạt động hoàn toàn khác biệt với tầng trên của đại lục, vì vậy nên khi đào mò kiếm kim loại hiếm người ta thường đục sâu vào bên trong mặt đất, phá vỡ cấu trúc càng sâu bên trong, mọi thứ ở trên sẽ càng lung lay, hay nói cách khác chỉ cần đập nát nơi phía dưới lòng đất này thì phía trên không đụng chạm cũng sẽ tự động sụp đổ?

“Gemini, do thám phía dưới, thăm dò phạm vi độ sâu 300m, kiểm xem liệu có còn tầng hầm nào sâu hơn nữa không?”

Hình Na nắm trọng tâm và ra lệnh cho cung Song tử, cô cần chứng minh dự đoán của mình là chính xác.

“Đã rõ”

Hai đứa bé giơ tay lên và lập tức chui thẳng vào mặt đất, vì cơ thể là tinh linh lực và không có thực thể, nó có thể hóa thành dạng lỏng hoặc khí để chui qua mặt đất, nếu cấu trúc đất quá cứng nó sẽ phân giải bản thân thành các phân tử nhỏ hơn như là các hạt UV của ánh sáng, đâm xuyên qua lớp đất đá, tại phía sâu sâu bên trong, một mô hình cấu trúc khác hoàn toàn hiện ra trước mắt 2 đứa bé.

“Na tỳ, đã tìm ra”

“Tìm ra rồi”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Tấn công, bản thể tổng tập kích

Một khu vực riêng biệt ở một nơi riêng biệt, toàn bộ các kiến thức và các hồn đạo khí cấp cao, các nghiên cứu bí mật đều đang nằm tại trong này.

“Thật là một nơi đáng sợ”

Hình Na rợn mình khi nhìn thấy toàn bộ các công nghệ tiên tiến của Nhật Nguyệt học viện, cô đã quá tự tin và kiêu ngạo rồi, nơi này, tổng hợp các loại vũ khí còn mạnh hơn cả tưởng tượng của cô.

Tuy mọi thứ còn trong quá trình chế tạo và hoàn tất, nhưng từ trong những bán thành phẩm đang nghiên cứu đó, một nỗi sợ hãi đang dâng lên từ đáy lòng Hình Na, cô đang run sợ? Cảm giác này ... đã từ bao lâu rồi cô chưa từng được cảm nhận rồi?

“Thú vị thật, Song tử, đi tìm kiếm phôi thai tuyệt để đi”

Hình Na cười gằn, sợ hãi? Đó chỉ là thứ làm cô trở nên thêm điên cuồng và mạnh mẽ hơn thôi, chỉ sợ rằng bản thân mình không sợ hãi nữa, chứ không sợ rằng bản thân sẽ sợ hãi, nếu cô sợ hãi, điều đó chứng tỏ cô còn nhận ra rằng mình còn đang yếu đuối và thiếu sót.

Chỉ những kẻ nhận ra mình đang yếu đuối, mình chưa đủ hoàn hảo, chỉ những người biết rằng mình thiếu sót mới có thể tìm ra phương hướng chính xác để cải thiện bản thân.

Khác biệt duy nhất với những kẻ tu vi đã đạt đến một độ cao nhất định, một bộ phận hồn sư sau khi lên cấp hồn thánh hoặc hồn đầu la, họ không thể tiến thêm một bước nữa để trở thành những tồn tại cao cấp hơn, không phải là khao khát của họ không đủ, không phải là sự cố gắng của họ không được đền đáp, đó,... chỉ đơn giản là vì họ chưa cảm nhận được sự sợ hãi thật sự khiến bản thân họ có đủ động lực để đi tới thôi.

“Để bọn em lo”

“Kim tử, cậu lo bên trái, mình lo bên này cho”

Cặp song sinh nhanh chóng nhận lệnh và phân tách nhau ra, chúng đi tìm kiếm ở khắp nơi để tìm thấy một cái phôi thai có hình dạng giống như Hình Na mô tả.

Đứng ở phía trên khu vực của Gemini, Hình Na vẫn đang giao tiếp và nói chuyện với Hoắc Vũ Hạo và Mặc Lâm, mọi thứ dường như không có gì đặc biệt, nhưng cô đang phải phân tâm của mình ra làm 2.

Một phần là để nói chuyện với những người ở phía trên, một phần nữa là để giao tiếp với Gemini, thật sự là cô rất muốn ăn cắp đi phôi thai tuyệt đi rồi trực tiếp hấp thu luôn, nhưng kế hoạch chắc phải có sự thay đổi rồi, hiện tại cô không thể giao tiếp với Alvis được nữa.

Kể từ lần Eim xuất hiện để cứu cô, mối liên kết giữa Hình Na và Alvis dường như trở nên mỏng yếu hơn bao giờ hết, cô ấy không còn có thể tiếp tục nói chuyện với cô như lúc trước nữa, từ lúc đó cho đến giờ, thậm chí là một khoảng thời gian lâu dài về sau, cô cũng không có thể có được sự bảo bọc và bảo vệ của Alvis và Eim nữa.

“Oành oành oành”

Những âm thanh phát nổ to lớn đến cực đại, không biết rõ vấn đề xuất hiện ở đâu, nhưng cô biết rằng đã có một sự tập kích nhắm đến Nhật Nguyệt học viện.

Tiếng nổ to như đại pháo, và một cơn sóng xung kích mạnh như nghiền nát xương thịt được tạo ra, với một người có sự nhạy cảm về sóng âm và điện trường, Hình Na từ rất sớm nhận ra được đòn đánh này, nhưng trong phạm vi quá xa như vậy, cô không nhất thiết phải cản trở, hay nói đúng hơn, cô đang tính lợi dụng sự tập kích này.

Bốn luồng sáng bùng nổ xuất hiện từ bốn hướng, nhưng đều tập trung vào những nơi có nhiều người nghiên cứu nhất.

Vụ nổ xảy ra quá mức bất ngờ, do đó những hồn đạo sư đang ở vị trí trung tâm vụ nổ căn bản ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Ít nhất hơn một trăm hồn đạo sư bị vụ nổ chấn thành không khí, hơn 100 bàn thực nghiệm bị xé nát vụn, mảnh kim loại văng tứ tung, trở thành một đợt sóng kim loại có sức phá hoại khủng bố.

Tiếng kêu la thảm thiết pha với mùi máu tươi tràn ngập không gian, sóng dư chấn của vụ nổ như núi lửa phun trào bắn ra ngoài.

Sức nổ kinh khủng đến mức trên mặt đất cũng rung lắc dữ dội.

Trong căn cứ ngầm chế tác hồn đạo khí, hơn một phần ba số hồn đạo sư đã bị sóng dư chấn lan đến, thương vong thảm trọng.

Hoắc Vũ Hạo xem như là người có hiểu biết ít, vào Minh Đức Đường bắt quả chỉ mới nửa năm, thành ra bàn thực nghiệm của hắn chỉ ở một bên, không có gần trung tâm vụ nổ, Hình Na và Mặc Lâm ở ngay bên cạnh và cũng tiện thể tránh được nguy hiểm.

Dù vậy, sóng xung kích dư chấn sinh ra từ vụ nổ cũng khiến cho cái bàn của hắn bị đẩy đi hơn 10m.

Năng lực sinh tồn của Hồn đạo sư ngay lập tức được thể hiện.

Dù hơn 1/3 số hồn đạo sư bị sóng xung kích tấn công, nhưng thực sự chết chỉ có hơn 100 người ngay vào giây đầu tiên xảy ra vụ nổ, mỗi một vị hồn đạo sư Minh Đức Đường hầu như đều có hồn đạo hộ thể tự động, giảm sức sát thương đến cực nhỏ có thể.

Tuy không ít trong số đó trọng thương, nhưng không một ai tử thương cả.

Vụ nổ chấm dứt, từng bóng người chui ra từ nền đất, toàn bộ đều mặc đồ đen, động tác nhanh nhẹn thoăn thoắt, sau khi xuất hiện, lập tức triển khai ra bốn phía chém giết.

Nếu có ai đó đứng trên mái vòm quan sát xuống, sẽ phát hiện bốn vị trí nổ đã xuất hiện bốn cái cửa động thật lớn đường kính hơn 10m, bốn người mặc đồ đen chui ra từ những cái lỗ đó.

Bọn họ chẳng những sớm có chuẩn bị, hơn nữa thực lực cực kỳ mạnh mẽ, công kích vừa phát động, toàn khu vực trở thành một bãi máu me và xác người chất đống.

Hoắc Vũ Hạo lập tức trốn ở ngay dưới bàn làm việc của cậu, tuy vậy hồn kỹ thám trắc vẫn được bật lên và quan sát tình hình xung quanh.

Mặc Lâm lo lắng chạy đi quan sát tình hình các đồng nghiệp của mình, ông biết rằng đệ tử của ông không phải là dạng vừa, chỉ cần nhìn từ thái độ bình tĩnh như biết trước mọi việc của cô, thái độ không quá ngưng trọng và đối với cô nó chỉ như là chuyện ngoài rìa, Hình Na giống chúa tể và mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của bản thân cô.

Ông biết rằng cứ đứng đây mãi cũng không làm được gì, Mặc Lâm vội sử dụng phòng ngự hộ thể khiến bảo vệ bản thân, nó được tự động kích hoạt và nhờ cơ chế pin dự trữ, chúng phát động ra cần ít hồn lực hơn và hoạt động mạnh hơn bình thường, tất nhiên là nó không tốt bằng Hình Na nhưng chỉ ít nó đã hơn được nhiều loại hồn đạo khí khác.

Hình Na thì trực tiếp hơn, Thunder Wave được phát động, một lớp điện trường bao bọc và phản lại các loại sóng xung kích, lợi dụng môi trường và địa hình toàn bộ đều được cấu tạo là kim loại, cô hầu như chẳng phải nhận bất cứ ảnh hưởng nào cả.

Dưới tầm nhìn của tinh linh nhãn và Tinh thần thám trắc của Hoắc Vũ Hạo, một gã hắc y đột nhiên bành trướng cánh tay phải lên gấp 10 lần, đánh một hồn đạo sư đang chuẩn bị khởi động hồn đạo khí thành một màn huyết vũ, hắn cũng đã tổ cáo lai lịch bản thân cho 2 người bọn cô.

“Bản thể tông”

Võ hồn là một bộ phận của cơ thể, Hoắc Vũ Hạo đã từng gặp qua và thậm chí tông chủ của họ còn cố gắng dành dứt cậu, đối với Hình Na thì đây là lần đầu cô gặp lấy đám người loại này, có phần mạnh mẽ đấy!

“Song tử, tìm ra chưa?”

Trong khi quan sát người của Bản thể tông liên tục chém giết, Hình Na cứ như người ngoài cuộc, cô không có ý lẫn trốn cũng như bỏ chạy, cô chỉ đứng đợi kết quả từ phía Gemini mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 200: Tiến vào, đối chiến hồn đấu la

Phải công nhận là đám Bản thể tông này gây rắc rối và ồn ào ghê thật, tuy nhiên trong trạng thái hỗn loạn này cô mới có thể dễ dàng đánh cắp phối thai.

Trực tiếp xoay người rời khỏi sự chú ý của mọi người, Hình Na sử dụng Smog phun ra một làn khói đen che kín tất cả, tinh thần lực của cô tạo ra một hiện tượng ảo giác Diamond tránh đi tầm quan sát của Vũ Hạo, tầm nhìn của cậu ta có lẽ là hoàn hảo, nhưng không có nghĩa là không thể đánh lừa.

Có nghe câu này chưa? Những thứ gì mà cậu nhìn thấy không nhất thiết là đúng, nói trắng ra là cô thay đổi nhận thức của Vũ Hạo, bỏ qua quá trình quan sát, cô trực tiếp kêu đại não đối phương trả lời là mình không nhìn thấy Hình Na có hành động gì lạ, theo tiềm thức cậu ta sẽ trực tiếp bỏ qua sự hiện diện của người tỷ tỷ ít nói này.

Thoát khỏi tầm nhìn của nhiều người trong màn đen đột ngột xuất hiện, bảy hồn sư Bản thể tông nhìn nhìn vào sự bất thường ở phía khu vực Hoắc Vũ Hạo, tuy nhiên chúng không thực sự chú ý lắm, đồng đồ nát đã gây ra rất nhiều khói mù, việc có thêm một lớp khói nữa cũng không có gì lạ.

Rời tới một nơi hoang vắng hơn, cô tiếp tục lắng nghe sự đáp trả của cặp Song tử.

“Na tỷ, tìm ra rồi, một phôi thai cực kỳ lớn”

“Đây là Phong thần thai, tuyệt để phôi thai sao?”

Cặp song sinh trầm trồ nhìn vào phôi thai của tuyệt đế, bên trong đó là cả quá trình tiến hóa và trùng tu, từ một con hung thú đứng thứ 3 của đại lục, giờ nó chỉ là một mô tế bào hỗn độn đang chờ ngày phát triển lại thành cơ thể.

Cơ chế hoạt động của Phong thần thai là ức chế sự phát triển và tạo thành một cơ thể hoàn chỉnh của Tuyệt đế, hay nói cách khác, đó là một sự chống biệt hóa thành các tế bào đa dòng và đơn dòng.

“2 đứa làm tốt lắm”

Khen cung Gemini một phát, Hình Na trực tiếp moi ra một dạng hồn đạo khí như một cây bút điện nhỏ trên cổ tay, nhìn từ góc nhìn nào thì nó cũng như một cái vòng tay trang sức bình thường, nhưng khi cái nắp nhỏ được mở ra, một cái nòng như nòng súng mini được hiện ra, khó ai có thể nói bây giờ cái vòng tay này là bình thường được.

“Hồn đạo khí cấp 7, bút ánh sáng”

Ha ha, đây chính là thành quả nghiên cứu cả năm trời của cô, tất cả các công nghệ thiết bị cấp cao từ hồi cô còn là trạch nữ nghiên game ở nhà giờ đều được thể hiện hết ở đây.

Thực tế lúc ở trái đất có rất nhiều công trình dự án nghiên cứu không khả thi, những điều mà con người hình dung ra được mà không tạo ra được, họ có cơ chế nhưng không có điều kiện lẫn môi trường thích hợp.

Các công nghệ và thiết bị thiếu sót, các kim loại có sẵn không phù hợp hoặc là không chịu đựng được cơ chế hoạt từ cấp cao, vì vậy nên nhiều thứ ở Trái đất được liệt vào những điều viễn vọng.

Tuy nhiên, ở một thế giới như Đấu La đại lục, vậy thì những giả thuyết trên không hoàn toàn đúng nữa, đây là một thế giới huyền ảo đầy tính fantasy luôn, chỉ cần biết vận dụng một tính thực tế trong đời thường, từ những điều nhỏ bé, mọi thứ sẽ được nhân lên cấp số nhân trong đại lục này.

Một loạt các dòng electron hoạt từ được nén gây đốt cháy và nung lỏng mọi thứ, nó ăn mòn và phá hủy cấu trúc của các vật.

Cả một bức tường bằng thép dày chắc được 250 – 260 m độ sâu bị bút ánh sáng của Hình Na khoét một lỗ sâu ngay lập tức, không hề gặp rắc rối gì cả mà một lỗ hổng hoàn hảo được tạo ra.

“Cảm ơn nha, Bản thể tông”

Thả mình xuống dưới cái lỗ hổng, cô tiến mình xâm nhập vào khu vực quan trọng của Nhật Nguyệt học viện đế quốc, đưa tay lên sờ mặt mình, một cái kính mỏng xuất hiện trước mắt của Hình Na.

“Hồn đạo khí cấp 7, Thám trắc xung từ kính”

Lại một loại hồn đạo khí khác, cô trực tiếp nhận sóng và quan sát mọi thứ một cách rõ ràng, thông tin hiện ra trước mặt kính và các phép toán lựa chọn tối ưu xuất hiện, không mất thời gian cũng không tốn năng lượng, cô tìm ra được vị trí của Gemini hiện tại.

Tại nơi cô đứng thì có phân cách xa khu vực trung tâm dưới đất, ai trách được, ai biểu đám Bản thể tông đang tập trung tấn công ở khu vực trung tâm phía trên đi, chẳng lẽ cô lại đi vào bên trong kêu “Ê, bọn kia tránh ra để chị mày đi ăn cắp Phong thần thai nào!”

Tiếp tục lượn qua nhiều ngõ ngách, ngay khi cô gần tới nơi của cung Song tử, sự hiện diện của một người khác lọt vào trong tầm nhìn của cô.

“Hoắc Vũ Hạo?”

Cái quái gì, tên nhóc này bằng một sự ngẫu nhiên hay trùng hợp nào đó lại có tiến vào bên trong đây sao? Bộ thẳng này là con ông trời hay sao mà rơi đúng ngay vào vị trí có Phong thần thai luôn vậy, quanh đây có cả hàng tá loại hồn đạo khí cấp cao khác nữa đấy.

“Gemini, 2 đứa canh chừng tên nhóc đấy”

Hình Na không kịp thời tiến tới vị trí của tuyệt đế phôi thai, không ngờ bằng cách này hay cách khác, dù cô đã biết vị trí của cái phôi thai này trước cả Vũ Hạo, mưu tính nó hơn cả một năm trời lại để thẳng nhóc này tìm ra trước ư?

Đây phải gọi là gì nhỉ? Hay không bằng hên? Chết tiệt, cô nhất định phải lại gần ăn cắp cái phôi thai đó mới được, không thể để nó bị cướp đi.

“Àm”

Một âm thanh khác vang lên, lại có người khác xâm nhập vào trong đây, không những thế không chỉ có một tên mà có tới tận 2 tên, một tên xuất hiện tại

phía Hoắc Vũ Hạo, một tên xuất hiện tại phía trực diện của cô, đám cản đường này, thật là khó chịu mà.

“Hừm? Hồn lực và tinh thần lực này? Y lai khác tư?”

Đột nhiên một luồng tinh thần lực khá thân quen hiển lên, cô nhận ra loại khí tức này vì dù sao cũng đối đầu với nhau vài lần rồi, nhưng không ngờ tên này vẫn cứ thoải mái triệu hồi ra nhỉ?

Chuyện bên đó thì để bên đó xử lý đi, hiện tại thì cô cần phải đối mặt với tên đang xuất hiện ở phía cô, đã xuất hiện ở Nhật Nguyệt đế quốc để tập kích thì chắc chắn là đám này không tài nào yếu được rồi, còn có thể xuống dưới đây thì hẳn phải là hồn đầu la hoặc là phong thần đầu la.

Mục đích của đám đầu chó này hẳn là muốn cướp lấy phôi thai như cô rồi, đám này thật là phiền phức quá đi.

“Xin chào vị khách không mời, ta là người bán vé, sẵn sàng để mua một vé tham quan địa ngục chưa nào?”

Hình Na dưới hình thái của Dragonair, cô nhìn đối phương đang tiến đến gần với một bộ hồn hoàn tiêu chuẩn

Vàng, vàng, tím, tím, đen, đen, đen, đen, 8 hoàn hồn đầu la? Không ngờ vừa mới xuống đây đã gặp được một thứ khó chơi như vậy rồi.

Nếu cô còn là Hình Na của một năm trước, có khi cô sẽ lập tức bỏ chạy ngay, nhưng một năm sau này tuy thoát nhìn thì không có gì thay đổi lắm, nhưng với một hồn đạo sư kiến thức cô đã có thể khắc họa nhiều loại hồn đạo văn từ cấp 1 tới cấp 6, hàng loạt các trang bị thực dụng được vũ trang tại những vị trí rất nhỏ.

“Ồ, một tiểu mỹ nhân? Đáng tiếc, chúng ta đang làm nhiệm vụ nếu không thì ta có thể vui vẻ với cung một lát rồi, giờ thì, chết đi”

Tên hồn đầu phun một bãi nước bọt ra đất, hân lạnh lùng nhìn Hình Na, đứng trước vấn đề quan trọng, sắc đẹp cũng chỉ là rác rưởi mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Vũ trang hồn đạo khí toàn thân, tử chiến (1)

Đối mặt với một hồn đầu la, thực lực hồn vương cấp 53 của cô hoàn toàn không đủ để cho đối phương nhét kẽ răng, dù rằng cô có một hồn hoàn mười vạn năm, nhưng chênh lệch thực lực đủ lớn để cô phải bất lực, chưa kể hồn hoàn nó cũng chỉ cung cấp một hồn kỹ dạng hỗ trợ thôi.

Tuy đứng trước bất lợi như thế, nhưng Hình Na không hoàn toàn bỏ cuộc, cô vẫn còn những con bài tẩy chưa lật, nếu cứ thế này mà bỏ trốn thì quá uổng phí một năm trời của cô quá.

“Tới đi”

Hạ thấp người xuống, Hình Na đã sẵn sàng chiến đấu.

Tên hồn đầu la bất ngờ trước hành động của cô, không ngờ cô bé nhìn mới 17 18 tuổi này gan to thật, đứng trước một tên khủng bố có 8 hoàn mà không bỏ trốn? ha ha, hẳn thích con bé này rồi đó, phải đập nát con nhỏ này ra thành một vũng máu nhân tạo.

“Võ hồn chân thân, Thao thiết cuồng”

Với võ hồn là hai tay của hắn, cơ thể hóa ra hình dạng một con thao thiết, hình dáng đúng là bản bựa không ai chịu nổi.

Tuy vậy hồn lực tỏa ra thì đúng là mạnh thật, nhưng như vậy chưa đủ để làm Hình Na hoang mang, đến cả khí tức của mười vạn năm hồn thú, khí tức của Eim, khí tức của Huyền lão, cô đều đã từng cảm nhận qua.

Chỉ một tên hồn đầu la mà muốn cô run sợ? Mơ mộng hão huyền!!!

“Chết đi”

Tên hồn đầu la lao lên như báo vồ mồi, mới vào đã tung hết sức? Có vẻ hắn muốn giết cô càng nhanh càng tốt, tay của tên áo đen này như một cái búa to lớn, đập thẳng vào phía cô.

Hình Na đứng yên không di chuyển, cô đang chờ đợi.

“Thunder wave”

Lại là skill hệ electric, nhưng bây giờ cô lại tận dụng nó theo một cách khác, lấy lực hút của kim loại kéo bản thân mình ra khỏi tầm đánh của đối phương

ngay tức khắc, đòn tấn công bị hụt

“Cái gì?”

Không nhìn thấy máu me văng ra cũng không có mùi của huyết lai văng, hắn bắt ngờ về việc Hình Na có thể tránh được đòn của mình, không phải con bé này lúc này vừa sợ quá không di chuyển được sao? Tại sao bây giờ lại đột ngột xuất hiện ở vị trí khác?

Vừa mới ngẩng đầu dậy, tên hôn đầu la nhận thấy nguy cơ tử vong tiến tới gần, con bé này có thể làm được những thứ có thể giết chết hắn sao? Cảm giác tử vong tới gần, tên hôn đầu la lập tức đưa tay chặn lại, hạ thân sang trái để che những bộ phận quan trọng.

“Xoẹt”

Một thứ gì đó vọt qua, để lại trên một bên cánh tay hắn là một đường cửa, không biết là thứ gì mà có thể cắt đứt cả võ hồn chân thân của hắn vậy?

Vốn dĩ là trong trạng thái chơi đùa và bốn cọt, tên hôn đầu la ban đầu hoàn toàn không lo lắng việc cô bé trước mặt này có thể giết mình, vì hồn lực của con bé chỉ dao động trong tầm hồn vương là tối đa, nhưng thế nào? Một cảm giác lo sợ đang được bén lửa lên trong lòng tên hôn đầu la, thật bí ẩn và nguy hiểm, hắn ghét nó.

Mọi việc được diễn ra một cách cấp tốc, kết hợp của hồn cốt, 6 cái hồn đạo khí tăng tốc cấp 7, lấy lực đẩy và điện trường làm đà để đâm

“Thunder”

Lấy điện mà bắn, cô chính là viên đạn của cây súng hình người, dùng Iron tail thiết hóa toàn thân, 12 hồn đạo khí hình đao được thiết lập liên kết với nhau, từ đầu đến cuối thân, toàn bộ cơ thể của Hình Na được bao bọc bởi cả trăm loại hồn đạo khí, hàng ngàn hồn đạo văn kết nối với nhau.

Bay ra với một tốc độ cực nhanh, sự hòa hợp của hồn kỹ và hồn đạo khí, Hình Na trở thành một người máy hình người với lực sát thương có thể đập nát cả phòng thủ của đối phương.

“Lạch cạch”

Tiếng các kim loại va chạm vào nhau, Hình Na như một cỗ máy toàn thân được làm bằng kim loại, hồn lực không cần thiết phải đưa vào phục vụ cho các kim loại, nhờ hệ thống hồn đạo việc chế tạo hồn đạo khí dường như trở nên dễ dàng hơn, lấy điện năng làm nguồn lực hoạt động. Thunder của Hình Na có công dụng rất lớn ở đây, hồn lực chỉ cần thiết để kích hoạt các kỹ năng của hồn hoàn mà thôi.

Sau lưng hiện lên 5 cái hồn hoàn, tím, tím, đen, đen, đỏ, bộ hồn hoàn của một hồn vương nhưng lại ẩn chứa sự nguy hiểm của tử vong đến tận cùng.

“N.. Người.. là cái.. quái.. gì”

Không còn là hình dạng của một ngư tử xinh đẹp nữa, một con quái vật, một kỵ sĩ được làm bằng toàn bộ kim loại hiếm xuất hiện, cặp kính che khuất tầm mắt của cô có vô số hàng chữ chạy qua, nó cũng giống như những thông tin của hắn đang được cô đọc vậy.

Lần đầu tiên trong đời, hắn nhìn thấy một thứ dị hợm như Hình Na, 5 hoàn, vậy mà lại có một hồn hoàn màu đỏ như màu của máu, đến cả hôn đầu la như hắn còn không có, vậy mà... một con nhóc hồn vương?

“Ta?”

Hình Na bước từng bước tiến tới gần đối phương, các hoa văn và họa tiết được che giấu bên trong lớp kim loại đang phát sáng lên, có biết bao nhiêu là hồn đạo khí và kim loại hiếm có tác dụng hỗ trợ năng lượng được lẫn vào bên trong bộ giáp này.

“Ta, ... chính là từ thần ... đến lấy mạng người”

Cặp mắt lạnh lùng bị che giấu bởi lớp kính, cơ thể mảnh mai được che bằng lớp kim loại, tia sáng màu đỏ lóe lên của hệ thống máy móc làm cho sát khí của Hình Na được lan tỏa thật mạnh, toàn bộ không khí trở nên thấp hơn hẳn.

“K... Không, NGƯỜI ĐI CHẾT ĐI”

Sợ hãi làm người ta điên cuồng, nhưng như vậy chưa đủ để khiến đối phương từ bỏ, chỉ có khi đập đối phương ra mặt đất, đâm lên tôn nghiêm của hắn mà chà đạp, lúc đó thì sinh mạng của đối phương mới nằm trong tay của bản thân.

“Hồn kỹ 5 + 6 + 7 + 8”

4 hồn hoàn màu đen mạnh nhất của đối phương được phóng thích, cơ thể trở nên khổng lồ gấp nhiều lần, tên hôn đầu la vẫn còn níu kéo hi vọng, đứng vậy a, đối phương mới chỉ là hồn vương, không tài nào mà con nhỏ đó có thể thắng được một hôn đầu la như ông cả.

Hỏa diễm đốt lên, ngọn lửa của địa ngục ánh lên trên làn da của đối phương, một lượng hồn lực thật vĩ đại, không ngờ trông đủ đủ vậy mà tên này lại có thể tạo ra một đòn mạnh như thế này.

Tên hồn đầu la lao lên, lấy tay mình làm vũ khí, cặp mắt khát máu nhìn Hình Na, hấn đập thật mạnh vào người cô.

Hình Na khởi động cơ chế phản lực, kết hợp với tinh linh dực cô lập tức bay rời đi và dời khoảng cách nhanh chóng tức thời.

Nhưng đời nào một đòn lại có thể sử dụng cả 2 lần, lúc trước lợi dụng điện từ hấn chỉ là sơ sẩy thôi, muốn trốn lần nữa? Đừng hòng!

Hai chân dẫm mặt đất lấy đà, tên hồn đầu la bật lên xa tiến tới vị trí Hình Na mà dẫm xuống một dậm, mặt đất rung chuyển, kim loại nứt vỡ, khói mù nổi lên.

“Oànhhhhhhhhh”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202: Vũ trang hồn đạo khí toàn thân, tử chiến (2)

“Oànhhhhhhhhhhh”

Tiếng va chạm của bốn hồn kỹ tên hồn đầu la va chạm vào Hình Na, một sự oanh tạc to lớn đủ để phía Hoắc Vũ Hạo dư sức chú ý đến phía bên cô.

Bụi bay mịt mù, làn khói che đi hình dáng của Hình Na, liệu cô có bị đánh đập nát bét bởi các hồn kỹ vạn năm hay không?

“Kích thích tiết tố, biểu bĩ”

Đột nhiên một âm thanh vang lên giữa khoảng không im lặng, tiếng nói của một cô gái thanh thúy nhưng lại vô tình.

Đưa ra một cái vòng tay, nó phát sáng và mở rộng kích thước, phát ra huỳnh quang màu xanh lá, một lượng khói được phóng về phía tên hồn đầu la một cách cấp tốc.

“Làm.. làm thế nào mà?”

Tên hồn đầu la bị bất ngờ hoàn toàn, con nhỏ này hoàn toàn không bị vấn đề gì sao? Chẳng lẽ 4 hồn kỹ của hấn yếu đến nỗi không gây được bất cứ vết thương nào?

Bất ngờ thì bất ngờ, tên hồn đầu la vẫn nhanh chóng lùi lại, lấy chân dậm thật mạnh xuống đất, tuy chân không phải là vũ hồn bản thể của hấn, nhưng tu luyện đến cấp độ này thể chất của ai mà chẳng mạnh, đặc biệt là mấy người chuyên tu cơ thể như Bản thể tông bọn hấn.

Bật đà nhảy ngược lại, tránh thoát khỏi lượng khí màu xanh lá mà Hình Na phóng ra, đồng thời bẻ khí của mũi, mắt, ngũ quan, không cho phép lớp khí đó tác động đến cơ thể của hấn.

“Hừm?... Nhanh đấy”

Hình Na cười lạnh nhìn đối phương, mái tóc của cô đang đưa theo gió, một robot hình người đứng sừng sững không chịu bất cứ vết thương gì đang nhìn tên hồn đầu la như một trò cười.

“Giác quan và cảm nhận khá là nhạy bén.. nhưng mà,.. Có tác dụng sao?”

Bằng một giọng điệu giễu cợt, cô tiếp tục đưa tay lên, toàn bộ kim loại bọc xung quanh cơ thể phát sáng màu tím, một màu sắc huyền ảo và ẩn chứa năng lực kinh người.

Tên hồn đầu la đồ mồ hôi hột, hấn không ngờ con nhóc phía trước khó chơi đến vậy, không nói gì chứ cái ánh sáng màu tím kia làm ông cảm thấy hãi hùng, rất đáng sợ! Nó là cái quái gì vậy.

Liếm lấy khóe môi của mình, Hình Na cười gằn nói ra 4 chữ:

“Khuếch tán cực đại”

Một lượng sáng được bắn ra với cơ chế lấy lan siêu mạnh, lượng khí màu xanh lá được dẫn theo chúng dàn đều ra khắp mọi nơi.

“C.. Cái”

Bất ngờ trước hành động của Hình Na, một đòn tấn công diện rộng ư? một đòn đánh như vậy thật sự có thể gây tổn thương cho hắn sao? Sao hắn lại vẫn cảm thấy nguy hiểm nhỉ?

Đưa hai tay ra thiết lập hồn kỹ bảo vệ bản thân, chặn lại toàn bộ cơ thể mình trước nguồn ánh sáng đấy.

Không một điều gì kỳ lạ xảy ra, cơ thể tên hồn đầu la cũng hoàn toàn không bị tổn thương một chút nào! Đây là có chuyện gì xảy ra? Sai sót? Không!!!!

Tên hồn đầu la nhìn thấy Hình Na vẫn giữ nguyên nụ cười lạnh lùng đắc ý, một dự cảm không lành xuất hiện trong đầu anh.

“Khốn nạn, ta không biết ngươi đã làm gì, nhưng mà ...”

Vẫn không rõ bản thân bị làm sao, nhưng hắn không muốn chịu cảnh bị con bé phía trước khống chế, đưa hai tay ra chạm vào nhau, kích hoạt hồn kỹ thứ 3 và 4, hai bàn tay trở thành sắt thép, lại một lần nữa lao về phía cô.

Thực tế là bây giờ Hình Na đang rất mệt mỏi, tránh thoát khỏi tổ hợp 4 hồn kỹ vạn năm đầu của tên hồn đầu la thực chất đã làm cô hao tổn khá nhiều hồn lực, cũng may là hồn đạo khí mà cô chế tạo không cần hồn lực nhiều cho lắm, đó là tư bản để cô vẫn còn chiến đấu, nếu cô có thể loại bỏ mọi ưu thế của đối phương, cô vẫn có thể giết chết một hồn đầu la ở tư cách là hồn vương.

Lúc này khi bị tấn công, cô đã lập tức kích hoạt hồn kỹ mười vạn năm, hồn lực bị ngốn đi một lượng cực lớn khiến cô phải nhíu mày khó chịu.

“Protect + Thunder wave + Thunder”

Bắt đầu bằng một skill bảo vệ được nhân lên gấp bội nhờ hồn kỹ mười vạn năm, Hình Na tiếp tục lợi dụng các ion sắt và kim loại hiếm có trong mặt đất, kéo nó lên nhờ điện lực, tại một nơi toàn bộ là mây móc như vậy, kim loại là thứ không bao giờ thiếu.

Các bụi kim loại hình thành một lớp bảo vệ 10 tầng, mỗi tầng được cách nhau một khoảng trống để bảo vệ bản thân, nói là cô không bị ảnh hưởng gì bởi hồn kỹ của tên hồn đầu la kia là không phải.

Toàn bộ phòng ngự của cô đều bị đập nát, không biết là dựa vào may mắn hay gì, nhưng tại ngay sau khi Protect bị vỡ và tầng kim loại thứ 10 nát ra, hồn kỹ của đối phương cũng hết hiệu lực.

Đưa tay chạm vào mặt đất phía dưới, kích điện và nhờ nó kéo cô rút khỏi vị trí bị thương tạm thời và lẫn trốn trong khói mù.

Đã có 7 hồn đạo khí bị phá hủy hoàn toàn, tuy nhiên cô phải biểu hiện như là mình vẫn còn ổn thỏa và không chịu bất cứ tổn thương nào, đây là một đòn đánh tâm lý, nếu không làm như vậy thì chỉ hồn đạo khí cấp 7 khó lòng thắng 8 hoàn hồn đầu la.

Đứng trước hồn kỹ của đối phương, Hình Na vẫn giữ tư thế kiêu ngạo và lạnh lùng đó, nhưng thực chất trong lòng cô đang lo lắng và phải liên tục suy nghĩ cách để tiếp tục tấn công đối phương.

“Hệ thống tấn công hồn đạo pháo định trang toàn nguyên tố, phát động”

Hình Na giang hai tay ra, từ cơ thể của cô xuất hiện hơn 50 cây hồn đạo pháo lớn nhỏ, nó được tạo từ các kim loại khác nhau và chứa các nguyên tố riêng biệt.

Như một cây thông Noel buổi tối, các nguyên tố khởi tụ trong tích tắc, các màu sắc đủ loại từ đỏ, xanh, vàng, tím, đen, ... tất cả đều được triệu hồi đầy đủ trong hệ thống system mà cô nghiên cứu

“Nhận lấy đi, đây là thành quả ưng ý nhất của ta trong một năm qua, là kết tinh của toàn bộ bộ não của ta”

“Khai pháo”

Mục tiêu xác định, tên hồn đầu la phía trước hoàn toàn nằm trong tầm ngắm của cô, các lực lượng theo nguyên tố hoạt động như một chuỗi tuần hoàn, phần hồn lực còn lại của cô bị rút đi đến khô hạn, Hình Na lập tức sử dụng bình sữa hồn đạo khí để bổ sung lại phần thiếu sót cho mình.

“Cái quái gì?”

Không ngờ con bé này còn nhiều chiêu đến vậy, một cơ thể bé nhỏ lại chứa nhiều hồn đạo khí đến vậy, coi như có là Tiểu hồng trần với võ hồn thích hợp nhất cho hồn đạo khí cũng khó làm được như cô.

Võ hồn của cậu nhóc đó là điều khiển kim loại, cậu ta chỉ đơn giản lắp đặt và triệu hội từng cây hồn đạo pháo phát ra các nguồn hoại tử đơn độc, còn con bé này, nó chơi hồn đạo khí bé hơn nhưng hắn chắc chắn rằng với mấy cái hồn đạo khí cấp 7 vừa rồi, hắn mà dính đòn này là chết không còn xác.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Giết chết hồn đầu la, tuyệt đế phôi thai bị cướp đi

Phải đối mặt với một tổ hợp hồn đạo pháo như vậy thực sự là không dễ dàng gì, nếu như đó là một đồng hồn đạo pháo riêng biệt thì ông có thể tìm kiếm và tìm ra lỗ hổng mà trốn thoát, các hồn đạo pháo riêng biệt thì thời gian bắn ra sẽ khác nhau, nhưng một hệ thống các hồn đạo pháo nó sẽ liên kết với nhau, chỉ cần nhìn các màu sắc của các cây hồn đạo pháo của Hình Na.

Các cây pháo được xếp dưới hình dạng của một hồn đạo văn cấp 8, hiện tại thì cô không thể khắc chế quá nhiều hồn đạo văn cấp 7 chứ nói gì hồn đạo văn cấp cao hơn, nhưng mô phỏng hình dáng các hồn đạo văn cấp cao thì cô vẫn có thể.

Mỗi một hồn đạo văn cấp cao như là một pháp trận, chúng có lý do để tồn tại và khi chúng ta sắp xếp hồn kỹ hoặc hồn đạo khí theo các con mắt trận thì năng lực của chúng cũng sẽ mạnh lên bất ngờ.

“Khốn nạn, đã vậy thì, hồn kỹ 5 + 6 + 7 + 8 kích hoạt, ta không tin là ta không trốn được”

Chỉ với hồn đạo kỹ thứ 3 và thứ 4 biến hai tay thành sắt thép thì không đủ cân, coi như là đập tường cũng khó lòng mà thoát chứ nói gì đánh đấm ở đây!

Tên hồn đầu la tính dùng combo 4 hồn kỹ vạn năm của mình để phá tường, tạo một lỗ hổng thoát ra khỏi đi, mục tiêu là bên phải vì bức tường ở đó gần ông nhất, ở dưới đất thì không được vì bọn họ đã ở quá sâu bên trong, lớp kim loại và thạch đá cứng hơn nhiều so với phía bên trên, chưa kể là nếu gây chấn động quá mạnh thì bên trên sẽ sụp đổ và tất cả bọn họ phải chôn xác ở đây, tất nhiên là sức một mình ông thì không thể làm được, nhưng mọi chuyện đều khó lường lắm, cũng như việc giờ ông đang bị một con nhóc hồn vương dón vào thế bí chẳng hạn?

“Biết ngay là ngươi sẽ làm vậy mà!”

Ngay giữa dòng suy nghĩ của đối phương, sau khi thấy hồn kỹ của ông được thay thế bằng tổ hợp kỹ lúc này, bàn tay hóa thành cây búa được bọc bởi ngọn lửa rực cháy của địa ngục.

“Ngu xuẩn”

“Tạch”

Đưa tay ra, Hình Na cười lạnh và búng một cái, toàn bộ cái bẫy mà cô dàn ra đã đến lúc phải thu hoạch, ngay sau khi cô nhận ra đối phương là vô hồn là bản thể vô hồn, người của Bản thể tổng, hơn hết là còn rất tự kiêu tự ngạo không kém gì cô, một kế hoạch đã được lập trình sẵn để chờ hân xôn vào.

Làn khói màu xanh và hào quang màu tím lúc này không phải là đánh không, cô sẽ không làm bất cứ điều gì vô nghĩa cả, thứ cô muốn làm là phải phá vỡ lớp phòng ngự của đối phương, và làm đối phương bất ngờ thậm chí còn không nhận ra chuyện gì đã diễn ra.

Hồn đạo khí ban đầu là kích thích tổ biểu bì lớp da, tác dụng của nó là phân tán và khuếch đại lỗ chân lông, tăng cường cảm giác nhạy cảm và làm yếu hệ thống miễn dịch ngoại lai của cơ thể.

Chưa kể đến hồn đạo khí thứ 2, nó là một hào quang mang dẫn các phản kích thích tổ lan rộng ra hơn, nguồn sáng này như là một chất dẫn nhiệt và chất dẫn đốt cháy, nó sẽ đi theo kích thích tổ thấm qua làn da làm mỗi dẫn cho lửa đi vào.

Cơ thể hồn sư chống lại thuộc tính của bản thân nhờ vào lớp hồn lực bên ngoài và khả năng kháng thuộc tính của bản thân, nhưng nó chỉ là bên ngoài, nếu cô dẫn lửa đốt vào bên trong cơ thể thì mọi chuyện sẽ ra sao nhỉ?

Cái búng tay của Hình Na như là chuông báo cho hồi kết của tất cả, một lượng sóng xung kích nhỏ được lan ra, đây lại là một hồn đạo khí khác nữa, tuy đẳng cấp thấp và vô dụng, nó chỉ có thể dùng trong các trường hợp đặc biệt nhưng lúc này đây nó là chất xúc tác để 2 đòn bẫy lúc này phát động mạnh nhất.

“Lửa đã được mồi, và hãy tự cảm nhận đi, cảm nhận cơ thể bị chính hồn kỹ của bản thân phá hoại nó như thế nào!!!”

Hình Na như từ thần, cô thích thú nhìn phản ứng của đối phương, hoạt động của tên hồn đầu la bỗng nhiên dừng lại.

“AAAAAAAAAAAAA”

Đau đớn kêu gào, cơ thể hắn đang thiêu đốt, hắn đang cháy a, hắn bị chính hồn kỹ của mình tấn công, thật đau đớn làm sao, thật nhục nhã làm sao.

Con nhóc kia hoàn toàn không phải là con người, có ai thấy con người nào lấy tu vi hồn vương mà lại có thể giết chết một hồn đầu la như hắn không, làm sao trên đời lại tồn tại một con quái vật như vậy cơ chứ? Ta không tin, ta không phục!!!

“A.. Ác.. quỷ”

Trừng mắt ra và nhìn về phía Hình Na, hắn cố dùng huyệt của mình phát ngôn ra dư âm cuối cùng, sau đó bị hệ thống hồn đạo pháo phát động bắn nát cơ

thể của mình

“Xoẹtttttttt”

Không phải là âm thanh va chạm và phát nổ, thứ phát ra là sự ăn mòn và đi xuyên hết mọi vật cản trước mặt hồn đạo khí của Hình Na.

Cơ thể tên hồn đầu la hoàn toàn bốc hơi khỏi nhân gian, không một hạt bụi được lưu lại trên con đường mà hồn đạo pháo vạch ra, một hệ thống tấn công đáng sợ, quả nhiên, thứ ưng ý nhất của Hình Na không thể nào là thứ gì bình thường được.

“Quái vật? Lỗi trần trời cuối cùng? Mà, ta đúng là một con quái vật mà”

Hình Na hoàn toàn bất ngờ trước uy lực mà cô gây ra, theo tính toán thì cô biết hồn đạo khí hệ thống toàn năng mà khởi phát thì có là hồn đầu la cũng không sống nổi, nhưng mà cô không biết rằng nó mạnh đến vậy luôn a!!! Mặc dù thời gian chờ có hơi lâu nhưng bù lại là lực lượng rất mạnh.

“Bịch”

Gục ngã xuống đất, Hình Na kiệt lực mà lôi hồn đạo khí cấp 6 Bình sữa ra, cô liên tục hấp thu để hồi phục năng lực cho bản thân, trận chiến vừa rồi cô đã ứng dụng quá nhiều năng lực và kiến thức, hồn lực và các loại lực lượng khác đều bị rút mòn.

Cố gắng đứng lên, cô nhìn sang phía của Hoắc Vũ Hạo, không có động tĩnh?

“Gemini, có chuyện gì xảy ra sao?”

“Na tử, có một tên hồn đầu la khác tấn công phía bên này”

“Tuyệt để được giải thoát mất rồi”

Cung Song tử trả lời, bằng một cách nào đó mà Phong thần thai bị đập vỡ, một nguồn hồn lực lạnh đến rét giá xuất hiện và giết chết tên hồn đầu la, Hoắc Vũ Hạo nhờ có Băng để trợ giúp mà không bị tổn thương nặng, nhưng cuối cùng thì tuyệt để phôi thai vẫn bị Hoắc Vũ Hạo cướp và mang đi.

“Chắc, đó là lý do ta ghét mấy đứa con cưng của trời, không đặc biệt làm gì mà vẫn có bánh rớt vào đầu”

Hình Na cảm thấy khó chịu, không ngờ cô lại bị nặng tay trên a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Những gì còn sót lại, tế bào gốc tổng năng

Lập tức chạy lại vị trí của Gemini, quả nhiên là nhiệt độ bị kéo xuống đông lạnh tới cực thấp, đây chính là băng cực hạn của Tuyệt đế?

“Hoắc Vũ Hạo chạy hướng nào?”

Hình Na lập tức hỏi về vị trí bỏ trốn của cậu nhóc, nếu trốn đi không quá xa thì cô sẽ lập tức đuổi theo cướp lấy phôi thai tuyệt đế, đồng dạng có băng cực hạn thuộc tính, cô cũng không sợ thuộc tính đối phương có thể làm gì bản thân cô.

“Phía bên kia, trực tiếp chui lên rồi”

“Bên đó đó”

Hai đứa bé chỉ thẳng lên vị trí bỏ trốn của Vũ Hạo, một lối đi khá hẹp và vô cùng nguy hiểm, có lẽ là dựa vào Y Lai Khắc Tư cộng với 2 con hồn thú trong tinh thần hải của cậu ta mà cậu nhóc dám đi con đường đó.

“Có đuổi theo không?”

Hình Na cắn răng, tình hình là cô cũng rất muốn cái phôi thai đó, trước đó Alvis cũng đề ý tới cái hồn thú phôi thai và nó sẽ giúp cô rất lâu trong một thời gian tương lai xa, nhưng nếu mà cô đuổi theo và giật lại cái phôi thai thì không ổn.

Nếu muốn cướp lại là sẽ có đánh nhau, mà đánh nhau thì sẽ có chấn động, nghĩ sao giữa một chiến trường loạn lạc này lại đi gây chú ý? Có vô số các hồn thánh và hồn đầu la xung quanh đây, còn chưa kể là thậm chí có cả phong hào đầu la không biết chừng.

“Bịch bịch”

Tiếng bước chân vang lên từ rất xa, chết tiệt, xem ra trận chiến lúc này giữa cô và tên hồn đầu la và sự phát uy của tuyết đế đã gây ra chấn động không nhỏ, đã có một số cường giả chú ý tới nơi này rồi?

“Na tử, đuổi theo không?”

“Nếu bây giờ chạy đi thì vẫn còn kịp đấy!”

Cặp song sinh lo lắng hỏi thăm Hình Na, mặc dù cô đã nhờ bọn họ giúp canh chừng, nhưng không có mệnh lệnh và trợ giúp của Hình Na, bọn chúng không thể tự làm chủ mà sao chép Eim hoặc bất cứ ai để chặn Hoắc Vũ Hạo lại cả, một phần lỗi để cậu nhóc kia chuồn cũng là do 2 người bọn chúng.

Nhìn thấy thái độ của Kim tử và Ngân tử, trông bọn chúng có vẻ khá buồn, hai má phồng lên và cặp mắt rung rung nước mắt về biết lỗi.

Hình Na lập tức đưa tay lên xoa đầu của bọn chúng, bế cả 2 vào lòng mình mà khẽ nói

“Hai đứa đã làm rất tốt rồi, không thể trách các nhóc được, đừng tự trách bản thân mình như thế”

Vấn đề để thằng nhóc Vũ Hạo chạy đi và chôm theo tuyết đế phôi thai đã làm cô mất mát một vỏ lớn, nhưng đây là điều không thể tránh được, đâu ai biết rằng tuyết đế phôi thai sẽ vỡ ra và Hoắc Vũ Hạo vẫn không sao, đã thế hình như Băng Đế cùng với Tuyết Đế có quen biết với nhau hay sao nên cho đến giờ vẫn chưa thấy Tuyết Đế động thủ với cậu nhóc, thật là khó chịu.

“Chúng ta không đuổi theo nữa, có đuổi theo cũng không làm ăn được gì, thằng nhóc đó sẽ không thể hấp thu Tuyết đế ngay đâu, coi như có hấp thu được thì coi như ta và Tuyết đế vô duyên đi”

Hình Na lập tức từ bỏ mục tiêu đánh cướp lại tuyết đế phôi thai từ Hoắc Vũ Hạo, nếu sau trận hỗn chiến này mà cậu nhóc vẫn chưa hấp thu tuyết đế thì cô sẽ cướp lại nó, còn không thì coi như số mệnh thằng nhóc đó lớn.

Cô cũng không phải loại bỏ đá xuống giếng, nếu Vũ Hạo lấy được tuyết đế ra và hấp thụ thành công nó, cô cũng sẽ không tức giận mà trút hết cơn phẫn nộ của mình xuống cậu, dù sao thì mọi chuyện lúc đó cũng đã lỡ, cậu ta cũng là một thành viên Sư Lai Khắc, giữ cậu nhóc lại sẽ giúp ích cho trận chiến của Nhật Nguyệt đế quốc sau này.

Tất nhiên mọi thứ chỉ được đề ra nếu thằng nhóc hấp thu được, mà chắc là không vấn đề gì với cậu ta đâu, bên cạnh có 2 3 người ở đó giúp sức, muốn không hấp thụ thành công cũng khó, thôi bỏ đi.

“Song tử, lập tức sao chép toàn bộ thông tin còn lại trong khu vực này, nhanh lên, sắp có người tiến tới nữa rồi”

Hình Na nhanh chóng ra lệnh cho Gemini sử dụng kỹ năng sao chép và hoán diện của mình ghi chép lại các kiến thức còn sót lại, dù sao thì nơi này không quá lâu về sau sẽ bị Bàn Thủ Tông đập nát, để đó thì phí, bốc được cái nào thì bốc.

“Đã rõ, bọn em xin tiến hành”

“Chúng em nguyện lấy công chuộc tội”

Hai đứa bé phúng phính mà đi chép lại các hồn đạo khí có sẵn trong khu vực dưới lòng đất này, mọi thứ thật sự là rất tiên tiến đến nỗi cô ngỡ rằng mình lạc vào thời tương lai hay một tình thế nào đó cơ chứ!!!

Đi dạo xung quanh và lợi dụng tinh linh nhãn và quan sát tình hình, đám hồn thánh và hồn đầu la sắp đến rồi, bọn họ cần phải rời khỏi đây nhanh thôi

Lập tức kích hoạt hệ thống phản lực, đôi cánh tinh linh cũng được bật sẵn, cô chuẩn bị để có thể bay rời khỏi đây bất cứ lúc nào.

“Humm? Tầng băng kia có vẻ kỳ lạ”

Hình Na đột nhiên chú ý tới một tầng băng bị đục, đó là nơi bắt nguồn của mọi hồn kỹ hệ băng, có vẻ tuyết đế phôi thai bị phá vỡ ở đây?

“Song tử, lúc này tuyết đế phôi thai vỡ ra có gì rơi ra không?”

Hình Na lập tức hỏi thăm cặp song tử, khối băng này nhìn thì bình thường, nhưng trong cặp mắt tinh linh của cô, cô nhận thấy được, có một khối dịch bị đóng băng và nó vẫn còn sống? Thật quái lạ!

“Lúc Tuyết đế phôi thai vỡ ra?”

“AAAA! Hình như có ít dịch rơi ra và lập tức bị đóng băng lại thì phải?”

Cặp song tử nhanh chóng moi mấy cái kí ức mà chúng vừa chứng kiến ra, lúc mà Vũ Hạo đem Phong thần thai làm cái khiên hộ mệnh, cái thai bị đập nát ra và một ít dịch chảy ra.

Tuyết đế thức tỉnh và ngay sau đó phóng thích hồn kỹ băng giá của mình, lớp dịch nhanh chóng bị đóng băng lại tức thời.

“Dịch? Từ phôi thai?”

Hình Na lập tức để ý tới chữ dịch, nếu mà là dịch, mà lại còn sống, rơi ra từ phôi thai của một con hồn thú đang trong quá trình trùng tu thành người nữa chứ?

Khi trùng tu thì chắc chắn cơ thể hồn thú sẽ một lần nữa được hình thành lại bằng hợp tử mới, khi hợp tử này phát triển thành phôi, từ các tế bào gốc ban đầu của nó, chúng sẽ biệt hóa thành mọi tế bào mới của cơ thể, vì cơ chế cơ thể của con người hoàn toàn khác với hồn thú, nhưng khi đã trùng tu thành người thì tế bào này sẽ có các đặc tính giống người.

Phong thần thai là một hồn đạo khí bất giữ hồn thú trong quá trình trùng tu thành người, khi bất thì thời gian bên trong nó không đổi, mà tuyệt để lại bị bất khi vừa mới trùng tu nữa cơ chứ!!!

“Tế bào gốc tổng năng, chuyển đi này không tệ!!”

Hình Na mừng rỡ khi nhìn thấy tế bào này, cô lập tức đào ra tảng băng rồi vứt nó vào trong trữ vật, lập tức bay rời khỏi khu vực quanh đây

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Rời khỏi đông hỗn loạn, mục tiêu cho 1 năm còn lại

Rời khỏi khu vực nguy hiểm, Hình Na lập tức nhờ Song tử giúp mình hoá diện thành một thành viên trong Nhật Nguyệt đế quốc học viện, cô lặn vào đám đông và trốn thoát.

Hình Na trở thành một người được cứu nạn, khi mà cô tới được nơi mà mọi người tập trung, cô kiếm một góc không có nhìn thấy, xoay người trở lại làm Thiên Lam, dù sao thì các hồn đạo khí và cơ sở ở đây đều bị nát bấy hết rồi.

“Hừm, công nhận nếu Kính Hồng Trần mà thấy cảnh này chắc ông ta nổi điên lên mất”

Phong cảnh quả thật là “lãng mạn đầy trữ tình” a, từ một khu vực có công nghệ tiên tiến bậc cao, Minh Đức Đường giờ không khác gì đồng cỏ nát, mây là các hồn đạo khí vẫn chưa bị mất cắp, tuy nhiên phôi thai thì đã bị Hoắc Vũ Hạo chôm đi mất.

Loay hoay tìm người, Hình Na vừa tìm sư phụ mình, cô vừa tìm Hoắc Vũ Hạo, hình như cậu nhóc này không quay về học viện thì phải, xem ra đi bằng lối đi đó muốn trở về cũng hơi bị khó, chưa kể là Vũ Hạo còn đang mang phôi thai tuyệt để.

“Chậc”

Nói đến đây cô vẫn còn đang tức, không ngờ tìm đến tận nơi rồi mà vẫn bị thằng nhóc này chôm đi trước, giờ thì cô không biết kiếm thằng nhóc này ở đâu đây, giữa chiến trường loạn lạc như vậy thì làm sao mà đi tìm người được.

Cũng may là chuyến đi không hoàn toàn là vô nghĩa, trong tảng băng cực hạn còn sót lại trong hiện trường, còn sót lại tế bào gốc phôi của Tuyệt để, nhờ vào nó cô có thể cấy và nuôi trong môi trường ông nghiệm, thực hiện quá trình nuôi sống sinh vật in vitro, hay nói một cách dân dụng là tạo sinh vật sống và nuôi nó trong ống nghiệm.

Ở người trưởng thành thì cũng xuất hiện tế bào gốc, hồn kỹ chữa trị của Eim chính là một dạng kích thích vào tế bào gốc giúp tăng tốc độ tái tạo và sinh trưởng, nhờ vậy mà thay thế các phần tế bào cũ bị hư rồi vứt đi, một cơ thể mới lành lặn sau khi được tạo ra và thay thế bởi các tế bào mới biệt hóa xuất hiện.

Điều khác biệt duy nhất ở đây là tế bào gốc ở người trưởng thành là tế bào gốc đa năng hoặc chỉ là đơn năng, nói cách khác chúng chỉ có thể trở thành các thành phần của da, mắt, máu,... hoặc các bộ phận khác trong cơ thể.

Chỉ có tế bào gốc phôi mới được tạo ra trong vòng từ 1 – 3 ngày mới có thể phát triển thành một tế bào hoàn chỉnh.

Tuyệt để bị bắt ngay khi bắt đầu quá trình trùng sinh, nói cách khác đó là khi nó suy yếu nhất và là lúc cơ thể nó đang quay trở lại hình dạng hợp tử.

Thứ duy nhất còn sót lại chính là tinh thần lực dữ dội của con Tuyệt để, dù đã suy kiệt nhưng nó vẫn khiến cho những kẻ bắt nó chịu nhiều thiệt thòi, bị giam cầm trong Phong thần thai thì thời gian bên trong là không đổi, nhờ vậy mà các tế bào này sẽ không phát triển lớn lên và biệt hóa thành cơ thể ngay lập tức.

Lấy đi một lượng tế bào gốc tổng năng, Hình Na có thể sử dụng nó để nuôi cấy và tạo ra một tuyệt để mới, các ứng dụng nhân bản vô tính đã được tìm

ra ở Trái đất, tuy nhiên chúng lại bị cấm vì những vấn đề về đạo đức và nhân cách loài người.

Khác biệt ở đây là Hình Na đang ở một nơi hoàn toàn khác, cô không bị ngăn cấm hay cản trở gì cả, thậm chí thứ cô sắp áp dụng vào quá trình nuôi cấy in vitro là của một con hồn thú.

“Đây là ...?”

Hình Na đang suy tính và quan sát mảnh băng trong trữ vật của mình, cô đột nhiên xoay người lại nhìn về hướng bắc, đấy là hướng của Vũ Hạo cách xa khu vực của cô.

“Từ vong khí tức? Y lại khắc tư một lần nữa ra tay?”

Thật bức mình, cái nguồn tàn hồn này cứ liên tục nhúng tay vào chuyện của cô, nếu lão già này không làm gì thì cô vẫn còn khả năng cướp lại tuyệt đế, nhưng tiếc thay ở một chỗ là lão già này điểm mạnh hẳn là ở khu vực linh hồn.

Alvis đã từng nói với cô, tuy lão già đó bây giờ khá suy yếu, nhưng trong đầu ông ta chứa cái gì thì không ai biết được, thế giới này, thực lực không là tất cả, tri thức cùng với thực lực mới là thứ làm nên một cường giả thật sự.

Lão già đó sẽ không làm điều gì vô ích, xem ra tuyệt đế đối với cô là vô vọng rồi, quá trình hấp thu tuyệt đế chắc chắn sẽ mất một thời gian cực dài, 70 vạn năm hồn thú, tuy nhìn sơ qua là thấy điều này không khả thi, nhưng mà.

Đừng quên rằng bên trong Vũ Hạo là băng đế, cùng thuộc tính băng cực hạn, lại có khi 2 con hồn thú này là bạn với nhau cũng nên?

Nếu bọn chúng thuyết phục được tuyệt đế để nó tự động trở thành một tồn tại giống băng đế thì mọi chuyện hoàn toàn có thể xảy ra, đến cả cô cũng không chắc rằng mình có thể hấp thu được tuyệt đế, cô còn tính đợi Alvis xuất hiện để giải quyết vấn đề này cơ mà.

“Tên Vũ Hạo này, chết tiệt”

Cần răng tức giận, nhưng giờ cô chả làm được gì cả, thứ cô cần quan tâm là phải làm sao tạo ra một tuyệt đế cho bọn nhóc đó tức chơi, hừ hừ, dám cướp đồ của cô, khôn nạn.

“A, Thiên Lam, con còn ổn không?”

Tiếng của sư phụ cô vang lên, ông cũng bị thương khá nặng, vết thương to và chảy máu, nhưng dù vậy ông vẫn rất quan tâm cô.

“Sư phụ, con không sao”

Đáp lại lời ông, tuy nói là không sao, nhưng giữa một đám bị thương một mình cô vô sự thì làm sao được, Hình Na đành phải tự dùng hồn đạo khí tạo cho mình vài vết máu, lấy đất bồi lên áo quần tò vè chặt vật cho hợp bầy họp bạn.

Thực chất thì cô cũng rất mệt rồi, đánh giết được một tên hồn đầu la, xem ra 1 năm qua cô đã không uống phí, nhưng đó không phải là lý do để cho cô có thể trở nên lười biếng được.

Đã có kiến thức của khu vực cấp cao Nhật Nguyệt đế quốc, các hồn đạo văn và các hạch tâm cô đều xem qua, giờ là lúc cô phải dồn mọi sức lực của mình vào nghiên cứu, trước tiên là phải đọc được bản đồ DNA của Tuyệt đế, sau đó nhân nó lên với số lượng đủ lớn để có phát triển thành một cơ thể hoàn chỉnh.

Dinh dưỡng, môi trường, điều kiện sống, oxy,... Có quá nhiều điều mà cô cần học và để ý, trong 1 năm tới, cô sẽ hoàn thành một hồn đạo khí nuôi cấy thành công tế bào gốc tổng năng ở Đẩu La Đại Lục đầu tiên.

Xoay người và giao tiếp vài câu với Mặc Lâm, Hình Na nhanh chóng quay trở về phòng của mình để nghỉ ngơi, Hoắc Vũ Hạo chắc chắn sẽ bất tỉnh nhân sự, chuyện của học viện cứ để học viện lo, chuyện cô thì cô xử, vốn dĩ cô cũng không phải là người của học viện này, không mắc mớ gì mà cô phải chui đầu vào chuyện người khác cả.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Sửa chữa lại hồn đạo khí vũ trang toàn thân

Đánh một giấc ngủ say, phải nói là Hình Na vô tâm thôi rồi, người ta sau một trận chiến sinh tử nguy hiểm như vậy, ai ai cũng sợ hãi lo lắng, ít người có thể ngủ nổi, vậy mà con bé này vừa về giường, đảm bảo an toàn bản thân không có vấn đề gì là trực tiếp ngủ ngay.

Vài ngày sau, Hoắc Vũ Hạo cũng được tìm ra, cậu bị bất tỉnh nhưng tim vẫn đập và mũi vẫn thở đều đặn, dường như không có vấn đề gì quan trọng xảy

ra lắm.

Chỉ có một mình Hình Na đang biết là thằng nhóc này đang trong quá trình hấp thu tuyết để thôi, dùng tinh linh nhãn nhìn xuyên qua lớp da, cô thấy rằng cơ thể thằng bé này đang hoạt động cực nhanh, chỉ có một mình ý thức của Hoắc Vũ Hạo là bị phong ấn thôi, còn lại các quá trình khác đang tăng sinh và diễn ra không ngừng để cải thiện và chữa trị.

Một nguồn lực lượng màu xanh trắng như tuyết đang lẫn vào một vài ký tự màu đen vàng, có vẻ như đây là cách mà Y lai khắc tư giúp Vũ Hạo hấp thu tuyết để, tuy nhiên thì với tư cách là một người ngoài nghề, thật sự cô không hiểu đồng chữ này có ý nghĩa là gì cả.

Bỏ qua chuyện đó, có một số thứ mà cô cần quan tâm hơn, vũ trang hồn đạo khí toàn thân của cô đã chịu thiệt hại và tổn thương nặng, tạm thời cô cần cải thiện và sửa chữa lại nó, nhưng kim loại hiếm thì rất đắt, cũng may là nhờ có cuộc tập kích của Bản thể tông làm cho học viện nhận tổn thất thiệt hại lớn.

Không biết phải nói làm sao, Bản thể tông vừa giúp cô một đồng việc, nhưng lại vừa cản trở cô lấy đi tuyết để phôi thai, cái này nên gọi là trong yêu có hận, hay nên gọi là vì yêu sinh hận đây?

Chỉ vài ngày sau, tin tức Minh Đức Đường bị tập kích, tổn thất thảm trọng lan khắp đại lục.

Đế quốc Nhật Nguyệt không công bố thủ phạm, nhưng tuyệt sát lệnh ban hành từ phía Minh Đức Đường đã ngay lập tức chỉ rõ mục tiêu cho thiên hạ.

Đại lục chấn động. Ba đại đế quốc đều hoan hỉ vui mừng, dù không biết rõ Minh Đức Đường tổn thất nghiêm trọng ra sao, nhưng đó tuyệt đối là một tin tức tốt lành!

Hoàng đế Nhật Nguyệt sau khi nghe báo cáo tin tức này cực kỳ nổi giận, thân thể vốn có bệnh lại càng nặng thêm.

Minh Đức Đường đương chủ Kính Hồng Trần bị trừng phạt nghiêm khắc, giải trừ công tước hàm. Nếu không có thái tử Từ Thiên Nhiên giúp hấn giải vây, e là còn phải bị trách phạt nặng nề hơn.

Tin tức Minh Đức Đường bị tập kích truyền ra trên đại lục, giá cả cao giai hồn đạo khí rớt thê thảm, nhưng kim loại hiếm lại tăng giá cấp tốc. Một đoạn thời gian dài, câu chuyện kinh thiên động địa này được bàn tán ồn ào huyên náo khắp nơi.

“Tuy không thể trực tiếp mua các kim loại hiếm, nhưng lấy các hồn đạo khí cấp cao về phân giải cũng không quá tệ, giá của chúng rớt một cách thê thảm, nhưng kim loại tạo thành chắc chắn phải rất tốt”

Hình Na nhắm mục tiêu vào những hồn đạo khí nhỏ bé đang chờ cô, vì cơ chế hoạt động và hồn đạo khí của Hình Na nhắm đến là nhanh, gọn, và có hiệu quả.

Cô không muốn chế tạo mấy thứ cồng kềnh nên lượng kim loại hiếm cần rất ít, so với một hồn đạo khí cấp cao của lũ ngốc ngoài kia thì đã đủ để cô chế ra nhiều thứ thú vị rồi.

“Trước tiên, phân tích tổn thất đã!”

Hình Na lập tức tính toán và kiểm trang vũ trang hồn đạo khí toàn thân, tổng cộng cô sở hữu 121 hồn đạo khí, mỗi loại tùy độ mạnh yếu mà có từ 2 đến 3 hạch tâm, kết hợp với nhau tạo thành một chuỗi các hồn đạo văn ma trận cực kỳ phức tạp.

Tất cả hồn đạo khí đều đã tiêu hao năng lượng khá nhiều, loại trừ 31 hồn đạo khí bị hư đi, cô đem các hồn đạo khí còn lại vào quá trình triệt điện và dùng cơ chế hoạt động của chúng lại.

Đem các hồn đạo khí bị tổn thương ra mà sửa chữa, tuy nói là sửa nhưng thật chất thứ cô làm chỉ là đem các phần kim loại bị tổn thương cho nó phủ đầy một lớp kim loại mới, tách chiết hóa học, nung các kim loại hiếm ra là cực kỳ khó khăn, thay vào đó, cô trực tiếp sử dụng bột kim loại cho tiện lợi, bằng vào electric skill Hình Na lợi dụng điện tố kéo các bụi kim loại hiếm vào, phần nào thích hợp với các chỗ khuyết sẽ được giữ lại và hàn gắn vào trong hồn đạo khí, như vậy thì hồn đạo khí đã được làm mới và hồi phục.

Quá trình này nói thì đơn giản, nhưng thực hiện lại vô cùng tinh vi, Hình Na riêng vụ sửa chữa hồn đạo khí của hơn 90 cái còn lại đủ để cô mất khoảng 1 tuần.

Tiếp theo đó, cô đem chúng và trong ổ sạc, lấy lõi thạch, một loại kim loại hiếm có thể tự tích điện tố trong môi trường mà nạp lại năng lượng cho hồn đạo khí, Thunder của cô cũng nạp năng lượng được, nhưng cường độ quá cao, chỉ trong các trường hợp khẩn cấp mới nên làm thôi, còn bình thường nạp điện kiểu đó thì hồn đạo khí sớm ngày bay đi hết.

Sau quá trình này là phải chế lại các hồn đạo khí cũ, so sánh với sửa chữa thực chất thì chế tạo đơn giản hơn nhiều, không cần phải lo cấu trúc mới sẽ chèn vào cấu trúc cũ và làm hư hoạt tính hồn đạo khí.

Thứ mà cô cần làm chỉ là khắc thêm hồn đạo văn vào trong kim loại mà thôi, trận pháp có sẵn, bản vẽ có sẵn, trên hết là mấy cái này do cô sáng tác và đã từng chế tạo, vậy nên cũng không tốn thời gian lắm để hồi sinh lại một bộ hồn đạo khí vũ trang toàn thân nguyên vẹn.

Mấy bữa nay cô không còn lên lớp của Mặc Lâm nữa, dù sao thì ông cũng bị thương, mà kiến thức của ông cô đều hấp thu hết rồi, giờ mà cô lên lớp 2 người cũng chỉ có trao đổi bàn luận thôi, ông ấy thì có vẻ rất thích, còn cô thì chỉ muốn dành thời gian cho phòng chế tạo.

“Được rồi, bắt đầu với các bản vẽ mới chớm được từ Minh Đức Đường” Hình Na lập tức tiến hành nghiên cứu những kiểu hồn đạo văn mới.

“Song tử, đưa các kiến thức đã sao chép vào đây”

Gọi cung Song tử ra, trước đó cô có nhờ bọn chúng chép hết lại toàn bộ thông tin hồn đạo khi có sẵn ở phía dưới lòng đất.

“Đã rồi”

“Vô đây đúng không?”

Gemini cực kỳ hoạt bát mà phát sáng, mỗi một chùm sáng là một loạt các ký tự và họa tiết xuất hiện, cho đến khi mà các tờ giấy trắng mà cô đem ra đều bị chèn chữ vào hết thì 2 đứa mới xong.

“Hơn 700 tờ giấy, hơn nữa còn là khổ lớn, xem ra hơi bị nhiều rồi đây”

Nhìn vào đồng giấy trắng ban đầu thành giấy toàn chữ là chữ, đọc hết đồng này chắc cô lòi hết mắt ra, mà kiến thức trong đồng này còn thuộc dạng câu đố nữa chứ, có đọc suông thì cũng không hiểu.

“Thôi, cố vậy”

Bắt đầu bằng từng tờ đầu tiên, dự là sẽ mất vài tháng cho việc hấp thu toàn bộ kiến thức cấp cao của Minh Đức Đường, nhưng lợi ích nó mang lại sẽ lớn không tả được, con đường trở thành một cường giả của cô đang hiện lên sau đồng giấy này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Từ những thứ đơn giản nhất

Hệ thống năng lượng dự trữ, kết nối hạt nhân cấp cao, tính tuần hoàn thâm thấu hạn chế tổn hao năng lượng, hệ thoát thoát khí, hệ thống chuyển hóa không gian, định luật không thời gian trong kim loại,....

Một chuỗi các kiến thức quái lạ tuy chưa hoàn thiện nhưng nó đã đánh vỡ mọi suy nghĩ của Hình Na về những giới hạn vật lý hóa sinh bình thường, nó không còn nằm trong phạm vi mà Trái đất đã từng nghiên cứu nữa, thật bá đạo

Cô đã từng nghĩ rằng so với Đấu la đại lục, những lời suy nghĩ của con người Trái đất hơn hẳn và thoát khỏi lối đi tù túng ở đây, nhưng thực chất thì nó chỉ là hướng đi tự nhiên thôi.

Đúng vậy, hướng đi tự nhiên, nói cách khác là tại các điều kiện môi trường khác nhau thì con người sẽ dần lớn lên và phát triển theo một lối tư duy mà tại môi trường đây, chúng được nhận định là đúng đắn chính xác.

Con người sẽ hành động theo mục tiêu và lợi ích là khai thác các tài nguyên môi trường có lợi ích nhất cho bản thân, với một nơi đầy yếu tố huyền ảo và sức mạnh phi tự nhiên, những lời suy nghĩ của Hình Na nếu sắp xếp đơn lẻ nó không gây ra được một vụ nổ hay sức bật đủ lớn để làm những con người ở đây thay đổi quan niệm.

Chính vì vậy, Hình Na, một con người được sinh ra và lớn lên tại cả 2 thế giới riêng, hấp thu kiến thức của cả 2 và phát triển chúng theo một con đường mà chỉ cô có thể đi, bằng các tài nguyên có sẵn của Nhật Nguyệt đế quốc cô liên tục khám phá ra các lĩnh vực mới của bản thân.

Kết thúc 3 tháng đầu tiên, cô đã tiếp thu khá quát được toàn bộ kiến thức của đồng giấy, tuy nhìn thì nhiều nhưng chúng đại đa số khá giống nhau về cơ chế, mặc dù có đột phá rộng lớn nhưng nó vẫn nằm trong một cái lồng mang tên hạn hẹp

Đã từng có dự án tạo ra một người máy khổng lồ đầu tiên ở Nhật Nguyệt đế quốc cách đây mấy năm, nhưng dự án này vẫn chưa thể được hoàn thiện vì muốn làm một người máy khổng lồ có thể điều khiển, điều đó cần không biết là bao nhiêu hạch tâm trận pháp, bao nhiêu là hồn đạo văn và năng lượng thạch đủ để nâng cả một cơ thể khổng lồ.

“Cái này ... chả khác gì chế tạo gundam trong mấy bộ chiến đấu hoạt hình hoặc siêu nhân cả, làm ra được cái này luôn à?”

Hình Na lúc mới bắt đầu đọc tới cái dự án này, cô còn phải đồ mò hôi luôn cơ mà, hình như con robot khổng lồ này được cấu tạo bằng một đồng kim loại cấp cao, giá thành là một con số thiên văn

Các hồn đạo sư cấp 7 8 9 được triệu tập đông đúc, các hồn đạo văn được liên tục vẽ ra một cách tinh xảo và nhỏ bé nằm trong khắp nơi trong bộ phận

con người máy.

“Thật quái ý tưởng... mà cũng thật lãng phí kim loại”

Hình Na cũng không có ý tưởng gì với việc chế tạo một con người máy khổng lồ, có lẽ nó là niềm đam mê của mấy đứa con trai hay nó đơn giản chỉ là muốn khoe khoang rằng bản thân mình cực mạnh mà thôi.

Mỗi một con gundam to khổng lồ đó dự tính kim loại đủ để cô chế tạo cả một đồng nghiên cứu và thiết bị, nếu cô mà mạnh hơn tí nữa có khi là cô sẽ có ý tưởng đánh cắp 2 con về và hoàn thành dự án nuôi cấy in vitro của bản thân.

Trong tháng tiếp theo, cô bắt đầu chế tạo từng bộ phận nhỏ của chuỗi hệ thống sinh hóa, lấy các trụ kim loại làm nguồn cung cấp năng lượng, lấy máu và tế bào của các hồn thú khác làm chất dẫn và dinh dưỡng để nuôi cấy Tuyết đề

Mỗi ngày đều rất vất vả, cô thậm chí còn xin phép Mặc Lâm cho cô tạm dừng việc lên lớp học, cô muốn nghiên cứu một dự án riêng cho bản thân.

Lúc đầu thì sư phụ cô cũng rất muốn tham gia dự án, nhưng thời gian mà cô còn ở đây chỉ còn có chưa tới 10 tháng, mà đồng kiến thức cô lòi ra thì thực sự nó nằm ngoài khả năng hiểu biết của ông.

Nếu thật sự muốn học thì cũng được thôi, nhưng như vậy thì tiến trình của Hình Na sẽ bị trì trệ và có khả năng là không thể hoàn thành trước ngày trở về được.

“Sư phụ, ngài có thể giúp con khắc họa một số hồn đạo văn vào các kim loại thô này được không?”

Thay vì nhờ sư phụ cô hỗ trợ vào các pha phức tạp, Hình Na để ông làm quá trình chế biến sơ, hay nói cách khác chuẩn bị nguyên liệu để Hình Na tiếp tục quá trình lắp ghép, với một người có rất nhiều năm kinh nghiệm, năng lực của Mặc Lâm là không thể nào có thể chê bai được.

“Được, dự án của con hẳn là một công trình to lớn a, thật không ngờ mới trước đây hơn 1 năm con còn không biết hồn đạo văn là gì, thậm chí còn chưa chạm vào việc chế tạo hồn đạo khí bao giờ...”

Mặc Lâm than thở, đệ tử của ông quá yêu nghiệt, chỉ hơn một năm trời mà tạo nghệ của cô đã vượt qua ông rồi, mặc dù có rất nhiều hồn đạo văn mà cô vẫn không thể khắc họa được, nhưng nó chỉ là vấn đề thời gian.

Thực ra việc Hình Na học tập nhanh hay chậm nó đều phụ thuộc vào liệu nó có liên quan đến các sự kiện và kiến thức thời trái đất hay không, không tự khen hay kiêu ngạo chứ hồi đó cô học cũng giỏi lắm, đặc biệt còn là thành viên chuyên tự nhiên nữa, nhưng do các yếu tố gia đình và xã hội, cô không còn cách nào phải trở thành một nhân viên què trong công ty, thậm chí làm trạch trong nhà chỉ biết cắm đầu chơi game.

“Thiên Lam, con dự tính là trong toàn bộ thời gian còn lại, con sẽ dùng toàn bộ để chế tác tất cả các bộ phận còn lại?”

Nhìn nhìn người con gái đang liên tục chăm chỉ làm việc, Mặc Lâm tò mò hỏi cô, đã có một khoảng thời gian rất lâu mà cô không đi ra ngoài tham quan, Hình Na chỉ khi nào có việc cần thiết cô mới ra ngoài đi dạo thôi, còn lại thời gian rảnh cô đều dành tất cả cho công việc.

Hiện tại thì Nhật Nguyệt đế quốc đang vẫn còn trong trạng thái khủng hoảng nhất có thể, có rất nhiều hồn đạo khí hư hỏng, điều đó đồng nghĩa với việc họ cần một lượng kim loại hiếm khổng lồ để bù đắp cho thiếu sót còn lại.

Thời gian để bù đắp tổn thất còn không có, cũng chẳng ai rảnh rỗi gì mà quan sát xem hành động của Hình Na có bất thường hay không, cô cứ thế mặc kệ mà tiếp tục chế tạo món hồn đạo khí của cô.

“Vâng, con sẽ dành toàn bộ thời gian còn lại khi ở Nhật Nguyệt đế quốc để hoàn thành dự án này, nếu thành công, nó sẽ là một bước nhảy vượt trội trong kiến thức hồn đạo khí của con”

Bằng một cặp kiên định và thẳng thắn, cô muốn làm ra nó, nếu không có một dự án hoặc một hồn đạo khí vượt trội xuất hiện, đẳng cấp hồn đạo sư của cô sẽ không thể đề cao vì lượng kinh nghiệm nó cần quá khủng bố.

Thực chất thì việc chế tạo hồn đạo khí của cô cũng không quá quan tâm đến đẳng cấp hồn đạo sư, kẹt một cái là Dragonair đẳng cấp lại phụ thuộc vào cái hệ thống này, nếu không nâng đẳng cấp hồn đạo sư lên cấp 6 thì nó sẽ không thể tiến hóa lên làm Dragonite được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Tiến vào cảnh dương sơn mạch

Một sự đột phá vượt bậc, đại đa số các trang thiết bị cần thiết Hình Na đều đã làm xong, giờ cô chỉ cần điều khắc và hoàn thành hạch tâm trận pháp cuối cùng của trung tâm hồn đạo khí, nó là hệ thống tuần hoàn cũng như là tìm kết nối toàn bộ dinh dưỡng và cơ chế dung hòa của toàn bộ các hồn đạo khí khác.

Mất 4 tháng để tiếp tục chế tạo, Hình Na vẫn cứ miệt mài dù rằng là cô rất mệt, rất mỏi, nhưng cô không được phép dừng lại.

Tất cả mọi người, bạn bè và gia đình cô, ai cũng cố gắng hết mình cho tương lai sau này, cô không được phép để mình lơ là lười biếng mà bị tụt hậu, cô cũng sẽ chạy đuổi theo họ trên con đường không có cái kết này, vì dù sao thì bên cạnh cô luôn có đồng bạn, vì cô sẽ không cô đơn a!

Thời gian trôi qua một cách nhanh chóng, tính từ tháng trước thì Mặc Lâm đã không còn đến đây nữa, các quá trình chế tác thô sơ đều đã được hoàn thiện, giờ chỉ còn việc lắp ghép và hợp thành.

Những quá trình tiếp theo cần một lượng kiến thức nằm ngoài phạm vi của Đẩu La Đại lục nên tạm thời thì Mặc Lâm không thể tham gia, và vì tế bào gốc tổng năng của Tuyết đế mà Hình Na lấy được quá ít, vẫn chưa trải qua quá trình nhân lên mà mới thực hiện chu trình ngừng phát triển thôi.

Ở trong băng cực hạn, các tế bào vẫn sống, nhưng cô không cho phép nó phát triển thành các dòng tế bào mức độ thấp hơn, bởi vì lượng tế bào cô lấy chỉ là một phần cực nhỏ của Tuyết đế, nếu cứ để nó biệt hóa thì sẽ không thu được gì cả, cô cần phải nhân nó lên với số lượng lớn, như vậy thì may ra một phôi thai hoàn chỉnh sẽ lại được hình thành.

“Hết kim loại rồi... các kim loại còn lại không thích hợp cho việc chế tạo hạch tâm hồn đạo khí, cũng không có dinh dưỡng cho Tuyết đế tế bào gốc phát triển, làm sao đây?”

Hình Na đang gặp phải vấn đề khó, đơn giản là vì tiền vốn của cô không đủ, nếu muốn mua kim loại hoặc các thành phẩm bên ngoài về đều tốn một lượng tiền khá lớn, vì không muốn là Nhật nguyệt đế quốc học viện chú ý cô cũng không tiện rời khỏi trường mà đem bán các hồn đạo khí của bản thân cô.

Sư phụ cô Mặc Lâm thì lại càng không có tiền, ông vốn dĩ chỉ là một nhà nghiên cứu, một hồn đạo sư chuyên tâm với nghề, các kim loại mà ông sử dụng hầu hết đều là từ học viện cung cấp nên ca này ông cũng không thể giúp được.

“Chắc, chắc là tới lúc phải ra ngoài rồi”

Hình Na nhìn qua phía cửa sổ, trời hôm nay khá nắng và ánh sáng rất chói chang, không biết đã bao lâu rồi cô chưa ra ngoài đi dạo nhỉ?

“Hồn đạo khí trừ vật và đồ ăn lương khô, đã chuẩn bị đủ”

Một thiết bị mới mà cô vừa nghiên cứu ra, sự cải tiến rộng về thuyết không gian giúp Hình Na làm được một hồn đạo khí trừ vật cực to và rộng nhưng chỉ gói gọn bên trong một chiếc nhẫn nhỏ.

Thậm chí cô còn làm cho Eim một cái cùng cặp, và cho Alvis cùng với đám Dạ Phong mỗi người một cái vòng tay hồn đạo khí trừ vật, mặc dù cô biết rằng Eim và Alvis chắc cũng chả cần đâu.

Mang theo đủ lương thực và đồ uống, Hình Na dự tính là sẽ đi tự đào kiếm kim loại và giết hồn thú lấy tài nguyên và dinh dưỡng cho dự án nuôi tạo Tuyết đế, dù sao thì bây giờ cũng chỉ còn lại cách này là khả thi thôi.

Thay đồ mặc lại một bộ trang phục bình thường, đeo lên mặt một cặp kính nữa cho có hình thái tri thức giống Dạ Vũ, cô bước ra cửa phòng mình mà đi tìm sư phụ Mặc Lâm, muốn đi kiếm hồn thú thì phải nhờ vị sư phụ này nói bóng nói gió một tý, kiểu như là ông cho cô nhiệm vụ ra ngoài thì cô mới có thể quang minh chính đại mà đi được.

Bước vào cửa phòng, tuy Hình Na đã gõ cửa nhưng ông không trả lời, Hình Na đầy hắc tuyến mà nhìn vào bên trong.

“Sư phụ, còn không chịu tình ngủ con sẽ tự động vào đấy”

Không biết là bao nhiêu lần cô gặp phải tình huống thế này rồi, dù sao thì cũng ở với nhau hơn một năm trời như sư phụ và đệ tử, hai người bọn họ cũng không cần quá giấu giếm bản tính của mình, hai con hàng này một khi đã chú tâm nghiên cứu thì có là ông trời cũng không kéo họ ra khỏi bàn làm việc của mình được.

“A.. a, Thiên Lam, con đến rồi ư? mau vào đi, tìm ta có chuyện gì sao?”

Mặc Lâm đến lúc này mới hoàn hồn và nhận ra có người đang đứng ở trước cửa phòng, biết rằng là đệ tử của mình vì dù sao trong thời gian qua, ngoại trừ cô ra có rất ít ai muốn đi thăm một ông lão như ông lắm.

Lâu lâu Mặc Lâm cũng có đi xuống lại Minh Đức Đường để họp bàn và giúp cho kế hoạch hồi phục các trang thiết bị, tuy ông không thích chiến tranh nhưng ông thích hồn đạo khí, ông không muốn để chúng bị hư hại và lãng quên như vậy được.

Góp một phần công lao nhỏ trong khôi phục lại hồn đạo khí, dù sao thì ông cũng không có nhiều thời gian đến vậy, đồng kiến thức mà Hình Na đưa ông hồi cùng tham gia thực nghiệm ông cũng phải đọc qua và nghiên cứu, tuy không đi vào trọng tâm của quá trình nghiên cứu, nhưng các kiến thức hồn đạo

khí này rất nổi trội, nó khá giống như là kiến thức cao tầng của học viện vậy.

“Sư phụ, con muốn đi tìm kiếm kim loại và săn hồn thú”

Nói trực tiếp yêu cầu của mình, cô muốn nhờ ông cho phép cô đi vào Cảnh dương sơn mạch, đó là một nơi có tài nguyên khoáng sản phong phú, cũng có rất nhiều hồn thú kim loại năng lượng nữa.

“Humm, con hết kim loại hiếm rồi sao?”

Lập tức tìm ra nguyên do, hóa ra là con bé này hết tài nguyên rồi nên mới phải tìm cách xoay sở, hèn gì mà một con nhỏ cuồng nghiên cứu như Hình Na lại bước ra khỏi cửa phòng được nên ông mới lấy làm lạ.

“À, được thôi, con cứ đi đi, ta sẽ báo lại với học viện sau, nói là con đi khảo sát là được chứ gì?”

Nhanh chóng đồng ý, ông cũng chả có lý do gì mà phải từ chối cả, dù sao thì cô cũng là đệ tử của ông, thứ tốt không dành cho cô thì con dành cho ai nữa? Thậm chí là ông còn chưa cho Hình Na bất cứ lợi ích cụ thể nào cả, toàn là tự bản thân Hình Na mày mò nghiên cứu ra không, nếu mà một yêu cầu nhỏ thế này mà ông cũng không thể đáp ứng thì ông còn đòi làm sư phụ của ai nữa?

“Con cảm ơn, giờ con phải đi ngay”

Nhận được lời khẳng định của Mặc Lâm, Hình Na lập tức xoay người rời khỏi cửa, cô đi cực nhanh đóng cửa lại và chạy đi đến Cảnh dương sơn mạch.

“Aaa, đợi đã chứ!”

Hầy, con bé này vội vội vàng vàng, cũng có ai ăn mất đồ ăn của nhỏ đâu, sao lại đi nhanh đến thế, ông còn muốn nhờ Hình Na giải thích lại cơ chế này trong phần nghiên cứu cơ mà, thật là, giờ ông lại phải tự mày mò rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Kim loại hiếm, Hồn thú, Thảo dược, Hốt

Đang bay lơ lửng trên không, hiện tại Hình Na không sử dụng tinh linh cánh hay hồn đạo khí vũ trang toàn thân, vì vừa mới thoát ra khỏi Nhật Nguyệt đế quốc học viện, ai biết chừng người nào đó nhìn thấy và nhận ra Hình Na thì sao? Thôi cứ xài hồn đạo khí phi hành bình thường lúc đầu là ổn rồi.

Nhưng mà phải công nhận, ở Nhật Nguyệt đế quốc, thành phố cực kỳ phát triển, các ngôi nhà chọc trời xuất hiện đầy đồng, công nghệ thiết bị cao thì ở đâu đâu cũng có, nó khác xa so với những gì mà Tinh La đế quốc nơi cô sinh ra.

Không cần so sánh đâu xa, so với Sư Lai Khắc, trình độ phát triển của Nhật Nguyệt đế quốc về hồn đạo khí đã vượt xa so với học viện cô chỉ ít là vài trăm năm chứ không phải đùa.

Cũng may là Sư Lai Khắc học viện hấp thu toàn quái vật, các thành viên và cán bộ trong học viện đều là các cường giả hồn sư, tuy hồn đạo khí ở đây kém phát triển hơn so với Nhật Nguyệt, nhưng dựa vào sức lực của các cường giả Phong hào đấu la, đã có một thế gọng kìm cân bằng kiểm chế nhau lại.

Tính ra cũng phải nhờ ơn Bản Thể Tông, nếu không có bọn chúng phá hủy và giết đi rất nhiều hồn đạo sư của Nhật Nguyệt đế quốc, nói không chừng không bao lâu sau thì sẽ có thể chiến xảy ra, đó là điều mà không một ai muốn.

Tạm thời thì thời gian diễn ra chiến tranh sẽ kéo dài một khoảng khá lâu, vì thiệt hại tổn thất nặng nề của Nhật Nguyệt học viện đế quốc sẽ cần một lượng tài nguyên và nhân lực khổng lồ, mọi thứ sẽ không giải quyết được trong ngày một ngày hai.

“Ta cần phải mạnh lên nhanh hơn nữa, không chỉ vì Eim và mọi người, mà còn vì ba mẹ và đất nước của ta”

Hình Na nắm chặt tay mình mà kiên quyết khẳng định, cô nhất quyết không để Nhật Nguyệt đế quốc xâm chiếm và san bằng Tinh La đâu.

Bọn họ không phải nghĩ rằng sức lực của một người là không thể làm thay đổi thế cục toàn bộ trận đấu? Vậy thì tôi sẽ cho bọn họ thấy rằng bọn họ đã sai lầm như thế nào, sức một người bình thường thì không thể, nhưng nếu là cô và các đồng bạn của mình, Tinh Nguyệt Môn sẽ đập nát cái âm mưu thao túng thiên hạ của bọn chúng.

“Nhất quyết không cho phép”

Sự phát triển cực mạnh của Nhật Nguyệt đế quốc ánh qua con mắt của Hình Na làm bén lên cô một ngọn lửa đấu tranh, cô không được phép lùi biếng, cô phải mạnh, mạnh hơn và hơn nữa.

Xoay người, tháo đi hôn đạo khí phi hành, đôi cánh bướm mờ nhạt phía sau mắt đi, Hình Na tiện thể cất nó vào trong túi trữ vật, cứ bay bằng đôi cánh này nói thật là quá mệt mỏi và tốn sức quá.

“Vũ trang hôn đạo khí toàn thân, khởi phát”

Lại một lần nữa khởi động loại trang bị hôn đạo khí toàn thân, cả cơ thể Hình Na nhanh chóng được bao bọc bởi một tầng lớp kim loại phủ kín, mắt của cô được che bởi một cái kính trong suốt và vô hình.

Sau khi qua cái tiến thì một vài bộ phận trong vũ trang của cô được cải tiến, mắt của cô không còn cần bị che bởi một loại kính đục chạy dữ liệu nữa, mà thay thế nó bằng một loại kính trong suốt có thể để cho người khác thấy được cặp mắt của cô.

Các khối kim loại được làm mỏng hơn nhưng lại trở nên tinh tế hơn, thay vì lối di chuyển cồng kềnh ban đầu, nó đang càng ngày được cải tiến theo phương hướng nhanh chóng và tiện lợi, rất thích hợp với những người muốn chiến đấu tốc độ cao, đặc biệt là mẫn công như Hình Na.

Từ 121 hôn đạo trang vũ khí, nay đã lên 151 hôn đạo trang vũ khí, tuy nhiên nhìn cơ thể mảnh khảnh của Hình Na thì thấy rằng kiểu gì cũng là giảm bớt hôn đạo khí chứ tăng lên bằng kiểu gì, thực ra nó là cơ chế kép, trong một hôn đạo khí chứa các hôn đạo khí khác, có thể coi nó như là một hôn đạo khí riêng biệt hoặc là một hôn đạo chung cũng được.

“Xác định dữ liệu, tìm kiếm đối tượng”

-Mục tiêu xác định: Phạm vi bán kính 10km, xác định sóng phản hồi, có 78 khu vực có kim loại hiếm thích hợp với dữ liệu đề ra, 123 sinh mạng thể không thuộc con người, đỉnh danh, hôn thú, trong đó 56 con có kim loại năng lượng.

-Phải chăng định vị từng phương hướng?

“Xác định định vị từng phương hướng”

-Mục tiêu ưu tiên?

“Kim loại ưu tiên”

-Đã rõ, vậy xin chờ trong chốc lát, quét dữ liệu đồng thời mở hệ thống GPS bằng hôn lực không khí, tự động khởi động màn hình, mục tiêu xuất hiện, mời tiến hành thu thập.

Một chuỗi giao tiếp với hệ thống hôn đạo khí, xem ra mọi thứ hoạt động vô cùng ổn, cải thiện và giao tiếp đều đạt mức ổn định và không có vấn đề gì khác lạ, tốt.

Nếu như cô dùng tinh linh nhãn thì sẽ rất hao tổn năng lực, có thể tìm kiếm được các loại kim loại và hôn thú nhưng muốn phân biệt từng cái theo nhu cầu thì lại cực kỳ mệt mỏi.

Đối với cô, tinh linh nhãn là một loại radar dò đường khi bị mất phương hướng hơn là để tìm kiếm, nó giúp đỡ rất nhiều trong việc quan sát những thứ tinh vi mà bình thường cô không nhìn được.

Một tấm bản đồ hiện ra trước mắt cô, quan sát thấy điểm đỏ trên màn hình hẳn là các đối tượng ưu tiên là kim loại, điểm xanh dương là đối tượng thuộc phạm vi tìm kiếm nhưng không ưu tiên, còn màu vàng thì chính là bản thân cô.

“Kim loại hiếm, hôn thú, thảo dược, tất cả mọi thứ, cô sẽ hốt hết”

Vì chuyến đi săn lần này, cô đã mang tới tận 10 cái hôn đạo khí trữ vật, kể cái của Eim và mọi người cô đều mang theo, đây là một đợt cuồng quét tài nguyên, không gian chứa càng lớn thì lấy được càng nhiều, hiện tại coi như có là hôn thú vạn năm cấp cao cô cũng không sợ, chỉ mong là không gặp 10 vạn năm hôn thú thôi.

“Tăng tốc”

Hệ thống phản lực bật, cơ chế điều hòa hướng gió bật, cánh tinh linh hiện, ngay tức khắc Hình Na như cái tên lửa bay phóng nhanh như chớp, chỉ tốn khoảng 15 đến 20 phút, từ vị trí cao trên không cô đã có thể tiếp cận được khối kim loại đầu tiên.

“Máy khoan + Dung dịch làm mềm đất”

Thay vì trực tiếp dùng sức mạng luôn cả khối kim loại ra, tách chúng thành các mảnh nhỏ, làm mềm phần đất giữ chúng lại trong đất sẽ giúp quá trình khai thác nhanh hơn.

Hàng loạt các thiết bị xuất hiện trên tay Hình Na, như một cái móng vuốt bén nhọn xuất hiện trước tay, đây chính là “máy khoan” mà Hình Na nói, tay còn lại thì một chuỗi gồm 26 cái vòng tay xuất hiện, nó lướt một vòng quanh tay Hình Na và giữ lại một vòng duy nhất ở lại, điện năng nạp, nguồn ánh sáng màu vàng phát lên.

“Xoẹt xoẹt xoẹt”

Đâm thẳng cái máy khoan vào tảng kim loại, khối kim loại nhanh chóng bị cắt đứt thành nhiều mảnh, phía còn lại thì một lượng dịch sương được phun ra, không thấy hiện tượng gì đặc biệt xảy ra, nhưng lượng đất xung quanh nó ẩm ướt và màu có vẻ đậm hơn.

“Máy hút”

Thậm chí còn không thèm đào nó lên, Hình Na rất tự tin vào cơ chế làm mềm của mình, cô đưa ra một cái hòn đạo khí giống như là định trang pháo vậy, nhưng cơ chế hoạt động của nó hoàn toàn khác, đây giống như là cái máy hút các kim loại lại bằng một lực hút khổng lồ.

Hòn đạo trừ vật thì luôn trong tình trạng mở sẵn để nhận hết lượng kim loại đang thu hoạch, thật là một quá trình đơn giản và không tốn quá nhiều sức, thoải mái a!!

“Muốn đào hết kim loại của cái đất nước Nhật Nguyệt này quá!!”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Chém giết hồn thú

Tiếp tục quá trình thu thập kim loại, trong thời gian này cô cũng đã thu thập được rất nhiều thảo dược thích ý, tạm thời thì cô cũng chưa cần giết mấy con hồn thú lắm, tạm thời mặc kệ chúng ra.

Đi từ nơi này qua nơi khác, đã có hơn 10 vị trí bị cô nhét kim loại vào túi, một lượng kim loại đủ lớn, so với việc mà các thợ đào làm thì công suất cô thực hiện cao hơn nhiều.

Nhét thảo dược đầy bao, trên đường cũng có một vài con ngân năm hồn thú xuất hiện, nhưng cô đã lập tức xử lý.

“Không ngờ bên này hồn thú lại mạnh bạo đến vậy, ha ha”

Thông thường thì ở bên Tỉnh Đấu Đại Sâm Lâm đều dựa vào khí tức mà phán đoán đối thủ, nếu gặp người có khí tức quá mạnh thì bọn chúng sẽ xoay đầu bỏ trốn mà không lựa chọn tấn công

Ngược lại hoàn toàn khi ở Nhật Nguyệt đế quốc, đám hồn thú ở đây có vẻ cần kim loại nhiều quá nên đầu óc không minh mẫn rồi, cô không đi tìm bọn chúng mà bọn chúng tự tìm tới cô?

Thật thú vị, cô thích bọn thú dễ thương này rồi đó.

“Hồn thú này hẳn là 6 nguyên tố Ngân Lang, một loại hồn thú thường gặp ở Cảnh Dương sơn mạch, nhưng mà mới tu vi ngân năm? Không ngờ gan lại to đến như vậy!”

Nhìn vào và phán đoán loại hình hồn thú, có vẻ hồn thú nhiều nguyên tố là đáng sợ với nhiều người, nhưng với cô thì nguyên tố chả đóng vai trò gì nhiều lắm, chủ yếu cách vận dụng nguyên tố mà nó có như thế nào mới là điều quan trọng thôi.

“Gàoooo”

Con Ngân lang nhìn cô bằng cặp mắt khát máu, nó dường như đang đánh giá cô như vật thể lạ và chuẩn bị lao vào tấn công.

Lý do vì sao mà con Ngân lang này lại nghĩ rằng cô là vật thể lạ mà không phải là một miếng mồi ngon thì... cơ thể giờ của cô được bọc toàn bộ bằng kim loại lạ, thậm chí còn di chuyển được, làm sao mà một con hồn thú bình thường lại thèm đi ăn thứ này cơ chứ?

“Á rà ~, bé cưng vội vàng muốn chết vậy sao?”

Không cần phải giữ thái độ nữ hoàng băng giá như ở trong học viện, hiện tại ở ngoài đây cũng không ai thấy cô hay quen biết cô, chả cần phải kiêu lời gì cả.

Cô nhìn con ngân lang như một loại vật ngu xuẩn không biết tự đánh giá mình với bản thân, bộ cứ cần kim loại rồi là có thể bắt chấp thiên hạ sao?

“Hửm? Đây là ...?”

Bỏ qua con hồn thú ngàn năm ngàn lang đang ở phía trước mặt cô, cô cảm nhận được nhiều khí tức khác thú vị hơn nữa cơ, có 7 con vạn năm kim lang và hơn 100 con ngàn năm ngàn lang, má mẹ ơi, hồn thú đầu mà lắm vậy.

Cảm nhận được khí tức của bảy hồn thú làm Hình Na dừng lại một chút, con Ngân lang trước mặt cô thấy vậy lập tức tranh cơ hội cô đang sơ hở mà lao lên, há hàm răng ra đầy lửa trong mồm, cơ thể lại bốc lên hào quang 2 màu trắng đen tượng trưng cho quang minh và hắc ám nguyên tố.

Đây chính là lợi thế của một con hồn thú có 6 nguyên tố, nó được quyền lựa chọn và sử dụng các loại nguyên tố thích hợp và tùy chọn nó một cách thích ý.

“Gào ooooo”

Con ngàn năm hồn thú vỗ vào người cô, trong khi đó Hình Na vẫn đang hướng tầm nhìn của mình vào bảy hồn thú ngàn năm và vạn năm đang rình rập phía ngoài kia, cô không quá quan tâm đến con hồn thú trước mặt.

“Xoẹt”

Không cần Hình Na chiến đấu, hệ thống tự động phòng hộ được kích hoạt ngay lập tức, một con dao như cái lưỡi hái xuất hiện sau lưng của Hình Na, tổng cộng là có 8 lưỡi hái như những cái chân của con nhện vậy.

Thực chất nó chỉ có tác dụng là bảo vệ cơ thể Hình Na thôi, nhưng do đối thủ của Hình Na lại chỉ là một con ngàn năm hồn thú, nó thậm chí còn không chịu nổi hợp kim của hồn đạo khí cấp 7 cường lực.

Vì vậy, dù không có mục đích tấn công, con ngàn năm hồn thú vẫn bị đâm xuyên qua cơ thể bởi 8 cái lưỡi hái chân nhện thành 8 cái lỗ trên người con hồn thú.

“Ồ, chết luôn à, tiện vậy”

Đến lúc này Hình Na mới quay lại để ý đến con ngàn năm hồn thú, thay vì tập trung vào con ngàn năm hồn thú này, cô cần một lượng dinh dưỡng và tế bào không lồ để làm thức ăn cho Tuyết đế, bảy hồn thú này có lẽ là do con ngàn năm hồn thú này kêu đến.

Cứ như là rưới nước và ngày khô hạn, chết tiệt, cô vui quá, bắt hết đám hồn thú này đem về chắc cũng đã đủ nuôi dưỡng Tuyết đế một phần lớn rồi, toàn bộ bọn chúng, một con cô cũng sẽ không dễ thoát đâu.

“Mà, xác con ngàn năm hồn thú này, cũng không nên bỏ phí”

Tiền tay cầm lên cơ thể bị đâm thành 8 cái lỗ, cơ thể nó hiện lên một cái hồn hoàn màu tím tượng trưng cho ngàn năm, vứt cái xác này vào trong trữ vật nhân, cô lập tức rời đi, vừa bước đi vừa tập trung vào sự chú ý của bọn hồn thú.

Việc cô vừa giết chết một con ngàn năm hồn thú đã làm bọn chúng tức giận, nhưng loài sói là một loại động vật săn mồi theo bầy đàn và hoạt động vào buổi tối, cứ từng bước cô đi, tầm nhìn của bọn chúng cũng di chuyển theo cô từng bước, từng bước một, thật là, ... mấy chú sói này đáng yêu không chịu nổi aaaaa!!!

Hình Na cười lạnh nhìn bọn chúng đang rình mò cô, như một thiếu nữ ngây thơ trong sáng, cô lập tức giả ngu không quan tâm đến bọn chúng, tiếp tục công cuộc đi đào khoáng kim loại, lần này cô không đi quá xa mà chỉ là đi theo hướng di chuyển bọn chúng mong muốn.

Muốn bắt cô? Để xem ai là thợ săn còn ai là con mồi nhé, mấy bé sói đáng yêu.

Một ngày trôi qua, cho đến khi đêm gần đến, tinh linh lực và tinh tú trở nên cực kỳ dồi dào, cô trực tiếp sử dụng Thunder để nạp lại năng lượng cho ngày hôm nay, nếu bình thường thì cô sẽ nạp năng lượng theo cách bình thường, nhưng mà có một lũ sói đang rình mò như vậy, cô cũng thấy “ngại” a!

“Được rồi, nên chuẩn bị để chào đón các vị khách đến dùng bữa chứ nhỉ?”

Đưa tầm mắt lên nhìn về phía bảy Ngân lang và Kim lang, tại dưới một góc nhìn không thấy, cặp mắt của Hình Na đột nhiên trở thành màu lưu ly và có ánh máu lóe qua, đây sẽ là một đêm dài và đáng nhớ đấy!!

Chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng cho bữa tiệc tối, quay trở lại một gốc cây, Hình Na ngồi xuống nằm nghỉ ngơi cho đến khi mặt trời tối hẳn, ánh trăng đi lên, và tiếng sói báo động cho cuộc đi săn bắt đầu

“Húuuuuuuuuuuuuuuuuuu”

“Húuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu”

“Ha ha, húuuu à?”

Liếm lấy khoe môi của mình, một âm thanh cực kỳ dễ thương và đầy khả ái đấy, đến đây nào các cục cưng của chị!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 211: Bữa tiệc đẫm máu (1)

Bầy Ngân lang và Kim lang đang dần dần tiến lại gần phía Hình Na, cô gái trẻ đang giả bộ ngủ say chờ nhưng con thú hoang đã đến gần

Câu chuyện nữ nhân và dã thú chuẩn bị bắt đầu, đây sẽ là câu chuyện đầy tình ái bi thương, hay sẽ là một con chém giết điên cuồng đây.

“300m”

Âm thanh tính toán của hệ thống vũ trang toàn thân thông báo, phạm vi bao quát các sinh vật sống trong phạm vi kích hoạt, thông báo đếm số vị ghi chép lại cho chủ nhân.

“280m”

“270m”

“Có bao nhiêu % hồn thú tiến nhập khu vực mặc định rồi”

Hình Na đưa ra câu hỏi, bầy sói này không ngờ cũng cẩn thận đấy chứ? Vậy mà cô cứ tưởng là chọn chúng sẽ lập tức vồ lên ăn hiếp một cô gái bé nhỏ như bản thân, có vẻ như bản năng làm cho bầy sói thấy một chút nguy hiểm khí tức lơ đãng thoát ra từ người cô.

- Hiện tại có 73% số lượng tiến nhập khu vực mặc định, phải chăng kích hoạt thiết bị?

Hệ thống thông báo đã có 73 % số lượng hồn thú tiến vào trong khu vực mà Hình Na đã chuẩn bị sẵn cái bẫy chờ đợi bọn chúng

“73% à?”

Vẫn còn chưa đủ, Tuyết đề phát triển cần nhiều năng lượng hơn thế này nhiều, cô cần bắt một lưới gói trọn toàn bộ lũ hồn thú này, 3 con Kim lang kia hẳn là có tu vi từ 6 vạn năm trở lên hết.

“Tinh linh nhân”

Cặp mắt hóa thành ánh sáng của các vì sao, cô quan sát các con hồn thú đang tới gần, 3 con Kim Lang cho cô thấy một sự khác biệt rõ, 1 con 9 vạn năm, 2 con kia thì chỉ tầm từ 7 vạn đến 8 vạn năm, niên kỷ khá cao đấy.

“Bao nhiêu phần trăm rồi”

- Phân tích, tính toán, hiện tại đã có 84% số lượng hồn thú đã tiến vào khu vực mặc định

“Chắc, chậm thật, bầy sói này hôm nay thiếu cơm hay sao lại đi chậm vậy nhỉ?”

Hình Na cảm thấy bức mình rồi, nhanh nhanh lao vào khu vực trong này đi chứ, cảm giác bị hơn 100 con hồn thú đem bản thân vào tầm ngắm cũng chả dễ chịu gì đâu.

Đưa cặp mắt sang 2 phía xung quanh, các con hồn thú còn lại chưa gia nhập chiến đấu khu vực hầu như là các con hồn thú hỗ trợ khu vực đằng sau, cô không thể chủ động bắt bọn nó gia nhập chiến trường được.

Chả lẽ phải bỏ đi lượng hồn thú ở bên ngoài đó? Không được, vẫn còn cách nào đó? Dụ nó vào? Mồi? Cô đã là miếng mồi to nhất ở đây rồi còn gì nữa? Ra lệnh? Cô là con người thì làm mà ra lệnh cho bọn hồn thú?

Khoan đã! Ra lệnh, vẫn còn có một cách để bắt trọn vẹn toàn bộ số lượng hồn thú, U qua, bầy hồn thú gần đến khu vực tấn công rồi, nhìn cặp mắt phát sáng của chúng trong đêm tối kia, thật đẹp và thật hung dữ.

“Ngân tử và Kim tử”

“Đã xuất hiện”

“Đã có mặt”

2 đứa bé xuất hiện với khuôn mặt đáng yêu, cặp cánh lung linh đằng sau như 2 tiểu thiên sứ xuất hiện và sẵn sàng chờ đợi yêu cầu từ phía Hình Na, đã lâu rồi chúng không được gọi ra, Hình Na hầu như tốn quá nhiều thời gian vào việc nghiên cứu và bỏ lơ bọn chúng, lâu lắm mới hít thở không khí bên

ngoài làm 2 đứa nhóc cảm thấy hưng phấn.

Nhìn thấy 2 đứa hưng phấn khi ra ngoài, Hình Na bỗng dưng cảm thấy tội lỗi ghê, bọn chúng đã giúp cô nhiều thế mà cô lại để 2 đứa, sau này cô cần phải quan tâm 2 đứa nhóc này nhiều hơn mới được.

“Gemini, sao chép con Kim Lang hồn thú 9 vạn năm đầu đàn kia, rống lên triệu tập toàn bộ hồn thú tập kích ta”

Hình Na lập tức ra lệnh cho Gemini, nếu bọn hồn thú không chịu tự động chui vào rọ, cô sẽ nhét hết bọn chúng vào trong.

“Đã rõ”

“Đi thôi nào”

2 đứa nhanh chóng nhận mệnh lệnh, hóa thành nguồn sáng thoát khỏi khu vực Hình Na, đi qua phía bọn hồn thú, tại một nơi không nhìn thấy hai đứa nắm chặt tay nhau, một con vạn năm Kim Lang xuất hiện từ hư không, khí tức của nó giống hệt của con đầu đàn lũ hồn thú này.

“Huuuuuuuuuuuu”

Âm thanh kêu gọi mọi người lập tức tập kích, bày hồn ngạc nhiên trước mệnh lệnh của đầu đàn, nhưng với tư cách là các con con tuân lệnh, chúng bắt chước mọi thứ lao lên theo đúng mệnh lệnh của con đầu đàn, bỏ mặc đi nhiệm vụ vốn có của mình.

Tất cả hồn thú lao lên, chúng đã chờ đợi mỗi mòn này giờ rồi, chúng sẽ cắn nát ngấu nghiến con nhóc nhân loại nhỏ bé này.

Tất cả bảy hồn thú đều trở nên khát máu, kể cả 2 con hồn thú vạn năm Kim lang có niên kỷ từ 7 đến 8 vạn năm

Duy nhất có một con hồn thú không hiểu chuyện gì xảy ra, đó chính là con đầu đàn 9 vạn năm? Cái.. quái gì? Nó đâu có ra lệnh như vậy?

Tại sao tất cả mọi người lại nhận lệnh từ phía giả mạo cơ chứ? Mặc dù âm thanh và hồn lực dao động nó giống hệt nó, nhưng không phải nó vẫn còn đang ở đây sao?

Không được, có bấy đó, mọi người mau dừng lại, chúng ta cần tính toán kỹ hơn, đó là tất cả những gì con 9 vạn năm hồn thú muốn nói, tu luyện đến niên kỷ này về cơ bản ý thức của nó cũng không khác gì một con người rồi, chỉ tiếc là chưa thể nói chuyện thôi.

Nếu mọi chuyện đã lỡ ra như vậy thì không còn cách nào khác ngoài chiến đấu, con 9 vạn năm hồn thú đầu đàn dẫn hết tộc quần của mình lao vào cắn xé Hình Na.

“Nhiệm vụ hoàn thành”

“Quá đơn giản”

Cặp song sinh nhanh chóng hóa lại thành hình hài 2 đứa bé, trong âm thanh kêu gọi lúc này bọn nó có kèm theo uy áp của con đầu đàn làm bọn hồn thú theo tiềm thức lập tức nhận lệnh, nếu không có ra lệnh bình thường cũng không thể tạo con hỗn loạn như vậy được.

Gemini hóa thành luồng sáng quay trở lại cơ thể Hình Na, để lại một mình cô đứng yên một chỗ cười nhạo đám hồn thú ngu xuẩn đang tiến đến.

“Xin chào, các cục cưng của ta”

Đưa tay ra Hình Na phát động một lúc 6 hồn đạo khí, 6 vòng sáng hiện lên trên tay, dưới chân xuất hiện 2 vòng sáng phóng ra ngoài với một lượng cực lớn, nó chỉ là một lượng nhiệt nhất định thôi.

“Phóng thích Ni tơ”

Sau lưng Hình Na phát lên 5 cái hồn hoàn, tím, tím, đen, đen, đỏ, cơ thể được phủ bằng kim loại phát ra thứ âm thanh vô tình như hồi chuông của tử vong đang đến.

Bảy hồn thú đang lao ra với tốc độ cực nhanh, có những con đã tiến đến gần trước mặt Hình Na, một số con nhảy lên ở phía không trung đang vồ vào người cô.

Thậm chí ở phía xa đang có một đội hình hồn thú há miệng ra chuẩn bị phóng thích hồn kỹ nguyên tố của mình

“Thú vị, có tổ chức đàng hoàng đấy, nhưng mà chết hết đi!”

Lạnh lùng nói lời nói cuối cùng, một con bộc phát vang lên, toàn bộ khu vực xung quanh đều bị con nổ chấn đến rung loạn cả đất trời. Rốt cuộc thứ Hình Na vừa làm là gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Bữa tiệc đẫm máu (2)

Một vụ nổ kinh hoàng thổi tung tất cả mọi thứ khu vực xung quanh Hình Na, các con hồn thú bị giết, cơ thể cháy đen, đại đa số bị thương cực nặng và bị văng ra ngoài cực mạnh, tiếng cơ thể va chạm vào đất đá thật là sảng tai

“Ầm, ầm, ầm, ầm...”

Tiếng bọn hồn thú bị tổn thương thật sự là nghe hoài không chán, bên tai Hình Na vang lên âm thanh của hệ thống một cách không ngừng.

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 5600 năm, ký chủ nhận được 5600 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 4500 năm, ký chủ nhận được 4500 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 1300 năm, ký chủ nhận được 1300 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 2700 năm, ký chủ nhận được 2700 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 3400 năm, ký chủ nhận được 3400 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ giết chết hồn thú 8600 năm, ký chủ nhận được 8600 exp kinh nghiệm

.....

Hàng loạt các âm thanh cứ vang mãi lên trong đầu Hình Na thông báo cho chiến tích mà cô vừa làm ra

Đơn giản là lúc này Hình Na phóng thích ra một lượng Ni tơ đủ lớn, toàn bộ môi trường được phóng thích và bao phủ bằng một môi trường dẫn nhiệt và duy trì sự cháy tuyệt đối, chỉ cần một mồi nhiệt thậm chí không cần lửa, nó sẽ thiêu rụi hết tất cả.

Toàn bộ khu vực mặc định của Hình Na đã được phủ bởi một lớp dịch lỏng, chúng là chất dẫn nhiệt tốt nhất mà Hình Na đã tìm ra ở Đâu la đại lục này, từng một chút một, cả một buổi sáng là toàn bộ thời gian để cô rải thứ này ở khắp nơi, tạo thành một cái bẫy khổng lồ chờ đợi bọn ngu xuẩn tiến vào.

2 hồn đạo khí ở chân chính là chất kích tạo nhiệt, các quả bom hồn đạo khí được gia tăng tốc độ phóng thích ở phía dưới thân bọn hồn thú, chờ đợi mồi lửa để phát động.

Ngay khi nhiệt độ được châm lên, toàn bộ mảnh rừng cây này như một quả bom nhân tạo, toàn bộ điều kiện cần thiết để một vụ nổ khổng lồ được triệu tập đủ, không khí đốt cháy toàn bộ tạo ra một điều kiện môi trường toàn bộ là CO2

“Bạch”

Đưa 2 tay lên vỗ vào nhau, một lớp màng bằng thủy tinh trong suốt hiện lên, bao kín lại toàn bộ môi trường xung quanh

“Bé khí + Tuần hoàn tự do khỏi động”

Hình Na trước mặt xuất hiện một cái túi khí tự dưỡng, bên trong chứa một lượng không khí cần thiết đủ để Hình Na di chuyển và hoạt động bình thường, tại hồn thú phía trước chưa chết hết, vẫn còn nhiều con khỏe mạnh và có sức sống dai dẳng.

“Rồngggggggg”

“Húuuuuuu”

Bọn Kim Lang và Ngân lang còn lại lao lên, nhiệt độ của môi trường này là quá cao, Oxy đang bị đốt cháy với một tốc độ nhanh không tưởng, lớp màn kín đang bao phủ chặn lại các đường khí cần thiết cho cơ thể.

Để tránh cho việc Oxy tiếp tục bị đốt cháy, hoặc là nói, để giảm bớt lượng nhiệt là giúp đỡ lẫn nhau trốn thoát khỏi nguy hiểm, toàn bộ hồn thú Kim lang và Ngân lang phát động thuộc tính thủy của mình lên.

“Thủy pháo”

“Bùm bùm bùm”

Liên tục các quả pháo nước và các cột nước được phóng lên, ngọn lửa nhanh chóng được hạ nhiệt xuống thấp nhất có thể.

Bầy hồn thú cũng không bỏ qua cô, một vài thủy pháo được nhắm vào Hình Na, cô chỉ cần đứng yên đợi hệ thống tự phòng ngự chém nát thủy pháo của đối phương.

3 con vụn năm hồn thú quả nhiên là vẫn còn sống, chúng lao vào Hình Na một cách nổi giận, như muốn báo thù cho các con con trong tộc quần của chúng, há hàm răng ra, hai thuộc tính hắc ám và quang minh xuất hiện, chúng muốn cắn nát đầu Hình Na và ngấu nghiến cô.

“Tách”

Một lần nữa bùng tay, lần này không gây nổ nữa nhưng lượng nhiệt lại một lần tăng lên, con sóc nhiệt xuất hiện, lại có thêm vài con hồn thú không chịu nổi mà gục ngã.

“Tinh linh lực + phản động lực hệ thống khởi động”

Đưa một chân ra khỏi mặt đất, Hình Na phóng mình lên cao lùi lại tránh khỏi đòn tấn công của mấy con vụn năm hồn đạo khí.

Vì nhiệt độ một lần nữa tăng lên, bọn hồn thú đầu lĩnh không còn cách nào khác là phải thay đổi thuộc tính sang thủy và phóng ra thủy pháo cản trở lại quá trình nhiệt độ thiêu đốt của Hình Na.

Như đã thấy, nhiệt độ và nước va vào nhau, nước sẽ bốc hơi và tạo ra sương mù màu trắng đục xuất hiện trong khắp không khí.

Phía ngoài xa có rất nhiều con muốn bỏ trốn, nhưng cơ thể lại kiệt quệ vì mất sức và thiếu dưỡng khí, nhiệt độ lên cao lần nữa làm không khí trở thành một môi trường thuần túy toàn là CO₂, bọn hồn thú có là quái gì đi nữa chúng vẫn cần hít thở để sống.

Không còn đủ sức để thoát khỏi đây nữa, chúng kiệt quệ mà gục xuống, với tư cách là các con đầu đàn, 3 con vụn năm hồn thú nổi giận và hướng tầm nhìn sang phía Hình Na nổi giận.

“Rồngggggggggg”

“Gr uuuuuuuu”

Tức giận gào lên, bọn nó lập tức phóng thủy pháo về phía Hình Na vừa tiện thể tấn công kẻ thù, vừa làm giảm nhiệt độ trong môi trường.

Tuy nhiên hành động của chúng vô tình hoặc là cố tình bị dẫn dắt lại rơi đúng vào mục đích của Hình Na mong muốn.

“Sắp chết rồi vẫn cố gào lên, không thấy khó thở sao?”

Hình Na thấy khó hiểu, không phải môi trường này đang mất dần dưỡng khí sao? Tại sao bọn hồn thú này lại tiếp tục gào rống? Càng gào thì càng khó thở chứ có được cái công cốc gì đâu, gào gì cho tốn sức vậy mấy ba ==”, Đầu bọn này vào nước hết rồi hay sao đấy!

Nhìn những cột nước và thuộc tính mà đại đa số các con hồn thú ở đây thể hiện đều là thủy thuộc tính, mặc dù bọn chúng có đến 6 thuộc tính nhưng một môi trường bất buộc như vậy, thủy thuộc tính là thuộc tính dễ sống và thích hợp nhất.

Nhưng mà, nước lại dẫn điện, hay nói đúng hơn, các chất trong nước thông thường dẫn điện rất tốt đấy.

“Thunder wave + Thunder”

Trực tiếp phóng thích ra hồn kỹ cực đại, 4 cái hồn hoàn đầu tiên sáng lên cực mạnh, dùng thunder wave làm chất chỉ đường, dẫn lối cho Thunder tấn công bọn hồn thú.

Hơi nước như sương mù dẫn lối cho nước tiến vào, bọn hồn thú bất ngờ về đòn tấn công này của Hình Na, giờ ở phía dưới ai ai cũng dính nước hoặc là đang trong trạng thái thủy thuộc tính hết.

“Rẹt, rẹt, oành oành, rẹt, OÀNH”

Một lần nữa một con bạo tác phát ra, lần này thì với kẻ chứa thuộc tính thủy mạnh nhất phải chịu đựng sấm sét của Hình Na to nhất, cả 3 con vụn năm hồn thú đều bị đốt đến cháy đen thui

Toàn bộ hồn thú còn lại bị oanh tạc và chết hết, chỉ còn sót lại một số con may mắn không nằm trong phạm vi

“Đến lúc thu hoạch thành quả rồi”

Dựa vào hệ thống vũ trang toàn thân hồn đạo khí kiểm tra sinh mệnh khí tức, lấy tay làm đao cô chém giết những con hồn thú còn lại.

Mở ra tấm màn bế khí, lượng CO₂ tỏa ra và không khí dần dần trở nên bình thường trở lại, nhìn lại đồng xác chết và máu tuôn ra của bọn hồn thú, đêm nay quả là một bữa tiệc giết chóc đầm máu a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 213: Thu nhặt, yêu cầu của Sylveon

Một cảnh tượng hoang tàn và đầy xinh đẹp, xác chết chất thành đống, máu chảy thành sông, cả khu rừng bị nhiễm bởi huyết khí của bảy Ngân Lang và 3 con vượn năm Kim Lang đầu đàn.

Đứng sừng sững ở ngay chính giữa chính là một con robot hình người, hay nói đúng hơn là một con người được trang bị vũ trang hỗn độn đạo khí toàn thân bó sát lấy cơ thể.

Tay của Hình Na đang cầm lấy thanh đao làm bằng kim loại hiếm, một loại hỗn độn khí cấp 7 khác có công dụng như kiếm laze nhưng hoạt tính của nó mạnh hơn nhiều, và cơ sở cấu tạo của nó lại là kim loại thực chất chứ không phải là quang nguyên tố như laze, đó là sự khác biệt lớn về bản chất.

Thứ làm nổi bật Hình Na ở đây không phải là thanh đao, mà là máu rơi ra từng giọt trên thân đao, bàn tay của Hình Na nhuộm máu của bảy hỗn thú Cảnh dương son mạch.

Hơn 100 con ngàn năm hỗn thú và 3 con vạn năm hỗn thú, tất cả đều nằm bỏ xác tại đây, một đêm trôi qua thật dài và đã có biết bao nhiêu sinh linh hiến mạng cho sự nghiệp nuôi Tuyệt đế nhân tạo của Hình Na.

“Được rồi, thu nhặt đám xác này thôi”

Tạm thời thì xung quanh đây không có con hỗn thú nào khác, đám xác này đủ để cô sử dụng trong một thời gian dài rồi, không nên tham lam và đi săn giết nữa, nhưng mà tất nhiên là con nào dám cản đường cô thì cô cứ chém thôi.

Đem hết đám xác nhét vào trữ vật giới, một lượng không gian lớn bị chèn vào, đã có một số trữ vật giới nhét đầy với các đồ vật cần thiết của Hình Na, không nói gì chứ thật chất chuyến đi này Hình Na đã thu nhập được rất là nhiều tài nguyên.

Đáng lý ra thì giờ cô cũng có thể về được rồi, nhưng mà vừa mới đi có 2 hôm mà về liền thì lãng phí công sức cô ra ngoài đây quá, nhìn về phía khu rừng, còn rất nhiều nơi mà cô chưa khám phá và khai thác tài nguyên, bây giờ mà về thì lỡ trong quá trình nghiên cứu cần thêm thì lại phải chạy ra một lần nữa sao?

Tốt nhất là kiếm càng nhiều càng tốt, Dù sao nơi đây cũng không phải là đất nước của cô, đây cũng không phải là học viện Sư Lai Khắc, tài nguyên ở đây lại là miễn phí, mắc có sao cô lại phải tiết kiệm cho đất nước đối phương chứ?

“Bản đồ”

Một lần nữa triệu hồi bản đồ ra, trong khi vừa xem xét khu vực khai thác kim loại tốt tiếp theo, Hình Na vừa nhặt xác bỏ vào, có quá nhiều cái xác và đồ vật có tác dụng, cùng lắm không xài được thì đem đi bán, dù sao thì có cũng hơn không.

Phạm vi cách xa cô không quá nhiều là hướng nam, 7 km, tại đây có một khối kim loại khá to đấy, sóng trả về hỗn độn khí của cô thấy rằng đó là một khối kim loại không lồ.

“Được rồi, quyết định là nó đi”

Nhìn lại về phía dưới đất, toàn bộ cô đã thu nhặt xong, mất cả một đêm để hoàn thành xong cái đống này, thậm trí nhìn lên trời đi, trăng đã khuất đi và mặt trời lại lên cao, ánh sáng chói vào mắt cô làm Hình Na cảm thấy hơi khó chịu

Liên tục sống về đêm là Hình Na không thích mặt trời cho lắm, dù có kính che phù nhưng công nghệ của cô không được lắp đặt hệ thống phản ánh sáng chết thật, chắc sau này phải cải thiện lại cái máy móc này lần nữa mới được.

“Về phòng thí nghiệm phải cải thiện lại ngay”

Đưa tay lên chạm chạm vào góc bên của mặt kính, một chuỗi số liệu hiện lên như một cái PC – Máy tính cá nhân xuất hiện trước mặt Hình Na, điều chỉnh lại độ sáng của kính để tránh làm cho cô cảm thấy khó chịu, nếu một ngày nào đó mà cô gặp kẻ thù sử dụng skill phát quang thì nó có thể làm cô mờ mắt trong một giai đoạn đấy.

“Tinh linh cánh + phản động lực hệ thống khởi động”

Xuất hiện sau lưng cặp cánh màu xanh dương đặc trưng cho giới tinh linh, hai chân và hai tay của cô xuất hiện các lỗ khí, nó chính là các yếu tố chính để Hình Na có thể bay được với tốc độ cực cao.

Đối với một người đã có cánh như Hình Na, việc tái tạo lại một đôi cánh khác là ngu xuẩn, thay vì làm một đôi cánh giả bằng máy để bay, cô đã làm một hệ thống hỗ trợ cho đôi cánh của cô để mình bay nhanh hơn, đây đơn giản là tạo ra các điều kiện và áp lực giúp thuận tiện hơn trong quá trình điều khiển hướng gió.

Rời khỏi vị trí hiện tại, nhắm tới phía nam, ngay dưới chân cô dường như không xuất hiện bất cứ hồn thú nào trong phạm vi từ 4 đến 5 cây số cả, có lẽ là vì dư chấn ngày hôm qua làm cho các hồn thú ở đây cảm thấy hoảng sợ.

“Tín hiệu ngày càng mạnh, đến nơi rồi?”

Bay theo hướng mà sóng nhận được càng nhiều, Hình Na hạ cánh xuống tại nơi có một tảng kim loại ngọc lục bích cực lớn, Bích Ngọc Kim Cương, quá tuyệt vời, hơn nữa còn là một khối to như vậy?

“Thật là kỳ lạ, một kim loại tốt như vậy mà xung quanh lại không có hồn thú bảo vệ sao?”

Hình Na liếc nhìn xung quanh, không có hình bóng của hồn thú nào hết, kể cả bất Tinh linh nhân hay hệ thống vũ trang toàn thân thì cũng không có dấu hiệu hồn lực hay sinh mệnh.

“Chắc, trước tiên thì cứ thu nhặt miếng kim loại này cái đã”

Hơi nhũn mảy, cô chỉ cảm thấy vấn đề này hơi bất thường mà thôi, không có cảm nhận nguy hiểm được đề ra, hoặc là nói, chưa có nguy hiểm khí tức ở đủ gần mà cô có thể cảm nhận được.

Lại một lần nữa dễ dàng lấy được một tảng kim loại hiếm vào trong trữ vật khí, xung quanh thật sự là không có hồn thú canh giữ ư? Sao lại im ắng đến vậy?

“Viaaaaaa”

“Viaaaaaaaaaa”

Đột nhiên âm thanh phát lên từ cơ thể làm cô thay đổi hướng chú ý! Sylveon? Bé cưng này đang làm gì vậy

“Ra đây đi Sylveon”

Một tinh linh hình tiểu khuyển với một cái nơ xinh xắn ở giữa cô, một cái ở trên tai trái, cơ thể màu trắng hồng xinh đẹp với cặp mắt màu xanh dương xuất hiện trước mặt Hình Na.

Đây là lần đầu tiên cô triệu hồi vô hồn với hình thái sinh mệnh thể trong khi bản thân đang dùng một vô hồn khác như vậy đó, không ngờ Sylveon lần này lại tự chủ động kêu cô gọi ra? Rốt cuộc là có chuyện gì sao?

“Viaa”

“Via viaaaaa”

Sylveon dường như có điều gì muốn nói, nhưng thực chất là cô không tài nào hiểu rõ được ý nghĩ của nó, vì có liên kết nên cô chỉ biết đại khái là nó muốn đi đến một nơi nào đó, và nó muốn cô cùng đi ư?

Chẳng lẽ vấn đề này liên quan tới việc một khối kim loại siêu hiếm như thế này lại không có hồn thú canh giữ.

Tốt nhất là cô vẫn đi theo Sylveon đi, dù sao thì cô cũng không cảm thấy nguy hiểm, hơn nữa đồng bọn của cô Sylveon lâu lắm mới có một lần nhờ vả, làm sao mà cô có thể từ chối bé đó được.

“Đi thôi, Sylveon, dẫn ta tới nơi mà ngươi muốn tới”

Hình Na gật gật đầu, cô đồng ý đi theo Sylveon, cô bé tinh linh khuyển thấy vậy mừng rỡ cũng gật đầu theo, xong nó xoay đầu bỏ đi theo một phương hướng khác, mỗi bước nhảy của Sylveon đâm lên là một chùm hoa xuất hiện, các loài côn trùng nhỏ bị những đóa này hấp dẫn, hoàn toàn khác với bàn tay đầy máu của Hình Na, Sylveon lại như nữ thần tự nhiên bảo vệ cây cối, nơi nó đi qua sinh mệnh khí tức tràn trề

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Teleport, một khu vực bí ẩn

Tiến theo con đường mà Sylveon dẫn lối, qua từng bước chân mà Hình Na và Sylveon đi, nơi mà họ bước qua trở thành những chùm hoa màu xanh

duong tươi mát, nó xinh đẹp và tỏa hương khắp nơi.

“Một mùi hương thật dễ chịu”

Cảm nhận lấy hương thơm của những đóa hoa, Hình Na giải phóng trạng thái vũ trang hồn đạo khí toàn thân, dùng lấy cơ thể tay trần mát thịt của mình mà cảm thụ, tinh thần lực của cô đang thăng hoa.

“Viaaa”

Sylveon quay lại nhìn cô, nó nở nụ cười tươi tắn, có vẻ việc Hình Na yêu thích những đóa hoa mà nó tạo ra làm nó cảm thấy rất vui.

“Víaa, víaa”

“Viaaaa”

Những sợi ruy băng đung đưa, Sylveon cất lên giọng hát thánh thót của mình, nó như một vị tiên nhỏ đang say mê với giai điệu của đất trời.

Đứng tại chỗ dừng lại nhìn tiểu thiên sứ vũ hồn của cô ca hát, Hình Na đột nhiên mỉm cười, cô đặt tay lên ngực mình và nhắm mắt lại.

Cảm nhận và ca hát, đã bao lâu rồi cô chưa được thả lỏng và ca hát thoải mái thế này nhỉ? Giọng hát và nụ cười của Sylveon đã giúp cô thức tỉnh.

“Là la la.. Những đóa hoa xinh xắn ngày xuân đang nở rộ

Giai điệu của làn gió đung đưa thổi nhẹ mái tóc

Con mưa xuân xóa tan đi nỗi u sầu

Nguyện vì người, tôi hóa thành ban mai ...”

Hình Na mở mắt ra, cô cũng hòa cùng với giai điệu của Sylveon, một sự cộng hưởng giữa hai âm thanh.

Hào quang màu hồng và xanh dương bỗng hiện lên, nó tỏa ra xung quanh hai người bọn cô và phủ kín một vùng trời lại.

Tuy nhiên Hình Na và Sylveon không vì thế mà dừng ca hát lại, họ vẫn cứ thế vang mãi khúc ca nhẹ nhàng mang hơi thở của mùa xuân, mang giai điệu của sự sinh sôi nảy nở, của những mầm non thoát khỏi đất mẹ và trưởng thành như cây cổ thụ to lớn.

Khi vàng sáng phủ kín tất cả, 2 người đột nhiên biến mất khỏi vị trí hiện tại, toàn bộ khu rừng bỗng dung mất đi hình bóng của 2 vị tinh linh bé nhỏ.

Dưới mặt đất, các chum hoa nhỏ vẫn còn đây, hương thơm vẫn lắng đọng làm cho bầu không khí trở nên tươi mát hơn hẳn.

Tại một khu vực khác, trong một hang động sâu và tối đen, Hình Na và Sylveon đột nhiên bị dịch chuyển tức thời tới đây?

“Đây là đâu? Và làm thế nào mà chúng ta đến được đây?”

Hình Na mở mắt ra và điều mà cô trông thấy đầu tiên là vách đá đen cao, nhiệt độ ẩm ướt và con đường tối thui.

Ngay vừa mới lúc này thì cô và Sylveon còn ca hát phía bên ngoài, đúng một cái luồng ánh sáng màu hồng lúc này đã cuốn bọn cô đi nơi khác

“Hào quang lúc này là gì?”

Giờ cô mới để ý, lúc này ca hát cô không quá quan tâm đến hoàn cảnh môi trường xung quanh, đợi cho đến khi bị dịch chuyển đi nơi khác giờ cô mới nhận ra.

Cúi đầu xuống hỏi nguyên nhân của mọi chuyện, Sylveon vẫn cứ thoải mái mà ngồi yên một chỗ nhìn Hình Na.

“Vi à, Vi aaa”

Nó lắc lắc cái đầu đung đưa qua lại một cách vui vẻ, giống như việc nó bị kéo đi đến đây không phải là một thứ gì đáng sợ cho lắm, đối mặt với hoàn cảnh lạ, ngược lại với Sylveon, cô hoàn toàn tiến vào trạng thái đề phòng.

Tuy không hiểu tình hình ra sao, nhưng từ những gì Sylveon nói, cô bé đang an ủi cô rằng mọi chuyện vẫn còn đang ổn, không sao đâu, có một thứ mà nó muốn lấy ở đây, nhưng hiện tại chưa phải là thời gian thích hợp, nhưng mà thời gian cũng sắp đến rồi, nên nó đành phải gọi Hình Na cùng tới đây với nó.

“Thật là, Sylveon, lần sau có làm gì thì nhớ nói một tiếng nhé!”

Hình Na mặt đầy hắc tuyến nhìn võ hồn của cô tự tiện hành động như một đứa bé, có vẻ thứ gì đó trong hang động này làm nó cảm thấy khát khao mà nhất thiết phải dẫn cô vô đây? Mà làm thế nào mà Sylveon lại kéo cô đi được nhỉ?

“Hệ thống, cho ta xem lại giao diện bản thân”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 14

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 56 (1423200/1600000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 50 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Helping Hand, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam, Teleport.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard, Hail)

Võ hồn: Dragonair

Đăng cấp: 50 (phụ thuộc vào đăng cấp hồn đạo chủ ký sinh)

Type: Dragon

Skill: Wrap, Thunder Wave, Twister, Thunder

Một chuỗi thông tin hiện ra, tại trong chuỗi danh sách skill của Sylveon lại xuất hiện lại một skill mà cô không hề biết?

Teleport? Đây là skill của hệ Psychic, hay nói cách khác là hệ tinh thần, nhưng nó đâu phải là loại skill mà Sylveon có thể học được?

Hay là nói vì qua Đấu La Đại Lục nên giới hạn của Sylveon cũng bị đánh vỡ, miễn là có các skill cùng thuộc tính thì nó đều học được?

“Lúc nào thì Sylveon của ta học được skill này?”

Hình Na lập tức đưa ra thắc mắc, thời gian qua cô luôn sử dụng hình thái của Dragonair nên các thông tin về Sylveon không hiện, chả lẽ vì cô không gọi Sylveon ra thường xuyên làm cho các thông tin về nó bị ẩn đi.

-Tích, Khi ký chủ đạt được cấp 5 hồn đạo sư, vì kính ngưỡng sự tiến hóa và hiểu biết của nhân loại, Sylveon đã học được skill Teleport, vì ký chủ không triệu hồi Sylveon hoặc sử dụng võ hồn Sylveon, các thông tin đã bị ẩn đi

“Ra là vậy, Sylveon, xin lỗi vì không thường xuyên dẫn ngươi ra ngoài, từ giờ ngươi ở bên ngoài cùng với ta luôn được chứ?”

Hình Na nhận ra thiếu sót của mình, từ khi có Dragonair thì cô ít nói chuyện với Sylveon hơn hẳn, từ giờ cô sẽ để Sylveon ở ngoài cùng với mình luôn.

“Viaaa, viaa”

Sylveon có vẻ rất là vui, hai tai và đuôi nó lắc lư nhộn nhịp, cơ thể thì háo hức nhảy lên người cô mà cọ đầu vào người Hình Na tỏ vẻ “yêu chị lắm”.

“Được rồi, nhưng giờ chúng ta cần biết đây là đâu cái đã, Hệ thống vũ trang toàn thân, tái thiết lập”

Thả Sylveon xuống đất, ở một nơi xa lạ như vậy tốt nhất là phải trang bị vũ trang đầy đủ, cô lập tức dùng kính dò soát toàn bộ khu vực xung quanh, lượng sóng nhận được đang đáp trả lại cô.

“Đây là? Một khu vực ẩn trong Cảnh dương son mạch? Không ngờ lại có một khu vực như thế này?”

Sau khi quan sát cụ thể, Hình Na nhận ra khu vực bí ẩn này là một cái động cách khu vực mà Hình Na và Sylveon không quá xa, nơi này được dấu bằng tinh thần năng lượng tự nhiên, nếu không phải để ý hoặc Sylveon nhận ra, thật sự là cô còn không biết là có một nơi như vậy luôn.

“Được rồi, giờ kiểm thử mà em muốn kiểm chứ?”

Hình Na đành phải làm quen với khu vực bí ẩn hiện tại, rốt cuộc thì thứ gì đã hấp dẫn Sylveon đến vậy? Cô cũng muốn xem xem đó là thứ gì.

“Víaa víaa”

Lắc lắc đầu, bé Sylveon vẫn tỏ vẻ là không được, lúc này vẫn chưa được, phải đợi thêm một tý nữa họ mới có thể đi

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215: Trùng tu, Mục tiêu

Hai bóng hình, một người một thú, mà đúng hơn là một người một võ hồn đang ngồi cạnh nhau chờ đợi một điều gì đó.

Đưa cặp mắt của mình quan sát khắp nơi, Hình Na đang thăm dò cái hang động màu đen tối ẩm ướt này, rốt cuộc thì tại đây có thứ gì có thể hấp dẫn được Sylveon, thiên thần bé nhỏ màu hồng của cô tới đây?

“Ừm? Có phải là ta đang nhầm lẫn hay không?”

Đột nhiên Hình Na cảm nhận một luồng khí tức, nó không giống như là của hồn thú cho lắm, mà nó cũng chả giống như là của con người, rốt cuộc là đây là thứ gì, tuy chỉ vừa mới lướt qua đầu trong một khoảnh khắc, nhưng cô vẫn cảm nhận rõ được hơi thở đó.

Nhiều lắm thật sâu, cô nhìn về phương hướng lúc này tỏa ra khí tức, nhưng không hề có bất cứ một hơi thở khác nào thoát ra, cô không biết mình có nên đi hay không.

“Viaaaa”

Sylveon nằm trên đùi cô thoải mái kiếm một chỗ ngồi thích ý, nó tựa toàn bộ thân thể của nó vào người cô như con thú bông xinh xắn nhỏ nhỏ dễ thương.

“Sao vậy Sylveon?”

Hình Na thấy tiểu võ hồn của cô đang rất thoải mái, như thể là nó kêu cô hãy cứ tiếp tục chờ đợi đi thôi, ở đây dường như không có một luồng khí có thể thông nhau, nhưng nhờ vào sự nhạy cảm của tinh linh lực, cô mới có thể cảm nhận được nguồn khí tức lúc này.

“Song tử, xuất hiện và tra khảo bên trong nào”

Nếu cô đã không thể tự vào trong, vậy thì cô sẽ nhờ một người khác đi tham khảo xem bên trong có việc gì

“Na tý, phía nào?”

“Tra khảo tra khảo!!”

Cặp cung song tử vẫn rất hoạt bát, đặc biệt là Ngân tử, cách nói chuyện trẻ con của nó lâu lâu làm cô cảm thấy buồn cười.

“Phía bên kia, hiện tại Sylveon không cho phép ta đi qua đó, không biết là có sự ngăn cản gì không, nhưng giúp ta kiểm tra bên đó có cái gì đang diễn ra.”

Hình Na lập tức chỉ vào phương hướng mà cô cảm nhận được khí tức, ở bên cạnh một thứ gì đó mà cô không biết, một cảm giác khó chịu.

Dù cho Sylveon có nói là mọi thứ không sao và chờ đợi đi là được, nhưng cô không phải là loại người sẽ ngồi yên chờ đợi.

Nếu như mọi thứ thoát khỏi tầm kiểm soát của cô, hậu quả xảy ra chuyện gì thì ai sẽ nhận chứ? Lỡ một ai đó trong số bọn họ chết đi, thì ai sẽ là người đứng ra chịu trách nhiệm, thậm chí có thì hậu quả đã gây ra là không thể sửa chữa.

“Đã rồi, Na tý”

“Tra khảo thôi”

Cặp song tử lập tức hóa thành một hào quang màu vàng, chúng hướng theo phía của Hình Na mà chui vào trong.

Sylveon lần này có vẻ không quá lo lắng, dường như nó tin rằng cung Song tử không thể nào tra khảo ra thứ gì, hoặc có, bọn chúng cũng không thể làm điều gì ảnh hưởng tới thứ ở sâu bên trong được.

Đi sâu vào bên trong phía Hình Na chỉ, thời gian cứ thế trôi qua, mối liên kết giữa Hình Na và cung Song tử vẫn còn, nhưng không một ai chui ra.

Một ngày, rồi hai ngày, ba ngày, cho đến khi kiên nhẫn của Hình Na hết chịu nổi, nếu không phải là Song tử và cô vẫn còn mối liên kết, và hai đứa nhóc bọn chúng vẫn báo lại là an toàn, cô đã thật sự rất muốn lao vào trong rồi đấy.

Kể cả Sylveon, nó vẫn cứ cố níu chân Hình Na lại, không cho Hình Na tiến vào bên trong, có vẻ như Song tử thì được, còn cô thì không, nếu cô vào thì mọi chuyện sẽ đổ bể hết không thành.

“Được rồi, Sylveon, cho cái thời hạn đi, chị sắp hết kiên nhẫn rồi”

Hình Na trên mặt đầy nếp nhăn, cau có nhìn vào chú khuyến thiên thần của mình, giờ trong mắt cô dễ thương và xinh đẹp không còn trọng lượng nữa, rốt cuộc là cô phải đợi đến bao giờ đây?

Cung Song tử đã đi được 3 ngày mà không trở về rồi đấy? Làm sao mà cô có thể tiếp tục chờ đợi được nữa cơ chứ?

“Via viaaaa”

Sylveon trả lời Hình Na, nó đưa bàn chân 4 móng nhỏ bé của mình lên, cố gắng gập 3 ngón còn lại chỉ để lại một ngón.

Nhìn tiểu cún con cố gắng hành động để trả lời cô, phần bực mình trong người Hình Na có chút nguôi ngoai, nhưng cô vẫn hỏi

“Một ngày? Ngày mai là có thể đi vào?”

Hình Na lập tức hỏi cho chính xác, lỡ may mà Sylveon đưa 1 móng mà nó ám chỉ là 1 tháng thì bố ai mà chờ được?

Cũng may là Sylveon gật gù đầu, chứng tỏ là dự đoán 1 ngày của cô là chính xác, thờ dài một mòi, thật là, không biết mấy cục cung của cô bữa nay bị làm sao hết ấy, ai nấy đều làm loạn hết cả lên.

Cả cung Song tử nữa, không phải là bọn chúng không thể trở về, mà là hiện tại bên đó có một thứ mà bọn chúng không muốn trở về ngay lập tức, chúng muốn tiếp tục quan sát toàn bộ quá trình.

“Hãy, vậy chờ thêm một ngày nữa đi”

Hình Na ngồi bệch xuống đất đá, xem ra dự định tiếp tục khai thác kim loại hiếm làm tài nguyên cho dự án đồ bể, mà cũng không hoàn toàn, lấy được Bích Ngọc Kim Cương, chỉ ít thì chế tạo hạch tâm cho hồn đạo khí nuôi cây Tuyết để vẫn còn ổn định.

Sylveon thích ý ở bên cạnh chủ nhân mình, nó lại sắp lại gần Hình Na, kiếm một chỗ thích hợp mà nằm ngủ, mùi hương của Hình Na có vẻ rất hấp dẫn đối với nó.

Một ngày nữa lại trôi qua, ngay khi đồng hồ vừa báo 7h sáng, cô lập tức thức dậy, ở trong hang động thì ngày với đêm cũng chả khác nhau lắm, dù sao thì ánh sáng cũng không có chui lọt vào đây, mà cũng may nhờ có tinh linh mắt nên đối với Hình Na, có hay không ánh sáng cũng chả vấn đề.

“Được rồi, không chán chờ nữa, đi thôi”

Hình Na bật đứng dậy, lần này cô sẽ không thỏa hiệp nữa, đi thôi, đi để kiểm 2 đứa nhóc Song tử khốn kiếp không chịu trở về, đi để xem xem thứ mà Sylveon chờ đợi chính là thứ gì, mấy ngày vừa qua cô hơi bị bực mình rồi nha.

Đúng như lời hứa, lần này Sylveon không cản Hình Na lại mà là cùng tiến bước với cô, phía trước bọn họ là một tấm màn chắn, đang tính dùng lực phá vỡ nó thì Sylveon đột nhiên dùng ruy băng của mình, chạm vào bên trên cánh cửa.

Tấm màn chắn lập tức bị phá hủy thành bột, mở ra bên trong là một động thiên hoàn toàn khác, một con khuyến khổng lồ? con hồn thú này, hẳn phải tới cận kề 10 vạn năm rồi chứ ít! Nó đang làm gì?

Đột nhiên có khách lạ xâm nhập, con hồn thú lờm thật kỹ Sylveon và Hình Na, nó rất muốn lao ra và vồ lấy 2 người lạ này, nhưng hiện tại thì nó không thể.

Hiện tại con hồn thú đang trong một quá trình cực kỳ hệ trọng trong cuộc đời nó, trùng tu thành người, nhưng không ngờ tại thời khắc này, nó lại bị con người bắt gặp ư?

“Na tử, hi hi”

“Hi hi”

Hai đứa nhóc biết là mình làm lỗi, chúng không biết làm gì ngoài việc cười trừ, do trước mắt bọn chúng là một con 9 vạn 9999 năm, con hồn thú này

đang trong giai đoạn cuối cùng của việc trở thành một con người.

Đây là một hành động thiêng liêng và hiếm có trong Đấu La Đại lục, lợi dụng việc mình không bị phát hiện, chúng quan sát toàn bộ quá trình, bây giờ là lúc cơ thể con hồn thú trở lại thành một hợp tử.

Tinh thần lực của mười vạn năm hồn thú hoàn toàn không thể làm gì Hình Na, còn cái xác thì đang dần co rút lại, con hồn thú bắt lực nhìn con người và hồn thú trước mặt nó.

Tại sao, tại sao? Nó không phục a, vì sao đúng lúc này nó lại bị phát hiện chứ? Mặc dù bản thân nó có khả năng rất cao là sẽ không trùng tu thành công, nhưng nó cũng không muốn trở thành lợi ích cho nhân loại a!!!

“Vaaaa”

Sylveon đột nhiên lao ra chào hỏi, nó nhìn vào con hồn thú hình khuyển này, đây chính là mục tiêu mà nó phát hiện lúc ở bên ngoài.

Từ khi mà tinh linh lực và tinh tú lực của Hình Na phát triển ngày càng mạnh, nó cũng mong muốn bản thân trở nên hữu dụng hơn, so sánh với nguyên bản, hồn đạo khí và Dragonair đã cung cấp cho Hình Na một lực lượng đáng sợ, nếu nó không mạnh hơn, sợ rằng Hình Na sẽ bỏ nó mất.

Đó là lý do mà Sylveon nhắm tới con mười vạn năm hồn thú trùng tu này, chỉ vì thời khắc này mà nó đã phải hao tổn sinh mệnh lực để thực hiện tiên đoán của Eim, dù chỉ là một phút thoáng chốc hiện ra, nhưng nó biết, trước mắt là cơ hội duy nhất để nó có thể trở nên mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Nuốt luôn

“Gr ừuu, Nh..ân l.oại, hồn.. th..ứ”

Bằng vào một giọng nói ngập ngừng, do đang trong giai đoạn trùng tu lại cơ thể, con hồn thú đã đạt vào mức ngang hồn thú mười vạn năm rồi nên có thể đơn giản nói một số ngôn ngữ loài người, nếu để Hình Na và con hồn thú đầu 1 chọi 1 thì cũng không biết là ai sẽ thắng.

Lần trước giết chết Kim Lang 9 vạn năm và con hồn thú mười vạn năm này là 2 giai đoạn hoàn toàn khác nhau.

Cứ bước lên bậc mười vạn năm, đã có một sự thay đổi về chất trong cơ thể của các con hồn thú, việc con khuyển thú mười vạn năm này đang trong tình trạng khỏe mạnh, đến cả cô cũng không chắc là có thể an toàn rời khỏi đây.

“Vậy đây là thứ mà em muốn đợi”

Hình Na bình tĩnh nhìn vào Sylveon, tiểu nhóc này đã biết trước tất cả, kể cả sự hiện diện của một con 10 vạn năm hồn thú đang độ kiếp? Rốt cuộc là lúc cô không để ý, nó đã làm gì vậy?

Bây giờ thì Hình Na dường như không còn quá sợ con hồn thú 10 vạn năm phía trước, con hồn thú là một dạng khuyển hồn thú, đồng loại với Hình Na vô hồn Sylveon, nhưng giờ nó đang trong quá trình tái tạo lại cơ.

Việc trải qua lời kiếp đã làm con hồn thú trở nên yếu đuối hơn bao giờ hết, hơn nữa lời kiếp của con hồn thú còn được diễn ra tại một hang động bí ẩn như vậy, chắc là nó muốn trốn khỏi tầm mắt của loài người.

Một nơi bị che dấu bởi tinh linh và tinh tú lực tự nhiên, thật là, nếu không phải Sylveon để ý thì có thách trời thì cô cũng không biết.

“Nhưng mà..”

Dù cho Sylveon có mạnh như thế nào, con nhóc cho dù có ý thức nhưng làm sao khả năng quan sát của nó lại vượt qua cô? Nó đã làm một điều còn phi phạm hơn chủ nó!

Đây không còn gọi là quan sát hay tìm kiếm nữa, đó là một sự tiên đoán, giống hệt với cách mà Eim và Alvis hay làm?

“Vaaaa”

Quay đầu lại nhìn Hình Na bằng một cặp mắt trù miến, lần này nó không cố gắng để giải thích gì nữa, chỉ là đem sợi ruy băng lên buộc vào bàn tay được bọc bởi kim loại của Hình Na mà kêu lên một tiếng nhẹ nhàng.

Âm thanh chân thành vang đến đáy tận con tim

“À, đúng rồi nhỉ?”

Sao cô lại đi suy nghĩ và lo lắng nhiều như thế? Là một võ hồn của bản thân, là một người gắn bó với cô suốt trong mọi quá trình từ khi cô còn là một đứa vô dụng, đã biết bao nhiêu lần Sylveon đã cứu cô thoát khỏi nguy hiểm?

Cặp mắt của Hình Na bỗng trở nên lóng lánh ánh nước, cô giải phóng trạng thái chiến đấu và hồn đạo khí.

“Sylveon hình thái”

Thoát khỏi hình thái của Dragonair, trở về trạng thái hoạt bát của cô bé tóc nâu, cặp mắt màu xanh dương của cô hiện lên giống hệt chú tiên khuyển đang đứng ngay phía dưới.

Hình Na không một chút đề phòng, cô cúi người xuống, bế Sylveon lên, chạm đầu cô vào đầu nó và cười khẽ nói.

“Chị tin em”

Ngay sau đó cô thả chú chó nhỏ ra, nhắm mắt lại và chờ đợi hành động tiếp theo của Sylveon, đúng vậy, lúc này tiểu võ hồn của cô chỉ nói đúng 3 chữ mà thôi.

Không phải là một lời lý do, không phải là sự giải thích hay biện minh, đó chỉ là một câu hỏi đơn giản mà cô vẫn thường hay hỏi

“Chị tin em chứ?”

Tin chứ? làm sao chị lại có thể nghi ngờ em được, ngốc ạ, được rồi, giờ thì tính mạng của chị giao cho em đấy, hãy làm gì với chú khuyển 10 vạn năm hồn thú kia đi.

Sylveon gật đầu vui mừng, nó nhanh thoát khỏi vòng tay của Hình Na mà tiến về phía con hồn thú đang trong quá trình trùng tu.

“Vết thương mà nó đang chịu đựng quá lớn, việc trùng tu thành người sẽ không thể thành công”

Hình Na chỉ đơn giản đánh giá phía con hồn thú, nếu muốn trở về thành người mà bảo lưu lại mọi thứ, nó cần nhiều sức lực hơn thế nữa.

Khi các tế bào hoại tử và rút lui lại trở thành một hợp tử thông thường, sẽ rất khó để mà con hồn thú sống sót sau quá trình đau đớn đấy, việc này hoàn toàn không thể thành công, cho dù con hồn thú này có trải qua lời kiếp rồi đi chăng nữa!

“Gr ừ, khôn.. ki..ép”

Một giọng nói ngập ngừng vang lên, con hồn thú nổi điên mà nhìn Hình Na, tất nhiên lần này không phải là vì Hình Na cuồng ngôn, mà là vì cô đã nói đúng sự thật về tình trạng của nó.

Lúc này nó đã dùng hết sức mình để bảo vệ cơ thể, một tấm màng chắn bằng tinh lực đã che đậy mọi chuyện diễn ra bên trong, dù cơ thể trong như vẫn còn lạnh lạnh, nhưng cơ thể của nó thì nó biết, e là nó không thể hoàn thành quá trình trùng tu được.

“Viaaa”

Đột nhiên âm thanh thánh khiết của Sylveon vang lên, tiểu khuyển tiên đưa ruy băng của mình ra, sơi băng chạm lên khuôn mặt của con hồn thú.

Con hồn thú trừng mắt ra ngạc nhiên trước hành động của Sylveon, bộ nó không sợ rằng bản thân nổi điên là sẽ nuốt chửng nó vào mồm sao?

Kể cả Hình Na cũng phải đỏ mặt hỏi, không ngờ Sylveon chơi liêu vậy, thiệt sự là nó không biết sợ trời sợ đất là gì.

“Tiểu khuyển..n con, nguoi..mu..ồn gì?”

Càng nói chuyện thì càng thành thực, dù rằng giờ nó rất mệt mỏi, cơ thể đang dần trở về hình thái hợp tử phôi thai, nhưng ý thức của nó sẽ bị đánh nát hoàn toàn, nói cách khác là nó không thể trở thành một con người hoàn chỉnh.

“Viaaa, viaa”

Bằng một sự giao tiếp mà chỉ có 2 con thú mới hiểu, Hình Na đứng ở phía xa hoàn toàn không rõ được chuyện gì đang xảy ra, đến cô cũng chịu với một màn chỉ có 2 âm thanh

“Viaaa viaaa”

“Gừ gừuu”

Nói như thế thì ai hiểu được bọn này đang giao tiếp cái quái gì cơ chứ? Nhưng mà hình như Sylveon đang nói một điều kiện gì đó.

Ngạc nhiên hơn là con hồn thú hệ khuyến đó cũng đang để ý đến lời đề nghị của Sylveon? Nó đang hoang mang không biết có nên làm như vậy được hay không?

Hai chú chó cứ thế liên tục giao tiếp với nhau, cho đến khi mà cơ thể của con mười vạn năm hồn thú dần bị rút đi gần hết toàn bộ cơ thể, sự đau đớn làm nó nhức nhối cực kỳ.

Không biết bọn nó đã nói cái quái gì, nhưng mà hình như thỏa thuận đã được đặt ra, con mười vạn năm hồn thú quay lại phía Hình Na, nó nói:

“Tên ta là, Lan Vi, nhớ lấy”

“Hề?”

Bất ngờ trước màn giới thiệu đột ngột của con hồn thú, không biết thỏa hiệp gì đã được đặt ra nhưng cô vẫn cúi đầu và trả lời tên mình lại cho nó.

“Tên ta là Hình Na, hân hạnh gặp mặt”

Thật quái lạ, đây là lần đầu cô nói chuyện với một hồn thú mười vạn năm lạ mặt đấy, mặc dù con hồn thú này còn không thể gây khó khăn cho bản thân cô.

Lan Vi quay đầu lại nhìn về phía Sylveon, nó gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý, sau đó hóa thành một chùm sáng

“Nhờ ngời”

Đây là 2 chữ cuối của Lan Vi trước khi trở thành một đốm sáng lẻ loi duy nhất, hóa ra đây là hình thái hợp tử của hồn thú mười vạn năm?

“Nó đang tan dần!”

Đúng như cô dự đoán, hợp tử này không thể thành hình, nó đang biến mất khỏi thế giới Đấu La Đại Lục này, một sinh mệnh vĩ đại lại sắp rời đi.

“Ọp”

Há mồm ra, Sylveon trực tiếp lao lên nuốt luôn cái nguồn sáng đó, sau đó nó lập tức ngất xỉu và nằm gục xuống đất.

“Ôiiii, Sylveon, em làm sao thế???????”

Bất ngờ trước hành động của Sylveon, cô hoàn toàn không tính tới trường hợp nó lại nhảy ra đớp hợp tử của mười vạn năm hồn thú, sao nó lại có thể làm chuyện đại đột như vậy? Đầu phải thứ gì cũng có thể ăn đâu?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Vì chị mà muốn mạnh hơn

Sau khi nuốt chửng hợp tử của mười vạn năm hồn thú hóa thành, Sylveon trực tiếp gục ngã xuống đất, cơ thể nó phát ra ánh sáng lấp lánh như các vì sao tỏa sáng trên trời, hiện tượng cực quang lại một lần nữa hiện ra.

“Đ.. Đây là? Cái.. gì vậy?”

Hình Na bất ngờ, cô đột nhiên được dịch chuyển? Không, đây không là dịch chuyển, mà là thay đổi tầm nhìn, cô đang nhìn thấy cái gì vậy?

“Trên cao, nhìn trên cao”

Một âm thanh trực tiếp vọng lên đầu của Hình Na, tiếng nói của một bé gái xinh đẹp dễ thương đang kêu cô nhìn lên phía bầu trời.

Vô thức làm theo lời nói của thứ âm thanh kỳ lạ đó, bỏ qua sự kỳ lạ đang diễn ra, Hình Na nhìn lên phía trời cao, và rồi ngay sau đó, cô đứng đơ mình.

Cơ thể không tự chủ run lên, mắt cô long lanh như hai viên pha lê vậy, xinh đẹp và cao quý, nhưng từ hai viên pha lê lại đang chảy ra các dòng lệ tuôn dài trên khuôn mặt Hình Na, không được, không dùng được, không hiểu sao cô lại không thể dùng khóc.

“T.Thầ..t xi..nh.. đệ..p”

Tiếng nói nghẹn ngào nức nở, bầu trời phía trên rực sáng với hào quang của riêng Sylveon, không phải là ánh sáng của cô, không phải là ánh sáng của

Em, nó là của Sylveon, một người cực kỳ quan trọng đối với cô.

Không hiểu sao nhưng mà nước mắt cô cứ chảy.

Từng dòng ký ức cứ hiện lại, những lời nói vô nghĩa của Sylveon từ khi bé còn là Eevee, cho đến khi cô tiến hóa thành Sylveon, hóa thân của loài tiên tinh linh mang đến phước lành và tình bạn.

Bao nhiêu là sự an ủi và cố gắng của nó, chỉ vì cô không hiểu mà cô đã không biết võ hồn của cô cũng phải chịu vất vả như thế nào.

“T.. tôi đã, chỉ nghĩ cho riêng.. bản thân.. mình”

Đưa hai tay lên bầu vào vai, dùng lực quá mạnh mà hai phần bả vai của Hình Na bị bấm đến chảy máu, không biết là Hình Na đã dùng bao nhiêu lực lượng.

Cô đã hoàn toàn không biết, nỗi đau đón mà võ hồn của cô đã phải chịu đựng, nhưng mà chúng nó lại từng bước, từng bước một tiến gần đến cô hơn.

Chúng bắt đầu bằng những việc vô cùng nhỏ nhắn, vì là một sinh mệnh thể, chúng cũng biết đau buồn, vui vẻ, khóc, cười, chúng cũng giống như cô mà thôi.

Mỗi khi cô chiến đấu, con đau mà cô nhận được thì có là gì so với nỗi đau mà Sylveon đã chịu đựng, vậy mà cô vẫn còn lo lắng và sợ hãi, vậy mà cô vẫn còn cần nhờ chúng an ủi cô, những người đã phải chịu đựng đau đớn hơn cô nhiều.

Vì khao khát sức mạnh, cô chỉ cần nghe thấy hệ thống nói rằng nếu hấp thu hồn cốt của Băng Bích Hạt thì võ hồn của cô sẽ có thêm một hình thái mới, Glaceon.

Nhưng mà cô liệu đã có từng hỏi thăm xem võ hồn của cô, tiểu Sylveon liệu nó có muốn trở thành hình thái đó hay không?

Cô cảm nhận thấy đau đớn thì chúng cũng cảm thấy đau đớn, vậy lúc mà Sylveon tiếp nhận cảm giác cực lạnh của băng cực hạn, nó có phải chịu đựng nỗi đau đến như thế nào?

Một sự cố gắng và cam chịu thầm lặng, cô luôn coi võ hồn như là một thứ vũ khí thay vì là một người bạn, tại sao cô lại làm vậy chứ? nó chính là báu vật mà ông trời ban tặng cho cô cơ mà.

Thức tỉnh võ hồn là việc bản thân có thêm một bộ phận cơ thể, nó cứ như là máu thịt của chúng ta, dù là đồ vật hay thú hình, chúng đều có tình cảm.

Tuy không thể giao tiếp bằng ngôn ngữ, nhưng thông qua hồn lực dao động, từng chút cảm xúc nhỏ bé và sự cố gắng của chúng cho chúng ta là không thể phủ nhận.

Phía trên bầu trời vọt qua vô số các vì tinh tú, sao băng?

Những ánh sáng huyền ảo đang phản lại khuôn mặt nức nở nước mắt của Hình Na lúc này, không ngờ lại có một ngày mà cô lại khóc như một đứa trẻ thế này.

“Tỷ tỷ, em trở thành hình thái xinh đẹp hơn rồi nè”

“Tỷ tỷ, em muốn trở nên mạnh hơn cùng với chị”

“Em sẽ không bao giờ bỏ chị đâu”

“Đừng bỏ cuộc, em sẽ luôn ở bên chị mà”

“Đừng khóc, Sylvi buồn”

Từng câu nói, từng lời chia sẻ, nhưng ngôn ngữ thay thế cho âm thanh Vibia bình thường, cảm xúc của cô và cảm xúc của Sylveon chạm tới được tới nhau.

Đưa tay ra với lên phía bầu trời, cố với lấy một thứ gì đó trên không trung, Hình Na cố gắng chạy đuổi theo một thứ gì không tồn tại.

“Xin lỗi”

“Xin lỗi em”

Bàn tay run rẩy, hơi thở và nhịp đập còn không ổn định, lần đầu mà cảm xúc của cô rung động mãnh liệt đến vậy, người bạn đã đồng hành cùng cô suốt bao chặng đường, cô không muốn mất em ấy!!

“SYLVEONNNNN”

Gào lên thật to, Hình Na kiệt lực mà gục ngã hai chân xuống, hai đầu bị trầy đến chảy máu, nhưng giờ tâm trí của Hình Na không còn tâm trạng mà lo cho mấy thứ đó.

“Xoẹt”

Một tia sáng chợt vọt lên, ánh sáng này là?

Hình Na ngưỡng mặt lên nhìn về phía ánh sáng xuất hiện trước mặt cô, đây không phải là hộp tử của con mười vạn năm hôn thú lúc nãy ư? hộp tử của Lan Vi?

Tại sao nó lại xuất hiện ở đây? Hơn nữa không phải Sylveon đã nuốt nó rồi sao?

“Tỷ tỷ”

Âm thanh điều linh vang lên từ không trung, không có thứ gì trên bầu trời ngoài trừ cô và nguồn sáng lấp lánh này.

“Syl..veon?”

Ngất quảng mà gọi ra tên của vô hồn của mình, cô không biết liệu đây có phải là tiểu khuyến tiên cô hay không nữa, âm thanh của một cô gái bé nhỏ đang vang lên vọng mãi trong đầu cô.

“Hi hi, nói thật nhé, em đã có rất nhiều, rất nhiều điều muốn nói với chị, nhưng mà nhé, em không có đủ thời gian nữa rồi, vì trở nên mạnh hơn, vì không muốn để chị bỏ rơi em, em đã hao tổn một nửa sinh mệnh lực của mình để thực hiện một tiên đoán, và giờ là lúc em sẽ phải ngủ say, tỷ tỷ, đừng bỏ em nhé”

Hào quang phát sáng lên cực đại, một hình bóng của đứa bé gái với mái tóc mượt dài, cặp mắt màu xanh dương, cô bé như thể là hóa thân của sylveon.

Hào quang dần dần mờ nhạt, một luồng sáng bỗng ngưng đọng hình thành, nó bọc Sylveon lại, trong nguồn sáng đó, cô nhìn thấy cả hào quang của Lan Vi, hôn thú mười vạn năm hình khuyến, nó hiện lên và đứng phía sau cô bé tóc hồng.

Sylveon đưa tay ra sờ lấy khuôn mặt của Hình Na, vuốt đi nước mắt của cô và nói bằng một giọng nghẹn ngào.

“Sylvi... bà..y giờ.. rất vô... dụng, Tỷ... tỷ sẽ không... bỏ em chứ”

Thật kỳ lạ, cô bé vừa mới lau đi nước mắt cho cô, vậy mà giờ lại nghẹn ngào mà khóc lên không thành tiếng, bé gái ôm chặt lấy cổ cô, ngửi lấy mùi hương của Hình Na một cách lưu luyến.

“Tất nhiên... rồi, chị... chắc chắn.. sẽ không.. bỏ em đâu”

Câu nói của Sylveon làm tim cô đột nhiên rung lên một hồi thật lâu, cảm xúc mà cô cố gắng bình ổn này lại một lần nữa tuôn trào, cô ôm thật chặt lấy hình bóng của cô bé, nhưng khi chạm vào, tay cô lại đi xuyên qua hình bóng của Sylvi

“Tỷ tỷ, em phải ngủ say một giấc rồi, cho đến ngày mà em tỉnh lại, đừng quên em, em có rất nhiều, rất nhiều điều muốn nói, hãy chờ em đến ngày mà các vì sao hội tụ, đến lúc đó, em sẽ trở thành vì sao sáng nhất trên bầu trời đêm này”

Rời khỏi hơi thở ấm áp của Hình Na, Sylvi thả mình bay lên trên, cô cùng với Lan Vi trở thành hào quang và vụt biến, trước khi thật sự hoàn toàn biến mất, Sylvi chỉ lên bầu trời, nơi mà có các hào quang rực rỡ, một vì sao sáng chói rực rỡ hơn bất cứ các vì sao nào khác mà nói

“Đó sẽ là chúng ta sau này nhé, hứa với em, hi hi”

Tuy là kêu Hình Na hứa với cô, nhưng Sylvi lại biến mất trước khi cả hai có thể kịp ngoắc tay với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Sylveon ngủ say và rời đi

Biến mất khỏi bầu trời đêm rực rỡ, Sylvi trở thành một luồng sáng và rời khỏi tầm tay của Hình Na.

Khung cảnh một lần nữa xoay chuyển, tầm nhìn của Hình Na trở lại hang động tối đen, lại một lần cảm nhận bầu không khí ẩm ướt và khó chịu.

Không hiểu sao bây giờ cô lại thấy chán ghét khung cảnh này đến như vậy, cảm giác cô đơn và lẻ loi, cái bóng tối của sự cô độc và lẻ loi này làm cô

phiền chán.

Cảm xúc vẫn chưa bình ổn, Hình Na để hai tay vẫn ôm chặt lấy lồng ngực mình, lúc này Sylvi đã ôm lấy cô ở đây, dù biết là không có gì, nhưng cô vẫn cảm nhận được hơi thở và sự ấm, bao dung của Sylvi.

“Đồ ngốc”

“Ngốc quá”

“Chị đã nói là không bao giờ bỏ em rồi cơ mà?”

“Tại sao em lại phải làm đến bước này cơ chứ”

“Đừng đi đâu mà”

“Chị sẽ đợi em, hãy về nhé”

“Hãy cùng chị nói chuyện với nhau, từng một chút một, chị sẽ lắng nghe tất cả”

“Đừng ngại mà bày tỏ tình cảm với chị”

“Chị hứa với em mà, chúng ta sẽ trở thành ngôi sao sáng nhất trên bầu trời kia phải không”

“Chị và em sẽ phải sáng hơn cả mặt trăng lẫn mặt trời, ngôi sao rực rỡ nhất trên hành tinh này”

Ngồi tại góc, khu vực trống vắng không có bất cứ một sinh mệnh nào cả, cả Lan Vi lẫn Sylveon đều đi mất rồi.

Cung Song tử cũng biết rằng mình không nên làm phiền cô lúc này, chúng im lặng và trở lại cơ thể của Hình Na.

Dragonair thì mới sinh ra được khoảng hơn 1 năm, nhưng nó vẫn chưa hiểu biết chuyện gì đã xảy ra.

Cho đến khi mà mọi chuyện bình ổn trở lại, cảm xúc của Hình Na dần trở nên ổn định, cô đứng lên lau đi nước mắt và vỗ vào má mình hai phát thật đau để làm bản thân trở nên tỉnh táo hơn.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Gào lên thật to cho quên đi toàn bộ nỗi sầu, cô hét lên bằng toàn bộ sức lực của mình, hành động bất ngờ của cô làm cho Dragonair và Cung song tử giật mình, chúng lập tức vội vàng hiện ra ngoài để xem Hình Na bị cái gì.

“Tini, tini??”

“Có chuyện gì sao Na tỷ?”

“Có ai bắt nạt chị sao, đề tụi em xử cho”

Cả 3 người đều lập tức xuất hiện, Dragonair lập tức đề phòng nhìn môi trường xung quanh, nó cảnh giác mà coi chừng bảo vệ Hình Na.

Kể cả Kim tử và Ngân tử cũng hành động như mấy ông cụ non, đưa tay lên trán dò tìm xem cái gì đã làm cho Hình Na đột nhiên gào lên như vậy.

Nhìn thấy cả 3 đột ngột xuất hiện, chúng lo lắng cho cô nên đã lập tức lao ra bắt cháp sự kêu gọi của Hình Na, có vẻ chúng thật sự rất quan tâm đến cô đến nỗi mất cả sự bình tĩnh, thấy hành động ngộ nghĩnh của cả 3 làm cô không tài nào nhịn cười được.

“Phụt, ha ha ha ha ha ha”

Hình Na ôm bụng cười quần quai, cô cảm thấy chúng dễ thương quá, cảm ơn mấy nhóc, mấy nhóc làm chị cảm động lắm đấy.

“Na tỷ, làm sao vậy”

“Tì ni tìni??”

“Chị bị làm sao vậy?”

Cả 3 lo lắng nhìn lại về phía cô, nhưng Hình Na vẫn cứ thế ôm bụng nằm cười mãi, tuy không biết làm sao, nhưng 3 đứa nhỏ thở dài một hơi.

Mọi thứ có vẻ ổn rồi, không biết chuyện gì đã xảy ra nhưng Hình Na tỷ có thể cười lại, chúng nó đã cảm thấy vui rồi.

Sau một hồi cười không dừng được, cuối cùng Hình Na cũng ngồi dậy, cô đưa tay lên lau nước mắt trên gương mặt mình, thật là, khóc cũng ra nước mắt, cười cũng ra nước mắt, trước giờ cô từng nghĩ rằng mình mạnh mẽ và kiên cường lắm cơ chứ.

Không ngờ chỉ một lần từ biệt mà cô lại khóc cười liên tục như con dờ thể này, mà thật tệ quá Hình Na à, lại để cho các bé lo lắng cho mình nữa rồi.

“Lại đây nào, Kim tử, Ngân tử, Dragonair”

Giang vòng tay ra, Hình Na gọi cả 3 lại, hiếm khi thấy Hình Na nói như vậy, cả 3 lập tức vui vẻ tràn vào lòng của cô mà đòi âu yếm.

Chúng như đứa trẻ thiếu sót tình thương của mẹ, bám lấy Hình Na không buông, Dragonair thì hóa thành một cái vòng bao quanh cổ Hình Na lại một cách nhẹ nhàng, như muốn truyền hơi ấm của mình sang cho cô.

Kim tử và Ngân tử thì tiện lợi hơn, dù sao chúng cũng có hình thái loài người, chúng trực tiếp tiến vào lòng của Hình Na mà ôm ấp không buông.

“Nè, mấy đứa, từ giờ trở đi hãy ở bên ngoài luôn nhé, không cần trở về trong cơ thể chị đâu!”

Hình Na thoải mái cười, cô xoa đầu mấy đứa và nói chuyện một cách nhẹ nhàng, Dragonair thì thoải mái gật đầu, nó muốn được ra ngoài nhiều và nói chuyện với tỷ tỷ thể này mãi cơ.

“Thật chứ, Na tỷ”

“Thiệt hông?”

Cung Song tử bất ngờ lắm, xem ra sự biến mất của Sylveon đã làm Hình Na thay đổi lối suy nghĩ của mình, cô muốn dành nhiều thời gian cho các tiểu đồng bọn của mình.

“Ừm”

Gật gật đầu, cô đứng dậy và thay đổi cơ thể mình sang Dragonair hình thái, miễn là cô không sử dụng võ hồn nhập thể, Dragonair vẫn có thể ở hình thái sinh mệnh thể bên ngoài.

“Kim tử, ngân tử, hai đứa có thể hóa thành một đứa bé loài người được không?”

Hình Na hỏi thử xem hai đứa có thể làm được không, bình thường thì chúng có sao chép và hoán diện bất cứ ai mà nó gặp, nhưng nếu để chúng trở thành một con người mà đi cùng với cô hay không đây?

“Được, vậy bọn em lấy Na tỷ hình dạng mà bắt chước nhé”

“Quá đơn giản”

Cung Song tử giơ tay lên, Kim tử và Ngân tử ôm lấy nhau và trở thành một cậu nhóc shouta tầm chừng 10 tuổi, khuôn mặt khá giống hình dạng của Hình Na ở trạng thái Sylveon, có vẻ chúng bắt chước khuôn mặt của cô.

“Hửm? Nếu mà bọn em bắt chước hình thái của chị, vậy có thể bắt chước cả võ hồn của chị luôn sao?”

Hình Na lập tức nắm bắt vấn đề, nếu bọn nó bắt chước được Sylveon hình thể, vậy bọn chúng có thể bắt chước luôn cả Sylveon võ hồn luôn không?

“Không được Na tỷ, chúng em chỉ có thể sao chép võ hồn bình thường thôi, võ hồn của chị bọn em làm không được, thay vào đó em sao chép võ hồn của cậu nhóc Hoắc Vũ Hạo mà bọn em gặp được ở Minh Đức Đường, võ hồn và hồn kỹ của cậu ta khá thú vị, vậy nên em sao chép luôn”

Vì trong cùng một cơ thể, cả Kim tử và Ngân tử trả lời cùng nhau, bây giờ gọi chung bọn nhóc là Song tử luôn cũng được, vì vốn bọn chúng là một thể cơ mà.

“Bắt chước võ hồn của Hoắc Vũ Hạo sao? Lợi hại đấy!”

Hình Na ngạc nhiên, không ngờ 2 đứa nhóc này bắt chước ai không bắt, ai dè bọn chúng lại bắt chước võ hồn của Hoắc Vũ Hạo mới đầu chứ.

“Phù, chúng ta tiếp tục kiểm kim loại hiếm thôi, chúng ta đã ở trong đây quá lâu rồi đấy, Song tử, đây là trữ vật hồn đạo khí, em giúp chị bỏ kim loại vào đây, Dragonair, em giúp chị vận chuyển mang vác kim loại nhé”

“Tini tini”

“Đã rõ”

Cả 3 nhất trí tiếp nhận công việc, bọn họ lập tức rời khỏi hang động, trước khi đi Hình Na còn quay lại lưu luyến nhìn một chút về phía hang động, rốt cuộc là Sylvi đã đi đâu và khi nào thì em ấy sẽ trở về nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 219: Trở về cùng nhau, Song tử và Dragonair

Bước một bước ra khỏi hang động tối đen, vượt ra khỏi sự u ám và cô đơn lẻ loi, Hình Na thoát khỏi cái bóng của mình.

“Giờ thì, đi thôi?”

Một lần nữa ngẩng nhìn ánh sáng mặt trời, hướng lên phía trên cao, đưa hai tay lên tạo một khoảng trống vừa đủ để cô khép kín mặt trời, để sát vào mắt mình, Hình Na cười thật tươi

“Một ngày nào đó, chị và em sẽ tỏa sáng hơn cả mặt trăng lẫn mặt trời, chúng ta sẽ là vì sao sáng nhất trong dải thiên hà này”

Cười cười, cô đưa tay nắm thật chặt, tự nhủ với lòng mình vậy, Hình Na xoay người nhìn vào các đồng bọn nhỏ của cô

“Song tử, Dragonair, đi thôi chứ?”

Đưa tay ra, cô gọi các bé nhóc đã theo cô suốt cuộc hành trình dài này, Aaaa~, đã bao nhiêu năm trôi qua rồi nhỉ, tính tới giờ thì cũng phải đã hơn 14 năm trời, từ khi cô trọng sinh thành một phôi thai nằm trong bụng mẹ, cô còn không biết rằng mình đang ở đâu.

Cố gắng tìm kiếm phương hướng và lo lắng cho tình trạng bản thân mình, giờ nghĩ kỹ thì hình như cô chết là vì nổ laptop và rĩ dòng điện mà chết thì phải, một cái chết thật dở hơi.

Xuyên qua một nơi mới lạ, cô có ba mẹ, có đồng bọn, có bạn bè, có thêm một gia đình mới, Tinh Nguyệt Môn, chỉ còn chưa đầy 10 tháng nữa thôi là cô phải rời khỏi Nhật Nguyệt để quốc học viện mất rồi.

Giờ không phải là lúc lãng phí thời gian của mình để hồi tưởng đâu, nào, đi thôi mọi người, cùng nhau đi về phía tương lai không có đích kia, có rất nhiều thứ mà cô phải làm và rất nhiều điều đợi cô và các bạn của mình để khám phá.

“Ừm, tỷ tỷ”

“Ti ni, tini”

Song tử và Dragonair đáp lời, bọn chúng lập tức đi theo sau cô, bay theo đôi cánh tinh linh và hệ thống vũ trang hồn đạo khí toàn thân.

“Cất cánh và xuất phát”

“Tinh linh dục + hệ thống vũ trang hồn đạo khí toàn thân khởi phát”

Một đôi cánh màu xanh dương hiện lên, cơ chế phản lực bật, Cất cánh và đi với một tốc độ cực nhanh.

Dragonair thì có thể bay theo được, dù sao thì nó vẫn còn đang ở trong trạng thái sinh mệnh thể, loài rồng như nó có khả năng bay cực tốt.

Song tử thì vốn dĩ cũng có thể bay như bao người, nhưng từ khi hóa thân thành một cậu bé loài người, bọn chúng mất đi năng lực bay lượn như bao người.

Tiếc là Hình Na không có hồn đạo khí phi hành nào thích hợp cho đứa nhóc này, nên Hình Na đành phải bế Song tử mà bay đi.

“Hệ thống, cho ta xem thông tin bản thân”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 14

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 58 (624200/1800000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

(Trạng thái ẩn)

[[[[[Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đẳng cấp: 50 (phụ thuộc vào đẳng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Helping Hand, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam, Teleport.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard, Hail)]]]]

Võ hồn: Dragonair

Đẳng cấp: 50 (phụ thuộc vào đẳng cấp hồn đạo chủ ký sinh)

Type: Dragon

Skill: Wrap, Thunder Wave, Twister, Thunder

Quả nhiên là Sylveon rời đi là hệ thống tự động đưa tình trạng của nó sang hình thái ẩn, không biết giờ bé nhóc này đang ở đâu nhỉ?

Hi vọng là em sống tốt, bọn chị chờ ngày em trở nên mạnh hơn và trở về bên chị, em gái bé nhỏ của chị.

Bỏ ra thêm 7 ngày, hay nói cách khác là một tuần lễ để đi kiểm kim loại hiếm và đánh giết hồn thú.

Nhờ thêm các hồn kỹ tinh thần của Vũ Hạo mà Song tử sao chép, tốc độ chém giết trở nên nhanh gọn lẹ hơn.

“Tinh thần thám trắc + Tinh thần cộng hưởng”

Cặp mắt của song tử sáng lên, với võ hồn là cặp mắt, toàn bộ khu vực không gian xung quanh tất cả mọi thứ đều hiện rõ trước mặt cậu và Hình Na.

“Võ hồn nhập thể”

Dragonair biến mất khỏi người Hình Na, Hình Na hóa thành hình thái chiến đấu, 5 hồn hoàn tím, tím, đen, đen, đỏ hiện ra đằng sau lưng cô.

“Bên trái, 50 m, nhịp đập và hơi thở không đều, tần số 150, dự đoán hướng đi, xác suất là 98%”

Thông tin được tính toán cực kỳ chính xác kết hợp hồn kỹ của Vũ Hạo thì không còn gì tuyệt vời hơn.

Cô đã từng ngưỡng mộ loại hồn kỹ cộng hưởng này, khả năng chia sẻ tầm nhìn của cô chỉ cho phép người ta thấy được những gì mà cô nhìn thấy, còn của Hoắc Vũ Hạo lại có thể chỉ dẫn và đưa đồng đội vào trong trạng thái hack như bật zone vậy.

Hơn nữa, giống hệt như hồi ở trận tỷ thí học viện hồn sư toàn đại lục cấp cao, các hồn kỹ hệ tinh thần của Song tử sao chép nhờ có Hình Na bên cạnh, chúng đều được tăng phúc lên cao hơn bình thường.

“Thay đổi áp suất”

Đưa một cái hồn đạo pháo lên, nó không được cấu tạo như các hồn đạo pháo của đại lục lúc bấy giờ, đây là hồn đạo pháo đặc biệt của Hình Na.

Một cái vòng mảnh hẹp có màu tím xuất hiện, nó lớn tầm bán kính 1m, phủ rộng tần suất phía trước bàn tay nhỏ của Hình Na.

“Hồn kỹ tăng phúc 2 + 3”

Hồn hoàn màu tím và đen sáng lên, tốc độ phóng thích đạn trở nên nhanh hơn, xem ra có cả hệ thống kết nối hồn kỹ tự thân với hồn đạo khí nữa.

“Phóng thích”

Một luồng sóng vô hình được bắn ra, chúng làm thay đổi tần suất vốn có của con hồn thú trước mặt, thân thể con hồn thú có hình của một con đại bàng màu nâu đỏ, phần lưng của nó có chứa mấy khối kim loại màu đỏ

Đó chính là miếng kim loại cuối cùng mà Hình Na nhắm tới, Dung Nham Bảo Thạch, không ngờ vào ngày cuối cùng cô lại gặp được một con hồn thú chứa loại kim loại này, hèn gì đi kiếm trên mặt đất mãi không có.

Đột ngột bị tấn công, con hồn thú ngạc nhiên khi thấy bản thân mình không bị làm sao, nó thấy có nguy cơ từ đòn bắn vừa rồi, nhưng cơ thể lại không bị tổn thương thế gì cả.

“Rồngggggggg”

Há mồm ra gào lên cho tăng sĩ khí, con Đại bàng vạn năm hồn thú lập tức muốn lao tới tấn công nhưng đột nhiên nó nhận ra cơ thể không nằm trong kiểm soát của nó nữa, k.. không, không di chuyển được?

“Confusion + Psyshock”

“Tinh thần quấy nhiễu + Tinh thần trùng kích”

Cặp combo 4 loại hồn kỹ tinh thần phóng thích, các skill mà Sylveon học được thì Dragonair cũng sử dụng được, dù sao thì Dragonair là một pokemon có thể dùng được skill nhiều hệ, ngoại trừ các skill hệ Fairy thì hầu hết các hệ Dragonair đều có thể học, hơn nữa, vì ở Đâu La Đại lục không có giới hạn về loại skill, nên miễn là cùng hệ thì Confusion hay Psyshock đối với nó cũng ok.

Con hồn thú phía trước dính một đòn cực mạnh, đầu của nó lập tức bị vỡ ra, tuy sao chép võ hồn của Vũ Hạo, nhưng Song tử lại sao chép ngang tu vi của Hình Na.

Nghĩ sao 2 con quái vật cùng dùng skill tinh thần thì não đối thủ làm sao mà chịu nổi cơ chứ?

Nhanh chóng nhặt xác và cạy ra miếng kim loại, đưa hết tất cả bọn chúng vào trong trữ vật túi.

“Đến lúc về rồi, đi thôi”

Giải phóng cho Dragonair xuất hiện, Song tử lại tiếp tục được Hình Na bế đi, cả 3 sau một chặng đường dài, giờ là lúc bọn họ trở về.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Về tới phòng thí nghiệm

Bay trở về Nhật Nguyệt đế quốc học viện, quãng đường đi cũng không quá xa, mặc ở một chỗ là giờ cô quyết định để Dragonair và Song tử ở bên ngoài, nếu trực tiếp đi vào thì quá gây rắc rối và chú ý.

Khung cảnh của thành phố hiện đại với nhiều máy móc tiên tiến lại hiện ra trước mặt Hình Na, tuy chỉ mới qua đây được một năm nhưng cô đã có nhiều kỷ niệm với đất nước bên này.

Chỉ có duy nhất hệ thống quốc gia là bị điên cuồng, còn người dân ở Nhật Nguyệt đế quốc vẫn dễ thương phết, so ra, nếu xảy ra chiến tranh thì chỉ có những con người đứng ở vị trí thấp nhất là phải chịu nhiều tổn thương thôi.

Đám rác rưởi dùng sinh mạng của người khác cho chiến tranh như một thú vui là thứ cần bỏ, gì mà ước mơ độc chiếm và thống trị toàn thiên hạ cơ chứ? Thật ngu xuẩn.

“Kia là, đến nơi rồi”

Hình Na bắt đầu chú ý tới cái học viện to khủng bố, hiện tại thì cô đang lơ lửng trên bầu và cách khá xa khu vực trung tâm thành phố.

Cứ thế này mà tiến vào có khả năng sẽ bị các hồn đạo khí thăm dò của phía Nhật Nguyệt đế quốc tìm ra.

Không còn cách nào khác là Hình Na phải hạ cánh, cô tháo toàn bộ hệ thống vũ trang hồn đạo khí toàn thân ra, quay trở lại làm một ngự tỷ tóc xanh cao lãnh, mặc trên mình một bộ đồ đơn giản, bình dị như hằng ngày, nhưng nhiệt độ trên mặt cô lại có thể nói là âm lạnh đến đông cứng người xung quanh

“Na tỷ, có chuyện gì chọc chị tức giận sao?”

Song tử cảm thấy bối rối, không phải lúc này ở phía bên ngoài Na tỷ còn đang cười vui vẻ sao? Tại sao đột ngột cái dùng chị lại đổi thái độ vậy

Kể cả Dragonair đều phải cảm thấy hoang mang, hình thái hiện tại của Hình Na đang mang chính là nhận được các đặc điểm của nó, nhưng mà đến chính bản thân Dragonair đều không có lạnh như vậy a!

“Không có gì đâu, tạo phong cách vậy thôi”

Vốn khi cô sang học viện bên đây, cô lấy cái tên là Thiên Lam đồng thời tính cách của cô là lạnh lùng băng giá, nó hoàn toàn trái ngược với hình tượng của một Hình Na dễ thương dưới hình thái Sylveon

Giờ Sylveon cũng đã đi rồi, giờ cô chỉ còn lại mỗi Dragonair và Song tử, việc cô thay đổi tính cách và hình thái đã giúp cho Hinh Na hoạt động và học tập dễ dàng hơn tại một môi trường mới, nếu như lấy cái tên cũ là Hinh Na, đừng nói là các cao tăng, coi như là các học viên bình thường của Nhật Nguyệt cũng cảm thấy chán ghét cô mà thôi.

Nhưng vì Hinh Na sử dụng một cái tên mới là Thiên Lam, cô lại nhờ Song tử giả bộ thiên phú của cô là bình thường nữa, vậy nên cô không quá bị chú ý, nhờ đó đã có rất nhiều kiến thức quan trọng trong hồn đạo được cô hấp thu và thay đổi dựa vào vốn hiểu biết có sẵn của mình.

“Dragonair, Teleport của Sylveon, em có thể làm được không?”

Không chắc lắm về cái skill này, nó không phải là skill mà cả Sylveon lẫn Dragonair có thể sử dụng, nhưng mà nếu Sylveon có thể đột ngột làm được một loại skill mà vượt qua tầm hiểu biết của nó, thì Dragonair cũng có thể làm được.

“Tini, tini!”

Gật gật đầu tỏ vẻ bảo cô yên tâm, là một pokemon chuẩn long, tuy hình thái chưa tiến hóa hoàn toàn tới cực hạn của nó đã hạn chế một phần lớn thực lực, nhưng các skill này với thiên phú như nó, hoàn toàn có thể học được.

Giới hạn của Pokemon thế giới không được áp dụng quá nhiều trong Đấu la đại lục, vì vậy Dragonair có thể học được nhiều skill hơn là bản thân nó có thể.

“Vây nhờ em”

Hinh Na xoa đầu của tiểu rồng con, cô sẽ không lặp một sai lầm đến 2 lần, phần tình cảm mà cô thiếu cho Sylveon, cô sẽ dành mọi thứ cho những người bạn hiện tại của cô.

“Teleport”

Một tia sáng hiện lên, khác biệt với hào quang màu hồng của Sylveon, lần này là hào quang màu xanh dương, nhưng thật sự là nó khác biệt với Teleport mà cô biết.

Đây là? Đối lập? Hay là không tương đồng, vì skill Teleport như là một hack trong các skill dịch chuyển không gian tức thời, nhưng tại đấu la đại lục, thời gian và không gian là 2 yếu tố cực kỳ mạnh, khó có thể phá vỡ nó đơn giản như vậy được.

Vì không làm cho Teleport trở thành một bug lớn, Đấu la đại lục đã tự động chuyển hóa nó sang một dạng skill mà phải dùng hào quang bọc lại mới di chuyển được?

Thật là huyền ảo và kì bí a!

“Ô, Na tỷ, chúng ta trở về bên trong học viện rồi, phòng của chị luôn nè”

Song tử cực kỳ ngạc nhiên với skill của Dragonair, là một trong 12 cung hoàng đạo, đây là lần đầu tiên nó thấy một skill phá vỡ nhận thức của nó đó.

Tuy skill này rất hạn chế vì không thể ứng dụng vào chiến đấu được, nhưng nếu để đánh bất ngờ thì rất tuyệt, để hạn chế tính bug thì skill Teleport tồn nhiều thời gian hơn, tuy nhiên để bù lại thì khoảng cách mà nó di chuyển lại xa hơn và định vị dễ hơn.

“Cảm ơn em, Dragonair, chị cần phải đi chào hỏi sư phụ một tiếng cái đã, các em ở yên đây chờ tỷ nha”

Hinh Na xoa đầu cả 2 đứa, một đứa nhóc và một con hồn thú pokemon vô hồn, thật là, cô toàn có mấy thứ kì lạ quanh mình không ta.

“Đã rồi, Na tỷ, tụi em sẽ ngoan ngoãn đợi chị”

“Tì ni tì ni”

Dragonair và Song tử rất ngoan, hai người bọn chúng lập tức kiếm chỗ ngồi trong phòng thí nghiệm của riêng Hinh Na, có rất nhiều hồn đạo khí được chế tạo, có bán thành phẩm mà cũng có thành phẩm

Nhưng mà các hồn đạo khí chế tạo chuẩn bị cho cây ghép Tuyết để tế bào gốc tổng năng đều được Hinh Na cất giữ đằng hoàng trong trữ vật giới chỉ, kể cả lượng tế bào gốc đều được cất trong ông nghiệm thủy tinh siêu bền.

Nhìn thấy cả 2 thoải mái ngồi trong phòng cô cũng yên tâm, xoay người rời khỏi phòng thí nghiệm, Hinh Na nhanh chóng tiến đến phòng của sư phụ cô, Mặc Lâm.

Đã có hơn nửa tháng mà cô rời khỏi học viện, tốn thời gian hơi lâu nhưng nếu là Mặc Lâm kêu cô đi làm nhiệm vụ thì thời gian này vừa vặn đủ, cũng không quá ngắn không quá dài.

“Cốc cốc, Sư phụ”

Đưa tay lên gõ cửa, Hình Na lại phải đón nhận một tràng im lặng từ sư phụ mình, khác với mọi lần, chưa kịp nói lời đe dọa thì cánh cửa đã mở bật ra.

Vị hôn đạo sư lớn tuổi lao ra ôm chầm vào người cô mà khóc, không biết lão già này bị cái vấn đề gì rồi.

“Bốp”

Một đập đập bay sư phụ mình về lại trên ghế sofa, dù cho ông có là sư phụ của cô, nhưng điều không có nghĩa là ông có thể ăn đậu hủ của cô đâu nha.

“Có – chuyện – gì – nói – ngay”

Gần giọng ra mà lạnh lùng nói với chính sư phụ mình, từ một người muốn nói, giờ Hình Na trở thành một người lắng nghe và chờ đợi sư phụ mình đưa ra một lời giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Nói chuyện với Mặc Lâm

“Tiểu Lam a, con thật sự là quá tuyệt vời, đồng kiến thức con đưa cho sư phụ nó hoàn toàn được cái tiền nằm ngoài tầm suy nghĩ của ta luôn a!”

Mặc Lâm nức nở mà nói, dù ông có bị Hình Na một đá đập bay ra ngoài, nhưng chỉ ít con bé còn có lương tâm đập ông văng vào ghế sofa, chứ nếu cô mà đập ông văng xuống đất thì không biết cái xương già này có còn chịu nổi không.

Dù sao cũng là lỗi của ông khi lao ra ôm chầm lấy con bé như vậy, chỉ vì lòng hảo hức và vui mừng khi đọc xong đồng giấy mà Hình Na để lại cho ông, Mặc Lâm hoàn toàn quên rằng Thiên Lam, đệ tử của ông chỉ là một cô gái mới 18 tuổi, ông mà ôm cô như thế lại thành ra quấy rối tình dục bây giờ.

“Hừm, và rồi?”

Vẫn khuôn mặt lạnh lẽo đến có thể làm đông lạnh cả căn phòng này thành một cái động băng, nếu chỉ vậy thôi thì đậu hủ của cô bị mất oan uổng quá.

“À.. xin lỗi con.. sư phụ.. hưng phấn quá.. đó m.à!!!”

Không thể nào chịu đựng nổi ớn lạnh đến từng đốt xương sống được, mặc dù thực chất nhiệt độ không thay đổi, nhưng ông cảm giác rằng nếu không có cái gì được đưa ra làm nguôi giận vị nữ thần băng giá này thì ông sẽ bị nhỏ đóng băng chết mất.

“Hề, và rồi?”

Vẫn y nguyên một câu, Hình Na giữ nguyên thái độ nhìn vào sư phụ mình Mặc Lâm như thể đang nói rằng – “Ê, nhìn mặt chị này có phải hàng dễ dãi không? Nón đồ ra đây nếu muốn được tha thứ”

Và rồi thì sư phụ của cô cũng bó tay chịu thua.

“Đây là công nghệ chế tạo máy móc khổng lồ của Nhật Nguyệt đế quốc, thông tin này không được phép tiết lộ, nó là tuyệt mật, nhưng thầy tin rằng con sẽ không dùng nó cho chuyện gì xấu”

Cố gắng moi móc ra bất cứ thứ gì để làm bà hoàng trước mặt nguôi giận, ông đành lấy ra công nghệ chế tạo người máy khổng lồ cho Hình Na xem

Làm một lão già hơn 50 tuổi đầu rồi, tiền bạc và của cải đối với ông không quá quan trọng, bình thường thì ông cũng không có tích tiền hay báu vật gì cả, vậy nên xin lỗi đệ tử, sư phụ không có cái gì ngoài mấy tấm công nghệ này và tấm thân già này đâu.

Rất tiếc là Hình Na đã đọc qua loại công nghệ này rồi, và nó quá hao tổn kim loại hiếm và khó mà khả thi trong tức thời, nếu có thời gian rảnh cô sẽ quan tâm chứ hiện tại tình lực của cô đang đặt vào một dự án khác mất rồi.

“Mà, được rồi, giữ đi, cái công nghệ này con biết rồi, mà nó cũng chả khả thi và hiệu quả cho mấy”

Hình Na cũng không quá làm khó sư phụ của mình nữa, hình như cô đùa quá trớn rồi, lão sư ngoài mấy cái công trình nghiên cứu và mấy cái huy hiệu danh dự ra thì ông đâu còn gì, dù sao thì sư phụ của cô chỉ là một con người sống vì hôn đạo khí thôi.

Thờ dài một hồi, mà, vì vậy nên cô chấp nhận nhận ông là sư phụ, và Mặc Lâm cũng mới nhận cô làm đệ tử và dạy bảo hết mình.

“Hề, Thiên Lam, con biết công trình này rồi ư?”

Hoàn toàn ngạc nhiên trước câu trả lời của Hình Na, ông không ngờ dự án trọng yếu đến thế này mà Hình Na vẫn biết trước rồi.

Hơn nữa nhìn phản ứng của cô là biết là không có gì quan tâm tới mấy cái máy móc công nghệ cao, mà cũng đúng thôi, từ hồi cô bắt đầu nhập học với ông, không có một loại máy móc có cấu hình quá to lớn nào được làm ra cả, hầu như đối với Hình Na, cái gì mà vẫn giữ được công suất nhưng lại làm được nhỏ gọn lại thì càng tiện và càng tốt.

Đó là sự khác biệt giữa một con người hiện đại và lạc hậu, nếu như có cùng một công suất, tại sao người ta lại phải lựa chọn một thứ công kênh mà không sử dụng những thứ tiện lợi hơn, bộ mấy cái người máy khổng lồ đó trưng cho to thì ăn được à?

Nhưng nếu có một ai đó đủ năng lực để chen kín toàn bộ các bộ phận của con gundam khổng lồ bằng một chuỗi các hỗn đạo vẫn có ích, kèm theo đó chúng có liên kết và không một bộ phận bị dư thừa, chỉ ít lúc đó cô sẽ thừa nhận rằng một gundam khổng lồ tốt hơn một bộ giáp kim loại được trang bị và cấu tạo tốt như hệ thống vũ trang của cô.

“Mà, sư phụ biết đó, hồi trước có một đợt tập kích của Bản thể tông, có khá nhiều công trình kiến trúc bị đổ bể, trong đó tầng cuối cùng của Nhật Nguyệt đế quốc cũng đổ lộ, và con tình cờ tìm thấy các loại kiến thức của đất nước này”

Hình Na băng quơ kể chuyện này cứ như không, phải biết, nếu ngồi đối diện của cô mà là một con người của hoàng tộc, thì cô lúc này sẽ ngay lập tức bị bắt và xử trảm, dù cho cô có chạy trốn thì cũng sẽ bị truy nã vì nắm giữ các kiến thức cao tầng của đế quốc.

Điều này chứng tỏ là Hình Na đã tin tưởng ông, cũng như ông tin tưởng mà giao lại các kiến thức bí mật của đế quốc cho cô vậy.

“Nhưng mà sư phụ biết rồi đó, mấy cái công trình này không khả thi, nó mới chỉ đang trong giai đoạn nghiên cứu, thậm chí, một con robot khổng lồ có được tạo ra thì chúng chỉ có thể làm được những động tác đi động cơ bản, muốn nghiên cứu thành công dự án này thì sẽ tốn cực kỳ nhiều tiền bạc và của cải, và thứ quan trọng con muốn nói đến ở đây chính là..”

Hình Na nói đến đây là dừng, cô đợi sư phụ của mình mở lời tiếp, cả 2 nói chuyện với nhau và nhận nhau thành sư phụ và đệ tử vì cả 2 có cùng 1 lối suy nghĩ.

“Đúng vậy, thứ quan trọng muốn nói đến ở đây là mấy con robot này ngoài trừ tác dụng cho chiến tranh, thực tế chúng chẳng giúp ích gì cho người dân cả, toàn bộ mồ hôi công lao, sức lực mà mọi người đổ vào chỉ là để phục vụ cho đam mê và khát vọng thống trị toàn cầu của lũ vua và quan quân ngu ngốc, thật chất là ta được kêu làm một thành viên nghiên cứu trong dự án này, nhưng thực sự là ta không có bất cứ quan tâm gì đến nó cả, thật là một thứ khốn nạn vô dụng..!”

Đúng như hai người nói, một cỗ máy được làm ra với bao nhiêu công lao và sức lực chỉ được dùng trong chiến tranh, thậm chí là giết chết người thân và gia đình của chính họ, đồng tiền mà những con người vô tội làm ra lại chính tay họ giết chết bản thân, thật bi thương và tội lỗi.

“Được rồi, bỏ qua cái này một bên, con có một chuyện quan trọng muốn nói, trong 10 tháng còn lại, con sẽ hoàn thành dự án nghiên cứu của mình trong phòng thí nghiệm, nếu không có chuyện gì hệ trọng liên quan đến mạng người thì đừng gọi con, đồng thời cũng đừng để ai vào phòng con, con sẽ thiết đặt hệ thống phòng vệ chống người lạ xâm nhập, vậy thôi, con xin hết”

Bỏ qua cái vấn đề dự án chế tạo người máy khổng lồ lúc này, Hình Na lập tức đưa ra yêu cầu của mình, thời gian không còn nhiều, cô sẽ cố gắng hoàn thành tất cả ngay tại Nhật Nguyệt đế quốc học viện luôn.

“À, dự án hồi trước của con, đã kiếm được đủ kim loại rồi à? Có muốn ta tham gia giúp đỡ không?”

So với cái dự án dờ hơi chết tiệt của đế quốc nơi mình đang sống, ông lại càng có hứng thú với dự án mà Hình Na nghiên cứu hơn.

“Thôi đi ba, sư phụ nếu ngài không lo cố gắng nghiên cứu cái dự án của đất nước thì mấy ông quan quân lại đây ngài xuống đấy”

Hình Na từ chối, đến bước này rồi thì mọi kiến thức không còn nằm vào trong sự hiểu biết của Mặc Lâm nữa, và cô cũng từ chối đem cái kiến thức này cho bất cứ ai ngoài cô ra biết được, vì nó có thể dẫn đến một sự khủng khiếp cho tương lai sau này

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Điều không thể nói và điều muốn nói

Không phải là Hình Na nói quá lên về mọi chuyện, nhưng sự thật hoàn toàn có thể là như vậy, dự án chế tạo con người từ tế bào gốc, nếu như còn là ở Trái Đất, pháp luật còn được công nhận và mọi hành động của mọi người đều phải chịu hạn chế thì mọi thứ sẽ không vượt tầm kiểm soát.

Tất nhiên là sẽ có những nhà nghiên cứu bác học điên cuồng lên lút làm các sự kiện hay dự án như nhân bản con người, đọc bản đồ DNA để giữ nguồn

gen tốt, lấy các con người nhân tạo làm thí nghiệm súc vật, hay thậm chí coi người nhân tạo là động vật hoặc công cụ,...

Tuy những điều trên nói chỉ là điên cuồng và giả thuyết, nhưng chắc chắn ai cũng biết tại một góc nhìn mà mình không thấy được, sẽ có những người điên bỏ hết tiền bạc của cải để làm nó.

Nhưng may sao ở Trái đất mọi thứ không đi quá đà, hoặc là nói, họ sẽ không đi quá đà được, năng lực của con người ở đây không đủ để làm những điều phi lý hay vượt quá giới hạn của đám đông.

Chỉ cần một nhận định được phán là dị đoan và bị tất cả xã hội tẩy chay, không một nhà khoa học hay một nghiên cứu chính thức nào có thể thành công chế tạo một thứ mà không ai quan tâm hoặc thậm chí là phản đối cả.

Điều khác biệt ở đây chính là nơi Hình Na đang sống lại không phải Trái Đất, nơi này là Đẩu La Đại Lục.

Mọi chuyện không phải lúc nào cũng như mơ, ai cũng biết rồi đấy, đây là một thế giới lấy vũ lực và trí tuệ làm tất cả, chỉ cần nguoi mạnh, mọi người đều phải cúi đầu trước người.

Một người có thực lực dù họ có làm sai, chỉ cần họ nói rằng họ làm đúng, thì tất cả đám đông phải nghe theo, không có một ai dám phản đối.

Đó chính là sự khác biệt lớn nhất làm Hình Na không muốn nói về dự án chế tạo con người từ tế bào gốc tổng năng cả, quá nguy hiểm, nhưng nó lại là một thành tựu đáng trân trọng và hệ thống đánh giá dự án này rất cao.

Nếu hoàn thành dự án thì lượng kinh nghiệm Hình Na nhận được cho hồn đạo hệ thống sẽ cực cao, cô có thể trực tiếp nhảy vọt từ hồn đạo sư cấp 5 lên hồn đạo sư cấp 7.

Như vậy thì Dragonair sẽ có thể trực tiếp nhảy vọt lên cấp 70, vượt qua đẳng cấp cần thiết để tiến hóa và trở thành Dragonite, thành pokemon chuẩn thần mà ở một thế giới nơi mà lấy pokemon làm chủ lực thì ai ai cũng khao khát.

Chỉ cần động não nghĩ một tý mà xem, nếu có một Phong hào đầu la hiểu biết và muốn chế tạo con người nhân tạo từ tế bào gốc, sẽ phải có bao nhiêu người lâm than vì vấn đề này.

So với việc xuất hiện của các tà hồn sư, dự án của cô là một thứ còn kinh khủng hơn cả mối đe dọa lớn nhất của Đẩu La Đại lục nếu như nó bị lan truyền ra, vì vậy nên, sư phụ, xin lỗi nhưng con không thể nói cho người biết được quá trình chế tạo này, sau khi hoàn thành xong con sẽ lập tức đập nát tất cả mọi thứ và không để lại một chút kiến thức nào liên quan đến vấn đề này về sau.

“Hãy, biết rồi, Thiên Lam, con cứ như là mẹ ta ấy”

Mặc Lâm thờ dài, mặc dù ông không muốn tiếp tục cái dự án chế tạo robot khổng lồ có thể điều khiển ngu xuẩn ấy, nhưng mà là một con dân của Nhật Nguyệt đế quốc, ông có không muốn thì cũng phải làm thôi.

Là một người có niềm đam mê sâu sắc với kiến thức, phải nói rằng đối với Mặc Lâm không có thứ gì ngoài Hồn đạo kiến thức có thể làm ông mê mẩn, ông đã viết rất nhiều thứ để lại cho các đời thế hệ sau về kiến thức mà ông sở hữu.

Nếu nói cho một người như vậy, dù biết là nếu như kêu ông im lặng và giữ kín bí mật thì cũng không an toàn bằng để một mình Hình Na biết, chỉ cần một chút sơ sẩy thì mọi chuyện sẽ đổ bể, thay vào đó cô phải bóp nát mọi nguy hiểm khi nó còn ở trong trứng, đó là châm ngôn của cô.

“Được rồi, sư phụ biết rồi, đừng nhìn sư phụ như vậy nữa, muốn chế tạo cái gì thì đi chế tạo đi, chỉ cần không làm phiền là được đúng không?”

Mặc Lâm thờ dài, rốt cuộc là ông đã thu trúng con quái thai gì thế này, không những có lối suy nghĩ bá đạo mà hành động của cô cũng cực kỳ bá đạo, có ai thấy đệ tử đối xử với sư phụ của mình như vậy không?

Biết là Hình Na sẽ không làm gì xấu, nếu kiến thức mà cô đang làm là một thứ mà đến chính ông cũng không thể biết, vậy ông sẽ không đi hỏi, bất cứ ai cũng có một bí mật của mình, dù có là sư phụ và đệ tử, thì đến chính mẹ con hay vợ chồng còn phải giữ cho nhau một khoảng cách nhất định, tại sao ông phải đục mắt cái khoảng cách đó đi chứ?

Đột ngột Hình Na cúi đầu xuống quỳ dưới chân của Mặc Lâm làm cho ông bất ngờ, ông hoàn toàn không tính đến việc cô gái cao ngạo này quỳ gối trước mặt của ông, thật là bất ngờ a.

“Sư phụ, cảm ơn ngài đã tin tưởng con bấy lâu nay, thật sự thì con có lý do để không nói cho ngài về điều mà con sắp làm, nhưng con sẽ không gây điều gì có hại cho xã hội này, thậm chí tương lai con sẽ cố gắng góp một phần ngăn cản chiến tranh thế chiến diễn ra, trong hơn 1 năm vừa qua, ngài đã giúp con rất nhiều, có biết bao nhiêu là kiến thức và tình cảm mà ngài đã trao cho con, con xin trân trọng tất cả những điều đó”

Thoát khỏi hình thái lạnh lùng như ban đầu, Hình Na quỳ hai gối xuống đất, hai chân đập lên mặt sàn lạnh, cô cúi đầu mà nói với sư phụ của mình.

Hơn một năm đã trôi qua, và cô lại phải dùng khoảng thời gian còn lại cho dự án của riêng mình, một khi thời hạn 2 năm đến, cô sẽ phải chia tay với vị sư phụ này.

“Ây, Thiên Lam, con không còn phải làm như vậy đâu, thực ra thì ta cũng không có dạy con được bao nhiêu mà, đừng làm vậy, mau đứng lên đi”

Mặc Lâm hoàn toàn bối rối trước hành động của cô, không ngờ một Thiên Lam mạnh mẽ và kiên cường hằng ngày giờ lại cúi đầu và nói ra những lời như vậy, nói thật chứ, ông cảm thấy xúc động quá, thật sự là ông muốn khóc quá, nhưng là một vị sư phụ hơn 50 tuổi, ông phải giữ hình tượng với đệ tử của mình thôi.

“Còn một điều mà con muốn nói nữa, một bí mật mà con đã giấu tất cả mọi người khi đến nhập học tại Nhật Nguyệt đế quốc học viện”

Hình Na quyết định nói ra một bí mật khác, cô đã hoàn toàn tin tưởng và kính trọng vị sư phụ này, nếu tiếp tục lừa dối ông thì quả thật là Hình Na quá cặn bã rồi

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Hình Na và thỉnh cầu

Cúi đầu và quỳ gối trước mặt sư phụ mình, Mặc Lâm, một quyết định khác được Hình Na xác nhận phải thực hiện.

“Ê, có chuyện gì nữa sao? Lão già ta tim yếu lắm, con đừng có hù ta!”

Mặc Lâm bất ngờ liên tục, tim ông cứ đập lên xuống như cái trống vậy, con bé này, muốn nói gì thì nói hết một thể luôn đi, đừng có ngập ngừng ngập ngừng, ôi con tim ông đau quá a, hức hức.

“Sư phụ, ngài biết về trận tỉ thí hồn sư học viện cấp cao toàn đại lục chứ?”

Hình Na bắt đầu với việc hỏi thăm ông xem Mặc Lâm có biết về trận đấu đó không, đó là một khoảng thời gian dài mà cô làm việc với nhóm Sư Lai Khắc thật quái đời trước và Sư Lai Khắc thật quái hiện tại.

Cô từng trải qua vô số cảm xúc, có những trận chiến đầy thăng hoa và cô cũng mang trong mình lòng quyết chiến vì học viện mà phải thắng.

“Ừm, ta biết”

Gật gật đầu, trận đấu tỉ thí học viện này tất nhiên là ông cũng quan tâm, tuy hình thức thi đấu có hơi khắc nghiệt, thậm chí là có cả các học viên tham gia phải chết, nhưng nó là một chuỗi các trận đấu kịch liệt hưng phấn, đây là nơi mọi người đấu tranh để dành vinh dự cho học viện bản thân.

“Vậy ngài có biết Nhật Nguyệt đế quốc học viện các lão sư để ý đến ai nhất không?”

Lại tiếp tục hỏi Mặc Lâm một câu hỏi khác, cô không trực tiếp nói cho ông biết rằng cô là ai, mà cô muốn ông nhận ra cô là ai, cô không muốn sư phụ chỉ biết mình là Hình Na, mà cô muốn ông ấy biết rằng Hình Na là một người thế nào.

Bằng cách liên tục hỏi, những ký ức dần quên về các thành viên nổi bật trong trận đấu dần hiện lại trong đầu Mặc Lâm, nói thật thì nếu để ý các học viên tham gia, người mà học viên quan tâm nhất chính là Hoắc Vũ Hạo.

Tuy nhiên có một con hắc mã lao ra và trở thành tiêu điểm của mọi sự tập trung, tuy cô không làm điều gì đó thật vĩ đại, nhưng từ trận đấu với công chúa Cửu Cửu của Tinh La đế quốc, vị tinh linh xinh đẹp mang tên Hình Na đã để lại dấu ấn to lớn với tất cả mọi người.

Tại các trận đấu tiếp theo, Hình Na đã liên tục ngăn chặn học tử của mình phát điên, tạo ra các điều kiện tốt nhất để học viện Sư Lai Khắc chiến thắng.

Không muốn nói thẳng, chứ thật chất trong mắt ông, so với Hoắc Vũ Hạo và Sư Lai Khắc thật quái, Hình Na mới là ngôi sao sáng nhất trên bục thi đấu đó, cô là ngọn nguồn linh hồn của tất cả mọi người.

“Ngài nghĩ ra đến ai rồi đúng không?”

Nhìn vào thái độ của sư phụ mình, làm một người thông minh, chắc chắn rằng ông biết cô đang ám chỉ đến điều gì.

Mặc Lâm quay lại nhìn đứa học trò nhỏ của mình, ông từng có một suy nghĩ rằng Thiên Lam là Hình Na chột lóe ra, nhưng với hình thái và diện mạo, thậm chí là võ hồn lẫn số tuổi, 2 người này hoàn toàn khác nhau như 2 giọt nước khác biệt.

“Con..”

Không biết phải nói làm sao, thực chất là ông có nghĩ đến, nhưng ông vẫn chưa có một dấu hiệu nào để phân biệt cả, thông thường Sư Lai Khắc học

viện sẽ không gửi đến một người lạ mặt hoặc không có thiên phú sang để học tập, dù sao thì Nhật Nguyệt đế quốc là một nơi cực kỳ phát triển, có rất nhiều tri thức để học sinh sang học tập.

Nhưng nếu đây mà là Hình Na, thì... cô đã hóa trang hay biến thân quá hoàn hảo để có lừa qua mắt của tất cả mọi người rồi!

“Ừm, sư phụ đoán đúng rồi đấy, tuy có sự khác biệt, nhưng con chính là người mà sư phụ đang nghĩ đến”

Nhìn khuôn mặt nhắn nhó của Mặc Lâm, Hình Na không khỏi cười lên, dù sao thì hình thái bây giờ của cô với Hình Na thật sự là hoàn toàn khác nhau, việc sư phụ có thể nghĩ đến nhưng lại không tin tưởng là hoàn toàn hợp lý.

“Nhưng ... không phải 2 con hoàn toàn khác nhau sao? Như vậy không phải là quá vô lý?”

Mặc Lâm lập tức hỏi ngược lại, thật sự khó mà tin Hình Na và Thiên Lam lại là cùng một người, cho dù có đảo mắt ông ra thì ông cũng không nhận ra sự giống nhau giữa hai con người này.

“Phụt, ha ha ha, sư phụ, phản ứng của ngài buồn cười quá”

Hình Na nhìn không được trước phản ứng của ông, dù Mặc Lâm có khó tin đến thế nào nhưng làm ơn hãy giữ phong độ của vị sư phụ trưởng thành hộ con cái, nhìn mặt ngài cứ như một đứa trẻ đang nhăn nhó vậy.

“Ừm, hiện tại thì con không thể triệu hồi hình thái Hình Na vỡ hồn được, nhưng diện mạo của con chắc ngài sẽ nhận ra, hơn nữa con còn có thứ này”

Hình Na cười cười vuốt tóc mình lên, mái tóc màu xanh bồng thu hồi lại hóa thành màu nâu, một bé gái mới 15 tuổi loli xuất hiện trước mặt Mặc Lâm, không còn là hình thái ngự tý nữa, sau lưng cô là một đôi cánh tinh linh màu xanh lam xinh đẹp như những đóa hoa thuần khiết đêm mai.

“H.. H.. H.. H Hình Naaaaaa?”

Đến mức này thì ông không thể nào không nhận ra rồi, không kể cái diện mạo, đến cả đôi cánh tinh linh cũng giống nhau y đúc, một đứa trẻ mới 14 như thằng nhóc Vũ Hạo mà học viện đề ý tới đã là một hồn vương, hơn nữa còn cực kỳ xuất sắc trong hồn đạo kiến thức, ông đã nghĩ 18 tuổi Thiên Lam là quái thai, vậy thì con nhỏ Hình Na mới 15 tuổi này chính là QUÁI VẬT chính hiệu.

“Chuyện là vậy đó, con nghĩ rằng con nên nói với người trước khi thời hạn 2 năm qua đi, con sẽ trở lại bang phái của mình”

Hình Na không muốn giấu thân phận của mình với một người đáng kính trọng như Mặc Lâm, nhất là khi cô là đệ tử của ông ấy.

“Hề, ề, Bang phái? Con có bang phái ư? trực thuộc khu vực nào vậy?”

Hơi bất ngờ trước hình thái mới của Hình Na, nhưng Mặc Lâm nhanh chóng bắt lấy một vấn đề khác, bang phái? không ngờ Hình Na mà cũng gia nhập một bang phái?

“À, cũng không phải bang phái mạnh mẽ hay to lớn gì, nói đúng hơn thì nó là một gia đình thứ 2 của con với những người bạn của mình, họ đều là các hồn sư vĩ đại và mạnh mẽ, và tiện thể nói luôn, bang của con tên Tinh Nguyệt Môn, và con chính là trưởng bang đã thành lập bang phái này nhé!”

Rất tự hào giới thiệu về bang phái của mình, cô không ngờ là Mặc Lâm lại chú ý đến vấn đề này như vậy á.

“Vậy.. vậy là con.. bang phái con không trực thuộc bất cứ khu vực nào?”

Mặc Lâm có ý nhắc đi nhắc lại 2 3 lần vấn đề này, thực ra thì ông là một thành viên của Nhật Nguyệt đế quốc, ông không muốn phản bội quốc gia đi đầu nhập vào các khu vực khác, dù đã quá thất vọng về tình hình và xu hướng phát triển hồn đạo của đất nước, nhưng ông vẫn ở lại vì không có nơi nào khác không trực thuộc quốc gia hay không có khát vọng chiến tranh có thể giúp ông nghiên cứu với ước mơ của mình.

“À, cũng không có, nhưng trụ sở bang phái đặt ở Tinh La Thành của Tinh La Quốc, mặc dù bang phái của con không tiếp nhận giao tiếp với các quốc gia và cũng không có ý định giao tiếp với các quốc gia, nói là bang phái vậy thôi chứ bọn con chỉ là lập một nhóm cho vui vậy à!”

Hình Na rất trung thực trả lời, mặc dù bang phái xây ở Tinh La Quốc, nhưng nó không có nghĩa là bọn cô thuộc Tinh La Quốc.

“Vậy, ... vậy sau khi 2 năm trôi qua, con có thể dẫn ta rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc và gia nhập vào bang phái của con không? So với việc mục rùa ở đây với các công trình chết tiệt này, ta muốn đi với con để mở mang tầm hiểu biết của mình!”

Mặc Lâm nói ra thỉnh cầu của mình, so với việc ở lại đây, ông thả đi theo Hình Na còn hơn, dù sao thì bang của con nhóc cũng không trực thuộc quốc gia khác, ông cũng không coi như phản quốc đầu nhập vào quốc gia khác, chỉ là ông rời khỏi quốc gia mình mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Chấp nhận và bắt đầu chế tác

“Ể? Gia nhập bang phái của con?”

Lần này thì đến lượt Hình Na ngạc nhiên, không ngờ rằng Mặc Lâm, một con người đã cống hiến biết bao nhiêu năm trời và cả tuổi thanh xuân của mình cho các dự án hồn đạo sư cho Nhật Nguyệt đế quốc giờ lại muốn gia nhập vào bang phái của cô, bộ ông muốn rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc sao?

“Ừm”

Gật gật đầu, Mặc Lâm nhìn cô với một khuôn mặt chân thành.

“Nhưng mà..?”

Hình Na hoàn toàn không hiểu rõ ý định của Mặc Lâm, sư phụ của cô rốt cuộc là muốn làm gì vậy? Mặc dù là cô rất hoan nghênh ông nhưng bang phái của cô không phải là một nơi tiên tiến như Nhật Nguyệt đế quốc, lại càng không nổi tiếng hay to lớn gì cả, đây chỉ là một nơi mà các hồn sư học viện bạn bè của cô tụ tập lại thôi.

“Con cũng biết đấy, các công trình nghiên cứu của đất nước này đã hoàn toàn thoát ra khỏi sự nghiên cứu của thầy, nó không còn là thúc đẩy phát triển để giúp đất nước đi lên nữa, mà nó hoàn toàn biến hồn đạo khí trở thành một thứ công cụ để phát động chiến tranh, thầy không muốn tiếp tục ở lại đây nữa!”

Mặc Lâm lắc lắc đầu, ông nói ra lý do mà ông muốn rời đi, ông có khát khao to lớn với hồn đạo sư, nhưng như vậy không có nghĩa là ông sẽ bỏ đi tất cả chỉ vì các nghiên cứu điên cuồng của đế quốc.

Nhớ thời gian đầu của thời kỳ hồn đạo khí, mọi thứ được tạo ra nhằm tăng cao nhu cầu sống của người dân, từ các trang thiết bị dân dụng, cho đến những loại vũ khí giúp cho con người có thể tự vệ và săn bắt hồn thú.

Sau đó nó lớn dần lên thành những cỗ máy bảo vệ đất nước, nhưng không dừng ở đây, vì khát vọng thống trị tất cả, Nhật Nguyệt đế quốc đã không ngừng thao túng và hao phí tiền bạc vào đầu tư các công trình điên rồ để thực hiện khát vọng bá chủ thiên hạ.

“..”

Tính nói điều gì đó nữa, nhưng cặp mắt của sư phụ của đã khiến cho Hình Na phải câm lặng trong giây lát.

Ngay sau đó cô gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Hình Na lao lên ôm lấy sư phụ mình, vỗ vai ông chăm chăm.

“Ừm, ổn thôi mà, sư phụ, ngài cũng sẽ đi cùng con chứ?”

Thay đổi các ngôn từ muốn nói, cô đã không biết rằng sư phụ của mình phải chịu đựng bao nhiêu trong khi phải làm những điều mà mình không muốn, ông đã sống và làm việc như những con rối của hoàng gia và giờ đây, khát vọng nhỏ bé của ông bùng lên, vậy tại sao cô lại không thể để cho ông có thể bay lượn như một con chim tự do nhỉ?

“... Haaa... C. Cảm ơn con”

Hơi nghẹn ngào và khó nói bằng lời, Mặc Lâm nhắm mắt lại và ôm lấy đứa bé gái bé bỏng này, thật may mắn, vì ông đã nhận lời đi làm giảng viên cho học viện.

Thật may mắn, khi ông nhận được Hình Na làm đệ tử của ông.

Thật hạnh phúc, khi mà ông có được một đệ tử như cô, đây sẽ là điều mà ông tự hào nhất từ đây về sau.

Thoát khỏi vòng tay của đứa bé này, ông lập tức xoay người lại, không để cho đệ tử của mình thấy được mặt yếu đuối của mình như vậy được, dù sao thì, ông cũng là.. sư..phụ mà.

Thế mà tại sao, nước mắt ông lại không thể ngừng rơi, cô bước đi thật nhanh và rời khỏi căn phòng, để lại một mình Hình Na đang đứng bên trong trống vắng, rồi sau đó cô nở một nụ cười hiền lành.

“Sư phụ, cảm ơn người”

Trước khi mà Mặc Lâm kịp rời đi, Hình Na lập tức gào lên thật to, sau đó cô cười hi hi chạy khỏi căn phòng quay trở về khu vực thí nghiệm của bản thân.

Dọc theo hành lang quay trở về, cô lập tức hóa thân lại thành Dragonair hình thái, dù sao thì đây vẫn còn là hang ổ của kẻ địch, coi như có Mặc Lâm là đồng bọn đi chăng nữa, ở hình thái bình thường cô vẫn còn một chút lo lắng.

“Mọi người, chị về rồi, chúng ta bắt đầu thôi”

Mở cửa căn phòng thí nghiệm, cô ngay lập tức bắt đầu tiến hành hàng phòng ngự và kiểm soát ở khu vực cửa ra vào, sau đó là một chuỗi hỗn đạo văn khắp căn nhằm ngăn chặn sự thâm dò từ phía bên ngoài.

“Ti ni, tini”

“Na tý, chị về rồi”

Mấy đứa nhóc vui mừng khi thấy Hình Na trở về, hơn nữa, chúng cũng đang cực kỳ háo hức về việc sắp được giúp Hình Na chế tác hỗn đạo khí hạch tâm của hệ thống nuôi cấy nhân tạo.

“Dragonair, chị cần năng lực của em để chế tạo hỗn đạo khí nên chị sẽ võ hồn nhập thân”

Nói với Dragonair trước tiên, chế tạo hỗn đạo khí thì cô phải sử dụng võ hồn mới làm được, cho dù cô có hồn lực là hồn vương và có cả mười vạn năm hồn hoàn, muốn cô chơi tay không không triệu hồi võ hồn mà chế tạo hỗn đạo khí là chuyện không thể.

“Tini, ti ni”

Dragonair gật gù đầu tỏ vẻ vui ý góp sức, nó hóa thành một luồng sáng màu xanh dương nhập vào người Hình Na, trạng thái võ hồn nhập thân tự động triển khai mà không cần Hình Na phải triệu hồi.

“Song tử, em giúp chị mang những kim loại này lại đây, trước tiên là các kim loại có độ cứng cao và thuộc tính mộc, kiểm tra xem độ bền của nó rồi mang lại bàn giúp chị”

Hình Na cũng nhờ Song tử giúp đỡ mình, cô nhanh chóng tiến vào trạng thái làm việc chăm chỉ, lấy ra Khắc Long Dao mà chế tạo hỗn đạo khí.

“Đã rõ thưa Na tý”

Nhanh chóng nghe lời đi phân loại và kiểm tra các loại kim loại hiếm, lúc này Hình Na vừa mang ra một đồng kim loại hiếm cần thiết từ trong trữ vật giới chỉ ra nên giờ căn phòng của bọn họ hiện giờ không hề thiếu kim loại.

Ngoại trừ chế tạo bằng mỗi kim loại, các loại thảo dược cũng được Hình Na nghiền nát ra, tuy Hình Na không hề biết chế thuốc hay làm mấy thứ đại loại như vậy, nhưng ai kêu thảo dược chỉ có thể làm thuốc? Và ai kêu rằng chỉ có kim loại và hỗn đạo văn mới là nguyên liệu duy nhất để chế tạo hỗn đạo khí?

Không phải quá ngu ngốc nếu họ chỉ sử dụng một nguồn tài nguyên để chế tạo sao? Các loại thảo dược được nghiền nát ra không chỉ có thể làm thuốc, nó còn có thể hóa thành các dạng keo hoặc bột năng lượng, chúng nhìn thì có vẻ nhỏ bé nhưng nếu áp dụng vào hỗn đạo khí, khó ai mà nói được công dụng của những cây thuốc và các loại cây đại mà các hỗn đạo sư bỏ qua sẽ có công dụng thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Hoàn thành dự án

Bắt đầu bằng với những công việc nhỏ nhất, các thành phần lắp ghép đang ngày được hoàn thành càng nhiều và được phân khu chờ đợi Hình Na sắp xếp.

“Bộ phận năng lượng, ok”

Lại hoàn thành thêm một phần nhỏ, một khối kim loại chỉ to bằng một bàn tay nhưng chứa bên trong lại có đến cả trăm hỗn đạo văn và tận 6 cái hạch tâm trận pháp, thật là nhiều dòng chữ và họa tiết được khắc lên nó.

Những hoa văn được làm một cách tinh xảo nhờ vào cặp kính và tinh linh nhãn của Hình Na, kết hợp bên cạnh đó, Tinh thần thám trắc và cộng hưởng của Song Vũ đã góp phần làm các chi tiết trở nên cực kỳ rõ ràng hơn.

Hình Na đã có được những cái nhìn toàn diện từ ngoài vào trong và từ trong ra ngoài, mặc dù cho khối kim loại này có ở dạng thể đặc đi chăng nữa, cấu trúc bên trong của nó vẫn hiện rõ mồn một trước mắt Hình Na.

“Song tử, phân sang khu số 10, tiếp tục với miếng kim loại tiếp theo, kích thước ước lượng hình khối, chiều dài 30cm, chiều rộng 20cm, chiều cao 70cm”

Phân phối công việc cho Song tử làm, Hình Na trực tiếp moi ra một khối kim loại màu đen huyền, trực tiếp cầm Khắc Long Dao lên mài trên tảng kim

loại, một vết ấn sâu được hiện rõ rệt trên miếng kim loại, đây là công việc mà Hình Na vẫn luôn làm mỗi khi hoàn thiện một hòn đạo khí.

Bào đao không có nghĩa là thần đao, cứ sử dụng là phải bị mòn dần, đây là một định luật muôn thuở, cô luôn phải mài lại nó sao khi hoàn thành một thứ phức tạp, Hình Na không muốn thất bại trong chột tạo chỉ vì những sai sót như vậy đâu.

“Na tỷ, khởi tiếp theo”

Một khối kim loại màu đỏ được đưa lên, Hình Na cầm lấy và xoa đầu Song tử, cô nhanh chóng đặt tảng đá này lên trên bàn, nói đi nói lại thì trong phòng Hình Na không có gì bình thường cả, kể cả cái bàn kê của cô cũng được làm từ hợp kim

Phía xa xa là 5 cái ống lớn chứa dung dịch được làm bằng nước thuốc, có vẻ như là Hình Na đang chờ đợi một điều gì đó.

“Hi vọng là hoàn thành xong sớm”

Đưa cây khắc đao của mình lên, cho vào miếng kim loại 4 nhát chém, 4 cái lỗ trống được hình thành trong khối kim loại.

Trực tiếp vứt đi phần thừa, Hình Na bắt đầu khắc họa các chi tiết cần có, cô dùng lực cực mạnh và tiếng kêu to chói tai vang lên, tuy hơi khó chịu nhưng nhờ có hệ thống giảm âm thì không có một âm thanh nào vang ra ngoài được, chỉ khổ cho 2 người còn ở lại trong phòng thôi.

Âm thanh thì tuy chói tai, nhưng hòn đạo vẫn được khắc lên lại cực nhanh, không cần phải tỉ mỉ như các hòn đạo sư khác, coi như cô nhắm mắt lại thì Hình Na vẫn biết được mình phải làm gì tiếp theo.

Ngay sau khi hoàn thành chế tạo phần vỏ, Hình Na bắt đầu dùng một cái đao đặc biệt khắc lên một lớp sáp cho nó có hình thù hòn đạo văn, xếp nó lại sao cho nó vừa với 4 cái lỗ trống.

“Song tử, bưng bình dịch lục lam kia qua đây”

Nhanh chóng yêu cầu dụng cụ tiếp theo, Hình Na đã xếp thành công miếng sáp vào bên trong lỗ trống.

“Đây, bình dịch lục lam nóng hổi đến đây!”

Bê qua một cái bình như ấm đun nước siêu tốc vậy, nhưng những kim loại làm nên cái bình này chắc chắn là không bình thường rồi.

Đổ dịch vào trong các cái lỗ, lượng dịch được chế tạo từ tạo được nhanh chóng tạo ứng và in sâu mấy cái hòn đạo văn vào bên trong những bộ phận mà Hình Na không với tới được, khắc hòn đạo văn không nhất thiết phải dùng đao trực tiếp khắc vào kim loại, đôi khi thực hiện gián tiếp nó cũng sẽ cho các hiệu quả không ngờ và bù đắp các thiếu sót trong sự tận dụng kim loại.

Thời gian thấm thoát trôi qua, mới đây mà đã 7 tháng, Hình Na đã làm việc liên tục đến nỗi cô còn không quan tâm đến thời gian đã trôi qua bao nhiêu.

Các bộ phận và thiết bị lớn đều đã hoàn thành, các ống dịch của Hình Na đã từ màu xanh lá chuyển sang màu xanh dương, không biết lượng dịch này chứa cái gì nhỉ?

“Song tử, điều chỉnh nhiệt độ xuống -10000 độ C”

Tiếp tục nhờ vào cậu bé tóc nâu được biến thân từ Song tử, cậu nhóc đang phụ trách điều khiển các điều kiện môi trường dung dịch trong chất lỏng.

Bản đồ gen đã được thiết lập, dung dịch tế bào gốc đã được nhân lên khi nó không phát triển nữa, lúc đầu Hình Na đã thử dùng các sợi DNA plasmid dạng vòng đem nó nuôi cấy trong các tế bào hỗn thú bình thường.

Nhưng kết quả mà cô nhận được lại chỉ là xuất hiện sự tan bào, tế bào cần quá nhiều năng lượng và nguyên liệu để phát triển đồng thời sao chép các sợi thông tin gốc của Tuyệt đế, các tế bào hấp thu dinh dưỡng từ bên ngoài và cho đến khi chúng không còn chịu đựng được nữa, tế bào phồng to quá mức và nổ ra.

Đã ứng dụng và thí nghiệm trên nhiều loại tế bào vật chủ, nhưng Hình Na vẫn không thể kiếm ra một loại vật dẫn để nhân số lượng tế bào gốc một cách an toàn, chỉ cần mang nó phát triển một cách bình ổn là được, cô có các điều kiện để thúc đẩy sự phát triển và thời gian thế hệ của nó xuống, nhưng các hỗn thú mà cô bắt không có một con nào có thể thỏa mãn, có vẻ niên kỷ 70 vạn năm làm cho các tế bào này trở nên khó ưa hơn bình thường.

“Chắc, vậy đành dùng máu bản thân thử xem”

Lấy dao ra vạch một vết máu nhỏ trên tay, cô muốn thử xem tế bào của cô có chịu đựng con hỗn thú 70 vạn năm khó ưa này được không, so với đám hỗn thú thì tế bào của cô mạnh hơn hẳn.

Các tế bào lúc đầu phồng lên và dường như muốn vỡ ra, nhưng may mắn thay một lực lượng khác đã kéo nó quay trở lại, đây hẳn là ấn ký của thần đi? Dù sao thì Hình Na đã từng nhận được chúc phúc của Arceus vị thần của các tinh linh và các vị tinh tú.

“Tốt, đã có vật dẫn”

Nếu như cần máu của cô để nhân bản nó lên thì mọi chuyện còn lại đơn giản hơn nhiều rồi, hạ thấp nhiệt độ xuống sao cho phù hợp với nhiệt độ phát triển của phôi thai, một khối lỏng đặc chưa rõ hình dạng được hình thành trong chính giữa dung dịch

Các phần màu xanh dương đang bị rút đi, để lại quanh khối dung dịch của Tuyết đế là một phần dịch màu đen.

“Ta đã tính đến trường hợp này mà, Song tử, bật hệ thống lọc dịch, ta sẽ bổ sung thêm dịch mới vào”

Nhanh chóng phân phó các công việc ứng phó với tình trạng rút dinh dưỡng nhanh chóng của Tuyết đế, xem ra nghiên cứu của cô hoàn toàn không sai, lượng tế bào gốc này đang hấp thu dinh dưỡng và trở nên mạnh hơn nhiều rồi, hơn hết, vì lấy máu của cô làm vật chủ để nhân lên nên Tuyết đế nhân tạo và cô có một mối liên kết kì lạ mà đến chính cô còn không biết.

Lượng dịch màu đen được đảo thái cực nhanh, Hình Na bắt đầu lấy các môi trường được nuôi cấy nhờ số lượng thảo dược mà cô đã hái, thời gian mới hình thành phôi thai cô sẽ không cho Tuyết đế hấp thu dinh dưỡng từ máu và năng lượng từ các hồn thú xác, tuy biết xác suất là rất thấp nhưng cô không muốn Tuyết đế bị tạp nhiễm bởi các hồn thú cấp thấp này.

Phần dịch đặc đang co tụ lại, mất hơn 3 tuần nữa thì khối dịch này cuối cùng cũng đã hình thái một bào thai và có cuống rốn, Hình Na nhanh chóng đưa cuống rốn của nó gắn vào phần dung dịch đặc nhất, đây chính là nguồn đưa dinh dưỡng tốt nhất cho cơ thể của Tuyết đế, nếu làm tốt thì nó sẽ phát triển cực nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Tuyết đế thành hình

Công sức của Hình Na cuối cùng cũng được đền đáp, sau cùng thì một phôi thai hoàn chỉnh đã được tạo ra, hình hài của một đứa bé sơ sinh đang lơ lửng trong khối dịch dinh dưỡng mà Hình Na tạo ra.

“Na tử, thành, thành hình rồi”

Quá ngạc nhiên khi nhìn thấy bên trong bình thí nghiệm, từ một khối dịch đặc ban đầu, cái mà Hình Na gọi là tế bào gốc tổng năng, nay nó đã được nhân lên với một số lượng đủ lớn và hấp thu đủ dưỡng chất để thực hiện quá trình biệt hóa tế bào

Một cơ thể đứa trẻ có chân, có tay, có đầu và mặt mũi đáng hoàng, một sinh mệnh được tạo ra trong ống nghiệm, đây là một điều mà Song tử chưa từng thấy bao giờ.

Trước đây việc sản sinh ra loài người đều phải nhờ vào sự kết hợp của phái nam và phái nữ lại với nhau, nay Hình Na đã tạo ra một con người hoàn chỉnh mà không cần những hạn chế đó ư? Làm được việc này, chả lẽ Hình Na tự chính là thần thánh.

“Ờ, thành hình rồi, giờ thì chúng ta qua bước thứ 2 thôi”

Hình Na gạt đầu thỏa mãn, một cơ thể hoàn chỉnh được tạo ra nhờ vào một lượng dịch ban đầu, không sớm thì muộn, hệ thống hồn đạo khí này sẽ được hồn đạo hệ thống công nhận và một Tuyết đế mới phiên bản đã trùng tu thành con người sẽ xuất hiện.

Đứa bé sơ sinh đang di chuyển trong bình ống nghiệm, đây là cơ thể của một đứa bé có giới tính nữ, đứa bé này như đang muốn tìm kiếm ai đó, nó đang di chuyển tới hướng của Hình Na nhưng lại vì quá yếu ớt nên không thể đi quá xa mà chỉ có thể ngẩng đầu lên đưa khuôn mặt về hướng Hình Na, mặc dù đôi mắt nó chưa mở ra nhưng khao khát muốn tới chỗ Hình Na của nó thật mãnh liệt.

“Có lẽ là vì ta dùng máu mình để nhân bản Tuyết đế nên giữa cả hai có một mối liên kết cực mạnh giữa hai người”

Hình Na cũng không phải người mù, việc Tuyết đế nhân bản liên tục nhìn cô thì tất nhiên là cô biết, nhưng mà nó không sở hữu ác ý và cũng không có ý tưởng gì cả, nó chỉ đơn giản là muốn được lại gần cô hơn thôi!

“Song tử, thêm máu hồn thú vào, bắt đầu từ những con trăm năm hồn thú, bây giờ Tuyết đế có thể hấp thu dinh dưỡng được rồi”

Trực tiếp nói với Song tử, hiện tại thì tuyết đế nó vẫn giống như là đứa trẻ trong bụng mẹ, cần đầy đủ thời gian và phát triển nó mới hoàn toàn hoàn chỉnh và hình thành một nhân cách như con người được.

Vì vẫn còn là ở dạng thai nhi nên việc hấp thu dinh dưỡng của Tuyết đế là rất nhanh và khát vọng dinh dưỡng của con bé cũng rất lớn, để trở nên mạnh mẽ và lớn nhanh hơn không biết là nó sẽ phải ngốn bao nhiêu năng lượng đây

“Đã rõ, bắt đầu từ trăm năm hồn thú máu và tinh túy”

Các cái xác từ hồi đi săn đều đã được Hình Na và Song tử xử lý, phân giải xác của bọn hồn thú không quá mất thời gian nhưng phần cơ thể còn sót lại của hồn thú thì không biết phải vứt ở đâu, tạm thời cất lại trong trữ vật.

Chỉ có máu là được cất và rút ra phân chia trong các cái thùng thủy tinh riêng biệt, chúng được chuẩn bị là để dành cho ngày hôm nay

Đổ nguyên một thùng máu lớn vào trong bình chứa dung dịch, hệ thống lọc dịch nhanh chóng rút bớt phần dịch đen ra và tràn thêm máu vào khu vực của Tuyết đế.

Lượng máu một khi cho vào chúng giống như bị nam châm hút vậy, nó kéo vào trung tâm một cách rất nhanh vào hòa vào trong cơ thể nhỏ bé của Tuyết đế, con bé giống như là một cái động không đáy vậy.

“Tĩnh linh nhân”

Đưa cặp mắt nhìn vào Tuyết đế xem cơ thể con nhóc có bị làm sao không? Các số liệu mà máy móc đưa ra là hoàn toàn bình thường nhưng số liệu vẫn mãi là số liệu, không bao giờ nó chắc chắn sẽ đúng hoàn toàn cả.

Xuyên thấu qua căn nguyên của Tuyết đế, cơ thể nó bình thường, lượng máu vừa rồi cứ như bị hút vào hư không vậy, không có một chút dấu hiệu nào của lượng máu cho vào ở trong cơ thể con bé, đã vậy, dường như hấp thu một lượng dinh dưỡng tốt như vậy, cơ thể của nó bắt đầu thêm khát dinh dưỡng hơn bao giờ hết.

“Chắc, Song tử, nhanh chóng đổ thêm máu vào, càng nhiều càng tốt”

Không ổn rồi, nhu cầu dinh dưỡng của con bé là quá cao, lượng máu lúc này đã kích thích Tuyết đế tiến vào giai đoạn hấp thu dưỡng chất, nếu không cung cấp đủ năng lượng cần thiết cho nó, sợ rằng cả cái hồn đạo khí này sẽ bị Tuyết đế đập nát mất.

“Hề, được rồi, nhưng nó ổn chứ?”

Song tử bất ngờ trước việc Hình Na kêu nó cho thêm máu vào, một cơ thể nhỏ bé như vậy vừa hấp thu một lượng máu lớn, nếu cho thêm vào thì liệu cơ thể này có thể chịu đựng nổi không.

Mặc dù suy nghĩ thì cứ suy nghĩ, nhưng vì niềm tin tưởng tuyệt đối, Song tử hai tay vẫn tiếp tục cho thêm máu hồn thú vào.

“Chết tiệt, nhu cầu khủng khiếp quá”

Không ổn rồi, nếu không nhanh hơn nữa thì cơ thể tuyết đế sẽ trở nên đói khát năng lượng và sẽ rã ra mất, hóa ra là cơ thể nó được tạo ra nhưng vì không đủ năng lượng để bù đắp cho 70 vạn năm niên kỷ, nó đang cần năng lượng để bổ sung cho phần bị thiếu.

“Song tử, đừng do dự gì cả, đổ hết vào, cả ngàn năm lẫn vạn năm máu, nhanh lên, cho hết tất cả vào”

Hình Na bất chấp tất cả, cô lập tức kêu Song tử cho thêm máu vào, kể cả Hình Na cũng lao vào góp sức một tay, hàng loạt các thùng máu hồn thú được chèn thêm vào, cô bật gạt công suất lọc dịch lên cao nhất.

Tuyết đế cứ như một cái động không đáy vậy, nó hấp thu mọi lượng máu mà Hình Na đổ vào, nó ăn hết ăn tất cả mọi thứ, vậy mà cơ thể quái thai của nó không có dấu hiệu gì là sắp no hay sẽ no cả.

“Ôi, đồ hơn nữa số lượng máu ngàn năm hồn thú rồi đó, đây là gần 300 con ngàn năm hồn thú tập hợp xác lại mới có thể tạo ra được nhường này máu đó”

Chết tiệt, rốt cuộc thì con nhỏ Tuyết đế này cần bao nhiêu năng lượng đây, cứ vậy thì sợ rằng cho thêm máu vào nữa thì cung cũng không đủ cầu đâu!

“Aaaa, Na tỷ, nhìn kia, con nhóc đó cơ thể đang lớn dần lên”

Song tử đột nhiên nhận ra kích thước của Tuyết đế bỗng lớn lên, nó đang phát triển vượt mức dự đoán rồi, cơ thể lớn đến khoảng độ của một đứa bé 1 – 2 tuổi.

“Không có gì thay đổi ngoài kích thước và độ lớn? Vẫn còn muốn ăn thêm dinh dưỡng?”

Hoàn toàn không có gì khác biệt, Tuyết đế cứ như cái động không đáy ngốn hết toàn bộ lượng máu mà Hình Na cho vào.

“Na tỷ, cô bé đó tiếp tục lớn lên kia.”

Song tử cực kỳ ngạc nhiên trước hình thái của phôi thai, mới lúc này thôi nó còn mới ở hình thái cơ thể chưa hoàn chỉnh hoàn toàn, vậy mà giờ Tuyết đế đã có hình thái không khác gì một đứa bé ở 3 tuổi cả, thật thần kỳ!!!

“Ngốc, nhanh chóng thêm máu, người muốn mọi thứ đồ bẻ lúc này à”

Lập tức gõ đầu Song tử, chết tiệt thằng nhóc này, đến lúc này mà vẫn còn tâm trạng đi ngắm em bé khóa thân, thật là.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Võ ra, Mama

Nhiệt độ của căn phòng bỗng hạ xuống cực lạnh, toàn bộ các thiết bị đều bị đóng băng dù cho cơ thể Tuyết đế vẫn đang ở trong trạng thái ngủ say nằm trong các thiết bị dinh dưỡng hỗn hợp khí của Hình Na.

“Chết tiệt, cái thứ năng lực đáng sợ gì thế này?”

Dù đã ở trong loại hộp kim mạnh nhất mà cô sở hữu, đây là toàn bộ kết tinh của Hình Na có gắn cả hệ thống chống tỏa nhiệt và cản nhiệt, vậy mà toàn bộ căn phòng của cô đều bị đóng lạnh đến thành băng.

May mà Hình Na sở hữu băng cực hạn thuộc tính, Dragonair đã kế thừa thuộc tính lạnh lẽo này từ hình thái Glaceon, nhờ vậy mà khu vực xung quanh Tuyết đế và hệ thống nuôi dưỡng nhân tạo không bị ảnh hưởng.

So sánh với Tuyết đế thật sự thì con nhóc Tuyết đế nhân tạo này mới ở trạng thái sơ sinh, hoàn toàn không thể nào có năng lực mạnh hơn Hình Na được.

“Na tỷ, lạnh chết em rồi!”

Khác với Hình Na, tuy ở bên cạnh cô nhưng hiện tại Song tử đang ở hình thái nhân loại tạo thành, toàn bộ cảm giác mà bọn chúng cảm nhận được đều rất chân thật.

Cơ thể co ro cúm rúm vì lạnh giá, cơ thể không tự chủ mà nổi lên ác hàn, hai tay hai chân còn không thể di chuyển bình thường.

“Chắc, Song tử, quay về hình thái tinh linh đi, từ giờ chị sẽ lo quá trình còn lại của Tuyết đế”

Không còn cách nào khác, nếu cứ bắt Song tử ở hình thái sao chép nhân loại thì cậu nhóc làm không nổi, tuy có thuộc tính băng giá từ Băng đế của Vũ Hạo mà Song tử sao chép, nhưng cũng Song tử không thể hoàn toàn có thể bắt chước thuộc tính cực hạn được, như vậy là quá hack rồi, chí ít là bây giờ 2 đứa nhóc này vẫn không thể.

Vì có thuộc tính băng mà lại không cực hạn, so với những người không có thuộc tính thì Song tử phải chịu ảnh hưởng và áp lực cao hơn.

“Để bọn em thoát sao chép vỏ hồn của Băng đế là được”

Mất đi vỏ hồn băng tích tụ, Song tử cảm thấy nhẹ nhàng hơn, tuy con lạnh vẫn còn nhưng áp lực từ chứa tể thì cậu không phải nhận nữa.

“Cố gắng được không?”

Nhìn cậu bé vẫn cứ cố gắng ở lại để giúp đỡ mình dù cơ thể có lạnh đến đau rét, nhưng Song tử vẫn kiên trì ở lại hình thái người.

Hai người thay phiên nhau cho thêm máu vào trong, cho đến khi hết lượng máu của bảy ngàn năm hồn thú, cơ thể Tuyết đế đã phát triển thành một đứa trẻ 4 tuổi với tóc màu xanh nhạt của băng tuyết.

“Aaaa”

Không chịu đựng được nữa, Song tử đành phải trở về hình thái tinh linh, Tuyết đế mỗi khi lớn hơn thì nhiệt độ trong phòng lại càng giảm, băng giá và tuyết phủ kín cả căn phòng, thậm chí đã hình thành một con bão tuyết ở cấp độ nhỏ trong phòng của Hình Na rồi.

“Chắc, Hail”

Sử dụng mưa đá tạo ra các tảng băng vây quanh phòng, đây gọi là lấy độc trị độc, cô phủ cả căn phòng lại bằng một bức tường băng tạo bằng băng đá.

Vì nhiệt của cả 2 ngang bằng nhau, nên hơi lạnh của chúng không thoát ra khỏi cũng như không thể làm băng của Hình Na càng trở nên lạnh hơn, vì không thể xâm nhập vào trong cấu trúc băng của Hình Na, lượng nhiệt và băng tuyết tràn lại và xả vào trong cả căn phòng.

“Khốn nạn, đến cả một người có băng cực hạn như cô mà còn phải chịu cảnh giá rét này, đứa bé nhân bản của Tuyết đế 70 vạn năm hồn thú, quả nhiên là một con quái vật kinh khủng”

Cắn chặt răng kiên trì cho đến cuối cùng, cô nhìn thấy rồi, giới hạn cuối cùng của Tuyết để nhân bản.

Cái hang động màu đen tưởng chừng như không đáy nay đã xuất hiện một cái đích, cuối cùng thì cô cũng có thể dừng lại cái hiện tượng đóng băng và phủ tuyết này, Tuyết để đại nhân, ngài độ lượng thì dừng tay hộ con một cái, cả căn phòng này sắp thành một khối băng tuyết của ngày rồi đó.

“Này thì, vào hết luôn đi”

Cầm lấy lượng máu vạn năm hồn thú còn lại, cô đánh cược tất cả mọi thứ vào phần dinh dưỡng còn lại, nếu như nó còn không đủ để con bé này hoàn thành quá trình ngưng tụ cơ thể thì cô cũng chịu thua rồi đây.

“Vù vù, vù vù”

Lượng máu nhanh chóng bị hấp thu với tốc độ bão lộc, không mất bao nhiêu thời gian thì lượng máu vạn năm bị hấp thu với tốc độ cực nhanh, nó hoàn toàn biến mất trong cơ thể của Tuyết để, nhưng mọi chuyện không dừng lại tại đây.

Một sức hút còn khổng lồ hơn hiện ra, các vết nứt trên tấm thủy tinh siêu bền được làm bằng kim loại hiếm hiện ra, cái bình dung dịch đang dần phải chịu đựng một sức hút vượt quá giới hạn, cơ thể Tuyết để vẫn chưa thực sự ngưng tụ, dù con bé có thoát ra khỏi tù kính thì nó cũng sẽ nhanh chóng chết yếu thôi, chẳng lẽ làm tới bước này rồi mà cô còn phải thất bại ư?

“Mama”

Một âm thanh bỗng vang lên bên tai của Hình Na, trực tiếp truyền tới đại não của cô, rốt cuộc là ai vừa mới nói chuyện vậy?

Liếc qua nhìn Song tử một lát nhưng cậu bé ngay lập tức lắc đầu, không phải sao? Trong căn phòng này chỉ có 3 người, một là cô, hai là Song tử và người thứ 3 còn lại chỉ còn có thể là Tuyết để nhân tạo mà thôi.

“Mama”

Lại một âm thanh làm nững truyền tới đại não Hình Na, âm thanh của một đứa bé muốn tìm đến mẹ của mình, con bé tạo lực hút ra nhanh như vậy chỉ vì muốn sớm được ôm lấy Hình Na.

“Chết tiệt, Tuyết nhi, con cần phải làm gì để ngưng tụ cơ thể hoàn chỉnh?”

Không biết phải làm sao, trong thời khắc quan trọng Hình Na đã đặt cho Tuyết để một cái tên, Tuyết nhi, hay nói đúng hơn là Hình Tuyết, nếu con bé đã gọi cô là Mama thì cô không ngại có thêm một đứa con dễ thương như vậy đâu.

Vấn đề đáng quan trọng ở đây là làm sao để Tuyết nhi có một cơ thể hoàn thiện, nếu cứ để như vậy mà phá vỡ hồn đạo khí con bé sẽ không thể sống được bao lâu đâu.

“Máu... của mẹ”

Tuyết nhi trực tiếp giao tiếp với Hình Na, con bé muốn uống máu của mẹ nó để hoàn thành quá trình ngưng tụ

Nhìn thật sâu vào cặp mắt trong suốt và tinh khiết của Tuyết để, lúc này nó đã có một cơ thể của đứa trẻ 6 tuổi, từ linh hồn của nó, cô cảm thấy cả hai có một khế ước nào đó thông qua trái tim của cả 2, chết tiệt, cô đánh cược vậy.

“Oành”

Dùng một tay nắm chặt vào tảng kim loại đang bị nứt, cô đưa tay mình trước mặt Tuyết để và nói

“Đây, con gái yêu, ráng mà uống, nhưng đừng uống hết máu của mẹ nhóc nhá”

Cắn chặt răng mà chịu đau đớn, Hình Na vẫn cố dùng một giọng trìu mến và không làm cho Tuyết nhi hoảng sợ, dù sao thì nó cũng không thật sự là Tuyết để 70 vạn năm hoàn toàn, nó cũng mới chỉ là một đứa bé mới sinh ra đời mà thôi.

“Oàm”

Đưa hàm răng mình ra cắn vào tay Hình Na, Tuyết nhi hấp thu máu của Hình Na, đáng ngạc nhiên ở đây là nó không hấp thu bao nhiêu máu của cô cả, nó chỉ hút một ít và cơ thể Hình Tuyết hình thành một lớp sáng màu trắng xanh như màu của tuyết và băng.

Luồng sáng chói đến nỗi mắt Hình Na phải đau, Hình Na đột nhiên mất hết sức và gục ngã ngất dưới sàn, Song tử cũng vì thế mà trở về hình thái năng lượng trở về cơ thể Hình Na.

Căn phòng thí nghiệm đóng kín nay thành một bãi chiến trường hoang tàn, trong phòng chỉ còn lại 2 đứa bé đang gục ngã mà ngất đi, một lớn một nhỏ như hai chị em gái.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 228: Tiến hóa, Dragonite

Hoàn toàn ngất xỉu trước cơn bộc phát của băng tuyết vừa rồi, không sao dù Tuyết nhi chỉ hấp thu có một ít máu của cô thôi, nhưng cô lại cảm thấy cực kỳ mệt mỏi và đuối sức, không còn sức lực để đứng vững, cô đành phải sử dụng 1 trong các skill mạnh nhất của hệ băng Blizzard.

Băng tuyết của Tuyết nhi kết hợp với băng tuyết Blizzard của Hình Na, cả căn phòng đã hoàn toàn trở thành một bãi chiến trường, tất cả các hòn đạo khí và các dự án nghiên cứu chính thức bị phá nát hết.

Cũng may vì nhờ phát động Blizzard nên Hình Na không bị tổn thương bởi đòn kỹ của Tuyết nhi, nhưng cô vẫn bị ngất xỉu vì Tuyết nhi đã hấp thu một ít máu từ cô.

Đồng hòn đạo khí này và các kiến thức về công trình nuôi dưỡng Tuyết đế của Hình Na chính thức bị phá hủy, nhưng mà cũng may là Hình Na vốn cũng tính đốt bỏ hết chúng nên như vậy vừa tiện.

Lúc Hình Na ngất đi, có một âm thanh của hệ thống vang lên như thẻ báo cho cô tin tức gì đó, nhưng vì đã quá mệt mỏi và đuối sức nên Hình Na lập tức ngất đi.

“Tini, tini”

Dragonair xuất hiện thoát ra khỏi cơ thể Hình Na, vì Tuyết đế đã thành công được tạo ra, vậy nên hệ thống đã xuất hiện và thông báo

- Ký chủ thành công chế tạo cấp 9 hòn đạo khí không hoàn chỉnh, ký chủ nhận được kinh nghiệm 7000000 exp cho dự án của mình
- Ký chủ thăng cấp, đẳng cấp hòn đạo sư lên cấp 6
- Đẳng cấp của Dragonair phụ thuộc vào đẳng cấp hòn đạo của ký chủ, Dragonair lên cấp 60, bước vào quá trình tiến hóa.
- Ký chủ thăng cấp, đẳng cấp hòn đạo sư lên cấp 7
- Đẳng cấp của Dragonite phụ thuộc vào đẳng cấp hòn đạo của ký chủ, Dragonite lên cấp 70.
- Ký chủ thành công chế tạo tuyết đế, hấp thu được một lượng kinh nghiệm lớn, đẳng cấp ký chủ từ cấp 59 lên cấp 60, hi vọng ký chủ sớm ngày kiểm được hòn hoàn thích hợp
- Ký chủ đã có một mối liên kết mạnh mẽ với Tuyết đế nhân bản, sự kết hợp tế bào của Tuyết đế nhân bản với ngài đã hình thành một hòn hoàn nhân tạo, ký chủ lên cấp 61 vì đã hấp thu hồn hoàn.

Một chuỗi các thông tin được hiện lên, nhưng mà Hình Na hoàn toàn không thể nghe được vì giờ cô đang ngất xỉu và chưa tỉnh dậy

Cơ thể Hình Na đang dần thay đổi theo hình thái mà Dragonair tiến hóa, mái tóc màu xanh giờ hóa thành màu vàng kim, cặp mắt vẫn là màu lưu ly xinh đẹp, khuôn mặt của cô giờ bớt đi mấy phần lạnh lẽo băng giá như ngày đông, giờ Hình Na lại có một vẻ đẹp lạnh lẽo của vị tướng quân trên chiến trường, khuôn mặt kiên cường lại có nét cực kỳ hiếu chiến.

“Gào, Tiến hóa thành công rồi”

Nói được cả tiếng người, cơ thể của Dragonair hóa thành một luồng sáng màu vàng, nó hóa thành một cái kén và phát triển lớn rộng ra.

Có quá nhiều chuyện xảy ra lúc Hình Na đang ngất, cô chỉ vừa mới bất tỉnh không bao lâu, chắc tầm được một ngày thì đã có nhiều thứ vượt khỏi tầm kiểm soát của mình.

Dragonair sau khi được ủ trong cái kén màu hoàng kim, nó bắt đầu phá nát cái kén và hóa thành một con rồng khổng lồ, tuy thân hình có hơi béo ụ, nhưng không thể che dấu được sự quý phái và mạnh mẽ của một con chúa long Dragonite.

Rất cuộc thì Pokemon chuẩn thần cũng đã tiến hóa lên thành hình thái mạnh mẽ nhất mà nó sở hữu, thật là đáng sợ một pokemon, hay là nói, thật là đáng sợ một vũ hồn khủng khiếp

“Na tử, em sẽ bảo vệ chị bằng toàn bộ sức lực của mình”

Dragonite tự vỗ ngực và nói chuyện với một mình mình, dù là Hình Na có đang ngất, nhưng Dragonite vẫn tự hứa với bản thân như vậy.

Tuy thân hình có khác biệt, nhưng con rồng này vẫn là bé rồng Dratini từ hồi mới sinh của Hình Na, vẫn là một đứa nhỏ, đứa em bé bỏng của Hình Na.

Hạ cánh xuống ngồi tại phía bên cạnh Hình Na, một mồi lửa thổi ra làm tan đi hoàn toàn các khối băng và không khí lạnh lẽo của Tuyết đế và Hình Na một cách dễ dàng, đây chính là sự khác biệt của Dragonair và Dragonite

Nếu như nói Dragonair xinh đẹp, uyển chuyển nhưng không kém phần mạnh mẽ, vậy Dragonite thì với thân hình to lớn, nó sở hữu sức mạnh gấp ngàn lần và vạm vỡ so với hình thái trước khi tiến hóa của mình.

“Flamethrower”

Chỉ một ngọn lửa cực nóng, nhưng mọi thứ được điều khiển một cách tinh xảo, đôi cánh to lớn che chắn cho 2 cô gái bé nhỏ, toàn bộ băng giá bốc hơi và biến mất khỏi hư không, kể cả các hỗn đạo khí và các kiến thức trong căn phòng.

Hình Na tỷ đã từng nói, sau khi hoàn thành dự án tạo Tuyết đế, chị sẽ phá hủy tất cả các hỗn đạo khí còn ở trong căn phòng, nếu đã phá băng thì nó cũng tiện thể tiễn luôn mấy cái đồ vật đó đi luôn.

Đưa hai bàn tay bụ bẫm của mình bé Hình Na và Tuyết nhi lên, đưa cả hai lên phần bụng ấm áp của mình, Dragonite cố gắng ủ ấm cơ thể của hai cô gái.

“Ngủ ngon nhé tỷ tỷ, chị đã mệt rồi, giờ em sẽ bảo vệ cho chị, cả nhóc con nữa, nhóc đã gây ra nhiều rắc rối lắm đó”

Đưa một tay xoa xoa đầu của Hình Na đang ngủ, một tay còn lại xoa xoa đầu của Tuyết nhi, Dragonite không có ghét bỏ Tuyết nhi vì nó làm loạn cả căn phòng lên.

Dù sao thì con bé cũng vừa mới sinh ra, nó cũng không biết cái gì cả, nó chỉ như là một đứa trẻ thiếu thốn tình mẹ mà thôi, còn băng tuyết tạo thành thì chỉ đơn giản là vì cơ thể còn bé nhỏ, không thể điều khiển được nguyên tố của bản thân, nó cũng không có cố ý đi tấn công mọi người.

Phủ đôi cánh lên 2 cô gái, nó đắp cánh mình lên 2 người, một con nhóc mệt mỏi mà ngủ, còn một người thì đã nghiên cứu quá nhiều, làm việc quá nhiều, thậm chí đến giai đoạn cuối cùng còn bị tổn thương mà đuối sức ngất đi.

Dưới hình dạng của một con rồng thân thiện với loài người, tuy nhiên đó là chỉ khi nó tiếp xúc với những con người mà nó yêu quý thôi, chứ còn nếu là kẻ thù thì không biết rằng đối thủ sẽ ra sao đây.

Ở trong Pokemon thế giới, Dragonite chính là một Pokemon chuẩn thần với lực lượng bá đạo, có thể sánh với các pokemon huyền thoại, nếu trong một trận chiến mà cậu phải đối mặt với một người như vậy thì chà đi tạt sát còn hơn, vì lực lượng của Dragonite tuyệt đối đủ để tàn sát tất cả.

Chỉ cần một Flamethrower mà Dragonite đã có thể quét sạch băng tuyết cực hạn của Tuyết nhi và Hình Na là đã biết độ con pokemon này mạnh đến nhường nào rồi đấy, ấy vậy mà giờ nó đang như một người bố đang chăm sóc cho 2 đứa con của mình và nằm ngủ như một linh vật đáng yêu vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Đáng sợ Dragonite

Nằm trong bàn tay múp míp của Dragonite, Hình Na không biết rằng mình đã ngủ bao lâu, nhưng cô cảm thấy thật an toàn, cơ thể không tự chủ mà thả lỏng nghỉ ngơi, đã rất lâu rồi cô mới được nghỉ ngơi thoải mái như vậy

“Ủm?”

Mở dần đôi mắt ra, cô không rõ tình hình xung quanh lắm, cặp mắt cô vẫn còn nặng trĩu nhưng cảm giác lạnh giá không còn nữa? Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Đáng ra lúc này Blizzard của cô và băng thuộc tính cực hạn của Tuyết nhi va chạm thì nơi này hẳn phải trở thành một cái động băng mới đúng chứ?

“Nơi này ...?”

Đưa đầu liếc sang xung quanh, đến tận bây giờ cô mới nhận ra bản thân mình đang nằm trong sự ôm ấp của một người khác, bất ngờ tỉnh thoát ra khỏi bàn tay của Dragonite nhưng cô chợt nhận ra một cảm giác thân quen, dừng lại một chút và nhìn lại con rồng khổng lồ.

“Na tỷ, buổi sáng tốt lành!”

Một câu chào buổi sáng thật dễ thương, lúc này trong Dragonite thật vô hại, thật không giống một bạo chúa chuẩn thần vừa thổi bay đi tất cả các ngọn băng cực hạn lúc này, đây chân chính là một mặt hàng giả heo thần thánh.

“D.. D. Dragonite?”

Ngạc nhiên trước con pokemon trước mặt, đây là Dragonair tiến hóa hình dạng Dragonite? Tại sao nó lại to khủng bố đến như vậy chứ? Hơ.. hơ.. hơ.. nó còn nói được tiếng người ư?

“Vâng, tỷ tỷ”

Đưa một tay lên gãi đầu, tay kia vẫn ôm lấy bé Hình Tuyết còn ngủ say, Dragonite tỏ vẻ ngại ngùng và chào hỏi Hình Na.

“Không thể nào, em trông cực kỳ mạnh luôn Dragonite, hơ.. hơ.. hơ.. làm sao mà em có thể nói được tiếng người vậy? Không phải pokemon vô hồn thường không thể tiếng người sao?”

Thoát khỏi trạng thái bất ngờ, Hình Na chuyển sang trạng thái mừng như điên, thời thế này loạn hết rồi, loạn hết cmnr, pokemon nói được tiếng người, nói vậy thì Dragonite phải đạt đến một đẳng cấp cực kỳ cao.

“Hệ thống, chuyện này là sao?”

Đột nhiên quay lại hỏi chuyện hệ thống, cô muốn được làm rõ tình hình hiện tại, Hình Na có thể đoán sơ sơ rằng việc hoàn thành tạo ra Tuyết nhi đã giúp cô đột phá đẳng cấp hồn đạo sư, và Dragonite, pokemon có đẳng cấp gắn liền với đẳng cấp hồn đạo sư của cô cũng đột phá theo, vượt qua giới hạn tiến hóa và trở thành hình thái tiến hóa cực hạn, Dragonite chuẩn long.

- Hệ thống mở ra lịch sử giao diện

- Dragonite vì gắn liền với đẳng cấp hồn đạo sư vì vậy võ hồn của ký chủ đã đạt đến cấp độ 70, đó là lý do vì sao nó lại có khả năng còn mạnh hơn cả ký chủ, mong ký chủ sớm ngày đột phá để có thể đứng ngang hàng với võ hồn của mình!!!

Nhìn vào lịch sử giao diện, từng chút một từng chút một, có vẻ như cô đã đột phá giới hạn đầu vương và có một hồn hoàn nhân tạo mới nhờ Tuyết nhi, hồn hoàn nhân tạo? Đây rốt cuộc là hồn hoàn kiểu gì? Không hiểu sao nhưng cô cảm thấy cái hồn hoàn thật sự rất mạnh, một hồn hoàn có thể phát triển như Tuyết nhi?

Hơ.. hơ.. hơ.. đẳng cấp của Dragonite là 70, trong khi đẳng cấp của cô mới 61, như vậy có phải quá chênh lệch không? Hơ.. hơ.. hơ.. còn cái gì mà mong ký chủ sớm ngày đột phá để có thể đứng ngang hàng với võ hồn của mình, rốt cuộc thì cô là võ hồn hay Dragonite là võ hồn đây, thật bức mình!!!

“Tỷ tỷ, ổn không?”

Dragonite tò mò khi thấy Hình Na lại đột nhiên không phản ứng mình, có vẻ như chị ấy đang giao tiếp với một ai đó?

Đưa tay ra sờ sờ lên Hình Na, Dragonite cố ý gây sự chú ý đến bản thân, nó thật sự rất yêu quý Hình Na.

“À, tỷ không sao, cơ mà Dragonite, em đã học được những skill gì mới vậy? em đã lên cấp 70 đúng không? Vậy nói cách khác em sẽ học được rất nhiều loại skill?”

Chợt nhận ra rằng mình làm lơ Dragonite, Hình Na vội quay lại nói chuyện với chú rồng khổng lồ này, nhưng với cái hình thái khổng lồ bá đạo của Dragonite, cô tự hỏi không biết liệu mình có mạng nó sống ở bên ngoài được không đây.

“Skill? À, em đã học được rất nhiều các skill mà một Dragonite bình thường có thể học, nào là Flamthrower, Fire Punch, Thunder Punch, Hurricane, Wing attack, Dragon tail,.... Nói chung là hầu như các skill mà giới hạn đẳng cấp 70 em đều học được rồi, giờ thì em đã có thể sử dụng thuộc tính đa hệ, từ lửa, băng, nước, sét, rồng, bay, thường, thậm chí là hệ độc, cách đấu, tinh thần và bóng đêm, tất cả đều nằm trong phạm vi skill của em, ngoại trừ một vài hệ như hệ cỏ và tiên ra thì em chơi được hết!”

Dragonite rất là dễ thương đưa bàn tay 4 móng của mình lên đếm các skill và các hệ thuộc tính mà mình sở hữu, nó đếm hết cả hai tay hai chân vẫn chưa thể liệt kê được các skill và hệ mà mình có, thật sự là quá bá đạo.

“Ủa, được rồi đó Dragonite, em học được quá nhiều skill rồi, đây là lần đầu tiên chị được thấy một pokemon vô hồn học được nhiều skill như em đây, Sylveon và Glaceon đều phải thông qua một chuỗi các quá trình mới học được 1 hay 2 skill, nay em một phát ngón hết tất cả các skill mà một Dragonite có thể học? Vậy là quá bá rồi!!!”

Hình Na hai mắt xoay vòng vòng, cô không ngờ rằng võ hồn trước mắt cô lại biến thái đến vậy, coi như cô không võ hồn nhập thân, Dragonite cũng đủ sức để cân 1 chọi 1 với các hồn thú mười vạn năm quá? Mà, cô cũng chỉ ước lượng vậy thôi, ai biết được khi đánh nhau thì kết quả ra sao, dù sao thì cũng là mười vạn năm thì cũng có con mạnh con yếu, nhưng Dragonite của cô nếu đạt đến cấp 90 hoặc 100, nó chắc chắn sẽ là một con võ hồn mạnh nhất trong lịch sử Đấu La Đại Lục.

“Hi hi, vậy là em có ích hơn cho tỷ tỷ rồi”

Dragonite gãi gãi đầu, từ đầu đến cuối nó vẫn nghĩ cho Hình Na, sự xuất sinh của nó tất cả đều là nhờ Hình Na, khi nó sinh ra, nó đã coi cô như một người còn quan trọng hơn tính mạng bản thân, sự ân cần và quan tâm của cô, tuy đôi lúc vô ý nhưng nó cảm nhận được sự ấm áp đó, cảm giác của gia

đình, nó nguyện bảo vệ và theo cô cả cuộc đời này.

“Đồ ngốc, dù có hay không, em vẫn luôn là đứa em trai bé bỏng của chị, chị phải cảm ơn em mới phải chứ! Dragonite, thật sự cảm ơn em nhiều lắm, vì đã đến đây ở bên cạnh chị!”

Hình Na lại gần ôm lấy cái bụng mềm mại của Dragonite, cô dán sát đầu vào mà cọ cọ, xúc cảm thật thoải mái, Dragonite cũng đưa tay ra ôm lấy Hình Na.

“Ủm? Mama?”

Đột nhiên một âm thanh còn ngái ngủ vang lên, đứa bé con cưng của trời tuyết đã thức tỉnh, Tuyết để nhân bản, Tuyết nhi, hay còn gọi là Hình Tuyết, đứa con gái bé bỏng của Hình Na đã thức tỉnh.

“Chào buổi sáng, tiểu nha đầu!”

“Chào buổi sáng, Tuyết nhi”

Đón lại với tiếng ngái ngủ của Tuyết nhi, Dragonite và Hình Na đều cười cười trả lời cô, bên trong cơ thể Hình Na cặp song sinh Song tử cũng muốn ra chào hỏi lắm, nhưng lúc này nó đã đi quá giới hạn cơ thể, nên hiện tại thì Song tử cần phải nghỉ ngơi một lúc, không thể trực tiếp gặp đứa bé mà bọn họ đã tạo ra được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Vạn năm hồn hoàn ngay từ cái đầu tiên?

Thức tỉnh trong trạng thái vẫn còn ngái ngủ, Tuyết nhi đưa bàn tay bé nhỏ lên xoa xoa cặp mắt màu trắng xanh như tuyết pha lê của mình, nó cúi người xuống bò lại phía Hình Na rồi nhảy thẳng vào lòng ngực của cô.

“Mama, yêu lắm”

Trực tiếp dúi đầu mình vào người Hình Na, một mùi hương của loài hoa đại nhân nhật tỏa ra làm lòng người thanh thân, bầu không khí bỗng trở nên mát hơn và trong sạch hơn xung quanh Tuyết nhi, con bé có vẻ không còn bị mất kiểm soát bằng cực hạn thuộc tính nữa?

Hình Na đưa hai tay ra ôm lấy cô gái bé nhỏ mới 7 tuổi này, thân hình nhỏ nhắn, mái tóc dài và cặp mắt lung linh quyến rũ linh hồn con người, Tuyết nhi cứ như một con búp bê pha lê nhỏ với một giọng nói cực kỳ loli, bé gái còn chưa rõ tình hình ra sao nhưng Tuyết nhi quyết định ôm thật chặt người “mẹ” của mình thật chặt, vì nó biết ở bên cạnh Hình Na sẽ là an toàn nhất.

“Ủm, Tuyết nhi, con có biết mình đang ở đâu không?”

Hỏi một câu mà đồ thánh cũng không trả lời được, Hình Tuyết mới ra đời thì làm sao cô bé biết được mình đang ở đâu?

Nhưng đây cũng là một bài test, để kiểm nghiệm xem trong quá trình được nuôi dưỡng trong bình ồng nghiệm, con bé có ý thức hay nhận thức về thế giới bên ngoài hay chưa, hay chỉ khi sinh ra thì con bé mới bắt đầu có suy nghĩ cho riêng mình.

“Tuyết nhi không biết!”

Trực tiếp và thẳng thắn trả lời, cô gái bé nhỏ lắc lắc cái đầu nhỏ nhắn của mình, hai tay vẫn ôm thật chặt Hình Na trong khi đang cố trả lời, con bé đang cảm thấy thiếu thốn an toàn.

Xoa xoa đầu của đứa bé, Hình Na mới hỏi tiếp.

“Vậy con biết mình là ai không?”

Lại một câu hỏi mà bất cứ một đứa trẻ mới có ý thức nào mới ra đời cũng không trả lời được, nhưng Hình Na vẫn kiên trì hỏi từng câu một để biết rõ trong đầu cô bé này chứa những gì.

“Tuyết nhi biết, Tuyết nhi là con của mama, Tuyết nhi và mama có một mối liên kết bền vững, Tuyết nhi yêu mama”

Câu trả lời cực kỳ dễ thương và ngộ nghĩnh, cô bé cố ý nhấn mạnh mấy chữ cuối là yêu mama như thể đang làm nũng và cầu yêu thương, thật là một con nhóc tinh ranh và đáng yêu.

“Thế con có nhớ những gì về cực bắc không?”

Hình Na hoàn toàn cho lơ qua cái skill hấp dẫn và đáng yêu của trẻ nhỏ, tinh thần và kiên cường chống cái đẹp của cô được nâng lên max level, trực tiếp hỏi thăm về trí nhớ của Tuyết nhi, dù sao thì con bé cũng là nhân bản của Tuyết đế.

Là một hồn thú đứng thứ 3 trong Thập đại hung thú sống ở cực Bắc cực lạnh, với niên kỷ gần đạt tới 70 vạn năm, không, thực chất lúc này Tuyết đế đã trở thành 70 vạn năm hồn thú, và Tuyết nhi chính là nhân bản của Tuyết đế, sẽ không có gì quá lạ nếu như Tuyết nhi sở hữu một chút ký ức của Tuyết đế và về nơi mà Tuyết đế đã từng sinh sống.

“Cực bắc?”

Tuyết nhi ngạc nhiên nhìn mẹ mình? Tại sao Mama cứ liên tục hỏi những câu mà cô không nghĩ đến vậy? Cực bắc? nghe thật lạ, mà cũng thật quen tai, tuy cô chưa từng đến đó bao giờ, nhưng trong tiềm thức cô có một số ấn tượng về 2 chữ cực bắc.

“Hừm ....”

Đưa tay lên cảm nhúu mày suy nghĩ, từ hình thái loli ngây ngô không biết gì, Tuyết nhi trở thành hình thái bà cụ non, bé gái đang cố gắng moi hết những gì trong đầu ra để trả lời Hình Na.

“Thế nào rồi?”

Đưa tay ra xoa đầu của Tuyết nhi, Hình Na vẫn rất từ tốn mà chờ đáp án, hiểu rõ đứa bé của mình cũng là một cách để nâng cao mối liên kết, chưa kể hồn hoàn thứ 6 của cô là từ chính Tuyết nhi cho.

“Không biết, nhưng mà lại có ấn tượng, giống như thể là ... ừm, giống như là khi con càng lớn con sẽ nhớ càng nhiều về nơi ấy, nhưng mà kỹ thuật chiến đấu con nhớ hết nhé!!!”

Tuyết nhi lắc đầu, con bé phủ định các ký ức về cực bắc, nhưng lại nói rằng mình có chút ấn tượng về nó, và càng phát triển mạnh mẽ thế nào thì Tuyết nhi càng nhớ rõ nhiều hơn về nơi lạnh lẽo xa xôi đó.

Tuy nhiên con bé lại nói rằng mình nhớ tất cả các kỹ thuật chiến đấu? Đây là bản năng sinh tồn hay sao vậy? Nhớ hết các cách chiến đấu để dù ở trường hợp nào cũng có thể tồn tại.

“À, đúng rồi, Tuyết nhi con đã thức tỉnh võ hồn chưa? Nếu đã thức tỉnh thì cho mẹ xem võ hồn của con đi!”

Hình Na lập tức muốn quan sát võ hồn của Tuyết nhi, ở độ tuổi 7 thì thông thường các đứa bé đều thức tỉnh võ hồn rồi, cô muốn biết hồn hoàn đầu tiên của Tuyết nhi là ở cấp độ bao nhiêu?

“Tiểu nha đầu, nãy giờ nhóc không nói chuyện gì với ta đó!”

Đột nhiên Dragonite lao ra chen vào cuộc nói chuyện, lúc này là cuộc gặp gỡ của mẹ con nên nó mới không nói, giờ thì qua phần chào hỏi rồi mà con nhóc này vẫn bỏ qua một linh vật to khủng bố như nó thì quả thật là hết lời để nói!

“Ể, một con rồng béo? hơn nữa biết nói ư? ngầu quá!!!”

Hai mắt Tuyết nhi tỏa sáng, bấy giờ con bé mới để ý đến Dragonite, trẻ con ngôn ngữ thật sự rất độc, vậy mà trực tiếp gọi một con pokemon chuẩn thần là béo? Thật sự chết không hết tội, nhưng mà may là Dragonite là một pokemon văn minh và hiểu kiềm chế bản thân, nó cũng không ngại làm một linh vật dễ thương nên cũng không để ý lời của một đứa bé.

“Thế nào, có muốn lên đây chơi không?”

Vỗ vỗ cái bụng mình, độ căng nảy đàn hồi hết sảy, Dragonite như một ông chú già dụ dỗ bé loli tiến vào bẫy.

“Muốn, muốn muốn”

Tuyết nhi như một đứa bé ham chơi, cặp mắt nó sáng rực như 2 cái bóng đèn, con bé miệng cười rất vui và dường như nó không sợ hãi Dragonite chút nào, lập tức nhảy lên bụng của Dragonite mà cười thích thú.

“Được rồi, Tuyết nhi, cho mẹ thấy võ hồn của con đi!”

Hình Na đứng ở dưới quan sát, cô bình tĩnh chờ cho Hình Tuyết chơi cho vui đã đòi rồi mới nhờ con bé cho cô thấy võ hồn.

“Ừm, con đã thức tỉnh võ hồn rồi, hơn nữa đã có hồn hoàn thứ nhất rồi nha!”

“Võ hồn hiện, hồn hoàn hiện”

Triệu hồi võ hồn và hồn hoàn, một con gió cực bắc lạnh lẽo kéo về, căn phòng nhiệt độ lại đột ngột giảm xuống một cách bất ngờ.

Dragonite và Hình Na lập tức nhũn mảy, may mà Song tử không xuất hiện ở đây, nếu không nó sẽ lại bị Tuyết nhi đóng thành băng tuyết mất, hahaha.

Lập tức điều chỉnh nhiệt độ thân thể sao cho phù hợp với nhiệt độ môi trường xung quanh, Tuyết nhi hóa thân thành một tinh linh của băng tuyết, mái tóc và cặp mắt lung linh ấy như hòa thành một với hơi thở của băng tuyết, một cái hồn hoàn màu đen bóng nổi bật sau lưng cô!

“Hồn hoàn vạn năm ở ngay cái đầu tiên? hơn nữa mới có hồn lực cấp 11? Đùa đấy à?”

Bây giờ thì đến lượt Hình Na bất ngờ, con bé này chơi quá shock hàng rồi, một hồn thú mười vạn năm chuyển hóa thành người thì không cần phải đi giết hồn thú lấy hồn hoàn nữa, hồn hoàn của chúng chính là niên kỷ của bản thân chuyển hóa, và đẳng cấp các hồn hoàn sẽ gia tăng theo thời gian.

Hồn hoàn đầu tiên của Tuyết nhi là vạn năm? hơn nữa đây ước chừng nằm trong khoảng 3 đến 4 vạn năm? Nói vậy các hồn hoàn tiếp theo của con bé sẽ không thấp hơn vạn năm? và đến đẳng cấp nhất định nào đó tất cả các hồn hoàn còn lại đều sẽ là 10 vạn năm ư? Rốt cuộc cô đã tạo ra một con quái vật nào vậy?

“Tuyết nhi, con thật là bá đạo”

Đồ mờ hôi hột, Hình Na và Dragonite kinh ngạc trước hồn hoàn và võ hồn của Tuyết nhi, một con bé có năng lực đáng sợ đến kinh hoàng.

“Hi hi, thấy con siêu chưa?”

Tuyết nhi cười cười, cô bé xoay một vòng như một ngọn gió, xinh đẹp đáng yêu và trông cực kỳ vô hại nếu như không có cái hồn hoàn vạn năm màu đen thuần túy sau lưng cô, một con quái vật đã ra đời, bên cạnh Hình Na toàn thể đều là những con quái vật quái thai đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Dọn dẹp, rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc

Tìm hiểu thông tin về bản thân như thế là đã đủ, giờ là lúc họ cần phải dọn dẹp lại căn phòng thí nghiệm này, nhờ vào một môi lửa Flamethrower của Dragonite, hầu như tất cả các trang thiết bị đều đã ra đi hết.

“Mọi người, chúng ta cùng dọn lại căn phòng lần cuối nào!”

Hình Na tiếp tục vào công việc dọn dẹp của mình, dù sao thì thời gian mà bọn họ ở đây cũng đã khá lâu rồi, giờ là lúc bọn họ phải trở về Sử Lai Khắc học viện và Tinh La Thành, 2 năm trôi qua, cô rất nhớ các người bạn của mình.

Dạ Phong, Tôn Vũ, Dạ Vũ, Tiêu Linh, Đình Bảo, mình nhớ tất cả mọi người, hãy đợi đấy, mình sẽ cho mọi người thấy bản thân đã mạnh đến nhường nào!

“Đã rõ”

Dragonite trực tiếp giơ tay lên, chú rồng bụi này cũng háo hức dọn dẹp lại căn phòng, nó cũng muốn trở về Sử Lai Khắc lắm rồi, ở Nhật Nguyệt đế quốc học viện phát triển quá mức hồn đạo khí, muốn hiện hình thì cũng sợ bị bắt gặp và quay lại, chưa kể bây giờ thân hình của nó to quá kích thước, muốn làm mấy chuyện nhỏ nhỏ này cũng khó hơn bình thường mặc dù bây giờ nó đã có tay chân.

“À, Dragonite, còn 1 hay 2 ngày nữa thì quá trình trao đổi sinh chấm dứt, cho đến lúc đó em có thể trở về cơ thể chị không, chị biết là sau khi trao đổi với nhau thì 2 ta quyết định là em sẽ ở ngoài cùng với chị, nhưng hiện tại tình huống có hơi bất tiện”

Thực ra thì Hình Na cũng muốn để Dragonite ở bên ngoài luôn lắm, nhưng vì bây giờ cô đang ở hang ổ của kẻ địch, Hình Na không được phép manh động, nếu không thì đừng nói trở về, e là cô sẽ bị thủ tiêu tại chỗ luôn chứ về cái gì mà về.

“Ừm, em hiểu rồi, nhưng không phải là em nên dịch chuyển mang Tuyết nhi đi trước sao? Con bé cũng đâu thể đột nhiên xuất hiện ở trong đây được?”

Dragonite gật gù đầu, nó hiểu rõ tình huống hiện tại, cho nên bây giờ Dragonite không có đòi hỏi gì, ngược lại nó còn muốn giúp Hình Na phụ một tay

“Mang Tuyết nhi đi? Ừm, đúng rồi, em hãy kiếm một chỗ nào trống vắng rồi Teleport tới đó, 1 hay 2 ngày nữa chị sẽ gặp lại bọn em!”

Nhận ra thiếu sót của bản thân, Tuyết nhi là một sinh mệnh thể, cô bé là một con người hoàn chỉnh có cơ thể, có linh hồn riêng chứ không giống như Dragonite hay Song tử mà có thể hòa làm một với cô.

Hơn nữa Tuyết nhi càng không thể đột ngột xuất hiện ở bên trong Nhật Nguyệt đế quốc học viện được, đành phải nhờ Dragonite mang con bé rời khỏi đây trước vậy.

“Ờ, mama, mama không đi cùng con sao?”

Tuyết nhi vẫn chưa nắm rõ vấn đề, nó vẫn đang cố gắng giúp mẹ mình dọn dẹp lại căn phòng, nhưng ngay khi nghe đến việc bản thân phải rời đi trước 1 hay 2 ngày, nó bắt đầu cảm thấy hoang mang, mặc dù ở bên Dragonite nó cũng cảm thấy an toàn, nhưng Hình Na mới là người mà nó quan tâm nhất, không được ở bên cạnh cô làm nó cảm thấy bất an.

“Tuyết nhi, con đi với Dragonite được không, mẹ sẽ gặp lại con 1 hay 2 ngày gì đó sau, con ngoan ngoãn được không?”

Hình Na đành phải dụ dỗ Hình Tuyết, dù sao thì con bé mới sinh, nó không biết cái gì cả ngoài Hình Na, cô là trụ cột tinh thần của nó, biết là rời xa bản thân sẽ khiến Hình Tuyết cảm thấy bất an nhưng giờ thì không còn cách nào rồi.

“Ừm... Nhưng con muốn ở bên mama!”

Tuyết nhi lao vào ôm Hình Na, con bé thật sự không muốn rời xa Hình Na, nó mới ra đời và chưa cảm nhận được tình yêu của mẹ nhiều lắm, nó không muốn rời xa dù chỉ là 1 hay 2 ngày.

“Tuyết nhi, con có phải là bé ngoan không? mẹ không thích bé hư đâu!”

Một câu nói dễ dàng mà Vũ Ngọc mẹ cô hay nói với cô, mặc dù thì cô không có vấn đề gì với câu đó, nhưng giờ cô lại dùng lại nói với Tuyết nhi.

“Mẹ... không thích... bé hư? Hức, Tuyết nhi... sẽ đi!”

Đứa bé gái ngập ngừng trả lời, dù là nó không muốn rời xa, nhưng Mama nói là không thích bé hư! Tuyết nhi không muốn Mama ghét tuyết nhi, nên Tuyết nhi sẽ cố gắng chịu đựng và chờ đợi Mama, hức hức.

“Được rồi, Dragonite, nhờ em”

Gật gật đầu, xem ra đã giải quyết được 1 vấn đề, giờ còn lại là Dragonite sẽ mang Tuyết nhi đi, cô chỉ còn việc chuẩn bị một chút trước khi ra về, hẹn với sự phụ mình một chỗ trước khi đi để Dragonite mang ông dịch chuyển đi luôn.

“Đã rõ, đảm bảo hoàn thành”

Ngộ nghĩnh trả lời, Dragonite bế Hình Tuyết lên, con bé lập tức gục đầu vào trong bụng của nó và khóc, âm thanh nghẹn ngào không thành tiếng của đứa bé mới ra đời phải rời khỏi mẹ, nhưng nó không muốn Mama thấy nó yếu đuối, Mama không thích bé hư!

“Teleport”

Một luồng hào quang màu vàng tụ lại, Dragonite lập tức được bao bọc và biến mất khỏi căn phòng mang theo cả Tuyết nhi đi.

Tiếp tục với xóa bỏ những kiến thức còn sót lại, vô tình đi qua một tấm kính, Hình Na chợt nhận ra hình dáng của mình lại thay đổi, gì thế này?

“Ủầy, gì nữa đây? Dragonair tiến hóa thành Dragonite thì hình thái của mình cũng đổi hay sao, mái tóc vàng và cặp mắt lưu ly? Thế này thì mình khác quái gì Eim và Alvis rồi? Giờ mà cô bật thêm đôi cánh tinh linh nữa thì cô chắc chắn 3 người bọn cô sẽ làm 3 chị em song sinh luôn”

Tự soi bản thân trước gương, Hình Na vuốt tóc lên xoay một vòng để nhìn rõ dung mạo bản thân lúc này, nếu là Dragonair có mang chút tinh tế và dịu dàng bằng giả, vậy Dragonite khiến cô trở thành một vị nữ hoàng thống trị đất nước với sự lạnh lùng của vị vương giả cao ngạo, thật là một hình thái cực soái.

Tiếc là cô không thể trực tiếp mang hình thái này trở về được, dù sao thì lúc nhập học thì cô đến với mái tóc màu xanh dương, giờ trở về lại màu vàng thì chả lẽ cô nói rằng mình đi nhuộm tóc? Hầy, thật là phiền, đành nhờ vào cung Song tử vậy.

“Ngân tử, Kim tử, hai đứa khỏe chưa?”

Hỏi thăm cặp song sinh, lúc trước 2 đứa đã kiên trì trước băng giá của Tuyết Nhi trong hình thái con người, nếu bị tổn thương thì cũng là chuyện thường tình.

“Khỏe rồi Na tý”

“Nhưng mà vẫn còn cảm thấy ớn ớn!”

Cặp song sinh trả lời, 2 đứa lại xuất hiện ra ngoài với hình thái tinh linh thể, có vẻ như hình thái của cậu nhóc con người đã làm cho 2 đứa có một chút dấu ấn sau này.

“Hiện tại hình dáng của chị có chút ảnh hưởng của Dragonite, nhờ 2 em hỗ trợ hoán diện chị là thành hình thái cũ của Dragonair vậy”

Giang 2 tay ra để Song tử thấy rõ diện mạo của bản thân bây giờ, so sánh với một Thiên Lam lúc mới tiến vào Nhật Nguyệt thì 2 người khác nhau một trời một vực, nếu không hoá diện e là sẽ có nhiều vấn đề sẽ xảy ra.

“Ừm, được thôi!”

“Đơn giản”

Hai đứa bé Song tử lập tức giúp Hình Na quay lại hình thái ban đầu, tự mình lại đi sao chép hình dạng của bản thân, cô thật là khổ a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Gặp lại Vũ Hạo và trở về

Sắp xếp xong tất cả mọi thứ, Hình Na lập tức tiến về căn phòng của sư phụ mình mà báo cáo, cô và Mặc Lâm hẹn nhau tại một chỗ bí ẩn, rồi sau đó cô sẽ lập tức mang ông rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc học viện.

“Tiểu Na, con đã hoàn thành xong dự án của mình rồi à?”

Mặc Lâm ngạc nhiên khi thấy Hình Na ra ngoài, từ khi biết thân phận của cô thì ông lập tức thay đổi xưng hô, dù sao thì rất ít người quan tâm đến 2 thầy trò bọn họ, đại đa số đều tập trung vào cậu nhóc Hoắc Vũ Hạo hơn là cô nhiều.

“Vâng, đã thành công, và cũng đến lúc mà con sẽ trở về Sư Lai Khắc học viện!”

Hình Na gật gù đầu, Tuyệt nhi chính là minh chứng còn sót lại duy nhất trong đồng thành tựu của cô, giờ cô đã hoàn thành xong tất cả các mục tiêu của mình rồi, thời gian rồi cũng sẽ đến, ngày mai sẽ là ngày cô trở về cùng với các lão sư học viện.

“Thế, thành quả của con đâu?”

Mặc Lâm rất háo hức được xem thành quả của Hình Na, dù sao thì cô đã bỏ gần cả năm trời chỉ vì một mình nó, đó chắc chắn phải là một thứ gì đó siêu bá đạo luôn, ông tin chắc là vậy, vì thế nên giờ ông rất là hào hứng.

“Xin lỗi sư phụ, thành quả của con đã được gửi đi rồi, nếu ngài muốn gặp vậy sau khi chúng ta rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc học viện, con tin chắc ngài sẽ bắt ngò cho xem!”

Tuyệt nhi đã được Dragonite mang đi ra ngoài học viện, tuy có hơi nguy hiểm khi không có võ hồn của bản thân, nhưng Song tử vẫn còn có thể giúp đỡ cô rất nhiều, chưa kể là còn có hệ thống hồn đạo khí vũ trang toàn thân, cô cũng không sợ rằng mình sẽ gặp nguy hiểm đâu.

“Thành quả được gửi đi? Con không trang bị nó trên người sao? Chẳng lẽ nó không phải là một đồ vật?”

Mặc Lâm nhanh chóng bắt được vấn đề, nếu một hồn đạo khí được tạo ra mà Hình Na không mang vào người thì chỉ có thể là một thứ gì đó không phải là hồn đạo khí, dù sao thì Hình Na nói là dự án, chứ không phải nói cụ thể là tạo ra cái gì, rất có thể các kiến thức mà con bé không nói cho ông đã bị phá hủy, chỉ có mỗi thành quả là được giữ lại.

“Sư phụ quả là nhạy bén, thành quả của con là một bé gái bé nhỏ”

Hình Na cười cười, Tuyệt nhi chính là kết tinh kiến thức của Trái đất và Đấu la đại lục kết hợp lại mà tạo ra, lấy từ nguồn tế bào ưu tú của Tuyệt đế mà tạo thành, đảm bảo Tuyệt nhi sẽ là một con quái thú đáng sợ trong tương lai.

“Ồ, vậy ta rất hi vọng được trông thấy nó, được rồi, giờ con hãy chuẩn bị đi thôi, cũng sắp đến lúc mà con phải rời đi, nói chung vị trí con dặn ta đã nhớ rõ rồi, lúc đó nhớ đến ông già ta nhé!”

Cười gật gù đầu, ông cũng không quá háo hức đến độ phải xem ngay lúc này, những bất ngờ nối tiếp bất ngờ của Hình Na ông đã quá quen rồi, giờ thì ông chỉ cần phải đợi cho đến khi gặp được thành quả của con bé mà thôi.

“Vâng, con xin được phép chuẩn bị”

Cúi đầu chào Mặc Lâm lần cuối, Hình Na lập tức quay người lại trở về căn phòng thí nghiệm của mình, mọi thứ đã được dọn dẹp sạch sẽ, 2 năm ký ức bỗng ùa về, tuy là một nơi khác xa so với Sư Lai Khắc học viện, tuy cô dành đại đa số thời gian cho việc học tập và nghiên cứu, nhưng căn phòng và khu vực này đã để lại cho cô một dấu ấn khó phai.

Ngồi xuống giường, Hình Na tiếp tục tu luyện một chút để làm cho tâm tình của mình bình tĩnh trở lại, ngay sau khi cô cảm thấy mệt mỏi thì Hình Na đánh một giấc ngủ thật sâu, chờ cho đến khi ánh sáng mặt trời của ngày mai ló lên, đó là lúc mà cô sẽ rời đi.

Thời gian trôi đi thật là nhanh, từ khi cô mới tới đây thì mới chỉ là một con nhỏ 14 tuổi chưa biết gì về hồn đạo khí, nhưng giờ cô đã là một hồn đạo sư cấp 7 chỉ mới sau 2 năm, hơn nữa cô còn đột phá giới hạn trở thành một hồn đế 6 hoàn, thời gian đúng là chẳng đợi ai nhỉ?

Một ngày mới lại tới, Hình Na thức dậy trong sự khỏe khoắn thoải mái, vệ sinh cá nhân xong cô thay một bộ đồ phù hợp bản thân, lão sư dẫn đường đã chờ sẵn ở bên ngoài gọi cô để dẫn đi về phía Kính hồng trần và Hoắc Vũ Hạo, dù sao thì cô đến cùng 2 người thì cũng nên về cùng 2 người, thật là, gặp lại thằng nhóc Vũ Hạo làm cô bức mình dễ sợ.

“Thiên Lam tỷ, lâu rồi không gặp!”

Hoắc Vũ Hạo nhìn thấy Thiên Lam thì liền lập tức cúi đầu chào, từ hồi lấy được Tuyết đế phôi thai, cậu đã nhận thấy sự hiện diện của Thiên Lam gần đó, cô cũng chiến đấu với một hồn đầu la không khác gì cậu nhưng vẫn còn sống, điều này chứng tỏ cô ấy không hề đơn giản.

Việc cậu đánh bại một hồn đầu la tuy là có dựa thực lực bản thân nhưng đại đa số thì lại phụ thuộc vào vận khí, trong khi Thiên Lam lại ở một khu vực không có năng lực chịu ảnh hưởng từ bên ngoài, điều đó chứng tỏ rằng cô đã chiến đấu và chiến thắng một hồn đầu la bằng chính sức của mình, một hồn vương, lại có thể mạnh đến như thế! Thật không thể coi thường!

“À, chào nhóc, có vẻ trong khoảng thời gian qua nhóc đã làm nhiều chuyện đến nổi nổi danh luôn nhỉ?”

Thiên Lam cười cười trả lời, cô đã nghe hết rồi, mấy chuyện mà cu cậu này làm, nào là thách chiến các hồn đạo sư trong Nhật Nguyệt học viện và chưa từng thua, hơn nữa cậu nhóc còn từng nói chuyện gì đó với Kính Hồng Trần, chắc là lại lừa lọc gì đó, không thể không nói tuy ồm ào nhưng thằng nhóc này đúng là vẫn rất thông minh.

“À, không có chuyện gì như vậy đâu ạ!”

Vũ Hạo lập tức trả lời, đại đa số chiến công mà cậu làm được đều phụ thuộc vào hồn hoàn mới là Tuyết đế, à không, không nên gọi là hồn hoàn, bởi vì Tuyết đế đã trở thành một hồn linh, một tồn tại mới trong Đấu La đại lục với 4 cái hồn hoàn màu cam đã giúp cho Vũ Hạo trở thành một hồn vương mạnh mẽ.

“Hừm, mà thôi, chị đây cũng không quá quan tâm”

Liếc nhìn về phía Kính Hồng Trần, nhìn mặt ông ta có vẻ rầm thúi và tức giận, chắc là bị thằng nhóc này chơi một vỏ, tuy nhiên, không liên quan đến cô.

“Hong Trần đường chủ, liệu chúng ta có thể trở về được chưa?”

Hình Na hỏi chuyện Kính Hồng Trần, cũng không có việc gì để ông dừng lại tại đây cho lắm, nhanh chóng bùng bọn nhóc này trở về với học viện bên họ để đón lại 2 đứa Mộng Hồng Trần và Kính Hồng Trần có vẻ tốt hơn.

“Đi thôi”

Lại lấy ra hồn đạo khí phi hành, Kính Hồng Trần dẫn theo 2 người rời khỏi Nhật Nguyệt đế quốc học viện, nếu như là lúc đầu Hình Na thấy nó thì cô còn có vẻ ngưỡng mộ, nhưng mà giờ trong mắt cô lại yên tĩnh vô cùng, loại công nghệ này, cô hoàn toàn có thể tạo ra một thứ tốt hơn thế này nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 233: Sử Lai Khắc học viện, các lão sư

Không mất mấy giờ sau, Kính Hồng Trần đã mang Vũ Hạo và cô đến vị trí trao đổi như lúc đến

Kính Hồng Trần chậm rãi hạ cánh, phía bên kia học viện Sử Lai Khắc đã đến từ sớm.

Dẫn đầu bên kia vẫn là viện trưởng Ngôn Thiếu Triết và Tiên Lâm Nhi.

Hai đại viện trưởng đều cùng đến, cho thấy việc này quan trọng với họ ra sao. Nhưng cũng chỉ có hai người, những người còn lại đều là thầy và các học viên của học viện Nhật Nguyệt.

Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần cũng không khác lắm, dù sao hai năm trước cũng đã là thanh niên, không như Hoắc Vũ Hạo lúc đó chưa dậy thì.

Ánh mắt hai người đều nhìn đầu tiên là Hoắc Vũ Hạo. Hoắc Vũ Hạo cũng mỉm cười, bộ dáng không thêm để ý.

“Hong Trần Đường chủ, chúng ta lại gặp nhau”

Ngôn Thiệu Triết cười tùm tùm tiêu sái tiến lên, lão tuy chào hỏi Kính Hồng Trần, nhưng ánh mắt lại nhìn vào Hoắc Vũ Hạo.

Hoắc Vũ Hạo biến hóa không nhỏ, khí chất thay đổi, nhưng Ngôn Thiệu Triết dĩ nhiên sẽ không nhận sai người. Tinh hoa nội liễm, ánh mắt giản dị tự nhiên, xem ra, tiểu tử này tiến bộ thực tại là không nhỏ a!

Khác với Vũ Hạo, so với Thiên Lam thì con bé được Huyền Lão mang đến thì hầu như không có gì thay đổi, không hiểu sao Huyền Lão lại nhường cơ hội đi trao đổi học viên cho một người vô danh như cô, nhưng ý ông đã quyết thì mọi chuyện cứ để như vậy đi, quan trọng hơn thì Vũ Hạo đã an toàn là tốt rồi.

Tiền Lâm Nhi so với Ngôn Thiệu Triết càng hào hức hơn, nàng cũng như Ngôn Thiệu Triết biết rõ những cống hiến trong hơn hai năm qua của Hoắc Vũ Hạo dành cho học viện Sứ Lai Khắc, chúng đã khiến cho hệ hồn đạo của học viện tiến hóa vượt lên ngàn năm.

Kính Hồng Trần tuyệt đối không thể tưởng được, một lượng lớn bản vẽ cấu trúc hồn đạo khí của Minh Đức Đường và học viện Nhật Nguyệt đều bị Hoắc Vũ Hạo sao chép, đưa về cho học viện Sứ Lai Khắc.

Hai năm nay hệ hồn đạo đã thoát biến, có thể nói Hoắc Vũ Hạo là anh hùng của học viện Sứ Lai Khắc!

Ngôn viện trưởng phong thái vẫn như xưa. Kính Hồng Trần mỉm cười, tiến lên bắt tay Ngôn Thiệu Triết. Hai con cáo già cùng một bộ dáng cười tùm tùm, nếu ai không biết nhất định nghĩ họ là bằng hữu tốt.

Ngôn Thiệu Triết mỉm cười nói:

“Hong Trần Đường chủ, hai người cháu của ngài đều khỏe mạnh trở về, hai năm nay tiến bộ rất lớn a. Chăm chỉ hiếu học, thật là học viên ưu tú, hy vọng sau này sẽ còn gặp lại.”

Kính Hồng Trần cười nói:

“Chúng ta cũng nên bàn bạc xây dựng chương trình này trở nên bình thường, nếu được như vậy, tin rằng đối với sự phát triển của hai học viện đều có lợi. - Vậy ta chờ tin vui.”

Ngôn Thiệu Triết buông tay, thi lễ với Kính Hồng Trần, rồi quay lại ngoác tay với người phe mình.

Phạm Vũ dẫn đám học trò nhanh chóng đến sau lưng hai vị viện trưởng, bên kia cũng tương tự, hoán đổi đội hình.

Hơn hai năm trao đổi học tập, hai bên học tập được cái gì, chỉ có bản thân họ là hiểu, lúc này chương trình kết thúc.

“Cáo từ!”

Kính Hồng Trần dường như không muốn nán lại, nhanh chóng từ biệt hai vị viện trưởng, liền dẫn theo người của mình bay lên không trung ngay giữa thành thị, không hề ngại ánh mắt của mọi người xung quanh.

Ngôn Thiệu Triết nhìn họ biến mất ở đằng xa, mới mỉm cười quay lại nhìn đám đệ tử

“Mấy nhóc, hoan nghênh về nhà. Một câu đơn giản, lại khiến đám trao đổi sinh cảm thấy ấm áp vui vẻ.”

“Ngôn viện trưởng, ta có việc muốn nói với ngài. Hoắc Vũ Hạo bước lên thì thầm”

“Hà?”

Theo thân phận, cả hai đều là đệ tử Mục lão, Hoắc Vũ Hạo còn có thể xem như là tiểu sư đệ của lão, huống gì hai năm nay hắn trả giá cố gắng vất vả cho học viện, đem về không ít nguyên liệu trân quý.

“Phạm Vũ, dẫn mọi người về khách sạn ăn gì đó trước đi, chúng ta không cần sốt ruột như đám người kia, ăn xong rồi đi cũng không muộn.”

“Được”

Phạm Vũ mang Hình Na rồi đi ăn uống, cô cũng không quan tâm lắm về việc mà Vũ Hạo chuẩn bị nói, mấy cái kiến thức mà Nhật Nguyệt đế quốc đối với cô đã không còn đủ hấp dẫn nữa.

Để tiếp tục phát triển cho võ hồn Dragonite của bản thân, cô nhất định phải thiết kế ra một hồn đạo khí hoặc một dự án nào đó đủ lớn mạnh mà hệ thống công nhận, chỉ có như vậy thì cô mới có thể trở thành một hồn đạo sư cấp cao hơn, mạnh mẽ hơn và Dragonite mới có thể trở thành một tồn tại bất bại được.

Chưa kể là cô đã hứa với Sylveon là sẽ cùng bé đó trở thành những vì sao tồn tại sáng chói nhất dải ngân hà, chỉ với nhiều đẩy nỗ lực và vẫn chưa đủ, cô

cần phải mạnh hơn, nếu phải bỏ tâm lực quan sát Vũ Hạo thì cô thà đi tu luyện và gặp lại đồng đội của mình thì hơn.

“Thiên Lam, trong những năm qua con có học được gì mới không?”

Tuy không quá biết về cô gái này, nhưng Huyền Lão đã kêu là cho cô một chỗ trong việc trao đổi học viên nên theo lệ Phàm Vũ vẫn hỏi thăm cô.

“Hừm, à, cũng học được vài thứ hữu ích”

Không có tỏ ra vẻ cung kính lắm, dù sao thì Phàm Vũ cũng đâu là sư phụ của cô, tuy ông lão sư này cũng là hồn đầu la, nhưng nếu đầu 1 chọi 1 cô không tin là mình sẽ thua đâu!

“Vậy sao, vậy là tốt rồi”

Hơi nhường mảy trước thái độ của Thiên Lam, nhưng vì không thật sự hiểu biết về con bé nên ông đành bằng quơ cho qua.

Hai người trở về ăn uống, cùng với các vị lão sư ở đây nghỉ ngơi một lát, đợi cho Vũ Hạo và Ngôn Viện Trưởng nói chuyện xong thì cả đám mới phi hành trở về học viện.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Trên đường trở về, tập kích

“Hừm, khí tức này?”

Trước khi các lão sư nhận ra, Hình Na đã cảm thấy một nguồn hồn lực từ rất xa đang tiến đến gần, tuy hơi mờ ảo nhưng cô có thể cảm nhận được, một nguồn hồn lực rất mạnh dần tiến đến.

“Có chuyện gì sao Thiên Lam tỷ?”

Hoắc Vũ Hạo lập tức hỏi thăm vị tỷ tỷ này, các lão sư có vẻ không thích Thiên Lam lắm vì đáng lẽ chỗ của cô phải là của Hòa Thái Đầu, một thành viên trong Sứ Lai Khắc thất quái.

Tiên Lâm Nhi và Ngôn Viện Trưởng, Tiên Lâm Nhi đều nhìn về phía Thiên Lam, không biết con nhỏ này có vấn đề gì, lúc mới về thì con nhỏ này khá im lặng nhưng bây giờ thì lại có vẻ mặt kỳ lạ, nhỏ thấy cái gì sao?

“Hừm, Vũ Hạo, nhóc quả nhiên là không bao giờ làm chuyện gì im lặng được nhỉ? rốt cuộc thì nhóc đã làm gì mà lại có một số cường giả phải đuổi theo đến tận đây để truy sát chúng ta vậy?”

Hình Na quay lại cười lạnh nhìn Hoắc Vũ Hạo, thằng nhóc này thật đúng là đủ phiền phức mà, nhìn vào cường độ hồn lực của đối phương, Tinh linh nhãn của Hình Na cho phép cô quan sát cực xa.

“Ê, có người đến? nhanh như vậy ư?”

Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên, vừa nãy câu với Ngôn viện trưởng nói chuyện chính là về vấn đề sẽ có người tập kích trên đường trở về của họ, không ngờ các lão sư còn chưa kịp nhận ra thì vị tỷ tỷ đã nhận ra rồi, thật là một cô gái bí ẩn!

“Thiên Lam học trò, trò có chắc là có người đang đến rất gần đây không?”

Ngôn viện trưởng lập tức hỏi lại, ông không cảm thấy cái gì bất thường cả, tuy Vũ Hạo có nói là sẽ có người tập kích, nhưng chả lẽ con nhỏ này có tâm quan sát còn to hơn cả các Phong hào đầu la như ông ư?

“Ê, đứng rồi đó, 10, 9, 8,..., 1, 0, nào, giờ thì kiểm tra lại xung quanh đi Ngôn viện trưởng đại nhân, kẻ địch tới nơi rồi đó!”

Hình Na cười cười, cô không quan trọng lắm về mọi việc, dù sao thì cũng có các lão sư bảo vệ cô cũng không cần phải lo lắng, lúc này đội hình của bọn họ đã chia ra làm 3, nhưng vì Hình Na muốn về học viện nhanh nên cô đã đi theo Vũ Hạo và Ngôn viện trưởng nhóm, việc chia nhóm ra thành 3 này chứng tỏ rằng bọn cũng biết rõ rằng sẽ có người đuổi theo, phải không?

Phóng thích hồn lực quan sát một lần nữa, bỗng nhiên thần sắc hai người đều biến đổi, Hoắc Vũ Hạo cảm giác rõ ràng hai luồng dao động hồn lực cực kỳ khủng bố bên cạnh mình toát ra, ánh mắt hắn cũng nhìn về phương xa.

Thời tiết hôm nay rất tốt, trời xanh mây trắng, nhưng phía xa đang dần chuyển trời, một đám mây đen với tốc độ kinh hồn bay tới chỗ bọn họ. Hơn nữa đám mây không ngừng bành trướng, tầng tầng lớp lớp uy áp sẵn tới.

Tiên Lâm Nhi hừ lạnh một tiếng, lắc người chui ra khỏi hộ trảo hồn lực của Ngôn Thiệu Triết, hồn đạo khí phi hành cũng giảm tốc, lơ lửng trên không. Ngôn Thiệu Triết quay đầu nói với Hoắc Vũ Hạo:

“Vũ Hạo, Thiên Lam, 2 đứa cứ đứng ở phía sau ta xem là được.”

“Vâng”

Hoắc Vũ Hạo trả lời, còn Thiên Lam chỉ gật gù một cái nhẹ, cô cũng muốn xem trận đấu giữa các cường giả cấp cao là như thế nào.

Mây đen dày đặc càng lúc càng nhanh, khoảng cách càng gần càng thấy rõ thể tích khổng lồ. Mây đen trên không dần ngưng tụ thành hình, hóa thành một cái đầu hổ khổng lồ, âm thanh hùng hổ dữ dội vang lên

“Ngôn Thiệu Triết, còn nhớ lão bằng hữu ta không?”

Ngôn Thiệu Triết hai mắt hép lại

“Trương Bằng, vậy mà còn chưa chết à, hôm nay xác tới nhờ ta mai táng sao hả?”

“Ngôn Thiệu Triết, cái miệng thú của ngươi vẫn chẳng thay đổi. Để xem hôm nay ai mới là người phải hốt xác!”

Hắc vân hổ thủ phát ra một tiếng gầm đinh tai nhức óc, uy áp khủng bố nhảy mắt bùng nổ, phô thiên cái địa hướng tới bao phủ lấy ba người.

Đúng lúc này, Tiên Lâm Nhi ngửa mặt lên trời hét lên. Thân hình chợt lóe phóng lên cao, một ngọn lửa màu xanh mãnh liệt bùng phát, thân thể Tiên Lâm Nhi trở nên cao lớn thêm, nhảy mất đã cao đến 5m, trên mình cũng đã trang bị thêm một áo giáp màu xanh.

Áo giáp tựa như vảy bao phủ toàn thân, Hoắc Vũ Hạo cũng không biết tuổi thực của Tiên Lâm Nhi, nhưng nàng cùng lứa tuổi với Ngôn Thiệu Triết, chắc chắn không trẻ. Thế nhưng khi Tiên Lâm Nhi giải phóng hỏa giáp, chín hồn hoàn 2 vàng 2 tím 5 đen dâng lên, dường như nàng trẻ lại như cô gái hai mươi, chiến ý tràn ngập oai hùng.

“Hừm, mạnh đấy”

Hình Na đứng ngoài quan sát, cô thú vị nhìn vào mấy vị Phong hào đấu la, dù cô mới là một hồn đế nhưng mà điều đó không có nghĩa là cô sẽ dễ dàng bị trận đấu này kéo lấy vào, cô có đủ tự tin để bỏ trốn.

“Dragonite, Tuyệt nhi, hai người đang ở đâu?”

Nhắm mắt lại không quan tâm trận đấu, Hình Na lập tức hỏi thăm võ hồn và con gái cưng của cô, trận đấu này nên để các cường giả xử lý với nhau thì tốt hơn.

“Tỷ tỷ, bọn em đang đến phía dưới chị, đợi bọn em”

“Mama, Mama, Tuyệt nhi nhớ Mama”

Hai người lập tức trả lời, có vẻ cả 2 đang vội vàng chạy tới chỗ của Hình Na, quanh cô có rất nhiều khí tức cường giả, Dragonite muốn trở về bên cạnh Hình Na để bảo vệ cô.

“Ừm”

Gật gật đầu, Hình Na lại mở mắt ra xem trận chiến giữa các Phong hào đấu la.

Tiên Lâm Nhi đang chiến đấu với một phong hầu đấu la, hình như là Hạt Hổ đấu la Trương Bằng thì phải, trong khi bọn họ giao tiếp cô có thể nhận ra và lấy được một ít thông tin,

Thế công của Tiên Lâm Nhi hoàn toàn cường ép Trương Bằng, ngược lại tuy ở thế bị động phòng thủ thì Trương Bằng cũng không hề bối rối, giống như là ông hoàn toàn biết rõ được vấn đề này rồi vậy.

Rống lên một cái, Trương Bằng cuối cùng cũng đã sử dụng võ hồn chân thân, thân hình Trương Bằng trở nên to lớn, giấy lát hóa thành một cự hổ màu đen

Cự hổ chiều cao chừng 15m, đuôi dài vung lên lóe ra một cái móc sắc nhọn. Mây đen trên bầu trời toàn bộ tập hợp dưới chân hổ, đôi mắt ám tử sắc tỏa ra hung quang, há mồm gào thét. Trong tiếng gầm vang vọng không trung, như có vô số tiếng rít. Những cái bóng lù lù lần lượt từ mây đen phóng ra, hóa thành những hồn thú hình dạng khác nhau, mang theo tiếng kêu thê lương đánh về phía Tiên Lâm Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 235: Long Hoàng đấu la Long Tiêu Dao (1)

“Trương Bằng phát lực, đây là chân thân võ hồn Hạt Hồ của hắn. Võ hồn Hạt Hồ biến dị từ một loại hồn thú cực kỳ cường đại tên là Âm Ma Tà Thần Hồ, xem như là Âm Ma Á Thần Hồ, tuy không cường đại bằng Âm Ma Tà Thần Hồ nhưng liên tục ăn tươi nuốt sống máu huyết và linh hồn các loại hồn thú khác nhau dẫn đến tiến hóa bản thân. Những thứ hắn phóng ra kia chính là linh hồn hồn thú kết hợp tinh thần lực, hồn lực của chính hắn tạo thành thú hồn. Đây là bản lĩnh trứ danh của Trương Bằng, rất khó chơi. Thú hồn có sức đề kháng rất mạnh đối với công kích vật lý, bản thân nó lại có đủ công kích vật lý, tinh thần song trọng, khiến cho Trương Bằng tùy lúc đều có thể hóa nhập vào bất kỳ thú hồn nào để tập kích bất ngờ.”

Ngôn viện trưởng đứng giải thích cho 2 đứa nhóc hiểu rõ tình hình và võ hồn của Hạt Hồ đấu la

Hạt Hồ đấu la Trương Bằng phóng ra thú hồn, Tiên Lâm Nhi quả nhiên không thể duy trì ưu thế nữa, chiến mâu trong tay múa loạn, vẫn tạo thành thế công như sóng lớn vỗ bờ, nhưng đám thú hồn quá khó chơi, đều được Trương Bằng tu luyện nhiều năm, là thú hồn cường đại có tinh thần ẩn kỹ của Trương Bằng. Trong đó có 12 thú hồn chủ đạo, mà cái cấu thành 12 thú hồn chủ đạo đó, chính là hồn kỹ thứ tám của Trương Bằng, Thập Nhị Thú Sứ.

Hoắc Vũ Hạo và Hình Na đang được hồn lực của Ngôn Thiếu Triết bảo vệ bên trong, không thể cảm nhận rõ hồn lực dao động bên ngoài mãnh liệt ra sao. Nhưng lúc này bầu trời đều biến thành màu đen, bên trong đó chớp giạt từng tia chớp màu xanh, dùng từ thiên địa biến sắc để hình dung cũng không quá.

Ngôn Thiếu Triết đột nhiên nhìn về một hướng, thần nhiên nói:

“Nếu đã đến đây, cần gì phải che che giấu giấu? Xuất hiện đi, ta đã biết, một mình Trương Bằng vẫn không đủ tự tin đến đối phó ta và Lâm Nhi.”

“Quả nhiên không hổ là học trò của Long Thần đấu la, cảm giác thật nhạy bén”

Hình Na lập tức nhìn về Ngôn viện trưởng đang nhìn, Tinh linh nhãn bật lên, cô nhìn thấy một sự giao động của không gian, giống hệt với lúc Dragonite dùng Teleport.

Cũng là một lão nhân, nhưng so với Hạt Hồ đấu la Trương Bằng, ngoại hình tốt hơn nhiều. Lão nhân kia có thân hình cao lớn, mái tóc bạc trắng được chải chuốt cẩn thận tỉ mỉ, dường như còn hấp dầu ép sát vào đầu, gương mặt hồng nhuận như trẻ con bình thường không có bệnh tật, lông mi dài thật là dài rủ xuống hai bên má, yên tĩnh lơ lửng giữa từng mây, hai tay chấp sau đầu. Cứ như thế lơ lửng lảng lảng giữa không trung, không hề phát ra dao động hồn lực.

Những luồng hồn lực dao động từ trận giao tranh của Tiên Lâm Nhi và Trương Bằng lan đến đây, cách thân thể lão khoảng 10m thì tự động tán loạn, căn bản không thể lan đến trước mặt lão.

Ngôn Thiếu Triết sắc mặt trở nên nghiêm túc, không chỉ vì lão nhân này nhắc đến Mục lão ngay khi xuất hiện, mà còn vì lão nhân này bản thân lão không thể nhận ra.

Với tuổi tác của Ngôn Thiếu Triết, hơn nữa còn là thân phận viện trưởng hệ võ hồn học viện Sứ Lai Khắc, trên đại lục thành danh đã lâu, phong hào đấu la lão gặp qua không ít, nhưng vì lão nhân trước mặt toát ra một cảm giác nguy hiểm cực độ lại không thể biết lão là tên nào.

Ừa, một vị cực hạn đấu la, sao cường giả hết người này đến người khác đến liên tục vậy, chắc, thật khó ư.

“Dragonite, đừng mang Tuyệt nhi theo, tình hình ở đây rất nguy hiểm, con bé không chịu nổi đâu”

Hình Na lập tức giao tiếp với võ hồn của mình, so sánh với tính ngưng trọng của cả hai phía, Hình Na cứ như một người trung gian và không quan tâm đến trận đấu đang diễn ra ở ngay đây.

“Đã rõ”

Dragonite lập tức kiểm một chỗ an toàn cất Tuyệt nhi đi, dặn dò bé phải ở yên và chờ đợi, tuy Tuyệt nhi có chút phản đối nhưng con bé hiểu rõ tình hình bây giờ không phải là lúc dễ đùa, đến cả Dragonite đều phải nghiêm mặt mà nói nó, tuy có chút ủy khuất nhưng Tuyệt nhi vẫn ở lại chờ đợi.

Nhanh chóng lao về hướng Hình Na, khi khoảng cách vừa đủ gần thì Dragonite lập tức hóa thành luồng sáng trực tiếp trở về cơ thể của cô.

Hình Na quay lại quan sát tiếp tình hình trận đấu, vị lão già này có vẻ cực mạnh, đến cả Ngôn viện trưởng đều phải đổ mồ hôi, bọn họ đang nói chuyện với nhau cực kỳ nghiêm túc.

“Nhiều năm chưa từng rời thâm sơn, các bằng hữu hiện tại phần lớn đều đã ra đi, ngay cả Mục lão cũng thăng luôn, thật sự là đáng tiếc. Hôm nay lão phu đến, thật ra là vì người, muốn xem thử học trò của Mục lão, có chân chính kế thừa được truyền thừa của Mục lão hay chăng. Lão phu Long Tiêu Dao,

không biết ngươi có nhớ ra?”

Long Tiêu Dao? Nghe cái tên đó, Ngôn Thiệu Triết chợt chấn động run rẩy, trong đầu nhớ tới một người, không khỏi thất thanh nói:

“Ngươi... ngươi là Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao? Sao ngươi chưa có nghèo nữa?”

Long Tiêu Dao mỉm cười, nói:

“Đúng vậy! Ta là lão bát tử già mà còn chưa chịu chết. Đáng tiếc, Mục Ân đi chết trước ta.”

Nói tới đây, trong mắt lão toát ra vẻ bi thương thâm thiết. Lơ lửng cạnh Ngôn Thiệu Triết, Hoắc Vũ Hạo và Hình Na có thể thấy rõ vị lão nhân kia tình cảm không giả.

Ngôn Thiệu Triết vốn thoải mái bình tĩnh nay không còn sót lại chút nào, lão tỉ lần không ngờ Kinh Hồng Trần lại có thể tìm đến cường giả cỡ này đến chặn đánh bọn họ....

Long Tiêu Dao là ai? Đó là người năm xưa cùng với Mục lão được xưng là hắc bạch song thánh long: Hắc Âm Thánh Long a! Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao, Long Thần đầu la Mục Ân.

Long Tiêu Dao có được võ hồn, chính là Hắc Âm Thánh Long, cùng với Quang Minh Thánh Long của Mục lão trở thành hai đại võ hồn cực hạn hắc ám và quang minh.

Năm xưa hai người tu vi đã sán sán như nhau, sau không biết vì sao, Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao đột nhiên mai danh ẩn tích. Khi lão biến mất trên đại lục, Ngôn Thiệu Triết còn chưa được má đề ra nữa, dĩ nhiên chưa bao giờ gặp.

Sau một hồi nói chuyện thời xưa, Hình Na tràn đầy hắc tuyến nhìn mấy ông lão cứ ta ta ngươi ngươi, tiền bối rồi tiểu bối, thật là phiền phức, đánh đánh thì đánh lẹ đi, tên Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao tuy là mạnh, nhưng so về võ hồn cô hoàn toàn áp chế hẳn, Dragonite không hề thua kém khí thế của lão già đó, tuy hiện tại thực lực cả 2 có chênh lệch rất lớn, nhưng dựa vào hồn đạo khí nếu muốn bỏ chạy cô vẫn có thể làm được.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao (2)

“Long tiền bối, chẳng lẽ ngài thật sự phải ý thế hiệp yếu sao?”

Ngôn Thiệu Triết tuy không rõ lý do Long Tiêu Dao lại đối địch, nhưng xem bộ dáng Long Tiêu Dao, dường như có bí ẩn gì đó khó nói, ánh mắt nghiêm túc, khó khăn nói

Long Tiêu Dao nói:

“Người ta phó thác nhận việc, lão phu nợ người ta một ân tình to lớn, không thể không đưa thân cho người khác sử dụng. Vậy đi, ngươi tiếp ba đòn của ta, rồi giao cái nhẫn trong tay tiểu tử kia cho ta, thì cứ tự do mà đi. Lão phu sẽ giữ mạng các ngươi, nhưng nha đầu này thì không đi được.”

Ngôn Thiệu Triết trong lòng lo lắng, nói:

“Long tiền bối, chúng ta.....”

Long Tiêu Dao khoát tay, không khí đột nhiên kịch liệt vận vận, Ngôn Thiệu Triết không thể nói nốt nửa câu sau.

Ánh mắt lạnh lẽo, lão già bất chợt toát ra lam quang nhàn nhạt

“Ý ta đã quyết, nhiều lời vô ích. Cần thận đi..”

Vừa nói, cũng không thấy Long Tiêu Dao phóng thích võ hồn, tay phải giờ lên, điểm một ngón tay về phía Ngôn Thiệu Triết.

Ngôn Thiệu Triết thân hình chợt lóe lên, chắn trước mặt Hoắc Vũ Hạo và Thiên Lam, một tầng bạch quang dày cộp từ trong người phát ra, tiếng phượng hót vang vọng nơi chân trời, một con phượng hoàng hoàng kim lơ lửng sau lưng lão.

Ngôn Thiệu Triết cong tay lại, hai bàn tay hướng ra ngoài, tiếng phượng hót lạnh lạnh bén nhọn vang lên, dù đang ở trong vòng bảo vệ của Ngôn Thiệu Triết, Hoắc Vũ Hạo vẫn cảm thấy linh hồn như bị xé nát, Vận Mệnh Nhãn tự động mở ra, tinh thần lực toàn lực phóng thích, trên người phủ kín một tầng kim quang nhàn nhạt, mới ổn định được tâm thần. Hình Na thì nhờ vào võ hồn Dragonite mà áp chế không bị tổn thương.

Nếu nói không trung là một khí cầu khổng lồ, thì ngón tay vừa nảy của Long Tiêu Dao chính là cây thương đâm thủng cái khí cầu đó.

Một cái lỗ đen to đến 3m không hề báo trước xuất hiện trước mặt Ngôn Thiệu Triết, như quái thú há mồm đang muốn cắn nuốt lấy cả hai.

Cảm thấy nguy hiểm ngập tràn, ngay trước khi Ngôn viện trưởng làm điều tiếp theo, Hình Na đã giơ một tay ra và phóng thích skill.

“Dragon Rush – Long thần”

Một hồn đạo khí ở tay xuất hiện, 6 cái hồn hoàn hiện lên, mái tóc từ màu xanh dương chuyển sang màu vàng ánh kim rực rỡ.

Đen, đen, đen, đen, đỏ, xanh dương.

Bộ 6 hồn hoàn kinh khủng xuất hiện sau lưng Hình Na, tuy chỉ có 6 hoàn nhưng chất lượng tuyệt không thua gì mấy Phong hào đầu la, một tiếng Long ngâm vang lên chấn đến điếc tai của tất cả mọi người.

Cái lỗ đen lập tức như gặp chúa tể mà nứt ra, đến cả Long Tiêu Dao cũng là lần đầu tiên gặp phải sự áp chế đến kinh hoàng này, ông đã ẩn tu bao nhiêu năm trời rồi mới có thể bị một đứa bé mới tí tuổi đầu áp chế võ hồn.

“Thiên Lam tỷ?”

Choáng và bất ngờ trước sự ra đòn của Hình Na, Hoắc Vũ Hạo không ngờ vị tỷ tỷ này lại mạnh đến vậy, chưa kể có thể cản được sự tấn công của một Phong hào đầu la, Hình Na còn có một bộ hồn hoàn khủng khiếp, nó còn kinh khủng hơn cả bộ hồn hoàn mà cậu đang có, một hồn hoàn màu xanh dương? đó là thứ quái gì vậy?

“Thiên Lam trò?”

Đến cả Ngôn Viện trưởng cũng bất ngờ trước sự ra tay của đứa nhóc này, không ngờ võ hồn của con bé này mạnh đến nỗi áp chế được võ hồn của vị Long Tiêu Dao phía trước? Rốt cuộc thì đó là võ hồn gì? Và hồn kỹ lúc này là skill mà có thể chấn áp được một đòn của đối phương?

“Nha đầu! Ngươi là ai?”

Long Tiêu Dao nhìn chăm chăm vào Hình Na, nhưng cô lại không hề e sợ mà trực tiếp nhìn lại đối phương, vì thuộc tính áp chế nên cô không hề bị uy áp của đối phương ảnh hưởng, ngược lại, vị đầu la kia mới phải chịu ảnh hưởng từ cô.

Thật may mắn vì võ hồn của đối phương đồng dạng là long hệ, nếu không thì cho cô mười cái gan cũng không dám đối chiến với ông ta.

“Còn hai chiêu.”

Hình Na nhìn vào phía Long Tiêu Dao mà nói, cô trực tiếp nhìn ông với một cặp mắt khiêu khích.

“Không phải tiền bối đã nói nếu đỡ được 3 đòn sẽ thả bọn ta ra ư? Vậy thì để tiểu nha đầu này giúp Ngôn viện trưởng đỡ nốt 2 đòn còn lại? Sao nào? Đầu la đại nhân?”

Hình Na cười khiêu khích, cô biết đạt đến độ tuổi và uy lực cỡ này, lời hứa của ông ta đã đặt ra sẽ rất khó phá vỡ, tuy nhiên, có khả năng ông ta sẽ dồn toàn lực lại trong 2 đòn tiếp theo, cô nhất định phải đỡ được skill của đối phương.

“Hừm! Nha đầu, ta không biết võ hồn của ngươi là gì mà có thể áp chế ta, cả bộ võ hồn của ngươi cũng rất mạnh, nhưng thật sự muốn đón đỡ 3 đòn của ta? Ngươi có chắc là ngươi đủ tự tin không vậy?”

Long Tiêu Dao tuy cảm thấy nguy hiểm từ võ hồn của Hình Na, nhưng ông với một hồn lực mạnh hơn hẳn hoàn toàn chiếm được thế thượng phong, nếu cho con bé này tu luyện lâu dài thì có khả năng sẽ vượt qua ông, nhưng chỉ với 6 hồn hồn để mà muốn tự tin đỡ 2 đòn còn lại của ông? Con nhóc này gan cũng lớn đấy!

“Ha ha, ta chỉ là muốn thử xem võ hồn của mình có thể khắc chế được ngài đến đâu thôi, coi như đặt cược sinh mạng của mình ra cũng tốt!”

Hình Na cười gằn, đây là lần đầu cô gặp được một vị cường giả mạnh đến như vậy!

Không giao tiếp một chút thì có phải là quá uổng phí không?

“Thiên Lam tỷ, chị đừng làm liều, để em”

Hoắc Vũ Hạo lập tức lao ra mà chặn lại Thiên Lam tỷ, cậu bé có vẻ khá kiên cường mà muốn bảo vệ Hình Na.

“Chắc, thật phiền phức”

Hình Na nhíu mày nhìn Hoắc Vũ Hạo, tên này lại làm phiền cô khiêu chiến cường giả rồi, thật là muốn một tay đập chết nó quá.

“Hừm? nhóc này là, cũng là đệ tử của Mục Ân sao?”

Nhận ra sự hiện diện của Hoắc Vũ Hạo được mọi người bao bọc, hơn hết Ngôn Viện Trưởng còn gọi thẳng nhóc này là sư đệ, như vậy thì chỉ có thể là tên nhóc này cũng là đệ tử của Mục Ân mà thôi.

“Đúng, ta là môn đệ của lão sư. Người so với ta ít nhất phải hơn 200 tuổi đi, nếu người cùng tuổi với ta, nhất định không thể là đối thủ của ta. Nếu lão sư của ta còn sống, người há có gan ra tay với người của học viện Sử Lai Khắc chúng ta ư?”

Hoắc Vũ Hạo tỏ ra như thế cũng không phải do bức xúc quá mà bứt nứt. Hắn biết rõ thân phận cao quý của vị Long Hoàng đầu la kia, thực tế cũng không muốn ra tay với sư huynh đệ của hắn. Ngôn Thiệu Triết nói như thế nào cũng siêu cấp đầu la thành danh trăm năm, Long Tiêu Dao không để ý mặt mũi ra tay với lão còn được, nhưng mình thì sao? Bản thân chưa tới 20 tuổi, cực hạn đầu la Long Tiêu Dao thành danh hơn 200 năm, sẽ bắt kẻ mặt mũi ra tay sao? Huống chi còn tình cảm hương hỏa với lão sư.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao (3)

“Hừm, có thông minh đấy, nhưng mà, chơi như vậy lơ mà đối phương bất chấp thì không phải là hơi bị ngu sao?”

Hình Na mặt đầy hắc tuyến nhìn Vũ Hạo, tên này nói chuyện đúng là có suy tính đằng hoàng, áp dụng trong trường hợp này cũng được, nhưng lơ mà đối phương nổi giận thật thì thẳng nhóc này đảm bảo cạp cứt mà ăn.

Mà, cũng may mắn là tên Phong Hào Đầu La thích thú và tò mò về việc Vũ Hạo là học trò của Mục sư, nếu không thì tên nhóc này chuẩn bị về châu ông bà rồi.

Long Tiêu Dao neho mắt, chăm chú nhìn con mắt thứ ba của Hoắc Vũ Hạo

“Con mắt thứ ba, Võ hồn thực kỳ lạ. Người nói ta ý thế hiệp yếu? Thôi được, đổi lại cho người công kích ta, thế nào? Ta cũng chỉ dùng thực lực cấp 50 giống như người, chỉ cần người có thể khiến cho ta di chuyển nửa phân, thì tính là người thắng. Lúc đó cái nhẫn trên tay người ta không cần. Không ngờ Mục Ân tuổi già còn thu dụng đệ tử, ta cũng khá hiếu kỳ, hắn bị năng lực gì của người hấp dẫn đây....”

Hoắc Vũ Hạo quay nhìn Ngôn Thiệu Triết, Ngôn Thiệu Triết cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện kết quả như vậy, tâm niệm thay đổi thật nhanh, gạt đầu với Hoắc Vũ Hạo.

Hoắc Vũ Hạo ra tay tình thế tốt hơn bản thân hắn nhiều, với thân phận Long Hoàng đầu la của Long Tiêu Dao, nhất quyết không có thể thương tổn một tiểu bối. Thua, trả nguyên liệu kia lại là xong, dù sao cũng chỉ là mấy thứ gạt Kính Hồng Trần mà có.

Lão luôn luôn có lòng tin, Hoắc Vũ Hạo am hiểu nhất là sáng tạo kỳ tích. Võ hồn song sinh, võ hồn cực hạn, khi mà Long Hoàng đầu la chỉ sử dụng năng lực cùng cấp bậc hồn lực, có thể sẽ.... Nhưng điều mà ông quan tâm chính là con bé Thiên Lam này, võ hồn và hồn hoàn đều mạnh đến đáng sợ, một con bé như vậy mà lại vô danh từ đây đến nay? 6 hoàn hồn đế? hơn nữa còn có long lực áp chế cả Long Tiêu Dao, thật là đáng sợ và bí ẩn cô gái a!

Lui một bước, ít nhất có thể kéo dài một ít thời gian.

Khi Hoắc Vũ Hạo nói có thể gặp phải tập kích, lão đã truyền tin bí mật về, tin chắc viện quân đang trên đường đến đây.

Hoắc Vũ Hạo chỉ xuống mặt đất:

“Chúng ta xuống dưới đánh.”

Long Tiêu Dao có vẻ rất hứng thú với hắn, bật cười nói:

“Ta đúng là quên mất, người vẫn chưa thể tự do tự tại trên không trung. Được, vậy thì xuống dưới.”

Ngôn Thiệu Triết nhìn thoáng đám mây đen bắt đầu chuyển động kia, ánh mắt toát ra một tia lo lắng.

Tuy rất tin tưởng Tiên Lâm Nhi, nhưng đối thủ có thể mời được tôn giả đại thần như Long Tiêu Dao, thì những cường giả thấp hơn một chút không thể sao? Nếu lại có thêm một vị phong hào đầu la nữa, e rằng Tiên Lâm Nhi sẽ gặp đại phiền toái, nghe ý tứ của Long Tiêu Dao, lão ta có vẻ không muốn buông tha nàng a!

Hoắc Vũ Hạo thông minh ra sao, Ngôn Thiệu Triết liền hiểu rõ ý tứ của hắn, trong lòng vừa động, nói:

“Long tiền bối, chúng ta đánh cược. Người xem như thế nào?”

Long Tiêu Dao cười lớn:

“Đánh cược? Với ta mà nói, việc này cũng khá mới mẻ, nói xem.”

Hoắc Vũ Hạo nói:

“Tiên Lâm Nhi viện trưởng của chúng ta và vị Hạt Hồ đầu la kia chiến đấu hẳn là đồng cấp ngang ngửa, đúng không?”

Long Tiêu Dao gật đầu, nói:

“Đúng. Một chọi một, cả hai cùng lưỡng bại câu thương, kết cục đó có 70% chắc chắn.”

Hoắc Vũ Hạo nói:

“Ngài cũng đã nhìn ra, ta chỉ có tu vi cấp 50, là một Hồn Vương ngũ hoàn. Vậy thì ngài cho rằng nếu ta gia nhập vòng chiến đó thì sẽ ra sao?”

Long Tiêu Dao nở nụ cười

“Tiểu tử kia, ngươi thật là quá tự tin a! Ngươi thật sự cho rằng, giao tranh của siêu cấp đầu la cỡ như ngươi có thể tham dự?”

Hoắc Vũ Hạo cũng cười, nụ cười có chút giảo hoạt, lại càng làm cho Long Tiêu Dao cảm thấy hứng thú

“Ta cược với ngài chính là việc này, ta dám chắc khi có ta tham chiến, chỉ trong một phút có thể trợ giúp Tiên viện trưởng giành thắng lợi, ngài có dám cược không?”

“Hà?”

Long Tiêu Dao thực sự ngạc nhiên nhìn Hoắc Vũ Hạo:

“Tiểu tử kia, ngươi đang cược sinh mạng của ngươi đấy, lão phu vẫn không thấy ngươi có cơ hội nào cả. Hơn nữa trước mặt ta ngươi đừng có đùa giỡn xảo trá, cậy vào Ngôn Thiệu Triết bên cạnh cũng không thể giúp ngươi được đâu.”

Hoắc Vũ Hạo ngao ngễ nói:

“Ta chỉ bằng lực lượng của chính mình, không cần bất cứ ai trợ giúp, có dám cược với ta không? Ta cũng không yêu cầu gì quá phận, nếu ta thắng, thỉnh ngài cam đoan ta và Ngôn viện trưởng, Tiên viện trưởng sẽ bình an về tới học viện. Dĩ nhiên, ước định trước đó của chúng ta vẫn không đổi, nếu ta trong ba lần công kích, dưới tình huống ngài sử dụng hồn lực đồng cấp mà vẫn không thể đánh lui, ta liền trả chiếc nhẫn này cho ngài.”

Long Tiêu Dao mỉm cười, nói:

“Tiểu tử kia, ngươi đang muốn lừa ta a! Tuy biết ngươi đang đào một cái hố cho ta nhảy vào, nhưng đã nhiều năm không thấy chuyện thú vị như thế, sao có thể bỏ qua không đánh cược một phen? Được, vậy trước tiên phải nhìn xem trong một phút ngươi làm sao có thể giải quyết trận chiến bên kia.”

Vừa nói, không thấy Long Tiêu Dao hành động như thế nào, chỉ như bước ra vài bước, lão đã đi xa mấy ngàn mét. Tu vi trình độ của lão, đã không khác thần tiên lục địa, đối với việc dùng hồn lực bản thân không chế không gian, hoàn toàn đến cảnh giới tùy tâm sở dục.

Tuy rời xa, lão vẫn nhìn chăm chăm vào Vũ Hạo, kể cả Thiên Lam đều nằm gọn vào trong tầm mắt lão, dù sao thì cô bé này cũng có một võ hồn có thể áp chế cả long hồn của ông, thật là một cô bé thần bí, nhưng hiện tại ông lại bị đứa nhóc đệ tử của Mục Ân này hấp dẫn hơn, còn con nhóc này, mọi chuyện cứ để sau rồi tính!

Ngôn viện trưởng lập tức hỏi Vũ Hạo xem cậu có chắc chắn không, nhận được câu trả lời khẳng định, ông lập tức quay lại.

Nếu là đệ tử khác, nhất định lão sẽ cho rằng hắn tự đại, nhưng Hoắc Vũ Hạo thì khác, ngay cả lão sư cũng khen tiểu sư đệ không ngớt, từ lâu đã sáng tạo quá nhiều kỳ tích. Lúc trước ngay cả tu vi tam hoàn còn chưa có lại có thể ngăn con sông dữ ở trận chung kết Đấu Hồn Đại Tái, đây là thực lực gì chứ?

Hoắc Vũ Hạo bật hồn đạo khí phi hành sau lưng, điều khiển nhuần nhuyễn bay lên lơ lửng trên cao, những âm thanh xướng ngâm trầm thấp bắt đầu vang lên theo một tần số và tiết tấu đặc biệt.

“Humm? Vong linh ngôn ngữ? Tốt thật, vừa tiện học hỏi”

Hình Na cười lạnh nhìn Vũ Hạo, thằng nhóc này vừa cản trở cô giao thiệp với một vị Phong hào đầu la, không rút ra vài skill từ thằng nhóc này thì phí quá! Muốn làm anh hùng? Vậy nôn cái chú ngữ của nhóc ra cho ta học nào, hừ hừ

Chương 238: Long Hoàng đấu la Long Tiêu Dao (4)

Khi Vũ Hạo ngưng xướng Vong linh ngôn ngữ, đừng nói Ngôn Thiểu Triết nghe không hiểu, cho dù Long Tiêu Dao phía xa xa luôn chú ý cũng nghe không biết cái gì.

Hào quang trắng tinh nhè nhẹ sáng lên trong đôi mắt Hoắc Vũ Hạo, khi cặp mắt hoàn toàn hóa trắng, bầu trời đột ngột sáng lên.

Mặt trời vốn bị mây đen của Hạo Hổ đầu la che mắt không thấy đâu, nhưng lúc này dưới chú ngữ của Hoắc Vũ Hạo, dường như trở nên mãnh liệt.

Đứng gần Hoắc Vũ Hạo nhất là Ngôn Thiểu Triết có cảm giác trực tiếp nhất, lão rõ ràng cảm nhận được trên người Hoắc Vũ Hạo xuất hiện một lực hấp dẫn thần kỳ, dung nhập một lượng lớn quang nguyên tố trong không khí vào người.

“Thật thú vị ngôn ngữ, nào, trở thành một phần kiến thức của ta đi”

Hình Na cười thật thú vị nhìn Vũ Hạo, lần đầu tiên cô được chứng kiến Vũ Hạo xướng Vong Linh chú ngữ, khác xa so với Tử Lai Khắc Y, Hoắc Vũ Hạo xướng âm chậm hơn và dễ bị phát hiện vấn đề hơn, tất cả các từ ngữ của cậu đang đọc trở thành những dòng ký tự hóa thành kiến thức đi vào não bộ Hình Na.

Ngôn Thiểu Triết có thuộc tính chính là quang minh, đồng nguyên nhất mạch với Mộc lão, tuy lão là Quang Minh Phượng Hoàng, không phải Quang Minh Thánh Long, nhưng cảm giác với quang nguyên tố cũng cực kỳ mãnh liệt.

Quang nguyên tố sau khi hội tụ chung quanh cơ thể Hoắc Vũ Hạo, dường như sinh ra cộng hưởng chuyển hóa kỳ dị, dưới tiếng chú ngữ trầm thấp, nhanh chóng quang thuộc tính xảy ra chất biến, trở thành một thứ mà Ngôn Thiểu Triết cũng không rõ đó là thuộc tính gì.

Tay phải giơ lên, Hoắc Vũ Hạo toàn thân như sáng lên, Vận Mệnh Nhãn cũng biến thành màu trắng, một cái quang ảnh hư vô bắt đầu ngưng tụ thành hình từ bạch quang sau lưng hắn. Đúng là Y Lai Khắc Tư! Lão sư, có thể tái kiến ngài cảm giác thật tốt.

Dù cho Hoắc Vũ Hạo không có mắt sau lưng, nhưng có thể thông qua Tinh Thần Tham Trắc cảm giác được.

“Ban cho ta lực lượng đi, hồi ánh mặt trời.”

Hoắc Vũ Hạo đột nhiên ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng. Cảnh tượng thần kỳ xuất hiện, mặt trời trên cao như nghe hắn gọi, một tia sáng trắng từ trời giáng xuống, chuẩn xác trúng vào người Hoắc Vũ Hạo.

Thân ảnh Y Lai Khắc Tư sau lưng Hoắc Vũ Hạo nháy mắt dung hợp vào cơ thể hắn, bạch quang sinh ra khúc xạ, thẳng đến những thú hồn đông đúc phía xa kia bắn tới.

Những tiếng kêu thê lương gần như là nháy mắt vang lên, giống như là trong phút chốc có ngàn vạn hồn thú bị giết hại, âm vang khắp nơi.

Thú hồn đang toàn lực vây công Tiên Lâm Nhi chợt tán loạn, lộ ra bản thể Hạo Hổ đầu la đang chuẩn bị đánh lên. Hạo Hổ đầu la Trương Bằng cũng hoảng sợ biến sắc, hắn rõ ràng cảm giác thấy một lực lượng khiến hắn run rẩy từ trong tim đang đến.

Thú hồn mà bản thân vất vả ngưng tụ lại tạm thời thoát khỏi khống chế, bỏ chạy tán loạn tứ phía. Võ Thần đầu la Tiên Lâm Nhi nếu ngay cả cơ hội như vậy cũng không biết chụp lấy, thì danh hiệu Phi Tường Nữ Võ Thần cũng chỉ là hư danh.

Thanh long khổng lồ chợt hiện lên giữa không trung, Tiên Lâm Nhi gầm lên một tiếng long ngâm rõ to, chân đạp thanh long, trường mâu chỉ trước, nháy mắt trở thành một tia chớp xanh như sấm sét giữa trời quang oanh kích Trương Bằng.

Trương Bằng dù sao cũng là siêu cấp đầu la, đối mặt khốn cảnh không bối rối, thân hình lui nhanh đồng thời hồn hoàn thứ chín lóng lánh. Hạo Hổ chân thân nhảy mắt khuếch tán, hóa thành vô số bóng đen bay tán loạn tứ phía.

Tia chớp xanh lướt qua, ít nhất có một phần ba bóng đen bị khí hoá. Khi Trương Bằng lại xuất hiện, đã ở xa hơn km, sắc mặt tái nhợt, "hư" một tiếng học máu.

Nhưng đôi mắt lão không nhìn tới Tiên Lâm Nhi, lại hướng về chỗ khiến trái tim hắn đập nhanh liên hồi mà nhìn lại, vừa lúc thấy bạch quang trên người Hoắc Vũ Hạo tiêu tán, trở về bên cạnh Ngôn Thiểu Triết.

“Ồ, tạo ra liên kết với quang minh và cộng hưởng nguyên tố?”

Hình Na ngạc nhiên trước võ hồn của Vũ Hạo, thú vị đó? Nhưng chỉ như vậy thì cô còn có thể trực tiếp làm tốt hơn cậu nhóc này nhiều.

“Này, đây là lực lượng gì?”

Hạt Hổ đầu la Trương Bằng lộ rõ vẻ hoảng sợ, lão đã cảm giác cái lực lượng khiến cho tim đập thình thịch liên hồi cũng không cường đại, không tạo thành tôn thương gì, nhưng thuộc tính của nó thì rất đáng sợ, khiến cho đám thú hồn chỉ còn lại bản năng giết chóc kia trở nên sợ hãi chạy trốn.

Hoắc Vũ Hạo lạnh nhạt cười, nói:

“Đây là lực lượng quang minh. Quang minh, chính là khắc tinh để quét dọn hắc ám”

Bước tới mấy bước, Long Tiêu Dao lại xuất hiện trước mặt Hoắc Vũ Hạo. Lúc này ánh mắt lão càng tập trung nhiều hơn vào tiểu tử này.

“Không đơn giản chỉ là quang minh. Dường như nó có một năng lượng đặc biệt khiến linh hồn sợ hãi. Ta thua. Ta sẽ tuân thủ ước định, giữ mạng cho cả ba người các người. Có thể nói cho ta biết khi nãy người dùng đó gọi là gì? E rằng ngay cả Mục Ân, cũng không có năng lượng đó.”

Đối mặt Long Hoàng đầu la với ánh mắt sắc bén, Hoắc Vũ Hạo đúng là không thể nói dối, theo bản năng nói:

“Đó là năng lượng tịnh hóa.”

“Thật thú vị năng lực, Tịnh hóa lực. Hay cho một cái tịnh hóa lực. Không ngờ, người còn có thiên phú như vậy. Có điều trong cảm giác của ta, người không có thuộc tính quang minh”

Long Tiêu Dao trong mắt lóe ra tia kỳ quái, nhưng cũng toát ra vẻ mến mộ tài năng.

Hoắc Vũ Hạo hỏi lại Long Tiêu Dao:

“Không phải thuộc tính quang minh sẽ không thể sử dụng quang minh lực sao? Ai định ra quy tắc đó?”

Long Tiêu Dao cười, nói:

“Thú vị, rất thú vị. Những tiếng người lầm bầm lúc nãy hẳn là năng lực đã khiến cho quang nguyên tố cộng hưởng. Loại năng lực này ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Nào, tiểu tử kia, cho ta xem người còn có thể mang đến cảm thụ kỳ dị nào đây”

“Chờ một chút, nếu Vũ Hạo tiểu đệ đã hoàn thành giao ước phía trên, vậy thì đón đỡ 2 đòn còn lại thì để cho ta thế nào? Hoặc là theo giao ước của Vũ Hạo học đệ, ta có thể làm ngài dịch chuyển cho dù ngài có ở trạng thái toàn sức?”

Hình Na đột ngột chen vào lời, cô hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi năng lực của Vũ Hạo, nếu cứ mãi làm nền hoài cô cũng không thích đâu nha.

“Hừm? Nha đầu người cũng có võ hồn thú vị, được thôi, 2 đòn còn lại, ta sẽ thử chơi với người một lúc”

Long Tiêu Dao thích thú nhìn Hình Na, con nhỏ này có võ hồn hệ long cực mạnh, so với ông thì võ hồn của nhỏ còn mạnh hơn nhiều, nếu được, lão cũng rất muốn thu Hình Na làm đồ đệ của mình, vì vậy nên ông quyết định muốn thử con nhóc này một chút.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Của ta hồn đạo khí tư tưởng

“Thiên Lam tỷ, chị có chắc chứ?”

Hoắc Vũ Hạo nhìn Hình Na với một cặp mắt lo lắng, không ngờ rằng cô lại liều lĩnh đến vậy! nếu để cậu dùng các hồn kỹ của mình để đẩy lùi Long Tiêu Dao tiền bối khi ngài ấy hạn chế thực lực xuống cấp 50, bọn họ sẽ có khả năng an toàn rời khỏi đây cao hơn, không ngờ Hình Na lại trực tiếp khiêu chiến và tùy ý có thể nhận 1 trong 2 phương án.

Hơn nữa chị ta còn sẵn sàng đón nhận hồn kỹ mạnh nhất của đối phương, mặc dù công nhận rằng Hình Na có bộ 6 hồn hoàn đen, đen, đen, đen, đỏ, xanh dương, trong đó có 1 loại hồn hoàn như hồn hoàn màu xám của Y Lai Khắc Tư sư phụ, hoặc hồn hoàn màu cam của Tuyết để mang lại cho cậu, đó đều là những hồn hoàn nằm ngoài hệ thống tu luyện của Đấu La đại lục mà trước đây chưa hề có.

Nhưng dấu sao Long Tiêu Dao tiền bối cũng là cực hạn đấu la đứng ngang hàng với Mục tổ, làm sao mà một mình Hình Na có thể chơi được 2 đòn từ đối phương cơ chứ?

“À, yên tâm”

Hình Na cười thích thú, đây là lần đầu tiên sau một khoảng thời gian rất lâu rồi cô chưa từng được chiến đấu với những đối thủ vượt xa cấp độ của bản thân, tuy rằng bây giờ cũng không gọi là chiến đấu, nhưng đỡ 2 đòn của Cực hạn đấu la, đó cũng là một thử thách mà cô đặt ra cho bản thân mình.

So sánh với tất cả, cô có dư sức để né một đòn của vị cực hạn đấu la phía trước này dù mạnh hay yếu ra sao, điều mà cô cần làm là chặn được đòn đánh đầu tiên của Long hoàng đấu la, chỉ có 2 đòn, chắc chắn rằng ông ta sẽ không ra hết sức tại lần này, vậy thì ...

“Sao nào, nha đầu, sẵn sàng để nhận đòn tấn công của ta chưa?”

Long Tiêu Dao thú vị nhìn con nhóc phía trước, khi không kích hoạt võ hồn thì con bé này hoàn toàn im lặng như giọt nước hòa lẫn vào con sông rộng không một cử động nào của con bé khiến người khác chú ý cả, cứ như thể là mọi thứ không hề liên quan đến Hình Na vậy.

Nhưng võ hồn của con nhóc này kích hoạt một phát, con bé cứ như thủ lĩnh chiến trường nắm giữ toàn bộ dòng chảy của con sông, ở một nơi im lặng, mọi thứ dường như thay đổi theo mong muốn Hình Na.

“Vũ trang hồn đạo khí toàn thân, bản cải thiện, khởi động!!!”

Đưa một cánh tay ra, cặp mắt của Hình Na chợt phát sáng, hàng loạt các mảnh kim loại từ khắp nơi cơ thể bỗng xuất hiện.

Tay, chân, cơ thể và đầu mặt, mọi thứ đều được phủ lại bởi các lớp kim loại được khắc bởi vô số hồn đạo văn và các hạch tâm siêu nhỏ, chúng có các bộ phận và năng lực phân chia rõ ràng, bộ giáp giảm bớt không chỉ gánh nặng hồn lực mà còn gia tăng hiệu suất của các đòn tấn công lên cao

Hướng tập trung của Hình Na lập tức chuyển hướng sang một góc độ khác, thay vì là Dragonair hoặc Dratini có năng lực tinh xảo nhưng yếu về khả năng bộc phát và phá hủy, bây giờ Dragonite đã hoàn toàn có thể trở thành một cây đại bác hủy diệt toàn phương đối phương, vậy nên cô không cần lãng phí năng lực hoặc các chỗ trống cho các công nghệ chế tạo hạt nhân phân hủy và các đòn tấn công hiệu quả.

Thay vào đó, toàn bộ các cơ chế của Hình Na chuyển đổi sang hệ thống năng lượng tuần hoàn và khuếch đại, lấy bình sữa hồn đạo khí cơ cấu để làm năng lượng dự trữ như là pin vậy, tất nhiên điện năng vẫn đóng một vai trò rất lớn, nhờ vậy mà Hình Na sẽ có một nguồn hồn lực kinh người mà không phải ai cũng có thể sở hữu.

Điều thứ 2 đáng chú ý là cơ chế khuếch đại, thay vì bỏ bớt một phần cho các công nghệ chiến đấu, bây giờ tất cả đều tập trung vào công nghệ khuếch đại, đây là thứ mà Hình Na lấy làm tự hào để có thể chịu đựng 2 đòn của đối phương.

Toàn bộ bộ giáp không còn phát quang như lần đầu chế tạo, chúng mạnh mẽ hơn nhưng lại bớt phần màu mè hơn, tuy vậy, chỉ cần có chút cảm giác về tình hình, bọn họ sẽ dễ dàng cảm nhận được sự nguy hiểm của bộ giáp Hình Na đang mặc.

“Ồ, đây là?”

Long Tiêu Dao hoàn toàn ngạc nhiên khi cô bé trước mặt đã vũ trang bản thân bằng một bộ giáp toàn thân, khắp cơ thể đều là kim loại, trong thì không có gì đặc biệt nhưng ông biết rõ, từng một kẻ hồ nhỏ li ti trên bộ giáp đầy đều chứa vô số các hoa văn mà ông không biết ý nghĩa, đó rốt cuộc là cái bộ giáp quái gở gì?

“Thiên Lam tỷ, bộ giáp này?”

Hai mắt tỏa sáng lung linh, bây giờ đến lượt Hoắc Vũ Hạo ngạc nhiên, một bộ giáp trong cực kỳ ngẫu xuất hiện trên cơ thể Hình Na, hơn nữa từ Tinh thần thám trắc của cậu, bộ giáp này có vô số các hồn đạo văn mà cậu không biết, hay nói cách khác, đây là các hồn đạo văn đã được chuyển đổi bởi Hình Na và không nằm trong hệ thống hồn đạo văn cậu được dạy, cả một chuỗi các hồn đạo khí mà Hình Na đang mang đều chứa những kiến thức mà cậu chưa từng gặp bao giờ.

“Thứ quái gì thế này?”

Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi cũng vô cùng bất ngờ, con nhỏ này, không chỉ mạnh về mặt hồn sư tu vi thôi ư? Kể cả về mặt hồn đạo khí mà Thiên Lam cũng bá đạo đến vậy? Đùa nhau đấy à.

Đây có lẽ là lý do mà Huyền Lão quyết định gửi cô sang Nhật Nguyệt để quốc học tập sao? Một con quái vật đáng sợ gì thế này đã tồn tại một cách im lặng ra sao mà đến cả ông và mọi người lại không hề hay biết vậy?

Trong khi tất cả mọi người đổ mồ hôi hột trước bộ giáp của Hình Na, cô thân nhiên cười nhìn về phía Long Tiêu Dao, một cặp cánh rồng cực lớn hiện ra sau lưng, các kim loại lập tức phủ lên phần Long cốt của Long dực, lần này Hình Na không sử dụng tinh linh cánh nữa, dù sao thì đang chiến với Long hồn sư, nếu đã không có Sylveon thì Long hệ võ hồn là tuyệt đối áp chế và tốt nhất có thể mà cô hiện sở hữu.

“Đây sao? Đây là hồn đạo khí tư tưởng của riêng ta, hồn đạo khí mà chỉ một mình ta có thể chế tạo, nào, tiền bối ... đến đi!!!”

Hình Na cười cười nhìn vào người đứng phía trước, ông ta có vẻ khá tò mò về bộ vũ trang hồn đạo khí toàn thân của cô, vậy thì cô sẽ cho ông thực lực thật sự của nó!

Vuốt mái tóc lên cao, bộ giáp khởi động ngay tức khắc, nhiệt độ xung quanh bỗng nhiên thấp xuống cực lạnh, hồn hoàn màu xanh dương tỏa sáng, Tuyết Nhi mang đến hồn hoàn mới lạ lần đầu tiên được sử dụng.

Môi trường lập tức có các tiếng kêu kèn kẹt như tiếng không khí bị xé rách, sự dao động mạnh mẽ đến muốn xé nát không gian và nguồn không khí nhanh chóng bị đông tụ

“Ồ, thú vị, vậy thì nha đầu, đỡ thử đòn thứ 2 của ta đi!”

Nhìn vào môi trường xung quanh đang thay đổi, thậm chí còn chưa có một hồn kỹ nào được kích hoạt vậy mà xung quanh mọi thứ đang thay đổi đến kịch liệt bất ngờ, thật là một bộ giáp đáng sợ, và cô bé đã chế tạo nó thì đang mỉm cười khiêu khích ông?

Hồn hoàn thứ 5 phát sáng lên, một chương đánh ra với một năng lượng cực mạnh, toàn bộ không gian như sụp đổ, một năng lực đang dồn dập tới về phía Hình Na.

Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi nhanh chóng kéo Vũ Hạo ra khỏi phạm vi hồn kỹ công kích, đây là? Long tiền bối chơi thật sao? Con bé đó mới chỉ là hồn đế thôi mà? Đùa đấy à?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Khủng khiếp một chương Cực hạn đấu la

Một chương được đánh ra, cả bầu trời như trở nên rạn nứt, âm thanh vỡ vụn và tiếng khét kèn kẹt của không khí như thể hiện sự phẫn nộ của trời đất, một con rồng màu đen xuất hiện trực tiếp lao về phía Hình Na.

Con rồng với thân thể to lớn, cặp sừng và đôi mắt chóc đỏ, thân thể bốc lên ngọn lửa màu đen như hỏa địa ngục, đây chỉ là long lực và hồn lực mà Long Tiêu Dao sử dụng, vậy mà một con rồng mạnh mẽ được thành hình chỉ với năng lực của một hồn kỹ, thật không biết là lão già này đã mạnh đến đâu rồi.

“Ha, quả nhiên là mạnh đến biến thái mà”

Hình Na đứng phía xa, nơi mà đòn hồn kỹ của Long Tiêu Dao đang nhắm thẳng tới, bây giờ cô có muốn trốn cũng trốn không được, giờ thì chỉ còn cách chặn lại đòn đánh của đối phương mà thôi, dù sao thì cô cũng không có tính trốn mà nhỉ?

“Ha ha”

“Blizzard + Fire Blast”

Nhanh chóng sử dụng combo 2 skill có thuộc tính trái ngược nhau, bầu không khí vốn đông lạnh nhờ hồn lực của Tuyết Nhi nhanh chóng đem cả vùng trời xung quanh Hình Na đóng băng.

1, 2, 3, 4, 5, 6, ...24. 24! 24 cái hồn đạo khí liên tục xuất hiện và tỏa sáng khắp cơ thể Hình Na, 24 vòng tròn tỏa sáng lung linh rực rỡ.

Hàng loạt các hồn đạo trận sắp xếp và xuất hiện sau lưng của Hình Na, chúng cứ như là một mê cung của kiến thức và sự huyền bí, các vòng tròn xoay chuyển như các vòng tròn phép thuật, các thuật toán đã được tính sẵn giờ đang sẵn sàng phóng thích.

“Hệ thống tăng cường và gia tăng áp suất, đẩy mạnh xuất hiện của H2 và N2 khởi phát”

Nhanh chóng tính toán và lựa chọn phương án thích hợp nhất, tuy Blizzard và Fire Blast là 2 skill cực mạnh mà Dragonite đang sở hữu, nhưng nó không đủ mạnh để dừng lại đòn tấn công của đối phương, nếu chỉ đơn thuần tấn công là không thể chặn được, vậy các yếu tố đến từ bên ngoài phải lợi dụng một cách triệt để.

Một liều lượng Hidro và Nito được phóng thích và điều khiển ở xung quanh Hình Na, so sánh với N có mặt phần lớn trong không khí, H thì lại chiếm tỷ lệ nhỏ hơn, tuy H có tới 75 % cấu tạo nên khối lượng vũ trụ và các hành tinh như ngôi sao nhưng ở trái đất, vì lực hấp dẫn của trái đất không đủ mạnh để giữ Hidro ở trạng thái tự nhiên lại mà để nó thoát ra khỏi vũ trụ.

Khí hydro có tính cháy cao và sẽ cháy trong không khí trong khoảng nồng độ thể tích từ 4% đến 75%, đại đa số chúng chỉ tồn tại ở dạng nguyên tử ở các tầng cao của khí quyển trái đất.

“Tĩnh linh lực”

So sánh với các năng lực khác, tinh linh và tinh tú lực là 2 loại năng lượng mà Hình Na mạnh nhất, nếu Hidro tồn tại ở trong và cấu tạo nên các hành tinh khác như ngôi sao, cô lại là chủ nhân của các vì sao, vậy thì tại sao cô không lấy một ít Hidro từ phía bên ngoài bỏ vào nhỉ?

“Hừm? Nha đầu này đang làm gì?”

Từ phía xa, Long Tiêu Dao vẫn đang quan sát mọi hành động của Hình Na, từ khi cô phát động hồn đạo khí và sử dụng skill băng giá cộng ngọn lửa của mình, một tầng băng cực hạn phủ quanh và bao bọc khắp xung quanh Hình Na.

“Ồ, đây là? Cực hạn băng???? Một võ hồn mang thuộc tính cực hạn? Không chỉ long hệ là năng lực mạnh nhất mà con nhỏ này có? Thậm chí kể cả băng thuộc tính đều đạt đến mức độ cực hạn?”

Tập trung mới để ý thấy sự khác biệt, trong các tầng băng này nó chứa những thứ không hoàn toàn chỉ là nước tạo thành, mà nó còn giống như ... chứa cả lửa bên trong?

Những dòng chữ “Đại” xuất phát từ skill Fire Blast như một quả bom kích nổ bên trong hàng rào tạo bằng băng giá, tất cả mọi người đều phải trầm trồ ngạc nhiên trước các hồn kỹ bá đạo của cô.

“Rốt cuộc thì chị ấy đang tính làm gì? Kể cả chuỗi hồn đạo vẫn ấy nữa?”

Nhờ vào Tinh thần thám trắc, tuy bị Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi kéo đi, cậu nhóc Hoắc Vũ Hạo vẫn quan sát được mọi hành động của Hình Na, một lúc kích hoạt 24 loại hồn đạo khí kỳ lạ, các hồn đạo mê trận như các mê cung xuất hiện và xoay tròn, bầu không khí trở nên thay đổi.

Đây là sự thay đổi về nồng độ các chất có trong bầu không khí hay khí quyển, chúng chỉ tồn tại ở dạng các hạt nguyên tử hay phân tử là tối đa, tuy Tinh thần thám trắc có thể cho Vũ Hạo thấy được tâm nhìn thần thánh, nhưng nó không có nghĩa là cậu có thể nhìn thấy được sự thay đổi về nồng độ các khí vô hình, skill của cậu nhóc chỉ nằm gọn trong các sự biến đổi hữu hình mà thôi.

“Hừm, Bộc phát đi nào, nổ ra đi nào”

Một lần cuối Hình Na giờ cả hai tay ra, tư thế cô lập tức thay đổi, tuy này giờ sử dụng nhiều loại hồn kỹ là thế nhưng thực chất thời gian còn chưa trôi được vài giây, hiệu suất hồn đạo cực nhanh và giờ cô đang phát đòn cuối cùng.

“Oành, OÀNH OÀNH OÀNH”

Bắt đầu bằng một sự phát nổ nhỏ, sau đó khởi phát với những con bộc phát to hơn và mãnh liệt, phạm vi 15 km quanh khu vực Hình Na đang đứng tất cả đều bị bạo tạc mà văng ra ngoài.

Các tầng băng cực hạn đột nhiên phát trường, cả ngọn lửa chữ đại Fire Blast cũng thuận thế mà to lên, băng trong lửa, lửa trong băng, một sự kết hợp nguy hiểm và có thể bạo tạc bất cứ lúc nào, canh cho đến khi lưu lượng của chúng tương đương với tỉ lệ 1: 1

Thay đổi cả nồng độ môi trường, nhờ vào hồn đạo khí gia tăng cường lực các hồn kỹ, một vụ bom thế kỷ với diện tích cực lớn oanh tạc bao phủ tất cả diễn ra.

“Ha ha, Băng cực hạn và lửa hạt nhân, Hidro gây ra con cháy và phát nổ với các chất trong không khí, Nitơ thì lại liên tục duy trì nhiệt độ và sự kéo dài của con bùng phát, một sự kết hợp hoàn hảo phải không?”

Hình Na trước khi phát bom, cô đã thay đổi tư thế, dù sao con nổ tạo ra sẽ gây một xung chấn đến từ 2 phía, một phía tấn công và cản lại hồn kỹ của Long Tiêu Dao, một phía sẽ bật ngược đánh về phía cô, lợi dụng con xung kích, hệ thống phản động và đôi cánh rồng đã sẵn sàng chuẩn bị, phóng ngược về sau như một cái tên lửa nhờ xung chấn, Hình Na rời khỏi phạm vi nguy hiểm mà mình tạo ra.

“Thú vị, ha ha ha, thú vị, một hồn đế 6 hoàn mà có thể gây ra một đòn cực mạnh ngang ngửa với Phong hào đầu la? hồn đạo khí của người đủ bá đạo và mạnh mẽ đấy, nhưng như vậy là chưa đủ để cản một đòn của ta đâu”

Long Tiêu Dao cười cười nhìn về phía con nhóc đang bật người chạy trốn về phía sau khỏi con dư chấn của vụ nổ, không biết con nhóc đó đã làm gì mà có thể gây ra một vụ nổ khủng bố đến vậy trong khi cơ thể nhỏ vẫn hoàn toàn sung sức, không hề có dấu hiệu gắng sức hay kiệt lực? Rốt cuộc là con nhỏ này đã làm gì? Thiên Lam, con bé này làm ông cảm thấy ngày càng hứng thú hơn rồi.

3 người phía Vũ Hạo cũng bị bất ngờ, không ai lường trước được rằng Hình Na có thể gây ra một đòn bùng phát đáng sợ như vậy, coi như là Ngôn Viện trưởng mà bị dính một đòn này trực tiếp vào người cũng khó có hi vọng giữ được mạng sống của mình, vậy mà đây chỉ là một đòn của hồn đế thôi ư?

“Thiên Lam tỷ ngẫu quá, cả các loại hồn đạo khí của tỷ ấy nữa, nó.. nó.. nó quá bá đạo rồi!”

Hai mắt tỏa sáng lung linh cố gắng nhìn về phía Hình Na, cô đang xoay người vài vòng rồi bật lùi thật xa về phía sau, nhưng không có một thương tổn nào ở trên người cô cả.

Sâu trong đám khói của vụ nổ được tạo ra, con rồng màu đen tuy đã giảm bớt uy lực một phần lớn nhưng nó vẫn còn tồn tại, đúng như lời Long Tiêu Dao nói, Hình Na tuy mạnh, nhưng chỉ vậy thì chưa đủ để cản lại hồn kỹ của ông đâu!

“Rồngoooooooooooo”

Lấy đà và một chân dẫm lại không khí, Hình Na nhanh chóng dừng lại khi cô thoát khỏi xung chấn, hàng loạt các hồn đạo pháo full nguyên tố xuất hiện, một cỗ máy khổng lồ chứa 78 loại hồn đạo pháo, hay nói đúng hơn, hơn 78 ống đạn đang sẵn sàng chờ Hình Na lên nòng và bóp cò.

“Ha ha, Long tiền bối, ta cũng biết là như vậy chưa ăn thua gì với ngài mà!”

Cười lạnh nhìn về phía hồn kỹ đang lao tới, không một chút hoang mang và lo sợ, các hồn đạo pháo đang sẵn sàng để khởi phát một đợt tấn công thứ 2!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Đón đỡ, kịch liệt

Sẵn sàng đón nhận phần dư uy còn lại của hồn kỹ đối phương, Long Tiêu Dao tiền bối quả nhiên là cực hạn đấu la, thực lực thật mạnh.

“Tuy nhiên, như vậy chưa đủ để làm đây nao núng đâu!”

Cười tự tin nhìn vào con rồng phía trước, 78 cây hồn đạo pháo mà cô đã từng sử dụng giờ đã được cải tiến và nâng cấp, như một cây thông Noel lấp lánh đủ loại màu sắc, chúng đang nhắm thẳng vào con rồng đen hung dữ và mạnh mẽ kia, triển khai uy lực và uy áp của bản thân.

“Hệ thống định vị, xác định, năng lượng, nạp đầy, khởi đạn”

Một loạt các dòng ký tự hiện ra trước cặp kính của Hình Na, các thuật toán được lên sẵn và một lượng năng lượng cực kỳ khổng lồ đang hội tụ.

“Vong linh ngôn ngữ!”

Hắc hắc, tuy cô mới học được nhưng không ngại nếu cô sử dụng nó vô đây chứ? Năng lượng tịnh hóa? Nói một cách ngắn gọn là trực tiếp lợi dụng các quang minh nguyên tố và sự chuyển động thành phần của mặt trời thôi chứ gì?

Như là một cái cây khổng lồ đang thực hiện quá trình hô hấp, ánh sáng trở thành nguồn năng lượng vĩ đại cho các cây hồn đạo pháo, lại một skill được phát ra với cường độ mạnh hơn mà bản thân nó cho phép.

Chưa kể mặt trời bản chất cũng chỉ là một vì sao mà thôi, so sánh với Hoắc Vũ Hạo, người mà chỉ có thể cầu mong Mặt trời ban cho sức mạnh hay nhờ lực tương hỗ lấy một phần năng lực, một tinh linh được toàn bộ các vì sao công nhận như Hình Na thì không cần phiền phức như vậy!

“Mặt trời, trở thành nguồn năng lượng của ta, nghe mệnh lệnh của ta, chặn lại kẻ thù trước mắt này cho ta!!!”

Đưa tay ra, một luồng sáng được bộc phát tỏa ra khắp mọi nơi, câu nói bá đạo của Hình Na hữu lực và mạnh mẽ, không phải là một lời nhờ vả hay làm ơn, đây là một sự ra lệnh của bề trên đối với các con dân của mình.

“Đây là?”

Long Tiêu Dao hoàn toàn bất ngờ, năng lượng này giống hệt như cái cách mà Hoắc Vũ Hạo sử dụng, kể cả loại ngôn ngữ mà con nhỏ đang làm nhằm cũng cực kỳ tương tự, nhưng năng lượng được gọi đến lại bá đạo và thuần khiết hơn nhiều, một loại thể to hơn là Dragonite của Hình Na cũng sở hữu thuộc tính quang minh, nên giữa cô và Mặt trời có một mối liên kết đáng sợ hơn của Vũ Hạo nhiều lần.

“Vong linh.. ngôn ngữ.. của mình?”

Hoàn toàn bất ngờ trước việc Hình Na sử dụng vong linh ngôn ngữ, làm một người ngoài cuộc thì khó ai có thể biết được bản chất của loại ngôn ngữ này, nhưng với thân phận là đệ tử của Y Lai Khắc Tư sư phụ, cậu hoàn toàn biết rằng đây là ngôn ngữ vong linh chính hiệu.

Hơn hết, nó còn giống như là bản cải thiện của năng lực cậu sở hữu, kết hợp với một loại lực lượng khác của các vì tinh tú và mặt trời, một lượng năng lượng ánh sáng quang minh khổng lồ đang được triệu tập.

“Con.. quái vật”

Lần này thì kể cả Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi đều phải đỏ mặt hỏi, hệ thống hồn đạo khí này còn khủng khiếp hơn bao nhiêu lần mấy bản vẽ của Vũ Hạo mang về, một loại hồn đạo khí cho phép hồn đế có thể có năng lực ngang ngửa Phong hào đấu la? Con quái vật gì vậy trời ơi???

“Khai đạn, biến đi”

“Chúu, chúu, bầm, ầm”

Hàng loạt các cột sáng đủ loại màu sắc, chúng được bắn ra theo thứ tự và các góc độ tinh xảo, tuy vậy chúng không đi một cách song song với nhau, chúng đang đi chéo lệch theo một hướng cực nhỏ lại cực tinh vi

Một sự tính toán có kế hoạch đằng hoàng, khi các nguồn tia sáng của băng và lửa va tới thân thể con hắc long, chúng đột ngột chạm vào nhau ngay khi chạm vào cơ thể hồn kỹ của Long Tiêu Dao, một sự bộc phát nổ ra làm yếu đi đối phương.

Tương tự, từng cặp đôi, cặp 3 nguyên tố chạm vào nhau cùng một lúc, như lửa và mộc nguyên tố, như mộc và thủy nguyên tố, hoặc cũng như lửa cùng với thủy và sâm nguyên tố, chúng liên tục tạo ra các con oanh tạc không lồ, kết hợp với nhau và xúc tác cho nhau lên cấp số nhân

“Oành, oành, oành”

Các vụ nổ khổng lồ lại được gây ra, một con xung chấn to không kém gì lần trước lại được kích phát, các con gió như là những bàn tay của quái thú khổng lồ đang quạt về 4 phương 8 hướng, tất cả mọi thứ đều bị nó thổi bay.

Long Tiêu Dao với thân phận là cực hạn đầu la, ông hoàn toàn không nhận một chút ảnh hưởng nào từ con sóng, chỉ cần hiểu một chút năng lực của không gian, ông hoàn toàn có thể đưa nó đi một khu vực khác một cách nhanh gọn.

Khác biệt với phía Long Tiêu Dao và Hắc hồ đầu la, bên phía Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi còn có Hoắc Vũ Hạo mới là hồn vương, cậu nhóc này chưa đủ sức để tiếp cận với loại chiến đấu bậc cao như vậy.

“Khốn nạn, con nhóc này ăn thuốc kích thích gì mà mạnh thế? Coi như có là ta cũng khó mà liên tục tạo ra các con bạo tạc khủng bố như vậy!”

Ngôn viện trưởng đỏ mặt hộc hộc với con nhóc đang bay lơ lửng phía trước, Hình Na nhò vào hệ thống cố định ở hai chân mà cô cũng không bị ảnh hưởng bởi con xung chấn, nhưng cặp mắt cẩn thận của cô cho mọi người biết một điều rằng, hồn kỹ của cực hạn đầu la Long Tiêu Dao vẫn chưa đến hồi kết đấu!

“Vũ Hạo, nhóc mau chónh đằng sau”

Tiên Lâm Nhi nhanh chóng kéo Vũ Hạo ra phía sau lưng mình, bật lên phòng ngự hộ trảo và phòng ngự của võ hồn, cả 3 người tránh thoát khỏi áp lực được tạo ra từ phía con phát nổ, lại một luồng khói bốc lên che phủ tất cả mọi thứ trong tầm nhìn của mọi người.

“Thiên.. Lam. tỷ...?”

Hoắc Vũ Hạo hoàn toàn bị đợt tấn công này làm điên đảo nhận thức, một người chị không hơn mình bao nhiêu tuổi lại có một năng lực đáng sợ đến vậy, nếu Long Hoàng đầu la cao hơn cậu 200 tuổi thì có thực lực cực hạn đầu la thì không có gì đáng sợ, nhưng bà chị này chỉ cao hơn cậu 2 đến 3 tuổi thôi!!! Vậy mà năng lực của chị ta không thua kém gì Phong hào đầu la, kể cả thực lực về võ hồn lẫn hồn đạo khí!

“Tĩnh linh nhãn”

Đỏ mặt hộc hộc khi nhìn thấy con dư chấn và sự oanh tạc của con rồng đen với các hồn đạo pháo của cô, một vài điều đã vượt qua sự tính toán, không ngờ chị với các hồn đạo pháo full nguyên tố và combo cộng hưởng vẫn không thể chặn được? Hồn lực của cô yếu đến vậy sao?

“Chắc, ta ngửa gan rồi đây”

Nhiều mây lại, Hình Na cơ thể được bọc bằng vũ trang hồn đạo khí toàn thân nay lại một lần nữa phát sáng, đợt công kích thứ 3 và cũng là đợt công kích cuối cùng, từ trong lớp khói cô nhìn thấy rằng con rồng đen lúc này đã đi lệch một chút với quỹ đạo và thoát khỏi tầm sát thương cao nhất?

“Long Tiêu Dao tiền bối, can thiệp vào đòn đánh của ngài là không hay ho đâu”

Hồn hoàn thứ 6 phát sáng sau lưng vị cực hạn đầu la, Long Tiêu Dao cười cười thú vị nhìn con nhóc này, nếu cứ như vậy bị triệt tiêu thì đơn giản quá, để ông xem con nhóc này còn chiêu trò gì nữa không.

“Ha ha ha, nếu hồn kỹ của ta chưa bị phá hủy thì ta vẫn có thể tác động vào hồn kỹ của ta mà phải không? Dù sao thì cũng không có một kích thực sự được phóng ra, ta chỉ làm đổi hướng một chút hồn kỹ thôi”

Đưa tay lên cằm, Long Tiêu Dao chậm rãi nói, mà, mặc dù thì sự việc này đúng là cũng không có vấn đề gì, nhưng đây là đồ chiến với tiểu bối mà ông già này lại ra tay ác liệt đến vậy, chắc ông già này đã coi Hình Na như một người cùng thế hệ, hoặc là nói, một thiên tài có năng lực sánh vai bọn ông không quá xa, so sánh với Vũ Hạo đệ tử của Mộc Ân, cậu nhóc đó còn lâu và còn xa mới có thể với tới năng lực hiện tại của Hình Na được.

“Thật là một con bé đáng sợ”

“Thật là một lão cáo già”

Cả hai 1 lớn 1 trẻ, thì thầm với nhau và chửi rủa đối phương một cách thâm lặng, trong khi đó một con rồng đen phóng ra khỏi lớp khói nhò vào hồn kỹ thứ 6 của Long Tiêu Dao, các hồn đạo đạn chưa kịp đưa ra uy lực lớn nhất đã bị mất mục tiêu, giờ cũng không còn kịp để bắn ra một đòn tấn công như

vậy nữa, giờ thì Hình Na sẽ phải làm điều gì?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Tiếp tục

Nhiều mây khó chịu trước sự can thiệp hồn kỹ của lão cáo già, Hình Na đành phải suy nghĩ ra phương án tác chiến tiếp theo, bây giờ thì không còn đủ thời gian để bắn ra một luồng đại pháo như lúc này, mà nếu như có thể thì đối phương cũng có thể làm lệch phương hướng, thật là một lão già khó ưa.

Cười lạnh nhẹ răng, dù trong lòng có bức tức bao nhiêu thì Hình Na vẫn không thể hiện ra bên ngoài, muốn thử cô? Được lắm lão già, để ta cho lão xem năng lực thật sự của ta mạnh đến thế nào!!!

“Thunder ”

Trực tiếp phóng ra một nguồn điện cực mạnh, nhưng lần này không phải nhắm vào con rồng màu đen hồn kỹ của Long Tiểu Dao nữa, cô trực tiếp bắn ra một cột lôi điện thẳng vào phía nãy luồng pháo của mình, 4 cây đại pháo sau lưng xuất hiện như 4 cái chân không lồ sau lưng Hình Na, quả nhiên là con nhỏ này trạng bị hồn đạo khí toàn thân, cũng không biết nó giấu bao nhiêu hồn đạo khí trong người đây.

“Roẹt, Ken nn kttttt ....”

Như một tia sáng được bắn ra với tốc độ cực nhanh, không hề quan tâm tới con rồng hồn kỹ đang lao về phía mình, lực lượng của Thunder yếu hơn bình thường nhưng bù lại tốc độ của nó lại lao ra nhanh gấp đôi, mục tiêu là đồng hồn đạo pháo tia sáng đang tập trung lại một chỗ.

Tiếng kêu kèn kẹt như thể một nắm đấm đang đánh thẳng vào một cái mặt thủy tinh siêu bền, lực đẩy vào F sẽ tạo ra một phản lực N, hơn nữa với tương tác của điện, các hồn đạo pháo đổi chiều và lao ra với tốc độ nhanh hơn nhiều.

“Ồ, dùng hồn kỹ tương tác hồn kỹ? Dùng hồn đạo pháo tương tác hồn đạo pháo?”

Long Tiểu Dao thú vị nhìn về phía Hình Na, không ngờ hết lần này đến lần khác, con bé này luôn làm những điều mà ông không tài nào ngờ đến.

Thật sáng tạo a! Cách vận dụng hồn kỹ không hề khác gì việc ông sử dụng hồn kỹ thứ 6 hỗ trợ cho hồn kỹ thứ 5, con nhỏ này lại ngay lập tức vận dụng và học tập ngay? Hay là vốn dĩ con nhóc đã tính tới trường hợp sẵn rồi?

“Quao, Thiên Lam tỷ.. bá đạo”

Hoắc Vũ Hạo thật sự không thể rời khỏi tầm mắt của mình khỏi Thiên Lam được, dù không lớn hơn cậu được bao nhiêu, nhưng đối phương lại có thể một chọi một với cái hồn kỹ khó chơi đó?

Đối thủ của Hình Na không ai khác chính là Cực hạn đầu la, coi như ông ấy hạn chế thực lực xuống 6 hoàn hồn để và không dùng bất kỳ hồn kỹ nào đều khó mà làm ông bị tổn thương được, vậy mà bây giờ một cô gái không những sẵn sàng đón nhận đòn tấn công của ông khi còn giữ nguyên tu vi cực hạn đầu la? Lại còn liên tục ra những skill bá cực bá mà một hồn đế bình thường không tài nào ra đòn được.

“Thật đáng sợ ... con bé này.. tuyệt đối là một cường giả đứng đầu tương lai, không những có võ hồn cực hạn bằng như của Vũ Hạo, con bé này ở lĩnh vực Hồn đạo cũng không thua kém gì con, thậm chí là vượt xa con, Vũ Hạo à, với chênh lệch 3 tuổi, con có thể trở nên mạnh được như vậy không?”

Lần này đến lượt Ngôn viện trưởng hỏi lại Hoắc Vũ Hạo, thật sự ông không tin đây chỉ là một con bé mới 19 20 tuổi đầu, nói Hình Na là một cụ lão 70 80 tuổi dịch dung chui ra thì may ra ông còn tin, con quái vật gì đây trời ơi, thời thế loạn hết rồi a!!!!

“Ngôn.. viện trưởng, con e rằng là dù có cho con 4 hay 5 năm nữa, con cũng không thể đuổi kịp bước chân của chị ấy đâu, thật là đáng sợ một hồn sư!!”

Hoắc Vũ Hạo ngưng thần một chút, cậu hỏi Thiên Mộng Băng Tầm cùng với Băng đế nhưng không một ai nghĩ rằng cậu nhóc có thể đuổi kịp Thiên Lam

“Hạo đệ, đừng lo, sau này có bọn ta bảo kê, coi như 4 năm hay 5 năm nhóc không thể đuổi kịp, thì chúng ta bỏ ra 10 năm hay 20 năm, kiểu gì nhóc cũng mạnh hơn con nhỏ đó thôi!!!”

Thiên Mộng Băng Tầm rất đúng lúc an ủi, nhưng nếu bọn họ biết rằng tuổi thực tế của Hình Na, hay là cô bé Thiên Lam đang chiến đấu phía trước đây cũng mới chỉ ngang tuổi Hoắc Vũ Hạo thì không biết biểu tình của bọn họ sẽ ra sao nhỉ?

“Cảm ơn Thiên Mộng ca!”

Hoắc Vũ Hạo cảm thấy được an ủi, đúng vậy, có mọi người thì làm sao mà cậu không thể trở nên mạnh hơn được cơ chứ?

“Hạo nhóc, ta cảm thấy một luồng băng tuyết khí tức cực kỳ quen thuộc, ở rất gần đây!!”

Băng đế Bích Hoàng Hạo đột nhiên lên tiếng, cô cảm thấy khí tức của băng tuyết xuất hiện, nó cực mạnh và cực kỳ thuần chủng, giống như là... giống như là của Tuyết đế vậy.

“Băng tuyết khí tức quen thuộc???”

Lập tức nhắm mắt lại cảm nhận, khu vực xung quanh tin tức đang hồi trở về đầu của cậu, nhưng Vũ Hạo không hề tìm ra được cái nguồn khí tức quen thuộc mà Băng đế nói.

Liên tục quan sát thêm một lúc nữa, nhưng nguồn khí tức băng tuyết đấy đột nhiên lại biến mất, không hề có một cứ dấu vết gì để lại! Thật kỳ lạ, chả lẽ là cô quá đa nghi hay nhạy cảm sao?

Băng Đế nhíu mày mà nhìn về phía phương bắc, một nơi không quá xa vị trí mà bọn họ đang đứng, sau đó cô quay đầu lại.

“Mama, Tuyết nhi cảm thấy một khí tức quen thuộc, một khí tức giống hệt Tuyết nhi, tuy nhiên lại không thuần chủng bằng Tuyết nhi”

Đúng như cảm nhận của Băng đế, tại một chỗ động phía Bắc, một cô bé gái với mái tóc màu xanh trắng nhạt đang đứng đưa trong gió, toàn bộ khu vực bị giam cầm trong băng tuyết, nhiệt độ cực lạnh như thể muốn nuốt chửng tất cả, không một con hồn thú nào dám lại gần Tuyết nhi cả.

Trong khi con bé đang cảm nhận khí tức của Tuyết đế, hay nói cách khác là nguyên thân của mình, cặp mắt Tuyết Nhi bỗng sáng lóe lên ánh đỏ, từ sau lưng Tuyết Nhi hiện lên 2 cái hồn hoàn màu đen, đại hồn sư đẳng cấp!!!

Không biết từ khi nào mà Tuyết nhi lại lên được tới đẳng cấp này, chẳng lẽ vì tiếp xúc với nguyên thân mà cô bé phát triển nhanh hơn và có được hồn hoàn thứ 2? Thật là kỳ lạ cảm xúc.

Chuyện gì sẽ xảy ra nếu 2 Tuyết đế và Tuyết nhi gặp mặt? Nhân bản hay Nguyên bản ai mạnh hơn? Thật thú vị nếu chúng ta có thể chứng kiến, nhưng đột nhiên một tiếng nổ cực to lại lần nữa vang lên, tại phía Hình Na đang đứng, một con xung chấn lần nữa phát ra to khủng khiếp.

“Hắc hắc, nha đầu đúng là thú vị, có thể làm thay đổi hướng đánh của hồn đạo khí xạ tuyến? Đây là lần đầu tiên ta thấy một thứ thú vị như vậy đấy!!”

Long Tiêu Dao cười cười nhìn Hình Na, nhưng tay ông không ngừng lại mà lại tiếp tục đưa ra, hồn kỹ thứ 6 phát động và con rồng đen lại tiếp tục di chuyển.

Đúng như vị cực hạn đầu la này nói, Thunder của Hình Na làm cho các hồn đạo khí xạ tuyến thay đổi hướng và nhắm ngược lại con rồng hồn kỹ, tuy không thể tiêu diệt hoặc triệt tiêu được nó, nhưng nhờ vậy mà cô đã kéo dài được thời gian chờ.

“Hừ, muốn chạy nữa? Đừng có mơ!!!”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243: Hyper Beam, thổi bay tất cả

Nhắm mắt lại, lần đầu tiên cô gặp được một loại tiền bối vô si như vậy đấy, chắc, muốn tiếp tục xài chiêu cũ sao? Thật sự nghĩ rằng cô không có cách nào đối phó với loại hồn kỹ này ư?

“Một trò xài 2 lần? Long tiền bối, ngài cũng thật khinh thường nha đầu này quá đấy!!”

Ngước mặt lên, nhìn về phía hồn kỹ lại một lần nữa đến trực diện trước mặt của Hình Na, cô không một chút do dự mà đưa hai tay lên kéo ra 2 phía một cách hết sức và dứt khoát, một chuỗi 3 vòng tròn được tạo ra trước mặt Hình Na.

“Hắc hắc, đúng là một trò xài 2 lần có hơi khinh thường nhóc thật, nhưng ai biết được liệu nó có thể làm được nhóc không đây?”

Long Tiêu Dao cười thú vị, lại một loại hồn đạo pháo khác sao? Con nhỏ này thật sự nghĩ rằng nó có thể đánh trúng hồn kỹ của ông sao? Thật là ngốc a, mặc dù vô hồn của con nhóc này có băng cực hạn thuộc tính và long thuộc tính siêu mạnh, nhưng mà không có nghĩa nó sẽ bù đắp được khoảng trống giữa 2 người đâu!!!

“Khoan đã, long thuộc tính cực mạnh?”

Đến lúc này ông mới nhận ra ý nghĩa của cụm từ này, long thuộc tính có thể áp chế vượt đẳng cấp và làm ông cảm nhận được sự sợ hãi và nguy hiểm, con nhóc này vẫn chưa hề sử dụng nó!!!

Ha ha ha, thật không ngờ có một ngày mà ông bị lừa một vỏ đầu đến vậy, việc Hình Na liên tục sử dụng băng và hỏa thuộc tính làm ông trong tức thời quên mất, hồn kỹ của ông đã bị làm mòn qua nhiều lần, chỉ cần dùng một chút uy áp là có thể chặn đứng hòng nó và triệt tiêu, vậy là con bé có thể dễ dàng chặn được hồn kỹ thứ 2 của ông.

“Hừ, đã đến thì biến luôn đi!!!”

Nhìn vào con rồng hồn kỹ màu đen, có lẽ tên của nó nên là Thái Hắc Long mới xứng đáng, Hình Na dồn hết tất cả con bực tức của mình vào đòn đánh này.

“Dragon Rush + Hyper Beam”

Toàn bộ cơ thể của Hình Na được bọc bởi một nguồn long lực mạnh mẽ, một hình thái của con rồng được tạo ra quanh cơ thể của cô, con rồng khổng lồ này so với con hắc long đó thì như khác nhau một trời một vực.

“Thần... Thần Long???”

Long Tiêu Dao và mọi người đều ngạc nhiên trước khi chứng kiến cái skill của Hình Na – Dragon Rush: Long thần!

Một con sóng tinh thần chứa Long lực uy áp tràn ra, tất cả mọi người như gặp phải vua mà đều không tự chủ mà cúi đầu thần phục, một loại hồn lực mạnh mẽ và vương giả còn hơn cả Mục tổ và Long hoàng đầu la tiên bối, rốt cuộc vô hồn con nhỏ này là gì mà bá dữ vậy!!!

Hình dáng của một long thần xuất hiện đã đe dọa tất cả các hồn sư đứng xung quanh, kể cả Thiên Mộng Băng Tầm và Băng Đế Bích Hoàng Hạc, thân là hồn thú sống trong Đấu La Đại Lục, khi cảm nhận phải loại uy áp này thì tất cả bọn chúng đều không tự chủ mà quỳ xuống thần phục Hình Na.

Cái hồn kỹ hắc long của Long Tiêu Dao như gặp phải ông tổ nội, ông tổ ngoại, như là khác trời sinh, nó thậm chí còn không dám tiến về phía Hình Na nửa bước, trong khi Long Thần lại trực tiếp dọa nó tiến lùi lại phía Long Tiêu Dao mà phản đòn.

“Aa!”

Bây giờ mới nhận ra là mình đã bị uy áp làm chấn cho tinh thần không giữ vững, chỉ một khắc không nhận ra thì hồn kỹ của chính bản thân đã phản chủ mà quay về trực tiếp tấn công bản thân? Con nhỏ này thật không biết kính trên nhường dưới gì cả!!

“Hồn kỹ thứ 6”

Cái hồn hoàn màu đen lại tiếp tục được kích hoạt, một lực lượng của long lực lại được phát ra với cường lực mạnh hơn để cưỡng chế chiếm lại quyền khống chế, thực chất ông có thể dễ dàng phá hủy cái hồn kỹ này, nhưng bị một con nhóc đất mũi thật sự là một sự tình không dễ chịu chút nào, ông đành phải chiếm lại quyền sở hữu hồn kỹ này.

“Ha ha, quả nhiên là ngài không minh mẫn rồi a!”

Hình Na cười thích thú nhìn ông già kia như đứa trẻ đang cố gắng chiếm lại quyền kiểm soát! Đúng là ông có thể, nhưng muốn làm thế trước mặt skill Long Thần của cô thì hơi khó đó, hơn nữa, cô cũng không có sử dụng một skill không thôi đâu.

“Xoẹt, Ầm, ầm, ầm, ầm”

Há mồm ra thật to, hình bóng của Dragonite xuất hiện sau lưng cô như đang hỗ trợ bằng toàn bộ sức lực của mình, 3 cái vòng tròn hồn đạo khí phóng to cực đại và khuếch tán hồn kỹ của Hình Na, 4 cái hồn hoàn màu đen tổng hợp lại thành một cái hồn hoàn màu đỏ sáng rực và lóe chói lèn.

“Biến mất đi”

Một luồng tia sáng màu trắng đen được phóng ra với một diện tích cực lớn, nó trực tiếp bắn xuyên qua hồn kỹ của Long Tiêu Dao, nhờ uy áp của Dragon Rush mà không hề có một chút sự phản kháng nào, hồn kỹ thứ năm của vị phong hào đầu la hòa thành một với Hyper Beam + Dragon Rush của Hình Na.

“Chắc, khó chịu rồi đây”

Lần này đến lượt Long Tiêu Dao phải nhíu mày, đòn đánh này thực chất đối với ông cũng không có gì đáng ngại, điều mà ông khó chịu ở đây là uy áp Long hồn làm cho ông không thể phát huy hết thực lực được, mà đánh với một con hồn để mà dùng hồn kỹ thứ 8 hay 9 thì mất mặt quá.

Đến cả Hạc Hồ đầu la đứng phía sau Long hoàng đầu la đều trực tiếp chạy trốn lùi về sau cực xa, ông ta không phải là cực hạn đầu la, đòn đánh của Hình Na nếu mà quần trùng ông thì ông cũng ăn cực kỳ nhiều thiệt thòi, thậm chí sợ sảy là bỏ mạng như chơi.

Một luồng sáng màu trắng đen, xung quanh nó có một con rồng màu tím được tạo bằng hồn lực không lồ liên tục lượn tròn quanh Hyper Beam, đây là sự

kết hợp của Skill mạnh nhất và Skill có năng lực áp chế nhất của Hình Na.

“Roẹt roẹt roẹt, Âm âm âm”

“Dừng lại nào”

Một cơn rùng và một lượng uy áp của Cực hạn đầu là phóng thích, Hyper Beam của Hình Na dần dần trở nên yếu đi và bắn chậm lại khi đến phía của Long Tiêu Dao, một vòng tròn xoáy xuất hiện và làm mất đi uy lực của Hình Na skill, đây là, không gian lực??

Xung quanh Long Tiêu Dao như có một bức tường chắn và một nguồn lỗ đen vô tận đang hút đi Hyper Beam của Hình Na, ông không thể trực tiếp đối chọi với cái sự uy áp đáng sợ này được, thay vào đó, ông có một cách đơn giản hơn là dịch chuyển chúng đi bằng không gian pháp tắc, hừ, đó là thứ mà bọn nhóc hồn để mấy đứa không nắm giữ được, biết tôn trọng người già đi nhóc con!!

“Ồ, vậy sao? Hắc hắc, biết ngay là ông sẽ làm như vậy mà!!”

Hình Na đột nhiên cười phá lên vui vẻ, cô thích thú khi nhìn về phía Long Tiêu Dao, lão già này sẽ phải tốn rất nhiều sức và thậm chí phải sợ hãi Long uy của cô, vì vậy việc lão này kiếm một lựa chọn khác như là dịch chuyển nó bằng phép tắc không gian là hoàn toàn có thể, cô đã chờ giây khắc này lâu lắm rồi đấy!

“Teleport!”

Đối với các hồn sư khác thì không thể, nhưng với hồn của cô là Pokemon đấy, có thể sở hữu các skill như dịch chuyển tức thời là điều hoàn toàn bình thường, chỉ cần một sự rối loạn không gian thôi. hắc hắc.

“Cái... cái quái gì!”

Lần này đến lượt Long Tiêu Dao lo lắng, cơn nhỏ này mà cười thì chắc chắn không phải chuyện gì tốt lành rồi, khoan đã, thế này là sao? Không gian hỗn loạn, nguồn năng lượng màu vàng này là gì???

“OÀNH OÀNH OÀNH OÀNH”

Những tiếng bạo phát điên cuồng như thần linh nổi giận, Hình Na như vị nữ chiến thần đang nhìn vào kẻ bại trận trước mặt mình, mọi thứ đúng như cô dự đoán, lão già, giờ đến phiên ông nên coi trọng ý kiến của người trẻ đi, lão già lú lẫn!! Hừ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 244: Khinh thường trẻ em là thói quen xấu nha!

Một vụ oanh tạc và hỗn loạn cấu trúc không gian xuất hiện, nhờ vào Teleport mà Hình Na làm rối loạn cấu trúc không gian nơi mà Long Tiêu Dao đang dịch chuyển và rút đi Hyper Beam của cô.

Chiến đấu với một hồn đề mà phải dùng hồn kỹ thứ 8 thậm chí thứ 9 để chặn lại thì quá mất mặt rồi, nên việc lợi dụng không gian phép tắc là điều đầu tiên mà lão già cực hạn đầu là này nghĩ tới, đồng thời từ việc quan sát lão già này liên tục dùng không gian dịch chuyển, Hình Na cũng nắm chắc lão sẽ sử dụng nó khi đối phó Hyper Beam.

“Hắc hắc, Long tiền bối, khinh thường trẻ em là thói quen xấu nha!”

Hình Na cười thật tươi vui trước nỗi đau của người khác, vốn Long Tiêu Dao đang cố chặn lại sự hỗn loạn cấu trúc không gian, nhưng hồn lực này lại ẩn chứa long lực của Dragonite nên ông lại đột ngột bị áp chế.

Chưa kể cơn nhóc này liên tục khiêu khích làm ông mất bình tĩnh, vì vậy trong một chút sơ sót, toàn bộ cấu trúc bên trong như đàn thú hoang đã xông chuang mà lao ra, một cơn oanh tạc còn to hơn những lần gấp nhiều lần, và giờ ông đang phải trực tiếp đón nhận nó???

“Chết tiệt, nguoi mà là trẻ em cái gì, rõ ràng là một con quái vật đội lốt người mà!!”

Cẩn rằng tức giận, Long Hoàng đầu là hoàn toàn nổi giận rồi, không ngờ ông lại bị chơi một vỏ đầu đến vậy, giờ mà còn mất mũi với không mất mũi nữa làm gì, nếu không cẩn thận thì ông sẽ bị trọng thương cực nặng thậm chí là mất đi vài bộ phận cơ thể không chừng.

Thay vì lựa chọn danh dự, Long Tiêu Dao trực tiếp kích hoạt một hồn kỹ thứ 8 và thứ 9 của ông, Long lực xuất hiện khổng lồ, lần này thì ông không còn bị áp chế bởi Dragonite nữa vì sự chênh lệch đẳng cấp hồn lực giữa 2 người là quá cao.

“OÀNH OÀNH OÀNH”

Tiếng oanh tạc vang trực tiếp lên người Cực hạn đầu la Long hoàng gây ra một cơn chấn động làm thổi bay toàn bộ cây cối xung quanh, phạm vi 30 km xung quanh không một con hồn thú nào dám bén mảng.

Những con hồn thú tò mò trước những đợt nổ trước lập tức chạy toán loạn và cắm đầu bỏ trốn không biết đường về.

Một số con hồn thú còn va vào nhau, chúng chạy như điên mà không ngừng nghỉ, vì sự bạo tạc của cơn nhóc tóc vàng Thiên Lam này mà một số con hồn thú lao thẳng về phương hướng thành tường của con người, thú triều từng đợt nhỏ xuất hiện.

Cơn xung chấn lần này to đến khủng khiếp, khó mà tưởng được đây là năng lực của hồn đế, nếu nói đây là trận chiến giữa 2 Phong hào đầu la cực đại chiến đấu với nhau thì người ta còn tin, còn nếu nói đây chỉ là một hồn đế 6 hoàn gây ra? lừa quỷ à!

“Khôn kiếp, Vũ Hạo, trốn thật kỹ, đây không có đùa đâu”

Ngôn viện trường lập tức cùng Tiên Lâm Nhi phóng thích hồn lực của bản thân để bảo vệ Vũ Hạo, lần này xung áp đến cả bọn ông đều cảm thấy nguy hiểm và đáng sợ, đây là lần đầu tiên mà bọn họ gặp phải một con quái vật thiên tài ở cấp độ này đấy.

“Thiên Lam tỷ, kinh khủng!”

Lần này thì cả 2 con hồn thú bên trong người cậu cũng không dám chắc rằng Vũ Hạo có thể đuổi kịp cô gái này không, e là cả đời cậu cũng không thể chạm một chân tới đẳng cấp ngang hàng của Thiên Lam.

Rõ ràng là bọn họ đang thực hiện kế hoạch tạo thần, vậy mà một cô gái khác ở một độ tuổi không quá xa lại có năng lực mạnh mẽ vượt trội so với Vũ Hạo, thậm chí còn có một luồng thần khí từ người Thiên Lam thoát ra, e rằng cơn nhỏ này nếu tiếp tục phát triển thì việc trở thành thần của Hình Na sẽ là một điều hiển nhiên.

Hoặc Vũ Hạo trốn tránh mất ra mà cảm nhận sự uy áp đến từ phía Hình Na, dù cho cậu có được che chở nhưng những cơn gió mà mệnh lệnh của vị lãnh đạo vẫn quật vào mặt, vào người và vào từng bộ phận trên cơ thể cậu.

Cảm giác đau rát và khó chịu, đây là lần đầu tiên cậu cảm thấy hoảng sợ một người cùng cấp đến như vậy đấy, đã có rất nhiều người mà cậu ngưỡng mộ, như là Mã tiểu đào tỷ, như là Lăng lạc thần công chúa, như là Bối Bối đại sư huynh, ... Nhưng tất cả chỉ là dừng lại ở phạm vi hâm mộ thôi, một ngày nào đó cậu sẽ mạnh mẽ hơn và vượt qua tất cả bọn họ, còn riêng Thiên Lam tỷ, cậu e rằng có dành cả đời cũng không thể chạm tới đẳng cấp ngang tỷ ấy.

“Đừng suy nghĩ tiêu cực, Hạo đệ”

“Đúng vậy, có 2 đại hồn thú 40 vạn năm và 100 vạn năm như bọn ta mà đệ còn sợ thua cuộc một cơn nhóc như vậy, nhóc quá khinh thường chúng ta rồi đấy, bây giờ nhóc chưa thể làm chủ được năng lực của bọn ta, một ngày nào đó nhóc sẽ có thể mạnh hơn Thiên Lam nha đầu đó”

Mặc dù biết là gượng ép, nhưng hai con hồn thú không thể nào không nói dối để cố gắng an ủi Vũ Hạo, ở hồn hoàn thứ 5 mà cơn nhóc đó đã có 10 vạn năm hồn hoàn thì việc cơn nhóc này có thể lấy những hồn hoàn niên kỷ cao hơn là hoàn toàn có thể, ưu thế của Vũ Hạo sẽ bị đè bẹp hoàn toàn.

“Ừm, em sẽ trở nên mạnh hơn, mạnh hơn nữa!”

Đưa nhóc ngây ngô được an ủi và cố gắng hơn trong tu luyện, sự chênh lệch thực lực giữa cô và cậu góp phần làm động lực thúc đẩy Vũ Hạo cố gắng tu luyện hơn.

Cơn bão tố quét ngang tất cả, Hạt Hổ đầu la đứng ở gần Long Tiêu Dao Long hoàng đầu la nhất, ông trực tiếp bị cơn bạo tạc này ảnh hưởng, dù đã nhanh chóng nhận ra nguy hiểm và kích hoạt hồn hoàn, nhưng những thú hồn của ông giống hệt lúc bị Vũ Hạo dùng Vong linh chú ngữ tấn công, chúng tán loạn và không thể cản trở cho ông.

Hạt Hổ đầu la trực tiếp bị đánh văng ra ngoài, một cái cấp 90 Phong hào đầu la vậy mà bị trực tiếp đánh văng ra phun máu, dù là trong tình trạng sơ suất bị tấn công, nhưng một hồn đế làm một Phong hào đầu la phun máu, điều này đủ để chứng tỏ Hyper Beam khủng bố đến mức nào.

Trên đường đi của tia sáng hủy diệt, không còn một sinh mệnh nào có thể tồn tại, cây cối, thú rừng, kể cả không khí cũng bị hoại tử và tan rã, một khu vực thậm chí còn không có phân tử khí xuất hiện, cơn đường kéo dài từ vọng đi một đường thật xa và vạch ra một lối trống trong khu rừng.

Tại chính giữa của sự bộc phát, Long hoàng đầu la Long Tiêu Dao nhờ vào hồn kỹ bá đạo của mình mà an toàn không một vết thương xuất hiện, tuy quần áo có hơi rách rưới vì không kịp bảo hộ toàn thân, nhưng mà nhìn vào hơi thở của ông biết là đã bị Hình Na chơi một vỏ đầu đòn rồi.

“Chắc, quả nhiên là cơn quái thú”

Phun nước bọt sang một bên, đưa tay lên lau khóe miệng và vuốt vuốt đầu, khôi phục lại trạng thái đẹp lão của ông, Long Tiêu Dao nhìn vào phía Hình Na bằng một cặp mắt khác, không còn là tiền bối nhìn một hậu bối nữa, mà đây là nhìn vào một đối thủ đáng gờm.

“Vậy thì lão gia gia có nên bỏ thói quen khinh thường trẻ con không nhỉ?”

Hình Na cười duyên mà nhìn lão, hệ thống vũ trang hồn đạo khí toàn thân được thu hồi, cơ thể mảnh mai lại xuất hiện, thật khó tin một cô gái bé nhỏ như vậy lại có năng lực hủy hoại đáng sợ đến thế.

Nếu mà ông không nhanh chóng bảo hộ bản thân, sợ rằng tia sáng hủy diệt đó sẽ làm ông ăn một cái đắng khủng khiếp chứ không đùa.

“Haha, lão gia gia ta xin được từ bỏ thói quen đó, sao nào, từ bỏ hồn đạo khí bản thân? bộ nhóc con không tính đỡ đòn thứ 3 của ta sao?”

Cười cười nhìn Hình Na, bây giờ hồn lực xung quanh ông trở nên ngưng tụ hơn, con bé phía trước đã thu hồi hồn đạo khí của mình? Bộ nó đã không đủ sức đỡ đòn tiếp theo rồi sao?

“Tất nhiên là phải đỡ chứ! Nhưng mà tiếp theo ta sẽ cho ngài thấy một thứ còn mạnh hơn cả hồn đạo khí! Mong chờ đi, Long tiền bối lão gia gia!”

Nhấn mạnh chữ lão gia gia, tinh linh lực và tinh tú lực xuất hiện, bầu trời chuyển sang tối âm u, thời gian đã qua buổi chiều sớm, các vì tinh tú đã có thể nhìn thấy tại phía xa xa trên cao.

“Hề? Một thứ còn kinh khủng hơn hồn đạo khí lúc nãy sao? Xem ra lão già ta không thể không nghiêm túc rồi!!!”

Mặc dù tự tin như một lão tiền bối, nhưng trong thâm tâm ông đã đổ mồ hôi hột rồi, giờ ông rất muốn từ bỏ và cho đám nhóc này đi luôn, đồ ước cái gì, dẹp một bên, ai đó bóc con quái vật này đi dùm với!!! ta không đủ sức làm sư phụ con bé này đâu a!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 245: Vector tái hiện, cực quang sáng chói

Cảm thấy thật khó chịu, con quái vật này có thật sự chỉ là hồn để thôi ư? Năng lực này đủ để nhỏ có thể đấu ngang hàng với hồn đấu la và bình an bỏ trốn khỏi Phong hào đấu la bình thường luôn đó!!!

“Quý nha đầu, chuẩn bị thôi nào”

Long Tiêu Dao chuẩn bị xuất chiêu, phong thái tiền bối không thể bị đổ vỡ, những gì mà ông nói thì chắc chắn là sẽ giữ lời, một thứ còn mạnh hơn cả hồn đạo khí, tin chắc rằng con nhỏ này sẽ dễ dàng đỡ được đòn tấn công của ông.

Tuy là Long Hoàng đấu la Long Tiêu Dao này có thể ra một đòn mạnh nhất của mình để nghiền ép Hình Na, nhưng ai biết con nhóc này có còn lá bài tẩy nào không? Hơn nữa chèn ép một tiểu bối mà còn phải dùng hết lực? Như vậy thì quá mất mặt quá!

“Hồn kỹ thứ 7 + 8”

Một nguồn hồn lực kinh người, cặp mắt của Long Tiêu Dao sáng lên, các hồn kỹ như có linh tính, chúng hóa thành một nguồn năng lực hắc long cực đại mà phóng về phía Hình Na, không một chút nương tình, nếu con nhỏ này không đỡ được thì đi chết đi.

“Vũ Hạo, mau rời khỏi đây, đây không phải là nơi mà nhóc con có thể đứng quan sát an toàn đâu”

Ngôn viện trưởng quyết tâm bảo vệ cậu nhóc, bản thân ông và Tiên Lâm Nhi là Phong hào đấu la, con uy áp này tuy làm bọn ông khó chịu nhưng không có nghĩa là không chịu đựng được, sợ là sợ ở đây là Hoắc Vũ Hạo còn quá yếu, tuy không trực tiếp nhận một đòn tấn công đáng sợ đến vậy, nhưng đứng ở ngoài cũng đủ để nhóc này ăn lây một đòn đau đớn rồi.

“Đi thôi, Vũ Hạo”

Tiên Lâm Nhi trực tiếp hơn, cô phóng thích võ hồn và 9 cái hồn hoàn, sử dụng Võ Hồn Chân Thân mà bé Hoắc Vũ Hạo rời đi.

Ngôn viện trưởng nhanh chóng dùng hồn lực của mình chặn xung áp đánh về phía Hoắc Vũ Hạo.

Bên phía Long Hoàng Đấu La Long Tiêu Dao, tên Phong Hào Đấu La Hạt Hổ - Trương Bằng lập tức phóng thích võ hồn và chạy ra xa nhất có thể, đừng có đùa, ăn thiệt thòi một lần rồi ông biết con nhỏ đó không phải là dạng dễ ăn đâu.

Bên này cũng sử dụng võ hồn chân thân và rời xa phía Long Tiêu Dao nhanh nhất có thể, ông có dự cảm không lành về điều sắp diễn ra này!

“Song tử, giúp ta”

Nhắm mắt lại, không quan tâm đối phương ra đòn gì, ra đòn ra sao hay uy áp thế nào, Hình Na vẫn rất bình tĩnh mà giao tiếp với cung song tử, đây là lá bài mạnh nhất mà cô có thể dựa vào lúc này.

“Đã rồi”

“Chuẩn bị thôi nào”

Ngân tử và Kim tử nhanh chóng trả lời, bọn họ biết rằng đối đầu với một đối thủ mạnh mẽ như vậy, chắc chắn bọn chúng sẽ được gọi ra mà!!!

“Lật tung cả bầu trời này nào!!!”

Một nguồn tinh linh lực và tinh tú lực dồi dào, mặt trăng sáng chói và các vì sao lung linh xoay chuyển theo vòng tròn.

Hai đứa nhóc cùng Song tử không hiện thân ra mà chúng tồn tại ở dạng tinh tú lực, hai tay và hai trán chạm vào nhau, một nguồn năng lực màu vàng xuất hiện.

“Tung tung tung tung ...”

Tiếng đàn tranh vang lên như tiếng chim hót thanh thúy giữa chiến trường mãnh liệt, một cậu bé với mái tóc màu vàng và cặp mắt lưu ly từ hư không xuất hiện, Song tử lại một lần nữa sao chép Eim.

Nhờ vào việc Hình Na ngày càng mạnh hơn mà việc sao chép Eim cũng càng ngưng tụ, hình thái hoá diện trở nên ngày càng hữu hình, tuy không thể sao chép hoàn toàn được vị tinh linh hoàng tử này nhưng về cơ bản cũng không làm mất đi khí phách của cậu.

Song tử và Hình Na nhanh chóng đặt 2 tay vào nhau, một sự giao hòa hồn lực xuất hiện, cả bầu trời lập tức bùng sáng, thời gian như ngừng lại, không... chúng như chậm lại và di chuyển như con ốc sên bò vậy.

“Hồn kỹ của ta????”

Ngạc nhiên khi nhìn thấy tia sáng màu đen từ hồn kỹ của mình lại đột ngột dừng lại, hay nói đúng hơn là chậm lại đến đáng sợ?

“Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra??? Bầu trời này???”

Long Tiêu Dao được chứng kiến một hiện tượng siêu xinh đẹp và siêu thiêng liêng, cả khung trời phía trên được bọc lại bởi những hào quang màu xanh dương và màu xanh lá phủ lên cả bầu trời, như vòng tay mẹ ấm áp ôm lấy những đứa con của mình.

Những vì sao xoay chuyển theo hình tròn, những vòng cung chúng di chuyển để lại các vệt sáng rực rỡ.

“Võ hồn dung hợp kỹ bản chưa hoàn chỉnh!”

Hai tay nắm chặt lấy nhau, Hình Na và Song tử dùng toàn bộ hồn lực của mình để cản trở lại hồn kỹ của Cực hạn đầu la, quả nhiên là ông ta sẽ dùng một sức lực cực lớn ở đòn cuối cùng, dù có sử dụng hết mọi lá bài ẩn đặt trong hồn đạo khí vũ trang toàn thân cũng không thể đón được.

Thật may mắn là cô lựa chọn dung hợp kỹ, tuy là bản chưa hoàn chỉnh nhưng chỉ cần đón hoặc đánh bật được nó rời khỏi vị trí của cô, vậy thì không còn gì thích hợp hơn skill dung hợp điều khiển vector cả.

“Điều chỉnh vector”

Một nguồn sáng phát ra từ phía 2 người họ, một vị tinh linh với đôi cánh bát đực xuất hiện, mẹ của các vì sao, nữ thần Arceus xuất hiện sau lưng của 2 người, bà đưa 1 ngón tay ra và vẫy nhẹ một cái.

“Đây là .....

Sự hoảng sợ đến từ bản năng, Toàn bộ những con người chứng kiến quá trình Võ hồn dung hợp kỹ của cô và Eim đều có một ý thức xuất hiện ở trong đầu rằng “Quý xuống, Quý xuống cho ta đám con sâu cái kiến, đứng trước bốn thần linh mà dám đứng? Cút xuống cho ta!”

Hồn kỹ của Long Tiêu Dao dễ dàng bị đánh bật sang một bên và hoàn toàn không có một con dư chấn nào có thể ảnh hưởng đến Hình Na cả, các con xung chấn mỗi khi va vào phía cô lập tức bị đẩy ra ngoài nhờ điều khiển vector.

Các Phong hào đầu la không tự chủ mà ngừng thở khi nhìn thấy Arceus, bọn họ cảm giác như vừa đứng một bước chân vào cánh cổng tử môn quan, thật khủng khiếp, thật đáng sợ, đây chính là năng lực của thần thánh.

“Thiên mộng ca!!!”

Hoắc Vũ Hạo hoảng sợ nhìn vào Thiên Mộng Băng Tầm, tên này đột nhiên phun ra một lượng máu và cơ thể bỗng trở nên yếu đi, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

“Không có gì đâu, chỉ là tên ngốc này dám dùng tinh thần lực của mình quan sát 2 người kia nên bị phản phệ, thật là, tự ngạo rằng tinh thần lực của mình

là mạnh nhất nhưng không ngờ rằng lần này hấn đá phải thiết bản rồi, e rằng con nhỏ đó triệu hồi thứ đằng sau không phải là cái gì tầm thường đâu, đó chắc chắn chính thần linh, uy nghiêm của thần linh là bất khả xâm phạm”

Băng Đế may mắn không bị làm sao, cô đã hoàn toàn quỳ xuống mà không dám đứng lên, hèn là cô không quan sát đối phương, không ngờ là tinh thần thể rồi mà vẫn bị tổn thương một cách khủng khiếp như thế.

Sự run sợ đến toàn thân xuất hiện khắp tất cả mọi người, hai đứa nhóc tiếp tục duy trì hình thái dung hợp kỹ, hình bóng Arceus mở miệng ra và nói.

“Ngu dân, nói cho ta biết, lá gan nào cho phép ngươi dám thách thức ta?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246: Arceus hình bóng, trực tiếp đuổi Cực hạn đấu la rồi đi

“Ngu dân, nói cho ta biết, lá gan nào cho phép ngươi dám thách thức ta?”

Há miệng của mình ra và nói 1 câu đầy uy áp, tôn nghiêm của thần thánh là không thể bị xâm phạm.

“Bịch”

Không tự chủ mà quỳ xuống, Cực hạn đấu la Long Tiêu Dao lần đầu tiên phải cảm nhận một thứ đáng sợ đến vậy, một thứ vượt khỏi tầm của Đấu La Đại Lục, con nhỏ.. không phải, vị thần linh này rốt cuộc là ai.

“Hừ”

Một tiếng hừ nhẹ của Arceus vang lên, cả khoảng trời như bị bóp nát, không gian trở nên vặn vẹo, tại những nơi xa xôi, một số tồn tại ẩn mình trong phần tối của Đấu La Đại Lục bắt đầu rục rịch, sự xuất hiện của Arceus báo hiệu cho một cơn cách mạng chuẩn bị xuất hiện.

Long Tiêu Dao bị tiếng hừ nhẹ đẩy chấn hết cả cơ thể, nội tạng rối loạn, tuy cũng chỉ là sự vận dụng và điều khiển vector thôi, nhưng mà cơ thể của bất cứ ai đều có sự dao động, mà dao động là có vector, một sự điều khiển tinh vi đến nỗi một tiếng hừ nhẹ đã làm cho ông không chịu nổi mà phun máu ra.

Phía xa Ngôn viện trưởng và Tiên Lâm Nhi tuy đứng đã cách một khoảng cách lớn rồi, nhưng họ không tự chủ run lên và muốn quỳ trước mặt hình bóng này, đến cả Cực hạn đấu la Long tiền bối còn không dám cãi lệnh của hình bóng đó, quả nhiên con nhỏ Thiên Lam này thân phận không bình thường.

Kẻ phải chịu ảnh hưởng nhiều nhất ở đây chỉ có 2 người, một là Long Tiêu Dao, còn người thứ 2 chính là Hoắc Vũ Hạo, ai biểu cậu là người có tu vi thấp nhất, dù có 2 Phong hào đấu la che chở nhưng đến bản thân họ còn không chịu được uy áp của Arceus chứ nói gì là bảo vệ Vũ Hạo.

“Ha.... Haaa”

Thở từng tiếng thật dài, cơ thể run lẩy bẩy liên tục, không ngờ có ngày một ngày cậu lại cảm nhận được thứ uy nghiêm đáng sợ đến vậy, cảm giác như mình là một con kiến và có thể bị dẫm nát bất cứ lúc nào, thật khó chịu, Hoắc Vũ Hạo nắm chặt tay bám vào lòng bàn tay mình thật mạnh, máu chảy ra.

Úc chế, thật ức chế, tại sao cậu lại hoảng sợ như thế cơ chứ? Một ngày nào đó cậu sẽ trở thành một tồn tại trên cả cái hình bóng đó.

Không có lý nào mà người thật cậu không sợ, cậu lại đi sợ một hình bóng không có thân thể được!

Cắn chặt răng, dù có cảm thấy ức chế thế nào, nhưng hiện tại Vũ Hạo vẫn không thể làm gì, chỉ có tâm trí của cậu ngày càng trưởng thành hơn và khao khát muốn trở nên mạnh mẽ lớn hơn, nhìn về hướng Hình Na, cặp mắt của Vũ Hạo trở nên ngày càng kiên cường.

“Còn”

Lại một từ ngữ đơn giản và ngắn gọn, tuy nhiên chứa trong đó là thần uy không cho phép phản kháng, nó giống như là nếu ngươi dám có hành động nào bất kính, ngươi sẽ trực tiếp hóa thành tro tàn và không còn sống nổi được.

Run sợ mà đứng lên một cách chậm rãi, trong tâm trí của lão già sống đến độ tuổi thành tinh, bây giờ ông không còn một ý tưởng nào khác ngoài bỏ trốn, không có ý nghĩ phản kháng nào dám lướt qua đầu ông lúc bấy giờ, dù ông biết đây thực chất chỉ là một hình bóng mà thôi, và người triệu hồi nó ra chỉ là một con nhóc có hồn đê.

Nhưng, nhưng đâu ai biết được liệu cái hình bóng đó có thể giết được ông hay không chứ? Dem mạng mình ra mà đánh cược, dám nhóc kia thì có thể, chứ sống đến độ tuổi này rồi ông càng biết trân trọng sinh mạng của mình, danh dự? danh dự là cái qđ gì? so với mạng sống nó có ăđ được không?

“Hạt hồ, đi thôi”

Từng bước quay lại, Long Tiêu Dao xách tên Phong hào đầu la này lên và trực tiếp mở ra không gian phép tắc, một bước di chuyển ngàn cây km mà rời khỏi khu vực này, ông không muốn phải đối mặt với Hình Na và cái bóng thần thánh Arceus này nữa đâu.

Một lỗ hổng không gian xuất hiện, hai vị Phong hào đầu la lúc đến thật mạnh mẽ nhưng khi đi về thật thảm bại, ngay khi mà họ vừa bước vào lỗ dịch chuyển không gian, Arceus lại một lần nữa mở miệng.

“Đi? Như vậy thì quá gần rồi, để ta dẫn các ngươi đi xa hơn một chút nữa”

Nhiều mây lại, Arceus đưa một tay ra bóp lại một phát, 2 vị Phong hào đầu la trực tiếp không thể di chuyển, hang động không gian trực tiếp phóng đại lên gấp nhiều lần và bọc 2 người đó lại.

“C.. cái này”

“K.. Không thể.. nào chứ?”

Đùa đấy à? Trực tiếp cướp quyền làm chủ không gian của ông? Điều này là không giỡn được đâu, có thể làm được bước này thì Long Tiêu Dao bây giờ mới cảm thấy may mắn, nếu lúc này ông mà dám phản kháng thì e rằng mình sẽ bị oanh tạc thành một bãi máu mất thôi.

Không ngờ ở Đầu La đại lục thời gian này, sau bao nhiêu năm ăđ tu đã có nhiều con quái vật mới ra đời rồi, thời kỳ hoàng kim của ông đã qua, đây là lúc cho giới trẻ phát huy thôi, còn mối ăđ tình với Nhật Nguyệt đế quốc thì tạm thời còn vậy, Hình Na và vị thần đó không phải là thứ mà ông có thể chạm bây giờ

Nhắm mắt lại, ông có thể cảm thấy thực chất đối phương cũng không hề ăđ ý, ngoài trừ thay đổi vị trí dịch chuyển thì không có điều gì bất thường cả.

“Xoẹt”

Cái vù một phát, 2 vị Phong hào đầu la của Nhật Nguyệt đế quốc bị gửi trả trở về, thực chất là hình bóng của Arceus cũng không thể giết bọn họ.

Arceus vốn dĩ là thần linh, bà không thể can thiệp quá nhiều vào đời sống phđ nhân loại ở Đầu La Đại Lục được, lúc này bà chỉ dọa thôi chứ thật chất bà cũng không thể làm gì tổn hại thực chất bọn họ được, may mà bọn chúng sợ thật chứ nếu không thì sẽ phải một ít sức để đuổi đám ngu xuẩn này đi.

“Nha đầu, nhanh chóng mạnh lên, thần vị của ta là của ngươi”

Cúi người xuống xoa xoa đầu của Hình Na, hình bóng của Arceus biến mất trong hư không, để lại một mình Hình Na với cung Song tử diệt lực hóa thành hào quang trở lại cơ thể cô.

“Tĩnh linh dực, hộc, hộc”

Nhanh chóng làm chủ thăng bằng, cô dùng chút sức còn lại để giữ vững bản thân không rơi xuống mặt đất, lúc này Arceus xuất hiện hoàn toàn vượt ra khỏi tầm tính toán của cô, nhờ có ngài mà 2 vị Phong hào đầu la bị đuổi thật xa, nhưng cũng vì vậy mà hồn lực của cô bị rút cạn.

May mắn mà bây giờ trời thật nhiều tĩnh linh, cô vẫn có thể dựa vào tĩnh linh lực để bay lượn chứ không là cô rớt thẳng cẳng xuống đất rồi.

“Về thôi”

Quay đầu lại nhìn về phía 3 người Ngón viện trưởng, Tiên Lâm Nhi và Hoắc Vũ Hạo, bọn họ đang dùng cặp mắt nhìn quái thú sang nhìn cô.

Bỏ lơ cái ăđ nhìn kỳ quái của họ, Hình Na trực tiếp đi trở về, đám ngốc này có đi không không đi thì tùy.

Nguy hiểm qua đi, dù sao thì đối phương cũng là người nhóm mình, 3 người cũng nhanh chóng đi theo phía sau Hình Na, nhưng khoảng cách giữa họ hơi xa, sự ăđ áp lúc này còn làm bọn họ hoảng sợ

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 247: Trở về, Huyền lão

Trên đường mà bọn họ trở về, cuối cùng thì Huyền lão và các cường giả của học viện đã tới, nhưng tại đây lại không còn vị Cực hạn đầu la Long Tiêu

Dao xuất hiện nữa.

“Mọi người, đã có chuyện gì ở đây vậy?”

Huyền lão và mọi người ngạc nhiên, hiện tại ở đây chỉ có duy nhất 4 người, Ngôn Thiệu Triết, Tiên Lâm Nhi, Hoắc Vũ Hạo và Thiên Lam, không có một ai khác ngoài bọn họ ở đây, tuy nhiên lúc đến họ đã nghe thấy rất nhiều con rung chấn động, xung chấn gây áp lực đến nỗi ở phía xa bọn họ còn cảm nhận thấy được.

Nhìn xuống phía dưới mặt đất, một khu vực đất trống bị phá hoại kinh hoàng, đây chính là thành quả của Hyper Beam kết hợp với rối loạn không gian làm oanh tạc mọi thứ, không một sinh linh hay sinh mệnh còn tồn tại được dưới đống đó.

Thứ đáng quan tâm là lúc này một hình bóng của vị thần xuất hiện sau lưng Hình Na, bà ta mạnh mẽ đến mức kinh người, chỉ cần một ngón tay là có thể bóp nát hồn kỹ của Long Tiêu Dao, chỉ cần một cái hừ nhẹ đã chấn đến nỗi lão ta phun máu ra.

Rốt cuộc thì Thiên Lam, con bé mà Huyền Lão gửi đến là con quái thai gì vậy?

“Huyền lão, mọi chuyện là vậy”

Cố nén sự kinh hoàng từ lúc này, Hoắc Vũ Hạo và 2 vị lão sư lập tức lại gần kể lại mọi chuyện mà bọn họ gặp qua, kể cả việc gặp Long Tiêu Dao Long Hoàng đầu la.

“Cái gì? Long hoàng đầu la????”

Huyền lão hoàn toàn bất ngờ, cố sự của họ ông hoàn toàn biết rõ, là đệ tử của Mục lão nên Huyền lão rõ ràng hơn ai hết năng lực thật sự của Long Tiêu Dao.

Có vẻ là vì mối ân tình xưa mà bọn họ không bị tổn thương làm sao, Long Tiêu Dao Long hoàng đầu la vốn ban đầu cũng chỉ mang tâm tình đùa giỡn một chút, ông cũng không quá làm khó bọn nhỏ.

Nhưng mà không ngờ cô bé có tên là Thiên Lam đã được 3 đòn toàn lực của Phong hào đầu la – Cực hạn đầu la? Hơn nữa còn đuổi đi một vị cường giả rồi đi?

So sánh với những người khác, Huyền lão hơn ai hết biết rõ thân phận thật sự của Thiên Lam là ai, ông đã từng hứa hẹn với Eim và giúp cô nhóc này hấp thu hồn hoàn mười vạn năm, Hình Na, một con nhóc mới 17 tuổi thôi mà đã có năng lực thế này rồi sao?

“Huyền lão, lâu ngày không gặp”

Cúi đầu chào hỏi đẳng hoàng, cô tuy không thích gì mấy lão sư ở đây, nhưng dù sao thì Huyền lão là một người tốt, hơn nữa đã từng giúp đỡ cô nhiều lần, dù trong đó có không ít những hứa hẹn, nhưng không thể phủ nhận rằng ông đã giúp cô rất nhiều.

“Thiên Lam, chào con, vẫn khỏe chứ?”

Đưa tay ra xoa đầu cô nhóc, đã 2 năm ông không gặp, con bé này lại mạnh hơn nhiều lần và trở nên đáng sợ hơn xưa, truyền hồn lực vào trong cơ thể Hoắc Vũ Hạo và Hình Na, ông bị giật mình liên tục, thẳng nhóc Vũ Hạo đã đột phá cấp 50 và chuẩn bị cần hấp thụ hồn hoàn thứ 5, hơn nữa ngạc nhiên hơn là Hình Na đã đột phá và có hồn hoàn thứ 6, 2 đứa này cần thuốc gì mà lên cấp nhanh vậy?

“Tốt, tốt, tu vi của 2 đứa đã có tiến bộ không nhỏ”

Vỗ lên vai 2 đứa, Huyền lão vui mừng khôn xiết, tuy tình trạng không rõ lắm về những gì đã xảy ra, nhưng Hình Na ngày càng thần bí vượt xa hơn những gì mà ông tưởng tượng, kể cả cậu nhóc Eim có năng lực mạnh không thua kém gì ông nữa, toàn là một lũ quái thú lột trẻ con.

“Huyền lão, không cần gọi ta là Thiên Lam nữa, dù sao thì cũng đã trở về khỏi Nhật Nguyệt đế quốc nữa”

Cảm giác liên tục bị gọi là Thiên Lam làm Hình Na không thích ứng lắm, dù sao thì tên thật của cô là Hình Na, sống với một cái tên khác ngoài cái tên cha mẹ đặt cho thì thật khó chịu.

Ở đây đều là các thành viên của Sư Lai Khắc học viện, bọn họ cũng không có gì để cô phải kiêng kỵ mà dấu diếm cả, trực tiếp bộc lộ thân phận cho tiện.

“Ê? Không cần gọi là Thiên Lam nữa là sao?”

Lần này thì đến lượt mọi người giật mình, Hoắc Vũ Hạo bất ngờ trước lời nói của Hình Na, cả Ngôn viện trưởng và các vị lão sư cường giả khác cũng vậy? Cô nhóc này không phải tên là Thiên Lam được Huyền Lão giới thiệu tham gia vào đợt chuyển đổi sinh viên này sao? Sao giờ lại không cần gọi là Thiên Lam nữa.

“Ha ha ha, vậy sao, vậy thì Hình Na, chào con trở về”

Huyền lão thấy vậy lập tức cười sáng khoái, ông biết con nhóc này rất mạnh, và việc không lừa dối chính học viện của mình chứng tỏ cô đã coi nó như một nơi quan trọng của cô, thấy vậy Huyền Lão thật sự rất vui, ngoại trừ Vũ hạo và Thất quái Sư La Khắc hiện tại đang làm trụ cột cho học viện, Hình Na và đồng bọn của cô cũng là tương lai của học viện mà không thể chối bỏ.

“Cái.. cái quái gì?”

“Con nhỏ này ... là Hình Na?”

“Thiên Lam tỷ là Hình Na ư?”

Toàn bộ mọi người giật mình và bật thốt, không một ai ngờ rằng cô gái tóc xanh ngừ tỷ này lại là cô bé loli dễ thương Hình Na cả, lối nói chuyện và phong thái chiến đấu hoàn toàn khác nhau a!

“Không đùa đấy chứ?”

Hoắc Vũ Hạo và mọi người đổ mồ hôi hột, nếu Thiên Lam lớn hơn cậu 2 hay 3 tuổi mà có thực lực mạnh hơn bản thân nhiều thì còn chấp nhận được, đây đây này nếu cô gái này mà là Hình Na, vậy không phải Hình Na chính là con quái vật khủng bố nhất lịch sử từ trước tới giờ sao?

17 tuổi hồn đế? sở hữu hồn hoàn mười vạn năm và 4 hồn hoàn vạn năm? còn có một hồn hoàn màu xanh dương và kiến thức hồn đạo khí bá đạo có thể đồ đòn của Cực hạn đấu la, vượt cấp đánh ngang hàng với hồn đấu la?

Rốt cuộc thì liệu có ai có thể cản đường được cô bé này nữa.

“Chào mọi người, xin lỗi vì đã dấn điểm lâu đến vậy, còn Vũ Hạo, không cần thiết gọi ta là tỷ nữa đâu!”

Gật gật đầu chào hỏi, coi như là thừa nhận câu nói của Huyền lão, một nguồn hào quang chuyển hoá, từ một ngừ tỷ tóc dài xinh đẹp, một bé gái loli tóc nâu mất nết xuất hiện, hình thái thông thường trở về.

Vì không cần phải sử dụng võ hồn nhập thân nữa nên Dragonite xuất hiện trước mặt tất cả mọi người, nó không lồ và hơi mập như một con linh thú đáng yêu và đang chờ Hình Na.

“Xin chào”

Giờ thì đến lượt Dragonite chào hỏi, tiếng chào hỏi của Dragonite làm tất cả mọi người giật mình và bất ngờ đến hoảng loạn, một... một con mười vạn năm hồn thú làm thú cười ư????

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 248: Mang Tuyết nhi trở về

“À, mọi người không cần hoảng loạn đâu, đây là võ hồn của em, Dragonite”

Hình Na cũng bất ngờ trước việc Dragonite trở nên thân thiện với người lạ, cô cứ tưởng là thằng nhóc này sẽ lạnh lùng bá đạo lắm chứ, ai dè lại nói chuyện như một con linh thú dễ thương, hầy, thật là mắt mặt chuẩn thần thú quá trời ơi!

“V.. V.. Võ hồn của em ư?”

Huyền lão và mọi người giật mình, đây không phải là mười vạn năm hồn thú sao? Tại sao cái đùng một cái lại trở thành võ hồn rồi?

Hon hết, tại sao võ hồn lại có thể nói chuyện được như một hồn thú đặc biệt cơ chứ? Đây không phải là một sự kỳ lạ quái đản sao?

Đặc biệt là Huyền Lão, ông nhớ lần đầu tiên võ hồn của Hình Na chỉ là một con rồng bé nhỏ màu xanh, sao giờ thành một con hoàng kim long bụi bặm thế này rồi?

“Hình Na, võ hồn này là?”

Huyền lão nghi ngờ hỏi lại, chả lẽ là võ hồn của con nhóc thức tỉnh lần 2 và thay đổi hình dạng nữa ư? Nếu không nghĩ theo hướng này thì làm gì còn có hướng khác mà suy nghĩ cơ chứ?

“Ừm, đúng như ngài nghĩ vậy đó, đây là hình dạng thức tỉnh võ hồn lần thứ 2 của con, Dragonite, chuẩn long chuẩn thần thú võ hồn”

Hình Na cái rụp gật đầu, cô cũng không thể nói rằng nó đã tiến hóa 2 lần để trở thành hình thái này được, thôi thì cứ thuận theo suy nghĩ của ông mà triển thôi, việc một võ hồn thay đổi hình dạng ngoại trừ đột biến thì chỉ có thể là thức tỉnh lần thứ 2 mà thôi.

“Thức tỉnh lần thứ 2?”

Hoắc Vũ Hạo tò mò với khái niệm này, lần trước cậu cũng có được nghe nhắc tới, tại phía Bản Thể Tông có từng muốn đem cậu về vì cậu có võ hồn bản thể là cặp mắt, nghe nói họ còn muốn để cho Hoắc Vũ Hạo thức tỉnh linh mâu võ hồn lần thứ 2.

Vậy nói cách khác là võ hồn của Hình Na đã thức tỉnh lần thứ 2 rồi ư? Chỉ mới 2 năm trôi qua mà không ngờ cô ấy lại phát triển mạnh mẽ đến vậy.

“Mà, mọi chuyện cũng dài lắm, chúng ta trước tiên cứ về thôi nhĩ?”

Gãi gãi đầu, cô nhờ Dragonite đón Tuyết Nhi, để con bé ở một mình làm cô cảm thấy một tội lỗi to lớn ập lên đầu, Aaaa ~, làm mẹ thật khó a! Nhất là con gái của mình lại cực kỳ dễ thương nữa cơ chứ!

“Dragonite, đón Hình Tuyết về Sư Lai Khắc học viện đi”

Nhờ võ hồn của mình mang đứa bé nhân bản của Tuyết về, không thể để con bé cô đơn một mình được.

“Ừm, đã rõ”

“Teleport”

Nhanh chóng rời đi, chú rồng to lớn bọc bản thân mình lại bằng một hào quang màu vàng, một nguồn sáng và các quy tắc không gian được mở ra, Dragonite biến mất trước mắt mọi người để đi đến chỗ Hình Tuyết.

“Hình Tuyết? Là ai vậy?”

Các lão sư tò mò, con bé này đã biến thái đến vậy giờ lại có thêm một đứa nào đó họ Hình nữa, chả lẽ là họ hàng, có thiên phú biến thái không để bọn họ hút về nuôi nào, hắc hắc.

Huyền lão trực tiếp hỏi thăm về cô bé tên Hình Tuyết, nếu Hình Na đã quan tâm đến cô bé đó đến vậy mà còn có họ Hình, chắc chắn rằng hai người họ có mối liên quan chặt chẽ với nhau.

“À, con nuôi của con”

Hình Na tỉnh bơ mà quăng một quả bom, nghĩ gì vậy bà, mới 17 tuổi thanh xuân con gái đi nhận con nuôi?

“Hề? Con nuôi, vậy đứa nhóc đó đâu?”

Huyền lão càng ngày càng tò mò, rốt cuộc là ai mà con bé này lại quan tâm và nhận làm con nuôi luôn ghê vậy?

“Hình Tuyết ư? con bé đang ở phía bắc, một cái hang gần đây”

Hình Na trực tiếp trả lời, dù sao thì cô cũng tính mang Hình Tuyết về Sư Lai Khắc mà nuôi dưỡng, làm một đứa bé trực tiếp sinh ra đã 7 tuổi thì con nhóc vẫn là một tờ giấy trắng cần được đào tạo và giáo dục đúng cách.

“Vi lúc này đang chiến đấu với Long hoàng đầu la Long Tiêu Dao tiền bối nên không thể đem đứa nhóc này theo được!”

Nói rõ lý do mà mình để Dragonite mang đứa nhóc đi, tình hình lúc này thật sự rất nguy hiểm, đến cả mấy việc phía sau đều nằm ngoài dự đoán của cô, thậm chí cả Arceus cũng vậy.

“Vậy con có dự tính gì tới đứa nhóc đó?”

Huyền lão lại tiếp tục hỏi thăm

“Con tính mang đứa nhóc về Sư Lai Khắc để cho nó nhập học, dù sao thì con bé vẫn còn ngây thơ lắm, nhưng nhóc đó thiên phú tuyệt đối là hạng 1 luôn, tuyệt không thua kém gì em đâu!”

Hình Na cười tươi mà trả lời, cô biết chắc là mấy giáo viên ở đây ai cũng muốn bưng luôn đứa trẻ mang tên Hình Tuyết mà cô nói về luôn, dù sao thì hiện tại tình hình của học viện không ổn, Mục Ân đã chết, nếu có thêm càng nhiều thiên tài làm trụ cột của tương lai của học viện thì càng tốt.

“Mà cũng được thôi, đứa bé ấy sẽ nhập học ở ngoại viện chứ?”

Huyền lão hoàn toàn đồng ý, không có lý do gì mà không nhận một thiên tài quái thai vào trường cả, nhất khi đó còn là họ hàng của một học viên trong trường, lại còn đảm bảo là thiên tài xuất chúng nữa.

“Ừm, đây mới là vấn đề mà con muốn nhờ ngài, con muốn trực tiếp đem Hình Tuyết vào nội viện học luân, Hình Tuyết không phải là một đứa bé bình thường, võ hồn của cô bé là Băng Thiên Tuyết Nữ sở hữu băng cực hạn giống hệt em với Vũ Hạo, hồn hoàn của con nhóc là vạn năm hồn hoàn và sở hữu các năng lực và khổng chế băng cực kỳ mạnh mẽ!”

Nói ra thiên phú của Hình Tuyết, tất cả mọi người đều phải đổ mồ hôi hột, cái quái gì? Lại một hồn sư sở hữu băng cực hạn võ hồn? Chẳng lẽ băng cực hạn võ hồn bữa nay bán đại hạ giá hay sao mà ai cũng có vậy?

“Võ hồn là Băng Thiên Tuyết Nữ?”

Lần này đến lượt Hoắc Vũ Hạo giật mình, không ngờ đứa trẻ mà Hình Na nhắc đến lại có võ hồn là tộc quân của Tuyết đế? Hơn nữa hồn hoàn đầu tiên là vạn năm hồn hoàn? Thật là biến thái a!!!

“Ừm, đó là một người mà nhóc cũng biết đấy, Hình Tuyết là một người đối với nhóc vừa quen mà vừa lạ a!”

Cười sâu xa mà nhìn vào Vũ Hạo, cô rất muốn nhìn phản ứng của cậu khi gặp phải Hình Tuyết, một cô bé nhân bản của Tuyết đế và sở hữu những gen tốt nhất của Tuyết đế, Tuyết nhi, đứa trẻ mang trong mình năng lực trời ban của băng giá.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 249: Long Tiêu Dao và Mục Ân, chuyện xưa (1)

“Ừm, việc này cũng được thôi, nếu là thiên phú dị bẩm thì có thể trực tiếp đem vào nội viện nuôi dưỡng, việc này trước đây học viện đã làm nhiều rồi nên không có vấn đề!”

Huyền lão gật đầu, thật chất là trong lòng ông vui cực kỳ, lại hốt được thêm một thiên tài bá đạo về cho học viện nữa, Yessss, quá tuyệt vời.

“Hình Na, chuyện lúc nãy là sao?”

Hoắc Vũ Hạo vẫn chưa hiểu rõ ẩn ý của Hình Na, cái gì mà là một người mà cậu vừa quen vừa không quen cơ chứ? Nói vậy là có ý gì.

“Suýt”

Đưa tay lên môi khẽ suýt một tiếng, Hình Na cười cười im lặng mà nhìn Hoắc Vũ Hạo, nếu nói bây giờ thì còn gì là bất ngờ và thú vị nữa cơ chứ?

“B-í-m-ậ-t”

Khẽ nói 2 chữ đó xong cô cũng không quan tâm Hoắc Vũ Hạo nữa, thay vào đó cô lại đi tổng kết năng lực của hồn đạo khí hiện tại của bản thân mình.

“Huyền lão, Long Hoàng đầu la và lão sư ngày xưa có uẩn khúc gì thế?”

Tò mò giết chết người, Hoắc Vũ Hạo hơi thắc mắc về chuyện ẩn khúc của Long Hoàng đầu la và sư phụ của cậu ta, Mục Ân.

Đang tập trung tổng kết hồn đạo khí, một số người cũng khá quan tâm về hồn đạo khí của Hình Na đang sở hữu, nhưng khi nghe Hoắc Vũ Hạo nhắc đến vấn đề của Long Hoàng đầu la và Mục tổ, mọi người lập tức lắng tai ra nghe, kể cả Hình Na cũng vậy.

“Uẩn khúc của họ sâu lắm. Vừa là đối thủ, vừa là bằng hữu, thậm chí còn là tình địch.”

Huyền lão nói, vừa nói ông vừa thi triển hồn đạo khí phi hành cấp 8, tốc độ phi hành đột ngột tăng lên, tiêu hao hồn lực giảm bớt, hồn lực hộ thể bảo vệ Hoắc Vũ Hạo, Hình Na và bản thân lão, mà trong đôi mắt lão lại tràn ngập hoài niệm.

“Mục lão xuất thân từ gia tộc có hơn vạn năm truyền thừa từ xưa: Lam Điện Bá Vương Long, ở trong gia tộc Lam Điện Bá Vương Long, võ hồn Lam Điện Bá Vương Long cường đại truyền thừa có tỷ lệ biến dị trở thành Quang Minh Thánh Long, trở thành một trong những võ hồn cao cấp nhất đương thời. Mà Mục lão chính là người may mắn như vậy. Khi Mục lão sáu tuổi thực hiện nghi thức giác tỉnh võ hồn, lập tức trở thành đối tượng tập trung bồi dưỡng của gia tộc.”

“Học viện Sứ Lai Khắc chúng ta và các đại thế gia hồn sư trong ba đế quốc của đại lục có quan hệ rất tốt. Gia tộc Lam Điện Bá Vương Long dĩ nhiên cũng không ngoại lệ. Gia tộc Lam Điện Bá Vương Long được truyền thừa từ xưa, trong đó, đại sư, một trong những người sáng lập học viện Sứ Lai Khắc chúng ta, vốn xuất thân từ gia tộc này. Vạn năm trước, gia tộc cổ xưa từng gặp một đại nạn diệt tộc, suýt nữa mất đi truyền thừa. Sau này dù có đại sư truyền thừa huyết mạch cho con cháu, bất quá không hiểu vì sao, liền một mạch mấy đời đều chỉ có một đứa con, thiếu hụt tráng đinh. Tộc trưởng

gia tộc Lam Điện Bá Vương Long ngay lúc đó tìm đến học viện chúng ta, đề nghị cho Mục lão nhập học trước tuổi. Sau khi học viện cân nhắc đã đồng ý, vì thế năm đó Mục lão 8 tuổi đã vào học ở học viện, mà khi đó, hồn lực của Mục lão đã đột phá cảnh giới cấp 20. Kỷ lục đó đến nay chưa có người phá vỡ.”

“Mười năm sau, Mục lão lấy thân phận đội trưởng chiến đội Sứ Lai Khắc tham dự Đấu hồn Đại Tái. Khi đó, Mục lão tuổi 18, hồn lực đạt cấp 69, chỉ kém một bước là có thể đột phá bình cảnh đạt thành tựu võ hồn chân thân.”

Những con số đưa ra hơi bị khủng, 18 tuổi mà hồn lực đạt cấp 69, nói vậy là mạnh hơn cô rồi, mà cũng không chắc, cô 17 tuổi đã cấp 62, hơn nữa nếu trở về tinh linh hang động lấy loại thảo dược mà Alvis từng nhắc hồi ở Thường Bảo hội thì việc cô trở nên mạnh hơn sẽ không còn vấn đề gì.

Người bị chấn động nhiều nhất chính là cậu nhóc Hoắc Vũ Hạo, cậu ta và bạn bè cũng là một thế hệ thất quái Sứ Lai Khắc xuất sắc như thế, trong đó thậm chí có ba người võ hồn song sinh, nhưng không ai có thể đạt tới tầm cao của Mục lão lúc trước. Tu vi cao nhất là Bối Bối và Từ Tam Thạch, hồn lực hiện tại cũng bất quá chỉ là cấp 63, 64. Hơn nữa bọn họ đều đã 20 tuổi.

“Cũng chính tại lần đại tái đó, Mục lão và Long Tiêu Dao, lại còn một nữ hồn sư khác lần đầu tiên chạm trán. Mục lão có võ hồn là Quang Minh Thánh Long, mà Long Tiêu Dao kia lại có võ hồn hoàn toàn đối lập, chính là Hắc Ám Thánh Long, đều là võ hồn biến dị. Quang minh và hắc ám, vĩnh viễn là một cặp song sinh bất phân thắng bại, so với nhau chỉ có thể là tu vi mà thôi. Khi đó, Mục lão có hồn lực cao hơn một chút, trong trận cuối cùng là trận chung kết, đánh bại Long Tiêu Dao.”

Huyền lão tiếp tục nói

“Lúc ấy, người duy nhất có thực lực cầm cự đối chiến cá nhân với họ chỉ có một nữ hồn sư, tên là Diệp Tịch Thủy, tướng mạo cực đẹp, thực lực cực cường. Sau trận chiến đó, ba người đều có vài phần tỉnh tỉnh và quyền luyện lẫn nhau. Cuối cùng, Mục lão lãnh đạo chiến đội học viện Sứ Lai Khắc chúng ta giành được quán quân, học viện của Long Tiêu Dao đạt được á quân, còn Diệp Tịch Thủy nằm trong đội tứ cường.”

“Sau đại tái, ba người đều tốt nghiệp học viện của mình, sau đó xảy ra chuyện gì ta cũng không rõ, ta chỉ biết, Mục lão sau khi tốt nghiệp, lại đụng phải Long Tiêu Dao và Diệp Tịch Thủy, ba người đối chọi lẫn nhau dần dần biến thành bạn tốt. Cùng luận bàn, tu luyện, cùng du lịch đại lục.”

“Khi đó, bọn họ đều là thiếu niên tuấn kiệt oai hùng bừng bừng phấn chấn, ba người ai cũng tranh cường hão thắng, ai cũng hy vọng có thể dùng thực lực áp chế hai người kia. Tuy là bạn tốt, nhưng cạnh tranh vô cùng kịch liệt. Năm đó, họ tạo ra vài chuyện khiến giới hồn sư khiếp sợ. Tu vi của ba người hầu như là thi nhau tiến bộ, bọn họ đều ở thời điểm hoàng kim của tuổi trẻ bất tri bất giác, Mục lão và Long Tiêu Dao đều sinh hảo cảm với Diệp Tịch Thủy. Có lẽ vì quan hệ bằng hữu, cũng có lẽ vì Mục lão và Long Tiêu Dao đều muốn lần át người kia không cho đối phương biểu lộ tình cảm, cuối cùng tình cảm đó đều giấu trong lòng họ không hề đem ra. Nháy mắt, mười năm trôi qua, ba người bọn họ đều trở thành Hồn Đấu La bát hoàn. Thậm chí có khả năng 30 tuổi sẽ trở thành phong hào đấu la. Sau đó, Mục lão và Long Tiêu Dao đều cảm thấy áp chế không nổi tình cảm bản thân, nhưng bọn họ là huynh đệ hợp nhau, cũng không muốn làm đối phương bị tổn thương, mà cũng không ai muốn buông tay, cuối cùng để quyền quyết định giao cho Diệp Tịch Thủy.”

“Ngày đó, họ đến trước mặt Diệp Tịch Thủy, cùng lúc biểu lộ tình yêu, để cho Diệp Tịch Thủy lựa chọn. Có điều, Diệp Tịch Thủy đều phát sinh hảo cảm với cả hai, tu vi sảng sảng như nhau, tính cách cũng gần giống nhau, căn bản không có cách nào lấy người này bỏ người kia. Vì thế, Diệp Tịch Thủy nói với họ, một năm sau gặp lại, họ tỷ thí ai thắng thì sẽ là người yêu của nàng.”

“Như vậy cũng được ư?”

Cả Hoắc Vũ Hạo và Hình Na đều bất ngờ trước việc này, tình cảm mà cũng có thể dùng thực lực đến quyết định

“Thật ngu ngốc!”

Hình Na không kiêng nể gì mà trực tiếp phun ra một câu thẳng thừng, tình cảm mà dùng thực lực đến giải quyết? Bộ coi nhau là mấy món hàng ngoài chợ hay buổi đấu giá sao?

Thật là ngu hết thuốc chữa!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Long Tiêu Dao và Mục Ân, chuyện xưa (2)

Bỏ qua phản ứng kịch liệt của Hình Na, làm con gái và là thế hệ hậu bối, họ cũng không có quyền phán xét gì, nhưng tình cảm mà lấy thực lực đến phân chia? Nói trắng ra là cũng không có ai thật sự ủng hộ cả!

Huyền lão thâm ý nhìn Hoắc Vũ Hạo

“Không chừng người cũng sẽ gặp chuyện đó. Chuyện này thậm chí còn khiến học viện Sứ Lai Khắc chúng ta về sau tạo nên một truyền thống.”

“Truyền thống?”

Hình Na không quan tâm mấy chuyện đánh đấm giành giật người yêu làm gì cho mệt, cái cô quan tâm là học viện của mình lại có thêm cái truyền thống quái dị gì nữa vậy?

“À, cái đó thì từ từ nhóc cũng biết thôi, vì trước kia con còn nhỏ quá, với lại ngay sau đó con lại lập tức đi tham gia trao đổi sinh nên không biết là đúng từ từ rồi mọi thứ cũng gặp thôi, không cần nóng vội”

Huyền lão cười cười, Hình Na đã 17 tuổi rồi, cũng đến lúc nên có người yêu, nhưng có vẻ như cô đã được đặt trước bởi cậu nhóc tóc vàng tên là Eim rồi, nên tốt nhất không nói là ổn hơn.

“So đâu một năm sau, ai thắng?”

Quay trở lại vấn đề cũ, Hoắc Vũ Hạo hỏi.

Huyền lão nói:

“Không ai thắng cả.”

“Hả?”

Hoắc Vũ Hạo nghi hoặc.

“Hề? Chuyện tình tay 3, hai người con trai đồng thời từ bỏ?”

Thú vị chen vào một câu, mấy câu chuyện ngôn lù cô đọc kỹ lắm, thể loại này là một trong những loại ái tình hận thù xen kẽ lẫn nhau, hề là có người thứ 3 kiểu gì cũng phức tạp vl lên, nếu trận chiến đã không xảy ra thì có nghĩa là 2 người không chiến đấu, mà không chiến đấu thì chỉ có thể là cả 2 người cùng từ bỏ mà thôi.

“Hãy, đúng vậy đây”

Huyền lão thở dài một tiếng, nói.

“Bởi vì bọn họ không ai tới. Ngày đó từ biệt, về sau cả Mục lão và Long Tiêu Dao đều suy nghĩ lại, khát khao tình yêu của họ vẫn không thắng được lý trí. Bọn họ đều biết rất rõ, hai người tu vi xem xem nhau, nếu toàn lực đánh sống chết, kết cục cuối cùng chỉ là lưỡng bại câu thương. Nhưng bọn họ là bằng hữu, là huynh đệ, cho nên bọn họ đều đưa ra quyết định lý trí sáng suốt, buông tay!”

“Nhưng bọn họ lại trăm không ngờ, người kia cũng lựa chọn giống y như mình, thế nhưng sự lựa chọn của cả hai lại xúc phạm đến vị nữ hôn sư Diệp Tịch Thủy kia.”

“Diệp Tịch Thủy đến địa điểm ước định đợi ba ngày, Mục lão và Long Tiêu Dao đều không xuất hiện. Tính cách nàng vốn cương liệt, giận dữ phát tay bỏ đi. Mục lão và Long Tiêu Dao đều cho rằng Diệp Tịch Thủy đã đi theo người kia, sau một thời gian thương tâm khổ sở, đều đem tình cảm chôn vùi trong tu luyện.”

“Vi không muốn cho mình thêm thương tâm, bọn họ không ai đi tìm người kia, chỉ đảo mắt đã qua 10 năm, Mục lão và Long Tiêu Dao đều đã có gia đình của mình. Lúc ấy, Diệp Tịch Thủy đột nhiên tới học viện Sư Lai Khắc chúng ta, gọi tên Mục lão, khi đó, bọn họ đều đã là cường giả phong hào đầu la.”

“Gặp lại Diệp Tịch Thủy, Mục lão trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhất thời không biết nên nói gì. Nhưng Mục lão không ngờ Diệp Tịch Thủy lạnh lùng khiêu chiến. Mục lão tuy trong lòng tràn ngập khó hiểu, nhưng Diệp Tịch Thủy cố tình gây sự, không thể không ứng chiến.”

“Mười một năm trước chia tay, tu vi Diệp Tịch Thủy so với Mục lão và Long Tiêu Dao đều kém hơn nửa phần, nhưng gặp lại, Diệp Tịch Thủy lại trở nên vô cùng cường đại. Mục lão chiến một trận với nàng một trận, thế nhưng dần dần có xu thế không ngăn cản được. Nhưng Mục lão tu vi căn cơ thâm hậu, cuối cùng vẫn nhờ vào sáng tạo độc đáo của bản thân là Quân Lâm Thiên Hạ thắng hiểm. Nhưng Mục lão kinh ngạc phát hiện, võ hồn Diệp Tịch Thủy có chứa một phần tà khí. Lúc ấy, lão sư của Mục lão, cũng chính là sư tổ của ta, là một đời Hải Thần Các Các chủ. Sư tổ chỉ rõ, Diệp Tịch Thủy đã trở thành một tà hồn sư, phải bắt giữ Diệp Tịch Thủy, phế bỏ tu vi của nàng.”

“Mục lão tuy đã có gia đình, nhưng Diệp Tịch Thủy đối với lão là một tình yêu khắc cốt ghi tâm a! Lập tức vì Diệp Tịch Thủy đau khổ cầu xin, thỉnh sư tổ thả nàng. Sư tổ không đồng ý, tà hồn sư có tu vi đạt tới cấp bậc phong hào đầu la như Diệp Tịch Thủy quá nguy hiểm, vẫn giam nàng trong học viện Sư Lai Khắc, nhưng vì có Mục lão, lại tạm thời không ra tay với Diệp Tịch Thủy.”

“Không ai ngờ, vài ngày sau một tà hồn sư khác xuất hiện ở học viện, một tà hồn sư đặc biệt cường đại dẫn theo đội ngũ đại chiến với sư tổ một hồi. Hai bên cuối cùng lưỡng bại câu thương, sư tổ đã bị thương nặng, nhưng đối phương là tên tà hồn sư cực mạnh kia đồng dạng cũng đã bị thương tổn trí mạng. Nhưng bọn họ cuối cùng vẫn cứu được Diệp Tịch Thủy.”

“Diệp Tịch Thủy trước khi thoát đi, vẫn không quên để lại một ánh mắt oán hờn với Mục lão. Cũng không rõ vì sao Diệp Tịch Thủy lại trở nên như thế, chẳng những bản thân là tà hồn sư mà còn đi chung với một đám tà hồn sư. Sư tổ bị trọng thương, cũng khiến cho một tia ảo tưởng cuối cùng của Mục lão đối với Diệp Tịch Thủy hoàn toàn tan biến.”

“Mục lão vẫn làm chăm sóc sư tổ đến khi thương thế khôi phục, liền khẩn cấp đi tìm Long Tiêu Dao, để hỏi rõ ràng tại sao bản thân hi sinh cho hai người mà Diệp Tịch Thủy lại trở thành như vậy.”

“Lúc ấy, Mục lão trong lòng đầy phần nộ.”

“Khi Mục lão tìm đến Long Tiêu Dao, lửa giận áp chế đã lâu bùng nổ, không đợi Long Tiêu Dao giải thích đã phát động công kích. Hắc Bạch Song Thánh Long đại chiến một hồi, cuối cùng song phương tu vi ngang nhau, Mục lão tuy nhìn hơn một chút, nhưng chênh lệch đó vốn là quá nhỏ. Niệm tình huynh đệ, Mục lão cuối cùng nương tay.”

“Đánh một mối chán chê, Mục lão mới cùng Long Tiêu Dao trò chuyện mười năm qua, cả hai mới giật mình phát hiện, mười năm trước bọn họ đều đưa ra quyết định giống nhau. Mục lão cũng đột nhiên hiểu được vì sao Diệp Tịch Thủy lại chạy đến học viện Sư Lai Khắc khiêu chiến. Bọn họ đều hiểu tính cách Diệp Tịch Thủy, nội tâm cực kỳ áy náy với Diệp Tịch Thủy, bởi vì nàng mà sư tổ bị trọng thương, tuy rằng thương thế đã lành nhưng để lại di chứng, muốn khỏi hẳn hầu như không thể.”

“Mục lão và Long Tiêu Dao sau khi cẩn thận thương lượng, quyết định đi tìm Diệp Tịch Thủy, bắt kể ra sao phải giải thích rõ ràng. Hắc Bạch Song Thánh Long tái hiện đại lục, thanh danh vang dội, thời điểm đó cũng được thành lập danh hiệu Song Thánh Long, mới có việc họ tự phong hào Long Thần đầu la Mục Ân và Long Hoàng đầu la Long Tiêu Dao.”

Nghe kể về Mục lão mà tưởng tượng hai vị hồn sư phong hào đầu la 30 tuổi khởi phong ba đại lục năm ấy ra sao, cơ hồ là mục tiêu mơ ước của biết bao hồn sư trẻ tuổi.

Một tiếng thở dài kéo Hoắc Vũ Hạo trở về, còn Hình Na thì tận lực phun tào, cầu huyết, máu chó, quần què, cái thể loại truyện cầu huyết gì vậy? Bộ đám con trai ở đây đều đại gái và đàn bà như vậy sao, để ý sang phía Huyền lão, ánh mắt ông trông thật buồn bã

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Long Tiêu Dao và Mục Ân, chuyện xưa (3)

Tiếp tục trò chuyện về chuyện tình tay 3 hồi xưa, Hình Na dường như không muốn quan tâm nữa rồi, nhưng ngay khi nghe đến 3 chữ Tà hồn sư cô lại tiếp tục hóng chuyện, tình cảm bỏ qua, cái cần quan tâm là bọn tà hồn sư khôn nạn này đang ở đâu:

“Bọn họ tìm kiếm mấy năm, cuối cùng gặp Diệp Tịch Thủy. Lúc đó hầu như không nhận ra, vì cô gái xinh đẹp đã hóa thành tóc trắng, chỉ hơn 30 tuổi mà như bà lão, gương mặt tiêu tụy lại đầy tà khí.”

“Điều sư tổ lo lắng đã thành hiện thực, thực lực Diệp Tịch Thủy đã cao hơn Mục lão và Long Tiêu Dao nửa phần. Gặp lại hai người, Diệp Tịch Thủy không hề nói chuyện liên tục công kích. Song Thánh Long bị năng lực tà hồn sư của nàng đánh cho bại liên tiếp, dù có phối hợp cũng không ăn thua, vì thực lực của nàng đã đạt đến siêu cấp đầu la. Siêu cấp đầu la là tà hồn sư, cường đại như thế nào đây! Song Thánh Long hoàn toàn không phải là đối thủ.”

“Cuối cùng Mục lão và Long Tiêu Dao bị đánh bại thảm. Diệp Tịch Thủy đánh họ trọng thương nhưng không giết. Lúc đó mới chất vấn họ vì sao làm nhục nàng như vậy. Chính vì sự nhục nhã mà hai người đưa đến khiến nàng có biến hóa thể này.”

“Mục lão và Long Tiêu Dao đều khổ não, mới nói ra điều mình đã làm, mới đầu Diệp Tịch Thủy không tin, nhưng cả hai đã trọng thương gần chết, căn bản không có lý do gì để nói dối. Nàng ta bất chợt cảm động rồi cứu sống hai người. Ba người cách biệt gần hai mươi năm lại ngồi cùng nhau, nhưng không còn tình bằng hữu năm xưa.”

“Diệp Tịch Thủy cho Mục lão biết, vị tà hồn sư ngày trước cứu nàng ở học viện Sư Lai Khắc chính là chồng của nàng. Ông ta sau khi cứu được nàng ra vì trọng thương mà qua đời. Khiến cho nàng ôm một mối hận giết chồng. Chồng của nàng trước khi chết lấy một tà hồn sư pháp môn chuyển hóa thực lực giúp nàng trở thành siêu cấp đầu la tà hồn sư.”

“Mục lão không ngờ mọi chuyện lại trở thành như thế, không thể nói được ai đúng ai sai, chỉ một chút hiểu lầm lại ra nông nỗi này, không ai muốn cả.”

“Long Tiêu Dao hỏi Diệp Tịch Thủy nguyên nhân nàng trở thành tà hồn sư, nàng mới kể vì giận dữ mà điên cuồng tu luyện, một lần kia tẩu hỏa nhập ma, lại vô tình gặp được chồng nàng, một tà hồn sư cường đại, họ Chung Ly. Sau khi cứu nàng, lại cưỡng bức nàng, lấy lực tà ác ép cho võ hồn của nàng xảy ra biến dị, khiến nàng trở thành tà hồn sư. Diệp Tịch Thủy hận Mục lão và Long Tiêu Dao, cũng hận chồng của nàng. Cuộc đời nàng bị ba nam tử hủy hoại. Thực ra mọi chuyện nàng gặp phải cũng do tính cách cao ngạo của nàng mà thôi.”

“Việc đã vậy, Mục lão và Long Tiêu Dao cũng vô pháp. Nhưng Diệp Tịch Thủy không còn như xưa, nàng không giết hai người mà lại bắt họ thề độc,

phải hủy quan hệ huynh đệ, 10 năm sau chọn một nơi tử chiến, chỉ một người được sống, nếu không nàng sẽ giết toàn bộ vợ con của hai người.”

“Lâm vào đường cùng, cả hai đều thê. Họ đều thấy tính cách Diệp Tịch Thủy hoàn toàn biến đổi, mà nội tâm cảm thấy áy náy khiến họ nhắm mắt lập lời thề. Mục lão nói với ta, lúc ấy hai người đều có nén lòng nhún nhường, nếu không sẽ không có tình trạng đó.”

“10 năm sau, Song Thánh Long gặp lại. Diệp Tịch Thủy chứng kiến bọn họ đại chiến, kết cục là lưỡng bại câu thương. Mà dung mạo Diệp Tịch Thủy khi đó lại không già nua như mười năm trước, lại có dáng vẻ xinh đẹp như cô gái 20 năm nào. Diệp Tịch Thủy thấy họ bất phân thắng bại, lại nhất quyết không buông tha ước định 10 năm nữa. Cứ như thế, vài chục năm sau, hai người đều đã trăm tuổi, đều đạt trình độ siêu cấp đầu la. Lúc ấy, Diệp Tịch Thủy mất tích. Nàng chỉ đưa tin, nói rằng trận chiến trăm tuổi của hai người là trận chiến cuối cùng, chỉ có một được sống, nếu không nàng sẽ khiến sinh linh đồ thần khắp đại lục.”

“Khi đó tu vi Diệp Tịch Thủy đã tới cấp 98, hai người vẫn không thể là đối thủ của nàng. Hai người hiểu rõ tình huống lưỡng bại câu thương mà họ cố ý bày ra đã bị Diệp Tịch Thủy nhìn thấu.”

“Sau trăm tuổi, Song Thánh Long vẫn chưa dứt được tình cảm kia mà ngược lại càng lún sâu. Mục lão nói cho ta biết, Diệp Tịch Thủy là nữ nhân duy nhất chân chính mà cả đời này hấn yêu, Long Tiêu Dao cũng vậy. Thật ra họ hoàn toàn có thể điều động đông đảo cường giả vây sát Diệp Tịch Thủy, nhưng họ không hề làm thế. Nàng ta hiểu rõ tình cảm của họ, cuối cùng gửi tới một thông điệp, nói rằng nàng đã buông tha cừu hận, nhưng nàng chỉ có thể ở cùng một cường giả, đó là trừng phạt đối với họ.”

“Kẻ thắng sẽ là chồng của nàng. Khi đó, vợ của hai người đều đã qua đời.”

Nói tới đây, Huyền lão lại thở dài một tiếng

Hoắc Vũ Hạo vội vàng hỏi:

“Vây cuối cùng ai thắng?”

Huyền lão lắc đầu, nói

“Không có người thắng. Vì trận chiến cuối cùng không xảy ra. Ngày trước trận chiến đó, Mục lão và huynh trưởng của Độc Bất Tử đại chiến một hồi, thụ thương rất nặng. Trận chiến đó là đêm trước ước chiến với Long Tiêu Dao. Nhiều năm sau vết thương của Mục lão mới khỏi sắc vài phần, nhưng hoàn toàn mất đi phong thái Quanh Minh Thánh Long, trở thành ông lão lưng còng mà người vẫn thấy. Từ đó về sau, Long Tiêu Dao cũng không xuất hiện nữa. Mục lão đoán hẳn đã đi cùng nàng ta.”

Hoắc Vũ Hạo cả giận nói:

“Long Tiêu Dao lại đề tiện như thế? Còn dám xưng huynh đệ với lão sư.”

“Ngốc, còn chưa có ai nói rằng Long Tiêu Dao đã sắp xếp nội tình gây tổn thương cho Mục lão, cũng không ai nói rằng hắn lạnh lùng bỏ đi không quan tâm ông, nội tình chuyện này sẽ là một mớ bòng bong mà chỉ có những người tham gia mới hiểu thôi.”

Đánh một cái ngáp dài, nãy giờ ngồi nghe tình cảm nam nữ rồi tình cảm huynh đệ làm cô phát mệt, nói chung thì là ngu rảnh mà chịu, ban đầu ai lại kêu là lấy thực lực phân chia để chọn đạo lữ? Người khởi nguồn của toàn bộ câu chuyện này không ai khác ngoài bà cô Diệp Tịch Thủy cả, nói thì nói vậy, nhưng lũ con trai ở đây vừa đại gái mà vừa phế vật, nếu đã là yêu khắc cốt ghi tâm thì một trận chiến là được, gì mà lại từ từ bỏ bỏ, làm cô cảm thấy thật ác hân, làm gì có tình yêu muốn chết đi sống lại nào mà nói cái đúng là vì người kia mà từ bỏ, chỉ riêng vấn đề này đã cho thấy tình cảm của họ vẫn chưa đủ mãnh liệt mà thôi, huynh đệ và khó xử chỉ là cái cớ.

Huyền lão nói:

“Chuyện này rất khó bình luận, nội tình trong đó e rằng chỉ có Long Tiêu Dao mới rõ được. Không ngờ sau trăm năm hắn lại xuất hiện. Diệp Tịch Thủy không biết còn sống không, nhưng bình thường tà hồn sư khó mà sống đến 200 tuổi. Mà Long Tiêu Dao hiện tại ta sợ nhất là bị Diệp Tịch Thủy ảnh hưởng, trở thành một tà hồn sư. Nếu thật là vậy, thì thiên hạ lắm than.”

“Không có đâu, con đã kiểm tra rồi, so với bất cứ nguồn năng lực nào thì tà hồn lực chính là loại năng lực con nhạy cảm nhất, chỉ cần có một chút khí tức tà ác là con đã có thể nhận ra rồi!”

Hình Na khẳng định phủ bỏ ý nghĩ của Huyền lão, chuyện gì chứ tà hồn sư cô nhạy bén hơn bất cứ ai ở đây, vậy nên yên tâm là ông già đó chưa trở thành tà hồn sư đâu, nhưng mà, không là tà hồn sư không có nghĩa là sẽ không làm việc ác a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Bá đạo hồn đạo vũ trang

“Vậy thì tốt, nhưng hôm nay Long Tiêu Dao xuất hiện, rõ ràng là vì Minh Đức Đường mà ra tay. Còn có Hạt Hồ đầu la Trương Bằng, tình hình này khá bất thường. Long Tiêu Dao vốn là công dân đế quốc Đầu Linh, lẽ ra khó mà đi cùng đế quốc Nhật Nguyệt, xem ra hẳn bị lợi dụng, nhưng dù sao cũng là phiên toái lớn.”

Huyền lão nói

“Huyền lão, ngài nói xem, vị Long Hoàng đầu la có thể có quan hệ tới Thánh Linh giáo ngày trước chúng ta phát hiện hay không? Bọn chúng hoạt động trong đế quốc Nhật Nguyệt, không chừng là do bên đó tổ chức ra.”

Hoắc Vũ Hạo bèn lập tức hỏi

Huyền lão cau mày, nói:

“Không phải không có khả năng, nhưng xem vừa rồi, nếu Long Tiêu Dao không còn nhớ ân tình năm xưa với Mục lão, e rằng các người chẳng thể chờ bọn ta đến cứu viện. Một chọi một, có lẽ hiện nay không ai có thể là đối thủ của Long Hoàng đầu la. Lão đạo vật Bản Thể Tông cũng không thể.”

“Thánh Linh giáo?”

Giờ thì tới lượt của Hình Na hỏi lại, cô không biết là có một tổ chức như vậy a! Nghe hình như còn có mùi tà ám ở đây nữa.

“À, Thánh linh giáo bọn này cũng chỉ vừa mới phát hiện vài ngày trước, đó là một tổ chức tà hồn sư hoạt động trong Nhật Nguyệt đế quốc”

Hoắc Vũ Hạo lập tức giải thích, bà nhỏ này suốt ngày cắm đầu cắm cổ nghiên cứu và tu luyện nên chắc không biết gì lắm về bên ngoài.

“Hừm? Vậy sao? Để bữa nào ta đi xem một lát”

Gật gật đầu, đúng là thời gian qua cô toàn cắm đầu ở trường và phòng thí nghiệm, à, đúng rồi, sự phụ của cô Mặc Lâm còn chưa được mang đi, cũng sắp đến thời hạn rồi, đợi Dragonite mang Hình Tuyết về ký túc xá của cô xong thì bọn cô cũng phải đi đón cả ông ta nữa.

“Đúng rồi, Hình Na, cho mình hỏi mấy cái hồn đạo khí mà cậu xài là?”

Đổi đề tài nói chuyện sang phương hướng khác, bộ hồn đạo khí vũ trang toàn thân của Hình Na đã làm bọn họ mở mang tầm mắt, một thứ trang bị bá đạo như vậy có thể đón đỡ đòn của Cực hạn đầu la, chỉ riêng vậy là đủ để làm bọn họ quan tâm rồi.

“Hồn đạo khí? Cho ta xem được không tiểu Na”

Huyền lão và các lão sư khác cũng rất quan tâm đến bộ hồn đạo khí của Hình Na, nó là thứ đã đánh vỡ những quan niệm cũ của họ, không ngờ những hồn đạo khí trong có vẻ nhỏ bé như vậy, không cần là mấy cái Sinh tử hồn đạo pháo khổng lồ, mà chỉ là một bộ giáp vừa thân lại có thể gây ra một uy lực khổng lồ.

Trong số các lão sư, người quan tâm nhất ở đây chính là Phạm Vũ, sự phụ của Hoắc Vũ Hạo, dù sao thì ông ta cũng có một đam mê nghiên cứu tới các hồn đạo khí một cách điên cuồng như sự phụ của cô.

“Mà, cũng được thôi”

“Hồn đạo khí vũ trang toàn thân, khởi phát”

Cơ thể đã hồi phục được một phần hồn lực trong suốt chặng đường đi, Hình Na giờ đã có đủ sức để triệu hồi loại hồn đạo khí bá đạo lúc này, nhưng không có nghĩa là cô còn năng lực để triển khai uy lực của nó.

Hàng loạt các tấm kim loại phủ kín cơ thể của Hình Na, mắt của mấy hồn đạo sư ở đây đều phát sáng tinh tinh lên, kể cả Huyền lão đều phải ngạc nhiên.

“Đ... Đây là???”

Phạm Vũ và Hoắc Vũ Hạo lập tức chen lên trước để hỏi thăm về loại hồn đạo khí này, nhìn thì không khác gì một bộ giáp bình thường, nhưng khi đến gần họ lại thấy vô số các hồn đạo văn và rất nhiều hồn đạo hạch tâm, chưa kể là các hồn đạo mê trận, các cái lỗ siêu nhỏ thực hiện các quá trình trao đổi, hệ thống hấp thu năng lượng... tất cả đều được gói gọn trong những vị trí chi tiết siêu an toàn và thuận tiện.

“Hừm, được rồi, để con giới thiệu một món cho mọi người biết”

Hình Na gãi gãi đầu, cứ cho bọn họ nhìn cô thể này thì cũng không phải là việc gì đáng tự hào đâu, giờ cô cứ như là mấy con khỉ trong sở thú ấy, đành phải đưa một cánh tay phải ra và giải thích nguyên lý của nó.

“Đây là Nguyên tố vòng tròn, một hòn đạo khí cấp 7 được chế tạo từ 18 loại kim loại hiếm, trong nó nhỏ vậy thôi chứ khi kích hoạt nó sẽ phóng to ra và đón nhận năng lượng mặt trời và các nguyên tố trong môi trường, ngoài ra còn có hệ thống điện năng giúp nó hoạt động vì vậy nên lượng hồn lực tiêu tốn là cực ít”

“Cơ chế hoạt động của nó là phân tán và khuếch đại một số loại nguyên tố nhất định của môi trường ở mức độ phân tử, chính cơ chế này là nguyên do con có thể gây ra những cơn bạo phát ngang ngửa với mức độ Phong hào đầu la”

“Nó có hệ thống lọc khí và bổ sung năng lượng, có một chuỗi bo mạch liên kết với các bộ phận khác trong vũ trang giáp toàn thân, hoạt động theo bộ có thể gia tăng hiệu suất, nhìn chung thì không có năng lực tấn công trực tiếp, nhưng năng lực khuếch đại của nó đủ để làm bản thân hòn đạo sư có thể mạnh lên gấp 2 hoặc 3 lần nếu sử dụng đúng cách”

Nói ra một chuỗi các kiến thức, một hòn đạo khí chỉ vồn vẹn là một cái vòng tròn trên tay của Hình Na đã là hòn đạo khí cấp 7, nói vậy thì toàn bộ cơ thể của cô được trang bị biết bao nhiêu loại hòn đạo khí đây?

“Tuyệt tuyệt, quá tuyệt, còn hòn đạo khí nào khác nữa không?”

Mấy vị hòn đạo sư đều điên cuồng với bộ giáp của Hình Na mất rồi, Phàm Vũ còn ngỡ lời mời cho Hình Na gia nhập hòn đạo viện của học viện nhưng cô khéo léo từ chối, nói đùa, cô còn muốn dành thời gian cho bang hội của mình, mắc mớ gì mà phải chui vào trong đó tốn thời gian?

“Không cần nhìn con bằng cặp mắt đó đâu, hòn đạo khí lúc này nhỏ vì không có cơ cấu gì nhiều, thực chất con chỉ trang bị trên người hơn khoảng 100 loại hòn đạo khí thôi, các loại hòn đạo pháo xuất hiện chỉ là các yếu tố được trang bị trong các loại hòn đạo khí cấp cao hơn thôi, tính từng bộ phận nhỏ làm một hòn đạo khí thì con cũng chưa từng tính được bao nhiêu cái, nói chung là nhiều lắm”

Hình Na mặt đầy hắc tuyến khi nhìn vào cặp mắt của mấy người này, cặp mắt của sói nhìn cừu đấy à?

“Hình Na, con có thể giảng lại những kiến thức này cho hòn đạo viện của chúng ta được không? Tuy biết nó là ích kỷ nhưng sự thật là hòn đạo viện của chúng ta quá lạc hậu so với các quốc gia Nhật Nguyệt, sự ra đi của Mục tổ đã làm cho học viện đứng ở một vị thế không an ổn”

Huyền lão lập tức hỏi thăm xem cô có thể giảng lại loại kiến thức này không? Không được thì cũng không sao nhưng nếu được thì nó sẽ giúp học viện Sử Lai Khắc bước đi một bước tiến cực xa.

“Chuyện này ... cũng không thể không được, nhưng con e là mọi người sẽ không học nổi trong thời gian ngắn đâu, thay vào đó, con sẽ cho mọi người một số bản vẽ hòn đạo khí cấp cao của học viện Nhật Nguyệt mà con đã ăn trộm, kiến thức hòn đạo của con không chỉ vồn vẹn là hòn đạo kiến thức, nó là sự kết hợp của rất nhiều thứ và yêu cầu phải có điện hệ hồn lực, kim hệ năng lực, ... nói chung đó là sự kết hợp của vô vàn yếu tố mới làm ra được, nếu muốn hấp thu lượng kiến thức này chắc phải tốn tâm 15 đến 20 năm vì con đường hòn đạo con đi hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo hòn đạo hiện tại của hòn đạo viện, điều đó có nghĩa là tất cả mọi người nếu muốn học sẽ phải bắt đầu từ số 0 và thậm chí có khả năng thất bại trong quá trình học nữa cơ, thành công thì tốt thật, nhưng thất bại thì học viện sẽ phải chịu một cơn bão kích nộ nề mà con cũng phải tốn một thời gian cực dài”

Lắc lắc đầu, không phải là cô không muốn dạy, mà là bọn họ đi không cùng một đạo với cô nên con đường hòn đạo của họ không chạm vào nhau, có thể bổ sung và giúp đỡ nhưng không thể truyền được hòn đạo con đường của cô cho họ được.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Về tới Sử Lai Khắc

Thành Sử Lai Khắc cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm mắt.

Cuối cùng đã về đến, cảm giác về nhà làm tan biến mọi lo âu.

Nhìn tòa thành nguy nga, Vũ Hạo cảm thấy lòng ấm áp còn Hình Na cảm thấy háo hức, sắp rồi, các đồng bạn của cô, mọi người, chúng ta sắp được gặp lại nhau rồi.

Con đường phải đi còn rất dài. Những dòng chảy quyền lực ngầm trên đại lục rất mãnh liệt, bản thân phải không ngừng tăng cường thực lực.

Chỉ còn vài tháng nữa sẽ đến Đấu Hồn Đại Tái được tổ chức ở đế quốc Nhật Nguyệt. Lần này lại sẽ là một hồi long tranh hổ đấu. Hoắc Vũ Hạo và bạn bè cậu đã là đội hình chủ lực của trường, còn Hình Na, cô tính sẽ lập một nhóm riêng với các bạn của cô mà tham gia, bọn cô dù sao cũng là học viên học viện, cũng không ai cấm 1 học viên có nhiều nhóm tham gia a, bây giờ sẽ bắt đầu bảo vệ vinh quang Sử Lai Khắc ở Đại Tái trước tiên.

Huyền lão dẫn mọi người hạ xuống cách thành Sử Lai Khắc hơn 10 dặm. Phòng ngự trên thành khá cẩn mật, người một nhà cũng không được tùy ý phi hành trên không, để tránh những phát sinh lầm lẫn. Hệ hòn đạo phát triển, hòn đạo khí phòng không của thành trì cũng được trang bị tối tân hơn.

“Tất cả mọi người trở về nghỉ ngơi đi. Vũ Hạo, con tạm thời ở lại Hải Thần Các. Chờ vài ngày nữa hoạt động chấm dứt, sẽ bố trí chỗ ở cho con. Phòng

của người ở Hải Thần đảo đã cấp cho người khác rồi. Còn Tiểu Na, con mang Hình Tuyết đến chỗ ta để làm thủ tục nhập học.”

Huyền lão cất tiếng dặn dò

“Vâng”

Gật gật đầu đáp trả, Hình Na nhanh chóng rời đi về ký túc xá của mình

“Hoạt động? Hoạt động gì?”

Hoắc Vũ Hạo tò mò. Ngón Thiếu Triết mỉm cười nói:

“Tên ngọc, quên rồi sao, thời gian này là khảo hạch nội viện.”

Hoắc Vũ Hạo lúc này bừng tỉnh. Nội viện Sứ Lai Khắc, hàng năm đều có một lần khảo hạch tuyển sinh. Đối tượng khảo hạch là những đệ tử ngũ niên và lục niên, đồng thời cũng có những anh tài của những học viện khác tham gia.

Chỉ cần thông qua khảo hạch, bất cứ ai cũng có thể trở thành đệ tử nội viện Sứ Lai Khắc. Nhưng vì học viện Sứ Lai Khắc chính là cái nôi tốt nhất cho hồn sư trên đại lục, do đó đệ tử học viện khác có thể thông qua khảo hạch rất ít, mỗi năm có 1-2 người đã là nhiều.

Lúc trước, khi mới đến học viện Sứ Lai Khắc, Hoắc Vũ Hạo đã mặc sức tưởng tượng đến lúc bản thân đủ yêu cầu tham gia khảo hạch nội viện Sứ Lai Khắc a! Vậy mà bây giờ, chỉ mới 17 tuổi đã trở thành một thành viên Hải Thần Các.

“A, đúng rồi Tiểu Na, con có muốn gia nhập Hải Thần Các không?”

Đúng lúc thì Huyền Lão lập tức ngò lòi mòi, mặc dù biết là khả năng rất nhỏ vì sau lưng con bé có biết bao nhiêu là thế lực ẩn, như là Tinh linh tộc chẳng hạn? Ông chỉ ngò lòi mòi cho có lệ thôi.

“Dạ không, con cảm ơn, chức vụ càng nhiều thì nghĩa vụ càng nặng, con muốn được tự do, sau này nếu không phải có vấn đề quan trọng đến học viện con sẽ không nhúng tay”

Hình Na lắc lắc đầu, riêng Tinh Nguyệt Môn và Tinh Linh Tộc là đủ để cô phải lo lắng việc rồi, gia nhập Hải Thần Các sẽ làm cô mệt mỏi thêm thôi, tài nguyên và thiên phú cái gì cô cũng đã có đủ, thời gian qua ở học viện là thời gian mà cô tận dụng hết mọi thứ còn có thể có được ở học viện, còn từ giờ, cô sẽ tự bước trên con đường của mình.

Nhanh chóng trở về ký túc xá, thoát khỏi đám đông, Hình Na mở ra cánh cửa ký túc xá, bên trong đó có một con rồng béo bự và một đứa bé gái dễ thương xinh đẹp hai mắt rung rung liên tục nhìn ra cửa.

“Mama”

Lập tức lao ra ôm chầm lấy Hình Na, Tuyết Nhi khóc thút thít, làm một đứa trẻ phải xa mẹ mình mấy ngày liên tục ở trong căn phòng với Dragonite thì cô cũng thấy chán, nó nhớ mẹ quá a!

“Aaaa ~, Tuyết nhi ngoan ngoan, con là đứa trẻ ngoan mà, nín nào”

Hơi bất ngờ trước việc con bé sẽ có phản ứng dữ dội như vậy, nước mắt nước mũi của Tuyết nhi làm bẩn hết áo quần cô rồi, nhưng cô không vì vậy mà ghét dơ con bé cả, cứ thế để đứa con gái ngọc ngà của mình tiếp tục khóc cho thỏa hết nỗi lòng, đến khi mệt, con bé tự động chìm sâu vào giấc ngủ.

“Ây, con bé có vẻ đã phải chịu đựng một khoảng thời gian dài nhỉ? Cảm giác bản thân thật tội lỗi”

Bé Hình Tuyết đưa lên giường đắp chăn cho con nhóc, cô lập tức tiến vào phòng tắm cọ rửa lại bản thân một chút, tuy có thể làm sạch bản thân nhờ hồn lực hoặc hồn đạo khí, nhưng quả nhiên, tắm rửa như vậy mới là cách mà cô thích nhất.

“Aaaa ~ Thỏa mái, bao lâu rồi ta chưa được tắm một lần như vậy nhỉ?”

Nhắm mắt lại để dòng nước gột rửa những vết dơ trên bản thân, lâu lắm rồi cô mới tắm rửa lại như vậy đấy, thỏa mãn kỳ cọ bản thân, gội đầu cho thật sạch và thơm tho, Hình Na mặc lại bản thân mình một bộ đồ thoải mái và dễ thương, bây giờ cũng không cần chiến đấu, có Dragonite ở đây ai dám đánh cô, nó một đám đập bay hết giờ.

Không cần thiết phải cải trang làm Thiên Lam nữa, Hình Na thoải mái ăn mặc như một cô bé mới 17 tuổi chứ không phải là bà chị 20 tuổi đâu, nếu còn là Thiên Lam thì cô với Hình Tuyết đúng là giống mẹ con thật, nhưng giờ ở hình thái Hình Na, nhìn kiểu gì cũng ra 2 chị em thôi.

“CƠ mà ngạc nhiên rằng con bé có thể nhận ra chị khi không ở hình thái Thiên Lam đấy, có vẻ con bé quá quen với khí tức của chị rồi”

Lại gần nhìn con nhóc đang ngủ say, mặc dù Huyền lão nói là mang con bé đến chỗ ông để làm thủ tục nhập học nhưng, con nhóc này cũng đã chịu đựng nhiều rồi, giờ để nó nghỉ ngơi tý đã, đến gặp Huyền lão cũng không gấp, từ từ rồi tính sau.

“Ừm, chắc con bé nhận ra chị bằng khí tức chứ không phải bằng hình thái đâu!”

Dragonite cũng gật gù, bụng và tay của nó bị Hình Tuyết ôm thật chặt, có vẻ là nhờ vào sự mềm mại và đàn hồi này mà con bé cực thích ôm Dragonite mà ngủ, thật là.

“Ha ha ha, Dragonite, nhìn em giờ không khác gì linh thú đáng yêu đâu!”

Nhìn 2 đứa nhóc hồ động làm cô cảm thấy buồn cười.

“Hắc hắc, em cũng không ngại giả heo làm linh thú đâu, chỉ cần thực lực mạnh là được rồi, ai quan tâm người khác nghĩ gì chứ? Ghét ghét một đám đập bay là được!”

Đưa một tay còn lại gãi đầu, nhóc Dragonite cười khúc khích, làm linh thú cũng được nhiều cái lợi mà, được ôm mấy bé gái nhỏ thế này cũng không phải là việc gì tệ mà? phải không? áy chết, máu lolicon của nó nổi lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Hình Na, Hình Tuyết, Hình Tử?

Trong căn phòng ký túc xá nữ, một bé gái với mái tóc màu xanh dương nhạt đang ôm một con rồng vàng ngủ say, còn bà mẹ của nó thì đang ngồi trên ghế đọc sách tu luyện, một bầu không gian ấm cúng và nhẹ nhàng.

“Ừm.”

Cho đến khi có một con gió thoảng lùa qua, Hình Tuyết mới bỗng thức dậy, con nhóc đã khóc thật nhiều và ngủ thật nhiều, giờ nó mới chịu thức dậy khỏi người Dragonite, trong khi đôi mắt vẫn còn mơ màng và chưa hiểu chuyện gì, nó lập tức bỏ người ra khỏi Dragonite mà lao tới mẹ mình.

“Mama, thương thương!”

Lao đầu vào Hình Na mà dúi dúi cái đầu, Hình Tuyết hạnh phúc cười cười, con bé cực kỳ yêu mẹ của mình nha.

“Ày, không ngờ mình bị xài xong chán rồi lại bị vứt thẳng tay, đời thật là toàn nhọ và nhọ!”

Dragonite hắc tuyến nhìn lấy con bé vô tư này, lúc ngủ thì ôm lấy anh liên tục, đến khi tỉnh dậy một cái là mẹ là số 1, vứt anh thẳng tay không một chút do dự.

“Ha ha, Dậy rồi sao?”

Bỏ cuốn sách xuống, Hình Na dùng tay xoa xoa hai cái má trắng nõn hồng hào của bé gái, nước dãi còn chảy ở khóe miệng, cặp mắt còn mơ màng và ngái ngủ.

“Ừm”

Như con mèo nhỏ, hoàn toàn mất hình tượng Tuyết đế, con bé giờ như con mèo con đang thích thú chơi đùa với mẹ mình, hình tượng? hình tượng là gì? ăn được không?

Bé Hình Tuyết lên, cô cho con nhóc vệ sinh một chút, lựa cho nó một bộ đồ màu trắng xanh sao cho phù hợp với mái tóc, lấy màu trắng làm chủ đạo, vài cái viền và nơ màu xanh dương làm nổi bật khuôn mặt tinh xảo và nét loli của Tuyết nhi.

“Ừm, con gái mẹ đẹp lắm nha”

Xoa xoa đầu Tuyết nhi, con bé cực kỳ dễ thương trong bộ trang phục này, trông cứ như một thiên sứ nhỏ vậy, yêu thật.

“Mama, Tuyết nhi cũng yêu Mama”

Thấy Hình Na xoa đầu mình, con bé lại càng vui hơn nữa, vì con bé không biết từ gì ngoài thương, thích, và yêu nên con bé cứ lặp đi lặp lại mấy từ này để bày tỏ tình cảm của mình.

“Hế? Còn anh mày thì sao?”

Dragonite đột nhiên chen vào, ăn đậu hủ của anh mày nhiều thế giờ mà nói không thích là anh chém a! Liệu hồn mà trả lời vào.

“Ủm? Rõng mập mập đại ca, thích”

Nghẹo đầu một chớp, con bé đang phân vân không biết trả lời thế nào, nhưng nói chung là cái bụng bồng bênh đó làm con bé thấy thích và trực tiếp lao vào bụng của Dragonite, thật là, không biết con bé thích Dragonite hay thích cái bụng đầy mỡ của cậu nữa.

“Haha, được rồi, Tuyết nhi, con đi theo mẹ 1 tý được không?”

Chơi đùa thế là đủ rồi, chắc giờ Huyền lão cũng đang chờ cô, Hình Tuyết cũng đã tỉnh, cô nên đem con bé ra mắt mọi người thôi.

“Vângggg”

Giờ tay lên trả lời và cười thật tươi, đi đâu cũng được, miễn là có mama đi cùng là nó vui rồi.

“Na tý, bọn em đi với”

“Na tý”

Đột nhiên cung Song tử cũng lao ra, bọn họ cũng đã hồi phục được rất nhiều rồi, sao chép thành hình dạng con người bọn cũng làm quen, giờ là lúc bọn họ quang minh chính đại ở bên cạnh đại tỷ để giúp chị.

“À, được thôi, dù sao cũng là ra mắt Huyền lão, một hay 2 người cũng như nhau”

Hình Na gật đầu, dù sao cô cũng tính để 2 đứa này ở bên ngoài như một người bạn đồng hành thay vì cứ ở trong người cô, chúng nên làm quen và kết bạn với nhiều người hơn, dù sao thì Song tử cũng là một sinh mệnh có ý thức riêng, điều khác biệt là mạng sống của bọn nó gắn liền với cô mà thôi.

“Yeahhhh!”

“Ra liền đây”

Hai đứa nhóc xuất hiện như hai thiên thần, chạm vào nhau rồi hóa thành một luồng sáng, một đứa nhóc lấy hình thái của Hình Na làm chủ đạo để bắt chước, bây giờ Song tử cứ như là anh em họ hàng của Hình Na vậy.

“Ồ, một người khác?”

Tuyết Nhi thú vị khi nhìn thấy từ không trung xuất hiện một cách đột ngột một người từ hư không, hơn nữa diện mạo còn tương tự như là của mẹ nó nữa chứ!

“Chào nhóc, Tuyết nhi phải không, ta là Song Tử, à không, nếu nhóc đã tên là Hình Tuyết thì bọn ta cũng nên lấy tên sao cho giống đại tỷ một tý, gọi là Hình Tử đi, được không Na tý?”

Cúi đầu xuống làm quen nhanh chóng với đứa nhóc, không biết là bọn chúng đầu óc đơn giản hay có vấn đề như nhau mà làm quen cực kỳ nhanh chóng.

“Mà, sao cũng được, Song Tử hay Hình Tử cũng chỉ là một cái tên thôi, thích sao thì làm đi”

Hình Na cũng không có ý kiến, nhưng mà tự dung chui đầu ra cái sự kiện gì mà mọi người đổi họ hết sang họ Hình vậy?

“Hề? Thú vị nha, vậy ta có nên thêm họ Hình vào thành Hình Dragonite không?”

Dragonite nhanh chóng nhập bọn, việc đổi tên này cũng thú vị không kém đâu nha, Hình Dragonite tuy nghe hơi kỳ nhưng cũng ngẫu đấy chứ! Hắc hắc

“Thôi đi, Dragonite, đừng có hùa vào lũ điên này”

Mặt đầy hắc tuyến, cô nhanh chóng phủ định ý kiến của võ hồn của mình, thằng nhóc Dragonite này suốt ngày ham vui không thôi.

“Hãy, được rồi, vậy thì Hình Tử, Hình Tuyết, giờ 2 người là anh em nhé? Mà.. hay là cậu và cháu? Ủm .... Loạn quá, thôi cứ anh em mà xưng hô đi!”

Cô cũng chấp nhận luôn cái họ của Hình Tử, thích đổi sao thì đổi, cô cũng không quan tâm, nhưng như vậy thì Hình Tuyết và Hình Tử trở thành anh em hay cậu cháu đây? Bối phận loạn tùm lùm mất rồi.

“Hắc hắc, Tuyết nhi, giờ chúng ta là anh em, cần phải biết bảo bọc lẫn nhau nghe chưa?”

“Roger”

Hai đứa nhóc thích thú mà nói chuyện với nhau hóp rơ, không ngờ rằng thằng nhóc từng suýt bị đóng băng bởi Tuyết nhi giờ lại chơi đùa với nhau như vậy.

Hình Từ và Hình Tuyết thay dọn đồ đạc nhanh chóng và đi theo sau Hình Na, còn Dragonite thì với hình thể to quá nên nó quay trở lại làm võ hồn nhập lại cơ thể của Hình Na, giờ thì chỉ còn 3 người đến chỗ Huyền Lão mà thôi.

“Trông chị giờ chắc giống dân chốn vệt lắm phải không?”

Nhìn đằng sau có 2 con vệt bụi chẳng theo đuôi, thật là một mối, dẫn 2 đứa nhóc tới phía Huyền Lão, cô nhanh chóng chào hỏi, trên đoạn đường đi đã có nhiều người chú ý cô như mấy con quái thú, một phần là 2 năm nay cô đã biến mất, bạn bè của cô cũng không xuất hiện, giờ thì cô lại đột ngột xuất hiện, đã vậy sau lưng còn 2 đứa nhóc nữa.

“Huyền Lão, con đã dẫn 2 đứa nhóc tới rồi!”

“2 đứa? đâu chui ra thêm một đứa nữa vậy?”

Huyền Lão ngạc nhiên, con bé tóc trắng kia hẳn là con gái nuôi của Hình Na, còn thằng nhóc tóc nâu kia là em trai của Hình Na ư? Nhìn diện mạo thì 2 người khá giống nhau, nhưng con bé tính bốc toàn bộ họ hàng đều ném vào Sứ Lai Khắc luôn sao.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Thể hiện thực lực, đáng sợ dòng họ Hình

3 đứa trẻ và một ông lão, diện mạo của Hình Na và Hình Từ tương tự nhau, còn Hình Tuyết lại xinh đẹp như một tinh linh không thuộc chốn trần gian này vậy, mái tóc xanh nhạt đong đưa trong gió, bầu không khí quanh họ trở nên tươi mát và đầy sinh lực, cặp mắt như pha lê tuyệt nhìn về phía Huyền Lão.

“Đây là Hình Tuyết, con gái nuôi của con, con bé năm nay mới 7 tuổi, còn thằng nhóc này là ... em trai của con, Hình Từ, 15 tuổi, cả 2 đứa bọn nó đều muốn gia nhập Sứ Lai Khắc”

Chào hỏi và giới thiệu đẳng hoàng về người thân của mình, cả 3 người đều có dung mạo thật xuất sắc, thậm chí khí tức xung quanh họ đều cảm thấy thật mạnh mẽ hữu lực, chắc chắn rằng không một ai có thực lực tầm thường.

“Hừmmmm, con bé Hình Tuyết này thì còn nhỏ, không sao, nhưng thằng nhóc Hình Từ này thì nên tham gia và học tập tại ngoại viện”

Huyền Lão đắn đo suy nghĩ một lúc rồi đưa ra quyết định, nhỏ Hình Tuyết mới 7 tuổi, có thể nuôi tài năng từ bé, nhưng thằng nhóc Hình Từ này nếu không có thiên phú mạnh mẽ thì không thể trực tiếp cho học tại nội viện được, trừ khi nhóc này cũng tham gia khảo sát nội viện.

“Không phải hiện tại đang có đợt khảo hạch vào nội viện sao, Hình Từ cũng rất muốn tham gia vào đợt khảo hạch đó”

Cô không muốn các đồng bọn của mình phân tán, nếu Hình Từ đã xuất hiện ở bên ngoài rồi thì không có lý nào bọn họ lại phải cách xa nhau ở 2 khu vực hoàn toàn riêng biệt là nội viện và ngoại viện được, dù sao thì Hình Từ cũng không hề yếu, thực lực của chúng có thể sao chép ngang bằng với thực lực cô, nói cách khác chúng cũng không hề thua kém một hồn đế.

Nếu như biết rằng ở độ tuổi 15 không thể trực tiếp tiến nhập nội viện thì cô đã kêu nhóc này hoá diện thành một thằng bé 7 8 tuổi như Hình Tuyết rồi, tuy không thể hoạt động thuận tiện như 15 tuổi nhưng như vậy đỡ lằng nhằng hơn.

“Hề? tham gia khảo hạch nội viện? Con cũng biết rằng đợt khảo hạch này chỉ dành cho những học viên năm 5 hoặc năm 6 thôi, thằng nhóc này có thể tham gia nổi không?”

Huyền Lão ngạc nhiên trước lời nói hồn nhiên của cô, đùa gì vậy? Một thằng nhóc mới 15 tuổi mà đi tham gia khảo hạch nội viện? Bộ muốn vô đó bị hành chết à?

“Con muốn tham gia, Huyền Lão”

Hình Từ nhanh chóng đứng ra xác định mong muốn tham gia đợt khảo hạch nội viện, thực lực của cậu cũng không hề kém, không có lý gì mà từ bỏ cả, kết hợp với loại võ hồn tinh thần của Hoắc Vũ Hạo nhóc kia, cộng với các hồn đạo khí chuyên chế của Na tỷ cho cậu, thực lực của bản thân Hình Từ đã đạt đến một trình độ không thể khinh thường.

“Hừm... được rồi... báo danh và tu vi cho ta đi”

Nhìn thật kỹ vào Hình Từ, không ngờ thằng nhóc này biết được rằng sẽ có rất nhiều tu vi cao sẽ tham gia và khả năng đấu sẽ không cao, nhưng thằng nhóc vẫn quyết tâm tham gia, thôi cũng được, dù sao cũng là em trai của Hình Na, cho nhóc con này tham gia lấy kinh nghiệm cũng được.

Thầy Huyền Lão cuối cùng cũng đồng ý cho Hình Từ gia nhập khảo hạch, Hình Na và Hình Tuyết cảm thấy vui mừng cho cậu.

“Con là Hình Từ, 15 tuổi, 62 cấp hồn để lục hoàn, võ hồn, Linh Máu bản thể võ hồn”

Trực tiếp quăng ra một quả bom khổng lồ, một loại võ hồn bản thể giống hệt với của Hoắc Vũ Hạo, đây là năng lực sao chép của Song tử đối với Vũ Hạo, tuy không thể bắt chước được hồn hoàn trăm vạn năm của cậu nhóc, nhưng cậu có thể sao chép các hồn hoàn nằm trong giới hạn của Hình Na cho phép.

“C... Cái gì???”

Huyền Lão bất ngờ đến giật mình!! Một võ hồn bản thể khác? Hơn nữa 15 tuổi đã là hồn đế? Bộ dòng dõi nhà con bé này toàn quái thú biến thân thành à? Riêng cái vụ con nhóc Hình Tuyết có hồn hoàn đầu tiên là vạn năm đã làm ông giật mình đến phát khiếp rồi, giờ lại lôi đầu ra một thằng nhóc biến thái nữa vậy?

Nhanh chóng lao xuống chộp lấy người của Hình Từ, năng lực hoán diện và sao chép mạnh đến bá đạo, không một sơ hở nào mà vị Siêu cấp đầu la này có thể nhìn thấu cả, hồn lực của Hình Từ chân thật một cách không thể chối bỏ.

“T... Thật.. thật sự là hồn đế 6 hoàn cấp 62?”

Không tin vào mắt mình, các kỷ lục mà các thế hệ trước đây tôn kính và ngưỡng mộ lần lượt bị bọn nhỏ này phá vỡ một cách dễ dàng, ông vốn nghĩ rằng Hình Na là quái thú khủng bố lắm rồi, nay lại lôi đầu ra thêm một hồn đế nữa vậy? Mà hơn nữa mới có 15 tuổi, 15 tuổi thôi đấy!!!

“Hi hi”

Hiểu được rằng vị lão giả này nhận ra thiên phú mà mình sao chép không phải là dạng vừa, cậu nhóc chỉ cười cười nhìn vào Huyền lão.

“Khụ... khụ... 2 đứa, triệu hồi võ hồn và hồn hoàn cho ta xem nào!”

Ho khan vài tiếng, Huyền lão cuối cùng cũng lấy lại được bình tĩnh, để ông xem võ hồn của bọn nhóc này mạnh đến đâu.

“Đã rồi!”

“Roger!”

Hai đứa bé nhanh chóng làm quen, vì khí tức của Huyền lão không bá đạo mà ngược lại rất hiền hậu, như là một ông già hàng xóm tốt bụng nên Hình Tuyết không hề sợ ông, ngược lại còn thích sờ sờ bộ râu bạc của Huyền lão.

“Võ hồn, hiện, hồn hoàn, hiện”

Bắt đầu với Hình Từ, giới hạn hồn lực là cấp 62, ngang ngửa với cấp của Hình Na, 6 cái hồn hoàn ở phía sau xuất hiện theo thứ tự là tím, tím, đen, đen, đen, đỏ, 6 cái hồn hoàn mạnh mẽ rực rỡ xuất hiện sau lưng thể hiện cho sự bá đạo của cậu nhóc.

“M..Mười mười vạn năm hồn hoàn”

Lại lần nữa bị choáng, bộ hồn hoàn này quá khủng khiếp, chết tiệt, tim ông sắp nhảy vọt ra ngoài rồi, bộ hồn hoàn này tuy thua kém Hình Na nhưng nó vẫn mạnh khủng khiếp.

Không ngờ lại có những tồn tại thiên tài như vậy ngoại trừ Sư Lai Khắc thật quái, may mà bọn chúng gia nhập vào học viện bọn ông, nếu không bọn chúng mà gia nhập các hồn viện hoặc các thế lực tà đạo khác e rằng là thiên hạ lầm than mất.

“Đến lượt con, hồn hoàn hiện nè”

Tuyết nhi nhanh chóng bắt kịp đại ca Hình Từ của mình, một hình bóng của thiếu nữ băng tuyết xuất hiện, toàn bộ không gian xung quanh nhanh chóng bị đóng băng, tuyết phủ xuống, nhiệt độ hạ thấp đến một mức độ không tưởng.

Đen, đen.

Hai cái hồn hoàn sáng chói tỏa sáng trái ngược với màu trắng của băng tuyết, cặp mắt Hình Tuyết lóe lên với một năng lượng to khủng bố, nhiệt độ này, uy áp này, tuyệt đối có thể nghiền nát tất cả.

Đây có thật là một con bé 7 tuổi không vậy trời?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 256: Hình Tử, Hình Tuyết và Huyền Lão

Toàn là quái thai, thế giới này điên hết rồi, 15 tuổi hồn đế? 7 tuổi đại hồn sư? hơn nữa bộ hồn hoàn khủng bố này xuất hiện liên tục, bộ bữa nay vô hồn cực hạn bán đại hạ giá và hồn hoàn cấp cao được phát miễn phí hay sao vậy?

“2 đứa nhóc này, quá mạnh, Tiểu Na, con còn họ hàng nào không? Hốt hết vô học viện luôn đi”

Hai mắt tỏa sáng lung linh, ông vừa sợ mà vừa mừng, có những quái thú thế này ở trong trường thì lo gì về tương lai của học viện cơ chứ?

“Họ hàng? À... Con còn có một đứa em 2 tuổi nữa, nhóc tên là Hình Minh, nhưng mà nó chưa đủ tuổi thức tỉnh vô hồn a”

Không ngờ phản ứng của Huyền lão lớn đến vậy, có vẻ thực lực của 2 đứa đã làm ông hơi shock, đúng vậy, đây chính là thiên phú của những con quái thai mạnh nhất lịch sử Đấu La đại lục này a.

“Hình Minh, ỒOooooo, được, Hình Minh, được, khi nào nhóc đó 6 tuổi hãy để nhóc đó thức tỉnh vô hồn rồi nhập học vào đây nha tiểu Na”

Lập tức sáp vào người Hình Na, đưa hai tay lên chop lấy tay cô thỉnh cầu, dòng họ nhà họ Hình đang ở đây, không nhanh tay hốt về trường thì còn đợi khi nào?

“Vậy, Huyền lão, con có được tham gia khảo hạch nội viện không?”

Hình Tử nhanh chóng hỏi thăm xem tình hình của mình như thế nào, tuy thực lực của cậu khá mạnh nhưng lão già này là một siêu cấp đấu la, suy nghĩ của mấy người này khó đoán lắm, nhất là mấy người sống càng lâu thì càng thành tinh.

“Ha ha, Hình Tử ca ca phải khảo hạch, Tuyết nhi trực tiếp gia nhập”

Hình Tuyết hoàn toàn không quan tâm đến đại ca mình, con bé cười đùa rồi lại lao vào vòng tay của mẹ như thể không quan tâm rằng Hình Tử mạnh đến đâu, đối với con bé, dù chỉ có thực lực là 2 hoàn, nhưng sâu trong bản chất đây chính là nhân bản của một con 70 vạn năm hồn thú, đừng có đùa với nó, nhìn yếu đuối vậy thôi chứ chạm vào là ăn cứt đấy!

“Hai đứa, nếu Hình Tử muốn trực tiếp tiến nhập nội viện luôn thì cũng được, nhưng 2 đứa phải cho ta thấy tiềm lực của mấy nhóc”

Huyền lão thực chất là muốn trực tiếp để Hình Tử gia nhập luôn, nhưng ông vừa mới bảo là không thể trực tiếp vào nội viện, giờ mà đổi ý thì ông dễ dãi quá.

Đành phải đấu một trận với 2 đứa nhóc, ông cũng muốn xem tiềm lực của 2 đứa này đến đâu, Hình Na thì khỏi nói rồi, con quái thú này có thể mạnh ngang ngửa một hồn đấu la, vậy 2 đứa nhóc này tuyệt đối cũng không phải hàng dễ xoi.

“Ồ, cho thấy tiềm lực? đánh nhau?”

Hình Tử nghe thấy Huyền lão nói vậy thì lập tức hứng thú, cậu cũng chưa từng được đấu với một siêu cấp đấu la bao giờ, trước tới giờ cậu chỉ toàn phụ trợ cho Hình Na, thực chất chiến đấu bằng sinh mệnh thể sao chép thì đây là lần đầu đấy.

“Cả 2 đứa sao?”

Hình Na ngồi ở bên nghe thấy Huyền lão nói vậy cũng ngạc nhiên, cho thấy tiềm lực thì ok, nhưng không phải chỉ nên xem mỗi Hình Tử thôi ư? Hình Tuyết mới 7 tuổi thì đánh đấm kiểu gì?

“Ừm, 2 đứa nhóc này cũng không phải dạng tầm thường, ta cũng muốn xem thực lực bọn chúng đến đâu để biết đường mà đào tạo”

Huyền lão tỏ vẻ lão đại thông thái mà nói, một cực hạn vô hồn 7 tuổi đại hồn sư 2 hồn hoàn vạn năm, 1 đứa khác thì 15 tuổi hồn đế có mười vạn năm hồn hoàn? Toàn bọn khủng bố vậy, ông rất muốn xem 2 đứa nhóc này thể hiện như thế nào.

“Tuyết nhi nữa ư?”

Hình Tuyết ngây ngô vẫn chưa hiểu chuyện gì? đánh nhau sao? nó phải chiến đấu?

“Ừm, bé con, cho ta thấy thực lực của nhóc nào”

Huyền lão cười cười khi thấy Hình Tuyết vẫn còn ngốc ngốc chưa biết chuyện gì xảy ra, chắc con bé nghĩ rằng mình có thể trực tiếp tiến vào nội viện ở với Hình Na mà không cần làm gì nên nó vui lắm, không ngờ rằng còn phải chiến đấu một trận.

“Chiến.. đấu!”

Nói ra 2 từ một cách chậm rãi, một bản năng được thức tỉnh trong cơ thể cô bé 7 tuổi nhỏ nhắn, một nguồn uy áp khủng bố được bộc phát ra.

Uy áp của 70 vạn năm hồn thú, tuy mờ nhạt và chỉ trong một khoảnh khắc, nhưng Huyền lão ngay lập tức bị chấn sợ trong khoảnh khắc ngắn đó.

Chuyển đổi từ hình thái loli dễ thương vô hại, Hình Tuyết lập tức trở thành chiến binh sẵn sàng tấn công đối thủ bất cứ lúc nào khi nhắc đến 2 từ chiến đấu.

“Hình Tuyết, sẽ cố hết sức”

Nguồn hồn lực băng băng tuyết bao phủ toàn sân, khu vực Hình Na đang đứng lại một lần nữa bị đóng băng, 2 hồn hoàn sáng rực rỡ xoay tròn, Hình Tuyết nhìn về phía Huyền lão một cách nghiêm túc.

“Ồ, được thôi! 2 đứa tiến lên đi nào”

Tuy có hơi giật mình về uy áp lúc này, mặc dù chỉ là một khắc ngắn ngủi nhưng ông cảm thấy sợ hãi từ sâu trong lòng, cố gắng kéo tinh thần tập trung trở lại, Huyền lão cười cười thách thức cả 2.

“Đã rõ, Tuyết nhi, hợp tác với ca ca nghe!”

Hình Từ cũng phóng thích vũ hồn và hồn hoàn, cậu đã hoàn toàn vào tư thế chiến đấu, hai tay và hai chân xuất hiện một số mảnh kim loại nhỏ, đây là hồn đạo khí mà Hình Na chuyên chế dành cho cậu.

“Ừm, đừng cản đường Tuyết nhi là được”

Con nhóc này cũng rất hăng máu, đây là lần đầu tiên chiến đấu của nó kể từ khi ra đời, không hề giống một đứa trẻ lần đầu đánh nhau, khí tức của con bé cứ như một chiến binh trời sinh sẵn sàng nghiền nát đối thủ.

“Tinh thần thám trắc + Tinh thần cộng hưởng”

Cặp mắt Hình Từ sáng lên, tầm nhìn thần thánh bao phủ mọi vị trí và khu vực xung quanh, Hình Tuyết hơi ngạc nhiên trước một tầm nhìn rộng và rõ ràng như vậy, nhưng con bé có thể nhanh chóng hoàn toàn thích nghi với một tầm nhìn mới, mọi thứ như hiện rõ trước mặt Hình Tuyết.

“Hồn kỹ: Băng tuyết bao phủ + Băng Kiếm Trảm”

Hai cái hồn hoàn màu đen sáng lên, cứ như là sở hữu một nguồn hồn lực không đáy, thông thường có 2 hồn hoàn cực mạnh ngay lúc đầu khó ai mà có thể phát huy hết được thực lực của chúng, nhưng Hình Tuyết lại là một sự tồn tại khác biệt.

Ngay lập tức được phủ bởi băng tuyết cực hạn, môi trường trở nên cực kỳ khắc nghiệt, Huyền lão nhíu mày và phóng thích hồn kỹ, một cú đấm màu vàng phát ra đánh vào phía Hình Tuyết

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Sự kết hợp bá đạo

Toàn bộ khu vực sân đấu được bao phủ bởi băng tuyết, con gió lạnh lẽo của cực bắc bao phủ và nuốt chửng tất cả.

Hình Na nhanh chóng rời khỏi đấu trường của 3 người phía trước, cô cũng rất muốn xem xem 2 đứa nhóc có thể thể hiện như thế nào.

“Nuốt chửng đi”

Không một chút nao núng, Hình Tuyết không lo sợ trước hồn kỹ của Huyền lão, con bé đứng yên đó mà tiếp tục thao túng hồn kỹ của mình.

“Àm”

Đòn hồn kỹ trực tiếp đi xuyên qua thân thể của Hình Tuyết và va vào mặt đất, tiếng chấn nổ kinh hoàng của mặt đất vang lên.

“Ồ? đây là?”

Huyền lão ngạc nhiên trước thái độ bình tĩnh của hai đứa, băng tuyết vẫn còn bao phủ, điều này chứng tỏ rằng hồn kỹ của ông không hề đánh trúng hoặc gây tổn thương cho Hình Tuyết, nếu như có thì hồn kỹ băng tuyết này đã phải bị dừng lại hoặc ngắt quãng một chút.

“Nát ra”

Đưa một tay ra đập vỡ hồn kỹ của Hình Tuyết, cây kiếm bằng băng của con nhóc cực kỳ cứng rắn, ông phải dồn nhiều lực hơn bình thường để phá nó, quả nhiên là cực hạn băng năng lực là không thể đùa được, quan trọng là chuyện lúc này ...

Ảo ảnh ư? Làm thế nào mà bọn chúng có thể gây dựng được ảo ảnh ngay tức khắc mà còn trước mặt ông? lúc này hồn kỹ của ông rõ ràng là đã đâm xuyên qua cơ thể Hình Tuyết, không còn nghi ngờ gì nữa, đây là ảo ảnh.

“Hừ”

Phóng lên cao, Huyền lão lập tức dồn hồn lực vào mắt để quan sát, một tiếng hừ mang theo uy áp chấn áp bọn nhóc phía dưới, tuy chơi vậy có hơi ăn gian nhưng ai biết bọn nhóc này trâu bò quá chi, nếu không làm vậy thì còn gì vui nữa.

Một con sóng chấn ngang qua 2 đứa nhóc, vị trí thật sự của Hình Tuyết xuất hiện, cô bé được Hình Từ che ẩn trong ảo ảnh của mình.

“Chậc, hơi khó chịu à nha”

Đưa môi ra liếm lấy khoe miệng khô khốc, thằng nhóc này lập tức triển khai kế hoạch thứ 2, khu vực xung quanh đều đã bị Hình Tuyết phủ băng rồi, có thể lợi dụng sự phản xạ ánh sáng của băng để liên tục tạo ảo ảnh.

“Đề em lo phần trên”

Lao thẳng ra sẵn sàng tiếp nhận bất cứ hồn kỹ nào của Huyền lão, 2 hồn kỹ băng giá lại được triển khai nhưng lại với một cách sử dụng khác.

10 thanh kiếm xuất hiện xung quanh Hình Tuyết, chúng xoay tròn và phóng lên cao nhắm vào phía Huyền lão, cô đang vây kín toàn bộ môi trường xung quanh Huyền lão.

“Hắc hắc, muốn trực tiếp tấn công? khinh thường lão già ta quá a!”

Giang hai tay ra, một con hồn lực của ông như dã thú xông chuẩn đi 4 phương 8 hướng đập nát mấy cái hồn kỹ của Hình Tuyết,

“Ủây, chơi vậy không phải là hơi tuyệt đường sống bọn trẻ sao Huyền lão?”

Đứng ở xa cô nhìn ông già không hề nương tay mà trực tiếp phá hủy hồn kỹ của Tuyết nhi, nhưng nếu ông nghĩ chỉ như vậy thôi là đủ thì ông sai lầm lớn rồi, đám nhóc này không đơn giản đâu.

“Oành, oành oành”

Tiếng của mấy thanh băng kiếm vỡ ra, chúng phát ra những tiếng nổ liên tục gây khói lạnh bao phủ toàn bộ sân trường.

“Trầm”

“Định vị”

Hai âm thanh vang lên cùng một lúc, dưới lớp khói xanh lạnh lẽo, Hình Tuyết trực tiếp điều khiển băng giá tiếp tục chiến đấu, Băng kiếm bị vỡ? Vậy thì trực tiếp ghép lại thôi a! Chuyện vô cùng đơn giản.

Đứng phía xa, Hình Từ điều khiển mọi hoạt động của đấu trường, thằng bé đang quan sát sự di chuyển của Huyền lão, đối đầu với một đối thủ khó chơi thì phải hiểu được thói quen và cách hành sự của ông, dù có là giả thì cũng phải quan sát, để cho não bộ hoạt động tốt nhất thì con mắt không được ngừng liếc.

Đưa một tay ra, hồn hoàn thứ 4 và 5 sáng lên, hai hồn hoàn vạn năm và một hồn đạo khí ở tay.

Một con sóng nhiễu loạn được phóng thích, vì cách tu luyện của Hoắc Vũ Hạo thiên về tinh thần lực làm cho Hình Từ cũng không có skill nào ngoài tinh thần lực cả, trực tiếp tấn công một cường giả đấu la bằng tinh thần lực? đùa đây à, phản phệ chết mẹ thì sao?

Nếu đã không thể trực tiếp chiến đấu, vậy cậu sẽ gia tăng năng lực của Hình Tuyết một cách hết sức.

Huyền lão thấy mấy tầng băng bằng kiếm đang lao về phía ông, lúc này nó mới bị phá xong nhưng lại trực tiếp được gắn lại với nhau, quả nhiên là năng lực trời ban của băng tuyết vương giả, khả năng khổng chế băng cực mạnh.

“Cút”

Một chương được đánh ra về phía các băng kiếm, một lực xung kích cực mạnh, hồn lực như hóa thành thực chất, nhưng những thanh kiếm này như có một bàn tay khác đang nhúng vào, cả Hình Tuyết vào Hình Từ đều đang điều khiển những hồn kỹ này.

Tàn ra nhiều phía và tránh khỏi bàn tay hồn lực của Huyền lão, không ngờ rằng hồn kỹ đã được phóng ra còn có thể điều khiển như vậy?

“Chắc, vậy thì thế này thì sao?”

Liên tục chưởng ra nhiều hướng, các cú chưởng của ông như các cây búa ngàn cân đâm xuyên thẳng qua các thanh kiếm

Hình Từ và Hình Tuyết một mắt liếc qua nhau, tiếng băng bạo vỡ ra vang lên, toàn bộ sân trường bị bao phủ bởi khói băng, tầm nhìn tạm thời bị che mất.

“Tiếp chiêu đi”

“Lên nào”

Hai đứa nhóc trực tiếp phóng thích hồn lực lên mức tối đa, Hình Từ không thể trực tiếp tấn công hay gây một tổn thương trực tiếp đến lão, nhưng mà, một ảo ảnh toàn sân được hiện lên.

Khúc xạ ánh sáng, các thanh kiếm tưởng chừng như vỡ rồi lại chỉ là ảo ảnh, tiếng băng vỡ chỉ là Hình Tuyết phía dưới tạo ra, 2 đứa nhanh chóng hợp ý ăn rơ mà liên tục phát động hồn kỹ, vì giới hạn skill của Hình Tuyết nên không có nhiều đại chiêu xuất hiện.

“Hỗn loạn + Tăng cường hồn kỹ!”

Lập tức phóng 2 tay ra phóng thích 2 chuỗi sóng ngược tàn số với nhau, hai loại sóng giao thoa va chạm tạo ra một sự hỗn loạn ảo ảnh và tầm nhìn.

Nhờ vào hồn đạo khí tăng cường phát tán lực của sóng, chúng đủ để gây ra một ảo tượng hỗn loạn, hình ảnh trong mắt Huyền lão bỗng nhiên trở nên mờ đi.

“Tinh thần trùng kích + Tinh thần vây hãm”

Lần này là các hồn kỹ tấn công, tất nhiên là không phải đánh về hướng Huyền lão, mà các hồn kỹ này đánh vào các hồn kỹ phía trước của cậu.

“Xoẹt, xoẹt, xoẹt”

Tiếng kêu gào của bầu trời, một sự ô nhiễm ảo ảnh xuất hiện, ngay khi Huyền lão một siêu cấp đấu la kịp thoát khỏi ảo ảnh của Hình Từ, một cơn chấn động khác đến từ các hồn kỹ công kích gây ra hỗn loạn cấp độ cao hơn.

Huyền lão bất ngờ choáng váng, vì không đề phòng với tinh thần hiển thị bên ngoài, trong tức khắc ông bị lôi vào một sự hỗn loạn ảo ảnh, nó không có tác dụng đánh lừa, nó chỉ đơn giản làm đầu ông hỗn loạn trong một tức khắc thôi, nếu là một người yếu hơn, có thể trực tiếp nổ não mà chết đấy, tuy chỉ là trong 1 khắc ngắn ngủi, nhưng mà...

“Oành oành oành”

Tiếng băng kiếm va chạm vào cơ thể Huyền lão, trúng chiêu, 2 đứa nhóc còn nhỏ tuổi này đã có thể tấn công trúng đích được một siêu cấp đấu la!!!

“Chắc, khá lắm”

Huyền lão đưa tay xoa đầu và phân bụng, may mà ông có hồn lực hộ thể không thì cái xương già này không biết bị bọn nhóc này tổn thương đến thế nào rồi, cơn ô nhiễm ảo ảnh và hỗn loạn sóng lúc này làm ông buồn nôn thôi rồi.

Không thể trực tiếp tấn công, Hình Từ đổi phương hướng sang thay đổi môi trường, nếu đối thủ của cậu không phải là Huyền lão mà là một hồn sư cùng cấp thì một mình Hình Từ đủ để cho đối phương ăn hành ra bã rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Khống chế và khống chế

“Băng tuyết bao phủ”

Một bức tường băng băng được tạo ra, Hình Tuyết rất biết lợi dụng thời cơ, ngay sau khi một đợt tấn công thành công thì đó không phải là lúc để cho chúng ta nghỉ ngơi, đó là lúc để chúng ta tiếp tục đợt tấn công thứ 2

Với một loại hồn kỹ của đại hồn sư, tất nhiên chúng sẽ không gây tổn hại được cho ông là bao nhiêu, nhưng nếu ăn đòn nhiều thì chỉ ít bọn họ cũng làm ông bị thương được.

“A”

Hình Na đang tính lao ra cản 2 đứa, cô tính nói là đủ rồi, Hai đứa thành công được Huyền lão công nhận rồi, không cần đánh nữa đâu.

Nhưng khi nhìn vào 2 đứa trẻ đang sung sức và cặp mắt hiếu chiến, cô hiểu rằng giờ không phải là lúc để cô ngăn cản bọn trẻ.

“Ha ha, 2 đứa khá lắm”

Huyền lão lập tức quay lại lấy tư thế, đứng ở trên cao ông còn bị ảo ảnh và kiếm băng của 2 đứa hợp tác đánh trúng, quả nhiên là không thể coi thường 2 đứa nhóc này được.

“Hừm?”

Còn muốn đánh nữa sao? Đây là hồn kỹ thứ nhất của con bé Hình Tuyết đi? Quả nhiên là một hồn kỹ quân công mạnh mẽ.

“Hừ”

Hồn hoàn thứ nhất sau lưng sáng lên, Huyền lão thổi bay các băng tuyết mà Tuyết nhi dựng lên, nhưng không may rằng chúng lại không di chuyển đúng như ông mong muốn rồi, vì Hình Từ một lần nữa tham gia không chế lượng băng này.

“Tinh thần cảm xúc”

Hồn kỹ cho phép cậu đưa cảm nhận của mình vào những vật vô tri vô giác làm chúng nghe lời bản thân, hồn hoàn thứ 6, hồn hoàn mười vạn năm, nó đang phát sáng và tỏa ra một nguồn năng lượng nguy hiểm,

“Đây là?”

“Băng Kiếm Trảm”

Hắc hắc, ở phái dưới Hình Tuyết cười lạnh, đừng có coi 2 người bọn cô riêng biệt chứ, đây là 2 đánh một đó, coi chừng cả cô đi!!!

Tinh thần lực ngoại phóng, chúng điều khiển băng tuyết tụ lại thành một, một sự liên kết chặt chẽ của 2 người hòa thành một với nhau.

Hồn kỹ thứ 6 của Hình Từ không chỉ giúp cho Băng Kiếm trảm của Hình Tuyết thành hình nhanh hơn, Băng Tuyết bao phủ cũng trực tiếp trở thành một mạng lưới bao bọc hình lập phương phủ quanh Huyền lão.

Chúng cứ như có sinh mệnh của mình mà nhanh chóng tránh khỏi hồn kỹ của Huyền lão, dẫu có bị đánh ra cũng nhanh chóng tự động tụ lại với nhau.

“Hừ, đúng là lũ trẻ điên cuồng mà”

Biến hết đi, không chơi đùa nữa, Huyền lão dùng hồn lực mạnh hơn ban đầu vài phần, một con xung chấn thổi hết băng tuyết đi, kể cả Băng Kiếm Trảm mới thành hình của Hình Tuyết cũng bị thổi bay vỡ nát.

Huyền lão đã quá tay khi tấn công bọn nhóc, đám Hình Từ và Hình Tuyết quá dai, nếu không ra đòn cực mạnh đủ để bọn nhóc thua cuộc ngay lập tức thì bọn chúng sẽ lập tức có thể tìm ra phương án tác chiến tiếp theo.

“Ha ha, Huyền lão nổi giận rồi, nhưng như vậy.. chưa đủ đâu!”

Hình Na thú vị quan sát cười, 2 đứa nhóc này cô hiểu rõ nhất, chúng không đơn giản như Huyền lão nghĩ đâu, chỉ vậy thôi thì vẫn chưa hoàn toàn hạ gục được chúng đâu.

Tại một góc khuất, ngay tại điểm mù của Huyền lão, 2 đứa nhóc cứ như từ hư không xuất hiện, chấn động mà Huyền lão gây ra là thứ mà Hình Từ chờ đợi, bọn họ biết chắc chỉ nhiều giây chưa đủ để làm ông thật sự nhận tổn thương.

“C. cái???”

Nhanh chóng quay lại, một nguồn hồn lực được phóng thích ra cực nhanh và cực mạnh về phía Hình Từ và Hình Tuyết.

“Thôi chết,... quá tay ...”

“Đang chờ điều này đây!”

Đang ngạc nhiên và hối hận vì lỡ ra sức mạnh quá tay, nhưng khi nhìn vào nụ cười của 2 đứa nhóc ông hoàn toàn biết rằng kể cả ra sức mạnh quá tay này đều nằm trong kế hoạch của 2 đứa nhóc bọn chúng.

Hình Tử đang bế Hình Tuyết bay lơ lửng nhờ hệ thống phản lực phía dưới chân, hai đứa cười lạnh nhìn đòn tấn công của Huyền lão được phát ra, đột nhiên bị xuất hiện ở khu vực góc khuất của mắt ai cũng sẽ giật mình và ra tay quá lực, đây là điều hiển nhiên.

Tất cả là nhờ sự che mắt hoàn hảo, không chỉ mô phỏng hình ảnh, Hình Tử dùng điều kiện tự nhiên để gây ra một ảo ảnh trong giả lại có thật, chỉ cần thêm một chút hồn lực hoặc dấu tích khí tức của họ là đủ để đánh lừa đối phương.

“Tuyết nhi, chơi nào”

Nhe răng nanh ra cười lạnh, thật may là có các hồn đạo khí của Na tỷ a, nếu không bọn họ cũng không biết phải làm sao để gây tổn thương cho lão già này rồi.

“Roger, đừng cản đường em”

Cặp mắt của Hình Tuyết cũng sáng lên, không khí trong phút chốc như đông cứng, các phân tử liên tục phải chịu ở điều kiện băng giá, đây là lý do mà ngay từ đầu cô lại liên tục dạng hồn kỹ quần công như vậy.

Kết hợp với tinh thần lực của Hình Tử, môi trường đã thẩm thấu và đóng băng một số phần vô ý bên trong người Huyền lão, ngạc nhiên khi cơ thể đột nhiên hơi khó di chuyển, chỉ một khắc nhỏ, nhưng chúng làm nên tất cả.

“Hồn đạo khí: Reflect – phản lại”

Một tấm gương xuất hiện trước mặt Hình Tử, hai vòng tròn hồn đạo khí ở tay xuất hiện, một tấm chắn dùng để chặn lại hồn kỹ nay được dùng để phản lại đòn của Huyền lão.

“Àm àmmmm Xoẹt, rắc rắc”

Phản lại đòn thành công nhưng đồng thời hồn đạo khí cũng phế luôn, may mà Huyền lão không tung hết sức, tuy giật mình nhưng chỉ ít ông còn không chơi ác đến nổi trực tiếp phóng ra hồn lực thật sự của siêu cấp đầu la, nếu không thì bọn nhóc này chơi liều cũng ăn đắng là cái chắc.

“Hừ, muốn dùng hồn kỹ của ta tấn công ta?”

Huyền lão đã hiểu dụng ý của bọn nhóc! Nhưng bọn chúng muốn chỉ như vậy mà có thể gây tổn thương cho ông? thật sự là quá ngây thơ.

“Đi đâu”

“Xin phép bọn con chưa?”

Hai đứa nhóc cười lạnh, cặp mắt của chúng lại phát sáng, một dự cảm không lành xuất hiện trong đầu Huyền lão, ôi ôi, bọn này còn trò khác sao?

“Bạo tạc nào các bé yêu”

Đưa tay ra nắm chặt lại, liên tiếp các tiếng nổ của băng tuyết vang lên khu vực xung quanh Huyền lão và 2 người, tuy không mạnh bằng hồn kỹ băng bạo tạc, nhưng cơ bản kịp nổ những khối băng cô bé vẫn làm được.

“Oành, oành, oành”

Hình Tử nhanh chóng gây ra một cơn ô nhiễm ảo ảnh khác, các cơn sóng trùng kích khác nhau liên tục va chạm, một sự ô uế tinh thần được triển khai mạnh mẽ, tầm nhìn của Huyền lão như bị làm mờ đi và không thể tìm thấy phương hướng bình thường.

“Một đòn không thể dùng hai lần đâu”

Mặc kệ bọn nhóc làm điều gì, nhưng mà với thực lực siêu cấp đầu la, ông chỉ cần ra một đòn đủ mạnh để thổi bay tất cả là được, đây là quyền ưu tiên của những người có thực lực như ông.

“Nghĩ bọn này để ngài yên tĩnh sao?”

“Ngây thơ”

Lặp lại suy nghĩ của Huyền lão, 2 đứa nhóc cười lạnh, đã đi đến bước này rồi mà còn muốn thoát? nghĩ bọn này không có hậu chiêu sao?

Hai đứa nhóc nắm tay nhau cười cười, bầu không gian đột nhiên biến thành một nơi khác! C.. cái quái gì?

Liên tục bất ngờ này đến bất ngờ khác được tạo ra, vì không ngừng làm cho Huyền lão giật mình, bọn nhóc thành công tạm thời đánh lừa được ông vào cái bẫy của mình, Băng Kiếm Trảm của Hình Tuyết liên tục bị phá vỡ không phải chỉ để cho vui, mỗi một thanh kiếm bị vỡ chúng liền lập tức trở thành một khối băng bị Hình Tử lợi dụng góc nhìn che khuất và giữ lại trên bầu trời.

Bằng việc liên tục dùng 1 trong 2 hồn kỹ của Hình Tuyết, một tảng băng khổng lồ đã được bọc quanh Huyền lão, bao vây tứ phía, 2 đứa nhóc thả người rời khỏi khu vực một cách nhanh chóng.

“Chúc ngài một ngày vui về nhà”

Ôm lấy Hình Tuyết, Hình Từ lập tức tắt đi hệ thống phản lực mà trực tiếp rơi xuống đất, một con bạo tạc cực mạnh được tạo ra ngay trung tâm Huyền lão, ông bất ngờ bị chấn đến bị thương nhẹ, đám nhóc này, thật không có một đứa nào đáng yêu cả.

“Oành oành oành”

Tiếng bạo tạc khủng bố vang lên, kể cả hồn kỹ của Huyền lão cũng trở thành một phần năng lượng gây tổn thương cho chính ông, quả nhiên, ông bị mấy đứa nhóc này xoay vòng vòng không có lối ra mà.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Vào nội viện cả 2, đón Mặc Lâm

Bước ra trong màn khói của vụ bạo tạc, Huyền lão ho khan vài tiếng, tuy không bị thương gì nặng nhưng ông cũng bị 2 đứa nhỏ chơi một vỏ đầu đòn, lớn tầm này tuổi rồi mà vẫn còn bị con nít lừa, hầy ...

Chỉ có một vài vết trầy nhỏ, dùng hồn lực để điều trị nhanh chóng, Huyền lão từ không trung bước xuống đất từ từ.

“Hai đứa tiểu quỷ, thật không biết kính lão gì cả!”

Giả bộ tức giận, thực chất bây giờ trong lòng Huyền lão đang nở hoa rực rỡ rồi, học viện có thêm 2 con quái thú, như vậy tương lai của trường sẽ được bảo vệ vững chắc, hắc hắc hắc.

“Hi hi, bọn con cũng chỉ muốn thử sức bản thân thôi mà”

Hình Từ gãi gãi đầu, xài nhiều hồn lực quá nên giờ cậu cũng hơi mệt, thu hồi hồn đạo khí về lại cơ thể, một số mảnh kim loại bị hư cậu đánh ném vào trữ vật khí, chờ Hình Na sửa lại cho cậu.

Năng lực tinh thần của Hình Từ rất mạnh, thân là một năng lượng thể, không ai có thể cảm nhận rõ ràng được năng lượng dao động bên ngoài như cậu đâu, tuy hóa thành người nhưng độ nhạy cảm và cảm giác tần số của Hình Từ vẫn là rất cao, đây là lý do mà cậu thích sao chép võ hồn của Hoắc Vũ Hạo, đồng dạng với năng lực mà bọn chúng hay gặp.

“Hừ”

Gỗ đầu thẳng nhóc ranh này, Huyền lão ngứa gan khi thấy thẳng nhóc được lợi còn khoe mẽ, chết tiệt, cái gì mà “Chúc ngài một ngày vui về” cơ chứ? Có đứa nhóc nào dồn một lão già vào một trận bộc phát rồi cười vui vẻ chúc phúc như 2 đứa nhỏ không.

“Mama, Tuyết nhi gọi không?”

Hoàn toàn không quan tâm 2 người kia đang hồ động cái gì, Hình Tuyết lập tức chạy về phía mẹ mình cầu động viên.

Từ khi tức quan sát được, chiến ý của Huyền lão đã dừng lại, Hình Tuyết cũng không có lý do gì để chiến đấu tiếp nên ngay khi được Hình Từ tiếp xuống đất, cô lập tức thu hồi võ hồn và chạy về phía Hình Na.

“À... ừm, gọi lắm”

Hoi cạn lời với con bé đánh mẹ như vậy, mới đi có chút xíu là lại chui vào bám lên người cô rồi, thật là. ...

Đưa tay ra xoa đầu bé con, Hình Na thú vị nhìn phản ứng của Huyền lão, ông có vẻ khá vui vì có thêm nhiều thiên tài gia nhập học viện, nhìn Huyền lão và Hình Từ hồ động, cậu nhóc rất nhanh chóng làm thân thêm một lão ngoan đồng nữa rồi.

Sau một hồi nói chuyện vui vẻ, Huyền lão khôi phục lại tư thái thanh cao và lão đạo, ông đứng dậy nói:

“Hình Từ, Hình Tuyết, hai đứa có thể trực tiếp gia nhập nội viện, thực lực của cả 2 đều mạnh vượt xa người thường”

“Nhưng gia nhập nội viện Sử Lai Khắc có nghĩa rằng bọn con là người của Sử Lai Khắc, nếu sau này học viện có chuyện gì thì bọn con sẽ cần phải có nghĩa vụ giúp đỡ học viện những lúc khó khăn, đương nhiên học viện cũng sẽ dồn hết sức lực để đào tạo bọn con”

“2 nhóc! Bọn con có chắc là muốn tham gia Sứ Lai Khắc không?”

Dù nói chuyện với 2 đứa nhóc nhưng Huyền lão vẫn rất nghiêm túc mà hỏi một cách chậm rãi và uy nghiêm, điều này liên quan đến tương lai học viện, không thể nào đùa được, các mầm non nhỏ cần phải ý thức được bản thân của mình có trách nhiệm gì, đây không phải là nơi để các đứa bé đùa giỡn vui chơi với nhau, Sứ Lai Khắc là nơi đào tạo các con quái vật.

“Vâng, bọn con tham gia”

“Ồ bên mẹ”

Hai đứa nhóc, mỗi đứa trả lời một nẻo nhưng đều đồng ý gia nhập Sứ Lai Khắc học viện, cặp mắt của chúng tuy không có ý chiến mãnh liệt như đám nhóc Hoắc Vũ Hạo, có vẻ chúng chỉ tham gia vì một số lý do nào khác, nhưng chúng đều hiểu rõ điều mà bọn chúng đang làm.

“Tốt, giờ hai đứa sẽ là học viên nội viện của trường!”

Huyền lão gật đầu, ông cũng không hi vọng nhìn thấy được sự quyết tâm mãnh liệt của 2 đứa nhóc, dù sao thì cũng chỉ vừa gặp mặt và tham gia vào Sứ Lai Khắc, không giống với những người đã học tập nhiều năm tại ngoại viện, bọn chúng không có phần tình cảm nóng bỏng như những người khác cũng phải, nếu như bọn chúng giả bộ ra phần tình cảm đó thì bọn chúng mới làm ông chán ghét.

“Huyền lão, con có chuyện muốn nói”

Đột nhiên chen ngang, nói chung việc gia nhập nội viện của 2 đứa nhóc coi như ok rồi, giờ cô muốn tham gia đăng ký trận tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục, cô đã từng tham gia một lần với đội hình Sứ Lai Khắc thất quái, nhưng giờ cô muốn tham gia với Tinh Nguyệt Môn các bạn bè.

Thực chất thì bọn cô cũng chả cần cái danh hiệu hay nhất thiết phải chiến đấu gì cả, đơn giản là vì 2 năm xa cách, mọi người đều sẽ có một ít thay đổi, không một ai sẽ đứng yên cả, tất cả các đồng bọn của cô đều trở nên mạnh mẽ hơn.

Vì vậy, trận tỷ thí học viện hồn sư toàn đại lục cấp cao như là miếng bánh ngọt được vớt ra để bọn họ có thể hợp tác nhóm với nhau nhiều hơn, hơn nữa, nếu chiến đấu với các hồn sư mạnh mẽ cũng có thể giúp cho bọn họ nhận ra bản thân còn thiếu sót nhiều hơn.

“Hừm?”

Ngạc nhiên khi Hình Na lại chuyển sang trạng thái nghiêm túc, con bé này lại muốn làm điều gì à?

“Huyền lão, con không biết đội hình tham gia trận tỷ thí học viện hồn sư tiếp theo học viện sẽ sắp xếp những ai tham gia, nhưng con muốn được tham gia thành một nhóm riêng với các bạn của con, dù sao thì một học viện cũng không quy định chỉ được có 1 nhóm tham gia, được không?”

Hình Na nói ra yêu cầu của mình, cô và các thành viên Sứ Lai Khắc hiện tại không ưa gì nhau, thậm chí là còn có một chút gút mắc.

Các thành viên cũ của Sứ Lai Khắc đều đã vượt quá số tuổi có thể tham gia rồi, bọn họ đều trở về gia tộc của mình để hiệu lực cho gia trưởng, Mã Đào Tỷ nếu không có gì ngạc nhiên chị ấy sẽ làm giáo viên tại ngoại viện, cũng là một người rất tốt, nếu có thể vớ được chị ấy vào Tinh Nguyệt Môn thì tuyệt.

“Hừmmmm, được thôi, dù sao thì con đã nói vậy ta cũng không thể từ chối, ta biết là nhóc sẽ không làm điều gì mà không có nắm chắc, các bạn của con đã 2 năm rồi không về học viện, bọn chúng chỉ đến khi có các đợt kiểm tra mà thôi, riêng Dạ Vũ, Tiêu Linh và Đình Bảo, 3 đứa nhóc này đã nhanh chóng vào nội viện vào vài tháng trước, nhưng không chịu nhập học bữa nào chúng lại tiếp tục ra ngoài mất, thật không biết là bọn nhóc đang muốn làm gì nữa!!”

Huyền lão cũng đồng ý, ông hiểu tình hình của Hình Na, thay vì gia nhập và chiến đấu cùng với một nhóm mà mình không quen biết, để cô với các đồng bọn của mình tự sai cánh bay mới là lựa chọn sáng suốt, nhốt cô lại theo ý định của mình chỉ làm cô thêm bất mãn mà thôi.

“Cảm ơn ngài, vậy con cũng xin phép rời khỏi học viện để chuẩn bị cho đợt tỷ thí học viện này luôn, haha ha, tạm biệt”

Hình Na nhanh chóng đứng dậy nhắc 2 đứa nhóc lên và rời đi, quay đầu lại cười vui vẻ tạm biệt Huyền lão, đã mấy ngày rồi bọn cô ở học viện, nếu không nhanh đi đón Mặc Lâm sợ rằng bọn cô sẽ lỡ hẹn với ông quá.

Lập tức phi hành và rời khỏi Sứ Lai Khắc, Dragonite trực tiếp đem bọn họ Teleport dịch chuyển ra tới ngoại thành, đỡ cho bọn họ mất công phải hạ cánh đi bộ làm chi cho mệt, Hình Na nhanh như chớp biến khỏi tầm mắt của Huyền lão.

“Ủầy, con nhóc này có phải tính trước mọi chuyện hay không?”

Không còn nhìn thấy hình bóng của Hình Na nữa, con bé đi nhanh thật, Huyền lão dờ khóc dờ cười nhìn con bé vội vã rời đi, thật là, có ai rượt đầu mà chạy nhanh thế ==”!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Trở lại Nhật Nguyệt đế quốc, Thánh Linh giáo

“Dragonite, trở về Nhật Nguyệt đế quốc đón Mặc Lâm sư phụ nào, tiện thể ta cũng muốn xem luôn cái Thánh Linh Giáo nó như thế nào luôn”

Nói chuyện với Dragonite, bây giờ cô đang bay lượn trên bầu trời cùng 2 đứa, vì hồn lực của bọn chúng khá dồi dào nên cô cho bọn chúng trang bị hồn đạo phi phi hành để bay luôn, dù sao thì hồn đạo khí sớm hay muộn cũng sẽ phổ biến toàn dân, cho bọn nhóc làm quen trước đầu sao cũng tốt hơn.

“Thánh linh giáo? là cái giáo phái tà ác mà thằng nhóc Hoắc Vũ Hạo từng nói?”

Tò mò hỏi Hình Na, không ngờ cô lại hứng thú với các loại tà phái này như vậy, mà dù sao thì bọn họ cũng tiện đường, nếu theo lời Vũ Hạo thì bọn chúng hoạt động tại bên trong Nhật Nguyệt đế quốc, mà tà lực lại là thứ Hình Na nhạy cảm nhất, chỉ cần bọn chúng không di chuyển hay rời khỏi quốc gia này, không tốn bao nhiêu thời gian thì Hình Na cũng tìm ra hang ổ của bọn chúng thôi.

“Ừm, ta muốn biết bọn chúng hoạt động ra sao”

Tiếp tục bay lượn, dù sao thì còn hơn một ngày để đi, khi nào mệt thì Teleport dịch chuyển cho nhanh là được, còn rảnh rỗi thì bọn họ nên trao dồi tình cảm đã.

Nói chuyện trên không trung cũng là một sở thích khá thú vị, nhìn 2 đứa bé đang loay hoay đuổi theo cô, Hình Từ thì không nói gì rồi, ở bên suốt nên bọn nhóc khá rõ hoạt động của mấy cái hồn đạo khí, hơn nữa trong dự án tạo Tuyệt nhi bọn chúng cũng có tham gia, các nguyên lý hoạt động của hồn đạo cô đều nói qua, di chuyển nhanh không quá khó đối với bọn chúng.

Tội là tội cho bé gái Hình Tuyết, thân là một con nhóc mới ra đời chưa được bao lâu, tuy vừa rời khỏi lòng kính thì con bé đã 7 tuổi, chứa một số nhận thức và tri thức của Tuyệt đế, nhưng kiến thức của một con hồn thú dù có đạt tới 70 vạn năm cũng không hề có tẹo liên quan gì đến hồn đạo khí.

“Aa.. â...aaa”

Lập bà lập bập, Hình Tuyết mấy lần suýt té, con bé không biết phải điều khiển loại hồn đạo khí này ra sao, thật chất thì Hình Tuyết vốn muốn lao vào lòng Hình Na để cô bế nhóc, nhưng mà khi nhìn thấy đại ca của mình Hình Từ có thể tự do bay lượn cùng Mama, con bé ráng chịu đựng ức chế mà học bay.

Tuyệt nhi cũng muốn bảo vệ Mama, vậy nên tuyệt nhi cũng sẽ học tập thật nhiều kiến thức và trở nên thật mạnh, húc húc, nhưng mà cái hồn đạo phi hành khó quá a a!!!

“Hoạt động của bọn chúng? Chắc là có ký kết gì đó với Nhật Nguyệt đế quốc rồi, dù sao thì một tổ chức mà có thể hoạt động trực tiếp trong một quốc gia toàn là hồn đạo khí thì là điều vô cùng khó, để có thể hoạt động, bọn chúng cần sự ủng hộ của chính quốc gia đó”

Đứng từ phương diện cá nhân mà nói, cậu nhận xét khá chi tiết về Thánh Linh giáo, đây là một tổ chức của tà hồn sư, muốn tồn tại và lập một giáo phái trong một đất nước không phải là điều đơn giản, thế giới ngầm rất sâu và dòng nước trên bề mặt quốc gia này rất đục, để bọn họ khuấy động một chút bầu không khí ô nhiễm trong quốc gia này.

“Mà, ta chỉ muốn dụ 1 hay vài đứa ra chém giết thôi”

Hình Na tính toán một chút, chỉ có tà hồn sư mới có thể cho cô cực nhiều kinh nghiệm, tuy lên cấp càng cao thì exp nhận được càng thấp, đó là giới hạn để cô không hack lên cấp nhanh như gió, nhưng giờ cô đã mạnh hơn xưa rất nhiều rồi, chém giết 1 hay 2 tên hồn thánh tà hồn sư hoặc hồn đầu la có thể giúp cô lên cấp nhanh hơn.

“Ý tưởng không tệ đó, vừa rèn luyện được bản thân, vừa trừ ác cho mọi người”

Gật gật đầu, Dragonite cũng đồng ý với ý kiến của Hình Na, thực ra thì nó cũng muốn chiến đấu lắm rồi, liên tục làm linh vật cho mấy đứa nhóc chơi đùa một chặp, sợ có ngày nó thành một búp bê vô dụng thật sự mất.

“Trời sắp tối rồi, dịch chuyển tới khu vực cận Nhật Nguyệt đế quốc thôi, nhớ rời khỏi phạm vi do thám của bên đối phương”

Ngắm lên phía bầu trời cao, các vì sao lại soi sáng con đường cho bọn cô, đồng thời nó cũng báo hiệu thời gian đã chuyển tối, nhanh chóng kiếm chỗ ngủ thôi, cô thì không sao, nhưng bọn nhóc thì lại cần nghỉ ngơi cho đủ sức, nhất là Hình Tuyết, con bé cần có một chế độ sống hợp lý để phát triển tối ưu.

“Đã rồi, chúng ta đi thôi”

“Teleport”

Một luồng sáng màu vàng tụ lại, một cái kén được hình thành không lồ gói trọn cả 3 người một rống vào trong, chỉ trong chốc lát mà bọn họ đã dịch chuyển tới một nơi xa hơn khu vực ban đầu khoảng ước chừng 3 – 40 km tầm đó, đi khá nhanh đấy chứ, bình thường muốn bay thì cũng mất cả buổi

chứ không đùa.

“Sắp đến nơi rồi sao?”

Hình Từ ngược mặt lên trời, cậu vốn là hóa thân của 12 cung hoàng đạo, một dự cảm đang dần hiện ra, cậu có một linh cảm không tốt, một cuộc gặp mặt định mệnh sắp diễn ra, nhưng Hình Na lại không thể tránh.

“Sao vậy, Từ ca?”

Hình Tuyết ngạc nhiên khi thấy anh trai mình ngây ngốc nhìn bầu trời, có cái quái gì lạ đâu, toàn sao là sao, có gì đẹp mà nhìn miết thế?

Trải qua nhiều ngày làm quen, con nhóc đã hoàn toàn chấp nhận Hình Từ như là anh trai của mình, tuy hơi ngạo kiều và lạnh lùng nhưng con bé cũng rất thích anh, không thích thú gì lắm, nhưng Hình Tuyết vẫn nhìn lên bầu trời, hướng mà Hình Từ đang nhìn về.

“Một cảm giác ... không tốt lành!”

Nhiều chát mày, dù biết rằng mọi chuyện sẽ có một cái kết khá tệ, nhưng đây là điều không thể tránh khỏi, dù bọn cậu có không tiến vào Nhật Nguyệt đế quốc hay không, Hình Na đều sẽ gặp phải hung tinh đấy! Rốt cuộc là có thứ tồn tại gì có thể uy hiếp được hào quang của Hình Na lúc này chứ?

“Không tốt lành ... à?”

Đứng ở phía sau lưng hai đứa nhóc, lặp lại lời của Hình Từ, cô đưa hai tay lên xoa đầu tụi nhóc, gọi bọn chúng lại ăn tối rồi nghỉ ngơi, nếu chuyện sắp xảy ra là một thứ mà cô không tránh được, vậy thì cô nên sẵn sàng đối đầu thôi.

“Na tỳ, có ổn không?”

Quay lại nhìn Hình Na, Hình Từ thật sâu lo lắng nhìn cô, nếu bây giờ bọn họ mà cố gắng rời khỏi thì liệu có thể thoát khỏi được các dự báo của các vì sao không?

“Ha ha, không có gì đâu, không thấy Tuyết nhi vẫn đang rất vui vẻ sao? Chỉ ít là nó sẽ không gây ra nguy hiểm đến tính mạng của chị, yên tâm đi, nếu không tránh được, vậy chỉ cần bình tĩnh đối mặt là tốt thôi”

Cười cười kéo thẳng nhóc quay lại khu vực nghỉ ngơi, này giờ bọn nhóc cứ liên tục ngắm sau, cô cũng đã nhận ra được rằng một dự báo không lành đang tới, nhưng nó chắc chắn sẽ giao với con đường mà cô đang đi, không trốn được, đi đường nào thì cô cũng sẽ gặp nó thôi!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Gặp lại sư phụ, thông tin tà hồn sư

Một ngày lại trôi qua, trời lại sáng, Hình Na và mọi người tiếp tục hành trình trở lại đón sư phụ, Dragonite giờ đang định vị tần số an toàn và khu vực mà bọn họ hẹn gặp nhau, không thể trực tiếp tùy tiện dịch chuyển được, ở đó có cả hàng tá camera dịch dịch một cái là chết cả lũ ngay, đây là hang ổ của địch đó.

Trước khi bọn cô rời đi, Hình Na và Mặc Lâm đã nghiên cứu và tìm ra một khu vực có thể tránh mọi góc khuất của camera, hay nói là các hồn đạo khí quan sát và ghi chép thông tin lại.

Tất nhiên là không phải chỉ nghiên cứu mỗi trên giấy và bản đồ phân khu của Nhật Nguyệt học viện, với sự tồn tại của Hình Từ - Song tử - Gemini, bọn cô đã thử nghiệm một số điều thú vị tại học viện, và không có một báo cáo nào bất ngờ diễn ra, hay nói cách khác khu vực đó thật sự là không có hồn đạo khí trình thám.

Cô phải làm điều này vì hệ thống cao tầng của đất nước này có một lối suy nghĩ hoàn toàn khác với một số hồn đạo sư trong học viện, đôi khi trong bản đồ và hướng dẫn cũng sẽ có một số sai sót đồng bộ để tăng lớp quý tộc giám sát các con dân của mình, đây là quyền lực của bậc làm vua chúa.

“Đã định vị xong, mọi người chuẩn bị chưa?”

Dragonite mở miệng xác định ra vị trí cần tìm, việc định vị này cả Tinh linh nhãn của Hình Na và Tinh thần thám trắc của Hình Từ đều vô dụng, nếu như hồn kỹ bọn họ có thể phóng xa và không gây ra chú ý thì đã có thể giúp cho Dragonite xác định nhanh hơn nhiều rồi.

“Ừm, đi thôi!”

Hình Na vội gật đầu, cô bé Hình Tuyết lên, con nhóc hiểu rằng lúc này không phải là lúc để làm ồn, hơn nữa được Mama ôm nhỏ rất thích nên nhóc đó liền kiếm một chỗ ngồi thoải mái rồi dựa hẳn vào người Hình Na luôn.

Hình Từ thì hóa lại thành hình dạng năng lượng, tuy cũng rất muốn đi với hình dạng người cùng với Na tỷ, nhưng có khả năng có rất nhiều nguy cơ đang rình rập, đi càng ít người càng an toàn, lỡ đâu vì sự hiện diện của cậu mà gây ra cả lũ bị phát hiện thì không tốt.

Một luồng sáng hiện ra, Dragonite nhanh chóng đem 2 người bọc lại trong cái kén màu vàng kim, như bình thường, quá trình Teleport tốn thời gian nhiều hơn bình thường, tuy vậy cô được bù lại là khả năng định vị chính xác cao và khoảng cách dịch chuyển lớn

“Na tỷ, em sẽ trở lại hình thái vô hồn, tốt nhất là đi càng ít người càng tốt, với lại ở trạng thái vô hồn thì chị sẽ có được nhiều năng lực hơn”

Tự động nói tự động hóa thành một luồng hào quang trở lại cơ thể Hình Na, mở mắt ra thì hình dáng con rồng béo ụ màu vàng đã biến mất, khung cảnh xuất hiện trước mặt cô là một khu vực đã quá đỗi quen thuộc.

“Đây là, bên trong Nhật Nguyệt học viện!”

Mở ra cặp mắt của mình to lên, con người lập tức quan sát tứ phía để kiểm tra xem sự xuất hiện của cô có gây ra chú ý gì không? Nhưng may mắn là không có gì diễn ra.

“Hồn đạo khí, nhiều xạ sóng từ”

Đưa tay ra, một dạng hồn đạo khí làm loạn khu vực từ trường xung quanh Hình Na, nếu lỡ như có một hồn đạo khí nào tìm thấy hoặc phát hiện Hình Na, hình ảnh nó đưa về chỉ là một mớ hỗn độn mờ ảo, bên kỹ thuật viên có phát hiện cũng sẽ gây ra động tĩnh quá lớn.

“Tiếp theo, gọi sư phụ thôi”

Hoàn thành việc làm nhiễu loạn khu vực xung quanh, Hình Na trực tiếp bấm một nút ở trên tay trái, cái đèn màu đỏ hiện lên và phát sáng, rồi Hình Na cứ đứng vậy chờ đợi sư phụ của mình tại khu vực không ai phát hiện.

Đợi khoảng nửa tiếng, cuối cùng thì sư phụ của cô Mặc Lâm cũng xuất hiện, ông không hề mang nhiều đồ đạc đến, chỉ có một thân già và bàn tay năm ngón nắm cái nhẫn trữ vật hồn đạo khí mà thôi, ông nghèo, không có gì ngoài mấy cái nhẫn cả, ha ha ha.

“Aaa, Tiểu Na, con phải đợi lâu rồi, Ô! còn cô bé này là sao? mà tại sao đến tận mấy ngày mới trở về đón ta vậy, làm ta tưởng con bỏ ta ở lại Nhật Nguyệt để quốc luôn cơ chứ?”

Mặc Lâm xuất hiện với bộ dạng một ông lão đang mặc đồ đi chơi du lịch, thật không hiểu ý tưởng nào cho ông khi mặc bộ đồ này trong một nơi toàn các nghiên cứu sư và các hồn đạo sư tài năng nữa!

“Xin lỗi, nhưng bọn con có một chút việc, nhanh chóng rời khỏi đây thôi, ở trong học viện con không cảm thấy an toàn cho lắm!”

“Đi thôi”

Hình Tuyết nhanh chóng thúc dục, con bé không thích Mặc Lâm cho lắm vì ông khá lạ với cô, kể cả phong thái và bộ đồ dờ hoi ông đang mặc

Không hiểu sao, càng vô trong Nhật Nguyệt đế quốc cảm giác bất an càng lớn dần lên, cô biết chắc không phải là do mấy cái hồn đạo khí của học viện làm ra, nó là một thứ gì đó ở sâu hơn bên trong học viện, hoặc là bên trong cái đế quốc này.

Từng sống ở đây 2 năm trời, đường lối và phong cách trang trí học viện cô đều hiểu rõ, tuy nhiên giờ không phải là lúc để ngấm học viện Nhật Nguyệt sau khi trùng tu đâu, còn vài tháng nữa thì bọn cô cũng phải đến khu vực này để tham gia trận đấu tỷ thí học viện hồn sư cấp cao toàn đại lục, đến lúc đó ngấm lại thoải mái cũng được, thích ngấm sau thì ngấm.

“Ừm, đi thôi”

Mặc Lâm lập tức lại gần phía Hình Na, ông không biết là con bé đã đến đây như thế nào, cho dù đào hầm hay bay qua, thậm chí là lẩn trốn vào thì các hồn đạo khí thấm trặc đều có thể phát hiện, nhưng Hình Na lại xuất hiện ở đây được mà không hề có một vết thương hay khó khăn nào, rốt cuộc con bé đã làm thế nào?

“Ồ, đây là cái.. gì vậy?”

Mặc Lâm hoàn toàn không biết rằng con bé đệ tử của ông vốn không phải đi từ ngoài vào, mà là trực tiếp dịch chuyển vào bên trong học viện, chả cần đi bộ hay bay lượn hoặc đào hầm, cứ việc cái đùng xuất hiện là được.

“Dịch chuyển hồn kỹ, bám vào con chấu vào”

Đây là lần đầu tiên Mặc Lâm được mang đi trong một hồn kỹ có pháp tắc không gian, cũng đúng thôi, ngoại trừ nghiên cứu, ông cũng không quen ai có hồn lực đẳng cấp đủ cao để nắm giữ không gian phép tắc cả, ngoại trừ Hình Na là một tồn tại khác biệt, vô hồn của cô cho phép Hình Na có thể dịch chuyển trước khi cô nắm giữ phép tắc không gian.

“Xoẹt”

Cái vù, cái kén màu vàng lại lập tức biến mất, Nhật Nguyệt học viện dường như không có gì xảy ra ngoại trừ một hồn đạo sư nghiên cứu quan trọng bên họ biến mất đi, nhưng mà dù sao thì vẫn có nhiều hồn đạo sư khác tài giỏi không kém ông, tiếc là con đường họ đi không giống Mặc Lâm, không thể lôi kéo được, sự biến mất của Mặc Lâm có thể gây chú ý nhưng hoàn toàn không thể gây bạo động, đó cũng là lý do tại sao ông và Hình Na dám trắng trợn bỏ trốn như vậy.

“Ha ha ha, quá tuyệt, lúc này là gì? hồn kỹ dịch chuyển tức thời? thật tuyệt!”

Mặc Lâm hoàn toàn bị nghiền rồi, lần đầu tiên ông ra ngoài học viện một cách nhanh gọn lẹ mà cực kỳ bí mật thế này, giờ thì ông có thể thoải mái tự do mà nghiên cứu những gì mà ông muốn, không còn bị gượng ép với những lối đào tạo hồn đạo sư cho chiến tranh không nữa.

“Lão sư, ngài có biết về sự tồn tại của Thánh linh giáo không?”

Vừa ra khỏi học viện, Hình Na lập tức hỏi sư phụ của cô, làm một hồn đạo sư cấp cao, vốn Mặc Lâm là cấp 8 hồn đạo sư nhưng nhờ những kiến thức mà Hình Na mang lại, ông đã thâm nhập lên được cấp 9 hồn đạo sư, một người có năng lực cao như vậy thì chỉ ít ông cũng nên biết sơ qua vài tình hình trong quốc gia.

Tuy Thánh linh giáo hay tà hồn sư thông tin không dễ để mọi người biết, nhưng hỏi còn hơn không, lỡ ông mà biết thì đỡ phải mất công tìm kiếm quá lâu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 262: Thăm dò

“Thánh linh giáo? Ta nhớ hình như có nghe qua ở đâu rồi!”

Đáng ngạc nhiên là Mặc Lâm thật sự đã từng nghe qua về thông tin của loại tà giáo này, quả nhiên tham gia mấy cái dự án cấp cao thì ông muốn hay không muốn cũng sẽ có một ít thông tin lọt ra.

“Để ta suy nghĩ một chút!”

Mặc Lâm cúi đầu suy nghĩ, dù sao thì ở đây cũng không còn là bên trong học viện, trừ khi bọn họ làm ra động tĩnh gì lớn gây chú ý mọi người thì mới bị bắt, còn không thì cứ từ từ rồi mọi chuyện cũng sẽ ổn.

“Tình hình nhần”

Tranh thủ thời gian mà Mặc Lâm đang nhớ lại, cô cũng lập tức triệu hồi cặp mắt của các vì sao ra mà nhìn xung quanh, một lượng tinh linh lực phóng ra và quan sát môi trường xung quanh

Bán kính cô quan sát tuy khá rộng, nhưng Nhật Nguyệt đế quốc lại rộng hơn tầm quan sát của cô nhiều, nếu có thể tự do bay lượn và liên tục tìm kiếm sẽ có thể tìm ra ngay thôi, nhưng ở đây cô không thể gây ra quá nhiều ồn ào được.

Hơi khó chịu mà nhắm mắt lại, cặp mắt của Hình Na trở về bình thường, tìm kiếm không ra, không biết là bọn chúng ở đâu nhưng khu vực quanh đây có vẻ không có tà hồn sư rồi, khí tức thì có lai vãng nhưng quá loãng, cô không định vị và tìm ra tung tích bọn chúng được.

“Sư phụ, ngài có nhớ không?”

Đành phải đặt niềm tin lại cho vị sư phụ của mình, tuy không có thông tin cụ thể cũng được, nhưng chỉ ít cô cần một chút thông tin để tìm kiếm.

“Ta nhớ rồi, ở phía bắc lúc trước nghe nói có một giáo phái mới thành lập không lâu, nhưng chúng không tồn tại trước mặt người dân, một vị hồn đạo sư cấp 8 khác làm ở khâu quan trọng hơn trong một lần nhậu say đã nói ra, ta không ngờ rằng lại có một loại giáo phái này thật, mà con kiếm chúng để làm gì?”

Cố gắng tìm tòi đúng là có kết quả, một thông tin nhỏ được bật mí, tuy nói sơ sơ là có một giáo phái mới thành lập mà không phải là tà hồn sư, nhưng chỉ cần không ngốc là biết chúng có liên quan đến Thánh Linh giáo, hoặc ít hoặc nhiều, cứ đến quan sát cái đã.

“Một giáo phái của tà hồn sư!”

Không nói nhiều, cô trực tiếp nói ra 3 chữ tà hồn sư một cách thẳng thừng làm Mặc Lâm giật mình, ông suýt nữa thốt to lên 3 chữ “Tà hồn sư???”

May mắn thay là Hình Na biết kiểu gì ông cũng sẽ có phản ứng kiểu này nên đã lập tức che miệng ông lại, đứng ở giữa đám đông đường phố mà gào loại này từ ngữ thì có mà gây bạo động, trong chính diện thành phố lại có tà hồn sư? bộ muốn báo cho tất cả mọi người biết rằng bọn cô đang ở đây sao?

“U.. um, tà.. tà hồn sư? con có chắc không?”

Mặc Lâm ngạc nhiên và khó tin trước lời nói của Hình Na, ông hoàn toàn không thể tin được trong đất nước của mình lại có một loại giáo phái đáng ghê tởm như vậy, không được, ông không muốn đất nước của mình bị phá hoại bởi loại căn bã này.

“Đi xem không phải là sẽ rõ hơn sao?”

Trực tiếp kéo Mặc Lâm đi theo hướng Bắc, đi theo sự chỉ dẫn của ông, quả nhiên khi nói về Thánh Linh giáo thì không ai biết, nhưng một giáo phái mới thì chỉ ít còn có một ít người biết.

Lấn vào đám đông, Hình Na và Mặc Lâm thay đổi trang phục của mình, Hình Tuyết bé gái thì mặc một bộ đồ đáng yêu bé nhỏ, nhưng Hình Na lập tức bôi lên mặt con bé vài loại thảo dược để con bé bớt đi nét tinh xảo đáng yêu, đi thăm dò người khác mà ăn nổi bật thì không ổn rồi.

“À, giờ ta mới để ý, con nhóc này là gì vậy?”

Mặc Lâm vì mãi mê với cái hồn kỹ dịch chuyển tức thời mà ông không để ý đến Hình Tuyết, còn cô thì khi gặp người lạ thì cũng không phải dạng lăm lờ, trạng thái cao lãnh lại được bật lên.

“Hừm? Đây là Hình Tuyết, con gái nuôi của con, vì một vài lý do nên giờ con đang làm Mama, và đây đồng thời là kết quả nghiên cứu dự án của con”

Hình Na cũng vì vội muốn thăm dò Thánh Linh giáo quá nên cô cũng quên giới thiệu 2 người với nhau, con nhóc này im lặng suốt chặng đường làm cô suýt nữa quên nhóc đó.

Tuy Hình Tuyết ôm Hình Na khá chặt, nhưng cô bé vẫn rất ngoan ngoãn và không nháo ồn, chỉ khi nãy đi lựa đồ cho nhau mặc để cải trang thì mọi người mới nhận ra Hình Tuyết còn đang ở đây, còn cô thậm chí còn chưa giới thiệu 2 người với nhau.

“Ồ, đây là Hình Tuyết sao, chào con, hân hạnh được gặp nhóc!”

Tuy bây giờ Hình Tuyết đã được Hình Na bôi vài lớp thảo dược che đi sự tinh xảo của khuôn mặt, nhưng nhìn lâu là có thể thấy được sự quý khí của cô bé, dù sao thì việc thăm dò Thánh Linh giáo cũng mới được đặt ra, bọn cô cũng chưa chuẩn bị gì nhiều cả.

“Chào”

Gật gật đầu đáp lại lời Mặc Lâm, Hình Tuyết vẫn rất nể mặt của Mama mình mà phun ra được một chữ, sau đó con bé lập tức quay lại bám Hình Na.

“Hahaha, không ngờ ta lại bị ghét bỏ a!”

Hơi ngại một chút, nhưng ông cũng không nghĩ rằng mình có thể được con nít thích, nhanh chóng đứng dậy cười vài tiếng che đi nỗi xấu hổ của bản thân.

“Đi thôi!”

Hình Na lập tức dẫn đầu để tiến hành trà trộn vào trong, cô lập tức bật tinh linh nhãn lên, một luồng tia khí xuất hiện trong phạm vi quan sát của cô, quả nhiên là ở đây có khí tức của tà hồn sư.

“Không phải ở đây”

Trực tiếp đi sang phía bên phải, Hình Na không tiến vào bên trong khu vực của giáo phái đang mở trực tiếp, khu vực này giống như là một nơi để đánh lừa con mắt của người bình thường, loại tà phái này đang ẩn nấp ở một nơi sâu hơn.

“Ồ, nhưng trực tiếp đi vào có nguy hiểm lắm không?”

Mặc Lâm cũng hiểu rõ vấn đề, bình thường cũng không có loại kẻ xấu nào dám đi ăn cướp ăn trộm giữa ban ngày cả, nếu bọn họ lẩn trốn dưới một loại giáo phái khác nghe thì còn có vẻ hợp lý hơn.

“Thực lực của bọn chúng không hề thấp, hơn nữa còn cực kỳ đông nữa, khó mà có thể vào được!”

Hình Na nhú mày, đến gần như vậy thì cô mới có thể tra ra khí tức của bọn tà hồn sư, tuy nhiên bên trong đó có rất nhiều khí tức mạnh mẽ, nếu mạo hiểm trực tiếp thăm dò từ ngoài bằng tinh linh nhãn sẽ gây ra nhiều phiền phức, đành vậy ...

“Hừm, Dragonite, một lần nữa nhờ em vậy, mang sư phụ và Tuyết nhi rời đi trước, chị sẽ đi thăm dò bên trong, hiện tại cả 2 người bọn họ quá yếu đi vào bên trong sẽ không giúp được gì thậm chí còn có thể gây nguy hiểm hơn”

Hình Na nhờ Dragonite mang 2 người rời đi, cô quyết tâm phải vào bên trong thăm dò bọn tà hồn sư này mới được, dù sao thì đây chính là một động thiên chứa đầy kinh nghiệm để cô khai thác mà.

“Na tỷ, có nhất thiết vào thăm dò không?”

Dragonite hơi lo lắng cho Hình Na, nhưng cậu vẫn xuất hiện ra trước mặt Mặc Lâm và Hình Tuyết, nhìn vào cặp mắt đã quyết của Hình Na, cô vừa gạt đầu một cái, trước sự bất ngờ của Mặc Lâm và không ngờ của Hình Tuyết, 2 đứa nhóc lập tức bị Dragonite mang đi nơi khác.

“Yên tâm, chỉ ít thì hiện tại chị còn có hồn đạo khí và Hình Tử, Hình Tử, em hãy thử hoán diện và sao chép chị một hình dáng của tà hồn sư đi”

Nhìn về phía mấy hình bóng biến mất, Hình Na như tháo bớt gánh nặng ra, cô lập tức hoạt động một mình.

“Đã rồi”

“Hắc hắc, lâu lắm rồi bọn em chưa làm điều này lên người chị nha”

Hai đứa nhóc bé con lại lần nữa xuất hiện ôm chầm lấy nhau, Kim tử và Ngân tử, chúng biến Hình Na thành một con nhóc tà hồn sư ước chừng 18 tuổi, võ hồn là một cái Huyết Lôi Dao, không biết bọn này kiếm đâu ra hình dáng con nhỏ ở đâu ra mà hoán diện lên người cô.

“Mà thôi, đi thăm dò nào”

Bước tiếp thẳng tiến vào bên trong, đã quan sát sơ qua về bên ngoài, Hình Na nhanh chóng tiến thẳng vào bên trong Thánh Linh Giáo, phòng thủ khá vững chắc, nhưng trước sự giả dối hoàn hảo của Song tử, Hình Na đã dễ dàng lọt vào nội tuyến của bọn chúng, chỉ cần cô không làm điều gì bất cần, cô sẽ có thể kiếm đủ thông tin về cái động Tà hồn sư bí mật này, đúng là không có gì tiện hơn là trở thành một tà hồn sư đi điều tra một tà hồn sư.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 263: Tiềm ẩn, 2 vị thánh nữ

Hàng người đông đảo, cả cái giáo phái này đông đến kinh khủng, thật không biết bao nhiêu tà hồn sư đã lẫn trốn ở đây? Rốt cuộc thì làm sao mà một đế quốc có thể chứa hết cả 1 đám ác quỷ trong địa bàn của mình vậy được? Nhật Nguyệt đế quốc! Các người đã làm và đang làm cái quái gì vậy?

Căng tròn mắt ra nhìn vào các tà hồn sư, bọn họ đang xếp và di chuyển theo hàng, phía ngoài hành lang thì có những nhóm chụm 3 chụm 4 đi canh chừng môn phái.

Tuy hình dạng của Hình Na lúc này khá lạ, nhưng thực chất cả một cái Thánh Linh giáo, biết bao nhiêu con người, cô cũng không quá bị chú ý về diện mạo, miễn là có tà hồn lực thì bọn họ sẽ không để ý đến cô quá nhiều.

Thứ làm Hình Na cảm thấy khó chịu là bọn tà hồn sư này ... bọn chúng quá có tổ chức và tập trung, so với đám binh lính của hoàng tộc hay quốc gia Tinh La, lũ ác độc ăn thịt và uống máu người này có quy củ còn hơn cả các binh tốt được đào tạo chuyên nghiệp.

“Ôi, con nhóc, người thuộc đội nào, nếu không có việc gì thì theo chúng tao đi canh ở khu vực B”

Đột nhiên một âm thanh vang lên ở phía sau, chết tiệt, vì quá bất ngờ và cảm giác khó chịu, kết hợp với cái dự cảm chẳng lành, cô đã sơ sót một ít khi để một tên tà hồn sư đứng ở sau mình, may mắn mà không bị phát hiện sơ hở.

“Ừ, đi thôi”

Quay đầu lại, Hình Na không nói gì nhiều, có lẽ là vì bản thân đang đứng lẻ loi nên trở nên khác biệt với nhiều người khác, nếu đã có kẻ dẫn bản thân đi tham quan thì ngu gì mà không đi cơ chứ?

Người kêu Hình Na đi canh ở khu vực B là 2 tên con trai độ tuổi tầm 20 đến 25 gì đấy, một bà chị tầm khoảng 30, tuy số tuổi không lớn, nhưng đám tà hồn sư này có thể trẻ lại dung mạo nhờ vào máu thịt người sống, an toàn là trên hết, không có gì tốt hơn là đề phòng mọi lúc mọi nơi.

“Nhóc, mày tên là gì?”

Thằng đàn ông tóc xanh lá với một khuôn mặt bặm trợn đang nhìn Hình Na, giờ cô cũng không có tốt đẹp xinh xắn gì, làm một tà hồn sư, tất cả bọn họ đều có một khí tức máu tanh ô ứ.

“Cuồng Sát”

Nhắm mắt lại đưa ra 2 chữ, cũng không giống tên lắm mà giống như là một cái biệt danh thì đúng hơn, 2 chữ cái này như thể hiện cho nỗi phẫn nộ của cô, cô tức giận rồi đấy, đám tà hồn sư này, nếu không phải bây giờ không thể rút dây động rừng cô đã lao vào chém chết hết cả lũ rồi.

“Ha ha ha, hay, được đấy ranh con, Cuồng sát, cái tên ngạo mạn quá nhờ?”

“Nhưng mà mày có xứng với cái tên đó không cái đã!!!”

“Hãy”

Tên tóc vàng đứng phía sau bật phá lên cười khi nghe tên mà Hình Na kêu ra, thật cuồng ngạo, hẳn cảm thấy khó chịu với thái độ muốn ăn đòn của Hình Na.

Đưa chân ra một đạp đá vào người Hình Na, phần da chân hẳn nhanh chóng hóa thành một loại lỏng dịch màu nâu tím, cảm giác vô cùng nguy hiểm

“Hừ”

Nhìn đòn tấn công yếu xìu chậm rãi tiến đến phía bản thân, Hình Na trông thấy tên tà hồn sư này như một tên ngốc, vì một cái tên, mà muốn đi giết một người khác?

Hắc hắc, đám này làm cô nổi cáu rồi đấy.

“C.. Cái quái.. gì?”

“A.....”

Đột nhiên cái chân của bản thân đột nhiên mất đi cảm giác, một lượng dịch lỏng màu nâu tím văng ra phía sau lưng tên tóc vàng

Không hề có cảm nhận va chạm hay tiếng kêu gào đau đớn của Hình Na hay gì cả, thứ mà tên tà hồn sư có thể cảm nhận duy nhất bây giờ là đau đớn, đau đến tận xương tủy, Aaaaaaaaaa

“Ai cho phép ngươi gào?”

Như một con ma quỷ nhìn vào phía tên tà hồn sư, cổ họng của tên khốn này ngay lập tức bị cứng, tuyến nước bọt của hắn bị cặp mắt của Hình Na tròng vào đóng băng, từng phần, từng phần một, các bộ phận bên trong cái miệng của hắn bị Hình Na băng giá lấp kín.

Cảm giác đau đớn đến tột cùng nhưng toàn bộ cổ họng bị chẹn cứng lại, không có một tiếng gào thét nào được vang ra ngoài trừ tiếng lỗ mũi như muốn nứt mà âm ỉ, cặp mắt nổi gân lên mà chảy máu.

“Con.. “

Đồng bạn của tên tóc vàng nổi giận, bọn chúng đang tính tấn công Hình Na nhưng ngay lập tức bị cặp mắt của cô trợn trừng lên mà hoảng sợ.

Tình bạn? Giúp đỡ lẫn nhau? Máy cái đấy hãy nói khi mà tất cả mọi người an toàn thôi, còn nếu đem sinh mạng của mình ra làm vật đánh cược, không một ai dám làm đâu.

2 tên còn lại ngay lập tức từ bỏ tên tà hồn sư đã chọc tức Hình Na, bọn chúng sợ hãi, từ tận đáy lòng, trong Hình Na đang có một thứ còn khủng khiếp hơn cả mấy tên tà hồn sư cấp cao nữa, không được, không được chọc con nhỏ đó... đó là tất cả những gì mà bọn chúng biết.

“Nè, biết không, đây là Thánh Linh giáo, nơi mà chỉ có những kẻ tàn ác nhất mới có thể sống được, một thằng nhóc ranh như ngươi thì không nên ở đây làm màu đâu, vậy nên...”

Bằng một cặp mắt nhìn tên tà hồn sư như một bộ xác đã chết, Hình Na không cảm xúc dẫm lên cái chân còn lại của hắn.

Lúc này khi tên tóc vàng này tính đá Hình Na, cô nhận thấy chân hắn hóa thành acid lỏng, đây có lẽ là một loại vũ hồn sở hữu thuộc tính ngoại ngữ hành, nó khá giống với các hóa chất hiện đại thời bọn cô.

Nhưng mà, nếu đã muốn tấn công cô thì, hẳn đã sẵn sàng chuẩn bị nhận hậu quả chưa?

“Flamethrower”

Đây chính là skill mà Hình Na sử dụng, một mồi lửa có thể thổi bay đi cả băng cực hạn một cách dễ dàng, và nó cũng dễ dàng làm cho cái chân của đối phương biến mất, vũ hồn tan nát ra và cái chân hóa thành một vũng máu khô đặc còn hơi chút mùi khét trên mặt đất.

“K... K..”

Không, làm ơn đừng, cứu tôi với, đây là những gì mà tên tà hồn sư này muốn nói, hẳn muốn bỏ chạy, nhưng cổ họng hắn bị phá hủy, không một âm thanh có thể phát ra, bàn chân bị đứt nát, một chân khác thì đang bị Hình Na dẫm lên, cố gắng lết dù có phải vứt đi cái chân còn lại cũng được, tên tà hồn sư đang trở nên điên cuồng.

“A... A... a”

Cảm thấy bất lực, ngay khi hắn vừa quay lại, cặp mắt vô tình của Hình Na lập tức hiện lên trong cặp con ngươi của anh, cảm xúc vô tình và lạnh giá tràn ngập, một mối lửa thổi bay cơ thể hắn thành tro tàn, không một chút gì còn để sót lại.

“Khu vực B, đi canh thôi, chúng ta sẽ gặp ai”

Lạnh lùng quay người lại, cô nhìn 2 người còn lại, hiện tại cô không muốn làm náo loạn lên nên đã giết chết tên tóc vàng một cách nhanh gọn và im lặng nhất có thể, bình tĩnh nhìn 2 tên còn lại đang run sợ mà đứng không vững, cô đang chờ đợi đáp án từ phía hai người họ.

“T.. Thánh.. n... nữ.. chúng ta.. đi.. gặp.... thánh nữ!”

Run sợ lấy bối cảnh nhìn Hình Na, trong mắt bọn chúng giờ cô không còn là cô bé chạc tuổi 18 tà hồn sư nữa, con nhỏ này quá kinh khủng rồi, chắc hẳn phải là mấy bà già trăm tuổi uống máu để trẻ hóa trở về, trời ạ, bọn chúng chọc phải tổ ông gì rồi thế này?

“Vậy sao? tạm biệt”

“K.. không..”

“Đừng mà ... đừng có..”

2 tên tà hồn sư cố gắng nói lên những tiếng nói cuối cùng cũng như là di ngôn của bản thân, bọc khu vực của mình lại bằng một tấm chắn vô hình, hồn đạo khí mô phỏng hình ảnh tức thời, cô tặng cho 2 tên tà hồn sư một ít hơi lạnh của nơi phương bắc.

Lập tức bị đóng băng và trở nên lạnh rét, Hình Na vô tình bước qua, các tảng băng vỡ vụn thành vô vàn bụi tuyết, nơi cô đi không một sinh linh còn sống sót, vị thẩm phán từ thần đang đến, một lượng lớn tà hồn sư sẽ phải bỏ mình trong tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Ngọc Ly và Đường Nhã

-Tích, ký chủ đã giết tà hồn sư cấp 42, đạt được 10000 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ đã giết tà hồn sư cấp 41, đạt được 10000 exp kinh nghiệm

-Tích, ký chủ đã giết tà hồn sư cấp 37, đạt được 10000 exp kinh nghiệm

Tất cả lượng kinh nghiệm đều được quy về 10000 exp, ngang ngửa với việc đánh giết mười vạn năm hồn thú, tuy không nhiều bằng từ hồi đánh giết tà hồn sư lúc trước, giờ cô mạnh hơn nên giới hạn kinh nghiệm nhận được cũng rất ít.

Tuy nhiên, so với việc tu luyện một cách chậm rãi thì thế này nhanh hơn nhiều, và cô cũng thích cách này hơn nhiều.

“Hệ thống, giao diện vô hồn”

Nhân vật: Hình Na

Tuổi: 17

Giới tính: Nữ

Đăng cấp: 62 (31000/2200000 exp)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác) (thân mật 300/300)

(Trạng thái ẩn)

Võ hồn: Sylveon (Glaceon – hình thái khác)

Đăng cấp: 50 (phụ thuộc vào đăng cấp của chủ ký sinh)

Type: Fairy (Ice)

Skill: Growth, Tail Whip, Tackle, Quick Attack, Charm, Swift, Smog, Confusion, Shadow Ball, Protect, Psyshock, Fairy Wind, Helping Hand, Toxic, Iron Tail, Dazzling Gleam, Teleport.

(Glaceon: Icy Wind, Ice Shard, Blizzard, Hail)

Vũ hồn: Dragonite

Đẳng cấp: 70 (phụ thuộc vào đẳng cấp hồn đạo chủ ký sinh)

Type: Dragon

Skill: Wrap, Thunder Wave, Twister, Thunder, Flamethrower, Dragon Rush, Dragon Tail, ...

Lượng kinh nghiệm nhìn có vẻ nhiều, nhưng muốn chất đầy đến cấp 70, e là cô phải giết hết và đồ sát một lượng lớn tà hồn sư ở đây thì may ra có thể.

“Song tử, sao chép ký ức của đối phương, truyền một phần trí nhớ về Thánh Linh giáo của bọn chúng trở về đây”

Tiếp tục đi bộ một mình, theo cô biết, khu vực B hẳn là ở bên này, đi gặp 2 vị thánh nữ? Có vẻ như bọn họ đang làm một kế hoạch đen tối nào nữa đây?

“Cho bọn em 10 phút”

“Chỉ cứ đi đi, không nhằm thì phía đó không sai đâu”

Cặp song tử tuy đang thực hiện hoán diện vào sao chép trong cơ thể Hình Na, nhưng chúng cũng đã đủ mạnh để sao chép một thứ khác có đẳng cấp thấp hơn bản thân khi đang thực hiện năng lực của mình, một lúc làm 2 việc, xem ra Song tử cũng mạnh hơn một chút rồi nhỉ?

“Ừm”

Tuy có hơi đặc biệt khi phải đi một mình, nhưng với thái độ băng giá và sự lạnh lẽo đến từ lòng căm ghét, một số tà hồn sư không dám đến gần Hình Na, ngược lại, một số lại bị tính cách của cô hấp dẫn đến.

Còn phải chờ 10 phút để có các khái quát về kiến thức khu vực bên trong, vội vã đội hướng và làm bộ như quen thuộc các con đường, Hình Na một thân một mình đi trên sân nhà của kẻ thù.

Tinh linh nhận được triển khai một cách hạn chế, nếu dùng quá mạnh thì khả năng cao là sẽ bị bắt gặp và phát hiện, thay vào đó, Hình Na bắt đầu tập trung quan sát đến các khu vực lân cận, 2 vị thánh nữ của Tà hồn giáo Thánh linh giáo, cô cũng rất muốn quan sát bọn có được thực lực nên mạnh như thế nào.

“Đã xong, Na tỷ”

“Tiếp theo thì hãy cẩn thận, khu vực mà chị bước vào, không đơn giản đâu”

Một lượng ký ức không phải của bản thân đột nhiên xông vào đại não, nhờ vào tinh thần lực cường đại mà cô không hề bị ảnh hưởng gì, nhưng đột nhiên có một lượng ký lạ làm cô cảm thấy hơi khó chịu, như đang xem video full HD, các khung cảnh và các trí nhớ liên quan đến khu vực B và 2 vị thánh nữ là gì nhanh chóng được dồn vào đầu cô.

Vì chỉ là những tên tép riu có hồn lực từ hồn tông đến hồn tôn, bọn chúng sở hữu thông tin thực chất là quá ít, nhưng cô biết bên trong có rất nhiều cường giả tà hồn sư cấp cao trong khu vực có 2 vị tà hồn sư thánh nữ này.

“Chắc, có nên đi không?”

Hơi đắn đo một chút, việc mà cô sắp làm e là cực kỳ nguy hiểm, giờ là thời gian cho cô suy nghĩ đắn đo, nếu tiến vào cô e rằng mình sẽ bị các cường giả tà hồn sư phong hào đầu la vây bắt mất!

Cảm giác hơi khó chịu, Hình Na lại nhìn lên bầu trời, tại một góc nhìn mà chỉ cô nhìn thấy được, một vệt dài màu trắng đang bị các dải đen bao phủ, dù cho có đi theo hướng nào cũng bị che phủ và bóp nát, cô biết, dải màu trắng đó chính là cô, và dù cô có làm gì thì việc bắt gặp.. chắc chắn sẽ diễn ra.

“A, không ổn rồi a”

Nhắm mắt lại, Hình Na tiếp tục tiến bước, muốn bắt cộp con thì phải chui vào hang cộp, một định lý mà ai cũng hiểu.

Nếu cô muốn có thêm thông tin về đám tà hồn sư này, cô cần phải làm liều thôi, đau một lần còn hơn đau dài dài, có thêm thông tin về đối phương có thể đảm bảo cho bản thân khỏi bị ăn đấm từ sau lưng một cách đau đớn.

Bước tiếp thẳng vào khu vực B, một hàng người đang tập trung, có vẻ bọn họ đang cúng tế cho điều gì đó, mất đi Dragonite làm cho việc sử dụng các hồn kỹ của cô trở nên yếu đi hơn bao giờ hết, cô cảm thấy bản thân thật thiếu an toàn.

Lấn vào dòng người đông đúc, cô đi theo hướng đi của các tà hồn sư, cúi đầu xuống quỹ hai chân ngược mặt lên nhìn về phía bậc cao, có tổng cộng là 5 vị Phong hào đầu la tà hồn sư, hơn nữa thực lực còn rất mạnh, một trong số chúng chính là Tôn Yên, tất nhiên lúc này thì cô vẫn chưa biết gì về ông.

Một người khác cũng từng xuất hiện và bắt lấy Ngọc Ly ở Tỉnh La thành, Tu La hồn đầu la, đứng phía đằng sau cung phụng cho các phong hào đầu la, tiếng kèn trống vang lên, báo hiệu cho nghi lễ chính thức bắt đầu.

“Thánh nữ vạn tuế, vạn tuế, Thánh nữ muôn năm”

Toàn thể tà hồn sư như bị tẩy não mà cung tưng vị thánh nữ mà họ chưa từng gặp mặt, đám ngốc này cứ liên tục dập đầu lên xuống làm Hình Na cảm thấy chóng mặt.

Bỗng nhiên 2 bóng người bước ra, 2 cô gái xinh đẹp được phủ kín mặt mũi, khí tức của họ hắc ám đến khó tin, cả 2 cô gái đều buộc tóc đuôi ngựa.

“Khí tức này là ...?”

Tuy nó đã nhiễm tà khí rất nặng, nhưng cô vẫn nhận ra được một trong 2 người là Ngọc Ly, bạn thời thơ ấu của cô, không thể nào? Làm sao mà cô ấy có thể trở thành tà hồn sư được cơ chứ? hơn nữa còn là thánh nữ.

Sở hữu quang minh cung tiền vô hồn, Ngọc Ly vốn là người không có khả năng trở thành tà hồn sư nhất nay lại trở thành vị tà hồn sư được kính ngưỡng nhất, cô lạnh lùng nhìn xuống đám tà hồn sư ngu dân kia như nhìn những con rối vô tri vô giác.

Một cơn gió bỗng lướt thoáng qua, khăn che mặt của bọn họ bị lật lên, bóng hình của vị thánh nữ còn lại xuất hiện, một khuôn mặt mà cô từng gặp một lần, tuy không có ấn tượng nhiều nhưng Bối Bối đã đến cô gái này liên tục trong tỷ thí học viện hồn sư, người mà anh yêu, Đường Nhã.

Đùa à? Cả 2 người quen của cô và Bối Bối, bọn họ đều trở thành tà hồn sư? Bộ cái lục địa này nhỏ bé đến vậy ư? Khốn nạn, đám tà hồn sư phong hào đầu la này đã làm gì?

Tại sao 2 cô gái trẻ vốn trong sáng và tốt đẹp như vậy lại dần mình vào con đường tội lỗi máu me chòng chát?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 265: Nghi lễ

Hai vị thánh nữ có vẻ cũng không quen biết nhau, họ không hề quan tâm xem đối phương liệu là ai, vì có biết thì cũng không có tác dụng gì.

“Ha ha ha, Hai vị thánh nữ đại nhân, hôm nay Thánh linh giáo chính thức làm lễ tôn vinh người lên làm thánh nữ của toàn bộ tà hồn sư chúng ta, mọi người, thấp lên ngọn lửa tím huyền bí”

Đông Khắc, một lão bà ước chừng 40 tuổi với một khuôn mặt già nua, trông mặt bình thường thì bà ta có vẻ khá là hiền hậu và dễ tính, nếu bỏ qua cái khí tức tà ác mà cô đang cảm nhận rõ rệt từ cơ thể bà ta thì hầu như không thể thấy thứ gì khác ngoại trừ một bà lão tốt bụng hàng xóm nhà bên.

Tuy nhiên giờ bà ta đang cầm một cái quyền trượng màu tím trên tay, khuôn mặt vẫn ung dung như vậy, cứ như thể những gì bà ta nói ra không hề liên quan đến bà vậy.

“Cộc, cộc”

Tiếng gậy trượng đập vào mặt đất, toàn bộ khu vực B phía này sáng rực rỡ lên, tất cả các Tà hồn sư cúng tế trước 2 vị thánh nữ mới gặp, những ngọn lửa đang phát sáng trên ngọn đèn giáo âm u của một bầu trời lạnh lẽo.

Khí tức này,... làm cô cảm thấy thật khó chịu.

“Thánh linh giáo ... vô địch”

Đường Nhã thánh nữ, cô gái nhỏ bé cũng không lớn hơn Hình Na là bao nhiêu, không biết nổi thù hận mà cô đang mang là thứ gì mà có thể biến cô gái đã từng vui vẻ, từng xinh đẹp như những đóa hoa ban mai rực rỡ trở thành một tà hồn sư như vậy.

Giơ hai tay ra, hàng loạt các sợi dây Hắc ám Lam Ngân Thảo xuất hiện, như những cái lồng chim nhốt lấy và cướp lấy sự tự do, từ trong cặp mắt hắc hóa thành đỏ của Đường Nhã, cô nhìn thấy một chút thứ gì đó ...

“Đ.Đây là.. phản kháng?”

Một phần cảm xúc của Đường Nhã vẫn chưa hoàn toàn trở nên điên dại, nỗi đau đớn khi nhận ra võ hồn của mình có năng lực giết người hấp thu tinh huyết để trở nên mạnh hơn, tuy đã cố hạn chế nhưng khi bị bọn Tà hồn sư phát hiện, cô đã trực tiếp bị ép trở thành tà hồn sư.

“À a ~, Thánh linh giáo vô địch a, hắc hắc”

Nở nụ cười huyền bí, Ngọc Ly cũng giang hai tay ra, một nguồn khí tức huyền bí và chứa đầy hắc ám và máu tanh chỉ lực xuất hiện bao phủ toàn sân, so với Đường Nhã, con nhỏ này hoàn toàn mất đi nhận thức thông thường.

Khí tức này thật sự là quá kinh khủng, ngay khi Ngọc Ly vừa phát tán áp lực tà hồn sư của mình cô liền nhận ra, đây là khí tức của một hồn thánh? thời gian mới trôi qua không bao lâu mà con nhóc này đã trở thành một hồn thánh? Rốt cuộc là nhỏ đó đã giết và uống bao nhiêu máu người để có thể trở thành cấp 70 hồn thánh nhanh như vậy?

Một đôi cánh chim màu đen hiện ra sau lưng Ngọc Ly, đôi cánh thể hiện cho quyền lực và sức mạnh của cô gái đến từ địa ngục, nếu nói đôi mắt của Đường Nhã hắc hóa thành màu đỏ, vậy đôi mắt của cô thì lại trở thành màu tím.

Từ hồi bị Huyết kiến xâm nhập và để lại tổn thương trong cơ thể, mỗi một chút một chút ý thức của Ngọc Ly bị mài mòn cho đến khi không còn, thoát ra khỏi ảo ảnh của Tu La, giờ cô như một cỗ máy giết người điên cuồng có tri thức.

“Thánh nữ đại nhân.. thánh nữ.. đại nhân”

Tiếng hô hào liên tục vang lên, một tên hồn đầu la xuất hiện và dắt theo một bầy người đi vào, tất cả bọn họ... đều là... hồn sư cấp thấp?

Đừng nói với cô là.. đám tà hồn sư này bắt giữ và nuôi nhốt con người trong cái Thánh linh giáo này như một thứ súc vật thấp kém để cung cấp máu và dinh dưỡng cho tụi nó chứ? Thật kinh tởm.

Đến tận tận sâu trong đáy lòng, Hình Na cảm thấy ngày càng tức tối, cô rất muốn lao ra cứu đám con người bình thường kia, từng hàng từng hàng người một những hồn sư đã đánh mất đi ý chí của mình, hai tay họ bị xích lại như những con thú nuôi nhốt trong chuồng.

“Đây là vật hiến tế? Có tâm đây?”

Trái ngược hoàn toàn với vẻ lạnh lùng của Đường Nhã và phong thái dễ thương của bản thân Ngọc Ly lúc bình thường, bây giờ Ngọc Ly trở thành một nữ tà hồn sư yêu mị và điên cuồng, nụ cười của cô luôn nở trên môi làm cho không một ai biết được rằng cô đang nghĩ đến điều gì.

Bước từng bước lên phía trước bậc cao, nhìn xuống bầy hồn sư như bị cắt lưỡi im lặng kéo lên phía 2 vị Thánh nữ, trong cặp mắt của họ có hoảng loạn, có sợ hãi, có bất lực, có chán ghét,... những cảm xúc của bọn chúng rất rối ren.

Nhưng có một thứ mà Hình Na nhìn thấy được, tận sâu bên trong mỗi con người ở đây bọn họ đều khao khát được sống, họ bất lực nhưng họ muốn tồn tại, họ sợ hãi đến không thể nói ra bằng lời nhưng họ vẫn cố nhìn thật kỹ mọi thứ trong cái Thánh Linh giáo này, như thể rằng có chết đi cũng sẽ không cho đám tà ác làm hại đến linh hồn của bản thân.

“Hò? những cặp mắt thú vị đây?”

Đưa hai tay khoanh lên ngực, cặp cánh chim màu đen sải cánh và Ngọc Ly bước từng bước lên cao, chân dẫm lên không trung mà nhìn về phía các vật hiến tế.

Ngước đầu ra trước, cô nhìn vào cặp mắt của một hồn sư nam trẻ tuổi, từ đầu đến cuối cậu không nói gì cả, có vẻ như cậu biết rõ tình thế của mình mà im lặng.

Sâu trong con người của Ngọc Ly, một loại tinh thần lực hắc ám được phóng ra, khác xa với Đường Nhã, con nhỏ đó còn có một chút lý trí, dường như chỉ là bị phong ấn linh hồn và trí nhớ để tiếp tục làm tà hồn sư thôi.

Còn Ngọc Ly, cô gái này mới thật sự là thứ đáng sợ, không biết mấy năm trôi qua cô gái này đã làm những điều gì để trở nên như vậy, nhưng cô biết, bây giờ Ngọc Ly toàn tâm toàn ý làm một tà hồn sư, một quang minh võ hồn thành một võ hồn, tuy không hiểu rõ chuyện này có ý nghĩa thế nào, nhưng đám tà hồn sư ở đây không rảnh mà đi đào tạo và tôn vinh một người lạ lên làm thánh nữ đầu.

Hơn nữa, nếu đã có thánh nữ vậy ắt hẳn cũng sẽ có thánh tử, cấu trúc bên trong của Thánh Linh Giáo không ngờ sâu hơn cô tưởng nhiều.

“Hừm... tàn số này? Thôi.. miên”

Đề ý phía bên trên, tên hồn sư bình thường cặp mắt như dại ra khi nhìn vào cặp mắt của Ngọc Ly, cặp mắt đầy như hóa thành 2 viên bi đục vô hồn.

“Aa ~, thật đẹp a! Hắc hắc”

Đưa tay sờ lên giác mạc của tên hồn sư, vuốt ve lấy phần con ngươi màu đen, cảm giác đau đớn được truyền thẳng lên đại não, thần kinh ở mắt là một

thần kinh cực kỳ nhạy cảm và có đường dẫn trực tiếp về phía não bộ, đau đớn như muốn nứt ra nhưng cơ thể không hiểu sao không di chuyển được.

Mồm há ra mà không thể kêu, tay cố gắng vùng vẫy mà không thể di chuyển, thứ còn lại chỉ là một cô gái với đôi cánh đen đang sờ vuốt đôi mắt xinh đẹp mất đi linh hồn và một cậu hồn sư đang run rẩy liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Hành hạ

Khung cảnh một nam nhân được vuốt ve đến run rẩy cả người mà không thể cử động, cặp mắt đầy, cặp mắt đang nổi lên những gân máu đỏ rực và co giật liên hồi, nó dường như muốn vỡ ra và không chịu đựng nổi bàn tay của Ngọc Ly

“..k.....”

Không thể thốt lên được từ nào, tên hồn sư liên tục đờ người để Ngọc Ly chạm vào con mắt của mình, máu từ hàng lệ bên trái chảy ra, tên hồn sư bất lực chờ đợi và hi vọng một cái chết nhanh chóng, hắn không muốn bị hành hạ cho đến khi trở thành lệ quỷ oán khí đầu a.

“Thật đẹp, con mắt bất lực của ngươi, thật đẹp”

“G.....”

Máu phun ra từ bên ờ mắt trái, móng tay nhọn hoắc của Ngọc Ly đâm thẳng vào bên trong phần trắng của võng mạc, cảm giác đau đớn và sợ hãi, tim của tên hồn sư đột nhiên giật lên một phát thật mạnh, sau đó là những cảm xúc đau đớn lan tỏa khắp phần đầu, hỗn loạn cảm xúc, muốn được ôm lấy mắt mình để gào lên nhưng lại không thể làm được gì.

Tơ mắt cận cảnh chứng kiến thấy mắt mình được móc ra một cách từ từ, từng hàng máu và dịch lệ bị bóc ra khỏi ổ mắt, thật ngạc nhiên, một con mắt tròn trịa với phần con ngươi đen đậm, mới lúc nãy thôi nó còn co giật và lắc giật đến điên cuồng.

Vậy mà giờ nó lại nằm gọn trên bàn tay của cô, cảm giác trơn nhầy này, thật sướng a, cô muốn móc nốt con mắt còn lại của hắn ta quá, ha ha ha

“Ưm~”

Lè lưỡi ra liếm lấy phần máu còn dính lại đáy mắt, đi kèm theo đó là một ít dịch thần kinh và dịch lưu thông trong não, thật bổ dưỡng.

“Rắc rắc”

Nhìn xuống gương mặt tái mét của tên tà hồn sư, cô đem con mắt mình vừa mới móc ra cho vào mồm của bản thân, thật nhẹ nhàng, hàm răng trắng tinh của cô gặm đứt đôi con mắt của đối phương ra, vỡ vụn, tiếng rồm rộp nghe sướng tai cứ như là cô đang gặm lấy sườn non vậy.

“Nhóp.. nhóp”

Âm thanh của dịch chảy ra, khước miệng còn một chút chất lỏng màu đỏ, đưa tay lên lau đi vệt máu, Ngọc Ly nhắm mắt lại cười mãn nguyện.

Dư âm hương vị mắt của một người sống ở trong ổ miệng, sự nhóp nháp còn dính lại trên răng, cái lưỡi cô đang liên tục đưa ra đánh lên để liếm lấy phần dịch này, cảm giác ăn một bữa tráng miệng, thật ngon.

“Aaaaaa”

Đột nhiên lao lên, tên hồn sư không biết vì cớ do nào mà được thả ra, hắn lấy hết mọi sức sữa mẹ của mình ra mà tấn công vào Ngọc Ly

Trốn? không được, Cầu xin? ngu ngốc, Sống sót? đây lại càng là điều không thể!!! Nếu đã không thể toàn vẹn rời khỏi đây, dù cho là còn lại một hơi thở thì cậu cũng không thể! Vậy thì cậu sẽ đem theo mạng sống của con ác quỷ này theo mình.

Lực lượng không biết đến từ đâu, cơ thể tên hồn sư bốc lên ngọn lửa màu xanh lam, bàn tay hóa thành Hùng chương, khắp nơi mọc lông lên, con mắt bên phải còn lại ánh lên sự phẫn nộ và căm giận.

“Chết điiiiiiiiii”

“Ầm”

Một đám được đánh ra thật mạnh, 5 hoàn, 5 hoàn hồn vương, nếu không phải là ở Sử Lai Khắc thì thanh niên lúc này cũng là một thiên tài mạnh mẽ đáng ngưỡng mộ, nhưng không ngờ giờ cậu lại là vật hiến tế cho các thánh nữ nơi đây.

Phát tiết hết tất cả nỗi giận, cơn oán hận, tất cả mọi thứ, cả 5 hồn hoàn của cậu sáng lên, một chương đầy uy lực được phát ra.

Mặt đất vỡ vụn, tiếng đất đá nứt ra lạch cạch, bụi khói phủ đầy màn sương che đi hình bóng của cả hai người.

“Thật bình tĩnh đến đáng sợ”

Đứng ở phía dưới, kể cả đám tà hồn sư đang cúng bái 2 vị thánh nữ, lẫn cả đám Phong hào đầu la và hồn đầu la tà hồn sư cấp cao, không một ai có thái độ hoang mang nào cả, như thể chúng đều biết được rằng việc mà tên hồn sư làm sẽ không gây nên tác dụng gì.

Tiếng cười thì thầm phía dưới như đang cười nhạo cho tên hồn vương xấu số, không ngờ hắn lại trở thành thứ đồ chơi cho vị thánh nữ mới xuất hiện này, hắn nên cảm thấy vinh dự khi được trở thành món ăn trong miệng ngài ấy đi.

Nhiều mây thật sâu, Hình Na cố gắng điều khiển lại cảm xúc của mình, cô đã từng giết rất nhiều người, nhưng chưa từng đùa giỡn với phần cảm xúc da thịt của họ, cùng lắm cô chỉ cho họ thấy rằng những việc họ đã làm là đã sai và khiến họ cảm nhận những cảm xúc phẫn nộ, cái chết được gây ra của Hình Na là một cái chết nhanh chóng và ít đau đớn, trước khi chết họ còn không hiểu được lý do vì sao họ già từ trần thế.

Ngược lại với cô, Ngọc Ly từ trong màn khói xuất hiện ra, 7 cái hồn hoàn, tím tím tím tím đen đen đen, bộ 7 hồn hoàn cực kỳ bắt mắt, chúng đều có tông màu tối, nhưng may mắn là không có một hồn hoàn màu đỏ nào xuất hiện ở đây cả.

“Quái lạ, không phải Ngọc Ly có 2 hồn hoàn trăm năm sao?”

Ngạc nhiên trước sự biểu diễn thực lực của vị thánh nữ, Hình Na hoàn toàn bất ngờ, không chỉ lộ xác về mặt ý thức và hồn lực, kể cả hồn hoàn mà cũng thay đổi được ư?

“Được, tuyệt, quá tuyệt”

Cười thích thú, một tay đưa ra đâm thẳng nốt vào con mắt còn lại của tên hồn vương, vì vừa ra đòn bằng toàn bộ sức lực của mình nên giờ anh cảm thấy rất đuối và kiệt sức!

Anh làm được chưa? anh giết được con ác quỷ đấy chưa?

Tuy không còn sức để đứng nhưng anh vẫn ráng trợn mắt ra để nhìn vào phía màn khói che phủ, thật kỳ quái, không có tiếng ồn ào hay hỗn loạn, đám tà hồn sư này không lo lắng cho thánh nữ của bọn chúng sao? Kể cả lũ tà hồn sư cấp cao cũng vậy ư?

“K... không ..... thế.. nào”

Lập bập, miệng thậm chí còn khó để phát ra thanh âm, từ trong lớp khói dày, bóng hình của một cô gái xuất hiện, đôi cánh màu đen gang lên xóa tan đi lớp khói mù che phủ, cô ta đang điên cuồng mà cười thích thú, một tay lập tức hướng về phía mắt phải còn lại của cậu mà đâm thẳng vào.

“AAAAAAAAAAAAAAAAA”

Đau đớn gào thét, cơ thể của cậu giờ đã có thể cử động được, nỗi đau này, sự khủng bố này, cậu không chịu đựng nổi nữa, ai đó, ai đó, cứu tôi!!

“Quá tốt luôn, cảm nhận được sự phẫn nộ oán hận, trở thành đau đớn điên cuồng, rồi cuối cùng lại trở về bất lực vào gào thét cho một sự cầu cứu! Quá tuyệt, nhưng mà nhé ... đéo có ai cứu mày đâu!!”

Đưa nốt vào miệng con mắt còn lại, chân Ngọc Ly đá một cú thật mạnh vào phần bụng của tên hồn vương, hắn đau đớn đến tột cùng.

“Từ vong Lam ngân thảo”

Một âm thanh đột nhiên vang lên phía sau, vị thánh nữ còn lại lặng im này giờ rốt cuộc cũng lên tiếng, một sợi dây leo mọc lên từ dưới đất đâm xuyên qua cơ thể tên nam hồn sư, chỉ trong chưa đầy 10 giây, cơ thể hắn bị rút cạn máu và trở thành một cái xác khô ghê tởm.

“Chia cho ta một chút dinh dưỡng, không ngại chứ”

Đối diện cặp mắt màu tím của Ngọc Ly, Đường Nhã lạnh lùng nhìn vào cô gái có chung chức vụ với mình, lạnh lẽo và xa lánh thế giới này, cô ban cho tên hồn sư kia một cái chết nhanh chóng, tuy thủ đoạn cũng không tốt đẹp gì, nhưng như vậy lại tốt hơn những gì Ngọc Ly đang làm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Tiếp xúc

“À ~, tất nhiên là không có vấn đề gì rồi, haha”

Không hề có một chút tức giận khi con mồi của mình bị cướp mất giữa chừng, hay nói là, cô chỉ đang thử xem con nhỏ thánh nữ bên cạnh mình sẽ có thái độ ra sao thôi.

Hừm, cơ mà xem ra cô đã đoán đúng, con nhóc không hoàn toàn giống như cô, bản thân cô đã bị ăn mòn hết phần ý thức phản kháng, Ngọc Ly chỉ là một con quái vật thèm khát giết người mà thôi.

Đường Nhã trông thì có vẻ lạnh nhạt và có thể dễ dàng giết người nếu cô muốn, từ khi làm tà hồn sư tuy cô đã cố hạn chế giết người, nhưng con khát máu và sự ép buộc của đám tà hồn sư cấp cao đã làm cô phải nhuộm máu của rất nhiều người vô tội.

Từ những lần đầu tiên, cô chỉ giết chết đám rác rưởi có mối thù phá nhà, giết cha giết mẹ cô, ngay từ khi cô còn là một đứa nhỏ, mối thù hận này đã luôn khắc sâu vào trong tim cô, thậm chí cô còn đánh đổi mọi thứ kể cả hồn lực có bị tà hóa cũng phải giết chết bọn chúng.

Tuy đã trở thành một thứ dơ bẩn ghê tởm này, cô vẫn còn nhớ tới Bối Bối, nhớ tới mọi người ở Sử Lai Khắc, một phần ký ức tuy đã bị phong ấn, nhưng điều đó không có nghĩa rằng cô sẽ có thể chịu đựng được cảnh một hồn sư bị tra tấn kinh khủng đến như vậy.

“Nhã Nhã a, tuy là lần đầu gặp mặt, nhưng mà ... chỉ giáo thêm nhé ~”

Một bước bước ra, Ngọc Ly trực tiếp xuất hiện ngay trước mặt Đường Nhã, tuy cố giữ bình tĩnh nhưng con mắt cô vẫn còn trợn trắng mắt lên nhìn vào phía Ngọc Ly kinh hoàng, việc con nhỏ này làm tuyệt đối không phải tà hồn sư nào cũng dám làm, tuyet không nên đùa giỡn với cô ta.

“Ừm”

Nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, cô không muốn phải mặt đối mặt với cô ta nhưng không nghĩa là Đường Nhã chấp nhận đứng ở thế yếu, nhắm mắt lại một nguồn tà hồn lực phóng ra dữ dội, tuy chỉ là cấp 60 hồn đế nhưng đồng dạng là tà hồn sư, hơn nữa còn là một tà hồn sư có thiên phú bẩm sinh, Đường Nhã có thể đứng ở vị trí ngang hàng với Ngọc Ly.

“Tiếp tục nghi lễ thôi”

Xoay người rồi đi để lại phía sau cô gái có cặp mắt màu tím đang cười thầm, nụ cười mà cô luôn nở là một tấm khiên bí mật chắn hết mọi suy nghĩ và phán đoán của người khác.

“Không chỉ là cười, cô ta ... thậm chí còn không suy nghĩ, đó chỉ là.. một màu đen thuần túy?”

Hình Na này giờ cũng kinh tởm với việc giết người của mấy cô gái thánh nữ này, nhưng vì mạng sống của bản thân cô không dám manh động mà can thiệp.

Nhìn vào nụ cười của Ngọc Ly, hình bóng của cô bé xinh xắn dễ thương hay gọi cô là Tiểu Na đã mất đi, thứ còn để lại phía trên đây chỉ là một cái xác chứa một con ác quỷ, không biết rằng sâu thẳm trong cơ thể cô ta liệu có còn sót lại một phần cảm xúc nào không, nhưng nếu chọc cho cô ta nổi giận, vậy thì đừng mong sống yên ổn.

“Thật kinh khủng, cô gái đó”

“Tâm trí cô ta là một màu đen dơ bẩn”

Song từ giao tiếp với cô, bọn chúng đã đi quan sát phần tâm trí của Ngọc Ly, tuy đã gặp vô số các loại tà ác khổ nạn con người, nhưng bọn chúng đều là vì danh vọng và tiền tài, nữ nữ hoặc thực lực để trở nên điên cuồng hơn.

Nhưng cô gái kia, cô ta chỉ đơn giản là muốn ăn mà thôi, thực lực? ăn là sẽ có! danh vọng? ăn hết lũ con người kia bọn chúng sẽ sợ hãi! tiền? cô thì cần đến gì cái thứ rác rưởi này.

“Hừm?”

Đột nhiên quay đầu hướng mặt về vị trí mà Hình Na đang đứng, Ngọc Ly như cảm thấy bản thân đang bị quan sát, một giác quan thật nhạy bén, không biết đây có nên gọi là giác quan thứ 6 thần thánh hay không.

“Có chuyện gì sao?”

Trong khi đang uống máu của các vật hiến tế, các sợi Lam Ngân Thảo như các xúc tu đòi mạng người, nó rút cạn máu của các hồn sư được kéo ra ngoài đây, chỉ trong vài giây ngắn ngủi lại có thêm vài bộ xác khô.

Khác với Đường Nhã, Ngọc Ly thì trực tiếp hơn, dùng tay mình đâm xuyên qua phần lồng ngực, kéo rộng bàn tay nắm lấy quả tim còn đang đập thình

thịch mà bóc ra, máu văng lên vào phần tay và một ít dính lên mặt.

Không hề có thần thái của một thánh nữ, Ngọc Ly càng giống như là một con quỷ nữ kiêu diễm đang lè lưỡi ra cắn nát từng bộ phận nội tạng của đối phương, nhai nhóp nhép như đang thưởng thức món ăn thượng hạng.

Một số tà hồn sư ở dưới cũng không chịu đựng nổi cảnh Ngọc Ly đang làm, máu thì bọn chúng có uống, còn ăn uống kiểu như cô thì không một ai dám làm đến bước xa như vậy.

“A ~, không có gì nha, phía dưới, đám các ngươi 10 người, bước hết lên đây cho ta”

Trong khi mặt còn đang dính máu, Ngọc Ly nuốt cái ực đồng nội tạng vào trong cơ thể, đưa tay lên rút lấy chút máu còn sót lại ở ngón tay mà gọi 10 người phía dưới lên.

Các tà hồn sư khác không hề hiểu lý do vì sao Ngọc Ly lại làm thế, nhưng cô gái thánh nữ này vẫn im lặng cười thần bí gọi bọn họ lên.

“Thánh nữ đại nhân, ngài có khát vọng gì sao?”

Tôn Yên phong hào đầu la lập tức hỏi thăm Ngọc Ly, dù sao thì ông và Tu La kèm theo thằng nhóc đã chết là 3 người đã khiến Ngọc Ly trở thành tà hồn sư, kẻ hoạch và mục tiêu của họ gắn liền với cô gái thánh nữ này, nếu cô ta có nguyện vọng gì thì phải thực hiện cho bằng được.

Tiếp xúc với nhau hơn vài năm trời, từ một con bé hồn tôn 3 hoàn, chỉ sau 2 năm con bé đã lên được đẳng cấp hồn thánh, toàn bộ quá trình trưởng thành đó, ông biết rõ con nhỏ này là một quái thú đáng sợ mà không ai muốn phải đối mặt hay bị cô ta để ý đâu.

“Không có gì, chỉ là chơi đùa tí thôi”

Đưa cặp mắt ngà ngọc của mình xuống phía mấy tà hồn sư phía dưới, cô tập trung đặc biệt nhìn về phía Hình Na và một vài người xung quanh, có người trở nên sợ hãi, người thấy vui mừng, người lại im lặng và bình tĩnh.

“Cô ta để ý thấy sự khác thường rồi sao?”

Không thoải mái lắm Hình Na trong nội tâm đang nhủ mảy thờ dài, xem ra phải đến lúc để đối mặt với cô ta rồi.

Tuy bên trong đang cảm thấy hơi khó chịu, nhưng phía bên ngoài cô vẫn để một khuôn mặt mặt lạnh liên tục, có nhiều người có thái độ khác nhau, thay vì thay đổi cảm xúc có sẵn của mình, giữ nguyên mặt lạnh sẽ ít bị chú ý hơn.

“Xin lỗi, Na tỷ, là do bọn em”

“Xin lỗi”

Cung Song từ cúi đầu nhận lỗi với Hình Na, vì sự tò mò của chúng nó mà làm cho Ngọc Ly để ý đến phía bọn cô, tuy có nhận ra sự khác thường, nhưng cô ta cũng không thể biết chính xác là mình đã bị ai quan sát.

“Không có gì, cái này thì không sớm hay muộn thì cũng phải đối mặt, hơn nữa chị cũng khá tò mò, dù có hay không quan sát thì cũng làm cô ta chú ý thôi, không ngờ đến cả tính linh lực mà cô ta cũng có thể nhạy bén quan sát ra”

Nói với 2 đứa nhóc là không sao cả, nhưng thực chất trong lòng cô đang cảm thấy cực kỳ lo lắng, có tới một đồng Phong hào đầu la và Hồn đầu la đang ở đây, chưa kể Dragonite còn chưa trở về, Aaaa, cô bị dôn vào thế bí rồi đây!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Giao nhau rồi

Bước tới phía mười người được gọi lên, Ngọc Ly vẫn nở một nụ cười y nguyên ấy, cô nghiêng cái đầu của mình để mái tóc xoa ngang vai, một ít vệt máu còn dính trên góc má và cổ của cô.

“Chào các cung, có muốn nhập tiệc cùng chúng ta không nào?”

Cười híp mắt lại, vốn dĩ đây nên là một lời mời thân thiện, nhưng không hiểu sao qua miệng của Ngọc Ly, câu mời chào này giống như là sự ra lệnh của bề trên hơn là một câu hỏi vậy.

Liềm lấp lấy phần bờ môi đỏ rực, cặp mắt màu tím đảo lên nhìn về phía 10 người Hình Na, cô ta đang quan sát, mọi cử động, thái độ, phản ứng và cả cách mà bọn chúng nhìn về phía đám hồn sư bị hiến tế kia.

“V... vâng”

Một số người lục đục trả lời, vài người thì trịnh trọng cúi đầu trước mặt Ngọc Ly, cô gái này tuy chỉ mới 17 tuổi nhưng đã là hồn thánh tà hồn sư, võ hồn của Đường Nhã thì bọn họ đều đã biết rồi, là Lam Ngân Thảo hắc hóa, còn võ hồn của Ngọc Ly thì hiện tại vẫn chưa ai có thể biết được, kể cả Hình Na cũng vậy

Vốn dĩ Thiên Sư Cung Tiền là một loại võ hồn quang minh có năng lượng thánh khiết của chúa trời, nếu Ngọc Ly mà trở thành một tà hồn sư, điều đó chứng tỏ võ hồn của cô ta đã phải trải qua một số biến dị nhất định, ví dụ như là đột biến võ hồn chẳng hạn?

“Ừm”

Gật gật đầu, Hình Na cũng không thể từ chối lời mời có phần “nhã nhặn” của vị thánh nữ điên cuồng này, là một tà hồn sư, việc giết người và tận hưởng bữa tiệc bằng máu là không còn gì tuyệt hơn, nhưng mà Hình Na lại không phải tà hồn sư, cô chỉ đang cố sao chép mà thôi.

Bước từng bước về phía một hồn sư đang hoảng sợ nhìn vào phía Hình Na, cô hơi do dự, nếu như mình không giết chết hắn ta thì chắc chắn cô sẽ trở nên thật kỳ lạ, tất cả mọi người ai đều đã nhanh chóng nhấp tiệc và tận hưởng mùi máu tanh.

Nếu như giờ mà cô không giết chết tên hồn sư vô tội này, cô sẽ ngay lập tức trở nên đặc biệt và khác lạ so với tất cả mọi người, rồi Hình Na sẽ bị lộ tẩy và bị toàn thể các tà hồn sư ở đây vây giết.

“Nào, mọi người, tận hưởng bữa tiệc đi”

Giơ hai tay ra để thúc đẩy mọi người chém giết, Ngọc Ly muốn các tà hồn sư phía dưới trở nên bạo động, đồng thời việc này cũng sẽ đề cao hình tượng của cô lên trước mặt tất cả mọi người.

Đứng ở một bên tận lực giết chết các hồn sư đang bị hiến tế, Đường Nhã nhíu mày trước hành động của Ngọc Ly, cho mười tên tà hồn sư lên đây làm quấy rầy nghi lễ là đã đủ lắm rồi, giờ còn thúc đẩy bọn chúng chém giết và hành hạ đám hồn sư này một cách thỏa thích?

Tuy cô cũng giết chết các hồn sư bằng một thủ đoạn tàn khốc, nhưng những đòn đâm móc của tà ám Lam Ngân Thảo, chúng đều kết thúc sinh mạng của hồn sư trước khi bọn họ kịp nhận thức, ngay sau đó Đường Nhã mới chính thức rút máu của bọn họ đi, điều này tuy làm giảm bớt hiệu quả tu luyện của tà hồn sư, nhưng cô thật sự không thể đủ nhẫn tâm để giết những tên này một cách tàn khốc như thế, đau đớn và tuyệt vọng, để bọn họ gào thét trong tuyệt vọng rồi chất chứa bên trong những oán niệm to lớn, nhờ vậy mà các oán linh được tạo ra và lại một lần nữa rơi vào vòng xiềng xích của bầy quái thú tà hồn sư, bị bọn chúng điều khiển như những con rối tiếp tục gây hại cho người khác, thật nhẫn tâm

Thật ra cô biết rất rõ, cô biết rằng mình đã không còn đủ tư cách để nói 2 từ nhẫn tâm này nữa, tay cô đã giết rất nhiều người vô tội rồi, dù cô có thoát khỏi sự dồn ép của tà hồn sư, cô vẫn mãi là một tội đồ của Đâu La Đại Lục mà thôi, dù cho mọi người không lên án cô, cô cũng sẽ tự ăn năn cắn dứt cả cuộc đời này.

“AAAAAAAAAAAAA”

Tiếng đau đớn gào lên thảm thiết, như là tiếng heo bị mổ bụng thét lên, ngay tại chỗ Hình Na đang đứng, tên hồn sư đối diện với cô như điên cuồng, như đau đớn đến tột cùng mà gào lên khủng khiếp.

“Ha ha ha, thú vị chứ? thích thú chứ?”

Hình Na ôm bụng cười to, cô cảm thấy cây võ hồn tà đao của mình mà liên tục chém lên người tên hồn sư, máu văng ra một cách tràn lan.

“Xoẹt xoẹt, phạch”

Âm thanh của đao chạm vào với da thịt, máu bắn lên tung tóe và nỗi đau dần vật tên hồn sư vô tội, cặp mắt của hắn nhìn Hình Na như kẻ thù không đội trời chung.

Trong thâm tâm của Hình Na, cô đang cố gắng chịu đựng cái ánh nhìn khủng khiếp đó, một mặt khác, cô cũng đang phải chịu đựng đến cái ánh nhìn của Ngọc Ly và toàn thể các tà hồn sư khác.

Liên tục đưa đao ra chém và giả bộ rằng thích thú, thân làm một hồn sư bình thường mà phải làm những điều kinh tởm với một hồn sư vô tội khác, cô cảm thấy bản thân mình thật buồn nôn, nhưng mà cô đã hết cách rồi, chỉ ít cô sẽ cho tên hồn sư này tiến vào trạng thái già chết, như vậy thì cô sẽ không phải giết chết đối phương, sau này liệu hắn có còn sống hay không? liệu có thoát khỏi tay của đám tà hồn sư này hay không? Vậy tất cả đều phụ thuộc vào bản thân vận khí của tên hồn sư này.

“Hề, vui đấy!!!”

Cười nghiền ngẫm nhìn về phía Hình Na, trong số tất cả các tà hồn sư khác thì cô là người duy nhất thể hiện sự điên cuồng giống một tà hồn sư nhất, những đòn tấn công của cô cũng mãnh liệt nhất.

Không biết Ngọc Ly có hay không nhận ra sự khác biệt của những vết thương này so với bình thường hay không, nhưng chúng đều chém vào các vị trí không gây hại trực tiếp tới tính mạng của đối phương, nếu được điều trị hợp lý chúng thậm chí còn thể sống trở về.

“Vong linh ngôn ngữ ”

Tại một góc khuất, miệng của Hình Na khẽ nhép một ít ngôn ngữ, tuy đã che dấu rất kỹ, nhưng Ngọc Ly lại như có như không nhận ra, cặp mắt màu tím cô nhìn thẳng vào gò má của Hình Na, từng dòng chữ huyền bí chạy lướt qua cặp con mắt sáng chói đầy.

“Ừm..”

Đột nhiên nổi hết da gà, cảm giác toàn bộ cơ thể của mình như đang bị soi cực kỳ kỹ càng, Ngọc Ly? Cô ta phát hiện hành động kỳ lạ của bản thân ư? Không thể nào? Chết tiệt, nếu mà giờ cô lại làm điều gì đó kỳ lạ, e rằng không thể sống ra khỏi đây đâu!

Đường Nhã ở phía xa nhìn về cách hành động của Hình Na, cô bỗng như rụng mảy, tuy không rõ cô gái này có vấn đề gì, nhưng Đường Nhã nhận ra Hình Na có phần gì đó rất giống cô, như thể là,... bọn họ là đồng loại vậy.

Bị cả 2 người nhìn thật kỹ, cố nén lại cảm giác buồn nôn đang trào lên cổ họng, nhép môi thành công, linh hồn của tên hồn sư kia được đưa tiến vào trạng thái đóng băng, tình trạng bên ngoài không khác gì là một xác chết cả.

Cô đã cố gắng tạo ra những vết chết thật điên cuồng để che dấu cho hành động này, thậm chí kể cả máu văng ra ngoài cô cũng đã phải uống một phần, cảm giác tanh tươi đọng lại trong khe miệng làm cô muốn ói hết ra, nhưng mà... không thể, cô phải nhẫn nhịn, cô cần phải bình tĩnh từng chút một mà rời khỏi đây, không được, không an toàn.

“Giao nhau rồi”

Mồ hôi chảy ròng ròng trên má, Hình Na hoảng sợ mà thốt lên 3 chữ trong lòng, cô cúi mặt xuống hai tay hơi run một chút, tuy vậy ngay sau đó cô cố gắng tỏ vẻ điên cuồng mà quay về phía các tà hồn sư khác.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Kịch trong kịch

“Thật là thoải mái a!”

Đưa tay lên dùng lưỡi liếm đi vết máu, mùi vị tanh tươi nồng sặc vào miệng, một biểu cảm mê say được biểu hiện trên mặt của Hình Na, trong số các tà hồn sư đang ở trên đây, hành động của Hình Na là một trong những điều đáng sợ và hành hạ người khác nhất.

Vốn ra điều này không thể gây chú ý tới các tà hồn sư cấp cao khác, nhưng trong đôi mắt tím của Ngọc Ly, những dòng chữ cổ xưa xuất hiện chạy qua và một cảm giác rợn mình truyền thẳng vào người Hình Na.

“Nè ~, người tên là gì nhỉ?”

Bước vài bước tiến lại, để cặp mắt của Hình Na nhìn thẳng trực tiếp vào mắt mình, Ngọc Ly cúi đầu hướng tai của cô mà nói.

Người người mùi hương trên cổ cô, Ngọc Ly cứ như một con thú hoang đã đang đánh mùi của miếng mồi ngon, cô ta đang đợi sự trả lời đến từ phía Hình Na.

Một ánh mắt khác cũng đang dồn sự tập trung vào người Hình Na, Đường Nhã cũng tạm dừng việc chém giết mà nhìn về phía cô gái này, sự tập trung của 2 thánh nữ làm cho Hình Na nổi bật trước toàn bộ những người khác.

“Cuồng Sát”

Lạnh lẽo nói ra 2 từ này, Hình Na vẫn đang thể hiện một phong thái lạnh lùng cùng với điên cuồng, con nhỏ này chắc vẫn chưa hoàn toàn tìm ra bí mật của bản thân, hoặc nói cách khác, con nhỏ này một là đang chơi đùa với mình, không thì cô ta đang tận lực tìm kiếm phần khác lạ bên trong hành động của bản thân

“Hỗ, cái tên đẹp đấy”

Đưa một ngón tay nhấc cằm Hình Na lên, vị thánh nữ vẫn tiếp tục dùng cặp mắt quái dị của mình nhìn, một cảm giác kỳ lạ đang truyền vào trong não bộ của Hình Na, cái này .... Điều này là.. thôi miên?

Chắc, muốn dùng thuật thôi miên với bản thân sao? dám thách thức với một người sở hữu tinh thần thiên phú như cô, quá ngu xuẩn rồi, nhưng mà ....

Đây cũng là một cơ hội tốt để đánh lừa bọn chúng

“Ah”

Chợt vang một tiếng hô bắt chợt của Hình Na, luồng sóng đã đập vào mặt và đi trong não bộ của Hình Na, cặp mắt từ màu đỏ máu nay u đục thành màu đất tối.

Cảm xúc của Hình Na dường như không còn thuộc kiểm soát của bản thân nữa, cô vô hồn nhìn vào phía Ngọc Ly như cái xác trống rỗng, bước từng bước thật chậm tới phía Ngọc Ly để cô ta vuốt ve mặt mình.

Bàn tay dính máu của Ngọc Ly đang liên tục sờ lên gò má xinh đẹp này, dù Hình Na có hoá diện thành một cô gái tà hồn sư nhưng khuôn mặt cô bất chước lại rất xinh đẹp, thật đẹp a,... đến nỗi mà Ngọc Ly muốn đâm thủng hai con mắt của cô mà nhai nuốt.

“Xoẹt”

Một sợi dây gai từ đất mọc lên, từ vong Lam Ngân Thảo của Đường Nhã đâm thẳng xuyên qua giữa hai người, tách Hình Na và Ngọc Ly ra làm hai bên.

Cặp mắt màu đỏ giống hệt với cặp mắt của Hình Na lúc nãy, nguồn khí tức hắc ám của cô đánh bật năng lượng của Ngọc Ly trong chớp lát, cô bước ra và khẽ vuốt cặp mắt của Hình Na, cặp mắt vô hồn đầy liên tục nhìn thẳng vào Đường Nhã, như thể nó đang nhìn một vật thể vô tri vô giác hơn là một thánh nữ.

“Cô gái này... nguoi đùa quá trớn rồi đấy!”

Phát hiện nhận thức của Hình Na đã mất đi, hoặc là đã mất đi, Đường Nhã khẽ nhủ mày, cô còn tính hỏi con bé này nhiều điều, không ngờ Ngọc Ly lại trực tiếp ra tay nhanh đến như vậy.

“Ha ha~, Nhã Nhã, đừng như vậy chứ?”

Thích thú nhìn phản ứng của cô gái thánh nữ trước mắt, có vẻ cô ta quan tâm hơi nhiều đến con bé này nhỉ? nhưng mà, con nhỏ này tuyệt đối không tầm thường, tuy không rõ lắm, nhưng cặp mắt của cô cho cô biết rằng, có một nguồn năng lượng khác thường đang bọc lấy con nhỏ này.

“À, vậy sao? Nhưng chơi đùa thì chơi với những món ăn ngoài kia đi, đồng dạng là tà hồn sư cùng đồng loại, nguoi đều có thể ăn tươi nuốt sống hết nhĩ?”

Khép mắt lại, Đường Nhã chỉ vào đám hồn sư còn sống còn lại, bọn chúng đang lo sợ mà nhìn về phía cô và Ngọc Ly, kể cả Hình Na cũng nằm trong top những đứa nguy hiểm nhất, thà bị giết một cách dứt khoát rồi hành hạ thì thể họ thể nào thì làm, chứ đừng bắt họ từ cảm nhận rõ ràng từng nỗi đau trên thể xác và linh hồn.

Một ngọn gió thổi qua, đôi mắt màu đỏ của Đường Nhã ánh lên tia lửa đen tối, không biết lý do làm sao mà Hình Na lại cảm thấy có chút thân thiết với cô gái tên Đường Nhã này, cảm giác này, từ khi mà cô bắt chước một tà hồn sư, cô luôn có cảm giác cô ta như là một đồng loại của bản thân...

Đang giả bộ bị thôi miên, Hình Na không ngờ Đường Nhã lại chen ngang cuộc nói chuyện giữa hai người bọn họ, nhưng mà, đàm lao thì phải lao theo lao, cô đành phải dùng một skill khóa lại tâm trí và một phần trí nhớ của mình, vong linh ngôn ngữ không có tác dụng trong trường hợp này, cô chỉ mới học tập một chút năng lực của Hoắc Vũ Hạo thôi, ở khu vực khác thì may ra còn chút năng lực đe dọa, nhưng trước mặt 2 vị thánh nữ thì khác gì chui đầu vào ổ sói?

“Lại đây nào..”

Không thú vị nhìn sang phía Đường Nhã, Ngọc Ly trực tiếp bỏ qua cô và gọi Hình Na quay trở về, cô không biết tại sao phép thôi miên lại dễ dàng thành công như vậy, thật kỳ quái, nếu cô ta có điều gì khác biệt thì hẳn có thể né tránh năng lực của bản thân chứ? Đàng này cái dùng cô ta bị dính đòn thôi miên, tuy có một chút phản kháng nhưng như vậy là quá kỳ rồi.

Đưa tay ra thoát khỏi vòng tay của Đường Nha, giờ cô như cái xác không hồn đang làm theo mệnh lệnh của Ngọc Ly, bình tĩnh, bình tĩnh, cô cần phải kiên trì, dù cho con nhỏ này có làm gì cũng phải chờ đợi, cho đến phút cuối cùng của mạng sống, cô không nên làm bất cứ điều gì kỳ lạ.

“Này...”

Một tay nắm lại vai của Hình Na, cô không muốn con nhỏ phía trước nắm thế thượng phong, con nhỏ này cô cũng muốn, chỉ ít cô ta phải cho cô biết lý do và cảm giác này là từ đâu mà có, việc một người có một phần đồng dạng với bản thân bị điều khiển như con rối làm cô như nổi rợn hết da gà.

“Lại đây!!!”

Trực tiếp ra một mệnh lệnh mạnh mẽ, Hình Na bất chấp đau đớn để bàn tay của Đường Nhã lưu lại trên vai cô một vết tay đỏ loét, không quan tâm đến con đau trên da thịt, Hình Na sẵn sàng tiến về phía Ngọc Ly một cách bất chấp.

Chương 270: Cận kề tử vong

“Nói lại cho ta biết, người tên là gì?”

Bỏ qua cái nhìn kỳ lạ của tất cả mọi người, Ngọc Ly lại một lần nữa hỏi thăm về danh tính của Hình Na, lần này cô dùng thôi miên với cường độ mạnh hơn, một tần sóng cực mạnh đánh vào não của Hình Na làm cho đầu cô đau nhức không chịu được.

“Aaaa.”

Đau đến không chịu nổi, Hình Na đưa hai tay ra ôm lấy đầu của bản thân gào lên, cô quy hai gối xuống, mồm kêu lên một tiếng đau đớn rồi phun ra một ngụm máu.

Hơi thở không còn đều đặn, cô rống đứng lên bằng toàn bộ sức lực của mình, nhìn về phía Ngọc Ly bằng một cặp mắt thiếu đi sinh khí, giống như là một con rối hoặc một con búp bê bị điều khiển vậy.

Tuy rõ ràng mọi thứ đều nằm trong kiểm soát của Ngọc Ly, nhưng không hiểu sao cô vẫn có một chút gì đó khó chịu, hoặc là nói, con nhỏ này có một chút gì đó không tự nhiên nên cô cảm thấy không thoải mái mà thôi.

Đường Nhã biết rằng thực lực của mình hiện tại không bằng Ngọc Ly, tuy cô lớn tuổi hơn và có thiên phú trở thành một tà hồn sư hơn cô ta, nhưng ngược lại, Ngọc Ly lại sở hữu một cái đầu óc bị ăn mòn đến mất hết đi nhận thức và tình người, cô ta sẵn sàng ăn tất cả và giết hết mọi thứ cản đường, dù là vô tội hay có tội, miễn là bọn chúng có thể làm phân bón hoa để cô trở nên mạnh mẽ và rực rỡ là được.

Nhận ra sự chênh lệch về năng lực của hai bên, Đường Nhã cắn răng chấp nhận bị cho ra rìa, giờ cô có lao lên cũng không làm được gì, nhìn thái độ của cô ta, xem ra Ngọc Ly sẽ cần con nhỏ này đến chết cũng không buông.

“C..Cuồng sát”

Đau đớn và khàn khàn, thanh quản của Hình Na bị một chút tổn thương, cô rống trả lời câu hỏi của Ngọc Ly dù cho có đau đớn và khó chịu đến thế nào, đây cũng là một minh chứng cho việc Hình Na đang dính phải hồn kỹ hoặc một loại năng lực nào đó của Ngọc Ly.

“Hử ~, lại vậy sao?”

Nhiều lắm khó chịu, con nhỏ này không trả lời giống ý cô muốn rồi, thật bức mình, há mồm ra và trả lời cho bà nghe rằng mày không bình thường đi, con khốn!

“Bịch”

“Aaa”

Một chân giơ lên đập thẳng vào mặt của Hình Na, cô bị đá bay lên trời xoay một vòng rồi lăn xuống đất, đau đến nứt hết xương cốt ra nhưng không có một sự phản kháng, hoặc là nói, hiện tại thì cô không dám phản kháng.

Đề phòng việc Hình Na không làm theo những gì Ngọc Ly dự định, vì đang ở rất gần nên nếu có gì bất trắc xảy ra thì khó lòng nào mà điều khiển được, vì vậy nên một luồng tà hồn lực cực mạnh đang bao phủ toàn thân.

Không chỉ Ngọc Ly có năng lực mạnh không tưởng, thực lực cô ta hơn Hình Na một đại cấp bậc, tuy Hình Na có hồn đạo vũ trang có thể đánh ngang hàng với Hồn đấu la, nhưng ai biết được Ngọc Ly liệu sẽ có một lá bài tẩy khác hay không? đặc biệt là cặp mắt màu tím khác thường của cô ta, Hình Na cảm thấy không ổn.

Ngoài Ngọc Ly ra, xung quanh đây còn cả đồng Phong hào đấu la và Hồn đấu la, một mình cô trong hang cọp mà dám làm điều gì bất thường thì có ngày vỡ mồm không có răng mà ăn cháo.

Khó chịu và nhục nhã đang lan tỏa trong đầu Hình Na, tuy nhiên, ký ức đã bị phong ấn một phần, cô vẫn rống chấp nhận rằng mình bị thôi miên, trong đầu Hình Na lúc này chỉ có 2 vấn đề phải làm, một là tiếp tục giả bộ bị thôi miên, điều thứ 2 là quan sát và tìm kiếm mọi thông tin hoặc cơ hội có thể xảy ra, tranh thủ kéo dài thời gian cho Dragonite trở lại, không thì mọi chuyện sẽ trở nên tồi tệ hơn rất nhiều.

“Xi xào.. xi xào...”

Một vài tà hồn sư phía dưới bắt đầu cảm thấy hoài nghi, đột nhiên là gọi mười tà hồn sư đi lên, tiếp theo là chọn một trong số mười người đó rồi bắt đầu tra hỏi những câu hỏi kỳ lạ, Ngọc Ly trong mắt bọn họ trở nên thật khó hiểu.

Cô ta đang tiếp tục bước từng bước lại gần Hình Na, sóng thôi miên khuếch đại đến mức cao nhất, như bị một cái búa đập thẳng vào đại não, Hình Na bị tổn thương cực đại, vì tránh cho bị tỉnh nghi, hàng phòng ngự ở tinh thần hải đã giảm bớt đi một ít, vì vậy nên Hình Na phải chịu đựng một cơn đau như chết đi sống lại, một phần ký ức dường như thật sự mất đi, cảm giác này... cô không muốn phải chịu đựng nữa.

“Nói cho ta biết, ngươi là ai!”

Dùng một chân dẫm lên người của Hình Na, cặp mắt của Ngọc Ly lóe sáng lên một cách dọa người, năng lực điều khiển tinh thần thật mạnh, suýt chút nữa phong ấn mà Hình Na tự gài lên mình bị phá vỡ, may mà cô vẫn chưa trả lời tên của bản thân mình.

“C... C... Cuô.. Cuồng... Sát!”

Đôi mắt mất đi sức lực để mở ra, Hình Na yếu đuối và hơi thở mệt dần, tà hồn lực xung quanh vẫn không chịu lui tán, đám Phong hào đầu la này bám dai thật, Dragonite lại vẫn còn chưa trở về để cô thực hiện dụng hợp kỹ nữa chứ, chết thật...

Hiện tại Hình Na không sở hữu bất cứ võ hồn nào, ngoại trừ hồn đạo khí đang có của bản thân, giờ cô như một con vật sắp chết, một thứ đồ chơi của đám tà hồn sư này, thật bất lực, lúc này, cô phải làm sao đây?

Chẳng lẽ giờ phải bật hồn đạo khí lên chiến đấu? Không được, tỷ lệ sống sót là 0 %, nếu cô dám trực tiếp làm điều này mà không có hậu chiêu phía sau, đám Phong hào đầu la này sẽ trực tiếp giết cô mất.

Quả nhiên các chùm sao dự đoán thật chính xác, cô và các hung tinh đang giao nhau trên bầu trời, mặc dù biết không sớm thì muộn cô cũng phải gặp hoàn cảnh này, nhưng không ngờ rằng mọi thứ lại ác liệt đến vậy.

Tà hồn sư!!! Cô thề cô sẽ đồ sát hết đám rác rưởi này, tuyệt đối, đừng để cô sau này mạnh lên, cô sẽ đem tất cả bọn bay băm ra thành trăm mảnh.

“Khốn nạn, nếu đã vậy thì mày đi chết đi!”

Bực tức, không biết đã bao lâu rồi Ngọc Ly mới có lại cảm giác này, cảm giác khi mà mọi chuyện không đi theo đúng chiều mong muốn của bản thân, một lượng tà hồn lực tập trung tại tay cô, đôi cánh chim màu đen gang rộng ra phủ kín cả bầu trời.

“Võ hồn: Từ Vong Cung Tiến”

“Hồn kỹ: Cẩn nuốt linh hồn”

“Aaa”

Giữ lấy đầu của Hình Na, một hồn kỹ cực mạnh được phóng ra, võ hồn của Ngọc Ly cuối cùng cũng xuất hiện, một hồn kỹ với năng lực cắn nuốt linh hồn, tên đã được giải, dây cung đã được kéo căng, cảm giác từ vong đang đến rất gần với Hình Na.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Hình Tuyệt nổi giận

Chết tiệt, không còn cách nào khác nữa rồi, đành phải chiến đấu ngay thôi, nếu cô mà tiếp tục diễn tiếp vở kịch này, vậy thì sinh mạng chính là thứ mà cô đang đem ra đánh cược với con diên này, điều này tuyệt đối là điên cuồng a!

Trong cặp mắt lu mờ của Hình Na, một trận sóng xung kích khác xuất hiện và đánh bật sóng điều khiển của Ngọc Ly, ý thức quay trở lại, khát vọng cầu sống của Hình Na được khơi lên mãnh liệt, hồn lực đang bắt đầu tập trung lại lên trên cơ thể.

“Oành, oành oành oành”

Một tiếng nổ vang lên kinh hoàng, một lượng linh hồn xung kích đi lan tỏa khắp mọi nơi, những kẻ yếu đuối ngay lập tức chịu không nổi phun ra một lượng máu thật lớn, nào một số người thậm chí còn bị phá hư.

Đây chính là uy lực đến từ hồn kỹ đầu tiên của Ngọc Ly ư? tím, tím, tím, tím, đen, đen, đen, 7 hoàn hồn thánh Ngọc Ly tà hồn sư, một con nhỏ đáng sợ đến cực đại, nơi mà cô ta đi đến luôn gieo rắc nỗi khiếp sợ và sự tra tấn đến tận cùng.

“Aaaaaa”

Đau đớn và ôm đầu, ngay khi Hình Na vừa định tiếp xúc và khởi động hồn đạo khí vũ trang toàn thân mặc lên cho mình bộ giáp, một lượng tà hồn lực khác đang đánh theo hướng ngược lại, nó bao phủ và che chở cho Hình Na.

Đúng vậy, người ra đòn bảo vệ cho Hình Na không ai khác chính là Đường Nhã, cô gái này đúng là cực kỳ cứng đầu, dù biết rằng năng lực bản thân không mạnh bằng Ngọc Ly, nhưng những gì mà con nhỏ này muốn, cô ta không muốn buông ra.

“Giám cầm”

Một cái ngục tù được làm bằng Tử vong lam ngân thảo nhanh chóng được tạo thành, một hồn kỹ chuyên dùng để vây bắt đối phương nay lại được sử dụng như một cái khiên để bảo vệ Hình Na.

Mùi máu tanh vẫn lan ra, Hình Na tiếp tục ho ra máu, cô chưa bao giờ cảm thấy bất lực đến như vậy, tuy nhiên, nếu Đường Nhã đã ra tay cản trở cho cô lần này rồi thì hai thánh nữ chính thức đứng ở hai phương diện khác nhau, chỉ ít cô sẽ không còn là tiêu điểm chú ý nữa.

“Confusion + Psyshock”

Lợi dụng cặp combo skill hệ tinh thần mà mình hay sử dụng, mất đi võ hồn có nghĩa là các hồn kỹ cô sử dụng sẽ yếu hơn bình thường rất nhiều, dù đã cố chặn lại cặp mắt của Ngọc Ly nhưng cô vẫn nhìn không được đau đớn và gào lên, điều này góp phần làm cho cô trở nên tầm thường và không có gì đặc biệt.

Ngọc Ly lập tức nhủ mảy, chả lẽ cô thật sự nghĩ sai rồi? Thậm chí dù có sắp phải đối mặt cái chết thì cô ta vẫn không quay lại đấu tranh, cô ta liệu có thật sự khác lạ giống như bản thân mình nghĩ hay không?

Đòn đánh lúc này của Ngọc Ly như là một sự đánh cược 2 bên toàn vẹn, nếu như Hình Na phản kháng lại, vậy điều đó có nghĩa rằng suy đoán của cô là đúng, cô hoàn toàn có thể tiếp tục moi móc thông tin từ Hình Na ra. Còn nếu như Hình Na không phản kháng lại, thì có nghĩa rằng suy đoán của cô là sai, từ khi sở hữu cặp mắt màu tím này, đây là lần đầu tiên cô nhìn nhầm một người đấy, mà... coi như con nhỏ kia có chết thì cô cũng chả mất mát gì, tại sao cô lại không cho nó một tiền vào đầu nhỉ?

Nhìn sang phía xung quanh, có rất nhiều người chịu không nổi một cái hồn kỹ của cô, đại đa số đều trực tiếp phun máu và đau đớn gục ngã, kể cả Hình Na dù được Đường Nhã bao bọc vẫn khó chịu và gục ngã xuống đất.

“Na tỷ, Na tỷ, tỷ không sao chứ ...”

Song từ lo lắng và hoang mang đến tận cùng, tình trạng này không ổn rồi, Na tỷ sẽ bị giết chết mất, chết tiệt, nếu như bọn họ có thể kèm luôn cả phần Hình Na cả phần của Eim để thực hiện võ hồn dung hợp kỹ, triệu hoán hình bóng của Arceus thì mọi chuyện có khi khác rồi, nhưng bây giờ Dragonite vẫn chưa trở về, Hình Na không có võ hồn thì làm sao sử dụng dung hợp kỹ được???

Tại một phía xa xa, sau khi mang Mặc Lâm và Tuyết Nhi rời đi, hai người đã đến được một nơi khá an toàn, Dragonite nhanh chóng quay trở về muốn tiếp cận và cứu trợ Hình Na.

Hình Tuyết cực kỳ muốn đi theo, đến bây giờ nó mới cảm nhận được sự nguy hiểm đang đến với mẹ nó, một hồn hoàn của Hình Na là do Hình Tuyết mang lại, sự sống còn và hơi thở của cô nó cảm nhận được, không được, nó muốn cứu mẹ nó, nó tuyệt đối phải đi...

“Dragonite, mang ta đi theo với, ma ma đang gặp nguy hiểm...”

“Tuyết nhi đừng nháo, con biết ma ma đang nguy hiểm tại sao lại còn muốn đi theo, giờ con còn không thể giúp cho ma ma đâu!”

Mặc kệ trước lời cầu xin của Tuyết nhi, Dragonite kiên quyết từ chối, họ đã cất công mang theo cả Mặc Lâm và cả Tuyết nhi rời khỏi nơi này rồi, không thể để bọn họ một lần nữa quay trở lại khu vực Nhật Nguyệt đế quốc được nữa.

Mất đi một vị hồn đạo sư cấp 8, có lẽ giờ này Nhật Nguyệt đế quốc đang cất lực tìm kiếm tung tích của ông, dù sao thì Mặc Lâm cũng là một người tham gia một vài dự án quan trọng trong Nhật Nguyệt đế quốc, giờ trở về mang hai người bọn họ khác gì chui đầu vào rọ.

“Không được,... không được,... ta muốn đi..!!!”

Tuyết nhi nổi cáu, một con lạnh lẽo và băng giá nổi lên, lần này thì đến cả Dragonite và cả Mặc Lâm, hai người đều bị sự nổi giận tức thời của Tuyết nhi làm cho khiếp sợ, cặp mắt của con bé sáng lên, sau lưng hiện ra hai cái hồn hoàn màu đen, kế tiếp đó một sự khủng bố tiếp theo diễn ra.

Không cần bất cứ ai trợ giúp, không cần đánh giết hồn thú và hấp thu hồn hoàn, một nguồn hồn lực vĩ đại đang chui vào trong cơ thể Hình Tuyết giúp cô thức tỉnh một thứ năng lực nào đó, mở mắt ra một lần nữa, Tuyết nhi tuyệt không giống một đứa bé mà nhìn Dragonite.

“Mang.. ta.. đi.. mau!!!!”

Sau lưng hiện thêm hai cái hồn hoàn màu đỏ máu, đen, đen, đỏ, đỏ, 4 hồn hồn tôn, một sự áp chế đến đáng sợ, sự nguy hiểm đang tiếp cận đến mẹ mình làm con bé phát điên.

“Nhưng...”

Dragonite đang tính nói điều gì đó, nó chảy mồ hôi khiếp sợ trước con áp lực từ phía Hình Tuyết phóng ra, dù cho có là Phong hào đầu la bình thường thì nó cũng không sợ hãi, nhưng Hình Tuyết với uy áp của một con 70 vạn năm hồn thú kèm theo huyết mạch của Hình Na, con bé uy áp trực tiếp ảnh hưởng đến cả Dragonite và cả Mặc Lâm.

Biết rằng hiện tại mình không giúp được gì nên Mặc Lâm đành im lặng, nếu ông có năng lực mạnh hơn thì có thể giúp cho Hình Na nhiều hơn, tiếc là ông chỉ là một tên cuồng hồn đạo khí.

“Ta có thể giúp cho ma ma, mang ta đi”

Trực tiếp và ngắn gọn, Hình Tuyết thả người vào cơn gió bắc, bước lại gần về phía Dragonite, cô gật đầu và nói một câu nhẹ nhàng, nhưng trong đó chứa sự uy nghiêm và mãnh liệt không cho phép chối từ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 272: Thành công rồi ư?

Đau đớn chập vật nằm lẩn dưới đất, dưới sự bảo hộ của Đường Nhã, Hình Na ngoại trừ bị tổn thương ở phần đại não, còn lại cô không chịu quá nhiều thương tổn đến từ phía Ngọc Ly.

“Ôi, ôi ôi ôi”

“Oành”

Một chân đâm xuống đất, mặt đá nứt ra, một nguồn năng lượng khổng lồ từ người Ngọc Ly tỏa ra, một màu đen thuần túy từ người của cô như muốn nuốt chửng tất cả, bên cạnh Ngọc Ly, một cái tà hồn sư xấu số trực tiếp trở thành vật tế đầu tiên của cô, hóa thành một vũng máu không còn chút bụi nào cả.

Trợn mắt lên nhìn về phía trước, Đường Nhã khiếp sợ trước năng lực của Ngọc Ly, không ngờ khi cô ta nổi điên lên lại mạnh mẽ đến vậy, khôn nạn, chơi không lại rồi, từ bỏ sao?

Hai chân như có như không hơi run một chút, Đường Nhã dường như muốn quỳ xuống cúi đầu trước mặt Ngọc Ly, cô thua cả từ hồn lực tu vi lẫn khi thể uy áp, tính về mặt nào đi nữa thì Ngọc Ly vẫn trội hơn hẳn cô, không đấu lại được.

“Từ vong lam ngân thảo, vậy kích”

Cặp mắt màu đỏ chói sáng lên, một sự phản kháng yếu ớt, tuy biết là không thắng được nhưng vì danh dự của bản thân, cô không thể nhún nhường được, hàng loạt các từ vong lam ngân thảo mọc lên từ mặt đất, bao vây tất cả mọi thứ.

Một khu rừng được bọc bởi loài tà ác thực vật này như đang điên cuồng, chúng mạnh mẽ phát triển và lớn lên hướng thẳng phía Ngọc Ly mà nhắm tới.

“Đừng có chen vào chuyện của người khác!!!”

Khẽ hít thở lại, Ngọc Ly thú vị khi nhìn thấy con nhỏ này vậy mà còn dám chống trả trước đòn đánh của cô, có gan đây, cô rất thích những người có cá tính.

Thế, Nhưng, Mà!!! Đây không phải là trường hợp mà con nhỏ này nên chìa mũi vào đâu, con nhỏ rác rưởi này.

“Nuốt chửng huyết tiễn”

Đưa một tay lên, một đôi cánh chim từ phía cây cung mọc ra, hàng loạt các vòng sáng màu đen tím thoát ra tạo thành một đường dẫn.

Các hoa văn và họa tiết thể hiện cho sự huyền bí của Ngọc Ly, khó mà nói cái hồn kỹ này của cô bình thường được, dù có đứng ở phía xa xa, các Phong hào đầu la và hồn đầu la đều cảm nhận được uy lực khủng khiếp của cái hồn kỹ này.

Cặp mắt tím chợt lóe lên một phát, một đường thẳng được vạch ra xé rách không khí, mọi thứ xung quanh bị ăn mòn và nuốt chửng và một cái lỗ đen xung quanh mũi tên, không khí như bị đập nứt ra và đám lam ngân thảo như gặp thiên địch.

“Xoẹt”

Không hề dừng lại, đám lam ngân thảo hắc ám của Đường Nhã không một chút nào có thể cản trở được Ngọc Ly, hồn kỹ của cô ta quá bá đạo, từ vong lam ngân thảo trực tiếp hóa thành bụi bột tán bay trong không khí, một đường thẳng mở ra đi trực tiếp tới vị trí của Đường Nhã, cô đang bị nhắm đến một cách không thương tiếc.

“Đùa ư,... không thể nào”

Trợn to mắt ra nhìn về cây cung tiễn đang đến về phía mình cấp tốc, Đường Nhã như đại ra, không thể nào, hồn kỹ của cô dường như không có tác dụng trước mặt cô ta, Ngọc Ly, rốt cuộc cô ta là con quái vật gì vậy?

“Vây nhốt + Hấp Huyết Xúc Tử”

Một trận hồn lực màu đỏ phóng ra, kỹ năng ám khí đường môn được tái hiện, thật nhục nhã, vì mạng sống của mình mà cô lại dùng các kỹ năng của tổ tiên Đường Tam cho hoàn cảnh của mình ư?

Tuy trở thành tà hồn sư, tuy ký ức bị khóa lại, nhưng mà trong thâm tâm của Đường Nhã, có hai thứ không thể nào xóa nhòa hoàn toàn được, một là Bối Bối, hai là Đường môn, chỉ trong những thời khắc quan trọng nhất, cô đã bộc lộ được năng lực của mình.

“Oành oành oành”

Các bức tường được tạo ra, các xác chết trở thành chất dinh dưỡng cho hồn kỹ của Đường Nhã, trận chiến giữa hai thánh nữ, khó ai có thể ngờ rằng từ một trận nghi lễ, vì một người con gái mà hai vị thánh nữ lại đại chiến với nhau.

Từ vong lam ngân thảo một lần nữa xuất hiện như bức tường chắn lại cung tiễn của Ngọc Ly, dùng chân đạp lên mặt đất lợi dụng góc độ tinh xảo né ra vị trí bị tấn công, đưa tay làm lợi trảo đẩy cây hồn kỹ về phương hướng khác, trong Đường Môn, ngoại trừ Bối Bối ra, cô là một trong hai người hiểu rõ về các tuyệt kỹ của môn phái mình nhất.

Hình Na đang nằm gục ở phía dưới, có vẻ tình hình này khá ổn rồi, hai vị thánh nữ đang đối chiến, không rõ lý do vì sao mà Đường Nhã lại cứu cô, nhưng mà cảm ơn, tôi nợ cô một mạng sống dù cho cô có là tà hồn sư, nhưng sau này chỉ ít tôi sẽ không giết cô, ngược lại, nếu cô có một nguyện vọng, đây sẽ cố gắng thực hiện trong phạm vi cho phép.

Khẽ mở mắt ra, cô tận dụng tinh linh nhãn quan sát, Dragonite đang quay trở về, nhưng mà.. cả Tuyết nhi sao? tại sao Dragonite lại mang cả Tuyết nhi trở về? Thăng nhóc này bị điên rồi ư?

Các tuyệt kỹ đường môn và các hồn kỹ của cả hai nhanh chóng nằm gọn trong cặp mắt của Hình Na, được chứng nào hay chứng đó, giờ cô không thể tham gia chiến đấu, nhưng chỉ ít, cô sẽ quan sát hết mọi khả năng của bọn họ, sau này có đối đầu cũng đỡ phải bối rối và nắm trước lợi thế.

“Àm”

Tiếng bạo tạc vang ra, Đường Nhã thành công tránh khỏi hồn kỹ của bản thân làm Ngọc Ly có phần giật mình, tuy không phải là hồn kỹ mạnh mẽ gì, nhưng con nhỏ này có thể né được, thú vị đấy!

Hơn nữa cái cặp mắt quyết liệt này, A~, thật là muốn nhai nó vào mồm quá đi mất, ha ha, Nhã Nhã tiểu nha đầu a, thật là muốn “ăn tươi nuốt sống” người vào trong mồm ghê ta.

“Cũng được đấy..”

Tiếp tục chuẩn bị cho đợt tấn công tiếp theo, một hồn hoàn màu đen sáng lên, chuẩn bị có một trận đại chiến tiếp tục diễn ra.

Đột nhiên một luồng sóng hồn lực cực mạnh đánh bật hai vị thánh nữ ra ngoài, các cao tăng đã bắt đầu can thiệp vào trận chiến, nơi này không phải là nơi để cho các cuộc nội chiến diễn ra, bọn họ để cho hai người quấy rối này giờ không phải là để cho trung, mà nó còn giúp hai vị thánh nữ bộc lộ thực lực của mình, giờ thì đã thể hiện đủ rồi, nên cho bọn chúng dừng tay thôi.

“Hai vị thánh nữ đại nhân, có thể dừng tay được chưa?”

Tôn Yên đầu la xuất hiện ngay chính giữa mà nói, tuy lời của ông là một câu hỏi nhưng lại chứa uy nghiêm mạnh mẽ không cho phép làm trái, ông can cuộc chiến này lại, cả hai vốn dĩ cũng không tính tiếp tục chiến đấu nên đã dừng ngay trong tức khắc.

“Được thôi, con nhỏ này nên thuộc về ta chứ?”

Đường Nhã vì đã phóng lao nên đành theo lao, cô ta trực tiếp đòi lấy Hình Na, nhìn thẳng về phía Ngọc Ly với một cặp mắt kiên quyết và cao ngạo.

“Ngọc Ly thánh nữ đại nhân, ngài có thể nhân nhượng một chút chứ?”

Tôn Yên không muốn làm can thiệp chuyện này quá nhiều, ông cũng không muốn làm to chuyện, có nhiều thứ phải lo hơn là chỉ một chuyện này.

“Được thôi, mà, cũng không có vấn đề gì...”

Ngọc Ly trực tiếp buông tay, cô ta không còn quan tâm đến Hình Na nữa, từ những đợt tấn công vừa rồi, cô ta đã nghĩ rằng cặp mắt của mình đã sai, đây là lần đầu tiên cô bị như vậy đấy, thật kỳ lạ.

Phía xa, Dragonite đang chờ Hình Tuyết bay đến phía Hình Na, cả hai dùng hết tốc lực của mình ráng đuổi kịp vị trí của cô, Hình Na, hi vọng rằng chị không sao a!

Mọi thứ tưởng chừng như kết thúc, Hình Na được Đường Nhã mang về, nhưng mọi thứ lại không được Hình Na mong muốn, cô đang chảy mồ hôi và lấm bầm trong đầu:

“Thành công rồi sao? thành công...? không! vẫn chưa, sự giao nhau giữa ta và các hung tính giờ mới đến thời khắc cao trào, chết tiệt, giờ chuyện gì sẽ xảy ra nữa đây!”

Lo lắng suy nghĩ, Hình Na không hề buông lỏng tinh thần, một thứ gì đó khủng khiếp hơn sẽ đến.

Đúng lúc mọi người tỉnh rồi khỏi, Ngọc Ly bỗng nhiên quay lại, cô hướng một góc nhìn rồi đứng im lại, cặp mắt như đã thú săn mồi, chết tiệt, ... thứ mà cô ta đang nhìn là ...

Mồ hôi liên tục chảy ra, Dragonite a, mau đến cứu chị đi, không ổn rồi, không ổn rồi, mọi chuyện sắp vượt quá tầm chịu đựng của cô rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Lộ tẩy, né tránh

Tầm nhìn của Ngọc Ly chuyển hướng sang mấy cái xác chết đang nằm trơ trọi giữa đất trời, có rất nhiều cái xác khô bị hút hết máu, cũng có những vùng máu tươi không còn thi cốt, trong đó có một cái xác bị chém hàng trăm vết đao kinh khủng, cơ thể lạnh như băng và không còn một hơi thở.

Tại một góc mà người ta không nhìn thấy, Hình Na đổ mồ hôi hột và dần trở nên lo lắng, đừng mà, không đùa chứ? Chẳng lẽ con nhỏ này đã tìm ra được sự khác thường của cái xác rồi ư?

Chết tiệt, nếu biết rõ mọi thứ sẽ như vậy, liệu cô có thể nhẫn tâm kết thúc sinh mạng của một con người vô tội hay không? Liệu cô có thể thoải mái dùng tính mạng của người khác ra để làm bia đỡ đạn cho mình? Nếu biết trước như vậy, liệu cô có thể máu lạnh dẫm trên sinh mạng của người khác để sống còn không?

Không! cô hiện tại vẫn không làm được, như vậy là máu lạnh, như vậy vô đạo đức, ba mẹ cô, kể cả thế giới trước và thế giới này, Alvis, Eim, các bạn bè và thầy cô ở Sư Lai Khắc, không một ai muốn cô trở thành một con người như vậy cả, kể cả bản thân cô, Hình Na cũng không muốn giết chết người vô tội.

Nếu cho cô một lần cơ hội làm lại, cô vẫn sẽ chỉ đem tên ngốc hồn sư tội nghiệp kia tiến vào trạng thái chết giả mà thôi, dù cho con đau có thắm vào da thịt và linh hồn, chỉ ít hần còn sống, còn nước còn tác, rồi hần sẽ có một cuộc sống tốt đẹp hơn.

Tuy nhiên, điều này chỉ có thể diễn ra khi thằng ngốc hồn sư kia không bị Ngọc Ly phát hiện, nhưng e rằng, dưới cặp mắt màu tím ấy, Hình Na rợn hết da gà lên vì những hàng chữ cổ xưa chạy lướt qua, cảm giác mọi thứ của bản thân bị nhìn thấu hết vậy, thật khó chịu và thật đáng ghét.

“Hừm...?”

Quay người lại bước từng bước về phía cái xác chết mà Hình Na ra tay, đưa một tay vuốt mái tóc của mình lên, Ngọc Ly chậm rãi mà tiến lên một cách chậm chậm.

Các phong hào đầu la khác đều ngạc nhiên trước hành động của vị thánh nữ này, không phải là con nhỏ này đã chấp nhận từ bỏ rồi sao? tại sao cô ta lại tiếp tục quay lại? bộ cô ta lại phát hiện ra điều gì kỳ lạ hay sao?

Đường Nhã lập tức hạ thấp trọng tâm xuống, cô luôn sẵn sàng tiến vào trạng thái tấn công, con nhỏ điên cuồng này liệu có làm hành động điên rồ không thì làm sao mà ai biết được? Nếu không phòng thủ sẵn, có khi cô sẽ bị Ngọc Ly trực tiếp giết chết mất, dù không có khát vọng sống lắm, nhưng bị giết chết một cách thể này thì cô thà sống một cách đau khổ còn hơn.

“Ồi daaa, cái gì đây? Ha ha ha, xem ra ta lại phát hiện ra cái gì thú vị rồi này!”

Vốn dĩ muốn rời đi, nhưng lúc này khi chiến đấu với Đường Nhã và chịu áp lực của Tôn Yên đầu la, Ngọc Ly đã sử dụng một lượng tinh thần lực cực mạnh, cặp mắt màu tím cho cô quan sát mọi thứ một cách rõ ràng, nhìn thấu kể cả bản chất và năng lực của người khác.

Ngay lúc mà cô định rời đi, một luồng sóng cực nhỏ được phát ra từ phía đồng xác chết, một sinh mệnh đang đáp trả lại một cách đều đặn, Ngọc Ly hơi bất ngờ mà xoay người nhìn về phía đó.

Thân thể lạnh lẽo, cơ thể không còn hoạt động, não bộ và tim, phổi đều tiến vào trạng thái ngủ say, cơ thể này không khác gì một cái xác chết bình thường cả, thậm chí nếu nhìn vào những vết chém của Hình Na thì nó càng tôn vinh “cái chết” của cái xác này lên.

Những vết chém nhằn tâm để lại các đường rạch man rợn, máu chảy thành sông, nhưng mà nếu để ý kỹ, các vết thương này không biết cố ý hay vô ý, tất cả bọn chúng đều không đánh vào các vị trí chí mạng, thật sự là một sự điều chế tinh xảo.

Thông thường một tà hồn sư cũng hay sử dụng cách này để hành hạ các hồn sư khác, nhưng mà, đến cuối cùng ai cũng sẽ giết chết con mồi của mình, nhưng con nhò đối diện kia thì khác, tuy bề ngoài nhìn như đã chết, nhưng rõ ràng cái xác này còn sống!

“Phịch”

Đưa tay ra nắm đầu của cái xác kéo thẳng lên, dưới cái ánh nhìn tò mò và cặp mắt hoảng hốt của Hình Na, Ngọc Ly trực tiếp một tay đâm thẳng vào bên trong cơ thể của tên hồn sư.

Không có một âm thanh nào được vang ra, tiếng đâm thủng da thịt nghe thật êm tai, không có tiếng la hét và đau đớn kêu gào, mà đứng ra như vậy là bình thường mới phải, dù sao đây cũng là xác chết mà? nhưng tại sao nhìn hành động của Ngọc Ly bọn họ lại có một cảm giác không bình thường nhỉ?

Hình Na nhanh chóng điều chế lại hồn lực trong cơ thể, cô tại một góc không bị để ý, trực tiếp dùng bình sữa hồn đạo khí để khôi phục lại hồn lực, chuyện đã đến bước này thì không còn có thể giấu nữa, này giờ bị đánh bị đập đã đời rồi, coi như có chết ở đây thì cô cũng phải báo cho được mấy đòn hành hạ dã man của con khốn Ngọc Ly kia cái đã.

“Thình thịch, thình thịch”

“A chà, tuyệt vời, trong một cái xác chết, lại có một quả tim sống đang đập thình thịch thế này sao?”

Moi ra từ trong ngực của cái xác chết, tính từ bây giờ, tên hồn sư kia đã trở thành một cái xác chết thật sự, không còn ở trong tình trạng chết giả nữa, cô gái này ra tay thật dứt khoát.

Tiếng tim đập thình thịch chứng tỏ cho sinh mạng này vừa nãy vẫn còn sống, hóa ra từ nãy giờ con nhò này đã lừa dối toàn bộ bọn họ ư? Thế quái nào? cái xác đó lại còn sống? Nguyên một đám phong hào đầu la và hồn đầu la lại bị một con nhò lừa dối, thật khốn nạn!

“Chào nhóc, giờ thì nên lộ bản mặt thật của mày ra nào!”

Cười cười như ma quỷ, Ngọc Ly trực tiếp đem quả tim bỏ vào hòng mình mà nuốt, cặp mắt màu tím nhìn về phía cô gái đang nằm gục dưới sàn, ngay tại trong vòng bảo vệ của Đường Nhã và Tôn Yên.

“Người...”

Đường Nhã cũng hoàn toàn bất ngờ, không ngờ nhìn thì tàn ác độc địa, cô gái này thậm chí còn chưa giết chết một sinh mạng ư? Hóa ra cảnh uống máu và đâm chém lúc nãy là diễn cho bọn họ nhìn thấy?

“Ha ha, Ngọc Ly thánh nữ đại nhân, ngài cũng quá bá đạo rồi đấy!”

“Smog + Hồn đạo khí vũ trang toàn thân”

Một luồng khói màu đen đặc phủ kín toàn sân, Tôn Yên và Đường Nhã ở gần nhất bị một đòn đánh bất ngờ, bọn họ trực tiếp trúng đòn, tầm nhìn bị chặn mất.

Hai người nhanh chóng lùi ra khỏi phạm vi của Smog, Đường Nhã nhảy bật lùi trở về vị trí của Ngọc Ly, cô dùng tử vong lam ngân thảo phủ kín bảo vệ bản thân.

Trực tiếp hơn, Tôn Yên là phong hào đầu la, ông có thể bay thẳng thoát ra ngoài, 9 cái hồn hoàn xuất hiện, vị tà hồn sư này một chưởng đập ra đánh thẳng về phía của Hình Na.

“Bé cưng, chơi với chị nào”

Hồn lực màu tím xuất hiện, đôi cánh màu đen một lần nữa sải cánh, ngọn gió địa ngục xuất hiện, mái tóc bông bênh bay lên đung đưa, Tử Vong Cung Tiễn ngấm thẳng vị trí của Hình Na, hồn kỹ vạn năm thứ 6 bộc phát,

“Địa Ngục Môn Mưa Tiễn”

Hàng loạt các mũi tên được phóng ra như một con mưa, nhìn chúng nhỏ bé nhưng lại đầy uy lực, dù sao đây cũng là vạn năm hồn hoàn thứ 6 của Ngọc Ly, chỉ một cây tiễn nhỏ trong tổng thể hồn kỹ này đã đủ để cho Hình Na phải chật vật rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 274: Phản đòn, tử vong?

Đường Nhã cũng ra tay trong trận chiến lần này, dù cô có rất nhiều thứ muốn hỏi Hình Na, nhưng hiện tại không phải là lúc, nếu giờ mà cô lại tiếp tục bảo vệ cho con nhỏ đó, cô sẽ trực tiếp trở thành phần đồ của Thánh Linh giáo, bị trực tiếp giết chết bất luận tội, xem ra cô không còn cách nào khác là phải giương kiếm chìa vào người vừa mới bảo vệ rồi nhỉ?

“Hấp Huyết Xúc Tu”

Hồn hoàn vạn năm phát sáng, hàng loạt các sợi tử vong lam ngân thảo sẵn sàng rút cạn kiệt máu và chất lỏng của bất cứ ai, chúng mọc ra nhanh đến cực hạn rồi lao thẳng tới vị trí của Hình Na.

Ba người cùng ra đòn trong một lúc, một đợt tấn công toàn diện từ khắp mọi phương hướng, các tà hồn sư ngu ngốc ở dưới trở nên hỗn loạn, các phong hào đầu la và hồn đầu la tà hồn sư ở trên nhanh chóng tiến vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu, tuy không quá coi trọng năng lực của Hình Na, dù sao thì con nhỏ đó cũng chỉ có thực lực yếu đuối và một mình, sức của một mình nó sẽ không đủ để làm gì, nhưng nói chung cứ chuẩn bị cho an toàn.

Tu La cũng bật dậy và lao về phía Ngọc Ly, ông không muốn có bất cứ chuyện gì xảy ra, mặc dù Ngọc Ly rất mạnh và tâm trí cũng rất cường, nhưng vì đề phòng bất cứ bất trắc nào, con cờ này cần được bảo vệ tuyệt đối.

Tại một góc nhìn nào đó mà đám tà hồn sư cấp cao không nhìn thấy, Ngọc Ly cười lạnh, ý nghĩ của tụi bay, tao nhìn thấy hết đấy nhé.

Từ rất lâu về trước, Ngọc Ly đã hoàn toàn nhận ra vị thế của mình trong Thánh Linh giáo, trông thì có vẻ quyền cao chức trọng đấy, nhưng thật chất cô cũng chỉ là một con cờ trong tay bọn họ thôi, nhưng rất xui xẻo cho đám kia, bọn chúng không biết rằng con thú nhỏ bé bọn họ đang nuôi giờ đã hóa thân thành loài quỷ dữ có thể nuốt chửng chủ của mình bất cứ lúc nào, nếu có một cơ hội thích hợp, Ngọc Ly chắc chắn sẽ không do dự mà tàn sát chính những tên đã thức tỉnh cô đâu.

Từ một vị trí là con cờ, Ngọc Ly đã thoát xác và trở thành một người chơi cờ, trong lớp sương mù dày đặc này, không ai biết trước rằng chuyện gì sẽ xảy ra, điều khiển và bị điều khiển, chơi cờ và con cờ trên bàn cờ, ai sẽ là người thắng cuộc cuối cùng?

Mà, nói vậy thôi chứ mọi người vẫn tập trung nhìn về phía Hình Na đang đứng, bị ăn nhiều đòn như vậy một lúc, không biết con nhỏ này có còn thấy xác sót lại không nhỉ?

“Hyper Beam, bạo phát hồn đạo pháo”

Hàng loạt các cây hồn đạo pháo xuất hiện sau lưng Hình Na, bộ năm hồn hoàn giả tạo nay trở lại thành sáu cái hồn hoàn, đen, đen, đen, đen, đỏ, xanh dương, một bộ hồn hoàn khủng bố.

Ngay khi bị rất nhiều đòn tấn công nhắm tới, nào là của Phong hào đầu la, của Ngọc Ly và của Đường Nhã, thực lực của mỗi người đều mạnh đến khó tin, tuy không có Dragonite năng lực của Hình Na yếu đi nhiều, nhưng cổ kéo dài thời gian thì cũng không quá khó.

Đứng trước nguy cơ lúc này, Hình Na phóng thích hồn kỹ thứ 5, mười vạn năm hồn kỹ gia tăng gấp đôi phòng ngự, kích hoạt Protect bảo vệ bản thân, thiếu đi Dragonite thì cô tin chắc rằng gặp hồn kỹ của đối phương va chạm thì hồn kỹ của cô cũng nát ngay thôi.

Dragon Punch và Thunder được sử dụng ngay lập tức, một cú đấm đánh thẳng xuống mặt đất làm đất đá bay lên, sấm sét nhanh chóng bắt lấy các bụi kim loại ở phía sâu lập thành một bức tường nhiều mạng lưới.

Tất nhiên là mọi thứ bị phá hủy một cách dễ dàng, kể cả Protect của cô cũng không cản trở được đòn đánh của đối phương, hàng loạt phòng ngự hồn đạo khí được phóng thích để cản trở nhưng tất cả đều nát thành vụn sắt.

Mặc dù bị đập nát tất cả, nhưng may mắn thay đòn đánh của của 3 người phía trước đã có nhiều phần bị mài mòn, Hình Na nhanh chóng dùng tinh linh dục và hệ thống phản động để bay thoát khỏi các xúc tu từ phía Đường Nhã.

“Muốn trốn? đi đâu!!!”

Ngọc Ly trực tiếp đưa cung lên bắn tiếp một đòn trực diện.

“Nuốt chửng huyết tiễn”

Một cung tên được bắn ra đỏ chói nhắm thẳng vào phía Hình Na, vị Phong hào đầu la đang tính tiếp tục ra tay nhưng đột nhiên cảm nhận được nguy hiểm, Đường Nhã quan sát thấy đồng đội bên mình có hành động kỳ lạ, dù sao thì cô cũng không thật sự muốn chém giết Hình Na, nếu Tôn Yên đã có ý

định che chắn trước mặt Ngọc Ly thì hẳn là ông ta phải có lý do của mình, Đường Nhã lập tức lùi lại lánh về phía sau.

“Hà ...?”

Bất ngờ trước hành động của Đường Nhã, con nhỏ này làm gì vậy? ngay khi cô tính chế giễu cô ta thì một luồng thông tin đột ngột tràn vào trong con mắt của mình, nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm sắp tới.

“Chết đi, khai pháo”

Hàng loạt các cây hồn đạo được triệu hồi ra và ngắm thẳng vào phía đối phương, Hyper Beam năng lượng đã được nạp, không có ánh sáng mặt trời, nhưng tạm thời cứ bắn cái đã, không làm thì chết ngay bây giờ.

“Oành, Xoẹt xoẹt xoẹt”

Quả nhiên không có Dragonite ở đây thì uy lực giảm hẳn, khác hoàn toàn so với loại hồn kỹ được phóng ra trước Long Tiêu Dao, tuy vậy nó cũng không phải là một đòn đơn giản, dù sao Tôn Yên ngay lập tức nhận ra khác thường và che chắn Ngọc Ly là biết đòn đánh của Hình Na không đơn giản rồi.

“Khốn nạn, cú”

Hồn hoàn thứ 8 và thứ 9 sáng lên, một cây gậy trượng được triệu hồi, hàng loạt các ký tự xuất hiện hợp thành một trận pháp đen tối, máu tanh khí tức và tà ác khí tức lan tỏa khắp nơi, đã có vô số sinh linh đổ mạng trong tay ông, giờ thì các oán linh đầy đang bị Tôn Yên điều khiển để chống lại Hình Na.

“Oán linh, tốt, Vong linh ngôn ngữ!”

Vừa nhìn thấy đòn đánh của đối phương là gì, Hình Na lập tức vui mừng, tinh linh ngữ kết hợp với vong linh ngôn ngữ, một trận tịnh hóa và triệt tiêu oán linh cực hạn xuất hiện, dù có là hồn đầu la nhưng bị dính đòn này thì hồn kỹ cũng khó mà điều khiển được.

“Oành”

Bắn xuyên qua hàng phòng ngự của Tôn Yên, đây là điều mà chính ông không tưởng tượng ra được, con bé này có thể ra lệnh và điều khiển oán linh? Cái quái gì thế này?

Lợi dụng lực bắn vĩ đại của Hyper Beam và hồn đạo pháo, Hình Na bị đẩy ngược về hướng các tà hồn sư đang đứng, nhưng mà mọi chuyện không đơn giản như Hình Na nghĩ.

Nơi này không phải chỉ có một mình Tôn Yên là phong hòa đầu la thôi đâu, còn có tới tận 4 phong hào đầu la khác và một đồng hồn đầu la tà hồn sư như sói rình mồi đang nhìn cô cơ mà.

“Linh hồn thao túng”

“Đâm nát hấp huyết kiếm”

“Hắc ám trào huyết thủ”

....

Đồng loạt một đồng hồn kỹ được phóng ra, đang lơ lửng trên không trung Hình Na đành phải xoay người một vòng, triệu hồi Rock Slide – Dao đá đâm thẳng vào chính mình để đẩy bản thân đột ngột đi nơi khác, đối đầu với đồng hồn kỹ kia mà cứng chọi cứng thì đúng là quá ngu rồi.

“Thiên thu một tiễn”

Ngay khi Hình Na tưởng mình đã trốn thoát thành công, một tia sáng màu tím chợt lóe ra, cô gái có cặp mắt pha lê đang điên cuồng nhìn cô, Ngọc Ly đang giơ cây cung có cánh chim ra, dù dưới ảnh hưởng của Hyper Beam, nhưng cô ta vẫn đang nhắm và bắn thẳng và trái tim của Hình Na.

“Khốn nạn. ...”

Không trốn được sao? bị bắn trúng là xong đời đấy? chết tiệt, cắn chặt răng, Hình Na dùng tinh linh cánh cổ lấy lại trọng tâm và xoay người rồi đi, nhưng quá lâu, thời gian mà cô cất cánh bay và thời gian mà một tiễn kia quá chênh lệch, gần quá, không được ư?

“Xoẹt”

“Aaaaaaaa”

Gào lên đau đớn rồi đột ngột im lặng, cặp mắt như mất dần sinh khí, một vết thương thật lớn đâm xuyên qua ngực trái của Hình Na, một lỗ thủng xuyên qua cơ thể nhỏ nhắn, đau đớn như sắp chết, Hình Na rơi xuống mặt đất...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 275: Lấn vào đám đông

Đau quá, mệt quá, cảm giác như cơ thể bị xé nát ra vậy, thật là đáng sợ, mình còn có cơ hội sống sót ra khỏi đây không? liệu có thể bình an bước ra khỏi đồng hỗn loạn này không? chết tiệt!!!

Hình Na, nếu mày không cố gắng thì làm sao có thể tiếp tục sống được, nếu mày không bỏ ra mồ hôi công sức thì làm sao có thể trở nên mạnh hơn, ta phải sống, ta phải sống, ta phải sống.....

“Thình thịch, thình thịch”

Âm thanh đập nhẹ vang lên, giờ đây chỉ có một mình Hình Na là nghe được, ngay khi Ngọc Ly ngấm bắn thẳng tim của cô, Hình Na đã ngay lập tức ép trái tim của mình lệch sang phía bên phải, tuy bị bắn xuyên cơ thể một lỗ, thùng mất một trái phổi, tuy nhiên, với cường lực của một hồn sư, thân thể này, cô vẫn có thể chịu đựng được.

“Song tử, làm. on”

Cắn chặt răng để nuôi giữ ý thức, rõ ràng cô đã mất gần như tất cả sức lực, nhưng cô vẫn ráng bầu vịu lấy một chút ít hy vọng, nếu mà cô không cố gắng, vậy thì sẽ không có bất cứ cơ hội nào đến với mình đâu.

“Vâng”

“Na tỷ, cố lên”

Hai đứa bé ngay lập tức trả lời, ngay khi Hình Na rơi xuống, cô lập tức xoay người lại, Ngọc Ly và đám tà hồn sư cấp cao đứng ở phía trên hoàn toàn bất ngờ!!

“Cái.. cái đều!!!”

“K. không thể nào!”

Các phong hào đầu la và hồn đầu la tà hồn sư hoàn toàn bị cử động của Hình Na làm run sợ, một con người bằng xương bằng thịt vậy mà có thể sống được sau khi bắn thủng mất trái tim sao? Con nhỏ đó có còn là người không vậy.

Hoàn toàn bất ngờ trước việc Hình Na còn cử động được, một số người đờ hình ra, nhưng trong đó có một cặp mắt vẫn sáng lên, miệng cô nở nụ cười lạnh.

“Muốn trốn?”

“Hỏi tao chưa?”

Ngọc Ly lập tức đem cung tiễn hướng thẳng vị trí của Hình Na đang rơi xuống, một phía đang bị nhắm bắn, còn phía dưới lại có một đám tà hồn sư tập trung như hồ đói nhìn mồi, Hình Na lập tức nhắm mắt lại.

“Smog + Earthquake”

Một làn khói được phun ra, trong lớp khói dày có cả máu của Hình Na lẫn vào, cô đã quá mệt mỏi rồi, tiếp tục sử dụng hồn kỹ làm các vết thương trong cơ thể cô như vỡ ra, không nhìn được, Hình Na lập tức ho ra một đồng máu, vết máu dính lại trên khóe miệng cô.

“Àm, âm”

Một trận địa chấn cấp nhỏ xuất hiện, bây giờ Hình Na cũng chẳng còn đủ sức để gây ra một trận động đất mạnh mẽ nữa, nhưng như vậy đã đủ để các tà hồn sư ở đây chạy tán loạn rồi, kết hợp với Smog, một số ít tà hồn sư có lẫn trốn ra bên ngoài chắc cũng không có vấn đề gì.

“Na tỷ, cẩn thận”

“Phía sau”

Đột ngột cung Song tử nhấc nhỏ, dù đã yếu đuối đến mức nhũn hết cơ thể ra, Hình Na vẫn xoay người lại nhìn về phía đằng sau, một ánh sáng lóe lên màu tím? Ngọc Ly? con nhỏ này bất chấp không thêm quan tâm đến mạng sống của đám tà hồn sư ở dưới đây luôn ư?

“Chắc”

Đang bảo vệ Ngọc Ly và Đường Nhã, đòn tấn công Hyper Beam và các hòn đạo pháo của cô mạnh hơn ông tưởng tượng, Tôn Yên hơi mệt với loại hình công kích mạnh mẽ này, chưa kể Hình Na còn làm rối loạn vong linh điều khiển của ông, rốt cuộc con nhỏ đó là cái quái gì?

“Cút đi”

Một chương đập ra trực tiếp chấm dứt đòn tấn công của Hình Na, nhưng đồng thời một lực phản chấn được gây ra, Tôn Yên bị đẩy bật lùi về sau, cả Đường Nhã và Ngọc Ly đều bị mất đà, đặc biệt là Ngọc Ly, cô ta bị mất góc nhìn tốt nhất để một tiến đánh thùng đầu Hình Na.

Cặp mắt màu tím tiếp tục lờm vào lớp khói bị che phủ, tại trong vòng hào quang màu tím, cô nhìn xuyên qua mọi vật trực tiếp thấy được khuôn mặt lơ mờ của Hình Na.

Khuôn mặt tái nhợt, khóe miệng còn vết máu, cô ta đã yếu đuối đến mức khó mà di chuyển bản thân được, nhưng cảm giác khó chịu này là sao? chết tiệt, cô phải một tiến bắn chết cô ta.

Cơ thể bị thùng một lỗ, Ngọc Ly hoàn toàn giật mình, cái gì? Cô ta... cô ta vừa rồi nhìn bản thân mình?

“Hah..ha.. thấ.. ng.. rồi.. đồ.. ngu!!!”

Cặp mắt màu đỏ của Hình Na lóe lên, cô cười khinh thường Ngọc Ly, để cô trốn ra được tới tận đây, vậy thì đó là sai lầm lớn nhất của cô ta, hắc hắc.

“CHẾT TIỆT”

Tức giận đến lời 2 con mắt ra, không ngờ cô lại bị chơi đùa như một con cờ rác rưởi, chết tiệt, Cuồng sát, mày nhớ lấy tên tao...

Tại phía xa xa trên bầu trời, nơi mà các chòm sao đang chỉ dẫn đường đi, các hung tinh đã biến mất khỏi khu vực xung quanh Hình Na, còn bản thân ngôi sao của cô thì mờ nhạt dần, tuy nhiên, nó chưa hề biến mất, nó vẫn còn kiên trì đứng vững trên bầu trời cao kia.

Ngay dưới đó là một con rồng màu vàng bự bầm cõng một bé gái có mái tóc màu xanh dương nhạt đang bay đến với một tốc độ cực nhanh, tiến thẳng vào khu vực Nhật Nguyệt đế quốc nơi mà Thánh Linh giáo thành lập, lúc này bọn họ cần nhanh nhất đến bên cạnh Hình Na, Hình Tuyết và Dragonite so với bất cứ ai khác hiểu rõ tình trạng của Hình Na bây giờ nhất.

Không có một thời gian nào để lãng phí cả, chậm một giây, khả năng Hình Na chết càng cao, bọn chúng cần phải đi nhanh lên.

Trở lại phía trong thánh linh giáo, khu vực B, Hình Na sau khi chọc tức Ngọc Ly để cô ta nhất thời hoảng loạn xong, tuy chắc chắn ngay lập tức sau đó cô ta sẽ trở nên điên cuồng và đáng sợ hơn, nhưng đó là khoảng thời gian cô cần để làm thêm một bước chuẩn bị.

“Hào quang của chúng em”

“Một lần nữa tặng chị”

Cung song tử chạm tay vào nhau, hình dạng của Hình Na lại một lần nữa biến đổi, ngay khi tinh linh lực và tinh tú lực xuất hiện, Ngọc Ly lập tức lờm thẳng về phía Hình Na, kể cả Đường Nhã cũng vậy, trái tim của cô bỗng nhiên đập một cách thình thịch mạnh mẽ khó hiểu...

Hóa thân thành một thân phận khác, Hình Na lợi dụng cơn hoảng loạn để bỏ trốn, nhờ vào Earthquake mà có rất nhiều người rời khỏi và bỏ chạy, Hình Na nhân đám đông và lẫn vào bọn chúng, lợi dụng Smog để che khuất tầm nhìn, cô cố gắng lết thân thể này rời khỏi vị trí nguy hiểm.

“Tu La, thổi bay lớp khói đó”

Ngọc Ly lạnh lùng ra lệnh cho một người có hồn lực còn cao hơn bản thân mình, với thân phận là thánh nữ cô có quyền ra lệnh cho ông ta như vậy, hoặc là nói, cô được cho phép ra lệnh cho ông ta như vậy.

“Vâng, thánh nữ”

Một tay đưa ra, một làn gió lạnh lẽo của địa ngục thổi bay Smog của Hình Na, tiếc là ở ngay dưới ngoại trừ một vũng máu nhỏ từ Hình Na để lại, cô ta cứ như bốc hơi khỏi nhân gian vậy, điều này là sao?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276: Đuổi theo, Dragonite trở về

Nhờ có song tử năng lực, Hình Na lại một lần nữa thay đổi hình dạng, cô lần theo đám đông muốn rời khỏi khu vực thánh linh giáo này.

“Àmmmmmm”

Một tiếng vang thật mạnh, một trận mưa tiễn địa ngục rơi xuống đã đồ sát không ít các tà hồn sư, ngay tại khu vực gần với Hình Na, cô suýt chút nữa là bị bắn trúng bởi đòn tấn công quần thể đó, nguy hiểm thật.

“C.. chuyện gì?”

Đang có lần trốn nhưng cô đành phải quay lưng lại xem xét tình hình phía sau, cái này là? Con nhỏ này, nó bất chấp mạng sống của các thành viên Thánh linh giáo chỉ để giết cô thôi ư? Bộ con nhỏ này không sợ bạo loạn sao?

“Bạo loạn? khoan đã, có cách hay lắm”

Hầu hết tất cả các tà hồn sư được đưa vào đây và gia nhập thánh linh giáo, ai cũng đã từng trải qua một lần tẩy não nên rất khó để xuất hiện một sự bạo động cấp cao được, dù sao thì đám tà hồn sư ở đây cũng chỉ là con rối luôn.

Nhưng mà, cho dù là các con rối có bị tẩy não, nhưng muốn thực hiện các mệnh lệnh của người chơi cò thì chúng cũng cần có một ý thức nhất định.

Con người là những loại động vật tham sống sợ chết, ai cũng khao khát được sống, được sống trên đời này đã là một điều đáng trân trọng rồi, thế nhưng mà... con nhỏ này dám trực tiếp lấy đi mạng sống của bọn họ ngay trước mặt thanh thiên bạch nhật này, gan lắm!!! Nghĩ rằng tẩy não không thôi là có thể điều khiển tất cả sao?

Có thể cường giả sẽ được cung kính và tôn sùng, nhưng so với cường giả, mạng sống của bản thân bọn chúng đáng giá hơn nhiều, nghĩ rằng bọn chúng làm mọi việc để rồi bị giết thế này ư? Các người quá khinh thường cảm xúc của nhân loại rồi đó ...

“Confusion”

Cặp mắt lại một lần nữa sáng lên, trong một chốc lát cô dẫn dắt các ý niệm tiêu cực và phản loạn của một tập thể tà hồn sư xung quanh cô, cảm giác bị chính người mà bọn họ phục vụ giờ lại thẳng tay giết chết bản thân bọn họ, thật chó má, không thể tha thứ.

Thoát khỏi vòng vây của sự trói buộc ý thức, các tà hồn sư ngu ngốc nhưng lại cực đáng yêu trong mắt Hình Na bắt đầu khởi dậy một cuộc phản động.

Tuy hồn lực chỉ tầm cấp 40 hay cấp 50 mà thôi, tuy nhiên với một số lượng đủ đông, kiến cũng có thể đè chết voi.

Người ta nói sức mạnh của một Phong hào đấu la đủ để cân hàng ngàn con kiến thế này, nhưng mà, để cân hàng ngàn con kiến thì tên phong hào đấu la đó cũng phải chịu một số tổn thương nhất định.

Chiến đấu là sẽ chết, nhưng lùi lại càng không có đường sống, bọn chúng chỉ là những con rối đang sống một cuộc sống không khác gì đã chết, so với các linh hồn bị điều khiển, không biết bọn chúng với họ đứa nào đáng thương hơn, nhưng, cảm giác phản nộ bị kích hoạt này, đám hồn sư trở nên chẳng thiết mạng sống của mình nữa.

“Không có thứ gì đáng sợ hơn những con thú dữ không sợ chết! Phải không?”

Thần nhiên nhìn về phía dưới, cuộc hỗn loạn đang diễn ra rất mạnh, có hai khu vực trái ngược, một bên đang cố chạy ra ngoài, một bên thì lại đang cố quay ngược lại căn cứ của mình, một con nhỏ như vậy lại có trực diện gây tổn thương cho thánh linh giáo sao?

Ngọc Ly lạnh lùng đưa tay nâng khế mái tóc của mình lên, cô quay trở lại một nụ cười nghiền ngẫm, Cuồng sát, mày nằm trong tầm ngắm của tao rồi đó.

“Tôn Yên, kẻ nào phản loạn giết hết đi”

Quay lại ra lệnh như một bậc vương giả, tuy biết rằng người phía trước có thể dễ dàng giết chết mình nếu ông ta muốn, nhưng cô vẫn còn tác dụng với thánh linh giáo, chỉ ít thì bây giờ cả 2 đang ở trong mối quan hệ lợi dụng lẫn nhau, cho nên tận dụng được gì thứ cứ tận dụng thôi.

“Vâng”

Hơi khó chịu khi bị con nhỏ này ra lệnh liên tục, đúng là cô ta là thánh nữ, nhưng không phải chỉ là một con cò thôi sao? Dám ra lệnh cho ông như vậy, đội đây, khi mà mọi chuyện hoàn thành ông sẽ khiến con khốn này lãnh đủ.

“Phạch phạch”

Đôi cánh chim dang rộng ra, Ngọc Ly bay thẳng lên trời cao, có rất nhiều tà hồn sư có võ hồn công kích tầm xa muốn tấn công Ngọc Ly nhưng lại lập tức bị uy áp của cô lần chế, 4 vị Phong hào đấu la còn lại một phần không muốn giết hết tà hồn sư, bởi chúng là nguồn lực cho thánh linh giáo sau này, một phần khác thì khả năng áp chế của bọn ông không ảnh hưởng tới bọn chúng?

“Đối mặt với cái chết, làm quái gì có ai có thể bình tĩnh được, trừ khi nắm trong tay một lá bài tẩy đủ vững chắc, còn không, ai cũng sẽ sợ hãi cái chết

đến với mình thôi!”

Hình Na lạnh lùng nhìn về phía sau, tay cô ôm lên ngực trái, nguyên dạng của cô đã bị đánh thủng một lỗ ở đây, tuy có sao chép sang hình dạng của người khác thì vết thương thủng lỗ này là thật, cô vẫn phải chịu đựng cơn đau khủng khiếp này.

Người mặt lên trời, một tà hồn sư với đôi cánh màu đen đang bay lượn trên bầu trời, tay cầm một cây cung màu đen chứa đầy khí tức máu tanh, ngạc nhiên là dưới đó có một đồng hồn sư bạo loạn, lại không có một công kích nào nhắm đến Ngọc Ly cả.

“Quao, con nhỏ này đúng là bám riết không tha mà”

Cảm thấy nguy hiểm lại một lần nữa tiến tới, không đi nhanh có ngày bị bắn thành đồng thịt bằm thì có hối hận còn không kịp.

Luồn lách qua đồng người, vừa chạy Hình Na vừa thở hồng hộc, cơ thể quá yếu đuối, sau một đồng đồn hành hạ của Ngọc Ly, cô còn bị cô ta nắm bần một phát xuyên ngực, giờ cô rất muốn gục ngã rồi, nhưng như vậy thì mọi công sức của cô sẽ đổ bể hết mất.

“Na tử, bên này”

“Ma ma, bên này, bên này”

Đột nhiên trong đầu vang lên âm thanh kêu gọi mình, Na tử và Mama, đó là âm thanh của Dragonite và Hình Tuyết, cả hai không ngờ đã trở lại kịp, may quá, cô sắp đuối sức rồi.

Nhanh chóng quay đầu lại để hướng về phía Dragonite, đột nhiên một cảm giác ón lạnh ngay sau lưng xuất hiện, khoan đã, sự đổi hướng đột ngột của cô có vẻ như đã làm cho con quái vật đang trên để ý rồi.

Cô được tầm nhìn phía trên cao, tất cả mọi thứ đều nằm gọn lại trong mắt của Ngọc Ly, mỗi một cử động nhỏ của đám tà hồn sư đều trong tầm kiểm soát của cô.

Khi thấy Hình Na đột ngột đổi hướng, tuy hình dạng khác nhau, nhưng cô biết chắc rằng, đây chính là Cuồng sát, con rác rưởi dám thách thức sự kiên trì của cô!

“Chết đi”

Giương cung ngắm bắn, lần này Ngọc Ly trực tiếp ngắm lên đại não của Hình Na, không hiểu sao bắn nát một lỗ lớn bên trái mà cô ta còn sống được, đã vậy, nếu bắn nát đầu cô thì cho tôi xem đi, cô tiếp tục như thế nào đây?

"RÔNGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Chạy trốn

Âm thanh gào thét của Dragonite vang lên dữ dội, chủ nhân của mình, không, người bạn quan trọng nhất của mình đang gặp nguy hiểm, cặp mắt nó đỏ tấy lên một cách điên cuồng mà lao tới.

Đồng dạng là bay trên không, sự xuất hiện của Dragonite và tiếng rống hung dữ của nó làm cho Ngọc Ly và các tà hồn sư ở đây bất ngờ.

“Teleport”

Đây là lý do tại sao mà Dragonite có thể xuất hiện đột ngột ở Thánh Linh giáo, mà cũng nhờ sự đột ngột này đã làm chậm lại một nhịp của Ngọc Ly, làm mỗi tên bán ra đi sai với quỹ đạo mong muốn, Hình Na chỉ cần lựa một hướng thích hợp là có thể tránh xa được hồn kỳ của cô ta.

“Cái quái gì vậy?”

Ngọc Ly trợn mắt lên giật mình, hồn thú ư? mười vạn năm hồn thú? uy áp này, mạnh, quá mạnh, chân long hồn thú xuất hiện đột ngột tại trong Thánh Linh giáo? trò đùa gì thế này?

Các tà hồn sư cấp cao khác cũng giật mình, vì sự xuất hiện của Dragonite nằm ngoài dự đoán của họ, nhưng chỉ như vậy chưa đủ làm bọn họ chùn bước, một con mười vạn năm hồn thú thôi, chẳng lẽ 5 vị Phong hào đầu la lại không thể làm gì được một con súc vật như vậy.

“Chạy trốn thôi Dragonite, Tuyết Nhi, con ngoan quá, mau đi thôi, mama.. không chịu.. nổi nữa rồi”

Phun ra một ngụm máu tươi, ráng chịu đựng này giờ đã là giới hạn tối đa của Hình Na, gánh nặng cơ thể cô đang phải gánh chịu là quá lớn, miệng cô có vị ngọt, màu đỏ tươi phủ khắp khoang miệng của Hình Na.

Tay phải giờ lên ôm lấy phần ngực trái của mình, tuy đã hoá diện thành một cơ thể đầy đủ, nhưng cảm giác sinh lực đang dần bị rút đi lại không hề giảm bớt chút nào, hay nói đúng hơn, vì cơ thể hoá diện như bình thường nên sẽ không có cơ chế cố gắng đồng tỵ và tái tạo vết thương, Hình Na đang ở trong quỹ môn quan, một bước tới rất gần với địa ngục.

“Na tỳ, đi thôi”

Dragonite đổi hướng nhắm đến phía Na tỳ mà lao tới, lần này nó không trực tiếp hoá thành võ hồn nhập vào người Hình Na, mà nó trực tiếp dùng hàm răng của mình cắn lấy cơ thể yếu đuối của cô gái, trực tiếp mang đi rồi khỏi chỗ này.

“Một lần nữa teleport”

Một tầng hào quang xuất hiện, lúc này, hạn chế của skill teleport hiện rõ rệt, nếu như là skill ở Pokemon thế giới thì bọn họ có thể dịch chuyển tức thời, còn bây giờ Dragonite lại không thể làm như vậy, mồ hôi nó đang chảy, không kể con nhóc tóc đen mất tim phía trước toát ra khí tức nguy hiểm, kể cả 5 tên Phong hào đầu la còn lại đủ để đem nó vây sát tại đây rồi, chết tiệt, tại sao skill này không di chuyển nhanh hơn một tý đi.

“Muốn trốn?”

“Hỏi qua bọn ta chưa?”

Hàng loạt các hồn kỹ khai phóng, Tôn Yến, Tu La, Ngọc Ly và 4 vị Tà hồn sư Phong hào đầu la khác khai triển hồn kỹ, một bầu trời vong linh hiện ra, duy chỉ có một người là Đường Nhã là vẫn đứng im không cử động.

Vốn cô không muốn gây tổn thương tới Hình Na, nhưng tạm thời cô lại không thể trái với mong muốn của đám tà hồn sư này, đầu óc của cô đang bị điều khiển, giờ cô đang vấp vào trong một trạng thái nửa đúng nửa sai, cô không biết phải làm gì cả.

“Chết tiệt, chả lẽ bị ngăn tại đây sao?”

Dragonite, thân mang Hình Tuyết, miệng lại cắn Hình Na để bay, bây giờ cậu không thể ra một đòn tấn công nào để chặn lại đối phương cả, dù cho có thể, năng lực tạm thời của cậu cũng không thể đối chọi với đám quái thú này, chết tiệt, cũng là vì cậu quá yếu, không thể bảo vệ cho Na tỳ được, khốn nạn, khốn nạn!!!

“Nhất Thế Một Tiến”

Một lần nữa, cây cung tiễn hắc ám của Ngọc Ly giương lên, cặp mắt màu tím như khóa chặt lại Dragonite, các hồn kỹ khác như hắc ám đòi mạng bao phủ lấy Hình Na bọn cô, nhưng mà, ngay lúc này.

“Còn”

Một lượng băng giá đến cực hạn phóng ra, Hình Tuyết bỗng nhiên lớn hơn so với bình thường, hình thái của một cô gái xinh đẹp 16 tuổi được thể hiện, nét mặt cực kỳ tinh xảo, cặp mắt xanh trắng cùng màu với mái tóc dài mượt mà phủ xuống.

Cô bé mang trên mình một bộ yukata màu trắng tuyết, đứng đưa cánh tay của mình lên, hàng loạt các thanh kiếm băng ở trong băng tuyết giá bão gầm ngược lại phía Ngọc Ly.

Sau lưng cô bé xuất hiện 4 hồn hoàn, đen, đen, đỏ, đỏ, nhưng như vậy không có nghĩa là cô có năng lực đối chọi với bọn chúng, thế mà Tuyết nhi vẫn có chiến đấu.

“Băng Kiếm Trảm + Băng Tuyết Bao Phủ + Tuyết Đế chi uy: Lĩnh vực: Cực hàn chí địa – khủng bố phong bạo”

Vượt quá năng lực của mình mà phóng thích, Tuyết nhi thực hiện một loại hồn kỹ, một loại lĩnh vực mà vốn dĩ cô không hề biết, chặn đứng lại một phần các hồn kỹ đến từ đối phương.

“Cái.. gì?”

Ngọc Ly đơ người, băng cực hạn, đứng rồi, là băng cực hạn, tại sao lại có thêm một con nhóc đáng sợ như vậy? Nhưng mà, chỉ có hồn lực tu vi là hồn tông mà dám ngông cuồng trước mặt ta? ngu xuẩn!!!

Tất nhiên là năng lực của Hình Tuyết không đủ để cản lại tất cả, nhưng như vậy đủ để Dragonite kéo dài được thêm vài giây, cố lên, chỉ một chút nữa thôi là bọn họ có thể trốn thoát.

“Oành, oành oành”

Nổ tung tán loạn, các con băng vụn che mờ tất cả tầm mắt mọi người, nhưng không còn ai ngu xuẩn mà đứng im để nhìn cả, ai có năng lực thấu thị lập tức

kích hoạt, còn lại không thấy đường lập tức kiểm một hồn kỹ dạng bảo lốc để quét sạch.

Tiểu thay là lĩnh vực của Hình Tuyết chưa bị phá hủy, các năng lực bình thường không thể can thiệp đến tầng băng vụ này, nhưng những ánh sáng đỏ tím lóe lên chứng tỏ rằng nhiều đây vẫn chưa thể cản trở bọn chúng.

Ngược lại thứ mà bọn cô cần quan tâm là những đòn tấn công tàn dư, một hồn tông thì không đời nào có thể chặn được một đám Phong hào đầu la với hồn thánh được, các đòn tấn công bay qua khỏi Băng Kiểm Trảm của Hình Tuyết, lấy Nhất Thế Một Tiến của Ngọc Ly làm dẫn đường, chúng bắn thẳng tới phía Hình Na.

“Tiểu Tuyết nhi, trở lại”

Dragonite tròn mắt lên nhìn, ủa, không hay rồi, nhưng mà giờ thì bọn họ không thể phản đòn được, giờ làm sao?

“Dragonite, Protect”

Nhiều mây thật sâu, Hình Na lại ho khan ra một ngụm máu đặc sệt, cô cố gắng di động thân thể như rã rời của mình kích hoạt một lần nữa hồn đạo khí, sinh mệnh cứ như bị rút đi nhanh hơn, cô phóng thích hồn kỹ của mình và các hồn đạo khí.

“Ma ma, không được, ngài sẽ chết mất!”

Tuyết Nhi bật khóc mà quay trở lại ôm mẹ mình, cô là người duy nhất mà Tuyết nhi có thể nương tựa, Tuyết nhi không muốn mất Hình Na, không được, không được.

Sau lưng 6 cái hồn hoàn hiện lên, đen, đen, đen, đen, đỏ, xanh dương, bộ sáu hồn hoàn phát sáng, khuôn mặt nhăn lại hết sức, tuy biết rằng rất đau đớn, nhưng Dragonite lần này không cần Hình Na lại, vì sống còn, bọn họ phải chịu hết nỗi đau này đến nỗi đau khác, há gì có thể ngừng bước?

“PROTECT”

Cả ba đồng thanh gào lên, hồn hoàn màu xanh dương của Hình Na xoay chuyển, từ khi có nó tới giờ cô vẫn không biết hồn kỹ này có năng lực tăng lên cái gì, chỉ biết nó nằm trong lĩnh vực băng tuyết mà thôi.

Một tầng hào quang xuất hiện và phủ kín 3 người bọn họ, sự va chạm mạnh mẽ và chấn động như muốn nứt vỡ cấu trúc bên trong Thánh Linh giáo, thật sự là đáng sợ,

“OÀNH, OÀNH, OÀNH, OÀNH, XOỆT, XOỆT”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 278: Có chết cũng không được bỏ cuộc

Âm thanh va chạm như một vụ bom của thế kỷ, coi như là bạo tạc hồn đạo khí cấp cao cũng chưa chắc gì có thể làm được một lượng năng lượng khủng khiếp đến như vậy.

“OÀNH OÀNH, XOỆT XOỆT, ẦM”

Tiếng va chạm như muốn đập nát tất cả, nhưng hai bên lại không ai nhường ai, đặc biệt là phía Hình Na, vì khao khát sống còn, vì còn muốn tiếp nối ước mơ của bản thân, Hình Na không khóc, cô cắn chặt môi mình và chịu đựng cơn đau như muốn xé toạc cô ra thành trăm mảnh mà duy trì Protect.

“Mama”

“NA TỶ”

Phun ra một lượng máu thật lớn, cặp mắt của Hình Na mất đi ý thức, cô dùng toàn bộ sức lực còn lại để dồn hết vào Protect.

Vòng phòng hộ đột ngột sáng lên chấn hết tất cả, các hồn đạo khí như những quả trứng bị chọi đá, vỡ nát ra và trở về với các bụi.

“Sống..., phải sống”

Nước mắt ứa trào, sinh mạng của mẹ mình ngày càng trôi đi càng nhanh, cô không muốn mất mẹ đâu, cô mới sinh ra còn không được bao lâu, còn chưa được cảm nhận đủ nhiều tình cảm và yêu thương từ mama, cô không muốn.

“KHÔNG...”

Một cơn bão tuyết bộc phát, Hình Tuyết hai mắt chảy máu, những giọt lệ đỏ thắm từ hai gò má rơi xuống hóa thành băng tuyết đỏ thắm tạo nên một đóa hoa hồng diễm lệ bao chấn lại hai người bọn họ.

“Mẹ ơi, ở bên con”

Yếu đuối gục xuống bên cạnh Hình Na, Hình Tuyết mệt mỏi, hai mắt đau đớn và rát đến độ cô muốn móc ra cặp mắt của mình.

Trộn lẫn trong dòng máu của cô, những giọt lệ tinh khiết cũng như tình cảm trong sáng mạnh mẽ này là tấm khiên để cô bảo vệ tất cả mọi người.

Quay lại nhìn về phía sau, Dragonite vừa lo lắng cho đôi mẹ con này, vừa phải quan sát và né tránh các đòn đánh mạnh nhất mà rời đi, các tà hồn sư không hề bỏ cuộc, cuộc bạo loạn Hình Na gây ra không đủ để cản trở đám tà hồn sư.

Hơn nữa, trong đám đối phương có một người con gái mọc sau lưng đôi cánh quạ màu đen, cặp mắt màu tím đang liên tục ngắm tới phía bọn họ.

Rõ ràng là cách nhau rất xa, nhưng không hiểu sao mọi đòn đánh của cô ta lại vượt qua được lĩnh vực của Tuyết Nhi mà bắn trúng Hình Na một cách chính xác, dù cho có Protect và các hồn đạo khí bảo vệ, bọn cô vẫn chịu đựng đủ nhiều tổn thương từ phía sau rồi.

“Đ... Đây là? Lại là cái quái gì đây???”

Một luồng máu tanh của thù hận, nó cũng là huyết khí nhưng lại cực kỳ thuần khiết, máu của Hình Tuyết hòa thành một với băng giá lĩnh vực của cô.

Màu trắng của băng lập tức trở thành màu đỏ rực lửa, các đóa hoa xinh đẹp rực rỡ nở rộ lại không kém phần uy nghiêm, chúng như các vị nữ thần ngăn cản đám ngu xuẩn đang tiến về phía trước này.

Cứng rắn lên khoảng chục lần, Băng tuyết cực hạn được đẩy mạnh lên một mức độ mới, sự kết hợp của 70 vạn năm hồn thú và máu huyết của Hình Na, một năng lực chứa đựng mối liên kết bền vững này được hình thành.

“Khốn nạn, chặn đường quá”

Ngọc Ly nổi giận, cô dùng một chân đạp vào tảng băng đang đâm vào phía mình, một cú đá dồn hết hồn lực và sát.

“Oanh”

Vết nứt được vạch ra trên thân băng tuyết, những khúc hấn lúc này, những khối băng này không bị vỡ vụn ra thành nhiều mảnh, coi như là Ngọc Ly cũng chỉ có thể đập cho nứt ra một chút thôi.

Dưới một môi trường và nhiệt độ như vậy, không tốn quá nhiều thời gian để tái thiết lập cấu trúc và tái xây dựng các cây kiếm bằng băng để tấn công.

Không hiểu hồn lực của đối phương lấy từ đâu ra, nhưng có thể khống chế một lĩnh vực mạnh đến vậy, coi như là Phong hào đầu la bọn ông cũng phải bỏ ra một cái giá lớn.

“Xoẹt”

Một trong các khối tảng băng đâm xuyên qua cánh tay của Ngọc Ly, một vết máu được kéo dài, tuy nhiên Ngọc Ly không những không đau đớn, cô còn ngạc nhiên nhìn vào tảng băng tuyết này mà cười lạnh lùng.

“Máu của người có thể làm băng trở nên mạnh mẽ hơn, vậy máu của ta có thể làm tan chảy băng giá của người”

Như trở nên điên cuồng, khi phát hiện tảng băng đâm qua tay mình vẩy lên vết máu hóa thành giọt lỏng rơi xuống, không những không thể tái tạo lại thành băng, chúng còn không ngừng ăn mòn mọi thứ trên đường chúng chạm qua.

“Từ vong nhân, giúp ta nào”

Cặp mắt màu tím sáng lên, một mũi tên từ không trung xuất hiện lơ lửng trước mặt Ngọc Ly, cô không hề do dự mà nắm lấy nó đâm thẳng vào bụng mình, một vết thương thật sâu vào trong cơ thể.

“Phịch”

Không đau đớn hay sợ hãi, hay nói đúng hơn, cô đã quá quen thuộc với những cảm xúc này rồi, chỉ một chút đau đớn này có là cái quái gì?

Rút mũi tên đâm máu của bản thân, từ thân tiến đến ngọn tiến, giọt máu nóng đặc sệt bám dính khắp mọi thân mũi tên, Ngọc Ly cười lạnh mà đặt nó lên cây cung của mình, kéo căng dây

“Đi nào, con khốn, nhận này”

Một lực kéo kinh khủng, toàn bộ 7 cái hồn hoàn xoay tròn cực đại, sau lưng đôi cánh màu đen kéo rộng ra, to lên thêm vài thước che khuất cả bầu trời, hồn lực màu tím đen thuần khiết đến nỗi các tà hồn sư bên cạnh còn phải run sợ.

Đám Phong Hào đầu la bắt đầu thấy hoang mang, không lẽ việc chọn con nhỏ này làm thánh nữ là một sai lầm? nếu cứ để như thế này, một ngày nào đó nó sẽ một tay chường không hết tất cả mọi chuyện của Thánh Linh giáo? Một con nhỏ đáng sợ.

“CHẾT”

Từ vọng thanh âm vang lên, ở phía xa Hình Tuyết đột nhiên cảm nhận được đến một nguy cơ cực cao, cả cơ thể của Tuyết nhi không tự chủ mà run lên, băng tuyết lĩnh vực của cô? bị phá vỡ?

Phía trên cao, một nguồn hắc khí tụ lại trở thành hung tinh, chúng trực tiếp bó chặt và nuốt chửng Hình Na, sinh mạng của cô ngày càng mong manh, hơi thở thậm chí còn không đều và yếu đi rất nhiều, không biết cô còn có sống được bao lâu.

Ngay tại đấu trường, nhiệt độ bất ngờ tăng lên, các tảng băng tường chừng như không thể phá giải được của Hình Tuyết nay lại bị phá vỡ dễ dàng, cô bất lực nhìn mũi tên được nhuộm máu này thiêu cháy mọi băng giá trên đường nó đi qua.

“Không”

“Không”

Hình Tuyết đứng lên, cô nhìn vào Hình Na đang gục ngã trong miệng của Dragonite, hơi thở của cô ta đã rất yếu rồi, coi như có thể chặn được cây tiễn này thì Hình Na, thì Mama cũng sẽ chết!

“Không muốn, Tuyết nhi KHÔNG MUỐN!!!”

Hai tay ôm đầu, tế bào trong cơ thể cô liên tục vỡ tung, hai mắt, mũi, tai, miệng bắt đầu chảy máu, cơ thể của Hình Tuyết như muốn phát nổ, cô muốn làm mọi thứ để chặn lại đòn tấn công này để cứu lấy mọi người, cô không muốn, cô không muốn kết thúc mọi thứ tại đây!

“KHÔNGGGGGGGG”

Gào hét như điên loạn, băng tuyết một lần nữa dấy lên, dù cho nó có bị mũi tên của Ngọc Ly nung chảy bao nhiêu lần, cô vẫn tuyệt vọng nỗ lực để đóng băng tất cả, bằng mọi nỗ lực, dù có chết cô cũng không được phép bỏ cuộc.

Sinh mệnh này, người trao cho con, vậy hãy để con dùng nó đến bảo vệ người, Mama, con yêu mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Trốn thoát

“AAAAAAAAAAAA”

Đứng lên một cách vật vờ, Hình Tuyết ôm lấy đầu mình mà gào thét lên, cô điên cuồng, cô như muốn vỡ tung ra, bảo tuyết màu đỏ máu như muốn nuốt chửng tất cả mọi thứ, kể cả khi con đau này muốn xé toạt cô ra thành trăm vạn mảnh, cô vẫn phải làm như vậy, cô còn có thứ để bảo vệ.

Băng tuyết, thanh kiếm, và tiếng kêu gào của cô như con hung thú hung dữ khát máu, nó vùi lấp mọi hồn kỹ của đám tà hồn sư, thế nhưng mà, duy nhất chỉ có một thứ mà cô không thể cản lại.

Một mũi tên thấm đẫm máu và toát lên tà hồn khí màu tím không hề bị ảnh hưởng bởi hồn kỹ của Tuyết nhi, nó cứ thế bay xuyên qua băng giá, nơi nó đi qua không một gì có thể cản lại, mọi thứ bị nung chảy và hòa tan.

“Vèo”

“Chết đi”

Ngọc Ly lạnh lùng cười nhìn đối phương, cô không thu hồi cây cung của mình và tiếp tục sai cánh bay về phía trước, mặc kệ cho những băng giá này đâm xuyên qua người cô.

“Xoẹt, xoẹt, xoẹt”

Những vết thương ở da ngày càng nhiều, cơ thể Ngọc Ly cũng tàn tạ đến mức phá hư, nhưng con nhỏ điên cuồng này vẫn thoải mái cười to mặc kệ cho máu cứ chảy ra.

Cuối cùng thì cũng không chặn được, dù đã xoay người và dùng uy áp chấn lại, nhưng mà mũi tên đó kéo theo một đồng hồn kỹ của các Phong hào đấu la phía sau đâm thủng đôi cánh của Dragonite, cậu gào lên đau đớn.

Tuy nhiên, quá trình định vị đã hoàn thành, một luồng kim quang mau chóng bọc lại cơ thể của cả ba người, bọn họ nhanh chóng tiến vào quy luật không gian để thoát khỏi nơi này.

“Khốn nạn, không được trốn”

Các dòng chữ hiện lên cực nhanh, cơ thể toàn thân là máu, Ngọc Ly gào lên đưa hai tay ra, cơ thể cô phát sáng, những dòng chữ lập tức bám lấy vòng hào quang màu vàng kim của Dragonite, chúng gây ra một sự hỗn loạn cho quá trình dịch chuyển.

“Àm, âm”

“Không được phép trốn thoát”

Tuyệt nhiên ngắt xiêu đã giải phóng cho những tên Phong hào đấu la tà hồn sư điên cuồng, bọn chúng lại có thể tự do hành động và tấn công, những cú đánh đến đập nát không khí không ngừng được chường ra đánh vào phía Hình Na.

“Không ổn rồi, đi nhanh thôi”

Không còn thời gian suy nghĩ, Dragonite lập tức dịch chuyển, cả ba người nhanh chóng rời khỏi thoát ra ngoài Thánh Linh giáo, cậu cũng bị tổn thương rất nặng, nhưng trốn thoát phải được ưu tiên hàng đầu.

Lóe lên một phát, 3 người rời khỏi khu vực hiện tại, các đòn đánh mất đi mục tiêu mà đập lên trên chính địa bàn của họ.

“Đi mất rồi sao, chết tiệt, đợi đấy, Cuồng sát, con rồng béo, ta sẽ nuốt chửng tụi bay, một ngày không xa”

Ngọc Ly tập trung quan sát xung quanh, quả nhiên không còn sự tồn tại hay dấu vết của ba người lúc này, bọn họ đã đi mất rồi, cô quay người lại vuốt khề mái tóc, đưa tay chứa đầy vết thương ra nhìn.

“Ngọt đấy”

Liếm lấy những giọt máu trào ra, cô lạnh lùng nhìn xuống phía dưới, đã có rất nhiều tà hồn sư tử trận trong lần chiến này, thật không ngờ, một con nhỏ hồn để lại có thể trốn thoát khỏi thiên la địa võng này.

Mặc dù cô đang tính tham gia trận tỷ thí học viện hồn sư toàn đại lục cấp cao, nhưng có vẻ tình hình này thì không ổn rồi nhỉ?

Luật lệ của trận đấu có chút khác, bây giờ các tông môn và bang phái có thể tham gia, với tư cách là thánh nữ của Thánh Linh giáo, đáng lý ra cô sẽ phải tham gia, nhưng mà giờ, cô sẽ lại ẩn mình để ngủ say một giấc.

Đúng vậy, không phải lúc này thì cũng sẽ là lúc khác, sự gặp nhau giữa hai số mệnh là điều bất buộc, không thể cản trở, thứ đáng quan tâm ở đây là bọn họ sẽ làm gì khi gặp nhau mà thôi, Hình Na và Ngọc Ly, quang minh và hắc ám, bọn họ sẽ đối chiến lẫn nhau cho đến khi sinh mạng lụi tắt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Ngủ say, một nơi lạ lẫm

Một cánh đồng xinh đẹp bát ngát, mùi hương của cây cỏ làm tinh thần không khỏi trở nên nhẹ nhàng hơn, các đóa hoa đua đua theo điệu gió.

Một khung cảnh xinh đẹp và bình yên, nơi mà mọi loại động vật lẫn con người đều muốn nằm xuống đánh một giấc ngủ trưa, không khí thật trong lành, thật thoải mái.

Đó là nếu như không có hình dáng của một rồng và 2 đĩa nhóc đang nằm chặt vật ở dưới thêm cỏ, không rõ ràng lắm đây là đâu, có vẻ như trước khi dịch chuyển thì Teleport của Dragonite đã bị cập mắt của Ngọc Ly ảnh hưởng.

Quỹ đạo di chuyển đã bị đổi hướng, nhưng may thay, bọn họ đã rời khỏi đủ xa ra ngoài Thánh Linh Giáo, thực chất quá trình Teleport cũng không tốn quá nhiều thời gian như trận đấu phía trước, nhưng mà, đây là lá bài tẩy của bọn họ.

Nếu Dragonite lựa chọn Teleport rời khỏi một vị trí không quá xa, bọn tà hồn sư sẽ nhanh chóng đuổi tới, cho đến khi đó, cậu cũng đã cạn kiệt sức lực để tiếp tục Teleport một lần nữa.

Vì vậy nên cả ba đã cố gắng chịu đựng, cố gắng chịu đựng cơn đau đớn này để đánh đổi lấy một cơ hội sống còn.

“Ma... ma”

Dù đã bị đập cho ngất đi, cộng thêm cơn choáng từ việc dịch chuyển tức thời, Hình Tuyết vốn dĩ không thể thức tỉnh ngay bây giờ được, nhưng mà cô lại vẫn cố gắng di chuyển theo vô thức, cô gắng đưa bàn tay bé nhỏ của mình nắm lấy áo của Hình Na.

Khuôn mặt chứa đầy vết máu, cơn bé đang khóc, một khuôn mặt thiên thần giờ lại thê thảm đến mức này, thật xin lỗi, xin lỗi con vì đã không đủ mạnh để bảo vệ tất cả, cảm ơn con vì đã cố gắng đến tận mức này...

“Ma... ma”

“Bên cạnh Tuyết nhỉ”

Từng một chút một, bàn tay run rẩy đưa ra, cô bé bò lết đến vị trí của Hình Na, nằm bịch xuống đất, mặc kệ cho đất đá đang cọ sát vào thân thể, Tuyết thì vẫn cố gắng, vẫn cứ tiến lên từng chút một.

Cho đến khi bàn tay này chạm được tới hơi ấm ấy, cô cúi đầu mình vào lòng ngực của Hình Na rồi nở một nụ cười thành thoi.

“Tốt.. quá. rồi”

Đó là ba từ cuối cùng mà Tuyết thì nói trước khi gục ngã, một tảng băng tuyết trắng tinh thuần khuyết được phủ lên bao kín cả Hình Na và Hình Tuyết, cả hai đang ở trong trạng thái ngủ say.

Vì vết thương quá nghiêm trọng, bọn họ cần phải tốn một khoảng thời gian để có thể hồi phục trở lại, tạm thời bọn họ cần phải chìm vào trong giấc ngủ cái đã, chỉ có như vậy thì nhu cầu của cơ thể mới tạm dừng lại, bọn họ mới có thể sống sót.

Thân hình của Hình Na dần dần trở về như cũ, vì mất máu đi và kiệt sức, cung Song từ cũng mất đi năng lực của mình.

Sinh mệnh của chúng gắn liền với sinh mệnh của Hình Na, cho nên khi cô đang đối mặt với hoàn cảnh sinh tử, nó cũng đang ở trong bờ vực tử vong.

Quá yếu đuối để có thể tiếp tục duy trì hoán diện và sao chép, hai đứa cùng với Hình Na lâm vào ngủ say trong băng tuyết của Hình Tuyết.

Cơ thể trở lại với hình dáng Hình Na thường ngày, cả Tuyết thì cũng vậy, cô bé không còn là hình dáng 16 tuổi nữa, vốn dĩ hình dáng này là do cô thúc ép cơ thể mới tạo thành, cô lại quay trở về làm một bé gái loli 11 hay 12 gì đó, hồn lực của cô tăng lên làm cơ thể của Tuyết thì cũng tăng trưởng theo.

Bên cạnh Tuyết thì, một cô gái ước chừng 17 tuổi với thân hình nhỏ nhắn, mái tóc màu nâu và khuôn mặt trắng trẻo đáng yêu, nếu không phải vết thủng to lớn ở ngực làm cho toàn thân Hình Na trở nên khủng khiếp.

“Tốt quá rồi”

“Àm”

Ngồi ở ngay sau lưng hai người, Dragonite nhìn vào Hình Na và Hình Tuyết, sinh mạng của hai người đã trở nên mong manh đi rất nhiều, đặc biệt là Hình Na, hai người con gái trẻ tuổi bất chấp tất cả sinh mạng và đau đớn để bảo vệ lẫn nhau, bọn họ thật đáng để khâm phục.

Cậu cũng đã rất mệt, nhưng tạm thời thì bây giờ chưa thể ngủ được, đây rốt cuộc là nơi quái nào vậy nhỉ?

Vốn cậu tính dịch chuyển tức thời giữa hai quốc gia luôn, trở về Tinh La thành là cách tốt nhất để bảo vệ bản thân, dù có dịch chuyển thành công thì bọn cậu cũng sẽ mất máu, nếu đi không đủ xa thì lúc đó làm mồi cho động vật hoang dã ăn thì tính sao?

Nhưng mà lỡ dịch chuyển như vậy rồi thì đành thôi, đi đến đâu tính đến đó, khu rừng này trông có vẻ yên ổn và bình tĩnh hơn là cậu nghĩ, tuy không chắc lắm, nhưng chắc tạm thời không có nguy hiểm gì đến.

Cặp mắt của rồng sáng lên, cậu quan sát xung quanh, phạm vi bán kính tầm mười km không có một bóng người, một số hồn thú cấp thấp thì có, nhưng mà, tính từ ngàn năm hồn thú trở lên lại không hề một con.

Điều này không biết là bình thường hay không bình thường đây, rõ ràng khu vực này nằm sâu trong rừng, phạm vi mười km mà không thấy một con ngàn năm hồn thú nào, đáng lẽ cậu phải cảm nhận thấy nguy hiểm gì chứ?

Nhưng hoàn toàn trái ngược, không hiểu vì lý do gì mà cậu cảm thấy cực kỳ an toàn, đôi mắt không còn đủ sức để mở ra nữa, Dragonite cũng kiệt lực mà bắt đầu gục ngã.

“Àm àm”

Hai tay chống xuống đất tạo nên oanh động thật to lớn, mồ hôi nhễ nhại trên mặt của con rồng mấp mấp, Dragonite cố gắng để duy trì ý thức nhìn vào

bên ngoài, một bóng người đang đi đến, từ khi nào? từ lúc nào?

Ngay khi Dragonite tỉnh ngất đi, một hình bóng từ hư không xuất hiện, vốn dĩ cậu đã quan sát rất kỹ, nhưng không tài nào lại có thể ngờ tới một người lại có thể từ hư vô mà hiện ra như vậy.

“Người... là... ai?”

Gắng gượng nâng đầu lên nhìn về phía trước, cậu không còn đủ sức để nhìn rõ đối phương là ai, nhưng cậu vẫn rất cố gắng để không bị ngất đi hoàn toàn, cậu có nên tấn công không? Nhưng mà giờ cậu cũng đuối sức quá rồi...

“Yên tâm đi, nghỉ ngơi đi, nơi này an toàn rồi, tiểu rồng con...”

Lời nói thanh thúy của một cô gái, mái tóc dài đung đưa theo gió, cảm giác an toàn và bình yên lại tràn vào toàn thân, cơ thể Dragonite không tự chủ mà thả lỏng, một cái chạm ấm áp sờ lên đầu Dragonite, thân hình cậu nhanh chóng ngã gục xuống.

“Àm”

Dragonite đã hoàn toàn ngủ say, ngay khi hình bóng kia vừa cất tiếng lên, cậu đã không thể duy trì chút tỉnh táo còn lại, cơ thể đã quá mệt mỏi, Dragonite ngất đi, cơ thể nhanh chóng được phủ lại bằng băng lạnh.

“Làm tốt lắm, Tiểu Na, em đã làm rất tốt,... tôi tự hào về em...”

Lời nói một lần nữa vang lên, ánh nhìn chuyển hướng sang Hình Na đang ngủ say, sau đó hình bóng biến mất khỏi khu rừng, để lại khung cảnh xinh đẹp và ba sinh mệnh đang ngủ say

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đảo La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 281: Mặc Lâm và Tinh La thành

Ở một nơi khác, trong một chốn thành thị đông đúc, Tinh La thành, nơi mà Dragonite đã mang Mặc Lâm tới đây, ông biết rằng tạm thời mình không có được năng lực giúp đỡ hai đứa nhóc đấy nên ông tạm thời ở lại Tinh La đế quốc.

Ngồi yên không thì cũng không được, trước khi đến nơi đây, Hình Na có đưa cho ông một tờ giấy giới thiệu, kêu ông hãy đến một nơi gặp một người tên là Dạ Phong và đưa nó cho anh ta.

Như vậy thì ông có thể gia nhập bang phái của cô, Tinh nguyệt môn, mà.. nói thì nói vậy chứ biết kiếm đâu ra một người tên là Dạ Phong ở chốn lạ lẫm này.

“Mà... cũng không thể ngồi yên được”

Đứng cả người lên, Mặc Lâm phui phui đi vết bẩn trên người, khác hẳn với tình trạng ở Thánh Linh giáo, ở bên đây mọi thứ thật bình yên.

“Ai mua kẹo hồ lô không?”

“Ai mua cá không, cá tươi mới đánh bắt đây!!!”

“Trái cây tươi ngon mới hái, ai mua không, mại dơ, mại dơ!”

Các tiếng reo hò buôn bán của những cửa hàng xung quanh, Mặc Lâm như người ngoài hành tinh đến một nơi lạ lẫm, dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên mà ông đến Tinh La thành, một cảm giác kỳ lạ.

Mua cho mình một bạch táo, cầm trên tay một quả cho vào mồm, Mặc Lâm vừa đi vừa nhai nhóp nhép, mà.. ít ra thì ông vẫn còn mang tiền, thật là may mắn.

Giờ thì trước tiên cứ đi dạo hết cái chợ này cái đã, dù sao thì cũng chẳng có ai, ông cũng không có chỗ để tiến hành nghiên cứu hồn đạo khí, thật là buồn a... ước gì có ai có thể cho ông một nhà xưởng có trang thiết bị để ông nghiên cứu hồn đạo khí.

Mà, không biết rằng đám Hình Na ra sao rồi nhỉ? Có vẻ bọn chúng đang tiến vào một nơi cực kỳ nguy hiểm, ông không muốn bọn chúng đi nhưng có Hình Na lại nói

“Không cách nào tránh thoát khỏi vận mệnh này, nếu đã tới thì con phải chặn, để một lần nữa gặp lại, không biết chừng mọi thứ còn tệ hại hơn...”

Thật sự thì ông cũng không rõ vận mệnh mà con bé nhắc đến là gì, nhưng Hình Na luôn là một đứa có ý kiến riêng của mình, ông không bao giờ làm thay đổi được con nhóc cứng đầu đó, nếu con bé đã quyết, vậy thì hãy để nó giải quyết đi.

Tiếp tục bước đi, này giờ ông cũng đi qua hết cả hàng chợ buôn bán thực phẩm rồi, không biết đã đi đến đâu nhưng có vẻ nơi ông đang đứng nằm trong khu vực cơ khí thì phải?

Mùi máy móc và xăng dầu, chưa kể là mùi của các kim loại và âm thanh va chạm vào nhau, một cảm giác quen thuộc a...

Tuy kỹ thuật có chút nhàm chán, nhưng đây giống như là của những người mới tập vào nghề, dù sao thì... cũng không trách họ được, không giống như ở Nhật Nguyệt đế quốc, bọn ông được tiếp xúc với hòn đạo khí từ rất nhỏ, còn bên đây có thể chấp nhận và biết cách chế tạo nó đã là tốt lắm rồi, nhất là những nơi dân cư bình thường thế này.

“Hề? không ngờ ở đây lại có một tiệm hòn đạo khí mới mở? ta không biết đó!”

Một âm thanh bỗng vang lên ở phía cách Mặc Lâm không xa, một cô bé với mái tóc dài màu đen, mặc trên mình một bộ đầm xinh xắn dễ thương, thon gọn, khuôn mặt dễ nhìn mang thêm cặp kính dày tri thức, con mắt như pha lê màu tím, cô bé vuốt mái tóc của mình lên mà nói.

“Vô thử không?”

Cô gái quay đầu lại nhìn về phía sau lưng, một anh chàng với cái bụng khá bự, thân hình to lớn rắn chắc, cậu ta ước chừng cũng tầm 17 tuổi, ngang với độ tuổi của cô gái này và giống với độ tuổi của Hình Na, trong cách ăn mặc và khí chất, hai người họ tuyệt đối không thể là người thường.

“Hừm? tiệm hòn đạo khí này mở ra cũng được một tuần rồi, do mấy bữa nay người quá chú tâm và bản chế tạo nên không để ý, mặc dù nơi này không phải là nơi đặc biệt gì, nhưng mà vô tham quan cũng được”

Anh chàng to mập mồm mồm gật đầu, cậu ta trong vừa mạnh mẽ nhưng... lại có phần dễ thương? Cái quái gì vậy???? Làm thế nào ông thấy có một thiên sứ đang chấp cánh sau lưng cậu vậy, cái bầu trời mode thiên sứ phù hộ này là sao?

Mặc Lâm chú ý đến cuộc trò chuyện của hai người, có khả năng cao hai người là hòn đạo sư, dù sao lúc này ông cũng nghe loáng thoáng lấy ba từ “bản chế tạo”, điều này chỉ có những hòn đạo sư mới nói, thật tò mò không biết trình độ của hai người này thế nào nhỉ?

Lập tức theo đuôi của cặp trai gái, Mặc Lâm tiến bước theo sau bọn họ đi vào cửa hàng hòn đạo khí, quả nhiên vừa bước vào là ngập tràn mùi kim loại, các loại hòn đạo khí được bày bán, tuy không phải là hàng chất lượng cao, nhưng ông có thể thấy đây là những hòn đạo khí được làm bằng tay và chất chứa rất nhiều đam mê.

“Quaoooo, thú vị đấy”

Mở to mắt ra, Mặc Lâm bắt đầu xem xét những món hòn đạo khí, công dụng của chúng khá là làm người ta bật cười, đặc biệt là với một hòn đạo sư chuyên gia chế tạo mấy cỗ máy móc giết người cho Nhật Nguyệt đế quốc, Mặc Lâm cảm thấy việc một hòn đạo sư chế tạo mấy thứ thế này cũng rất tuyệt!

Nào là cuộc cao năng, máy bơm nước – tưới nước tự động.... những loại hòn đạo khí giúp cho giới nông nghiệp phát triển, tuy chúng cần hòn lực nhưng thực tế cũng không là bao nhiêu, coi như một thằng nhóc hòn lực cấp 1 cũng có thể sử dụng... rất thực tế.

Tất nhiên là nơi đây cũng có một số loại hòn đạo khí tấn công, có kiếm và hòn đạo pháo, tuy nhiên chúng được cất giữ rất sâu, mà thông qua tầm nhìn và đánh giá của ông, các loại vũ khí này tuy được chế tạo tỉ mỉ, nhưng các hòn đạo văn và độ phức tạp của chúng cũng không cao.

Mấy loại hòn đạo khí này từ khi ông còn rất bé đã có thể làm được, mà... này giờ để ý đến hòn đạo khí nhiều quá, bây giờ ông mới nhìn về phía chủ quán, một thằng nhóc tầm 30 tuổi, thân hình vạm vỡ cơ bắp, trông cũng thân thiện, cái đầu trống không, không một cọng tóc, style thật là bá đạo...

“Chủ quán, có thể cho ta xem loại thanh kiếm hòn đạo khí này không?”

Âm thanh của cô gái tóc đen vang lên, cô khá là thích thú để xem xét mấy món hòn đạo khí, mỗi một trang bị là một phong cách chế tạo riêng, cô muốn biết những lối suy nghĩ khác nhau của từng người.

“Được thôi, cô gái nhỏ, đây này, đừng có nghịch bậy nhé!”

Ông chủ quán cũng rất thoải mái cho cô xem, từ cách ăn mặc có thể thấy rằng hai người bọn họ là người đang hoàng, vừa mới vào cũng chào hỏi ông lịch sự, hơn hết, mấy hòn đạo khí cùi bắp của ông làm sao có thể dẫn động được các hòn đạo sư hay hòn sư cấp cao?

Mặc Lâm cũng tò mò lại xem, phải biết mỗi người có mỗi phong cách riêng, ông lập tức tiến lại gần cô gái, nở nụ cười hiền hòa gật gật đầu, rồi cũng bắt đầu nhìn về thanh hòn đạo khí.

Cô gái thấy vậy cũng không để ý, không cảm nhận được nguy hiểm, trông ông ta cũng giống một người đam mê hòn đạo khí, để ông xem cùng cũng không sao.

Ngược lại anh chàng mập mạp lại không quan tâm lắm, cậu chỉ đứng đằng sau đợi cô bạn của mình quan sát thôi, mấy cái hồn đạo khí này sử dụng là được, còn nghiên cứu thì cậu xin bỏ tay.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 282: Dạ Vũ và Đình Bảo, bàn luận

Hai người đang nhìn vào thanh kiếm, một loại cận chiến hồn đạo khí, chế tạo khá đơn giản nhưng tay cầm cũng ok, hình dáng được và hồn đạo vẫn sắp xếp đúng chỗ, tạo cho cây kiếm có phần uy nghiêm huyền bí.

Tổng thể của cả cây kiếm chỉ có một hồn đạo văn cấp hai và hai hồn đạo văn cấp một, khắc chế rất có tâm và cũng rất tiện cho việc phát lực.

“Thanh kiếm này, để cho một hồn sư có đẳng cấp thấp sử dụng cũng không tệ, nhất là những người có thú vô hồn yếu về khả năng tấn công, mặt kiếm khá sắc bén”

Đưa ra đánh giá, cô gái tóc đen lật ngửa thanh kiếm ra sau, tiếp tục đánh giá về phần hồn đạo văn, trông thì ổn nhưng tay nghề còn hơi kém.

“Hồn đạo văn sắp xếp khá ổn rồi, nhưng nếu muốn tốt hơn thì nên dịch sang bên này một tý, các họa tiết vẽ ra có nhiều phần dư thừa, thay vì khắc như thế này thì có thể đổi sang những loại họa tiết đơn giản hơn, để dư phần trống để thêm một số chi tiết mới vào.”

Mặc Lâm như vớ được đồng bọn, ông bắt đầu nổi lên căn bệnh nghề nghiệp, trực tiếp sờ vào và chỉ vào mặt kiếm chỉ ra những sai sót.

Chỗ này, chỗ này, chỗ này, nếu thay thế và lựa chọn hợp lý hơn, cây kiếm sẽ đạt được một đẳng cấp mới chứ không phải là hồn đạo khí cấp một như vậy.

“Ồ, đúng vậy, thay thế nó bằng tăng tốc hồn đạo văn, giảm bớt họa tiết không cần thiết đi thêm hồn đạo văn cường lực vào là có thể thay đổi trọng tâm thanh kiếm”

Cô gái ngạc nhiên ồ lên, đúng vậy, nếu có thể thay thế như vậy thì tổng quát cây kiếm sẽ trở nên khác hẳn, tuy không có ý kiến hoàn toàn giống cô, nhưng lối suy nghĩ này cũng rất thú vị.

“Đúng không? đúng không? Còn nữa, việc thêm hai hồn đạo văn cấp một vào đáy kiếm quá lãng phí, thay vào đó trực tiếp dùng kim loại khác làm chuôi kiếm rồi bọc lên một lớp gỗ, như vậy có thể kích hoạt được cây kiếm dễ dàng hơn, hồn lực dễ phát động hơn, hồn sư cũng dễ dàng sử dụng”

Hai đứa một già một trẻ bắt đầu tiến vào mode làm việc, cả hai không ngừng bàn luận về lối chế tạo hồn đạo khí của vị chủ quán đầu trọc kia.

Anh chàng mập mạp ở bên cạnh chảy hết cả mồ hôi ra, không ngờ con nhò này lại một lần nữa dấy lên bệnh nghề nghiệp, công nhận cứ nói về hồn đạo khí là cô ta như trở thành một người khác vậy.

Phong cách chế tạo hồn đạo khí của Mặc Lâm chủ yếu là nhanh, gọn, tiện dụng, đối với ông thì mọi thứ cần phải được triển khai trước khi đối phương kịp sử dụng, và đó cũng là phong cách của Hình Na.

Hơn hai năm trời học tập và làm việc cùng nhau, tuy nói rằng ông là sư phụ nhưng Hình Na và ông lại giống như là bạn bè cùng bàn luận về hồn đạo khí vậy, phong cách của ông bị ảnh hưởng khá nhiều bởi Hình Na.

Từ khi gặp cô, hồn đạo thế giới của Mặc Lâm như được mở ra một trang sử mới, có vô vàn kiến thức được vạch ra để ông tìm hiểu và nghiên cứu, không còn bị gò bó bởi lối chế tạo cũ kỹ như trước nữa.

Đi với một con đường hơi ngược với Mặc Lâm và Hình Na, phong cách chế tạo hồn đạo khí của cô gái tóc đen lại thiên hướng về bộc phát và gây uy lực mạnh, tuy rằng cô công nhận tốc độ rất quan trọng, nhưng lực bạo tạc cũng không kém.

Sẽ làm gì nếu đối phương có một năng lực có thể chống trả được mọi tấn công của bản thân, tốc độ là một chuyện, nhưng cô gái này lại thiên hướng về việc trực tiếp đập nát phòng ngự của đối phương hơn.

Tất nhiên việc có thể kết hợp cả hai là cực kỳ tốt, nhưng mà mỗi người chỉ nên chuyên một phần, không ai có thể giỏi hết tất cả được, kể cả Hình Na, cô cũng chỉ chuyên về các loại toán hóa sinh thành phần, chế tạo dựa vào cơ chế ăn mòn và phân hủy, kết quả của các phản ứng hóa sinh.

Về phần vật lý năng lực Hình Na cũng bó tay, tuy có học qua nhưng muốn ứng dụng vào Hồn đạo khí không phải là chuyện dễ dàng, và nhờ vào sự khác biệt trong lối suy nghĩ của cả hai, Mặc Lâm và cô gái trẻ này liên tục bàn luận.

“Ra vậy, nếu có thể thì phải làm ở chuỗi kiếm? nhưng như vậy không phải là rất khó nắm sao? bề mặt kim loại dù có được phủ bằng gỗ nhưng cầm một thanh kiếm như vậy vẫn có hạn chế chứ?”

Bây giờ đến lượt ông chủ quán tiến vào trao đổi, dù sao thì tiệm này cũng mới mở, cũng không có khách gì đến tham quan nhiều, mà dù có thì họ cũng chỉ quan tâm mấy thứ bình thường thôi chứ vũ khí thì cho họ xin kiểu gì.

“Sai rồi, có thể thêm một vài chi tiết hồn đạo khí giảm đi cơ chất của kim loại làm nó giống như gỗ và cầm nắm thoải mái”

Tuy không phải là ý kiến của bản thân, nhưng cô rất đúng lúc bổ sung kiến thức cho vị chủ quán, không phải cứ theo khuôn khổ đâu.

“Đúng vậy đúng vậy, việc thay đổi cảm nhận về chất liệu là một điều vô cùng đơn giản, chỉ cần thêm một vài họa tiết nhỏ là được”

Mặc Lâm tiếp tục bàn luận, chỉ một thanh kiếm tầm thường mà mấy người bàn ra cả đồng thừ, tội nghiệp cho anh chàng đứng ở bên ngoài nhìn ba người liên tục nói chuyện mà không hiểu gì.

“A, chủ quán, cho tôi hỏi...”

Một vị khách khác đến mua hàng, ông chủ quán đành phải xin lỗi hai người Mặc Lâm và cô gái đi tiếp khách, để lại ông và cặp thanh niên này với nhau.

“Xin chào ông, con tên là Dạ Vũ, hân hạnh được gặp mặt”

“Ồ, chào con, ta tên là Mặc Lâm, một hồn đạo sư, rất vui được gặp”

Hai người nhanh chóng chào hỏi, quả nhiên thế giới của hồn đạo sư anh chàng phía ngoài hoàn toàn không thể hiểu được.

“Cậu nhóc này là?”

Làm một ông lão chừng năm mươi tuổi, ông rất biết cách quan sát, anh chàng này chỉ ít năng lực cũng trên hồn vương rồi chứ không đùa, nhưng nhìn số tuổi mới tầm 17 mà có năng lực như vậy, quả nhiên khác hoàn toàn so với Nhật Nguyệt đế quốc bọn ông, các học viên đa số là dùng được vật để đắp lên tu vi chứ không tu luyện được như vậy.

“Con là Đình Bảo, hân hạnh được gặp mặt”

Đình Bảo cũng rất lễ phép trả lời, đúng vậy, cặp thanh niên một nam một nữ này không ai khác chính là Dạ Vũ và Đình Bảo, thời gian trôi qua đã làm họ trưởng thành hơn, về cả mặt cơ thể lẫn tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Tinh Nguyệt Môn, Dạ Phong

Ba người nói chuyện với nhau cũng khá hợp gu, hôm nay là ngày nghỉ của Đình Bảo và Dạ Vũ vậy nên hai người tính ra ngoài đi dạo để thả lỏng bản thân, mỗi người bọn họ đều đã cố gắng rất nhiều trong thời gian qua.

Tạm biệt chủ quán, trả lại cho ông thanh kiếm, ông chủ quán rất tiếc khi phải chia tay mấy người bọn họ, dù sao thì lâu lắm rồi mới thấy có vài hồn đạo sư cao thủ vào đây chỉ điểm, không học tập được một tý nào thì phí quá.

“Humm, mấy đứa sống ở Tinh La thành này luôn sao?”

Bắt đầu bằng những cuộc nói chuyện tầm thường, Mặc Lâm thú vị hỏi hai người Dạ Vũ, khác với các học viên ông hay gặp ở Nhật Nguyệt đế quốc học viện, hai người bọn họ có vẻ phóng khoáng và thoải mái hơn nhiều, nói kiểu gì nhỉ? Cảm giác bầu không khí quanh họ cảm thấy thật dễ chịu.

“À, vâng, bọn cháu nhà ở đây”

Dạ Vũ trả lời, Đình Bảo đứng ngoài gật gù đầu, thật khó tin là hầu hết các thành viên trong Tinh Nguyệt Môn đại đa số đều xuất thân từ một nơi, ngoại trừ Hình Na ở Tinh La đại đô ra, còn lại hầu như đều ở Tinh La thành hoặc ở gần đây.

“Mặc Lâm gia gia, ngài đến từ đâu?”

Đến phía Đình Bảo hỏi lại, sống ở đây cũng khá lâu rồi mà cậu chưa từng gặp ông, có vẻ như Mặc Lâm là một người từ bên ngoài mới tiến vào Tinh La thành?

“Ta ư? ta đến từ Nhật Nguyệt đế quốc cùng với đệ tử của ta, nhưng con bé có một số chuyện mà không thể tới kịp lúc được”

Mặc Lâm trả lời, hiếm lắm mới thấy mới đứa trẻ vâng lời thế này, hầu hết các thiên tài hồn sư đều có một thái độ rất ngạo mạn, không giống như Đinh Bảo và Dạ Vũ.

“Nhật Nguyệt đế quốc? Du lịch sang tận Tinh La đế quốc luôn ư?”

Dạ Vũ che miệng ngạc nhiên, nhưng cô rất hiểu ý mà nói thật nhỏ, tuy đại đa số người dân ở đây đều rất thân thiện, nhưng cũng không cần được những người có ác ý đối với Nhật Nguyệt đế quốc.

Dạ Vũ ngạc nhiên là vì lại có một người lớn tuổi như ông đi du lịch xa đến vậy, khoảng cách giữa hai quốc gia không phải là nhỏ đây.

“Đệ tử? đệ tử hồn đạo của ngài sao?”

Đinh Bảo lại quan tâm đến vấn đề đệ tử, muốn làm sư phụ người khác trước tiên ông cần phải có một thực lực hoặc tầm hiểu biết đủ mạnh mới có thể làm được, ông già này, không hề đơn giản đâu.

“Ừm, con bé năm nay chắc cũng bằng tuổi hai đứa”

Gãi gãi sau đầu, Mặc Lâm vừa cười vừa nói, ba người tiến bước đi dạo xung quanh Tinh La thành này, dù sao thì đây cũng là lần đầu mà ông đến một nơi khác, tiện thể có người bản địa ở đây không nhờ họ dắt đi dạo thì có mà ngu à?

“Hề? Bàng tử? Với phong cách hồn đạo khí kỳ lạ đó chắc đệ tử của ngài cũng rất mạnh đúng không? Đặc biệt là ở lĩnh vực hồn đạo khí?”

Vốn đã hứng thú với thân phận của Mặc Lâm, làm một hồn đạo sư có kiến thức rộng rãi, lại còn có một phong cách của riêng mình, thật khó để một con cuồng hồn đạo khí như Dạ Vũ không khỏi ngưỡng mộ.

“Ừm, con bé rất tài giỏi, cực kỳ tài giỏi luôn, nói thật ta cũng không quá xứng làm sư phụ của con bé, phong cách hồn đạo khí của ta được con bé mở ra, nhờ con nhóc này mà ta có thể bước thêm một bước tiến mới trên con đường hồn đạo”

Vừa nói Mặc Lâm vừa nhìn lên trời, hôm nay trời khá sáng, thời tiết rất đẹp, con người ở đây cũng rất thân thiện, ước gì Hình Na ở đây với ông nhỉ? Không biết con bé có an toàn hay không đây?

“Mà đúng rồi, con bé cũng là người Tinh La đế quốc đấy?”

Nhận ra được sự tương đồng của đệ tử mình và hai đứa nhóc này, Mặc Lâm mới trầm trồ mà nói, ông suýt thì quên mất Hình Na cũng xuất thân từ Tinh La, hơn nữa với thực lực mạnh như vậy, chắc cũng có một ít người biết về con bé chứ?

“Cái gì? Cũng đến từ Tinh La đế quốc?”

Lần này đến lượt Đinh Bảo ngạc nhiên, quái? Rõ ràng hai quốc gia giữa bọn họ và ông đâu có gần nhau đâu ta? Làm thế nào mà một người ở Tinh La lại có thể gia nhập và học tập ở Nhật Nguyệt đế quốc?

Ánh mắt của Đinh Bảo lập tức liếc xuống, tầm nhìn của anh lập tức bắt gặp ánh mắt của Dạ Vũ, cả hai đều hiểu ý nhau là gì.

Cơ hội để đi từ quốc gia này sang quốc gia khác không phải là không có, nhưng qua bên Nhật Nguyệt sẽ gặp rất nhiều hạn chế, đặc biệt là những hồn sư hoặc hồn đạo sư, các tầng cấp phía cao ngoại trừ chắc chắn đã tẩy não được đối phương, còn không, khó mà có một hồn sư bên nước họ có thể học tập hồn đạo bên Nhật Nguyệt lắm.

Mà cơ hội hiếm hoi này lại từng diễn ra một lần cách đây hơn hai năm về trước, khi mà Nhật Nguyệt đế quốc học viện và Sư Lai Khắc học viện quyết định trao đổi sinh.

Nhớ không nhầm thì ngoại trừ Hoắc Vũ Hạo ra thì chỉ còn Hình Na là tham gia, mà người ông đang nói đến lại là một cô gái, có khi nào?

“Mặc Lâm gia gia, vậy đệ tử của ngài tên gì?”

Dạ Vũ lập tức hỏi thăm tên tuổi của đệ tử ông, không biết chừng người bọn họ đang nói về này giờ và người mà hai người họ suy nghĩ lại là một không chừng

“Đúng vậy, biết đâu chúng ta có nhận biết thì sao? Dù sao thì hồn sư mạnh mẽ như vậy mà lại xuất thân ở Tinh La đế quốc, chắc hẳn bọn cháu cũng có biết hoặc nghe qua đâu đó rồi chứ?

Đinh Bảo cũng muốn xác định xem ý nghĩ của bọn họ là đúng hay sai.

“Ừm? ừ thì... cũng không có vấn đề gì, hai đứa có vẻ háng hái quá nhỉ? đệ tử của ta tên là Hình Na, hình như không nhầm nó nhắc ta đến gặp một người tên là Dạ Phong hay gì đó,... mà ta cũng không nhớ rõ nữa, ta cũng đang tính đi tìm người để hỏi đường, hai đứa có biết ai tên là Dạ Phong sống ở khu vực gần đây không?”

Mặc Lâm cũng không giấu giếm, không giống như ở Nhật Nguyệt đế quốc, Hình Na ở đây không bị kỳ thị và quan sát, mà cô có khả năng còn là thần tượng của con dân Tinh La, có lý gì mà không nói ra?

“Hình Na!!!!!!?”

“Na tỷ!!!!!!?”

Đình Bảo và Dạ Vũ bật thốt lên, cả hai tràn đầy ngạc nhiên, chúng không ngờ bắt gặp một người ngoài đường vậy mà lại là sư phụ của Hình Na? Hơn nữa Hình Na còn kêu ông đi gặp Dạ Phong??

“Ồ, hóa ra hai đứa biết tiểu Na à?”

Mặc Lâm giật mình, ông cũng mừng rỡ ra một chút, dù sao thì thái độ của hai đứa này cũng quá rõ rệt, nếu không để ý thì cũng không đáng làm cửu cấp hồn đạo sư rồi.

“Vâng, con là Dạ Vũ, chúng con đến từ Tinh Nguyệt Môn, và Hình Na chính là môn chủ của môn phái đó”

“Lúc này ngài có bảo là mang theo một tờ giấy mà Hình Na dặn dò đúng không? Có thể cho bọn con xem được không?”

Hai đứa lập tức tự giới thiệu, tiện thể hỏi thăm luôn về tình hình Hình Na, như lúc này ông ấy nói, có vẻ Hình Na đang bận thêm việc gì đó mà tạm thời không đến cùng ông, nhưng hình như có tờ giấy gì mà?

“À, cũng được, đây này.... Các con có Dạ Phong là ai không? Nếu hai người các con cũng đến từ Tinh Nguyệt Môn, vậy chắc tiểu nha đầu này hẳn là có chút liên quan đến cậu ta nhỉ?”

Chỉ cần suy nghĩ một chút là biết, dù sao thì trùng hợp cùng một bang phái như vậy, lại còn có cùng họ, không ngốc thì cũng biết bọn họ có quan hệ họ hàng hoặc huyết thống gì đó.

“Vâng, Dạ Phong chính là đại ca của con, ngài có thể theo bọn con được không?”

“Đây đúng là của Hình Na tỷ rồi nè, chúng ta mau chóng đưa nó cho Dạ Phong ca đi!”

Dạ Vũ trả lời rồi hai người vội vàng mang theo Mặc Lâm đi trở về bang phái, lần qua đám người họ đi đến một quán rượu nhỏ bên trong trấn, trong cái quán rượu này thật sự là không có gì nổi bật cả, thậm chí còn không ai nghĩ nó là bang phái...

“Cái này là... bang phái?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 284: Bái sư

Nhìn vào kiến trúc trước mắt, đây chỉ là một quán rượu bình thôi mà? phải không? Ai nói cho ông biết cái quán rượu nhỏ bé này là một bang phái đi? Thế đéo nào mà đây lại là nơi tụ tập nhiều thiên tài cường giả được cơ chứ?

Mặc dù có hơi thô lỗ khi nói điều này, nhưng đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài là điều đầu tiên con người nhận thức, mặc dù biết là không nên, nhưng ông nhìn không được phải phun tào.

Thế đéo nào mà đây lại là một bang phái trụ sở được cơ chứ? Nhìn bình thường có khác gì mấy quán rượu bình dân đâu cơ chứ?

“Ủm, đây là?”

Đột nhiên ánh mắt của Mặc Lâm bị thứ gì đó kéo đi, cấu trúc của quán rượu này có lẽ không đơn giản như ông tưởng, dù đã giấu rất kỹ, nhưng với một người lãnh nghề đã bỏ ra hơn 40 năm trời chỉ để cống hiến cho hồn đạo khi thì giác quan thứ 6 của ông rất nhạy cảm.

Lập tức liếc mắt về các vị trí góc tường, ba phần tư của cột chống, cửa vào, khung cửa sổ, đường đi, mọi thứ....

Có một điều gì đó không bình thường trong quán rượu,.. à không, trong cái Tinh Nguyệt Môn này, nơi mà Hình Na lập ra tuyệt đối không thể đơn giản như bề ngoài như vậy được, hơn nữa nhìn khuôn mặt của đám nhóc này, bọn chúng đang tự hào?

“Hi hi..”

Ngay khi ông đang nhìn vào phía Đình Bảo và Dạ Vũ, hai người cũng đang cười và nhìn ngược lại với ông, bọn chúng cũng biết, chắc chắn rằng Mặc Lâm cũng sẽ nhận ra điều khác biệt của Tinh Nguyệt Môn mà.

“Ngài cũng nhận ra rồi đúng không?”

Dạ Vũ tinh nghịch hỏi thăm, nếu ông là một người xa lạ thì cô không có biểu hiện thân mật và tinh nghịch như vậy, nhưng nếu ông đã là người mà Hình Na tin tưởng, vậy bọn cô cũng sẽ tin tưởng ông.

“Ờ.. đúng là.. nơi này không hề bình thường, tuy đã dấu rất kỹ, nhưng ta cảm thấy bản thân đang bị quan sát? kèm theo đó là một nguy cơ có thể đến bất cứ lúc nào?.. mùi kim loại, ẩn dấu thật sâu ...!!!”

Nhắm mắt lại, Mặc Lâm giải phóng các giác quan của mình ra, một hệ thống radar xuất hiện trên người ông, hồn đạo khí mà ông tự chế tạo, radar loại nhỏ, tuy không có gì khác biệt nhưng công dụng quét dò của nó không tệ.

Ngang hàng với cặp mắt kiếng của Hình Na, cái radar này được chế tạo theo kiểu vòng tay và nhận tín hiệu theo hồn lực, ngoài ra còn có từ trường để kiểm tra phản hồi kim loại.

“Đây là?”

Đình Bảo và Dạ Vũ lập tức ngạc nhiên, quá đúng rồi, Mặc Lâm gia gia quả nhiên không tầm thường, chỉ với một cái radar nhỏ là đã có thể kiểm tra và đoán gần đúng hết toàn bộ các cái bẫy được lắp đặt ở đây.

Tuy không có chỉ ra dấu hiệu cụ thể, nhưng những điểm xanh đỏ xuất hiện trên cái đồng hồ đeo tay kia ắt hẳn phải là một dấu hiệu nào đó, thật không thể khinh thường a!

“Đây là hồn đạo khí thám trắc, cùng loại với hồn đạo khí của Tiểu Na, của con nhóc đó là mắt kiếng, quét và thăm dò đa năng hơn, so với nó thì ta chỉ có thể làm một loại quét tìm trong phạm vi nhỏ thôi”

Mặc Lâm cười cười nói, ông vừa trả lời vừa bấm vào màn hình, một lớp quang mang hình vuông hiện ra, sau đó tái thiết lập cấu tạo xuất hiện 7 cái khối lập phương sáu mặt, cứ như mấy khối rubik vậy.

Chúng đang bắt đầu xoay chuyển, tốc độ quay tròn rất nhanh, ngay khi chúng dừng lại một hình ảnh đã hiển thị ra trên bề mặt của chúng nó.

Sóng đã phản hồi, hình ảnh được tạo ra dựa vào sóng cho phép Mặc Lâm quan sát mọi thứ trên diện rộng mà không tốn quá nhiều sức lực, những chỗ báo đỏ là những chỗ cái bẫy chạm vào là kích hoạt ngay, những chỗ báo xanh là cần chờ kích hoạt của người cài đặt, ngoài ra còn có nhiều dấu nguy hiểm ra.

“Chu chọa, rớt cuộc thì mấy đứa tụi bây đã lắp bao nhiêu cái bẫy vậy? Đây không phải là một khối nhà phát nổ, đúng hơn là một quả bom cực đại ư? Tụi bây tính giết người à?”

“Hơn nữa, dựa theo sóng phản hồi trả ngược trở về, chắc chắn phía dưới còn lắp đặt một đồng hệ thống sâu trong lòng đất, kể thêm vào đó, các khối khí trống rỗng không liên tục hẳn là một cơ cấu nhiều tầng lớp, hoặc nói đơn giản, nhiều phòng phân lập?”

Mặc Lâm đồ mò hôi hột khi nhìn vào trên diện quan sát của các khối rubik, phương diện này của ông không cho phép kiểm tra các vấn đề liên quan đến sinh mệnh như nhịp tim, hơi thở hoặc các yếu tố sống còn khác của con người, chúng chỉ quan sát kim loại và các hồn đạo khí được lắp đặt thôi, hơi hạn chế so với của Hình Na.

Không khác lắm so với phía của Mặc Lâm, bên Đình Bảo và Dạ Vũ cũng đồ đầy mò hôi, quá bá!!! Rớt cuộc là loại hồn đạo khí này là cái quái gì mà có thể kiểm tra kinh khủng đến vậy? thế này không khác nào phá hết hàng phòng thủ của bọn họ rồi ư?

“Mặc Lâm gia gia, ngài quá bá đạo đi!!!”

Đình Bảo hai mắt tỏa sáng nhìn vào phía Mặc Lâm, vốn cậu không thích ông ta lắm nhưng trước màn trình diễn siêu hiện đại của ông thì cậu cũng phải cúi đầu bái lạy.

“Có thể nói cho con biết cấu trúc của nó không?”

So sánh với Đình Bảo, Dạ Vũ trực tiếp hơn, cô muốn biết về loại kiến thức này, nếu có thêm các loại năng lực và nhận dạng siêu bá như vậy thì trụ sở của bọn cô sẽ lên được nhiều tầm cao mới luôn chứ không phải một nữa.

Chỉ là một loại vòng tay hoặc đồng hồ nhỏ, có biết bao nhiêu là hồn đạo văn và cấu trúc ma trận bên trong đó đây, làm được điều này không chỉ đòi hỏi sự hiểu biết, chắc chắn nó cũng đòi hỏi không ít hồn lực.

Vị Mặc Lâm gia gia trước mặt đây chắc chắn cũng không phải là loại vô danh yếu đuối gì, thực lực của ông chỉ ít cũng tầm hồn thánh trở lên.

“Ha ha, thôi nào, đừng nhìn ta như vậy nữa, thực lực của ta cũng không mạnh đâu, như các con biết ta đến từ Nhật Nguyệt đế quốc, chúng ta tăng lên tu

vi bằng thảo dược và các loại thuốc phẩm quý hiếm, tuy ta đã đạt được hồn lực cấp 82 nhưng lại không hề có năng lực chiến đấu đủ mạnh nào cả”

“Nói trắng ra là tu vi của ta chỉ là để trưng cho chơi thôi, đánh đấm sơ sơ thì cũng được, nhưng đại đa số thời gian và kinh nghiệm ta đều dành cho hôn đạo sư, về phần kiến thức và cấu trúc này thì cũng không có gì để dấu, các con là đồng bạn của Tiểu Na, con bé cũng có dặn là đưa phần kiến thức cho một cô bé cực kỳ đam mê hôn đạo, đó hẳn là con nhĩ?”

Mặc Lâm lập tức vẫy vẫy tay, ông biết rằng điều bọn nhóc đang nghĩ là gì, dù sao thì ông cũng già đời rồi.

“Vâng ạ, Mặc Lâm gia gia, nếu ngài là sư phụ của Tiểu Na, không biết ngài có thể nhận con làm đệ tử luôn được không ạ!”

Đứng trước mặt của Mặc Lâm, Dạ Vũ biết rằng những kiến thức này rất trân quý, để Hình Na giảng giải sẽ làm tốn rất nhiều thời gian của cô, thay vào đó, một người dành cả đời cho hôn đạo khí sẽ làm người sư phụ tốt hơn cho cô, hơn nữa, cô cũng rất kính trọng vị gia gia, không, sư phụ Mặc Lâm này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Cấu trúc Tinh Nguyệt Môn

Hoàn toàn bất ngờ trước lời báỉ sư của con bé này, ông tự nhận rằng mình không có tài đức gì, nhưng không hiểu sao cả Hình Na, và cả Dạ Vũ, cả hai đều muốn trở thành đệ tử của ông.

Nếu mà ông biết rằng sự thật là bọn chúng không muốn làm tốn thời gian của nhau, mà ông lại là một người cực kỳ “rảnh rỗi” nên mới muốn báỉ sư, chắc phần cảm động này của ông sẽ tự lại thành cục máu nôn chết mẹ ông mất.

“Nhưng ...”

Đang tính nói điều gì đó, cặp mắt màu tím của Dạ Vũ như viên pha lê quý hiếm óng ánh lên màu sắc cao sang, đứng bên cạnh cô là Đinh Bảo cũng gật đầu, người có thể chế tạo một loại hôn đạo khí như vậy, kiến thức của ông đã đủ để trở thành sư phụ của Dạ Vũ, chỉ cần như thế là đủ rồi.

“Được rồi, nhưng trước hết cho ta gặp anh của con đã, Dạ Phong đúng không? còn phải đưa cho thằng nhóc tờ giấy mà Hình Na gửi, haizzz thật là, không biết con nhỏ này lại làm gì nữa ...”

Mặc Lâm cuối cùng cũng chấp nhận Dạ Vũ làm đệ tử, mặc dù ông không nghĩ rằng mình có đủ năng lực để dạy con bé lắm, chắc là hai bên lại trao đổi ngang hàng với nhau nữa thôi, quả nhiên, bạn của một con quái thai là một đồng quái thai khác, đéo có đứa nào là bình thường cả.

Từ việc trao đổi kiến thức với Dạ Vũ hồi ở cửa hàng hôn đạo khí bên ngoài, ông đã nhận ra được kiến thức của con nhỏ về hôn đạo khí rất rộng rãi và vững chắc, hoàn toàn không giống với lần đầu gặp Hình Na, con bé làm ông phải dạy hết từ đầu tới cuối, mặc dù con bé học rất nhanh, lại còn học 1 suy 10 nữa, làm ông chưa dạy được bao lâu con nhỏ đó đã vượt luôn tầm của ông thầy mất rồi.

“Dạ vâng, mời sư phụ vào trong, ngoài bọn con ra còn có thêm một vài người khác nữa đó, Dạ Phong nếu biết có tin nhắn của Hình Na chắc chắn sẽ vui lắm”

Dạ Vũ cười cười dắt Mặc Lâm vào trong, mặc dù nói là báỉ sư nhưng mà vừa báỉ xong con bé cư xử với Mặc Lâm không khác gì với bạn bè cả, thật là, nhưng như vậy lại ổn hơn, cư xử quá cứng rập cũng không tốt cho việc học.

Đinh Bảo đưa hai tay ra sau đầu và từ từ bước vào trong Tinh Nguyệt Môn đằng sau hai người, cậu thông thả huyết sáo và nhìn xung quanh, hôm nay là một ngày dễ chịu a. ...

“Cạch”

Cánh cửa mở ra, bên trong là một cấu trúc khá bình thường, sàn nhà được làm bằng gỗ? Mà... chắc vậy đi, đám này không bao giờ xài đồ bình thường trong nhà đâu, nhìn là gỗ thì chắc là loại kim loại hiếm nào đó đấy mà ...

“À, có khách sao?”

Một giọng nói vang lên, một vị đại tỷ ước chừng 24 hay 25 tuổi đang đứng ở quầy chế biến, cô thú vị nhìn vào Mặc Lâm vừa mới bước vào, cặp mắt màu đen thuần nhìn vào ông như một con mèo tìm thấy đồ chơi thú vị.

“Thiên tỷ, đừng dọa người mới chứ? Ha ha, sư phụ đại gia gia, vị đại tỷ này là một thành viên của Tinh Nguyệt Môn, phụ trách khu vực hậu cần, Vu Thiên tỷ”

Dạ Vũ lập tức giới thiệu, so với hai năm trước Dạ Vũ trở nên cởi mở hơn nhiều, không còn là cô bé rụt rè nữa.

Người được Dạ Vũ giới thiệu tên là Vu Thiên, một thành viên trong gia tộc dòng họ Dạ, là hậu cần trung thành của hai anh em nhà này, thực lực là bát hoàn hồn đầu la, năng lực là ám sát.

Vì một vài vấn đề mà giờ cô đang trực tiếp phục vụ cho Tinh Nguyệt Môn, được nuôi nấng với Dạ Vũ và Dạ Phong từ nhỏ nên ba người cũng coi như khá thân, từ bé cô đã được đào tạo như một vũ khí chuyên nghiệp, thế mà giờ cô lại mặc một bộ trang phục hầu gái dễ thương đi phục vụ cho quán rượu, thật không biết phải nói sao.

“Ha ha, sư phụ sao? Mặc Lâm sư phụ đến tìm thiếu gia sao? ngài ấy đang nghỉ ngơi trong phòng riêng rồi!”

Vu Thiên cười cười trả lời, cô hơi ngạc nhiên khi tiểu thư lại gọi lão già này làm sư phụ, nhưng tiểu thư nhà cô không phải là một người thiếu suy nghĩ, chắc cô ấy có một quyết định riêng của mình rồi.

“Ồ, vâng, cảm ơn”

Vừa nói vừa quay người lại, cấu trúc bên trong của Tinh Nguyệt Môn cũng làm ông cảm thấy ngạc nhiên hơn nữa, từ bên ngoài nhìn vào thì trong khá hẹp và nhỏ, vậy mà bước vào trong lại cảm giác như rộng lớn hơn vài phần.

“Dimension – thứ nguyên hay là kích thước, một loại lợi dụng không gian quy tắc tái thiết lại nhận thức không gian, hay nói cách khác, bên trong này vốn dĩ rộng lớn như vậy rồi, chỉ là bên ngoài người ta không nhận thức đúng về kích thước của nó thôi”

Dạ Vũ cười cười giải thích, nhìn mặt là biết ông đang tò mò xung quanh và kích cỡ của Tinh Nguyệt Môn rồi, đây là một trong những thứ mà Hình Na và cô từng kể với nhau, lúc đấy Hình Na chưa biết gì về hồn đạo khí cả, nhưng kiến thức cô sở hữu lại là một thế giới khổng lồ cho các hồn đạo sư như Dạ Vũ.

“Ồ, ra là vậy, nó không giống như tinh thần mà lại tác động đến tinh thần ư? Hay là nói nó là giả nhưng người ta không thể gọi nó là giả, trong giả lại có thật? Mấy đứa đầu tư vào việc che giấu thực lực ghê thật!”

Mặc Lâm lập tức quan sát tiếp mọi thứ xung quanh, có thể làm được điều này, các tấm gỗ sàn nhà và thành nhà này là các yếu tố cực kỳ trọng yếu để thiết kế, bọn nhóc này đã tốn bao nhiêu lâu để xây dựng một trụ sở bá đạo thế này.

Thật là, vậy mà khi ông mới nhìn thấy nó lại nghĩ rằng đây là một nơi nhỏ bé, yếu đuối cơ chứ! Quả nhiên là mọi thứ không nên đánh giá bằng mắt thường, kể cả bên ngoài và bên trong, chúng được vũ trang cực kỳ đầy đủ, khoác bên ngoài một bộ da cừu, Tinh Nguyệt Môn như bông hoa ăn thịt đang sẵn sàng rình mồi và đớp trọn đối phương bất cứ lúc nào.

Dẫn Mặc Lâm đi đến cửa sau, một thông đạo khác dẫn ra, rõ ràng là đang đi thẳng mà trên vòng tay của Mặc Lâm lại đang báo hiệu rằng vị trí của ông không thay đổi?

Khoan, độ sâu đang thay đổi? Rốt cuộc thì nơi này được xây bằng cách nào vậy?

Liên tục quan sát xung quanh, cho đến khi đến trước một cánh cửa bằng thép hoặc một loại kim loại hiếm nào đó có màu xanh dương nhạt, đây hẳn là Thiết Thao Bạch Kim đi, tuy không phải là kim loại hiếm có gì nhưng rất thích hợp để phối hợp nhiều loại hồn đạo văn.

“Đại ca, có trong đó không? Bọn em vào nhé?”

Dạ Vũ lập tức ấn vào nút ấn phía trái cánh cửa, cấu tạo khá hiện đại, không khác lắm so với bên Nhật Nguyệt đế quốc, nhưng mà cũng không thể so sánh được, dù sao thì bên ông là cả một học viện to khủng bố bao nhiêu kiến trúc đêm không xuể, bên Dạ Vũ lại chỉ là một quán rượu nhỏ, nhưng mà có thể làm đến bước này, trình độ phát triển hồn đạo khí của riêng Tinh Nguyệt Môn làm ông thấy rất tò mò rồi đấy.

“À, ừm, vào đi, tiện thể gọi luôn Tôn Vũ và Tiểu Linh vào luôn, anh có chút chuyện cần nói”

Một thanh âm từ tốn vang ra, giọng nói của một người con trai rất êm tai và quyến rũ, âm thanh như thể hút linh hồn của người khác ra khỏi cơ thể của chính họ vậy, loáng thoáng Mặc Lâm còn thấy được những bóng chữ mờ đang xuất hiện quanh khu vực bọn họ đứng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286: Giao tiếp

Rốt cuộc thì năng lực của sở hữu giọng nói này là ai vậy? Những dòng chữ hiện hữu ở đây hẳn là do lời nói của cậu ta tác động vào hồn lực gây xuất hiện những hiện tượng lạ, mặc dù tu vi của ông đứng là để cho trung thật, nhưng ông cũng là hàng thật đồ thật hồn đầu la đấy, năng lực hấp dẫn tinh thần thực bá đạo.

“Khụ khụ, bọn em vào nhé!”

Dạ Vũ ho nhẹ một tiếng rồi bấm nút mở cửa, cực kỳ hiện đại, có cả nhận diện vân tay luôn? À không, cái này nên gọi là nhận diện sóng hồng ngoại? Dù sao thì bây giờ cũng không có kiến thức pro đến nỗi đem cả sinh học phân tử thành quả bỏ vào đây đâu.

“Xoẹt”

Cánh cửa đột ngột mở ra, hai bên cánh cửa đẩy vào trong để lộ ra quang cảnh trong căn phòng, chính giữa có một cậu con trai đang cầm một cuốn sách đọc.

Khuôn mặt cực kỳ điển trai và quyến rũ, mái tóc màu đen thuần túy, cặp con ngươi màu tím như pha lê giống hệt của Dạ Vũ, khí tức cao quý quá.

“Humm? Ai vậy?”

Mặc dù biết được trước cửa phòng mình có người, nhưng bản năng cho cậu thấy rằng ông ta cũng không nguy hiểm, ngược lại là đáng khác, khí tức của ông ta khá là trong suốt và dễ chịu, không bị ô nhiễm hay bẩn như những kẻ khác.

Thêm một mặt nữa là người đàn ông này là do chính em gái anh dắt vào, con bé sẽ không bao giờ làm điều đại nặc hoặc chưa có xác định, vì vậy nên anh quyết định bình thân đợi Mặc Lâm tiến vào.

“Đại ca, đây là Hình Na sư phụ Mặc Lâm, ông là người giảng dạy kiến thức huyền đạo khí cho Tiểu Na đó, hồi còn trao đổi sinh của Sư Lai Khắc học viện, giờ thì em bái ông làm sư phụ luôn rồi, hiiii”

Dạ Vũ cười cười nói chuyện với anh trai mình, hai năm qua không phải một mình cô thay đổi, tất cả mọi người đều trưởng thành hơn rất nhiều, cô trở nên cởi mở hơn, đại ca lại trở nên trầm tĩnh và bá đạo hơn, Tôn Vũ ca và Tiểu Linh đã có thể thu liễm tính tình của mình, cả Đình Bảo nữa, tất cả bọn họ đều đã trưởng thành rất rất nhiều.

“Vậy sao? ngài gọi là Mặc Lâm nhỉ? Hân hạnh được gặp, mà không, nếu như đã là sư phụ của cả Tiểu Na và Tiểu Vũ, chúng ta cũng coi như là gia đình rồi, Lâm sư, mời ngồi”

Bằng vào vị trí của một người chương không, Dạ Phong như là vị hoàng đế, lại cư xử giống như người bạn hiền mời Mặc Lâm vào ngồi, tuy cách nói chuyện có vẻ rất bình ôn và yên hòa, nhưng thực chất bên trong, Dạ Phong vẫn đang chiếm thế chủ đạo.

Thật khó để Dạ Phong có thể hoàn toàn tin tưởng một người xa lạ vừa gặp mặt, dù cho có Hình Na ở đây đi nữa cũng không thể, tạm thời cứ xem xét cái đã.

“Được rồi, không cần phải khách sáo thế đâu”

Mặc Lâm cười nhẹ ha ha, ông tiến vào ngồi xuống ghế đối diện với Mặc Phong, thái độ của cậu bé tuy kín đáo nhưng lại không qua mắt được ông, mà... dù sao thì điều này cũng dễ hiểu, cẩn thận và an toàn là tốt.

“Thế để em đi gọi Tôn Vũ ca và Tiểu Linh nha, cả Đình Bảo nữa, nhìn thái độ của anh hẳn là có một số vấn đề quan trọng nhỉ?”

Dạ Vũ lập tức đưa tay vuốt nhẹ mái tóc, hai tay ôm lấy một cuốn sách cổ điển, nói nhẹ nhàng nghiêng đầu thật khẽ rồi cười nhẹ rồi đi.

Tuy đã cởi mở nhưng để cô năng động được như Tiểu Linh thì vẫn rất khó, dù sao sâu trong con người Dạ Vũ là một con một sách mà, với lại tính tình hơi nội hướng nữa.

Đợi đến khi bóng lưng của Dạ Vũ biến mất, có vẻ con bé bắt đầu đi tìm kiếm các thành viên khác rồi, không biết Dạ Phong lại đang tính toán điều gì, cả cái Tinh nguyệt môn này trông thì to đấy, nhưng thực chất ngoài năm người bọn cô ra Dạ Phong, Dạ Vũ, Tôn Vũ, Tiểu Linh và Vu Thiên ra thì cũng chẳng còn ai khác, nhưng đây là ngôi nhà mà bọn cô đã hứa xây dựng với Hình Na, rồi từ từ nơi này cũng sẽ đông lên thêm thôi, chắc chắn là vậy.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu nói chuyện nhỉ?”

Gập cuốn sách lại, Dạ Phong để cuốn sách xuống bàn và bắt đầu mặt đối mặt trực diện giao tiếp với Mặc Lâm, thái độ của một vị tướng nắm bắt tất cả, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của anh, không chế hệ hồn sư, hồn thánh Dạ Phong.

Cặp mắt màu tím như thể muốn rút linh hồn của ông ra, Mặc Lâm có chút choáng váng khi nhìn trực diện vào đôi mắt của Dạ Phong, nhưng rất may ông đã có thể lấy lại bình tĩnh nhanh chóng, nếu không thì lại mất mặt xấu hổ trước một hậu bối như vậy rồi.

“Ừm, ta đến đây là để gia nhập Tinh Nguyệt Môn, tiến vào huyền đạo khí khu vực của bang phái này, Tiểu Na là người giới thiệu ta tới nơi này”

Đối diện trực tiếp với Dạ Phong không hiểu sao lại làm cho Mặc Lâm cảm thấy căng thẳng, như thể đang nói chuyện với mấy ông sếp cấp cao hơn ông vậy, cảm giác thật đáng sợ, đây có phải là một cậu nhóc mới 19 tuổi hay không đây? Không phải Tiểu Na nói cậu nhóc Dạ Phong này hơn cô có hai tuổi thôi sao, sao giống như là lão cáo già nào đang nhập vào người cậu ta để nói chuyện vậy?

“Ồ, theo như ta biết thì ngài hẳn là người của Nhật Nguyệt đế quốc đi? tại sao ngài lại muốn tham gia vô Tinh Nguyệt Môn chúng ta?”

Đi thẳng vào vấn đề, Dạ Phong trực tiếp hỏi điều quan trọng nhất.

“Chuyện này a, các người hẳn cũng biết Nhật Nguyệt đế quốc cao tăng đang âm mưu thao túng toàn đại lục, đổi tên Đẩu La Đại Lục này thành Nhật Nguyệt đại lục, tuy việc phát động chiến tranh không được người dân ủng hộ, nhưng mà... cậu biết đấy”

Nói tới đây ông dừng lại đợi Dạ Phong nói tiếp

“Người cầm đầu có quyền, chỉ cần viện vãi lý do để làm cho người dân chấp nhận, bọn họ sẽ là động lực và tài nguyên lớn nhất để đế quốc phát động chiến tranh, tiền bạc của cải mà người dân làm ra sẽ được sử dụng cho việc sản xuất công cụ chiến tranh, mồ hôi nước mắt của họ đánh đổi lại chỉ được nhận lại là nhà tan cửa nát, thảm họa và hậu quả của chiến tranh, kẻ có tội lớn nhất không ai khác là những người đứng đầu”

Trực tiếp kết nối câu chuyện của Mặc Lâm, Dạ Phong rất ấn ý kể tiếp câu chuyện ra.

“Và những công trình mà các hồn đạo sư chúng tôi nhận được nào là hình người hồn đạo khí, các loại hồn đạo pháo hủy diệt, các cỗ máy giết người không lồ.. những thứ như vậy đi lệch với mong ước của bản thân ta, nên ta từ bỏ Nhật Nguyệt đế quốc, từ bỏ việc làm một con rối mà muốn sai cánh bay, tiện thể cản trở việc xâm lược của đế quốc Nhật Nguyệt, và tiểu Na chính là người giúp ta sở hữu đôi cánh này”

Vừa nói vừa nhắm mắt, đây là những lời nói chân thật nhất của ông từ tận đáy lòng, ông không muốn tiếp tục nghiên cứu vào những thứ chém giết người nữa, tha cho ông đi.

Nhìn vào biểu cảm của Mặc Lâm, thấy được rằng những cảm xúc này không hề giả tạo, Dạ Phong tạm thời im lặng một lát, để cho cảm xúc của Mặc Lâm hồi phục lại thì bọn họ lại tiếp tục nói chuyện

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 287: Gia nhập

Cho đến khi Mặc Lâm bình tĩnh lại cảm xúc của mình, Dạ Phong mới đứng dậy, rời khỏi ghế của mình và tiến vào vị trí của Mặc Lâm, đưa tay ra và vỗ nhẹ vào vai ông

“Làm tốt lắm”

Chắc một người lớn tuổi như Mặc Lâm sẽ không cần an ủi gì từ một cậu nhóc mới 19 tuổi như vậy, nhưng một thân một mình rời khỏi đế quốc của bản thân, rời khỏi ngôi nhà đã gắn bó với mình mấy chục năm qua, không hoang mang là bứt rứt là không thể.

Lời nói của Mặc Lâm như mở ra những mảnh kim loại còn sót lại trong tim ông, những khuất mắc và hối tiếc, để cho ông có thể vững vàng hơn trên con đường kế tiếp

“Ha ha, không ngờ có một ngày ta lại được một cậu nhóc nhỏ hơn ta vài chục tuổi an ủi, thật là, ta già rồi sao.... Thế hệ trẻ bây giờ thật vĩ đại..!”

Đưa một tay lên che mặt mình, giấu đi những hơi nóng trong con mắt, Mặc Lâm tự cười giễu bản thân, sau đó ông lắc lắc đầu và quay lại.

Đối diện ông chính là Dạ Phong, lúc này cậu bốt đi một chút lạnh lùng vương giả, thay vào đó, khí tức của cậu hiền hòa hơn, không thể nói là bỏ hết đi nghi ngờ về Mặc Lâm, nhưng chỉ ít, những lời mà ông ấy vừa nói ra làm cậu tin rằng, Mặc Lâm, ông ta cũng không phải là người xấu.

“Từ giờ, chào đón ngài gia nhập Tinh Nguyệt Môn chúng ta”

Cười cười nói, Dạ Phong chính thức tuyên bố sự gia nhập của Mặc Lâm, thái độ của cậu lúc này tốt hơn hẳn, quay trở lại ghế ngồi của mình, tiếp tục cầm sách lên đọc, vừa đọc vừa nghiên cứu xem Mặc Lâm

“Chúng ta có nên giới thiệu một chút không..?”

Ông không thích cái nhìn này lắm, cứ như mọi thứ che giấu trong bản thân đang từng chút một bị Dạ Phong mò ra vậy, một cảm giác không an toàn và không riêng tư, thật không biết cậu ta đã luyện thể nào mà sở hữu một thứ năng lực như vậy nhỉ?

“Không, chưa phải lúc, mọi người cũng sắp tới rồi, tiện thể chúng ta giới thiệu sau luôn, mà... đúng rồi, không phải là có tin nhắn của Hình Na sao?”

Dạ Phong lắc lắc đầu, dù sao thì cũng đã triệu tập tất cả mọi người đến đây, đợi cho mọi người tập trung đông đủ rồi giới thiệu một lần cho tiện luôn, đỡ mất công sau này gặp lại không biết hoặc không rõ lẫn nhau, cả cái bang phải chỉ có sáu, bảy người, chuyện này mà xảy ra là không biết nói gì cho phải.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, tuy ở phía xa nhưng Dạ Phong lại có thể quan sát được, có thể nghe thấy được, còn ngược lại Mặc Lâm thì không thể, có vẻ như đám Dạ Vũ và mọi người đang tiến đến.

Lý do mà Mặc Lâm không nghe được cũng không phải là vì tu vi của ông kém hay phé gì cả, mà chỉ là ông không hiểu rõ cấu trúc bên trong như đám nhóc này thôi, chưa kể mấy năng lực lạ đời của bọn chúng cũng không thể khinh thường, Tiểu Na ơi là Tiểu Na, bạn của con toàn là thứ khủng bố gì không vậy?

“Đến rồi đây Dạ Phong, ta mở cửa đây!”

Giọng nói của một thanh niên vang lên, âm thanh trầm trầm như người trưởng thành, cậu ta nói chuyện với Dạ Phong một cách thoải mái

Ngoại trừ Tôn Vũ ra thì thật sự không có ai có thể nói chuyện kiểu vậy với Dạ Phong cả, Tiểu Linh và Tiểu Vũ hoặc Đinh Bảo thì nhỏ tuổi hơn rồi, bọn nhóc này lại khá là lịch sự nên không ai dám gọi trực tiếp anh ta là Dạ Phong cả, còn bà cô ở phía ngoài Vu Thiên lại càng không cần phải nói, một thiếu gia, hai thiếu gia... đúng là người trong gia tộc có khác, đào tạo bài bản khiếp.

“Ồ, vào đi”

Trực tiếp kêu đám ở ngoài vào, cũng không dài dòng gì, hợp tác với nhau cũng vài năm trời, kể cả thời gian ở Sử Lai Khắc nữa, mặc dù bọn họ bây giờ tuy vẫn mang danh nghĩa là học viên của học viện, nhưng đã khá là độc lập với bên đó rồi, ngoại trừ đi tham gia một số cuộc thi lên cấp còn lại bọn cậu đều dành thời gian cho tông môn của mình.

“Xoẹt”

Cánh cửa mở ra nhanh chóng, bước vào trong có tổng cộng 4 người tất cả, ngoại trừ Dạ Vũ và Đinh Bảo là Mặc Lâm biết rồi, chỉ còn hai người có mái tóc màu đỏ và cặp mắt màu đỏ kia là cậu không biết mà thôi.

Thanh niên này nói chuyện có vẻ chính là cậu ta, một người con trai cao lớn, mái tóc đỏ rực lửa, cặp mắt như dã thú có thể xé tan nát đối phương, một hương vị hoang dã giống như những đóa hoa mọc trên đỉnh núi, hoang dại và thành thực?

Đi bên cạnh cậu ta là một cô gái có mái tóc và cặp mắt khá giống, tuy cùng là đỏ lửa nhưng sắc thái hai người khác nhau, nhưng cô gái này cũng hoang dại và mạnh mẽ không kém, hai người này hẳn là một đôi đi?

“Ồ, đây là Mặc Lâm gia mà Tiểu Vũ và Tiểu Bảo nói sao?”

Đưa tầm mắt nhìn về phía Mặc Lâm, Tôn Vũ cười cười nói chuyện, anh vừa nói vừa đi tới đưa tay ra muốn bắt tay với ông.

“Ừm, hân hạnh gặp cậu”

Hơi ngập ngừng mà giờ tay ra, Mặc Lâm bất ngờ trước hành động của cậu nhóc này, có phải là quá tự nhiên hay không? Sao hoàn toàn khác hẳn với thằng nhóc ngồi ở bên cạnh ông vậy? Hai thái cực trái chiều đây ă.

“Đồ ngốc”

“Bốp”

Một đập vào đầu của Tôn Vũ, cô gái phía sau cực kỳ thẳng tính và cho cậu một cú đau điếng, mái tóc bồng bềnh theo gió và nụ cười tinh ranh như những con sóc tinh nghịch.

“Đừng có mà dọa người ta sợ, quá tự nhiên rồi đó! Có ai mới gặp người khác lần đầu đã xón xác vào như anh không?”

Đưa hai tay chống vào eo, Tiểu Linh hạ thấp người xuống nói với Tôn Vũ, tuy nhìn thì có vẻ đau nhưng đây là cách mà hai người hay trao đổi tình cảm với nhau.

“Đau đấy, ha ha, mà, anh biết rồi mà, đừng như vậy nữa nha Linh Linh”

Dùng tay xoa xoa phần đầu bị đập, Tôn Vũ cười gượng gạo, con nhỏ này, bao nhiêu năm trời vẫn cái tính bạo lực không đổi.

“Hừ”

Vâng, và một cú móc chân đầy ngoạn mục, Tôn Vũ knock out toàn tập, thân hình nằm bẹp dưới đất.

“Đừng tưởng bà đây không biết người nghĩ gì, còn Linh Linh cũng cấm cho anh gọi, hừ”

Lạnh lùng và bá đạo, quả nhiên nữ nhân rất đáng sợ, không hiểu Tôn Vũ làm sao chịu đựng được mấy năm qua, chắc hai người này nghiện trò chơi S/M quá, mà, thôi thấp cho anh ta một cây nhang cầu nguyện cho cuộc sống sau này.

“Bộp bộp”

Tiếng vỗ tay vang lên, mọi người dồn lại sự tập trung về phía Dạ Phong, anh ta cũng đang cười rất nhẹ, nhưng mọi người không tự chủ cảm thấy nguy hiểm

Chết bà, bọn cậu lại một lần nữa gây chiến trong phòng của Phong ca rồi, hai người Tiêu Linh và Tôn Vũ vì gặp người mới mà quên mất họ đang đứng ở đâu... chết mẹ.

“Hừm, được rồi, mọi người, đây là thành viên mới, chúng ta bắt đầu giới thiệu một chút đi!”

Dạ Phong khẽ ho nhẹ, may cho mấy người đấy, nếu không phải là có Mặc Lâm ở đây, đám này chết chắc dưới tay anh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Làm quen

May mắn làm sao vì có Mặc Lâm ở đây làm cứu tinh, làm tốt lắm Mặc Lâm gia gia, good job, cả đám phía Tôn Vũ âm thầm lau mồ hôi mặt.

“Vậy thì để ta tự giới thiệu bản thân trước đi”

Mặc Vũ lập tức đứng lên, ông là người lớn tuổi nhất ở đây, lại là người xa lạ nhất ở đây nữa nên ông muốn tự giới thiệu bản thân trước,

Nhìn về phía mọi người đang tập trung vào mình, Mặc Lâm cười cười và nói:

“Ta tên là Mặc Lâm, là một hồn đạo sư từng thuộc về Nhật Nguyệt đế quốc học viện, cấp 9 hồn đạo sư, tu vi là cấp 82 hồn đấu la, tuy nhiên thực lực của ta lại không mạnh lắm, chủ yếu ta chỉ muốn nghiên cứu về hồn đạo kiến thức luôn”

“Vì một vài vấn đề mà ta làm giảng viên của các học viện trao đổi sinh giữa hai học viện, Nhật Nguyệt đế quốc học viện hoàng gia và Sử Lai Khắc học viện, ta nhận một cô gái tên là Thiên Lam làm đệ tử”

“Nhưng mà không ai ngờ cô bé đó chính là Hình Na, con bé sở hữu một lượng lớn ý kiến hoàn toàn trái ngược và mở rộng xa hơn so với các hồn đạo khí hiện nay, chính nhờ con bé mà ta mới đột phá lên hồn đạo sư cấp chín khi còn ở tu vi này, nhưng dần dần, học viện và đế quốc cao tăng của bọn ta ngày càng điên cuồng hơn trong việc chế tạo vũ khí chiến tranh hủy diệt”

“Là một người đam mê hồn đạo khí, ta không ủng hộ cho việc này, việc phát triển vũ khí như vậy là vượt quá tầm kiểm soát rồi, ta thất vọng và từ bỏ giới hồn đạo của Nhật Nguyệt, và rồi Hình Na giới thiệu và mang ta đến đây”

Một hơi nói hết cả đồng thông tin, tuy có phần dài dòng nhưng nó kể hết toàn bộ tình trạng hiện tại của ông, kể cả thông tin cá nhân lẫn lý do xuất hiện ở đây.

“Tiểu Na? Tiểu Na đâu?”

Tiêu Linh và Tôn Vũ nghe thấy việc Hình Na mang Mặc Lâm đến đây, vậy không phải là Hình Na cũng sẽ ở Tinh La thành sao? Đã rất lâu bọn họ chưa gặp lại Hình Na, ai ai cũng nhớ cô rất nhiều.

“Ừm, vì có một số việc mà con bé lại rời đi, nó còn đưa cho ta một tờ giấy dặn dò là đưa cho Dạ Phong cậu ta”

Gãi gãi đầu, vừa nói Mặc Lâm vừa đem đồ vật giao cho Dạ Phong, cậu gật đầu nhận lấy và đưa lên đọc.

Trong khi đó, mọi người tiếp tục giới thiệu về bản thân mình, theo thứ tự từ lớn đến nhỏ, bắt đầu là Dạ Phong.

“Ta là Dạ Phong, coi như là phó bang chủ của cái Tinh Nguyệt Môn này đi, 19 tuổi, tu vi là 71 cấp hồn thánh, không chế hệ hồn sư”

“Hiện tại mọi công việc trong trụ sở Tinh Nguyệt Môn đều do ta chường khống, chờ đến ngày Tiểu Na trở về thì giao lại cho em ấy, đừng nhìn vào việc trụ sở nhỏ bé, nhưng chúng được cấu tạo rất kỹ và nhiều lớp, không phải ngài được Hình Na giới thiệu đến đây để tiếp tục nghiên cứu hồn đạo sao? Bọn này cũng có phòng riêng và nơi thực nghiệm cho ngài ở dưới lòng đất, vậy nên hãy yên tâm”

Nhẹ nhàng nói ra tên tuổi và tu vi của mình, những người khác thì ai cũng biết hết rồi, nhưng riêng Mặc Lâm thì ông tròn mắt há mồm ra.

“Cái... cái quái...? À, xin lỗi..., do ta hơi shock, mới mười chín tuổi mà đã có tu vi hồn thánh, quả nhiên bạn bè của Tiểu Na đúng là toàn quái vật không!”

Chết thật, tim ông chắc bị nhồi máu cơ tim quá, không thì cũng sắp đột quỵ rồi, nếu gặp mấy tình trạng này lần nữa sợ rằng ông không chịu nổi mất, lũ quái thú, chưa từng thấy đứa nào chưa hai mươi tuổi mà đạt đến tu vi này đây.

“Không có gì”

Cậu cũng rõ rằng việc này shock đến cỡ nào, dù sao thì cậu cũng được công nhận là thiên tài mạnh nhất gia tộc, nhưng Dạ Phong lại từ chối kế thừa dòng họ nhà Dạ gia, cậu muốn tham gia Tinh Nguyệt Môn với Hình Na.

“Đến lượt ta, Mặc Lâm gia gia, ta cũng mạnh không kém nha!”

Tôn Vũ cười cười, sau Dạ Phong thì không ai khác ngoài cậu giới thiệu cả.

“Ta là Tôn Vũ, cũng là mười chín tuổi đồng dạng với thằng khốn Dạ Phong kia, hồn lực là 68 cấp hồn đế, nhìn vậy thôi chứ ta cũng sắp đột phá đến trình hồn thánh rồi đây, sớm ngày ta sẽ đề đầu thằng Dạ Phong này ra mà hành hạ, ha ha ha ha, trong Tinh Nguyệt Môn này ta chính là tuyệt thế cái bang đệ nhất....”

“Nô tỳ”

“Cu li”

“Sai vật”

Ngay cái câu cuối giới thiệu của Tôn Vũ lập tức bị tất cả mọi người chen vào, công nhận Tôn Vũ ca ngoại trừ lúc im lặng và chiến đấu ra có vẻ hoang dã và rất ngầu, nhưng khi nói chuyện mờ mờ thì như một tên nhị hóa ngọc bức vậy.

Tuy hình dạng và tu vi mọi người có phát triển và đi lên, nhưng bọn họ vẫn chính là bọn họ, sâu trong con người của các thành viên Tinh Nguyệt Môn, không có một ai thực sự thay đổi cả, họ chỉ là gắn lên mình một cái mặt nạ bảo vệ bản thân khỏi tầm nhìn của người khác, chứ tên nào ngọc bức thì vẫn ngọc bức, đứa nào bà chằn vẫn cứ là bà chằn hung dữ thôi.

Sau khi xác định Mặc Lâm là thành viên của bọn họ, thái độ của các thành viên lập tức trở nên khác hẳn.

“Ủầy, tên khốn Dạ Phong, cả Đình Bảo nữa, hai đứa tội bấy cảm có chen lời ta”

Nổi giận đùng đùng với hai tên con trai vừa nãy nói xéo anh, một tên thì đang đọc sách, đứa còn lại thì... đang ăn? Địch, tức chết anh

“Hừm? xem ra em không bị sao nhỉ?”

Tiêu Linh hừ hừ cười nhẹ nhìn Tôn Vũ, tham gia vụ ngắt lời lúc nãy cũng có cô tham gia mà, nhưng mà tên ngọc bức này dám nói vậy với cô là cô cho một cước về châu ông bà luôn rồi.

“Ha ha ha, bà xã đại nhân tha mạng, ta nguyện làm cu li cho nàng cả đời mà, không cần hung dữ như thế đâu”

Lập tức nịnh nọt, nói ra mới lạ, hai người có võ hồn dung hợp kỹ với nhau, lại trở thành một cặp đôi với nhau cũng đã lâu, thế quái nào mà hai người không thể hiện chút tình cảm bình thường cho người ta xem phát nào, quả nhiên có một tsundere (ngoài lạnh trong nóng) bạn gái quả nhiên là số nó vừa khô vừa sướt, sướt trong khô a!!!

“Hừ”

Cho một búng vào trán, Tôn Vũ lập tức kêu đau nhưng vẫn sáp lại gần Tiêu Linh, hai người này,... yêu nhau được kể cũng lạ.

“Phụt, ha ha ha ha”

Mọi người lập tức cười đùa với nhau, tên Tôn Vũ này vẫn ngọc bức như thường, dù với cái diện mạo chuẩn soái ca và khí chất thành thực hoang dại này, quả nhiên là bà xã quân nghiêm a.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 289: Mọi người

Tiếp theo màn giới thiệu của hai vị đàn anh đứng đầu, đến màn trình bày của các cô cậu nhỏ tuổi, không giống như mấy tên biến thái kia, Đình Bảo và Dạ Vũ thì có vẻ bình thường.

“Con là Đình Bảo, 17 tuổi, 61 cấp hồn để chiến hồn sư, võ hồn của con thuộc hệ thực vật, tuy con không có gì nổi trội cả nhưng mà trong trận đoàn chiến con có thể phối hợp rất tốt a.”

Gãi gãi đầu nói về bản thân, không biết đã bao lâu rồi cậu chưa giới thiệu thế này, ngoài trừ tên và tuổi, đẳng cấp hồn lực ra thì Đình Bảo không có gì nổi bật ngoài mood thiên sứ bên ngoài cả.

“Không. Không, ở tuổi của con mà đã đạt đến tu vi hồn để đã là trâu bò lắm rồi, con không cần phải nói vậy đâu...”

Mặc Lâm đỏ mặt, cả cái động này đeo đũa nào bình thường cả, kể cả tên múp míp này cũng mạnh mẽ không kém

Nói vậy toàn bộ các người bạn của Hình Na đều mạnh như vậy sao?

“Con là Dạ Vũ, là một phụ trợ hệ hồn sư, cấp 57, mới là hồn vương, tuy nhiên thực lực của con chủ yếu là dựa vào hồn đạo khí, con là một hồn đạo sư kết hợp giữa phụ trợ và chiến đấu, đừng nhìn đẳng cấp của con thấp nhất mà nghĩ là con yếu, con cũng mạnh lắm nha, sư phụ đại nhân!”

Dạ Vũ cười cười nói, cô khá là tinh nghịch nhí nhảnh trả lời, kết hợp với một chút thư sinh và hương vị của sách vở, cặp kính che đi con ngươi màu tím pha lê, Dạ Vũ đứng ở bên cạnh Đình Bảo nói chuyện.

“Sư phụ?”

Không giống với Dạ Phong và hai người Đình Bảo, Tôn Vũ và Tiêu Linh không hề biết vụ Dạ Vũ đã bái Mặc Lâm làm sư phụ.

Tôn Vũ tròn mắt lên ngạc nhiên hỏi, anh thật sự rất bất ngờ,... mà dù sao thì đẳng cấp của đối phương là cấp 9 hồn đạo sư, thực lực như vậy mà dạy cho Dạ Vũ kiến thức của hồn đạo sư thì còn gì tốt hơn.

“Hừm? Mặc Lâm gia gia, ngài nên biết rằng hồn đạo khí của Dạ Vũ có một tư tưởng mới lạ, không phải cứ là hồn đạo sư cấp cao hay càng nhiều kinh nghiệm là được, Dạ Vũ cần một người có tính đột phá trong hồn đạo để chỉ dạy”

Tiêu Linh tỉnh tỉnh khá thẳng mà nói ra, không thể bởi vì đối phương là người mà Tiểu Na giới thiệu mà có nhận sư phụ bừa bãi được, Dạ Vũ cần phải có một người sư phụ thích hợp để giúp cô phát triển hết tiềm năng của mình.

“À...”

Mặc Lâm cũng biết rằng ông hơi khó để trở thành một sư phụ đúng nghĩa cho Dạ Vũ, nhưng không ngờ rằng các bạn của cô còn phản ứng mãnh liệt hơn cả bản thân Dạ Vũ nữa.

Trên mặt đỏ vài giọt mồ hôi, xong ngay sau đó cười cười gãi đầu, quay lại nhìn Dạ Vũ một cái rồi nói với hai người Tôn Vũ và Tiêu Linh.

“Chuyện này thì các con cứ yên tâm, ta tuy đã năm mươi tuổi nhưng không có nghĩa kiến thức của ta lạc hậu và cổ điển, ta đã từng làm việc với Hình Na hơn hai năm trời rồi đấy, so với Dạ Vũ, các ý tưởng của Hình Na cũng không kém phần điên rồ đâu”

Mặc Lâm cười ha ha, ông hiểu được mấy đứa nhóc này lo cái gì, tuy ông không chắc rằng mình có thể dạy bảo Dạ Vũ đúng cách không, nhưng nếu cùng nhau bàn luận về hồn đạo khí, chắc chắn ông sẽ không thua đâu, hơn nữa, con bé cũng có thể nhờ đó mà học tập thêm nhờ sự trau dồi và trao đổi kiến thức cho nhau.

“Mọi người yên tâm, như lúc này sư phụ đã giới thiệu, Mặc Lâm sư phụ chính là sư phụ của Tiểu Na về mặt hồn đạo khí, về mặt chuyên môn thì sư phụ có đầy đủ khả năng dạy mình đấy, không phải là mình đã bảo là sẽ không bao giờ làm chuyện đại đột mà không suy nghĩ rồi sao?”

Dạ Vũ vuốt tóc và nhắc cái kính lên, cô với phong thái thoải mái như những đóa hoa thuần khiết, trái ngược với sự mạnh mẽ bá đạo của Tiêu Linh mà nói

“Nếu vậy thì...”

Tôn Vũ lúc này mới nhớ ra rằng mấy cái suy nghĩ trong đầu của Hình Na cũng không kém phần quái dị đâu.

“Con là Tiêu Linh, cũng 17 tuổi, tu vi của con là 64 cấp hồn để, thiên phú của con không mạnh hơn các người khác là mấy, nhưng nhờ vào võ hồn dung hợp kỹ nên tốc độ tu vi tăng trưởng của con khá nhanh, con là cường công hệ hồn sư, Mặc Lâm gia gia, xin lỗi vì đã nói những lời vô lễ lúc này, hi vọng ngài không để ý”

Tiêu Linh biết sai lập tức nhận lỗi, cô cũng không có vì tính cách cao ngạo của mình mà không cho cả hai bậc thang để bước xuống, so sánh với mấy vị tiểu thư cao ngạo, Tiêu Linh hoàn toàn chuẩn tiểu thư gia giáo và có học thức đàng hoàng.

Năng lực của cô cũng không hề thua kém gì ai, nhờ có thể tu luyện cùng Tôn Vũ mà hai người tu luyện nhanh một cách đột phá, Tôn Vũ kém chút nữa là có thể đuổi kịp Dạ Phong rồi.

Những ngày tháng qua, không ai ngoài bọn họ hiểu rõ Dạ Phong đã tu luyện vất vả cỡ nào, dù sao thì cũng đã một lần cận kề cái chết, nguy hiểm áp sát đến nỗi linh hồn anh phát run sợ hãi đến bật khóc, cái cảm giác khó chịu đấy, bất cứ ai trong bọn họ đều từng trải qua rồi, và cũng chính vì nó mà người ta lại trở nên điên cuồng tu luyện hơn.

Vì đảm bảo cho một tương lai an toàn cho cả bản thân và gia đình của chính mình, bọn họ cần có thực lực.

“Aaah, không có gì đâu, ta cũng hiểu mà, con không cần xin lỗi chuyện gì đâu, ha ha ha”

Mặc Lâm lập tức đáp lời Tiêu Linh, đúng như ông dự đoán, mọi người đều rất mạnh, kể cả cô gái đứng ở phía ngoài cũng vậy

“À đúng rồi, còn một người nữa chưa giới thiệu nhỉ?”

Dạ Phong gấp sách lại, anh đứng lên và búng tay một cái, một luồng hồn lực màu đen như có như không ẩn hiện khu vực xung quanh

“Tch”

Một cơn gió nhẹ bỗng thổi ra từ hư không, Vu Thiên xuất hiện ngay trước mặt mọi người, cô như một cái bóng thoát hiện.

“Chào, ta là Vu Thiên, lúc này chúng ta có gặp phía bên ngoài Tinh Nguyệt Môn rồi nhỉ? thật sự thì ta không muốn để phía trước bang phái trống không đâu, nhưng mà dù sao cũng có hồn đạo khí lo rồi, kệ vậy”

“Vói tư cách là người hậu cần trung thành nhất của thiếu chủ và tiểu thư, ta là ám dạ Vu Thiên, hân hạnh gặp mặt, hồn đạo đại sư, Mặc Lâm”

Cười duyên rũ, cô đưa tay ra bắt lấy tay của Mặc Lâm, tính tới thời điểm này, ngoại trừ Mặc Lâm còn đang ở đâu không biết, tất cả các thành viên đều đã xuất hiện đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290: Lá thư của Hình Na

“Được rồi, ta vừa đọc xong lá thư mà Hình Na vừa gửi xong, có vẻ như con bé có cùng ý tưởng với chúng ta đấy”

Dạ Phong lập tức dẫn đầu câu chuyện, anh đặt quyển sách của mình sang một bên, ngồi lên ghế gác chân lên đùi, tư thế cao ngạo của một vị thiếu gia hiển lộ.

“Hề? Tiểu Na nói cái gì?”

Tôn Vũ lập tức kiểm tra cho mình một chỗ ngồi, phòng của Dạ Phong là lớn nhất, căn phòng rộng rãi này có rất nhiều kiến trúc bằng thép, tuy nhiên nhờ vào thấm thực vật tự nhiên được nuôi bằng môi trường trong kính, lượng không khí trong đây khá ôn hòa và dễ thở, không ngột ngạt như ngôi trong đồng kim loại bình thường.

Tất cả mọi người đều ngồi xuống, kể cả Vu Thiên cũng rất tò mò xem vị tiểu thư đã khiến cho thiếu gia và tiểu thư gia nhập bang phái của mình mà từ bỏ kế thừa gia tộc là người như thế nào.

Từ hồi mà thiếu gia từ chối mẫu thân của mình tiếp nhận chương khổng Dạ gia, cô đã rất ngạc nhiên, cô luôn mong muốn được trở thành vũ khí của ngài và tham gia chinh chiến uống máu kẻ thù.

Vậy mà không ngờ rằng thiếu chủ lại gia nhập một bang phái có mấy người, tuy thiên phú có phần cao nhưng như vậy không phải là lý do thích hợp chứ? Có thể hút hết bọn họ vào Dạ gia cơ mà?

“Vu Thiên, cô có hiểu gia đình là gì không? và theo cô nghĩ, Dạ gia chúng ta như thế nào?”

Chỉ một câu duy nhất khi thiếu gia trả lời mọi câu hỏi của cô, ngay lúc đó, cô đã lập tức trả lời:

“Gia đình là nhà của cậu chủ, là nơi có ba có mẹ, là nơi mà cậu có thể thoải mái trở về nhà mà không cần lo nghĩ... là...”

Nói đến đây, Vu Thiên chợt dừng lại.

“Nói tiếp đi”

Dạ Phong bình tĩnh nhìn vào hậu cần của mình, anh biết rằng cô được đào tạo rất chuyên nghiệp và ý thức gia tộc của Vu Thiên rất cao, nhưng một nơi

như Dạ gia lại không thích hợp cho anh, nếu Dạ Phong anh mà là một con người hiếu chiến sẵn sàng đấu tranh tranh đoạt quyền lợi, vậy thì nơi đó là chiến trường thích hợp nhất

Nhưng anh lại không phải kiểu người như vậy, ở Dạ gia luôn luôn ôn ào, dù ba mẹ có là chỗ dựa vững chắc cho hai anh em nhà họ, nhưng mà trong gia tộc không ít người nhìn chằm chằm vào ngôi vị lãnh đạo của Dạ gia.

Anh không muốn phải lo nghĩ nhiều về vấn đề này đâu, tha cho anh đi.

“D... Dạ gia, là một nơi mà.. thích hợp..”

Vu Thiên không thể nói thành lời, là người phục vụ cho thiếu gia và tiểu thư từ nhỏ, cô biết rằng cả Dạ Phong và Dạ Vũ đều rất tài năng, nhưng không có nghĩa là bọn họ khao khát quyền lực.

Đối với hai người bọn họ, sống tiêu dao và có năng lực tự bảo vệ bản thân, kiếm cho mình một nửa cuộc đời và cứ thế tận hưởng cuộc sống đến ngày bạc đầu là đã mãn nguyện rồi, không một ai trong số họ nguyện ý bỏ cả đời mình chỉ để tranh tranh giành giành mấy thứ ảo mộng đó cả, chết rồi cũng không mang theo được, chỉ bằng làm những chuyện gì mà mình không hối tiếc.

“Vậy thiếu gia, nếu ngài muốn rời đi thì trước hết phải thông qua Cực hạn môn của Dạ gia chúng ta, nếu ngài không thể thì ngài không được phép đi đâu cả... còn nếu ngài có thể vượt qua thì hãy để ta cũng ngài rời khỏi Dạ gia này”

Vu Thiên quỳ một gối xuống mà trình trọng trả lời, so với ý thức về gia tộc, ý thức bảo vệ cho hai đứa trẻ này còn cao hơn tất cả.

So với cha mẹ của Dạ Phong và Dạ Vũ, cô đã luôn sống và làm bạn với hai người bọn họ còn dài hơn cả với cha mẹ của Dạ Phong, vậy nên tình cảm mà cô dành cho bọn họ cũng như tình cảm bọn họ dành cho cô đều vượt qua cái giới hạn được gọi là gia tộc này.

“Ồ.... .... ừm”

Bất ngờ trước lời nói của Vu Thiên, anh không ngờ có một ngày hậu cần của mình lại có thể nói ra được những câu như vậy

Xem ra không chỉ anh mà cả cô gái này cũng đã thay đổi rồi nhỉ? Gật gật đầu Dạ Phong chấp nhận cho lời nói của Vu Thiên.

Quay trở lại với vấn đề chính, lá thư mà Hình Na gửi cho Dạ Phong là một tấm thiệp gia nhập trận đấu tỷ thí học viện hôn sư thanh niên toàn đại lục, cũng đúng là thứ mà Tinh Nguyệt Môn muốn tham gia.

“Quoa, ý tưởng lớn gặp nhau, quả nhiên bang chủ và phó bang chủ có khác, nhìn xa trông rộng quá!”

Tôn Vũ khi nhìn thấy tấm thiệp mời lập tức bật dậy cười to, không ngờ bọn họ lại hiểu nhau đến vậy, nếu như lâu rồi không hợp tác với nhau, cách tốt nhất để trở nên hiểu rõ nhau hơn là?

Chiến! Chiến và chiến.

“Ha ha, Tiểu Na đúng là, vậy thì mọi người sẽ cùng nhau tham gia nhé?”

Dạ Vũ cũng cười theo, cô không phản đối việc này, Đình Bảo ở bên cạnh cũng gật đầu theo.

“Dạ Phong ca, Tiểu Na có nói là khi nào trở về không?”

Tiêu Linh lại quan tâm đến một vấn đề khác, dù sao thì cũng đã rất lâu rồi mọi người không gặp lại nhau, tuy trưởng thành và biết kiềm chế hơn, nhưng ai cũng mong gặp lại hội tụ nhậu nhẹt một bữa chứ?

“Đúng vậy thiếu gia, ta cũng rất muốn biết vị tiểu thư Hình Na này là một người thế nào đấy!”

Vu Thiên cũng rất tò mò, cô cứ tưởng rằng sắp được gặp Hình Na rồi nhưng không ngờ người tiến vào lại là một hồn đạo sư, cô đã khá thất vọng đấy.

“Trong thư có ghi là nếu có thể thì một hoặc hai ngày sau con bé sẽ trở về, còn nếu có việc thì mọi người hãy đến khu vực dự thi ở Nhật Nguyệt đế quốc đi, tất cả sẽ gặp nhau tại đây”

Dạ Phong gấp lá thư lại, anh chậm chậm đọc lại những gì được ghi trên tờ giấy.

“Mà, chắc là phải gặp nhau ở Nhật Nguyệt đế quốc rồi!”

Dạ Phong thở dài một hơi, anh đứng dậy và quay về sau có vẻ đang lục lọi kiếm một thứ gì đấy.

“Tại sao lại nói là gặp nhau ở Nhật Nguyệt đế quốc, không phải là chỉ khi Hình Na thật sự bận thì mới như vậy sao?”

Mặc Lâm và Vu Thiên là hai người duy nhất không hiểu, không phải lá thư nói vậy sao? tại sao mà cậu ta/ thiếu chủ lại có thể chắc chắn đến vậy?

“Haha, hai người có vẻ không biết rồi, nếu Tiểu Na đã nói về sau rồi thì con bé có xác suất rất cao là không thể trở về ngay được, bọn này khá hiểu con bé, nếu có thể thì nhỏ luôn luôn trở về đúng hẹn nhất có thể, còn nếu đã biết vậy thì chắc chắn là nhỏ không về”

Tôn Vũ cười giải thích, con nhóc này luôn thích làm liều mà, thật không còn cách nào khác a.

“Đại ca? anh tìm gì vậy?”

Dạ Vũ nhanh chóng để ý thấy anh trai mình đang lục lọi gì đấy, có vẻ là...

“Cực hạn môn hồn đạo khí mô phỏng phòng ... Tiếp theo năm tháng chúng ta cần phải tu luyện trong đây rồi, so với đợt trước thì cơ thể mọi người đã hồi phục lại hết rồi nhỉ?”

Dạ Phong cười lạnh, nụ cười của anh làm mọi người có một cảm giác không tốt lành gì cả, cả đám Tôn Vũ, Tiêu Linh chảy mồ hôi lạnh.

So sánh với tất cả thì Vu Thiên là người hiểu rõ nhất, còn ông già Mặc Lâm thì không hiểu chuyện gì xảy ra.

“Cực hạn môn mô phỏng hồn đạo khí?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 291: Cực Hạn Môn mô phỏng

“Cực hạn môn mô phỏng hồn đạo khí? Nó là cái gì?”

Mặc Lâm tò mò hỏi, ông đã từng nghiên cứu rất nhiều hồn đạo khí, đại đa số thì chúng nó đều theo một nguyên tắc chung, nhưng đôi khi cũng có những hồn đạo sư chế tạo những hồn đạo khí cấp cao với những hình thái mà họ mong muốn.

Loại hồn đạo khí mang tên Cực hạn môn không biết là thứ gì mà có thể khiến đám thiên tài ở đây đổ mồ hôi hết mồ hôi nhỉ?

“Aaaaa, sư phụ, ngài đừng hỏi, nó là cả một ám ảnh đối với bọn con...”

Dạ Vũ lo sợ mà ôm đầu, loại Cực hạn môn này cần có một thời gian giới hạn mới có tiếp tục sử dụng, nhưng vấn đề lại không phải nằm ở các bộ phận hồn đạo khí, mà là nó nằm ở các hồn đạo sư.

Kể từ khi đại ca xin phép mẫu thân mang ra một vài cực hạn thạch ảo ảnh ra, đáng lý coi như là tộc trưởng cũng không được phép, nhưng không biết bằng cách nào mà đại ca có thể thuyết phục được tất cả mọi người nhỉ?

“Ám ảnh ...? Có đến như vậy không?”

Mặc Lâm vẫn chưa hoàn toàn hiểu, nhưng nhìn thái độ của tất cả mọi người ở đây ai đều có một chút hoảng sợ và lo lắng, tuy bên trong cũng có sự khát khao đối với sức mạnh, nhưng không ngờ rằng mỗi người bọn họ đều đang run một khi nghe đến cái tên cực hạn môn.

“Bọn này đã đi vào cực hạn môn hai lần rồi...”

Tôn Vũ cố gắng lấy lại bình tĩnh mà nói lại, nhớ những lần mà anh suýt nữa tử vong, cảm giác chân thật đến từng thớ da miếng thịt bị cắt rời, thật là khó để tưởng tượng.

Đột nhiên một hơi âm truyền đến lòng bàn tay, bàn tay nhỏ bé của Tiêu Linh lập tức nắm lấy tay anh, bàn tay run rẩy nhẹ ấy.

Tôn Vũ cúi đầu nhìn xuống, đồng thời Tiêu Linh cũng ngưỡng đầu nhìn lên, cặp mắt cả hai nhìn nhau, Tiêu Linh nở một nụ cười thật tươi để động viên an ủi cho anh ta mặc dù chính bản thân cũng đang phải sợ hãi đến từ phía Cực hạn môn kia.

Mặc dù biết rằng nó có thể gia tăng thực lực của bản thân một cách nhanh chóng, nhưng mà sống và tồn tại ra khỏi đó một lần rồi, cô thật sự không muốn phải tiến lại nơi đó lần nữa đâu, thà giết cô đi còn hơn...

“Không phải là Cực hạn môn, chỉ là Cực hạn môn mô phỏng hồn đạo khí nhờ vào ảo ảnh thạch lấy từ trong Cực hạn môn thôi”

Vu Thiên rất đúng lúc ngắt lời bọn họ, cái gì mà Cực hạn môn chứ? chỉ là mô phỏng thôi mà đám này đã run sợ đến thế này rồi.

Nhìn lại phía thiếu gia của mình, cô biết rằng ngài làm vậy là có quyết định của bản thân ngài, là một người đã chân chính vượt qua cánh cổng địa ngục thật sự đó, hơn ai hết cô biết Dạ Phong lúc này đáng sợ đến nhường nào.

Tuy thực lực của cô hơn hẳn thiếu gia một đại đẳng cấp, nhưng nếu để cô tấn công trực diện thiếu gia chưa chắc gì có thể đánh bại thiếu gia một cách trực tiếp, thậm chí cô sẽ bị các cái bẫy của thiếu gia dồn vào góc chết.

Rồi sau đó sẽ bị ngài chơi đùa như một con rối, vùng vẫy như những cái xác chết, những con cò trong bàn tay ngài.

Thiếu gia Dạ Phong chính là con người đáng sợ đến như vậy, một khổng chế hệ hồn sư có thể nắm bắt tình cảm cảm xúc con người, tính toán và đo lường mọi chuyện đang diễn ra và sẽ diễn ra, mọi người trong gia tộc đều phải cúi đầu sợ hãi trước danh hiệu mà mọi người tôn sùng cho ngài: Quang Âm chi vương, bất bại đại tướng.

Tất cả những ai từng được chỉ huy dưới tay ngài, không một ai mà không thần phục cả, đứng ở bên cạnh ngài chính là niềm vinh dự của ta.

“Hừm,.. Đã hai lần từ lúc mọi người gia nhập vào bên trong Cực hạn môn mô phỏng rồi, kể từ lần trước cơ thể của mỗi người đã thả lỏng lại được bốn tháng, khoảng lặng như vậy để cơ thể hồi phục là đã đủ rồi”

Dạ Phong mặc kệ đồng cảm xúc tiêu cực của đám trẻ phía trước, anh thừa biết bọn nhóc này sẽ làm gì.

Bước đi chậm rãi tới phía Mặc Lâm rồi tiến đến phía cửa phòng mình, Vu Thiên thấy thế lập tức đi theo sau thiếu chủ, ba người đứng lại dừng ở cửa chờ đợi mấy người Tôn Vũ.

Tôn Vũ, Tiêu Linh, Dạ Vũ và Đình Bảo, tất cả bốn người trong lòng tuy còn hoang mang sợ hãi, nhưng không có nghĩa là bọn chúng không tham gia, chỉ là mỗi lần tiến nhập cái cánh cổng cực hạn luôn đem lại cho bọn họ những đau khổ khó phai.

“Muốn mạnh không?”

Một giọng nói mang nồng đậm sự khinh thường của bậc vương giả, Dạ Phong quay lại và nhả ra một câu như vậy.

Không một ai muốn bị bỏ lại đằng sau cả, nhất là Dạ Vũ và Đình Bảo, hai người không có ưu thế như cặp đôi Tôn Vũ và Tiêu Linh, nếu cứ như thế này bọn họ sẽ là vật cản đường cho mọi người mất.

“Muốn”

Nắm chặt lòng bàn tay, Đình Bảo lập tức trả lời, ở bên cạnh anh Dạ Vũ cũng gật đầu, cô đưa tay lên kích hoạt các hồn đạo khí của mình, cô cũng sẽ phải tham gia thôi.

Có vẻ như mọi người bị lời nói khinh thường của Dạ Phong làm cho bình tĩnh lại, không phải là một lời động viên sâu sắc hay thứ gì cả, chỉ là một câu hỏi băng quơ “Muốn mạnh không?” mà thôi, nhưng nó đánh động đến thứ mà bọn họ cần bảo vệ, lúc này thì những con thú hoang dã cũng bước ra khỏi cái vỏ mà bọn chúng tự tạo.

P phía Tôn Vũ và Tiêu Linh cũng gia nhập, không thể nào để thua bọn nhóc Đình Bảo được đúng không? Bọn anh cũng không muốn được lạc hậu.

“Đi thôi”

Nhắm mắt lại, Dạ Phong sau khi quan sát thái độ của tất cả mọi người chuyển biến thì anh lập tức dẫn dắt tất cả đi tới một canh phòng được mã khóa rất chặt chẽ.

Trên đường đi có rất nhiều kiến trúc hồn đạo khí mới lạ, tuy đẳng cấp không cao nhưng mà cũng đủ để làm Mặc Lâm tò mò, ông rất hứng thú với những món đồ ở đây.

Cho đến khi mọi người dừng lại, một cánh cửa cực to hai màu đen trắng đang hiện lên trước mặt họ, ngọn đèn lửa ánh lên sự huyền ảo.

“Nơi này... là hồn đạo khí?... nhưng. Tại sao nó không được bảo hộ gì hết vậy?”

Mặc Lâm hoàn toàn bất ngờ, loại hồn đạo khí này khác xa hoàn toàn với tất cả hồn đạo khí phía bên ngoài, đây chẳng lẽ là hồn đạo khí của riêng gia tộc Dạ Phong và Dạ Vũ sao? Làm sao mà gia tộc bọn họ lại có thể sở hữu một loại hồn đạo khí như vậy? hơn nữa một hồn đạo khí quan trọng như vậy mà mọi người không thiết lập bảo vệ gì cho nó sao?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Tiến vào bên trong

Đứng trước cánh cửa khổng lồ có vẻ huyền bí này, mọi người không tự chủ mà nuốt nước bọt, còn Mặc Lâm thì vẫn đang thắc mắc không hiểu vì sao một nơi quan trọng như vậy lại không có một tỷ phòng hộ nào hết?

“K.. không phải là không có, mà bên trong nó và chính bản thân nó chính là một con quái vật đáng sợ nhất rồi”

Tôn Vũ rất cố gắng mà giải thích lại cho ông, cánh cửa này không phải là một cánh cửa thông thường đâu, đừng quên mất tên gọi của nó là gì, Cực hạn môn đấy.

Thông thường không có ai có thể đột nhập đến sâu bên trong Tinh Nguyệt Môn đến như thế, nhưng mà lỡ có một ai tiến nhập vào được và tiến đến khu vực Cực hạn môn này bọn họ cũng không thể trực tiếp mang đi.

Chỉ có những kẻ thông qua các thử thách sinh tử mà cánh cửa này đặt ra thì mới có thể đạt được thừa nhận của nó, coi như là Phong hào đầu la cũng không ngoại lệ.

Vì vậy nên đừng có mộng tưởng có thể trực tiếp mang luôn cả cánh cổng này đi, nghe nói các thử thách này được tạo ra nhờ vào những vị thần sinh tử muốn thách thử lòng kiên trì của con người, vì quá nhàm chán nên bọn họ tạo ra các loại cực hạn thạch ảo ảnh ném xuống nhân giới.

Từ rất xa xưa chúng đã được gia tộc Dạ gia thu thập trở về làm hội tụ lại thành một ma trận cánh cửa rồi để lại qua các đời thành một báu vật truyền thừa, nhưng thực sự là qua nhiều đời tộc trưởng, số lượng người vượt qua các thử thách của Cực hạn môn vẫn không quá năm đầu ngón tay. Thậm chí có vượt qua đi chăng nữa, tất cả mọi người đều bị nó đặt lại một dấu ấn thật sâu vào đáy lòng.

“Điều này là không cần thiết, loại hồn đạo khí mô phỏng này cũng không hoàn toàn tính là một hồn đạo khí thông thường, nói là hồn đạo khí thôi chứ nó cũng chỉ làm tác dụng phụ trợ cho ảo ảnh thạch”

“Nó không chứa bất cứ kiến thức nào hết, cái cốt lõi nằm ở bên trong cánh cổng kia, còn muốn lôi cái cổng này đi rất đơn giản, chỉ khi nào có một người có thể vượt qua tất cả thử thách bên trong mới có thể mang đi, còn không chỉ mang một cánh cổng bọn họ cũng không làm được gì, chúng ta có thể tiếp tục xây dựng thêm nhiều cánh cổng Cực hạn môn khác”

“Thứ khủng khiếp nhất của thứ này không nằm ở nó mạnh mẽ bao nhiêu, mà là nó có thể không thêm nhin tu vi của người gia nhập, người nào tu vi càng cao tiến nhập thì độ khó càng lớn, và mức độ tôi luyện cũng càng khủng, không phải cứ càng mạnh là có thể cướp đi cánh cổng này đâu, vậy nên yên tâm”

Dạ Phong thoải mái giải thích cho Mặc Lâm nghe, dù sao thì nơi này cũng không hoàn toàn tính là hồn đạo khí, vì vậy nên nó cũng không thể trở thành một thứ đủ tốt để có thể nghiên cứu cho Mặc Lâm

“Ra là vậy, ta hiểu rồi, chỉ là ta còn có chút hiếu kỳ với mấy cực hạn thạch ảo ảnh mà cậu nói đấy”

Mặc Lâm gật gù đầu, ông cũng hiểu rằng muốn chế tạo ra một hồn đạo khí cấp cao đối với đám hồn sư bọn cậu vẫn chưa đủ trình, hóa ra là chỉ dùng hồn đạo khí như một cái khung để kích hoạt thứ bên trong?

“Mà... nó cũng không đủ đâu, để giảm bớt độ khó cho mọi người, chỉ có một phần hai số lượng cực hạn thạch được mang ra nên uy lực đã giảm mạnh, mọi người cũng không cần quá lo lắng như thế”

Dạ Phong tươi cười như một con ác quỷ, anh bước đến trước cánh cổng mở sẵn cánh cửa ra, một màn màu sắc trắng đen hội tụ, giống như có một cánh cổng không gian đi xuyên qua nó vậy.

“G... Gì mà giảm bớt một nửa độ khó chứ? Thứ này hoàn toàn là đòi mạng người có được không?”

Tôn Vũ lập tức chửi ầm lên, không hiểu hỏi ở gia tộc Dạ Phong đã làm cách nào mà có thể vượt qua phiên bản đầy đủ Cực hạn môn nhỉ? Có thể sống qua nó có thể gọi là kỳ tài yêu quái luôn rồi đó.

“Đúng vậy Dạ Phong đại ca a, thứ này mà giảm bớt một nửa cái gì, đây hoàn toàn là một con ác quỷ giết người a”

Đình Bảo cũng bày tỏ kháng nghị, nhưng lần này mode thiên sư của cậu không có tác dụng, Dạ Phong vẫn im lặng cười hắc ám chờ tất cả mọi người.

“Nào, đi thôi?”

Một lời mời chào cho tất cả mọi người, dẫn đầu là Vu Thiên, là một tộc viên của Dạ gia, tuy cô cũng chưa từng tiến nhập nguyên bản Cực hạn môn, nhưng nỗi sợ đến từ thứ đồ mô phỏng này còn chưa làm cô run sợ đến chết, nếu đây là mệnh lệnh của thiếu gia, vậy cô nguyện xông vào mà không có một chút do dự gì cả.

“À, đúng rồi Mặc Lâm gia gia, ngài không cần tiến nhập và đây đâu, ngài có thể ở phía bên ngoài nghiên cứu hồn đạo là được, bên trong này không phải là thứ mà một hồn đạo sư có thể khống chế nổi, không những là hồn lực mà thể chất đòi cũng rất cao, từ cơ thể của người ta có thể thấy khá nhiều tạp vật đến từ phía ngoài, nếu có thể thì ngài nên từ từ lọc bớt tạp chất trong người ngài đã.”

Thăng thần mà nói ra, Dạ Phong cũng không phải là loại người im lặng để mọi thứ tự chảy, nếu cứ để Mặc Lâm tiến vào mà không biết gì, chắc chắn là

ông ta sẽ chết chắc, đến lúc đó ai nói cho Hình Na đây.

“Ừm, được rồi, ta hiểu rồi”

Mặc Lâm gật đầu, ông cũng đã hiểu, thứ này có vẻ là món đồ quan trọng nhất của Tinh Nguyệt Môn đi?

Tiếp tục ngồi ở đây chờ đợi cho tất cả mọi người tiến vào, bắt đầu là hai người Đình Bảo và Dạ Vũ, tiếp theo là Tôn Vũ và Tiêu Linh nắm tay nhau bước vào, sau cùng là Dạ Phong đứng dậy, kéo cánh cổng đóng kín lại, Cực hạn môn khởi động, cánh cửa phát ra thứ ánh sáng kỳ dị hòa lẫn giữa hai màu trắng đen.

Một nguồn lực lượng đáng sợ khiến cho Mặc Lâm phải đổ mồ hôi, ông thật sự không biết rằng chỉ một tý uy áp tỏa ra từ cánh cổng có thể làm ông run sợ đến vậy.

Tất cả mọi người đã rời đi, tổng cộng năm người tính cả Vu Thiên, bây giờ trong cái Tinh Nguyệt Môn này cũng chỉ còn có một mình ông, hầy... quá nhiên là một hồn đạo sư tiến nhập vào một đám thiên tài hồn sư cứ như cừ non lạc loài vậy, thật đáng sợ.

Quay người lại, Mặc Lâm kiểm được căn phòng nghiên cứu hồn đạo của mình, tạm thời tất cả các thành viên đều đã gia nhập vào bên trong Cực hạn môn, giờ điều mà ông cần phải làm là tiếp tục nghiên cứu hồn đạo, nếu có thể thì ông muốn cải tiến các hồn đạo khí bên trong nơi đây luôn.

“Tốt, bắt đầu thôi”

Quan sát xung quanh, mọi thứ có vẻ không tệ đến như ông nghĩ, bắt đầu nghiên cứu cấu trúc của cả trụ sở hồn đạo khổng lồ này cái đã, sau đó sẽ tìm hiểu cơ cấu và tái thiết lập lại đồng này với đẳng cấp hồn đạo khí của ông.

Trong khi Mặc Lâm đang hi hục bên ngoài, bên trong Cực hạn môn các thành viên Tinh Nguyệt Môn cũng đang phải đối mặt với các khó khăn của mình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293: Bẫy tầng thử thách, Đình Bảo

Một cơn gió khô hạn thổi qua, tất cả năm người tuy cùng tiến vào bên trong một cánh cửa, nhưng nó lại dẫn dắt mọi người đến năm nơi khác nhau, không có nơi nào giống nơi nào, bọn họ chỉ biết rằng, sống và tồn tại trong đây đủ thời gian thì bọn họ thông qua đợt huấn luyện này.

“Thật là không muốn nhớ a...”

Đình Bảo lập tức thoát áo ra ném vào trong nhẵn trư vật, thời tiết bây giờ cực kỳ nóng, mặt trời lên đỉnh chiếu sáng chói chang và sự khô hạn của lớp cát dưới bề mặt chân mình.

Như có một sự đói khát nước từ bên sâu trong những bãi cát này, Đình Bảo cảm thấy chân mình nóng ran lên, không thể đứng yên bình thường nổi.

Nhớ cái lần đầu tiên cậu bước vào bên trong Cực hạn môn mô phỏng này, cậu trực tiếp bị ném vào bên trong đáy biển không có đủ đường khí để sống sót, may mắn thay là vũ hồn của cậu là mộc hệ, Tam sừng mộc giác, một loại vũ hồn cho phép cậu thực hiện các loại hô hấp kỵ khí cung cấp đủ năng lượng để cậu hoạt động.

Tuy nói là vậy, nhưng không có ánh sáng mặt trời, không có oxi như ở bên ngoài, dù có là hồn sư mạnh mẽ nhưng muốn tồn tại đủ lâu dưới đáy biển sự là rất khó, chưa kể đến ăn uống, sinh hoạt, sự ăn mòn của nước biển, thủy quái, thậm chí không khí nhờ kỵ khí hô hấp cũng không thể duy trì quá lâu.

Dù sao thì cậu cũng không phải thật sự là một cây rong biển dưới đáy đại dương được, lúc đó hình như cậu còn phải bắt lấy những bọt nước mà hít thở, liên tục kiếm những con thủy quái to đùng mà chém giết, không phải bởi vì giết bọn chúng cậu sẽ được cái gì, mà chủ yếu là những bọt khí do bọn chúng tạo ra có thể tạm thời giúp cậu hô hấp dễ hơn.

Còn về đồ ăn nữa, ở dưới đáy biển cậu chẳng thể kiếm được đồ chín mà ăn, muốn mời lửa cũng không được, há mồm ra là nước biển siêu mặn ngập vào họng, tôm cá ở đây đa dạng nhưng mà lại không thể nào ăn sống, bây giờ nghĩ lại không biết vì sao hồi đấy cậu sống được cũng hay nhỉ?

Tồn tại tại thử thách thứ nhất sẽ kéo dài trong vòng hai tuần, bất kể là ai cũng vậy, hồn lực của bạn càng mạnh mẽ thì hoàn cảnh đưa ra càng khắc nghiệt, nghe Dạ Phong ca đã từng nói qua một lần, những Phong hào đầu la dường như không được phép tiến nhập vào bên trong Cực hạn môn này, vì đến khi bọn họ đạt được chừng đó thực lực, tiến nhập vào thì cánh cổng sẽ trực tiếp khóa tu vi của họ và nhốt họ vào hoàn cảnh còn khó khăn hơn cả bình thường.

“Vậy bây giờ là sa mạc?”

Đình Bảo quan sát khu vực xung quanh, tính từ lần trước cậu tham gia vào bên trong Cực hạn môn mô phỏng, thực lực của cậu cũng đã có sự gia tăng

đáng kể nên độ khó và sự khắc nghiệt của hoàn cảnh cũng sẽ tăng lên rõ ràng, nếu như không phải tham gia vào cái loại huấn luyện này thì không cách nào cậu có thể ở trong thời hạn ngắn đạt đến tu vi này cả.

Nhưng có đi là phải có lại, đôi khi cậu thả tu luyện chậm hơn một chút còn hơn phải trải qua loại tra tấn cực hình này, thật sự, cậu còn chẳng muốn chui vô đây đâu.

“Hiểu rồi, khắc chế thuộc tính, nhưng ít ra còn có mặt trời ha .... Thứ cần quan tâm ở đây là.. tầm nhìn.. nước.. và tập kích bất ngờ!!!!”

“Àm.. Âm.. Âm..”

Chậm rãi nói ra vài chữ, Đinh Bảo đã có khá nhiều kinh nghiệm trong chuyện này, đối với một môi trường là toàn cát là cát, thậm chí trong không khí còn có vị cát cháy, khu vực xung quanh dường như không nhìn rõ đường đi.

Tại một nơi không xác định được phương hướng, vậy thì cứ việc nhắm mắt lại chuẩn bị chờ đợi thôi, nếu chúng ta không phải người đi săn tìm, vậy chúng ta sẽ là những con mồi bị săn, tiếng rục rịch dưới lòng đất, lên rồi.

“Oành”

Một chân dẫm lên trên mặt cát, Đinh Bảo bật thân thể của mình lên, một hòn đạo khí được đặt xuống ngay dưới lớp cát, nó nhanh chóng bị con hồn thú từ dưới chồm lên lấp xuống.

“Bọ cạp, thực lực tương đương... vạ năm hồn thú nhỉ?”

Mất lạnh nhìn xuống, mới vào đã cho vô hoàn cảnh thế này, thực lực của cậu sẽ bị ảnh hưởng đáng kể, thậm chí cả thực lực tiêu hao cũng sẽ bị rút nhanh chóng nữa, chỉ cần nghĩ đến việc cơ thể mập mạp này phải liên tục toát ra hồn lực ngăn chặn sự tác động của nhiệt, xem ra cậu đúng là không nên khinh thường nơi này aaaa.

“Phụt, phụt, phụt”

Nồng độc bắn lên, con bọ cạp đưa đuôi mình chổng lên trời, hóa thành màu tím, nó như một cây súng máy liên tục bắn độc lên phía Đinh Bảo.

Tốc độ bắn cực nhanh, nếu như là lần đầu tiên nhập vào bên trong Cực hạn môn mô phỏng, có lẽ cậu sẽ còn ngỡ ngàng và ngạc nhiên, nhưng nhiều lần bị tập kích như vậy rồi thì sẽ quen thôi.

Dù sở hữu thân hình mập mạp nhưng Đinh Bảo lại cực kỳ linh hoạt, hồn hoàn thứ nhất sáng lên rục rờ:

“Nganh xác”

Cơ thể hóa thành màu xanh lá của cây cối, thân thể cậu nhanh chóng tiếp nhận ánh sáng của mặt trời thực quá trình quang hợp, Đinh Bảo trực tiếp phóng thẳng vào phía bên trong màn độc được bắn ra.

Con bọ cạp ngạc nhiên trước hành động của Đinh Bảo, tên nhóc này... hần tính làm gì? bộ không cảm nhận được nguy hiểm đến từ nọc độc của ta sao? Trực tiếp lao vào như vậy,... Một là điên.. hai là..

“Rítttttttt”

Dự cảm không lành xuất hiện, con bọ cạp lập tức xoay người bỏ trốn, không giống như những con hồn thú ngu xuẩn ở bên ngoài, chúng không hề có cái gọi là tôn nghiêm hay phẩm đức không được phép chà đạp gì đấy, chúng chỉ cần biết, sống và giết, chết rồi thì cái gì cũng không còn, vì vậy nếu thấy nguy hiểm thì phải lập tức chôn..

“Haha, biết ngay mà”

Xuất hiện ngay sau lớp độc được bắn ra, Đinh Bảo thân thể toàn vẹn xuất hiện trước mặt con hồn thú, cậu cười lạnh búng ngón tay lên.

Nhìn thấy kẻ thù xuất hiện trước mặt, chưa đầy một giây nó từ trạng thái bỏ trốn tiến vào trạng thái tấn công, ngay vừa khi cử động cái đuôi một tiếng nổ vang lên xung quanh người nó làm con bọ cạp giật mình.

“Oành”

Tiếng bạo tạc nhờ vào hồn đạo khí ban đầu mà Đinh Bảo thả xuống, thực chất nó cũng chẳng phải là loại hồn đạo khí mạnh mẽ gì, nhưng làm cho đối phương giật mình là hoàn toàn có thể, đối phó với mấy con hồn thú này, tốt nhất là hạn chế hồn lực tối đa.

“Chết đi”

Một kiếm trăm ra “Kiếm Mặt Trời”

Hồn hoàn vạn năm phát huy uy lực, chỉ một khoảnh khắc giật mình đã bị Đình Bảo nắm trọn nhược điểm đối phương, tiến lên như một tia chớp, cậu đâm thẳng cây kiếm của mình vào đầu sọ của đối phương.

Những cộng lá từ trên không trung rơi xuống, hồn kỹ “Con lốc lá” đã giúp cậu tránh thoát khỏi độc tố giờ lại tiếp tục rơi xuống, nằm trong phạm vi điều khiển của Đình Bảo.

“Rồngggggggggg”

Gào gào đau đớn, nó lập tức dùng cái đuôi của mình liên tục hướng về phía Đình Bảo đâm tới, như cây thương sắc bén, nó không ngừng tạo ra các lỗ thủng trên mặt cát.

“Ầm, ầm, ầm”

Va chạm mạnh mẽ, bụi khói bay lên, nhưng cộng lá bị ăn mòn nay lại hóa xanh tươi sáng, chúng bị bụi khói che phủ, cầm lấy thanh kiếm mà ghim lên đầu con hồn thú, nó nhanh chóng la hét đau đớn và quằn quại.

Há mồm to ra hết sức như muốn nuốt chửng tất cả, những cộng lá nhẹ nhàng bị che khuất chui vào trong mồm con hồn thú một cách bí mật, giữ đủ thời gian rồi, Đình Bảo cũng không cần thiết phải chơi đùa với nó nữa.

“Ầm”

Cái đầu của con bọ cạp lập tức đâm thẳng xuống đất, trong lực của cậu như gia tăng thêm lực lượng của con bọ cạp, nó muốn quăng cậu, đập thẳng cậu xuống đất.

Nhưng không may là Đình Bảo đã rất nhanh chóng rời khỏi, thả thanh kiếm ra, Đình Bảo thuận thế theo con gió rời khỏi.

“Xoẹt xoẹt xoẹt”

Lập tức hướng vị trí rời khỏi của Đình Bảo mà đâm tới, cái đuôi sắc bén lập tức không chút ngần ngại muốn đâm thẳng tên nhân loại khốn kiếp này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 294: Thử thách thứ nhất, sinh tồn

Cái đuôi của con bọ cạp như những viên đạn khai nòng, nó như một tia chớp đâm ra liên tục, nếu như người bình thường nhìn vào thì chỉ thấy hình bóng của nó một cách mờ nhạt mà thôi, ấy vậy mà cái đuôi của nó đang nhắm vào vị trí của Đình Bảo mà đâm liên tục.

Những nhát đâm không thương tình, dứt khoát và mãnh liệt, vừa rời khỏi bay lên không trung, hiện tại Đình Bảo không có một nơi nào để đứng vững hoặc làm trụ cho mình di chuyển.

Cậu cũng không hề trang bị cho mình loại hồn đạo khí phi hành nào cả, việc mang quá nhiều đồ vào trong một trận huấn luyện thể này trừ các hồn đạo sư ra chỉ làm cho quá trình này trở nên khó khăn hơn thôi.

“Nghĩ dễ ăn vậy sao?”

Đình Bảo cười lạnh, nhìn cái đuôi của nó đâm thẳng tới hướng mình, không biết là đã đo đạc thế nào nhưng mà.... Không hề trúng? Tại sao lại không hề trúng cơ chứ?

“Ầm”

Cái đầu của nó lập tức hướng xuống dưới đất mà đập thẳng vào, mặt cát văng ra oanh liệt toàn bộ khu vực mấy thước xung quanh, đầu con bọ cạp xịt máu ra tung tóe, chất dịch đặc màu đỏ đen lấm lem khắp nơi xung quanh chứa một mùi hôi tanh của chất độc.

Dưới bầu không khí khô hạn nóng bức thế này, lớp dịch nhanh chóng bị thiêu đốt cho bốc hơi, độc tố lan truyền ra khắp khu vực không khí xung quanh....

“Chắc, vậy ta mới ghét phải chiến đấu với những con hồn thú có độc thuộc tính, chẳng lẽ bọn này không dùng được hồn kỹ nào trong sạch với thiên nhiên hơn sao? Thế này là ô nhiễm môi trường aa...”

Nhiều mây, Đình Bảo tỏ ra khó chịu với loại độc tố của con bọ cạp nhanh chóng lan tỏa ra khắp môi trường xung quanh, một luồng khí nhàn nhạt màu tím bắt đầu trải rộng ra.

Nhờ vào những cơn bão cát và cơn gió khô hạn mang đi, rất nhanh chúng bao phủ quanh khu vực của Đình Bảo trọn vẹn, cậu đang bị nhốt bên trong của một màn độc tố, chẳng lẽ cứ như vậy là cậu sẽ thất bại ngay trong tầng đầu tiên.

“Thử thách thứ nhất, sinh tồn, sống trong vòng hai tuần nhỉ? Thật là khó khăn!”

Đình Bảo thở dài, đứng ở bên trong một lớp màn toàn bộ là độc tố cảm giác đúng là không dễ chịu gì.

“Quang hợp”

Không phải là một loại hồn kỹ mạnh mẽ gì từ các hồn hoàn, đây là hồn kỹ tự sáng tạo, nhờ vào sự hiểu biết của thực vật, một hồn kỹ cho phép cậu có thể ở trong một giới hạn nào đó chuyển đổi các chất có hại sang các chất có lợi cho cơ thể, ngoài ra cậu còn có một thiên phú, Thời tiết, điều chỉnh thực vật sao cho phù hợp với khí hậu của môi trường bên ngoài.

Hít một hơi thật sâu rồi nín lại, tuy nói là cho phép cậu chuyển đổi, nhưng thực vật vẫn là thực vật, mà động vật vẫn là động vật, võ hồn của cậu là Tam Sừng Mộc Giác, nó là sự kết hợp của cây cối thuộc tính và Tê giác ba sừng, về cơ bản cậu vẫn còn có huyết mạch thân thể đây, nếu cứ hấp thu độc tố liên tục thì quá trình chuyển hóa không kịp sẽ gây hại cho cơ thể.

“Đánh nhanh thắng nhanh thôi”

Đưa tầm nhìn lên trên nhìn vào con bộ cặp, lúc này Đinh Bảo đã bế khí không giao tiếp với các nguồn độc tố bên ngoài nữa, nhưng đồng thời cậu cũng phải nhận một sự ảnh hưởng nặng nề với nhiệt độ bên ngoài.

Bé khi, có nghĩa là không có khí trao đổi giữa trong và ngoài cơ thể, điều đó có nghĩa rằng dưới nhiệt độ có thể mỗi lửa đốt cháy cơ thể cậu này mà không thể thoát ra không khí ngoài, cậu phải chịu gánh nặng từ nhiệt độ và chấp nhận cảm giác như đang bị nướng chín trong ngọn lửa hung tàn.

“Bịch bịch bịch”

“Xoạt xoạt xoạt xoạt”

Tiếng con bò cạp đang di chuyển cực kỳ nhanh chóng, lẫn trốn vào trong sâu dưới lớp cát, nó đang lợi dụng việc cậu không thể nhìn thấy nó và bầu không khí chứa đầy độc tố của bản thân mình mà kéo dài thời gian.

‘Hürm’

Trực tiếp tiến thẳng vào vị trí mà con bộ cặp vừa đứng, không ngờ nó tỉnh táo lại nhanh như vậy... mà, dù sao thì cũng không có gì lạ, hồn thú này thực lực ngang vạn năm niên kỷ, không mạnh thì không xứng đáng với tu vi của nó rồi.

Nhưng mà, liệu thể này có phải khinh thường cậu quá không, trực tiếp đứng giữa lớp độc, cơ thể cậu đang bị ném vào trong một cái lò nhiệt độ nóng và tấn công lớp da của cậu, thậm chí phần trung bì của lớp da cũng đang bị ảnh hưởng, thật nóng, thật nóng quá a! Nhưng mà cũng thật hồi hộp.

“Sột soạt”

Mở mắt ra, Đình Bảo lập tức cười lạnh, quả nhiên là nó đã bị mắc câu rồi, câu lập tức đưa tay ra búng một cái.

“Tách”

Hồn hoàn thứ ba sáng lên, ngàn năm hồn hoàn, “Trọng lực của mộc tổ” xuất chiêu.

Các cộng lá mà cậu gửi tặng vào trong mồm nó bắt đầu phát huy tác dụng, các chiếc lá nhỏ bé giờ hóa thành những con dao bén nhọn xoay chuyển liên tục, nó đâm chém và cắt đứt các nội tạng bên trong con bò cạp.

“Xoẹt xoẹt”

“Rôooooooooooooooooooooo”

“Âm, âm”

Đột ngột lao lên và rồi đột ngột gào thét, nó vừa tính nhắm ngay vị trí của Đinh Bảo mà cho thẳng nhóc một nhát đâm xuyên bụng, vừa mới rời khỏi mặt cát xong thì đột ngột cả cơ thể nó đau lên một cách kịch liệt.

Nội tạng bị phá hủy, dịch acid bên trong lập tức tràn ra, chính bản thân độc tố của nó đang tấn công chính cơ thể nó, bụng con hèn thú mục rữa.

Dau đón không chịu được làm cho nó bất ngờ đánh lệch đi và chậm lại nữa khác, nhưng như vậy là quá đủ để Đình Bảo né ra rồi, haha, cục cựa, cuối cùng em cũng chịu lên đây chơi với anh rồi ha...

“Lóe”

Cặp mắt màu đỏ điên cuồng, hàm răng nghiền chặt, con hồn thú dữ tợn nhìn chăm chăm vào cái đầu của Đinh Bảo, nếu cặp mắt có thì giết người thì này giờ cậu đã bị nó lườm chết cả trăm lần rồi.

“Róngggg Róngggg”

“Àm”

Biết ngay là nó sẽ không dễ dàng chịu chết như vậy đâu mà, cái đuôi của nó dùng toàn bộ lực tàn mà đâm ra, nhắm một mắt anh cũng biết là nó đang di chuyển sang đâu, con mắt của Đinh Bảo lập tức sáng lên.

“RRRR”

Đau đớn đến chảy cả nước mắt, mồm con bọ cạp phụt máu ra, Trọng lực của mộc tổ lại phát huy đúng chỗ, cơ thể lần nữa bị đâm sâu bên trong làm con bọ cạp đánh không đúng phương hướng, Đinh Bảo cười nhạt, cậu nhanh chóng tiến đến thật nhanh đến cái đầu của nó, hồn hoàn thứ tư sáng lên

“Kiếm mặt trời”

“Xoẹt”

Lần này thì không còn dài dòng nữa, Đinh Bảo đâm nát chính giữa phần đầu của nó, tuy nhiên con bọ cạp lại không thể di chuyển, vết thương quá nặng đến mức mà nó không còn sức để phản kháng, tuy thế nó vẫn cứ lườm Đinh Bảo cho đến khi sinh lực cạn kiệt.

“Ha ha”

Cười nhẹ, như đang khinh thường con hồn thú, kẻ mạnh là người thắng, kẻ thua phải chết, luật sinh tồn, cậu không bao giờ có lòng thương hại cho những người có ý định giết mình đâu.

“Phịch, phịch, phịch”

Nhanh chóng kết liễu con hồn thú, vì không xuất hiện hồn hoàn như bằng chứng chứng minh nó đã chết, thêm ba nhát chém được đâm ra, cái đầu con bọ cạp bị chặt vứt bỏ, đảm bảo cho nó không còn sống nữa, Đinh Bảo lập tức rời đi và thoát khỏi nơi này.

Kinh nghiệm hai lần gia nhập Cực hạn môn cho cậu biết, mọi chuyện sẽ không dừng lại và đơn giản thế này đâu, muốn sống sót qua khỏi hai tuần một cách an toàn? Nằm mơ!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 295: Thử thách thứ nhất, sinh tồn (2)

Rời khỏi vị trí vốn có, thoát khỏi lớp màn chứa đầy độc tố, Đinh Bảo nhanh chóng rướ lên mình một lớp nước rồi đưa vào họng đớp một miếng nước, ngay sau đó cậu phun hết ra lớp nước đó.

Mặc dù việc làm này rất là lãng phí nguồn nước, đặc biệt là ở trong thời tiết và khí hậu thế này, nhưng mà... đừng quên là cậu vừa từ trong một môi trường đầy độc ra, cần nhanh chóng tẩy rửa bản thân mới là hành động nên làm.

Vì đang bế khí nên chất độc không theo cơ chế thẩm thấu chui vào trong cơ thể cậu, ngược lại nó bị rửa trôi nhờ nước và lượng nhiệt từ mặt trời thiêu đốt rồi bốc hơi, cơ thể trở nên sạch sẽ và chất độc bay đi mất.

Lúc này cậu mới thoát khỏi sự bế khí ở lớp da, các chất độc còn sót lại nhanh chóng bị chuyển đổi thành chất dinh dưỡng cần thiết, bù đắp phần nào sức lực cho Đinh Bảo.

“Hử”

Như nghe thấy điều gì đó, vừa mới thả lỏng một chút, Đinh Bảo nhanh chóng nhắm mắt lại và lắng nghe, có âm thanh gì đó ở rất xa, rất đông và rất hùng mạnh.

Nghe cứ như có một bầy thú triều sắp đến và lao về hướng này đây, không thể nào... mà... ừ thì có thể lắm, chưa kể ở phía đối diện còn có một thứ thú vị hơn nhiều.

Quay ngược đầu lại, một lớp cát đập vào mặt, nhờ vào hồn lực ở ngoài mà cậu không bị ảnh hưởng, nhưng những cơn gió khô rát vẫn làm cậu đau nhức, đây là... dấu hiệu của một cơn bão cát khổng lồ.

Nguy cơ đến từ hai bên, quả nhiên là không hề có thời gian cho cậu nghỉ ngơi nhỉ? Thật là mệt chết, nếu không trốn ngay thì mọi chuyện sẽ ngày càng tệ hơn mất.

“Khốn nạn, quả nhiên là tiến vào nơi này là cực hình aaaa.”

Mệt mỏi gào lên, mặc dù biết thế này cũng chả làm được gì, nhưng cậu buộc mình muốn phát tiết a, tiếng bước chân chậm rãi rồi đi, Đình Bảo không ngu gì mà chạy nhanh, nơi này có gió lốc cản trở, muốn đi nhanh cũng không được, thậm chí cậu còn không thấy được đường một cách rõ rệt.

Trước tiên cứ tránh ra khỏi hai phương hướng đáng sợ kia đã, bên này đi!

Quay đầu, Đình Bảo cứ vậy đi về hướng ngược với mặt trời chiếu, càng lại gần và càng tiếp xúc với mặt trời thì nhiệt độ càng tăng, mà khi nhiệt độ lên cao đến một mức độ nào đó thì ảo ảnh sẽ xuất hiện, đến lúc đó thì mọi chuyện sẽ càng rắc rối hơn, yêu cầu là tồn tại chứ không phải gây chuyện, trước tiên cứ trốn đã.

Một ngày dài dần trôi qua, thời tiết chuyển từ ánh sáng chói chang của mặt trời sang bầu trời đêm xinh đẹp, huyền bí và cũng đầy hơi thở chết chóc.

Đình Bảo nhanh chóng lột cái áo khoác ra và phủ lên người mình, tại sa mạc, về đêm thì nhiệt độ ngày càng giảm, hiện tượng này có thể gây ra sự shock nhiệt nếu chênh lệch quá cao.

“Hừmmmmmm, lạnh chết mất, may mà không tiêu hao quá nhiều hồn lực và nơi này cũng đủ xa một chút so với đám hồn thú kia rồi, bão cát có thể trốn, nhưng hồn thú lại không thể, thay vì cứ tiếp tục chạy, cần phải kiếm một cách nào đó để đối phó và một khoảng cách vừa đủ để thực hiện”

“Thời gian là hai tuần, dù muốn hay không thì các nguy hiểm sẽ liên tục đến dồn dập, Dạ Phong ca có nói, không bao giờ được suy nghĩ đến việc chạy trốn để kiếm một nơi an toàn núp, chúng ta có thể bỏ chạy, nhưng vừa chạy phải vừa suy nghĩ, vì nếu đầu óc chúng ta dừng suy nghĩ, mọi thứ sẽ vượt khỏi tầm tay của bản thân”

“Nếu như không làm gì đó, chúng ta sẽ bị nuốt chửng, nơi này là cực hạn môn, là nơi thách thức cực hạn của bản thân, nếu không đưa em tới cực hạn của mình nó sẽ không dừng lại, không một ai có thể thoát thân nếu không đi đến cận cùng bờ vực của cái chết, chỉ có tiếp cận đến cái chết gần vậy chúng ta mới có thể trưởng thành thật nhanh, dù nghe có hơi điên, nhưng không thể phủ nhận rằng thời gian qua mình đã trưởng thành hơn rất nhiều”

Kiểm một chỗ ngồi thoải mái, mở ra hồn đạo khí cấm trại, Đình Bảo không đốt lửa lên mà dùng đồ ăn có sẵn hoặc lương khô, dù có thể nào đi nữa, nơi đây chỉ có một mình cậu, nếu mọi thứ không được đảm bảo an toàn, không được phép thả lỏng bản thân, chỉ có vậy mới có thể sống sót.

Nuốt lấy một miếng lương khô, cảm giác cổ họng như bị xé nát, thời tiết này ăn đồ ăn kiểu vậy thật là cực hình, nuốt thêm miếng nước cho trơn lại họng mình, Đình Bảo miễn cưỡng thở dài một hơi.

Đặt xung quanh mình một số hồn đạo khí báo động, không cần phải có năng lực chiến đấu, chỉ cần báo động là được.

Ngồi xuống tu luyện hồi phục hồn lực để đảm bảo cho ngày mai mọi chuyện vẫn ổn, con thú triều kia, rất có thể cậu phải đối mặt với nó, thậm chí còn phải liên tục trải qua những thử thách khốc liệt hơn nữa....

“Tập trung”

Giờ không phải là lúc lo lắng, bây giờ cậu không còn sợ hãi như lúc ở bên ngoài, giờ có kêu ca hay than vãn gì cũng không có tích sự, việc cần làm là đảm bảo thực lực của mình và đề phòng mọi thứ xung quanh

Tiến vào trạng thái bán minh tường, phân một nửa tinh thần ra để quan sát xung quanh, còn một nửa được dùng để tu luyện hồn lực, liên tục phải tồn tại khắc nghiệt cho phép cậu có thể làm được điều này.

Sinh tồn, ý nghĩa của hai từ này, không một ai trong số các thành viên của Tinh Nguyệt Môn không hiểu, nhưng khi chân chính đối mặt, ai cũng sợ hãi, đúng vậy, bản năng của con người, đối mặt với cái chết ai cũng sẽ sợ hãi.

Đây không phải là câu chuyện thần tiên, nếu một người có thể dễ dàng vứt bỏ tính mạng của mình mà không cần bất cứ lý do, vậy kẻ đó không còn là người nữa rồi.

“Hơi thở, rất gần rồi, sáng ngày mai, có vẻ lại phải xuất hiện một trận đại chiến”

Mồ hôi đổ ra, nhưng Đình Bảo vẫn tiếp tục tu luyện để khôi phục, địa hình lúc này là thích hợp nhất rồi, rồi khỏi đây hay cố gắng chạy chỉ là phí thời gian và sức lực thôi, giờ cần làm là... đặt một cái bẫy để đón chừng nào.

“Chính diện đối kháng? không được, ngu xuẩn mới làm như vậy”

Cuối cùng mặt trời lại cũng lên, Đình Bảo bước ra khỏi hồn đạo khí của bản thân, thu hồi hết tất cả và cởi áo của mình ra, bầu không khí nóng bỏng lại xuất hiện làm con người ta thấy mồ hôi.

Thiết lập một chút cái bẫy nhỏ, cậu sắp phải đối đầu rồi, nơi này là cực hạn môn, cực hạn chi chiến, không đổ tí máu nào làm sao có thể gọi là cực hạn thách đấu nào?

Con người sáng lên, Đinh Bảo cười cười và chờ đợi, đến đây nào....

Cho đến khi mọi thứ trở nên tồi tệ hơn, cậu cần phải tận hưởng cảm giác dễ chịu này đã, bảy tầng thử thách, mới tầng một đã sợ hãi thì làm sao cậu có thể vượt qua?

“Gần tới rồi nhỉ?”

Nhe răng ra cười, những hạt giống nhỏ đã được vun trồng, một cái hồn đạo khí xuất hiện trên tay của Đinh Bảo, cậu như một thợ săn chờ con mồi của mình tiến đến vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Chiến, một chọi bốn mươi

Từ phía đằng xa, một bầy hồn thú đang di chuyển tới phía của Đinh Bảo, ngạc nhiên là đối phương tuy khá đông nhưng lại không hề hỗn loạn, mười, hai mươi, ba mươi... Quaoao, chừng này chắc ước chừng khoảng hơn bốn mươi con đấy.

Cái cực hạn thử thách này công nhận hắc ám thật, không ngờ thật sự cho cậu phải đối đầu với một bầy thú triều loại nhỏ thật, tuy nhiên không phải con hồn thú nào cũng có thực lực như ngày hôm qua, chỉ có tầm khoảng ba? không, có năm con là vạn năm hồn thú, may mắn thay bọn chúng không thuộc dòng họ có độc và hồn lực chỉ tầm từ một đến hai vạn năm, cao hơn nữa e là cậu chịu không nổi.

Không có độc là tốt, có độc thì cậu mới khó xử đây, nhưng sớm hay muộn thì mấy tình cảnh này kiểu gì cậu cũng phải gặp, từ bây giờ tính kế cho sớm đi là vừa

“Rầm, rầm, rầm”

Tiếng tứ chi đập trên cát, một bầy cáo sa mạc đang dẫn bước nhau tiến về phía Đinh Bảo, đội hình có vẻ hoàn hảo đấy.

Các con hồn thú có niên kỷ thấp nhất dàn hàng xếp ở đằng trước, hồn kỹ càng mạnh thì càng được bảo vệ đằng sau, đội hình này muốn thực hiện thì cần sự trung thành và tận tâm cực cao đến từ các thành viên trong đàn.

“Hê???? Đây hẳn gọi là thí quân đoạt thế nhỉ? Dùng các con tốt để bảo vệ và tạo ra thế công hoàn hảo cho mình, đám hồn thú trong đây khá thú vị đấy”

Đinh Bảo trầm trồ ngạc nhiên khi nhìn thấy các con hồn thú cực mạnh tụ lại ở đằng sau, bọn chúng bình tĩnh mà ra lệnh cho các tộc quần của mình thẳng tiến, không chút do dự hi sinh các con con, chúng lãnh huyết như ông vua thời phong kiến, và quân lính của nó thì một lòng một dạ trung thành.

Tổ chức của đám hồn thú này nếu đem ra so sánh với bầy binh lính của con người thì đám này nguy hiểm hơn nhiều à nha, có hai loại binh lính mà con người ta sợ hãi nhất, một là tuyệt đối trung thành, có kêu đi chết hẳn nguyện ý dùng dao cứa cổ mình mà tự sát, còn loại thứ hai là thông minh, biết các ứng phó trước mọi tình huống.

Dù là loại một hay loại hai, chỉ cần nằm dưới tay một vị tướng tài ba, bọn chúng đều hóa thành những thế công bất khả chiến bại.

Như người ta nói, ta thà cần một đội quân yếu đuối nhưng trung thành, còn hơn một đám thiên tài lại đêch cần quan tâm ai, đám cáo sa mạc này chính là những con chiến của loại thứ nhất, kẻ mà sẵn sàng vứt bỏ sinh mệnh của mình chỉ vì danh dự và lợi ích của tộc quần.

Một bầy hồn thú đáng sợ, nếu như anh và bọn chúng không phải là kẻ thù thì có lẽ anh sẽ thương thức bọn chúng, nhưng mà, Cực hạn môn ép buộc anh phải liên tục vào những thế bí hoàn hảo, không đối đầu, không chiến đấu là không thể vượt qua,... Anh cần phải chiến đấu thôi.

“Húuuuuuuuuuuu”

Một tiếng hú kêu vang cả bầy cáo lập tức nhận lệnh, như những đóm lửa lơ lửng trên bầu trời, chúng lao thẳng về phía Đinh Bảo, thuộc tính khác chế, chắc, đúng là không hề nương tình cho nhau nhỉ?

“Bạo tạc đi”

Cặp mắt của Đinh Bảo sáng lên, đối với những đối thủ chơi quần công thế này, những hồn kỹ mang tính bạo tạc không còn gì thích hợp hơn rồi.

“Bom hạt giống”

“Oành, oành oành”

Liên tục vang lên những tiếng nổ ngay dưới chân của những con hồn thú, cậu đã canh hướng bọn chúng sẽ tiến đến, chôn lấp bên dưới lớp cát những hạt giống hồn kỹ của mình bằng những khối kim loại hồn đạo khí bạo phát bám chắc dưới đất

Ngay khi mà đám cáo vừa bước qua, chúng lập tức phát nổ và tạo ra một trận hỗn loạn khủng khiếp trong thế công của đối phương.

“Hừ hừ”

Đình Bảo cười vui mừng vì đòn tấn công của mình có hiệu quả rồi, dù sao thì điều này chứng tỏ đội hình của đối phương có thể bị làm tan rã, bọn chúng quá tuân lệnh những con cầm đầu đến nỗi khi bị hỗn loạn, nếu không có kịp thời gian chỉ lệnh, bọn chúng sẽ không biết làm gì, có vài con lao lên bắt chắp tấn công, có vài con thì dờ lại, nói chung là giờ bọn chúng rất rối.

Ngay khi Đình Bảo tính tiếp tục tấn công, hồn hoàn thứ năm trên người Đình Bảo sáng lên, hàng loạt các cây xương gai từ mặt đất nổi lên, chúng bao phủ và tách riêng bầy hồn thú cấp thấp và cấp cao ra.

"Rừng Gai"

Lượng hồn lực tiêu hao khổng lồ, bù đắp lại, hồn kỹ của Đình Bảo cũng được phát huy cực đại, các cây gai to lớn với đường kính kích thước còn to hơn cả con người.

Đánh với lũ này, tuyệt không được phép nương tay và giữ lại, quân địch quá đông, kéo quá dài người bất lợi chỉ có thể là cậu mà thôi.

“Húuuuuuuuuuuuuu”

Tiếng hú của ba con đầu đàn lập tức vang lên, hai con khác lập tức tách ra đi theo hai hướng muốn nhắm đến Đình Bảo, vậy công không cho phép cậu làm cản.

Bầy hồn thú bên trong nghe được mệnh lệnh của con đầu đàn, bọn chúng lại tiếp tục điều chỉnh lại đội hình, con nào chịu trách nhiệm tiến công đứng trước, phụ cận đứng sau, hỗ trợ ở phía giữa, quay về một hướng tìm kiếm một chỗ để đột phá.

“Đùa há trời, có cần hệ thống quân đội nghiêm túc như vậy không?”

Đình Bảo đồ mò hôi hột, như thế này có còn là hồn thú đầu đàn và hồn thú con con nữa, đây rõ ràng là tướng quân và các binh lính trung thành của mình rồi, quá nhanh, chuẩn, gọn, chúng được đào tạo cực kỳ bài bản như những tên lính thật sự.

Kể cả thế trận và sắp xếp nữa, một sự thông minh tột độ đến từ các con hồn thú bên trong Cực hạn môn, nhưng mà, như vậy thì chưa đủ để làm anh thua cuộc đâu.

“Tạm biệt nhé”

Để cho một sợi dây gai buộc lấy mình, Đình Bảo lập tức tụ cả đồng cây gai lại thành một cái lồng khép kín, trực tiếp để những hồn kỹ của mình đẩy khai bọn hồn thú đầu đàn kia ra bên ngoài, còn anh thì lao thẳng vào bên trong.

Việc trực tiếp tiến vào như thế sẽ khiến cho hàng phòng ngự của Đình Bảo giảm xuống, cậu không thể một lúc phân tính lực để đối phó cả bầy con con và năm con đầu đàn được, cách tốt nhất là phải xử lý bảy yếu đuối trước, dù sao chúng cũng quá đông và có thể gây ra nhiều hậu quả xấu nếu không tiêu diệt kịp thời.

Mấy con ở phía ngoài thấy thế lập tức muốn ngăn cản, nhưng sự thật khó khăn là Đình Bảo cũng không nguyện ý cho bọn hấn cơ hội đâu.

“Sóng âm ba hồn đạo khí cấp 6, triển khai”

Dùng một tay bấm vào nút đỏ của cái hộp đang cầm trong tay, một đợt xung kích âm thanh phát ra làm cả đám hồn thú nhất thời khó chịu, thời gian bị chậm một nhịp.

Con đầu đàn với niên kỷ cao nhất lập tức lao ra vô vào phía Đình Bảo, nó là con mạnh nhất nên đề kháng cũng cao nhất, thoát ra khỏi chấn động ngay lập tức là điều bình thường.

Những con khác mất một hồi mới có thể khôi phục, chúng lập tức phun ra những ngọn lửa nóng bỏng về phía Đình Bảo, dưới một thời tiết nắng chói chang như vậy không thể nào không có tăng phúc, nơi này cứ như thiên đường của bầy hồn thú hệ lửa vậy, thật đáng ghét.

Nhanh chóng lấp mình vào bên trong, những cây gai cuộn lại thành một cái khiên bảo vệ cậu chống khỏi tấn công bọn hồn thú.

“Ngạnh xác”

Hồn kỹ thứ nhất sáng lên, Đình Bảo thừa biết chỉ riêng hồn kỹ này không thôi là không đủ, nếu không tăng phòng ngự bản thân thì lần này cậu ăn cho đủ.

Chương 297: Con đầu đàn thông minh

Cây gai với thân thể to lớn, lớp vỏ dày và bên trong thân chứa thật nhiều nước, giống như cây xương rồng, hồn kỹ thứ năm của Đinh Bảo là một loại thực vật CAM, cực kỳ thích hợp sống trong các khu vực nắng nóng khô hạn.

Người ta có thể đốt các cây bình thường bằng lửa, nhưng có ai thấy cây xương rồng to lớn bị đốt cháy không? Tất nhiên là rất khó rồi..

Vì sống được và thích nghi trong các hoàn cảnh khắc nghiệt của khí hậu, loại thực vật này của Đinh Bảo có một lớp thành vỏ rất dày, bên trong chứa đầy nước có thể kháng và không chế lại với lửa thuộc tính.

Tuy nói là thực vật, nhưng nó lại là sự kết hợp của mộc với thủy thuộc tính, đây cũng là con át chủ bài của Đinh Bảo trong một môi trường nóng bức khó chịu với ánh mặt trời khó ưa này, một ít nước cho ngày khô ráo, rất tuyệt đúng không?

“Àm, âm”

Tiếng và chạm vang lên, độ phòng ngự của hồn kỹ cực cao, cậu nhanh chóng lợi dụng tính bền của hồn kỹ mình mà cố gắng chui vào trong cái lồng cậu dựng ra.

Tấn công trực tiếp không thể làm gì, lửa phun ra cũng rất khó để đốt cháy những cây gai này, đặc biệt là nhờ có thiên phú thời tiết của Đinh Bảo làm cho các cây gai càng ít bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ cao.

“Chắc, khó chịu quá, aaaaaa...”

Các cây gai không bị ảnh hưởng không có nghĩa là cậu cũng không bị ảnh hưởng, nhiệt độ bức ra đủ nóng chết người rồi, cơ thể Đinh Bảo đang bị nung lên, dù đã cố gắng triệt tiêu hết tất cả tổn thương có thể nhận, nhưng xem ra hơi khó đây.

Một lớp bóng lớn trên hai tay của Đinh Bảo, không tránh được, khắc chế thuộc tính là thứ mà cậu ghét nhất, thương tổn cậu nhận được gấp bội lần so với các thương tổn khác, thật khó chịu.

Nhịn đau chịu đựng, hai tay cậu cảm thấy rất rát, nhưng cử động và chiến đấu thì vẫn được, lập tức lấp kín cái lồng, mặc xác đám hồn thú bên ngoài di động và chiến đấu thế nào, cậu cần xử lý xong bên trong cái đã.

“Rồnggggggggg”

“Húuuuuuuuuuuu”

Năm con đầu đàn như nổi điên kêu gào lên, chúng đang cố ra lệnh cho các con con bên trong, nhưng không may là đám nhóc đấy không thể biết được chuyện gì xảy ra rồi, phương hướng và âm thanh bị ngăn cản.

Hệ thống cảm âm và phân tán âm thanh của lớp thành dày và lớp nước bên trong các cây gai hoạt động rất tốt, các con cáo sa mạc bên trong càng ngày càng hoảng loạn, bọn chúng không biết phải làm gì ngoại trừ liên tục tấn công loạn xạ.

Có vài con đánh chúng cây gai nhưng cũng có những con tấn công nhầm đồng bọn của mình, bọn chúng giận dữ mà cắn xé nhau, quên luôn việc phá cái lồng này để thoát thân.

Đương nhiên các hồn thú cáo sa mạc bên ngoài lại khác, bọn chúng thông minh hơn nhiều, con mạnh nhất nhìn bốn con còn lại, bọn chúng ta ra năm hướng và cùng nhắm vào một vị trí.

Gật gật đầu, con đầu đàn hú lên một tiếng.

“Húuuuuuuuuu”

“Àm, oành, oành”

Tiếng kêu vừa dứt thì cả năm con đồng thời phun lửa, thật chính xác và nhanh gọn, bọn chúng tấn công vào cùng một điểm và cùng một thời gian, thật thông minh.

Mặc dù biết là không nên khen kẻ thù của mình, nhưng mà những con hồn thú thông thường chỉ biết liên tục tấn công một điểm, nhưng bọn chúng không hề biết rằng nếu có thể tấn công cùng một thời điểm thì hiệu quả sẽ có lợi hơn, dù sao cũng không ai ngăn cản bọn chúng lúc này.

“Húuuuuuuu”

“Àm, oành, oành”

Giống hệt như ra hiệu lệnh, “Bắn” – “Khai đạn” rồi liên tục “Àm, âm, âm” vậy, phong cách điều khiển rất có hệ thống, khó có thể tin đây là cách mà các hồn thú truyền mệnh lệnh và hợp tác với nhau.

Khốn nạn, cậu muốn đi kiện cái Cục hạn môn này, có thôi ngay cái trò cho hồn thú trí tuệ mạnh mẽ đi không, không phải là hồn sư chúng ta lợi dụng trí thức để đánh bại các hồn thú thiếu hiểu biết sao? Bọn hồn thú cơ thể vốn dĩ đã mạnh hơn hồn sư cùng cấp rồi nay còn cho bọn nó kiến thức về quân đội và lãnh đạo nữa, giết người đấy à???

Cộng hưởng nhiệt sinh ra, các hồn kỹ của đám Cáo sa mạc tại cùng một thời điểm hợp lại với nhau, rất hiển nhiên là nhiệt độ của bọn chúng tạo ra tăng lên nhiều, lớp vỏ của cây gai bị đốt cháy đen thành than, nhưng nhiều cây chưa đủ để các cây gai lộ ra một lỗ trống cho bọn chúng đột tiến cũng như cho các hồn thú bên trong thoát ra.

“Húuuuuuuu”

“Àm, oành, oành”

Ngay khi bọn chúng tiếp tục tấn công, tại phía bên trong con mắt của Đình Bảo bỗng sáng lên, các cây gai xoay chuyển, tuy việc làm này hao tổn hồn lực cực nhiều, nhưng không thể để bọn chúng cứ làm cản vậy được.

Các cây gai xoay tròn, đòn tấn công của bọn chúng va vào một nơi khác, vị trí các phần cây gai bị tổn thương lập tức bị lấp đi, xem ra bọn chúng muốn bắt đầu lại từ đầu rồi,

Con đầu đàn có vẻ nhân tính hóa nhiều lắm, cứ tấn công thế này thì vô dụng mất, nó quan sát xung quanh, không có cái gì có thể tận dụng, chẳng lẽ cứ phải cường công sao?

“Rồoooooooo”

Một mệnh lệnh được đặt ra, hai con hồn thú vạn năm khác lập tức lao lên dùng hàm răng sắc bén của mình cắn vào cây gai, bọn chúng dùng lực để giữ nguyên một vị trí không cho Đình Bảo di chuyển hồn kỹ nữa.

Ba con còn lại lập tức tạo ra đội hình thích hợp mà tấn công, bọn chúng giống như con dã thú thèm khát máu thịt mà tấn công, điên cuồng, mà lại cực kỳ lý trí, đây là sự khác biệt mà Cục hạn môn tạo ra.

“Phụt”

Đứng ở bên trong, Đình Bảo nhìn không được phun ra một ngụm máu, hồn kỹ không những bị kiểm chế, hơn nữa nó còn không ngừng bị tấn công, xem ra cậu không nhanh xử lý khu vực bên trong thì mọi chuyện sẽ tệ hơn nhiều đây.

Ngụm máu của Đình Bảo phun ra tạo một mùi tanh bên trong khu vực cái lồng bằng cây gai này, đám cáo sa mạc lập tức hỗn loạn tăng lên, chúng nó phóng hỏa hệ hồn kỹ một cách điên loạn, có đứa dùng trào, đứa húc cả thân mình, nói chung là lúc này hình tượng về một đội quân tinh nhuệ trong mắt Đình Bảo hoàn toàn biến mất.

Có phải là để bù đắp cho phản thông minh của mấy con đầu đàn mà mấy con hồn thú này ngu hơn không?

“Được rồi, làm nhanh thôi, nếu không thì bên ngoài sẽ tiến vào trước khi mọi chuyện thành công đây”

Đưa tay lên lau đi vết máu ở khóe miệng, hồn hoàn thứ hai và hồn hoàn thứ tư của Đình Bảo sáng lên, cậu cười lạnh nhìn xuống phía dưới.

“Chuẩn bị chết đi nào...”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 298: Chém giết bắt đầu

“Con lóc lá + Kiếm mặt trời”

Lập tức sử dụng hồn kỹ tấn công, đối đầu với một bầy thú thì quần công là thích hợp nhất, không những gây tổn thương tập thể mà còn làm đám hồn thú này trở nên rối loạn, mặc dù việc này cũng gây áp lực tới hồn kỹ Rừng Gai của bản thân, nhưng cái lợi được nhiều hơn cái mất.

Bên tay trái sáng lên, một thanh kiếm tỏa sáng tập trung sự chú ý của tất cả các con hồn thú, cặp mắt khát máu cuối cùng cũng đã có một mục tiêu để nhắm vào.

Trong cái lồng được dựng lên bằng gai này, mọi ánh sáng đều bị che lấp, cặp mắt tinh tường của dã thú có thể nhìn thấy môi trường xung quanh thậm chí dưới một lớp ánh sáng yếu nhạt, nhưng nếu tất cả phản ánh lại cặp mắt của chúng là màu đen thì bọn chúng sẽ trở nên mù lòa, không thấy được gì.

Hồn loạn liên tục làm bọn chúng hao tổn khá nhiều sức lực, việc sử dụng các hồn kỹ thiêu đốt bên trong cái lồng đã gây ra đốt cháy không khí, giải phóng các khí không thể hấp thu vào cơ thể được.

Liên tục bị vây trong trạng thái bất lợi, bọn chúng ngày càng mệt mỏi và nổi điên, thứ mà đám Cáo Sa Mạc này đang đợi chính là một mục tiêu xác định, và nguồn ánh sáng tỏa ra từ thanh kiếm của Đình Bảo lập tức trở thành nơi mà mọi cặp mắt hướng về.

“Rồngggg”

“Húu”

“Rồng”

Lập tức lao lên như bị bỏ đói bao nhiêu năm, bầy Cáo Sa Mạc thèm khát muốn được cắn chết Đình Bảo, chúng muốn trốn ra ngoài, ở bên trong này làm bọn chúng cảm thấy khó chịu.

Ánh sáng từ thanh kiếm chiếu rọi khắp khu vực bên trong cái lồng, nhiều con hồn thú lập tức lao lên nhảy về phía cậu, một số con khác thì hướng về thành gai mà tấn công, nói chung là không có các con đầu đàn, đám này như một lũ tạp quân không có kỷ cương gì hết, chúng chỉ biết tấn công loạn xạ, làm gì mà chúng nghĩ là đúng thời.

“Đến đây nào”

“Vù”

Cầm lấy thanh kiếm mặt trời lên tay, cơ thể Đình Bảo bám chặt lên phía trên cao, nắm lấy sợi gai mà phóng thanh kiếm của mình xuống.

Hồn kỹ này cậu cũng không tính trực tiếp cận chiến với cả một bầy hồn thú như thế, hồn lực có thể khôi phục nhưng vết thương thì rất khó lành, thà tốn chút hồn lực để xa chiến còn hơn là tiếp cận bọn chúng, nguy cơ quá cao, cậu còn phải giữ sức cho những vòng sau.

“Rồng”

“Àm”

Một vài con hồn thú phun lên những ngọn lửa tấn công về phía cậu, các đòn tấn công khá lẻ tẻ và yếu đuối, có vẻ đám này hết sức rồi?

Đang ở trong sân nhà của bản thân, Đình Bảo lập tức như vượn treo cây liên tục nhảy qua nhảy lại bám lên các đầu gai mọc ra mà né tránh, đòn hồn kỹ bên trong không đủ để làm tổn thương đến cây gai của cậu, thực vật là loại vô hồn có sức sống mạnh nhất, đừng coi thường nó.

“Ha ha...”

Đang cười lạnh, đột nhiên Đình Bảo lại tiếp tục phun ra một ngụm máu nữa, không ngờ cậu vừa mới chế giễu bọn nó xong thì phía ngoài cũng lập tức tấn công vào cái lồng của cậu, đám đầu đàn kia quả nhiên rất thông minh.

“Không di chuyển cây gai được nữa? Cố định?”

Đình Bảo nhíu mày, cậu đang tính xoay chuyển các cây gai để lấp phần tổn thương lại nhưng không ngờ rằng ... không thể di chuyển được, hoặc là nói, rất khó để kéo động, như thể có ai đó ở bên ngoài cố định các cây gai của anh lại.

Đúng như Đình Bảo suy nghĩ, bên ngoài có hai con hồn thú đang dùng răng nanh và cơ thể mình để giữ lại hồn kỹ của anh, chỉ còn ba con còn lại tấn công, tuy tiến độ chậm hơn nhiều nhưng ăn chắc mặc bền, thế này đảm bảo hơn.

“Àm, âm, âm”

Tiếng các pháo lửa bên ngoài phun ra va vào hồn kỹ của Đình Bảo, sắc mặt của anh trở nên tái nhợt, khó chịu nhìn xuống dưới, cây Kiếm Mặt Trời của Đình Bảo cũng phóng thẳng xuống dưới đất.

“OÀNH”

Mặt đất rung động, một cái hố to tạo ra phía dưới thân bọn hồn thú ngàn năm và trăm năm, thậm chí đám hồn thú đầu đàn bên ngoài cũng bất ngờ mà tạm thời dừng lại tấn công.

“Rống”

Giống như có một đến hai con hồn thú trực tiếp bị oanh tạc và chém chết dưới đòn phóng Kiếm Mặt Trời của anh, phóng kiếm như vậy hơi bị hao tổn hồn lực, nhưng mà hết cách rồi, vì những đòn tiếp theo, đành vậy.

Đám hồn thú đứng trên mặt đất không bằng phẳng, riêng về mặt địa hình là đã cản trở bọn nó rồi, tuy bây giờ Đình Bảo cũng rất mệt, nhưng Kiếm Mặt Trời mất đi bọn hồn thú lại mất đi phương hướng.

Chúng cố gắng xác định lại vị trí cũ mà tấn công, vì Đình Bảo luôn ở trên cao nên bọn chúng không dễ để có thể tiếp xúc cận chiến với cậu, đại đa số là xa chiến như mong ước của cậu.

“Trọng Lực Của Mộc Tổ”

Cặp mắt của Đình Bảo sáng lên, ba cái sừng của tê giác trên đầu Đình Bảo bỗng to hơn một chút, như cái angten bắt sóng, hồn lực từ người cậu dao động mãnh liệt.

Dưới một cái lồng được tạo bằng thực vật, lực hút thật mãnh liệt, như hai cực nam châm, chúng hút và đẩy các chiếc lá hồn kỹ thứ hai của Đình Bảo, mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng.

Những thanh phi đao sắc bén dưới tác dụng của trọng lực, chúng như hóa thành kim loại lưỡi hái đến gạt lấy những sinh mệnh đáng thương này.

Vì không quá để ý đến thứ hồn kỹ bé nhỏ của Đình Bảo, đợi cho chúng rơi trên mặt đất, dễ dàng tiếp xúc với phần hạ thân yếu đuối của mình, đám Cáo Sa Mạc bây giờ mới biến sắc, khủng khiếp sợ hãi dâng tràn.

Bọn chúng như cá đang nằm trên thớt, nhiều con cố gắng chạy nhưng không được, bọn chúng thậm chí còn đang phải đối mặt với sự ngạt thở, chúng hoảng sợ, vô cùng hoảng sợ, không còn con nào có tâm trí đến đối đầu với cậu nữa, chúng muốn bỏ chạy.

“Xoẹt, xoẹt, xoẹt”

Địa hình mà Đình Bảo tạo ra khiến bọn Cáo này không thể di chuyển như ý muốn, hơn nữa dưới đất là cát nóng khô hạn, máu của bọn chúng bị vấy ra, vết thương lan tràn, nhiều con chết không toàn thây, cơ thể đứt đoạn.

“Đến nào”

Nhưng đây chưa phải là mục đích cuối cùng của Đình Bảo, chỉ vậy thôi là chưa đủ, bên ngoài còn năm con vạn năm hồn thú, bên trong đám hồn thú này cũng chưa chết hết, anh phải xử lý cho triệt để.

Đưa tay ra, thanh Kiếm Mặt Trời lần nữa xuất hiện, lợi dụng Trọng Lực Của Mộc Tổ, anh phóng thẳng nó xuống phía dưới đất lần nữa, mạnh hơn, nhanh hơn và bá đạo hơn, uy lực tạo ra cực to

Sắc mặt của Đình Bảo tái nhợt, duy trì hồn kỹ Rừng Gai lâu đến thế này là giới hạn của anh rồi, cái lồng dần bị tháo dỡ, đám Cáo Sa Mạc cảm thấy vui mừng, nhưng mà ngay lúc đó.

“ÀM, ÀM, OÀNH”

Tiếng va chạm cực mạnh, Kiếm Mặt Trời như một quả lựu đạn hoặc tên lửa được phóng với tốc độ cực đại, nó đâm thẳng xuống dưới mặt cát tạo ra một lỗ thủng siêu sâu, cái lồng cuối cùng cũng được mở ra, tất cả hồn thú bên trong bị oanh sát chết hết, thứ đợi Đình Bảo là một cơ thể suy kiệt và năm con hồn thú hung mãnh.

Kể cả vậy cậu vẫn nở một nụ cười nhìn đám hồn thú bên ngoài, như vậy thì có là gì? Sinh tồn khảo nghiệm, cậu sẽ vượt qua!

“Đám rác rưởi, đến đây nào”

Cái lồng bị mở ra, Đình Bảo lập tức rơi xuống, anh nhắm ngay cái hố sâu mà mình vừa tạo mà chui lọt vào.

Trước khi tiến vào anh còn cười lạnh chọc tức bọn hồn thú bên ngoài, giết chết toàn bộ tộc đàn của nó, đám đầu đàn này không nổi giận mới là lạ.

Tuy chui sâu vào lòng cát có phần mạo hiểm đến tính mạng và không an toàn lắm, nhưng đây là cách tốt nhất anh nghĩ ra rồi, đến đây nào, cả bọn các người và thứ kia nữa...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 299: Bão cát, Hồn Thú và Bầy

Chui sâu vào trong cái hố của mình, thân hình Đinh Bảo thoát khỏi tầm nhìn của bầy đầu đàn, chúng giận dữ khi nhìn thấy xác tộc quần mình chết la liệt, thậm chí nhiều con còn không toàn thân, lửa giận xông lên não làm bọn chúng có phần mất đi lý trí.

Tuy nói là bọn đầu đàn không hề ngăn ngại hi sinh các binh lính của mình, nhưng mà thật sự mất đi thì bọn chúng cũng sẽ nổi giận, tình cảm và sự chiếm hữu là thứ khó giải thích nhất, dù cho người có không cần nhưng cũng không muốn người khác đụng vào.

Hành động chém giết của Đinh Bảo như làm bọn đầu đàn nổi giận, tuy được tạo ra nhờ ảo ảnh của Cực hạn môn nhưng để làm gia tăng độ thực tế, bầy hồn thú này được tạo ra không những mạnh mẽ mà trí tuệ cực cao, chúng có cảm xúc của riêng mình, giống như là một sinh mệnh thật sự vậy chứ không phải là một thứ nhân tạo được tạo ra chỉ để hành hạ Đinh Bảo.

“Sắp tới chưa ...?”

Trốn vào sâu bên trong, Đinh Bảo đang đồ mò hỏi, tuy nói bên trong chỉ là ảo ảnh, nhưng Dạ Phong ca có nói, chết trong đây cũng đồng nghĩa với chết thật, nên đừng có mà đùa giỡn.

Cực hạn môn được tạo ra để cho con người ta liên tục đứng trước bờ vực sinh tử, là trò đùa của vị thần quyết định sinh tử, chỉ có liên tục đứng ở cực hạn, con người mới có thể đột phá được giới hạn của bản thân, còn không thì bọn họ sẽ vĩnh viễn nằm trong hai chữ tâm thường.

Đã có kinh nghiệm từ nhiều lần trước, biết rõ đám hồn thú này không tầm thường, chúng nhất định sẽ có suy nghĩ riêng, biết phản nộ và nổi điên, chúng sẽ không dừng lại ở việc đứng ở ngoài nhìn đầu, cách tốt nhất để tấn công trong tình huống này hẳn là phun lửa vào trong hang.

“Húuuuu”

“Rồngggggg”

“Phùn phụt, phùn phụt”

Năm con đầu đàn lập tức bao tỏa xung quanh, chúng không nhảy xuống cận chiến gì với cậu cả, nhưng mà chúng lại đứng ở phía trên phun lửa xuống, dùng hai chân trước của mình đẩy cát để lấp Đinh Bảo.

Hành động của bọn chúng rất nhanh, đứng ở dưới Đinh Bảo lại không hề lo lắng, việc anh nhảy xuống đây thì anh chắc chắn cũng đã nhận ra được những nguy hiểm này có thể xảy ra, anh đang chờ đợi, chờ thứ đó đang tới.

Một phương hướng ngược lại với bầy cáo sa mạc, Đinh Bảo tuy đang đứng ở trong thế bất lợi nhưng anh vẫn đang cười càn rỡ, mọi thứ vẫn đang diễn ra theo đúng mong muốn của anh, như vậy là tốt rồi.

“Không cần phải trực tiếp chém giết, chỉ cần làm bọn chúng chết và mình còn sống là thông quan...”

Tự lẩm nhẩm trong miệng, Đinh Bảo lập tức dùng hồn kỹ thứ năm một lần nữa, nhưng những cây gai lần này lại không to và lớn như vừa rồi

“Rừng Gai”

Hồn hoàn màu đen sáng lên, Đinh Bảo hơi nhíu mày, anh tốn khá nhiều hồn lực cho bầy hồn thú vừa rồi, lúc này anh liệu mạng là để giảm bớt số lượng hồn thú của đối phương, người ta có câu, quá đông quá nguy hiểm, với một số lượng Cáo Sa Mạc như vừa rồi mà mỗi đứa một tay, không quá lâu thì Đinh Bảo cũng bị lấp sống mà chưa kịp chuẩn bị gì thôi.

Nhưng bớt đi hơn ba mươi lăm sinh mạng, chỉ còn lại năm con đầu đàn giúp cho Đinh Bảo trở nên dễ thở, các cây gai nhỏ bé đan xen nhau như một cái lưới, chúng đâm qua thành cát của cái lỗ rồi tạo thành một hệ thống phòng thủ.

Tuy nhiên chúng lại không thể lấp kín, chúng chỉ có thể chặn hóa hệ hồn kỹ nhưng cát và đất vẫn theo những lỗ trống mà chui xuống, trực tiếp lấp đầy Đinh Bảo.

“Húuuuu”

Thấy như vậy bọn hồn thú ngày càng trở nên hăng hái hơn, động tác nhanh hơn, chúng hành động như thể muốn chôn sống anh càng sớm càng tốt vậy, thế nhưng bọn hồn thú lại không nhận ra rằng, một nguy cơ đang đến chỗ bọn họ.

“Cách tốt nhất để trốn tránh khỏi một con bão trong địa hình bằng phẳng là? Tự mình chôn mình!”

Khác với những người khác, nếu chôn mình trong mặt đất, không có hơi thở không có không khí, trực tiếp bị bóp nghẹt bên dưới thì sẽ không ai sống được, nhưng đừng quên võ hồn của cậu là gì! Tam Sùng Mộc Giác, võ hồn hệ cây cỏ, mà cây cỏ thì có khả năng trực tiếp hấp thụ ánh sáng làm đường

chất.

Tạm thời ngủ say nhờ hoạt động của cây gai nằm sâu trong lòng đất, chờ thứ khủng khiếp sau xuất hiện kia.

“Àm, âm, âm, Vù, vù vù”

Từ phía xa một con bão lớn to đùng đang thổi đến, chúng quét sạch tất cả xung quanh phương hướng mà nó đi qua, cát xoáy và không khí như bị xé rách, chúng tiến tới khu vực của bầy Cáo Sa Mạc một cách nhanh chóng.

“Các cung chịu đòn thay anh nào”

Trước khi nhắm mắt lại, Đình Bảo cười lạnh giễu cợt bầy cáo, mặc dù biết rằng bọn chúng không nghe được nhưng anh vẫn cười cho hả hê, muốn giết anh hả? nằm mơ giữa ban ngày nha.

Đưa cơ thể vào trạng thái ngủ say, triệt tiêu mọi nhu cầu năng lượng không cần thiết của cơ thể, Đình Bảo để mặc cho ở phía trên chuyện gì xảy ra thì cũng mặc kệ.

“Rồnggggg”

Đến lúc này bọn chúng mới nhận ra được nguy hiểm, từ phía xa xói một con bão khổng lồ như sự giận dữ của mẹ tự nhiên, chỉ có sức mạnh ước chừng mười vạn năm hồn thú thì không thể cản lại được, bọn chúng lập tức nổi giận tên nhóc đã khiến bọn chúng chần chừ ở đây.

Nếu không phải vì xử lý thăng nhóc này làm bọn chúng mất cảnh giác và dự đoán thời tiết xung quanh, làm sao mà lại có thể bị tiếp cận như vậy chứ.

“Àm, âm”

Nghĩ như vậy bọn chúng càng tức giận mà đập lên cái hố đã được lấp đầy bởi cây gai và đồng cát, chúng cứ nghĩ rằng ở bên trong đó thì Đình Bảo không thể sống được, vì vậy nên bọn chúng nhanh chóng ra lệnh cho nhau, ba chân bốn cẳng lập tức chạy đi thật nhanh, nhưng không may phía trước bọn chúng dường như cũng có thứ gì đó sắp tới.

Nếu như lúc này Đình Bảo mà còn thức thì cậu sẽ ngay lập tức đồ mồ hôi hột và cảm thấy may mắn, quả nhiên là cái Cực hạn môn này không cho cậu đường sống mà, bao vây bốn phía, không có một nơi nào để cậu trốn trừ khi cậu bay lên trời hoặc trốn dưới lòng đất.

Trên trời cao thì cậu không bay được rồi, nhưng ít ra trốn dưới lòng đất cậu vẫn còn có thể nhờ chuyển hóa oxi của thực vật, càng trong môi trường khắc nghiệt thì Rừng Gai càng phát huy được ưu thế của mình.

“Rồnggggggggg”

Không có nơi nào để trốn, bọn Cáo Sa Mạc cảm thấy thật hối hận khi tập kích Đình Bảo hôm nay, e rằng cả tộc quần của nó lập tức sẽ chết hết, không một ai còn sống sót bao gồm cả nó, quy mô con bão cát này rất rộng, như thể nó quyết bóp chết mọi sinh vật bên trong vậy, con bão được tạo ra để chắc chắn giết chết đối tượng được chỉ ra.

Và biết rõ điều đó nên Đình Bảo lựa chọn không trực tiếp giết chết đám hồn thú kia mà lựa chọn lẫn trốn, nếu tiếp tục tấn công thì chỉ có cậu là kẻ phải chịu thiệt thòi thôi, dù sao thì bọn chúng vốn cũng do Cực hạn môn tạo thành, có chết cũng là trở về Cực hạn môn, còn cậu mà chết thì ai khóc thay cho mình đây?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 300: Nhấn chìm, tàn khốc

Con bão cát đang tới, rất gần, rất gần rồi, nguy hiểm đang áp sát bầy Cáo Sa Mạc, bọn chúng cũng không phải là ngôi không để bị giết, tụ lại thành một hàng dọc, để cho con đầu đàn ở phía cuối, dùng sức của bốn con đầu cản trở lại một phần nào đó của sức áp con bão.

Bọn chúng không thể chết hết được, nhất định phải sống được một con ra khỏi đây, bảo vệ con đầu đàn, không thể chịu thua tự nhiên, thậm chí cả những ảo ảnh được tạo ra cũng cực kỳ khát khao được sống, dù bọn chưa từng thật sự sống nhưng cũng không muốn hóa thành cát bụi đơn giản như vậy.

“Rồnggggggggg”

“Àm, âm, âm, vù vù vù”

Tiếng rống gào của Cáo Sa Mạc hoàn toàn không là gì so với âm thanh rít gào của con bão, chúng lấp kín mọi thứ, không một cái gì có thể sống sót mà

chui qua.

“Phùn phut, ầm”

Những hòn kỹ bốc lửa thoi ra, dưới tác dụng của trời nóng như vậy tuy hòn kỹ được tăng lên, nhưng đứng trước ngọn gió mãnh liệt này, không có gì cản trở được đường đi của bọn chúng.

May mắn thay là Đinh Bảo mà trốn ở dưới lòng đất, nếu không thì cậu không tài nào sống được qua trận bão này rồi, Cực hạn thách thức, những yếu tố gây ra tuyệt đối không thể tránh được cách thông thường, chúng sẽ luôn tự động tìm tới vị trí của Đinh Bảo.

Đó cũng là lý do vì sao mà bây giờ Cáo bị cơn bão cát này vây quanh, nói thực ra bọn chúng chỉ là nạn nhân thôi, dù sao thì người thật sự bị cơn bão cát này nhắm tới lại là Đinh Bảo, bọn hỗn thú này chỉ tiện thể bị vây vào bên trong.

“Grrr, grr....”

Nhận ra các hòn kỹ phun lửa của mình không còn tác dụng, khoảng cách lại quá gần bọn chúng không còn đủ thời gian để đào ra một cái động để trốn như Đinh Bảo, mà dù có thật sự đào được thì bọn chúng cũng vẫn bị lấp chết hoặc bị quét chết, không còn đường sống.

Cực hạn sinh tử, tồn tại, thách thức này không phải chỉ dành cho Đinh Bảo mà còn dành cho những thứ ở đây, muốn tồn tại, vậy thì phải không ngừng tấn công, không ngừng loại bỏ đối phương để sống sót.

“Ầm ầm”

Tới rồi, tới rồi, cơn bão cát áp sát bầu trời rồi, năm con Cáo Sa Mạc lập tức xây dựng lại đội hình cũ, bốn con đứng ở bốn phía xung quanh, con đầu đàn đi ngay chính giữa, toàn thân thể của bọn chúng toát ra một tấm màn bằng lửa bao vây xung quanh, nhiệt độ khắp cơ thể tăng lên.

“Bịch bịch bịch”

Tiếng bước chân đều đặn lao tới, con đầu đàn nhắm mắt lại đau đớn ở phía sau, các đồng bọn của nó lần lượt phải ra đi, thậm chí bây giờ bốn con Cáo Sa Mạc luôn ở bên cạnh nó cũng sắp rời khỏi thế giới này, chúng quyết tâm cứu sống nó, chúng nguyện ý dùng sinh mạng và thân xác để tạo ra một lối thoát cho con đầu đàn.

“Húuuuu”

Kêu lên đau đớn và tuyệt vọng, cả bảy năm con cáo lập tức lao thẳng vào cơn Bão Cát, bọn chúng cần lấy thể chủ động, ít nhất là không phải bị cơn bão cát này cuốn vào đến nơi rồi còn không kịp chuẩn bị gì.

“Kèn kẹt, kèn kẹt”

Sức kéo quá mạnh, móng vuốt của bảy cáo tóa ra ánh sáng màu đỏ, các móng vuốt này như thể dài lên rất nhiều, đâm sâu vào trong lớp cát dày cứng, chúng bước từng bước tiến lên, da thịt đang bị kéo rách.

Nát ra, vỡ vụn ra, như có một con dao đang từng chút, từng chút một quật vào người, máu của bọn chúng văng ra.

Nhưng không dừng lại, chúng vẫn rất chậm rãi bước từng bước đi, con đầu đàn vẫn còn nguyên lành mà tiếp tục tiến bước, bốn con xung quanh lúc này đã tàn tạ không thể kể.

Vì phải dùng móng bám vào bề mặt lớp cát thật sâu và thật dày, bốn bàn chân của bọn nó đâm máu đau đớn, nhưng chúng vẫn bước đi, chúng vẫn tiếp tục hành hạ đôi chân mình để ra khỏi đây, chúng muốn bảo vệ thủ lĩnh, chúng không muốn chết hết...

“Xoẹt, xoẹt”

Máu và vết thương vỡ ra, một số con đã lộ ra bạch cốt và nội tạng, cái đầu cũng bị lấp đầy bởi cát, lớp màn lửa đỏ rực xung quanh đã không còn có thể chịu đựng, hồn lực đang dần hao đi, chúng đang tiếp cận tử vong.

Nhìn vào đồng bọn gần bó với mình, con đầu đàn nhân tính hóa như con người, nước mắt nó chảy ra, nó đang đau đớn và buồn bã, nhưng nó lại không thể lãng phí nỗ lực của mọi người được, nó vẫn cứ bước, cố gắng tiết kiệm mọi sức lực để đến khi bốn người đồng bọn của nó thật sự chết đi, nó vẫn có thể tiến bước, tiến xa lên phía trước, đi càng xa càng tốt, níu giữ chút hi vọng sống ra khỏi cơn bão lốc này.

“G....g....”

Không còn sức để gào rống hay làm gì, bốn con cáo như bị tra tấn cực hình khủng khiếp, cáo dạng còn không thể duy trì, máu me khắp mình, xương cốt bị phủ bởi lớp cát, bốn bàn chân không còn đủ sức để tiếp tục giữ vững dưới mặt đất.

Những vết máu kiên cường đầm lên mặt cát, cuối cùng chúng bị thổi bay đi theo cơn gió, không một tiếng gì được thét ra, chúng đau đớn và im lặng trở lại với cát bụi, để lại một mình con đầu đàn tiến bước.

Nhắm mắt lại, không để cho bụi lọt mắt, Ồ.. kia mà, tại sao mắt nó lại cay như thế này nhỉ? Khốn nạn, nó không thể chết, nó phải sống, nó phải sống a....

Đã bước qua được hơn một nửa con bão cát, đến lúc con đầu đàn phải dùng sức lực của bản thân đi qua sự khó khăn này.

“Gừ.....”

Nghiến chặt răng gặm giữ để tăng thêm sĩ khí của bản thân, nó như thể đang nói với tự nhiên rằng đừng có mà khinh thường ta, đừng có mà coi rẻ ta, bằng vào những sinh mệnh đã bảo vệ ta, ta quyết phải sống sót rời khỏi....

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, bao nhiêu ngày đã trôi qua, nhưng con đầu đàn dựa vào tu vi cao nhất, nó liên tục đâm lên máu từ bàn chân mình, bước từng bước thoát khỏi con bão cát.

“Bịch”

Cho đến khi thân xác rời ra khỏi con bão này, ý thức của nó cũng dần bị mài mòn rồi, cơ thể nát bét như tương, nhưng mà... nó còn sống, nó còn sống a!!!!

Nước, nước, nước, khát nước, nó muốn uống nước, giữa một bầu trời nắng nóng thế này, nó thêm khát được uống một ngụm nước, phơi thân mình trước nhiệt độ bùng da, nó đang lết từng chút một, cố gắng dịch chuyển thân thể này, lúc này nó mà ngủ thì mọi chuyện sẽ xong đời.

“M.....m”

Không nói ra thành lời, cặp mắt nó môi một như muốn khép lại, nhưng đột nhiên nó nhìn thấy một nguồn nước ở bên cạnh, nó cứ như vậy tự nhiên mà xuất hiện trước mặt nó vậy, cực kỳ giả tạo mà lại cực kỳ chân thật.

Ánh mặt trời chiếu sáng, nhiệt độ tỏa ra mãnh liệt, vậy mà có một hồ nước đột nhiên xuất hiện bên cạnh con cáo này ư? Làm sao có thể? Chỉ cần vận óc ra nghĩ một tý là có thể nhận thấy sự khác thường ở đây.

Nhưng mà giờ đầu óc con hồn thú đã mất đi nhận thức, nó chỉ khao khát được uống nước, nó lập tức lè lưỡi ra mà hút lấy hút để miếng nước thanh khiết, uống cho thỏa con khát.

No quá, nước uống rất ngọt và quá đã, thoải mái quá, nó muốn ngủ... nó mệt rồi.

Con cáo sa mạc nằm xuống, cặp mắt nó chảy máu và ngã quỵ xuống đất, thể xác tràn ra một đồng cát, con cáo này đã nuốt một đồng cát vào trong họng.

Toàn bộ thực quản và họng của nó bị chà xát đến đứt toát ra, con đầu đàn dù đã vượt qua được bão lốc, nhưng mà nó vẫn bị chết vì tự nhiên tàn khốc, nó.. không được phép tồn tại, một thất bại như nó, không thể tiếp tục sống trong Cực hạn môn, nó nằm chết tro thấy với đất trời, để cho con bão dư chấn một lần nữa quét qua, tiễn tặng nó trở về với cát bụi, cuối cùng biến mất thành hư không.

Cứ như thể mọi thứ chưa từng diễn ra, cũng không hề có một cuộc chiến nào, mọi dấu tích cứ như bốc hơi khỏi nhân gian, phía trên mặt cát trống vắng và im tĩnh đến đáng sợ, nhưng nơi này không cho phép cậu được nghỉ ngơi quá lâu đâu, rồi Đinh Bảo phải đón nhận một sự thử thách cực hạn khác

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 301: Chui ra, ảo ảnh

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, cho đến khi con bão tan biến đi, lấp lên trên cùng là một lớp phủ dày đặc, không còn một sinh mệnh nào có thể tồn tại ở phía trên, cả bầu trời cũng như được tinh lọc không một vết bẩn, phía dưới lòng đất là nơi ít bị ảnh hưởng nhất ngoại trừ bị chôn sâu thêm một tý nữa.

Nằm ngủ say bên trong cái hố mình tạo ra, các cây gai vẫn cố vươn mình để hấp thu lấy ánh sáng, cố gắng chuyển hóa năng lượng để cho cơ thể Đinh Bảo vẫn tồn tại và sống, sinh mệnh của cậu ta còn duy trì.

Dù đã rất yếu và cơ thể như bị đè bẹp đến mức nát ra, nhưng đây là lựa chọn mà cậu đã quyết định, dù không chắc cậu có thể tồn tại dưới lòng đất đủ lâu đến mức con bão cát tan đi hay không, nhưng đây là lựa chọn tốt nhất của cậu.

Là một thằng đàn ông, đã quyết là không được phép hối hận, con đường này cậu đã tự tin bước, vậy cậu phải thật mạnh mẽ bước lên và chịu đựng nó.

Khuôn mặt Đinh Bảo lúc này trắng bệch ra, cậu không khác gì một cái xác chết ướp lạnh cả, ngay khi các cây gai nhận ra dấu hiệu khắc nghiệt phía trên

không tồn tại nữa, một nguồn hồn lực dự trữ trong người Đình Bảo bắt đầu khởi động.

Một cách chậm chạp nó bắt đầu rục rịch, thật khó, thật cứng rắn, bị nhồi nhét và bị lấp bởi đất cát, cái lưới gai mà Đình Bảo lập nên bây giờ đang không ngừng cựa quậy.

Chúng không di chuyển lên trên mà không ngưng đưa các đầu mút xuống dưới, cố gắng đạt tới vị trí của Đình Bảo đang nằm, đưa những đầu xúc tục chọt vào miệng anh, lớp võ bị nứt ra chảy dòng nước vào trong bờ môi khô khốc của Đình Bảo.

Tạt lên khuôn mặt lấm lem bùn đất, bên dưới lòng đất dường như không còn tí khe hở nào cả nên nó trực tiếp chui vào huyệt của Đình Bảo, bơm nước kéo dần ra để không gây ảnh hưởng đến cơ thể anh.

“Khắc,.....”

Ho được cái đầu tiên rồi anh lập tức đau đớn không thở được, cuối cùng thì Đình Bảo thoát khỏi trạng thái nửa mơ nửa tỉnh, năng lực điều khiển cơ thể trở lại sau cơn ngủ say, không khí ngột ngạt làm đầu anh và cổ họng như nổ tung.

Các nhu cầu năng lượng đột ngột quay trở lại làm cho Đình Bảo như muốn vỡ ra, nhưng may mắn thay là anh chịu đựng được, hai tai và miệng chảy ra máu, cơn mất nổi lên những gân máu đỏ lét, chỉ vậy thôi là đã đủ nhìn thấy sự đau đớn của Đình Bảo đạt đến nhường nào rồi.

“Lê.....n. nà... o”

Như hai cơn mất lại, Đình Bảo dùng sức đẩy những mạng lưới này lên trên, hồn lực bị rút ra đến cạn kiệt, anh có cảm tưởng như không còn sống nổi nữa, nhưng may thay cuối cùng nó cũng lên đến vị trí mà anh muốn rồi, cách vị trí của Đình Bảo không quá xa, đủ để có diễn ra chuyện gì cũng không thể trực tiếp gây tổn hại cho anh.

“Bom Hạt Giống”

Phun ra một ngụm máu thật lớn, Đình Bảo kiên quyết sử dụng hồn kỹ thứ sáu của mình, không hề do dự tạo ra một vụ nổ bom nổ khủng khiếp, nếu tốn thời gian quá lâu sợ rằng anh chịu không nổi, vụ nổ bộc phát lớp cát bay lên mặt đất, mở ra thông đạo của sinh mệnh.

Việc Đình Bảo phải giữ cho Rừng Gai ở không quá xa bản thân là vì nó cần phải vừa đủ mạnh để mở ra lớp cát của anh, vừa đủ để thổi bay lớp cát phía trên, hướng nổ nhắm lên bầu trời, nếu ở quá gần Đình Bảo thì anh sẽ bị tổn thương cực đại, mà với tình trạng thân thể như vậy thì anh sẽ chết mất.

Còn nếu mà vụ nổ diễn ra quá xa Đình Bảo, anh chỉ có thể bị dúi thẳng xuống dưới sâu lòng đất mà thôi, vì vậy nên dù đã rất mệt, nhưng anh vẫn cố tính toán khoảng cách mà phát đạn.

Hồn hoàn màu đen thứ sáu hiện ra, tiếng oanh tạc sâu trong lớp cát thổi bay một vùng rộng lớn, lớp cát bay ra ngoài như điên cuồng, vì bom nổ trong lòng cát nên uy lực cũng có giảm bớt, nhưng mà hồn kỹ vạn năm của Đình Bảo há lại có thể đơn giản?

“Oành, Oành, Oành”

Một lỗ hổng được tạo ra, ánh sáng mặt trời vừa mới chiếu rọi đến ánh mắt của Đình Bảo, hồn kỹ tự sáng tạo lập tức kích hoạt, Quang Hợp, thân thể nhanh chóng tiến vào trạng thái hồi phục.

Bàn tay bên phải nhúc nhích lôi ra hồn đạo khí Bình sữa cấp năm mà đặt vào mồm, liên tục nốc vào hồn lực bổ sung cho sự sót của mình.

Bước từng bước đứng dậy, cái hố cát này được tạo ra quá đột ngột, hơn nữa nó có hình như một cái phễu vậy, không quá lâu thì cái hố này cũng sẽ bị lấp lại một cách tự nhiên, thật là khắc nghiệt a!!

Dù đang cực kỳ đau đớn và kiệt sức nhưng cậu vẫn phải cố đứng dậy, lớp cát phủ lên chân của Đình Bảo, không sớm thì muộn nếu cậu không rời khỏi thì sẽ bị chôn sống một lần nữa.

“Thật là,..... Khụ khụ... không thương người gì hết!!!”

Ho khan ra, huyệt, mũi, tai của cậu đều bị một ít cát chui vào, không ngừng dùng hồn lực đẩy ra, Đình Bảo cuối cùng cũng hít thở thông thoáng một chút.

Chân cậu đang bị giam, lớp cát từ mọi phía đang đổ dồn trở lại, Đình Bảo nhíu mày, mặt trời hôm nay quá nắng, e rằng sẽ có hiện tượng ảo ảnh sa mạc diễn ra, cậu không những cần trốn thoát mà còn cần nghỉ ngơi những thứ bất ngờ diễn ra, không được phép tin vào bên ngoài, cũng không được phép nghi ngờ những gì của bản thân.

Quy quy luật luật, trừ khi có cảm giác nguy hiểm, còn không thì coi như bình nước cậu mang theo là cát cũng phải uống, còn những hồ nước bên ngoài thì phải tránh xa,..

“Trọng lực của mộc tổ”

Hồn hoàn thứ ba sáng lên, Đình Bảo đã hồi phục được một chút hồn lực từ bình sữa và Quang hợp, quả nhiên thực vật hệ hồn sư có sinh mệnh lực kiên

cường hơn hẳn năng lực của người bình thường.

Lợi dụng xác khô của đồng cây gai, dù nổ tung ra rồi nhưng nó vẫn tính là một thực vật, Đinh Bảo lập tức lấy nó làm đà để bật lên, ánh sáng chói mắt của mặt trời trực tiếp rọi vào mặt cậu như thể muốn đốt cháy đôi mắt của Đinh Bảo, lập tức nhắm mắt nhưng vẫn không quên thoát ra khỏi cái hố.

“Đây là?”

Cho đến khi cậu mở mắt ra một lần nữa, hố cát phía sau cậu lập tức biến mất? Không thể nào? Làm sao mà nó có thể nhanh như vậy được?

Lập tức quay đầu về phía trước, Đinh Bảo ngạc nhiên phát hiện vậy mà lại có vài cây xương rồng, hơn nữa có một hồ nước gần đây? Đây là? Mong ước của cậu? Mà... xương rồng ư? Ít ra nó cũng khá phù hợp với thực tế đấy?

“Không được tin tưởng, với nhiệt độ này, mọi thứ xung quanh đều có thể trở thành giả dối!”

Lập tức moi ra một thanh lương khô trong trữ vật, thứ mà cậu vừa lấy ra vừa cứng vừa đen, kim loại? Cái đêch, có cần chơi ác vậy không?

Lấy ra thêm một bình nước, đổ vào trong tay một ít, cát vàng nóng bỏng chảy ra, thật sự là lòng người quá khổ a, nơi này, không những thách thức sinh tồn mà còn thách thức cái bụng mập của cậu sao?

“Không ăn không uống sẽ chết, đành vậy ... ực”

Vừa tự nhủ với bản thân nhưng cậu lại không nhịn được nhìn vào cái hồ nước trong suốt mát lạnh, ảo ảnh Crazy Diamond, phản xạ ánh sáng, não bộ của Đinh Bảo không tự chủ phân tích và cho ra kết quả rằng phía trước là một hồ nước trong lành, hình ảnh hiện ra không phải trực tiếp vào mắt, mà nó cần trải qua một pha xử lý của não, khát vọng của Đinh Bảo hiện ra đúng như cậu mong muốn.

Nhưng mà.

“Aaaaa,a cục kim loại và đồng cát này, khó nhai quá a.....”

Cầm lấy thanh kim loại và bình cát, lần đầu tiên trong lịch sử loài người, một thanh niên đang cắn kim loại và nuốt cát để sống, thật vĩ đại...

Cảm giác như cổ họng và cơ thể như muốn giết người, nhưng mà cuối cùng nhịn đau cũng xong, cảm giác rất đến nứt ở cổ họng, cảm giác kim loại đâm vào thành hầu lập tức biến mất.

“Phù, cảm giác như sắp chết cơ chứ..”

Nuốt cát vào thì không tốt lành gì, nhưng dù sao nó thực chất lại là nước, như cái cây khô được tưới thêm sinh mệnh, ít ra sau khi uống xong Đinh Bảo cảm thấy thể lực như hồi phục.

Giờ cậu cần phải hồi phục thể lực và kiếm một nơi an toàn, tuyệt đối tin tưởng vào trực giác nguy hiểm, còn lại triệt để hạn chế sử dụng hồn lực.

Thời gian mà cậu ở đây dưới lớp cát này hẳn cũng khá lâu rồi, có vẻ khoảng cách hai tuần đã gần đến giới hạn, bây giờ là lúc cậu phải tồn tại với vô hạn ảo ảnh, sống qua cửa ải này cậu sẽ vượt qua tầng một.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 302: Dạ Vũ, khu vực nhà máy

Tại một khu vực khác, Dạ Vũ xuất hiện bên trong một khu nhà máy đổ nát, không hiểu lý do vì sao lần này cô lại xuất hiện tại nơi như vậy? Không phải một hồn đạo sư nên được cách ly khỏi mấy chỗ như vậy sao?

Thế này khác gì thà hổ về rừng rồi? Dạ Vũ vừa nhìn hoàn cảnh xung quanh, cô lập tức nhíu mày, không hề có chút vui sướng vì hoàn cảnh phù hợp với bản mà lại cảm thấy cực kỳ lo lắng.

“Không ổn rồi, hoàn cảnh càng thích hợp, thử thách càng khó, tầng thứ nhất, sinh tồn! Không biết có tồn tại nổi hay không đây!”

Dạ Vũ cắn răng suy nghĩ, đầu vừa hoạt động mà cơ thể cũng như vậy, chân không ngừng bước, mắt không ngừng liếc, tìm kiếm mọi thông tin có thể thu nhặt ở đây, mọi thứ đều có một ý nghĩa nào đó.

“Đại ca đã từng nói, mọi thứ đều có một vai trò của riêng mình, nếu tận dụng đúng cách, chúng sẽ trở thành công cụ cứu mạng bản thân lúc nguy hiểm”

Cô vẫn luôn nhớ rõ câu nói này của anh trai, nhờ vào đó mà cô có thể chiến thắng hai lần Cực hạn môn mô phỏng trước, hoàn thành được thử thách

được đề ra, bảy tầng cực hạn, bốn tầng chiến đấu, ba tầng hưởng thụ.

Cấu trúc của Cực hạn môn rất hợp lý, để cho cơ thể chiến đấu đến cạn kiệt mọi thứ, thể lực, tinh thần lực, hồn lực, ... cho đến khi cơ thể tàn lụi mới có thể rời khỏi, sau đó ba tầng sau là để bồi bổ.

Nói là bồi bổ nhưng mà nó không khác gì là cực hình cả, chúng sẽ dồn hết một nguồn hồn lực, tinh thần lực và thể lực năng lượng theo từng tầng năm, sáu, bảy vào cơ thể yếu đuối, không có dừng lại, người nào ngất ở ba tầng cuối, dừng ở tầng nào sẽ trực tiếp bị đẩy ra khỏi Cực hạn môn tầng đó, tất nhiên là đến lúc này bọn họ không còn bị đe dọa đến tính mạng nữa.

Nhưng mà cơ thể của bọn họ rất khó để chấp nhận được nguồn năng lượng lạ từ bên ngoài này, tuy tinh khiết nhưng lại rất dữ dội, tất nhiên là đám Dạ Vũ lại không một ai muốn lãng phí nguồn hồn lực này cả, vì vậy mà tất cả mọi người phải liên tục cắn răng chịu đựng, đau đớn như muốn gào nát họng nhưng vẫn tiếp tục hấp thu, không được phép ngất, phải mạnh lên, mạnh lên, mạnh đến khi không còn phải sợ hãi như lúc trước nữa, không giống bên ngoài, Cực hạn môn vẫn luôn đưa bọn họ vào những sự kiện nằm trong giới hạn của bản thân, chúng chưa thật sự vượt qua khả năng của bọn họ, còn phía bên ngoài gặp nguy hiểm cực đại một phát thì khó lòng sống sót.

Nhờ vào sự hấp thu này mà mọi người trong Tinh Nguyệt Môn đã tăng lên tu vi một cách khá nhanh chóng, đứng đầu là Dạ Phong, người đã từng vượt qua thử thách của Cực hạn môn nguyên gốc, không một ai biết những gì đã trải qua với anh trong cánh cửa tuyệt vọng đó, nhưng họ biết, lúc này, Dạ Phong mạnh hơn bọn họ rất nhiều, thậm chí đã đuổi kịp mức độ quái thai của Hình Na rồi.

Đây cũng coi như là hệ thống phần thưởng của Cực hạn môn đối với người thành công thách thức qua ải, không có trực tiếp trao tặng đồ vật gì, cũng không có gia tăng hồn lực của người lên một cách đột ngột.

Mỗi một tế bào, mỗi một phần hồn lực đều phải do tự thân làm ra, do tự thân hấp thụ, chỉ có vậy thì năng lượng và thực lực mà bọn họ sở hữu không phải là hư ảo, không chịu khô thì không thể mạnh, mà muốn mạnh càng nhanh thì phải chịu khổ càng nhiều, đó là luật lệ nguyên thủy, thứ không phải của mình thì không thể gượng ép.

“Diện tích khoảng 1 cây số xung quanh, địa hình toàn bộ là kim loại và đất đá, phân tích cho thấy phía dưới lòng đất mật độ kim loại cực cao”

Lắm bấm tính toán, Dạ Vũ lấy ra một cuốn sổ ghi lại, tiện thể kích hoạt các hồn đạo khí của mình mang theo để thăm dò, ở một nơi xa lạ thế này, tìm hiểu càng kỹ càng về môi trường xung quanh càng tốt.

“Không có dấu hiệu sinh tồn như hơi thở, nhịp tim, áp suất mạch máu, kết quả cho ra, khu vực quanh một cây số không có sinh mạng tồn tại”

“Bộ phận phía bên trái xuất hiện dấu hiệu nguồn năng lượng hồn lực đang vận hành, cách nơi đây tầm 700m về phía bên trái, có sự hỗn loạn từ nên không thể tra xét”

“Phía bên phải là khu vực đất đá bao phủ, địa hình bằng phẳng có nhiều cây cối, khu vực xa hơn không thể dò ra”

“Phía trên bầu trời có một giới hạn độ cao, 500m? 600m? Không, phía trên cao giới hạn là 800m độ cao, có một bức tường trong suốt đang che kín bầu trời”

Liên tục ghi chép vào giấy và vào đầu, Dạ Vũ liên tục đi xung quanh, chỉ ít thì chỗ đứng hiện tại của cô cũng khá an toàn, không nên đi quá xa khu vực này, Original State, khu vực bắt đầu là khu vực tốt nhất để người tướng quân bày trận, đây là điều mà Dạ Phong đại ca cô giảng giải.

Sống với người anh trai tài ba này thì tư tưởng của cô cũng phát triển không kém, tuy đại ca không có sở thích về hồn đạo sư nhưng ý kiến của anh ấy lại rất tuyệt vời, Thay vì đặt bẫy ở những nơi quá xa mà chúng ta không biết, đừng do dự mà biến nơi đầu tiên mà ta hiểu rõ nhất thành địa bàn của mình.

“Bên trái có bột kim loại kiềm, loại kim loại này sẽ phát nổ nếu gặp nước, bên phải là kim loại có độ cứng trung bình, giòn, có thể làm gãy được, mặt đá còn cứng hơn thép, thật không biết nơi này đâu mới là kim loại, còn đâu mới là đất đá đây!”

“Đằng sau có một lỗ hổng trên sàn, phía trước lệch sang phải một chút, giữ hai góc có vết tích của than đốt, mặt đất khá bằng phẳng, có 3 bức tường đủ lớn để che đi thân người, khu vực cánh cửa phía xa muốn tiến đến đây cần phải hao tổn một khoảng thời gian ước lượng là 30 giây nếu có hồn lực tương đương ta và dùng hết tốc độ”

“Ba bức tường có hai cái tổn hại nhẹ, một cái tổn hại nặng, xác định mức độ lợi dụng có thể đạt được”

Như là một cỗ máy, cô bắt đầu lắp đặt hồn đạo khí ở các điểm mù, có một hệ thống kích hoạt trong tay Dạ Vũ, hồn đạo khí của bản thân cũng được trang bị đầy đủ, thời gian đang dần trôi qua, trước tiên cô cần phải làm quen với khu vực quanh đây, làm chủ một địa bàn nhất định rồi tìm hiểu thực lực kẻ thù.

“Tồn tại, ta nhất định vượt qua”

Cười cười, cặp mắt màu tím của Dạ Vũ sáng lên, cô quay trở lại vị trí cố định của mình mà chờ đợi, bốn cây hồn đạo pháo từ sau lưng hiện lên, giờ cô không khác gì là một cỗ máy oanh tạc cực mạnh có thể bắn chết mọi thứ.

Mọi thông tin đã được thu thập kỹ, giờ chỉ cần đợi cho đối thủ tiến đến, con người, hồn thú hay thậm chí là người máy hoặc các tồn tại khác, sự đa dạng

của Cục hạn môn rất khủng bố, bất kể là ai cô đều sẵn sàng tiếp đón.

“Lóc”

Một ánh sáng màu đỏ chợt xuất hiện một cách nhanh nhất, âm thanh trượt trên mặt đất tuy rất nhỏ nhưng với hồn đạo khí khuếch đại âm thanh Dạ Vũ nhận ra nhất cử nhất động của đối phương.

“Có thể di chuyển thế này... người máy sao?”

Dường như là trượt một mảnh thẳng liền, ngoại trừ một số hồn thú hoặc nhân loại có vũ hồn cực kỳ đặc biệt, chỉ có máy móc mới có thể làm được ở trình độ vậy thôi.

Nhanh chóng tiến vào trạng thái tấn công, cô không gặp tập kích bất ngờ như Đinh Bảo, ít ra Cục hạn môn còn có tâm đầy, một phụ trợ hệ dù có hồn đạo khí vũ trang nhưng muốn tấn công còn cực kỳ khó khăn, cơ hội chiến thắng dường như là bằng không nếu không để cho Dạ Vũ có đủ thời gian chuẩn bị, dù sao thì hạn chế của cô trước sự biến thái của nơi này được thể hiện rõ rệt.

Không muốn thừa nhận nhưng cô vẫn luôn sợ hãi cánh cổng này, cô vừa khao khát mà vừa e ngại nó, tuy vậy để không bị tuột bước so với mọi người, vì tương lai của mình, cô lựa chọn đối mặt thiếu sót của mình mà chiến đấu.

“Đến đây nào...”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Dụ dỗ

Một cỗ máy đang trượt tới với tốc độ cực nhanh, nó có hình dáng giống như con người, cơ thể to lớn cao hơn hai thước, bề mặt được làm bởi kim loại bạch kim ánh lên ánh sáng và chút lửa tàn của một nơi hoang vu, mùi dầu nhớt làm mũi của Dạ Vũ cảm thấy khó chịu.

Dù có được làm bằng hồn đạo khí kiến thức, nhưng những cỗ máy ở đây giống như không đơn thuần được làm bằng các hồn đạo văn thông thường, có một thứ gì khác ở chúng làm Dạ Vũ không khỏi nhũn mày.

“Cái quái gì vậy...”

Thật sự khó chịu trước hành động của đối phương dù cho cỗ máy đó chưa làm gì, nhưng trong ngực vẫn không hiểu sao cứ tức tối, cắn răng hơi chặt, cô lập tức quay lại bình tĩnh để có thể tiếp tục chiến đấu với con quái thú bằng thép này.

Giơ tay lên, bốn khẩu cực lớn hồn đạo pháo sau lưng bắt đầu di chuyển, con mắt của Dạ Vũ đang không ngừng quan sát mọi động tĩnh và dự đoán vị trí nó đang tiến tới, cho đến khi một âm thanh truyền thật rõ đến tai cô.

“Xoẹt xoẹt”

Tiếng bánh xe không ngừng trượt một mạch trên lớp đất đá không bằng phẳng, chúng lập tức bị đè nát xuống phía trước theo đường tiến của con robot.

Việc này cũng nằm trong dự tính của Dạ Vũ, âm thanh tạo ra đủ để một hồn vương như cô có thể lắng nghe, thính giác phát huy hết toàn bộ khả năng, giống như một con thú, tại Dạ Vũ nhúc nhích được để lắng nghe cực rõ âm thanh đến từ phía trước.

“Bên trái? Bên phải? Không, trực diện, lệch hai độ, tốc độ ước chừng 200 cây số trên giờ, độ tàn phá mặt đất cao đến 80%, nhận diện sinh mệnh bộ phận sở hữu, con robot phía trước rõ ràng đã nhận ra sự tồn tại của mình sau bức tường này.”

Liên tục tính toán, não bộ của Dạ Vũ hoạt động liên tục không ngừng nghỉ, cô còn chưa có khả năng có thể không nhìn thực lực của đối phương, đặc biệt là trong một trận đấu thách thức cục hạn bản thân biến thái như vậy.

Nếu không tính toán, đừng coi như là con robot này, chỉ cần một hồn đế tầm thường cô cũng không thể đối phó được chứ nói gì, phụ trợ năng lực vừa là bàn tay vàng vừa là cục đá náu chân cô lại.

Có thể tận dụng được tốt tất cả những gì mình sở hữu thì Dạ Vũ rất đáng sợ, còn không thì cô cũng chả khác gì một hồn sư bình thường, vậy nên cô phải suy nghĩ, vận hết đầu óc ra để tính toán đối phương.

“Hồn kỹ thứ ba không có hiệu quả, hệ máy móc không mang thuộc tính cố định, hồn kỹ thứ hai càng không được, với lớp giáp như vậy thì không có cận chiến hồn đạo khí nào mình có thể thi triển”

“Dự đoán vị trí thành công, xác định phương hướng tấn công là xa chiến, tuyệt đối không nên bị áp gần, nhanh chóng sử dụng vòng bảo hộ tuyệt đối nếu

bị áp sát, các loại âm ba hỗn độn khí không có tác dụng, chỉ nên sử dụng bạo tạc và bộc phát loại hỗn độn khí, nhanh gọn, vị trí điểm yếu mô phỏng mười bốn nơi, bảy vị trí có thể tấn công là cơ quan nhìn, bốn khớp, hai lòng bàn chân hoặc cụ thể là lợi dụng địa hình”

Con mắt sáng lên, chỉ trong một thời gian cực ngắn mọi thông tin cần thiết lập tức được đưa ra trong đầu Dạ Vũ, thời gian đã đến không nên chờ đợi nữa, sẵn sàng chiến đấu thôi.

Vị đã xác định được vị trí của Dạ Vũ nên con robot phía sau lưng cô chắc chắn rằng nó sẽ không ngu gì mà bắt đầu bằng phương pháp cận chiến, hay nói cách khác là....

“Oành, oành oành”

Bắt đầu trận đấu, cặp mắt và hai nòng súng từ tay đưa lên, một khẩu đại pháo kích cỡ lớn và một khẩu đại pháo kích cỡ trung bình lập tức lên nòng, năng lượng được triệu tập cực nhanh và bắn ra

Lập tức có bảy đường đạn phóng ra, hai cái của khẩu nặng và bảy cái của khẩu trung bình, lý do mà tên robot này sử dụng hai khẩu súng trái chiều nhau là để gia tăng phạm vi bao trùm, còn sự khác biệt khi sử dụng một lúc hai loại súng thì chắc chắn sẽ có một hệ thống cân bằng giúp con robot kiểm soát trọng tâm thân thể và nắm vững ưu thế bản thân.

“Chết tiệt, khai đạn”

Một tay đập xuống đất, Dạ Vũ xoay người một vòng, để cho bốn khẩu súng của cô nhắm tới ngay vị trí của con robot, vì không phải là dạng cơ khí nên súng của cô được sử dụng bằng cơ chế đồng bộ, các khẩu súng có năng lực và kích thước như nhau.

Sau một vòng khi đang ở chính giữa, lớp tường lập tức tóe lên năm điểm sáng, còn hai điểm lập tức chạy xoẹt qua và chặn hướng đi ra ngoài của Dạ Vũ, mà, mặc dù thì cô cũng không có ý định chạy trốn đâu.

Bức tường có tổng cộng ba cái, chỉ có hai cái có thể đủ để che cho cô khi đứng, còn một cái có thể đảm bảo bản thân che dấu khi nằm xuống, hệ thống nhân diện sinh mệnh không phải lúc nào cũng được kích hoạt.

Để bản thân nắm giữ một loại kiểm tra nhịp đập và dấu hiệu sinh tồn của con người, một cơ khí khó mà làm được như vậy, kể cả là Cực hạn môn cũng không bắt ép người ta quá mức như vậy, thế này thì khỏi trốn rồi.

Nhưng khi cô mạnh lên thêm một tý nữa thì có khả năng thử thách kiểu này sẽ được đặt ra, giờ cô nên tiếp tục lẩn trốn hay trực diện tấn công? Không, cả hai đều không nên, chạy trốn thì sẽ lập tức bị phát hiện ra, còn trực diện tấn công với một cỗ máy mạnh ngang hàng hôn đế đỉnh phong này? Có bị điên mới dám trực diện chiến đấu.

“Vạn óc nào, không trốn cũng không trực diện tấn công? Phản đòn và chờ đợi, một hệ thống máy móc quá mạnh như vậy thì hơi khó để dự, chưa kể không biết nó có trí tuệ nhân tạo hay không... Nếu có thể thì dụ nó vào bẫy, chí ít thì như vậy còn có cơ hội!”

“Bùm bùm bùm”

Trong khi Dạ Vũ vừa suy nghĩ thì bốn nòng hỗn độn đạn pháo của Dạ Vũ cũng lập tức bắn ra, lập tức va chạm với đối phương đạn lực, hai bên thế lực ngang bằng? Không, đạn của cô ở vị thế yếu hơn và đang bị lấn áp! Nhưng mà chí ít thì cô vẫn có thể chạy trốn được.

Xung kích tạo ra một cơn gió thổi bay Dạ Vũ đẩy ngược về sau, lập tức hỗn độn thứ nhất của Dạ Vũ sáng lên, hỗn độn màu vàng trăm năm.

“Tăng phúc, tốc, 6 thành”

Như một cơn gió, Dạ Vũ lập tức xoay người đập vào những vị trí cần thiết để làm bàn đạp gia tốc, tránh ra khỏi những phát nã đạn cực mạnh, có vẻ đối phương cũng không hề nương tay, đạn được nạp lại rất nhanh và lập tức giờ nòng ra bắn tiếp vào người cô.

“Oành oành oành”

Lần này thì khẩu súng với trọng lượng trung bình bắn ra trước, sự chênh lệch khi nạp đạn và số lượng bắn ra giữa hai khẩu súng, tuy uy lực có phần giảm bớt nhưng bù lại ở phần tiện lợi.

“Chắc, hỗn độn khí phi hành”

Cẩn rằng, Dạ Vũ lập tức bật đôi cánh máy phía sau ra, cô phải vừa tổn hỗn độn lực cho hỗn độn và vừa tổn hỗn độn lực cho hỗn độn khí, từ này giờ đối phương sau khi tiến vào vị trí tấn công đặc biệt được cô hấn ta lập tức đứng im? Không di chuyển sao?

“Bên này....”

Nhiều mây thật sâu, vậy thì cô sẽ thoát khỏi phạm vi bắn của nó hoặc tìm những góc ẩn buộc nó phải di chuyển, còn muốn xác định vị trí của cô sao? Một chiêu thì không dùng được hai lần đâu.

Đưa hai tay ra móc vào túi, một quả bom hỗn đạo và một âm ba hỗn đạo lập tức được Dạ Vũ nối lại với nhau, mặc dù loại hỗn đạo khí này không thể gây tổn thương cho đối phương và thậm chí có thể làm ảnh hưởng đến bản thân cô, nhưng nó sẽ đưa cả hai về thể cân bằng.

“Cút đi!!”

Hai cái hỗn đạo khí được ném ra cùng một lúc, tên robot bình tĩnh bắn nổ hai quả bom trên cao một cách dễ dàng, ngay khi hấn vừa tính đưa nóng súng xuống chia vào Dạ Vũ thì...

“RÈ RÈ RÈ.....”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 304: Robot hình người và cuộc chiến máy móc

Một con sóng âm cực mạnh phát ra, tuy bình thường cô không quá chú tâm vào các loại hỗn đạo khí kiểu này nhưng sự kết hợp đồng thời giữa hai hỗn đạo khí cũng có thể gây ra nhiễu loạn sóng âm.

Cách thức mà con robot có thể nhận ra sinh mệnh và vị trí của cô hấn là truyền và thu hồi sóng, tuy không có hỗn kỹ hoặc hỗn đạo khí nào có thể trực tiếp làm nhiễu loạn hoặc ngăn chặn đối phương, nhưng âm ba hỗn đạo khí lại có thể.

Tuy sóng tạo ra từ âm ba là một loại sóng cao tần, nhưng khi cùng bộc phát với bom trong một lúc, Dạ Vũ nhắm và ném nó lên cao để đảm bảo rằng trong thời gian nó lơ lửng, chúng sẽ bị con robot ngắm bắn và tỏa ra sóng bị nhiễu từ khắp mọi nơi trong phòng.

“Dù được hay không, chỉ cần như vậy người sẽ không bao giờ có thể chắc chắn được vị trí của ta và một quyết định sai lầm có thể dẫn đến một kết quả trái chiều, một con bài tẩy với màu là trắng hay đen phụ thuộc vào quyết định và nhận thức, đến nào”

Lầm nhảm một tý, Dạ Vũ nhanh chóng đưa tay lên bịt lỗ tai lại, cô lách mình trốn vào những bức tường cực nhanh, tuy chỉ còn hai cái nhưng may ra còn một số tảng đá và chỗ lõm khi hai bên đánh nhau, trong quá trình phát sinh giao đấu, địa thế có thể tận dụng tăng lên rất nhiều.

“Chỉ cần có thể tận dụng, chỗ nào cũng là bạn”

“Xác nhận mục tiêu, khai đạn”

Cả hai đồng thanh mà nói, con robot rút cuộc phải di chuyển bánh xe dưới chân nó, nhưng vì địa thế khá lồi lõm nên nó đành phải thay đổi đôi chân của mình bằng đôi chân với hình dạng con người, có thể bước từng bước trên mặt đất.

Không thể nhận ra vị trí của Dạ Vũ, con robot rất nhanh đưa ra phán đoán và không hề có một tí do dự gì, giống như mọi thứ được lập trình sẵn và đã lường trước được việc này, không giống như con người phải suy nghĩ, thời gian từ khi nó nhận ra bị lừa cho đến khi khắc phục lỗi chưa đầy vài giây.

Đạn lại lên nòng và súng lại được chia ra, tiếc là lúc này nó lại không đứng ở vị trí cũ, nơi mà đứng lại nằm trong phạm vi bắn của Dạ Vũ đặt ra.

Đường bắn rất cứng, tuy không thể trực tiếp xác định vị trí của Dạ Vũ nên con robot lập tức thay đổi vũ khí, một khẩu Rifle với băng đạn cực dài, hai tay cùng nắm lấy, không ngờ nó không xài hỗn đạo pháo nữa mà lập tức chơi liên thanh

“Àu, nguy hiểm ta, muốn trực tiếp bạo tạc toàn bộ khu vực sao? Thông minh nhưng chưa đủ, tuy nhiên đã có trí tuệ riêng hoặc là được lập trình quá hoàn hảo, cực kỳ đáng sợ”

Cúi đầu xuống, một sợi dây trong tay lập tức được rút ra, Dạ Vũ lạnh lùng quyết đoán, các bước hành động của cô không hề có ngắt quãng chính giữa, vừa làm cô vừa bò đi trên mặt đất, nếu bạo tạc toàn bộ khu vực lần trốn của cô thì những nơi càng có tường thành dày đặc càng nguy hiểm, hỏa lực của hấn ra chắc chắn đã đủ mạnh để thổi bay tất cả, không được phép suy nghĩ theo cách con người định hướng thông thường....

“Kèn kẹt “

Tiếng những sợi dây thép lập tức được kéo căng, như có như công từng chút một một cái lưới cực mạnh nhanh chóng áp sát vào người con robot.

“Oành oành oành oành”

“Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng.....”

Cơ thể lập tức phóng ra mười quả tên lửa đại pháo ngắm vào tứ phía mà nó đang bị bao vây, những sợi dây thép nhìn dường như rất cứng rắn, có khi

nào được làm bằng thép hoặc kim loại hiếm hay không?

Mặc kệ việc bản thân đang bị tấn công, con robot rất nhanh lấy được tư thế chuẩn, nó cứ thế trực diện tấn công Dạ Vũ trong khi cô đang liên tục chạy trốn, nó là sự chênh lệch về thực lực, cũng là một bài kiểm tra về cực hạn tinh thần.

Ở trong tình huống thế này, Dạ Vũ phải đối mặt thế nào? Cô cũng không biết nữa, nhưng mà giờ cô phải làm thôi, không được phép do dự, chạy trốn.

“Vẫn muốn tấn công mà không bỏ trốn? khinh thường ta quá rồi!”

Dạ Vũ cười lạnh trong khi bản thân đang rất chật vật bỏ trốn, tay cô siết chặt đến nổi chảy máu, di chuyển như một con thú khát cầu sinh mệnh, cô vừa không lộ ra thân mình vừa bỏ thật nhanh.

Quả nhiên những nơi được ngắm đến đầu tiên là những nơi có thành tường bảo vệ cực chắc, cô đã đoán đúng, nhưng như vậy không có nghĩa là cô đã an toàn.

“Bên này”

Bật người ra, cô lập tức đưa mình vào tầm mắt của con robot, nhanh chóng nó quay lại và lập tức đưa súng lên bắn cô, khẩu súng liên thanh với 340 viên đạn một dải băng, thật khó để nó có thể xài hết đạn của bản thân, chưa kể còn có đạn bổ sung, mỗi viên đạn có hệ thống kích nổ và tạo ra một vụ oanh tạc, đây cũng nằm trong dự đoán của Dạ Vũ và cô đã tận dụng nó hết mức có thể.

Một tia sáng chợt lóe, ngay khi nó vừa định bắn cô, Dạ Vũ lập tức đưa tay lên giựt một cái, cây súng vẫn bắn ra những phát đạn kinh hoàng.

“Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng, Bằng...”

Nhưng mà khẩu súng của nó đã bị lệch lên trời, Dạ Vũ dùng hết sức mình để kéo căng hòn đạo khí vây lưới thép này, con robot quả nhiên không nghĩ tới những quả tên lửa của mình không làm được gì hòn đạo khí của Hình Na.

Tuy được làm bằng kim loại nhưng chúng có những đặc tính rất khác nhau và cực kỳ đa dạng, chúng được làm ra với một mục tiêu là để vây bắt chứ không phải là để trực tiếp chém đứt, vậy nên khi tên lửa gặp vào lưới của Dạ Vũ, chúng lập tức bị lọt ra ngoài.

Ngay khi đến gần con robot, các sợi dây tụ lại thành một đồng dây thừng kéo con robot lên trên, kéo bật nó lên trên trời và để hờ chân nó với mặt đất, như vậy sẽ làm giảm được động cơ và phát lực khi không có mặt đất.

“Sniper để bắn tầm xa? Không, trực tiếp tiến công, lúc này là thời gian cho cận chiến, một đáp án chính xác tốt hơn tất cả là một đáp án an toàn”

Dạ Vũ vừa suy nghĩ trong vài giây rồi lập tức lao lên, đứng ở xa ngắm bắn có vẻ an toàn hơn nhưng đối với tình huống này, một đáp án chính xác lại tốt hơn, chênh lệch thực lực và không thể bỏ trốn đưa cô vào thế bất buộc chiến đấu, đây không phải là thảm họa tự nhiên như cơn bão cát mà Đình Bảo gặp, đây là đơn chiến, thử thách vượt cấp chiến đấu chứ không phải thử thách chạy trốn.

Thứ mà cô tự hào nhất, máy móc và kiến thức, đồng thời cũng là thứ mà đối phương tự hào nhất, sẽ ra sao để hai bên giao chiến trực tiếp?

“Hồn kỹ thứ nhất + Hồn kỹ thứ hai”

“Gia tốc 6 thành và gia lực 6 thành, toàn lực, phát động”

Dẫn chân lên miếng đất gồ ghề, Dạ Vũ mượn lực lập tức nhảy lên phía trên trực tiếp tiếp xúc tới con robot, mặc dù biết rất nguy hiểm nhưng mà hai tuần, cô cần phải tiết kiệm tối đa hồn lực và giảm tổn thương tối thiểu, bình sửa hồn lực sẽ không quá ổn cho tình trạng này, chiến thôi!!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 305: Săn và bị săn, thay đổi

Con robot đang cố gắng cựa quậy tìm kiếm lối thoát, nhưng mà những sợi dây kim loại của Dạ Vũ lại trói buộc nó cực chặt, không thể di chuyển vào tấn công được?

Dạ Vũ cười lạnh, coi như là hồn thánh bị trói bởi thứ này cũng khó lòng mà thoát ra, chỉ một con robot có thực lực như vậy mà cũng muốn trốn thoát? Quá khinh thường cô đi?

“Bên trên? Mắt? Khớp? hay là dưới chân?”

Vừa lao lên Dạ Vũ vừa suy nghĩ, cô bắt đầu với mục tiêu trước tiên của mình, cơ quan thị giác của con robot, không biết rằng nó có hiệu quả hay không,

ví dụ nó còn có một bộ phận quan sát khác thì sao? như vậy không phải quá không có lời ư?

Nhưng mà thay đổi vị trí quan sát có thể làm cho nó có một chút khó khăn di chuyển không? Không, khả năng này rất thấp, không giống con người, miễn là lập trình cho nó một hệ dữ liệu đầy đủ nó sẽ ngay lập tức có thể hoạt động trong điều kiện tốt nhất.

Coi như là dùng sóng thì cũng bị Dạ Vũ cản trở, nhưng chỉ phá hủy bộ phận thị giác thì có phần hơi mạo hiểm dù nó là một trong bảy điểm yếu mà cô đề ra? Có nên hay không? Không còn thời gian nữa rồi, làm luôn thôi.

“Chết đi”

Từ trong tay xuất hiện một cây dao găm, nó phát sáng và tỏa ra hàn quang cực mạnh, một thanh cấp sáu hỗn đạo khí có thể đâm thủng bất cứ lớp phòng thủ nào từ Hồn thánh trở xuống, vì vậy cô tin rằng cây dao của mình dù không thể trực tiếp tổn thương phần vỏ vẫn có thể gây điểm chết với phần điểm yếu như mắt.

Tốc độ tiến tới cực nhanh, như một ngọn gió bắc, Dạ Vũ nhanh chóng lại gần thân thể của con robot, tuy nhiên ngay khi cô nghĩ rằng mọi thứ diễn ra thuận lợi thì con mắt của con robot lập tức tỏa lửa phát sáng.

Cơ thể không ngừng phát ra những con dao sắc bén từ các khớp mà Dạ Vũ cho là yếu đuối và phòng ngự kém, quả nhiên là không có một nơi nào mà vừa yếu vừa dễ lộ ra sơ hở rõ ràng như vậy, hành động lựa chọn phần trên của Dạ Vũ là vô cùng đúng đắn và may mắn, nếu cô chọn tấn công phần khớp thì mọi chuyện đã khác rồi.

“Xoẹt xoẹt”

Những con dao xuất hiện và chặt đứt những sợi dây kim loại, nó được giải phóng hành động di chuyển, tay trái giơ lên lập tức muốn đâm bay Dạ Vũ.

Một bên còn lại, tay phải của con robot như đang muốn triệu hồi ra thanh kiếm, khẩu Rifle của nó đã rút xuống đất, không thể bắn được nữa làm nó có hơi khó chịu, dù sao thì Dạ Vũ đã tiếp xúc quá gần, một con dao là thứ tốt hơn để tấn công cô ta.

“Ầm”

Một cú đâm được đánh ra, nhưng không hiểu sao nó lại không trực tiếp tấn công trúng người của Dạ Vũ, bị lệch xuống dưới ư?

“Ha ha, chết đi”

Lập tức mượn thế nhảy lên bàn tay của con robot, lách qua lưỡi dao trên thân thể của nó mà lao tới phần đầu, bên phía tay phải còn không kịp triệu hồi vũ khí, Dạ Vũ nhanh gọn cho phần đầu của nó liên tục bảy tám nhát đâm rồi lập tức luồn xuống hạ thân, cô bẻ cổ nó quay ra đằng sau, bám lấy vai rồi lượn hai vòng xuống dưới, né tránh các lỗ hổng có xuất hiện ở phần khớp chân vì có thể sẽ có đạn bắn ra.

Không phải tự nhiên mà cánh tay trái của nó bị kéo xuống mà là do cái lưới của Dạ Vũ chưa bị phá vỡ hoàn toàn, nó có thể di chuyển được là nhờ cái lưới được nối lỏng chứ không phải là đã hoàn toàn cắt đứt cái lưới.

Để bảo vệ cho bộ phận máy móc và kim loại không bị chính những vũ khí của bản thân làm tổn hại, những lưỡi dao sắc bén từ các phần khớp được cấu tạo với một mặt sắc bén và một mặt được làm phẳng, vì để cho những lưỡi dao không chĩa vào bản thân mình khi di chuyển nên đã sơ hở và bị Dạ Vũ lợi dụng

“Tạch tạch”

Cặp mắt màu xanh dương của con robot như có nhân tính, nó có phần ngạc nhiên khi phát hiện cử động của mình lại không được như mong muốn, tay trái bị lệch xuống làm nó không thể tấn công trúng Dạ Vũ.

Cấu trúc sợi hai vòng, một vòng kẹp lấy phía dưới và một vòng kẹp lấy phía trên, một cái lưới có hai lớp đến từ cả trên và dưới vì vậy nên chỉ có một phần là bị chặt đứt.

Việc mất đi một nửa sức kéo khiến cho con robot có thể hoạt động thoải mái hơn và cảm giác như nó đã được giải phóng hoàn toàn, nhưng nó không ngờ những phần còn sót lại lại có thể gây ra một tác dụng khủng khiếp như vậy, chỉ một sai lệch nhỏ trong chiến đấu đã có thể khiến đối phương nắm lấy ưu thế vậy mà nó lại mắc một lỗi cực kỳ to.

“Phạch, phạch, keng kenggggg”

Đó là âm thanh vang lên liên tục khi Dạ Vũ tấn công, sau đó cô nhanh chóng đi xuống phía dưới nhanh nhẹn như một con khỉ, thật khó mà ai có thể coi cô như là một phụ trợ hệ hồn sư sau khi chứng kiến điều này.

“Hồn kỹ thứ bốn + hồn kỹ thứ năm: Gia tăng hồn lực 8 thành và gia tăng bộc phát 9 thành”

Hai cái hồn hoàn một cái màu tím, một cái màu đen sáng lên, Dạ Vũ như một con bạo thú lập tức sử dụng một cây búa hỗn đạo khí đập vào khớp chân phải của con robot, tuy nhiên rất nhanh nó lấy lại được bình tĩnh và thăng bằng, khi nó đã để ý đến việc tồn tại của sợi dây kim loại của Dạ Vũ thì nó rất

nhanh có biện pháp khắc phục.

Nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, nó lập tức giơ chân phải lên muốn đập vào phía Dạ Vũ, hàng loạt các loại tên lửa lập tức nhắm vào phía của Dạ Vũ, nhưng đã quá muộn rồi...

“Giờ thì tới việc ta là người đi săn còn người là kẻ bị săn, thế trận thay đổi”

Cười lạnh mà nói, không quan tâm việc con robot này có hiểu lời cô nói hay không nhưng Dạ Vũ vẫn cứ nói để thỏa mãn lòng hư vinh của mình, cô không ngừng lợi dụng góc độ kỹ thuật mà nện vào mặt bên của khớp chân phải, vì phòng thủ khá yếu và Dạ Vũ cũng nhận ra chiêu trò trong đó nên chỉ một phát, chân phải của con robot gần như bị đánh hỏng.

Con robot giống như hiệu ý của Dạ Vũ, nó có vẻ rất tức giận nhưng bây giờ nó lại không thể biểu hiện ra ngoài được, thứ nhất là bộ phận quan sát của nó không thể nhìn, thứ hai là hệ thống thu hồi sóng âm để nhận biết cũng bị nhiễu loạn nốt, điều cuối cùng là con nhò này bám quá dai, cái chân của nó chắc chắn là đã bị nó phá hủy.

Các quả tên lửa được con robot phóng ra, nó là loại truy tìm hỗn đạo khí và đuổi theo Dạ Vũ không ngừng, nhưng mà sau khi Dạ Vũ hoàn thành làm cảm tư thể di chuyển của đối phương, cô lập tức rời khỏi phạm vi tấn công ngay lập tức.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 306: Lãnh địa của con robot

Lập tức lui lại phía sau để tránh khỏi những quả tên lửa, dù sao thì tên robot phía trước đã gần như bị cô phế hơn một nửa, không rời khỏi lúc này thì còn lúc nào nữa?

“Chết tiệt, mấy cái này bám dai quá”

Vừa nhào lộn vừa chạy trốn, Dạ Vũ không thể nào không chú ý đến những quả tên lửa nguy hiểm này được, nhưng hiện tại ngoài trốn ra thì cô không thể làm gì khác, khoảng cách quá gần dù có đánh nổ nó thì cũng không kịp bật vòng bảo hộ vô địch mà chắn đi con bạo tạc.

Tạo khoảng cách nhất định kéo đủ thời gian cho bản thân bật vòng bảo vệ, hai chân chạm xuống đất giải phóng hỗn đạo khí giáp chân, một loại giáp chân có hình dạng không khác gì giày trượt patin cả

Loại hỗn đạo khí này có bốn bánh và hệ thống phản lực giúp Dạ Vũ lao lên như tia chớp thoát khỏi mấy tên lửa của con robot, cô xoay người hai vòng rồi lập tức đáp xuống mặt đá, dùng hai chân móc lên một viên đá có kích cỡ vừa đủ, đá thẳng nó lên phía tên lửa.

Nhờ vào hỗn đạo khí dưới chân này đã giúp Hình Na nhanh chóng thoát ra khỏi tầm ngắm của mấy tên lửa định vị, loại hỗn đạo khí kia được chế tạo dựa theo cơ chế va chạm sẽ phát nổ nên Dạ Vũ lập tức đưa ra quyết định này.

“Quả nhiên là có hỗn đạo khí này bỏ chạy thật sự rất tốt, ha ha”

Dạ Vũ cười cười tăng tốc, cô nhanh chóng bật người lên một lần nữa, ngay lúc này viên đá va chạm vào trong cái tên lửa, nó lập tức bị kích hoạt, chất nổ được dẫn phát và tạo ra một con bộc phát kinh khủng, thổi bay tất cả mọi thứ trong phạm vi nó nhắm đến.

“Oành”

“Oành, Oành, Oành, Oành, Oành, Oành, Oành...”

Chỉ cần một quả tên lửa bị đánh trúng, chúng lập tức nổ theo dây chuyền, từ một quả bom chúng nổ lan ra các quả bom khác, liên tục oanh tạc tạo ra một vụ nổ to kinh hoàng, toàn bộ mọi đất đá khu vực này đều bị nó đốt cháy và tiêu hủy hết.

Một lượng xung kích từ vụ nổ tạo ra và đẩy mạnh về hai bên, Dạ Vũ lập tức dựa vào nó mà tăng tốc rồi đi, cô nhanh chóng đưa hai chân xuống dưới, bốn cái bánh xe ở mỗi chân nhanh chóng tiếp đất, tiếp tục di chuyển và rời khỏi càng xa khu vực con robot.

Tuy địa hình có hơi lồi lõm nhưng mà Dạ Vũ rất nhanh làm chủ được thăng bằng, cô tiếp tục di chuyển tiến vào phía cánh cửa bên trái, nơi mà con robot lúc đầu xuất hiện, một tay đưa ra bắt lấy bức tường bị phá hủy nặng nề.

“Ngon thì đuổi lấy ta”

Không biết con robot có nghe được không nhưng cô vẫn cố tạo ra tiếng động để nó đuổi theo, một tay nắm chặt lấy bức tường sụp đổ này, tuy nó

không đủ khả năng để giúp cô lẩn trốn nhưng bây giờ vị thế của người đi săn và kẻ bị săn đã thay đổi, cô không cần lẩn trốn nhờ những thứ này nữa.

“Cảnh báo, kích hoạt hệ thống chém giết máu lạnh, ERROR”

Phần đầu của nó như có lại ý thức và tầm nhìn, con robot tỏa ra một nguồn sáng màu đỏ chứ không phải màu xanh dương như ban đầu nữa, cơ thể dù đang bị tổn thương rất nặng nhưng vẫn lập tức xoay đầu đuổi theo Dạ Vũ.

“Chuyển sang chế độ di chuyển bằng bánh xe”

Dù chỉ còn một chân nhưng nó vẫn rất tinh táo mà lựa chọn những phương án thích hợp nhất, phần đầu vừa lóc lên nó lập tức phát hiện có khá nhiều các cái bẫy mà Dạ Vũ đặt ở nơi đây, một tay giơ lên, một khẩu súng giống như shotgun gọn nhẹ xuất hiện, thật không biết con robot này lấy mấy cái vũ khí này ở đâu, công nghệ như vậy không phải là quá tiên tiến rồi sao?

“Bằng, bằng, bằng”

Liên tục nã đạn, nó liên tục đánh trúng các cái bẫy mà Dạ Vũ có ý lắp đặt còn phần thân không ngừng di chuyển theo hướng Dạ Vũ, Cực hạn môn ra mệnh lệnh là nhất quyết phải lấy mạng của cô, không lấy được nó sẽ bị tiêu hủy, dù là một cỗ máy nhưng... nó có một cảm xúc của riêng bản thân?

Mọi thứ trong đây dường như diễn hết rồi, Dạ Vũ cẩn thận quan sát con robot đang không ngừng tiến vào phía cô, các cái bẫy đang bị phá hoại một cách nhanh chóng, cô cần phải trốn thoát khỏi đây nhanh nhất có thể

Dùng bức tường làm điểm tựa Dạ Vũ lập tức đẩy mình rời khỏi, hướng thẳng vào cánh cửa phía bên trái mà lập tức rời đi, bốn cây hồn đạo pháo từ sau lưng nhanh chóng xuất hiện để bắn vào người con robot, dù biết nó không thể gây ra tổn thương được nhưng chí ít nó cũng có thể tạo ra xung kích đẩy cô đi nhanh lên hoặc cản trở đối thủ lại một chút.

“Chắc, hết đường rồi, đánh vào vậy”

Cẩn thận cảm thấy khó chịu, cô tính đến một nơi thoáng vắng như bên trái để làm tốt vai trò của một người đi săn, nhưng không ngờ con robot này lại trâu bò như vậy, ánh sáng màu đỏ tỏa ra từ người nó làm cô cảm thấy hơi khó chịu.

Đành phải chui vào bên trong, Dạ Vũ tiến vào nơi mà con robot bước ra, bốn khẩu hồn đạo pháo nhanh chóng nã đạn.

“Ầm, ầm, ầm, ầm”

Bốn nguồn năng lượng từ hoại bắn ra thẳng phía con robot, nhưng ngay lập tức một khẩu pháo từ phía con robot cũng phát ra, lập tức làm chệch hướng đòn bắn của Dạ Vũ.

“Chắc, quá chênh lệch rồi mà”

Nhiều mảy cảm thấy khó chịu, dù cô đã biết trước mọi thứ sẽ diễn ra thế này nhưng thực sự chứng kiến hồn đạo khí của mình bị áp chế làm cô không khỏi ngứa gan, dùng một tay đập vách tường, Dạ Vũ nhanh chóng lao thẳng vào bên trong cánh cửa phía bên trái, biến mất khỏi tầm nhìn của con robot

“Ầm, Oành”

Lập tức một vụ nổ xuất hiện, chỉ trong tích tắc thì đòn bắn của con robot bắn đúng ngay vị trí của Dạ Vũ, cô chỉ cần chậm lại một chút là sẽ bị oanh thành một vũng máu mất, cả cánh cửa như bị đập sập, con robot cứ thế lao thẳng vào, tay phải như một mũi khoan đâm vào đục nát lối đi, không một gì có thể cản đường nó, dù chỉ có một chân nhưng con robot di chuyển cực nhanh

“Xoẹt”

Lao thẳng vào bên trong địa bàn của mình, không ngờ Dạ Vũ lại chui đầu vào bên trong lãnh địa của nó? Bộ con nhò này không biết không ai rõ hơn bên này hơn nó sao?

Tuy hơi nghi ngờ về cách hành xử của Dạ Vũ nhưng nó vẫn nhanh chóng lao vào, đuổi theo con đường mà Dạ Vũ bước đi, nhưng thật khó tin là cô ta dường như biến mất khỏi tầm nhìn của con robot vậy.

“Nghĩ hoặc, hỗn loạn”

Âm thanh máy móc vang lên, một sự hỗn loạn sóng lập tức dâng trào, con robot lập tức xoay cái đầu đã bị hỏng phần chính giữa quan sát, không biết nó còn nhìn được không nhưng rõ ràng nó đang tìm kiếm Dạ Vũ, không bắt được sóng của cô làm nó khá bức mình nhưng nó vẫn rất kiên trì quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307: Ngắm bắn

Bên trong một căn phòng đầy các trang thiết bị tiên tiến, thậm chí có một dàn máy màn hình cho phép mọi người quan sát mọi góc ngách bên trong, mỗi một nơi là có một hệ thống camera quay lại.

Con robot rất nhanh tiến tới bàn điều khiển chính, nó đưa đôi bàn tay sắt thép của mình nhập vào trên dàn máy một chuỗi mật mã số liệu nào đó, tốc độ gõ rất nhanh, âm thanh của thép và bàn phím vang lên liên tục

“Tạch tạch tạch tạch tạch tạch tạch...”

Một dòng chữ kỳ lạ xuất hiện trên màn hình, các hình ảnh đang xoay chuyển, dường như con robot đang dùng một loại lệnh gì đó điều khiển các cái camera di chuyển, cố gắng tìm kiếm mọi nơi thậm chí không muốn chừa một điểm mù nào.

Rất tiết, nằm ở phía xa, cách vị trí của con robot tầm khoảng 700 mét, một khoảng cách khá xa khỏi nơi này, hiện tại do cô phải di chuyển cực nhanh nên không có thời gian đặt bẫy, nhưng ít ra thì bây giờ cô ở trong tối còn nó ở ngoài sáng, mọi khả năng thăm dò vị trí của con robot đều bị Dạ Vũ khóa lại.

“Góc độ, hoàn thành, lực gió không đáng kể, vị trí ngắm bắn, khớp cổ, khả năng trúng mục tiêu, đo lường ... 75 không, 80 %, xác định nên bắn”

Đang ngắm từ một nơi thật xa, một khẩu súng ngắm thật dài và thật ngầu, quá chuẩn cho một cuộc đi săn lần trong bóng đêm thế này, có thể gọi khẩu súng hồn đạo khí của Dạ Vũ là một Dark Sniper hoàn chỉnh, có ông ngắm từ xa đang liên tục nhìn cách mà con robot gõ lệnh.

Những ký tự rất lạ, nhưng nếu như cho cô đủ thời gian để hiểu rõ nó thì không có gì khó khăn, thậm chí có thể đem nó ra ngoài biến trở thành kiến thức hồn đạo cũng được, đó chính là lý do vì sao mà Dạ Vũ ngắm mà không bắn, vị trí của cô là một trong những góc mù hiểm hoi mà camera không nhìn thấy, hoặc là Dạ Vũ ép cho nó không nhìn thấy.

Thay đổi một số chi tiết của camera làm nó di chuyển không nhưng mong muốn là được, không thay đổi về mật số liệu hoặc phá hủy nó, như vậy thì không khác nào báo cho đối phương rằng cô đang ở đâu?

Đưa nó quan sát lệch khỏi tầm nhìn của cô, kiểm một vị trí thuận lợi nằm xuống bắn, tuy hơi khó để kiểm một vị trí để trốn nhưng mà may sao cô không cần đứng, Sniper tư thế sử dụng thích hợp nhất là nằm bắn, để hạ thân nằm rạp xuống đất, hai tay giữ lấy thân khẩu hồn đạo khí này, ngón tay phải đưa vào chuẩn bị bóp cò tấn công.

“Đoàng”

Như một tia chớp vội phóng ra, một viên đạn được tạo bởi năng lượng của hồn đạo khí và kim loại siêu hiếm được Dạ Vũ sử dụng, loại súng này ngoại trừ tiêu hao đạn khá tốn kém với lại thời gian sử dụng, vị trí sử dụng và tư thế sử dụng rất hạn chế.

Một loại súng bắn với cấp độ cao như vậy thì không thể sử dụng kim loại yếu làm đạn được, nó sẽ lập tức vỡ vụn với lực đẩy của bản thân hồn đạo khí, hơn nữa vì muốn làm cho nó có thể bắn nhanh và chính xác, một phát kết liễu sinh mệnh đối phương thì cô cần phải thêm khá nhiều chi tiết, không phải nhất thiết là phải nằm mới bắn được, nhưng nó không giống với những loại hồn đạo pháo bình thường, thích ngắm sao thì ngắm, đạn của Sniper khá nhỏ và thời gian nạp đạn khá lâu, không thể oanh kích liên tục được.

“Vèo”

Kéo một đường dài màu đỏ khát máu, không biết là con robot có cảm giác thứ sáu hay không hoặc là có một cơ chế nào đó, âm thanh rất nhỏ mà cây súng gây ra lập tức làm nó phát hiện, quay đầu lại ngạc nhiên, nó hạ thân mình xuống muốn né tránh...

“Keng, xoẹt”

Bắn xuyên qua phần vai của con robot, phản xạ rất nhanh, nhưng mà đạn thì cô còn rất nhiều, Dạ Vũ cũng tính được rằng con robot này sẽ không dễ hạ như vậy mà...

“Bằng, Bằng, Bằng”

Thêm ba viên đạn được bắn bay ra ngay sau viên đầu, đang di chuyển nhưng mà con robot không phải người, nó có thể di chuyển hay thực hiện các động tác mà một con người bình thường không làm được để tránh các nguy hiểm mà nó nhận ra, đáng lý là nó sẽ rơi xuống hoặc nằm xuống nhưng mà không hiểu nhờ cái gì mà nó có thể đột ngột đứng dậy mà không cần kích hoạt gì, coi như là hồn sư còn phải giải phóng hồn lực, điều này tốn một ít thời gian nhưng mà con robot đã làm như một điều dĩ nhiên.

Dạ Vũ hơi nhíu mày nhưng sau đó cô lập tức cầm cây hồn đạo khí của mình lên nhanh chóng di chuyển, mục đích đã hoàn thành, giờ cô cần nhanh chóng thoát khỏi tầm quan sát của nó.

“Chết tiết, không kết liễu được rồi”

Lập tức đứng dậy mà không thêm quan sát kết quả, Dạ Vũ không cần đợi cho đến khi đạn đến nơi, với tư cách là người bắn cô biết rõ đường đạn của mình sẽ đi về đâu, rời khỏi khu vực phía trên cách xa bên phải của con robot, Dạ Vũ lập tức tiến xa hơn vào bên trong khu vực này.

“Keng”

Tiếng của hai viên đạn va vào nhau làm lệch hướng đạn, một viên đang trước dùng để đánh lạc hướng của con robot, nó chắc chắn sẽ bắn trật, nhưng hai viên còn lại thì không, một viên được Dạ Vũ bắn chậm hơn và một viên được bắn nhanh hơn, lợi dụng góc độ và được viên đầu tiên che chắn, chúng nó đánh lạc hướng quan sát của con robot.

Tách ra hai bên, một viên đạn nhắm ngay thẳng hệ thống máy tính camera, còn một viên tính bắn nát đầu con robot, nhưng không may là Dạ Vũ không thể dự đoán được xác suất mà con robot di chuyển được tầm bao nhiêu, nó chỉ trượt qua cái đầu của con robot làm vỡ một nửa phần trên của nó.

“Oành, Oành”

Một tiếng nổ ở trên dàn máy tính nhận hình ảnh từ camera, toàn bộ màn hình lập tức bị tắt đi, một tiếng nữa là phát ra từ đầu con robot, bây giờ thì đầu của nó thật sự là đã bị phá hủy.

Tiếng ri điện xuất hiện trên bộ phận hư hỏng, con robot không ngờ mình lại bị dồn vào chân tường như vậy, lập tức một tiếng nổ khác được vang lên

“OÀNH”

Ngay tại vị trí mà Dạ Vũ vừa mới đứng lập tức bị nổ tung, thật may mắn khi cô nhanh chóng thay đổi vị trí, dù sao thì nơi này là địa bàn của con robot, không lạ gì khi nó có thể kích nổ một số vị trí dựa vào sự hiểu biết từ nơi này.

“OÀNH, OÀNH OÀNH”

Liên tiếp tiếng bộc phát vang lên, một khu vực rộng lớn lập tức bị bạo phát, con robot dường như có quyết định gì đó, nó nhanh chóng quay lại dùng một cánh tay thép của mình đâm vào đầu.

Từ bên trong lòng bàn tay xuất hiện một con chip màu xanh lá cây, đút vào dàn máy tính hư hỏng, tuy màn hình không lại sáng lên do bị phá hủy khá nặng nề nhưng một số thao tác khác còn thực hiện được.

Lại một chuỗi các động tác gõ vang lên, mặc dù không biết Dạ Vũ đang ở đâu, cũng không thêm quan tâm hiện tại cô đang làm gì hoặc có ý định gì, nhưng mà nó lập tức liên tục gõ.

Thực hiện xong điều mình cần, nó lập tức thả hai tay ra, xoay thân mình bỏ trốn, cái đầu hoàn toàn mất đi còn mỗi cơ thể không lành lặn gồm nhiều vết thương, một tay và một chân coi như đã hoàn toàn phế, nhưng con robot không hề mất đi động lực chiến đấu, nó nhanh chóng rời khỏi nơi mà nó coi là địa bàn của mình, để lại Dạ Vũ ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 308: Tự bạo và tự bạo

Hoàn toàn không một chút do dự nào chạy khỏi địa bàn của mình, nó vốn dĩ tính sử dụng lợi thế địa bàn để nghiền ép Dạ Vũ nhưng không ngờ con nhỏ này thông minh và nhiều chiêu trò đến vậy, đã đến nước này thì nó đành phải cho tự bạo cả căn phòng bên này thôi.

Cơ thể không được hoàn chỉnh và hư hỏng nặng nhưng cỗ máy vẫn toát ra một hương vị đặc ý như thể ta là kẻ chiến thắng, bàn tay năm ngón còn sót lại đang đếm dần từng giây một

“Năm, bốn, ba, hai, một ....”

“OÀNH”

Không một chút khoảng trống nào ở giữa, một vụ bạo tạc kinh khủng làm chấn động cả một cái căn cứ rộng khoảng đường kính gần một 1000m, thật khó mà tin tưởng rằng đã có một ai đó đặt một quả bom đủ mạnh để phá hủy hết tất cả nơi này.

Liệu là có một quả bom cực đại với công suất đủ lớn thổi bay tất cả hay là do các vô số các quả bom nhỏ đang không ngừng nổ tung gây hiệu ứng đi kèm nhỉ? Mà, mặc dù điều này không quan trọng cho lắm

“Rẹt, rẹt”

Con robot ngạc nhiên khi nhận ra thế giới này vẫn chưa thay đổi, không phải kẻ bị săn đã bị giết rồi sao? Nó đã đánh đổi cả căn cứ của mình để giết

chết một con nhóc hồn vương nhưng tại sao Cực hạn môn lại không đưa ra dấu hiệu gì?

Còn sống? Ý tưởng này vừa chọt đi qua trong đầu con robot làm cho nó không khỏi đổ mồ hôi hột, thật khó mà tưởng tượng có một người còn sống sót qua trận bộc phát này, nó đã nhanh chóng rời khỏi khu vực bên trái này thật nhanh để thoát ra ngoài, thậm chí nó còn đến rất gần khu vực trống vắng bên phải để tránh con xung kích nhưng mà... con nhóc này còn sống?

Chưa nói là con nhóc có thể bảo tồn cơ thể tránh khỏi những tổn thương của vụ nổ hay không, đơn giản chỉ cần nói là nhiệt độ bức xạ, toàn bộ căn cứ sụp đổ, không khí bị thiêu đốt,... toàn bộ những yếu tố không phải là một người có tu vi hồn vương như con nhóc này có thể sống sót được.

Hồn đạo khí? Lại một thứ xuất hiện ra trong đầu nó, con robot không khỏi suy nghĩ lại về những vấn đề mà nó bỏ sót, đúng rồi, ngoài các loại súng và lưới thép, con nhóc này hoàn toàn có một đầu óc biến thái để có thể tồn tại trong một trường hợp như thế này, liệu con nhóc này có một bình dưỡng khí riêng thì sao? Hay một loại vòng bảo vệ tuyệt đối cấp cao nữa? Không gì là không thể xảy ra....

“Bằng”

Không biết từ đâu ra nhưng một viên đạn chọt phóng ra như chớp, nhắm ngay tại vị trí ngực trái của con robot, tuy chắc chắn rằng con robot không có trái tim và nó chỉ hoạt động dựa vào nguồn năng lượng, nhưng mà cái Cực hạn môn này cực kỳ quái dị lắm, ai biết đâu ngấm vào đây có khả năng tiêu diệt nó tốt hơn?

Lần này thì con robot không kịp nhận ra sự quái dị đến từ Dạ Vũ, viên đạn được phóng ra trong đồng đồ nát mà không hề có một thứ gì ngăn chặn, chẳng lẽ con nhóc đã kiếm được một chỗ có thể chắn cả xung kích, vừa trũng xuống vừa đảm bảo cho bản thân không bị đè chết?.....

“\$#%#T”

Một dãy âm thanh không rõ ràng phát ra từ trong thân thể con robot như thể đang kêu là “Không thể nào”

“Xoẹt”

Không một chút khó khăn, ngực trái con robot bị thổi bay một cách dễ dàng, nếu như đây là cơ thể của một con người thì phải thừa nhận là con robot tuyệt đối không có khả năng sống sót đâu, vị trí của trái tim quá chính xác, căn đúng trung thất giữa của nó mà cho một phát đau điếng dù nó không có trái tim.

“Rì rì”

Dòng điện rì ra, cơ thể con robot bị đục thủng một lỗ cực lớn, nó còn chưa kịp phản ứng gì thì đã sắp phải tiếp cận đến tử vong rồi, mặc dù nó chắc chưa từng thật sự sống bao giờ nhưng sắp phải trở về với cát bụi, khó mà có một thứ sinh mệnh có ý thức nào chịu nổi nỗi đau lúc này ...

“@#&\$^&*^&(&*)&* @##%”

Âm thanh khó chịu xuất hiện vang lên, một chuỗi sóng khó hiểu từ cơ thể con robot phát ra, sự hỗn loạn sóng của Dạ Vũ hoàn toàn bị lấn chế, đây là cái quái gì?

“Đầu phụng, thật sự là vẫn còn chiêu bài khác sao?”

Mặt đỏ đầy mồ hôi, trán chảy một vệt máu thật dài xuống cằm, hơi thở không ổn định, thật không biết làm sao mà cô có thể sống được qua cơn bạo tạc vừa rồi, phải nói là đúng là ngàn cân treo sợi tóc, chỉ cần một tý chậm trễ hoặc thiếu một trong các hồn đạo khí mà cô mang theo thôi là cô đã thành một vũng máu rồi.

“Biết thế ta đã ngấm vào phần chân cho nó khỏi chạy, chắc, không ngờ lại tự bạo.... giờ thì cái sóng điếc tai này là gì đây?”

Nhiều lắm thật sâu, tai cô bây giờ cứ ong ong khó chịu, cơ thể cũng bị tổn thương rất nặng nhưng cô vẫn cố chịu đựng bị một đồng kim loại phía trên đè xuống, không khí rất ngột ngạt nhưng xuất hiện ra e là cô sẽ chết ngay vì hai chân của cô sợ rằng đã gãy xương rồi.

“Này là? Sóng cao tần? Chết tiệt, tần số phát ra ngày càng cao rồi!!! Muốn giết chết ta bằng thứ này sao?”

Cuối cùng thì Dạ Vũ cũng đã nhận ra thứ làm cho tai cô cảm thấy cực kỳ khó chịu, sóng cao tần, một loại sóng có tác dụng gây ra sự ma sát của các ion, đặc biệt là trong mô người, điều này có thể ứng dụng trong các vấn đề chữa trị nếu tận dụng thích hợp, nhưng nếu cái gì được sử dụng quá liều thì kiểu gì cũng mang mặt trái cực đại.

Làm trung tâm phát ra nguồn sóng, cơ thể con robot bị nung chảy và hóa lỏng, kim loại vỡ vụn để lộ ra phần trung tâm bị mục rữa, một chất dịch màu đen chảy ra cứ như máu của con người vậy, toàn bộ cấu tạo của nó đang tan biến và nung chảy, chỉ để đổi lại một thứ là giết chết cô?

“Cực hạn sinh tồn, cực hạn khó khăn đây sao?”

Chắc một tiếng, Dạ Vũ đang đón nhiều nhích cơ thể của mình lên một tý, kiểm một vị trí thích hợp, giờ con robot cũng không di chuyển được, hết tự bạo căn cứ giờ đến tự bạo bản thân, thật hết cách với thứ kim loại ngu xuẩn này.

“Bằng”

“OÀNH”

Một viên đạn được bắn ra nữa, cực kỳ chính xác mà phá vỡ hoàn toàn cơ thể con robot, làm cho nó trực tiếp đi về châu ông bà, một vụ nổ lớn được bộc phát ra, đồng thời một tiếng rè rè vang lên kết hợp với tiếng vang như cào cào bằng chói tai lọt vào phía Dạ Vũ.

“Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa”

Đau đớn đến tột cùng, đau quá, đau quá, hai tai cô như sắp bị chọc thủng đến điếc, đây là? con robot đầy nhanh quá trình tự bạo, lợi dụng đòn tấn công của cô để khuếch tán sóng ư? Đâu phỏng, nó thật sự là quá thông minh rồi, trong tình trạng thế này mà vẫn cố tìm cách giết cô ...

Mân thật chặt môi đến chảy máu, Dạ Vũ cố gắng kích hoạt một loại hồn đạo khí phóng ra sấm sét từ người cô, vì sấm tạo ra sẽ gây ra rất nhiều sóng chấn động, nhờ vào vậy sẽ cản trở được một phần nào đó của đối phương, hi vọng như vậy đủ để cô có thể tồn tại tiếp trong thời gian tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 309: Đột biến và võ hồn mới

Không di chuyển được, lại còn bị đè xuống như vậy, xung quanh lại không ngừng tấn công từ đủ phía, Dạ Vũ như đang bị hành hạ đến sắp chết, có vẻ đối thủ vòng này của cô chỉ là con robot này thôi, bởi vì nếu có thêm một thứ gì khác xuất hiện nữa, đảm bảo là cô sẽ im lặng đợi nó giết chết mà không thể cố gắng gì hơn.

Dạ Vũ đã quá kiệt sức, cô không kêu gào gì cả dù liên tục bị tra tấn, lý do tại sao ư? Có lẽ là vì muốn níu kéo lấy chút hi vọng sống còn còn sót lại, hoặc là vì đã quá đau đớn đến độ không thể hét ra thành lời nữa.

“Khởi động, Hồn đạo bom bộc phát + Hồn đạo âm ba + Hồn đạo khuếch tán âm thanh”

Cặp mắt như muốn gấp lại, cô cố gắng ném ra ba trái hồn đạo khí ra với nhau, mục tiêu của chúng là tại vị trí mà sấm sét nổi lên, sóng của sấm sét tạo ra vô cùng hỗn động và có thể ngăn cản một phần nào sóng cao tần của đối phương.

Nếu kết hợp thêm những hồn đạo khí mà cô vừa ném ra sẽ tạo ra một cơn hỗn loạn, một sự ô nhiễm sóng, một cảm giác cực kỳ khó chịu sẽ xuất hiện nhưng nhờ vào việc các sóng triệt tiêu lẫn nhau nên tác hại xấu đến cơ thể được giảm bớt rõ rệt.

“Oe”

Nhìn không được nôn ra, Dạ Vũ hoàn toàn không còn chút hình thái của một cô gái xinh đẹp hay thông minh và trí tuệ gì nữa, cô cũng chỉ là một con người mà thôi, khi bị dồn đến mức này rồi thì cơ thể cũng không nằm trong phạm vi kiểm soát của cô nữa, dù rất muốn bước ra khỏi đây nhưng sự thật là cô không thể.

Liên tục nôn mửa đến khi mọi thứ trong bụng không còn gì, khó chịu lan tỏa khắp người, ít ra thì cảm giác ăn mòn trong các mô không diễn ra nữa, mọi thứ cô có thể làm cô đều làm hết rồi, giờ thì chỉ có thể chờ cho đến khi thời gian hai tuần trôi qua hết.

Không phát ra bất cứ âm thanh nào cả, cũng không sử dụng thêm hồn đạo khí nào hết, dưới sự hỗn loạn kinh khủng này vậy mà Dạ Vũ đang ... Cô đang cố gắng tu luyện trong hoàn cảnh này ư?

Đùa sao? Tu luyện trong một hoàn cảnh bất ổn cần một sự tập trung và tinh thần rất cao, nếu không thể nắm vững và điều khiển hoàn hảo năng lực của mình thì ăn tác dụng ngay lập tức là điều chắc chắn sẽ xảy ra, mới có tu vi hồn vương như Dạ Vũ lại dám làm như vậy, thậm chí còn trong điều kiện hai chân không di chuyển được, cơ thể bị đè ... cô đang phải nhận gánh nặng từ đủ phía xung quanh.

Hồn đạo khí bảo vệ hay vòng bảo hộ tuyệt đối của Dạ Vũ đã hoàn toàn nát banh dưới tác dụng của cơn xung chấn vừa rồi, hỏa lực thật sự rất mạnh, chưa kể rĩ điện rồi đủ thứ yếu tố lân cận xung quanh, mọi thứ như những con ác quỷ muốn nuốt chửng Dạ Vũ, không nói chắc chắn liệu cô có thể sống sót qua hai tuần hay không, nhưng chí ít đến bây giờ cô vẫn còn sống thì đó hẳn là một kỳ tích rồi.

“Rì rào”

Một nguồn hồn lực đang lan truyền, dù đang ở trong tình trạng khó khăn nhưng có vẻ một môi trường kim loại rất thích hợp với năng lực của cô thì phải, võ hồn Bách Biến Hoa là thực vật hệ võ hồn, nhưng từ khi còn bé, Dạ Vũ đã luôn tiếp xúc với các loại kim loại hiếm từ khi mới ba bốn tuổi.

Ở độ tuổi này mà có hứng thú với mấy cái kim loại hiếm thì chỉ có đám con trai mới vậy thôi, thực sự khi Dạ Vũ tỏ ra quan tâm đối với nó cô đã làm mọi người ngạc nhiên, đáng lý ra cô nên thích mấy thứ châu báu hay kim cương lấp lánh chứ? Mấy cái kim loại cứng ngắc, mùi thì hôi còn xấu xí này sao con bé lại thích?

Việc tiếp xúc lâu dài với kim loại làm võ hồn của Dạ Vũ có một phần nào đó tương tác với thuộc tính Steel – sắt thép, công nghệ và máy móc, các loại vũ khí như súng đạn, dao, kiếm, bom, bẫy, lưới thép, gậy trượng.... Tất cả mọi thứ đều được Dạ Vũ cơ khí hóa nhờ Hồn đạo kiến thức.

Thông qua đó mà đối với kim loại, võ hồn Bách Biến Hoa như một người mẹ vô biên, từ thuộc tính cây cỏ của võ hồn này lại tiếp nhận thêm thứ thuộc tính như khí võ hồn, một sự biến dị quái lạ, chưa từng có ở trên Đấu La Đại Lục.

Giống với cơ thể con người, đột biến có thể xảy ra ở cấp độ rất nhỏ, nhưng những tích lũy về sự sai khác dần lớn lên khi chúng ta không ngừng cho nó tiếp tục diễn ra mà không ngăn chặn, ngay lúc này đây, toàn bộ căn phòng đầy kim loại này đang đáp trả với cô, mọi thứ đang dần rung động như có linh hồn.

Mặc kệ cho con sóng đang đánh sâu vào não bộ của Dạ Vũ, những bột kim loại, những tảng đá to lớn, chúng đang di chuyển, một cách từ từ, những phần đang lấp kín Dạ Vũ đang không ngừng tách ra và rời khỏi cơ thể cô, những bột kim loại, những viên đá kim loại cỡ nhỏ cũng dao động, tạo thành một con sóng nhẹ tiến tới Dạ Vũ.

Một bó hoa hiện ra, những đóa hoa xinh đẹp muôn màu đang tỏa sáng đủ sắc, chúng nó vươn mình ra và đón lấy kim loại đang tiến tới, hấp thu và chuyển hóa.

Những đóa hoa như đang biến đổi, từ sắc màu rực rỡ, chúng biến thành những bông hoa kim loại cứng ngắc và không ngừng kim loại hóa cơ thể Dạ Vũ, đây là... đột biến?

Một sự đột biến ra do tác nhân môi trường? Không ai biết chuyện gì thật sự đang diễn ra ngoài cô bé đang tu luyện kia, vừa phải chống chọi với các tác nhân bên ngoài, vừa phải khôi phục thể lực, đôi chân như được bọc bởi sắt thép phủ lên một màn màu bạc.

Thời gian thấm thoát trôi qua, con sóng cao tần dần biến mất, hai tuần cũng gần đến kỳ hạn, Dạ Vũ lúc này đã hoàn toàn hóa thành một bức tượng kim loại, nhưng mà dấu hiệu trao đổi hồn lực vẫn diễn ra, điều này chứng tỏ rằng cô vẫn còn sống, một khối kim loại còn sống!!!

“Rắc rắc”

Tiếng nứt vỡ vang lên, xung quanh miếng kim loại bao phủ toàn bộ cơ thể Dạ Vũ như bị đục nứt ra, tiếng lạch cạch vang lên, kim loại rơi xuống đất, một thân hình nhỏ bé hiện ra, vẫn là một cô bé với mái tóc màu đen xinh đẹp đấy, cặp kính đã bị phá hư để lộ ra cặp mắt màu tím đầy huyền bí, bó hoa ngày nào giờ chỉ còn lại màu sắc bạch kim và kim loại bạc, một bó hoa bằng kim loại?

“Đến lúc chuẩn bị diễn ra thử thách thứ hai rồi nhỉ?”

Dạ Vũ cười cười, cô đã hoàn thành xong quá trình tu luyện, không ngờ trong lúc khó khăn như vậy mà cô lại trải qua việc đột biến võ hồn, tuy không rõ điều này sẽ mang lại kết quả có lợi hay có hại, nhưng mà, nếu không làm gì đó thì cô sẽ thật sự chết thật a.

Hấp thu kim loại thuộc tính để đẩy nhanh quá trình đột biến, cơ thể cũng dần được chữa trị, đôi chân gãy xương ngày nào giờ đã có thể đứng được chỉ sau hơn mười ngày, Dạ Vũ đã không ăn không uống gì, như một khối kim loại thật sự vậy mà sống sót tới tận bây giờ.

“Đột biến thành công, Bách Biến Hoa của ta giờ trở thành Bách Kim Thạch Vũ Hoa, một võ hồn mang thuộc tính ưu tú của kim loại, tuy vẫn là hệ phụ trợ võ hồn nhưng các hồn kỹ của ta có thuộc tính tăng kèm đối với hồn đạo khí, quả nhiên là võ hồn phụ hệ trời sinh dành cho hồn đạo a!”

Tươi cười vui mừng, Dạ Vũ dùng chút thời gian còn lại để nghiên cứu và quan sát võ hồn mới của mình, thật tốt vì cô đã sống sót qua thời gian này, cô từng nghĩ rằng mình sẽ chết cơ đấy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 310: Thử thách của cặp đôi

Khu vực phía bên Tôn Vũ cũng khá không ổn, à mà không phải là của mỗi Tôn Vũ, mà là khu vực của cả Tôn Vũ và Tiêu Linh mới đúng, hai người có võ hồn thuộc tính là hỏa hệ thuần khiết lại phải rơi sâu vào đáy biển.

Khác với Đình Bảo, thuộc tính của cậu ta ở đáy biển sẽ dễ thích nghi hơn với hai người, còn Tôn Vũ và Tiêu Linh lại khác, tuy hồn lực tu vi cao hơn nhưng thủy khắc hỏa, không đời nào mà hỏa hệ võ hồn lại có tác dụng bằng một hệ võ hồn tại nơi này cả.

“Chết tiệt, bên trái, Cá mập võ hồn chín vạn năm niên kỷ”

Tiêu Linh lập tức nhận ra con hồn thú đang lẩn trốn phía sau lùm rêu dày đặc phía bên trái, bọn cô đã trôi qua hơn mười một ngày tại khu vực khó chịu này rồi, tuy có Tôn Vũ làm cô yên tâm hơn nhưng mà một hóa hệ hồn sư ở sâu trong đáy biển, lại là một người có tính tình hòa bạo như Tiêu Linh thì quả thật thực sự khó cho cô.

“Đằng sau cũng có một con Cua khổng lồ với niên kỷ tầm bảy vạn niên kỷ, đi sang bên phải thôi”

Tôn Vũ và Tiêu Linh đang tựa vào nhau, thật khó để tưởng tượng được hai người bọn anh có thể sống sót được hơn mười ngày ở một nơi như vậy, liên tục ở trong tình trạng đói khát, hai người bọn anh đã phải thử ăn rêu biển hoặc một ít sashimi hồn thú, hahaha, ăn cá sống có lợi cho sức khỏe a.

Thực chất là hai người giờ rất muốn chết quách đi cho xong rồi, nhưng mà vì đã hứa với Dạ Phong ca, hơn nữa cả hai cũng không muốn trở thành gánh nặng nên Tôn Vũ và Tiêu Linh vẫn cố cầm cự cho đến tận bây giờ.

Mừng một cái là bọn họ không phải lo lắng về không khí vì bọn họ có võ hồn là hệ hóa, chỉ cần cho một chút nhiệt đốt cháy trong biển là có thể tạo ra bong bóng bọt khí để bọn họ thở, hai người cũng đã từng thử tạo ra một cái bong bóng đủ lớn để chứa cả hai người nhưng sự thật hung tàn là nó rất nhanh bị dập tắt, chúng chỉ tồn tại được trong một khoảng thời gian nhất định, nếu không tận dụng không khí bên trong thì nó lại biến mất thôi.

“Hóa hệ hồn kỹ quả là không ăn thua a, năng lực đã bị giảm bớt sáu thành phần rồi, chưa kể về mặt thể lực cũng cực kỳ hạn chế”

Tôn Vũ thật sự rất khó chịu, hai tay trước của anh hóa thành móng vuốt, sau lưng xuất hiện một đôi cánh rồng to lớn, dưới thân là Tiêu Linh đang ôm anh thật chặt để đảm bảo cho việc võ hồn dung hợp kỹ giữa hai người đảm bảo được giữ vững.

Rất tiện khi cho hai người có mối liên kết bên chặt với nhau vào cùng một mạng, họ có thể hiểu rõ ý của đối phương và giúp đối phương vượt qua được khó khăn, nhưng ngược lại, Cực hạn môn cũng nhắm và điểm yếu mà cho cặp đôi này vào ngay sâu đáy biển, kèm theo đó là những con hồn thú tu vi gần đến mười vạn năm, coi như là ở trên mặt đất đấu tay đôi với bọn chúng là đã hơi khó rồi chứ nói gì ở dưới đây mà đánh? Nó đánh bọn họ cho sắp mất thì còn.

“HỪ, ta thà đấu một mình với nguy hiểm ở trên mặt đất còn hơn là ở với tên này trong sâu đáy biển, thật sự là khó chịu a”

Tiêu Linh tỏ vẻ khó chịu, tuy miệng thì nói vậy nhưng cô vẫn ôm Tôn Vũ rất chặt, cô rất nghiêm túc dúi đầu vào cơ thể Tôn Vũ để anh mang cô đi, dồn mọi hồn lực mà cô có thể đưa hết cho anh.

Mặc dù có chút độc mồm nhưng Tiêu Linh vẫn hết sức quan tâm cho Tôn Vũ, cặp đôi này như thể là nước với lửa, hai bên không ưa gì nhau, đã thế cũng nóng tính như nhau, nhưng khi cần thiết, cả hai lại đáng tin cậy hơn bao giờ hết.

“Ha ha, Tiêu Linh, nắm chặt, anh tăng tốc đây”

Hai con hồn thú với niên kỷ cực cao đang đuổi theo Tôn Vũ, nếu ở trên mặt đất thì có khả năng Tôn Vũ chạy trốn được, nhưng mà bây giờ lại ở trên lãnh địa của người ta, hơn nữa hơn mười ngày qua bọn anh đã đánh giết biết bao nhiêu con hồn thú ngàn năm và vạn năm rồi chứ, cơ thể anh và Tiêu Linh cũng bị thương nặng nề, anh đành phải dùng hết sức của mình, cộng thêm có Tiêu Linh trao đổi hồn lực với bản thân, hi vọng là có thể kéo đủ dài khoảng cách hoặc là có cơ hội nào đó phản sát tụi này.

“Hừ, ai thêm nắm chặt anh chứ”

Tiêu Linh nói với một giọng khó chịu trong khi mặt cô đang đỏ bừng, phồng má lên dùng hai tay bám chặt lấy Tôn Vũ, hồn lực đỏ chói từ người cô truyền sang, bọt nước xung quanh họ nổi lên lôm chôm liên tục.

“Hồn kỹ thứ nhất + Hồn kỹ thứ tư: Vuốt Rồng + Hòa điểm bão tố”

“Hồn kỹ thứ hai + Hồn kỹ thứ ba: Nhất kích lân lực + Lân bom bạc tạc”

Hai người cùng nhau thi triển hồn kỹ để đẩy nhanh tốc độ, Tôn Vũ dùng cặp móng vuốt của mình như vũ khí lợi hại để bơi lội, nhưng mà anh không bơi theo dòng nước tự nhiên mà là dòng nước mà bọn anh tạo ra.

Một tay của Tiêu Linh rời khỏi thân của Tôn Vũ, võ hồn Hòa Lân Thương xuất hiện, sáu vòng hồn hoàn hảo xuất hiện, hai vàng, hai tím và hai đen, thế nhưng mà Tiêu Linh lại chỉ sử dụng những hồn kỹ đầu tiên của cô thôi.

Cây thương nhờ vào sự co giãn được mà xoắn lại, nó xoắn đến mức cực hạn rồi lập tức lợi dụng những quả bom tạo ra một con bạo tạc đẩy hai người rời khỏi đi, sau đó một con lộc xoáy xuất hiện, bão lộc bằng nhiệt xuất hiện, thiêu đốt những ngọn nước xung quanh thành bọt khí, màu đỏ mờ nhạt xuất hiện tận sâu bên dưới dòng nước ngọt ngào này, hai con người đang cố gắng đấu tranh lại với tự nhiên.

“Đi thôi”

“Ừm, đi thôi”

Tiêu Linh và Tôn Vũ nhìn nhau gật đầu nói, hai người bọn họ dùng hết tốc lực, con bão tố của Tôn Vũ lấy hồn kỹ của Tiêu Linh làm đà, hai người phối hợp cực kỳ ăn ý mà giúp cho bọn họ bức phá ra khỏi tầm nhìn phía xa, cơ thể của cả Tôn Vũ và Tiêu Linh đều đang rất mệt mỏi, bao nhiêu ngày trời ở

trong này, không bị nước biển ăn mòn thì kể ra cũng lạ đấy.

Bọt biển nhanh chóng che đi một mảng lớn tầm nhìn của đối phương, con Cá mập và con Cua khổng lồ rất nhanh nhận ra điều không bình thường, nó đẩy nhanh tốc độ và lập tức tiến tốc đuổi theo Tôn Vũ và Tiêu Linh, dù tầm nhìn bị che mờ đi nhưng bọn chúng không hề sợ hãi, chúng vẫn lao tới

Tại đằng sau đấy, Tôn Vũ và Tiêu Linh đang nắm tay nhau, đây có khả năng là thử thách lần cuối cùng mà hai người bọn họ phải đối mặt rồi, thời gian đã gần đến giới hạn mà thể lực cũng đến đấy, nếu còn cho thêm thứ gì khủng bố hơn thì bọn họ nguyện tự sát còn hơn đấy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Võ hồn dung hợp kỹ, bản thay đổi

Những dòng nước đang bị đun sôi vào bốc hơi kể cả khi đang ở sâu trong lãnh địa của nó, một dòng nhiệt cực nóng, cực kỳ bùng cháy đang nổi lên xung quanh mặt nước, bọt khí thổi lên liên tục, một vùng không gian riêng biệt được tạo ra giữa hai con người nhỏ bé với mái tóc đỏ rực, ánh sáng đỏ chói không ngừng tản mát ra

“Đề ngọn lửa của anh thổi bùng lên hi vọng trong em”

“Đề ngọn lửa của em chiếu sáng cho con đường của anh”

“Chúng ta nguyện cùng nhau trở thành những vì sao sáng nhất trên bầu trời này”

Tôn Vũ ôm chặt lấy Tiêu Linh, cô cũng ôm chặt lấy Tôn Vũ, hai con người riêng biệt, hai cảm xúc khác nhau, nhưng trong những khoảnh khắc nguy hiểm nhất, đau đớn nhất, khổ sở nhất, bọn họ lại giúp đỡ và thấu hiểu nhau, cứ như lúc này hai người hòa lại thành một vậy.

Không một ngôn ngữ nào có thể diễn tả được cảm xúc lúc này của hai người bọn họ, đến cả chính bản thân Tôn Vũ và Tiêu Linh cũng không nhận ra, cho đến khi bọn họ thấu hiểu phần cảm xúc này ắt có lẽ hai người sẽ tiến thêm một bước nữa trong tương lai sau này kể cả về mặt tu vi hoặc là về mặt tình cảm.

Chỉ ít, bây giờ bọn họ không muốn đối phương phải gặp nguy hiểm.

“Vi anh ta”

“Vi cô ấy”

Hai đôi tay siết chặt lấy nhau hơn, vì sự an toàn của đối phương, hãy để cho toàn bộ hồn lực của ta bùng cháy, thiêu đốt lấy sinh mệnh này mà đổi lấy sự tự do và sức mạnh, thổi bùng lên một thứ năng lượng hoàn toàn khác.

“RỒNG

“GÀM GỪUUU”

Hai tiếng Long ngâm và Lân rồng thét lên, dù bị cản trở bởi sức nước cực kỳ mạnh nhưng chúng vẫn phát ra to rõ bình thường, lực chấn áp xen kẽ qua từng lớp nước và sức ép mạnh đến kinh hoàng, hai con vượn năm hồn thú phía trước như nhìn thấy thú thần mà sợ hãi.

Con rồng tượng trưng cho Tôn Vũ của Nhiệt Điểm Hỏa Long, thân thể to lớn kinh khủng, dù chỉ là một hình bóng của võ hồn nhưng nó thậm chí to gần bằng hai con hồn thú vượn năm kia gộp lại, tuy không phải là cứ càng to là càng mạnh, nhưng mà càng to thì sức mạnh sở hữu được có khả năng càng cao hơn, đặc biệt là đối với một võ hồn có hình dạng thần thú hệ rồng như Tôn Vũ

Đôi cánh to dài làm dao động dòng nước, không còn phải lẩn trốn để điều khiển mạch chảy của trận đấu nữa, sau khi dung hợp với Tiêu Linh, võ hồn của Tôn Vũ như trở nên càng ngày càng bá đạo để bảo vệ người con gái của mình, bảo vệ người mà anh yêu.

“Rồngggggg”

“Cột kẹt”

Cá mập chín vượn năm hồn thú và Cua khổng lồ bảy vượn năm hồn thú, cả hai con vốn dĩ đều là những chúa tể tại nơi này, nhưng sau khi bị giết chết hàng loạt các con con của mình chúng đã trở nên giận dữ, quy luật của Cực hạn môn khởi động, chém giết Tôn Vũ và Tiêu Linh là điều mà hai tên này còn biết đến.

Dù là hai chủng loại khác nhau nhưng khi có cùng một mục tiêu thì cả hai phối hợp rất ăn ý, lúc đầu bọn chúng đã gài cho Tôn Vũ và Tiêu Linh vào bẫy, hai người bọn họ có tính cách nóng nảy, tuy thông minh nhưng cũng không quá khó đoán, tuy là thú nhưng sống bao nhiêu năm trời chẳng lẽ còn không bằng một con người mới sống chưa đầy hai mươi năm? Làm sao mà có vụ đó được.

Điều mà hai con hồn thú khó mà tin là dù đang ở trong những tình trạng khó khăn đến thế nào thì hai con người này vẫn có thể giải quyết, dù có đau đớn nhưng vẫn có thể chém ra những đòn cực mạnh, sự tin tưởng và thấu hiểu, đó là Cực hạn mà hai con người kia đang chứng minh cho Cực hạn môn này thấy.

Bọn họ không phải là dạng vừa! Đúng không? Tình trạng của hai con hồn thú ngày càng khó khăn, những cái bẫy mà bọn chúng đặt ra hầu như đều bị hai tên hồn sư trước mặt phá giải một cách nhanh chóng, tuy có thể gây cho bọn họ những vết thương đau đớn đến sắp chết nhưng lại không thật sự chí mạng, điều này làm cho bọn hồn thú cảm thấy có một điều gì đó không ổn sắp diễn ra.

“Hiiiiiiiiii”

Một con kỳ lân bốc lửa với cái sừng cực lớn trên trán tỏa ra hào quang kinh người, nó đang di chuyển theo dòng chảy của nước với một tốc độ cực nhanh, giống như đang lao trên mặt đất nhưng thực ra nó đang bơi theo chiều nước cuốn của Nhiệt Điểm Hỏa Long tạo thành, bao quanh hai con hồn thú với một tốc độ kinh hoàng như sấm chớp, không kịp phản ứng thì cả hai đã bị vây lại trong một cái lồng bằng lửa xoay trong chính lãnh địa của mình.

Tôn Vũ và Tiêu Linh đang thờ dốc, cả hai cảm thấy rất mệt rồi, để cho môi bọn họ kề sát nhau, sự mềm mại của Tiêu Linh chạm lên phần môi khô khốc của Tôn Vũ, cơ thể họ đang dần dần hiểu rõ về nhau hơn, một đến rồi rồi lại không thể không tiếp tục, hai người một trai một gái đang trao cho nhau một nụ hôn thâm thiết để rồi thấp lên ngọn lửa giữa đáy biển này.

“Sự dung hòa của lửa: Long Lân sánh vai, phiên bản bộc phát”

Đột nhiên mở mắt lên, cặp mắt của hai người nhìn nhau chìm đắm trong mê ly một khắc rồi lại lập tức bình tĩnh trở lại, quay đầu nhìn vào phía hai con hồn thú đang bị vây lại, hai người nắm lấy tay nhau chia ra phía trước.

“Àm, âm”

Bọn hồn thú cũng cảm nhận nguy hiểm, chúng bất chấp tất cả mà muốn phá ra khỏi cái vòng vây khốn nạn này, cơ thể của bọn chúng không khá khẩm gì hơn là hai người Tôn Vũ, sức mạnh đến từ Hỏa Lân Thương hình bóng Lân thú quá chỉ là mạnh, con ngựa có sừng này tạo ra một cái lồng không lối thoát nhốt chặt hai con hồn thú vào bên trong.

Ánh sáng chợt lóe ra, một màu đỏ rực cháy đậm màu đang phát sáng bên trong, Nhiệt Điểm Hỏa Long chợt dừng lại hoạt động của mình, hóa thành một nguồn sáng màu đỏ mà lao về phía Lân thú của Tiêu Linh, hai con vũ hồn này như có ý thức riêng, chúng hòa quyện vào nhau như chủ nhân của chúng vậy, sự kết hợp của nóng bỏng và bùng cháy

“OÀNH, OÀNH, OÀNH OÀNH OÀNH”

Liên tục gây ra những vụ nổ kinh hoàng, lửa và nước, vũ hồn dung hợp kỹ không phải là chỉ có một, chúng tùy theo cách mà người sử dụng phát huy thế nào sẽ gây ra một hiệu quả khác, không còn là một cây thương khổng lồ khi đâm thủng cơ thể con Tử Ma Voi như hồi trước, bây giờ là một sự vây lấy và bọc lại bọn hồn thú, dù sao thì vũ hồn dung hợp kỹ của bọn họ lại không cố định, tùy vào mức độ hồn lực cho vào và khả năng khống chế, một lĩnh vực mới không giới hạn do hai con người nhỏ bé này tạo ra đã nuốt chửng hai con hồn thú một cách nhanh chóng.

Sóng xung kích tất nhiên là sẽ được tạo ra, vòng bảo hộ tuyệt đối là một thứ hồn đạo khí mà bất cứ ai trong Tinh Nguyệt Môn đều biết sử dụng, bảo vệ bản thân lại và quan sát tình hình, cho đến khi mà xác của bọn chúng biến mất chỉ còn lại một chút máu kèm theo sự mất đi của dấu hiệu sinh tồn, hai người Tôn Vũ và Tiêu Linh mới thở nhẹ ra.

“Mệt quá, em sắp ngất rồi”

Tiêu Linh dường như không mở nổi mắt ra, cô nắm lấy vai của Tôn Vũ thật chặt, cô cũng biết rằng anh cũng đang phải chịu đựng, cả hai đã trong tình trạng kịch liệt nhất, thậm chí còn thiếu đốt sinh mệnh đến đối kháng dù chỉ là bên trong Cực hạn môn nhưng mà cảm giác này vẫn rất chân thật.

“Ừm, không sao đâu”

Không để cho Tiêu Linh thấy khuôn mặt của mình lúc này, anh ôm chặt cô vào lòng, tại đằng sau lưng của Tiêu Linh, Tôn Vũ nhả mảy mồ hôi khó chịu phun ra một ngụm máu lớn, lần dung hợp kỹ vừa rồi lấy vũ hồn của anh làm chủ nên anh là người chịu áp lực nặng nhất, cơ thể bị chấn thương nhưng vẫn cố gắng bảo bọc cho người con gái này, dù bình thường họ có cư xử khó chịu thế nào, nhưng trong hoạn nạn, những con người này lại đáng tin đến vậy, đó là lý do mà bọn cô lại gia nhập Tinh Nguyệt Môn này, thật âm ảp.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 312: Thử thách nhẹ nhàng của Dạ Phong và Vu Thiên

Một thị trấn đông người và tấp nập, thời gian mà đám Đình Bảo và Tôn Vũ trôi qua cũng tròn hai tuần, tuy có chênh lệch một chút nhưng hai người còn lại là Vu Thiên và Dạ Phong cũng hoàn thành phần kiểm tra của mình.

Không giống với những đứa trẻ còn lại, Vu Thiên là một người luôn được đào tạo trong hoàn cảnh cực hạn, ngay từ khi còn bé cô đã đối mặt với cánh cửa của tử vong liên tục như cơm bữa, để phục vụ cho gia tộc tốt hơn thì cô cần có một sức mạnh kinh khủng hơn.

Dạ Phong thì lại hơi khác, tuy lúc đầu anh được bảo vệ khá là kỹ càng nhưng vẫn còn có thể biểu lộ ra thiên phú, là người được định ra sẽ dẫn dắt cả gia tộc đi lên, hướng giáo dục của các bậc phụ huynh và tiền bối đặt ra và áp lên người của Dạ Phong là lãnh đạo năng lực và khả năng không chế bản cờ.

Không chế hệ hồn sư, một vị tướng tài ba, mọi thứ thật sự rất khó để trở thành hiện thực nếu như Dạ Phong không trải qua với tử vong và cực hạn, anh đã từng luôn rất kiêu ngạo về thực lực và năng lực của mình, anh coi việc bảo hộ của Vu Thiên như là điều hiển nhiên đối với mình, danh dự của anh là không thể bị sỉ nhục.

Nhưng mà cho đến khi gia nhập Sử Lai Khắc, có rất nhiều người có năng lực vượt trội hơn bản thân về mặt tu vi, anh nhầm mắt cho qua vì dù sao anh là không chế hệ, chỉ cần năng lực không chế của anh đủ mạnh thì anh vẫn dư sức để chiến đấu vượt cấp, nhưng một cô bé đã đánh vỡ mọi niềm tự hào vốn có của anh.

Đúng vậy, chính xác là Hình Na, cô gái bé nhỏ với những hồn kỹ khá đơn giản của một mẫn công hệ hồn sư, võ hồn cũng chỉ là một con thú võ hồn nhưng lại có thể đánh ngang hàng với anh kể cả khi con bé nhỏ tuổi hơn mình, thật khó để thừa nhận nhưng từ khi gặp Hình Na, Dạ Phong đã ý thức được rằng lối suy nghĩ của mình quá trẻ con và ngu ngốc, cứ như vậy anh sẽ bị chính đôi tay và cái óc ngu xuẩn của mình nhấn chìm.

Thay đổi nhận thức và cách suy nghĩ, Dạ Phong lại một lần nữa cố gắng tu luyện theo hướng đúng đắn hơn, cố gắng kết bạn với Hình Na như là một cách để kiểm chứng bản thân, rồi sau đó không hiểu bằng cách nào mà bọn họ kết bạn với thêm một vài người, những hồn sư tiềm năng đầy nhiệt huyết.

Bọn họ đã không ngừng chiến đấu với nhau cho đến khi đối mặt với tử vong nguy hiểm cũng không nhòe, nhưng khi tách ra và chắc chắn phải đối mặt với cái chết, một thứ gì đó trong Dạ Phong lại trỗi dậy, anh sợ chết, anh thật sự sợ chết nhưng lại không hề do dự khi lựa chọn cái chết để cứu mọi người.

Thật là một lối suy nghĩ kỳ quái và khác người, khó có thể tin rằng một người luôn tự hào về bản thân lại phải rơi nước mắt sợ hãi trước cái chết, đúng vậy a, anh là con người, anh cũng khát vọng sự sống và cảm thấy không cam lòng, làm thế quái nào mà một con người lại có thể bình tĩnh với cái chết của họ mà không hề lo lắng, sống càng già thì càng trân quý sinh mệnh, còn càng trẻ thì lại có càng nhiều điều phải thực hiện, sự sống là một kỳ tích, dù có đau đớn hay mất đi đôi chân hoặc cánh tay, bọn họ vẫn còn sống, kẻ chối bỏ sinh mạng là những kẻ ngu ngốc, kẻ không sợ hãi việc tử vong thì lại càng không có, chỉ là có một thứ gì đó còn quan trọng hơn cả sinh mạng khiến con người lựa chọn cái chết mà thôi.

Nhận ra thiếu sót của bản thân, trong khoảng thời gian mà Hình Na rời đi, không biết bao nhiêu lần mà Dạ Phong tu luyện điên cuồng và đặt mình vào trong những hoàn cảnh khó khăn, sự bảo vệ của Vu Thiên cũng bị anh từ chối, anh muốn trở nên mạnh lên, anh muốn độc lập, vậy thì điều đầu tiên mà anh cần cảm nhận lại là cái chết đến thật gần, đặt con dao sát tới cổ, cứa lên một đường máu, cảm nhận từng giọt máu đỏ đậm chảy ra càng làm cho anh cảm thấy trân quý sinh mệnh.

Không chút do dự mà lựa chọn vào Cực hạn môn của gia tộc, một cánh cửa mà gần năm trăm năm chưa từng có ai thành công vượt qua tất cả mà không bị điều gì ảnh hưởng, nếu như có người còn sống sót thì cũng gặp phải vấn đề về tâm lý và chấn thương, hoặc không là cũng không nhận được bất cứ thu hoạch gì từ Cực hạn môn ngoại trừ sợ hãi và trân trọng mạng sống hơn.

“Xong chưa”

Ngồi đọc một cuốn sách từ tốn, Dạ Phong không hề giống như đang tham gia một cuộc thử thách cực hạn của bản thân mà giống như đang đi dạo, đang đi chơi picnic hoặc thư viện, rất thoải mái và nhàn nhã đọc sách.

Nhưng nếu để ý rõ thì toàn bộ căn phòng nơi mà Dạ Phong đang đứng được phủ lấy một lớp chữ đen rất nhỏ đang lấp kín cả căn phòng, tại một nơi khác khá gần với chỗ của Dạ Phong, Vu Thiên đang kẻ dao vào cổ của kẻ thù và thì thầm với một giọng nói nhỏ khế, đôi mắt vô tình như địa ngục muốn nuốt chửng linh hồn đối phương.

“Cử động, chết”

“Sử dụng hồn lực: chết”

“Quay đầu lại người sẽ chết”

“Im lặng và ngồi đó trả lời cho ta ba câu hỏi, nhịp tim của người ta đang kiểm soát, nói dối dù chỉ là một từ: chết”

Sát khí tỏa ra kinh người, tám vòng hồn hoàn cực kỳ khủng bố, vàng, vàng, tím, tím, đen, đen, đen, đen.

Mười vạn năm hồn hoàn, điều kiện cốt yếu của một hồn sư để trở thành một Siêu Cấp Đấu La, hay nói cách khác có một hậu vệ là một người sở hữu

tiềm năng chắc chắn sẽ trở thành một Siêu Cấp Đấu La như Vu Thiên, gia tộc nhà họ Dạ đúng là rất đầu tư vào trong người Dạ Phong đấy.

Lạnh lẽo khí tức tỏa ra, người đàn ông mà Vu Thiên đang nhắm tới không hề dám cử động một chút một, phun ra từng lời từng lời một, Cực hạn môn dù là phiên bản mô phỏng nhưng thách thức cũng khá ổn, con người này được tạo ra với đầy đủ cảm xúc chân thật đến chính Vu Thiên còn cảm thấy khó tin.

Lưỡi dao lạnh kề sát cổ, tên hồn sư sau khi nói xong mọi thông tin mà Vu Thiên cần thiết thì “Xoẹt”

Một đường dao lạnh ngắt chém thân thể của tên đàn ông này thành trăm mảnh, không một chút đắn đo hay dừng lại, võ hồn của Vu Thiên, Địa Ngục Dao Găm, một thanh khí vô hồn cực kỳ mạnh dành cho việc ám sát, và cô cũng rất yêu thích nó, đặc biệt là trong các trường hợp giết người số lượng lớn trong một khoảng thời gian ngắn, thật nhanh chóng và mãnh liệt a.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 313: Thử thách nhẹ nhàng của Dạ Phong và Vu Thiên (2)

Một chuỗi các nhát chém liên tục đưa tên hồn sư chém thành hơn trăm mảnh, Vu Thiên quả nhiên là người được đào tạo đẳng hoàng, cô gái này được cha mẹ của Dạ Phong và Dạ Vũ nhận nuôi từ bé, được giao cho trách nhiệm chăm sóc và bảo vệ cho hai người khi lớn lên.

Từ khi mới lên mười tuổi, sau ba năm thức tỉnh võ hồn thì Vũ Thiên đã không ngừng phải chiến đấu với hồn thú một mình rồi, gia tộc của Dạ Phong đối với cô không khác gì là một món vũ khí hoặc một thứ đồ vật.

Vu Thiên chỉ là một món đồ của gia tộc nhà họ Dạ, sinh mệnh của cô là do gia tộc này cứu lấy vậy nên cô phải hi sinh vì gia tộc, cái tư tưởng đen tối này đã đầu độc và khắc sâu vào trong đầu cô.

Cô chưa từng một lần sống vì bản thân khi còn bé, liên tục không quan tâm đến tình trạng bản thân mà bảo vệ hai người Dạ Phong và Dạ Vũ, dù có bị thương đến mức độ trầm trọng nào nhưng không hề có một câu than vãn, giống như cô không hề có trái tim của một con người vậy.

“Nè, Vu Thiên tỷ, chị sống vì điều gì vậy?”

Cho đến khi câu hỏi này được phát ra từ Dạ Phong, cậu chủ của cô thì Vu Thiên mới ngạc nhiên trả lời, thông thường thì cậu bé này cũng chỉ im lặng cho qua, nhưng sống với nhau lâu dài thì dù là con vật cũng có cảm xúc, Dạ Phong có vẻ không chịu nổi người chị đã luôn bảo vệ mình lại không có một tí lo lắng gì cho bản thân, dù bọn họ có quan trọng nhưng có đến mức vậy không? Cứ như thể bọn họ đang sống cùng với một cỗ máy làm cho Dạ Phong khó chịu.

“Thiếu chủ, tôi sống là để bảo vệ ngài và em gái của ngài, tôi là thứ vũ khí mà thuộc sở hữu của ngài”

Quý một gói xuống, Vu Thiên thẳng thắn đáp trả, đó là tất cả những gì có ở trong đầu cô lúc này, không hề có một ý tưởng phản đối hay chống trả, cô nguyện dùng cả tính mạng của mình để bảo vệ thiếu chủ.

Đã có rất nhiều lần mà Vu Thiên muốn chạy trốn hoặc tự sát, nhưng từ khi gặp gỡ Dạ Phong và Dạ Vũ, dưới tình cảm của hai đứa bé hồn nhiên này, tuy được gia tộc nhà họ Dạ ép buộc vào một số khuôn khổ nhưng không giống như cô, chúng có trái tim là một linh hồn trong sạch, chúng dùng tình cảm để đối xử với Vu Thiên chứ không hề coi cô là công cụ.

Kể từ một lần chiến đấu bảo vệ hai vị tiểu chủ nhân của mình, ngay trong thời khắc sinh tử của bản thân, Dạ Phong và Dạ Vũ lại cứu lấy Vu Thiên, thật là đáng xấu hổ khi một hộ vệ lại được chính chủ nhân bảo vệ trong khi các ngài chỉ là những đứa nhỏ

Bất chấp các vết thương, hai đứa trẻ coi Vu Thiên và trân trọng cô như một người chị thật sự, bọn chúng yêu thích cô và vì vậy Vu Thiên bắt đầu có một suy nghĩ

“A, nếu là vì hai người bọn họ, vậy thì ta nguyện làm một thứ vũ khí cũng được”

Nhưng cái suy nghĩ đó lại làm cho Dạ Phong và Dạ Vũ cảm thấy khó chịu, họ cảm thấy căm tức cái gia tộc đã trói buộc Vu Thiên, so với chính cha mẹ của mình thì Vu Thiên làm bạn và gắn bó với hai người bọn anh nhiều hơn, quan tâm bọn anh nhiều hơn, chăm sóc và bảo vệ bọn anh hơn bất cứ ai hết.

Tất cả điều này Dạ Phong và Dạ Vũ đều biết rõ, rằng bọn họ là những đứa trẻ, là những công cụ mà người lớn muốn sử dụng thôi, thứ thật sự mà bọn họ nên trân trọng là “món đồ” mà người lớn đưa cho, Vu Thiên từ rất lâu đã không còn là một người xa lạ đối với hai cô cậu này nữa, cô là một thành phần gia đình của bọn họ.

“Chị muốn sống vì bọn em cũng được, bởi vì bọn em sẽ không bao giờ chết trước chết đâu, nhưng chị ít hãy quan tâm đến chính mình, bọn em chắc chắn

rằng chị sẽ không bao giờ có thể mạnh hơn bọn em trong tương lai nếu như chị không tự lo cho bản thân, phải không? Nếu chị mất đi thì ai sẽ bảo vệ cho bọn em? Vu Thiên tỷ?”

Hiểu rõ được con người trước mắt này lấy sự an toàn của bọn họ làm đầu, sống vì bọn họ hay sống vì cô cũng được, miễn là bọn họ còn sống thì cô cũng còn sống, chỉ cần thứ tình cảm này có thể với tới Vu Thiên thì một ngày nào đó cô cũng sẽ hiểu ra.

Quay trở lại với khu vực bên trong Cực hạn môn, có khá nhiều con hồn thú muốn tiến vào nhưng lập tức Dạ Phong tiêu diệt trước khi nở trứng, Vu Thiên sau khi thu thập thông tin rồi quay trở về, cô đi trong im lặng và về trong im lặng, như việc cô trở lại Dạ Phong lại nắm rõ trong lòng bàn tay.

“Tình hình?”

“Hai thông tin thu thập được, một thông tin nói dối nên chị đã đưa hấn giết chết, sẽ không có thêm thông tin từ tên đó, ánh mắt chị cho biết rằng như vậy!”

“Khu vực này được bao phủ bởi 23 khu vực nhỏ, chúng ta đã tiêu diệt được 17 khu vực và các đầu não, né tránh được các cái bẫy và đi lệch với lối suy nghĩ của 6 thủ lĩnh khu vực còn lại”

“Các thủ lĩnh bao gồm F3, F8, F12, V4, V10, V14, thực lực và năng lực nằm trong khoảng phạm vi từ hồn đế đến hồn thánh, không loại trừ có tình trạng trong đó có một hoặc nhiều hơn một tên là hồn đầu la”

“Đây là bản đồ cần thiết để tiến hành xử lý”

Chỉ một câu hỏi của Dạ Phong mà Vu Thiên đã cung cấp toàn bộ thông tin cần thiết, cô biết rằng Dạ Phong cần những gì và quan tâm những gì, từ khi trở về từ Sử Lai Khắc học viện thì anh như lột xác, điều này cô hoàn toàn biết rõ, bây giờ một con quái vật đã nắm giữ mọi thông tin cần thiết sẽ đối đầu thế nào với những mục tiêu này đây.

“Chị làm tốt lắm, Vu Thiên, xử lý bên F8, V10 và F12, ba tên còn lại em sẽ hoàn thành, có khả năng bên chị sẽ xuất hiện hồn đầu la với một lực lượng lâu la khá lớn, sẵn sàng để chiến đấu với tình trạng nguy hiểm đi”

“Còn lại em chắc chắn sẽ có một tên sắp lao tới đây, hai người còn lại thì cũng sẽ rục rịch hành động nếu các đối tượng có thể liên minh khác di động, vậy thì... hộ vệ của em, giúp em được chứ?”

Cười cười mà phân bổ, Dạ Phong bình tĩnh mà phân bổ công việc cho Vu Thiên, chỉ cần lướt qua một cái là anh nhận ra trọng điểm và tiếp tục chờ đợi, anh là một không chế hệ hồn sư chứ không phải cường công, thật ngu nếu rời khỏi sở trường của mình.

“Vâng”

Lập tức gạt đầu và biến mất, Dạ Phong lại tiếp tục đọc sách và chờ đợi cho những con mồi tiến đến, lần thử thách này đối với hai người bọn anh thật sự là rất dễ dàng, không giống với bốn người Đinh Bảo và Dạ Vũ, Tiêu Linh, Tôn Vũ, bọn anh là những người có cực kỳ nhiều kinh nghiệm trong các lĩnh vực sinh tồn này, Cực hạn sinh tồn? chỉ bằng một Cực hạn môn không hoàn chỉnh này không hề làm gì khó được bọn anh, đây chẳng qua chỉ là giết thời gian trong khi chờ đợi đám nhóc phát triển thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 314: Thử thách nhẹ nhàng của Dạ Phong và Vu Thiên (3)

Không quá khó khăn khi để cho Dạ Phong và Vu Thiên hoàn thành thử thách của mình, nhanh gọn và hiệu quả, Bắn vào năng lực ám sát bá đạo của Vu Thiên, ba tên thủ lĩnh khác lập tức bị giết gọn, còn lại một tên tiến vào bên trong phía Dạ Phong cũng bị anh xử đẹp.

“Ký tự”

Cặp mắt màu tím sáng lên huyền bí, chỉ cần hồn kỹ đầu tiên, những dòng chữ như ma quỷ đã ám lấy cơ thể của tên hồn thánh đang bước vào, không di chuyển được, quá bất ngờ, làm thế nào mà hắn ta lại có thể biết được rằng mình sẽ tiến vào bằng đường này?

“Chết tiệt, chết đi”

Bảy cái vòng hồn hoàn sáng lên, vàng, vàng, tím, tím, đen, đen, đen, bộ bảy cái hồn hoàn hoàn hảo của tên thủ lĩnh được Cực hạn môn tạo ra, thật bất ngờ khi cái cánh cổng này lại mở phòng được cả con người bằng da bằng thịt.

Lực lượng hồn lực và phản ứng cảm xúc cũng vô cùng chân thật, Dạ Phong cười lạnh nhìn hắn ta đang muốn bức tốc tiến đến khu vực bản thân.

Nghĩ sao anh lại có thể để cho một con mồi áp sát bản thân được? Quá ngu ngốc đi, không ai dạy cho hắn ta biết việc đối đầu với một hệ không chế mà

không chịu suy nghĩ là điều ngu xuẩn nhất ư?

“Quang minh xiềng xích”

Nhắm mắt lại ngồi im một chỗ, thư thái mà đọc sách, cặp mắt của anh còn lười phải quan sát đối phương, đúng là muốn chiến đấu với địch thì phải vồ lấy đối thủ bằng toàn bộ sức lực, nhưng không phải dùng toàn bộ sức lực có nghĩa là phải tỏ ra nghiêm túc, điều này không dành cho một người có đầu óc, nó chỉ dành cho các trận chiến một chọi một trên một sân đấu chật hẹp hoặc là cho mấy tên cơ bắp thiếu iot cho não mà thôi.

Chọc tức đối phương và tỏ ra khó lường cũng là một cách để dồn kẻ thù vào lối đi mà mình mong muốn, như vị vương giả hoặc tướng quân, thái độ bề ngoài của bề cao của anh làm cho tên thủ lĩnh tức chết người, hấn lập tức lao lên muốn tiến vào người Dạ Phong nhưng mà

“Oành”

Từ phía sau một con bạo tạc tặng cho hấn một ít xung kích, những sợi xiềng xích nối liền với nhau trói buộc hấn ta lại, sinh mệnh lực đang bị rút đi, từ khi mà Dạ Phong trở thành hồn thánh, quang minh lực và hắc ám lực của anh đã hòa lại thành một, năng lực đến từ ký tự dung nhập vào bên trong quang minh xiềng xích, trói buộc và bộc phát từng phần nhỏ trong cơ thể, không cho đối phương có cơ hội phản kháng.

“A...a”

Trợn mắt lên nhìn Dạ Phong, ngay khi hấn muốn kích hoạt thêm hồn hoàn cấp cao hơn thì đột nhiên cơ thể bị siết chặt, cặp mắt trợn tròn khi bản thân không thể cảm nhận cảm xúc đau đớn đến từ tứ chi và thân thể nữa.

“Cạch”

Cái đầu rơi xuống trong tình trạng trợn trắng mắt, không chút do dự Dạ Phong đã kết liễu đối phương, không cho đối phương suy nghĩ, dù cho đối phương cảm thấy tức giận, cho đối phương thấy rằng bản thân có thể đối đầu với bản thân, dù đối phương vào cái bẫy của mình rồi lập tức bóp nghẹt chết hấn mà không một chút nhân từ.

Máu tanh văng lên khắp nơi, tứ chi, thân và đầu bay lên một phần một nơi, mùi huyết tinh làm cho căn phòng sạch sẽ của Dạ Phong trở nên ô uế, một ngọn lửa chứng đựng hai màu quang minh hắc ám thiêu đốt đóng đơ bản này thành tro bụi, anh tiếp tục lật sách ra đọc cứ như người vừa giết chết một tên hồn thánh không phải là bản thân vậy.

Lạnh lùng và máu lạnh, không nhân từ, đây là con người của Dạ Phong sau hai năm trời, đối với kẻ thù giờ anh chính thức là tử thần, còn đối với người thân thì anh vẫn là một Dạ Phong của ngày nào, khả năng khống chế cảm xúc quá đôi ba đạo, cho dù là đám Đình Bảo hay Tôn Vũ trừ Hình Na ra cũng không thể nào làm được như anh.

“Mà, giờ cũng đến lúc đi săn những tên còn lại thôi”

Gập lại cuốn sách, Dạ Phong đứng lên, từ đầu trận đấu và thử thách đến giờ anh chưa phải sử dụng hai hồn kỹ thứ sáu và bảy, chỉ vờn vện năm hồn kỹ đầu tiên với hồn lực của một hồn thánh, không biết bao nhiêu người đã hi sinh trước đôi bàn tay của anh.

Kết hợp với năng lực ám sát bá đạo của Vu Thiên, hai con người có trái tim máu lạnh này quét sạch mọi thứ cản trở trên con đường mà họ đi, không tốn quá lâu thì Vu Thiên cũng hoàn thành thôi, anh cũng nên làm chút gì đó trong thời gian rảnh rồi này mới được.

Tiến tới khu vực mà hai tên thủ lĩnh còn lại đang lẩn trốn, sau lưng Dạ Phong xuất hiện một đôi cánh chim to lớn, bên trái là màu đen tượng trưng cho tội lỗi, còn bên phải là màu trắng tượng trưng cho sự thuần khiết và vị tha, một con người sống không theo quy luật của tự nhiên, Dạ Phong đang tiến đến và đòi mạng của kẻ thù.

“Nào,... Sẵn sàng chết chưa?”

Cười nhẹ mà nói, Dạ Phong đưa tay lên, một cuốn bảo điển xuất hiện trong tay anh, vỏ hồn thích hợp cho một người thích khống chế người khác, bảy cái hồn hoàn xuất hiện, màu vàng, vàng, tím, tím, đen, đen, đỏ, ở hồn hoàn thứ bảy xuất hiện màu đỏ như sự khát máu nuốt chửng đối phương.

Hồn lực tỏa ra kinh người, một màn đen kéo ra bao phủ lấy tất cả, mặc kệ lấy những đòn tấn công bá đạo của đối phương, những cột sáng hoai từ lao vào Dạ Phong nhưng lại đi xuyên qua bên trong lớp màn màu tối, nuốt chửng trong sợ hãi và điên cuồng, Dạ Phong bước từng bước từ từ.

“Vô tận hắc ám”

Đứng vậy, lúc này đây Dạ Phong hóa thân thành tử vong chi thần, quyết định lấy số mệnh của người khác, đây chính là năng lực của Dạ Phong, mọi thứ không hề có một chút sự phản kháng nào hết bị Dạ Phong nuốt chửng, đưa tay lên một cách chậm rãi.

“K... không,... đừng giết... tôi”

“Đừng... đại nhân xin tha mạng a....”

“Oành”

Không thèm quan tâm xem đối phương đang nói cái gì, không rảnh hoặc là nói, anh không hề cảm nhận được sự chân thành hay thứ quái quỷ gì từ người bọn chúng, không muốn có hậu quả gì kéo dài Dạ Phong trực tiếng thấp sáng lên hồn kỹ vạn năm đầu tiên của mình.

“Hồn kỹ thứ năm: Âm dương tử cực hoại pháo”

Hồn kỹ đến từ con hồn thú suýt chút nữa hại bọn anh sắp chết từ hai năm trước, giờ nó thành một trong các con át chủ bài mà anh sở hữu, thổi bay và cuốn sạch tất cả, xác của hai tên thủ lĩnh lập tức bị thổi bay không còn để lại dấu vết gì cả.

Chỉ còn để lại một đồng tro tàn và một tòa nhà sụp đổ, Thành phố hỗn loạn nơi đây rã những âm mưu xuất hiện, Vu Thiên nhanh chóng trở về bên cạnh Dạ Phong như một cái bóng.

“Xong chưa?”

“Xong xuôi!”

Một bên hỏi một bên trả lời, ánh mắt của hai người chạm nhau rồi nhanh chóng gạt đầu, Vu Thiên như một cái bóng còn Dạ Phong khẽ cười mỉm tà dị quay trở về, khí tức trên người anh tàn ra và quay trở lại làm một con người bình thường không có nguy hiểm gì, tiếp tục đọc sách và chờ đợi thử thách tiếp theo đang diễn ra.

“Một màn thử thách cực hạn khá vui để giết thời gian đấy”

Cười khẽ, Dạ Phong lại ngồi lên chiếc ghế sofa của mình, gác đùi và ngồi đọc, còn Vu Thiên thì đi chăm sóc lại thanh dao găm của mình, dù là võ hồn nhưng cô vẫn chăm sóc nó thật kỹ càng tiện thể canh chừng xung quanh, dù sao thì cũng an toàn hơn là thả lỏng, nơi này vẫn là bên trong Cực hạn môn a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 315: Tầng hai và ba, thử thách bản thân

Tất cả mọi người đã hoàn thành thử thách Cực hạn sinh tồn trong vòng hai tuần, tiếp theo tất cả mọi người lập tức bị cưỡng ép triệu hoán tới một thế giới riêng của cực hạn môn, lúc này mọi người vẫn chưa gặp lại nhau, kể cả các cặp đi chung giờ cũng tách ra, sáu người, mỗi người tiến vào một căn phòng màu trắng sáu mặt không có bất cứ thứ gì, trống không.

“Đây là, thử thách tiếp theo bắt đầu rồi?”

Đinh Bảo ngạc nhiên khi nhìn thấy vị trí của mình bị thay đổi, mới trước đây không lâu cậu còn đang phải vật lộn với ảo ảnh sa mạc, vậy mà giờ cậu lại tiến vào bên trong một khu vực khác.

Có kinh nghiệm từ những lần trước, Đinh Bảo lập tức lắc đầu lấy lại tinh thần, ngưng tụ hồn lực để đảm bảo cho mọi tình huống sắp xảy ra là như thế nào.

“Kẻ thách thức, đây là lần thứ ba mà ngươi tham gia, cũng là lần cuối cùng ngươi được nhận chúc phúc từ cực hạn môn, thử thách tiếp theo là sự kết hợp của tầng hai và tầng ba”

“Căn phòng mà ngươi tiến vào là một căn phòng trống không, tại nơi đây ngươi sẽ thách thức thực lực và sự sáng tạo”

“Tất cả những gì ngươi cần làm là chiến đấu và chiến thắng người sắp xuất hiện trong căn phòng này bằng mọi thứ ngươi đang có và ngươi sẽ có, tận dụng mọi thứ để chứng minh với Sinh Tử chi thần bọn ta thấy được quyết tâm của ngươi nào!”

Âm thanh hào hùng, lúc thì thánh thiện như Sinh mệnh chi thần, lúc lại vô cùng âm độc tàn ác như Tử vong chi thần, luật lệ đã được thứ âm thanh này giải thích, trong căn phòng này, không giới hạn thời gian, chỉ cần đánh thắng được đối thủ sắp xuất hiện là Đinh Bảo sẽ vượt qua?

Dễ dàng? Không, không hề dễ tí nào đâu, số tầng tăng lên không có nghĩa là thách thức cũng khó lên, nhưng mà gộp hai thách thức với nhau thành một thì có phần nguy hiểm đấy, có phải là vì đây là lần thách thức thứ ba của cậu ở nơi quái quỷ này mà trở nên như vậy?

“Kẻ thách thức! đã chuẩn bị xong chưa?”

Âm thanh lại một lần nữa vang lên, giờ nó lại cực kỳ bình thản giống như đang chơi đùa với Đinh Bảo vậy, đồng thời ngoài cậu ra thì năm người còn lại cũng nghe được một âm thanh như vậy.

Đồng dạng là một căn phòng trống, tại năm khu vực khác nhau, các đồng bọn của Đinh Bảo đang đứng chuẩn bị để tiếp nhận thử thách, bất cứ ai cũng

nhận ra thử thách lần này không hề đơn giản như họ nghĩ, gộp hai tầng thử thách lại làm một hơn nữa tách hết tất cả từng người ra, thật không biết cái Cực hạn môn này đang muốn làm gì?

Duy nhất có một người vẫn rất bình tĩnh đối đầu, đó chính là Dạ Phong, cánh cửa mà anh bước vào khác hoàn toàn với tất cả mọi người, không hề có âm thanh nào nói với anh như vậy cả, trong căn phòng của anh có hai vị khách không biết từ đâu đến, một vị xinh đẹp tỷ tỷ, một vị cũng cực kỳ soái ca ca, hai người nếu chỉ nhìn từ diện mạo mà nói thì chỉ có tầm độ tuổi chưa đầy ba mươi, tuy chỉ cao hơn Vu Thiên một tý nhưng từ diện mạo lại có một vẻ thấu hiểu tất cả.

“Xin chào, hài tử”

Vị tỷ tỷ xinh đẹp màu trắng rất hiền hòa mà chào hỏi Dạ Phong, cô giống như một người mẹ mang đến sinh mệnh cho con người, mái tóc dài màu bạch kim lẫn chút màu vàng, sinh mệnh lực tỏa ra từ người cô gái rất dồi dào nhưng lại cực kỳ êm dịu, như dòng sữa mẹ cho những đứa trẻ sơ sinh vậy làm con người ta không khỏi tháo bỏ sự đề phòng khi đối mặt cô.

Còn anh chàng soái ca ở bên cạnh vị tỷ tỷ này mang một khuôn mặt lạnh lùng và khí tức tử vong, mái tóc màu và cặp mắt màu đen thuần, có một chút nét gì đó khá giống với Dạ Phong nhưng lại như ẩn như hiện không giống lắm, không hiểu sao nhưng có một chút cảm giác mơ hồ giữa hai người bọn họ

Khí tức tỏa ra từ người con trai này như muốn nuốt chửng tất cả, một cảm giác đáng sợ với nguồn hồn lực tương chừng như vô tận, uy áp như có như không lại có thể làm cho Dạ Phong sau khi trở nên mạnh đến như vậy vẫn có chút chịu không nổi.

Sinh mệnh chi lực và Tử vong chi lực, hai nguồn lực lượng tương chừng như đối lập nhau lại vô cùng hài hòa giữa hai con người này, mà cũng không rõ hai người này có thật sự là con người hay không, nhưng sự tương tác và giao hòa giữa lực lượng sinh mệnh và tử vong này khiến cho Dạ Phong phải trợn mắt lên ngạc nhiên.

“Trình độ điều khiển sinh mệnh và tử vong lực thật cao, trong cuộc thử thách lần này, hai người là đối thủ của ta?”

Rất bình tĩnh mà đối đáp, Dạ Phong gật đầu một cái trả lời cho vị tỷ tỷ xinh đẹp, nhưng mà không có vì khí tức hiền lành từ người cô phát ra hay sự thân thuộc đến từ bọn họ mà thả lỏng cảnh giác, bên trong này nếu không cẩn thận thì mọi thứ có thể sẽ bị lật kèo ngay lập tức, Dạ Phong trong lòng nhíu mày nhưng ở bên ngoài vẫn rất cẩn thận.

“Ngu xuẩn”

“Phụt... hah ha ha ha ha”

Vị đại ca tóc đen này lạnh lùng phun ra hai chữ, còn vị tỷ tỷ thì rất là khó khăn để nhịn cười, cô không tài nào chịu nổi nhìn cảnh đứa nhóc này đang có tỏ ra người lớn như vậy, đã lâu lắm rồi bọn cô mới gặp lại và nói chuyện với một người ở Đẩu La Đại Lục đấy.

“Có chuyện gì?”

Không hiểu lý do vì sao mình lại bị người khác cười, nhưng mà ngay trước mặt bị phun ra một câu chửi ngu xuẩn vào mặt thì dù có là ai cũng cảm thấy có một phần khó chịu, đặc biệt còn là từ một người không quen biết trực diện phun ra, Dạ Phong bây giờ đang rất muốn nổi máu mà lao lên tấn công.

Hồn lực quang minh và hắc ám từ người Dạ Phong tỏa ra, nhảy bật lùi về vài cái tiến nhập vào sâu bên trong căn phòng màu trắng, bảy cái hồn hoàn hiện lên để trưng trưng cho thực lực của mình, màu đỏ máu của cái hồn hoàn thứ bảy như muốn nuốt chửng tất cả... nhưng mà trước mặt hai người này, uy áp của anh không hề có tác dụng?

“Nhóc con, đừng làm chuyện thừa thãi”

Một tay đưa ra phẩy nhẹ, toàn bộ năng lực và hồn lực của Dạ Phong bị thổi bay làm anh trừng mắt ngạc nhiên, ngay khi muốn một lần nữa chiến đấu thì anh chợt nhận ra hồn lực của mình ấy vậy mà không triệu hồi được?

“Hiện tại các bạn của nhóc đang tiến hành thử thách bản thân, vòng này là vòng thứ hai kết hợp với vòng thứ ba của mỗi người nên nó đặc biệt khó, riêng đối với con thì không cần tham gia vào vòng này, chúng ta có thể nói chuyện một chút chứ?”

Đưa hai tay lên vỗ nhẹ, vị tỷ tỷ phóng thích một nguồn năng lực cao cấp hơn cả hồn lực, hay nói cách khác là... thần lực? Toàn bộ căn phòng biến mất, xuất hiện lại trước mặt Dạ Phong là một ngôi nhà ấm cúng, nơi mà có rất nhiều cuốn sách dày cộm được trưng bày ở đây, mùi hương ấm áp này làm cho cả Dạ Phong và vị đại ca tóc đen lạnh lùng này đều thoáng trở nên bình tĩnh lại.

“Ha ha, giống nhau thật đấy”

Cười cười, cô gái khẽ vuốt tóc mình, ba cái ghế hiện lên sau lưng mỗi người, vị tỷ tỷ ngồi xuống, Dạ Phong thấy vậy cũng ngồi theo, hiện tại thì anh chưa hiểu tình hình đang xảy ra là gì nhưng trước tiên thì cứ nói chuyện đã, bọn họ cũng không giống người muốn hại anh nhưng.

“Không cần đề phòng đâu, nhóc con, đảm bảo an toàn là tốt, ta thường thức, nhưng đây là lần thứ ba rồi đấy, tin ta cho người ăn cám không?”

Ánh mắt màu đen lóe lên, vị đại ca tóc đen có chút nổi cáu trước hành động của Dạ Phong, bộ bọn họ trông giống kẻ xấu lắm sao?

Chương 316: Nói chuyện

Hoàn toàn bất ngờ trước hành động của đối phương, không ngờ chỉ vừa mới có ý định muốn phòng vệ mà đã lập tức bị nhận ra, chẳng lẽ hành động và ý tưởng của anh dễ đoán đến vậy?

Đưa tay ra cản anh chàng đang nổi cáu, vị tỷ tỷ khá thông cảm cho Dạ Phong vì phải đột ngột bắt chuyện như thế này với hai người bạn cô, hơn nữa thực lực giữa bọn họ lại cực kỳ chênh lệch nên mọi hành động của Dạ Phong hoàn toàn không thể qua mắt được anh ta.

“Hài tử, không nên hoảng loạn, chúng ta giới thiệu một chút đã nhỉ?”

Một luồng hào quang sinh mệnh kéo dài ra khắp mọi nơi trong căn phòng, một cuốn sáng màu bạch kim hiện lên trong tay của cô gái, cặp mắt màu tím giống như cặp mắt của Dạ Phong và Dạ Vũ cực kỳ xinh đẹp, cô gái cười hiền lành mà giảng hòa.

Bị ngăn cản, mà dù sao thì anh cũng không thật sự có ý muốn chiến đấu hay gì cả nên anh chàng tóc đen lập tức dừng lại, đưa thân tựa vào ghế và ngồi xuống chuẩn bị cho một cuộc nói chuyện giữa ba người.

“Ta là Dạ Phong”

Ngắn gọn và súc tích, đối với người lạ thì anh không muốn nói nhiều, chưa kể việc trực tiếp bị kéo vào đây làm Dạ Phong có một chút cảm xúc bức xúc, giới thiệu tên của mình cho hai người đã là giới hạn mà Dạ Phong có thể làm.

Cũng không quá ý kiến gì với thái độ của Dạ Phong, vị tỷ tỷ hiền lành mà nói:

“Ha ha, ta biết là con rất tức giận và hoang mang khi không biết nơi này là đâu, cũng không hiểu lý do mà chúng ta đưa con tới đây đúng không tiểu Phong?”

Cười nhẹ nhàng nói chuyện, cô cứ như coi Dạ Phong thành một đứa nhóc bé xíu mà nói chuyện, nhưng điều này lại không gây nên cảm giác bất hài hòa, không hiểu là vì bản năng cô ta có khí chất khiến người ta cảm thấy như vậy hay là do cô ta đã sống quá lâu khiến cho mọi thứ nói ra rất tự nhiên đến không thể phản đối?

“Tiểu Phong?”

Cảm giác có một chút thoải mái và một chút khó chịu khi nghe cô ta gọi mình bằng hai chữ Tiểu Phong, coi như là từ bé đến giờ chưa một ai gọi anh như vậy, kể cả ba mẹ mình, Vu Thiên thì tuy lớn tuổi hơn anh nhưng lại là một hầu cận nên suốt ngày gọi Dạ Phong là thiếu gia, thiếu chủ hoặc chủ nhân, đám Hình Na và Dạ Vũ lại càng không dám gọi anh như vậy.

Tuy không hiểu cảm giác thoải mái này đến từ đâu nhưng mà lần đầu tiên có một người gọi anh là như vậy, cảm giác như được một ai đó che chở, lần đầu tiên anh có cảm giác như vậy, trước kia anh nghĩ rằng việc bị gọi như vậy hẳn là khó chịu lắm, nhưng không hiểu sao từ miệng người con gái kia nghe lại rất tự nhiên, hơn nữa anh cũng không có quá chán ghét.

“Ừm, dù sao thì ta cũng hơn con cả vạn tuổi cơ mà! Ta xin được tự giới thiệu, ta là Sinh mệnh chi thần, Athena, cũng là một trong hai người sở hữu cánh cửa Cự hạn môn này, rất vui được gặp con”

“Từ lần đầu tiên con tham gia và vượt qua được Cự hạn môn lúc đầu ta đã biết con rất thích hợp với chúng ta, năng lực của con giống như là một phiên bản kết hợp của ta và Hades vậy, lần này chúng ta không cần con phải tham gia khảo hạch bởi vì nếu có tiếp tục khảo hạch thì mọi thứ sẽ không làm khó được con”

“Được rồi, nếu đã biết chúng ta là thần rồi, liệu con có thể thả lỏng ra một chút không nhỉ? Thật khó để nói chuyện tâm sự thật lòng với một người mà luôn luôn đề phòng đối phương đúng không?”

Athena rất bình tĩnh mà giới thiệu, việc giới thiệu bản thân và một vị thần của cô cứ như không có gì mà nói ra, ở bên cạnh Hades cũng không quá quan tâm, là chồng của Athena, mọi việc mà cô làm thì anh đều chấp nhận hết.

“Thần sinh mệnh? Hai người đến từ thần giới và là chủ sở hữu của Cự hạn môn? Nhưng mà .... Hai người hiện tại xuất hiện ở đây ắt cũng không phải là chủ thể nhỉ? đây chỉ là một nguồn tàn hồn xuất hiện để giao tiếp thôi đúng không?”

Bất ngờ trước việc giải thích và giới thiệu của Athena, Dạ Phong rất nhanh tựu chấp nhận việc này, dù sao thì coi như có tiếp cận đến Siêu cấp đấu la

như Huyền Lão hoặc như những cường giả trong gia tộc thì anh cũng không cảm giác bất lực như lúc này.

Sự chênh lệch giữa trời và đất, tuy nhiên có một luật lệ mà người ta tương truyền là không thể nào có một vị thần xuất hiện ở trên Đâu La đại lục được, nếu có thì chỉ có thể là người truyền lời của thần hoặc là tàn hồn của thần xuất hiện được lưu lại tại Đâu la đại lục.

“Thông minh đấy, ta là Hades, Thần chết, là chồng của Athena, chúng ta đến đây là để nói chuyện với người Tiểu Phong, nhóc con, người là một kẻ thông minh, ắt hẳn cũng biết mục đích mà chúng ta tới nơi này rồi nhỉ?”

“Ta không muốn làm mọi chuyện trở nên phức tạp, ngồi xuống bình tĩnh nói chuyện đi, trước khi đi vào vấn đề chính chúng ta muốn người nghe một câu chuyện, nếu người không tập trung thì rất khó để ta bình tĩnh và kiềm chế muốn đập người đấy! Rõ chưa?”

Không dễ nói chuyện như Athena, vị thần chết Hades này cứ như là một cỗ máy muốn giết người vậy, tuy nhiên anh ta vẫn rất yêu thương vợ của mình, mà kẻ ra thì vô hồn của Dạ Phong đúng là rất thích hợp với hai người bọn họ, việc mà những vị thần xuất hiện và gặp gỡ với các hồn sư tại Đâu La đại lục thì chỉ có thể là vấn đề lựa chọn người thừa kế mà thôi.

Dạ gia là gia tộc đã thu nhập lại những cực hạn thạch của Sinh tử vị thần, và những viên thạch này hẳn cũng là thứ để các vị thần đánh giá xem liệu một người có thích hợp với thần cách của mình hay là không.

Để cho một gia tộc như Dạ gia sở hữu là không còn gì tốt hơn, một gia tộc không ngừng xuất hiện các thiên tài hồn sư trẻ tuổi sở hữu vô hồn thuộc tính hắc ám và quang minh, nhưng mà không ai ngờ rằng thử thách quá khó khăn đến mức không một ai có thể vượt qua, nhưng một khi đã vượt qua thì lại là một người sở hữu vô hồn chứa cả hắc ám và quang minh thuộc tính.

Chính vì lý do này mà cả hai người cùng xuất hiện cùng một lúc để nói chuyện với Dạ Phong, tình hình lúc này thì anh cũng đã hiểu phần nào rồi, nói chuyện hử? mà cũng được thôi..

“Tốt thôi, vậy chúng ta bắt đầu câu chuyện của hai vị đi, Athena và Hades, hai vị thần của chúng ta, tôi sẵn sàng để nghe câu chuyện của hai vị rồi”

Có vẻ đã chấp thuận việc này, Dạ Phong hoàn toàn không thể phản kháng trước sức mạnh tuyệt đối của hai vị thần, nếu đã không thể làm gì thì sao anh không ngồi lại uống miếng trà thu thập thông tin nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 317: Những người được lựa chọn

“Ha ha, ta thích tính cách của nhóc đấy, thông minh và biết cách quan sát trường hợp, không giống như ông chồng của ta suốt ngày chỉ muốn đánh nhau!”

Athena vẫn cứ nói chuyện một cách cười mở và tươi cười, cô không có vì mình là thần mà tỏ ra khinh thường Dạ Phong vì anh là một con người, bây giờ cô đang nói chuyện với Dạ Phong như đang nói chuyện với đứa con của mình, người sẽ kế thừa thần vị của hai người bọn họ.

Hades không biểu cảm gì cả nhưng ai cũng nhận ra anh đang khó chịu vì bà xã của mình lại đi nói xấu chính mình, không hiểu sao Dạ Phong lại có cảm giác như đang ngày càng bị nhắm thật chặt vậy? Không biết bà Athena đang thích hay ghét mình đây, tuy nói chuyện thì có vẻ hòa ái nhưng mà kết quả dẫn theo phía sau là bị nhắm thật chặt bởi một người còn nguy hiểm hơn cả quái thú, sự quan tâm này có cho anh cũng không cần a ...

“Câu chuyện của chúng ta cũng không phải là gì khá phức tạp, nếu để ta giải thích thì sẽ tốn khá nhiều thời gian, hãy để cho Hades giúp người thông nào một tý”

Thoải mái đưa một tách trà nóng hồi lên miệng rồi nhấp, nhắm mắt cảm thụ hương vị của sách vở và hương vị của môi trường bên ngoài, căn phòng được xây dựng có hai bên vách tường là các tủ sách, những cuốn dày và cũ kỹ, hương vị của giấy, những món đồ dùng thân thuộc và một lò sưởi ấm áp.

Bên ngoài khí tức của cây cối đang tràn vào, hơi thở của sinh mệnh và hơi thở của sự giản dị và người ta không khỏi thả lỏng, một cảm giác thật thoải mái, Athena không tự chủ mỉm cười để lộ vẻ đẹp tuyệt sắc của mình.

“Nhóc con, người chắc hẳn cũng biết ở Đâu La Đại Lục này có một số tổ chức và các tên hồn sư chuyên giết người một cách huyết tính và tu luyện cực kỳ bằng môn tà đạo, bọn chúng là tà hồn sư, là kẻ thù nguy hiểm của đại lục lúc này đi?”

Khởi đầu bằng một vấn đề của Đâu la đại lục sẽ giúp cho Dạ Phong dễ hình dung hơn, anh nhanh chóng gật đầu, chuyện này đừng nói là anh, chỉ cần bắt cứ ai có chút hiểu biết đều sẽ nhận ra tà hồn sư ba chữ này có ý nghĩa là gì.

Chúng là những kẻ tàn tạt lương tâm đi giết người chỉ vì mục đích của bản thân, chơi đùa với mạng sống của người khác, kể cả những người thuần lương vô tội cho tới đồng đội của bản thân, chỉ cần có lợi là bọn chúng giết hết, đây là điều mà Dạ Phong chán ghét và ghê tởm nhất.

“Vậy thì tốt, nói một cách đơn giản là ở trên Thần giới cũng xuất hiện một chuyện tương tự như vậy, nhưng khác với các hồn sư ở phía dưới, các người phải đối đầu là các tà hồn sư”

“Ở trên Thần giới cũng có những tồn tại không khác gì lắm so với tà hồn sư, đó chính là các Tà thần, tình hình hiện tại phía trên của Thần giới thật sự là không được ổn định cho lắm, mọi người đang phải cật lực chém giết và loại bỏ những tồn tại của Tà thần tại một nơi thánh khiết như vậy”

“Nhưng không phải là ai cũng có thể toàn tâm toàn ý vứt bỏ tất cả để chiến đấu chống lại Tà thần, không những bọn chúng quá đông quá nguy hiểm mà các vị thần như chúng ta còn phải coi quản một số địa phương, làm thần không phải lúc nào cũng rảnh rỗi, chúng ta không thể quản những việc quá xa được, nếu rời khỏi cương vị của bản thân thì năng lực của chúng ta sẽ yếu đi, đến lúc đó thì coi như là Sinh mệnh chi thần Athena vợ ta cùng với Thần chết ta đây hợp lực lại cũng chưa chắc đã có thể chiến đấu chống lại bọn chúng, trên Thần giới cũng đã xuất hiện một liên minh giữa các vị thần để chống lại bọn chúng”

“Và vì kế hoạch và liên minh này, chúng ta quyết định nhanh chóng lựa chọn những người thừa kế thích hợp kế vị cho chúng ta, đã có không ít người được lựa chọn cho vấn đề này rồi và các vị thần cũng bắt đầu rục rịch”

“Chúng ta Sinh mệnh chi thần và Thần chết lựa chọn người làm người thừa kế, tất nhiên là cũng phải trải qua thử thách, nhưng mà hiện tại chúng ta không còn nhiều thời gian đến vậy để chơi đùa với người, vượt qua được Cực hạn môn nguyên bản đã chứng tỏ người hoàn toàn thích hợp kế thừa thân vị của chúng ta”

“Để tiện cho người sẵn sàng chiến đấu phía sau, ta sẽ nói luôn một số người được lựa chọn khác để sau này gặp khỏi ngỡ ngàng, hãy ghi nhớ những cái tên sau đây trong đầu, bọn họ có thể là những đồng bọn hoặc kẻ thù người phải gặp sau này”

Hades nói liền một mạch một chuỗi thông tin, nhưng với một bộ óc của hồn thánh thì nhớ hết tất cả những điều này là một việc vô cùng dễ dàng, nói chung là ở trên Thần giới cũng gặp không ít tình huống tương tự như ở dưới Đấu La Đại Lục, nhưng mà các vị thần không thể toàn lực tấn công vì cương vị của mình, vậy nên các hồn sư phía dưới đã được lựa chọn để kế thừa thân vị của bọn họ.

“Đã hiểu, vậy hãy nói cho tôi nghe đi, những người được thần lựa chọn tương tự như tôi”

Gật đầu, từ nãy giờ mọi chuyện được nói ra khá là dễ hiểu nhưng đồng thời thông tin lại cũng rất shock, anh không hề muốn phải kế thừa và cai quản một thân vị nào cả, bởi vì như vậy anh sẽ phải phi thăng lên thần giới và rời bỏ mọi người, nhưng chỉ ít nếu có năng lực của thân vị thì anh sẽ có thể bảo vệ an toàn các đồng bọn của mình.

“Đầu tiên chúng ta hẳn phải nói về cô bạn của người, Hình Na tiểu nha đầu này, cô ta là một người được thần lựa chọn và mang tới đây từ một thế giới khác”

Thả một quả bom oanh tạc, Hades vậy mà hiểu biết về Hình Na? Hơn nữa Hình Na cũng là một trong những người được lựa chọn như anh ư? Nhìn theo giọng điệu và cách nói của Hades thì chắc chắn con bé được Thần lựa chọn từ rất sớm, đó hẳn là lý do vì sao mà Hình Na lại mạnh một cách khó chơi đến vậy sao...

“Tiểu Phong a, bỏ ngay cái lối suy nghĩ đó đi, ngoại trừ cung cấp thân vị và một món bàn tay vàng cho Hình Na, mọi người được lựa chọn đều phải trải qua vô vàn hoàn cảnh sinh tử và cố gắng để trở nên mạnh hơn”

“Hình Na, người được Arceus lựa chọn, vị thần của các vì tinh tú, con nhỏ đó tuyệt đối là quái thai với sức chiến đấu kinh người, một món đồ được đưa ra sẽ đổi lại có một nguy hiểm được gửi tới, việc sở hữu một bàn tay vàng từ bé có thể cho con bé mạnh nhanh hơn người bình thường nhiều lần, nhưng đồng thời cũng dồn con bé vào cái chết mạnh hơn người gấp nhiều lần, đừng nghĩ rằng điều này là không công bằng, nếu người được lựa chọn từ bé thì người đã chết từ rất lâu rồi”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Những người được lựa chọn (2)

Đội thắng lên đầu Dạ Phong một thau nước lạnh, cô không muốn phải thừa nhận nhưng người được Arceus lựa chọn quả là một con quái thai hình người, có thể sống sót đến tận bây giờ thì đến cả một vị thần như cô đều phải khâm phục.

“Ta không hề có suy nghĩ gì xấu về Tiểu Na cả, nhóc ấy rất mạnh mẽ và từ lần đầu tiên giao đấu ta đã nhận ra, thực lực của cô nhóc này sở hữu tất cả đều được đánh đổi bằng xương máu chứ không phải năng lực từ trên trời rơi xuống, chỉ có những người trải qua sinh tử mới nhận ra điều này, và ta không ngu ngốc để đánh giá một người được thần lựa chọn là yếu đuối hoặc ăn may, đặc biệt người đó lại là đồng đội quan trọng nhất của ta”

Dạ Phong hoàn toàn không quan tâm đến lời nói của Athena, anh hoàn toàn không có suy nghĩ đó, mặc dù anh đúng là hơi ghen tị khi mình không được chọn từ bé như Hình Na, nhưng chỉ cần suy lại cũng biết lúc còn nhỏ mình hoàn toàn không có đủ khả năng để tồn tại với những áp lực cường đại như thế.

Có nhiều người nói rằng mất cha mất mẹ, sống một cuộc sống cô cực thì tâm chí người ta sẽ cực kỳ cường đại, những người có quá khứ đau khổ thì mới có động lực để trở nên mạnh hơn! Nhưng mà lối suy nghĩ của anh hoàn toàn khác những lối suy nghĩ cổ hủ như vậy, đây không phải là một câu chuyện thần thoại cần sự thông cảm của người khác.

“Có làm mới có hưởng” Đó là chân lý mà Dạ Phong hướng tới, không quan tâm người đau khổ đến nhường nào, nhưng chỉ có những người có quyết tâm và kiên trì chiến đấu mới có quyền trở nên mạnh mẽ, đó cũng là lý do mà anh ngưỡng mộ Hình Na, cô gái còn nhỏ tuổi hơn bản thân mà lại cực kỳ độc lập và cường đại.

“Hừm... như vậy thì tốt, Hình Na chính là một trong các người được lựa chọn, không biết bàn tay vàng của con bé được nhận là gì nhưng có vẻ nó là một thứ khá thú vị đến từ chính thế giới của con bé, tất nhiên là người cũng sẽ có một đặc quyền với tư cách là người thừa kế của chúng ta”

Hades có vẻ hài lòng trước thái độ của Dạ Phong lúc này, bỏ đi sự kiêu ngạo và lạnh lùng lúc này, giờ thì anh có vẻ giống như một tiền bối hơn rồi đấy, Hades gật đầu còn Athena cũng mỉm cười, cô chỉ khích tên nhóc này một tý thôi mà không ngờ phản ứng mạnh thật a.

“Đặc quyền của người được chọn?”

Dạ Phong ngạc nhiên khi nghe nói rằng còn có một đặc quyền dành riêng cho bản thân, không biết nó sẽ là thứ gì nhỉ?

“Ừ, đặc quyền của người được lựa chọn, nó liên quan đến võ hồn của người, Âm Dương Bảo Điện, một vi diện dành riêng cho người được lựa chọn bởi chúng ta, nhưng tất nhiên là chỉ sau khi người chính thức thừa nhận thân vị của chúng ta thôi nhé”

Athena biết rằng thằng nhóc này cũng rất hiếu kỳ nên cô giải thích tiếp cho Dạ Phong nghe, trêu đùa cậu ta làm cho cô cảm thấy rất thú vị, khi nhìn một người vốn trầm tĩnh như Dạ Phong hoặc là chồng cô Hades trở nên táo bạo và có những cảm xúc không kiềm chế được thật sự là rất thú vị a!

“Vậy còn những người khác?”

Dạ Phong gật đầu, dù biết là đang bị đùa giỡn nhưng hiện tại cậu là tiểu bối, vai vế thấp hơn, nhẫn nhịn, nhẫn nhịn, một điều nhẫn chín điều lành... hừ!!!

“Ngoài ra còn có Hoắc Vũ Hạo, cậu ta cũng được lựa chọn bởi thần, chỉ ít là đã có một vị thần đang nhắm tới cậu ta, hơn nữa Hải Thần Đường Tam cũng khá quan tâm về cậu nhóc này, đường đi nước bước của cậu ta không ngừng được Đường Tam quan sát, dù sao thì con gái của lão ta, Vương Đông Nhi đang rất thích thú và yêu thằng nhóc này, làm cha thì làm sao không thể không tức, ta hiểu ta hiểu a... nếu sau này ta có con gái ta cũng sẽ bầm dầm mấy thằng nhóc dám đụng một ngón tay vào nó”

Vừa nói vừa tự suy nghĩ, hóa ra là Hoắc Vũ Hạo, người có võ hồn bản thể là Linh Mâu và võ hồn cực hạn là Băng Bích Hạt là một trong những người được lựa chọn để thừa kế thần vị ư?

“Hoắc Vũ Hạo sao? cậu ta là một khổng chế hệ hồn sư nhỉ? Ta rất muốn biết khi đối đầu với nhau thì ai sẽ mạnh hơn đây?”

Dạ Phong cảm thấy thú vị, ngoại trừ Hình Na ra còn có những người mạnh mẽ được lựa chọn khác sao? Bây giờ thì anh có động lực tu luyện hơn cả bình thường rồi đấy, nghe được có kẻ mạnh để đối đầu khoe miệng của Dạ Phong không tự chủ mà giương lên, không thèm nghe luôn về sau của Hades khi tự nhủ về tương lai của bản thân.

“Bốp”

“Đau”

Athena không chút ngần ngại mà cho Hades một cú đánh vào đầu, sao lại dám trước mặt người ta nói chuyện con cái hả, bộ muốn cô đẻ con sao? Ngại chết cô đi được, chết tiết tên ngốc này, sau này phải dạy dỗ lại trên giường mới được, không thể để cho hắn ra ngoài nói bậy

Mặc dù bị đánh không đau nhưng Hades rất hợp tác với Athena, giả bộ kêu lên đau đớn và nhìn lại Athena với một cặp mắt cún con bị bỏ rơi, danh dự của một vị Thần chết hoàn toàn vứt đi hết, bộ những ai rơi vào lưới tình đều mất đi tiết tháo như vậy sao?

“Nhanh mà giải thích cho người ta những người được lựa chọn còn lại đi, thật là, toàn nói chuyện không đâu không!”

Athena ngao kiêu quay đầu lại tỏ vẻ hờn dỗi, cô tự mình uống trà và tự đọc sách để lại không gian cho hai tên con trai tiếp tục nói chuyện.

“Khụ khụ”

“Được rồi, chúng ta đi tới người được chọn tiếp theo thôi nhỉ?”

“Ngoại trừ Hoắc Vũ Hạo và Hình Na là hai người được lựa chọn ra, còn có một người được mang đến từ thế giới khác nữa, cậu ta là người được lựa chọn bởi Cygnus Princess – vị thần của tự do, mang trong mình năng lực của thần chiến tranh và thần bảo hộ, cậu nhóc này là một người có năng lực cực mạnh không hề thua kém gì cậu và Hình Na đâu, hãy cẩn thận.”

“Thông qua chúng ta dự đoán thì cậu ta đã trở thành một Phantom – Một kẻ trộm hoàng gia, người có năng lực tiên đoán và nhận biết trước tương lai,

học tập và sao chép năng lực của người khác, có thể chiến đấu kể cả tầm xa và tầm gần tùy ý và một bộ óc không hề thua kém người đâu”

“Mà nói ra thì thằng nhóc này khá giống với với Hillary đây!”

Nói đến đây thì Hades mới nhớ đến người mang tên là Hillary, không biết cậu ta là ai mà đến một vị thần quyết định sinh mệnh con người như Hades lại để ý tới?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 319: Hillary, Hình Na và Phantom

“Hillary? Đó là ai?”

Dạ Phong hoàn toàn ngạc nhiên trước lời nói của Hades, có thể khiến cho một vị thần đang nói giữa chừng nhắc tới thì chắc chắn người mang tên là Hillary này thực lực hoặc tầm quan trọng cũng không hề thua kém

Hades hơi nhíu mày nâng tách trà lên uống một ngụm, bây giờ ông đang phân vân không biết có nên nói cho Dạ Phong biết thêm về người này không, dù sao thì ông cũng đã hứa với cậu ta rằng không bắt mí thân phận này với bất cứ ai, nhưng mà Dạ Phong lại là người thừa kế của cậu. ... vậy thì chắc được đi

“Nhóc cũng đã từng gặp qua một nửa phân thân của cậu ta rồi đó!”

Hades nhẹ nhàng thở ra một hơi rồi nói cho Dạ Phong biết rằng anh đã từng gặp qua rồi, một người mà đến cả một vị thần như Hades đều cảm thấy hơi khó để nhắc đến. Vậy mà anh đã từng gặp nhau

Nhíu mày thật sâu để lục lại ký ức của mình, trong khoảng thời gian vừa qua cậu đã gặp được rất nhiều người đáng sợ nhưng mà thật sự có ấn tượng nhất với cậu thì ....

Một bóng hình của cậu bé với mái tóc vàng cầm trên mình cây đàn tranh xuất hiện trong đầu Dạ Phong, người duy nhất mà anh nghĩ đến lúc này chỉ có thể là cậu ta, chỉ có cậu ta mới có năng lực khủng khiếp như vậy chứ không thể là ai khác...

“Eim..”

Bật thốt ra cái tên này, Dạ Phong hoàn toàn chắc chắn với suy đoán của mình, thật khó để thừa nhận nhưng khí tức của Eim cũng không khác gì với khí tức của Hades và Athena, nhưng mà có vẻ như Eim đang bị giới hạn hoặc phong ấn bởi thứ gì đó mà không thể tự do hoạt động được.

“Đúng rồi đấy, một nửa phân thân của Hillary chính là Eim, một trong hai vị tinh linh thánh xuất hiện ở trên Đấu La Đại Lục một cách im lặng, Alvis và Eim chính là một thể, và họ cũng chính là người đã chọn Hình Na cho Arceus, nhưng vì lựa chọn của Arceus thường vô cùng khó khăn nên Hillary đã tự mình xuất thể để bảo vệ cho Hình Na”

“Một vị thần thông thường không được phép xuất hiện tại một thế giới thế này nên Hillary buộc phải chịu những hạn chế khủng khiếp lên người, tách bản thân ra thành hai nửa là Alvis và Eim, cả hai người bọn họ đều không ngừng giúp đỡ để con bé ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn...”

Dạ Phong trầm tư nghe hết câu chuyện, không ngờ đằng sau vị tinh linh gần như không gì không thể làm được lại là một câu chuyện như vậy, vì bảo vệ cho người mình chọn ư? Nhưng tại sao Hình Na lại được chọn?

“Vì con bé là người yêu kiếp trước của cậu ta”

Như thấu hiểu ý nghĩ của Dạ Phong, Hades trả lời cho cậu ta biết rõ, đáng lẽ mấy chuyện tình cảm thế này nên do Athena nói ra nhưng không ngờ rằng chính ông lại nói cho Dạ Phong

Dạ Phong lần này mới phun trả trong miệng của mình ra, không đùa chứ? Người yêu kiếp trước, bộ giữa hai người này có tình cảm trước kia ư? Nhưng mà...

“Nhưng mà tại sao Eim lại không biểu hiện rằng cậu ta biết trước hết mọi thứ phải không? Bởi vì một phần ký ức của Hillary đã bị phong ấn, phần tình cảm của anh ta dành cho Hình Na là những gì còn sót lại, nhưng mà những thứ đó vẫn chưa hoàn chỉnh, hiện tại chỉ khi Hình Na khôi phục ký ức tiền kiếp, ký ức mà lúc cô còn ở bên cạnh Hillary, hoặc là hai người Alvis và Eim hợp lại thành một trở lại thần giới thì mọi thứ mới rõ ràng”

“Những cảm xúc vốn không thuộc về những cặp đôi mới gặp nhau, như là Eim khi mới gặp Hình Na, cũng như là em gái cậu với thằng nhóc Đình Bảo, đó là những cảm xúc tình yêu sâu đậm đến nỗi ảnh hưởng đến kiếp sau, mối gắn kết vượt qua mọi rào cản!”

Hades tiếp tục nói chuyện, anh cũng rất ngưỡng mộ câu chuyện tiền kiếp của Hillary và Hình Na, đó là một câu chuyện tình yêu mà vợ chồng anh đều rất ngưỡng mộ, cũng giống như tình cảm của Dạ Vũ và Đình Bảo, tuy giữa hai người đó hiện tại không thể dùng võ hồn dung hợp kỹ không phải vì không có, mà là nó quá mạnh đến nỗi mà hai người hiện tại chưa thể thực hiện được.

“Em gái ta?”

Dạ Phong cũng không quá bất ngờ lắm, việc Dạ Vũ và Đình Bảo đi lại với nhau anh cũng đã chấp nhận, hóa ra giữa hai người bọn họ có một mối tình tiền kiếp nên bây giờ lại gần gũi với nhau như vậy, mọi thứ dần dần có vẻ đã được sáng tỏ hơn rồi.

“Vậy thì chuyện này liên quan gì đến Phantom, người được lựa chọn bởi Cygnus Princess cơ chứ?”

Dạ Phong lập tức nói ra thắc mắc của mình, mọi câu chuyện tình là một chiếc chìa khóa dẫn chúng ta tới một thế giới mới, không có điều gì không có căn nguyên của nó cả, tình cảm là một thứ kỳ dị mà con người ta không thể không chế được.

“Như ta đã nói, diện mạo của Hillary và diện mạo của Phantom rất giống nhau đúng không? Bởi vì Hillary cũng từng là một Phantom giống như cậu ta, kể cả năng lực của Phantom đều khá giống với năng lực của Eim, đó là vì chúng đã được kế thừa và chuyển hóa thành năng lực của các vị tinh tú”

“Cygnus là Thiên Nga, là một chòm sao tự trị nằm ngoài khả năng quản lý của Arceus, và trước đó Hình Na chính là vị công chúa Thiên Nga này, nhưng vì lý do Tà thần mà phải hi sinh tính mạng bảo vệ cho Hillary, rồi một vài chuyện tình tiếp tục diễn ra như một bộ phim, chỉ có những người tự thân tiến nhập vào câu chuyện mới hiểu được”

Nói đến đây thì Hades bỗng dừng lại, ông không muốn dùng cảm xúc của mình để đánh giá những con người vĩ đại này một cách qua loa, hoặc là nói ông không nghĩ rằng mình đủ vĩ đại để đánh giá bọn họ.

“Thật là cầu huyết? Nhưng mà không ngờ tiền kiếp của Hình Na lại phức tạp đến như vậy, vậy nói cách khác vị Phantom này rất có thể có một mối liên kết với hai người Hình Na và Eim... không, với Hillary nhỉ?”

“Chuẩn xác, để tiếp tục việc cai quản thì Cygnus – Thánh thú của Hình Na quyết định lại một lần nữa lựa chọn một Phantom mới, một người thay thế cho Hillary sau khi anh ta đầu nhập vào Arceus để kiểm một sức mạnh lớn hơn báo thù và dẹp loạn thần giới”

Hades tiếp tục nói chuyện, nói chung thì chuyện này khá là phức tạp, thật không biết để nói rõ đầu đuôi như thế nào, ông cũng chỉ là một người ngoài cuộc, và tất cả những gì mà ông biết rằng Phantom mới này là một người rất mạnh, Hình Na có khả năng phải lựa chọn Arceus để kế thừa thần vị, dung nhập Cygnus chòm sao vào trong Arceus luôn. Hoặc cô từ bỏ đi theo Arceus để trở về với các hầu cận của mình mà từ bỏ Hillary, nhưng những câu chuyện tình cảm này rất khó để mà nói chính xác được.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Nhắm mắt

“Nói chung đó là những người có khả năng trong tương lai sẽ trở thành đồng đội của cậu đây Tiểu Phong, đừng làm chúng ta thất vọng”

Cười cười, nói chuyện với người thông minh quả thật rất tốt, không phải tốn quá nhiều thời gian để giải thích, cơ mà, có nói như vậy thì đám người Đình Bảo cùng Dạ Vũ cũng sắp tới giai đoạn kết thúc rồi

Việc chiến đấu với chính bản sao của bản thân làm cho bọn họ không thể đột phá, mọi suy nghĩ và lối chiến đấu như thể bị đối phương nhìn thấu, không có trợ giúp của bạn bè, bây giờ bọn cậu đang ở trong tình trạng cực kỳ nguy hiểm

“Hiện tại thì các đồng bọn của ngươi đã nhanh đến mức đường cùng rồi, chiến đấu với bản sao của mình trong tình trạng không khỏe, chưa kể đối phương lại còn cực kỳ hiểu bản thân, thế nào? Có muốn chúng ta giảm bớt độ khó cho chúng không?”

Hades thú vị muốn quan sát xem Dạ Phong sẽ phản ứng thế nào khi mà các đồng bọn của anh sắp không vượt qua được trận thử thách này, kết hợp của cả hai tầng gộp lại làm một thật sự là không dễ ăn đâu, thậm chí là cả Vu Thiên đều đang trong tình trạng vô cùng nguy cấp

“Không sao, cứ để họ vậy đi”

Không một chút do dự hay lo lắng, sự tự tin tuyệt đối của Dạ Phong là thứ mà Hades cảm thấy thương thức, không biết rằng là Dạ Phong có nắm chắc gì không hay chỉ là sự tin tưởng thôi nhỉ?

“Được rồi, vậy tại sao chúng ta không xem các đồng bọn của tiểu Phong vượt qua trận chiến này thế nào đi?”

Athena lúc này cũng xuất hiện, cô trốn ra một mình đọc sách uống trà để cho hai thằng đàn ông tán chuyện, bộ cô không biết là đàn ông cũng có thể

mang lại hạnh phúc cho nhau sao? Cứ nhón nhơ vậy là mất chồng như chơi a...

Đưa ra một đề nghị thú vị, cả hai dù sao cũng không có việc gì làm lúc này nên lập tức gật đầu đi theo, Dạ Phong cũng muốn tận mắt chứng kiến bọn họ đã trở nên mạnh mẽ đến nhường nào rồi.

“Tạch”

Đưa tay ra búng một cái, không gian xung quanh Dạ Phong và mọi người lập tức biến đổi, từ căn phòng đầy mùi hương của sách vở và mùi hương của đất cùng cây cỏ, bây giờ bọn họ đang lơ lửng trên không nhìn vào những căn phòng nơi mà các đồng đội của Dạ Phong chiến đấu.

“Đây là, Đình Bảo và Đình Bảo? Đối thủ có vẻ rất mạnh đấy!”

Dạ Phong thú vị nhìn hai người giống nhau chiến đấu, anh đã từng tham gia một lần thử thách như vậy rồi, nhưng rất tiếc là bản sao của anh vừa ra đã lập tức nhận thua, hoặc là nói bản thân anh quá hiểu rõ chính mình, vậy nên thay vì một cuộc chiến vô nghĩa và kết quả biết trước được diễn ra thì bản sao của Dạ Phong đã lập tức từ chối chiến đấu và chịu thua.

Đối đầu với chính bản thân mình anh còn chưa từng có cảm giác như vậy, nhưng nhìn vào Đình Bảo đang phải khó khăn vật lộn đối với bản sao của chính mình, cả hai đang phải sử dụng những hồn kỹ quần công.

“Rừng Gai”

“Bom Hạt Giống”

Hai âm thanh cùng vang lên một lúc, ngay khi Đình Bảo gốc sử dụng hồn kỹ thì ngay lập tức bản sao của anh cũng sử dụng hồn kỹ của mình, những vụ nổ ngăn cản cho các sợi dây gai bó cuộn lại với nhau.

Quá hiểu ý nhau đến nỗi Đình Bảo không hề chiếm được bất cứ ưu thế nào, hơn nữa anh vốn đang bị thương nên mọi thực lực không thể phát huy hoàn toàn được, mọi ý định của anh đều bị đối phương bắt bài.

“Ồ, thằng nhóc này cũng không tệ nha!”

Hades thú vị nhìn trận chiến của hai người, dù sao với cấp độ hồn đế mà làm được như vậy là quá ổn rồi, chỉ cần chờ đợi cho cậu ta lớn lên thì chắc chắn cũng sẽ trở thành một tồn tại vĩ đại với năng lực bộc phá.

“Nhưng mà cậu ta đang bị dồn vào thế bí rồi, nhìn đi, cơ thể của cậu ta đang run khê lên, cậu ta đang vô cùng mệt mỏi như sắp rụng rồi, liệu cậu nhóc có thể làm gì được đây?”

Athena mỉm cười quan sát, không có gì nghi ngờ là Đình Bảo đang nằm trong thế bất lợi, ấy vậy mà Dạ Phong vẫn nở một nụ cười khó hiểu, điều này làm cho cô không rõ là chuyện gì xảy ra.

Dù là thần đi chăng nữa nhưng đối với con người cô vẫn không thể đọc được suy nghĩ của họ, hệ thần kinh là vô cùng phức tạp, trừ khi cô là một thành phần của đối phương hoặc đối phương nguyện ý cho cô đọc thì cô mới đọc được, tạm thời cô chỉ có đoán rằng cậu ta đang suy nghĩ thôi, nhưng so với sự thật hiện tại mà vẫn tự tin đến vậy? Chẳng lẽ sắp có biến?

“Các đồng bọn của tôi, không hề đơn giản đến vậy đâu!”

Uống nốt tách trà, Dạ Phong cười thần bí quay trở về, tại năm sân đấu khác nhau, Đình Bảo, Dạ Vũ, Tôn Vũ, Tiêu Linh và Vu Thiên, đột ngột cả năm thay đổi cách chiến đấu, không còn đi theo lối đánh thông thường nữa.

“Ồ, nhắm mắt? phong kín thị giác?”

Athena bất ngờ thốt lên, thế này cũng chơi được? mắt đi tầm nhìn thì làm sao mà bọn họ có thể chiến đấu được cơ chứ? chẳng lẽ chịu thua?

“Chiến đấu theo bản năng!”

Hades cười nhẹ mà giải thích, con người hoạt động sau khi tiếp thu được thông tin từ bên ngoài, đặc biệt là thị giác, khi quan sát và xử lý tại đại não thì muốn hay không hành động của con người cũng sẽ chịu một sự ảnh hưởng đến từ bên ngoài

Nhưng mà sau khi che đi thị giác của bản thân thì mọi chuyện lại khác, bọn họ không biết chuyện gì xảy ra thì bọn họ chỉ có thể chiến đấu theo bản năng, gặp nguy hiểm thì lẩn tránh, vì không thấy nên không thể suy đoán đối phương sẽ làm sao, mọi thứ xuất phát từ bản năng và không hề suy nghĩ cho nên các bản sao không thể đọc được.

“Hồn kỹ 2 + 5 + 6: Trọng lực của mộc tổ + Rừng gai + Bom hạt giống”

Cả ba hồn kỹ phát động, bất ngờ trước hành động của Đình Bảo, bản gốc không ngờ dưới tình trạng như vậy một người như cậu ta đáng lẽ phải duy trì hồn lực của mình chứ? Tiến công bằng toàn bộ sức lực? Thế này quá không hợp lý rồi!

Vì một chút sơ sẩy, bản sao hoàn toàn bị nhấn chìm trong trọng lực cực mạnh, đầu đón phun ra một ngụm máu, lấy Rừng gai làm một nam châm khổng lồ, tự tay bóp nát chính bản sao của bản thân rồi cho nó nổ tung, một hành động tàn ác nhưng lại cực kỳ thông minh, đi trái lại với những gì vốn mình hay làm, đó là cách hay nhất để vượt qua vòng này.

Đồng thời ở phía bốn phòng còn lại cũng nhanh chóng thành công vượt qua khó khăn, không một bản sao nào có thể đọc được bản năng của chính mình cả, đến cả chính bản thân bọn họ còn không biết là điều gì sẽ diễn ra thì làm sao mà Cực hạn môn có thể sao chép được?

“Bộp, bộp, bộp”

Tiếng vỗ tay vang lên, Athena mừng rỡ, những đứa bé này quá đổi thông minh rồi, có những đồng bạn như vậy thì sợ gì khó khăn sắp tới, Dạ Phong ta tự hào về các đồng bạn của người đó.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 321: Tà thần người thừa kế

Tất cả năm người đều đã hoàn thành xong vòng thử thách thứ hai và thứ ba của mình, mọi người đều đang rất mệt mỏi, một luồng sáng tỏa ra từ cơ thể của họ, mọi người đang hồi phục thương thế.

“Đây là?”

Dạ Vũ ngạc nhiên nhìn vào cơ thể mình, một nguồn sinh mệnh lực không biết từ đâu tuôn đến bao bọc lấy cơ thể cô, chúng chữa trị mọi vết thương và hồn lực đang khôi phục một cách nhanh chóng.

“Sinh mệnh lực thật dồi dào”

Tôn Vũ trầm trồ mà nói, với võ hồn là Nhiệt Diễm Hỏa Long thì sinh mệnh lực của anh vốn rất lớn, vậy mà nguồn năng lượng này có thể trong nháy mắt khôi phục lại toàn bộ cơ thể của anh, đưa Tôn Vũ trở về trạng thái tốt nhất của mình.

Những căn phòng khác cũng có biểu hiện tương tự, năng lực chữa trị này không phải là quá bá đạo rồi sao? nhớ không nhầm thì mấy lần tham gia trước bọn cô đâu có nhận được sự hỗ trợ như vậy đâu?

Vu Thiên kỳ lạ nhìn vào những vết thương đang khép lại với một tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy, trong số năm người cô có thực lực cao nhất nên vòng đấu này cô cũng là người bị thương nặng nhất, ấy vậy mà cô cũng khôi phục ngay lập tức.

Trong khi các đồng bạn của Dạ Phong đang tò mò không biết lý do vì sao lại có nguồn năng lượng sinh mệnh này, chúng nó từ đâu và đến? Nhưng tại một nơi khác, Dạ Phong đang mỉm cười nhìn các bạn của mình.

“Mọi chuyện có vẻ ổn thỏa hết rồi nhỉ?”

Athena bỗng nói chuyện, người đã chữa trị cho tất cả các thành viên của Tinh Nguyệt Môn chính là cô, chỉ một bàn tay giờ ra nguồn năng lượng màu hoàng kim tỏa sáng bao phủ tất cả.

Như là vòng tay của mẹ ôm ấp lấy những đứa trẻ, trao cho chúng sự ấm áp và sự an toàn tuyệt đối, đưa cho bọn chúng sức mạnh và năng lực để chống lại kẻ thù, thứ năng lượng này đang chậm chậm khôi phục và cải thiện lại cơ thể của bọn họ.

“Ừm, Nhóc con, tiểu Phong, trước khi người tiếp thu Thần vị của hai người chúng ta, ta muốn nhắc nhở người thêm hai người nữa, những cái tên mà người chắc chắn phải nhớ kỹ vì nó có mối liên hệ sau này đấy...”

Hades lại quay lại trạng thái nghiêm túc, nguồn khí lạnh màu đen tỏa ra như thể đang muốn nói chuyện này rất quan trọng, tập trung lắng nghe và nhớ rõ.

Athena hiếm khi không có cản trở Hades làm những hành động hù dọa trẻ con như thế này, cô cũng biết những người mà Hades sắp nói đến là ai, và cô biết những người đó chắc chắn sẽ là những kẻ thù mà sau này Dạ Phong và các đồng bạn của anh phải đối đầu cực kỳ gian khổ

Gật gật đầu, Hades thì không nói gì, thái độ của ông ta vốn là như vậy nhưng mà đến cả Athena cũng vô cùng nghiêm túc thì Dạ Phong biết chuyện tiếp theo khá là quan trọng, anh im lặng và lắng nghe tiếp điều mà Hades sắp nói

“Như người biết, các vị thần như chúng ta có thể lựa chọn người kế thừa và lưu lại thần vị cho những con người xứng đáng tiếp nối phía sau, nhưng mà ... Tà thần cũng là thần, bản thân bọn chúng cũng có thần vị”

Không khí bỗng nhiên trầm hẳn, đứng rồi a, nếu các vị thần đại biểu cho chính nghĩa có thể lựa chọn người thừa kế, vậy không phải đồng nghĩa là các Tà thần cũng có thể lựa chọn người tiếp nối ước muốn diệt vong của mình luôn sao? Tà thần, bên trong cái tên gọi mà Hades và Athena kêu ra cũng có một chữ thần, thần vị, nói cách khác, không chỉ các vị thần thật sự lựa chọn người kế thừa, mà các Tà thần cũng lựa chọn người có thể ngăn cản lại bọn họ lại, như bản thân anh, như Hình Na, cũng như Hoắc Vũ Hạo hoặc là Phantom,...

“Một trong số các hồn sư phía dưới đã là kẻ được lựa chọn bởi Tà thần? Vậy hẳn sẽ là tà hồn sư đi?”

Trực tiếp nói vào trung tâm, Dạ Phong nhận ra tình hình đúng là không ổn, nếu như cứ để yên cho bọn họ, những đứa con của chúa trời này tự nhiên phát triển thì sẽ rất nhanh đuổi kịp và bắt lấy thần vị phi thăng, nhưng những Tà thần tất nhiên sẽ không để mọi chuyện đơn giản như vậy rồi...

Mà, cũng không sao, dù sao thì có cản trở và khó khăn không phải là tốt hơn sao? Nếu con đường phát triển và trở nên mạnh mẽ mà không có kẻ thù xứng tầm thì làm sao có thể nhanh chóng đuổi kịp hai con người,... không, hai vị thần trước mặt này được.

“Chỉ có hai người được lựa chọn thôi, một người là Đường Nhã, một người khác là Ngọc Ly, đây là cái tên mà chúng ta biết được, vì sự can thiệp của các Tà thần nên chúng ta không thể biết rõ được những người được lựa chọn này có năng lực gì, nhưng mà hãy cẩn thận, bởi vì những lá bài tẩy của Tà thần là rất nhiều, không có lý gì mà các người được bọn hắn lựa chọn lại yếu cả”

Trông thấy nụ cười của cậu bé trước mắt, nhận ra rằng cậu ra không hề lo sợ trước việc có những thứ cản đường, không tự chủ mà Athena và Hades cũng cười theo, không khí trở nên nhẹ nhàng hơn hẳn.

Nói ra hai cái tên được Tà thần lựa chọn, đây là những người mà Dạ Phong phải đối đầu trong tương lai, hoặc là nói đây là những kẻ thù mà những người được lựa chọn như anh phải đối đầu, giúp bọn họ cai quản thần giới và góp một phần lực lượng trong việc đấu tranh chống lại Tà thần.

“Đường Nhã,.. Ngọc Ly..”

Chậm rãi nhắc lại hai cái tên này như thể muốn khắc sâu nó vào trong đầu của mình, cuốn bảo điển của Dạ Phong sáng lên, cặp mắt của anh ánh lên nét kiên định, từ giờ trở đi có vẻ như anh có động lực để trở nên mạnh mẽ nhanh hơn nữa rồi.

“Không có thông tin gì thêm sao?”

Dạ Phong nhún mày, không lẽ với thực lực của hai người vẫn không thể điều tra thêm một chút gì sao? nếu như thật sự là vậy thì bọn Tà Thần này đúng là mạnh thật, đến cả Athena và Hades lại không thể làm gì.

“Không có, nếu như muốn kiểm thêm thông tin thì hãy gặp Hình Na, có vẻ như con bé đã từng tiếp xúc qua hai người thừa kế này”

Athe đáp trả, bọn cô cũng muốn biết thêm thông tin nhưng lực bất tòng tâm, Arceus cũng đang phải chật vật mà đánh trả, giờ là lúc mà các người được lựa chọn phải chiến đấu và giúp đỡ cho bọn họ.

Không nói gì nữa, Dạ Phong im lặng, anh cũng không muốn làm cho hai người bọn họ cảm thấy khó xử, việc mà Hình Na không trở về ắt hẳn là do hai người thừa kế này sao?

Được lựa chọn càng sớm thì phải chịu đựng áp lực cũng càng mạnh, Tiểu Na, hãy đợi bọn anh, cho đến khi Tinh Nguyệt Môn đủ mạnh bọn anh sẽ làm đôi cánh cho em bay tiếp trên bầu trời kia, dẹp tan những thứ xấu xa đang cản đường chúng ta

Hoắc Vũ Hạo, Phantom, Đường Nhã, Ngọc Ly, xem ra sau này còn phải gặp bọn họ nhiều nhiều rồi, vòng thử thách thứ tư, thử thách cuối cùng hẳn cũng sắp tới, Dạ Phong xoay người muốn tiến nhập thử thách tiếp theo, máu của cậu nóng lên rồi, giờ Dạ Phong muốn trở nên mạnh thêm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 322: Đấu nhóm? miễn thi

Xoay người lại nhanh chóng muốn rời khỏi căn phòng, Dạ Phong muốn tiến nhập vào thử thách tầng cuối để đề cao thực lực của mình, anh vội không thể chờ được ngày mà mình sẽ đối đầu với những thứ khó khăn trong tương lai

Thú vị, quá thú vị, những kẻ được lựa chọn sẽ chiến đấu và tranh giành với nhau, tuy anh và Dạ Vũ chỉ mong muốn một cuộc sống bình thường nhưng mà thêm một chút gia vị có vẻ ổn hơn đấy.

Hơn nữa, anh cũng muốn bảo vệ cho các đồng bọn của mình, thực lực của họ tuy là rất mạnh rồi nhưng muốn đối đầu với tà hồn sư, bọn họ cần một người lãnh đạo và phối hợp tất cả lại với nhau, có như vậy thì Tinh Nguyệt Môn mới là bất bại.

Ngôi nhà mà Hình Na và anh xây lên không phải chỉ là để trưng, nó không phải chỉ đơn giản là có một nơi trở về mà không phải suy nghĩ, mà nó còn là

nơi có những đồng đội mà bạn có thể hoàn toàn tin tưởng và chiến đấu với bạn dù khó khăn đến như thế nào.

“Ôi, đi đâu vậy?”

Hades với một tay kéo lại Dạ Phong, trên mặt ông đầy hắc tuyến, tuy trông có vẻ hơi bất đắc dĩ nhưng sự soái ca của Hades đúng là không thể phủ nhận được, không ngờ có một ngày mà cậu lại hấp tấp đến như vậy đây.

“Còn đi đâu nữa, chuẩn bị đi thách thức vòng thứ tư của Cục hạn môn, dù nó không phải là bản hoàn chỉnh nhưng vẫn có khả năng giúp cho ta rèn luyện, tuy tu vi của ta khá cao so với số tuổi bây giờ nhưng mà niên kỷ của các hồn hoàn của ta sở hữu lại quá yếu, làm sao mà có thể chiến thắng được những người lựa chọn khác chứ đừng nói gì là những người được Tà thần lựa chọn, bây giờ còn không đi rèn luyện thì còn làm gì bây giờ”

Dạ Phong lập tức quay lại trả lời, anh khá nóng lòng muốn trở nên mạnh mẽ lên rồi đây, thực lực của anh tuy là cấp 71 hồn thánh nhưng màu sắc hồn hoàn lại không có gì nổi trội, nếu không gia tăng thực lực lên thì làm sao đuổi kịp bước chân người khác.

Không phải là anh muốn trở nên nổi bật nhưng nếu muốn đương đầu với sau này, anh cần phải có đủ thực lực, chưa kể nghe theo lời của Hades nói thì bọn họ nói thì thời gian khá là gấp rút, biết là không nên vội vã nhưng bây giờ cũng không phải là thời gian để uống trà ngồi chơi đâu.

“Đồ ngốc, thách thức tầng thứ tư cả sáu người bọn cậu được miễn, không phải kiểm tra nữa, trực tiếp tiến nhập ba vòng nhận thưởng cuối cùng thôi”

Athena thẳng thắn mà nói, vòng kiểm tra tiếp theo có vẻ không quá quan trọng đối với bọn Dạ Phong rồi.

“Tại sao?”

Dạ Phong ngạc nhiên trả lời, trong lời nói của anh có một phần bất mãn, thật hiếm thấy có một người được nghe không cần kiểm tra vẫn được nhận thưởng mà tỏ ra khó chịu đây, Dạ Phong, anh đúng là hàng đặc biệt.

“Tại vì vòng thi thứ tư là thử thách nhóm, chiến đấu nhóm giữa sáu người bọn cậu với sáu nhân bản của bản thân, nếu đã đơn chiến thắng hết thì vòng đoàn chiến được sự lãnh đạo của cậu thì mọi chuyện không phải càng đơn giản hơn sao?”

“Vốn bọn ta tính rằng trong số năm người bọn họ nếu có hai hoặc ba, thậm chí là cả năm không vượt qua thì sẽ cho cậu dẫn dắt cả nhóm vượt qua chính bản thân mình, nhưng không ngờ những đứa bé này lại mạnh mẽ đến vậy, khả năng và tiềm lực, thậm chí là ý chí kiên cường lần biết tiếp thu học hỏi để biến bản thân trở nên mạnh mẽ hơn”

“Nếu bọn họ đã có năng lực như vậy thì trận đoàn chiến cần gì nữa, Dạ Phong, nhóc con cũng đã rất mạnh rồi, bây giờ là lúc mà mọi người nhận được phần thưởng xứng đáng của mình”

Hades bình tĩnh nói, đúng vậy, vòng thử thách thứ tư vốn là để dành khi đám Đình Bảo và Dạ Vũ thất bại thì Dạ Phong sẽ dẫn dắt tất cả mọi người vượt qua, nhưng mà những con người này lại ưu tú hơn cả ông tưởng tượng.

Hình Na, người con gái đã tự tập lại những vì sao sáng chói này, quả nhiên là người thừa kế của Arceus, đồng thời cũng là công chúa Cygnus Princess, sức mạnh và tiềm năng kinh người, theo sau lưng cô luôn dẫn dắt theo những linh hồn mạnh mẽ.

Bây giờ thì có vẻ con bé chưa đủ để lên cấp 70 nhận lấy thách thức của chính mình kiếp trước, hơn nữa còn thách thức đến từ Arceus, những đau khổ mà Hình Na nhận được trước khi được sống lại đã quá lớn, cô đã khóa lại toàn bộ ký ức mình để kiếp sau có thể sống vui vẻ hơn.

Nhưng vòng xoay của định mệnh lại đưa cô tiến nhập Đấu La Đại Lục, nơi thích hợp nhất để cô có thể trở lại ngôi nhà thật sự của mình.

“Nhưng mà..”

Dạ Phong lại một lần nữa phản đối, sao lại có thể như vậy được, dù sao thì chiến đấu với nhau vẫn hơn là không chứ?

“Tiểu Phong, năng lượng của chúng ta không còn đủ nữa, chúng ta cần nhanh chóng truyền lại thần vị cho con để rời khỏi đây, sự hiện diện của chúng ta bây giờ chỉ là chút tàn lưu còn sót lại mà thôi”

“Nếu sau này con muốn chiến đấu nhóm thì hãy gia nhập trận tỷ thí thanh niên hồn sư toàn bộ đại lục đi, nơi đây sẽ là nơi tụ tập tất cả các người được lựa chọn bởi thần, cả con, cả Hình Na, cũng kể cả Phantom, Đường Nhã và Ngọc Ly, chưa kể còn có rất nhiều hồn sư ưu tú cũng tham gia trận chiến này, những đối thủ mạnh luôn luôn xuất hiện, thiên tài trên Đấu La Đại Lục là không bao giờ đếm hết, nếu muốn trở nên mạnh mẽ, vậy thì hãy cùng các bạn của con tiến nhập đấu trường đó”

Athena trực tiếp nói rõ lý do, bọn họ sắp phải biến mất rồi, không còn thời gian để chần chừ nữa, nếu không nhanh đưa Dạ Phong thần vị thì e rằng sẽ không kịp mất.

Trong khi đó, cơ hội để Dạ Phong chiến đấu còn rất nhiều, các tông môn, các học viện, và những người được lựa chọn, không có gì phải vội vã cả, cứ từ từ rồi mọi thứ cũng sẽ đến trước mặt cậu.

“...Ừm”

Gật đầu, Dạ Phong coi như chấp nhận lời nói của Athena, cậu cũng không phản kháng nữa, im lặng chờ đợi để các vị thần dẫn dắt con đường tiếp theo, Tà hồn sư hay Tà thần, Đường Nhã hay Ngọc Ly, tất cả bọn họ anh đều sẽ tiêu diệt hết, không có gì phải bàn cãi, bởi vì anh là người thừa kế của gia tộc nhà họ Dạ, là người thừa kế của Sinh Mệnh chi thần và Thần Chết, Athena và Hades, đồng thời anh còn có các người bạn của mình, còn có Tinh Nguyệt Môn là hậu thuẫn phía sau.

Hình Na, Vu Thiên, Đinh Bảo, Dạ Vũ, Tôn Vũ, Tiêu Linh và kể cả Mặc Lâm, những con người này đều là các thiên tài được dẫn dắt nối lại với nhau, dù có thể nào thì cậu cũng sẽ vượt qua được mọi khó khăn thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 323: Phần thưởng của lần cuối cùng

Một luồng sáng nhanh chóng xuất hiện bọc lấy cơ thể Dạ Phong, không những thế, xuất hiện tại các căn phòng khác, bao quanh những đồng bọn của Dạ Phong cũng được bọc lại bởi một nguồn ánh sáng hòa lẫn giữa hai màu đen và trắng.

Sự đối nghịch cực hạn giữa hai sắc thái màu lại trở nên cực kỳ hài hòa, không kịp nhận thức chuyện gì xảy ra thì cả sáu người bọn họ đều đã bị dịch chuyển đi tới một khu vực trống khác.

Nhưng ở nơi đây lại có vẻ có sinh khí hơn là lúc trước, một nửa bên trái là màu đen, một nửa bên phải là màu trắng lẫn chút hoàng kim, căn phòng giống như được chia đôi rõ rệt nhưng lại giống như không, chúng thật hài hòa, không hiểu sao mà trong đầu bọn họ lại có một suy nghĩ như vậy.

“Đây là? Mọi người...”

Đinh Bảo lập tức nhận ra rằng mình lại một lần nữa dịch chuyển, ngay khi mà ánh sáng bọc cậu tan biến dần, tầm mắt lại được mở ra thì cậu nhanh chóng quan sát xung quanh, Dạ Vũ, Tôn Vũ ca, Vu Thiên tỷ, Tiêu Linh, còn cả Dạ Phong ca nữa, mọi người sao lại gặp nhau hết ở đây thế này? chẳng lẽ tiếp tục bọn họ phải đối mặt với một thử thách nhóm sao?

“Tiểu Bảo”

Dạ Vũ cũng nhanh chóng lập tức nhận ra tình hình, nghe được âm thanh của Đinh Bảo cô lập tức vui mừng lao vào phía anh, xung quanh không có dấu hiệu nguy hiểm, hơn nữa mối liên kết giữa cô và cậu ta rất mạnh, không thể phủ nhận được, đây cũng không hề là ảo ảnh.

Ôm chầm vào cơ thể mấp mí của anh, Dạ Vũ vui mừng khóc, không ngờ rằng mình lại mất ướt đến như vậy, nhưng mà vượt qua được những thử thách phía trước đến chính cả bản thân cô cũng không ngờ, quá khó, quá mệt, nhưng mà cô đã vượt qua, đôi bàn tay cô không tự chủ ôm lấy Đinh Bảo càng mạnh hơn.

Hoàn toàn bỏ quên một ông anh siscon đang đứng ngoài nỗi giận, cặp mắt của Dạ Phong đang nổi lửa khi nhìn thấy em gái mình điều đầu tiên làm là vỗ lấy thẳng con trai khác mà không phải anh, mặc dù bây giờ Dạ Vũ cũng lớn rồi, nhưng trong mắt anh thì Dạ Vũ vẫn còn con nít.

Tuy nhiên Dạ Phong lại cũng không phát tác, dù sao thì anh cũng chấp nhận cho hai đứa nó đến với nhau, hơn nữa nghe qua câu chuyện của hai vị thần vừa rồi đã làm anh nhận ra, tình cảm là một thứ rất thiêng liêng, giữa em gái của anh và thằng nhóc đó chắc đã từng có một tình yêu rất sâu đậm đến nỗi ảnh hưởng tới cả kiếp sau, bây giờ thì anh nên im lặng mà không nên phá đám.

Hơi ngạc nhiên khi lần này Dạ Phong không cho cậu một đá hay lườm cậu một cách lạnh lạnh, nhưng mà ít ra khi biết được mọi người an toàn thì cậu đã mừng rồi, hơn nữa tất cả mọi người đều xuất hiện ở đây hẳn là ai cũng vượt qua thử thách hết rồi nhỉ?

“Dạ Phong, nơi này là có chuyện gì? tại sao lại không có thông báo thách thức tiếp theo?”

Tôn Vũ lập tức hỏi Dạ Phong, tình hình bây giờ quả là có hơi lạ, nếu đã tiến lên một tầng nữa rồi thì đúng ra phải có một thanh âm nào đó nói cho bọn họ biết thông tin điều cần làm là gì chứ? Chả lẽ bây giờ đến cả luật mà bọn họ cũng phải tự tìm.

Một cái bóng màu đen xuất hiện sau lưng Dạ Phong, Vu Thiên không biết từ lúc nào đã ở đằng sau lưng cậu, im lặng chờ cậu quyết định mọi chuyện tiếp theo.

Tầm nhìn của tất cả mọi người đều đổ dồn vào Dạ Phong, tại trong nơi này, ngoại trừ Hình Na ra thì anh là người đáng tin cậy nhất, cũng là trụ cột tinh thần của tất cả mọi người, chỉ cần Dạ Phong nói ra thì mọi người sẽ nghe theo, đây là điều chắc chắn không thể khác.

“Hiện tại chúng ta không cần thách thức tầng thứ tư nữa rồi, thời gian của Cực hạn môn lần này đã sắp hết, kể từ khi mang Cực hạn môn bản mô phỏng ra đây thì chúng ta đã tham nhập ba lần, đây đã là giới hạn của nó rồi”

“Bây giờ việc chúng ta cần làm là tiến nhập vào tầng thứ năm, sáu, bảy để nhận phần thưởng cuối cùng của mình, sau lần này e rằng không có thêm Cực hạn môn nào xuất hiện nữa đây”

Bởi vì anh đây đã là người thừa kế của Sinh Mệnh và Tử Vong chi thần rồi, mục đích của Cực hạn môn đến đây là kết thúc, tất nhiên là nó không còn cần xuất hiện nữa, đây là những gì anh muốn nói đằng sau, nhưng hiện tại chưa phải lúc, bây giờ mọi người cần phải trở nên mạnh mẽ đã, việc anh có là người kế thừa hay không bây giờ không quan trọng.

“Không cần tham gia thử thách tầng thứ tư?”

Tiêu Linh ngạc nhiên, trong lòng cô vừa vui sướng vừa khó chịu, mừng là vì không cần tiếp tục tham gia trận thử thách cực kỳ khó khăn chết người như vậy nữa, nhưng vẫn khó chịu vì các thử thách này có trợ giúp với bọn cô thật lớn, không được trải nghiệm thì cô có một chút tiếc nuối

Một cảm xúc thật là ngược đời, giống như là việc học bài là một cực hình, nhưng mà nếu như học thì sẽ có thêm nhiều kiến thức bổ ích hơn nữa, kiểu vậy đây, càng khó khăn thì càng có nhiều lợi ích, sự đời nó vậy, bỏ ra mới có nhận lại.

Tất cả mọi người cũng ngạc nhiên trước lời nói này của anh, trong đó thì Tôn Vũ và Đinh Bảo thì bật ồ lên, Vu Thiên và Dạ Vũ rất bình tĩnh, mọi chuyện dường như có gì đó ẩn sâu, nhưng trong ánh mắt của Dạ Phong thể hiện, có lẽ bây giờ không phải là lúc để bọn họ nên biết.

“Được rồi, vậy chúng ta nhận thưởng thế nào đây? cũng đâu có phần thưởng hay thông báo nào xuất hiện đúng không?”

Tôn Vũ gật đầu cho qua, làm bạn với Dạ Phong từ khi gia nhập Sử Lai Khắc học viện, đối với tính cách của cậu ta anh cũng khá hiểu rõ, không muốn kể thì có ép buộc thế nào thì cậu ta cũng sẽ không kể ra đâu.

“Lần nhận thưởng này không giống với những lần nhận thưởng khác, em cảm thấy kết cấu xung quanh của Cực hạn môn dường như có những vết nứt rất nhỏ”

Dạ Vũ lập tức nói ra phát hiện của mình, là hồn đạo sư duy nhất trong nhóm cô biết rõ cấu trúc của một địa phương lớn có vết nứt thì có ý nghĩa là gì.

Chỉ cần một chút thôi cũng đủ để thông báo nơi này sắp sụp đổ rồi, mọi người không tự chủ được mà đổ mồ hôi, Đinh Bảo và những người khác nhú mày thật sâu, kể cả Vũ Thiên cũng lùi thanh Địa Ngục Dao Găm của mình ra để đề phòng vấn đề sắp xảy ra.

“Không cần lo lắng vậy đâu, nhìn về phía trước đi”

Lắc lắc đầu tỏ vẻ không có vấn đề gì cả, Dạ Phong bình tĩnh đưa tay ra chỉ về trước, một nguồn ánh sáng dồi dào đột ngột chói lên làm cho đám Vu Thiên cảm thấy chói mắt, không nhìn được ánh mắt của mọi người đều nhắm lại, cho đến khi mờ ra thì...

“Đây.. Đây là ...?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 324: Phần thưởng của lần cuối cùng (2)

Sau khi Dạ Phong đưa tay về phía trước, một nguồn ánh sáng mãnh liệt tỏa ra làm cho đám Vu Thiên nhất thời nhắm mắt lại, cường độ ánh sáng quá mạnh đến nỗi đồng tử của các hồn sư như bát hoàn hồn đấu la Vu Thiên cũng phải nhắm lại ngay tức thời.

Nhưng mà sau khi bọn họ lại một lần nữa mở mắt ra, một điều đáng kinh ngạc xuất hiện trước mắt của sáu người bọn họ, Dạ Phong bình tĩnh nở một nụ cười bước về phía trước mà nhìn lại đồng bọn của mình.

“Đây... đây là?”

Mọi người trầm trồ khi nhìn thấy một khung cảnh hào nhoáng, năm cánh cửa xuất hiện trước mặt bọn họ và sau lưng của Dạ Phong, những cánh cửa to đùng mà vốn dĩ ban đầu nó không hề xuất hiện ở đó.

Rốt cuộc Dạ Phong đã làm gì mà bọn chúng lại xuất hiện, rốt cuộc thì anh ta đã nhận được gì? Tại sao người con trai này lại càng ngày càng huyền bí đến như vậy? Nhưng mà,.. một sự thật phải nói ra là anh ấy quả thật rất đáng tin cậy.

“Mọi người, đây là các cánh cổng phần thưởng của mọi người, tổng cộng có năm màu, màu tím là của Vu Thiên tỷ, màu đỏ là của Tôn Vũ và Tiêu Linh, màu bạch kim là của Tiểu Vũ, còn màu xanh lá là của Tiểu Bảo, cánh cổng còn lại có hai màu đen trắng chính là của em”

Năm cánh cổng năm màu sắc dành cho sáu người bọn họ, những cánh cổng to lớn được khắc chạm hoa văn tinh xảo bên trên, những lần tham gia nhận thưởng khác bọn họ không nhận được những thứ này a! Nhưng lần trước rõ ràng là bọn họ bị dồn nén, bị nhốt nhét hồn lực đến nỗi nghẹn đến sắp chết,

làm gì có vụ xuất hiện các cánh cổng như vậy được?

Theo thứ tự từ bên trái sang bên phải, được kể theo lời của Dạ Phong, màu tím, màu đỏ, màu bạch kim, màu xanh lá, và cuối cùng là màu hắc bạch xen lẫn, cánh cửa của Dạ Phong là to nhất và vĩ đại nhất.

Cánh cửa màu tím ở chính giữa được chạm khắc lên một thanh dao găm, giống hệt với thanh dao của Vu Thiên đang cầm nhưng lại có vẻ uy vũ hơn, những đóa hoa màu tím sáng rực trên khung cửa làm tăng phần huyền bí, thậm chí trên đó còn có một số ký tự lạ cổ xưa mà Vu Thiên không hề biết.

Kể đến là cánh cửa màu đỏ, chính giữa nó là hai cánh tay đang nắm chặt vào nhau, ngọn lửa của sự gắn kết vĩnh viễn bao quanh đôi tay đó như thể chứng tỏ cho mối liên kết không thể tách lìa này, xung quanh cánh cửa là sự bùng cháy của ngọn lửa nhiệt huyết, hình dáng của một con kỳ lân một sừng với vô ngựa đốt lửa đang chạy đua với một con rồng to lớn với đôi cánh rộng lớn, chúng sừng sững mạnh mẽ mà xuất hiện ở đây.

Cánh cổng của Dạ Vũ lại có phần yên tĩnh và đơn giản hơn, chính giữa nó là một vòng số tám vô hạn, khắp mọi nơi đều là các dòng ký tự từ đầu đến đuôi, tuy có vẻ đơn giản hơn những cánh cửa phía đầu tiên nhưng mà cánh cửa của Dạ Vũ lại có phần huyền bí hơn, từ đầu đến chân, tất cả mọi thứ đều sắc mùi kim loại và tri thức hồn đạo.

“Ồ, tại sao cánh cửa của Tiểu Vũ lại là màu bạch kim chứ? Anh nghĩ với võ hồn và thuộc tính của em thì cánh cổng này phải có màu sắc khác chứ?”

Đình Bảo ngạc nhiên, tất cả mọi người cũng ngạc nhiên, chưa nói đến Đình Bảo, cánh cổng của mọi người đều có một phần liên quan đến võ hồn của chính bản thân họ, nhưng tại sao cánh cổng này của Dạ Vũ lại có hơi trái ngược.

Dạ Phong bình tĩnh nhìn em gái mình, làm một người quan sát mọi thứ từ phía xa, mọi việc diễn ra anh đều cùng các vị thần quan sát hết rồi, kể cả việc Dạ Vũ võ hồn đã trải qua một lần biến dị rồi biến thành một võ hồn mới, Bách Kim Thạch Vũ Hoa nhỉ? Một loại hoa thích hợp nhất với Dạ Vũ.

“Triệu hoán võ hồn”

Một bó hoa màu bạch kim xuất hiện trên tay của Dạ Vũ, thay vì nói nhiều dài dòng, cô trực tiếp triệu hồi võ hồn của mình ra, Dạ Vũ cũng không hề có ý muốn che giấu gì với tất cả mọi người.

“Sau vòng thử thách đầu tiên, võ hồn của em đã biến dị thành thứ này, Bách Kim Thạch Vũ Hoa, một võ hồn biến dị theo chiều hướng tốt, các hồn kỹ của nó mang theo đều trở nên mạnh mẽ hơn bình thường, tuy không có gì thay đổi nhiều nhưng với các những hồn sư trang bị hồn đạo khí, em có thể tác động trực tiếp tới hồn đạo khí đó, võ hồn của em mang một thuộc tính mới, Steel, sắt thép, kim loại, đây chắc chắn là võ hồn phù hợp nhất với em”

Giải thích cho mọi người về võ hồn mới của mình và sự khác biệt của nó so với trước khi biến dị, thuộc tính kim loại giống như võ hồn của Mộng Hồng Trần, quả nhiên là võ hồn phụ trợ thích hợp nhất cho hồn đạo sư rồi!

“Ra là vậy, võ hồn biến dị ư? Không ngờ rằng võ hồn cũng có thể thay đổi sau khi thức tỉnh một thời gian dài như vậy”

Tôn Vũ ngạc nhiên nhìn vào võ hồn mới của Dạ Vũ, quả nhiên là đã thay đổi, như vậy mới chứng minh rõ vì sao cánh cổng của Dạ Vũ lại có màu bạch kim, hóa ra là do võ hồn của con bé đã thay đổi, đúng là màu bạch kim này hợp với con bé hơn đó.

“Tuyệt quá Tiểu Vũ, võ hồn của cậu quá tuyệt vời”

Tiêu Linh mừng thay cho Dạ Vũ, không giống như người khác, trong số những người ở đây trừ Đình Bảo ra thì chỉ có mình cô có thể biểu hiện trực tiếp cảm xúc của mình, Tiêu Linh lập tức lao đến ôm chầm vào người của Dạ Vũ, sau đó rời ra nắm thật chặt hai tay của cô

“Tốt quá rồi, vì võ hồn của cậu không có liên quan gì đến với hồn đạo sư nên trong việc tu luyện hồn đạo khí cậu đã gặp nhiều khó khăn, bây giờ võ hồn của cậu đã tương tác với nó, mọi chuyện giờ sẽ tốt đẹp hơn nhiều, đúng là ông trời không phụ lòng người mà, aaaaa, Tiểu Vũuuu”

Không biết là mừng cho người khác hay mừng cho bản thân mà Tiêu Linh mừng quá trời, những người bạn của cô từ khi còn bé thì chỉ có Hình Na và Dạ Vũ là thân thiết nhất, bọn họ trở nên mạnh mẽ cô cũng mừng thay.

“Ừm, cảm ơn cậu Tiểu Linh, tốt quá rồi ha”

Dạ Vũ cười cười, hai tay cô đưa lên xoa đầu Tiêu Linh như thể đang xoa dịu con mèo đang kích động, thật không biết là Tiêu Linh đang mừng thay cho cô hay cô đang mừng thay cho Tiêu Linh, nhưng hành động chân thật của Tiêu Linh làm cho Dạ Vũ cảm thấy thật ấm lòng, bình tĩnh xoa xoa đầu của đứa nhỏ đang kích động này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 325: Phần thưởng của lần cuối cùng (3)

Trước hành động trái ngược giữa người an ủi và người được an ủi, hành động của Dạ Vũ và Tiêu Linh không khỏi làm cho đám Dạ Phong và Vu Thiên phải đỏ mặt hời hợt, rốt cuộc thì đứa nào mới là người cần an ủi và xoa dịu đây?

“Chúc mừng em, Tiểu Vũ”

Đình Bảo lập tức cũng lao ra chúc mừng, dù sao thì cô cũng là người yêu của anh, không thể cứ để Dạ Vũ bị người khác độc chiếm mãi được, dù cho Tiêu Linh có làm con gái đi chăng nữa, lỡ hai người bọn họ bất chấp mà đến với nhau thì sao?

Trực tiếp tiến tới gần, vòng hai tay ra trước ôm lấy Dạ Vũ, giọng nói trầm ấm của Đình Bảo tràn nhẹ vào tai của Dạ Vũ không khỏi làm cho mặt của Dạ Vũ hồng lên, trực tiếp ân ái trước mặt anh trai của Dạ Vũ, Đình Bảo càng ngày càng bạo tay.

Đứng ở phía trước chân của Dạ Phong không khỏi dậm ngày càng mạnh khi nhìn thấy cảnh này, kể cả Vu Thiên cũng siết chặt thanh Địa Ngục Dao Găm này, tức chết đi được, tại sao tên này dám như thế ôm tiểu thư trước mặt cô như vậy chứ.

“Ừm, cảm ơn anh, tiện thể ...”

Đỏ mặt trả lời, hiếm lắm mới thấy Đình Bảo bạo dạn như vậy Dạ Vũ không tự chủ quay lại dùng cặp trảo của mình véo vào hai má của anh, cứ như đang chơi đùa với thứ mà mình thích thú, cơ thể mấp míp của Đình Bảo lâu rồi cô không được đùa nghịch.

Kể từ khi lớn lên cô không còn thường xuyên đùa với mấy cục mỡ này nữa, trạng thái hắc ám của Dạ Vũ lại lần nữa được bật lên, mọi sự ghen ăn tức ở của hai người Dạ Phong và Vu Thiên lập tức mất đi, kể cả Tiêu Linh cũng nhanh chóng lùi lại vài bước.

Hai mắt của Dạ Vũ tỏa sáng, Tiêu Linh không ngừng đỏ mặt hời hợt, đến rồi, hắc ám Dạ Vũ đến rồi, dưới tình trạng cực kỳ cảm động vừa rồi Dạ Vũ vẫn rất có tâm trạng đùa nghịch Đình Bảo, như thể cô đang cố làm bớt căng thẳng cho mọi người ... không, cái này thì không đâu, chắc cú là cô ta đang bộc lộ con sói đói khát để thỏa mãn sở thích của mình.

Vu Thiên và Dạ Phong im lặng đốt vài cây nahan chúc cho Đình Bảo thượng lộ bình an, hi vọng cậu không thăng thiên quá sớm.

“K..Không. được”

“Được mà, đượccccccc”

Liên tục sờ mó vào mấy khối mỡ trên bụng của Đình Bảo, miệng của Dạ Vũ chảy dãi ra, hiếm lắm cô mới có cơ hội sờ thế này, trước giờ Đình Bảo luôn từ chối cho cô đùa nghịch, giờ mới có cơ hội ngàn năm có một như vậy, không tranh thủ bây giờ thì còn đợi đến lúc nào nữa?

“Bóp, bóp, nắn nắn”

“H.hahaha...haha. đừng, đừng, chỗ đó,... nhạy cảm a...”

“Không sao,.. em sẽ nhẹ nhàng!!!”

Đình Bảo bây giờ như gái nhà lành bị đè ra chơi đùa, áo của cậu bị Dạ Vũ lột và vứt ra, hai cặp trảo thủ đầy năng lực lao vào sờ sờ nắn nắn.

“Đừng... Đừng lại đi!!!!”

Đây là tiếng hét thất thanh cuối cùng của Đình Bảo, sự trong trắng của cậu đã bị Dạ Vũ cướp đi trước toàn thể ánh mắt của mọi người trong Tinh Nguyệt Môn, giờ này, ngày này, tháng này, năm này, khoảnh khắc ấy đã được ghi chép lại lịch sử huy hoàng của Đình Bảo, mọi người sẽ nhớ lấy tên anh như một anh hùng đã hi sinh dũng cảm.

“Khụ, khụ”

Dạ Phong ho nhẹ để thông báo giờ đùa kết thúc rồi, quay trở lại với năm cánh cửa trên tường còn lại, cánh cửa màu xanh lá của Đình Bảo được thể hiện rất trực tiếp, chính giữa là một con tê giác có ba sừng, phía trên là một cái cây cổ thụ rộng lớn với vô vàn hoa lá màu xanh bao phủ, một vị nữ thần tóc dài cầm trên tay một cái giỏ trái cây như mẹ tự nhiên, sinh mệnh bao trùm cánh cổng của Đình Bảo.

Khác xa với bốn cánh cổng còn lại, cánh cổng của Dạ Phong là một cánh cổng cực kỳ to lớn, bao quanh nó không có bất cứ hoa văn hay màu mè gì cả, nó chỉ là một cánh cổng tầm thường được tạo bởi một nửa là trắng, một nửa là đen.

Tuy cánh cổng của Dạ Phong là đơn giản nhất nhưng không có một ai lại nghĩ rằng nó là tầm thường nhất cả, đừng đùa, bởi vì cánh cổng này chính là cánh cổng của Dạ Phong, người mạnh nhất trong bọn anh.

Chắc chắn ở những vòng trước Dạ Phong đã nhận được một điều gì đó rồi, hiện tại cậu ta đã trực tiếp thay thế cho Cục hạn môn thông báo cho bọn cậu phần thưởng là gì, chỉ cần nghĩ vậy thôi là đã biết Dạ Phong không hề đơn giản.

“Tách”

Đưa tay lên búng nhẹ một cái, Dạ Phong bình tĩnh nhìn lại mọi người xung quanh rồi gật đầu nhẹ một cái, một ngọn gió cực mạnh thổi tung các cánh cửa mở ra, bên trong mỗi cánh cửa là một màu đen trắng thuần khiết, không ai biết được bên trong nó chứa cái gì.

Ngọn gió thổi làm cho tóc của Dạ Phong tung bay, trên tay anh xuất hiện một cuốn sách, Âm Dương Bảo Điện, võ hồn của anh xuất hiện, sau lưng của Dạ Vũ như có như không xuất hiện một đôi cánh chim hai màu, một nửa màu trắng và một nửa màu đen, anh cứ như là thần thánh hạ phàm vậy.

“Đi thôi, các đồng bạn của ta, nhận lấy phần thưởng của mình”

Hùng hồn nói ra câu nói đầy, Dạ Phong khẽ nhắm mắt lại xoay người, đôi cánh khẽ vỗ nhẹ và anh lập tức vọt vào bên trong cánh cửa của mình, một lớp ánh sáng hai màu trắng đen tỏa ra, cánh cổng của Dạ Phong khép lại ngay lập tức, rồi nó từ từ biến mất khỏi bức tường rộng lớn.

Bây giờ chỉ còn lại bốn cánh cửa trước mặt bọn cậu, Dạ Phong đi rồi thì Vu Thiên, người hầu cận của anh cũng lập tức tiếp bước, đi vào bên trong cánh cửa màu tím một cánh nhanh chóng, tương tự như lúc Dạ Phong bước vào vậy, một lớp ánh sáng màu tím tỏa ra, cánh cổng của Vu Thiên cũng ngay lập tức đóng lại rồi biến mất theo hư không, giống như nó chưa từng xuất hiện vậy.

“Đi thôi, Tiểu Linh”

“Đi thôi, Tôn Vũ”

Hai con người được gắn kết với nhau một cách chặt chẽ đang nắm lấy tay nhau, bước từng bước một tiến vào bên trong cánh cổng màu đỏ của mình, họ tin tưởng và mọi người và họ tin tưởng vào chính bản thân mình, Tôn Vũ và Tiểu Linh nở một nụ cười tự tin rồi bước vào, một ánh sáng màu đỏ tỏa ra rồi cánh cổng của hai người cũng biến mất.

Khu vực này chỉ còn lại Đình Bảo và Dạ Vũ, hai người là những người còn lại trong căn phòng này, ngay khi Dạ Vũ định nói gì đó thì đôi môi cô bị chặn lại, một nụ hôn chan chứa tình cảm của Đình Bảo dành cho cô làm cho Dạ Vũ nhất thời cảm nín.

“Do có mọi người ở đây nên anh không tiện thể hiện, Tiểu Vũ, tuy lúc này anh đã chúc mừng một lần rồi, nhưng bây giờ anh muốn nói lại một lần nữa, chúc mừng em, đồng thời cũng yêu em nhiều lắm, lúc này em bị Tiểu Linh ôm làm anh thật sự rất ghen đó”

Ôm lấy Dạ Vũ thật chặt làm cho cô ngây người, ngày hôm nay Đình Bảo đã thể hiện quá nhiều thứ mà thường ngày anh không làm, sau khi bày tỏ mọi cảm xúc của mình Đình Bảo khẽ chạm nhẹ trán mình vào trán cô rồi cười hạnh phúc.

“Đồ.. đồ ngốc”

Không biết phải cư xử thế nào, Dạ Vũ nhận thấy giữa hai người bọn họ giống như đã mở khóa một thứ gì đó không biết, tuy vậy lúc này đây cô không còn quan tâm đến điều đó nữa, mặt cô đỏ chót hết rồi.

“Đi thôi”

Đưa tay ra nắm lấy tay của Dạ Vũ, Đình Bảo dẫn cô tiến tới cánh cửa của bọn họ, trước khi tiến vào hai người còn nhìn nhau một cái, Đình Bảo khẽ cười rồi tiến vào trong, Dạ Vũ thấy vậy cũng bước vào, toàn bộ mọi thành viên bên trong Cực hạn môn đều đã rời khỏi, cánh cửa phát ra ánh sáng và biến mất.

Trên tường các vết nứt bắt đầu xuất hiện rõ rệt hơn, khu vực này, nơi này, Cực hạn môn đang dần vỡ vụn ra, trách nhiệm của nó đến đây là kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Thức tỉnh, Alvis

Tại một nơi khác, bên trong một khu vực cực kỳ xinh đẹp với cây cỏ hoa lá như tiên cảnh vậy, chính giữa của nơi này chính là một tảng băng cực lớn chứa đựng một số thứ gì đó ở bên trong, không biết tảng băng này đã xuất hiện bao lâu rồi mà toàn bộ khu vực xung quanh nó đều bị đóng băng lấy lại.

Khí lạnh tỏa ra khắp nơi làm một phần nơi xinh đẹp này bị hủy hoại, nhưng lại không có một ai, không có một thứ gì cản trở tảng băng này tiếp tục làm lạnh xung quanh, nhiệt độ quanh tảng băng đã xuống rất thấp, xung quanh còn được lấp bởi một lớp tuyết, những bông hoa bị đóng lại như tượng tô diêm cho tảng băng này.

“Rắc rắc”

Đột nhiên không biết xuất phát từ đâu, tiếng nứt vỡ vang ra làm mất đi sự yên lặng của chốn bồng lai này, trên đỉnh đầu của ngọn băng như bị một cái

búa bổ vào làm nó nứt ra

Vết nứt bắt đầu lan ra dần về mọi nơi, bên trong đó có một cô gái mái tóc nâu đang ôm một cô bé mái tóc màu xanh lam nhạt mà ngủ, hai người họ như có một mối gắn kết bền chặt mà níu kéo lấy nhau, rõ ràng là ở bên trong một thứ lạnh như vậy, nhưng nhìn khuôn mặt thỏa mãn của cô gái tóc xanh dương nhạt lại khiến trái tim người khác không tự chủ tan chảy, sự ấm áp đến từ linh hồn.

Đúng vậy, những người mà chúng ta nhìn thấy ở đây không là ai khác ngoại trừ Hình Na và Hình Tuyết, bên cạnh đó là một con rồng béo bự nằm gục ngã sấp xuống đất.

Nhìn hình dáng của con rồng hẳn là nó đã rất cố gắng quan sát và bảo vệ hai người Hình Na trước khi ngất đi, hai tay chống trụ xuống đất, hai đầu gối ngã quỵ để lại những dấu ấn khó mà che đi được, nhưng sau cùng thì nó cũng ngất đi.

Dragonite như là một vị thần bảo hộ bị choáng ngợp say vậy, tuy là một pokemon chuẩn thần nhưng không có nghĩa là nó mạnh bằng thần, nó chỉ là một con pokemon bình thường thôi, tùy thuộc vào người sở hữu nó mạnh hay yếu thì Dragonite cũng sẽ biểu hiện ra như vậy.

Mà với Hình Na là người chủ nhân, rõ ràng Dragonite là một con rồng với sức mạnh và nghĩa vụ mạnh mẽ, nó như là một kỵ sĩ bảo vệ cho chủ nhân mình, rồi giờ khắc đó, nó lại một lần nữa thức tỉnh.

Được đóng băng lại trong băng tuyết cực hạn của Tuyết nhi, kết hợp với sức mạnh kỳ lạ từ khu vực này nữa không tự chủ đã khiến cho các vết thương của bọn họ khôi phục một cách nhanh chóng, thậm chí tu vi của Hình Na còn có dấu vết tăng trưởng, còn Hình Tuyết thì trong như lớn thêm 1 hay 2 tuổi nữa, sức mạnh của khu rừng này là gì?

“La là la la la lá la ....”

Đột nhiên một tiếng hát vang lên, giọng hát trong trẻo của tinh linh như thấp sáng cả khu rừng, cây cỏ bắt đầu mọc lên, trong giọng hát có chứa trong đó sự yêu thương dồi dào đối với tự nhiên, nhưng trong đó hình như cũng có chứa nỗi đau man mát, nỗi đau đến từ tận trong linh hồn và thể xác

Giọng hát đầy như thể làm tan chảy và hòa tất cả mọi thứ vào trong tình yêu thương, tảng băng lập tức tan ra nhanh chóng, hóa thành nước và lan tỏa ra mọi nơi, nhiệt độ đang bắt đầu tăng lên, khí tức xung quanh hiện lên những hơi thở của con người, không hiểu rõ âm thanh đó là từ đâu vang lên, nhưng nó giúp cho nhóm Hình Na thoát ra khỏi tảng băng một cách an toàn và không bị tổn hại bởi chính băng giá của mình

Cho đến khi cơ thể của Hình Na và Hình Tuyết, Dragonite lộ ra thoát ra khỏi phần nữa tảng băng, hô hấp của họ bắt đầu quay lại, sinh mệnh dừng việc ngủ say mà vươn ra đón lấy ánh sáng mặt trời

Đôi tai của họ bỗng nhúc nhích theo điệu hát, cặp mắt dần mở ra, cơ thể cố cử động thoát ra những phần băng đang giữ bọn họ lại, rõ ràng đây là băng giá cực hạn, nhưng giống như nó đã bị làm tan chảy và kết cấu yếu đi nên rất dễ dàng, kể cả Hình Na và Dragonite đều không có vấn đề gì khi vươn người dậy chứ nói chi là Hình Tuyết, chủ nhân của chúng.

Cơ thể lãnh lặn và hoàn toàn hồi phục, cả ba người không tự chủ nhắm mắt lại khi ánh sáng chiếu vô khuôn mặt họ, đã quá lâu mà cả ba không tiếp xúc với ánh sáng, đã bao lâu rồi nhỉ? Mà, đến chính bọn họ cũng không biết rằng mình đã ở đây bao lâu cả.

“Mamaa”

Đột nhiên lao vào vòng ngực của Hình Na, Hình Tuyết vui sướng làm nũng mặc dù bây giờ cô không khác gì một cô bé 14 tuổi cho lắm, có thể nói đây là tình cảm giữa chị em hơn là mẹ con, dù sao thì cả hai đều đã hồi phục trở lại sau trận chiến với Ngọc Ly và các thành viên Thánh Linh Giáo.

“Ngoan, ngoan, Tuyết nhi, cảm ơn con nhiều lắm”

Xoa xoa đầu của con bé, Hình Na để mặc cho con bé ôm lấy mình, chắc là con bé đã lo lắng nhiều lắm, vì là người có mối liên kết trực tiếp với cô nên ngoài Gemini, không ai hiểu rõ tình trạng của cô hơn là Hình Tuyết và các võ hồn của mình.

Mới sinh ra không bao lâu, tuy có cơ thể trưởng thành không khác gì một đứa bé mười bốn tuổi nhưng linh hồn thật sự của Tuyết nhi cũng không lớn như vậy, Hình Na là toàn bộ những gì mà Hình Tuyết có, là người duy nhất mà con bé có thể dựa vào, nếu mất đi Hình Na thì cô biết chắc rằng Tuyết nhi sẽ tan vỡ, con bé sẽ không chịu nổi cú shock này đâu, vậy nên... cứ thoải mái ôm đi.

“Tốt rồi ha, Na tỷ, tốt rồi, cơ mà đây là đâu đây?”

Dragonite cũng đang cố gắng làm quen với thân thể mới của mình, ngủ say bấy lâu nay làm anh hoạt động cũng không quen lắm, nhớ không nhầm trước khi ngủ thì anh có nghe thấy tiếng của một ai đó, nhưng mà vì quá mệt mỏi nên cơ thể không tự chủ mà gục ngã, tắc trách quá tắc trách quá a...

“Đây là,... nơi này rất quen thuộc, đây hẳn là.. Khu rừng tinh linh đi!”

Hình Na cố gắng quan sát xung quanh, quang cảnh rất là quen thuộc, giống như cô đã từng đến đây một lần rồi, cho đến khi mà Hình Na nhìn thấy phía xa có một cái hồ và một vách núi dựng thật cao đâm thẳng lên trời thì cô mới nhớ ra đây là đâu.

Khu rừng tinh linh, nơi ở của Alvis, đây là nơi mà Hình Na lần đầu tiên gặp gỡ Alvis, cô gái tinh linh đã dẫn lối cho cô đến những bước đi xa dài trong

tương lai, nhờ Alvis mà cô quen biết với rất nhiều người, thậm chí cô từng có một phần cảm xúc khó hiểu với chính Alvis, một người con gái cũng như cô.

“Đây là ...? Giọng ca của Alvis?”

Nghe thoáng thoáng qua đâu đó một giọng ca trong trẻo, hơn ai hết cô hiểu rất rõ giọng hát này, giọng ca này là của Alvis, lúc đầu cô không để ý do vừa mới thức tỉnh, nhưng mà giờ cô đã nhận ra rất rõ... chính là nó, giọng ca này!

“Na tỷ? Na tỷ làm sao vậy?”

“Mama làm sao vậy?”

Cả Hình Tuyết và Dragonite bất ngờ trước hành động của Hình Na, nước mắt của cô không tự chủ mà rơi xuống, từng giọt lệ đau đớn, tại sao lại đau đớn như vậy chứ, lòng của cô đau như cắt.

Giọng ca của Alvis chứa đựng nỗi buồn và nỗi đau khó thể nào tả, mà Hình Na giống như lạc vào trong câu chuyện của Alvis vậy, đôi cánh của cô và người ấy, sự chờ đợi trong vô vọng, tôi muốn gặp lại người nhưng lại không thể nhớ người...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Ngủ say trong băng giá, ký ức thoáng qua

Tiếng ca vẫn cứ thể hát vang mãi trong khu rừng xinh đẹp này, giọng hát lấy đi nước mắt chân thành của Hình Na, cô lạc lối đứng đây trước sự lo lắng của Hình Tuyết và Dragonite, đôi mắt mờ nhạt trong nước mắt, bước đi một cách chậm rãi như thể có ai đó đang kêu gọi cô vậy.

“Ma ma, người sao vậy?”

Hình Tuyết lo lắng đến tận cùng, rốt cuộc là có chuyện gì mà mama lại đột nhiên khóc vậy, hơn nữa còn đang theo bản năng đi về một phương hướng nào đó, mama luôn là người rất bình tĩnh, tại sao lại đột nhiên như vậy cơ chứ ....

Đồng dạng với Hình Tuyết, Dragonite cũng vô cùng lo lắng cho Hình Na, không một ai hiểu tình hình hiện tại là gì, tiếng hát? tiếng hát này đúng là hay thật, nhưng mà nó tại sao lại khiến cho Hình Na khóc cơ chứ?

Không hiểu lý do tại sao, nhưng Hình Na vẫn cứ bước đi mặc kệ sự ngăn cản của hai người đứng kế bên mình, cô phải đi tới chỗ của người đó, nhanh lên, người đó đang chờ cô, người mà cô trân trọng nhất...

Dragonite và Hình Tuyết không thể trực tiếp ngăn cản được Hình Na, hai người lại không thể tấn công cô, vì vậy cả hai đành phải đi theo sau lưng Hình Na, nếu như có bất cứ biến cố gì xảy ra bọn chúng sẽ lập tức lao lên và bảo vệ Hình Na.

Dọc theo con đường dài được trải bằng cây cỏ, chúng mọc lên một cách mạnh mẽ và vươn người đón lấy ánh sáng, dù đang trong tình trạng hoang mang không hiểu gì nhưng mà Hình Tuyết và Dragonite đều không tự chủ hít sâu một phát, khí tức ở nơi đây vô cùng trong lành và thoải mái, thật dễ chịu...

Con hồ trong suốt nơi mà Hình Na lần đầu tiên té xuống, nhớ khi đó cô đang trong tình trạng nguy hiểm sắp chết, bị rượt đuổi, dùng hai bàn tay mình cào cấu, cố gắng níu kéo lại mạng sống của mình, cuối cùng lại gục ngã xuống dưới với một đôi chân tàn tạ.

Ngày đó, cho dù có được Sylveon cứu đi lên nhưng không có ai chữa trị, cô cũng sẽ chết, ngày mà cô trở nên điên cuồng trong hang động hoa, không có tiếng nói của người ấy, cô cũng sẽ lạc lối...

Từng chút một, những kỷ niệm khi còn bé của Hình Na trở dậy, dù là rất bé nhỏ cho đến những điều to lớn, như trong vô hình lại cực kỳ hữu hình, ngốc thật,... đã lâu đến như vậy rồi, tại sao đến bây giờ cô mới cảm nhận được điều này cơ chứ.

Hình Na đang cảm nhận rất rõ, sự âm áp, sự bảo bọc và che chở, cô không hề cô đơn và lẻ loi từ đầu cho đến bây giờ, vẫn luôn có một ánh mắt không bao giờ ngừng hướng về cô, cô luôn được bảo vệ bởi người đó dù cho có khó khăn đến thế nào..

Lấy lý do là để cứu vớt một ai đó hay giúp đỡ cho hang động hoa, nơi mà các tinh linh nờ rộ, đó chỉ là để cô mau chóng trở nên mạnh mẽ hơn thôi, chỉ mong muốn cho cô có sức mạnh để bảo vệ bản thân mình, không bị kẻ xấu hãm hại.

Từ lần đầu chiến đấu với tà hồn sư, cho tới lúc mắc kẹt với con Âm Dương Tử Ma Voi, cô luôn tạo ra những tình thế khó xử đối với người đó, dù cho Hình Na có tự nhủ rằng mình phải trở nên mạnh mẽ nhiều hơn nhưng rồi hết lần này đến lần khác, cô lại khiến cho sự đau khổ tăng dần.

Thoát dần ra khỏi những ký ức thời còn bé, Hình Na bỗng lấy lại được tinh thần của mình, cô không biết từ bao giờ đã đi đến một cái vách núi cao lớn

được phủ lấy trong băng giá, những tảng băng này...

“Ma ma, băng giá này, lạnh quá, thậm chí còn lạnh hơn cả băng tuyết cực hạn của con...”

Hình Tuyết rung mình, thân là chúa tể vùng bắc cực được coi là nơi có nhiệt độ thấp nhất, ấy vậy mà cô đang rung mình run rẩy trước tảng băng trước mặt, một tảng băng thật lớn có nhiệt độ vượt qua cả cực hạn chí âm, lạnh đến độ chỉ chạm một cái là đủ để gây chết người.

“Thật là đáng sợ băng giá”

Dragonite hoàn toàn không ngờ rằng bên trong khu rừng xinh đẹp này lại có một nơi như vậy, đây là nơi mà giọng hát dẫn dắt Hình Na đi tới sao? Rốt cuộc đây là đâu? Tại sao người đó lại gọi Hình Na tới làm gì?

Mặc kệ trong đầu có vô vàn suy nghĩ, nhưng không một ai lên tiếng mà chỉ lặng yên đứng nhìn, giọng hát xinh đẹp lại vang lên, nhưng lần này không còn là âm thanh của đau đớn và khổ sở, đây là giọng ca của hi vọng và tràn đầy hạnh phúc, giống như thể là..

“La la la la la,...”

“La la la la la,...”

Âm thanh vừa cất lên và Hình Na cũng hát lên theo, giọng hát của Hình Na cũng vô cùng thanh thoát, hợp với giọng ca của Alvis tạo nên một bản hợp xướng hoàn hảo, không tự chủ Hình Tuyết và Dragonite ngồi xuống mà lắng nghe giai điệu tuyệt mỹ này.

Bước lên khiêu vũ với gió, Hình Na tươi cười nhảy múa theo điệu nhạc du dương, mặc kệ cho phía trước tảng băng có nguy hiểm đến mức nào, nhưng mà giờ đây cô cảm thấy vô cùng ấm áp, giọng ca của Alvis, Alvis, phải cô không? Trả lời tôi đi.

Bật nhảy lên cao, Hình Na không hề do dự mà tiến về phía tảng băng đang tỏa ra cực âm chí băng, thấy hành động đột ngột của Hình Na làm cho cả Hình Tuyết và Dragonite bỗng giật mình, chết tiệt, tại sao bọn họ lại lơ là đến vậy, Hình Na à Hình Na, bộ chị không biết rằng nơi đó nguy hiểm thế nào sao mà lại nhảy vào như không vậy.

“Âm”

Sải cánh ra, chơ trên người Hình Tuyết, Dragonite dùng hết tốc lực để bay lên muốn đuổi kịp Hình Na nhưng không hiểu sao lại không bay được, có một lực cản?

Không thể di chuyển, không thể bay lượn, cơ thể vốn hoạt động tự do của hai người nay lại đột nhiên bị phong ấn lại, khuôn mặt của hai đứa trẻ bỗng đỏ bừng lên vì vội vã và tức giận, ẩn chứa trong đó còn có hối hận và không buông.

Chúng muốn lao lên dù phải đánh đổi bất cứ giá nào, nhưng mà một ngọn gió nhẹ lại thổi qua nhẹ nhàng, ánh sáng của các vì sao sáng lên đưa hai người chìm sâu vào giấc ngủ một lần nữa, nơi này, chỉ còn mỗi một mình Hình Na và người đứng đằng sau tảng băng.

“Tiểu Tuyết, Dragonite”

Cũng nhận ra tình hình phía sau, Hình Na quay đầu lại, nhưng cô lập tức phát hiện hai đứa nhóc đó chỉ là tạm thời ngủ say mà thôi, nơi này không hề có ác ý với bọn cô, bởi vì nếu có chắc hẳn sinh mệnh của mình hẳn đã bị tước đoạt từ lâu lắm rồi.

“Alvis, phải là cô không? Trả lời tôi đi...”

Đặt hai chân lên tảng băng lạnh, Hình Na dồn hết tất cả lực lượng của mình lên hai chân để chống lại cơn lạnh đến từ băng giá, nhưng không may rằng chỉ nhiều đó là không đủ, dù có cực hạn chí băng thuộc tính vậy mà cô vẫn bị áp chế gắt gao đến vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 328: Lại gặp lại người

Cơ thể đang run lên không tự chủ, từng lớp từng lớp một, băng giá đang phủ kín từ chân Hình Na đi lên phía trên, cảm giác đau đớn khó mà nhẫn nại nhưng Hình Na vẫn cứ cắn răng đứng đấy nhìn về phía trước, cô biết chắc Alvis đang ở đây, nhưng mà tại sao cô ấy lại không ra ngoài đây gặp mình?

Kiên trì cho đến khi không chịu nổi nữa, Hình Na phun ra một ngụm máu nhưng cô lại không hề có ý định bỏ trốn, cứ đứng im một chỗ chờ đợi người trả lời, nếu tiến thêm một bước cô e rằng mình sẽ lập tức chết đi, nhưng rồi đi một bước cô lại không cam lòng.

Cặp mắt kiên trì của Hình Na như ánh lên ngọn lửa bất diệt, dù cơ thể có bị tảng băng này quán chặt thế nào thì cô vẫn như ngọn lửa bất diệt mà hướng về phía trước.

“Haizzzz, Tiểu Na... nguoi quá là ngu ngốc a..!”

Có vẻ không nhìn được cảnh Hình Na liên tục chịu tra tấn, rốt cuộc âm thanh của Alvis rốt cuộc cũng phát ra, nhiệt độ dưới chân của Hình Na cũng được giải tỏa, đôi chân của cô lấy lại được sự tự do.

Ngay lập tức Hình Na muốn lao vào phía trong để tìm kiếm Alvis thì cô đột nhiên phát hiện bản thân mình không di chuyển được, đúng vậy, giống như Hình Tuyết và Dragonite, bản thân cô không làm chủ được cơ thể của mình.

“Alivs, cô ở đây đúng không, trả lời tôi đi!”

Hình Na gào lên, cô rất muốn được gặp lại Alvis, cô cũng rất muốn gặp lại Eim, từ lần giúp đỡ phía trước, cô biết rằng bọn họ đã đánh đổi thứ gì đó để cô thể giúp đỡ cô, cô không muốn nhìn thấy họ đau đớn, nhưng mà trong thâm tâm cô muốn được gặp họ lại một lần nữa..

Nước mắt không biết khi nào đã ngừng chảy, giống như có một bàn tay vô hình lau đi vệt nước mắt của cô, luồng gió thổi nhẹ đưa mái tóc của Hình Na đung đưa trong gió, một bóng hình xuất hiện trước mặt Hình Na.

Một khuôn mặt nứt nẻ, cặp mắt trắng đục dường như vô hồn không thể nhìn thấy được con đường, không còn là nhỏ bé như ngày xưa nữa, Alvis với mái tóc đã bạc phai thành một bà già đang đi dần dần ra ngoài.

Bước đi chậm rãi, thật chậm rãi nhưng cũng thật đau đớn, Alvis di chuyển từ từ tới phía của Hình Na, cặp mắt đã không thấy, đôi chân cũng thật yếu đuối, không biết từ khi nào mà Alvis trở nên như vậy, vừa nhìn thấy khuôn mặt này Hình Na lập tức phát shock lên tiếp tục gào khóc.

Khuôn mặt Alvis dường như biến dạng, một bà lão đang bước đến bên cạnh cô một cách chậm rãi, nhưng Hình Na biết chắc, cô gái đó, người đó chính xác là Alvis chứ không còn là ai khác.

Tại sao vậy? tại sao lại ra nông nỗi này, cái giá mà Alvis phải đánh đổi tại sao lại to lớn đến vậy? Càng lúc càng tự trách, tâm tình của Hình Na trở nên bứt rứt lẫn đau khổ, cô muốn lao lên ôm lấy Alvis ngay lập tức nhưng không thể.

Từng bước đi thật chậm, chúng có cảm giác thật nặng nề, Alvis cuối cùng cũng đến trước mặt Hình Na mà đưa tay ra lau đi nước mắt cho Hình Na, nhưng mà càng lau thì Hình Na càng khóc nhiều hơn..

“Ngoan nào, Tiểu Na, đừng khóc, nguoi khóc làm ta đau lòng đấy”

Xoa xoa đầu Hình Na, đưa người cô vào trong lòng của bà già xấu xí này, Alvis ôm cô như ôm báu vật của mình vậy, thời gian ở Đấu La Đại Lục của cô sắp hết, nếu không nhanh chóng trở lại Thần giới thì e rằng nơi này sẽ không chịu chứa chấp cô nữa, Hình Na bây giờ đã đủ mạnh để tự bảo vệ bản thân, tuy có hơi sớm một chút nhưng mà cô sẽ trao lại cho Hình Na trách nhiệm của bản thân cô.

“Alivs, Alivs,... Alivs aa... tại sao lại ra nông nỗi này..?”

Nức nở mà kêu, Hình Na dùng sức ôm lấy Alvis, không hề chê cô trở nên già nua xấu xí, chỉ có thương xót và đau đớn thay cho Alvis, rốt cuộc là bao nhiêu đau đớn, bao nhiêu đau khổ mà cô bé ngạo kiều ngày xưa giờ trở nên như vậy cơ chứ?

“Bình tĩnh nào, mọi chuyện cũng có cái giá của nó, chúng ta đã đánh đổi rất nhiều thứ, nhưng mà sự an toàn của nguoi là điều mà chúng ta luôn mong muốn, coi như có phải hi sinh tính mạng và linh hồn này, ta cũng nguyện dâng nó cho nguoi”

Alvis nhẹ nhàng đem tính mạng của mình ra cho Hình Na, giống như nó vốn không thuộc về bản thân cô vậy, mà nó hẳn là thuộc về Hình Na, một điều vô cùng phi lý nhưng Alvis lại nói ra điều này một cách đầy chân thật và tình cảm, không thể phủ nhận.

“Chúng... ta?”

Ngạc nhiên khi Alvis dùng từ chúng ta mà không phải là ta, còn có một người nữa phải đánh đổi như Alvis chỉ vì sự an toàn của cô thôi ư? Rốt cuộc là ai vậy? Đừng nói là ...

Trợn mắt lên nhìn về phía Alvis, Hình Na ánh mắt hiện lên sự đau đớn và muốn chối bỏ, đừng nói với cô là.. lại là người ấy...

Alvis cúi đầu gật nhẹ, cô không cho Hình Na nhìn thấy khuôn mặt của mình lúc này, bàn tay khô cứng nắm lấy bàn tay của Hình Na dắt lấy cô đi, hai người từng bước đi thật chậm dạo trên tầng băng lạnh này đi vào sâu trong một hang động.

Alvis không phủ nhận suy nghĩ của Hình Na nhưng cũng không nói ra người đó là ai, cô chỉ dắt Hình Na bước đi theo mình, dù có nói gì đi nữa cũng không còn nghĩa lý gì rồi, cứ bước đi theo cô là được, mọi chuyện sẽ rõ ràng khi tận mắt cô chứng kiến thôi.

Cặp mắt không biết khi nào đã đỏ hoe, có vẻ Hình Na đã khóc quá nhiều, cô bước đi theo Alvis đi vào một hang động tối thui, không một ánh đèn, nhưng không một ai phản nản hay lạc bước cả, với năng lực của tinh linh thì nơi này giống như là nhà của bọn cô vậy.

Có thể quan sát xung quanh một cách dễ dàng, Hình Na có chút do dự không muốn vào, nhưng cô lại không dừng được bước chân muốn gặp lại người

đó, người mà cô nhận ra tình cảm của mình.

Con đường càng ngày càng dài, từ bên ngoài có nhiệt độ cực âm chí băng, bên trong đây lại trở nên nóng rực như ở trong đáy lõi của hành tinh này, Hình Na không tự chủ đổ mồ hôi, nhưng mà chân của cô vẫn cứ bước.

“Cuối cùng cũng gặp lại em, Aria, ... à không, Tiểu Na, người con gái tôi yêu!”

Một âm thanh vang lên khàn khàn trong đau đớn, nhưng lại tràn ngập trong hạnh phúc, một cây thánh tự đâm vào trong dung nham của lửa, một thanh bị trôi buộc đau đớn, các vết thương không ngừng xuất hiện trên người của anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 329: Yêu người, cả kiếp trước lẫn kiếp này

Khu vực tràn đầy nhiệt độ tối cao, nóng bỏng vô cùng, những tảng đá ánh lên màu đỏ, cuối cùng lại thấp sáng lên toàn bộ hang động bằng màu hồng của than lửa và màu đỏ máu của nham thạch.

Chính ở nơi trung tâm đây một chàng trai với mái tóc màu vàng đang bị những sợi xiềng xích giam cầm, vết thương và máu đang ứa ra từ người anh.

Giọng nói khàn khàn đau đớn như thể đang đâm vào tim của Hình Na vậy, giọng nói này, cảm xúc này, giống như tình cảnh này cô từng gặp ở đâu rồi vậy..

“E... Eim...”

Run rẩy phun ra tên của người con trai, Hình Na như mất hồn muốn bước lên, nhưng không giống như Hình Tuyết và Dragonite, Alvis không hề ngăn cản động tác của cô lúc này, cô để mặc cho Hình Na muốn dùng đôi chân trần của mình tiến đến gần bên cạnh Eim, dù cho cô có là một nửa của Eim đi nữa, dù Alvis có đau lòng không nở cho Hình Na chịu đau, nhưng cô lại không thể ngăn cản Hình Na.

Đây là một bước đi quan trọng mà Hình Na phải trải qua, bất chấp tất cả mọi đau đớn, dẫm từng bước vào trong nham thạch cháy bỏng, Hình Na như hòa tan vào trong ngọn lửa đòi mạng này.

“Xèo xèo”

Tiếng của da thịt như bị nung chảy ra, máu của cô hòa với dung nham màu đỏ bốc lên một mùi huyết tinh, nhưng Hình Na vẫn đang bước lên, càng bước thì hồn lực bảo vệ cơ thể càng yếu.

Chân của Hình Na bị thiêu đốt đến nỗi chỉ còn mỗi bạch cốt, nhưng cô vẫn cứ bước đi như không hề cảm thấy đau đớn vậy, dù không còn thứ gì để điều khiển đôi chân bị cháy rụi của cô, nhưng Hình Na vẫn cứ vậy, bước tiếp, bước tiếp.

Càng tiến vào sâu Hình Na càng bị lún vào sâu bên trong, cho đến khi đôi chân của Hình Na bị nung đốt tan chảy đến không còn, cô cuối cùng đã bước đến bên cạnh cây thánh giá của Eim.

Đưa hai tay ra ôm lấy anh, nhận lấy sự đau đớn đến từ phía dưới, cô có tỏ ra một vẻ đẹp như thường ngày, cổ tỏ ra tươi vui như mọi khi mà vuốt lấy mái tóc của Eim.

“Yên tâm đi, có em ở đây rồi,.. không sao đâu!”

Vừa nói mà nước mắt vừa ứa ra, giống như thể là lời tuyên ngôn với anh rằng dù có chết thì cô cũng nguyện đi theo bên anh vậy, nhất quyết không chia lìa, nhất định không rời xa, mãi mãi ở bên cạnh anh...

Nước mắt của Hình Na một khi tuôn trào, nước mắt của Eim cũng không nhìn được, đôi mắt hiện lên sau đau lòng và hối hận, đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Hình Na đang sợ mình.

“Đồ lừa đảo, lần trước em cũng như vậy hứa với tôi...”

Eim đang khóc, một người bất khả chiến bại như anh đang khóc và đau đớn, anh ôm lấy cơ thể của Hình Na như muốn khắc sâu cô vào trong đáy lòng.

Giống như trước đây vậy, cũng là khung cảnh này, cũng chính sự bất chấp này, cô gái kiên cường đã bất chấp tính mạng và linh hồn để cứu anh ra khỏi bóng tối, một hình ảnh xuất hiện lên cả ba người, Eim, Hình Na và cả Alvis.

Một tòa lâu đài bị sụp đổ, tại một nơi tên là Evere, đất nước của Thiên Nga tinh tú bị đe dọa, các kỵ sĩ đứng lên chiến đấu chống lại thế lực tà ác.

Trong đó có một chàng Phantom vì bảo vệ người công chúa mình mà không ngừng chiến đấu, những lá bài của định mệnh, tương lai tiên đoán rằng anh sẽ chết nếu cứ tiếp tục chiến đấu nhưng chàng Phantom như không hề quan tâm đến điều này.

Bởi vì trái tim của anh đã bị đánh cắp rồi a, một kẻ trộm bị một người con gái đánh cắp mất đi trái tim của mình, nếu như anh không bảo vệ nàng thì anh sẽ hối hận suốt cuộc đời này, vì vậy nên chàng Phantom từ một kẻ trộm lại hóa thân thành kỵ sĩ của riêng nàng công chúa.

Chiến đấu cho đến khi sinh mệnh gần đến hơi tàn, cho đến khi mà bọn anh thành công phong ấn thế lực xấu xa thì cũng là lúc Phantom đối mặt với cái chết, bị giam cầm trong lời nguyện của bóng đêm, linh hồn bị sâu xé.

Ngay khi mà anh tưởng rằng mình sẽ cứ như vậy biến mất khỏi thế giới này, tiếng bước chân vang lên gõ vào trong linh hồn đang dần bị nhuộm bẩn của anh, người con gái bất chấp việc bị hắc ám khi tức ăn mòn đang dần bước vào với một cơ thể tàn tạ.

Aria, đó là tên của cô, vết thương trên người cô rất lớn, thậm chí cô còn không thể đứng nổi chứ đừng nói gì là bước đi, nhưng Aria vẫn cứ thế, dùng toàn bộ sức lực của mình dầm từng bước tới gần anh.

Cơ thể bị ăn mòn cho đến như không còn nhưng cô vẫn sờ lấy khuôn mặt của anh, khuôn mặt của người con trai mà cô yêu rồi nở một nụ cười xinh đẹp bằng cơ thể tàn tạ này, yếu ớt hơi thở nhưng lại mạnh mẽ nói lên:

“Yên tâm đi, có em ở đây rồi... không sao đâu!”

Cũng là một câu nói đầy rồi Aria hóa thành một tia sáng giải phóng cho Phantom rời khỏi lời giam cầm của mình, người con gái mang đi trái tim anh đã biến mất để lại một mình anh đau đớn gục ngã.

Vươn tay níu kéo lấy Aria, anh đang khóc, khóc thật đau đớn, lần đầu tiên anh cảm thấy đau đến như vậy, em thật là ác độc Aria à, em đã mang mất trái tim anh đi rồi,... đau lắm đấy em biết không?

Nhưng mà.. cũng thật hạnh phúc...

Quay trở lại với Hình Na, Eim và Alvis, nước mắt của ba người không ngừng tuôn rơi, một vầng sáng hóa ra và bao phủ lấy cơ thể của Hình Na bao bọc lấy cô từ đầu đến cuối, dưới ánh nhìn cưng trù và thật sâu đậm yêu.

Hình Na bắt đầu thay đổi, cơ thể cô trở nên càng tinh xảo hơn, càng có mấy phần giống với Aria, người xuất hiện trong giấc mộng vừa rồi, mái tóc màu nâu của cô trở nên dài hơn và xoắn lại, một nàng công chúa phải dùng đến từ tạo hóa của thần để hình dung, quá đôi xinh đẹp, bông hoa nhẹ nhàng hiền lành lại không thể khinh nhờn.

“Eim...”

Hình Na nhìn Eim thật sâu, đôi chân cô sau lần quang mang này lại một lần nữa khôi phục, giờ đây cô đang đứng trên dung nham của lửa một cách bình ổn, thật nhẹ nhàng gọi tên anh.

Nhưng Eim lại lắc đầu, từ phía sau của Hình Na, Alvis bước dần lên tiến đến bên cạnh Eim, trước sự ngỡ ngàng của Hình Na hai người tỏa ra một vầng sáng cực đại bao trùm tất cả cái hang động này, ánh sáng mạnh đến nỗi mà Hình Na phải nhắm mắt lại, căn phòng lại được bao trùm bởi sinh mệnh khí tức cực kỳ dày đặc, cây cỏ mọc lên, dung nham hóa thành dòng nước tinh khiết.

Một lần nữa bước ra, một chàng trai với mái tóc màu vàng ánh chút bạch kim, tay cầm một cây gậy trượng quý phái, sau lưng khoác một áo khoác da với bộ lông mềm mại, hình thái thật sự của Eim đã xuất hiện, không... hình thái thật sự của cả Eim và Alvis xuất hiện, lần đầu trực tiếp gặp mặt Hình Na.

“Đừng gọi anh là Eim, Hillary, hãy gọi anh là Hillary, Tiểu Na”

Cặp mắt trù mến xoa đầu Hình Na, anh chàng mới xuất hiện này giống hệt với chàng Phantom trong giấc mộng vừa rồi, vậy thì cô hẳn là nàng công chúa đó nhỉ? Thật là kỳ lạ, không ngờ có một ngày cô lại trở thành công chúa, ước mơ của biết bao nhiêu cô gái.

“Hillary...”

Tiến đến lao vào trong vòng ngực ấm áp của anh, Hình Na không tha muốn ôm Hillary lại thật lâu, anh cũng như vậy ôm lấy cô.

“Tiểu Na, anh yêu em, cả kiếp trước lẫn kiếp này... yêu em hơn bất cứ mọi thứ trên đời này, nếu kiếp trước anh đã không thể bảo vệ em, vậy hãy để kiếp này anh đền bù lại tất cả mọi thứ...”

Thật sâu thẳm, anh yêu Hình Na sâu hơn là anh biết, tình cảm này sợ rằng có chết đi lần nữa anh cũng không muốn buông tay.

“Ừm... em yêu anh”

Nhắm mắt lại cảm nhận tình cảm của người con trai này, Hình Na chỉ đơn giản đáp, lúc này đây, thay vì bằng những lời nói, cô muốn được ở gần người con trai này hết mức có thể.

Chương 330: Hồn hoàn thứ nhất tỏa sáng

Hai người con trai và con gái cứ như thế ôm nhau trong hang động được thấp sáng bởi tình yêu và sinh mệnh, những người nguyện ý đánh đổi tất cả mọi thứ để được bên cạnh nhau, Hình Na không chịu buông tay Hillary, và anh cũng vậy.

Anh biết rằng thời gian sắp hết rồi, nếu vậy thì anh muốn dành giây phút này với cô, muốn được cùng cô ca hát như ngày xưa, muốn được bảo vệ che chở cho cô.

“Tiểu Na...”

Nhẹ nhàng nói, Hillary cúi đầu xuống trao cho Hình Na một nụ hôn thật sâu, tình cảm chân thật được đáp trả, không còn là những giọt nước mắt, cả hai đang cười thật hạnh phúc dù biết rằng nó chỉ kéo dài trong một khoảng thời gian rất ngắn, rất nhanh bọn họ phải chia lìa.

Bờ môi mềm mại của Hình Na bị chiếm hữu, thật sâu tình cảm cô đang cảm nhận, càng cảm nhận được nhiều cô lại càng ôm Hillary càng chặt như thể muốn khắc sâu hình bóng anh vào người vậy

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu nhưng hai người cứ thế đứng ở chính giữa thiên địa này mà quán quít không rời, sau lưng mỗi người xuất hiện một đôi cánh tinh linh xinh đẹp, màu xanh dương và màu xanh lá cuộn hòa vào với nhau.

Rời nhau ra một lúc, cây gậy của Hillary hóa thành một chiếc đàn tranh, võ hồn của Eim và Alvis tái hiện, bảy cái vòng hồn hoàn kỳ lạ xuất hiện sau lưng của anh, màu sắc và kích cỡ đều khác biệt hoàn toàn so với hồn hoàn mà Hình Na biết đến, chúng nó còn khác lạ hơn nhiều so với hồn hoàn màu xanh dương của Hình Tuyết trao cho cô.

“Đây là ...?”

Hình Na tò mò hỏi, lần đầu tiên cô thấy những hồn hoàn lạ như vậy đấy, hơn nữa lại còn là bảy cái, không biết đây là hồn hoàn gì mà đặc biệt đến như vậy?

Hillary cười cười nhìn cô, bảy vòng hồn hoàn của anh tỏa sáng đến cực kỳ rực rỡ và xinh đẹp, chúng nó hào quang kinh người lập tức đưa Hình Na và anh đến một mảnh đất khác, đây là.. dịch chuyển tức thời.

“Thần hoàn, đây là thần hoàn khi em tiến nhập Thần giới sẽ nhận được...”

Chậm rãi giải thích, Hillary rất muốn nhìn Hình Na nhẹ nhàng thế này, không biết sau này sẽ phải đấu tranh vất vả ra sao, nhưng bây giờ anh muốn cô cứ như vậy ở bên mình, không lo không nghĩ, cứ để anh bảo vệ cô suốt đời.

Tuy nhiên anh biết điều này là không thể nào, rồi một ngày nào đó Hình Na cũng phải đứng dậy và trở nên mạnh mẽ, cô không phải là đóa hoa trong nhà kính mà là một con hừng ung bay lượn trên bầu trời này.

“Thần hoàn ...?”

Kính ngạc trước lời nói của Hillary, quả nhiên là anh ta đã phi thăng lên thần giới rồi, vậy mà còn xuống đây để bảo vệ cô sao..

“Cảm ơn...”

Tính nói lời cảm ơn nhưng đôi môi của cô lại một lần nữa bị chặn lại, cặp mắt hơi buồn của Hillary làm cho cô cảm thấy dường như mình lại làm điều gì đó sai lầm nữa rồi.

Đưa tay ra vuốt mái tóc của Hình Na, nụ hôn của anh chặn lại lời cảm ơn mà Hình Na định nói, không cần đầu đồ ngốc, đừng nói lời cảm ơn với anh, và cũng đừng nói lời xin lỗi, những thứ đó sẽ làm anh buồn đấy, vì đó là điều hiển nhiên mà anh phải làm mà, và cũng vì đó là tình yêu của anh dành cho em...

“Ừm...”

Những lời nói vô cùng ngắn ngủi lại vô cùng súc tích, Hillary bật người ra ngồi lơ lửng trên không, gảy cây đàn của mình yêu thích, một bài hát cực kỳ lạ đối với Hình Na nhưng lại vô cùng quen thuộc, giống như là cô có thể nhớ và hát hết lời của nó ra vậy.

Tiếng gảy đàn của Hillary thật sự rất là trong trẻo và đầy tình thương yêu, đáp trả anh là lời ca mà Hình Na hát vang trở lại, sự giao hòa của người hát và

người chơi đàn, ánh lên bầu trời một dãy cực quang cực đại.

Sau lưng Hình Na xuất hiện sáu cái hồn hoàn xinh đẹp, màu đen, màu đen, màu đen, màu đen, màu đỏ và màu xanh dương, sáu cái hồn hoàn tỏa sáng xoay tròn liên tục, hào quang tỏa ra từ người cô dung hòa với thần quang từ người Hillary, dung hợp kỹ phiên bản hoàn chỉnh tái hiện.

Vòng hồn hoàn thứ nhất như được cộng hưởng bởi hai người mà trở nên sáng rực hơn bao giờ hết, kết hợp giữa Alvis và Eim đã giúp cho nó trở nên mạnh mẽ hơn, bây giờ thì Hillary cũng trở lại thành thần, và vòng hồn hoàn này cũng trở thành hồn hoàn thần ban.

Hai người cứ thế ca vang mãi những lời hát như thể đã từng làm vậy từ rất lâu rồi, giai điệu không ngừng thì bọn họ vẫn cứ nhảy múa, khoảng thời gian lúc này thật đẹp, Hình Na không muốn trôi qua khoảnh khắc này, ước gì được như bây giờ mãi.

Cả Hillary cũng không muốn chia xa, nhưng mà mỗi người cần phải có một sự đối mặt riêng của bản thân, anh đã dung hợp trở lại thì anh phải trở về thần giới, Đấu La Đại Lục đang bài xích anh khỏi nơi này.

Cho đến khi tiếng dừng lại, hai người thu hồi vũ hồn của mình, Dragonite phía xa vì vũ hồn dung hợp kỹ của Hình Na mà không biết từ khi nào trở về cơ thể của cô, chạm đôi chân xuống đất, Hình Na bình tĩnh mà chờ đợi lời chia tay và hẹn gặp lại.

“Tiểu Na, bây giờ là lúc mà em cần phải đón nhận lấy trách nhiệm và nghĩa vụ của mình, nếu được anh muốn em mãi mãi sống một cuộc sống yên ổn, không lo sầu muộn phiền, nhưng mà vòng xoáy này buộc em phải tham nhập”

“Đây là loại thảo dược mà anh từng nhắc khi còn ở Thường Bảo Hội, nói thực ra nó cũng không phải là thảo dược gì mà là kết tinh từ máu của anh, uống lấy nó để nhanh chóng tăng lên thực lực, lúc này em cần phải bằng tốc lực mạnh nhất phi thăng thần giới”

“Các người được lựa chọn bởi thần đang lần lượt xuất hiện, bọn họ sẽ cùng nhau tiến nhập trận tỷ thí thanh niên hồn sư tinh anh toàn đại lục, đến lúc đó em sẽ gặp được những người đồng đội cũ và đồng đội mới của em, thậm chí cả kẻ thù mà em phải đối mặt trong tương lai”

“Một Phantom mới đã xuất hiện nhờ vào sự lựa chọn của Cygnus, có vẻ như bọn họ muốn đưa em trở lại thế giới lúc trước, Maple World, các kỹ sĩ của em cũng gia nhập vào cuộc chiến, hãy cố gắng thuyết phục họ”

“Thời gian của anh sắp hết rồi, anh sắp phải trở về thần giới, các Tà thần đang ngày càng hoạt động mạnh mẽ hơn, chỉ với Athena, Hades cùng với Arceus thì không đủ, các vị thần khác như Hải Thần hoặc các vị thần trung gian cũng có gia nhập nhưng không giúp đỡ được nhiều, anh có nghĩa vụ bảo vệ nơi này và báo thù cho cái chết của em trước kia...”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 331: Tạm biệt, rời đi

Liên tục thổ lộ tấm lòng, Hillary trực tiếp nói cho Hình Na biết được tình hình hiện tại, cơ thể của anh đang ngày càng mờ dần, có vẻ như Đấu La Đại Lục đang ngày càng bài xích cơ thể của Hillary, sợ rằng anh sẽ không ở đây được bao lâu.

Hình Na bước lên nắm chặt tay của anh, đôi mắt màu nâu rực rỡ kiên định nhìn anh, cô không nói một lời nào mà chỉ mỉm cười nhưng anh hiểu rõ rằng cô đang muốn nói điều gì, Hillary cũng mỉm cười nhìn lại cô.

“Yên tâm, em sẽ sớm đến bên cạnh anh thôi...”

Đó là những gì mà cặp mắt của Hình Na muốn nói nhưng nếu chỉ là những lời hứa xuống thì nó không có nghĩa lý gì cả, thay vì nói ra những lời cao đẹp như vậy, cô sẽ chứng minh cho anh thấy bằng quyết tâm của mình.

Hồn lực cơ thể Hình Na sáng lên, cô trực tiếp đưa cộng thảo dược mà Hillary trao cho cô nuốt vào người, dòng hồn lực cực kỳ mạnh mẽ chứa thêm thần lực đang cải tạo cô, một dấu ấn của thần xuất hiện trên trán, dấu ấn của thiên nga.

Sau lưng như có đôi cánh chim to lớn bọc lấy cơ thể, hồn lực tu vi của Hình Na đang tăng lên một cách nhanh chóng:

-Ký chủ đã hấp thu được vật đại bổ, kinh nghiệm liên tục được bổ sung.

-Tích, ký chủ hấp thụ đủ exp, đẳng cấp của ký chủ lên cấp 67

-Tích, ký chủ hấp thụ đủ exp, đẳng cấp của ký chủ lên cấp 68

-Tích, ký chủ hấp thụ đủ exp, đẳng cấp của ký chủ lên cấp 69

Lên một lần hần ba cấp, bây giờ chỉ cần tăng lên một cấp nữa là Hình Na đã đạt đến đẳng cấp thứ bảy mươi, đủ tiêu chuẩn để nhận thử thách của mình,

cô sẽ đến hang động hoa và chấp nhận thách thức đoạt lại thần vị.

Nguồn hồn lực dồi dào bao phủ quanh cơ thể Hình Na như không ngừng được các hồn hoàn hấp thu, màu sắc của chúng đang dần đậm lên, thăng linh hồn hoàn? Thật không ngờ máu được kết tinh bởi một vị thần lại có năng lực đáng sợ đến vậy.

Phía bên ngoài Hình Tuyết đang ngất xỉu cũng được đánh thức bởi việc Hình Na đang hấp thu thần lực từ đóa hoa, hồn hoàn màu xanh dương đang trở nên ngày càng đậm hơn, điều này đồng nghĩa với mối liên kết của cô và Hình Tuyết cũng trở nên mạnh mẽ hơn, cơ thể của Hình Tuyết như có như không lại trở nên lớn hơn một chút, tuy không rõ ràng nhưng khuôn mặt của cô bé trở nên ngày càng tinh xảo.

Sau lưng Hình Tuyết xuất hiện năm cái hồn hoàn tỏa sáng, đen, đen, đỏ, đỏ, đỏ, năm cái hồn hoàn cực kỳ khủng khiếp xuất hiện sau lưng cô, mối liên kết chặt chẽ với Hình Na đã giúp con bé phát triển nhanh hơn dự đoán.

Vì Hình Tuyết quá mạnh mẽ và hồn hoàn của cô chất lượng quá cao nên việc tu luyện cũng phải cực kỳ chậm rãi, nhưng không hiểu sao từ khi phát triển tới giờ, cứ việc Hình Na kiếm được một thứ gì đó thì Hình Tuyết cũng được ăn kế theo.

Không cần tu luyện quá nhiều, chỉ cần phần nộ và phần nộ, Hình Tuyết tu vi so với Hình Na bay lên còn nhanh hơn nhiều, với thân hình của một cô bé mười lăm tuổi, cô bé đã có hồn hoàn thứ năm, thật đáng sợ, tạo hóa của bảy mươi vạn năm hồn thú, không thể khinh thường được a.!

Bên phía Hình Na cũng dần hấp thu thành công, tu vi của cô tăng lên một cách rõ rệt, cấp độ sáu mươi chín, đã rất rất gần với cấp bảy mươi, có lẽ sau đợt tẩy thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục này cô sẽ đột phá gồng xích cấp bảy mươi này và trở thành một hồn thánh.

Mở mắt ra, cả bầu trời phủ bởi cực quang của cả hai dần dần mờ nhạt và mất đi, Hillary cũng dần tan biến vào trong hư không, có vẻ như anh sắp phải trở về với thần giới, Hình Na có chút không buông.

Cô đưa hai tay ra ôm lấy Hillary nhưng khi vừa chạm vào thì đôi tay của cô đi xuyên qua thân thể của anh, bây giờ thì Hillary không còn một thân thể thật sự?

“Hillary...”

Đôi mắt của Hình Na ánh lên sự lo lắng, cô quan sát từ chút một lúc Hillary rời đi, trước khi đi anh còn quay lại nở một nụ cười với cô.

Hình bóng mờ nhạt sát lại gần, đưa bờ môi mờ ảo của mình chạm vào bờ môi của Hình Na, rõ ràng là sắp biến mất rồi, có lẽ là do Hình Na tưởng tượng hay sao nhưng cô cảm thấy môi mình có chút ẩm ướt.

Hình Na không khóc, cô cười thật tươi để tiễn bước Hillary rời đi, yên tâm, sẽ nhanh thôi, cô sẽ đuổi lên thần giới bắt kịp anh, tạm biệt anh, và hẹn gặp lại.

“Hẹn gặp lại”

Đột nhiên Hillary cất tiếng làm cô bất ngờ, sau đó cô cũng bật cười, hai người bọn cô có vẻ hiểu nhau quá nhỉ? Sắp đến lúc chia tay rồi nhưng mà tại sao bây giờ cô lại không cảm thấy buồn chút nào vậy? Có lẽ là vì cô đã làm cực rõ tình cảm của mình với anh ta rồi.

Cảm xúc của cô đối với Alvis và đối với Eim vốn dĩ là một a, bởi vì bọn họ chính là một thể, đã bao nhiêu lần cô nghĩ rằng mình là kẻ phản bội, hóa ra cô lại là một con ngốc bị chính anh chàng này lừa dối.

“Ừm, hẹn gặp lại”

Hình Na cũng đáp trả lại Hillary, sau đó cô không một chút do dự rời đi, cô sợ rằng nếu mình tiếp tục nhìn anh thì cô sẽ không nở mắt, cô không muốn chia tay một chút nào, nhưng con đường mà cô đã chọn, cô sẽ bước lên nó mà không hề do dự.

Sau lưng Hình Na cuối cùng Hillary cũng biến mất, đưa Hình Na trở lại nơi cũ, cô bước đi ra ngoài một cách hiên ngang, bên trong cô Dragonite và Song tử cũng đã khôi phục lại như trước, hai người họ có thể nói chuyện một cách bình thường và có thể đánh nhau.

Một lần nữa bước ra tầng băng, không biết từ khi nào mà nó đã vỡ vụn ra, Hình Na cũng không còn sợ nhiệt nóng hay cực lạnh nữa, cô thoải mái rời xuống, đi đến phía Hình Tuyết đang không ngừng tìm kiếm cô.

“Ma ma, Ma ma”

Hình Tuyết lập tức lao vào người Hình Na mà ôm chầm, cô cũng để yên cho Tuyết nhi ôm mình, đồng thời Hình Na cũng gọi luôn mấy đứa nhóc còn lại ra ngoài luôn.

“Hình Từ có mặt”

“Dragonite có mặt”

Cậu bé với khuôn mặt khá giống Hình Na, sự dung hợp của Kim Tử và Ngân Tử, lâu lắm rồi mới gặp lại hình dạng này đây, kể cả Dragonite cũng trở

nên mạnh mẽ hơn sau khi Hình Na hấp thu thần lực.

“Đi thôi, đến Nhật Nguyệt đế quốc, mọi người hẳn đã đợi chúng ta ở đây rồi”

Quay người lại, dắt theo hai đứa nhóc Hình Tử và Hình Tuyết, ba người bọn cô cười trên vai của Dragonite mà bay lượn trên trời, phương hướng trực tiếp đến Nhật Nguyệt đế quốc, chuẩn bị tham gia trận tỷ thí.

Ở một nơi khá xa, một anh chàng khoác trên mình cái áo choàng và mái tóc màu vàng có chút ánh bạc khá giống Hillary đang ngồi cười, cầm trên tay anh là một tấm card tarot, định danh, Gathering – Hội tụ.

Sau lưng của anh ta là sáu người kỵ sĩ với các loại vũ khí đặc biệt đang đứng đợi, từ khí tức của mỗi người có thể thấy không có một ai đơn giản cả.

Sâu bên trong Thánh Linh Giáo, Đường Nhã đang tắm rửa với một tâm trạng thoải mái, từ người cô bốc lên một luồng hắc ám thuần khiết có sức mạnh kinh người, so với Đường Nhã lúc trước thì bây giờ cô hoàn toàn khác xưa.

Cách vị trí của Đường Nhã không xa, Ngọc Ly đang đắm chìm thân mình vào trong một bể máu, cô ta đang ngủ say chờ ngày thức giấc, trận tỷ thí học viện hồn sư, Thánh Linh Giáo của bọn cô cũng tham gia, rất thú vị nếu được gặp lại cô, Cuồng Sát, và cả người yêu của Tiểu Nhã Nhã nữa chứ, hình như tên là Bối Bối thì phải, haha...

Lúc này đây, mọi sự tập trung đang đổ dồn về phía Nhật Nguyệt đế quốc, một trận tỷ thí kinh khủng nhất lịch sử toàn bộ Đấu La Đại Lục sắp diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Tiếp nhận thần vị

Quay trở lại với căn phòng đen trắng của Dạ Phong, sau khi bước vào trong cả thế giới bỗng dưng tối sầm lại, không một phương hướng, cứ như thể mọi cảm giác cô tịch cứ ủa ủa kéo đến một cách bất ngờ.

Đứng ở trong một khoảng không vô định, không một ánh sáng len lỏi vào được, mỗi bước đi Dạ Phong lại cảm thấy thêm một phần lạc lõng.

Anh đã ở trong căn phòng này được một tuần lễ rồi, thời gian cứ như được kéo dài thêm ra, mỗi một ngày đối với Dạ Phong lại dài như một năm trời vậy, trong căn phòng này ăn không hề cảm thấy đói, mọi xúc cảm cũng dần biến mất.

Xúc giác, thị giác, thính giác, khứu giác và vị giác, tất cả các giác quan đều trở nên mờ nhạt, giống như là Dạ Phong đang biến mất khỏi cõi đời này rồi vậy, anh không biết nên tiếp tục tiến bước hay nên quay đầu lùi trở lại.

Không có một lối đi cụ thể, thời gian lại cứ thế kéo dài, không có một nhu cầu sống gì xuất hiện trong cơ thể ăn, khát vọng được ăn, được uống, khát vọng được hít thở, thậm chí trong não bộ của Dạ Phong đang dần từ bỏ khái niệm sống còn.

Từng bước một thật chậm, anh vẫn cứ thế bước đi mà không ngần ngại, thời gian xoay tròn trên từng kim đồng hồ, thế giới vô vật vô hình, không âm thanh, không hiện hữu, nếu mà một người bình thường sống ở trong đây như Dạ Phong sớm đã nổi điên rồi.

“Cảm giác của ta bị mờ nhạt dần, khát vọng bị xóa đi?”

Trên khuôn mặt lơ đãng của Dạ Phong, tuy trong anh rất mệt nhưng cặp mắt đầy vẫn rất tinh khiết, anh vẫn còn tỉnh táo và làm chủ bản thân, tồn tại trong một nơi như vậy chưa là gì đối với anh, anh còn bước tiếp được.

Tinh thần của Dạ Phong rất vững, không ai hơn anh biết anh khát vọng đối với sự sống cỡ nào, chỉ bằng một loại thử thách rẻ tiền này mà có làm anh từ bỏ hi vọng sống sao? Quá ngây thơ.

Khuôn mặt vô cùng tỉnh táo, nếu như anh đã không thể tìm được lối ra, hoặc là nói lối ra khỏi nơi này đang lẫn trốn anh thì... anh phải chờ đợi nó.

Ngồi xuống lõi cuộn Âm Dương Bảo Điện vô hồn của mình ra, Dạ Phong mặc kệ cho sự cô độc bao trùm lấy mọi thứ xung quanh mình, nơi này không có nguy hiểm, tuy không biết nơi này là đâu, nhưng chí ít anh không bị làm sao là được rồi.

“Vậy ra đây là thử thách của ta? Cực hạn cô tịch?”

Cặp mắt cực kỳ sáng rực màu tím đang không ngừng nhìn xung quanh, quan sát ba trăm sáu mươi độ nhưng vẫn không có một góc nhỏ nào lộ ra trước tầm mắt của anh, bài kiểm tra này hẳn là không thuộc về vận động mà là thuộc về trí tuệ đi.

Thách thức cái gì không thách thức, vậy mà lại muốn kiểm tra trí tuệ của anh sao? Thật đúng là ngu xuẩn, Dạ Phong nhắm mắt lại lặng im chờ thời gian đang trôi, đôi bàn tay đang lật cuốn Âm Dương Bảo Điển vô hồn, loại vô hồn này là thứ mà Athena và Hades đã gửi một món quà.

Nếu như trường hợp xấu nhất diễn ra, thì cái chìa khóa để vén bức màn này xuống rất có khả năng là vô hồn của chính bản thân mình, nhắm mắt lại và cảm nhận xung quanh, chỉ cần không nhìn thấy sự cô tịch thì sẽ không cảm nhận được sự cô độc.

“Bên ngoài còn có người đang chờ ta”

Một chấp niệm xuất hiện trong đầu Dạ Phong, hình bóng của những người đồng đội không ngừng lướt qua cái đầu của anh, thân hình mập mạp của Đinh Bảo, cô em gái xinh đẹp lại ưu nhã của anh, Dạ Vũ, người hậu cần trung thành nguyện ý hi sinh cả tính mệnh của mình để bảo vệ bản thân, Vu Thiên, cặp tình nhân như nước và lửa luôn đối đầu với nhau, Tiêu Linh và Dạ Vũ.

Và hơn ai hết, người đã lôi kéo anh vào môn phái này, cô gái bé nhỏ Hình Na là người mà anh mong đợi gặp mặt nhất, anh muốn chiến thắng con bé để thể hiện bản thân, nhưng đồng thời anh lại không kiềm chế cảm xúc của mình muốn giang vòng tay ra bảo vệ cô, không biết từ bao giờ những cảm xúc kỳ lạ xuất hiện bên trong người con trai này.

Vì những người thân quen luôn sẵn sàng chờ đợi anh, tâm trí của Dạ Phong như thép đóng cột và trở nên ngày càng cứng rắn, không thể phá hoại, không thể chia lìa, cuốn sách Âm Dương Bảo Điển như đọc được tâm trí của anh, một luồng hào quang tỏa ra, cuối cùng thấp sáng cả căn phòng.

Không ngờ vô hồn của mình lại có thể sử dụng như vậy đây, lúc trước anh từng thử dùng vô hồn để thấp sáng căn phòng nhưng lại không được, hóa ra là còn phải thử thách độ kiên trì và quyết tâm sao?

“Mặc kệ, trước tiên tìm kiếm thông tin đã!”

Không quan tâm đến mấy chuyện râu ria, cặp mắt của Dạ Phong lập tức đảo qua đảo lại căn phòng âm u này, từ khi được Âm Dương Bảo Điển thấp sáng, một lớp tường được phủ bởi hai màu trắng đen hoàn toàn phân biệt xuất hiện.

Sáng đến mức tốt cùng và Đen cũng cực kỳ thuần khiết, không thể định vị rõ ràng địa phương nào là thật, cũng không thể định vị rõ địa phương nào là giả, nhưng trong con mắt của Dạ Phong lại xuất hiện hình bóng của một chiếc ghế to lớn ở phía cuối con đường.

Một nửa màu trắng thì nó xuất hiện bên lớp sàn màu đen của căn phòng, còn một nửa màu đen còn lại nó xuất hiện bên trong nửa lớp sàn màu trắng, kết hợp giữa hai màu sắc ở hai tông nền đối lập nhau, một cái ghế trần đầy khí tức vương giả và thần thánh xuất hiện trước mặt Dạ Phong.

“Đ.. Đây là?”

Không tự giác mà bước tới, chiếc ghế to lớn đầy đang tỏa ra khí tức cực kỳ thân quen đối với Dạ Phong, một màu sắc tương đồng với cuốn Âm Dương Bảo Điển, anh chậm rãi tới gần đưa tay sờ lên chiếc ghế.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Gào lên trong cơn đau đớn, một nguồn năng lượng màu đen liên tục tràn vào cơ thể của Dạ Phong, nó như muốn nuốt chửng hoàn toàn cơ thể của anh, đã lâu lắm rồi anh mới thất thố đến vậy, cơ thể anh cứ như bị xé rách ra, không thể phản kháng, không thể phản kháng được...

“Ta phải PHẢN KHÁNG LẠI AAAAA!”

Không được, số trời là gì cơ chứ, ta nhất định phải vượt qua những định luật thông thường, như Athena và Hades đã từng nói, chỉ có những người dám bước ra khỏi những định kiến của bản thân mới có thể trở nên tài năng.

“Đừng sợ hãi làm anh chùn bước”

Câu nói này Hình Na từng dạy cho anh, thậm chí anh cũng tự biết rõ nó trước khi Hình Na nói, nhưng mà một khi lâm vào sợ hãi, khó ai có thể làm chủ được bản thân mình, cắn chặt hàm răng, sự đau đớn này làm anh ngày càng khó chịu, mọi bộ phận trong cơ thể anh như muốn nổ tung, sợ hãi và tuyệt vọng cảm xúc lan vào, chúng xâm nhập vào từng ngóc ngách cơ thể của anh.

“Ta sợ người khác”

Nhiều lắm thật sâu, Dạ Phong lập tức dùng cánh tay còn lại chạm vào phần ghế màu trắng, muốn nguồn năng lực đối lập nhanh chóng xâm nhập vào cơ thể anh, lúc này, Dạ Phong đã hoàn toàn có thể vượt qua mọi sợ hãi mà nơi cô độc gây ra cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 333: Âm Dương thần lực, tiếp nhận thành công

Hai tay chạm vào hai phần của cái thành ghế, một nguồn năng lượng dồi dào cả màu đen lẫn màu trắng đang tiến vào trong cơ thể của Dạ Phong, thần lực đang tẩy rửa cơ thể của anh một cách nhanh chóng.

Một cơ thể phạm tục có quá nhiều tạp chất, mà muốn trở thành một người vượt qua tất cả mọi người, người đấy cần phải có một cơ thể và thiên phú vượt xa tất cả những người còn lại, đó là những gì mà vị thần tử vong Hades của chúng ta tôn thờ.

Chỉ có sức mạnh và thiên phú mới là thứ quyết định xem người là ai, cho dù người có một cái đầu lạnh đủ sức để phán đoán và phân tích tình huống trước mọi hoàn cảnh, nhưng người lại không có một sức mạnh đủ cứng để chống lại thì cũng bằng thừa.

Kẻ chỉ biết tôn phụng sức mạnh cũng không tốt, nhưng mà không có sức mạnh thì người không bao giờ làm được điều gì cả, đây lại là điều mà Athena Sinh mệnh nữ thần tôn thờ, vì vậy vòng thử thách của cả hai người cuối cùng tuy đơn giản mà lại hội tụ cả hai yếu tố trên.

Không cần phải chiến đấu oanh oanh liệt liệt, những thứ đó không cần cho thử thách của bọn họ, nếu như chính bản thân người người còn chưa tự vượt qua được thì đi so sánh với khác để làm gì cho phiền?

Vượt qua bản thân, vượt qua sợ hãi, vượt qua nỗi đau muốn xé nát tinh thần của người, đó là việc đầu tiên mà một kẻ được lựa chọn làm thần, là kẻ mà kế thừa thần vị của bọn họ cần phải có.

“Đứng dậy, vực dậy, đôi chân của ta... chết tiệt... ĐỨNG DẬY AAAA!”

Mặc dù biết càng gào càng tốt sức, nhưng đau đớn đang ngày càng lan tràn, thần lực không ngừng đục khoét các cơ quan nội tạng bên trong của anh, nó lọc đi gần hết các tạp chất trong cơ thể, mọi sự dơ bẩn đều phải được xóa bỏ.

Gan của Dạ Phong được hoạt động và tăng cường cực mạnh, nó là một khối cơ quan có chức năng lọc và đào thải cho cơ thể, cảm giác đau thấm đến từng tế bào của từng cơ quan, không hề có giảm đau hay che bớt cảm giác phải nhận, toàn bộ quá trình Dạ Phong đều phải từ từ cảm nhận từng chút một.

Đau đến độ mà Dạ Phong không còn sức để gào thét nữa, miệng anh liên tục phun ra từng ngụm máu đen thui, đó là tạp chất thông qua con đường máu mà lọc ra ngoài, thêm nữa các lỗ chân lông đang dần nở rộng, máu từ đó liên tục chảy ra.

Cơ thể Dạ Phong không ngừng được bao phủ bởi máu đen đậm đặc mùi hôi, cảm giác khó chịu đến xương tủy, bao nhiêu tích lũy trong cơ thể nay đều bị đào thải ra ngoài, cảm giác đau đớn như đang lột da tróc xương của một con thú ra mà cạy mà nạo các vết dơ.

“Hong... học... hong... học...”

Hơi thở trở nên ngày càng gấp, Dạ Phong như muốn quy xuống đất nhưng hai tay của anh vẫn cứ bám chắc vào thành ghế, anh cố gắng để mình không phải cúi lạy thứ này, anh chuẩn bị ngồi lên nó, anh chuẩn bị tiếp nhận thần vị của hai người Athena và Hades, đây là ngại vị của anh, nếu muốn ngồi lên nó anh tuyệt đối không thể khuất phục trước nó.

Cần răng đến sứt môi chảy máu, lợi bị vỡ ra, cảm giác ngòn ngọt anh cảm nhận thật rõ trong từng vị trí của lưỡi, từng thớ thịt và cơ bắp đang quặn lại, cái sợ thần kinh cảm giác dẫn truyền đang truyền lại sự đau đớn đến đại não.

Con đau như muốn xé toạc anh ra thành trăm mảnh, chúng như những con quái vật khổng lồ đang dùng búa mà đập vào ý chí sắt bền của anh vậy, giữa người chịu đựng và người hành hạ, liệu ai sẽ chiến thắng?

Hai chân ngày càng bị gấp xuống, khớp đầu gối như muốn gãy ra nhưng Dạ Phong vẫn đang đứng rất hiên ngang, giờ anh như trở thành một huyết nhân được bao phủ bởi máu, ngược lại nguồn năng lượng đang không ngừng cải tạo cơ thể của anh.

Gan và tủy xương liên tục tạo máu thay thế vào bổ sung, cải thiện và tái xây dựng lại cơ thể của Dạ Phong, Phá rồi lại dựng, đây chính là định nghĩa chính xác nhất dành cho quá trình này.

Từ đầu đến cuối Dạ Phong không một lời than vãn, nỗi đau này, anh đã vượt qua nó mà không một chút do dự gì, từng chút một, từng chút một, các xương khớp của anh đang được chữa trị trở lại.

Nếu như nói con tra tấn vừa rồi của Hades dành cho Dạ Phong là điên cuồng địa ngục, vậy quá trình kích thích các tế bào tái sinh trường làm cho anh cảm nhận được cơn ngứa đến nổi nào.

Các bộ phận một lần nữa tái sinh, một cơ thể hoàn chỉnh của Dạ Phong đang dần được hoàn thiện, một Dạ Phong hoàn toàn mới với sức mạnh vượt trội đang được tạo ra, thần vị dần dần đã chấp nhận anh.

Nếu như lúc này chỉ cần một khắc thôi, anh mà dám có ý định từ bỏ hoặc là hai chân của anh quy phục trước nó thì Sinh Tử thần vị lập tức từ chối anh ngay, nhưng may thay Dạ Phong đã thành công chịu đựng được.

“Hừ,... A hàaaaa, hà....”

Thở ra từng đợt dài, cảm giác như vừa đi dạo 18 tầng địa ngục một vòng quay trở về vậy, sau đó anh lại leo thẳng lên thiên đường rồi rơi xuống, cảm

giác lên voi xuống chó thật là đau đớn nó tuyệt vời, thật sự là đêch thể tả được luôn.

Bảy vòng hồn hoàn sau lưng đột ngột xuất hiện thoát khỏi sự kiểm soát của Dạ Phong, chúng hấp thu năng lượng quang minh và tử vong của thần vị, xoay tròn và trở nên cực mạnh, màu sắc của các hồn hoàn thay đổi một cách nhanh chóng.

Màu vàng, màu vàng, màu tím, màu tím, màu đen, màu, đen, màu đỏ, bảy màu hồn hoàn hoàn hảo và cân đối thích hợp cho hai chữ thiên tài, nhưng nó lại không phải là một bộ hồn hoàn dành cho quái thai được, quá tầm thường, quá yếu đuối.

Hiện tượng thăng linh đang diễn ra cực kỳ nhanh chóng, màu sắc thay đổi một cách đột ngột, đặc biệt là các hồn hoàn có niên kỷ thấp nhất, nó lập tức đổi từ màu vàng sang màu tím, rồi cùng với các hồn hoàn màu tím khác đổi sang màu đen.

Niên kỷ của mỗi hồn hoàn là không thể thay đổi quá lớn, cũng không thể dao động quá lớn, vậy mà các hồn hoàn của Dạ Phong đang trở nên đột ngột mạnh lên đến bất ngờ, hoàn toàn phá vỡ nhận thức của Đẩu La Đại Lục.

Màu đen, màu đen, màu đen, màu đen, màu đen, màu đỏ, màu đỏ, năm đen hai đỏ, bộ bảy hồn hoàn quá đối mạnh mẽ, có thể nói là giờ khắc này Dạ Phong đã bước tới một tầng thứ ngang hàng với Hình Na.

Quá trình hấp thu Âm Dương thần lực kết thúc, màn thử thách của Dạ Phong đã hoàn thành, anh mệt mỏi nằm gục trên ghế của mình, để cho nó không ngừng cải thiện và chữa trị cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đẩu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 334: Nghĩa phụ nghĩa mẫu

Nguồn thần lực còn sót lại của Athena và Hades ở Đẩu La Đại Lục được dùng để tắm bổ và cải thiện cơ thể cho Dạ Phong, năng lực của anh trở nên bay vọt về chất và hoàn toàn bỏ xa các đám bạn cùng lứa.

Thần vị của anh đang không ngừng đưa ra sinh mệnh lực khôi phục lại cho Dạ Phong, cảm giác này thật thoải mái, không những hồn lực mà tinh thần lực, thể lực, quang minh hắc ám chi lực, mọi thứ đang không ngừng bổ sung lại cho cơ thể anh.

Khó khăn lắm mới được thư giãn một lần, Dạ Phong nằm và ngủ quên trên chính chiếc ghế của mình, anh đang ngủ say để khôi phục lại mọi đau đớn mình vừa mới nhận, chiếc ghế vốn từng thuộc về hai người Athena và Hades.

Hình bóng của hai vị thần đột nhiên xuất hiện trước mặt Dạ Phong một cách im lặng, nhưng không một ai có ý muốn đánh thức anh dậy, anh đã phải chiến đấu vất vả rồi, giờ là lúc để anh nên nghỉ ngơi.

Là người trụ cột tinh thần của một bang phái toàn những người mạnh mẽ, chắc hẳn Dạ Phong cũng có nhiều áp lực, hơn nữa trận thử thách vừa rồi của Dạ Phong nghe thì đơn giản nhưng lại cực kỳ khó, cơn đau vừa rồi tuy không có gì lớn lao nhưng lọc lại toàn bộ cơ quan và máu huyết liệu có thể không đau đớn sao?

Từng mảng từng mảng vết dơ trên người Dạ Phong, nào là tạp chất, là máu khô tụ lại đang được bóc ra và loại bỏ trong hư vô, lộ ra đằng sau một cái đây người là huyết là một khuôn mặt cực kỳ hấp dẫn nhân loại.

Sự soái mỹ này hoàn toàn vượt trội hơn các nhân loại bình thường, mang chút nhân ái của Athena lại có phần bá đạo của Hades, hai điều trái ngược lại góp phần làm cho Dạ Phong càng thêm quyến rũ và cảm dục.

“Ừm...”

Cuối cùng cũng mở mắt dậy, cặp mắt màu tím của anh hóa thành màu song đồng, một trắng một đen, cũng như là nửa sinh nửa tử, chúng là đặc trưng, là con mắt mà anh nhận được sau khi tái tạo lại cơ thể.

Dẫm một chân ra đứng dậy, các cơ bắp liên tục vận động phát ra từng tiếng tách tách nghe rất sợ hãi, hồn lực dồi dào không ngừng trao đổi, cảm giác như phá thoát khỏi xiềng xích này giống như là...

Giống như là sau lưng anh có thêm một đôi cánh có thể bay lượn vậy, mà cũng đúng như Dạ Phong suy nghĩ, đằng sau lưng anh có thêm một đôi cánh chim một nửa màu trắng và một nửa màu đen, chúng sai rộng ra thể hiện cho quyền uy của Dạ Phong.

Bay vút lên trời cao theo bản năng, Dạ Phong còn chưa nhận ra điều gì thì anh đã thích thú với việc làm vương giả trên không trung, cảm giác các cơn gió đang nghe lệnh của mình, cảm giác dường như không mọi thứ, một cảm giác thật dễ chịu.

“Ta... ta đang bay?”

Đến giờ khắc này Dạ Phong mới nhận ra là mình đang ở trên không trung, nhịp điệu vỗ cánh của anh vì ngạc nhiên mà trở nên hỗn loạn, đôi cánh như không thể tiếp lấy sức gió mà rơi xuống, nhưng rất mau Dạ Phong lập tức nắm bắt được quy luật bay lượn, đôi cánh sau lưng như một bộ phận tay chân máu thịt của anh, nó đập liên tục hồi rồi đưa anh một lần nữa vút lên trời cao.

Bay lên một vòng rồi lượn xuống một vòng, khí tức bá đạo tỏa ra từ người Dạ Phong thể hiện cho sự bất khả xâm phạm, anh hạ thân mình xuống đáp hai chân xuống đất, sau khi tận hưởng hương vị của năng lực mới, giờ khắc này anh mới nhận ra hai vị thần ở phía dưới vẫn luôn quan sát anh.

“Hai người...”

Dạ Phong lập tức đáp xuống hỏi thăm hai vị thần, như vậy có phải hay không thử thách lần này của tôi đã xong rồi? Có thể rời khỏi nơi này được chưa, thời gian có vẻ đã trôi qua khá nhiều, bọn họ cần phải tham gia vào trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục nữa, nếu không nhanh thì họ sẽ bị lỡ hẹn với Tiểu Na mất.

Ngay khi Dạ Phong định hỏi thì Athena như thấu hiểu suy nghĩ của anh, cô dịu dàng trả lời cho thắc mắc trong lòng của Dạ Phong:

“Yên tâm, thời gian trôi đi chưa quá lâu đâu, vẫn còn một tháng trước khi tiến nhập vào trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục, bình tĩnh nghe chúng ta nói chuyện đi”

Giải tỏa được lo lắng cho Dạ Phong, Athena gãi trứng điểm ngựa mà Dạ Phong quan tâm, quả nhiên là anh trở nên bình tĩnh hơn và im lặng ngồi nghe hai người nói chuyện.

Athena bước lùi một bước về sau và để cho Hades tiếp lời của mình:

“Nhóc con, người bây giờ đã thành công tiếp nhận thần vị của chúng ta, Sinh Tử thần vị cũng chấp nhận ý chí của người, quả nhiên là người được chúng ta lựa chọn, người rất có tiềm chất của một vị thần bất khuất.”

“Nhưng mà đừng có vì vậy mà kiêu ngạo, có rất nhiều người khác có năng lực khác mạnh mẽ hơn người, trẻ tuổi và thiên phú là thứ người có, nhưng thực lực của người chưa phải là bất bại, e rằng tương lai người sẽ đánh mất một thứ gì đó.”

“Trận tỷ thí tiếp theo sẽ hội tụ toàn bộ các con quái vật tham chiến, đây cũng là lúc người thể hiện năng lực của mình, đừng có làm mất mặt danh dự của người thừa kế Sinh Tử chi thần, nếu người thua nhục nhã thì chúng ta Athena và Hades, những cự thần tuyệt đối là sẽ đánh chết người”

“Cuối cùng, thời gian của chúng ta sắp hết rồi, tình hình trên Thần giới cũng ngày càng hỗn loạn, các bạn của người đều đã sớm hơn một ngày rời khỏi Cực hạn môn, cánh cổng này cũng đã đến giới hạn của bản thân, nó cùng với cực hạn môn còn sót lại ở gia tộc của người sẽ nhanh chóng vỡ ra thôi, hãy nhanh chóng rời khỏi đây để gặp lại các đồng đội của người đi, chúng ta cũng phải rời khỏi đây, tạm biệt, nhóc con!”

Đưa ra hàng loạt các thông tin, ông muốn Dạ Phong phải đảm bảo rằng thằng nhóc này không làm mất mặt danh dự của thần vị bọn ông cố gắng dựng lên, nếu mà không được ông sẽ quần chết nó.

Nói đùa vậy thôi chứ an toàn là trên hết, tuy lời nói hùng hồn như thế nhưng trong ngữ điệu của Hades không hề có một tý gì là nghiêm khắc cả.

“Hài tử, hai vợ chồng chúng ta vốn không có con cái, nếu như người đã được Sinh Tử thần vị tiếp thu thì cũng coi như một nửa người con của chúng ta, đừng có vì Hades khó tính mà giận ông nha, thực ra ông cũng là tsundere lắm đấy”

Athena rất vui tính chọc tức chồng mình, tiện thể cô giờ tay lên tạm biệt với Dạ Phong, hình bóng của hai người nhanh chóng biến mất khỏi Cực hạn môn, rời khỏi trước mặt Dạ Phong.

“Ta biết chứ, ta biết các người không tổn thương ta mà, một nửa phụ thân và mẫu thân của ta, nghĩa phụ và nghĩa mẫu, ta nhận hai người làm cha mẹ rồi đó”

Đưa tay nắm lấy lồng ngực của mình, Dạ Phong cười thật tươi rồi phóng khoáng rời khỏi Cực hạn môn, vừa mới bước ra tiếng nứt vỡ vang lên, toàn bộ cánh cửa như bị búa tạ đập vào mà nát ra thành vụn mảnh, hóa thành tro bụi

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 335: Mọi người tiến bộ

Bước ra khỏi cánh cổng Cực hạn môn, bốn phía vách cửa đều nhanh chóng rạn nứt và vỡ vụn ra, những dấu hiệu cực kỳ nhỏ bé mà Dạ Vũ đã dự đoán từ trước nay trở thành sự thật, một kết cấu rộng lớn như vậy mà còn có thể xuất hiện những vết nứt không đồng đều, việc cả Cực hạn môn bị vỡ ra là điều hoàn toàn có thể.

Có thể coi như là Cực hạn môn đã hoàn thành xong nghĩa vụ của nó, lựa chọn người thừa kế thân vị cho Sinh mệnh chi thân và Từ vong chi thân, liên tục đưa ra các nhiệm vụ hố chết người, giờ nó lại sắp quay trở về với cát bụi, cảm giác hơi có chút hoài niệm.

Cánh cửa này đã xuất hiện từ thời rất xa xưa, nó luôn ở trong gia tộc nhà họ Dạ từ rất lâu, thậm chí cho đến khi được Dạ Phong sử dụng như một thiết bị huấn luyện các đồng bọn trong Tinh Nguyệt Môn của mình, tất cả mọi người đều đã có những trải nghiệm khó quên bên trong cánh cửa này.

Dù khó khăn, dù đau đớn, dù tuyệt vọng, hay là khi vui mừng, thành công sau những lần thách thức, cảm thấy sung sướng mỗi khi đạt được một thành quả nào đó.

Cho dù nó có là những trải nghiệm vô cùng đau đớn hay vui vẻ, nhưng không thể phủ nhận Cực hạn môn đã để lại cho tất cả mọi người trong Tinh Nguyệt Môn, trừ Hình Na ra, tất cả đều có một dấu ấn sâu sắc về nơi này.

“Về rồi sao Dạ Phong?”

“Dạ Phong ca”

“Dạ Phong ca, mừng anh về!”

“Thiếu chủ, ngài đã về”

...

Liên tục những lời chào đón từ các người bạn của mình, từ tên Tôn Vũ khốn nạn cho đến những đứa nhóc thiếu kinh nghiệm này, còn cả Vu Thiên hậu căn của mình nữa, mỗi một người, ai nấy đều trong có vẻ trưởng thành hơn rất nhiều sau lần thứ ba thách thức Cực hạn môn.

Mặc dù Dạ Phong biết ai rồi cũng sẽ trưởng thành, hơn ai hết bọn họ ai cũng muốn trở nên mạnh mẽ hơn trước rất nhiều, nhưng mà.. qua những lần đầu tiên, bờ vai của mọi người dần trở nên rộng hơn

Cho đến lần thứ ba này, một sự lột xác đã diễn ra trên tất cả mọi người đang đứng ở đây, những người bạn của anh, gia đình mới của anh này, sự lột xác cho thấy bọn họ đã trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng đồng nghĩa với việc cái tôi của bọn họ trong quá khứ dần được thay thế, những hoài niệm sẽ làm anh rất khó quên...

“Ừm, anh đã về”

Đáp trả lại bằng một giọng nói ấm áp, đã rất lâu rồi Dạ Phong mới lại dùng giọng nói từ tốn và gần gũi này để nói chuyện với mọi người, trong khoảng thời gian vừa qua, tất cả mọi người ai đều muốn đề cao thực lực của bản thân, các yêu cầu về rèn luyện tăng cao dẫn đến tính cách của mỗi người đều có một phần tiêu cực và lạnh lùng.

Dạ Phong đã luôn cư xử như một tảng băng lạnh, tuy vẫn là Dạ Phong của ngày nào, nhưng sự trưởng thành luôn đi kèm theo sự mất mát, bây giờ đây là lúc mà bọn họ phải hiểu nhau hơn nữa.

“Ha ha, Dạ Phong tên khốn, xem bộ hồn hoàn của ta đây!”

Tôn Vũ đột nhiên bật lên cười sáng khoái, qua lần nhận thưởng cuối cùng anh đã nhận được rất nhiều lợi ích từ thử thách của Cực hạn môn, một món quà vô cùng to lớn đã được gửi từ các vị thần tới bọn anh.

Sau lưng Tôn Vũ xuất hiện sáu vòng hồn hoàn, tím, tím, đen, đen, đen, đen, một bộ hồn hoàn cực kỳ quái thai nếu như không tính tới sự tồn tại của Dạ Phong và Hình Na, hai người đó có một bộ hồn hoàn vượt quá nhận biết của Đấu La Đại Lục này rồi, bọn họ đã vượt qua những định luật giới hạn trong cái thế giới nhỏ bé này.

Sáu vòng hồn hoàn tỏa sáng sau lưng Tôn Vũ như thể hiện cho sức mạnh bất khả chiến bại của mình, đối với một hồn sư thiên tài bình thường, bộ hồn hoàn của Tôn Vũ phải kêu là cực kỳ hiếm có, có một không hai.

“Ồ, xem ra không phải chỉ một mình em nhì? Còn có nhiều người khác được thăng linh hồn hoàn ư?”

Dạ Vũ hoàn toàn bất ngờ, cô cứ nghĩ mỗi một sẽ có một phần thưởng riêng, nhưng không ngờ Tôn Vũ ca cũng được thăng linh sao? Nói vậy cách khác là mọi người đều được thăng linh hồn hoàn rồi?

Đẳng cấp của một hồn hoàn đã hấp thu là rất khó để tăng lên, không phải là không thể tăng lên nếu chúng ta kết nối nó với một bộ phận luôn phát triển mạnh của cơ thể, hoặc theo một cơ chế nào đó, sự thăng linh vẫn diễn ra.

Nhưng chúng chỉ tăng trong giới hạn từ tầm ba đến 4 năm, nhiều lắm thì cũng chỉ tầm mười năm là hết đất, nhưng sự gia tăng niên kỷ của hồn hoàn với cường độ và phạm vi lớn như vậy chỉ có thể là thần năng lực mà thôi.

“Ế? Tiểu Vũ, em cũng được thăng linh sao?”

Tôn Vũ hoàn toàn bất ngờ, không lẽ nào mọi người đều trở thành quái vật giống anh hết luôn sao? Không vui gì cả.., anh cứ nghĩ cuối cùng cũng có ngày mình phát lên trở thành mạnh nhất và vượt qua Dạ Phong, nhưng nếu như Dạ Phong mà cũng được thăng linh như anh, thậm chí hơn anh thì ai chịu được tên này?

“Ừm, nhưng hình như không chỉ riêng em đâu, tất cả mọi người có vẻ như đều được thăng linh hồn hoàn đúng không?”

Dạ Vũ lập tức hỏi mọi người xung quanh, trong khi đó cô cũng triệu hồi võ hồn của mình ra, một bó hoa màu bạch kim tỏa sáng với năm vòng hồn hoàn sau lưng, tím, tím, đen, đen, đen.

Bộ năm hồn hoàn quá đối làm người ta phát shock, kể cả một cô bé trông nhỏ nhắn thế này cũng sở hữu một bộ hồn hoàn có thể hù người, nếu toàn bộ Tinh Nguyệt Môn mà tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục thì sẽ là tràng cảnh như thế nào?

Liên tiếp các màu hồn hoàn từ tím, đen đến đỏ xuất hiện sau lưng mỗi người, chỉ duy nhất màu vàng và màu trắng là không có ở đây.

Sau lưng Đình Bảo là sáu vòng hồn hoàn tím, tím, đen, đen, đen, đen, tương tự với màu hồn hoàn của Tiêu Linh và Tôn Vũ, có vẻ như sự cố gắng của họ đã được đền đáp khá là hậu đãi a.

Còn bên phía Vu Thiên cũng xuất hiện tám vòng hồn hoàn sau lưng, tím, tím, đen, đen, đen, đen, đen, đỏ. Bộ tám vòng hồn hoàn, thậm chí còn xuất hiện một vòng hồn hoàn mười vạn năm làm mọi người thần thốt kêu lên ngạc nhiên, quá xuất sắc, bộ hồn hoàn này tuyệt đối là mạnh nhất trong Tinh Nguyệt Môn trừ Dạ Phong và Hình Na ra lúc bấy giờ.

“Đến lượt anh rồi đây, Dạ Phong ca”

Đình Bảo sau khi xem bộ hồn hoàn của mọi người xong, anh nhanh chóng muốn nhìn số lượng và màu hồn hoàn của Dạ Phong, trong tất cả bọn họ, Dạ Phong là người mạnh mẽ nhất, bí ẩn nhất và cũng là trụ cột tinh thần của tất cả.

Nếu như anh ta không được cái gì thì bọn anh mới không tin, Dạ Phong chắc chắn phải có một thứ gì đó vượt qua tất cả bọn họ, mọi người không tự chủ nuốt một ngụm nước miếng quan sát Dạ Phong như quan sát gái nhà lành, nếu chúc phúc của bọn họ đã khủng khiếp như vậy, vậy chúc phúc của Dạ Phong sẽ khủng bố đến nhường nào!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 336: Mọi người tiến bộ (2)

Đứng ở trước tràng cảnh mỗi người một bộ hồn hoàn như vậy, Dạ Phong mặc dù đã trở nên mạnh hơn nhưng không khỏi đổ mồ hôi hột, thực lực như thế này thì có hơi quá đáng quá rồi không?

“Khụ, mọi người bình tĩnh lại nào”

“Trước tiên chúng ta cần xác nhận lại cái đã, dựa theo tu vi của mỗi người có lẽ là không có sự gia tăng về hồn lực hay bất cứ thứ gì khác đúng không? Thứ duy nhất được chúc phúc ở lần này chính là niên kỷ của hồn hoàn?”

Không thể phủ nhận lần này Cực hạn môn lần này chơi hết vốn, phần thưởng này phải nói là khát khao của mọi hồn sư, nên biết mỗi một hồn hoàn niên kỷ rất khó tăng, nhưng mà mỗi người hồn hoàn đều có sự gia tăng ít nhất là hơn ngàn năm niên kỷ mỗi hồn hoàn, điều đó chứng tỏ chúng ta cũng cần có nghĩa vụ của chính mình

Hồn hoàn của anh được tăng phúc nhiều nhất, tuy có bảy hồn hoàn nhưng đã có hai hồn hoàn màu đỏ và còn lại toàn bộ là vạn năm hồn hoàn, điều này hoàn toàn trái ngược với quy định của Đấu La Đại Lục

Không phải các hồn hoàn được cho không, mà là vì đối thủ mà chúng ta chuẩn bị gặp ở trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục cũng sẽ là những con quái thai không kém vậy, đây chỉ là hành trang cho chúng ta có năng lực bước tiếp mà thôi, đừng chỉ vì những hồn hoàn này mà làm lu mờ mắt của mình

Một lần nữa anh muốn nói rằng, trong trận tỷ thí sắp tới, sẽ có rất nhiều hồn sư như chúng ta có năng lực cực mạnh, mỗi một người đều có thực lực rất cao, e rằng cho dù là anh cũng không chắc gì có thể giành được chiến thắng”

Vừa nói, sau lưng của Dạ Phong cũng xuất hiện bảy vòng màu hồn hoàn, màu đen, màu đen, màu đen, màu đen, màu đen, màu đỏ, màu đỏ. Bộ bảy hồn hoàn vượt qua mọi định luật và giới hạn, cơ thể của Dạ Phong đã được cải tạo đến mức có thể chịu đựng nổi lượng hồn hoàn lớn như thế này.

Bảy vòng hồn hoàn tỏa sáng của anh hoàn toàn lấn chế các vòng hồn hoàn còn lại của các đồng bọn của mình, năng lượng tỏa ra quá kinh khủng, đây chính là ưu thế của Âm Dương thân lực gia tăng cho Dạ Phong.

“Quá đỉnh, Dạ Phong ca, anh có tới tận hai vòng hồn hoàn!”

Tiêu Linh hoàn toàn phớt lờ mấy câu nói đằng sau của Dạ Phong luôn, thứ cô quan tâm bây giờ là bộ bảy màu hồn hoàn của Dạ Phong, quá đổi là mạnh mẽ và áp đảo, dù không có trực tiếp uy áp cô nhưng chỉ cần nhìn thôi là Tiêu Linh đã đủ run sợ rồi.

Thật khó để tưởng tượng một người trẻ tuổi như Dạ Phong lại có tới tận hai hồn hoàn mười vạn năm, tuy không biết có phải là số một Đấu La Đại Lục hay chưa nhưng chỉ cần như vậy thôi là đã đủ ngạo thị thiên hạ rồi.

“Còn có nhiều người đáng sợ hơn đại ca sao? hơn nữa đây chỉ là hành trang và tư cách để chúng ta tiếp tục đối chiến?”

Dạ Vũ thì ngược lại, cô luôn là người có lý trí, để ý mấy việc như thế này cô luôn là người đầu tiên tìm ra điểm mấu chốt, tuy không rõ lý do vì sao đại ca lại nói như vậy lắm, nhưng mà những hồn sư ở đây ai cũng không tự chủ mà cảm thấy có chút lo lắng, cảm giác trầm trọng của Dạ Phong nói ra làm dập tắt hết niềm vui nhất thời của bọn họ.

“Nhưng mà, trong trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục không phải chỉ toàn những hồn sư bình thường bao nhiêu năm qua vẫn vậy thôi sao? Làm sao lại có thể có những hồn sư cực mạnh như người nói được?”

Tôn Vũ hơi khó để tin, mặc dù lời Dạ Phong chắc chắn chính xác, nhưng mà trong một trận tỷ thí như vậy lại có nhiều đối thủ mạnh như vậy sao?

Kể cả Vu Thiên cũng không tin lắm, trên đời làm sao còn có một người mạnh hơn cả thiếu chủ của cô, trên hết là bộ hồn hoàn của anh đã quá đổi mạnh rồi, nếu có thêm một người nào khác có thể đánh bại anh thì chỉ có thể là thần thánh mà thôi.

Vu Thiên và tất cả mọi người nhú mắt nhìn Dạ Phong, đợi cho anh giải thích cho chuyện này, mọi người trong lòng đều có một phần ngạc nhiên lo lắng, nhưng đi kèm theo trong đó là sự phấn khích và khát khao được đối đầu với kẻ mạnh.

“Lần này trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục sẽ khác với những lần trước, nếu như chỉ để học viện Sử Lai Khắc và học viện Nhật Nguyệt chiến đấu thì rất bình thường, nhưng lần này có thể cho phép các bang phái và môn phái tham gia, không thể nào không xuất hiện những con quái vật lần trốn khác được.

Ngoại trừ các học viện đào tạo ra các hồn sư ưu tú, cũng có rất nhiều nhân tài có năng lực cực kỳ mạnh mẽ đủ để gây cho trận tỷ thí này sóng gió nổi lên, nhưng trên hết, có ít nhất là năm người có năng lực ngang anh, nếu như bọn họ chia ra năm nhóm thì đã tốt, nhưng mà nếu gộp lại thành một nhóm thì e rằng chúng ta cũng khó có cơ chiến thắng”

Vừa nói, sắc mặt của Dạ Phong càng nặng nề, đây là một thực trạng mà không thể phủ nhận, bọn họ rất mạnh, nhưng không có nghĩa là không có người mạnh hơn, mọi chuyện không đơn giản chỉ là đánh đấm thôi đâu.

Các người được thần lựa chọn đang chọn trận tỷ thí này để gặp mặt nhau, trong đó anh và Hình Na cùng một nhóm, chỉ ít mọi người sẽ có cơ hội chiến thắng cao hơn, trận chiến này thắng thua không quan trọng lắm, chỉ cần ngấm vào nguồn thông tin chúng ta có thể thu thập từ những người trong tương lai có khả năng làm bạn hoặc làm kẻ thù.

“Nhưng mà mọi người yên tâm, Hình Na cũng không phải là dạng vừa, tính thêm anh nữa là đã có hai cây cột của Tinh Nguyệt Môn, hơn nữa mọi người rất mạnh, không cần phải quá lo lắng, chúng ta cũng sẽ là một trong các đối thủ mà đối phương phải quan sát gắt gao”

Nhìn thấy các gương mặt bắt đầu trầm xuống, tuy là trong đây có sự hưng phấn, nhưng sự e ngại cũng không thiếu, với những tồn tại như Dạ Phong mà tập trung một lúc bốn năm người trong một nhóm thì rất khó để chiến đấu, chưa kể Vu Thiên tỷ số tuổi lại vượt quá yêu cầu tham gia trận chiến nên bất hoàn thực lực của chị không thể thể hiện trên sân, một sự khó khăn đối với Tinh Nguyệt Môn đây, bọn họ còn chưa đủ người tham gia a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 337: Trụ sở Tinh Nguyệt Môn cải thiện

Đối mặt với những khuôn mặt ưu tú của Tinh Nguyệt Môn, từ phía xa có tiếng bước chân vang lên đang tiến tới gần làm cho tất cả các thành viên lập tức tiến vào trạng thái đề phòng, Vu Thiên trực tiếp hơn, cô lập tức phóng thích uy áp đến từ võ hồn của mình vào phía cánh cửa nơi dẫn đến căn phòng.

Một nguồn năng lực mạnh mẽ từ người Vu Thiên tỏa ra không chỉ làm cho đối phương cảm thấy run sợ, mà đến cả các đồng bọn của cô ngoại trừ Dạ Phong ra trong lúc nhất thời ớn lạnh, đây chính là sự chênh lệch của bất hoàn và lục hoàn sao?

“Ai đó!?”

Gầm nhẹ lên tỏ vẻ nguy hiểm và cảnh cáo, tại sao trong trụ sở của Tinh Nguyệt Môn lại có người ngoài ở đây? Không chấp nhận được, chẳng lẽ hệ thống phòng hộ lại yếu đến không cản trở được người ngoài sao?

Trong khi Vu Thiên đang tiến vào trạng thái đề phòng và cực kỳ nguy hiểm, tiếng ngã quy cái “bịch” một phát rồi vang lên “ui da” làm cho bên trong Dạ Vũ và Dạ Phong ngạc nhiên.

Thời gian trong Tinh Nguyệt Môn trôi qua quá lâu nên bọn họ ai cũng đều quên mất ở trong bang phái còn có một người mới khác ngoài bọn họ, giọng nói này hoàn toàn là của ông ta kia mà.

Dạ Vũ lập tức muốn kêu Vu Thiên dừng lại nhưng mà đột nhiên có đèn đỏ báo động phát sáng, một cỗ máy cực kỳ mạnh mẽ chặn lại sự uy hiếp đến từ uy áp của Vu Thiên, công thiết bị vô cùng tiên tiến, hình dáng cũng cực kỳ ngẫu, giống y hệt một con robot trong Cực hạn môn vậy, rất là ngẫu.

Cố gắng bước vào trong, có vẻ như uy áp của Vu Thiên không còn gây ra tác dụng nữa nên ông ta có thể di chuyển nhẹ nhàng khi tiến vào, một con robot to lớn khổng lồ lại chứa đầy khí tức nguy hiểm hiện ra trước mặt bọn họ, cả căn phòng tỏa sáng kỳ dị chứa rất nhiều năng lượng vượt quá tầm hiểu biết của Dạ Vũ, thật kỳ quái ...

“Khốn nạn, người là ai!!!”

Vu Thiên cảm nhận được nguy hiểm đến từ con robot phía trước, không biết người lái nó bên trong như thế nào nhưng chỉ con robot này đã đủ làm cho bọn cô cảm thấy có phần nguy hiểm rồi, thực lực ắt hẳn không bình thường, chưa kể cả căn phòng này dường như trở thành vật trong tay của hắn ta.

Không thể nào, tất cả các hồn đạo khí này là do Dạ Vũ tiêu thụ làm ra, không có cách nào mà một người lạ có thể trong thời gian này thay đổi tất cả các cấu trúc phức tạp như vậy được, trừ khi, trừ khi hắn ta là cửu cấp hồn đạo sư!?

Hừm? Cửu cấp hồn đạo sư? Có gì đó là lạ ở đây ... hình như trong bang phái của bọn họ vừa mới có một cửu cấp hồn đạo sư mới xuất hiện không lâu thì phải!?

“Vu Thiên tỷ dừng lại đi, hiểu lầm, hiểu lầm mất rồi, cả ngài nữa sư phụ, có cần phải vác luôn cả con robot như vậy luôn không!!!”

Dạ Vũ lập tức lao ra muốn can cả hai người lại, Vu Thiên dường như cũng nhớ ra là có một điều gì đó mà cô đã quên, sau khi nghe hai chữ sư phụ từ miệng Dạ Vũ thì Vu Thiên mới vỡ lẽ hóa ra là Mặc Lâm a, người sư phụ của Dạ Vũ và Hình Na mới tiến vào Tinh Nguyệt Môn không bao lâu thì bọn họ đã tiến nhập Cực hạn môn.

Đứng ở phía đối diện, con robot lập tức tháo các bộ phận ra tách thành nhiều mảnh trở thành một cái thắt lưng trên người Mặc Lâm, thân hình của vị lão sư già hơn năm chục tuổi xuất hiện, tuy nhiên khuôn mặt của ông thì đang há hốc mồm nhìn cảnh tượng trước mắt này.

“Đ... Đ.. Đây là cái quái gì vậy? Quái thú hết đây à?”

“Má ơi, cánh cổng Cực hạn môn của tụi bây bị vỡ vụn hết ra thành bụi rồi, có chuyện gì vậy trời ơi!!!”

Mặc Lâm như khủng hoảng nhìn vào phía trước, sáu con người với những bộ hồn hoàn sáng lung linh, tất cả chúng đều có màu tím, đen, và đỏ trở lên, không hề có một hồn hoàn màu trắng hay vàng nào, bọn này là thánh thần hết mợ rồi.

Chưa kể đằng sau cánh cổng Cực hạn môn ông vốn đã nghiên cứu qua một chút kết cấu bên ngoài, mọi kết quả cho ra rằng cánh cổng này nhờ vào những viên đá mà kết hợp lại với nhau vô cùng vững chắc, coi như là Phong hào đầu la có toàn lực đánh vào chục lần chưa chắc gì đã có thể phá vỡ nó chứ đừng nói gì là đập nát cả cánh cổng này thành vụn như vậy.

“Sư phụ, bọn con trở về”

Dạ Vũ lập tức tiến tới chỗ Mặc Lâm chào hỏi ông, mấy người khác cũng lần lượt chào hỏi và gật đầu, thời gian trôi qua khá lâu, cũng được tầm bốn tháng rồi, sắp đến lúc bọn họ phải tham gia trận tỷ thí.

“Mặc Lâm lão sư, cánh cổng Cực hạn môn này đã hoàn thành xong nghĩa vụ của nó, vì vậy nên nó đã trở về với cát bụi, không cần phải lo lắng chuyện gì xảy ra, còn một điều tôi muốn hỏi nữa là khu vực trụ sở này và bộ giáp robot lúc này là”

Dạ Phong lập tức đáp trả thắc mắc của Mặc Lâm, anh nhanh chóng ra hiệu cho các đồng bọn của mình thu hồi vũ hồn, dù có hay không có ý phóng thích uy áp nhưng mà bị một đồng hồn hoàn vạn năm và hồn hoàn mười vạn năm bao xung quanh thì có là phong hào đầu la cũng cảm thấy khiếp đảm chứ nói gì hồn đầu la như ông.

“À.. à.. đúng rồi, một số hồn đạo khí ở đây ta đã tiến hành nâng cấp và cải thiện, bộ robot này là một trong các hồn đạo khí vũ trang toàn thân bản liên kết mà ta mô phỏng lại của Hình Na, mặc dù nó không thật sự ưu tú nhưng so với toàn thân hồn đạo khí của Nhật Nguyệt đế quốc nó ưu việt hơn hẳn, nó có rất nhiều cơ chế để hoạt động a, thậm chí còn có thể cản lại áp lực của các hồn sư cấp cao hơn cho nên lúc này dù bị mười vạn năm hồn hoàn nhắm vào ta vẫn không hề hấn gì”

Giới thiệu qua bộ giáp vũ trang hồn đạo khí toàn thân, loại hồn đạo khí này có phần kém tinh xảo hơn của Hình Na, kể cả linh hoạt và năng động, nhưng mà chúng rất mạnh mẽ, cặp mắt của Dạ Vũ khi nghe Mặc Lâm nói về bộ giáp này không tự chủ mà sáng lên, cô rất muốn biết về loại hồn đạo khí này.

Tất cả mọi người đều khá mệt mỏi sau một chặng đường dài rồi, Dạ Phong lập tức gật đầu nói với Mặc Lâm:

“Mặc Lâm lão sư, thời gian không còn sớm nữa, Tinh Nguyệt Môn chúng ta sẽ lập tức xuất phát đến Nhật Nguyệt đế quốc vào ngày mai, hiện tại mọi người nghỉ ngơi đi, Mặc Lâm lão sư, ngài có muốn theo chúng tôi quay trở về Nhật Nguyệt đế quốc, đất nước của ngài không?”

Dạ Phong cảm thấy thời gian cũng không quá sớm nữa, anh lập tức cho mọi người nghỉ ngơi, cơ cấu hồn đạo khí ở đây tuy có nâng cấp lên nhưng về cơ bản thì Mặc Lâm không can thiệp quá sâu khi chưa được sự cho phép của chủ nhân là Dạ Vũ hoặc Dạ Phong, anh nhanh chóng cho robot dọn dẹp loại nhỏ đi dọn lại căn bụi của Cục hạn môn rồi hỏi thăm xem Mặc Lâm có muốn quay trở lại Nhật Nguyệt đế quốc hay không?

“Chuyện này sao.. hừm... cũng được, dù sao thì một lão già như ta cũng không quá được nhiều người quan tâm, sau một khoảng thời gian dài như vậy chắc Nhật Nguyệt đế quốc cũng không còn quan tâm ta nữa rồi, giờ có trở về cũng không sao

Chưa kể cả hai học trò của ta đều phải tham gia trận tỷ thí, làm một hồn đạo sư cấp chín đi theo chắc có thể giúp đỡ được bọn chúng phần nào, chuyện đi này, ta tham gia!”

Sau một hồi suy nghĩ, Mặc Lâm cuối cùng cũng đưa ra quyết định của mình, có ở lại đây lúc này cũng không làm được gì, Hình Na lại đang ở bên Nhật Nguyệt đế quốc, ông cũng rất lo cho con bé, nhưng có con rồng Dragonite ở bên cạnh thì chắc là không sao đâu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 338: Một đêm yên tĩnh

Dưới sự thống nhất của tất cả các thành viên của Tinh Nguyệt Môn, căn phòng chứa Cục hạn môn nhanh chóng được dọn dẹp sạch sẽ, mọi người quay trở về căn phòng của mình mà nghỉ ngơi.

Riêng Dạ Vũ thì vẫn còn tinh thần hưng phấn mà đuổi theo sau Mặc Lâm hỏi ông các kiến thức về hồn đạo, với một người cũng có hứng thú vô vàn với hồn đạo khí như Mặc Lâm làm sao mà từ chối cho được?

Và rồi hai con người tách riêng ra chui vào căn phòng hồn đạo khí nghiên cứu của Mặc Lâm mà tìm hiểu và học tập, Đình Bảo thấy Dạ Vũ đi theo Mặc Lâm anh cũng nhanh chóng đi theo, không thể để Mặc Lâm ở một mình với một tên đực rựa được, dù cho đó có là thầy của cô.

Tiêu Linh và Tôn Vũ thì có vẻ nhàn nhã hơn, hai người cùng nhau quay trở về phòng của mình, vì tu vi của Tôn Vũ đã gần đạt đến cấp 70 rồi nên hai người khác là tích cực tu luyện với nhau, cùng sở hữu võ hồn dung hợp kỹ nên khi trao đổi hồn lực, phải nói là hai người làm ít mà hưởng nhiều, ngồi chơi mà ăn thật.

Dạ Phong không quá quan tâm lắm, tất cả các thông tin mà anh nhận được từ Athena và Hades đều rất hữu dụng, thằng nhóc Hoắc Vũ Hạo thì không nói gì rồi, cũng là thành viên của học viện Sư Lai Khắc nên anh cũng biết khá rõ về cậu ta, chưa kể anh cũng từng đi xem trận chiến lựa chọn Sư Lai Khắc thật quái đời mới nên các đặc điểm về võ hồn lẫn cách chiến đấu anh đều nắm gọn.

Tuy nhiên thời gian đã trôi qua quá lâu, trong khoảng thời gian đấy bất cứ ai cũng có thể trở nên mạnh mẽ hơn như lột xác, không nên quá tin tưởng vào những thông tin cũ, nhưng sự hiện diện của Hoắc Vũ Hạo ở trong đầu của Dạ Phong luôn đặt sau sự tồn tại của Phantom và hai cô gái kế thừa thân vị của Tà thần, sự xuất hiện của bọn họ như một đầu ngoặc kéo lên nỗi lo của anh.

Quay trở lại phòng để nghiên cứu lại các thông tin vốn có, Vu Thiên lập tức đi theo sau lưng anh như cái bóng, im lặng đứng bên cạnh anh không ngăn ngại dù thực lực của cô có trở nên mạnh mẽ đến nhường nào, cô vẫn luôn là hầu cận của anh.

Cho đến khi bước đến cánh cửa của phòng, Vu Thiên mới như cái bóng đến không hay đi không biết rời khỏi, Dạ Phong lúc này mới nhú mào quay đầu lại nhìn cô, việc cô trung thành hay tận tâm thì anh đều biết, nhưng cô đã đặt anh vào một tầm quan trọng hơn cả sinh mệnh của cô rồi, cứ sống mà không quan tâm đến bản thân, liệu quyết định của anh với cô gái có đúng hay là sai? Trong lúc nhất thời Dạ Phong cảm thấy hoang mang và không rõ việc mình định ra con đường cho cô gái này có đúng hay không.

Được Dạ Phong chỉ huy và ra mệnh lệnh là niềm vinh dự và vui sướng của Vu Thiên, bản thân cô rất muốn vậy nhưng không phải lúc nào điều này cũng tốt, có những thứ không thể đi cạnh cô ta mãi, cũng không phải cô cũng luôn có thể ở bên cạnh anh.

“Thật phiền phức”

Cảm thấy hơi khó chịu, Dạ Phong quay người lại tiến vào căn phòng của mình, anh nhanh chóng ngồi xuống đọc sách và tu luyện một tý, sau đó tiện thể nằm lên trên giường đánh một giấc ngon lành.

Đã khá lâu rồi anh chưa được nghỉ ngơi như vậy, thật khó để Dạ Phong vẫn có thể tiếp tục tỉnh táo, dù tinh thần lực của anh vẫn rất sung túc nhưng cảm giác mệt mỏi này không thể phủ nhận, anh vẫn là con người chứ không phải là thần thánh, chỉ ít lúc này là vậy.

Ở một phía khác, Vu Thiên nhanh chóng trở về phòng của mình mà tiếp tục luyện tập, cô ấy cứ như không biết mệt mỏi là gì, sau khi chứng kiến sức mạnh của thiếu chủ, cô không ngừng cố gắng luyện tập, không để mình bị tụt lại quá xa so với ngài.

Không biết tương lai chuyện này sẽ diễn ra thế nào, nhưng hiện tại bọn họ đều đang cố gắng hết toàn bộ sức lực của mình, như vậy chỉ ít sẽ không có nhiều hối tiếc trong tương lai.

Bên phía canh phòng của Tôn Vũ và Tiêu Linh, hôm nay hai người tu luyện và ngủ chung với nhau, tuy đã lớn rồi và làm người yêu cũng đã được hai năm nhưng hai người vẫn chưa thật sự chạm tới bước cuối.

Bốn chương chạm nhau giữa không trung, hai người đang ngồi tu luyện hóa hồn lực không ngừng trao đổi và dung hòa lẫn nhau, tốc độ tu luyện của cả hai nhanh đến đáng kể, hôm nay là hôm yên lặng mà không có tiếng ồn, cả bốn người đều rất mệt mỏi.

Trái ngược lại với bọn họ, Đình Bảo vẫn làm rất tốt công tác chăm vợ của mình, còn Dạ Vũ thì rất hứng thú với các kiến thức mà Mặc Lâm sở hữu.

Hai người không ngừng trao đổi cho nhau những kiến thức mà đối phương không biết, từ những trang thiết bị nhỏ nhất đến từng điểm cấu trúc mấu chốt trong cơ sở của Tinh Nguyệt Môn, vì các hồn đạo khí nơi đây đại đa số là do một tay Dạ Vũ tạo ra nên cô hiểu rất rõ.

Hai bậc thầy về hồn đạo khí đang không ngừng trao đổi kiến thức và làm quen với nhau, tội cho Đình Bảo cứ như con ghê mãi đứng ngoài và không hiểu gì cả, chắc có khi anh cũng phải tham gia học tập về hồn đạo khí quá, cứ thế này anh sắp trở thành người ngoài hành tinh mất...

“Về cơ chế thì con robot này được cấu tạo bởi bảy lớp, mỗi lớp là một tầng cấu trúc phân biệt nhưng không riêng biệt, bọn chúng là một cá thể tách rời nhưng lại có một bộ phận đảm nhiệm chức năng nổi chúng lại, tuy có hơi tiêu tốn năng lượng một chút nhưng chúng ta còn có những cách khác để thay thế cho hạn chế này”

Mặc Lâm vẫn đang rất hăng say nói về con robot của mình, trong thời gian ở trụ sở Tinh Nguyệt Môn đây là thứ do ông làm để giết thời gian.

“Ví dụ như bình sữa hồn đạo khí hoặc bổ sung hồn lực hồn đạo khí nạp sẵn đúng không? Còn có cách nào khác không, khi sử dụng hết chẳng lẽ không cần có hệ thống đảm bảo an toàn..?”

Dạ Vũ cũng thuận thế đáp theo, hai người người nói qua, người nói lại, câu chuyện xoay đúng chủ đề mà bọn họ ngửa vậy nên hai người cứ như không biết mệt mỏi mà cứ nói, mãi cho đến khi trời thật sự tối thì Mặc Lâm mới chợt nhận ra.

“A...”

Mặc Lâm kêu lên một tiếng nhưng ngay sau đó Dạ Vũ lập tức đưa một ngón tay lên chặn lại tiếng kêu của ông, con bé có vẻ biết Đình Bảo đã ngủ nên lập tức cản lại Mặc Lâm.

Quay người lại nhìn vào anh chàng múp míp, Dạ Vũ không tự chủ cười cười hiền lành, cô bước tới gần vuốt mái tóc của anh và đắp lên thân mình này một cái mềm ấm, để cho cậu ta ngủ say.

Cầm lên một cái kính hiện lên hình ảnh mà tất cả sáu người bọn họ thời gian trước, Hình Na, Tiêu Linh, Tôn Vũ, đại ca, Đình Bảo và bản thân cô, cặp mắt của Dạ Vũ bỗng cảm thấy hoài niệm, cô nhắm mắt lại và thủ thủ

“Sắp rồi, mọi người lại được gặp lại nhau...”

Tuy rất nhỏ nhưng Mặc Lâm vẫn nghe thấy câu nói từ đáy lòng của cô, ông mỉm cười nhẹ rồi xoay người để lại không gian cho cặp đôi trẻ này, cũng đã quá tối rồi, ngày mai còn phải xuất phát, ông nên ngủ nghỉ tý đã.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 339: Xuất phát, gặp gỡ Sử Lai Khắc

Một ngày trôi qua nhanh chóng trong yên tĩnh, mọi người thả lỏng cơ thể để nghỉ ngơi và hồi phục sức mạnh, cảm giác mệt mỏi đập sâu vào trong đầu họ làm cho thân thể tiến vào chiều sâu mình tưởng và hồi phục, việc này xuất hiện là nhờ có cảm giác an toàn từ trụ sở Cực hạn môn mang lại

Sáng sớm với mới lên thì ai cũng đã sắp xếp hành lý xong xuôi, tất cả các trang bị cũng không nhiều lắm, cất hết trong trữ vật thì cũng gọn, Dạ Phong không biết dậy từ lúc nào mà đã đợi sẵn mọi người ở đại sảnh.

Tư thế của anh vẫn rất quý phái và ngồi đọc một cuốn sách cổ, khí tức tỏa ra không còn lạnh như băng, tuy còn có chút người lạ chớ gần nhưng mà

trong đó có một phần hiền hòa hơn.

Sắp được gặp lại Hình Na làm mọi người cảm thấy thoải mái, hơn nữa lần này bọn họ chuẩn bị triển khai thực lực của mình, trong trận tỷ thí thanh niên hôn sư ưu tú toàn đại lục này theo lời Dạ Phong thì sẽ có rất nhiều cường giả tham chiến, những trận chiến kịch liệt đang chờ đợi bọn họ tham gia.

Chỉ có trong chiến đấu mới có thể ngộ ra kinh nghiệm, mới có thể trở nên mạnh mẽ hơn, nếu như chỉ tu luyện thông thường thì coi như người tu vi cao cũng không thể đánh bại một kẻ tu vi thấp hơn người nhưng kinh nghiệm chiến đấu lại cao hơn, áp chế về thực lực tuy có nhưng nó không phải là tuyệt đối, mà khi thực lực của người đã trở nên tuyệt đối thì người đã có một lượng kinh nghiệm chiến đấu đủ nhiều.

“Thiếu chủ, mọi người đã sẵn sàng?”

Không biết từ lúc nào mà Vu Thiên đã quỳ một gối ở một bên Dạ Phong, khí tức của cô trở nên cực kỳ thu liễm, dường như không còn cảm nhận được hơi thở của sự sống từ người cô.

Vu Thiên rất nghiêm túc ở bên Dạ Phong thông báo và đợi lệnh, hôm nay cô không mang đồ gì nhiều, mặc lên mình một bộ thường phục có thêm giáp nhỏ tại các vị trí cốt yếu, có lẽ đây là hôn đạo vũ trang mà Dạ Vũ chế tạo cho cô.

Với võ hồn chuyên gia đánh cận chiến và tốc độ nhanh di chuyển, Vu Thiên là mẫu công hệ hôn sư, vì vậy nên các hôn đạo khí chế tạo dành riêng cho Dạ Vũ đều thuộc loại khối lượng nhẹ và tiện dụng, nếu không thì thà không trang bị hôn đạo khí còn hơn.

Gấp lại cuốn sách còn đang đọc chưa xong, Dạ Phong đem nó đưa trở lại trữ vật, nhìn về phía các thành viên của Tinh Nguyệt Môn, mọi người đều ăn mặc rất bình thường, thật khó để nói đây là một tông môn toàn các thành viên ưu tú, ngoại trừ khí chất quý phái ra, nếu người ngoài nhìn vào thì đây chắc là một nhóm đi dã ngoại hoặc đi chơi thì đúng hơn là một bang phái đi dự thi.

Mặc Lâm ăn mặc càng thêm phần giản dị nữa, không phải là trang phục của một hôn đạo sư cấp cao, không biết là gu ăn mặc của ông thế nào, nhưng từ khi nhận Hình Na và Dạ Vũ làm đồ đệ thì trang phục của ông rất hợp mốt.

Mang một đôi kính dày, mặc một bộ đồ đi dạo như một ông lão giản dị gần gũi, trong Dạ Vũ và Mặc Lâm cứ như là ông và cháu, còn Đình Bảo thì đang giúp hai người mang đồ, phận làm con trai thật là đau khổ ...

“Mọi người, xuất phát!”

Đơn giản và ngắn gọn, Dạ Phong đưa ra thông báo và rời khỏi trụ sở Tinh Nguyệt Môn, Mặc Lâm lập tức đem ra một cái máy cầm bằng tay, ấn vào trong nút đỏ, cả cái trụ sở được bọc lại và che dấu khỏi tầm mắt của con người.

“Quao, ngẫu dễ sợ?”

Tiêu Linh bật thốt, không ngờ trụ sở nơi mà bọn cô ở hơn hai năm trời giờ đã được cải tiến đến mức độ này luôn rồi sao? Giờ có sử dụng trình thám hôn đạo khí cũng khó có thể biết được trụ sở của bọn họ a! Như vậy không phải là an toàn tuyệt đối rồi.

Đứng ở một bên Tôn Vũ cũng ngạc nhiên không kém, anh xoa đầu Tiêu Linh một chút như là để giảm bớt sự kinh ngạc trong mắt, thật khó để tưởng tượng trong vòng vài tháng mà sự phụ Mặc Lâm lại làm được nhiều thứ thế này, hôn đạo sư cấp chín quả nhiên không phải là danh hão.

Mọi người sau một chút kinh ngạc phục hồi lại, tất cả tiến bước theo Dạ Phong rời khỏi Tinh La Thành, bước ra khỏi thành trì của đất nước mình, cả nhóm mới bắt đầu sử dụng hôn đạo khí để di chuyển, đi bộ là một việc quá tốn sức và e rằng không đời nào bọn họ có thể bắt kịp được thời gian tổ chức a!

“Ô, nhìn phía trên kia?”

Tôn Vũ với cặp mắt và thị lực của một con rồng mạnh mẽ, cậu nhanh chóng đánh mùi và nhận ra sự hiện diện ở trên không, một loại hôn đạo khí phi hành hay là một loại hôn thú tiến nhập vào thành thị con người?

Khả năng sau có vẻ khó thể thực hiện, hôn thú đơn thân độc mã tiến vào thành phố của loài người là hành động ngu xuẩn, trừ khi có thú triều thì may ra, còn không thì chả khác gì lao thân vào lửa cả.

“Một hôn đạo khí?”

Dạ Vũ và Mặc Lâm lập tức bật ổng nhóm lên quan sát, hình ảnh của một cái hôn đạo khí phi hành to lớn hiện ra trên mặt kính của bọn họ, không biết là ai mà đi với quy mô lớn, sử dụng hôn đạo khí phi hành không lồ như vậy nhỉ? Hơn nữa tốc độ còn không chậm nha!

“Sở Lai Khắc học viện đang di chuyển rồi, bọn họ đi có vẻ sớm đấy!”

Dạ Phong nhẹ nhàng đưa ra thông tin của bọn họ, kể từ khi có thần vị, cảm nhận khí tức tương đồng của anh khá rõ ràng, tuy Hoắc Vũ Hạo chưa tiếp nhận thần vị nhưng bên cạnh cậu ta có một đứa con gái của Hải Thần, mà xuất phát từ phía đây đến Tinh La thì chỉ có thể là học viện Sở Lai Khắc mà thôi.

“Sao ngươi biết hay vậy?”

Tôn Vũ bất ngờ, Tiêu Linh hai ánh mắt cũng tò mò nhìn sang, bọn hắn cùng lắm chỉ là nhận ra có sự di chuyển, coi như dùng ống nhòm nhìn hòn đạo khí thì Dạ Vũ và Mặc Lâm cũng không thể thấy rõ đối phương hình thù thế nào, làm sao mà Dạ Phong lại chắc chắn như vậy.

Vu Thiên thì vẫn lặng im đứng ở phía sau giờ mở miệng nói:

“Đi và xuất phát từ phía kia và chạy tới khu vực Tinh La này, hơn nữa không có dấu hiệu dừng chân, trên đoạn đường đi lại không có một địa điểm cụ thể nào nếu cứ tiến thẳng thì chỉ có thể tiến tới Nhật Nguyệt đế quốc, chỉ cần suy luận một tý sẽ nghĩ ra là Sứ Lai Khắc học viện thôi”

Đưa tay lên vừa chỉ vừa nói, suy luận của Vu Thiên cũng vô cùng chính xác, còn lý do mà Dạ Phong biết lại là nhờ khí tức, tuy khác nhau nhưng cùng một kết quả, Dạ Phong cũng lười nói, chấp nhận giả thuyết của Vu Thiên.

“Vậy chúng ta đi thôi”

Từ trong túi móc ra một loại giống như khinh khí cầu hòn đạo khí, bấm vào một nút ở trên, phóng thích hồn lực thì nó bắt đầu phình to ra, mọi người tiến vào trong và giải phóng hồn lực của mình, lấy hạch tâm bên trong làm nguồn tiếp thu năng lượng, tất cả nhanh chóng bay lên đuổi theo sau lưng Sứ Lai Khắc học viện đoàn người.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 340: Nói chuyện, Vương Thu Nhi và Tôn Vũ

Hòn đạo khí nhanh chóng bay lên đuổi theo phía sau hòn đạo khí phi hành của Sứ Lai Khắc học viện, khí tức của đoàn người Tinh Nguyệt Môn cũng nhanh chóng bị bọn họ phát hiện, không biết là vô ý hay hữu ý mà bên đối phương đang đi chậm lại.

Một cái hòn đạo khí dạng khí cầu và một cái dạng đôi cánh, ấy vậy mà hòn đạo khí của bên Dạ Phong lại không hề thua kém, thậm chí còn nhanh hơn hòn đạo khí bên đối phương một bậc.

Việc Sứ Lai Khắc đoàn người bay chậm lại nhanh chóng khiến cho hai người bắt kịp ngang nhau, khí tức cực mạnh từ bên phía Sứ Lai Khắc tỏa ra nhanh chóng hướng phía bên bọn họ mà lần tới.

Bên phía Tinh Nguyệt Môn lập tức nhú mây, đưa nào mà dám bá đạo vậy, trực tiếp phóng thích hồn lực uy áp như vậy không phải quá bất lịch sự sao? Đây là lần đầu mà bọn họ gặp phải tình trạng như vậy đấy.

“Khốn nạn, đưa nào mất dạy như vậy”

So với tất cả mọi người, Tôn Vũ càng trở nên tức giận hơn, thậm chí còn so với Dạ Phong còn tức giận hơn, vì khí tức này là long hệ hồn lực, đồng dạng là cao cấp long hệ võ hồn nên Tôn Vũ cực kỳ miễn cảm.

Cùng là hệ rồng tính tranh đua rất cao, một nguồn hỏa long hồn lực cực kỳ mạnh từ bên phía Tôn Vũ phát ra, trực tiếp đối kháng trực tiếp với Hoàng kim long lực từ phía Sứ Lai Khắc.

Không biết có phải là các thành viên Tinh Nguyệt Môn cũng có một phần cảm thấy tức giận khi bị uy áp trực tiếp đập vào mặt, không một ai ngăn cản hành động Tôn Vũ cả, cứ để cho anh ta giải tỏa cơn tức đang dồn trong lòng.

Hồn lực như thực thể hóa trực tiếp đẩy hồn lực của người bên đối phương vào thế hạ phong, bên phía Sứ Lai Khắc có vẻ như đang cố gắng đối chọi lại, hồn lực truyền ra ngày càng mạnh nhưng bên Tôn Vũ lại đang cười lạnh.

“Tính đối chọi trực tiếp, lão tử không thua bao giờ, đặc biệt là đồng dạng là long hệ hồn lực a!”

Ánh mắt của Tôn Vũ tỏa lên ánh sáng đỏ rực lửa, khí tức trở nên ngày càng hoang dại hơn, bên cạnh anh Tiêu Linh như muốn nghịch bậy đưa một tay chạm vào lưng của Tôn Vũ, dung hợp lực xuất hiện trực tiếp áp đảo đối phương.

Long hệ hồn lực như hồ thêm cánh trực tiếp cắn xé hồn lực của đối phương, đẩy hoàng kim long lực của bên đối phương bắn trả ngược trở lại.

“Phụt”

Tiếng ho ra máu vang lên, bên đối phương bị phản phệ bởi chính hồn lực của mình, nhưng điều này không phải là tất cả, từ khí tức nhìn lên thì đây chắc chắn là một người cực kỳ bá đạo, nhưng bị đánh bại một cách trực diện, lại trên chính phương diện mình tự tin nhất vậy thì lòng kiêu hãnh của đối

phương chắc chắn bị đâm nát tan tành a!

Dạ Phong và Dạ Vũ hai anh em không nói gì nhưng trong lòng cười thầm, Tiêu Linh đang cố nặn cười vì trò đùa của mình, còn Vu Thiên và Mặc Lâm đang nhũn mảy, nếu muốn bọn họ có thể lao ra bất cứ lúc nào để tấn công đối phương, cho dù có là Sư Lai Khắc học viện nhưng không có nghĩa là bọn họ sợ, bọn họ cũng là thành viên Sư Lai Khắc a, hơn nữa ai là đàn anh đàn chị thì chưa rõ a!

“Tên nào dám làm càn, cút ngay ra đây!”

Một giọng nói cực kỳ hùng hồn xuất hiện, Ngôn Viện Trưởng lập tức xuất hiện trước mặt mọi người, bên trong đối phương thậm chí còn có Huyền Lão, nhưng ông có vẻ không muốn tham gia vào chuyện này, từ khi hai bên tiếp cận thì ông đã nhận ra đây là đồng bọn của Hình Na rồi.

Vốn dĩ lúc đầu ông tính ngăn cản Vương Thu Nhi phóng thích uy áp dồn nén bên đối phương, nhưng suy đi nghĩ lại một lát, ông lại bắt đầu thú vị ngồi im xem đồng bọn của Hình Na mạnh mẽ như thế nào.

Nhưng ngạc nhiên là chủ lực của học viện Sư Lai Khắc lần này lại trực tiếp bị đánh cho thua cuộc một cách trực diện, hơn nữa bên đối phương hình như còn không phải là người mạnh nhất, Hình Na là một con quái vật kinh khủng rồi, nhưng thẳng nhóc tóc đen đang đọc sách kia lại làm cho ông một cảm giác sợ hãi,...

Đúng vậy, là sợ hãi, một thứ năng lượng mạnh xa hồn lực thông thường, đến gần với Cực hạn đầu là cảm nhận của ông rất mạnh mẽ, cho dù Ngôn viện trưởng có lao ra chưa chắc gì đã ăn được đối phương, nói không chừng còn phải bại trận đi về.

“Hò, ngạc nhiên đấy, trực tiếp thách thức giờ lại làm như bọn ta kẻ có tội? thú vị đấy!”

Dạ Phong mở mắt ra, một nguồn uy áp trực tiếp đập vào mặt Ngôn viện trưởng, khí tức muốn bóp nát trái tim ông hiện lên, cảm giác sinh mệnh của ông như bị thẳng nhóc này nắm trọn trong tay, năng lực của Sinh Tử thần vị thể hiện.

Cặp mắt màu đen như hố sâu muốn nuốt chửng linh hồn của Ngôn viện trưởng, đối phương không thể bước lên một bước chân nào nữa, không nói được lời nào, mồ hôi đang chảy xuống, linh hồn như tách ra khỏi thân thể...

“Dừng tay, hải tử, xin lỗi về hành động của mấy đứa nhóc bên ta, hi vọng mọi người lùi lại một bước, thứ này coi như là quà xin lỗi, các ngươi hẳn là đồng bọn của Hình Na đi? Hẳn là muốn tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú đúng không? Có muốn đi cùng không?”

Một cái nhún được vút ra, Dạ Phong lười biếng nhìn chiếc nhẫn được ném sang, cậu đưa tay bắt lấy nó một cách đơn giản, đưa lên nhìn một chút rồi cười nhẹ.

“Mà,... cũng không có gì, bảo cô nhóc của lão sư nên biết cách cư xử lại, may mắn là bọn con biết các ngài là Sư Lai Khắc học viện, nếu không thì con nhỏ đó trực tiếp bị đập chết không kịp ngáp bây giờ”

Dạ Phong không quan tâm lắm, đưa ra một lời cảnh cáo nhưng lại hàm ý chấp nhận lời xin lỗi và lời mời của Huyền lão, Ngôn viện trưởng sau khi được Huyền lão đánh thức thì lập tức cảm thấy sợ hãi tràn ngập trong lòng, một Phong hào đầu la như ông lại bị trực tiếp tấn công linh hồn đáng sợ như vậy? Coi như ông có sợ ý và không bảo vệ linh hồn nhưng mà một đứa nhóc lại có thể làm được như vậy sao?

“Khốn nạn, nguoi, ta thách thức nguoi”

Từ dưới đất đứng dậy khó khăn, Vương Thu Nhi lau đi vết máu ở khóe miệng, nội tạng bị chấn đến đau đớn nhưng cặp mắt của cô như đang giận dữ nhìn về phía Tôn Vũ, chỉ thẳng mặt anh muốn khiêu chiến.

Bên phía Tinh Nguyệt Môn mọi người có vẻ không thêm quan tâm lắm, Tôn Vũ trực tiếp không nhìn đối phương mà quay trở lại ân ái với Tiêu Linh, hai người hồ động anh em em chọc tức đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 341: Thành viên tham gia của Sư Lai Khắc

Trực tiếp bị lộ ngơ làm cho Vương Thu Nhi như bị tát một phát thẳng mặt mình, đây là lần đầu tiên mà cô bị làm ngơ như vậy, ở trong Sư Lai Khắc học viện cho dù đối mặt với ai cũng đều phải nể mặt cô, không ngờ rằng lần này bọn cô đã phải thiết bản, trực tiếp bị uy áp của đối phương lấn trở về.

Tuy lần này bọn họ vừa đuối lý vừa đuối sức nhưng vì niềm kiêu ngạo của Hoàng Kim Long vũ hồn làm cho Vương Thu Nhi không thể không tức giận đứng lên thách thức Tôn Vũ, nhưng mà cô trực tiếp bị làm lơ.

Con tức xông lên não, hồn lực phát ra cực mạnh, vũ hồn hoàng kim long triệu hồi, Vương Thu Nhi trực tiếp muốn tiến lên tấn công.

Các thành viên bên phía Sử Lai Khắc như bị kích động. Đái Hoa Bân, Chu Lộ, Vu Phong và Ninh Thiên tất cả mọi người phóng thích võ hồn, các hồn hoàn cân đối nhanh chóng xuất hiện muốn tấn công bên Tinh Nguyệt Môn.

Bên Dạ Phong cũng chuẩn bị tư thế sẵn sàng chiến đấu, ngược lại là Dạ Phong, anh ta có phần khó hiểu tại sao không nhìn thấy Hoắc Vũ Hạo, còn cô bé này là Vương Đông Nhi sao? Tại sao lại có võ hồn hoàn toàn khác với cô gái mà anh từng gặp.

Tam sinh võ hồn? Không thể, anh có thể đoán chắc là Vương Đông Nhi chỉ có hai võ hồn, còn cô gái này là ai mà có hình dạng giống Vương Đông Nhi đến vậy?

Dự đoán của Dạ Phong hơi lệch một chút, cứ tưởng là trong đoàn người này có Vương Đông Nhi thì sẽ có Hoắc Vũ Hạo và đồng bọn của hắn ta, nhưng mà cô gái Vương Thu Nhi này, vậy mà cũng có một chút khí tức của thần lực.

Không giống với năng lượng đến từ con gái của thần cho lắm, nó giống như chỉ là một đoạn ngắn thần lực cải tạo cơ thể hơn, giống như là các thành viên còn lại của Tinh Nguyệt Môn vậy, điều này làm anh có chút suy đoán, liên quan với Vương Đông Nhi thì cô gái này hẳn cũng có liên quan tới Hải thần đi.

“Hai bên dừng tay hết lại cho ta”

Huyền lão trực tiếp nổi giận bộc phát hồn lực chấn áp hết tất cả mọi người, Dạ Phong đưa một ngón tay ra vạch lấy một tấm màn vô hình chấn lại cho các đồng bọn của mình, còn bên phía Sử Lai Khắc thì bị uy áp cho đè quỳ xuống dưới.

Tốc độ của Dạ Phong đủ nhanh đến bất ngờ, không hiểu sao bây giờ tình huống bên Sử Lai Khắc lại đang nằm gục xuống còn bên Tinh Nguyệt Môn vẫn thoải mái đứng đấy, dù cả hai đều là thành viên Sử Lai Khắc nhưng tình trạng này quá chênh lệch.

Huyền lão ánh nhìn tập trung vào Dạ Phong, tên nhóc này có vẻ sâu hơn là ông tưởng, có thể tiện tay chấn lại uy áp của ông, dù cho ông có không sử dụng toàn lực nhưng như vậy cũng rất mạnh, tên của cậu ta là ...

“Dạ Phong, có vẻ như Huyền lão ngài quên mất tên của ta rồi a!”

Cười cười trả lời, như đọc được ý nghĩ của Huyền lão, Dạ Phong rất thoải mái giới thiệu tên của mình, lần tham gia này Tinh Nguyệt Môn muốn đối đầu với các kẻ lựa chọn của thần khác, đặc biệt là Tà thần nên đối phương là nguồn thông tin tốt nhất để khai thác.

“Mọi người sao không tự giới thiệu một chút về bản thân nhỉ? Cùng là thành viên của học viện Sử Lai Khắc mà nhỉ?”

Dạ Phong lập tức muốn chào hỏi, dù sao cũng không phải là từ thù hay cái gì, coi là như là một nhà đi, giờ anh rất muốn biết nhóm của Hoắc Vũ Hạo đi đâu mất rồi.

“Trước tiên đây là Tinh Nguyệt Môn, hân hạnh được gặp mọi người, anh chàng tóc đỏ này là Tôn Vũ, cô gái bên cạnh anh ta là Tiêu Linh, anh chàng mập mạp kia là Đinh Bảo, hai ông cháu đằng kia Dạ Vũ và Mặc Lâm, chúng con cũng đang muốn tiến nhập Nhật Nguyệt để quốc để tham gia trận tỷ thí”

Không để cho đối phương ngăn cản, mà có hay không thì đối phương cũng muốn biết thông tin của bọn họ, không giới thiệu thực lực của bản thân mà chỉ giới thiệu tên, sức mạnh của bọn họ không nên để các thành viên lão làng này biết sớm a...

“Cùng là học viên Sử Lai Khắc?”

Không chỉ là các thành viên bên đối phương ngạc nhiên, Vương Thu Nhi và các bạn của cô, Đái Hoa Bân, Ninh Thiên hoàn toàn ngạc nhiên, đến cả Ngôn Viện Trưởng cũng phải bật thốt lên trong kinh ngạc, thật khó tưởng tượng rằng bọn họ đến từ cùng một trường với bọn họ.

Làm quản lý cao tầng vậy mà ông lại không nhận ra được đám Dạ Phong, không phải là quá thất bại sao?

“Ngôn tiểu tử, đám nhóc này đã rời khỏi học viện tự lập hai năm trước, tuy vẫn là học viện Sử Lai Khắc nhưng chúng chỉ tham gia các cuộc khảo hạch lên cấp thôi, bọn họ đều là nội viện, nhưng lâu ngày không gặp mà bọn chúng cũng không làm gì nổi bật nên người không biết cũng đúng”

Huyền lão để ý tới Ngôn viện trưởng đang suy sụp tinh thần, còn đám nhỏ thì bị chấn kinh, đám hồn sư mạnh mẽ này tùy tiện một người cũng có thể đánh bại đội trưởng của bọn họ? thật khó mà tin được.

“Được rồi, lần này chúng ta cũng tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục, lần này do ta và Ngôn viện trưởng mang người đến, cô gái này đã thất lễ là Vương Thu Nhi, là đội trưởng của đội đến từ trường chúng ta, hi vọng mọi người bỏ qua, còn lại là các thành viên chính thức và dự bị, Đái Hoa Bân, Chu Lộ, Vu Phong, Ninh Thiên...”

Khó thấy Huyền lão lại hiền lành nói chuyện với một nhóm người ngoại trừ với Hoắc Vũ Hạo, cả đám vốn đã ngạc nhiên nay càng ngạc nhiên hơn nữa, dù là dẫn đội bọn họ thì Huyền lão cũng chưa từng tỏ thái độ như vậy, thật là bất công!

Thực chất là Huyền lão đang cân nhắc đây là các đồng bạn của Hình Na, cộng thêm với nguồn hồn lực mạnh mẽ như vậy thì bọn chúng chắc chắn là trụ cột hoặc là nguồn lực bảo vệ mạnh mẽ của Sử Lai Khắc sau này, thêm nữa với sự tồn tại bí ẩn của Dạ Phong, bọn ông cũng không muốn làm bậy.

Đối phương còn có con bài gì dấu đằng sau hay không, hay là khi gây chiến sẽ có chuyện gì? đối phương không hề giống kẻ chịu khuất phục cả, vậy nên

việc gây ra chiến tranh là việc tất nhiên nếu 2 bên không hợp nhau.

Nhưng gây ra chiến tranh ngay trước trận tỷ thí diễn ra? Bọn ông cũng đâu có rảnh như thế? trong khi cả hai đều là thành viên của Sử Lai Khắc học viện, ai thắng thì cũng là mang danh của học viện, kiểu gì cũng có lợi cho trường, không cần thiết phải gây tranh cãi, hoặc là nói, nhất thiết phải cản trở sự tranh cãi này lại, nếu không muốn nội bộ Sử Lai Khắc sau này gặp vấn đề...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 342: Mọi móc thông tin

Hai bên sau một hồi giới thiệu chính thức đồng hành cùng nhau, trực tiếp bỏ qua sự tồn tại của người lớn tuổi Mặc Lâm, Dạ Phong với khí thế và uy áp của một thượng vị giả được cho là người dẫn đầu của Tinh Nguyệt Môn nói chuyện với Huyền lão.

Vương Thu Nhi có vẻ như còn rất muốn chiến đấu với Tôn Vũ, điều lúc này là sĩ nhục lớn nhất đời cô, vốn là một người lãnh tĩnh và cực kỳ lạnh lùng, giờ cô rất bá đạo muốn đánh bại Tôn Vũ.

Nhưng đáp lại sự thách thức và khiêu khích của cô chỉ là một màn ân ái đầy tình tứ của đôi trai trẻ làm cho Vương Thu Nhi đã tức nay càng tức hơn, cô muốn lao ra đập chết đôi cầu nam nữ này.

“Khốn nạn, lão nương thách thức người mà người dám bơ ta, ta giết chết người!”

Thật khó để thấy Vương Thu Nhi trở nên nổi đóa như vậy, tính cách đúng là vô cùng bạo lực, thậm chí so với Tiêu Linh còn có phần mạnh bạo hơn thì phải, Hoàng Kim Long Thương? không biết so với võ hồn Hỏa Lân Thương của Tiêu Linh thì ai mạnh hơn nhỉ?

Đái Hoa Bân và Chu Lộ, mấy thành viên của Sử Lai Khắc nhanh chóng lao ra muốn ngăn cản trận chiến này bùng nổ, còn bên Tinh Nguyệt Môn hoàn toàn chẳng quan tâm, nếu như có chiến đấu diễn ra thì bên chịu thiệt cũng là bọn họ, Huyền lão mà giờ tay đánh chính học viên của trường mình thì càng không thể, bên bọn họ hoàn toàn làm ngơ Vương Thu Nhi.

Như đổ thêm dầu vào lửa, đang ở trên không Vương Thu Nhi đã cố kiềm chế bản thân nhưng bị bơ như người vô hình làm cô không chịu được phóng thích võ hồn ra, dùng cây thương khủng bố đã từng làm ám ảnh bọn Đám Hoa Bân nhắm vào Tôn Vũ mà tấn công.

“Hề? không kiềm chế được sao? thật không biết là người có tài cán gì mà được lên làm đội trưởng nhỉ?”

Giống như là không sợ trời đất hỗn loạn, Tôn Vũ trực tiếp khiêu khích và khinh thường ngược trở lại Vương Thu Nhi làm cho đòn tấn công nhanh chóng được phát ra hơn, bên Sử Lai Khắc bị kích làm sao chịu được, lập tức thả ra để Vương Thu Nhi trực tiếp lao vào tấn công.

“Keng”

Ngay khi cây thương đến gần Tôn Vũ, một ánh sáng màu đỏ lửa trực tiếp đánh vào cây Hoàng Kim Long Thương của Vương Thu Nhi, một cây thương bốc cháy trong ngọn lửa hung tàn cực mạnh.

Hai người con gái bạo tính trực tiếp đối đầu, huh... quá tuyệt vời, hai người này mà gặp nhau thì không biết là trận chiến này sẽ diễn ra thế nào đây.

Tiêu Linh và Vương Thu Nhi, đồng dạng lấy võ hồn là thương, cùng vũ khí cùng chiến trường, hai người như là đối thủ trời định cho nhau vậy.

Trực tiếp bị đánh làm lệch hướng Hoàng Kim Long Thương làm Vương Thu Nhi giật mình, cảm giác dư chấn từ trên võ hồn truyền lại làm cho cô biết được, cô gái này cũng không đơn giản, mạnh, rất mạnh, tất cả các thành viên bên đối phương đều mạnh đến kinh khủng.

Bị một kích của Tiêu Linh khơi lên lòng chiến đấu, nhưng đồng thời cũng đánh tỉnh lại cái đầu óc không minh mẫn của Vương Thu Nhi tạm thời, cô ta nhanh chóng thu hồi võ hồn đứng đối diện với Tiêu Linh mà nhẹ nhàng nói:

“Xin lỗi về chuyện vừa rồi, nhưng mà chúng ta sẽ không thua, trong trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục, hi vọng được gặp hai người trên sân đấu, đừng có mà thua quá sớm đấy”

Lấy lại được bình tĩnh, Vương Thu Nhi lập tức trở lại làm một đội trưởng đúng cách, bên phía Tiêu Linh cũng thu hồi võ hồn của mình, cô cũng không thật sự muốn chiến đấu, cô gái Vương Thu Nhi này không biết có ăn cái gì mạnh mẽ không nhưng với những hồn sư đã được thần chúc phúc như bọn họ mà cũng chỉ đánh ngang hàng, quả nhiên đúng như lời Dạ Phong ca nói, trận tỷ thí này toàn bộ đều là các con quái vật a...

Ngôn viện trưởng tính ra ngăn cản cả hai bên nhưng rất may mắn là Vương Thu Nhi đã được hồi phục, không còn bạo loạn nữa nên ông cũng cảm thấy yên tâm, nhưng con át chủ bài của bọn họ lại bị ngăn cản dễ dàng vậy điều này làm cho ông có một cái nhìn khác về Tinh Nguyệt Môn.

Quá đáng sợ, quá mạnh mẽ, quá thần bí, Ngôn viện trưởng đang tự trách sao ông không biết sớm để đưa bọn họ trở thành thành viên tham chiến cho Sứ Lai Khắc, bọn chúng có vẻ muốn tham dự với danh nghĩa của một tông môn hoặc bang phái riêng của bọn chúng thì phải.

“Hình Na tiểu nha đầu ở đâu rồi?”

Bên phía khác, Huyền lão đang nói chuyện với Dạ Phong một cách từ tốn, ông có vẻ rất muốn biết xem Hình Na đang ở đâu, thành viên quan trọng nhất lại không ở đây sao? Nhưng rõ ràng đám này đang tiến nhập để tham dự trận tỷ thí mà?

“Tiểu Na a? Con bé đã sớm ở Nhật Nguyệt đế quốc rồi, hi vọng có thể gặp con bé sớm a!”

Dạ Phong cũng không giấu giếm gì, Huyền lão cũng đã từng giúp đỡ họ vài lần, nhưng có vẻ thời gian qua mọi người đã trưởng thành quá nhiều đến nỗi bên đối phương không nhận ra, cũng vì từng được nhận giúp đỡ từ ông nên anh hiện tại cũng đang rất khách khí.

Tuy biết Huyền lão giờ đang trở thành một con cáo hồ ly muốn moi thông tin từ bọn họ, nhưng không sao, dù sao thì bọn họ cũng không tính giấu, đằng nào thì trong trận đấu tỷ thí bọn họ cũng sẽ bộc lộ, chuyện này chỉ đơn giản là sớm hay muộn thôi.

“Không biết lần này vì sao Sứ Lai Khắc thất bại lại không tham chiến cho học viện vậy? Không phải đám Hoắc Vũ Hạo đồng học đã nhận được danh hiệu Sứ Lai Khắc thất bại vĩnh viễn sao?”

Dạ Phong lập tức hỏi ngược lại, việc Vương Đông Nhi và Vương Thu Nhi làm anh có chút nhầm lẫn, nhưng thứ anh quan tâm lại là sự hiện diện của Hoắc Vũ Hạo.

Vương Thu Nhi tuy có mạnh thật nhưng anh nhận ra đây không giống như là tồn tại của con người, giống như thể là ... một con hồn thú vậy, hơn nữa thần lực cũng không giống như bọn họ được chúc phúc, mà giống như được đánh vào, có vẻ Vương Thu Nhi là một con cờ nào đó của lão già Hải thần đây.

Hoắc Vũ Hạo thì khác, cậu ta giống anh, đồng dạng được thần lựa chọn, tuy bây giờ chưa có thần vị cũng chưa chính thức gặp thần, nhưng con đường cậu ta đi sớm hay muộn cũng sẽ giao với con đường của anh, Dạ Phong muốn biết chính xác bây giờ cậu ta đang ở đâu.

“Thằng nhóc đó? Tiểu Hạo đang cùng với Bối Bối và các thành viên Đường Môn đi riêng, bọn chúng muốn tham gia với danh nghĩa của môn phái của bọn chúng, cũng giống như Tinh Nguyệt Môn các nhóc”

Huyền lão cũng không giấu giếm gì, thực ra thì dù là Đường Môn hay Tinh Nguyệt Môn cũng đều là thành viên của Sứ Lai Khắc học viện mà thôi, có là một hay hai thì cũng như nhau, miễn là chiến thắng và giữ uy thế bảo vệ thế cân bằng là được rồi, có thêm Tinh Nguyệt Môn sau này xảy ra chiến tranh ít ra bọn họ có thể trở thành cường lực chống lại Tà hồn sư, Thánh Linh Giáo và Nhật Nguyệt đế quốc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 343: Tiến vào Minh Đô

Coi như ổn định nội bộ thành công, may mắn là chiến tranh không diễn ra giữa các thành viên, mọi người tốn không quá lâu để có thể đi tới Nhật Nguyệt đế quốc, vì để cho các thành viên hồn sư bên trong không chịu áp lực nên tốc độ có chậm lại, nhưng cũng chỉ tốn vài ngày để đến Nhật Nguyệt đế quốc.

Khoảng thời gian này đủ để cho Dạ Phong và Huyền lão nói về nhiều chuyện, cả hai lấy đủ thông tin mình muốn từ đối phương rồi nhanh chóng trở về với nhóm của mình, tiến vào Nhật Nguyệt phía trước cổng thì hai bên nhanh chóng đáp xuống đất.

Các hồn đạo khí trình thám xuất hiện khắp mọi nơi, trên mặt đất và trên không trung, đâu đâu cũng có, bọn họ lại không muốn gây náo loạn trước trận chiến nên đành tuân theo luật lệ.

“Từ giờ chúng ta nên tách ra thôi, Huyền lão, chúng ta còn phải tụ hội với Tiểu Na, tạm biệt”

Dạ Phong lập tức ngó lơ từ biệt với Huyền lão, đi chung với nhau hay không cũng không có vấn đề, nhưng có vẻ các thành viên bên anh cư xử không được tự nhiên cho lắm, cũng có phần hơi bất tiện nên mọi người muốn tách nhau ra

“Ừm, cũng được, ta cũng cần phải đi một số nơi, nếu gặp Tiểu Na thì nhắn tới con bé lời hỏi thăm của ta, nói rằng lão già này cũng nhớ con bé nhiều lắm, không chê lão già ta xương cốt còn yếu thì đến uống trà cùng ta cũng rất tốt, kể cả tiểu tử nguoi cũng vậy”

Huyền lão gật đầu, ông ngó lơ mời với cả Hình Na lẫn Dạ Phong, có vẻ như ông đã chấp nhận hai người, nhưng lời nói của ông lập tức bị mọi người phi nhổ, đặc biệt là Dạ Phong.

Uống trà? Ông mà cũng biết uống trà? ông có mà đi uống rượu và ăn đùi gà thì có, thật là, có một ly trà mà húp một ngụm là hết, vậy mà cũng gọi là

thường thức.

Trông thấy Huyền lão bóng hình nhanh chóng biến mất, không biết là ông đi đâu, nhưng mà từ giờ Tinh Nguyệt Môn và đội hình của Sư Lai Khắc chính thức tách ra từ giờ, mỗi người một phương hướng.

Bước qua cánh cổng, mọi người nhanh chóng hướng vào Minh Đô, dòng người rất đông đúc, nhưng trang phục của Dạ Phong đám người lại không hề gây chú ý, dù sao thì bọn họ rất giống với đám quý tộc nhà giàu đến chỉ để coi thi đấu chứ không giống thí sinh tham dự.

Trang phục thông thường, hồn đạo khí lại được chế tạo cực kỳ tinh vi và nhỏ bé khó nhìn bằng mắt thường được, ngược lại, có rất nhiều đội tham gia gây ra rất nhiều chú ý, có vẻ như các tông môn muốn triển khai thực lực và quyền năng của mình.

Nhóm người Dạ Phong lập tức im lặng không gây chú ý lên vào đám đông kiếm một khu nhà trọ mà ở lại, may là bọn họ đến sớm, thậm chí bọn họ còn đặt dư một phòng cho Hình Na vào ở, với tình hình dòng người đông đúc thế này, không sớm thì muộn nơi này sẽ không còn nhà trọ nào để thuê nữa đâu.

Mọi người lập tức đi nghỉ ngơi, tắm rửa sạch sẽ và tu luyện trong phòng, trôi qua một ngày dài trong thoải mái, chỉ còn khoảng một tuần nữa là trận tỷ thí diễn ra, mọi người nghỉ ngơi xong thì nhanh chóng đi đăng ký tham gia.

Một buổi sáng sớm, không khí vẫn tấp nập như thường, thật là nhộn nhịp nhưng đối với những người thích im lặng như Tinh Nguyệt Môn lại cảm thấy có phần khó chịu, bọn họ không gây chú ý tiến vào khu vực đăng ký và muốn tham gia vào trận tỷ thí, tuy nhiên với số lượng người tham gia như vậy là không đủ, bỏ đi Vu Thiên và Mặc Lâm, nhóm bọn họ chỉ có năm người, làm sao mà tham gia được?

Chẳng lẽ cần phải bóc đại một người đến để tham gia vào trận tỷ thí? Cảm giác này hơi khó chịu à nha, không biết tham gia thế nào nhưng Mặc Lâm có nói con bé có dẫn theo một đứa nhóc nữa, vậy không phải là đội hình của họ vừa đủ để tham gia sao?

Tình hình hiện tại là Hình Na đang ở đâu, con bé hẹn bọn anh ở Nhật Nguyệt đế quốc nhưng không một ai biết địa điểm cụ thể là chỗ nào, bây giờ kiếm hết trong toàn bộ Nhật Nguyệt đế quốc, không... chỉ trong Minh đô này đã không khác gì mò kim đáy bể rồi.

“Trước tiên chúng ta cứ đi dạo tìm kiếm thông tin một chút đã, phòng trọ đã đặt rồi, cũng không cần phải vội, miễn là trong thời gian đăng ký là được, đợi đến khi Tiểu Na đến chúng ta sẽ đăng ký”

Dạ Phong sau khi suy nghĩ một chút, anh nhanh chóng đề cho mọi người tự hoạt động, vừa tìm kiếm thông tin vừa tách ra, như vậy ngẫu nhiên có khả năng gặp lại Hình Na cao hơn, con bé này thật sự không biết là đi đâu nhỉ?

Ở một nơi khác, một cô gái gái với mái tóc dài ngang eo, uốn lượn, xinh đẹp và câu hồn, bên cạnh cô còn có một cậu nhóc và một cô bé chạc tuổi mười bốn, ba người cứ như là tinh linh bước đi tĩnh lặng trong dòng người.

Rõ ràng là cực kỳ xinh đẹp và cực kỳ hút hồn, nhưng không một ai lại chú ý đến cô ta, thật là khác thường, nhưng mọi chuyện lại diễn ra theo đúng như lẽ dĩ nhiên vậy, cô gái thoải mái mua ba cây kẹo hồ lô cho hai đứa nhóc mỗi đứa một cây, cho bản thân mình một cây, ngay khi trả tiền người bán hàng bị choáng ngợp bởi vẻ đẹp của cô, cô gái chỉ mỉm cười một cái nhẹ rồi biến mất từ lúc nào không biết.

“Tỷ tỷ, chúng ta giờ đi đâu?”

Cậu bé hỏi, cậu nhóc này chính là Hình Từ do cặp song sinh Kim tử và Ngân tử hợp thành, người con gái xinh đẹp lúc này chính là Hình Na, cô đang thoải mái dạo bước với hai đứa nhóc của mình.

“Ma ma, chúng ta chuẩn bị đi chiến đấu?”

Hình Tuyết có vẻ rất hào hứng muốn chiến đấu, bản năng của một hồn thú bảy mươi vạn năm như thức tỉnh trong người con bé, không ở gần thì không thấy, nhưng nếu đứng bên cạnh Hình Tuyết sẽ lập tức bị nguồn năng lượng băng cực hạn này đông thành đá vụn ngay tức khắc.

Hình Na thoải mái bước đi, cô vừa đi vừa chỉ lên trời và nói

“Nhìn thấy không?”

Cả bầu trời trong mắt của hai đứa nhỏ nhanh chóng tối sầm lại, các vì sao hiện lên vẽ thành một đường tách ra thành nhiều nhánh, đây chính là con đường mà mọi người đang đi chuyên.

“Ừm, thật đẹp, nhưng tách ra sao?”

“Bọn họ phân tán ra để tăng cơ hội tìm thấy ma ma sao?”

Hình Từ và Hình Tuyết cặp mắt sáng lên lung linh, bọn họ rất nhanh đoán ra mọi thứ, đối với câu hỏi của hai đứa, Hình Na chỉ thản nhiên mỉm cười mà không trả lời, đưa tay xoa lên đầu hai đứa nhóc và nắm tay bọn chúng dắt đi, mục tiêu mà cô đang tiến đến là ngôi sao sáng nhất trong năm vì sao, Dạ Phong!

Chương 344: Muốn kiếm chuyện?

Đang dạo bước với hai đứa bé của mình, Hình Na thoải mái đi mà không lo bị ai để ý, hào quang tinh tú đã giúp cho cô che dấu đi diện mạo của mình, một loại năng lực mới sau khi Hình Na thức tỉnh đã xuất hiện.

Ngoại trừ các thành viên Tinh Nguyệt Môn nếu không có năng lực đặc biệt, hoặc không có sự chênh lệch thực lực đủ cao thì không còn ai có thể nhìn xuyên qua cái lớp ảo ảnh này.

“Na tử, bên này bên này, anh chàng Dạ Phong đang đi ở hướng này”

Hình Từ thích thú vừa gặm cây kẹo hồ lô của mình, trong miệng còn có đồ ăn nhưng rất háu tấu mở miệng, âm thanh phát ra còn không chuẩn.

Nhưng may mắn là Hình Na hiểu rõ ý của thằng bé, đưa tay lên cốc cho trán nó một phát, Hình Na bật cười nhẹ nhàng.

“Ngốc, ăn xong rồi hần nói”

“Đúng đó đúng đó, Từ ca ngu ngốc”

Hình Tuyết nhìn thấy ma ma đánh đại ca lập tức hòa theo bắt nạt Hình Từ, nếu như không phải trong trường hợp đánh nhau thì cô bé cũng không khác gì một đứa nhóc bình thường cho lắm, hoặc nên nói là con bé đang cố gắng hòa nhập với thế giới loài người, kể cả cách nói chuyện và giao tiếp.

Thực lực càng lên cao thì bản năng hồn thú để hoàng trong người con bé càng thức tỉnh mạnh, nếu không để ý thì rất có khả năng sẽ bị uy áp từ người con bé đè đến khó thở, tất nhiên đó là Hình Từ chứ không phải cô, Hình Na đã đủ mạnh để cân con nhóc này rồi.

“Hừm.. không biết Dạ Phong ca và mọi người mấy năm qua ra sao nhỉ? Kể cả sư phụ nữa, không biết có bị hù giật mình với sức mạnh của đám Dạ Phong không?”

Vừa đi vừa suy nghĩ, khả năng có vẻ có phần trầm cao đấy, với thực lực của đám Dạ Phong và Tôn Vũ, thực lực của bọn họ đều mạnh xa người bình thường, hơn nữa với đầu óc bá đạo của Dạ Phong, cô tin chắc nếu không phải một lần thì Mặc Lâm cũng bị hù giật mình cho chục lần rồi.

Nhìn thấy ma ma mình tự suy nghĩ tự bật cười, Tuyết Nhi cũng vui vẻ theo, hôm nay ma ma cảm thấy rất tốt, vậy thì Tuyết Nhi cũng cảm thấy rất tốt.

Chỉ riêng một mình Hình Từ là lạc loài, bị hai người phụ nữ bắt nạt đến không còn lối về, giờ cậu chỉ muốn chui vào một xó vế vòng tròn mà thôi.

“Khốn kiếp, mày vừa làm cái đéo gì đấy!!?”

Một giọng nói thô lỗ vang lên, hình như có tranh cãi gần đây, hơn nữa còn là tranh cãi giữa các hồn sư, dao động hồn lực này chắc cũng phải tầm hồn vương hoặc hồn đế, thực lực cao thật, nhưng lại dễ dàng bị dao động như vậy cũng không tốt a.

Nếu như cô mà là cái tên hồn sư kia chắc chắn cô sẽ im lặng mỉm cười, chờ thời cơ thật tốt rồi tiện tay cho hần một đấm sau lưng, đấm xong rồi cười hả hê trước mặt hần, như vậy thì cảm thấy thỏa mãn và thành tựu hơn là đi gây gổ.

“Đi xem có chuyện gì đi ma ma”

Tuyết nhi có vẻ rất hào hứng với mấy chuyện đánh nhau, ngoại trừ đồ ăn và ma ma, chiến đấu và đánh nhau là thứ mà Tuyết nhi quan tâm nhất, bởi vì sao? bởi vì dòng máu của 70 vạn năm hồn thú ưu tú đang chảy xuôi trong người con bé, khát vọng được bóp nát đối thủ và cắn xé kẻ thù của mình luôn luôn được mỗi sẵn trong cặp mắt và cơ thể nhỏ bé này.

“Có gì vui đâu chứ?”

Ngược lại thì Hình Từ không thích thú lắm, thằng nhóc suốt ngày chiến đấu với Hình Na, đánh qua đánh lại toàn bị ngược nên chắc chắn không quan tâm rồi, hơn nữa năng lực của Hình Từ lại thuộc về hình thức hỗ trợ và khống chế, năng lực tấn công của cậu cũng không mạnh.

“Từ ca là đồ ngốc”

“Bóp”

Và rồi một cú đấm móc từ dưới lên trên cho cu cậu bay thẳng lên trời, Tuyết nhi hoàn toàn không nương tay đối với những kẻ làm cản trở hứng thú của

cô, Hình Tử như điều đứt dây bay thẳng lên trời rơi về hướng Hình Na.

“Ây cha”

Đưa hai tay ra chụp, hai đứa nhóc này, đến chịu, thật không biết là giống ai mà hăng máu đánh nhau thế, còn thằng ngốc này thì suốt ngày chỉ biết ăn và chơi, chắc ở trong hình thể linh hồn lâu quá nên thành ra như vậy.

“Đi thôi, Tuyệt nhỉ”

Bế luôn Hình Tử mà đi, hai mẹ con nhà Hình Na rất thư thái mà tiến đến, hồn lực uy áp của một hồn vương đỉnh phong tỏa ra, toàn bộ những người bình thường xung quanh không tự chủ mà lùi lại vài bước, không một ai dám lại gần.

Trái ngược hoàn toàn với đám đông, thân là hồn để lại là kẻ được lựa chọn, làm sao mà cô có thể bị loại uy áp cấp thấp này ảnh hưởng được, hơn nữa, loại hồn lực cường độ này như thể muốn đánh nhau giết người này, thật không biết là có thù oán gì mà muốn làm tới mức độ vậy.

“Ồ, một đầu một, một người dùng kiếm và một người là thú võ hồn, hơn nữa người sở hữu quang minh kiếm kia năng lực thật mạnh, Tuyệt nhỉ cảm thấy bản thân không nắm chắc đánh bại được anh ta”

Tuyệt nhỉ ánh mắt ngay lập tức quan sát xung quanh, mọi người ai cũng lùi lại hết chừa chỗ cho một thanh niên tóc vàng, mắt xanh dương, cơ thể cường tráng to lớn nhưng vô cùng lịch lãm, phong thái giống như một thánh kỵ sĩ có thể chém giết tất cả mọi thứ trên đường cản trở anh ta vậy.

Người đứng đối diện anh chính là hồn vương muốn đánh sống sống chết chết, hồn lực đã tỏa ra đến mức cực hạn, võ hồn Từ Lang Hắc Miêu đã hiện lên, bản thân là soi, bản thân là mèo, cơ thể tập hợp lại hai yếu tố tốc độ nhanh nhất của loài thú, có vẻ như là miễn công hệ võ hồn đấy.

Ngay khi Hình Na đánh giá tình hình chiến đấu, hai người con trai kia cũng nhìn ra Hình Na và Hình Tuyệt đang quan sát, bọn họ cũng nhìn lại, cặp mắt của tên hồn vương nhìn Hình Na bằng một cặp mắt chán ghét, vì không thấy dung mạo thật sự của cô nên anh ta coi Hình Na và Hình Tuyệt như những người dân không sợ chết thích lao đầu vào lửa, đôi mắt hiện rõ sự khinh thường.

Đằng sau lưng của tên hồn vương là một cô gái cũng khá xinh đẹp, mái tóc màu tím, hồn lực thoang thoảng mùi độc tố, chắc hẳn là một độc hệ hồn sư, không biết vì sao nhưng nhìn cặp mắt đỏ chót của cô ta làm Hình Na không tự chủ suy nghĩ tới một chuyện tình lãng xẹt cầu huyết nhờ?

Nhiu mày thật sâu, Hình Na bước một bước lùi về sau, coi như không tham gia vào trận tranh cãi này, nhưng ngạc nhiên là cặp mắt của thanh niên tóc vàng kia sau khi nhìn cô lại tỏa sáng bất ngờ, anh ta giống như không tự chủ mà mừng rỡ kêu lên:

“Công chúa”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 345: Thân là Dina

Tiếng kêu của thanh niên tóc vàng làm cho Hình Na bất ngờ, kể cả Hình Tuyệt cũng tròn mắt! Công chúa? Công chúa là gì? Ma ma là công chúa trong mấy câu chuyện cổ tích xinh đẹp tuyệt trần sao? Vậy không phải Tuyệt nhỉ cũng là một tiểu công chúa?

Suy nghĩ của đứa bé hoàn toàn không ăn khớp với thực tế một chút nào, ngược lại với Hình Tuyệt, bản thân Hình Na đang đỏ mặt hời hợt, nhìn thấy ư? Kể cả khi cô dùng tinh tú ánh sáng để che giấu rồi?

“Công chúa đại nhân, gặp được ngài thân mừng quá”

Không một chút do dự, anh chàng thanh niên kia cực kỳ chắc chắn rằng Hình Na chính là công chúa của anh, chàng thanh niên lao tới ngay lập tức, quỳ xuống một gối tỏ vẻ kính trọng với Hình Na.

Đầu gối là thứ mà người con trai không thể tùy tiện quỳ xuống, ngoại trừ ba mẹ và sư phụ ra thì không một ai muốn quỳ gối trước người khác, nhưng anh ta lại ngay lập tức quỳ xuống mà không hề đắn đo.

Trực tiếp bỏ lỡ sự tồn tại của tên hồn vương, trong ánh mắt vị quang minh kiếm hồn sư này chỉ còn lại hình bóng của Hình Na, cặp mắt của anh ta hiện rõ sự vui mừng và cảm động, giống như được gặp Hình Na là niềm vui sướng to nhất của anh.

“Ngươi là.. một trong các kỵ sĩ của Cygnus?”

Hỏi phân vân nhưng Hình Na vẫn rất bình tĩnh đặt ra câu hỏi, đây là lần đầu tiên mà cô bị người gọi là công chúa, ở trong mắt người khác Hình Na chỉ là một cô gái bình thường, vậy mà chàng thanh niên cao quý này lại quỳ gối trước Hình Na, không ít người ồ lên ngạc nhiên, kể cả cô gái tóc tím sau lưng tên hồn vương cũng cực kỳ bất ngờ, đôi mắt lung linh đỏ không tự chủ mà rơi xuống hai hàng nước mắt.

“Vâng, thần là Dina, kỵ sĩ ánh sáng của Cygnus Princess, công chúa đại nhân, cung thỉnh ngài trở về với chúng thần.”

Trực tiếp giới thiệu tên và thừa nhận mình là một trong các kỵ sĩ, anh chàng này vô cùng thẳng thắn muốn đưa Hình Na trở về cùng với bọn họ.

Trông thấy khuôn mặt nhăn nhó của Hình Na, Dina không hề quan ngại, việc đưa công chúa trở về là điều thiết yếu, thậm chí bọn họ đã phải rời xuống một đại lục xa lạ như vậy chỉ để tìm kiếm ngài, phải biết vị thế của Hình Na trong các kỵ sĩ Cygnus to lớn như thế nào.

“Cặp mắt của thần có chứa quang minh thâm phán chỉ lực, chỉ cần thực lực không cao quá thần quá nhiều, mọi ảo ảnh đều sẽ tự động bị loại bỏ”

Dina giống như hiểu được lý do tại sao Hình Na cảm thấy kỳ lạ, anh cũng bất ngờ trước phép thuật che giấu của công chúa, không ngờ một người chỉ có năng lực chữa trị và chúc phúc như cô giờ lại mạnh mẽ và hiểu biết nhiều thứ đến vậy.

Hình Na lại lùi thêm một bước, cô nhìn vào Dina thật kỹ, xem xét anh chàng này rốt cuộc là dựa vào đâu mà nhận ra cô là công chúa của bọn họ ngay lập tức, nhưng mọi chuyện tựa hồ lại không như bọn họ mong muốn, phá đám lúc nào cũng có, đặc biệt là khi vừa mới nảy đã suýt nổ ra chiến tranh sống chết.

“Thằng khốn kia, mày tên là Dina phải không? Mày dám dụ dỗ bạn gái tao bỏ đi theo mày, một thằng khốn chỉ được cái mặt là đẹp như tiểu bạch kiểm như mày, dạng eo lả như vậy thì tốt nhất là về nhà tự thiến đi cho rồi, sống như mày không biết nhục sao?”

Chưa kể gọi cái thứ rác rưởi này là công chúa, mày đừng làm tao khinh, mày chỉ muốn kiếm chuyện để lờ đi trận chiến này đúng không, Tiểu Hương, em bước ra đây, lần này anh quyết không thể tha cho một thằng dám dục không biết vô liêm sỉ như hần, anh thế phải đem hần ra chém thành trăm mảnh”

Tên hôn vương có vẻ tức lắm, hần vừa nói vừa kéo tay cô bạn gái của mình ra, khuôn mặt của người được gọi là Tiểu Hương nay đã tái nhợt, cực kỳ làm cho người thương xót, nếu không phải là Hình Na nhận ra những tiểu xảo diễn kịch gà mờ của con bé đó, chắc Hình Na cũng có một chút thương cảm rồi.

Hình Tuyết thì lại càng không cần phải nói, con bé không cần quan tâm đúng hay sai, chỉ cần biết chống lại ma ma là phải chém, à không, nếu là con trai thì phải thiến, cho hần không còn năng lực nói dối tông đường, đặc biệt là vì mấy pha giành gái như vậy, lòi ma ma vào không khác gì là sỉ nhục với ma ma cả.

Nhưng người ở ngoài lại khác với mấy người ở bên trong câu chuyện, chỉ nhìn từ mặt ngoài và khuôn mặt đáng thương của Tiểu Hương thì bọn họ đã mặc định cho Dina là một tên xấu xa chuyên lừa gạt tình cảm con gái.

“Dina ca, chuyện lần này, hi vọng anh có thể chịu trách nhiệm với em, em không biết con nhỏ đó là ai nhưng anh đã ... đã...”

Vừa nói vừa ngập ngừng, không rõ ý cô ta nói là cái gì nhưng khuôn mặt của Tiểu Hương trở nên đỏ bừng và nước mắt không ngừng tuôn, kỹ năng diễn cảnh thâm thâm này đúng là hành trang thiết yếu cho con gái a!...

“Quao... diễn kinh thật!”

Hình Na hoàn toàn bất ngờ trước hành động của con nhỏ này, trước mặt mọi người mà không biết liêm sỉ đến vậy, lấy chuyện này ra trước mặt mọi người mà nói, dạng này thật đúng là thú hiểm trên quý, cần đem vào viện bảo tàng trưng bày a.

Tên hôn vương sau khi nghe Tiểu Hương nói xong đã nhin không được cho cô ta một cái tát, khuôn mặt bị dùng lực đánh ra một dấu tay thật sâu, Tiểu Hương lại giống như vô tình hoặc cố tính mà dán thẳng cái mặt mình vào trong cho hần ta tát, bị ăn một tát này càng làm cho Tiểu Hương trở nên đáng thương hơn.

“Mày.. mày.. tao giết mày”

Không nhẫn nại được nữa, tên ngu ngốc này trực tiếp phóng thích hồn kỹ, bộ năm hồn hoàn sau lưng, màu vàng, màu vàng, màu tím, màu tím, màu đen, một bộ hồn hoàn cực kỳ tiêu chuẩn, hơn nữa còn sắp đặt phá lên hồn để nên năng lực cực kỳ ngưng tụ.

Người đứng ngoài đã có không ít bị kích động, dù không liên quan tới mình nhưng bọn họ vẫn không ngại ném đá dẫu tay, dù sao thì đồng như vậy cũng không ai biết người nào làm, một số đã ném đá và ném mấy thứ đồ đạc về phía Dina, thật là lảm chuyện..

Từ này tới giờ vẫn im lặng, Hình Na bỗng cảm thấy có chút nguy hiểm đến từ phía anh chàng tên là Dina này, năng lực rất mạnh, thanh kiếm như có linh hồn, sau lưng sáu cái hồn hoàn hiện ra rực rỡ: Đen, đen, đen, đen, đen, đen.

Một bộ sáu hồn hoàn màu đen, hơn hần so với mấy người Đinh Bảo và Dạ Vũ, nhưng so với Dạ Phong thì vẫn còn kém xa, năng lực của tên này thật khó mà lường trước được, sát khí lan tỏa rất mạnh.

Vốn là cực kỳ hiền lành khuôn mặt, Dina trở nên nổi giận muốn băm xác của hai tên hồn sư trước mặt, không phải là vì bản thân bị hiểu lầm, càng không phải là vì con nhỏ ngu ngốc kia, anh ta nổi giận gầm lên, khí tức quang minh như thần thánh thâm phán:

“Người... vừa.. gọi.. ai.. là.. rác ... rưởi!!!!”

Cặp mắt đáng sợ muốn nuốt chửng mọi thứ, Hình Na bất ngờ chỉ về một câu nói si nhục cô mà anh ta lại nổi giận đến vậy, không biết kiếp trước cô là một người thế nào mà lại có được những ký ức trung thành như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 346: Phế bỏ

Tuy hiện tại Hình Na vẫn không nhớ về quá khứ kiếp trước của mình, cô cũng không quá quan tâm về những chuyện đã xảy ra, nhưng đối với từng ký ức Cygnus Knight, đó lại là những báu vật trân quý khó quên.

Danh dự của Hình Na là bất khả xâm phạm, bọn họ là những chiến binh bảo vệ cho ngài, cô dám cá bây giờ có là Phong hào đấu la hay Cực hạn đấu la đứng ra thách thức thì tên ngốc này cũng sẽ bất chấp tất cả mà bảo vệ cô, thật là một tên ngu hết thuốc chữa mà... nhưng mà không hiểu sao, cô lại cảm thấy cực kỳ ảm áp và xúc động vì những hành động ngu ngốc đó, kể cả khi cô và nàng công chúa trước đây không hẳn là một.

“Àm”

“Oành oành... Xoẹt”

Nhanh như một tia chớp, tốc độ còn vượt trội hơn cả mẫn công hệ hồn sư hồn vương, đúng là có chênh lệch một hoàn nhưng mà như vậy không phải là quá nhanh rồi sao? Thanh kiếm to bự chẳng kia được dùng để làm gì?

Dina lập tức bắn người về phía trước, ban đầu anh tính một chém chặt đứt đôi hai đứa khốn nạn kia, nhưng suy đi nghĩ lại thì ở trong địa bàn của Nhật Nguyệt đế quốc lại giết người sẽ gây ra chấn động không nhỏ, chưa kể công chúa đại nhân cũng sẽ bị liên lụy.

Cơ mà cách hành hạ một người không chỉ có giết chết đối phương đâu, đó là một cách quá dễ dãi đối với những kẻ dám phát ngôn khinh nhục công chúa, Dina hạ thấp trọng tâm thân thể xuống, ngay khi hai trào của đối phương vừa mới cử động vồ về phía trước thì anh đã cho hắn ta một đấm vào bụng, truyền thêm nguồn hồn lực quang thuộc tính của mình vào trong cơ thể hắn ta.

“C... chuyện gì vậy ...?”

“Có... có ai thấy chuyện gì không..?”

Đám người dân ở bên ngoài không tự chủ lùi lại để chừa một khoảng không trống rộng lớn cho trận đấu, không biết có phải cố ý hay không nhưng mà các hộ vệ của thành phố và các hồn đạo khí dường như tới chậm hơn là Hình Na đoán, chắc hẳn là có một ai đó đang cản trở bên ngoài.

“Oành”

Đưa thanh kiếm đâm vào trong lòng đất, rõ ràng trên tay của Dina cầm là một thanh cự kiếm khổng lồ, hơn nữa nhìn cách nó và mặt đất va chạm thì rõ ràng cây kiếm này rất nặng, vậy mà Dina lại cầm nó như thể không có chuyện gì, điều này càng làm Hình Na ý thức được các ký ức này không hề đơn giản như cô tưởng.

“Thảm phán”

Lạnh lùng âm thanh vang lên, hồn hoàn thứ nhất xoay tròn tỏa sáng, bất cứ những vết thương nào được gây ra bởi Quang minh thẩm phán của Dina, tất cả chúng sẽ hóa thành một quả bom nổ chết người dưới sự điều khiển của anh.

“AAAAAAAAAaaaaaa”

“D... D.. Di.. na... ca... đừng mà...”

Đau đớn đến cơ thể quặn lại, cơ thể của đối phương đang co giật trong điên cuồng, hồn lực như thể bị ngoại lực rút đi, nói đúng hơn thì hồn lực của tên hồn vương đang dần phân tán trong không khí, quang minh chi lực của Dina đang xoáy và chiếm hết chỗ bên trong cơ thể đối phương.

Hồn lực tu vi đang giảm xuống trong khi các hồn hoàn dần vỡ nát ra, một điều vượt ra khỏi tầm suy nghĩ của tất cả mọi người, từ hồn vương trở thành hồn tôn, rồi từ hồn tôn trở thành hồn tông.

Các hồn hoàn vỡ nát ra liên tục như thể đang chứng minh cho tu vi bản thể đang dần bị rút ra, toàn bộ quá trình không hề có một điểm dừng cho đối phương có thể thở, bọn chúng đã đau đớn đến độ không nói ra thành tiếng được.

“Mạnh đây..!”

Hình Na cũng không khỏi cảm thán trước năng lực của Dina, không ngờ còn có một loại hồn kỹ như vậy, tuy không có tính sát thương quá cao nhưng trong những lúc cần thiết nó lại là chìa khóa phân chia thắng bại, không ngờ đối phương lại bạo tay vậy.

Quang minh chi lực này nếu so với Dạ Phong ca không biết là ai mạnh hơn nhỉ? Cô bỗng dưng cảm thấy tò mò ghê.

“Công chúa, ngài không sao chứ..?”

Trong thấy Hình Na đang nhìn mình, chàng kỵ sĩ không khỏi lập tức bỏ qua trận đấu đang diễn ra cái gì, dù sao thì cũng bị anh một đám dẹp loạn hết rồi, vô hồn thu hồi và sáu hồn hoàn màu đen biến mất nhưng sự đáng sợ của anh thì lại không hề tiêu biến.

Dina lập tức như con cú tìm thấy chủ muốn gây sự chú ý của bản thân đối với Hình Na, như là người bảo vệ trung thành, anh hoàn toàn bỏ qua cái nhìn của người khác, không cần nói về thứ sức mạnh kinh khủng lúc này, chỉ cần nói về sự trung thành này đã nói lên một Cygnus Knight đáng sợ đến nhường nào rồi.

“Ta không sao.. mà đúng hơn từ đầu đến cuối ta cũng đâu có tham gia vào trận chiến”

Hình Na lập tức lắc đầu tỏ vẻ mình ổn, cô cũng không phải là liễu yếu đào tơ, không yếu đuối đến nỗi bị một đám như vậy làm chấn kinh, hơn nữa chưa chắc gì tên kỵ sĩ này đã mạnh hơn cô đâu.

“K.. Khốn nạn, mày vừa làm gì tao”

Phun ra một ngụm máu đỏ rực, tên hồn vương... không, giờ thì hắn không còn tu vi hồn vương nữa, cả năm hồn hoàn đều nứt vỡ, hiện tại có đem hắn so với một tên người thường cũng không bằng, ra tay quá ác a.

“Ha ha, quá đã a, phá hết tu vi của tên ngốc đó không phải giờ hắn sống không bằng chết sao”

Tuyết Nhi thích thú bước ra vui vẻ cười, con bé hoàn toàn không biết nhìn hoàn cảnh một chút nào, Dina có chút bất ngờ khi cô bé đi bên cạnh công chúa lại không hề sợ hãi chút nào, chắc cũng là một hồn sư mạnh mẽ, nhưng mà sáu hồn hoàn vạn năm của anh không làm con bé giật mình ư?

“Mà.. cũng đúng thôi, sống trong quyền lực quen rồi, giờ bị đá thẳng xuống đất thì đối với hắn cuộc sống này không khác gì địa ngục cả, thậm chí còn đáng sợ hơn nữa chứ, thật là một đòn hiểm a..”

Vừa nói vừa nhìn vào khuôn mặt tràn đầy vô tội của Dina, cô không ngờ rằng trong vô cùng chính trực và nghiêm túc mà cậu ta lại có một mặt hắc ám đến vậy.

“Con khốn, mày vừa nói cái gì cơ!!”

Hồn lực bốc lên, lúc này không bị tấn công, cô gái Tiểu Hương chỉ mới bị ăn một cái tát giờ lại bị Tuyết Nhi khích nên không kiềm chế được, bỏ qua mấy cái diễn kỹ bên ngoài, Dina thì không nói gì rồi, nhưng một con nhóc ngu xuẩn này lại dám khiêu khích cô? Muốn chết!!!

“Độc tử cuồng nộ”

Bốn cái chân nhện từ đâu xuất hiện ra sau lưng của cô ta, Tiểu Hương như bị ăn thuốc kích thích mà lao tới đột ngột, Dina thấy vậy lập tức tiến ra ngăn cản nhưng bị Hình Na một tay cản lại, cô chỉ nhẹ nhàng lắc đầu đối với kỵ sĩ của mình mà nói:

“Con bé không phải là đứa dễ bị bắt nạt đâu”

Vừa nói vừa mỉm cười, Tuyết Nhi thân nhiên bước từng bước đi về phía trước, con bé khinh thường độc tố đến từ trong không khí này, chỉ bằng như vậy mà muốn tấn công cô? Cũng quá tự tin vào khả năng của mình đấy

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 347: Tiểu ma nữ

Người con gái mang tên Tiểu Hương vốn dĩ cũng là một hồn vương, cô ta chính là bạn gái của tên ngu xuẩn lúc này, nhưng lại bị thân hình và diện mạo của Dina hấp dẫn, trong một lần chiến đấu, sau khi cô ta phát hiện ra hồn lực tu vi của anh vậy mà đã là hồn đế, độ tuổi này rõ ràng không thể cao hơn bạn trai cô, có khi còn thấp hơn, ấy vậy mà đã là hồn đế rồi ư?

Chỉ sau một lần trong thấy Dina và năng lực của anh, cô ta đã ngay lập tức cảm thấy người xứng đáng làm đạo lữ với mình chỉ có thể là anh, còn bạn trai hiện tại thì có là cái thá gì? Suốt ngày chỉ biết làm trò ngu xuẩn, chưa kể khuôn mặt lại xấu bỏ mẹ, coi như là bình thường đi, nhưng Dina của cô lại là một

bạch mã hoàng tử, một kỵ sĩ thần thánh với năng lực tối đa.

Hình tượng của Dina nhanh chóng được đẩy lên cao trong đầu của Tiểu Hường, tuy rất là thèm khát anh ta nhưng cô lại không đạt được bất cứ sự chú ý nào từ anh, từ khi tiến vào Minh Đô này, cô đã cố gắng tìm kiếm khu vực ở trọ của Dina, cố gắng sắp xếp cho anh và cô gặp nhau nhưng nhiều lần lại thất bại.

Rốt cuộc cô đành phải sử dụng thẳng bạn trai ngu xuẩn hiện tại của cô làm con cò tốt thí để dụ Dina đi ra, cô không tin một hồn sư ưu tú như mình lại không đạt được sự chú ý của anh, một con người hoàn mỹ như cô, thậm chí diện mạo lại xinh đẹp như hoa, có không biết bao nhiêu nam hồn sư đã mê luyến và nữ hồn sư nhìn một cách ngưỡng mộ.

Sáu vòng hồn hoàn màu đen, sau khi nhìn thấy rõ bộ hồn hoàn của Dina, Tiểu Hường càng lúc càng mừng rỡ, đúng vậy, chính xác là vậy, chỉ có một hồn sư bá đạo như anh mới có thể đứng bên cạnh cô, nhưng ngạc nhiên là anh lại quý gối trước mặt một con ả bình thường, thậm chí còn xấu xí, ăn mặc cũ kỹ như cô ta mà không thèm để ý đến cô?

Chưa kể còn bị con nhóc tóc xanh này làm càn thách thức, Tuyết nhi đứng ở bên cạnh Hình Na vốn cũng là đóa hoa xinh đẹp, thậm chí còn đẹp gấp Tiểu Hường cả ngàn lần, nhưng vì cơ thể vẫn chưa đủ lớn, chưa đủ trưởng thành nên chưa đạt đến trình độ hút hồn người ta.

Mọi người mặc định bỏ qua sự tồn tại của một cô bé như cô, dù sao thì bây giờ là thời gian cho trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục, có thể cô ta là một thành viên của một môn phái hoặc học viện nào đó, tốt nhất là không nên trêu chọc, nhưng mà Tiểu Hường lúc này đâu thèm quan tâm nhiều đến vậy..

“Chết đi”

Gào lên rồi dùng bốn cây mâu của mình tính đâm xuyên qua cơ thể nhỏ bé của Hình Tuyết, những đòn đánh vô cùng huyết tinh và mạnh bạo không hề giống với hình tượng yếu đuối và mỏng manh lúc nãy cô tạo nên.

Đám người xem vui ở bên ngoài không tự chủ run lên sợ hãi một hồi, đầu má diễn gì ghê thế, mới vừa nãy còn là đóa bạch liên hoa yếu đuối, sao giờ trở thành con quỷ dữ ăn thịt người ta rồi...

“Ngu ngốc quả nhiên là ngu ngốc a,... không biết quan sát đối thủ của mình, đây đúng là hành động ngu xuẩn nhất mà mama từng nói nha!”

Không quá quan tâm đến đòn đánh của đối phương, Hình Tuyết cứ thế ung dung bước tới mặc kệ cho đối phương thích làm gì thì làm, hồn lực băng tuyết của cô được khổng chế vô cùng mạnh, người ngoài nhìn không ra nhưng Dina và Hình Na lại là người nào? Hồn lực khổng chế của con bé từ khi nào mà đáng sợ đến như vậy.

“Ma ma?”

Dina có chút ngạc nhiên nhìn qua Hình Na, đúng là anh có cảm thấy con nhỏ này có phần giống như công chúa, nhưng mà rõ ràng công chúa vẫn là trình nữ, làm sao mà có con được?

Hình Na cũng hiểu lý do vì sao mà anh ta ngạc nhiên nhưng hiện tại không phải là lúc để giải thích, trước tiên cô rất muốn xem con gái cưng nhà cô đã trưởng thành đến mức nào cái đã, từ khi cô thức tỉnh một phần năng lực của Cygnus và thần lực của Hillary, Tuyết nhi cũng trở nên mạnh mẽ hơn nhờ có liên kết với cô.

Bốn cái mâu nhện ngay khi vừa chạm tới trước thân thể của cô gái, tất cả chúng đều lập tức dừng lại, năm hồn hoàn sau lưng đang xoay chuyển cũng nhanh chóng đứng hình luôn, không chế quá tinh xảo, bây giờ chỉ còn mỗi cơ thể của Tiểu Hường là còn nhận thức.

Bị đông cứng trên không trung, không thể di chuyển, càng không biết phải nói cái gì, cô ta có chút khó chịu giãy dụa trong băng của Tuyết nhi nhưng tất cả đều vô vọng, một ngón tay của cô gái bé nhỏ điểm ra, cặp mắt màu xanh dương trở nên vô tình và lạnh lẽo khiến cho linh hồn Tiểu Hường như muốn đông lại rồi vỡ vụn ra thành trăm ngàn mảnh.

“Còn”

Lạnh lùng như bà hoàng chốn băng tuyết, khí tức bảy mươi vạn năm hồn thú trong lúc nhất thời triển khai, chỉ một mình con ả phía trước là bị dính đòn, ngón tay vừa điểm lên không thì một lực đẩy mạnh mẽ đập thẳng vào người Tiểu Hường.

“Àm, âm, âm”

Bị đánh lùi về sau một cách tàn bạo, một con bão tuyết khu vực nhỏ phóng xuất thổi bay Tiểu Hường, cô ta như một quả bóng cao su đàn hồi mà bị đập bay va vào đất phát ra các tiếng vang to lớn.

“Quá kinh khủng, còn chưa nhìn thấy được hồn hoàn mà đã ...”

Dina bật thốt lên, năng lực của anh vốn rất mạnh nhưng mà con bé này cũng không hề yếu a, thậm chí còn chưa hiện hồn hoàn mà đã như thế này rồi, tu vi của con bé chắc chắn cũng rất cao, hơn nữa, võ hồn cũng không phải là dạng vừa.

Hình Na cũng thích thú nhìn vào đứa bé mà mình nuôi dưỡng trở nên trưởng thành qua từng ngày, lúc ở với cô con bé luôn là một đứa nhóc hay làm nũng, hay đòi được ôm, nhưng khi ra chiến trường, con bé cứ như là một chiến binh thật thụ.

“Tội thứ nhất: Làm phiền giữa chốn công cộng”

“Tội thứ hai: Dám si nhục ma ma”

“Tội thứ ba: Bạo hành trẻ em”

“Nhân danh công lý và chính nghĩa, ta đại diện cho quang minh phán xét ngươi! .... Phải không Dina ca?”

Khí thế rất mạnh mẽ, Tuyết Nhi nói một cách trang nghiêm sau đó quay đầu lại hỏi Dina xem mình nói vậy có đúng không, mà dù đáp án có như thế nào thì từ trên tay con bé đã hiện sẵn một thanh kiếm bằng rồi.

“À... ừ...”

Dina còn chưa hiểu vấn đề gì, nhưng mà tiểu nha đầu a, có là Quang minh thẩm phán nhưng lúc chiến đấu không ai lại nói ra những lời xấu hổ như vậy đâu, anh mà cũng chưa hề làm mấy chuyện như vậy...

“Ừm... đúng là tốt rồi, vậy thì cô ta chết đi được rồi ày nhỉ?”

“Oanh”

Rất là bạo tay, con bé thậm chí còn không dùng kiếm để chiến đấu, trực tiếp phóng Băng kiếm vào phía Tiểu Hương, toàn bộ khu vực nhanh chóng bị đóng băng thành một tảng lớn khổng lồ.

Đưa tay ra, nắm chặt lại, khuôn mặt của Tuyết nhi lúc này cứ như ma vương tái thế, lạnh lùng và vô tình.

“Rắc... rắc rắc rắc.... Âm”

Tảng băng vỡ ra thành hàng vạn mảnh, cơ thể của Tiểu Hương hóa thành vụn tuyết biến mất trong không gian, chết không còn thân, linh hồn hủy diệt, vĩnh viễn không luân hồi, thật là một cái chết triệt để.

Quay người lại, Tuyết nhi nhìn vào tên con trai còn sống dờ chết dờ mà cười tươi nói:

"Còn vị đại ca này tính sao đây"

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 348: Uống trà

Bỏ mặc sự tranh cãi ở phía ngoài, lúc này đây Dạ Phong đang ngồi trong một quán trà bình thường ở Minh Đô, khu vực cũng không quá cách xa vị trí của Hình Na và Dina lắm, nhưng lúc này anh còn có một chuyện quan trọng hơn cần phải làm.

Bước vô quán trà, bình tĩnh ngồi xuống gọi một tách trà hương, đậm và một ít bánh ngọt đi kèm theo, một phong cách hưởng thụ trà rất là quý phái nhưng lại vô cùng bình dị, tuy lúc này Dạ Phong có để ý thấy vị trí của Hình Na, nhưng anh vẫn rất bình tĩnh ngồi yên một chỗ đưa ly trà lên nhấp một ngụm nhỏ.

“Trà ở đây uống cũng không tệ... phải không? anh bạn?”

Cảm nhận hương vị thấm vào đầu lưỡi, hơi nóng có phần làm đầu lưỡi Dạ Phong trở nên tê dại, một cảm nhận thú vị.

Sau khi nhấp một ngụm trà đặc, Dạ Phong lại vô cùng tự nhiên đưa lên một miếng bánh đưa vào miệng, bánh được làm rất mềm và dẻo, toàn thân màu trắng sữa có nhân bên trong là đậu xanh, cắn một miếng làm cho vị trà dịu hẳn trở lại.

Mở mắt ra, anh mỉm cười một cách thú vị, vừa cảm nhận hương vị của việc uống trà, vừa ngược mắt lên nhìn một anh chàng quý phái lại có phần vô cùng quen mắt bước tới trước mặt mình, bình thần, như hể hai người là bạn lâu ngày không gặp, anh ta ngồi xuống trước bàn anh, nở một nụ cười thân thiện.

“Phục vụ, cho ta một phần giống như cậu ta”

Đưa tay lên, chàng trai với mái tóc màu vàng có thêm một chút bạc phản ánh, anh ta gọi một phần trà giống hệt với Dạ Phong, cặp mắt màu lưu ly vô cùng thú vị mà nhìn ngược lại Dạ Phong.

Gác một tay lên chống cằm, anh chàng tóc vàng này chăm chú nhìn Dạ Phong ăn cái bánh ngọt dẻo mềm của mình, giống như là hai người thật sự biết nhau từ lâu, anh chàng này không hề ngại ngùng trước cái nhìn lạnh lùng cấm dục của Dạ Phong.

Khí tức tỏa ra từ người Dạ Phong trở nên hơi lạnh trước cách ứng xử của đối phương, không ngờ người trước mặt lại mặt dày đến vậy.

“Người là... Eim? Hillary? À không... Một Phantom mới đúng không nhỉ? Hình dạng của người thật sự làm cho ta nhớ tới một người”

Mở miệng ra hỏi danh tính của người phía trước, phải nói rằng đối phương có một gương mặt tinh xảo, mái tóc hoàng kim long lánh, cặp mắt lưu ly như thể muốn nuốt chửng linh hồn của người ngồi ở đối diện.

Vẻ đẹp này hoàn toàn được xưng với tác phẩm của thượng đế, coi như là con trai nhưng đôi lúc lơ là anh cũng bị khuôn mặt của đối phương mê hoặc, cảm giác như linh hồn của mình bị một thứ gì đó dao động... thôi miên?

“Ha ha, quả nhiên là người được Sinh tử chi thần lựa chọn a, rất thú vị, người có thể gọi ta là Phantom là được, người duy nhất được phép biết và gọi lấy tên ta chỉ có một mà thôi...”

Cặp mắt màu lưu ly như thể có hình ảnh gì bên trong đang không ngừng xoay tròn, phát hiện đối phương vậy mà không còn nằm trong sự vây bắt của mình nữa, Phantom có hơi ngạc nhiên khi năng lực của mình bị trốn thoát.

Quả nhiên có là một hồn sư tầm thường thì khi được thần lựa chọn, đối phương có một năng lực khá thú vị, đầu óc cũng cực kỳ minh mẫn, anh không tự chủ mà nở một nụ cười như tìm thấy thứ đồ chơi cho mình.

“Một phần trà và bánh ngọt cho quý khách đây”

Đột nhiên một âm thanh không biết từ đâu vang ra làm cản trở dòng suy nghĩ của bọn họ, một thanh niên mang theo một đĩa bánh ngọt và hai ly trà nóng vội vã tới tận nơi, nhưng mà bộ đồ của người phục vụ này.. không hề giống với người làm việc lúc này.

Thế quái nào mà một người gọi mà lại có hai ly trà, ngay khi Dạ Phong có một suy đoán gì đó, người phục vụ đã lập tức để đồ ăn xuống bàn và nhập tiệc trà cùng với bọn họ, một anh chàng có mái tóc màu bạc xám, khuôn mặt tiểu dung thích thú nhìn hai người bọn họ.

“Ryan, đừng có ngạc nhiên, đối phương là một trong các bằng hữu tương lai của chúng ta, đồng thời cũng quen biết với công chúa đấy...”

Phantom có vẻ quen biết với anh chàng phục vụ này, mà nói đúng hơn thì anh ta cũng không phải là phục vụ, không biết bằng cách nào mà đối phương thần không biết quỷ không hay thay thế tên phục vụ lúc này mà không một người nào thấy kỳ lạ, nhưng Dạ Phong chắc chắn một điều rằng, đối phương là một trong các đồng bọn của Phantom, hẳn ta tên là, Ryan, một hồn sư có năng lực giống như Vu Thiên tỷ ư?

Cặp mắt của Dạ Phong từ nãy đến giờ vẫn không hề rời khỏi hai người trước mắt, mọi thông tin anh lấy được dù là đúng hay sai nó vẫn sẽ có một chút tác dụng, anh không phải là các vị thần sẵn có như đối phương, anh chỉ là chấp nhận thân phận từ Athena và Hades mà thôi, nhưng nếu như chỉ vì điều đó mà khinh thường anh thì bọn này sẽ chết sớm đây.

“Vị đại ca đây, hẳn tên là Dạ Phong đi? Bọn này đã thu thập khá nhiều tin tức về anh đấy”

Ryan có vẻ hoạt bát hoàn toàn trái ngược với năng lực của anh, một người con trai thích thú trong việc đi hóng hớt thông tin? Cùng mục đích nhưng khác phương thức với anh, Dạ Phong quay đầu lại dồn sự tập trung của mình vào đối phương.

“Đúng vậy, nhưng mà thông tin? về tôi? có vẻ mọi người đã tốn nhiều công sức a?”

Gật gật đầu nhẹ nhàng, hoàn toàn bỏ lơ việc đối phương có thái độ thế nào nhưng Dạ Phong vẫn cực kỳ lịch sự mà nói, giống như người được nhắc đến không phải là anh vậy, nhưng không hiểu sao khi nhìn vào nụ cười như nắm rõ mọi thứ của Phantom lại làm cho Dạ Phong không khỏi khó chịu...

Tên này.. không biết bằng cách nào đó nhưng có vẻ như một phần nào đó trong anh đã bị hắn ta nhìn thấy, cặp mắt lưu ly lấp lánh kia như thể có ma thuật xuyên thấu vậy, dù đã cản trở một lần rồi nhưng mà không ngờ lại tăng cường lực lên.

“Đây không phải là phép lịch sự khi thường trà đầu...”

Tiếp tục nhấp một ngụm trà để làm cho bản thân bình tĩnh, cặp mắt của Dạ Phong cũng sáng lên màu tím hoàn toàn ngăn chặn tầm nhìn của Phantom, việc bị quan sát như vậy làm cho anh cảm thấy bị sỉ nhục, hồn lực nhanh chóng bao quanh cơ thể, khuôn mặt Dạ Phong bỗng trầm lại, kể cả lời nói cũng vô cùng lạnh lẽo.

“Hừm...”

Hoàn toàn không quan tâm Dạ Phong, Phantom giống như không nhận thức được việc mình làm hoặc là anh không quan tâm đến những lời Dạ Phong nói, anh ta chỉ cười một cái rồi tiếp tục quan sát đối phương, cả hai nhìn qua nhìn lại không nói được lời nào làm cho Ryan ở giữa cảm thấy bất lực đỏ mặt hời.

Tuy cả hai người đều tỏ vẻ hòa đồng và thân ái, nhưng ai giải thích cho anh biết bầu không khí như ngột thở muốn giết người này là sao đi?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 349: Mechanic Master

“Nè, Dạ Phong đại ca này, ta có nghe nói rằng ngươi là đồng bạn của công chúa đúng không? Ngài ấy có khỏe không vậy?”

Lập tức thay đổi chủ đề, đúng là đội trưởng nhóm mình đôi khi có làm hơi quá, thậm chí cả phong cách hành xử khác người của Phantom cũng làm anh đôi khi không nói được gì, đôi phương có nỗi giận ắt cũng phải, lẽ thường mà, nhưng mới gặp nhau đã gây gổ thì không hay ho lắm.

Lão Phantom này, vừa mới kêu anh không nên nghịch bậy mà đã ngay lập tức chọc giận đối phương, muốn biết hẳn ta có năng lực gì không phải cứ đánh một trận là rõ sao, Dạ Phong tên này cũng đâu phải là người bình thường.

“Khỏe”

Không thèm cấp cho cho Ryan một con mắt, khí tức của Dạ Phong vẫn lạnh lùng như cũ, quả nhiên là hai người đội trưởng này không hợp nhau cho lắm, vốn dĩ anh tính nghĩ rằng có tính cách kỳ dị thế nào cũng có thể nói chuyện, nhưng mà cặp mắt đó làm anh cảm thấy rợn cả da gà...

“Ah... haha.. thế ngài ấy hiện đang.. ở đâu?”

Đồ mồ hôi hột, không chỉ bị ánh mắt của Phantom một liếc, cả sự lạnh lùng của Dạ Phong cũng làm cho anh ế lòi, thật không hiểu đám này tại sao lại không chịu nhận lấy một bậc thang của anh để bước xuống nhỉ?

“Gần đây”

Lần này đến phiên Phantom trả lời, không chỉ Dạ Phong biết, năng lực của Phantom bao gồm cả tiên đoán, tất nhiên là vị soái ca này chắc chắn phải biết vị trí của công chúa mình ở chỗ nào, lựa chọn nơi này đồng dạng cũng là để tiện gặp lại ngài.

“Hề... vậy sao? Vậy sao chúng ta không...”

Ryan nghe thấy vậy lập tức mừng rỡ muốn kéo hai người đi gặp Hình Na, nhưng ngay lập tức anh cảm nhận thấy bầu không khí lại trở nên nghiêm trọng hẳn lên, ôi ôi đại ca, ông anh lại tính làm gì vậy?

“Dạ Phong phải không, ta không quan tâm ngươi là ai đồng dạng là được người nào lựa chọn, ta chỉ biết, những gì thuộc về chúng ta thì vẫn sẽ thuộc về chúng ta, năng lực và sức mạnh, một nhóm bình thường như các ngươi tuyệt đối không có cơ chống lại”

Trực tiếp nói, xung quanh cơ thể Phantom tỏa ra một luồng ánh sáng màu vàng nhạt như ánh mặt trời nhẹ nhàng bao phủ, một vài lá bài bay lơ lửng xung quanh anh rồi đặt xuống bàn úp bốn lá.

Những lá bài xáo trộn với nhau rồi đẩy tới trước mặt Dạ Phong, một tay đưa ra, Dạ Phong lập tức chọn lấy một lá bài rồi búng lên.

“Đồng dạng, ta cũng không quan tâm ngươi là ai cũng như ngươi từng là thứ gì, nhưng những gì từng thuộc về ngươi không có nghĩa vẫn thuộc về ngươi, thậm chí đó còn là những thứ mà ngươi chưa từng sở hữu.

Vấn đề thứ hai, một nhóm thành lập trở nên mạnh hay yếu không chỉ phụ thuộc vào thời gian của bọn họ ở bên nhau, mà chúng phụ thuộc vào cả tình gắn kết và thấu hiểu lẫn nhau, những kẻ luôn đứng ở trên cao như ngươi sẽ không cảm nhận được đâu!”

Thẳng thắn trả lời, Dạ Phong vốn cũng không phải dạng vừa, hai người dùng một gương mặt cười thân thiện nhưng lại chửi xéo nhau không ngừng, Ryan hoàn toàn bị bọn họ làm cho sợ run bần bật, một mình Phantom là đã đủ lắm rồi, thêm cả Dạ Phong làm cho anh cảm thấy mình như bị bóp nghẹt.

Năng lực của Dạ Phong vô cùng mạnh, cho dù anh rất tự tin vào thực lực của mình nhưng Ryan biết, đối phương là kẻ được thần thánh lựa chọn, năng lực, sức mạnh và kể cả tâm trí đều thành thục hơn anh.

Coi như Thái tâm thị của Phantom cũng không hoàn toàn có thể áp dụng lên người Dạ Phong, ngược lại, từng hành động vô cùng nhỏ của bọn anh lại đang không ngừng bị phân tích bởi đối phương, một hành động không thể giả bộ liên tục, nói chi việc đối phương quan sát lại là những dấu hiệu và thói quen, tên đối diện này, tuyệt đối là kẻ thù lẫn đồng minh mạnh nhất ở hiện tại và tương lai bọn họ.

“Oành.. oành...”

Đột nhiên một âm thanh phát nổ vang ra từ bên ngoài, khu vực uống trà ở trong Minh Đồ như trở nên hỗn loạn, coi như là cường giả hồn sư cũng không dám gây chuyện ở đây, có biết bao nhiêu là hồn đạo khí phòng vệ và tấn công sẽ ngay lập tức áp sát, đám Dạ Phong và Phantom cùng với Ryan bỗng bất ngờ đứng dậy.

“Khí tức này...!!!”

Dạ Phong lập tức nhận ra, một nguồn thần lực xuất hiện ở ngay bên ngoài quán trà, năng lực thánh khiết và mạnh mẽ này không ai khác chính xác là của Hình Na, chưa kể không khí còn ngay lập tức đóng băng lại, đây chắc chắn là băng cực hạn, chỉ có một số ít người sở hữu nó, và Hình Na chính là một trong số đó.

“Lạnh quá,... đây là.. năng lực của công chúa sao?”

Ryan dùng hai tay ôm lấy cơ thể mình, nguồn năng lực đáng sợ này thật là của công chúa đáng yêu của bọn họ ư? Cygnus Princess vốn là một cô gái hiền lành và nhân từ, năng lực của công chúa chỉ bao gồm các loại phép thuật chữa trị, hỗ trợ và phòng thủ.

Nếu như nói công chúa có năng lực chiến đấu gì thì đó cũng chỉ là những phép thuật trên diện rộng, đúng vậy, phép thuật chiến đấu của công chúa chỉ bao gồm ba phép, nhưng mỗi một phép thuật lại yêu cầu cực cao, ngược lại, chỉ cần một trong ba đòn xuất thế, cả cái quốc gia Nhật Nguyệt này chắc chắn sẽ bị thổi bay.

Nhưng rất tiếc là Hình Na lại không có năng lực này, hiện tại cô chỉ đang bình tĩnh quan sát xem Tuyết nhi đang chơi trò hành hạ với tên hồn vương lúc này si nhục cô, đã có khá nhiều hồn đạo khí xuất hiện, nếu như lúc tranh cãi không có thì có thể một ai đó đã giúp bọn họ ngăn cản, nhưng mà sau khi gây ra chấn động lớn thế này thì năng lực của đối phương chắc cũng không thể cản trở trở lại.

“Ồ, Venus, đến rồi sao?”

Dina đột nhiên ngẩng đầu lên trời mà nói, ngay phía ngoài quán trà, bị một đám hồn đạo khí tuần tra bao vây, thậm chí còn có một số hồn sư bảo vệ khu vực này tiến đến, nhưng mà trong số bọn họ lại không một ai cảm thấy sợ hãi cả.

“Venus?”

Hình Na bỗng nhiên quay lại, trên tay cô một bên bế Hình Từ một bên lại bế Tuyết nhi, con bé sau khi tiễn cả hai người đi về châu ông bà cũng lập tức trở lại, nhưng mà ngay sau đó có khá nhiều hồn đạo khí xuất hiện, với năng lực của bọn họ thì hẳn không có vấn đề gì rồi, nhưng mà phá hủy hết đồng này kiểu gì cũng có phiền phức kéo tới.

Đúng lúc này một nữ hồn sư nhanh nhẹn đang găm trong miệng một cái tua-vít, cơ thể nhẹ bồng bênh bay nhảy trên bầu trời, ngay khi vừa chạm xuống đất, một khẩu súng to lớn xuất hiện trên vai cô, tốc độ triệu hoán hồn đạo khí thật nhanh.

“Khai đạn, hỗn loạn từ trường”

Đặt tay lên nòng, mở chốt và cho toàn bộ các hồn đạo khí ở đây một món quà nhỏ, tất cả như trở nên hỗn loạn mà rút đi làm cho mọi người ngạc nhiên.

“Hồn đạo khí cấp cao?”

Hình Na bất ngờ nhìn vào cô gái phía trước, nếu nhớ không nhầm thì cô ta được Dina gọi là Venus? quen biết lẫn nhau? có khi nào cũng là một trong các Cygnus Knight không?

“Ha ha, nhìn vào người là ta biết đang nghĩ gì rồi, ta là Venus, một trong các đồng minh của Cygnus, ta không phải là Cygnus Knight, nhưng lại là một trong các chủng tộc ngoại lai có ý muốn đưa cô trở về, Mechanic Master, đó chính là ta”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350: Bỏ trốn

Cô gái trước mặt là một người con gái cực kỳ cá tính, mái tóc búi lên thành một bó, không sử dụng bất cứ trang điểm gì màu mè, chỉ một sợi dây được làm bằng kim loại dẻo, độ bền cũng cực kỳ cao, chắc cô ta không muốn để mái tóc mình làm ảnh hưởng lúc chế tạo hồn đạo khí cũng như lúc đánh nhau.

Áo bó ngực và cái quần rộng chứa nhiều túi, Hình Na có thể nhìn thấy trong mỗi cái túi là một chiếc hộp với các loại màu sắc khác nhau, thông thường thì để hết trong một cái trữ vật giới chỉ là ổn rồi, nhưng nếu để riêng ra thì có lẽ.

“Đa hình hồn đạo sư chiến đấu.. phải không? Đúng rồi đó”

Nhìn vào cặp mắt quan sát của Hình Na, Venus lập tức biết được cô đang suy nghĩ gì, dù sao thì cô cũng không có ý muốn đấu, nếu không cô cũng không mang theo một loạt các hộp đựng hồn đạo khí riêng biệt thế này.

Thông thường các hồn đạo sư bình thường chỉ chuyên về một hình thức chiến đấu, Dạ Vũ thì có hơi khác biệt khác, phong cách hồn đạo sư của con bé là thiên hướng đột phá đa nhân cách, trong một chứa nhiều yếu tố.

Còn phong cách của Ryan là chuyên về từng cách chiến đấu một, mỗi một cái đều có điểm tốt riêng của bản thân hồn đạo khí, thay vì gộp chúng lại làm một, một hồn đạo sư tuân thủ nguyên bản và thờ cúng các kim loại sẽ để nguyên linh hồn của các hồn đạo khí, đưa chúng phát triển mạnh nhất trên đấu trường.

“Hân hạnh được gặp lại, công chúa của Thiên Nga tộc, Aria... à không, bây giờ phải gọi là Hình Na công chúa đúng không?”

Rất là lịch sự, tuy không được như Dina thờ kính một cách thần thánh, nhưng Venus cũng rất tôn trọng Hình Na, cô ta đối xử với Hình Na như một người bạn đáng trân trọng, như người quen biết nhau từ rất lâu rồi.

“Hân hạnh gặp ngài, Venus, ta không biết về trước kia đã gặp ngài và các kỵ sĩ ra sao, nhưng hiện tại ta không phải là một công chúa gì hết, nếu có, ta chỉ là công chúa duy nhất dành cho Hillary mà thôi”

“Hơn nữa, đây cũng không phải là thời gian để tán gẫu đâu, các hồn đạo khí người máy sắp tỉnh táo trở lại rồi, chúng ta nên rời khỏi đây thôi?”

Hình Na cũng nghiêm túc hồi đáp, cô gái trước mắt này cũng cho cô cảm giác thân thiện và gần gũi chứ không phải xa lạ và ngăn cách, có lẽ là tính cách hoạt bát và gần gũi của cô khá giống hai cô bạn gái của mình? Hình Na cũng không rõ nữa.

Cơ thể của Hình Na bỗng nhiên tỏa sáng, tất cả các người dân đại đa số đã rời đi một khoảng cách thích hợp để tránh bị ảnh hưởng, nhưng bọn họ vẫn rất muốn quan sát xem trận chiến nơi này sẽ diễn ra thế nào.

Gần đến trận tỷ thí diễn ra rồi nhưng không ngờ lại có các hồn sư táo bạo dám chiến đấu ngay trong Minh Đô, đợi đến khi các cấp cao tới đây thì bọn họ làm sao còn có cơ hội tham gia thi đấu được nữa?

“Công.. chúa!”

“Ồ... Năng lực này... thực quen thuộc”

Dina và Venus bất ngờ trước biến hóa của Hình Na, trong trí nhớ của họ Aria, cái tên cũ của Hình Na chưa từng biết đánh nhau là gì, cô luôn là một con chim hoàng tộc được giam cầm bởi chính đất nước của mình.

Ấy vậy mà bây giờ, Hình Na, con người kiếp sau của cô lại có thể sải cánh ra bay lượn rộng lớn như vậy, đôi cánh đã từng khép lại để ẩn mình nay lại tự hào giang ra tỏa sáng, hào quang của Hình Na chiếu rọi khắp mọi nơi.

Một cô gái với mái tóc nâu dài, bộ váy màu trắng ngấn ngang đầu gối tinh khiết, đôi chân mang một giày trắng điểm thêm chút hoa văn xanh nhạt, trên tay cầm một cây quyền trượng cao quý, sau lưng Hình Na hiện lên đôi cánh của tinh linh màu xanh dương nhạt, sau đó nó chuyển thành đôi cánh màu trắng của Thiên Nga, rồi cuối cùng hóa thành đôi cánh của rồng, vô hồn hiện tại của Hình Na, Dragonite, cô đã hoàn toàn kiểm soát được mọi năng lực của mình.

“Smog + Confusion”

Không cần phải cố gắng sử dụng hồn đạo khí để hỗ trợ nữa, Dragonite lúc này đã giúp cô vượt ra khỏi giới hạn cùng đẳng cấp, một màn khói cực mạnh thổi bay khắp toàn sân, tầm nhìn của tất cả mọi người bị che phủ, kết hợp với một tần suất sóng cực mạnh làm rối loạn, thậm chí có không ít hồn đạo khí người máy chịu không nổi đã nổ ngay lập tức.

Năng lực khống chế và điều khiển trở nên mạnh đến bá đạo, Hình Na như thật sự hóa thân thành một vị thần bất khả chiến bại, Dina và Venus hoàn toàn không tin vào được mắt mình, nàng công chúa của bọn họ.. vậy mà lại mạnh đến mức này.

Lực lượng tỏa ra quanh người Hình Na thật sự rất âm áp, nó có tác dụng hỗ trợ và tăng cường cho đồng đội và áp chế kẻ bên ngoài, mà tất nhiên hai người Dina và Venus được cô coi như là đồng đội, kể cả Tuyết Nhi và Hình Từ đều không tự chủ nở một nụ cười sung sướng.

“Từ ca, làm thôi”

“Ừm, Tuyết nhi”

Hai đứa bé từ trên người Hình Na bỗng nhảy xuống, hai người nắm chặt lấy tay nhau, không phải là Vô hồn dung hợp kỹ, mà là hồn kỹ kết hợp, hỗ trợ và phóng thích, một năng lực mới đến từ sự cộng hưởng giữa hai người, không cần sự hợp tác đến từ linh hồn, chỉ cần thấu hiểu và biết rõ nhau.

“Băng Bích Đế Hoàng Hạc: Băng sương phần nộ”

“Tuyết Đế: Băng Tuyết Bảo Lỗi”

Cặp mắt lạnh lùng của hai đứa nắm lại với nhau, một lĩnh vực được thi triển bởi băng cực hạn, hai võ hồn mạnh nhất khu vực Cực Bắc đã nắm lấy tay nhau, năng lượng không cần cố gắng cũng đã tự động hợp nhất.

Cả khu vực quanh phía Hình Na đều nhanh chóng đóng băng ngay lập tức, ngay khi Venus và Dina tự hào về năng lực và sức chiến đấu của mình thì Hình Na và hai đứa bé bên cạnh cô cũng lập tức chứng tỏ năng lực của bọn họ.

Những con người này.. cũng không hề yếu a.. không, phải nói là bọn họ rất mạnh, từ khi nào mà công chúa của bọn họ lại trở nên đáng sợ như vậy, một thực lực đủ để thổi bay tất cả mọi thứ, con rét lạnh làm cho Dina và Venus run rẩy trong nhất thời.

“Ha ha, thật thú vị a, nhưng mà có phải giờ là lúc tranh thủ thời cơ để rời khỏi đây không? Mọi người”

Một âm thanh chọn ngay đúng lúc này mà xuất hiện, thân ảnh mờ nhạt lúc ẩn lúc hiện, màn sương mù như trở thành lợi khí của anh ta, tuy Băng sương cực hạn làm cho anh có chút khó khăn khi di chuyển nhưng thật sự tốc độ vẫn rất nhanh.

“Ryan?”

“Ryan!?”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 351: Phantom và Hình Na

Sự xuất hiện của một thanh niên kỳ lạ làm cho Hình Na cảm thấy đề phòng, cô tính ngay lập tức tấn công nhưng có vẻ như Dina và Venus có quen biết với anh ta, bàn tay giờ lên từ từ đưa xuống, hồn lực mạnh mẽ vẫn đang quay tụt khắp bản thân, một thứ năng lực đáng sợ đang bao bọc lấy Hình Na.

Ngược lại với cô, hai đứa trẻ thì có vẻ không cần quan tâm điều gì cả, bọn chúng phát hiện có người xuất hiện trong lĩnh vực của mình, không nói đến việc nguy hiểm, nhưng mà có thể đột vào bức tường lạnh này đã đủ khiến cho hai đứa coi trọng.

“Ai!?”

“Lộ mặt ngay, không chúng ta sẽ lập tức tấn công”

Hai đứa bé nắm lấy tay nhau, sau lưng hiện lên thân ảnh của hai con hồn thú bốn mươi vạn năm và bảy mươi vạn năm, nếu không phải là Hình Na dùng máu của mình nuôi dưỡng và biết rõ bọn nhóc này là ai, nếu không cô còn thật sự nghĩ rằng hai đứa là hồn thú mười vạn năm hóa người lắm.

Nhiệt độ bỗng nhiên trở nên thấp hơn một cách đột ngột, phía bên ngoài cũng bị ảnh hưởng cực kỳ lớn, một số hồn đạo sư muốn tiến nhập lập tức bị thương thảm trọng, các hồn đạo khí cái hư cái mất kiểm soát, ở trong khu vực mà hai đứa trẻ kiểm soát, không có một ai có thể đấu lại chúng.

“Ra mặt... ra mặt... đừng có giảm nhiệt độ nữa, đông chết đại ca rồi”

Cuối cùng thì Ryan cũng xuất hiện trước mặt mọi người, ở ngay sau lưng anh là hai con người quen thuộc mà tất cả ai đều nhận ra, Dạ Phong và Phantom!!!?

Sự ồn ào hồi nãy cuối cùng cũng khiến cho những boss ẩn xuất hiện, từ trong phòng trà ngồi hưởng thụ một tách trà chiều và một ít bánh ngọt mà cũng không yên, hai bên Cygnus và Tinh Nguyệt Môn người lãnh đạo đang tìm kiếm thông tin lẫn nhau, bọn họ thông qua các cử chỉ nhỏ nhất để nhìn nhận đối phương.

Dẫn lên không trung, Dạ Phong và PhanTom rất thân nhiên đứng đó, như thể hai người không bị năng lực của Hình Tử và Hình Tuyết kết hợp làm ảnh hưởng nhiều lắm, cũng lắm là có chút di chuyển chậm lại, nhưng về tổng thể thì hai đứa cũng chưa dùng năng lực thật sự nên bọn họ hoàn toàn nhẹ nhõm.

“Thôi bưng lên, Hắc điểm”

Cặp mắt màu tím của Dạ Phong bỗng hóa thành màu đen, một nguồn hắc ám thuần túy chứa tử vong chỉ lực đang bao trùm lấy, nhiệt độ trở nên cực nóng, chỉ trong nháy mắt cả lĩnh vực của hai đứa bé nhanh chóng bị bao vây.

Lớp khói này chồng lên lớp khói kia, năng lực khống chế lửa của Dạ Phong cũng cực kỳ mạnh, đây là năng lực mới của anh ta sao? Hình Na rất ngạc nhiên khi nhìn thực lực Dạ Phong trở nên mạnh bất thường, thậm chí anh ta còn có một chút năng lực giống cô thì phải?

Người bên cạnh anh ta là... Hillary!!!?, Không, không phải, cô phải bình tĩnh, Hillary đã rời đi cách đây không bao lâu rồi, người trước mặt này nhất

định không phải là anh ấy, nếu như vậy, thì chỉ còn có một trường hợp khác thôi, đó là.

“Phantom??!!”

Một người hùng mới được Cygnus lựa chọn để thay thế cho chức vị của Hillary, năng lực và sức mạnh của anh ta sẽ cực kỳ bá đạo, hơn hết, muốn trở thành một Phantom, đối phương phải cực kỳ trung thành với công chúa, người mà bọn họ tôn thờ.

Có khả năng anh ta là người đã mang tất cả các kỵ sĩ đến thế giới Đấu La Đại Lục này, không phải một người, các vì sao cho cô biết, ngoài hai ngôi sao hung tinh ra, còn có thêm bảy ngôi sao ngoại lai đã tiến vào đại lục này.

Dina, Venus, Ryan và Phantom, đã có bốn trong số bảy người xuất hiện, nếu như bọn họ đã có mặt tại đây để gặp cô, vậy trận chiến tỷ thí thanh niên hôn sư toàn đại lục chắc chắn sẽ gặp nhau, đến lúc đó bọn cô sẽ có một trận đấu?

“Xin chào ngài, công chúa của tôi”

Bước đi rất nhẹ nhàng xuất hiện trước mặt Hình Na, anh ta quỳ xuống đưa tay của Hình Na lên và hôn lên mu bàn tay cô một nụ hôn trang trọng, như thể anh đang đối xử với một người anh trân trọng còn hơn cả mạng sống và linh hồn mình.

Hoán trang, bộ trang phục bình thường hàng ngày của Phantom biến thành ánh sáng và trở thành một bộ trang phục hoàng tộc, một tên cướp khét tiếng nhất khác ngoại trừ Hillary lại xuất hiện trên đời, năng lực của anh vượt trội hơn các chủng tộc khác, lý do vì sao người ta không gọi anh là một sát thủ hay thích khách thông thường?

Đơn giản là vì anh quá mạnh, bằng cách này hay cách khác, anh ta thông hiểu hết các phương thức chiến đấu của các hôn sư khác, chiếc áo khoác pháp phôi trong gió, mái tóc quăn rũ của Phantom được tăng cường nhờ một chiếc mũ nón sắt, với những hoa văn là sợi dây xích bằng vàng và chiếc đồng hồ được gắn trên tay, một cây gậy được làm bằng gỗ ma thuật xuất hiện trước mặt anh.

“Card: Division Gate”

Cười quăn rũ, anh ôm lấy Hình Na và nhảy vào cánh cổng do mình tạo ra, một cánh cổng to lớn và phát sáng rực rỡ dù ở trong một khu vực mù mịt, tất cả mọi người bất ngờ trước cánh cổng đột ngột xuất hiện này, nhưng càng bất ngờ hơn là Hình Na lại dễ dàng chấp nhận để Phantom đưa đi? Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra!?

“Đi thôi, hai đứa, đi kiếm Tiểu Na thôi”

Dạ Phong nhủ thầm, không ngờ tên này cũng nhanh tay lắm, anh lập tức dẫn theo hai đứa nhóc đi bên cạnh Hình Na đi theo nhảy vào cánh cổng, nếu Hình Na chấp nhận đi theo Phantom chắc hẳn là cô có điều muốn nói với anh ta, anh không lo lắng việc Hình Na bỏ đi, ngược lại anh lo lắng là một thứ khác...

“Vâng”

“Đi ngay thôi, tên khốn kia dám bắt cắp ma ma của Tuyệt nhi!?”

Hình Từ và Hình Tuyệt cũng trở nên nổi giận đùng đùng, hai đứa theo sau đuôi Dạ Phong, âm thanh ma ma phát ra từ Tuyệt nhi làm cho Dạ Phong không khỏi giật mình, quái lạ, chả lẽ Hình Na lại có con được? mà thế nào đứa bé này cũng phải mười bốn tuổi rồi chứ ít đâu, bây giờ Hình Na mới 17 tuổi, chả lẽ từ khi ba tuổi cô đã có con?

Bên phía Ryan và Venus cũng bị giật mình, bọn họ cũng không dám tin, nhưng quả đúng là cô gái tóc xanh dương nhạt đó có một chút gì đó giống như công chúa!?!? Không lẽ! Tên khốn nào đã làm vậy...

“Ôi, hai người các ngươi bình tĩnh đi, không có vụ đó đâu, hiện tại công chúa mới 17 tuổi thôi, nghĩ sao vậy hả? Hai người các ngươi thật nông cạn!”

Dina, một người từng có lối suy nghĩ giống hai người bạn mình giờ lại cực kỳ bình tĩnh giải thích cho họ, thật có lỗi, nhưng mà lâu lâu mới có cơ hội cho ta lên mặt, các ngươi ráng chịu đi.

Hai người Ryan và Venus mới xấu hổ, bọn họ đã nghĩ gì thế này, đúng ha, công chúa giờ mới mười bảy tuổi, đứa nhóc kia nhìn kiểu gì cũng ít nhất hơn mười ba mười bốn tuổi rồi, làm sao có thể được.

“Bắt lấy bọn hắn, bọn hắn đang ở bên trong, những kẻ quấy rối”

Đột ngột âm thanh từ bên ngoài xuất hiện, có vẻ các cao tăng của Minh Đô đã xuất hiện, mọi người nhanh chóng tiến vào cánh cổng của Phantom, sau khi tất cả mọi người đi vào xong thì cánh cổng lập tức biến mất, chúng hóa thành một đóa hoa hồng đỏ rực lửa cắm ở trên đất, cả bầu không khí mờ ảo cũng dần tan đi với tốc độ cực nhanh, để lại khu vực xung quanh chỉ là một mảnh đất trống, cứ như thể chưa từng có chuyện gì diễn ra vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 352: Nói chuyện một tý đi

Một luồng khói xuất hiện, một cánh cổng tại một vị trí trống vắng khác trong Minh Đô đột ngột xuất hiện, nhưng lại không có bất cứ ai ở bên cạnh để quan sát tình huống kỳ quặc này, thật là lạ...

Cánh cửa to lớn cao cũng tầm gần ba mét chứ ít, thân cửa được chạm khắc hoa văn vô cùng tinh xảo, hai con đại bàng như có như không hiện lên trên cánh cửa, mà lửa xuất hiện toát lên vẻ uy nghiêm của nó.

“Cạch.... Rầm”

Âm thanh mở ra vang lên, một cơn gió cực mạnh xuất hiện, hai cánh cửa nhanh chóng được đẩy mở ra, bên trong đó là một màu vàng thuần khiết đang không ngừng hòa trộn và tỏa sáng.

Một chàng bạch mã hoàng tử, hay nói đúng hơn là một vị thần soái ca đang bế nàng công chúa của mình bước ra khỏi cánh cổng đó, cứ như là là loài hùng ưng tìm được kho báu của mình, Phantom nhẹ tung bước dẫm lên bầu trời.

“Chơi màu mè quá đấy...”

Hình Na nhin không được phun tào, cô hơi cử động một tý, hào quang long lực của cô cũng xuất hiện, đôi cánh long dực sau lưng cũng không phải là để trưng, cô đề cho Phantom mang đi cũng bởi vì nếu cứ dây dưa sẽ rất khó khăn.

Nếu hai trụ cột tinh thần rời khỏi thì tất cả mọi người cũng sẽ rời đi, nếu như bọn cô mà còn ở lại thì không biết mọi chuyện sẽ trở nên to đến nhường nào, lỡ như mà có thêm tồn tại hồn đạo sư cấp cao của Nhật Nguyệt tiến vào thì mọi chuyện sẽ trở nên khó xử.

Chưa kể các đồng bọn của cô hoặc là của Phantom cũng chưa xuất hiện đầy đủ, chỉ cần một trong số bọn họ gây loạn là đủ để làm cho Minh Đô gặp rắc rối, đến lúc đó đừng nói là tham gia trận tỷ thí, bọn cô không bị đuổi ra khỏi Nhật Nguyệt đế quốc cũng còn may.

“Công chúa...”

Hơi nhủ mảy, khi anh ôm được Hình Na rời khỏi đây mà không gặp bất cứ sự phản kháng nào làm anh vô cùng mừng rỡ, nhưng cảm giác mất mát và trống vắng khi Hình Na rời bỏ vòng tay của anh mà đi làm Phantom cảm thấy khó chịu.

Khuôn mặt đau buồn nhìn Hình Na, cặp mắt đầy, biểu cảm đầy, dù cho Hình Na biết rằng anh không phải là Hillary nhưng cô vẫn không tự chủ mà cảm thấy một chút đau lòng, ngược lại, Phantom lại cảm thấy càng đau đớn hơn.

“Đừng... đừng coi tôi như là người đó...”

Cúi sụp gương mặt đẹp đẽ của mình xuống, một nỗi u buồn tràn ngập bên trong Phantom tỏa ra, cánh hoa màu đỏ và sắc vàng quý phái bỗng trở nên cô độc và u buồn, anh không muốn chỉ là cái bóng của người đó, anh không muốn mình chỉ là một người có cũng được mà không có cũng không sao.

Những cánh hoa tung bay ở trên bầu trời như thể muốn làm bớt dịu đi cơn đau của Phantom, cây gậy pháp thuật bằng gỗ của anh nhanh chóng biến mất, để lại các ánh sáng tinh tú nhẹ nhàng, hình bóng một con chim to lớn màu vàng sau lưng anh thoáng hiện rồi biến mất.

“Tên khốn,... người làm gì!”

Âm thanh của Dạ Phong đột nhiên vang lên chặt đứt cảm xúc của cả hai, thân hình của một vị học giả đầy tri thức xuất hiện trước cả hai, tay cầm một cuốn sách, sau lưng là đôi cánh hai màu hắc bạch, khí tức tỏa ra đầy uy nghiêm

Sau lưng anh là hai đứa bé của Hình Na, một bên là Hình Từ, một bên là Hình Tuyết, cả hai luôn sẵn sàng nắm chặt lấy tay nhau để thi triển năng lực bất cứ lúc nào, cho dù rằng Phantom hay Dạ Phong năng lực đều vượt trội hơn hẳn nhưng bọn nó, nhưng muốn đánh nhau thì bọn nhỏ chưa bao giờ biết sợ là gì.

“Mama”

“Na tỷ”

Hình Từ và Tuyết nhi nhìn thấy bóng hình của Hình Na đứng ở một bên cách xa Phantom, đôi cánh rồng đầy uy thế đang bao bọc lấy cô, Hình Na chỉ đơn giản nhìn về hai đứa nhóc một cái, rồi liếc mắt sang anh chàng Phantom.

“Nói chuyện một tý đi”

Trực tiếp đưa ra một lời mời, không cần dài dòng, câu chuyện dài dòng và phức tạp giữa bọn họ không thể lời một lời hai để giải thích được, dù cho một trong hai bên không thích nhưng mà chuyện này nhất thiết cần phải được giải quyết, nếu không để lại sau này kiểu gì cũng sẽ có vết nứt không bao giờ

chữa lành được.

“Phantom đại ca,... người đừng có tự hành xử một mình như vậy chứ?”

Dina cùng với Ryan và Venus nhanh chóng đuổi kịp, bọn họ cũng không phải người thường, chỉ tốn một chút sức là có thể tiến đến gần vị trí của Phantom, cả ba không hề bị năng lực của anh ta ảnh hưởng, giống như thể giữa bọn họ có một mối liên kết nào đó, và cô chính là cái chìa khóa đã kết nối tất cả bọn họ lại.

Venus nhìn sang phía Hình Na, cả hai người còn lại cũng thế, trước khi đi qua đây thì Hình Na rất bình tĩnh để cho Phantom bế, nhưng bây giờ mỗi người một vị trí thì ai cũng biết là có chuyện gì đã xảy ra giữa hai người.

Khuôn mặt của Phantom vô cùng buồn bã nhưng lại không thể nổi đau đớn của mình, chỉ có một mình Hình Na mới có thể cảm nhận, cậu ta như một viên pha lê sắp vỡ ra chỉ vì một hành động nhỏ bé của cô, một con người có thể dồn cả trái tim cho bản thân cô, nhưng Hình Na lại không thể đáp trả lại.

“Nói chuyện”

Vẫn chỉ hai chữ, Hình Na dứt khoát không cho Phantom bất cứ cơ hội nào cả, mọi chuyện cần phải được rạch ròi rõ ràng, nếu như sau này có chuyện gì, người bị hại cũng chỉ có Phantom mà thôi.

Không phải vì cậu ta càng giống Hillary thì cô càng dễ dãi, mà vì cậu ta quá giống Hillary nên cô buộc phải phân biệt với cậu ta, bởi vì rất có thể cô sẽ coi cậu ta như một cái bóng mặt, càng vì cậu ta giống Hillary nên cô càng không muốn cậu phải đau đớn trong tương lai, thà đau ngắn còn hơn đau dài, mọi chuyện nên có một ranh giới rõ rệt.

“Ừm...”

Sau một hồi im lặng, Dạ Phong và những người khác đều nhận ra bầu không khí bây giờ có chút không đúng, đã có chuyện gì xảy ra chỉ trong vòng vài phút vậy? bầu không khí này là sao hả trời?

Áp lực, cô đơn, hiu quạnh, nhưng lại vô cùng mạnh mẽ như mặt trời, sức mạnh của Phantom càng lúc càng giống một con nhím đang bọc mình trong những cây gai bén nhọn có thể đâm chết người khác mà cậu không thể tự chủ được.

“Đi.. thôi”

Năng lực của Phantom tan biến, cậu hóa trở lại thành một con người bình thường, ăn mặc một bộ đồ bình thường, áp lực nặng nề nhanh chóng biến mất, Hình Na cũng nhanh chóng trở lại bình thường, cô đưa tóc lên thắt đơn giản hình đuôi gà, mang lên mặt một cặp kính để che bớt sự tinh xảo trên gương mặt mình.

“Có.. có chuyện gì vậy?”

Ryan quay sang hỏi hai người đồng bạn của mình, rồi quay sang hỏi ba người phía Dạ Phong, tất cả mọi người đều ngơ ngác lắc đầu, không ai hiểu có chuyện gì, nhưng bọn họ biết là bản thân bọn họ không thể can thiệp.

Hai đứa bé nhanh chóng dẫn đầu đuổi theo, bọn nhóc vẫn còn quá ngây thơ, Dạ Phong và các thuộc hạ của Phantom cũng đuổi theo, mọi người lần này lại đi đến một khu nhà ăn? À... cũng gần đến buổi chiều tối rồi

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 353: Tất cả mọi người hội tụ

Mọi người nhanh chóng bước đi theo Hình Na và Phantom, không rõ bọn họ đang đi đâu nhưng mọi người không một ai mở lời, Phantom đang cầm trên tay một lá bài có hình ảnh là mặt trời, phía dưới có dòng chữ

Card Gathering: Thẻ bài Hội tụ

Lá bài này có lẽ đang dẫn đường cho tất cả bọn anh tới một nơi nào đó, dừng lại tại một quán ăn, lúc này mọi người mới để ý là thời gian đã trôi qua khá lâu, cũng đến lúc để tất cả có một buổi ăn tối đáng hoàng rồi nghỉ ngơi cho khỏe.

“Vào thôi”

Quay đầu lại, Phantom ý bảo mọi người rằng đã tới nơi, đây chính là địa điểm mà anh muốn nói chuyện với tất cả mọi người, Hình Na và Dạ Phong gật gật đầu, những người còn lại cũng nhanh chóng tiến vào.

Hình Tử và Hình Tuyết vô cùng muốn tiến lại gần Hình Na nhưng bọn chúng biết, lúc này không hoàn toàn phải lúc, hơn nữa Hình Na dường như cũng có chuyện gì đó quan trọng cần giải quyết.

Mọi người ngồi xuống một cái bàn tròn to, một tên phục vụ lập tức tiến tới, cách nói chuyện khá dễ nghe, hẳn cúi một ít phần mình xuống tỏ vẻ khiêm tốn rồi nhanh nhẹn nói:

“Các vị quan khách, không biết là các vị muốn dùng món gì ạ?”

“Những món ngon nhất ở đây và hai bình trà hảo hạng”

Hình Na quan sát mọi người, ở đây nếu mà là bình thường thì thích gì thì gọi, nhưng có tới tận hai tôn đại thánh Dạ Phong và Phantom ở đây, bọn này chắc chắn không chịu nổi cách ăn uống thô lỗ đâu, tạm thời cứ lo sắp xếp nói chuyện đã.

“Vâng, cảm tạ quý khách, mọi người đợi một chút, bình trà sẽ được mang lên ngay”

Nghe thấy vậy tên phục vụ nhanh chóng lùi xuống, chuyện gọi đồ ăn như thế này cũng không phải là hiếm, đặc biệt là trong thời gian ở Minh Đô diễn ra trận tỷ thí thanh niên hồn sư toàn đại lục thế này, có vô số các thiên tài tới đây, thứ bọn họ không thiếu nhất đúng là tiền bạc để phung phí a!

Một lần tu luyện bọn họ đều dùng cao quý nguyên liệu, tông môn hoặc học viện sẽ cung cấp cho họ mọi trang thiết bị và nhu yếu phẩm cần thiết, thậm chí còn cho họ một đồng tiền để mua đồ khi cần thiết.

Chỉ có một vài chục đồng hồn tệ cho bữa ăn, coi như gọi những món cao sang nhất cũng không cách ngăn hồn tệ bao nhiêu khi chỉ đi ăn một nhóm ít người, tất nhiên là các hồn sư chẳng bao giờ tiếc tiền vì mấy vụ này rồi.

“Trước tiên.. chúng ta cần phải nói...”

Hình Na dường như muốn bắt đầu câu chuyện, nhưng ngay lập tức Phantom cản trở cô lại, anh đưa tay lên miệng ra hiệu là im lặng, mọi người hẳn cũng là sắp đến rồi, anh không muốn phải một lần nữa giải thích cho tất cả đâu.

“Đây là?”

Dạ Phong ngạc nhiên khi thấy Phantom đặt một tấm thẻ ở trên bàn, tấm thẻ có hình mặt trời tỏa sáng ở ngay trung tâm của bàn tròn, để yên tấm thẻ ở đó, càng để lâu thì tấm thẻ càng sáng, giống như là mọi hào quang đang phản chiếu hết lại trong thẻ bài này.

“Năng lực tiên đoán của anh đi?”

Lập tức phán đoán ra loại năng lực này, Athena và Hades đã từng nói về khả năng này của Phantom, một năng lực bá đạo như buffhack, ba tên đồng đội của anh ta cũng cười hi hi, có một người lãnh đạo như Phantom thì bọn họ cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm a...

“Tiên đoán?”

Hình Na và hai đứa nhóc ngạc nhiên, một lần nữa, một loại năng lực giống Hillary, người này quả nhiên giống hệt cậu ta như đúc, từ từng chút một của diện mạo cho đến năng lực, nhưng phần tính cách này...

Phantom yên lặng không nói, cậu không thừa nhận cũng không phủ nhận lời mà Dạ Phong hỏi, bình tĩnh chờ bình trà được bưng lên, mọi người rót một tách trà rồi nhâm nhi từ từ chờ đợi, có vẻ như có một số người sắp đến, những thành viên còn lại của Tinh Nguyệt Môn và Cygnus Knight.

“... Ai!?”

Ryan bỗng nhiên trợn mắt lên, làm một người chuyên về thích khách như anh thì giác quan vô cùng nhạy cảm, dù cho sự xuất hiện của đối phương vô cùng mờ nhạt hay đã lẫn trốn rất kỹ cũng không thể thoát khỏi tầm mắt của anh được.

Nếu là người thông thường thì sẽ không để ý, nhưng bọn họ là ai cơ chứ? Tất cả mọi người ở đây đều là quái vật, lúc này đã có một cái bóng thoát ẩn thoát hiện đột ngột dừng lại sau lưng của Dạ Phong, rồi sau đó ngồi im chờ đợi như một cái bóng của anh vậy.

Vu Thiên hoàn toàn bất ngờ khi Vô Ảnh Tung của cô lại bị phát hiện dễ dàng đến thế, từng bước thật chậm bước ra, Dạ Phong ý bảo cô không cần quá mức đề phòng, nhưng tầm nhìn của cô khóa chặt vị trí của Phantom, đặc biệt là Ryan, người đã ngay lập tức nhận ra cô khi vào căn phòng.

“Người này là..?”

Ryan và Dina có vẻ quan tâm, Venus thì vẫn còn đang chăm sóc cho các cục cưng kim loại của mình, sự xuất hiện của Vu Thiên không hề làm cho mọi người quá đổi kinh hoàng, như thể biết trước, ngoại trừ Dina và Ryan ra, không một ai bắt ngờ.

“Xin giới thiệu, đây là một trong các thành viên hiện tại của Tinh Nguyệt Môn, Bất hoàn đầu la, Vu Thiên, lĩnh vực của cô ấy hẳn khá giống với anh chàng tóc bạc bên anh đi?”

Dạ Phong nhẹ nhàng giới thiệu thông tin của Vu Thiên, tầm nhìn của anh vẫn chưa từng thoát khỏi đôi phương, đôi khi anh có quay lại nhìn Hình Na và hai đứa bé bên cạnh cô một chút, nhưng đại đa số chủ ý vẫn dồn trên người họ.

“Hân hạnh gặp mặt”

“Hân hạnh gặp mặt”

Hai bên đơn giản chào hỏi, lịch sự nhưng cực kỳ xa cách, không tốn quá nhiều thời gian, những con người đầy tiềm năng và thực lực đã hội tụ đông đủ.

Bên phía Hình Na có thêm Đinh Bảo, Dạ Vũ, Tôn Vũ và Tiểu Linh.

Bên phía Phantom có thêm Gray, Maria và Merry.

Số lượng có vẻ chênh lệch giữa hai bên, nhìn về phía số lượng thì bên Hình Na hơn hẳn, nhưng nhìn về chất lượng, tổng thể thực lực của Cygnus Knight có phần cao hơn, mỗi một vị kỵ sĩ đều được huấn luyện và đào tạo bài bản, năng lực chiến đấu cực kỳ, hơn nữa đã có nhiều lần thủ hộ đất nước.

So với những thành viên mới lớn bên Tinh Nguyệt Môn, quả như là cây cỏ thụ và một cây vừa trưởng thành, nhưng khác biệt không phải chỉ là tầm nhìn bên ngoài, những đồng đội của cô cũng trưởng thành nhanh lắm, tuy có hơi chênh lệch lúc đầu, nhưng không khó để mọi người đuổi kịp bên Cygnus Knight.

Thức ăn được đưa lên bàn, nhưng không một ai động đũa, mọi người ngồi vào ghế nhập tiệc, cho đến khi người cuối cùng ngồi xuống, cuộc trò chuyện diễn ra

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 354: Mọi người gặp nhau

“Mọi người, ... tại sao? Tiểu Vũ, Tiểu Linh, Tôn Vũ ca, Tiểu Bảo, cả sư phụ nữa, tất cả mọi người...”

Đứng bật dậy bất ngờ khi nhìn thấy các người bạn của mình, thời gian hơn hai năm trôi qua làm cho mọi người ai cũng có phần trưởng thành hơn, có rất nhiều nét khác xưa nhưng Hình Na chỉ cần nhìn lướt qua một cái là có thể nhận ra.

Tiểu Vũ ngày càng trở nên xinh đẹp và trầm ổn, Tiểu Linh thì vẫn tươi tắn rực lửa như xưa, nhưng khí tức quanh cô ấy không còn nhọn hoắt và thiếu ổn trọng nữa mà có phần dung hòa và mềm mại.

Đứng cạnh hai người con gái là hai người con trai của họ, Tôn Vũ cực kỳ mạnh mẽ với mái tóc màu đỏ, không cần phải chiến đấu cô cũng có thể nhận ra ngọn lửa bùng cháy trong tâm hồn anh, kể cả Đinh Bảo cũng vậy, năng lực của cậu ngày càng mở rộng ra từ khi cậu đạt đến đẳng cấp hồn đế, cơ thể mấp míp hồi trước giờ gọn hơn một tý, trong cậu cực kỳ hữu lực và tràn đầy sức mạnh.

“Yo, tiểu Na, lâu lắm rồi không gặp”

Tôn Vũ cười tươi khỏe mạnh chào cô, bọn họ vốn đang tách ra tìm kiếm Hình Na nhưng kiếm mãi không ra, ngay đúng lúc bọn họ định bỏ cuộc, cả đám quyết định tụ lại một chỗ kiếm một quán ăn rồi hưởng thụ cho hết tối, ai ngờ tìm cả ngày không thấy rốt cuộc Hình Na lại đang ở đây.

“Tiểu Naaaaa”

“Tiểu Na”

Tiểu Linh mừng rỡ trực tiếp lao lên ôm chầm lấy người Hình Na, cô dùng hết sức để ôm thật chặt, cô đã nhớ Hình Na rất nhiều, bọn họ đã luôn ở bên cạnh nhau từ khi nhập học, cùng trao đổi cùng rèn luyện, kể cả trong các kỳ thi cũng chiến đấu cùng nhau.

Thời gian hai năm qua mọi người đều trở nên mạnh mẽ nhưng tình cảm lại chưa hề thay đổi, bọn họ vẫn mãi là bạn tốt, nhóm con gái bọn họ vốn luôn lấy Hình Na làm trung tâm, khi cô đi về kể cả Tiểu Linh lẫn Dạ Vũ đều cảm thấy thật lạc lõng, họ biết rằng điều này là thứ mà bọn họ nhất thiết phải trải qua, nhưng không ngờ một lần cách xa lại lâu đến vậy.

“Tiểu Linh, Tiểu Vũ, mình nhớ mọi người lắm”

Hình Na không quá ngạc nhiên khi bọn họ có thể nhận cô, bây giờ Hình Na trở nên khác xưa rất nhiều, phải nói là từ khi nhận lại thần lực từ Hillary, khuôn mặt của Hình Na trở nên tinh xảo và mỹ miều hơn nhiều.

“Tại sao mọi người lại đều tập trung ở đây? Mình cũng vừa tính đi kiếm tất cả mọi người đấy!”

Sau một hồi bày tỏ cảm xúc, Hình Na mới bắt đầu hỏi thăm, từ hồn lực dao động ra bên ngoài, cô có thể thấy rõ thực lực của bọn họ đã mạnh lên một

cách đáng gờm, cả số lượng lẫn chất lượng, hồn lực cực kỳ ngưng tụ.

“À... bọn mình kiếm cậu mãi không ra, hôm nay cả đám tính đăng ký tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư toàn đại lục, nhưng nó lại yêu cầu có bảy người ít nhất để tham dự, vì vậy bọn mình đang kiếm cậu đây”

Dạ Vũ tuy cũng rất xúc động, nhưng đỡ hơn Tiêu Linh, cô làm chủ lại cảm xúc nhanh hơn rồi bình tĩnh giải thích cho Hình Na.

Thực lực lúc này của Hình Na bọn họ đều nhìn không rõ ràng, khí tức thuộc tính Fairy của Sylveon biến mất làm Hình Na có trở nên khác đi một chút, bây giờ cơ thể Tiểu Na chứa đầy thần thánh chi lực và rồng chi lực.

“Đúng rồi, để bọn mình giới thiệu cho cậu một người mới của Tinh Nguyệt Môn, chị gái này là Vu Thiên, là thành viên mới của bang phái chúng ta, chị ấy mới có 24 tuổi a nhưng thực lực đã đến bát hoàn hồn đấu la!”

Tiêu Linh lập tức trở lại tính cách hoạt bát, cô rất vội vàng muốn giới thiệu người con gái khác trong Tinh Nguyệt Môn, vốn dĩ bang phái bọn họ ba nam ba nữ, nhưng Hình Na một đi thì bang phái có phần hơi lệch âm dương một chút, Vu Thiên xuất hiện đã làm cân bằng lại tỷ lệ nam nữ.

“Xin chào, Vu Thiên tỷ, mọi người đã là gia đình, giúp đỡ nhau nhé”

Nghe Tiêu Linh nói vậy Hình Na lập tức xoay mặt ra nhìn về phía người con gái phía sau lưng Dạ Phong, năng lực ẩn nấp rất được, khí tức cực kỳ trầm ổn, diện mạo cũng xinh đẹp như hoa, chỗ nào nên lời thì lời, chỗ nào nên lôm thì lôm, quả thật đẹp hết xảy, nét đẹp của Vu Thiên rất người lớn.

“Vâng, rất vui được gặp ngài, Hình Na tiểu thư”

Cực kỳ kính trọng nhưng lại không xa cách, người ngoài nghe vào sợ sẽ nghĩ rằng Vu Thiên không thích Hình Na nhưng bản thân cô lại hiểu rõ, đây chính tính cách thật sự của Vu Thiên mà thôi.

Từ nãy đến giờ cô để thấy Vu Thiên vẫn luôn nhìn cô chằm chằm, không biết là có chuyện gì không hay chỉ là vì tò mò, nhưng vì cô cũng không cảm thấy ác ý mà ngược lại từ người Vu Thiên, cô có thể thấy được sự chân thành trong mắt người con gái này, Hình Na lập tức cười nói:

“Không cần khách sáo như vậy đâu, em cũng đã gọi chị là Vu Thiên tỷ rồi? Chị có thể gọi em là Tiểu Na cũng được mà?”

Nụ cười của Hình Na đẹp như đóa hoa mặt trời tỏa sáng, cô vốn đã cực kỳ xinh đẹp, bây giờ cười tươi lên lại càng rực rỡ hơn, tất cả mọi người đều không khỏi tròn mắt há mồm nhìn Hình Na, cơ thể cô như có một luồng hào quang nhân nhật thấm dịu lòng người, cảm giác thật dễ chịu.

“Vâng, Hình Na tiểu thư”

“A... ha haha”

Bỏ tay với cách xưng hô của Vu Thiên, có vẻ muốn cô ấy gọi bản thân là Tiểu Na có phần hơi khó, mà kệ thôi, chị ấy muốn gọi sao cũng được, dù sao thì cũng chỉ là một cái tên thôi mà, không cần phải quá để ý.

“À, đúng rồi, lúc nãy em có để ý thấy chị liên tục nhìn em, có chuyện gì sao?”

Vừa quay đầu lại cô liền lập tức cảm thấy Vu Thiên lại nhìn mình, không hiểu Vu Thiên muốn gì nên Hình Na lập tức quay lại hỏi.

“Không, chỉ là tò mò mà thôi, chị đã luôn muốn được gặp em một lần đấy mà!”

Trả lời cực kỳ nghiêm túc, hôm nay gặp được Hình Na làm Vu Thiên như cắn nhầm thuốc, ăn nói cực kỳ giống cổ máy, Hình Na thật sự là không biết phải trả lời với Vu Thiên luôn.

“À... vậy sao?”

Đồ mò hôi hột, Hình Na mỉm cười chào nhẹ với tất cả, Đinh Bảo cũng rất vui khi gặp Hình Na, Dạ Phong thì đã sớm ngồi lên bàn rồi, chỉ chờ đợi mọi người tiến nhập vào bữa ăn mà thôi.

“Tiểu Na, hình thái của con lại thay đổi nữa rồi sao?”

Mặc Lâm là người duy nhất khó khăn khi phân biệt giữa các hình thái của Hình Na, lúc trước là ngự tỷ tóc xanh, sau đó là loli tóc nâu, bây giờ lại trở thành công chúa quý phái? Ông thật sự không biết đâu mà lần luôn.

“Hahaha, chuyện này kể ra cũng dài lắm, nhưng mà mọi người cũng đói rồi phải không? lại đây ăn bữa tối cái đã, chuyện đó thì để lúc sau con kể, nha?”

Hình Na trở lại bàn, các thành viên Tinh Nguyệt Môn cũng theo sau Hình Na, bọn họ hơi ngạc nhiên khi đối diện Dạ Phong ca lại là một nhóm người lạ, là ai vậy? người quen của Tiểu Na sao?

“Chúng ta giới thiệu một chút nhì? Ta cũng không nhớ rõ tên của những kỵ sĩ của Cygnus, được không?”

Chương 355: Giới thiệu

“Được”

“Bắt đầu bằng bên chúng thần đi, công chúa, Cygnus Knight tổng cộng gồm bảy người, nhưng bên trong chỉ có bốn người là Knight thật sự, ba người còn lại là thần, một Phantom, người thứ hai là Venus, một Mechanic Master, người cuối cùng là Maria, một Thánh mục sư”

Phantom dẫn đầu giới thiệu về các thành viên bên họ, các chức nghiệp có vẻ khá lạ với nhóm Dạ Phong, nhưng đối với Hình Na thì lại cực kỳ quen thuộc.

“Khoan đã khoan đã, mọi người dừng lại cho em hỏi tý, công chúa là cái gì vậy? Tiểu Na là công chúa ư? còn mấy cái như là Phantom hay là Mechanic Master hoặc Thánh mục sư là gì? Sao nhiều định nghĩa mới lạ quá vậy?”

Tiểu Linh trực tiếp chen ngang vào hỏi, mặc dù hơi bất lịch sự nhưng cô hoàn toàn không hiểu Phantom đang nói cái gì, thật sự luôn, tên thì cô biết rồi nhưng còn chức nghiệp không phải nên là cường công hoặc phòng thủ, hỗ trợ hỗn sư sao?

Phantom và Hình Na im lặng lại một lúc, có quá nhiều thứ mà các bạn của cô không hiểu, thậm chí đến cả thân phận công chúa của Hình Na bản thân cô còn bất ngờ cơ mà, nói thật cô chưa bao giờ nghĩ rằng có một ngày mình sẽ trở thành công chúa đâu.

“Phantom, đợi một tý, để ta giải thích cái đã”

Lập tức hướng về phía Phantom nói, anh nhanh chóng gật đầu, Phantom cũng hiểu rằng các chức nghiệp của bọn họ có không giống với Đấu La Đại Lục cho lắm, dù sao thì cũng đến từ dị thế giới.

Coi như là phương thức tu luyện giống nhau nhưng năng lực và ma thuật của bọn họ vẫn đến từ thế giới cũ, thay vì gọi bản thân là cường công hay miễn công gì đó thì Mechanic Master hoặc Phantom lại tổng quát cái tên và năng lực của bọn họ hơn, hơn nữa ai cũng quen dùng tên cũ rồi, bọn họ cũng không tính kết bạn với người khác ngoài công chúa nên cũng chẳng đổi chỉ cho phiền.

“Tiểu Linh, Tiểu Vũ, mọi người, trước tiên thì em xin nói lại bản thân cái đã, em tên là Hình Na, kiếp trước của em là một vị công chúa tại một thế giới khác, Maple World, Cygnus Princess, và bọn họ là những kỹ sư hoặc đồng bạn của em ở kiếp trước”

“Trước kia em có tên gọi là Aria, nó có ý nghĩa là ánh sáng vĩnh cửu soi sáng cho người dân ở vùng đất Cygnus, vì một vài lý do nên các thế lực hắc ám ở kiếp trước, cũng như những Tà hồn sư ở Đấu La Đại Lục gây rối, bọn em cuối cùng cũng phong ấn được kẻ thù nhưng đánh đổi lại là sự hy sinh của bản thân”

“Qua nhiều vòng lặp, em xuất hiện ở một nơi gọi là Trái Đất rồi sau đó lại được sinh ra tại đây, để cho bản thân được sống thoải mái, tiền kiếp của em, Aria quyết định phong ấn lại ký ức của bản thân mình, để cho em, Hình Na có thể sống tiếp mà không phải lo lắng.”

“Nhưng chuyện gì đến cũng sẽ đến, sau nhiều xảy ra, phong ấn của em đã được giải trừ một phần nào đó, và giờ đây, hình thái này chắc mọi người cũng để ý, nó hơi khác so với lúc ban đầu, sự quý khí và cao nhã này là do ảnh hưởng đến từ kiếp trước của em, tuy có hơi khó tin, đến cả bản thân em còn thấy những chuyện này cực kỳ cầu huyết, nhưng em lại không muốn giấu mọi người.”

Liếc mắt ra dấu cho Phantom, anh nhanh chóng hiểu ý mà từ trong tay đưa lên một lá bài: Card: Silent, một con sóng rất nhẹ nhanh chóng lan tỏa ra môi trường xung quanh, một kết giới ngay lập tức được hình thành.

“Cái này là, năng lực của anh ta?”

Dạ Vũ và Dạ Phong lập tức để ý đến nguồn sóng tỏa ra, rất nhẹ và xung động cực yếu, những thành viên bên phía đối phương thì lại rất thần nhiên, Dạ Vũ vì liên tục làm việc với hồn đạo khí nên mấy tầng sóng này cô cực kỳ nhạy cảm, còn Dạ Phong thì không cần phải nói, thừa kế thần vị xong giác quan của anh đã đột phá lên một tầm cao mới, không thể coi thường.

“Ha ha, năng lực này là Tarot Cards, những lá bài sẽ có những năng lực đặc biệt giúp cho mong ước của ta thành hiện thực”

Thấy Dạ Vũ cực kỳ tò mò nên Phantom không chút nào ngại ngần giới thiệu, anh hoàn toàn không quan tâm việc năng lực của mình để lộ ra, bởi vì dù có biết hay không thì anh vẫn sẽ luôn là người chiến thắng.

Niềm tự tin tuyệt đối của anh chính là sức mạnh này, đến cả Dạ Phong anh cũng chỉ coi là một người có tiềm lực, nhưng muốn thật sự đấu tay đôi với

anh, Dạ Phong e rằng chưa có cửa đó đâu.

“Tuyệt quá.. Hình Na, cậu là công chúa ư?”

Công lực lướt bỏ chữ của Tiêu Linh quả nhiên là lợi hại, Hình Na từ nãy đến giờ nói một loạt các thông tin, ấy vậy mà con bé này chỉ quan tâm đến việc Hình Na có phải là công chúa hay không mà thôi.

Đã vậy Tiêu Linh còn cực kỳ hạnh phúc mà ôm lấy Hình Na, cô thật sự cạn lời không còn cách nào khác vỗ vỗ lưng Tiêu Linh để cô bình tĩnh lại.

“Mà.. công nhận là mọi chuyện thật sự là ly kỳ, nếu như không muốn nói là hơi khó tin, vậy là cả bọn ở đây kể cả Hình Na đều có tiền kiếp ở một thế giới khác, và mọi người đều giữ lại một phần ký ức, đúng không?”

Lời nói của Đình Bảo kéo mọi người về mạch suy nghĩ thông thường, cái gì mà Aria hay Cygnus thì bọn họ không quan tâm lắm, nhưng Hình Na thổ lộ chân thật quá khứ của cô với bọn anh đã làm đắm Đình Bảo cảm thấy rất vui mừng, điều này chứng tỏ bọn anh lại thêm một phần gắn bó với Hình Na.

“Anh cũng hơi không ngờ đấy, hồi mới gặp Tiểu Na trông giống một con mèo hoang hơn là một nàng công chúa, ai mà ngờ em lại là một công chúa chứ, đã vậy còn có nguyên một dàn kị sĩ luôn”

Tôn Vũ vẫn còn ngạc nhiên, âm thanh của anh hơi lớn nhưng dưới tác động của Silent, Phantom hoàn toàn tạo một kết giới khép kín vô hình với bên ngoài, ở trong đây bọn họ không sợ bị người khác nghe trộm.

“Vậy tại sao hai bên lại có phần không hòa hợp vậy?”

Vu Thiên đúng lúc chen vào một câu trọng điểm, đúng a! Hình Na là công chúa và những người Phantom là kị sĩ, tại sao bọn họ lại có vẻ xa cách như vậy, coi như Hình Na vẫn chưa hoàn toàn nhớ hết về bọn họ đi, nhưng cũng đâu đến mức xem nhau như người lạ vậy?

“À thì... từ bây giờ, em không còn muốn trở thành Cygnus Princess nữa, những gì đã qua thì em sẽ để cho nó qua, các kị sĩ cũng cần tự do của mình, công chúa hay không cũng chỉ là một cái danh hão, em đã chịu ơn của Arceus, vậy nên em sẽ không phản bội người đã giúp em, nếu không có vị thần của các vì sao giúp, e rằng em đã chết từ rất lâu về trước, trước khi các Knight của em kịp cứu giúp”

Hình Na có vẻ hơi khó nói, trước mặt các kị sĩ của mình mà nói không cần bọn họ nữa, điều này sẽ rất là đau đớn đối với Dina bọn họ, nhưng cô nghĩ rằng mọi người nên có một tự do cho riêng mình, công chúa hay cái gì, mọi thứ không còn quan trọng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Giới thiệu (2)

“Tuyệt vời, Tiểu Na, cậu từng gặp qua thần rồi ư?”

Tiêu Linh bật người dậy ngạc nhiên, mọi người cũng bất ngờ, trong các câu truyện thần thoại của Đấu La Đại Lục cũng từng nhắc qua cái tên Arceus, trước trước xa hơn cả tổ tiên Đường Tam Hải Thần, Arceus được tôn xưng là vị thần chúa tể của bầu trời, nơi có vô vàn ánh sáng và các tiểu hành tinh nhỏ.

“Cái gì, Công chúa, người không cần bọn thần nữa sao?”

Cùng lúc đó, Dina, Ryan, Merry và Gray lập tức đứng bật dậy, cả bốn người cực kỳ lo sợ, bọn họ sinh ra vốn để phục vụ cho Hình Na, những kị sĩ trung thành nhất với công chúa, nếu như không còn được phục vụ cho cô nữa, thì bọn họ sống còn có ý nghĩa gì cơ chứ? Sao không chết quách đi cho rồi?

Không ngờ chỉ một lời của mình mà dẫn dắt được sự phản ứng kịch liệt đến từ hai bên, phía Cygnus Knight thì cô hiểu được, nhưng tại sao Tiêu Linh, sao cậu cứ liên tục ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác vậy, hơn nữa có cần làm quá lên vậy không.

“Khụ khụ, mọi người bình tĩnh, coi như người ngoài không nghe được nhưng bọn họ cũng thấy hành động kỳ lạ của mọi người đấy, bình tĩnh nghe mình giải thích coi”

Mồ hôi mặt rơi đầy trên bờ má trắng nõn của Hình Na, cô cần phải dẹp loạn trong cái đã, Tiêu Linh ơi cậu làm ơn đừng làm loạn hơn nữa.

“Tiêu Linh, kiếp trước vốn dĩ tồn tại của tớ cũng cực kỳ gần thần rồi, cậu không cần phải giật mình vậy đâu”

“Còn bốn người bọn cậu, ngoại trừ Dina ra, cả ba người còn lại tôi vẫn chưa biết tên, nhưng có vẻ bốn người bọn cậu chính là bốn Knight trung thành nhất của tôi đi, tuy không rõ mối liên kết ngày trước như thế nào, nhưng hi vọng ở trên Đấu La Đại Lục mọi người có thể trở thành bạn với nhau.

Tôi không muốn trở về làm công chúa Cygnus nữa, cũng không cần các kỵ sĩ phải bảo vệ, tôi muốn bản thân trở nên mạnh mẽ đủ để tự bảo vệ bản thân, như các cậu thấy, không phải lúc nào tôi cũng có thể được các cậu bảo bọc, một lần nữa, một sinh mệnh mới của tôi đang sống ngay tại đây, ngay tại lúc này, tôi hi vọng mọi người không cần phải hạ thấp chính mình, đừng có làm những cái bóng ở đằng sau lưng người được gọi là công chúa, hãy đứng lên và bước tới ngang hàng để làm bạn với tôi này”

Vừa nói, Hình Na lập tức tiến gần đến phía bốn người Dina, cô dùng cặp mắt chân thành của mình nhìn vào họ, ngay bây giờ, những người cô cần ở bên cạnh không phải là kỵ sĩ, mà là những người bạn có thể chia sẻ với cô.

“Công chúa...”

Mọi người rất ngạc nhiên trước phản ứng của Hình Na, không những bốn người Dina mà kể cả Phantom và Maria, Venus, còn phía Dạ Phong thì bình thường rồi, ai cũng biết Hình Na là một người có tính cách nào mà.

Hình Na luôn là một cô gái mạnh mẽ, không cần biết kiếp trước cô có yếu đuối hay nhất gan thế nào, nhưng Hình Na vẫn sẽ luôn là Hình Na, cô sẽ chân thật nói thẳng cảm xúc của mình đối với những người mà cô coi trọng.

“Công chúa, người thật sự rất trưởng thành rồi nhỉ?”

Cô gái với mái tóc màu xanh dương nhạt búi lên một chùm to ở trên đầu, khí chất nhẹ nhàng và cực kỳ dễ chịu nói, nếu không nhầm thì đây sẽ là Maria, Thánh mục sư đi? thật là xinh đẹp và thoải mái, khí tức từ người cô như thể là một luồng sinh mệnh lực lan tỏa chữa lành những vết thương nhỏ bé vậy.

Maria cười thật tươi, cô cảm thấy mừng vì Hình Na, dù cho bây giờ cô có khác với nàng công chúa của bọn họ đến thế nào đi nữa thì Hình Na vẫn mãi là Hình Na, công chúa cũng vẫn mãi là công chúa, đối với bọn họ hay đối với đám Dạ Phong, tất cả không phải đều là một ư?

“Được rồi, mọi người bình tĩnh đi, để tôi giới thiệu hết một lượt luôn, rồi sau đó chúng ta sẽ bàn về chuyện chính”

Phantom lập tức đưa chủ đề quay trở lại vấn đề cũ, lúc này anh đã giới thiệu được ba người, anh, Maria và Venus, ba người bọn họ không phải là Knight của Hình Na mà chỉ là một đồng bọn của cô, từng làm hợp tác với nhau.

“Như mọi người thấy, bốn người lúc này đứng lên lần lượt là Dina, Ryan, Merry và Gray”

“Anh chàng tóc vàng trắng tính này là Dina, một Dawn Warrior, cái nghề nghiệp này để sau nói đi, nói chung thì cậu ta là hồn sư có võ hồn thuộc tính quang minh, cường công hệ, là một trong bốn kỵ sĩ trung thành nhất của Tiểu Na”

“Anh chàng với mái tóc bạc này là Night Walker, là một hiệp khách, năng lực khá giống với cô bạn Vu Thiên kia, là một mẫn công chiến hồn sư”

“Cô gái với mái tóc đỏ ngắn ngang vai là Merry, cô ấy là Blaze Wizard, kỵ sĩ của ngọn lửa, cũng là cường công chiến hồn sư”

“Còn người cuối cùng là Gray, anh chàng với mái tóc xanh lá này là Wind Archer, kỵ sĩ của gió, năng lực của cậu ta có sự kết hợp của mộc thuộc tính và phong thuộc tính, khá giống với anh bạn mập bên kia, có phải không?”

Lần lượt nói về bốn người kỵ sĩ, kết hợp với ba người Phantom, đội hình của bọn họ vừa tròn bảy người, đã đủ thành viên để tham gia trận đấu.

“Bọn này sẽ tham gia vào trong trận đấu tỷ thí thanh niên hồn sư toàn đại lục, vì để tiện cho trận đấu, bọn này đã lập một bang phái giống như Tinh Nguyệt Môn, tên gọi là League of Cygnus, trận đấu này sẽ là một lần va chạm rất tốt cho mọi người, hơn nữa, kẻ thù của chúng ta cũng sẽ tiến nhập vào lần thi đấu này”

Phantom đơn giản giải thích xong, bên phía Hình Na lắng nghe trong im lặng, những người ở đây đều có một năng lực cực kỳ mạnh mẽ, không những thế còn cực kỳ thần bí, nếu như chưa chiến đấu thì không ai biết được bọn họ mạnh đến đâu.

“Kẻ thù?”

Dạ Vũ đặt ra câu hỏi.

“Là tà hồn sư, nói theo cấp độ của thần là Tà thần, những kẻ được lựa chọn giống như anh, Tiểu Na hoặc là Phantom cũng sẽ gia nhập vào trận tỷ thí này, nếu như bọn anh không can thiệp thì trận tỷ thí sẽ trở thành một hồi hỗn loạn, với lại cũng cần thu thập thông tin về thực lực đối phương, các thông tin về bọn họ hoàn toàn được giấu kín, nếu không tham gia trận tỷ thí này sẽ không còn cơ hội nào khác tốt hơn”

Dạ Phong tự trả lời cho câu hỏi của Dạ Vũ, đồng thời anh cũng muốn mọi người biết thêm về tình huống hiện tại, có rất nhiều thứ mà bọn họ cần phải đối mặt, kể cả Tinh Nguyệt Môn hay League of Cygnus, bọn họ cần phải chuẩn bị sẵn sàng trước mọi tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Tinh Nguyệt Môn

“Khoan đã, bên này giới thiệu cũng xong hết rồi, không phải đã đến lúc để đăng ấy giới thiệu về bản thân mình sao? Phải không? Quý ngài tóc đen đẹp trai?”

Dina có vẻ không thích Dạ Phong cho lắm, tại sao tên khốn kia lại trong có vẻ gần gũi với công chúa còn hơn cả bọn hắn? Rõ ràng hắn và mọi người mới là kỵ sĩ trung thành của Hình Na cơ mà?

Đối mặt với sự khiêu khích trẻ con của Dina anh không một chút quan tâm, hoặc nói là tính cách bộc trực của cậu ta Dạ Phong hoàn toàn nắm rõ, loại người này tuy hơi ngu một chút, nhưng tình cảm lại vô cùng chân thành, cũng không phải là điều gì đáng trách, dù sao thì người mà cậu bảo vệ giờ lại ở bên cạnh bọn họ, có chút cảm xúc khó chịu ắt cũng là lẽ thường.

“Tất nhiên, vậy trước tiên để tôi giới thiệu các thành viên hiện tại của Tinh Nguyệt Môn, ngoại trừ hai đứa bé ở bên cạnh Tiểu Na tôi chưa gặp qua ra, theo thứ tự đứng từ trái sang phải phía bên tôi là Mặc Lâm”

“Hả? Ủ, ... chào mọi người”

Đột ngột bị nhắc tới tên là Mặc Lâm có chút giật mình, tuy ông là người lớn tuổi nhất nhưng lại không phải là lũ quái thai biến thái này, từ lúc đặt móng vào ghế ông luôn im lặng giao tiếp với Tiểu Na bằng ánh mắt, những người ở đây ai cũng rất mạnh, ông không muốn mình bị kéo vào cuộc chiến của người trẻ tuổi đâu.

“Hả? Đây mà là sư phụ của công chúa ư? Không phải quá tầm thường đi?”

Ryan có phần không hiểu một người như Mặc Lâm làm sao lại có thể làm sư phụ của công chúa được, từ sức mạnh lẫn năng lực mà Hình Na biểu hiện, bây giờ Hình Na hoàn toàn xứng với danh xưng con quái vật mạnh nhất cùng thế hệ, coi như là Phantom chiến đấu trực diện một với một với cô thì chưa chắc đã thắng chứ nói gì mà bảo vệ Hình Na.

Khí tức tỏa ra từ Mặc Lâm cực kỳ nhỏ bé, phải dùng một từ là yếu đuối và thiếu lực ngưng tụ, tuy số lượng hồn lực tu vi thì cao đấy, nhưng chất lượng lại kém không thể tả nổi, một người như vậy lại có thể là sư phụ của Hình Na thì đúng là kỳ thật.

“Haha, ... ta cũng biết là bản thân hơi quá bình thường mà!”

Mặc Lâm cũng không cãi nhưng trong lòng có hơi bức, ông đưa tay ra sau đầu gãi gãi nhưng không quên kích hoạt hồn đạo vũ trang của mình, ngay lập tức một đợt xung kích tiếp nhập với sóng của Phantom, nguồn năng lượng này không hề làm dao động tám Card của anh lộn xộn mà ngược lại, nó tăng cường và mượn lực của Silent tạo ra một đợt ô nhiễm sóng.

“Rè rè”

“Bịch, ... keng!!!”

Đột ngột cảm thấy chóng mặt, đầu óc trở nên điên loạn trong phút chốc, hai tay cảm không vững ly trà mà thả rơi xuống đất, Ryan và Dina hoàn toàn không thể thoát được thứ năng lực đáng sợ này.

Phantom hơi nhíu mày nhìn về Mặc Lâm, anh vốn dĩ ban đầu cũng hơi coi thường ông ta nhưng có vẻ lão già này cũng không phải là dạng vừa đi? Có thể mượn năng lực thẻ bài của anh, một tần suất âm thanh mới lạ như thế mà lại có thể giải mã và thao tác được, chỉ ít ông ta hẳn phải là một hồn đạo sư cực mạnh.

Anh cũng không rảnh mà can thiệp vào trận tranh cãi này, dù sao thì ban đầu cũng là do người bên anh gây sự trước, im lặng thản nhiên uống trà thôi, anh mà chui đầu vào trận này chỉ tổ hại thân, nhìn đi, công chúa của chúng ta có phần hơi nổi giận rồi kìa.

“Dina, Ryan, Mặc Lâm là sư phụ của tôi, dù cho ông ấy có yếu đuối hay không cũng không liên quan tới hai người bọn cậu, hơn nữa, nếu tôi đã chấp nhận Mặc Lâm là sư phụ mà các cậu cũng nghĩ rằng ông ấy bình thường? Không ngờ hai người lại ngây thơ đến vậy đấy?”

Vừa nói vừa mỉm cười, nhưng khí tức nóng rực cháy và hỏa lực lại không ngừng bốc ra, cực kỳ mạnh mẽ và mãnh liệt nhưng lại không thiếu phần ôn hòa và nhu thuận, năng lực khống chế của Hình Na được thể hiện một cách rõ rệt, vốn đã bị tấn công của Mặc Lâm làm cho đau đầu, bây giờ hai người càng bị nhấn chìm trong đau khổ.

Những người còn lại lập tức chạy mồ hôi mà im lặng, không một ai dám khinh thường người đàn ông lớn tuổi này nữa, cái gì cũng có giá trị của nó, sau hai năm trời Mặc Lâm cũng đã mạnh hơn nhiều rồi, tuy không phải ở trong lĩnh vực hồn lực, nhưng trong lĩnh vực hồn đạo ông cũng dư sức dạy mấy đứa ranh này.

“Thua cuộc, đầu hàng đầu hàng”

Dina và Ryan nhanh chóng tự giải thoát cho bản thân, dù sao thì hai người cũng không thật sự là phé, năng lực của Mặc Lâm đúng là làm bọn họ bất ngờ thật, không ngờ lại có một loại hồn đạo khí như vậy.

Điều đáng ngạc nhiên là cách ông ta phân tích tần số từ thẻ bài Card của Phantom, đó mới là thứ làm cho Dina và Ryan bất ngờ, dưới sự bao trùm của Phantom mà vẫn làm được đến trình độ này, ít nhiều thì hình tượng Mặc Lâm đã được bọn họ công nhận.

Ngoại trừ hai người đó ra, còn có hai cô gái cũng đang như sói rình mồi soi Mặc Lâm, một người chính là Dạ Vũ, cô bé vốn là hồn đạo sư nên rất ham học hỏi mấy cái này, từ sau khi đạt được chúc phúc của Cự hạn môn, cô không có nhiều thời gian để nghiên cứu hồn đạo với Mặc Lâm.

Những kiến thức mà ông có thật sự rất nhiều, cứu cấp hồn đạo sư cũng không phải là cái danh hão, năng lực của Mặc Lâm là không thể phủ nhận, đã nhiều lần cô được Mặc Lâm chỉ giáo và đột phá trong lĩnh vực hồn đạo, vì vậy tần số sóng hồn đạo khí lúc này hoàn toàn khơi dậy lòng hiếu kỳ của cô.

Một người khác cũng tò mò vào háo hức không khác gì Dạ Vũ chính là Venus, cô ấy là Mechanic Master, nói thẳng ra là một người đam mê máy móc, mà ở Đấu La Đại Lục, máy móc ở đây không là gì khác ngoại trừ hồn đạo khí, ngay khi Mặc Lâm phóng thích hồn đạo khí ra thì cô đã lập tức chú ý, quá tuyệt vời đi.

“Nè, nè cái nhãn nhỏ này được làm thế nào để phóng thích và tính toán một thuật số phức tạp như vậy thế? Chẳng lẽ trong đây có kiến thức vi mô hoặc các phần tử không rõ bên trong? Là thế nào thế? thế nào thế?”

Venus lập tức đứng bật dậy rồi bỏ đội ngũ của mình, hai mắt tỏa sáng tinh tinh tiến về phía Mặc Lâm mà hỏi thăm, Dạ Vũ cũng cực kỳ tò mò nhìn sự phụ mình, đối với Venus, một người ăn mặc và có khí tức hồn đạo, cô không hề ghét bỏ mà ngược lại rất chào đón cô, không phải càng nhiều người thì sẽ có càng nhiều ý kiến? mà càng nhiều ý kiến thì có càng nhiều phương pháp cải thiện sao?

Tiểu là Hình Na tạm thời không quan tâm đến hồn đạo của Mặc Lâm cho lắm, cô chỉ liếc qua một chút rồi khẽ mỉm cười xong quay lại, ngồi im uống trà chờ Dạ Phong tiếp tục giới thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Đồng bạn của tôi

“Khụ khụ, bỏ qua mấy đứa ngốc đó qua một bên đi, tiếp theo cậu trai hơi mập mạp này là Đình Bảo, là một cường công chiến hồn sư, tuổi 17, một hệ võ hồn, năng lực chiến đấu của cậu ta rất mạnh”

Đình Bảo đang ngồi ăn ngon ngất thì bị nhắc tên, lúc này bị Dạ Vũ bỏ rơi anh đã cố gắng vui đầu vào ăn uống quên nỗi đau ai dè lại bị Dạ Phong ca nhắc ngay sau đó, cố nhai hết miếng thịt vào trong họng, dùng khăn lau bớt mỡ ở khóe miệng đi rồi cười hiền hậu chào hỏi.

“Rất vui được gặp mọi người”

Ở phía bên kia, đặc biệt là Gray đang quan sát Đình Bảo rất kỹ, bởi vì theo lời của Phantom, năng lực của cậu ta là giống của mình nhất, không biết ở trên sân đấu thì giữa hai người ai mạnh hơn nhỉ?

“Ôi đêch, chói quá, hào quang thiên sứ?”

Đình Bảo vừa nở nụ cười một cái, sự hiền hòa và ấm áp phả hết vào mặt mọi người, đằng sau lưng cậu như có đôi cánh chim màu trắng rực rỡ tỏa sáng, vầng hào quang ngậy ngốc của lúc trước được triển khai khiến cho mọi người bị lóa mù mắt cầu.

“Phụt hahahaha, mấy người các người buồn cười quá!”

Tôn Vũ nhìn không được đang ăn cũng đành bỏ đĩa xuống mà ôm bụng, từ này đến giờ bọn anh đang ăn uống hết sức thoải mái.

“Đề ta tự giới thiệu đi Dạ Phong, ta là Tôn Vũ, mười chín tuổi, cường công chiến hồn sư, long hệ và hỏa hệ võ hồn, còn ở bên cạnh ta là Tiểu Linh, bạn gái của ca đây, mấy người các người đừng có mà tia không ca một đập đập chết hết giờ, nào nào Tiểu Linh, em tự giới thiệu tiếp đi”

Ăn uống no đủ xong Tôn Vũ trực tiếp nói về bản thân, trông thấy mọi người ngạc nhiên nhìn anh làm Tôn Vũ cảm thấy tự hào ngưỡng cao mặt ưỡn ngực ra, nhưng sau khi thấy tầm nhìn chuyển sang Tiểu Linh thì lại như gà mái bảo vệ con.

Tôn Vũ làm quá lên quay sang một bên ôm ôm Tiểu Linh rồi dè phòng nhìn bên phía mấy con young animals bên phía Phantom, không ai biết liệu sẽ có một con thú đực ngu xuẩn nào dám nhòm ngó tới Tiểu Linh nhà anh, anh thiên hết.

“Không không, không ai quan tâm đến tiểu bạn gái của anh đâu”

“Đứng đây đồ ngốc, ông nghĩ bọn này là ai hả?”

Mấy người con trai lập tức phủ nhận, một cách thẳng thừng, mọi người lập tức phản ứng thờ ơ sau câu nói của Tôn Vũ, còn cực kỳ phối hợp mà vẫy vẫy ta như xua ruồi.

“Haizzz, đồ ngốc, đừng có làm quá lên thế, coi như có người để ý em thì miễn đây không đồng ý là được chứ sao?”

Tiêu Linh hiềm lắm mới cố gắng tỏ vẻ thực nữ, cô muốn cùng với Dạ Vũ chơi đùa hoặc cùng với Tiểu Na tâm sự, nhưng một đứa thì đang nghiên cứu mấy móc hồn đạo gì đấy, một người thì đang cực kỳ nghiêm túc, không khí xung quanh như thế nói: “Có chuyện gì? chị mày đang bận, không có chuyện miễn làm phiền, đây không rảnh rồi” vậy.

Đành phải yên lặng ngồi yên chờ được chờ đợi, ấy vậy mà tên ngốc này lại cứ sấp sấp lại như keo dính, tuy cô cũng không ghét, nhưng đừng có mà làm vậy trước mặt người ngoài chứ? ghét thật...

“Được rồi, để em tự giới thiệu, em tên là Tiêu Linh, mười bảy tuổi, cường công chiến hồn sư, võ hồn là hỏa hệ khí võ hồn, đây cũng mạnh lắm nha”

Tiêu Linh kiêu ngạo như không tước giới thiệu về bản thân, nhưng cô lại không cao ngạo khinh thường người khác, bất cứ ai ở trong đây đều thật sự rất mạnh, chỉ cần nhìn từ khí tức bên ngoài là biết không dễ chơi rồi.

“Hai người thuộc tính hỏa? hơn nữa còn là tình nhân?”

Merry hoàn toàn bất ngờ, hỏa lực của hai người này rất mạnh, là kỵ sĩ của ngọn lửa, cô có thể cảm nhận nhiệt độ bùng cháy của bọn họ cao đến nhường nào, nếu như để cô chiến đấu một với một với từng người Tôn Vũ thì chắc chắn cô sẽ ở thế thượng phong, dù sao thì kinh nghiệm của cô cũng nhiều hơn.

Nhưng mà có một điều mà Merry chắc chắn rằng, nếu để cô chiến đấu một mình đánh lại với hai người Tôn Vũ và Tiêu Linh thì cô sẽ thua chắc, ngọn lửa của bọn họ tuy khác nhau nhưng lại chan hòa và bổ trợ lẫn nhau, nếu hai người bọn họ kết hợp lại, có khi còn nóng hơn cả ngọn lửa dung nham của cô mất...

“Vu Thiên, hai mươi bốn tuổi, mẫn công chiến hồn sư, hầu cận của thiếu gia, giống như kỵ sĩ các người, ta phục vụ cho thiếu gia và tiểu thư nhà họ Dạ”

Vẫn luôn im lặng đứng ở phía sau, tuy được mọi người giới thiệu sơ qua rồi nhưng bây giờ Vu Thiên vẫn nói lại một lần nữa, cô toàn đứng sau và có phần nhún nhường Dạ Phong từ đầu giờ đến cuối giờ, coi như không có mặt cũng phải có tại, chỉ cần không phải là kẻ ngốc cũng biết Vu Thiên là hầu cận hoặc gì đó của Dạ Phong, nhưng mà năng lực của Vu Thiên không vì thế mà yếu hơn người khác đâu.

Ryan có chút thú vị nhìn sang phía Vu Thiên, cô là người có năng lực gần với cậu nhất, tiếc một cái là Vu Thiên tuổi đã sớm qua hai mươi, không thể tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục được, nếu không thì anh cũng muốn đấu một trận với cô để so xem ai mạnh hơn.

Lúc Vu Thiên bước vào trong hư không, nếu không phải anh tình cờ đang bật hắc ám nhãn lên thì anh cũng không thể nào phát hiện ra cô sớm hơn mọi người được, năng lực dạ hành và ẩn nấp của Vu Thiên cũng thuộc hàng cao thủ chứ không phải là dạng vừa.

“Cuối cùng rồi nhỉ? Ta là Dạ Phong, không chế hệ hồn sư!”

Ngồi với phong thái rất quý phái và lịch sự, Dạ Phong so với Phantom cứ như là vị hoàng tử cao quý vậy, một người là tươi sáng hoàng kim mỹ lệ nhưng lạnh lùng hoàng tử, một bên lại là thần bí hắc bạch hai mặt quyền rũ cầm dục thiếu gia, khí chất của hai người ngang ngửa và cân bằng với nhau, thật khó để biết ai hơn ai kém.

“Hả? Chỉ vậy thôi sao?”

“Chỉ vậy thôi, không phải ông boss nhà cậu cũng chỉ đơn giản vậy mà?”

Dina và Ryan có phần không phục, sao bọn họ thì liệt kê ra thông tin nhiều thế mà Dạ Phong nói có mấy câu là xong?

Maria bật cười, mấy người đồng bạn của cô ngốc thật, cứ như mấy đứa trẻ đang đòi quyền làm chủ đồ chơi vậy, Venus thì vẫn còn quan sát Dạ Vũ với Mặc Lâm nghiên cứu hồn đạo vũ trang.

“Được rồi, bản thân tôi thì không cần nói gì nhiều nhỉ? cái gì cần nói cũng đã nói rồi, vậy thì để tôi giới thiệu hai đứa bé này”

Hình Na từ nãy giờ vẫn ngồi im cuối cùng lên tiếng, giọng nói của cô vừa cất lên đã lập tức gây được sự chú ý của tất cả mọi người, cô như là cây cầu nối kết hợp Tinh Nguyệt Môn và League of Cygnus vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 359: Hai đứa bé biến thái

Phantom cũng bắt đầu tập trung vào hai đứa nhóc mà Hình Na dẫn theo, ai anh cũng có thể dự đoán được phần nào, ngoại trừ Dạ Phong, Hình Na và hai đứa bé này là anh không thể phán đoán tương lai và vận mệnh mà thôi.

Dạ Phong và Hình Na anh nhìn không ra thì điều đó là hiển nhiên thôi, nếu như cùng là thân mà đoán được vận mệnh của nhau không phải là loạn hết à? Chỉ có điều hai đứa bé rốt cuộc là gì?

Hơn nữa cô bé gái tóc xanh dương nhạt kia lại gọi công chúa là Ma ma, rốt cuộc mối quan hệ giữa hai người bọn họ là thế nào.

Câu hỏi này không chỉ mỗi một mình Phantom muốn biết, tất cả mọi người ở trong cái quán ăn này đều biết, kể cả Tinh Nguyệt Môn lẫn bên Cygnus Knight, tuy Hình Tuyết và Hình Tử có phần nhỏ tuổi, nhưng năng lực của hai đứa lại là mờ ảo bí ẩn nhất, hồn lực không thể xác định được đúng sai.

“Hừm? Ma ma, có chuyện gì mà mọi người nhìn con ghê vậy?”

Tuyết nhi từ nãy giờ vẫn đang ăn, cô đã cố gắng không muốn làm phiền Hình Na rồi, Tuyết nhi tỏ vẻ ngoan ngoãn chỉ ngồi ăn, mà công nhận đồ ăn ngon thật, cô nuốt nữa thì quên công cuộc kiểm sự chú ý của ma ma về mình.

Con bé còn đang tận hưởng cuộc sống một cách mỹ mãn thì cảm thấy như ai đó đang quan sát bản thân, vừa mới ngẩng đầu lên thì thấy một hàng cặp mắt dài đang nhìn mình một cách tò mò khó hiểu, Tuyết Nhi coi như không biết gì cũng rợn hết cả da gà.

“Ha ha..... mọi người khỏe?”

Hơi ngại ngùng một chút, mọi người là đều là bạn của Hình Na, hơn nữa ở trong đây còn có những tồn tại mà một nhân bản của bảy mươi vạn năm hồn thú như cô cũng không dám tùy tiện trêu đùa, nếu không cô sợ mình lại gây rắc rối cho mama, rồi mama lại ghét cô cho coi.

“Phụt.. haha, không cần e sợ vậy đâu, em là Tuyết Nhi đúng không, rất vui được gặp em”

Maria với khí tức nhẹ nhàng nhất nhìn không được bật cười, cô đứng dậy tiến về phía Hình Tuyết an ủi xoa đầu cô, ngay khi bàn tay vừa mới chạm vào đầu của Tuyết nhi, một cảm giác băng lạnh đến tận xương tủy đột nhiên xuất hiện làm cho Maria giật mình giật tay ra lùi về sau.

Vì sự hành động bất ngờ đó của Maria khiến cho mọi người không khỏi bất ngờ đề phòng đứng lên, Maria rõ ràng cũng rất mạnh, vậy thì cô bé này đã làm gì mà có thể làm cho một người như cô ấy run sợ đến nỗi bản người ra như vậy?

“Bình tĩnh bình tĩnh, Maria, cô không sao chứ?”

Hình Na nhanh chóng tiến lại xoa đầu Hình Tuyết, bất ngờ bị người khác xoa đầu hẳn là Tuyết nhi lo lắng, con bé không phát tác phóng thích băng tuyết cực hạn đã là kiềm chế lắm rồi, từ khi sinh ra chỉ có Hình Tử và cô là hai người duy nhất mà Tuyết nhi gần gũi thôi, bị Maria sờ con bé có chút e ngại cũng là hiển nhiên.

“Ừm.. không sao, cơ mà năng lực băng giá mạnh thật”

Maria cũng không có bị gì ảnh hưởng, băng năng lực của con bé mạnh thật, nhưng có vẻ như tiểu Tuyết nhi đã rất kiềm chế năng lực bản thân lại rồi nên cô không hề cảm thấy khó chịu, tương tự, cô cũng đã kiềm chế lại bản thân, nếu Tuyết nhi mà thật sự phóng thích băng cực hạn thì Maria cũng phóng thích quang minh cực hạn ra đối chọi với con bé.

Hơn nữa với tư cách là người chủ động thì Maria hoàn toàn nắm quyền nguyên tố, lợi thế sân nhà là của cô chứ không phải là của Tuyết nhi, vậy nên nói thật may cho Tuyết nhi vì con bé đã kiềm chế đúng lúc.

“Hahaha, con bé là nhân bản của một trong thập đại hung thú, đứng hàng thứ ba, bảy mươi vạn năm Tuyết đế cơ mà, nếu mà con bé còn không mạnh thì còn có ai mạnh nữa đây?”

Hình Na lập tức giải thích, cô cũng không tính che giấu thân phận của Tuyết nhi làm gì, trong số mấy người bọn họ coi như chỉ cần cố gắng một tý là đã có thể cảm nhận được Tuyết nhi không phải là người rồi, cho dù được nuôi cấy bằng máu của cô, nhưng toàn thân Tuyết nhi vẫn là một con hồn thú hàng thật giá thật, không thể phủ nhận được.

Khác ở đây một cái là Tuyết nhi được sinh ra với tế bào đã chuyển hóa thành người của Tuyết đế, vậy nên con bé ra đời với hình hài của loài người chứ không phải là hồn thú.

“Nhân bản? Tuyết đế á!!!!?????”

Tất cả mọi người đứng bật dậy ngạc nhiên, cả Mặc Lâm cùng hai cô gái Dạ Vũ với Venus cũng từ bỏ đam mê hồn đạo khí trong chốc lát mà tập trung nhìn vào Tuyết nhi với cặp mắt ngạc nhiên, cô gái bé nhỏ này vậy mà nhân bản của Tuyết đế, một trong thập đại hung thú mạnh nhất Đầu La Đại Lục, ôi ôi, chuyện này không phải là đùa đâu.

Xung quanh Hình Na quả nhiên không có thứ gì là bình thường, nếu như đứa bé gái này là nhân bản của Tuyết đế, có khi nào thằng nhóc này cũng là nhân bản của Băng đế luôn không? Băng Đế Bích Hoàng Hạt và Tuyết đế, hai vị chúa tể của băng giá cùng ở bên cạnh Hình Na? Không phải là hơi tuyệt vời sao?

“Hừm? thằng nhóc này á? nó không phải là nhân bản của Băng đế Bích Hoàng Hạt đâu, nhưng mà cũng không hoàn toàn là không phải!”

Hình Na như đọc được suy nghĩ của mọi người, năng lực băng giá của Hình Từ cũng không hề yếu, nhất là sau khi cô đạt được lại thần lực thì Song tử cũng nhận được chỗ tốt vô cùng lớn, tuy không mạnh bằng Băng đế Bích Hoàng Hạt nhưng băng của cậu cũng đã đột phá đến băng cực hạn rồi.

“Không phải? Nhưng không hoàn toàn không đúng? vậy nói cách khác là thằng nhóc này có liên quan với Băng đế Bích Hoàng Hạt thật hả? Không đùa chứ?”

Mọi người lại trầm trồ hơn một lần nữa, không biết nếu đám ngốc này mà biết có một người sở hữu cả Băng đế Bích Hoàng Hạt và Tuyết đế thật sự cùng trong một cơ thể không biết bọn này có sắc đến chết hay không? Mà nghĩ lại đến đây cô lại thấy hơi tiếc, lần đó cô mà đến nhanh hơn một tý thì cô đã bắt được Tuyết đế phơi thai rồi, hầy.

“Mọi người hào? Hehe”

Hình Từ giống như không nhận ra mọi người đang để ý đến mình, thằng bé đến tận bây giờ vẫn lo chuyện ăn uống, đã là đĩa thứ năm mà thằng bé gọi rồi, nói thật, suốt ngày ở hình thái tinh tú thể không có khả năng ăn uống, bây giờ lâu lâu mới có một cơ hội, thằng nhóc quyết tâm ăn cho thật đã.

Nhìn vào Hình Từ với cái bụng căng to, mọi người không khỏi hắc tuyến nghi ngờ thằng ngốc này có thật sự liên quan với Băng đế Bích Hoàng Hạt hay không? Hay chỉ là giả thôi nhĩ? Có khi Hình Na đang nói đùa không? mặt hàng này mà đòi làm băng đế á? hờ, hờ, không đời nào....

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 360: Sự thật về Hình Từ

“Ha ha, Mọi người đừng nhìn em miết như thế, em ngại a?”

Hình Từ để ý thấy mọi người càng ngày càng nhìn mình thật kỹ, càng soi càng có vẻ khinh bỉ thì phải? Hình Từ không khỏi thấy khó hiểu, nhìn thì nhìn đi, nhử nhử cái gì mà nhử hờ? bộ chưa từng thấy trai đẹp à?

Đột nhiên một cảm giác ớn lạnh đến từ phía Dạ Phong và Phantom, hai người này soi và liếc kỹ nhất đám, Tuyết nhi là nhân bản của bảy mươi vạn năm hồn thú Tuyết đế thì không nói gì rồi, hơn nữa còn có liên kết với Hình Na nên không đoán cũng là lẽ thường tình, còn thằng nhóc này thì sao đây?

Cả Dạ Phong và Phantom đều là khổng chế hệ, cảm giác có một thứ mà mình không nắm rõ trong tay thật sự là rất khó chịu, cho nên trong cả đám hai người này là hai người muốn biết thân phận của Hình Từ nhất.

Năng lực của thằng bé có phần mờ ảo, không chân thật, giống như còn không phải là một sinh mệnh thể cơ, đây là hình dung của Dạ Phong dành cho Hình Từ, mà anh đoán cũng gần đúng hết thật rồi, chỉ tiếc một cái là hình thái của Hình Từ sao chép quá mức hoàn hảo đến mức mà Dạ Phong cũng phải nghi ngờ và suy nghĩ lại.

Còn Phantom thì khác, các tấm bài Tarot của anh không thể phán đoán vận mệnh của Hình Từ, thông thường thì sinh ra là người đều có một số phận của riêng mình, không biết trên đường đi có thay đổi hay không, nhưng đại khái những gì họ phải đối mặt anh đều có thể đoán hết, riêng Hình Từ lại giống như không thuộc về thế giới này vậy, mà nó giống như thuộc về một thế giới còn cao hơn....

“Phù... mọi người, cậu bé này là Hình Từ, cậu nhóc cũng không phải là con người, mà cũng không phải là hồn thú”

Hình Na thấy có quá nhiều tầm mắt tập trung vào Hình Từ quá nên cô đành phải lao ra giải vây cho thằng bé, ai biểu hình tượng nhị hóa của thằng nhóc làm quá nhiều người phản cảm, mà ... cũng không trách thằng bé được, lâu lâu nó mới được dùng hình người ra ngoài ăn uống chơi bời mà.

“Không phải là người ... cũng không phải là hồn thú?... vậy nó là cái quái gì vậy?”

Mọi người bây giờ càng cảm thấy khó hiểu hơn bình thường, Hình Từ tồn tại càng ngày càng gợi dậy sự hiếu kỳ của mọi người, đặc biệt là Phantom và Dạ Phong, nếu không phải còn có Hình Na ở đây thì hai người bọn họ đã nhào vô mổ xẻ Hình Từ ra mà nghiên cứu rồi.

“Ha ha, Hình Từ là một vị tinh tú, Song tử, hai đứa, hiện nguyên hình cho mọi người nhìn đi!”

Hình Na không hề giấu giếm sự thật về Hình Từ, hơn nữa cậu còn là tinh tú thể, nếu như cô còn chưa chết thì Hình Từ cũng sẽ bắt tử, căn bản an toàn của cậu không cần phải lo lắng.

“Ừm, được thôi”

Hình Từ hoàn toàn tin tưởng vào lời nói của Hình Na, nếu cô nói những người ở phía trước đáng tin thì bọn họ đáng tin, hơn nữa anh cũng không cảm nhận được tà lực đến từ phía bọn họ, vậy là ổn rồi.

“Phantom, làm một ảo ảnh nhẹ quanh đây đi!”

“Ừm”

Cũng không thể để cho mọi người nhìn thấy cảnh một đứa bé đột ngột biến mất được, từ phản ứng của bọn họ người khác đã có thể nghĩ rằng bọn cô là một lũ hâm rồi, nếu như nhìn thấy Hình Từ đột ngột biến mất thì còn khủng hơn nữa.

Phantom cũng cực kỳ muốn thấy hình thái thực sự của Hình Từ nên anh nhanh chóng tạo ra một ảo ảnh nhẹ, Tarot Card có hình một lớp sương mù nhanh chóng hiện lên, không có gì khác biệt cả nhưng cô biết, tầm nhìn của người khác đã bị anh thay đổi một chút rồi.

Cơ thể Hình Từ bỗng nhiên sáng lên, mọi người đều chăm chú nhìn vào cậu, kể cả Hình Tuyết vẫn luôn ở bên cạnh Hình Từ cũng không khỏi hiếu kỳ, cô luôn ở bên cạnh Hình Từ khi cậu đang ở trong hình thái con người, còn hình thái Song tử thì cô chưa nhìn thấy bao giờ.

Cơ thể từ một tách ra làm hai, đột nhiên hai đứa nhóc bé xíu chỉ tầm năm sáu tuổi hiện lên trước mặt mọi người, sau lưng của mỗi đứa bé là một đôi cánh, một bé màu vàng, một bé màu trắng, hai tiểu thiên sứ bay lượn nắm tay nhau và cười cười chào hỏi mọi người.

“Minh là Kim tử”

“Minh là Ngân tử”

“Chúng mình là Song tử, Gemini, chòm sao bảo hộ của Na tý”

Bay vòng vòng vòng vòng, thông thường thì không ai có thể nhìn thấy Hình Từ nhưng bây giờ cậu đặc cách, Song tử cho phép tất cả mọi người ở trong Tinh Nguyệt Môn và League of Cygnus nhìn thấy bản thể của mình.

“Quaaaa, dễ thương quá? Đây là Hình từ ca ư? còn nhỏ hơn cả Tuyết nhi nữa!!!”

Người phản ứng đầu tiên không phải là các hôn sư lớn tuổi mà lại là đứa bé gái nhỏ nhắn Hình Tuyết, người anh trai ngu ngốc không biết cưng chiều em gái như Hình Từ đột nhiên biến thành hai đứa bé nhỏ xíu, mẫu tính của một đứa bé gái nhanh chóng nổi lên.

Tuyết nhi như một con ốc lao đến bên cạnh Song tử, một tay nắm một đứa nhóc, con bé giang hai tay ra là ôm trọn Song tử vào lòng.

“Đáng yêu quá, đáng yêu quá đi, Tử ca, hay anh ở luôn trong hình thái này đi ~...”

Tuyết nhi vui quá nhện không được mà làm nũng, cô dùng hết sức mà ôm Song tử cực mạnh làm hai thằng nhóc vừa mới ăn no sứt chút nữa không phun ra.

“Nghe, nghe, nghe thờ quá Tuyết nhi, buông anh mày ra...”

“Thốn, thốn, anh mày sắp phun ra rồi...”

Song tử nhanh chóng tỏ vẻ khó chịu, nhưng con bé hoàn toàn bỏ lơ lời nói của Song tử sang một bên, lâu lâu mới gặp được một người trong còn bé hơn cả cô, Tuyết nhi làm sao có thể buông tay ra được, bé nó muốn được âu yếm Song tử nhi của mình mà.. hắc hắc.

“Hửm? hai đứa trở về tinh tú thể mà vẫn cảm thấy no à?”

Hình Na ngạc nhiên ngồi xuống hỏi thăm, không phải trở về tinh tú thể thì không cảm nhận được gì sao? sao lại đột nhiên nói phun cái gì mà phun?

“Hả?... à, không hề buồn nôn!”

“Ừm, hắc hắc, là do thói quen”

Hai đứa nhóc lúc này mới nhận ra mình không còn buồn nôn, lấy lại bình tĩnh hai đứa hóa thành một luồng hào quang thoát khỏi vòng tay ôm ấp ma quỷ của Hình Tuyết, nhanh chóng hai đứa tụ lại với nhau, một Hình Từ với trạng thái con người xuất hiện.

“Chuyện là thế đây!”

Hình Từ nở nụ cười nói chuyện với các anh chị ở phía trước, năng lực của Hình Từ tuyệt đối không thể khinh thường, chỉ nói riêng cậu là một chòm sao đã đủ để nói rằng cậu thật sự rất mạnh rồi.

“Hề, ngạc nhiên thật”

Mọi người cuối cùng cũng bình tĩnh trở lại, Phantom và Dạ Phong thu thập được điều mà mình muốn tìm hiểu rồi nhanh chóng ngồi xuống, mọi người thấy vậy cũng quay trở lại ghế của mình, cảm giác rất nghiêm túc.

Tất nhiên là bỏ đi hai đứa nhóc đang chơi rượt đuổi ở phía dưới, Hình Tuyết đang nhõng nhẽo đuổi theo đòi Hình Từ quay trở lại hình thái Song tử cho con bé bồng chơi.

“Từ caaaaaaa.... Đứng lại!!!”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 361: Kẻ thù mà mọi người phải đối mặt

“Được rồi, chúng ta nên đi vào vấn đề chính của cuộc nói chuyện ngày hôm nay thôi, giới thiệu này giờ đã tốn thời gian cả buổi rồi, trước tiên, Dạ Phong, Athena và Hades đã cung cấp những thông tin gì, người nói trước đi”

Phantom trực tiếp hỏi thăm tình hình từ phía Dạ Phong, mọi người ai cũng im lặng lắng nghe, có vẻ từ đoạn này về sau không khí có phần nghiêm túc.

Hai đứa nhóc Hình Tuyết và Hình Từ cuối cùng cũng yên lặng, Hình Na đã dùng hết sức hống cho hai đứa nhóc bọn nó vui lên, cảm giác làm ma ma thật là một mẻ a....

Tầm nhìn của tất cả mọi người theo lời nói của Phantom lập tức chuyển sang nhìn Dạ Phong, Dạ Phong cũng rất nghiêm túc đối đãi với câu chuyện lần này.

“Ngoại trừ những thông tin liên quan tới Thần giới, hiện tại chúng ta chưa cần biết thêm về những điều này, sau khi tiến thăng thần giới ta sẽ nói sau, bây giờ chúng ta cần hiểu thêm về những vấn đề ở Đấu La Đại Lục đi

Tuy không rõ các Tà hồn sư ở đây đang hoạt động nhằm mục đích khơi nên điều gì, nhưng có vẻ nhiệm vụ cuối cùng của bọn họ là khơi dậy chiến tranh giữa Nhật Nguyệt đế quốc và tất cả quốc gia với nhau”

Dạ Phong bình tĩnh mà nói, hiện tại anh sẽ cho mọi người biết hết các thông tin liên quan đến các kẻ thù mà bọn họ sẽ gặp ở Đấu La Đại Lục để giúp mọi người khỏi lơ đãng.

“Hề? Gây chiến tranh giữa Nhật Nguyệt đế quốc và các quốc gia khác có liên quan đến Tà hồn sư sao? Bọn chúng thúc đẩy một tay ở phía sau?”

Mọi người có phần ngạc nhiên, nhưng không thật sự bất ngờ lắm, chỉ cần để ý kỹ một chút thì cũng biết người có lợi nhất khi cuộc chiến tranh này diễn ra là ai, nếu Tà hồn sư không nhúng một tay vào mới là lạ.

Nhưng điều khiến bọn họ quan tâm là Nhật Nguyệt đế quốc đã tụt tệ đến mức chấp nhận hợp tác với Tà hồn sư ư? Thật đáng thất vọng, đặc biệt là Mặc Lâm, ông cảm thấy hoàng gia của Nhật Nguyệt đế quốc điên hết rồi.

“Mặc Lâm, ông là một thành viên của Nhật Nguyệt đế quốc, ông có cảm tưởng gì?”

Dạ Phong rất muốn biết ý kiến từ một người ở trong Nhật Nguyệt đế quốc, nên nói rằng người trong cuộc cũng có một tầm nhìn khá tốt hơn là các phán đoán từ anh, cái gì cũng có hai mặt của nó, anh nên lắng nghe từ cả hai phía.

Rốt cuộc thì mọi người lại một lần nữa đổi tầm nhìn, mọi người tập trung về phía Mặc Lâm, nhưng không ai dám coi khinh ông như lần trước.

“Chuyện này sao? Mọi thứ vốn dĩ cũng không tệ đến mức này, nếu như hoàng đế đương thời còn nắm quyền lâu dài thì trận chiến còn lâu mới diễn ra, tiếc rằng ngài ấy đã ngã bệnh sắp phải từ trần.

Công cuộc chiến đấu và muốn xâm lược đã xuất hiện từ rất lâu về trước, nhưng nó chỉ là khát vọng của những tên điên mà thôi, hoàng đế thực sự cũng không có ý đó, mọi chuyện thay đổi ở đây là ngay sau khi ông ngã bệnh, quyền lực bị thu tóm bởi các hoàng tử và thái tử trong hoàng tộc.

Lực lượng đáng kể nhất ở đây phải nói đến là Thái tử Từ Thiên Nhiên, người này tuy rằng bị què hai chân nhưng âm mưu và trí tuệ rất cao, hơn nữa đặc biệt có khát vọng muốn xâm chiếm các quốc gia khác.

Vốn dĩ rằng Từ Thiên Nhiên tuy là thái tử nhưng chắc chắn sẽ không mạnh đến vậy đâu, chắc chắn rằng sự mạnh lên đột ngột của cậu ta hẳn là có liên quan đến Tà hồn sư, ta cũng không rõ ràng lắm, lúc đầu ta cũng không để ý đến chuyện này, dù sao thì Mặc Lâm ta cũng chỉ là một hồn đạo sư quen trong hoàng cung, làm sao biết được nhiều chuyện.

Nhưng sau khi biết về sự tồn tại của Thánh Linh Giáo, kết hợp với một số chuyện từng diễn ra ở Nhật Nguyệt đế quốc, cuối cùng đây là phỏng đoán của tôi”

Mặc Lâm bình tĩnh nói chuyện, giọng của ông từ tốn và tràn đầy trầm áp, quả là người lớn tuổi cũng có phong thái vững chãi của ông, mọi người rất nhanh được ông dẫn vào vấn đề và nhận ra tình huống.

“Từ Thiên Nhiên? Ryan, người từng thám thính Nhật Nguyệt đế quốc rồi, người thấy sao?”

Phantom tất nhiên hiểu ý ông, anh nhanh chóng hỏi xem Ryan đã thăm dò được gì chưa, thời gian bọn họ đến đây cũng đã một tuần, một hiệp khách hay đi thám thính bí ẩn như Ryan tất nhiên đã từng chui vô hoàng cung Nhật Nguyệt rồi.

“Cũng không có gì nhiều, một người què, có phần độc đoán, không có năng lực chiến đấu mạnh mẽ nhưng tài thao quân rất bá đạo, có khí tức của một vị vua, nhưng tiếc rằng khá độc đoán và cái đầu điên cuồng.

Không tìm thấy những lúc hắn nói chuyện với Tà hồn sư, những lúc đấy khá là bí ẩn, nhưng lại có thể ngửi được khí tức tà hồn sư từ người tên Từ Thiên Nhiên này, hẳn là đúng như lời Mặc Lâm nói rồi”

Ryan tổng kết lại những gì mà anh biết, phải biết Nhật Nguyệt đế quốc là một nơi giàu có về hồn đạo khí, đặc biệt là hồn đạo khí trinh thám, mà ở trong hoàng cung làm sao lại thiếu những loại hồn đạo khí dạng này được?

Có thể thám thính được chừng đó tin tức thì Ryan đã đủ mạnh lắm rồi, nếu như để Vu Thiên đi thám thính thì không biết cô có thể thăm dò tới đâu.

“Người? Bộ cậu là chó à?”

Dina nhin không được chọc Ryan một phát.

“Đó là một trong những năng lực cơ bản của một sát thủ, hầu như muốn làm nghề này thì bọn họ đều có ngũ quan cực kỳ mạnh và mẫn cảm, khứu giác là một trong những điểm đáng tự hào của ám sát gia”

Vu Thiên hiềm thấy nói chuyện cũng chui ra bao che cho Ryan, cùng là một loại hồn sư nên cô khá là bao che cho anh ta.

“À.. ừ.. vậy sao?”

Dina bất ngờ khi phía bên Tinh Nguyệt Môn Vu Thiên lại có phần quan tâm đến như vậy, phải nói là anh hơi kinh ngạc đấy.

“Vậy thì Từ Thiên Nhiên là một trong các đối tượng mà chúng ta cần để ý trong trận tỷ thí này, hẳn ta hẳn phải có liên quan đến cao tầng của một tổ chức mới ở Nhật Nguyệt đế quốc, Thánh Linh giáo đi...”

Dạ Phong tổng kết lại, cuối cùng thứ mà mọi người cần phải để ý là một cái tên, Từ Thiên Nhiên.

“Nhưng, bây giờ mới là những người mà bọn cậu cần quan tâm hơn, kể cả mọi người, tôi, Hình Na và cả cậu nữa, Phantom, những người được thừa kế thần vị của Tà Thần, hai người bọn họ có tên

Đường Nhã và Ngọc Ly”

Hai cái tên này được Dạ Phong nhấn mạnh, không khí bắt đầu trầm trọng, còn Hình Na thì bật đứng dậy bất ngờ, kể cả Hình Từ và Hình Tuyết khi nghe đến hai cái tên này cũng cực kỳ phẫn nộ và điên cuồng.

Hai người này là những kẻ đã khiến mama suýt nữa chết, không những thế, thực lực và thể lực phía sau bọn họ còn rất là mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 362: Hình Na kể lại

“Có chuyện gì sao Tiểu Na?”

Dạ Phong nhìn thấy Hình Na bất ngờ đứng dậy sau khi nghe thấy tên của hai người anh nhắc, chắc chắn Hình Na phải biết gì đấy.

Tất cả mọi người lại nhìn về cô, hơn nữa hai đứa nhóc ở bên cạnh Hình Na cũng cảm thấy rất phẫn nộ và điên cuồng, không biết chuyện gì đã diễn ra ở đây nữa.

“Đường Nhã ... Ngọc Ly, hai người này.. em biết”

Hình Na có chút không bình tĩnh mà trả lời, dù sao thì cô cũng suýt chút nữa chết trong tay hai người con gái này, đặc biệt là Ngọc Ly, năng lực và sức mạnh của cô ta quá đối kỳ lạ và mạnh mẽ, còn Đường Nhã tuy ở thế yếu hơn nhưng năng lực cũng không kém.

“Hề? Ở đâu?”

Dạ Phong lập tức hỏi lại, Phantom có hơi nhũn mày nhìn Hình Na, cảm xúc hoang mang và một chút sợ hãi tuy dao động rất nhỏ rồi biến mất, nhưng có thể làm Hình Na mất bình tĩnh trong một chút thế này hẳn rằng cô ấy đã trải qua điều gì đó kinh khủng lắm.

Bốn kỵ sĩ của cô hiểu nhất quan sát sắc mặt công chúa của mình, chỉ cần nhìn biểu cảm của Hình Na thì bọn họ đã đoán được phần nào chuyện tình diễn ra, Dina và mọi người cảm thấy hơi lo lắng, tại sao bọn họ là không có mặt kịp lúc để bảo vệ công chúa cơ chứ?

“Thánh linh giáo, em đã từng thăm dò vào bên trong đó một lần rồi”

Nhẹ nhàng thốt ra cái tên Thánh Linh Giáo, từng chữ của Hình Na như một cái búa nặng nề được đập ra, điều này cũng không có gì đáng ngạc nhiên, người kế thừa của Tà Thần tất nhiên phải ở trong Thánh linh giáo thôi, nhưng Hình Na lại đã từng thăm dò vào bên trong luôn rồi?

Bên phía Tinh Nguyệt Môn mọi người không khỏi tự chủ run lên, đặc biệt là Mặc Lâm, ông hơi trợn mắt mà hỏi

“Là lần đấy?”

“Ừm”

Gật gật đầu ý nói suy nghĩ của Mặc Lâm đúng rồi, Hình Na hít một hơi sâu rồi uống ngụm trà cho bình tĩnh, cô điều chỉnh lại cảm xúc của mình rồi ngồi xuống nói

“Cả hai người Đường Nhã và Ngọc Ly em đều gặp qua rồi, Đường Nhã là ai thì chắc mọi người ở Tinh Nguyệt Môn hẳn là phải rõ ràng, còn bên Phantom thì có lẽ sẽ không biết.

Đường Nhã chính là tình lữ của Bối Bối, người có võ hồn là Lam Ngân Thảo, không... bây giờ phải là Hắc ám huyết tinh Lam Ngân Thảo mới đúng, không ngờ cô ấy giờ lại là một trong hai người kế thừa Tà thần thần vị, quả nhiên kế hoạch lựa chọn thánh nữ của đám tà hồn sư là có mục đích riêng”

“Khoan, Đường Nhã mà cậu nói chẳng lẽ là Đường Nhã của Sư Lai Khắc? Nhưng tại sao cô ấy lại trở thành tà hồn sư?”

Dạ Vũ bất ngờ, cô cũng từng gặp mấy người bọn họ rồi, những người tu luyện ở ngoại môn lâu như bọn cô đại đa số đều biết đến Đường Nhã, tuy cô ấy không tham gia vào đội hình Sư Lai Khắc thật quái dị bị cũng như không trở thành Sư Lai Khắc thật quái vĩnh viễn như bây giờ, nhưng với thiên phú của Đường Nhã, cô ấy cần gì phải biến mình trở thành một tà hồn sư?

“Chắc là do ép buộc đi, Đường Nhã cô gái này đã từng cứu mình khi còn tà hồn sư, tuy không muốn nói nhưng quả thật cô gái này mình không thể hạ thủ được, nếu cô ấy không cản trở Ngọc Ly lại e rằng mình đã là một cái xác chết bên trong Thánh Linh Giáo rồi”

“Ký ức của Đường Nhã đã bị phong ấn một phần, tà hồn lực của cô ấy cũng không thật sự vững chắc, có thể Đường Nhã có thiên phú hoặc bản chất của một tà hồn sư khi còn bé nên cô ta mới bị đám Tà hồn sư đem về, lúc đấy em có nghe đến việc bọn chúng gọi cô là Tà hồn sư thiên phú bẩm sinh từ nhỏ, có một phần khá giống với Tiểu Bảo đấy”

“Hề? Giống ta á?”

Đình Bảo bất ngờ khi mình bị nhắc tên, mà.. nếu như nghe lời giới thiệu của Hình Na thì anh cũng rõ ràng, từ khi còn bé, anh đã luôn muốn trở thành một phụ trợ hệ hồn sư, nhưng thiên phú bẩm sinh khiến anh phải nhắc cơ thể này lên trở thành một cường công hệ hồn sư.

Đôi khi nhiều lúc chúng ta muốn trở thành cái này nhưng số phận lại buộc chúng ta trở thành cái khác, điều này không phải là bọn họ có thể làm chủ được, bản thân Đình Bảo cũng vậy, võ hồn của anh thích hợp với con đường đánh nhau hơn.

“Vậy nói cách khác, nếu có thể khôi phục ký ức và hồi phục cho cô gái tên Tiểu Nhã, có khả năng cao chúng ta sẽ có thêm một đồng minh đứng không?”

Nắm chắc tình hình và trọng điểm những lời Hình Na nói, Phantom đưa ra một kết luận, nếu như Hình Na không thể ra tay vì cô ấy nợ Đường Nhã một ơn cứu mạng, vậy trận tỷ thí này đối thủ của cô ta sẽ là một trong số những người bọn anh.

“Đúng vậy, hơn nữa chúng ta sẽ có thêm một đồng minh khác là Hải Thần và một kẻ được thần lựa chọn khác, Hoắc Vũ Hạo”

Dạ Phong cũng hiểu tình hình, nếu Đường Nhã là tình lữ của Bối Bối, mà Bối Bối là đại sư huynh của Đường Môn, mà Đường Nhã lại là môn chủ của Đường Môn nữa, chắc chắn bảy người Sư Lai Khắc thật quái cũng sẽ đứng trên cùng một chiến tuyến với bọn họ.

“Không sai, nhưng người mà chúng ta cần để ý không phải là Đường Nhã, người mà chúng ta thật sự cần quan tâm chính xác là Ngọc Ly, cô ta mới là

con quái vật đáng sợ nhất

Lần trước gặp mặt, em có thể chắc chắn rằng hai người bọn họ không hề có dấu vết của Thần trên người, đồng nghĩa với việc bây giờ Đường Nhã và Ngọc Ly đã mạnh lên đến một trình độ mới

Thời gian năm tháng hơn có lẽ không đủ để bọn họ trở nên quá mạnh mẽ, nhưng chúng ta cũng không được phép đề phòng, cô ấy là bạn từ nhỏ của em, tuy không biết đã bị bọn Tà hồn sư làm gì, nhưng em biết rõ, Ngọc Ly đã không đường quay trở về, võ hồn của cô ta là Quang Minh Cung Tiễn, nếu đã tà hóa thì chắc đã trở thành Tử Vong Cung Tiễn hay gì đó, nhưng nói chung, kết liễu cô ta là cách tốt nhất để giải phóng cho Ngọc Ly

Ở Tinh La Thành từng có một vụ việc mất tích trẻ con, em nghĩ Ngọc Ly bị bắt đi từ lúc đó, ba mẹ của cô cũng chưa biết rõ tình hình, em hi vọng hai cô bác đây sẽ vĩnh viễn không biết, rằng con gái mình đã trở nên đáng sợ thế nào”

Dù có từng bị Ngọc Ly dồn vào đường chết, nhưng Hình Na lại không có quá mức căm sợ cô, bởi vì kẻ chủ mưu tất cả ở đằng sau lại chính là sự hắc ám của thế giới này, Tà hồn sư nói chung, đó mới là thứ mà Hình Na phải tiêu diệt.

Bản thân Ngọc Ly hoàn toàn không hiểu rõ chuyện gì xảy ra, trước khi cô ta có nhận thức trở lại thì Ngọc Ly đã biến đổi từ đầu đến đuôi rồi, càng nói về sau lời nói của Hình Na càng trầm trọng và nhỏ hần.

“Ừm... bọn anh biết rồi”

Nhìn cảm xúc của Hình Na mọi người hiểu rằng cô rất quan tâm đến hai người này, Dạ Phong nhanh chóng đứng dậy xoa đầu Hình Na, dù sao thì bạn bè trở thành những kẻ thù không thể không tiêu diệt, cô ấy hẳn cũng cảm thấy khó xử

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 363: Muốn ta trở về thì thắng ta cái đã

“Thực lực của hai người bọn họ tầm cỡ thế nào, có thể dự đoán tu vi của hai người bọn họ không?”

Phantom tuy cũng rất lo lắng cho cảm xúc của Hình Na, nhưng anh cần phải hiểu rõ hơn về kẻ thù, tu vi của hai người Đường Nhã và Ngọc Ly là cấp độ nào, bọn anh cần biết trước để có biện pháp đề phòng tốt hơn, tất nhiên là tất cả mọi người sẽ đánh hết sức, nhưng tìm hiểu trước vẫn hơn.

Hình Na tất nhiên cũng không phải là dạng con gái yếu đuối không làm chủ được thân, cô chỉ hơi khó chấp nhận việc những người bạn của mình bị kéo vào trong giới Tà hồn sư thôi, Ngọc Ly đã từng là một cô gái thuần khiết vui tươi đến bao nhiêu.

Càng nghĩ thì hình tượng một Ngọc Ly đen tối và đáng sợ lại xuất hiện ở trong óc của Hình Na, bàn tay Ngọc Ly dính đầy máu người và hồn lực của cô quanh quẩn bởi các linh hồn oán niệm chưa tan.

Nhắm hai mắt thật chặt, một luồng hào quang nhàn nhạt xuất hiện bọc lấy người Hình Na, sau đó cô thở nhẹ ra một hơi rồi mới bình tĩnh nói:

“Thực lực của Đường Nhã và Ngọc Ly ước chừng ở Hồn đế đỉnh phong, nhưng năm tháng trôi qua bọn họ chắc chắn đã đột phá đến cấp độ Hồn thánh rồi, chưa kể cấp độ của hồn hoàn sẽ có một sự tăng lên đáng gờm.

Không biết có bao nhiêu Phong hào đầu la thật sự ở Thánh Linh giáo nhưng em có thể biết là có ít nhất là năm Tà hồn sư Phong hào đầu la, trong đó em đã gặp năm người, một người thì đang ở trong hoàng cung nên không có mặt.

Tên thì em không nhớ rõ tất cả, nhưng có một tên Tà hồn sư Phong hào đầu la phục tùng cho Ngọc Ly, hình như tên là Tôn Yên, còn một Tà hồn sư hồn đầu la khác tên là Tu La, hai người bọn họ rất mạnh.

Hơn nữa, năng lực nhìn thấu và phán đoán của Ngọc Ly còn mạnh hơn cả em nhiều lần, tồn tại và sự che giấu của Hình Tử dường như không có tác dụng trước cô ta, thứ mà cả Phantom và Dạ Phong cả đều không thể làm rõ, điều này đã chứng tỏ năng lực của Ngọc Ly ở trên một độ cao rất lớn”

Hình Na nói ra một cách trầm trọng, càng đưa ra nhiều thông tin thì hình tượng Thánh Linh Giáo và Ngọc Ly càng trở nên to lớn và đáng sợ, thậm chí cô gái tên là Ngọc Ly này e rằng còn mạnh hơn cả Phantom lẫn Dạ Phong.

Điều này mang ý nghĩa thế nào? Điều này mang ý nghĩa rằng trong tương lai, nếu bọn họ không có một kế hoạch rõ ràng thì không một ai trong Tinh nguyệt Môn hoặc Cygnus có thể đánh bại được Ngọc Ly một với một được, chưa kể còn có một đồng Phong hào đầu la và hồn đầu la ở xung quanh cô.

Tốc độ phát triển của một Tà hồn sư là cực kỳ nhanh chóng, cho bọn họ ba năm thời gian có khi họ tu luyện bằng người khác mười năm, đây chính là lợi thế của việc dùng huyết tinh và linh hồn của người khác làm chất bổ dưỡng, tuy bản nhưng rất tốt cho việc trở nên mạnh lên, bọn họ chỉ cần trả một cái giá là bán linh hồn của mình cho quý dữ mà thôi.

“Mọi chuyện đã trở nên nghiêm trọng như vậy thì công chúa nên trở về với bọn thần thôi, Hình Na, bọn thần nguyện dùng toàn bộ sinh mạng của mình ra để bảo vệ cho ngài”

Dina và những người khác lập tức quỳ xuống hy vọng Hình Na trở về với bọn họ, có biết bao nhiêu là kẻ thù đáng sợ như vậy, làm sao mà bọn họ không lo lắng được.

Bất ngờ với việc quỳ xuống của mấy người Dina bọn họ, Hình Na có chút giật mình, cô không ngờ rằng mọi người bên phía Cygnus vẫn còn quyết tâm muốn đưa cô trở về đến vậy đây.

“Mọi người... chuyện này...”

“Đứng vậy đấy, công chúa, trở về với bọn này đi”

Hình Na đang tính từ chối nhưng Maria và Venus, kể cả Phantom đều đứng dậy và quỳ một gối xuống trước mặt Hình Na, hình cảnh cả bảy người đang hạ mình xuống cầu xin Hình Na, cô không biết phải nói gì với bọn họ.

“Như các ngươi đã thấy, ta đã trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều, ta không còn là một con bé suốt ngày chỉ có thể trốn đằng sau lưng người khác.

Các ngươi cũng không muốn ta trở thành một con nhò yếu đuối không biết làm gì đúng không? Ta cũng không muốn trở nên vô dụng, các ngươi luôn muốn bảo bọc ta, trong khi ta cũng muốn chiến đấu

Trở về bên cạnh các ngươi cũng không phải là điều không thể, muốn bảo vệ cũng không phải là không được, nhưng với điều kiện tiên quyết là các ngươi phải trở nên mạnh hơn ta thì mọi thứ mới được chấp nhận.”

Các thành viên bên Tinh Nguyệt Môn có hơi chút lo lắng về việc Hình Na sẽ rời đi, nhưng bọn họ vẫn luôn tin tưởng vào cô, vậy nên không một ai đứng lên chặn lại lời nói của Phantom cả.

Một lý do khác là tất cả bọn họ đều chân thành quỳ xuống mà cầu xin Hình Na, kể cả Phantom, một con người như vậy cũng đang.... Nói thật, bọn họ không có quyền gì để cản trở cả....

“Mạnh hơn người..?”

Dina và mọi người có chút ngạc nhiên với lời nói của Hình Na, còn Dạ Phong và Phantom thì đã hiểu ý của Hình Na là gì.

“Trận tỷ thí thanh niên hôn sư ưu tú toàn đại lục, nếu như League of Cygnus chiến thắng Tinh Nguyệt Môn và giành chức quán quân, ta sẽ thừa nhận rằng bọn ta vẫn còn yếu, ta sẽ trở lại bên cạnh các ngươi làm một công chúa Cygnus”

“Ngược lại, nếu bên Tinh Nguyệt Môn chiến thắng, bên phía các ngươi cũng phải gia nhập với Tinh Nguyệt Môn, trở thành một phần của chúng ta”

“Các ngươi có dám hay không?”

Hình Na đưa ra điều kiện một cách rõ ràng, thắng, các ngươi muốn gì cũng được, coi như từ bỏ Arceus cô cũng sẽ làm, nếu như không thể cùng với các đồng đội của mình đánh bại tất cả thì cô cũng không xứng làm người thừa kế của Arceus rồi, nếu vậy thì đành từ bỏ sớm luôn.

Còn nếu như để cho bọn họ thắng, thì League of Cygnus phải sát nhập vào bên trong Tinh Nguyệt Môn, cùng bọn họ chiến đấu với Tà hôn sư sau này.

Có cơ hội còn hơn là không có một tia hy vọng nào, bên phía Cygnus, mọi người đều tràn đầy tinh thần chiến đấu, Dina, Ryan, Merry, Gray, Maria, Venus, sáu người bọn họ đều đang tập trung tâm mắt vào trong lãnh đạo của mình.

“Được, công chúa, thử thách này chúng ta chấp nhận rồi, hi vọng đến lúc ấy chúng thần có thể phục vụ cho ngài, công chúa của chúng tôi”

Gật gật đầu, Phantom đứng dậy tiến đến phía Hình Na, nâng tay cô lên và nhẹ nhàng gửi cho Hình Na một nụ hôn nhẹ ở mu bàn tay, sau đó toàn bộ thành viên của Cygnus như một cơn gió nhẹ hóa thành một cơn mưa bài biển mất khỏi quán ăn.

“Trận tỷ thí, hẹn gặp lại”

Hình Na cũng mỉm cười tạm biệt.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Đột ngột tiếng la của Tiêu Linh làm mọi người giật mình, mọi người xung quanh cũng bắn hết hồn lên, Phantom vừa rời đi thì hiệu quả của Silent cũng biến mất, tiếng la của Tiêu Linh làm cho cả quán như bắn lên nóc nhà.

“Tiền ăn, bọn họ chưa trả a!”

Chương 364: Tắm rửa

Trở về sau buổi nói chuyện với những người kỵ sĩ Cygnus và Phantom, Hình Na, Hình Tử và Tuyết nhi cùng với các thành viên Tinh Nguyệt quay về phòng trọ, thời gian đã trôi qua khá lâu rồi, tới thế này khu vực đăng ký cũng sẽ không hoạt động.

May mắn là Dạ Phong tính toán kỹ càng, mới vừa trở về khu trọ thì người vào ra tấp nập không ngừng, khu vực thuê phòng đông như kiến, dòng người tấp nập chen hết không chứa một chỗ trống nào, đám Hình Na phải cố gắng lắm mới chui về phòng trọ được.

“Tuyết nhi, Tử nhi, hai đứa hôm nay ngủ trong đây nhé?”

Mang hai đứa trở về phòng mình, Dạ Phong tuy có thuê trước một phòng nhưng lại không đủ cho Hình Tử và Hình Tuyết, nhưng may thay cả hai đứa vẫn còn là trẻ con, nếu năm gọn gọn một tý cũng không có vấn đề gì.

Cùng lắm thì để cho Hình Tử quay trở lại tinh tú thể trở về trong người Hình Na là được, dù sao thì cu cậu cũng chỉ quan tâm xem bản thân mình có được ăn hay không thôi, qua bữa tối rồi thì có làm Hình Tử hay Song Tử gì cũng được, đối với cậu lúc này không quan trọng.

“Vâng ~”

“Vâng”

Hai đứa nhóc rất ngoan mà nhanh chóng kiểm chỗ nằm, Hình Na từ trong tủ lấy ra hai cái trải nệm ở dưới đất, chỉ nằm mỗi trên giường không thì không đủ cho tất cả mọi người, sau khi dọn xong tất cả thì Hình Na lấy ra vài bộ đồ, đám nhóc Tuyết nhi và Tử nhi nhờ có hồn lực nên không cần tắm rửa, nhưng cô muốn cho hai đứa nhóc bọn nó tận hưởng những thú vui khi làm con người.

“Hai đứa? Xong chưa? Đi tắm thôi”

Nhìn hai đứa nhóc đang không ngừng chăm chút lại chỗ ngủ của mình, Hình Tử thì có phần nhanh, dù sao cậu cũng là con trai, không cần phải quá cầu kỳ, ngược lại là Hình Tuyết, con bé vẫn đang cố tính toán sắp xếp sao cho mình và mama nằm gần nhau nhất, còn tính xem năm thế nào có thể trực tiếp ôm vào lòng ngực của mama.

Nệm phải là nệm màu xanh dương nhạt, coi như không có cũng phải chọn nệm giống của mama, à đúng rồi, phải làm sao để đẩy Tử ca ra chỗ khác nằm để mama chỉ ôm mình Tuyết nhi thôi, một con nhỏ đang lên kế hoạch âm mưu độc chiếm Hình Na trong tối nay, thật đáng sợ.

“Hình Tử, em đi với Dạ Phong và nhóm con trai nhé, chị sẽ dẫn Tuyết nhi đi với nhóm con gái, mọi người ở đây chia ra thôi”

Dắt hai đứa bé ra trước phòng, Hình Na liền giao lại toàn quyền xử lý Hình Tử cho phía Dạ Phong, đám Đình Bảo và Tôn Vũ, kể cả sư phụ Mặc Lâm đã sớm chuẩn bị xong ở bên ngoài, mọi người đều đã sẵn sàng để đi tắm nước nóng một trận thoải mái.

“Tiểu Vũ, Tiểu Linh, cả Thiên tỷ nữa, mọi người đi thôi”

“Ừm”

“Đi thôi!!!!!!!!!!!!”

“Tuyết nhi cũng đi tắm nữa”

Cả đám con gái gồm bốn người nhanh chóng tiến về một hướng, rời khỏi khu nhà trọ mà tiến đến một phòng tắm, số người tiến vào Minh Đô qua mỗi ngày càng tăng, lúc đi ra đã có không ít người phàn nàn vì không có chỗ trọ, Hình Na cảm thấy thờ phào nhẹ nhàng may mắn vì có Dạ Phong chuẩn bị.

“Nhà tắm công cộng?”

Tuyết nhi có vẻ như là lần đầu tiên tới nơi này, từ khi sinh ra tới giờ con bé hình như chưa được tắm lần nào thì phải, được nuôi bởi dinh dưỡng và dịch, máu của Hình Na, con bé trưởng thành và có sinh mệnh trong ống nghiệm, kể cả khi bước ra ngoài, con bé cũng toàn chiến đấu và chiến đấu, coi như nghỉ ngơi cũng chả được bao lâu.

“Đúng rồi đó, nơi này a... tuyệt vời lắm nha”

Tiểu Linh nhìn thấy Tuyết nhi tò mò như vậy, cô nàng cực kỳ hứng thú mà chọc Hình Tuyết, Tiểu Linh nhanh chóng lượn ra sau lưng Vu Thiên, dùng hai

bàn tay nhỏ bé của mình mà bóp lấy bộ ngực khổng lồ của Vu Thiên nâng lên.

“Nó tuyệt..... như vậy nè”

“Oooooooooo, nó tuyệt..... thật”

Hình Tuyết nhìn vào đôi núi khổng lồ của Vu Thiên rồi lặp lại theo lời Tiêu Linh, cô chu mỏ ra kéo dài chữ tuyệt lâu nhất có thể, hai tay không tự chủ đưa lên sân bay thẳng tiến của mình, con bé lập tức bị K.O gục ngã xuống đất.

“Của... của Tuyết nhi... không tuyệt”

Có vẻ như Hình Tuyết bị đá kích cực kỳ nghiêm trọng, hai tay không ngừng cố gắng bóp sao cho nhô lên hai núm thịt nhỏ, Hình Na nhìn hình thái ngốc bức của Tuyết nhi nhìn không được bật cười, con nhỏ này,... mới tý tuổi đầu mà đã...

“Bóp”

Và tất nhiên, Tiêu Linh của chúng ta ăn nguyên một đập của Vu Thiên vì tội dám quấy rối tình dục, Dạ Vũ cười ha ha không nói được lời nào, công nhận cả nhóm con gái ở trong Tinh Nguyệt Môn, chỉ có Vu Thiên tý mới là bá đạo nhất, ba vòng siêu chuẩn, vòng một lại càng nảy nở hơn người...

“Thoải mái quá”

Bước vào trong phòng tắm, nơi này có khá nhiều nữ nhân đang tắm, cũng phải, dù sao thì cũng là khu công cộng, tầm nhìn của mọi người không khỏi tập trung về nhóm Hình Na, diện mạo của bọn họ ai cũng xinh đẹp tuyệt trần, mỗi người một vẻ, kể cả Tuyết nhi nhỏ nhất cũng là mỹ nhân chất liệu, lớn lên sau này tuyệt đối cũng khuynh thế khuynh thành, mê hoặc lòng người.

“Mama, của Tuyết nhi có thể lớn lên được không?”

Hình Tuyết tuy không để ý đến chuyện này, nhưng những người con gái quanh Hình Na ai nấy đều rất khùng, sao chỉ có một mình con bé là trước sau như một? Có phải vì bé còn quá nhỏ không?

“Hahaha, Tiểu Tuyết nhi, em lo ghê quá, nhóc mới 14 tuổi chứ, cho bé thêm vài năm nữa là có thể bự như bọn chị thôi”

Tiêu Linh nhìn thấy Hình Tuyết vẫn ôm hai ngực tự ti trốn một chỗ, Tiêu Linh lập tức liền lao ra.

“Đây đây, cho em sờ ngực chị nè, đảm bảo lấy hên sau này có hai đôi núi bự nhé”

Chà sát cặp ngực mềm mại của mình vào hai má của Tuyết nhi, Tiêu Linh cười đùa không ngừng chọc con bé, người ta nói băng với hỏa không hợp, ấy thế mà trong Tiêu Linh có vẻ yêu thích con bé quá nhỉ?

“Vu Thiên tý? Tiểu Vũ? Có nên chặn cô ấy lại không?”

Hơi bất ngờ trước hành động của Tiêu Linh, Hình Na có phần đơ người, nhưng cô cũng không lập tức lao ra, cái này cũng coi như là học tập kinh nghiệm với người lạ đi, Tuyết nhi cũng cần trưởng thành mà...

“Mặc kệ đi”

Vu Thiên hoàn toàn làm lơ, có vẻ cô nàng vẫn còn hơi giận vụ Tiêu Linh chọc ngực mình, chị ấy lập tức lo tắm rửa bản thân cực nhanh để trở về.

“Ahh.. ha ha, tớ cũng.. không biết nữa.. nhưng tớ nghĩ.. nên chặn Tiểu Linh lại đi, con bé có vẻ như sắp đến giới hạn rồi đấy”

“Ừm.. tớ cũng nghĩ vậy”

Dạ Vũ và Hình Na nhìn thấy Tiêu Linh không ngừng chọc Hình Tuyết, đang tính bước ra ngăn cản thì Tiêu Linh đã bị con bé một cước đá bay ra rơi vào bồn tắm rồi hừ nhẹ.

“Hừ, coi như em có muốn kiêu hên cũng phải ôm Vu Thiên tý, hơn nữa chị ép chặt quá, em suýt nữa thì nghẹt chết bởi ngực chị”

Hình Tuyết ngao kiêu hừ lạnh rồi tự mình chui vào bể tắm, cô theo lời Hình Na kỳ cọ sạch sẽ rồi đợi Hình Na gội đầu cho mình.

“Của chị không cho em sờ đâu”

Đứng ở phía xa Vu Thiên vẫn rất phối hợp quay lại căn cái âm mưu nhỏ bé của Hình Tuyết, bộ máy đưa này coi ngực cô là cái gì hở?

Mọi người tắm rửa sạch sẽ xong nhanh chóng về tắm rửa ngủ nghỉ, lần tắm rửa này không chỉ giúp cho mọi người làm quen với nhau hơn, còn giúp cho tất cả gột rửa mọi gánh nặng quanh người, nghỉ ngơi và thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 365: Tinh La hoàng gia đội

Sau khi tắm rửa thoải mái, nhóm Hình Na quay trở về phòng trọ của mình, không biết Hình Từ phía bên kia được mọi người dạy dỗ thế nào mà khi về trong xanh xao khép nép khiếp, không biết thắng nhỏ vừa trải qua điều gì, nhưng mà Hình Na có linh cảm rằng mình không nên hỏi về điều này.

“Tuyệt nhi, Từ nhi, về thôi”

Tách biệt với mọi người trong Tinh Nguyệt Môn, hôm nay bọn họ đã trôi qua một ngày dài, cuối cùng cũng có thời gian nghỉ ngơi nên không tốn bao lâu cả ba người chìm sâu vào giấc ngủ.

Khó khăn lắm mới có một khoảng thời gian êm đềm như vậy, nhưng mà mọi người bọn cô đều biết, tương lai e rằng sóng gió chờ đợi bọn họ còn dài đây, vì vậy nên bọn họ mới cần trở nên mạnh mẽ càng sớm càng tốt.

Một ngày trôi qua trong im lặng, dòng người bên ngoài vẫn đông đúc, theo thời gian đăng ký gần tới hạn, khắp nơi trong Minh Đô quả nhiên náo nhiệt lên hẳn, ngoại trừ tập nập chỗ mua bán, mấy ca đánh nhau gây rối cũng không hề thiếu,

Bất quá khác với các quốc gia khác, đám thị vệ như ở Tinh La để quốc thông thường không dám can thiệp nếu như thực lực người gây chuyện quá cứng, ở Nhật Nguyệt người ta lại sử dụng hồn đạo khí, hơn nữa còn cực kỳ bá đạo hồn đạo khí, đã có không ít người ngu ngơ không hiểu gì bị loại khỏi danh sách thi đấu.

Tuy nhiên, theo dự đoán của Dạ Phong và cô thì số lượng người tham gia trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục này chắc chắn sẽ tăng lên một cách đáng kể, bởi vì trước đây giới hạn chỉ là học viện nên nhiều người không đủ tư cách tham gia, một số tông môn nhỏ có các thành viên ưu tú cũng không thể tiến nhập, nay mở rộng tiêu chí không chỉ kiểm thêm được nhiều nhân tài mà còn đào được một số thế lực ẩn nấp bên trong Đấu La Đại Lục.

“Tất cả mọi người đi đăng ký tham dự thôi”

Dạ Phong xuất hiện ở bên ngoài khu vực trọ, bên trong dù sao cũng khá đông đúc, chưa nói gì đã có tới tận 3 nhóm người tham gia trận tỷ thí ở cùng khu trọ với bọn anh rồi, rất nhanh, các thanh niên thiếu nữ tràn đầy sức sống có mặt phía bên ngoài.

“Đi thôi đi thôi, yay yyyyy”

Tiêu Linh và mọi người hôm nay ăn mặc vẫn rất bình thường, bọn họ không tự may cho mình một bộ chiến phục cho cả nhóm, thông thường thì ít ai làm điều này, bởi vì dù sao cũng có trang phục học viện hoặc tông môn, nhưng nhóm của Hình Na lại không hề có a.

Các thành viên của Tinh Nguyệt Môn hôm nay có vẻ sung sức, đặc biệt là Tiêu Linh, có thêm Hình Na và bé Hình Tuyệt con nhỏ giống như được nạp thêm điện, nạp thêm nguồn sống vậy, cực kỳ tích cực hướng về phía trước.

“Dạ Phong ca, chúng ta có nên làm một bộ chiến phục cho nhóm không? hay là mặc đồng phục của Sử Lai Khắc? Dù sao thì mọi người đều là thành viên của Sử Lai Khắc học viện mà?”

Hình Na có một chút để ý, mấy nhóm người ở xung quanh cô hầu như đều mặc cùng một loại trang phục, chỉ riêng có nhóm của Hình Na là ăn mặc lộn xộn, đồ người này chả hợp gì với đồ của người kia, nói thật người khác nhìn vào, nhóm của bọn cô không khác gì một đám thiếu gia tiểu thư đi chơi ngày lễ vậy.

“Cái này sao? Để tính sau đã, trước tiên cứ đăng ký tham gia tỷ thí trước, còn về vấn đề chiến phục cứ để sau”

Dạ Phong trả lời, bọn họ đã trì hoãn việc đăng ký khá lâu rồi, giờ mà đi đăng ký ắt cũng phải bon chen dứ lắm, mà anh thì lại không thích chen chúc giữa nhóm đông người, haizz

“Ừm, đi thôi”

Hình Na nghe vậy cũng không hỏi thêm, trước sau gì bọn họ cũng sẽ có, mà có hay không chiến phục cũng không quan trọng, Tinh Nguyệt Môn bọn họ cũng chả cầu nổi tiếng, cho nên mặc đồ học viện quảng bá cho Sử Lai Khắc cũng không sao.

Trên đường đi, nhóm của Đình Bảo gặp rất nhiều nhóm người hồn sư có tổ chức, đứng đầu của bọn họ thường là một người trung niên lớn tuổi nhất hoặc là người có ăn mặc khác nhất, chắc đây là người dẫn đội.

Không có nhóm nào mà kỳ lạ giống nhóm của Hình Na hay nhóm của Phantom đâu, bọn họ là một bang phái tự lập, tự xây dựng vì vậy nên không có các trưởng bối ở bên trong, chính bản thân các thành viên là những người tự dẫn dắt đội của mình đi luôn.

“Ồ, bên kia không phải là Cửu Cửu công chúa hay sao? Bọn họ đang giả nhập đăng ký tỷ thí thanh niên hôn sư sao? Trong có vẻ đông vui ghê, mấy thanh niên thiếu nữ bên cạnh họ có vẻ cũng rất mạnh nha”

Tôn Vũ vừa đi vừa quan sát xung quanh, anh đột nhiên phát hiện ra Cửu Cửu công chúa, dù sao thì bọn anh đều là con dân của Tinh La đế quốc, hình dáng của công chúa nước mình ra sao chỉ ít anh cũng biết.

“Hửm? Hương Lam Phong Hào Đấu La? Là cô?”

Hình Na nghe thấy hai chữ Cửu Cửu lập tức bị thu hút sự chú ý, tầm nhìn của cô nhìn sang hướng mà Tôn Vũ đang quan sát, một người phụ nữ trung niên đang dẫn theo một nhóm các thanh thiếu niên cùng với độ tuổi của bọn cô, bọn họ cũng đang tiến về phía đăng ký ở Minh Đô.

Không biết có phải là do nghe thấy lời nói của Hình Na hay không mà ngay lập tức Hương Lam quay đầu lại ngạc nhiên nhìn về phía nhóm Hình Na, có vẻ như cô ta cũng không chắc lắm là ai nói nên nhìn một cách ngẫu nhiên.

“Là ai vừa gọi ta?”

“Có chuyện gì sao Hương Lam lão sư?”

Cửu Cửu thấy Hương Lam giống như bị cái gì dẫn dắt đi sự chú ý, cô cũng quay lại nhìn, một nhóm thanh niên cùng độ tuổi với bọn cô đang đứng gần đây nhìn họ, tuy nhiên nhìn cách ăn mặc thì khó ai mà nói bọn họ là một nhóm tham gia thi đấu cả.

“Xin chào mọi người, hân hạnh được gặp mặt, tôi là Cửu Cửu công chúa của Tinh La quốc, không biết chúng ta đã từng gặp nhau ở đâu chưa?”

Thấy Hương Lam có vẻ tò mò nên cô lập tức dẫn đầu bắt chuyện, dù sao cũng không tốn cái gì, coi như là giải phóng áp lực trước mùa giải diễn ra đi.

“Công chúa, ngài tại sao lại hạ mình đi nói chuyện với đám tạp nham đó”

Là một trong số các thành viên của Tinh La hoàng gia đội, một cô gái khuôn mặt có phần xinh đẹp nhưng câu nói lại làm cho nhóm Hình Na cực kỳ phản cảm

“Im lặng, lùi về phía sau, ta nói chuyện còn cần người nhắc nhở?”

Cảm giác khó chịu khi có người dám cản cô lại, bộ cô muốn nói chuyện với ai còn phiền đến bọn họ quân?

“Đã lâu không gặp, Cửu Cửu công chúa, ta là Hình Na đây, không nhớ sao? Cả Hương Lam tỷ nữa, lâu ngày không gặp”

Bỏ qua sự tồn tại của những thành viên khác trong Tinh La hoàng gia học viện thành viên, cô trực tiếp nói chuyện với Cửu Cửu và Hương Lam, hai người họ dù sao cũng từng gặp cô riêng rồi, còn đột tỷ thí học viện lần trước Cửu Cửu cũng có đấu với cô nên cũng coi như là có quen biết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 366: Đáng sợ Tinh Nguyệt Môn

“Hình Na?”

“Hình Na??”

Cửu Cửu và Hương Lam như nghe thấy tin động trời gì, cả hai trợn mắt lên, con quái thú hình người ngày xưa giờ đang đứng ngay trước mặt họ, hơn nữa trong còn cực kỳ thư thái và nhẹ nhàng.

Nhớ không nhầm thì sau khi Hương Lam giúp đỡ Hình Na chém giết đủ số lượng long hệ hồn thú, Hình Na và Hương Lam đã chia tay ngay sau đó vì Tinh La hoàng gia còn nhiều chuyện phải xử lý, còn Hình Na thì như biến mất trong hư vô không còn một chút tin tức nào.

Khí chất của Hình Na lúc này cứ như một đóa hoa hồng như nhẹ nhàng xinh đẹp nhưng lại không hề yếu đuối, hòa quyện với ngọn gió của trời mây nhưng lại kiêu ngạo không cách nào bị bằng, thật khó để hình dung với cô gái Hình Na ngày thơ nhỏ bé hồi trước, cô như lột xác hoàn toàn đứng trước bọn họ.

“Đã lâu không gặp!”

Cười nhẹ nhàng, Hình Na đưa tay xoa đầu Tuyết nhi và Tử nhi ở bên cạnh, sau lưng cô là toàn bộ các thành viên Tinh Nguyệt Môn đang đứng đợi, Tôn Vũ cũng giơ tay và cười chào mặc dù cậu không hề quen biết gì đối phương.

“Thật sự là cô sao? Hình Na?”

Cửu Cửu sau một lúc đờ người, cuối cùng thì cô cũng lấy lại bình tĩnh, dù sao cũng là công chúa của một nước, được huấn luyện và dạy dỗ từ bé, tất nhiên là phẩm chất và năng lực của Cửu Cửu là không thể khinh thường.

Càng đến gần Hình Na sắc mặt của Cửu Cửu càng nghiêm trọng, cô cảm thấy thực lực của Hình Na sâu không lường được, cảm giác uy áp lúc có lúc không từ trên người cô gái phía trước này làm mặt cô trầm xuống, không chỉ vậy, những người ở bên cạnh cô ta cũng không phải là dạng tầm thường, đặc biệt là anh chàng với mái tóc đen và mắt tím kia.

“Nếu Cửu Cửu công chúa còn biết một Hình Na khác thì có lẽ ta không phải ha?”

Hình Na cười cười hỏi vu vơ

“Đã lâu không gặp, Hình Na, trông cô có vẻ mạnh hơn nhiều rồi, những người ở bên cạnh là? Bọn cô cũng tham gia vào trận tỷ thí này ư?”

Cửu Cửu với tư thái là người đứng đầu nhóm, và cô cũng là một trong hai người duy nhất quen biết với Hình Na nên cô đứng ra hỏi thăm phía Tinh Nguyệt Môn.

“Tất nhiên, bọn này cũng đang tham gia trận tỷ thí, những người bên cạnh là các đồng đội của mình, chúng mình là Tinh Nguyệt Môn, bên cậu cũng tham gia đúng không? Hương Lam tỷ làm dẫn đội thi có vẻ Tinh La đế quốc lần này khá coi trọng lần tỷ thí này đấy, chắc không chỉ mỗi một mình Hương Lam tỷ là phong hào đầu la ở đây đâu nhỉ?”

Hình Na trả lời, cũng không có gì phải dấu diếm, mấy người Dạ Phong cũng xuất hiện giới thiệu một chút

“Tôn Vũ”

“Dạ Vũ”

“Đình Bảo”

“Dạ Phong”

“Vu Thiên”

“Tiêu Linh”

“Mặc Lâm”

“Bé là Hình Tuyết”

“Hình Tử”

Mỗi người xưng tên của mình ra, cũng không có giải thích dài dòng, đối phương cũng không phải là người quen thuộc gần gũi đến mức đó, Hình Na nói chuyện cũng chỉ là xã giao thôi, thậm chí còn không có một ai hành lễ trước mặt công chúa bệ hạ Cửu Cửu nữa.

Các thành viên trong Tinh Nguyệt Môn ai nấy đều mạnh mẽ phi thường, bối cảnh phía sau cũng không hề yếu, tuy đã từ bỏ những trên thân bọn họ ai nấy đều có dấu vết của thân, quý lấy một người tầm thường như Cửu Cửu là việc mà bọn họ không làm được, đặc biệt là Dạ Phong và Hình Na.

“Khốn kiếp, các ngươi vậy còn không quỳ xuống trước mặt công chúa, đã biết người trước mặt các ngươi là công chúa bệ hạ Tinh La quốc, sao lại dám vô lễ như thế”

Có vẻ nhận ra bọn họ là người Tinh La thông qua cách ăn mặc, một thành viên bên nhóm Tinh La hoàng gia đội lập tức mở miệng nói với đám Dạ Phong, có vẻ như cậu ta muốn lập uy và lấy lòng với Cửu Cửu, nhưng mà thẳng ngực này lại không để ý thấy Cửu Cửu khi nói chuyện còn phải nhường nhịn nhóm Hình Na sao, công chúa đại nhân? cái này còn chưa đủ để làm bọn họ sợ đâu a

“Hắc Sa, lui xuống, người đang nói cái gì”

Hương Lam lập tức gạt mình trước hành động ngu xuẩn của một thành viên bên mình, hơn nữa các thành viên khác có vẻ cũng hòa theo với cậu ta, từ trên người Hương Lam tỏa ra khí tức của Phong Hào Đầu La áp chế lại đám nhóc ngu xuẩn này.

“Công chúa đại nhân? Hề? Tiểu Na của bọn này cũng là công chúa nha, hơn nữa còn không phải là công chúa dạng thường đâu”

Tiêu Linh hơi bất mãn trước lời nói của Hắc Sa, cô lập tức tiến ra trước ôm lấy Hình Na liếc nhẹ vào người cậu ta, khí tức bốc lửa mà lại băng giá nhìn cậu ta, áp lực đáng sợ phóng ra tuy không mạnh nhưng cực kỳ thâm thấu.

“Đây là...”

Cửu Cửu công chúa thấy Tiêu Linh phóng thích uy áp, dù sao cũng là đội trưởng của nhóm, cho dù bên cô có sai nhưng còn không đến phiên người khác quản, còn Hình Na là công chúa gì đó, cô căn bản là không tin.

Hình Na vốn dĩ là một công dân của Tinh La quốc, gia đình bình thường sống ở Tinh La đại đô, ngoại trừ cô có thiên phú vượt bậc ra, căn bản không có gia thế gì a, cả gia đình của cô cơ bản đều tầm thường hết sức tầm thường.

Nhưng thực lực của đối phương thì không thể khinh thường, tinh tú lực vừa phóng ra, hồn lực của Cửu Cửu nhanh chóng muốn chặn lại hồn lực của Tiêu Linh nhưng hoàn toàn bất ngờ, hồn lực của cô vậy mà bị đốt cháy?

“Tiêu Linh, đừng nghịch, Hương Lam tỷ bên kia cũng đã nhắc nhở đối phương rồi, không cần kích động đến vậy”

Hình Na mỉm cười cung chiêu nói với Tiêu Linh, cô cũng không có ý trách móc hay gì với Tiêu Linh, cô chỉ đơn giản nói bằng qua vậy thôi, còn Tiêu Linh muốn làm gì thì cứ làm, cô không có quản.

Như hiểu được ý của Hình Na, Tiêu Linh mỉm cười, hồn lực của cô bỗng nhiên chơi ác liệt, trong nháy mắt hóa thành màu tím đỏ rồi đột ngột biến mất, nhưng chỉ trong giây khắc đó, Cửu Cửu cảm thấy như bản thân vừa bước gần tới cánh cửa quỷ môn quan, một hồn sư bình thường bên cạnh Hình Na mà lại có thực lực như thế này?

“Tiêu Na, mọi chuyện dừng lại ở đây, mọi người có gì cũng nhường nhịn một tý, nể mặt ta, được không?”

Hương Lam lập tức phát hiện chuyện không bình thường, các thành viên bên đối phương hầu như toàn bộ đều là quái thú, Hắc Sa bị cô kéo lại nên không bị ảnh hưởng, nhưng hòa hồn lực lúc này giống như ẩn chứa điều gì. Đến cả Cửu Cửu công chúa còn bị làm choáng đến gục ngã, ngọn lửa lúc này.... thật kỳ lạ.

“Tất nhiên, không có vấn đề gì, miễn là các thành viên bên Tinh La hoàng gia đội không trêu chọc chúng ta là được!”

Hình Na không trả lời, Dạ Phong là người trả lời thay, hồn lực của anh tuy không lớn bằng của phong hào đầu là Hương Lam, nhưng mà uy áp và và khí chất thì anh vượt xa, năng lực của đế vương như hiện ra trước mắt, chỉ một lờm, toàn bộ đối phương như gặp phải chúa tể mà run sợ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 367: Báo danh

“Cửu Cửu công chúa, không sao chứ?”

Hình Na rất bình tĩnh mà tới gần Cửu Cửu đưa tay ra, kéo cô đứng dậy, cô cũng không thật sự quan tâm việc có gây hấn với Tinh La hoàng gia hay không, dù sao thì Tinh Nguyệt Môn cũng không phải là thứ gì dễ chọc.

Còn về ba mẹ cô ở bên Tinh La đại đô? Bọn họ căn bản đều là hồn tôn thực lực, người bình thường không thể trêu chọc bọn họ, ngoại trừ một số trường hợp như Tà hồn sư xâm nhập vào tấn công thì mới có thể gặp nguy hiểm

Dạ Phong lúc trước cũng tính đến trường hợp này nên đã phái người bảo vệ gia đình của cô, vận dụng một chút lực lượng của gia tộc cũng không có vấn đề gì, có quyền mà không xài thì chỉ có thể là kẻ ngốc.

Mà cô tin chắc rằng Tinh La hoàng gia sẽ không ngu ngốc khi đi chọc tức một thiên tài như cô đâu, sau lưng Hình Na còn có một hậu thuẫn to đùng là Sư Lai Khắc học viện nữa, cô là học trò cưng của học viện, chọc cô không phải là chặt đứt hoàn toàn quan hệ với Sư Lai Khắc hay sao? Còn chọc luôn một cường giả tương lai đứng đầu thiên hạ nữa chứ.

“Không... không sao”

Nắm lấy tay Hình Na, Cửu Cửu đứng lên nhanh chóng nhưng mồ hôi trên mặt thì không ngừng chảy, cảm giác áp đảo của Tiêu Linh quá đáng sợ, đây là lần đầu tiên cô bị áp chế đến như vậy, rốt cuộc là những người bên cạnh Hình Na là cái gì vậy, cô đường đường là một hồn vương đỉnh phong vậy mà....

“Vị này là.. Dạ Phong đúng không? Hân hạnh gặp mặt, ta là Hương Lam Đấu La, cậu có thể gọi ta là Hương Lam tỷ, không cần phải khách sáo”

Chỉ cần nhìn từ phía bên ngoài thôi cũng biết Dạ Phong không đơn giản, phải nói là trong nhóm người Hình Na ngoại trừ cô ra, Dạ Phong là người đáng chú ý nhất, sau đó mới đến người có số tuổi cao nhất là Mặc Lâm, nhưng ông lại khá im lặng, giống như muốn che dấu bản thân vậy, dù sao thì Mặc Lâm cũng từng là một người của Nhật Nguyệt đế quốc nên không thể trách.

Hương Lam đưa tay ra muốn bắt tay với Dạ Phong, cô không muốn chọc thêm họa nào nữa, cô lập tức dùng uy áp của mình dạy dỗ mấy thành viên của Tinh La hoàng gia học viện, đám ngốc này ngày thường luôn coi mình là thiên tài nên lúc nào cũng ngẩng cao mặt, không biết nhìn đường gì hết, đến cả

bọn cô còn không dám trêu vào mà bọn chúng là cứ áp mặt vô.

“Không có gì, hân hạnh gặp ngài, Hương Lam tỳ”

Không hề đưa tay ra đáp trả lại với Hương Lam, cậu chỉ gật đầu nhẹ coi như chào hỏi, tùy ý của đối phương mà gọi một tiếng Hương Lam tỳ, có vẻ như Dạ Phong cũng không ưa gì bên đối phương lắm.

“Ha ha, không có gì, Cừu Cừu, mọi người, chúng ta hãy cùng đến khu đăng ký thôi”

Cảm thấy hơi xấu hổ khi Dạ Phong không đáp lại, thông thường với tư cách là một Phong hào đầu la như cô sẽ lập tức nổi giận, nhưng trước mặt Dạ Phong, cô thật sự không đẩy lên cái tâm này được, áp lực quá mức cường đại, ần dật mà cường thế.

“Vâng, mọi người, chúng ta đi thôi”

Cừu Cừu gật gật đầu, cô cũng cảm thấy Hương Lam đang e ngại nên cô nhanh chóng dẫn dắt mọi người đến khu vực đăng ký, đám thành viên học viện hoàng gia bên cô còn có vẻ không phục lắm, nhưng cuối cùng bọn họ cũng chịu yên lặng đi theo sau lưng Cừu Cừu công chúa.

Bên phía Hình Na nhìn nhau một tý rồi gật gật đầu, bọn họ cũng không ngại đi chung với Tinh La hoàng gia học viện, tuy không thích thú lắm với mấy đội viên bên họ, đặc biệt là anh chàng Hắc Sa gì gì đó bên kia, khá là hống hách, có vẻ vẫn chưa chịu bỏ ý định với đám Hình Na cho lắm.

Mọi người bình tĩnh đi đến phía trước một khu vực đăng ký, có quân lính canh giữ đằng hoàng và một đồng hồ đo khí canh giữ, hai vị lão giả đang ngồi ở đó ghi danh cho các học viện hoặc tông môn.

“Vậy chúng tôi đi đăng ký trước, mọi người theo cùng không?”

Cừu Cừu hỏi thăm bên phía Hình Na, cô rất lịch sự mà mời.

“Ừm, đi thôi”

Hình Na cũng rất nề mặt mà gật đầu, phía sau lưng Hình Na, cả đám Dạ Phong bước theo sau để chuẩn bị báo danh.

“Người phía trước đứng lại, thông báo tên học viện, môn phái hoặc bang phái, sau đó ghi danh của các người tham gia dự bị và chính thức, thông báo thực lực và họ tên”

Một vị lão giả ước chừng khoảng sáu mươi tuổi nhưng giọng nói cực kỳ khỏe khắn, nghe cứ như trẻ hăn ba mươi tuổi vậy, ông lập tức yêu cầu nhóm Cừu Cừu dừng lại, hơi liếc nhìn Hương Lam một tý, khí tức Phong Hào Đầu La của cô như một tấm vé đảm bảo cho nhóm Cừu Cừu không gặp trục trặc hoặc khó khăn.

“Tinh La Hoàng Gia Học Viện”

“7 người chính thức là Cừu Cừu: Hồn vương

Thu Tâm: Hồn Vương

Mị Vũ: Hồn Đế

Hắc Sa: Hồn Vương

Ngọc Lan: Hồn Vương

Tiên Lam: Hồn Vương

Vinh Hà: Hồn Đế

7 người dự bị: .....”

Một loạt nói ra tên những người tham gia, thiếu niên có tên gọi là Hắc Sa lúc này cũng là một người trong đội ngũ chính thức? hơn nữa thực lực cũng là Hồn Vương? Hèn gì mà thấy hăn ta kiêu ngạo như vậy, hơi hơi bất ngờ đấy.

Hương Lam vẫn đứng nhìn ở một bên, khí tức mà cô tỏa ra làm cho hai vị lão giả phía trước làm việc một cách nghiêm túc và bình thường, không giống như người ngoài, chỉ cần một tấm thẻ hoặc một đồ vật chứng minh cho bọn họ là Tinh La hoàng gia học viện thì đã có thể chấp nhận, bởi vì có một Phong hào đầu la ở bên cạnh thì không phải nơi nào cũng có.

Đổi lại là một nhóm người khác thì không an ổn như vậy, bên phía Hình Na bình tĩnh nhìn Cừu Cừu và đồng bọn của cô ghi danh xong, bên đây có vẻ còn cực kỳ kiêu ngạo nhìn về phía bọn cô.

Rất tiếc đổi lại cho sự quan tâm nồng hậu đó lại là một sự bơ hoàn toàn, không một ai để ý đến mấy tên hề đang làm trò cả, Tuyệt nhi càng trực tiếp hơn, con bé ôm lấy người Hình Na cười cười, thậm chí còn chẳng thèm liếc hay ngó ngang gì với đám ngốc đó.

“Hình Na, bọn mình đã làm xong thủ tục đăng ký rồi, lần này bọn cậu tham gia dưới danh nghĩa của Sư Lai Khắc học viện hay là Tinh Nguyệt gì đó?”

Cửu Cửu và Hương Lam nhóm người không rời đi, có vẻ như bọn họ cũng muốn nhìn thực lực của đám Hình Na thế nào, cô cố gắng bắt chuyện bình thường với Hình Na và ngồi yên.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 368: Đùa nhau à?

Trông thấy đám người Tinh La hoàng gia học viện không hề muốn rời khỏi, coi như có là kẻ ngốc cũng biết bọn họ muốn kiểm thêm thông tin từ bọn cô, mà... bọn cô cũng không có tính đặc biệt đâu.

Đối thủ mà Tinh Nguyệt Môn nhắm đến không phải là các hồn sư bình thường, mục tiêu của bọn họ là đánh bại nhóm quái thú Phantom và những người thừa kế Tà thần thân vị Đường Nhã, Ngọc Ly của Thánh Linh giáo.

Còn mấy cái như Sư Lai Khắc học viện hay Bản Thể tông gì gì đấy bọn họ không quan tâm lắm, đám Hình Na thuần túy chỉ coi trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú là một sân đấu miễn phí thể để thử sức nhau mà thôi.

“Không, bọn mình dự thi với danh nghĩa là Tinh Nguyệt Môn, Sư Lai Khắc học viện sẽ có một nhóm riêng của bọn họ”

Lắc lắc đầu, Hình Na không mấy để ý đến nhóm Cửu Cửu nữa, cô lập tức tiến đến phía trước lão già ghi danh mà đăng ký.

Hương Lam thu hồi áp lực của Phong Hào Đấu La như thể muốn nói giữa bọn họ và nhóm Hình Na không hề có liên quan, các vị lão già lập tức hiểu ý, khí tức của một hồn đấu la toát ra như muốn gây uy với Hình Na.

Cảm nhận được có một nguồn uy áp đánh về phía mình, Hình Na bỗng nhiên đứng dừng lại, cô không hề di chuyển cũng không có bất cứ cử động gì, giống như sợ quá mà đứng hình vậy.

Đám Dạ Phong phía sau cũng dừng lại, không một ai lên tiếng, nhưng bên phía Tinh La hoàng gia đội thì đã có vài người ôm miệng thầm cười trong lòng, hahahaha, không phải vừa mới nãy còn cực kỳ cao ngạo sao? Bây giờ thì xem sự chênh lệch về thực lực đi.

Bên Tinh La hoàng gia đội bọn họ một phát một là thông qua, thậm chí không có lằng nhằng thủ tục gì cả, cả phí tham dự cũng coi như không thu, tất cả là nhờ có Hương Lam đi theo bên cạnh, đám Tinh Nguyệt Môn bọn họ còn không có cường giả dẫn đội, có thứ quái gì mà bọn chúng dám kiêu căng trước mặt bọn họ chứ?

Cửu Cửu và Hương Lam hơi nhú mày, bọn cô không hiểu Hình Na hành động như vậy là để làm gì, nhưng bọn cô biết cô gái này không hề đơn giản, nhưng Hình Na bây giờ lại đứng im như cột đóng đinh không di chuyển, nhìn từ phía bọn cô thì thật sự rất giống như là bị dọa sợ vậy.

“Bước bước”

Đột ngột Hình Na bước lên vài bước, cô nhìn về phía hai vị lão già, đầu cô ngẩng lên, cặp mắt màu lưu ly như chứa muôn vàn vì sao tỏa sáng, thượng vị giả năng lực bỗng chói tỏa ra tràn ngập cả khu vực.

Một con áp lực dọa chấn đến tận linh hồn, mái tóc của Hình Na phấp phới trong ngọn gió, cặp mắt cô nhìn thẳng về phía hai vị lão già, môi khẽ nhếch lên nhếch miệng nói khẽ

“Ai cho ngươi lá gan?”

Chỉ một câu hỏi đơn giản, hai vị lão già hồn đấu la như bị dọa sợ đến vỡ mật, chân run rẩy đến không chịu được, cơ thể không giữ vững trọng tâm mà ngã gục xuống đất, hai đầu gối ma sát với sàn, cả phần trên cúi gục xuống quỳ lạy trước mặt Hình Na.

Mới vài giây trước hai lão già này còn cao cao tại thượng, vậy mà chỉ một câu hỏi đơn giản đã khiến hai người bọn họ đứng không vững, bên phía Tinh La hoàng gia như bị đánh vào mặt một cái tát thật vang dội, đầu phụng, lực lượng này không phải là quá mạnh đi.

Dù không đứng trong phạm vi bị Hình Na nhắm đến, nhưng chỉ cần một lượng uy áp rất nhỏ tản ra từ người cô cũng đủ cho Cửu Cửu nhóm bọn họ run như cây sậy, thứ uy áp bá đạo gì vậy? Đây là lần đầu tiên bọn họ gặp phải loại năng lực này đấy.

Hương Lam lúc này cũng tràn đầy mồ hôi, dù là Phong Hào Đấu La nhưng cô vẫn bị ảnh hưởng một phần nào bởi áp lực của Hình Na, tuy không ảnh hưởng đến thực lực của bản thân, nhưng mới ở độ tuổi này mà Hình Na quái thai đến vậy, cho cô ta thêm mười năm nữa không phải là sẽ vượt mặt tất cả các cường giả ở đại lục này sao?

“Bởi vì đây là sân nhà các ngươi, ta sẽ không truy cứu, nhưng nếu một lần nữa dùng mắt chó nhìn người, vậy thì ta không ngại tiến các ngươi về âm phủ đâu”

Từ khuôn mặt xinh đẹp cao quý và cái mồm nhỏ xinh, những lời nói ác độc và lạnh hàn như băng tuyết phun ra, cơ thể hai vị lão giả không tự chủ run lên, từ này đến giờ bọn họ còn không há mồm ra nói được gì.

Uy áp từ người Hình Na giải phóng, hai vị lão giả như được ân xá mà ngay lập tức xin lỗi Hình Na, bọn họ vừa rồi suýt nữa là rơi xuống địa ngục nên bây giờ ăn nói rất chi là cẩn thận.

“Đ... Đại nhân... Ngài... ngài nói”

Lấp ba lấp bắp, bọn họ lập tức lấy giấy ra ghi danh sách tham dự cho nhóm Hình Na, dùng những từ ngữ tôn trọng nhất mà hỏi thăm, một tiểu cô nương mới chớm này tuổi mà đã có năng lực thế này, thử hỏi đám phía sau là cái gì tồn tại a?

Cơ thể vẫn còn không thoát ra sợ hãi, bọn họ hơi run hỏi thăm Hình Na.

“Bọn này đăng ký tham dự với tên một bang phái mới: Tinh Nguyệt Môn, có vẻ như bang phái của chúng ta không được ai biết đến nhiều, nhưng như vậy cũng không có vấn đề đúng không?”

Dạ Phong thay mặt cho Hình Na nói chuyện, Hình Na đã kéo căng bầu không khí lên rồi, cô cũng không tiện lên mặt trả lời cho đám ngu ngốc này.

“Tinh Nguyệt Môn? Vâng, vâng, xin mời ngài nói các thành viên tham dự lần này”

Vị lão giả phía trước có vẻ sợ hãi, tuy Tinh Nguyệt Môn là cái bang phái gì thì bọn họ không biết, nhưng có một đồng quái thai ở bên trong thì chắc chắn không phải là hạng mềm dẻo gì.

Khí tức tỏa ra từ người của Dạ Phong cũng không hề thua kém Hình Na, tuy nhiên anh không trực tiếp ngoại phóng đe dọa người khác mà bình tĩnh nói chuyện, vì vậy mọi người đỡ phải căng thẳng hơn.

“Đội ngũ chính thức 7 người: Dạ Phong: Hồn Thánh

Tôn Vũ: Hồn Đế

Tiêu Linh: Hồn Đế

Đình Bảo: Hồn Đế

Dạ Vũ: Hồn Vương”

Nói đến đây Dạ Phong bỗng dừng lại hỏi xem Hình Na muốn để ai tham gia vào trận tỷ thí, dù sao thì dự bị hay không cũng như nhau, bọn họ đều cực kỳ mạnh mẽ.

“Hình Na, Tử nhi và Tuyết nhi, để ai tham gia bây giờ?”

“Hừm? Để cả hai đứa cùng tham gia đi, em vô đội dự bị là được, chưa gặp nhóm của Phantom hoặc Thánh linh giáo thì em cũng không muốn tham gia lắm”

Hình Na trả lời băng quơ, cô không quan tâm lắm.

“Ừm... vậy thì, Hình Tuyết, 14 tuổi hồn vương, Hình Tử, 15 tuổi, Hồn Đế”

“Cạch”

Tiếng cây bút rơi xuống mặt đất, mặt của mọi người ở đây sau khi nghe báo danh thực lực đều trợn hết ra mà run sợ, cái quái gì đây? Một đội ngũ toàn bộ là hồn đế ư? đây mà là thực lực của một bang phái mới thành lập? Đùa nhau đấy à?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 369: Đánh mặt

Khuôn mặt của tất cả mọi người hoàn toàn trọn hết ra vì những lời mà Dạ Phong vừa nói, một nhóm toàn bộ đều là Hồn Đế ngoại trừ mỗi Dạ Vũ và đứa bé nhỏ Tuyết nhi, nghĩ sao vậy? Đây có còn là con người không vậy?

“Dạ.. Dạ Phong tiểu hữu, ngài không đùa đấy chứ?”

Giọng nói hơi run, có vẻ như còn không tiếp thu nổi lượng thông tin mà Dạ Phong vừa nói ra, từ lúc nhìn thấy uy áp của Hình Na là bọn ông đã nghi ngờ một đám đằng sau là quái vật hết rồi, nhưng không ngờ lại mạnh đến vậy.

“Không đùa, như vậy được chưa? hay cần chứng minh gì nữa?”

Dạ Phong trả lời cực kỳ dễ tính, anh biết rằng Hình Na lúc này đã làm hơi quá, khi nhận lại được thần vị của mình, đôi khi cô cảm thấy dễ tức giận khi có người dám xâm phạm uy nghiêm của bản thân, thậm chí anh đôi lúc cũng vậy.

Đó là điều thường thấy ở các vị vương giả, đội ngũ của Tinh La hoàng gia học viện gần như muốn gục ngã dưới sàn vì đám Dạ Phong, thực lực như vậy là quá áp đảo, hi vọng bọn họ không gặp nhóm Hình Na quá sớm.

Vị lão giả ghi tên ở đằng sau thì như muốn nói là không cần, nhưng ông lão ở phía trước hơi nhú mảy, có vẻ đang suy nghĩ gì đó.

“Cũng không phải là bọn tôi nghi ngờ gì, nhưng để cho chắc thì ngài có thể kiểm tra thực lực bằng viên cầu này chứ?”

Có vẻ như ông muốn đảm bảo cho bản thân không sai sót, hoặc là muốn thật sự chắc chắn rằng đám Dạ Phong có biến thái như vậy không, từ phía sau ông ấy lấy ra một quả cầu màu xanh, đây là dụng cụ đo mức độ hồn lực của hồn sư hay dùng.

“Hề? Những người lúc này không cần nhưng bọn tôi lại cần? Thù vị đấy?”

Tôn Vũ chặc chặc chăm chọc mấy vị lão giả, anh hoàn toàn không quan tâm mấy lão già đấy là ai, coi như có là Hồn đầu la nhưng chọc bọn anh thì xác định là bị ăn hành đi, cả đám đã liều mạng tu luyện đến trình độ như vậy mà còn phải cúi đầu nhún nhường trước người khác, không phải là vô dụng sao?

Lúc nào cần cương thì phải cương, đó là châm ngôn sống của Tôn Vũ, anh cực kỳ khiêu khích hai vị lão giả.

“Chuyện này... Chuyện này... Không biết vị Cửu Cửu công chúa lúc này không phiền thì có thể quay lại đo lường hồn lực hay không?”

Nhận ra hành động của mình gây ra sự khó chịu đối với nhóm Dạ Phong, nhìn thấy nhóm của Hương Lam chưa rời đi ông như bất được cọng thảo cứu mạng, lập tức muốn nhóm Cửu Cửu đo lại tu vi hồn lực.

“Ồi, ông nghĩ...”

Hắc Sa cảm thấy bức mình trước lời nói của lão già, chả lẽ bọn họ còn bị nghi ngờ là giả tạo hay sao? thật không coi bọn họ là cái đinh gì trong mắt?

Ngay khi Hắc Sa định nổi đóa thì Cửu Cửu ngay lập tức chặn lại, bây giờ không phải là lúc để gây gỗ, thực lực của nhóm Hình Na về cơ bản bọn cô đã biết rồi, một lũ quái vật, đo lường hồn lực cũng không phải không thể, dù sao thì bọn họ cũng muốn biết thực lực của nhóm Dạ Phong là thật hay giả.

“Được thôi, Hắc Sa, lùi lại”

“Nhưng”

“Lùi lại!!!”

Có vẻ như anh chàng ngu xuẩn này còn không phục, Cửu Cửu đành dùng biện pháp mạnh ép lui cậu ta, uy áp của Cửu Cửu một phần nào chứng minh thực lực của cô, Hắc Sa bị đuổi trở về phía sau.

Thông thường thì thực lực của các thành viên tham dự sẽ không được biết cho đến khi lên sàn đấu, tất nhiên là qua vài vòng loại thì thực lực về cơ bản đều có thể do thám hết, nhưng biết trước thực lực của nhóm Hình Na cũng tốt.

“Cảm tạ”

Vị lão giả hiểu rõ là Cửu Cửu cũng không muốn làm khó, ông nhanh chóng đưa quả cầu cho nhóm Hình Na trước.

“Vậy tôi trước đi”

Dạ Phong im lặng nhìn một chút đám Cửu Cửu rồi nhìn về hai vị lão giả, Hình Na đứng ở bên cạnh gật đầu nhẹ một phát rồi anh lập tức chạm tay vào quả cầu.

Một nguồn hồn lực mạnh mẽ hai màu trắng đen lan tỏa tràn ra, nó bao bọc lấy quả cầu đo hồn lực, quả cầu sáng lên đến cực đại rồi hiện ra một con số: 71

Đẳng cấp bảy mươi mốt, hồn lực Hồn thánh, năng lực kinh khủng gì thế này, đùa sao? không phải thiếu niên này chưa đến hai mươi tuổi mà, làm sao lại có thực lực mạnh đến vậy?

“Ha ha, tiếp theo là đến lượt em đi”

Tiêu Linh từ phía sau muốn vươn lên trước thử xem hồn lực bây giờ của mình đạt đến đẳng cấp bao nhiêu, nhưng ngay khi cô vừa bước lên thì

“Răng rắc”

Quả cầu hình tròn trên tay Dạ Phong lập tức nứt ra thành vô số mảnh vụn, nó giống như không chịu nổi hồn lực của anh vậy, khí tức và năng lực ăn mòn của Âm Dương Thần lực lập tức phá hoại quả cầu đo hồn lực.

“Chuyện này....”

Vị lão giả và mọi người giật mình, kể cả Hương Lam và Cửu Cửu cũng giật mình, riêng chỉ có Hình Na và Dạ Phong là bình tĩnh đối xử.

Nhìn thấy mọi người hiếu kỳ tập trung vào Dạ Phong, anh bình tĩnh phui phui tay vẩy hết đồng bụi trong tay mình, lấy ra một cái khăn lau đi vết bẩn ở trên rồi bình tĩnh nói

“Viên cầu này không chịu nổi chất lượng hồn lực của nên đã vỡ ra, không biết Nhật Nguyệt đế quốc còn có viên cầu nào khác không để cho các thành viên bên ta tiếp tục thử nghiệm tu vi hồn lực”

Dạ Phong nhẹ nhàng nói một cách bằng quơ, như thể việc hồn lực của anh quá tinh khiết đến nỗi chấn nát quả cầu thành một chuyện hôm qua tôi vừa mới đi tắm ngủ dậy đánh răng rửa mặt bình thường vậy, hoàn toàn không quan trọng.

“Tiểu Na, em cũng không nên đo lường, hồn lực của em cũng sẽ làm nứt thêm một quả cầu khác đó, nhưng mà nếu bọn họ muốn kiểm tra thì không phải là không được, em có thể kiểm tra lượt cuối a! Rồi bọn họ sẽ lấy thêm một quả cầu mới cho Tinh La hoàng gia học viện chiến đội một quả mới”

Dạ Phong mỉm cười bàn luận riêng với Hình Na, anh tính toán để Nhật Nguyệt đế quốc moi ra thêm vài viên cầu nữa ra cho bọn họ nghịch, mấy loại hồn đạo khí này giá cả cũng khá đắt tiền, coi như là xài miễn phí vậy

“Em hiểu rồi”

“Không, không, không cần phải kiểm tra nữa đâu, mọi người có thể trở về, mọi người đã xác minh bản thân đủ rồi, không cần phải kiểm tra hồn lực nữa, đây là danh sách ngày thi đấu, trận vòng loại sẽ diễn ra vào ba ngày nữa, hãy đến đúng giờ”

Vị lão giả đồ đầy mồ hôi, quả cầu lúc nãy là của bọn họ a, vì để không để lộ chất lượng hồn hoàn nên ông tính cho bọn họ đo bằng quả cầu đo hồn lực, nhưng không ngờ trực tiếp vỡ luôn, thế này thì còn đo đạc gì nữa?

“Hừm? Không cần?”

“Không cần không cần!!”

“Vậy sao? Nhưng bọn họ vẫn cần phải xác định đi?”

Dạ Phong không hề buông tha cho Tinh La hoàng gia học viện, ngay khi anh tính chọc bọn họ thêm một chút nữa thì Hình Na đưa tay ra can lại

“Được rồi Dạ Phong ca, Hương Lam tỷ đã từng giúp em, không cần phải trêu bọn họ dai vậy, đi thôi”

Nể mặt Hương Lam một tý, cô quay lại gật đầu với hai vị lão giả rồi cùng với đám Dạ Phong rời đi, để lại nhóm Cửu Cửu ở lại ngơ ngác còn chưa hồi phục.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 370: Chế tác chiến phục

Nhóm của Tinh La hoàng gia học viện đến bây giờ còn chưa hồi phục sau cú shock lúc nãy, thực lực của nhóm Hình Na hoàn toàn áp đảo, tuy nhóm của bọn họ đã rất mạnh rồi nhưng Tinh Nguyệt Môn lại càng khủng khiếp hơn, có thể nói là chênh lệch nhau một trời một vực.

Ngay khi Cửu Cửu kịp hồi phục thì lúc cô quay lại, bóng hình của nhóm Hình Na đã biến mất từ khi nào, để lại sau lưng là những cảm xúc rối bời và khó thể tin tưởng.

“Chúng ta nên bàn về vấn đề đồng phục thôi nhỉ?”

Dạ Vũ và Đình Bảo có vẻ hứng thú với chủ đề chiến phục, Tinh Nguyệt Môn của bọn họ còn quá nhỏ bé và thiếu nổi tiếng, các tông môn khác như Bàn Thề Tông hoặc Phá Minh Ngọc Tông bọn họ quá lớn, không nói đến việc thực lực ra sao, nhưng chỉ riêng danh vọng của bọn hắn vừa mới bước ra là đủ để chèn ép đối phương.

Nếu như bọn họ không có danh tiếng gì thì ít nhất cũng nên có một bộ chiến phục hoành tá tràng chứ? Có vậy thì khi đi ra cả đám mới bớt tủi thân được, các khán giả khi cô vũ cũng còn biết ai trong số bọn họ mới là thành viên Tinh Nguyệt Môn.

“Các em có vẻ hứng thú với chuyện này ghê nhỉ? Để xem, nhưng thời gian ba ngày thì hơi khó để chế tạo ra đủ các bộ chiến phục cho mọi người đấy”

Dạ Phong cũng không chán ghét gì, chiến phục có hay không đối với anh không quan trọng, nhưng nếu mọi người thích thì chế tác một vài bộ cũng không có vấn đề.

Chủ yếu là thời gian quá ngắn, coi như có một tiệm may nào đó chấp nhận may cho bọn họ thì kiểu mẫu cũng khó mà phù hợp được, chưa chắc gì bọn họ đã ưng ý.

“Chuyện này sao? giao cho em đi”

Hình Na đột ngột lao ra nói chuyện, lúc đầu cô nói về vấn đề chiến phục thì cô đã có chuẩn bị sẵn rồi, chỉ chờ mọi người đồng ý nữa thôi là cô sẽ bắt tay vào triển liên, cô luôn muốn chế tạo cho mọi người một bộ chiến phục hồn đạo khí, bây giờ có cơ hội tại sao lại không làm.

“Ê? Tiểu Na, em biết may vá ư?”

Tồn Vũ cực kỳ bất ngờ, không tin được một cô gái như Hình Na lại biết mấy chuyện nữ công gia chánh như vậy á!?

Mọi người đều đổ dồn tầm nhìn của bọn họ về phía Hình Na, Dạ Phong cũng có phần bất ngờ trước lời nói của cô, có khi nào cô đã chuẩn bị sẵn đồng phục hoặc thuê may trước rồi không? Chứ anh cũng không nghĩ được đến hình ảnh Hình Na dùng vài thêu thùa quần cho lắm.

“Ồi, phản ứng vậy là sao?”

Hình Na nhún mày tỏ vẻ hồn giần, sao lại có vẻ không tin tưởng cô thế? Bộ cô biết may vá là chuyện gì kỳ lạ lắm sao?

“Hãy, ... mọi người thật là, đừng có phản ứng như vậy chứ, mọi người quên mất em cũng là một hồn đạo sư sao? muốn trở thành một hồn đạo sư thì thiết kế và chế tạo là điều bắt buộc phải có

Tạo ra một bộ hồn đạo vũ trang dạng trang phục không phải là chuyện gì rất phức tạp, thời gian tuy chỉ có ba ngày, nhưng với sự trợ giúp của Tiểu Vũ và sư phụ Mặc Lâm thì bọn này chế tạo ra tám bộ đồng phục cho mọi người nhanh thôi”

Hình Na nói ra ý tưởng của cô, may vá áo quần bằng vải bình thường thì trang phục sẽ rất yếu, trong chiến đấu sẽ dễ bị rách và rất khó sửa chữa, nhưng mà một bộ hồn đạo vũ trang lại khác, bọn họ có thể gia tăng thực lực một phần nào của mình, kể cả phòng thủ nữa, chỉ cần thêm vào một số họa tiết đặc trưng cho Tinh Nguyệt Môn nữa thì bọn họ đã có một bộ chiến phục hoàn hảo.

Hơn nữa khi các bộ chiến phục có hư hao thì với sự tồn tại của ba hồn đạo sư ở đây chuyện sửa chữa cũng trở nên cực dễ dàng, vừa giúp cho các hồn đạo sư như bọn họ nâng cao tay nghề nữa chứ.

“Ồ, tuyệt, sáng kiến hay đó Tiểu Na, cùng chế tạo thôi”

Dạ Vũ hai mắt sáng lên nhìn Hình Na, tại sao cô không nghĩ ra việc này nhỉ? Hồn đạo khí đâu có ai quy định chỉ là vũ khí đạn pháo hoặc là robot không thôi đâu? Chỉ cần mọi người có sức sáng tạo đủ lớn và tay nghề đủ mạnh, chế tạo ra đồng phục hồn đạo khí cũng là chuyện dễ ợt.

Mặc Lâm cũng gật đầu, nói về hồn đạo khí chế tác thì ông cũng là một tay lão luyện, ông nhanh chóng đồng ý, những người còn lại tất nhiên là không có phản đối gì.

“Vậy thì, mọi người lựa chọn hình mẫu và kiểu dáng đi, bọn em sẽ chế tác trang phục cốt lõi bên trong, khi đó chỉ cần bồi thêm một chút ký hiệu đặc trưng của Tinh Nguyệt Môn nữa là ổn”

“À.. đúng rồi Dạ Phong ca, anh lấy ký hiệu đặc trưng của Tinh Nguyệt Môn là gì vậy?”

Hình Na bây giờ mới để ý là bọn họ còn không có biểu trưng đặc biệt của mình, chắc tý nữa cả đám tụ lại sáng tác ra một cái mới luôn cũng được.

“Biểu trưng? nếu là tinh tú và vàng trắng thì sao không làm một vàng trắng khuyết màu vàng lẫn bạch kim, chứa bên trong đó là các vì sao đang tỏa sáng dưới bầu trời đêm màu tím đen?”

Dạ Phong lập tức đưa ra ý tưởng của mình, ý tưởng hình tượng của Tinh Nguyệt Môn rất dễ hình dung, không cần cầu kỳ phong cách mà chỉ cần nhớ tới tên của bọn họ là được, bầu trời đêm là hình nền lung linh ảo diệu nhất mà bọn họ có thể hình dung ra.

“Được đấy chứ? Mọi người có ý kiến gì không?”

Hình Na gật gù đầu, ý tưởng của Dạ Phong không tệ, cô không có khiếu thẩm mỹ cho lắm nên mấy cái này để cho mọi người quyết định hết đi

“Tuyệt nhỉ sẽ giúp mama”

“Không có vấn đề”

“Mọi người bắt tay vào làm thôi”

Hình Tuyết lập tức lác đầu, con bé có vẻ đã sẵn sàng để giúp đỡ Hình Na làm việc rồi, Vu Thiên và mọi người càng không có ý kiến gì hơn, dù sao vấn đề này cũng không quan trọng, coi như là giết thời gian trước khi trận đấu chính thức diễn ra vậy.

Kết quả cả nhóm quay trở về phòng trọ, tụ lại căn phòng của Mặc Lâm, phòng của ông chứa đầy đủ các trang thiết bị chế tạo hồn đạo khí nhất, dù sao thì cả đời ông chỉ dành cho mỗi hồn đạo sự nghiệp.

Đình Bảo và Tôn Vũ nhận trách nhiệm mua vải về, Dạ Vũ và Mặc Lâm, Hình Na chịu công tác chế tạo chính, Tiêu Linh và Vu Thiên phụ phía sau, Hình Tuyết và Hình Tử ở bên cạnh ăn hỏi, Dạ Phong thì lựa chọn kiểu mẫu cho cả nhóm, chỉ trong vòng ba ngày làm việc miệt mài, tám bộ chiến phục đẹp đẽ đã được chế tác hoàn thành, thậm chí bọn họ còn tính làm thêm chiến phục cho Vu Thiên và Mặc Lâm dù cho hai bọn họ không tham gia chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 371: Vòng loại diễn ra

Những bộ chiến phục mới ra lò cực kỳ ngẫu nhiên, được chế tác với hình dáng một bộ đồ bó ôm sát thân mình, họa tiết phía ngoài hoàn toàn phụ thuộc vào sở thích của mỗi người, nói chung cũng không khác gì thường phục cho lắm, nhưng lại có rất nhiều nét chung với nhau.

Sự phá cách ở đây của bọn họ là các trang phục mỗi người một kiểu, màu sắc thể hiện đặc trưng cho từng người, thứ duy nhất chứng minh cho việc bọn họ là một đội là chiếc áo choàng khoác sau lưng mỗi người, ký hiệu vàng trắng và các vì tinh tú được in lên vai trái.

Bộ áo giáp được chế tạo với một cơ chế phòng ngự đơn giản, vì dù sao cũng không có nhiều thời gian, một lớp phòng ngự và một khu vực trống nhỏ để các hồn đạo khí mình thích ở phần đai lưng, như vậy khi sử dụng vũ khí hoặc hồn đạo khí thích hợp sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Bộ trang phục của Hình Na bớt đi một chút xinh xắn đáng yêu, thêm một phần quý phái và trưởng thành, có vẻ hình tượng này như là một sự nhắc nhở đến chính bản thân cô rằng, cô không còn là trẻ con nữa, không còn thời gian chơi đùa, cô phải nhanh chóng mạnh lên để hoàn thành nhiệm vụ của bản thân mình.

Trang phục của Dạ Phong thì lại rất bình thường, một bộ trang phục không có gì đặc biệt nhưng vẫn gắn kết với nhóm Hình Na, tuy nhiên khi khoác lên người Dạ Phong khí phái vương giả vẫn không ngừng tỏa ra, quả nhiên là người đẹp thì mặc cái gì cũng đẹp.

Những thành viên khác mỗi người đều có một bộ chiến phục riêng, bọn họ mỗi người mỗi sắc, nhưng lại cực kỳ hòa hợp với nhau, bây giờ có ra đường thì mọi người cũng sẽ nhận ra bọn họ là một nhóm chiến đấu chứ không phải là một đám thiếu gia tiểu thư ăn chơi đi dạo nữa.

“Phù... vừa kịp lúc luôn!”

Dạ Vũ mệm mòi thả người ngồi bệch xuống đất thờ phào, thật là thách thức độ kiên trì a, bọn cô đã chế tác bộ trang phục này ba ngày liên tục, mọi người ai nấy đều có một chút mệt mỏi nhưng lại không cần được sự hưng phấn từ trong mắt họ.

Vốn dĩ chiến phục đối với bọn họ là một thứ có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng khi chế tạo ra thì nó giống như là một mối liên kết gắn kết bọn họ với nhau, tâm linh giữa các thành viên như có một chút thăng hoa và xúc tác tiến lên.

Đây chắc là lý do mà các tông môn hoặc học viện lại làm một bộ đồng phục cho riêng mình, chiến phục, trang phục dành riêng cho từng thành viên trong Tinh Nguyệt Môn, cuối cùng cũng ra lò.

“Quá tuyệt, bộ trang phục của em quá đẹp là tuyệt vời”

Tiêu Linh thích thú ôm lấy bộ đồ của mình mà quay vòng vòng, cô nhanh chóng lao về trong phòng mình mà thay vào, cho đến khi bước ra mọi người đều phải trầm trồ nhìn Tiêu Linh

“Đẹp thật, bây giờ trông cậu cực kỳ quyến rũ luôn á Tiểu Linh”

Dạ Vũ và Hình Na ngạc nhiên nhìn về phía Tiểu Linh, khí chất trưởng thành của cô do mới mười bảy tuổi nên chưa mấy thành thực, thông qua bộ trang phục này nó đã làm cho Tiểu Linh trở nên cực kỳ người lớn và kiều mỵ quyến rũ, sức hấp dẫn tăng lên bội phần.

Khí chất và hồn lực thu liễm bên trong cực kỳ sâu, tuy không ai nhìn thấy hồn lực của cô là bao nhiêu, nhưng với hình dạng này của Tiểu Linh, không một ai dám khinh thường hoặc coi rẻ cô, bây giờ cô như một chiến thần của ngọn lửa vĩ đại không bao giờ dập tắt vậy.

“Đề Tuyết nhi thử nữa”

Hình Tuyết thích thú đem bộ trang phục của mình trở về phòng Hình Na thay vào, một đứa bé xinh xắn xuất hiện trước mặt mọi người, với họa tiết trắng tinh khôi điểm thêm một chút màu xanh nhạt làm điểm nhấn, Tuyết nhi như một tinh linh vùng băng tuyết xuất hiện giữa chốn trần gian.

Từng bước đi cứ như lướt trên không trung, vẻ đẹp của Hình Tuyết không còn có thể dùng từ ngữ bình thường mà so sánh được nữa, cô phiêu dật và mờ ảo, lung linh mà xa cách khiến người ta không dám lại gần.

“Mama, tuyết nhi đẹp không?”

Đột nhiên nở nụ cười như đóa hoa mùa xuân tung cánh trong khí hậu ấm áp, phá vỡ đi sự lạnh lẽo thường ngày, Tuyết nhi như một vị tiên nhỏ bé đứng trước mặt mọi người.

“Ừm, đẹp lắm”

“Đề thương quá Tiểu Tuyết nhi aaaaaaaa ~”

Hình Na gật đầu tỏ vẻ tán thành còn Tiểu Linh thì càng không thể kiềm chế được, cô như một con biến thái lolicon lao về phía Tuyết nhi mà ôm lấy triệt để, cọ cọ chà chà làm cho Tuyết nhi không chịu nổi.

“Tiểu Vũ, em mặc đi”

Đình Bảo cười cười đưa cho Dạ Vũ bộ trang phục của cô, anh rất muốn xem Dạ Vũ khi mặc chiến phục như thế nào

“Ừm, anh cũng mặc đi”

Hai người tình qua ý lại làm mọi người không khỏi nổi da gà, mọi người rất nhanh thay xong bộ trang phục của mình, thời gian cũng vừa tròn ba ngày sau, tất cả sắp xếp lại căn phòng một tý rồi tiến vào khu vực dự thi.

Trên quá trình đi có rất nhiều người tập nập ra vào, mọi người dường như cùng tiến về một hướng, đấu trường cho trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú toàn đại lục, một khu vực rộng lớn và uy nghiêm, đây là nơi mà bọn họ sẽ chiến đấu ư?

“Không tệ đấy chứ?”

Tồn Vũ cười thích thú, mọi chuyện có vẻ thú hơn rồi

“Đi về phía bên này”

Hình Na nhìn vào tấm thẻ trên tay, nó kêu bọn họ tiến về phía cánh cổng phụ bên kia, có vẻ đây mới là nơi mà các tuyển thủ bước vào, cũng tiện đường cho bọn họ quan sát bằng xếp loại các đội chiến đấu như thế nào.

Rời ra khỏi đám đông, những người dân bình thường tiến vào cổng chính, bọn họ mua vé để kiếm một chỗ ngồi hoàn hảo, háo hức để được quan sát một trận trình diễn tuyệt vời, còn nhóm Hình Na và các nhóm thi đấu khác thì lại lặng lẽ tiến vào bên trong cổng phụ.

Mọi người đều rất tự tin, nguyên cái đấu trường này có rất nhiều công phụ, mỗi nơi sẽ có chừng năm mươi nhóm tham gia thi đấu, tổng cộng có khoảng gần hơn 200 đội, không biết nhóm bọn họ có may mắn gặp lại nhóm của Sử Lai Khắc hoặc Đường Môn ngay khi vừa mới vào trận không nhỉ?

“Mọi thứ bắt đầu rồi”

“Ừm”

Dạ Phong im lặng mà nói, anh có vẻ nhận ra sự tồn tại hắc ám nào đó ở bên trong, có vẻ Đường Nhã hoặc Ngọc Ly cũng đang có mặt ở đây, bọn họ cũng chịu chơi thật, vậy mà dám trực tiếp đề tà hồn sư chiến đấu công khai như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 372: Ngọc La Tông

Nhìn vào xung quanh các phía, các nhóm thiếu niên thiếu nữ được dẫn bởi một người dẫn đội lớn tuổi, có tầm khoảng gần năm mươi nhóm, mỗi người đều có trang phục đặc trưng dành riêng cho bọn họ.

Nhóm của Hình Na quyết định để cho Mặc Lâm dẫn đội ở phía trước, ông đeo lên trên mặt một cái mặt nạ màu bạc để che dấu danh tính, đi bên cạnh ông là Vu Thiên cũng mang một cái mặt nạ màu đen cho cùng bộ.

Khí tức tuy chỉ là Hồn đấu la nhưng như vậy đã đủ để chứng minh bọn họ không phải là nhóm tạp nham, chí ít cũng được coi như là tiểu bang phái đi, cũng sẽ không bị người khác quá dỗi khinh thường. . .

“Đây là?”

Nhìn lên trên, một cái bảng to tướng ghi tên các nhóm tham gia vào trận vòng loại, tổng có chính xác là 48 nhóm ở trong đây, đấu ba đợt để loại bớt 42 đội khác ra, để lại sáu nhóm tiến vào vòng 24 đội mạnh nhất, có tổng cộng bốn công, mỗi công sáu nhóm tổng lại là 24 nhóm.

Cách thức chiến đấu của vòng loại đơn giản chỉ là đấu 7 vs 7 đoàn chiến chứ không có đơn chiến hoặc đấu 2 2 3, dù sao thì đấu kiểu này mới thể hiện được thực lực của cả đội và có một tràng thi đấu trực diện tổng thể, các khán giả mới được chứng kiến một trận đấu bắt mắt và hoành tráng.

“Đối thủ đầu tiên của chúng ta, Ngọc La Tông? Tông môn gì lạ vậy? nghe éo là như con gái ghê!”

Tôn Vũ vẫn luôn là người thích hóng hớt chuyện tình nhất, anh nhanh chóng đi quan sát xem Tinh Nguyệt Môn của mình ở đâu, vừa mới quan sát một phát, anh mới nhìn ra rằng đối thủ vòng đầu của bọn họ là một tông môn nhỏ Ngọc La Tông.

Tông môn này chắc là không có uy danh gì lớn, nếu như to lớn như Bản Thể Tông thì bọn họ đã sớm nhận ra rồi, tuy nhiên đây không phải là lý do mà bọn họ có thể thả lỏng, hồ dữ vô mồi còn phải dùng hết sức, bọn họ không được phép lơ là, tuy nhiên cũng không nên quá căng thẳng.

Thấy cái tên đối thủ mình, Tôn Vũ theo bản năng bật thốt nói tên của nhóm người ta là éo là, tên này chắc chắn là cố ý muốn gây sự rồi . . .

Quả nhiên là có một nhóm người mặc đồng phục màu hường quay lại nhìn bọn họ, một nhóm toàn là con trai trừ một người con gái ở bên trong khá là nổi bật, thực lực thì không mạnh lắm, nhìn bằng Tinh tú nhãn thì Hình Na không thấy nhóm này có gì đặc biệt.

“Tên khốn kia, nguoi vừa mới nói cái gì?”

Một thanh niên có vẻ khá tức giận trước lời nói của Tôn Vũ, anh ta gào to trước mặt cậu, các đồng bọn của bọn họ cũng đi sát theo phía sau giống như cổ vũ tinh thần, nhóm của Tinh Nguyệt Môn tuy mạnh nhưng không có danh tiếng, so với Ngọc La Tông bọn họ còn muốn lạc hậu hơn nhiều, nói tên của người ta như vậy không phải là muốn khiêu chiến thì còn gì? Mà bọn họ cũng chuẩn bị chiến đấu ở ngay trên chiến trường rồi.

“Xin lỗi xin lỗi, do tôi buộc miệng theo thói quen, huynh đệ tha thứ”

Nhận ra bản thân mình vừa mới kéo thù hận, Tôn Vũ lập tức nói lời xin lỗi, dù sao cũng là cậu làm sai trước, nhưng nhìn mặt đối phương là biết không để lời xin lỗi của anh vào đâu rồi, dù sao lời của anh lúc này cũng xúc phạm danh dự của bọn họ mà.

“Nguoi là cái thá gì, coi như nói một lời xin lỗi là xong sao? Tinh Nguyệt Môn? Chó má môn thì có, các nguoi tông môn còn vô danh hơn cả bọn ta mà cũng dám lên mặt, đầu phụng tui bay”

Chửi cực kỳ hăng, thậm chí còn nhục mạ Tinh Nguyệt Môn ghê hơn cả cách Tôn Vũ nói Ngọc La Tông của bọn họ, nói đến càng về sau bọn hắn càng quá đáng, nhưng giống như có quy luật không được phép đánh nhau trước khi trận chiến diễn ra, Tôn Vũ nhẫn nhịn không xúc động đám cho bọn hắn một đám

Dù sao thì thời gian hai nhóm bọn họ gặp nhau cũng không quá xa, thêm chừng mười phút nữa là bắt đầu trận đấu vòng một, mỗi đợt có tám nhóm tham chiến đấu trên bốn đấu trường nhỏ, nhóm của Hình Na may mắn được chiến đấu lượt đầu tiên luôn.

“Ôi, vị đại ca này, ăn nói như thế có phần hơi quá rồi đấy”

Tiêu Linh lập tức tiến ra ngăn cản Tôn Vũ lại, cô sợ Tôn Vũ nhìn không được mà cho bọn hắn một đám loại cả nhóm đối phương, như vậy là phạm luật, bọn cô cũng không muốn gây sự, nhưng Tiêu Linh không nhận ra chính cô còn dễ phát máu nóng hơn cả Tôn Vũ.

“Hả? nguoi là ai mà dám nói chuyện thế với bọn ta, ta chính là Man Đại của Ngọc La Tông, tông môn của bọn ta các nguoi đã nghe danh chưa”

Thái độ cực kỳ kiêu ngạo, vì nhóm của Tiêu Linh, Tinh Nguyệt Môn khá là mới, chưa tham gia vào bất cứ hoạt động nào lớn nên không hề có danh

tiếng, chỉ ít thì Ngọc La tông vẫn hơn bọn họ một chút.

Tiêu Linh bị thái độ của đối phương chọc cho nổi giận, hai tay cô bầu lại như đang kiềm chế không động bọn hắn một động, phía sau Tôn Vũ lập tức tiến lên nắm lấy vai Tiêu Linh như để đảm bảo cô không trực tiếp đâm bọn hắn bay ra ngoài.

Hãy... thật không biết là ai cản ai nữa, Tiểu Linh à, em còn hung hơn cả anh rồi đó.

Đột nhiên Hình Na bình tĩnh bước ra phía ngoài, im lặng và nhẹ nhàng như một con gió, đột ngột xuất hiện trước mặt nhóm người Ngọc La Tông, khí chất cao quý và thần thánh của Hình Na biểu lộ hoàn toàn mạnh mẽ.

“Ngọc La Tông? Không biết, tỳ nữa lên sân đấu nói chuyện bằng nắm đấm đi”

Liếc một cái làm cho nhóm người Ngọc La Tông run lên như bị nhìn thấu tâm can, bọn họ đứng hòng không nói được điều gì, Đại Man rất muốn nói rằng thích đánh thì chiều nhưng khí chất của Hình Na làm anh không nhúc nhích được gì.

Cặp mắt ấy xinh đẹp nhưng lại lạnh lùng đến tận xương tủy, Hình Na chỉ thuần túy liếc một cái đã khiến cho nhóm bạn đơ người không thể di chuyển bình thường được.

“Mọi người... đi thôi, chúng ta lên đấu trường đợi sẵn bọn họ nào”

Không thèm quan tâm đội hình của Ngọc La Tông, cô nói chuyện cũng cực kỳ cao ngạo và mạnh mẽ, kêu gọi các thành viên của Tinh Nguyệt Môn tiến bước vào khu vực chuẩn bị ra sân, nhưng người của Ngọc La Tông sau khi Hình Na rời khỏi mới dám thở phào ra một phát, lúc này quả thật là vô cùng đáng, bọn họ không dám nghĩ đến việc phải đối đầu như Hình Na luôn.

“Nè, Man Đại, chúng ta...”

Ở phía sau, một thanh niên khác có vẻ hơi lo sợ, hần hoi Man Đại xem phải làm sao

“Không có chuyện gì, như lời bọn họ nói, lên đấu trường xử lý bằng nắm đấm, có thiên tài phụ trợ hệ của tiểu Mân, chẳng lẽ chúng ta thua được đám bọn họ”

Cứng rắn nói như vậy nhưng Man Đại cũng cực kỳ lo lắng, cô gái tên là tiểu Mân, người con gái duy nhất trong nhóm thấy mình được gọi tên cực kỳ vui vẻ đáp trả, trông cô cực kỳ tự tin trong trận chiến lần này, chắc năng lực của cô khá bá đạo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 373: Hạ Mân Mân phụ trợ

Nhóm của Hình Na rất nhanh tiến vào khu vực thi đấu, những người không tham gia vào trận chiến đứng ở khu vực của bang phái hoặc tông môn, học viện, còn những người tham gia thì thay chiến phục chuẩn bị lên đài.

Hình Na vốn dĩ là thành viên dự bị trong danh sách đăng ký, tuy nhiên nhóm bọn họ cũng không phân biệt đâu là dự bị đâu là chính thức cho lắm, Hình Na không tính tham gia chiến đấu ngay trận đầu tiên, nên lần đầu cô để cho cả Hình Tử và Hình Tuyết lên sân đấu, cô và Vu Thiên, Mặc Lâm ở dưới chờ đợi.

“Mọi người, sẵn sàng chưa, cho mọi người biết tên của chúng ta thôi nào”

Dạ Phong mỉm cười nói, trước không khí sôi động và hào hứng của tất cả mọi người anh cũng rất nhanh hòa nhập vào đám đông, nở nụ cười thích thú và kêu gọi nhóm Tôn Vũ.

Thực lực của bọn họ mạnh vốn không thể chối rồi, quan trọng bây giờ là để cho tất cả mọi người trông thấy nữa, thứ mà Tinh Nguyệt Môn thiếu chỉ là sự thừa nhận của toàn đại lục, coi như không có thì bọn họ vẫn là một bang phái cực mạnh.

“Đi thôi”

“Thề hiện cho bọn họ thấy một Tinh nguyệt Môn đáng sợ nào”

“Chiến đấu nào”

Đình Bảo và tất cả mọi người đưa hai tay đâm vào nhau thể hiện sự hưng phấn, một ngọn gió mạnh mẽ thổi vụt qua làm cho áo choàng của bọn họ tung bay trong gió, theo lời giới thiệu của trọng tài, bọn anh bước ra một cách oai hùng.

“Tiếp theo đây là trận chiến giữa hai tông môn, tuy không có quá nhiều danh tiếng nhưng bọn họ sẽ đem lại cho chúng ta một màn trình diễn ngoạn mục, hãy cho bọn họ một tràng pháo tay nào”

“Bên phía bên phải, đến từ Tinh La đế quốc, Tinh Nguyệt Môn”

“Đến từ phía bên trái, đã có một chút danh tiếng, Ngọc La Tông”

Theo lời của trọng tài, hai nhóm người bước lên sàn đấu trong tiếng reo hò của khán giả, đại đa số bọn họ đều kêu tên của Ngọc La Tông, dù sao thì Tinh Nguyệt Môn vẫn quá mức mờ nhạt, ít có ai để ý đến sự tồn tại của bọn họ.

Bên phía đối phương, Đại Man bước lên sân khấu dẫn theo cả đội của bọn anh ở phía sau, vị lão sư dẫn đầu có vẻ không nổi bật gì lắm đứng ở phía dưới cổ vũ, một nhóm sáu nam một nữ, cô gái được vây ở bên trong bảo vệ thật chặt chẽ, không cần đoán cũng biết cô ta là người có vai trò quan trọng của Ngọc La Tông rồi.

“Hai bên giới thiệu”

Tiếng của trọng tài vang lên, hai bên giới thiệu tên của mình như là một hình thức giao hữu, Hình Na ở bên trong mỉm cười, cô từng tham gia loại thi đấu thể này rồi nên cô cảm thấy cảm giác này khá thân quen.

“Dạ Phong, Dạ Vũ, Tôn Vũ, Tiêu Linh, Đinh Bảo, Hình Từ, Hình Tuyết”

“Man Đại, Vu Lực, Kim Dung, Xích Tử, La Quý Nam, Khắc Hùng, Hạ Mân Mân”

Bây cái tên của bên Dạ Phong vừa hô lên xong, bên phía Ngọc La Tông cũng ngay lập tức giới thiệu bên họ, đúng như đội hình lúc này mà đám Hình Na nhìn thấy, một nhóm có sáu người có một cô gái ở giữa được bảo vệ.

Năng lực của cô bé tên là Hạ Mân Mân thông thường chỉ có một trong hai khả năng là khống chế hệ hoặc là phụ trợ hệ, tuy nhiên thông thường thì Hạ Mân Mân sẽ có khả năng là phụ trợ hệ nhiều hơn, bởi vì khống chế hệ cũng tự bản thân hồn sư đã có năng lực chiến đấu rồi, thay vì được bảo hộ chặt chẽ bọn họ nên phối hợp với nhau để đề thăng sức mạnh của cả nhóm thì hơn.

“Hừ, bọn ngọc Tinh Nguyệt Môn bên kia, thấy sự khác biệt giữa Ngọc La Tông chúng ta và đám rác rưởi bọn người chưa? nhìn vào sự cổ vũ của khán giả là biết ai hơn ai rồi”

Cả nhóm sáu người đều đứng im lặng không nói gì, chỉ riêng một mình Man Đại là cực kỳ rảnh rồi, bộ không biết là trong khi thi đấu không được phép nói nhảm hay sao mà trông có vẻ tự nhiên thế? Làm vậy không sợ mất hào cảm với trọng tài à?

Nhóm của Ngọc La Tông có vẻ không hợp nhau lắm, nhưng ngược lại nhờ vào câu khích của Tôn Vũ lúc trước mà tất cả bọn họ đều có phần chán ghét Tinh Nguyệt Môn, tuy không ưa gì Man Đại nhưng mà đám bọn cũng khá là phối hợp.

Bên đám Dạ Phong thì tất nhiên là không nói gì, cả nhóm bọn họ từ đầu đến đuôi hoàn toàn im lặng, chỉ có một mình đối thủ nói cũng là một sự sỉ nhục cho đội bạn rồi, mọi người chỉ chờ đợi cho trọng tài hô một tiếng là cả bọn sẽ lao ra tấn cho đám ngọc phía trước này biết ai là lão đại.

“Ngọc La Tông, giữ trật tự, hai bên chuẩn bị”

“Trận đấu, bắt đầu”

Trọng tài hơi liếc một chút bên Man Đại, cậu ta bị để ý nên cũng không dám làm bừa, trọng tài của một trận tranh đấu lớn vậy tất nhiên không thể nào đơn giản, tuy chỉ là vòng loại nhưng khi tức tóat ra hẳn cũng là một vị hồn đấu la hoặc là phong hào đấu la, kết hợp với năng lực hồn đạo khí đặc trưng của Nhật Nguyệt đế quốc thì sẽ mạnh hơn một đoạn nữa, có thể phái một người như vậy làm trọng tài, xem ra Nhật Nguyệt đế quốc cũng muốn thể hiện uy phong của mình.

“Ngọc La Tông, Ngọc La Tông, Ngọc La Tông, Ngọc La Tông, Ngọc La Tông...”

Tiếng hô hào không dứt, quả nhiên là người đông miệng nhiều, tuy chỉ là một tông môn nhỏ bé nhưng sự cổ vũ thì không hề yếu tí nào, nhận được sự ủng hộ của khán giả đám ngọc bên đối phương có phần hăng hái.

“Võ hồn triệu hoán”

Cả nhóm bảy người ngay lập tức triệu hồi võ hồn xuất hiện, các vòng hồn hoàn đủ loại màu sắc hiện lên trên sân, sáu tên hồn vương mạnh mẽ bao quanh một cô bé hồn tông ở bên trong.

Bộ hồn hoàn cực kỳ cân đối, hai vàng, hai tím, một đen, thực lực của Ngọc La Tông nếu như so với những môn phái hoặc học viện khác cũng không tồi, sáu hồn vương và một hồn tông, đủ sức để mây làm gió cho trận đấu rồi.

Quả nhiên là mở rộng đối tượng thi đấu ra sẽ có nhiều nhân tài xuất hiện, coi như một Ngọc La Tông đây đã mạnh hơn nhiều học viện khi mà Hình Na từng tham gia chiến đấu với Sử Lai Khắc những năm về trước, có vẻ đám Sử Lai Khắc chiến thắng không chỉ nhờ vào thực lực, mà còn nhờ vào cả vận

may nữa, thật mừng vì các đối thủ của họ không mạnh như bây giờ.

“Hỗ trợ tốc, sức mạnh, hồn lực tăng lên 40 %”

“Kiềm chế, hạn chế toàn bộ năng lực 10 % đối phương”

Đứng ở trung tâm bảo vệ, cô gái có tên là Hạ Mân Mân trực tiếp phóng thích hồn kỹ của mình, chắc cô ta có dư hồn lực lắm hay sao mà trực tiếp hỗ trợ mà không cần quan sát trận đấu, từ cách vận dụng hồn lực của bản thân con bé đã bị những thành viên Tinh Nguyệt Môn khinh thường.

Nói thì nói vậy chứ hồn kỹ của cô ta cũng khá thú vị, tăng phúc thì không bằng Tiểu Vũ nhà chúng ta rồi, đánh nhau thì chắc chắn không, nhưng mà hồn kỹ kiềm chế ngàn năm của cô ta khá là hữu dụng, không biết hạn chế với cấp cao hồn sư ra sao nhưng với 1 thành thực lực giảm xuống có thể ảnh hưởng đến bộ cục trận đấu rất nhiều.

“Mọi người, chiến đấu”

Hạ Mân Mân kêu to một tiếng, bốn vòng hồn hoàn sau lưng cô, vàng vàng tím tím, cả bốn cái đang xoay vòng vòng, không cần nhìn cũng biết hồn lực đang được rút rất là nhanh, nhưng tại sao cô ta lại có vẻ tự tin đến vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 374: Cái quái gì vừa xảy ra vậy?

Võ hồn giống như là một cái chuông nhỏ màu hồng, Hạ Mân Mân với thân hình nhỏ bé đáng yêu, mái tóc ngắn dài ngang vai, cô mặc bộ đồ chiến phục của Ngọc La Tông không những không làm mất đi nét đáng yêu vốn có mà còn tăng thêm sự mạnh mẽ của bản thân.

Để cho cái chuông đựng đưa theo điệu gió, từng đợt sóng âm thanh phát ra giống như tiếng ru của mẹ tăng phúc cho đồng đội của mình, loại năng lực này là một cách để phân tán năng lượng của mình cho mọi người, cũng là cách để khắc chế nhóm của Dạ Phong.

“Hề? Năng lực không tệ đấy chứ?”

Tôn Vũ hơi ngạc nhiên trước màn khởi đầu của đối phương, hồn lực lập tức phóng ra trông khá là uy vũ, những vòng hồn hoàn tiêu chuẩn của thiên tài hiện lên rõ rệt sau lưng nhóm của Man Đại.

“3 cường công, 3 miễn công và một phụ trợ, trong đó có hai thú võ hồn, 4 khí võ hồn, và một cô bé phụ trợ hệ có khả năng tăng phúc lẫn nguyên rủa đối thủ, phối hợp tuy không quá là ăn ý nhưng cũng không quá rời rạc, thực lực dạng trung bình đi”

Dạ Vũ nhắc nhắc cái kính đưa ra lời đánh xét cho việc phân bố đội hình của nhóm Ngọc La Tông, cách Hạ Mân Mân chúc phúc khá là cơ bản, đồng thời cũng khá là ngu ngốc, việc vận dụng một lúc bốn loại năng lực, bốn cái hồn hoàn tiêu hao hồn lực là quá lớn, đến cả chính bản thân cô còn không tăng phúc được như vậy trong một khoảng thời gian dài.

Thông thường một phụ trợ hệ mạnh mẽ là một phụ trợ hệ biết cách quan sát và dự đoán hướng đánh của đối phương, phụ trợ không đơn giản chỉ là một bình hoa tăng phúc đứng chơi trên sân, vai trò của phụ trợ không hề thua kém gì vai trò của một chủ không hoặc một chủ công nào cả, muốn đảm nhiệm tốt phụ trợ cũng không hề đơn giản.

Lỗi tăng phúc của Hạ Mân Mân đơn giản là tăng được bao nhiêu thì tăng, nếu cô ta không giỏi trong việc phán đoán tình hình trận đấu thì hết cách rồi, những thứ này cần nhiều về kinh nghiệm thực chiến, nhóm đối phương hẳn là thiên tài được cung chiều trong tông mà ra đi? Chắc chưa thử đứng sát bên cánh cửa địa ngục môn bao giờ.

“Ai lên đây?”

Đình Bảo cực kỳ hồn nhiên mà vác hai tay ra sau đầu giống như là đi hóng gió, cậu nhìn đám Ngọc La Tông như nhìn một đám ngốc, trông thì có vẻ có chiến thuật nhưng không phải đơn giản là bao quanh phụ trợ rồi đánh thẳng thôi sao? hơn nữa còn cực kỳ vụng về nữa, chiến thuật gì đặc sắc vậy ...

“Hừm... nhìn bọn họ em còn chả muốn đánh nữa!”

Tiêu Linh neho mắt lại, cô nghĩ rằng mình sẽ được chiến đấu một trận thả ga nhưng quả nhiên là không mong chờ gì được ở một trận vòng loại, tất cả là do thằng ngốc Tôn Vũ này, suốt ngày chỉ biết chọc họa vào cho cả nhóm thôi.

Càng nghĩ càng tức, đôi vợ chồng trẻ lại bắt đầu tình tứ nồng nàn ngay giữa đấu trường, Tinh Nguyệt Môn như đang đi chơi, cả nhóm Ngọc La Tông thì đang áp sát ngày càng gần rồi, các khán giả bắt đầu thấy chán chán, chẳng lẽ nhóm Tinh Nguyệt Môn quả là một bang phái mới thành lập không có năng lực gì sao? Tại sao Nhật Nguyệt đế quốc không loại bọn họ ra từ đầu.

Nhìn cả nhóm Dạ Phong như một nhóm cù bơ cù bất, bọn họ nghĩ rằng đám Dạ Phong sợ hãi quá khi bị tiếp cận như vậy nên không thể di chuyển, trong khi nhóm Dạ Phong vẫn còn đang phân vân không biết nên để ai chiến đấu thì đám Ngọc La Tông lại mừng rỡ.

“Ha ha, quả nhiên là rác rưởi vẫn là rác rưởi, sợ hãi đến mức tè ra quần rồi sao? không dám chiến đấu? Ngu xuẩn, vậy thì chết đi”

Võ hồn của Man Đại là một con đại bàng to lớn, thân thể của hắn ta mọc lên khắp người là lông đen, cặp mắt lóe sáng màu bạc, hai chân hóa thành hai chân điều có móng vuốt sắc bén, một đôi cánh rộng lớn sải ở phía sau lưng, trông vô cùng oai hùng.

Một người khác cũng đang tiếp cận rất gần với nhóm Dạ Phong, Kim Dung, võ hồn hình như là mẫn công, Hòa Hạo Báo, một loại hồn thú thường sống ở vùng khô hạn, hòa thuộc tính tuy không mấy mạnh mẽ nhưng tốc độ lại không chê vào đâu được, được cái này mất cái kia, nhưng cậu nhóc này thực lực cũng không hề yếu, chỉ tầm 18 19 tuổi mà tu vi hồn vương cũng đã rất giỏi rồi.

“Chết đi”

Hai người tiếp cận đầu tiên trực tiếp áp sát vào nhóm Dạ Phong, Man Đại lao về phía Tôn Vũ, dù sao thì anh cũng có mối thù riêng với thằng khốn dám nói xấu Tông môn của bọn hắn, còn Kim Dung thì trực tiếp kiếm người trong có vẻ yếu nhất để loại trước, và đối tượng xui xẻo mà cậu chọn phải là con hung thú bảy mươi vạn năm đang ngơ ngác đứng ở giữa, Hình Tuyết.

Đột nhiên có một cặp mắt để ý tới bản thân, Tuyết nhi lập tức nhìn về phía Kim Dung, có ác ý, không biết có nên trực tiếp giết hay không? Nhưng mà mà dạn là không nhất thiết phải giết người thì không nên giết, cứ đá hắn ra khỏi bụi là được.

“Dạ Phong đại ca, giết hay đá?”

Nói một câu mà người khác không hiểu, cô bé rất ngây thơ vô tội nhìn về phía trưởng nhóm Dạ Phong mà hỏi một câu, Kim Dung vốn đang chú ý đến cô bé, hành động lơ là của cô lọt vào tầm mắt anh, ngay lập tức Kim Dung đột tốc áp sát.

“Đá hắn ra khỏi sân”

Dạ Phong quay lại nhìn Tuyết nhi một phát, anh biết thân phận thật sự của Tuyết nhi là gì nên anh hiểu bản tính khát máu của con bé, nhưng mới vòng loại mà giết người thì hơi lớn, bọn họ cũng không quá muốn gây ấn tượng xấu lúc đầu, thôi để con bé đánh chịu thiệt thòi tý cũng được.

“Ranh con, ta không quan tâm nhóc là ai, nhưng đã là đối thủ của nhau trong trận tỷ thí này thì đều là kẻ thù, đừng trách ta”

Kim Dung rất dễ dàng áp sát Tuyết nhi, mà vốn dĩ cũng chẳng ai ngăn anh lại, nếu anh mà tấn công Dạ Vũ hay Đình Bảo ở phía bên ngoài thì chả nói gì rồi, chả hiểu sao tên này lại nhất nhất đi tấn công con bé biến thái nhất ở trong nhỡ? Đám Đình Bảo như muốn nói, né đi, tránh đi, con nhóc đó là quái thú đấy.

Tiếc là tên hồn sư này không hề biết gì mà nhón nhor cười vui vẻ khi đến gần được Hình Tuyết.

“Trời ơi, trọng tài mau can thiệp can lại, cô bé nhỏ đó sắp chết mất”

“Đám Tinh Nguyệt Môn đang làm gì vậy, tại sao lại để một cô bé đáng yêu vậy lên sân”

“Má ơi, cô bé đó đang gặp nguy hiểm kìa”

Phía khán giả bật thốt lên khi nhìn thấy Tuyết nhi bị Kim Dung áp sát, bàn tay hóa thành trảo của anh có thể vỗ cô bất cứ lúc nào, nếu Tuyết nhi chỉ là một cô bé bình thường, cái vỗ này sợ là đập chết nửa cái mạng của cô.

Trọng tài hơi nhíu mày, ông không biết có nên can thiệp hay không, dù sao thì cô bé tên là Hình Tuyết này vẫn chưa phản công, ông cũng không biết thực lực của con bé, nhưng mà nếu mà lỡ xảy ra chết người ở ngay vòng loại thì danh dự của ông còn để đi đâu nữa? Vậy nên vị trọng tài của chúng ta quyết định can lại Kim Dung.

Đúng lúc này, cô gái ngây thơ ngơ ngác của chúng ta quay lại nhìn đối thủ của mình với cặp mắt vô tội, tại một khoảng cách nhất định, cô dùng một giọng nói nhỏ chỉ đủ để cho hai người nghe thấy.

“Hóa võ hồn, Hử?”

“Bịch”

Ngay sau khi nghe câu thì thầm của Tuyết nhi, đối thủ của cô, Kim Dung lập tức gục ngã xuống sàn hôn mê bất tỉnh, trọng tài vừa mới bật ra lao xuống sân đã hoàn toàn ế người trước cái cảnh tượng này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 375: Run sợ

Bất ngờ với tình huống xảy ra, vị trọng tài đứng đờ tại chỗ vẫn không hiểu gì, trong khi các thành viên của Tinh Nguyệt Môn thì vẫn nhón nhơ như không có chuyện gì, điều này không phải là quá hiển nhiên sao? Một tên hồn vương có võ hồn hóa thuộc tính mà dám đi tiếp cận bảy mươi vạn năm hồn thú nhân bản Tuyệt nhi nữ vương của bọn họ, thật là muốn tìm đường chết mà!

Nhưng mà bên nhóm của Ngọc La Tông thì không nghĩ như vậy, thực lực của bọn họ rất mạnh, thậm chí còn có khả năng tiến vào 24 cường luân, bọn họ tính dùng trận tỷ thí thanh niên hồn sư ưu tú này để quảng bá cho tông môn của mình, nhưng không ngờ mới vừa vào đã gặp phải mấy lời không mấy tốt đẹp từ Tôn Vũ, đã vậy trên trận đấu thẳng góc Kim Dung còn đột ngột ngắt xiu.

“Cái quái gì? Tại sao Kim Dung lại ngắt xiu?”

Hạ Mân Mân để ý thấy Kim Dung nằm ngoài diện tăng phúc của mình liền lập tức biết rõ, hoặc là anh ta bị chặt đứt hỗ trợ với cô, nhưng mà điều này rõ ràng không thể, vậy thì chỉ còn khả năng là anh ta không còn ý thức để nhận chúc phúc từ Hạ Mân Mân.

Man Đại thì giống như càng kích thích hơn, đầu hấn to nhưng óc hấn như trái nho nên ngu xuẩn từ bé, không những không quan tâm đồng đội đột ngột ngắt xiu mà lại cảm thấy càng hưng phấn, với lý do này thì hẳn có thể thoải mái tấn công nhóm Dạ Phong tùy ý, mục đích của cả nhóm là để cho mọi người thấy Ngọc La Tông mạnh mẽ thế nào, nhưng mong muốn của mỗi người lại là để bản thân mình dương danh với tất cả thiên hạ.

Ai cũng có khát khao nhỏ bé đó mà, muốn nổi tiếng thì ai chả thích, tất nhiên không phải là tất cả, nhưng dĩ nhiên là cần phải có cách để được mọi người ngưỡng mộ chứ không phải lao đại lên đánh đấm tỏ vẻ ta đây mạnh là được đâu, anh bạn trẻ à!

“Bọn mày đã làm gì bạn tao, thẳng khốn, mày đi chết đi!!!”

Hai cánh sải ra thật rộng, lập tức sử dụng ba hồn hoàn mạnh nhất của bản thân, hồn hoàn thứ ba thứ bốn thứ năm, đây hẳn là một chuỗi combo hồn hoàn dùng để hỗ trợ lẫn nhau đi? không ngờ tên ngốc này lại có thể xây dựng được một bộ hồn kỹ như vậy.

Mục tiêu của Man Đại không là ai khác ngoại trừ miệng thú Tồn Vũ ra, anh không những thái độ rất ba lầy mà còn tỏ vẻ đánh giá công kích của Man Đại nữa, tuy hơi cao ngạo một chút nhưng anh có thực lực để tự tin vào bản thân mình.

Hơn nữa Tồn Vũ cũng không phải là thuần túy đứng chơi, tuy đám ngốc này khá là điên cuồng và tấn công như lũ man rợ nhưng phải công nhận, đám này đúng là ngốc hết thuốc chữa.

“Hả? Bọn này làm gì? vậy thì hỏi tiểu công chúa bé nhỏ của chúng tao ấy!”

Đối mặt với hồn kỹ của Man Đại, đối phương giống như sử dụng hồn kỹ kết hợp của cánh, toàn thân và hai chân, lợi dụng lực đẩy của gió, thân mình để tăng cường hai móng vuốt tại hai chân sáng lên làm vũ khí.

Kết hợp với năng lực hỗ trợ của Hạ Mân Mân thì công kích của Man Đại cũng đáng gờm, nhưng mà chỉ nằm ở trong tầm đáng xem xét mà thôi, bốn người còn lại phân biệt là ba cường công chuẩn bị áp sát đám Đình Bảo, một mặt công như muốn luôn ra đằng sau gây sự tấn công bất ngờ.

Có vẻ sự gục ngã bất ngờ của mặt công Kim Dung đã làm bọn họ cẩn thận hơn trong lối chiến đấu, biết cách di chuyển chậm lại nhưng lại không nhận ra rằng, bọn họ vốn dĩ bảo vệ phụ trợ hệ giờ đang cô đơn một thân một mình đứng trước gió.

“Mày ....”

“Oành”

Hai chân của Man Đại như đại đao sắc bén đánh vào người Tồn Vũ, đối phương tiếp cận thì anh lập tức đối phó, cái tay đưa lên hóa thành long vảy, chỉ dựa vào man lực và đặc tính của võ hồn, Tồn Vũ trực tiếp dùng thể lực thuần túy ngạnh kháng đối phương.

Tiếng vang chói tai phát ra giữa đấu trường, như hai thanh kim loại không lồ vừa phang nhau, Man Đại bị chấn đến toàn thân run rẩy, bộ ba hồn hoàn mạnh nhất của anh vậy mà lại không thể gây tổn thương gì cho hắn ....?

“Không thể nào!!”

Man Đại bật thét kêu lên bất ngờ, đối phương ngay cả một chút đau đớn cũng không có? hồn hoàn cũng chưa hiện mà có thể chặn đứng vạn năm hồn kỹ của anh? đùa giỡn đấy à?

“Tiểu Vũ, em lại can thiệp vào trò vui của anh rồi, cả nhóc nữa đấy, ranh con!”

Cánh tay trái của Tồn Vũ tháo đi lớp long vảy đi, trở lại thành một cánh tay bình thường, trên phần thân tay không hề bị tổn thương gì nhiều, ngoại trừ

một chút cảm giác đau phần ngoài da thì đối thủ không làm gì được anh.

Tất nhiên là phải có sự can thiệp ở bên ngoài, ngay khi Tôn Vũ thừa ngạnh kháng đòn tấn công vạn năm hồn hoàn của Man Đại thì phía bên cạnh, hai đứa nhóc Dạ Vũ và Hình Từ đã xông pha chiến trường.

“Tình thần triển nhiều + xung kích”

Hình Từ rảnh quá không biết làm gì nên đi chọc tiểu nha đầu Hạ Mân Mân kia cho vui, ngay khi đòn đánh của Man Đại tới gần Tôn Vũ đại ca, cậu trực tiếp phóng thích tinh thần lực đánh vào trong đại não của Hạ Mân Mân, cô bé lập tức phun ra một ngụm máu vì không phòng ngự kịp thời, hơn nữa với sự chênh lệch của một hồn đế thì một hồn vương như cô hoàn toàn không thể kháng cự.

“Tăng phòng + lực: bát thành”

Một đóa hoa màu bạch kim xinh đẹp xuất hiện trên tay của Dạ Vũ, cô chúc phúc cho Tôn Vũ chỉ trong một giây khắc khi mà đối phương vừa chạm vào người anh, kết hợp với việc chúc phúc bị Hình Từ làm gián đoạn làm cho thực lực đôi bên chênh lệch khá lớn.

“Cái..... cái gì.....?”

“Ồi má ơi..... gì thế này.....?”

“Mọi người..... mau lùi lại.....!!!!”

Đột ngột trở nên hoảng sợ, toàn bộ thành viên nhóm Ngọc La Tông lập tức muốn rút lui, bây giờ thì bọn họ đã biết lý do vì sao mà Kim Dung lại ngắt xiu rồi, cộng thêm phụ trợ hệ bên họ cũng gục ngã ngay lập tức, sự chênh lệch này là quá lớn, không thể chiến đấu công bằng được.

Rốt cuộc thứ gì đã làm cho bọn họ hoảng sợ? Tất cả các khán giả trên khán đài như điên loạn đứng lên hò hét, bọn họ không còn tin vào mắt mình, kể cả vị trọng tài cũng ôm tim đau đớn, mấy đứa nhóc này làm ông đau tim quá man.

“Hùm? Biến khỏi sân thôi”

Từ trong tay rút ra một khẩu súng hồn đạo khí, Dạ Vũ bình tĩnh mà phán ra từ lệnh đối với Man Đại, bấm nút tí còi, một em bay thẳng ra ngoài, cơ thể đập mạnh vào trong tường phía ngoài sân đấu

“ẦM”

Âm thanh to lớn vang dội nghe cực kỳ đã tai, tiếng đất đá rơi xuống lạch cạch.

“Vậy em xử tên mẫn công còn lại nhé?”

Hình Từ nhìn Dạ Vũ ra tay quá ngẫu làm cho cậu nhóc cũng ngửa tay, hồn hoàn sáng chói sau lưng của cậu lập tức phát sáng, một hồn vương nữa đột ngột phun máu ngắt xiu, toàn bộ ba cường công còn lại của Ngọc La Tông dồn về một bên, bọn họ khiếp sợ khi nhìn về phía Tinh Nguyệt Môn.

“Thế đéo nào.... Hai con hung thú nào đây!!!!”

Khắc Hùng, cường công chiến hồn sư của Ngọc La Tông run sợ mà gào lên, đôi mắt cậu không ngừng co giật, áp lực khủng khiếp đến từ bộ hồn hoàn không phải loài người như muốn bóp nát trái tim của bọn họ.

Dạ Vũ ngũ hoàn, Bách Kim Thạch Vũ Hoa, hai tím ba đen, Hình Từ, vô hồn Linh Mâu, lục hoàn, hai tím ba đen một đỏ, hồn hoàn mười vạn năm đầu tiên xuất trường đè ép toàn bộ đấu trường, tất cả khán giả im lặng, khoảng không trong giây lát không một âm thanh phát ra, kinh khủng đến đáng sợ.

Hai vị hồn sư đang đứng thân nhiên phân chia xem ai xử lý những người còn lại, còn năm người khác thì có vẻ cảm thấy nhàm chán mà đứng yên không quan tâm, cho tới khi bên Ngọc La Tông kịp lấy lại bình tĩnh, một lời đầu hàng vang lên từ phía bọn họ

“Chúng tôi xin thua”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 376: Điên cuồng

Một lời nhận thua thẳng thắn đến từ phía Ngọc La Tông, bọn họ không còn chút hi vọng nào để chiến đấu với nhóm Dạ Phong cả, phụ trợ hệ hồn sư đã bị hạ, ba mẫn công có tác dụng tiên phong cũng đã bị thổi bay ra bên ngoài, không một ai còn có sức chiến đấu.

Hai con hung thú phía Tinh Nguyệt Môn vẫn đứng thản nhiên nhìn bọn họ, Dạ Vũ và Hình Tử có vẻ không vội để loại bọn họ đi lắm, nhưng hồn hoàn mờ mịt mười vạn năm đang tỏa sáng sau lưng Hình Tử cứ như một con dao mạnh mẽ đang kề sát cổ bọn họ

“Sống hay chết?”

Tuy không nói ra thành lời, nhưng như có một con hung thú sau lưng Hình Tử, đe dọa đến từ một hồn đế đỉnh cao trực tiếp đẩy bọn họ xuống đáy địa ngục, cô gái bên cạnh còn đứng ở bên cạnh chơi đùa với khẩu súng của mình.

Bọn họ tuy không thông minh nhưng cũng không điên đến độ trực tiếp đi tìm chết, khẩu súng lúc này của Dạ Vũ rõ ràng chỉ một bấm là có thể thổi bay Vạn Đại vắng thẳm ra ngoài, nhìn vách tường để lại một hố sâu sẽ biết uy lực của nó kinh khủng đến nhường nào.

“Trận đấu kết thúc, nhóm chiến thắng chính là Tinh Nguyệt Môn đến từ Tinh La Quốc, mọi người vỗ tay”

Trọng tài sau khi nghe được âm thanh bỏ cuộc của Ngọc La Tông, ông nhanh chóng tuyên bố kết quả trận đấu, nếu như để mọi thứ lâu dài hơn, đến chính bản thân ông cũng không biết mọi chuyện sẽ ra sao

Nhìn thật sâu vào cô bé nhỏ phía trước, Dạ Vũ, cô ta hẳn phải là một hồn đạo sư đi? thứ hồn đạo khí trong tay cô ta là thứ gì mà có thể thổi tung một hồn vương dễ dàng đến thế? Còn thằng nhóc có sáu hồn, trong đó có một hồn hoàn màu đỏ này là ai? Tinh Nguyệt Môn rút cuộc là con quái vật gì vậy?

“Huuuuuuuuuuuuu, tuyệt vời”

“Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn!!!!”

.....

Những âm thanh reo hò sau những bất ngờ liên tục, cho đến lúc cuối cùng, người chiến thắng là người hưởng hết mọi vinh quang của đấu trường.

Nhóm Dạ Phong nhanh chóng rời khỏi sàn đấu, quay trở lại vị trí của Hình Na, trong khi đi Đình Bảo và mọi người có phần ngạc nhiên nhìn vào Hình Tử, sau đó bọn họ lại có chút kỳ lạ nhìn Hình Tuyệt.

Dù cho bọn họ biết những đứa trẻ này mạnh hơn bình thường, nhưng mà với hình tượng ẩn hóa vô dụng của Hình Tử vậy mà lại có được một hồn hoàn mờ mịt vạn năm, thế này là thế quái nào? đến chính cả các thành viên của Tinh Nguyệt Môn còn không có hồn hoàn khủng khiếp như thằng bé.

“Nè, Hình Tử, hồn hoàn mờ mịt vạn năm của nhóc ....?”

Đình Bảo mở miệng ra hỏi, anh khá quan tâm đến hồn hoàn mờ mịt vạn năm này, tất cả mọi người đều tập trung nhìn về phía Hình Tử.

“Hả? Hồn hoàn mờ mịt vạn năm? hồn hoàn màu đỏ ư? Do em sao chép ngang với mức độ hồn hoàn của Na tỷ nên nó ra vậy, dù sao thì em cũng là năng lực bản thể của Na tỷ mà!”

Hình Tử còn ngờ ngạc không hiểu gì trả lời, cậu vốn là chòm sao phù hộ cho Hình Na, năng lực của cậu gắn liền với thực lực vốn có của cô, cho nên việc sao chép ra một hồn hoàn mờ mịt vạn năm là hoàn toàn bình thường.

Nhưng ý nghĩa của mờ mịt vạn năm hồn hoàn ở Đấu La Đại Lục thì lại không tầm thường chút nào, chỉ một cái hồn hoàn thôi đã có thể gây nên thảm chiến đồ máu tranh giành, nếu không cẩn thận né tránh, sợ rằng sau này Hình Tử sẽ là mục tiêu cho các Phong hào đấu la khác ngắm đến.

Một hồn hoàn mờ mịt vạn năm chắc chắn là sẽ không cướp đi được, nhưng một hồn cốt mờ mịt vạn năm thì lại khác, với tỷ lệ trăm phần trăm rơi ra hồn cốt, một trong hai loại báu vật có giá trị nhất của mờ mịt vạn năm hồn thú, thứ mà các phong hào đấu la khác thèm nhỏ dãi.

“Thực lực của nhóc sẽ đi liền với thực lực của Tiểu Na?”

Dạ Phong nhận ra điểm mấu chốt, không quan trọng Hình Tử tu luyện bao nhiêu, quan trọng là Hình Na mạnh bao nhiêu thì thằng nhóc cũng trở nên khủng hơn chừng đấy, thực lực của thằng bé tăng lên không phải do tự thân tu luyện, cách để mạnh mẽ lên thật thoải mái và nhàn hạ ....

“Vâng, Na tỷ càng mạnh thì em cũng càng mạnh”

Gật đầu một cái ngon nết làm mọi người có xúc động muốn đập chết thằng bé, bọn họ ai cũng tu luyện phốt máu ra chỉ để tăng lên tu vi từng chút một, còn thằng nhóc này ngồi chơi uống trà ăn bánh cũng mạnh lên, ông trời ơi, sao lại bất công như vậy a ....

“Vậy Tuyệt nhi, lúc này em đã làm gì vậy?”

Tiểu Linh thì lại để ý Hình Tuyệt hơn, nhớ không nhầm thì lúc này con bé chỉ liếc tên hồn sư bên Ngọc La Tông một cái, hần lập tức gục ngã không còn năng lực chiến đấu ngay lập tức.

Cho dù có là bảy mươi vạn năm hồn thú thì bây giờ con bé cũng mới chỉ là một đứa nhỏ mười bốn tuổi, làm thế nào mà có thể mạnh như vậy?

“Áp chế tuyệt đối”

Hình Tuyết còn chưa trả lời thì Dạ Vũ đã trả lời thay cho Tiêu Linh, cô chỉ đơn giản nói ra bốn chữ.

“Cậu còn nhớ cái lần Tiểu Na sử dụng võ hồn Glaceon có băng thuộc tính cực hạn hay không? sự áp chế đó tương tự với lúc cậu cảm nhận khi đó, chỉ có điều, nó mãnh liệt hơn gấp một trăm lần, một ngàn lần!!!”

Dạ Vũ đơn giản nhắc lại ký ức hồi cả đám đi săn hồn thú, chỉ một chút băng giá lạnh đến tận xương tủy của Hình Na đã làm cho cả Tiêu Linh và Tôn Vũ run sợ ngay lập tức, nhắc đến đây cả hai người đều không tự chủ rợn mình nhìn về phía Hình Na đang đứng bên trong.

“Khủng khiếp gấp một ngàn lần?”

Tiêu Linh cảm thấy ón lạnh khắp người lặp lại một lần nữa như thể chưa hoàn toàn tin tưởng lắm.

“Băng tuyết của ma ma đúng là băng tuyết cực hạn thuộc tính, nhưng so với chân chính chúa tể băng giá vùng bắc cực như em thì vẫn còn kém một đoạn khá xa, Tuyết để được xưng là đế hoàng của băng tuyết, đứng thứ ba trong thập đại hung thú của Đấu La Đại Lục không phải là danh hảo đâu”

Hình Tuyết đơn giản trả lời, trong khi con bé vừa nói, băng giá bắt đầu nói rộng ra cho mọi người cảm nhận, đến cả Dạ Phong còn phải nhíu mày cười thú vị... băng giá này, quá điên cuồng rồi!

“Mọi người, làm tốt lắm, toàn bộ khán giả trở nên điên cuồng vì các cậu rồi kìa!”

Ngồi ở bên trong nghỉ ngơi, Hình Na nhẹ nhàng như một nàng công chúa của tự nhiên, cô bước nhẹ về phía trước chào đón mọi người, nở nụ cười khê ôm lấy Hình Tuyết chỉ về phía khán giả khắp đấu trường mà nói.

Tiếng reo hò từ này đến giờ vẫn không dứt, ấn tượng của Tinh Nguyệt Môn để lại là quá sâu sắc, có rất nhiều tông môn và học viện sợ hãi trước thực lực của bọn họ, thậm chí còn có người đốt nhang cầu nguyện cho không phải gặp bọn họ sớm.

“Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn vô địch”

“Quá tuyệt vời, tôi thành fan trung thành của bọn họ rồi!!!!”

“Tinh Nguyệt Môn bá chủ trận tỷ thí này!!”

.....

“Thế nào?”

“Không tệ!!”

Thần nhiên hỏi, rồi cũng thần nhiên trả lời, cả đám Hình Na cười nhẹ thỏa mãn trước sự hưng phấn của khán giả và sự lo lắng của các đối thủ khác trong đấu trường này.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 377: Thánh Linh học viện

Quay về nghỉ ngơi sau một trận đấu có thể nói là cực kỳ nhẹ nhàng, thậm chí mọi người còn không sử dụng đến hồn hoàn của mình mà đã chiến thắng, ngoại trừ Dạ Vũ và Hình Tử chiến đấu ra, tất cả mọi người chỉ đứng im nhìn đối phương như lũ ngốc.

Trận chiến này ngoại trừ hai người Dạ Vũ được coi như một con quái vật ra, toàn bộ những thành viên khác đều lọt vào tầm quan sát của các đội tham chiến, bọn họ dùng hết toàn bộ sức lực để kiểm thông tin về Tinh Nguyệt Môn.

Nhưng tiếc thay không hề có chút dữ liệu gì bọn họ, Tinh Nguyệt Môn được thành lập cách đây có hai năm, là một tông môn không nổi tiếng gì, cũng chẳng tham gia các hoạt động trao đổi nên thực chất, bản thân Tinh Nguyệt Môn cũng không hoàn toàn tính là một tông môn, bọn họ giống như chỉ có một cái danh tên vậy thôi.

“Đại ca, bọn họ chiến thắng rồi sẽ là đối thủ của chúng ta tiếp theo đấy, bây giờ tính sao?”

Một thiếu nữ xinh xắn với mái tóc đuôi ngựa màu tím dài sau lưng, cô bé này nhìn thoạt chừng khoảng mười bảy tuổi, ngang với độ tuổi của nhóm Hình Na và Đinh Bảo, trông cô ta có vẻ cực kỳ lo lắng sau khi quan sát phần thi đấu của Tinh Nguyệt Môn.

Người đứng trước mặt cô là một vị đại ca tuổi gần hai mươi, tóc nâu cắt ngắn, mắt sắc như ưng, khí tức của anh ta cũng không hề yếu, nhìn rất có khí thế của một thủ lĩnh.

Bọn họ mặc trên mình một bộ đồng phục của học sinh, không giống với trang phục của các tông môn, trang phục của bọn họ có phần trẻ trung và tiện di động hơn, nó mang đậm màu sắc của một học viện lâu đời nhiều thập kỷ.

Thánh Linh học viện, nơi đây cũng cất chứa rất nhiều thiên tài ở bên trong, so sánh với những nhóm trong khu vực bên cổng này thì bọn họ là một đội hạt giống, khả năng của Thánh Linh học viện muốn tiến nhập vào hai mươi bốn cường không phải là chuyện khó khăn gì, nhưng tiền đề là bọn họ không cần phải gặp Tinh Nguyệt Môn.

Để cho các trận đấu càng về sau càng gay cấn hấp dẫn, thông thường những đội ưu tú sẽ được xếp cho đấu với những đội ít tiềm năng hơn, nhưng mà lần này lại là một ngoại lệ, một hồn đế lục hoàn có mười vạn năm hồn hoàn rực cháy, và một hồn vương ngũ hoàn hai tím ba đen, hơn nữa còn là một hồn đạo sư chuyên dụng những hồn đạo khí kỳ lạ, chỉ với những thông tin này thôi đã khiến cho các học viên Thánh Linh đau đầu rồi.

“Mọi chuyện cũng chưa tề đến mức không thể chiến thắng, bên đối phương tuy có một hồn đế và một hồn vương, nhưng chúng ta cũng có hai hồn đế phải không? cũng không phải là có mười vạn năm hồn hoàn là sẽ chiến thắng”

Tên thanh niên đang nói chuyện chính là Cường Dục, một cường công chiến hồn sư có võ hồn là Thiết Lôi Tê Giác, một loại thú võ hồn đồng loại với Đinh Bảo, tuy hơi khác về mặt thuộc tính nhưng đều là chiến thú thiên về tấn công trực diện.

“Đúng vậy, hồn hoàn mười vạn năm cho dù sở hữu thì cũng cần phải có đủ hồn lực để kích hoạt, nếu không có hồn lực đủ nhiều để khống chế thì hồn hoàn màu đỏ đó chỉ để cho trưng mà thôi! Phải không mọi người?”

Cô gái tóc đuôi ngựa tên là Ni Tâm, bắt lấy trọng tâm câu nói của Cường Dục, anh ta là trưởng nhóm của đội ngũ Thánh Linh học viện này, lời của anh có tác dụng củng cố tinh thần cho cả đội.

Cho dù không thắng được đám quái thú bọn đó thì có sao cơ chứ? Thánh Linh học viện bọn họ không phải là một đám sợ hãi không dám đấu tranh, cùng lắm là thua cũng được, nhưng nhất quyết không được bỏ trốn.

Hơn nữa, không phải như Cường Dục đội trưởng đã nói sao? Hồn hoàn mười vạn năm không phải cứ có là sẽ mạnh, quan trọng là đối phương có thể tận dụng được nó hay không!

“Như vậy, như vậy chúng ta còn hi vọng đứng không?”

Một thanh niên khác hơi nhỏ tuổi hơn, ước chừng khoảng mười lăm tuổi, ở độ tuổi này mà được tiến vào đội hình chính thức của học viện thì hẳn không phải là dạng tầm thường, cậu ta tên là Hi Mã, là một khống chế hệ hồn sư, võ hồn là Cầm Ma Tiêu, khí võ hồn.

Đồng dạng là các hồn sư cùng tuổi nhưng mà bên đội Tinh Nguyệt Môn suýt chút nữa đã làm cho bọn họ mất đi ý chí chiến đấu, thực lực chênh lệch quá xa làm cho mọi người không khỏi hoang mang bồn chồn.

“Tất nhiên, Cường Dục đội trưởng đã nói vậy thì chúng ta vẫn có thể chiến đấu, mà coi như bọn hắn mạnh đến mức độ vậy làm sao lại có thể vô danh như bây giờ?”

Một anh chàng khác lớn tuổi hơn với đầu tóc màu vàng kim nhọn hoắt đâm lên trời, khí thế có chút hung hãn như là bão lộc, Gia Lư Bách, một mãnh công chiến hồn sư.

Đội hình của Thánh Linh học viện như hồi phục lại một phần sinh lực khí tức, chỉ sau một lời nói của Cường Dục thì mọi người đã trở nên có hi vọng hơn, dù cho ở tình thế khó khăn như vậy, nhưng có thể vực mọi người dậy thì Cường Dục quả là một đội trưởng giỏi.

Tuy nói vậy thôi chứ giờ anh cũng đang rất lo lắng cho trận tranh đấu về sau, từ nãy giờ bọn họ chỉ lo lắng cho hai người đối phương là Dạ Vũ và Hình Tử, nhưng còn năm người còn lại thì sao, chưa kể cái cô gái thần thần bí bí đứng ở phía sau hậu trường Tinh Nguyệt Môn nữa, tuy không thấy rõ mặt nhưng với độ tuổi tầm dưới hai mươi của cô thì chắc hẳn cô ta là một trong các thí sinh tham gia.

Thái độ của các thành viên khác trong nhóm bọn họ còn cực kỳ tôn trọng cô ta, chỉ nhìn thôi cũng biết thực lực của Tinh Nguyệt Môn còn xa xa không nhìn thấu được.

“Mọi người, chúng ta hãy đánh hết sức mình, trận thi đấu ngày mai sẽ diễn ra với nhóm chúng ta đầu tiên, đối thủ là Tinh Nguyệt Môn, chúng ta đã biết thông qua bảng phân bổ, giờ là lúc phân chia chiến lược”

Cường Dục tập hợp mọi người trở lại, đối thủ của bọn họ chính là con quái thú ở sâu trong bóng đêm đột ngột thức tỉnh, một con hắc mã dự tính sẽ nuốt chửng mọi đội thi đấu trong lần tỷ thí này, bọn họ, những thành viên của Thánh Linh học viện tuyệt đối sẽ không để cho trường mình thua quá thảm.

“Vâng!!!!”

Mọi người lập tức trả lời, Ni Tâm, Hi Mã, Gia Lư Bách, Bảo Duyên, Trà Giang, Huy Dũng, tổng cộng sáu thành viên, những hồn sư học viên đội dự bị

cũng cầu nguyện cho các đàn anh của mình.

“Lão sư!”

Một vị lão giả toàn thân toát ra khí tức bàng bạc sinh mệnh lực xuất hiện, người dẫn đội cho Thánh Linh học viện, Thiên Yến đấu la, 94 cấp Phong hào đấu la, một chiến lược sư tài ba chuẩn bị giang tay ra giúp đỡ những đứa học trò yêu quý của mình chống lại con giông bão trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 378: Lên kế hoạch

“Các con, trận chiến ngày mai sẽ là trận đấu vô cùng khó khăn, chúng ta không biết thực lực của đối phương mạnh tới đâu, nhưng hãy chiến đấu vì niềm tự hào của Thánh Linh học viện chúng ta”

Giọng nói già nua vang lên, trầm ấm lại cực kỳ hiền lành, giống như đang bao bọc lấy những đứa con nhỏ bé của mình, Thiên Yến đấu la hiền hòa nói.

Tuy nhiên trong giọng của ông, mọi người đều biết rõ sự nghiêm túc của lão giả phía trước, bọn họ không muốn phải thua cuộc khi không làm được gì, chỉ ít thì bọn họ phải khiến cho đám Tinh Nguyệt Môn phải lộ hết thực lực ra chiến đấu.

“Vâng, lão sư!”

Mọi người lập tức gật đầu tỏ vẻ đồng ý, riêng cái gì chứ đoàn kết thì Thánh Linh học viện chiến đội cực kỳ gắn bó, từ không chế đến chiến đấu, nếu như phối hợp hợp lý hoàn toàn có thể tạo ra sức mạnh vượt bậc

“Như vậy, chúng ta bắt đầu thôi”

“Bên đối phương tổng cộng có bảy người, nhưng theo thông tin từ Cường Dục thì còn có thêm một cô gái ở đằng sau có khả năng cực mạnh nữa đúng không?”

Thiên Yến bắt đầu bằng việc hỏi thăm các học trò của mình, trước tiên phải xem bọn chúng hiểu rõ đối thủ của mình tới đâu.

Gật gật đầu, Cường Dục lập tức xác nhận rồi nói:

“Vâng, lão sư, tuy nhiên em không chắc lần sau cô ta có ra tham chiến hay không, nhưng mà em chắc rằng cô gái đó rất mạnh, không chỉ từ khí chất, mà xung quanh cô ta còn chứa một lượng năng lực rất mờ ảo, cảm giác rất khó nắm bắt”

Cường Dục vừa nhíu mày vừa cố gắng nhớ lại những gì mà anh nhìn được, tuy chỉ là một chút, nhưng suýt tý nữa anh bị vây bắt bởi cặp mắt của Hình Na, chỉ một cái lướt mắt, cô ta như muốn nuốt chửng linh hồn anh.

Nghe tới đây, các thành viên trong chiến đội lập tức tỏ vẻ hơi khản trương, nhưng bọn họ vẫn cố giữ bình tĩnh, Thiên Yến lão sư hơi liếc về đám nhóc bọn họ rồi thần nhiên nhắm mắt lại.

“Không sai, từ trận đầu tiên thực lực của bọn họ vốn đã rất sâu, nên nếu không gặp phải cường địch cực mạnh, cô gái đó sẽ không xuất chiến đâu, vậy nên thứ mà các em nên lo là những người từng xuất hiện trên sàn đấu!”

Thiên Yến không phủ nhận ý kiến của Cường Dục mà lại vô cùng ủng hộ, từ việc có hai con quái thú đứng sừng sững như vậy, không lý do gì mà ngay đợt sau bọn họ lại để cô gái bên trong xuất chiến, coi như có thì bọn họ cũng không có thông tin gì, tạm thời không cần lo lắng.

“Lão sư, cô gái có võ hồn là bó hoa là một hồn đạo sư thì chúng em biết rồi, nhưng còn thằng nhóc lục hoàn hồn để có võ hồn là gì? Em chỉ thấy hẳn triệu hồi hồn hoàn thôi chứ không đề ý được võ hồn của cậu ta!”

Ni Tâm có chút thắc mắc hỏi sư phụ Thiên Yến, mọi người lại tập trung chú ý.

“Chuyện này sao? Ta cũng không hoàn toàn chắc chắn võ hồn cụ thể của thằng bé này là gì, đến cả sự tồn tại của nhóc đó ta còn không hiểu, nó mơ hồ lại không giống như thực thể, rất khó phán đoán.

Nhưng mà khi cô gái Hạ Mân Mân kia gục ngã ta có để ý một sự dao động tinh thần lực cực kỳ mạnh, chắc chắn rằng võ hồn của thằng nhóc kia là tinh thần hệ hồn sư, còn lý do vì sao lại không thấy võ hồn thì chắc là .....”

Chỉ cần quan sát qua một chút cách Hình Từ chiến đấu, Thiên Yến đấu la dễ dàng phân tích tình hình của cậu, may mắn là thân phận chòm sao giúp cho

cậu tránh thoát khỏi sự quan sát của ông ta, nhưng về hồn kỹ và năng lực thì đã bị đoán đại khái.

“Bản thể vỡ hồn!!!”

Không chế hệ hồn vương duy nhất của cả đội, đồng thời là người nhỏ tuổi nhất, Hi Mã lập tức nói ra bốn từ còn lại.

“Nhưng tại sao một hồn sư bản thể vỡ hồn mạnh mẽ như thế lại không thuộc Bản Thể Tông mà lại ở trong một Tinh Nguyệt Môn vô danh như vậy?”

Gia Lư Bách lập tức hỏi ngược lại, theo như mọi người được biết thì Bản Thể Tông tuy không phải là tà ác tông môn gì, nhưng cũng tuyệt không phải là danh môn chính phái, việc cưỡng ép bắt đi một thiên tài vỡ hồn bản thể bọn họ hoàn toàn có thể làm ra!

Mọi người nhất thời rơi vào trầm mặc trong chốc lát.

“Có khả năng rằng cậu ta không xuất hiện trong tầm mắt của mọi người quá lâu, Hình Từ, cậu ta khá vô danh nên đến cả Bản Thể Tông cũng không biết?”

Bảo Duyên lập tức nói ra suy nghĩ của mình, cô là một cô gái khá nhỏ nhắn, nhưng số tuổi lại không hề thua kém so với đội trưởng nhóm mình.

“Vô lý, cho dù có vô danh thế nào nhưng ...”

“Thôi, chuyện này không cần quan tâm, cái chúng ta cần quan tâm là làm sao để đối phó với hai hồn sư này!”

Trà Giang đang cố gắng phân bác thì Thiên Yến đầu la chặn lại, ông làm cho mọi người bình tĩnh một chút rồi tiếp tục nói.

“Hi Mã, con là khổng chế hệ mạnh nhất của đội, nhiệm vụ của con chỉ có duy nhất một điều, cản trở hoặc làm lệch đi những hồn kỹ tinh thần của thằng nhóc Hình Từ kia, bất kể nó đang làm gì, nhưng chỉ cần cặp mắt nó phát sáng lên thì lập tức khổng chế làm rối loạn cậu ta!”

“Ni Tâm, con là mẫn công hệ, đối phương có khả năng sẽ không để lộ thêm thực lực nữa, với sức mạnh tạm thời của tụi con, hãy cố hết sức áp sát Hình Từ, ngăn cho các hồn kỹ tinh thần công kích đột ngột phóng xuất.”

“Bảo Duyên, con là chủ phụ trợ, đứng ở bên cạnh Hi Mã phụ trách gia tăng chúc phúc cho mọi người, tuy nhiên khi cần thiết con cũng phải tấn công, nên nhớ, nguyên rủa hồn kỹ cũng là một thứ vũ khí đáng sợ có thể gây chết người trong trận đấu”

“Cường Dục, con là chủ công của cả nhóm, chiến đấu với một hồn vương thông thường không phải là quá khó đối với một hồn đế như con, nhưng đối phương là một hồn đạo sư, phong cách chiến đấu khá phức tạp, cố gắng đưa con bé đó vào tầm khổng chế của Hi Mã”

“Gia Lư Bách, con là cường công, hỗ trợ giúp đỡ Cường Dục, còn Duy Dũng và Trà Giang, hai người các con tận lực ngăn cản các thành viên còn lại của Tinh Nguyệt Môn tham chiến, chúng ta không biết thực lực của họ, nhưng đối phương sẽ không tự tiện tham gia vào trận chiến, Tinh Nguyệt Môn khả năng cao sẽ che giấu thực lực của mình, chúng ta phải lợi dụng điểm này cho bọn họ ăn một vỏ thật đau!”

Thiên Yến phân công chức vụ cho từng người thật rõ rệt, thông thường thì một chỉ huy chỉ phân bổ khu vực hoạt động, phần còn lại thì để hồn sư tùy ý phát huy giúp cho bọn họ trở nên trưởng thành hơn, nhưng mà trong tình trạng này bọn họ không thể chơi đùa lơ là được.

Trận chiến với Tinh Nguyệt Môn ông thừa biết là sẽ không có cơ hội thắng, ông không giống những đứa trẻ hồn nhiên ngây thơ này, ông biết đối phương rất khùng bố, nhưng may mắn lại không lại loại hình tà ác giết người không gớm tay, bọn ông có thể lợi dụng điều này để rèn luyện cho các học viên bên mình, giúp cho bọn họ biết thế giới bên ngoài còn có vô số con quái vật kinh khủng đến vậy.

Hơn nữa, ông tuyệt không để cho mọi người coi thường Thánh Linh học viện, coi như thua cuộc cũng phải thua cho thật oai hùng!!

“VÀNG!! Lão Sư, tụi con nhất định sẽ chiến đấu hết mình!!”

Tất cả mọi người hưng phấn đáp trả, bọn họ tin rằng ngày mai chiến đội Thánh Linh sẽ làm ra một trận oanh động lớn trên sân đấu, khiến cho toàn bộ mọi người phải rung động khi nhìn bọn họ, bọn họ tuyệt đối không bỏ cuộc.

Nhìn vào tinh thần quyết đấu của lũ trẻ, Thiên Yến cười hiền hòa, xem đi, ông già rồi, xem ra thiên hạ này đành phải để lại cho tụi nhỏ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 379: Đêm trước thi đấu

Bên phía Thánh Linh học viện đối thủ tiếp theo của Tinh Nguyệt Môn đang không ngừng bàn luận chiến thuật chiến đấu cho vòng tiếp theo, nhóm của Hình Na cũng đang tụ tập lại một chỗ để nói chuyện.

Hiện tại đang là bữa tối, thời gian cho đến sáng mai vẫn còn khá dài, nhóm bọn họ không có ai bị thương hay tổn nhiều sức lực, vì vậy nên cũng không cần thay thế ai vào trong chiến đội cả.

“Mặc dù không có gì đáng mừng, nhưng vẫn cần ly vì lọt vào vòng trong thôi anh em!”

Tôn Vũ là người khởi đầu cho khí thế ăn mừng của cả nhóm, giống như bọn họ, một số học viện hoặc tông môn nhỏ vừa mới lọt vào vòng trong đã lập tức ăn mừng liên tục, đối với bọn họ không một ai nhắm tới chức vô địch mà chỉ hi vọng vô địch càng sâu càng tốt, mà muốn tiến nhập vào trong top 24 nhóm thì không chỉ cần thực lực mà còn cần cả may mắn.

Tiến vào càng sâu thì càng phải lo lắng hoang mang, nhưng bên đội của Tinh Nguyệt Môn hoàn toàn không có lo lắng cho điều đó, giờ bọn họ đang rất vui vẻ mà ăn uống, đã rất lâu mà mọi người không gặp nhau, nếu không tận hưởng lúc này thì sau này sẽ hối hận.

Đối thủ tiếp theo của bọn họ là một nhóm khá là mạnh, một đội lâu đời với các hồn sư có thể công có thể thủ, khổng chế và phối hợp cũng thuộc dạng ưu tú, cả nhóm tranh thủ thời gian ăn uống mà bàn luận với nhau.

“Cạn Ly!!!!”

Mọi người giơ cốc bia của mình chạm vào nhau một tiếng “keng” rồi sau đó tu một hơi sạch một ly, tiếng “Khàaaaaa!” sau mỗi lần uống nghe rất đã, đồ nhắm cũng cực kỳ thơm ngon,

Tất nhiên là trẻ con dưới mười sáu tuổi không được phép tham gia, Hình Tuyết và Hình Từ hoàn toàn không thích thú gì với mấy thứ đồ uống của người lớn, nhưng Tuyết thì lại có phần tò mò lý do tại sao mama uống thứ nước này có vẻ đã ghê!!!

“Được rồi, vui mừng cũng có hạn thôi, Vu Thiên, nói xem chị đã kiểm tra được những điều gì rồi!”

Dạ Phong uống xong tách bia của mình rồi nói, anh vốn cũng không thích nhậu lắm, người như anh tốt nhất chỉ nên ăn bánh thưởng trà đọc sách cho giữ khí chất, nhưng lúc cần nhậu nhẹt với bạn bè thì anh cũng uống rất được.

“Vâng, tổng cộng có bốn công tham gia vòng loại, sẽ có hai mươi tư nhóm tiến vào bên trong, chỉ từ hai mươi tư nhóm này mới bắt đầu tiến hành đấu ba loại hình chiến, một với một, hai hai ba và đấu nhóm cả bảy người

Công của chúng ta là công Bắc với tham gia của bốn mươi tám chiến đội, nói cách khác chúng ta chỉ cần đấu thêm ba vòng nữa thôi là có thể tiến vào top 24, tuy nhiên ngoại trừ đối thủ tiếp theo là Thánh Linh học viện có chút đáng chú ý, những đội khác lại quá đối bình thường.

Học viện Sư Lai Khắc thì đang ở công Nam, Đội của Phantom có phần giả heo ăn thịt hổ ở bên công Tây, Đường Môn và Thánh Linh giáo đồng thời xuất hiện ở bên công Đông, Nhật Nguyệt đế quốc học viện cũng ở cùng công với chúng ta, tuy nhiên họ sẽ không đấu với chúng ta trong vòng loại!”

Vu Thiên vừa ăn xong một miếng liền lập tức thả đũa xuống nói, cô phân tích hết mọi thông tin mà mình nhận được, Thánh Linh học viện là Thánh Linh giáo, nghe có vẻ tương tự nhau, không biết giữa hai người bọn họ có liên quan gì không?

Nhìn vào biểu cảm của Vu Thiên, Hình Na biết rằng cô đang suy nghĩ cái gì

“Không có đâu, Thánh Linh giáo khác với các thành viên của Thánh Linh học viện, em đã từng gặp đội trưởng của bọn họ rồi”

Hình Na thân nhiên lắc đầu nói, nhớ không nhầm thì cậu nhóc mặc đồng phục Thánh Linh học viện lúc đó có liếc mắt nhìn cô, vì có tên trùng với Thánh Linh giáo nên cô không tự chủ tò mò nhìn thấu vào trái tim cậu ta

Nhưng ngạc nhiên là cậu ta không những không phải tà hồn sư, mà còn là một cái hồn sư vô cùng chính trực, biết rằng mình hiểu lầm nên Hình Na mới nở nụ cười thân thiện rồi tâm trí của mình đi, nhưng cô nào biết được hành động của cô đã làm cho cậu bé Cường Dục của chúng ta sợ hãi đến mất hồn.

“Hơn nữa, thứ mà chúng ta cần quan tâm hơn là hai người Đường Nhã và Ngọc Ly, có tin tức gì không Vu Thiên tỷ?”

Dạ Vũ lập tức đưa chủ đề quay trở lại, cô muốn biết người thừa kế Tà Thần mà đại ca nói có tham gia trận chiến không, Thánh Linh Giáo đã tham gia tỷ thí há lại không để cho thánh nữ của bọn họ chiến đấu?

“Có, tuy nhiên lại không phải hai người, chỉ duy nhất một cô gái với mái tóc tím hồng, vô hồn là Lam Ngân Thảo chủ khống cho chiến đội Thánh Linh Giáo, tuy vô hồn vô cùng tầm thường nhưng cô ta lại mạnh đến mức kinh khủng, chỉ đứng một bên nhìn đã có thể đe dọa toàn bộ thành viên đội đối phương run rẩy đến đứng không được!”

Vu Thiên tả lại người mà cô quan sát thấy ở bên Đông, năng lực của cô gái tên là Đường Nhã thật là làm người ta khó thể hiểu.

“Thánh Linh Giáo cùng với Đường Môn cùng xuất hiện ở Công Đông? Thú vị đây? Không biết lúc này Bối Bối đại ca sẽ cảm thấy thế nào khi gặp cổ nhân nhỉ?”

Hình Na hơi nhăn mày một chút rồi vừa tò mò vừa lo lắng suy nghĩ đến Bối Bối, cô nhớ không nhầm thì Đường Nhã chính là bạn lữ của anh, trông thấy người mình yêu lạnh lùng tấn công mình không biết anh ta sẽ có cảm tưởng ra sao.

“Tình lữ tương tàn ư?”

Tôn Vũ và Tiêu Linh không tự chủ run lên khi nghĩ đến cảnh tượng này, hai người yêu nhau hết mức giờ lại là kẻ thù chém giết đối phương, theo như lời Hình Na kể thì cô gái Đường Nhã này e rằng đã bị phong ấn ký ức của mình, không biết Bối Bối bên Đường Môn sẽ thế nào, nhưng mà một trận bi thảm chiến chắc chắn là không thể tránh khỏi.

“Tiểu Linh a, anh đột nhiên thấy bên Đường Môn thật là bi ai”

“Ừm, em cũng thấy vậy, hi vọng cho Bối Bối ca bên đó có thể thức tỉnh được Đường Nhã, dù sao thì cô ấy cũng là một trong các đối tượng mà chúng ta cần phải liên lạc đúng không?”

Hai tên ngốc ôm nhau lo lắng.

“Tuyệt nhi không hiểu cái gì là tình lữ tương tàn cho lắm, Từ ca hiểu không?”

Bên phía hai đứa nhóc đang không ngừng ăn uống, Tuyệt nhi luôn để ý phía ma ma của mình nên cô lập tức nghe được bốn chữ này, vì còn nhỏ nên cô không hiểu rõ lắm.

“Cái này sao? nhóc có thể hiểu là .... ừm... phải rồi, Tôn Vũ ca và Na tỷ là đồng đội của nhau, đột ngột Tôn Vũ ca và ma ma của Tuyệt nhi đánh nhau không chết không thôi, vậy đó!”

Hình Từ có phần khó hình dung, tình lữ tương tàn cũng có thể hiểu là đồng bạn hoặc huynh đệ tỷ muội tương tàn đi, ví dụ Tôn Vũ với Hình Na làm cho đám Dạ Phong buồn cười bật lên haha.

Nhưng mà ngay sau đó Tôn Vũ lập tức cảm thấy ớn lạnh xương sống, không hiểu sao anh có cảm giác một cặp mắt lạnh như băng cốc vô tận đang lườm anh thật kỹ

“Ví dụ mà, ví dụ mà nhóc, không có thực đâu, đừng có nhìn anh như vậy, anh bị đồng chết mất!”

Tôn Vũ run run không ngừng, băng tuyết cực hạn của con bé quả là đáng sợ đối với những hồn sư hòa thuộc tính như anh, lạnh quá nhưng anh vẫn rất nhanh nhạy tận dụng cơ hội ôm lấy Tiêu Linh ăn đậu hũ.

“Phụt... ha ha ah ahahaha, Tiểu Tuyệt, không cần phải nghiêm túc vậy đâu, Tôn Vũ ca, anh cũng không cần lợi dụng trắng trợn như vậy đâu”

Đình Bảo nhìn không được bật cười, Tôn Vũ và mọi người vẫn ngốc nghếch như xưa, có thêm sự xuất hiện của hai đứa nhóc làm cho nhóm bọn họ ngày càng đông vui, cảm giác lúc này thật sự rất thoải mái.

“Mọi người, ngày mai chúng ta sẽ chiến đấu với Thánh Linh học viện, chỉ có duy nhất Dạ Vũ và Hình Từ được phép chiến đấu thôi, hồn hoàn của hai đứa đã bị quan sát, tuy chiến đấu trong một thời gian ngắn nhưng đủ để các cường giả phân tích cụ thể tình hình của hai đứa rồi

Chúng ta cũng cần phải giữ lại thực lực của mình, khả năng cao trận tiếp theo Nhật Nguyệt đế quốc học viện sẽ tới quan sát chúng ta, không cần bại lộ quá nhiều, nhanh chóng nghỉ ngơi để mai còn thi đấu!”

Dạ Phong nói xong đứng dậy, khoác áo khoác lên người rồi khỏi trở về phòng trọ của mình, những người khác ăn uống no đủ xong cũng trở về, mọi người tu luyện hồn lực một chút rồi đánh một giấc sâu chờ đến trận đấu ngày mai.

Những con sóng ngầm bắt đầu chuyển động, nhóm của Bản Thể Tông đã ngấm tằm nhìn của mình về phía Hình Từ, lúc trước không đem được Hoắc Vũ Hạo gia nhập tông môn của họ, bây giờ bọn họ quyết phải cấp Hình Từ mạng về, theo tuyên ngôn của Bản Thể Tông, mọi hồn sư có bản thể võ hồn đều phải thuộc về bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 380: Vòng loại trận thứ hai, bắt đầu

Một buổi tối trải qua trong yên bình, khởi đầu cho ngày mai sẽ là một trận chiến ác liệt và tiếng reo hò không ngừng nghỉ của khán giả, nhóm của Hình Na bắt đầu thức giấc với một tình trạng hoàn toàn thoải mái.

“Dạ Phong ca, hôm nay mọi người cố lên”

Hình Na đứng ở phía sau cổ vũ cho mọi người, cô mỉm cười nhẹ một chút rồi sau đó rời khỏi khu vực chờ, cô tin tưởng rằng các đồng bọn của mình sẽ dễ dàng chiến thắng một trận đấu bình thường như vậy.

Mục tiêu của bọn cô là vòng chung kết, nếu như thực lực của bọn họ còn không thể vượt qua vòng loại một cách dễ dàng thì thà từ bỏ sớm còn hơn.

“Ừm, Tiểu Na, bọn anh đi”

Gật đầu trả lời, tất cả các thành viên bên Tinh Nguyệt Môn cười tươi đáp trả, bọn họ không có áp lực hay gánh nặng nào trên người, nếu như có, vậy thì hẳn nên là đối thủ của bọn họ.

Tuy nhiên trong thâm tâm của mỗi người, không một ai dám coi thường bất cứ trận đấu nào trên sàn cả, theo như lời Dạ Phong đã nói, lần tỷ thí thanh niên hồn sư toàn đại lục này sẽ tụ tập rất nhiều thanh thiếu niên thiên tài từ khắp mọi nơi, là lần tỷ thí kinh khủng nhất từ trước tới nay.

“Tạm biệt”

Khép mắt lại, Hình Na quay người rời khỏi, ngay bây giờ điều cô cần làm là phải tìm kiếm thêm thông tin, bọn cô bây giờ giống như những đứa con thú hoang lạc đường không biết vây quanh mình là những con quái thú gì.

Từ ngày hôm qua Hình Na đã sớm để ý, một sự chú ý cực mạnh từ một chỗ khá xa sau trận chiến đầu tiên, một ai đó đã đánh mục tiêu và tầm nhìn của bọn họ vào nhóm của bọn cô, thật không thể tha thứ ....

“Vu Thiên, tỷ thử đi tìm kiếm công Nam điều tra tình hình của học viện Sử Lai Khắc, em sẽ tìm kiếm thông tin ở công Đông, em khá là hi vọng được gặp lại bạn cũ đây!”

Nói chuyện với cái bóng phía sau, thân hình Vu Thiên mập mờ biến ảo sẵn sàng cho cuộc đi săn của Tinh Nguyệt Môn, cái bóng khẽ gật đầu rồi lập tức biến mất khuất khỏi tầm mắt của mọi người.

Ngay khi Hình Na và Vu Thiên sớm rời khỏi khu vực cổng Bắc, bên phía Dạ Phong đã bước lên sàn thi đấu chờ đợi cho trận chiến diễn ra.

“Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn, Tinh Nguyệt Môn, ...”

Tiếng reo hò không dứt của khán giả, có vẻ như sức mạnh vượt trội và lấn áp của nhóm Dạ Phong đã khiến cho người xem phải sôi máu và điên cuồng, đối thủ của bọn họ không tự chủ cũng lùi lại một bước, điều đó chứng tỏ cho sự e ngại về thực lực và tinh thần.

“Nào, chúng ta hãy tới trận đấu vòng loại thứ hai, bên trái quý vị đây chính là học viện Thánh Linh, một học viện lâu đời với các thành viên mạnh mẽ, dự là sẽ mang lại cho chúng ta những trận đấu bất mất và sôi trào mạnh mẽ”

Vị trọng tài trước tiên giới thiệu bên phía đối thủ, giọng nói hùng hồn đồng thời bên trong chứa không ít sự thương thức, xem ra đối thủ lần này của bọn họ không tệ nhỉ?

“Tiếp theo, chúng ta hãy cùng hướng tầm nhìn của mình về phía bên phải, một con hắc mã với sức mạnh áp đảo chiến thắng vòng loại đầu tiên chỉ với cái nhìn hơi hợt, liệu bọn họ sẽ mang gì đến cho ngày hôm nay đây? Hãy chào đón họ, Tinh Nguyệt Môn”

Theo lời trọng tài vừa dứt, tiếng reo hò ngày càng kinh khủng hơn, sự chênh lệch về đẳng cấp quả thật là khác biệt, so với ngày hôm qua thì nhóm của Dạ Phong giống hệt như vừa lột xác.

Từ một đội nhỏ không một ai biết đến, ngày hôm nay, bọn họ được cổ vũ còn mạnh mẽ và ghê gớm cả một đội tuyển lâu đời và có uy tín qua nhiều thế hệ, quả là một cái thế giới nhìn thực lực mà đoán người a.

“Hai bên giới thiệu”

“Dạ Phong, Dạ Vũ, Tiêu Linh, Tôn Vũ, Đình Bảo, Hình Từ, Hình Tuyết”

“Cường Dục, Hi Mã, Ni Tâm, Bảo Duyên, Gia Lư Bách, Trà Giang, Duy Dũng”

Hai bên đưa ra tên của mình một cách nhanh chóng, ngay vừa khi bước lên bục đài cả nhóm Thánh Linh chiến đội học viện lập tức lấy lại bình tĩnh, khí tức mạnh mẽ nội liễm chứng tỏ cho mọi người thấy bọn họ chính là những con quái vật hàng thật, không phải là những tên phế vật yếu kém.

“Khắc khắc, thú vị nha, Tiểu Vũ, Tiểu Từ, hai đứa cần phải cẩn thận nha, kéo bị đập cho dập mặt đấy”

Hơi ngạc nhiên, Tôn Vũ bật cười vỗ vỗ vai của hai đứa nhóc phía trước, theo lời Dạ Phong thì bọn anh không cần phải tham gia trận đấu này nếu không có tình huống đặc biệt, bọn họ muốn giữ lại thực lực tối đa của mình.

“Biết rồi, đừng có mà vỗ vai em, đau đấy!”

Hình Từ cau mày khó chịu nhìn ngược lại phía sau, cậu vốn nghĩ rằng hôm nay sẽ có một trận đấu nhẹ nhàng và thoải mái, nhưng không ngờ đối phương

lại có vẻ khó nhằn hơn bình thường rồi.

“Ừm”

Dạ Vũ thì trả lời với một thái độ hoàn toàn khác, cô bình tĩnh đáp lại lời Tôn Vũ, đã rất lâu rồi cô chưa từng chiến đấu chính thức với người khác, cô chỉ toàn luyện tập và luyện tập với những hồn đạo khí của mình.

Bây giờ là thời gian để năng lực thật sự của bản thân nở rộ trước toàn bộ đấu trường này, để cho tất cả mọi người thấy được sự đáng sợ của một phụ trợ hệ sử dụng hồn đạo khí cũng có thể bá đạo đến mức nào.

Kết hợp giữa công, phòng và phụ trợ, Dạ Vũ tuyệt đối là một hồn sư cân đối nhất trong các loại hồn sư, năng lực của cô không có gì nổi trội nhưng lại mạnh hết về mọi mặt, máu trong người cô sôi trào, cặp mắt nảy lửa, con ngươi màu tím nay trở nên lạnh giá và điên cuồng giống hệt cái nhìn của anh mình làm cho đối thủ hơi run run...

“Đi thôi, tiểu Tử, khu vực phía sau nhờ em, chị sẽ làm chủ công cho lần này!”

Lạnh lùng từng bước tiến tới, khí tức băng giá như muốn cự nhân vạn dặm, từ trong tay Dạ Vũ bắt đầu lấy ra các loại hồn đạo khí yêu quý của mình.

“Vâng!”

Hình Tử cũng bỏ đi thái độ cà lơ cà phát của mình, nếu như đối đầu với một đối thủ mạnh mẽ như vậy, chiến đấu nữa vơi là quá nhọc nhằn dành cho cả cậu lẫn đối phương, đôi mắt sáng chói lên, hồn hoàn bắt đầu hiện lên từng vòng chói sáng, đỏ rực.

“Đội trưởng...”

“Không có gì, mọi người bình tĩnh, chúng ta cứ làm theo chiến thuật lão sư sắp xếp”

Mồ hôi đổ đầy mặt, bên phía Thánh Linh học viện, Cường Dục đội trưởng vốn nghĩ rằng mười vạn năm hồn hoàn cũng tầm thường thôi, nhưng không ngờ trực tiếp đối mặt lại đáng sợ đến vậy.

Hơi thở của anh như bị bóp nghẹt, cơ thể giống như không còn khả năng di chuyển bình thường, nhưng mà bọn anh cũng không muốn thua.

Nuốt một ngụm nước miếng, hồn lực vận chuyển toàn thân, đánh tan sự run sợ trong người, cặp con ngươi bắt đầu dấy lên ý chí chiến đấu, nhưng kể tiếp sau đó, cậu nhìn thấy một việc làm cho toàn bộ nhóm Thánh Linh học viên phải nổi máu.

“Trời đất ơi, nhóm Tinh nguyệt môn vậy mà chỉ để cho hai người chiến đấu thôi ư? đội ngũ của bọn họ nghĩ sao vậy?”

Đến cả trọng tài còn phải ngạc nhiên, chỉ còn duy nhất hai người Dạ Vũ và Hình Tử tiến về phía trước, còn lại năm người Dạ Phong thì lùi sát lại vạch thi đấu ngồi xuống im lặng chờ đợi, có vẻ như bọn họ không một ai muốn đụng tay đụng chân vào trận đấu này.

“Khốn nạn, các ngươi nghĩ.....”

Ni Tâm lập tức nổi điên muốn xông lên, nhưng một cánh tay lập tức đưa ra chặn lại, Cường Dục cũng rất là nổi máu, đây không phải là khinh thường bọn họ ư? nhưng mà với cương vị là đội trưởng cậu không thể để cho thành viên nhóm mình trở nên mất kiểm soát được.

Ánh nhìn khó chịu lướt về đội trưởng đội Tinh Nguyệt Môn, tốt thôi, vừa đúng ý của lão sư, để bọn này cho mấy con quái vật ngu ngốc các ngươi biết khinh thường chúng ta thì phải chịu cái giá như thế nào....

Tinh thần chiến đấu của cả nhóm Thánh Linh chiến đội trở nên hưng phấn hơn bao giờ hết, không bằng cách này hay cách khác, e rằng một trận đấu quyết liệt là không thể tránh khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 381: Vây sát, khóa chặt toàn bộ

“Trận chiến bắt đầu!!!”

Tiếng tí cọt rú lên, các hồn sư trên đài chiến đấu lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, võ hồn không ngừng hiện ra, những vòng hồn hoàn lấp lánh ánh vàng, tím và đen xoay tròn liên tục.

“Tinh thần thám trắc + Tinh thần cộng hưởng”

Lập tức sử dụng hồn kỹ của mình, Hình Tử lùi về phía sau lo lắng việc phụ trợ và lẫn tránh việc phải chiến đấu trực diện, võ hồn Linh mâu của cậu không phù hợp với việc cận chiến cho lắm.

Một khu vực rộng lớn rõ ràng đến từng milimet xuất hiện trước mặt Dạ Vũ, năng lực quan sát bá đạo được mở rộng tới cực hạn, coi như cô không sử dụng hồn đạo khí trinh thám phụ trợ cũng có thể dễ dàng sử dụng hồn đạo khí ngắm xa một cách hoàn hảo.

“Hồn đạo khí, lực cấp nâng cao, lưỡi hái tử thần!”

Đưa tay rút ra một thanh kim loại nhỏ từ thắt lưng, nó giống như được gấp khúc lại thành nhiều lần, nhanh chóng vươn dài ra thành một cây vũ khí dài tầm hơn một mét.

Tiền thể bấm nút đỏ phía trên lớp kim loại sáng bóng, một lưỡi hái sắc bén nhanh chóng được kéo ra, mặt lưỡi hái bóng loáng có khắc ghi rất nhiều ký tự cổ và hoa văn lạ, đây tuy không phải là hồn đạo khí mạnh nhất của Dạ Vũ, nhưng lại là hồn đạo khí cận chiến mà cô yêu thích nhất.

“Võ hồn: Bách Kim Thạch Vũ Hoa”

Một đóa hoa màu trắng cài lên mái tóc đen của Dạ Vũ, tốc độ chợt tăng lên một cách đột ngột, Dạ Vũ như một con báo trắng vồ mồi dùng toàn bộ sức lực của mình để đột tiến, nếu không phải mọi người biết rõ cô là phụ trợ hệ hồn sư thì sợ rằng mọi người sẽ nhầm cô là mẫn công chiến hồn sư mất.

“Nhanh quá ....”

Cường Dục nhíu mày, đây có thật sự là phụ trợ hệ hồn sư không vậy? tốc độ này thậm chí còn không thua kém Ni Tâm của bọn họ là mấy, đúng là con quái vật.

“Mọi người, tách ra, Hi Mã nhờ em”

Mọi người lập tức chuyển sang thế gọng kìm, Gia Lư Bách với Ni Tâm đồng dạng là mẫn công chiến hồn sư, tốc độ của bọn họ là nhanh nhất, một người hóa thành báo trắng tóe lửa điện, một người lại nhu mỵ nhanh nhạy như thỏ.

“Võ hồn: Cầm Ma Tiêu!”

Một cây sáo nhanh chóng xuất hiện phía sau, âm thanh du dương lan tỏa toàn trường, năng lực khống chế của Hi Mã bắt đầu lan tỏa với tốc độ kinh người.

Mặt đất giống như trở nên càng nặng nề, không khí giống như bị đè nén, chỉ trong giây lát Dạ Vũ nhận ra tốc độ của mình vậy giảm xuống một cách đột ngột? Đây là năng lực của hệ phụ trợ ư?

Ánh sáng màu tím chợt lóe lên trên, hai mẫn công chiến hồn sư của họ đã áp sát cô rất gần, một người dùng đại trảo vồ lấy người cô, một người thì mềm dẻo như gió cho cô một cước từ trên trời.

“Vòng bảo vệ tuyệt đối!”

Lập tức kích hoạt hồn đạo khí, mồ hôi lăn dài trên khuôn mặt thon gầy Dạ Vũ, cô không ngờ mình lại bị loại hồn kỹ phụ trợ chết tiệt kia ảnh hưởng lớn đến vậy, không phải là cô đã trang bị cấm hồn vũ trang rồi sao?

Một bên vừa suy nghĩ, một bên không ngừng phải ứng phó với hai con quái vật phía trước, Hình Tử phía sau vừa định hỗ trợ lập tức đã bị ngăn cản, con mắt của anh vừa sáng lên thì lập tức bị một loại lực lượng làm dao động làm cho anh không thể tập trung.

“Tốc độ chúc phúc: tốc + thủ: bảy thành”

Bảo Duyên với mái tóc dài đung đưa trong gió, cô nhẹ nhàng giang lên đôi cánh thiên sứ đằng sau lưng mình, hai tay chấp lại đứng bên cạnh Hi Mã, những chiếc lông vũ nhẹ nhàng lơ lửng bay loạn khắp bầu trời

Tầm nhìn trong chốc lát bị che phủ, cảm giác phía trước của mình chợt nhẹ hẫng lại nhưng đôi chân khi dẫm vào trên mặt đất lại nặng nề như dẫm vào đá cứng, Dạ Vũ lúc này mới nhận ra phán đoán lúc đầu của cô hoàn toàn là sai lầm mất rồi, đây không phải là phụ trợ hệ năng lực nguyên rủa, mà đây là khống chế trọng lực, một loại năng lực khống chế bá đạo..

Hơn nữa, loại hồn kỹ có thể khống chế trọng trường này tuyệt đối không phải là hồn kỹ trăm năm hay ngàn năm có thể thi triển, xem ra bọn họ đã quá coi thường Thánh Linh chiến đội rồi, bọn họ vừa mới ra đã lập tức chiến đấu như những con thú khát máu bằng hồn kỹ mạnh nhất của bọn họ.

“Đã vậy thì ....”

“Àm”

Lợi dụng lực ép thẳng xuống đất, Dạ Vũ dùng sức kéo lưỡi hái của mình từ phía sau làm một nện xuống dưới đất, một lực chấn đánh rung động toàn bộ sân đấu, phần đầu lưỡi hái nhanh chóng thu gọn lại trở thành một cây búa hàng khủng, đất đá thạch vũ bay loạn khắp nơi ...

“Vậy mà lợi dụng trọng lực của mình, chết tiệt, Cầm Ma Tiêu: Mê Hoặc Giai Diệu!”

Bất ngờ trước đòn đánh của Dạ Vũ, Gia Lữ Bách lập tức bật người rời khỏi vị trí cận chiến với Dạ Vũ, từ này đến giờ cậu cảm thấy cực kỳ khó khăn với vòng bảo vệ hồn đạo khí của cô, rốt cuộc thì vòng bảo vệ này cô ta đã hiệu chỉnh gì thêm mà cứng như đá vậy.

Hơn nữa, coi như bị trọng lực cản trở, cô ta vẫn có thể không chế lười hái không ngừng chặn lại đòn đánh của anh, quả nhiên là một con quỷ a.

Ngay khi những người phía trước không ngừng chiến đấu, Duy Dũng và Trà Giang đã sớm tiếp cận vào khu vực phía sau nơi Hình Từ đang đứng, vì trọng lực không chế chỉ tác động lên một vùng đặc biệt làm cho Dạ Vũ nhất thời mất thể chủ động, vậy mới nói phán đoán sai một bước đi làm cả một chạng, phía sau của Dạ Vũ nhất thời hớ hênh.

“Cũng không sao, Dạ vũ tử, Mẫn công và cường công chị phụ trách, em phụ trách phụ trợ và không chế cho!”

Cặp mắt ánh lên màu băng lãnh của giá tuyết, khí tức của Băng Đế Bích Hoàng Hạt trời đây, đối với loại võ hồn này cậu không làm chủ được nhiều cho lắm, nhưng mà như vậy muốn đối phó tạm thời với tên mẫn công phía trước là đủ rồi

“Chết đi...”

Nhẹ nhàng như một cái bóng, lướt khê qua người của Hình Từ, Ni Tâm như một con thỏ nhỏ nhanh nhẹn với tứ chi mềm mại, cô thả người vào trong ngọn gió, kết hợp với trọng lực không toàn trường, thực lực của cả đội Thánh Linh tăng lên một bậc rất lớn, chỉ trong chớp mắt, cô luôn ra đằng sau người Hình Từ.

Hai chân kẹp lấy đầu nhỏ của cậu, dùng sức kéo mạnh một phát, hồn kỹ sáng lên

“Nhu cốt thuật: Cốt bễ”

Giọng nói nhõng nhẽo dễ thương của cô gái nhỏ vang lên cực kỳ dễ thương, nhưng hành động lại không hề đáng yêu một chút nào, chỉ một khắc đơn giản, cái đầu của Hình Từ lập tức lìa ra khỏi cô.

Sát khí nhất thời tuôn trào làm cho người khác rợn mình, cô bé này, vậy mà thật sự động thủ muốn giết người?

“Cô ta...”

Giận dữ đứng dậy, Tiêu Linh ánh mắt bốc lửa nhìn lấy Ni Tâm, cơ không không chế được mà bốc lửa cháy phừng phực, nhiệt độ môi trường trở nên nóng rực.

“Tiêu Linh”

Tôn Vũ nhú mày, anh không tin là Hình Từ lại thua cuộc dễ dàng như vậy, hơn nữa dù sao cậu là linh thể, chỉ cần Tiểu Na không chết là cậu cũng bắt từ, chắc hẳn là còn chiêu bài nào đó mà cậu đang giấu ở đằng sau...

Đưa tay kéo cô gái nhỏ về lại chỗ ngồi, cả nhóm năm người bắt đầu nhìn về phía nhóm Cường Dục với một cặp mắt bất thiện, tuy Cường Dục có tính thần chính trực nhưng mà điều đó không có nghĩa là các thành viên của nhóm anh cũng vậy.

“Ni Tâm, nguoi!!”

Cường Dục ở phía sau áp sát lấy người Dạ Vũ, tuy làm cho đối phương mất đi một không chế hệ là điều tốt, nhưng mà giết người thì... tại sao em lại làm như vậy hả Ni Tâm?

Duy Dũng và Trà Giang vẫn đang vừa canh chừng năm người Dạ Phong vừa hỗ trợ Ni Tâm, bọn họ ít phải chiến đấu nhất, nhưng cũng là người chịu áp lực nhiều nhất, bị tầm nhìn của Dạ Phong khóa chặt, cảm giác như bị một con hung thú gắt gao giám sát, bọn họ đã cố gắng nhưng vẫn không tự chủ nuốt lấy miếng nước miếng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382: Bể gãy tầm nhìn, Hình Tử khúc xạ

Nhiệt độ của đấu trường vừa mới tăng lên không bao lâu, lập tức con giá rét một lần nữa buông xuống, đông cứng tất cả các thành viên.

Lợi dụng sự bất ngờ của tất cả mọi người, Dạ Vũ lập tức đưa cây búa của mình ra đập thêm một con chấn động mạnh mẽ vang dội nữa, con xung chấn thổi bay toàn bộ đấu trường và làm tinh thần bọn họ trở nên hỗn loạn.

“ ẦM”

“ Hồn đạo khí: Tiểu pháo liên thanh”

Thu hồi cây hồn đạo khí cận chiến điên cuồng của mình, tình hình bây giờ không tiện cho việc chơi đùa nữa, cô vốn nghĩ sẽ không phải dùng tới những loại hồn đạo khí này, nhưng có vẻ bọn cô đã đánh giá sai đối thủ của mình rồi.

“ Chết tiệt, cái nhiệt độ quái quỷ gì vậy?”

Cầm trên tay một thanh kiếm bốc lửa đỏ rực, Trà Giang là hỏa hệ hồn sư nên cô bị ảnh hưởng khá lớn bởi băng giá đột ngột xuất hiện trên toàn trường, nhiệt độ âm hàn làn cơ thể run rẩy, di chuyển không tự chủ trở nên không thông thuận.

“ Rắc rắc”

Hai chân của Ni Tâm đột ngột bị đóng băng, cái đầu bị đứt của Hình Từ đột ngột quay lại nhìn cô mà cười một cách gian xảo, cặp mắt của Ni Tâm lập tức trợn tròn mắt lên, cô bị lừa rồi!!!!

“ Chết tiệt, cái quái gì vậy..”

Lập tức rút ra cái đầu giả của Hình Từ, cô biết ngay mà, làm sao mà một hồn đế như Hình Từ lại dễ dàng bị giết chết như vậy, cô chỉ vừa mới dùng chưa đầy tám thành tốc độ mà lại có thể giết được một con quái vật kinh khủng này sao?

Vì tốc độ không cho phép, khả năng khống chế của Hi Mã lập tức bị rối loạn, ngay sau lưng anh không biết từ khi nào lại xuất hiện hình bóng của Hình Từ? Rốt cuộc là cậu ta xuất hiện ở đây từ lúc nào?

“Xin chào anh trai chị gái xinh đẹp, hắc hắc”

Không ngờ rằng mọi thứ lại đổi chiều nhanh như vậy, Hình Từ cười vui vẻ như đứa trẻ vừa kiếm được đồ chơi nhìn Bảo Duyên và Hi Mã, cặp mắt cậu sáng lên như hai viên pha lê ánh lên sự nguy hiểm rõ rệt.

“ Cái quái gì vừa diễn ra vậy?”

Duy Dững đứng từ phía xa, cậu vốn đang tính hỗ trợ Ni Tâm khống chế và kìm hãm lại Hình Từ, nhưng thế quái nào cậu ta đột ngột bị giết chết rồi lại biến mất xuất hiện đằng sau lưng khống chế và phụ trợ bên cậu vậy?

Không hiểu chuyện gì diễn ra, nhưng Duy Dững vẫn rất nhanh bắt kịp tình thế, hai mẫn công bên họ một là Gia Lữ Bách thì đang cùng với đội trưởng Cường Dục khóa chặt Dạ Vũ rồi, một người còn lại là Ni Tâm nhưng với đôi chân bị đóng băng đau đớn thế kia thì cô cũng không làm ăn được gì.

Tuy không phải là mẫn công, nhưng anh phải thật nhanh phải làm thay đổi tình hình chiến đấu này mới được, từ trong túi quần rút ra một loại hồn đạo khí phóng bắn tầm xa, đưa lên trước mặt và bắn vào phía Hình Từ.

“ Khốn nạn, thằng nhóc lão xược kia, cút khỏi sân đấu đi”

Giận giữ gào lên, một đợt xung kích mạnh mẽ từ cây nỏ tiễn hồn đạo khí trong tay Duy Dững bắn ra, vì Dạ Vũ đang nhắm thật chặt Cường Dục với Gia Lữ Bách nên không thể rảnh tay hỗ trợ, đòn tấn công trực tiếp nhắm thẳng về phía cậu bé nhỏ gầy mà phóng tới.

“ Yên tâm đi Vũ tỷ, em đã nói là em sẽ xử lý khống chế và phụ trợ hệ đúng không? chị chỉ cần dùng tốc độ nhanh nhất loại mấy cái gai này đi là được”

Liếc mắt qua đòn tấn công của Duy Dững, cậu không hề né tránh mà cứ đứng yên một chỗ cười nói với Dạ Vũ, sau đó thật nhẹ nhàng mà cậu tiến đến bên cạnh hai hồn sư chân yếu tay mềm trong đội ngũ đối phương.

Khống chế hệ thông thường đều sẽ có khả năng tấn công nhất định, nhưng một số loại võ hồn như Cầm Ma Tiêu của Hi Mã lại không có khả năng này, cậu hoàn toàn không khác một phụ trợ hệ cho lắm nếu bị áp sát, nhưng đồng thời mũi tên nguy hiểm từ phía Duy Dững cũng đã tiến tới Hình Từ rất gần.

“ XOẸT”

Không hề dừng lại, mũi tên bắn rất nhanh và đi xuyên qua người Hình Từ rất nhanh, nhưng rất tiếc, lại không hề có bất cứ máu tanh và huyết tinh hoàn cảnh nào diễn ra. Hình Từ vẫn lạnh lạnh nguyên vẹn đứng đó cười nhìn lại như thể đang châm chọc.

Mũi tên rõ ràng đã bắn trúng người Hình Từ, đây là định trang hồn đạo khí, nó có thiết bị định vị mục tiêu, làm thế nào mà thằng nhóc đó lại không bị gì được? quá vô lý!! không thể nào.

“ Cái gì cơ....”

Run rẩy trợn mắt nhìn đòn đánh của mình đi hụt mục tiêu, đến tận bây giờ Duy Dững vẫn chưa nhận ra mình đã sai lầm ở bước nào, đối phương quá mức

quý dị, đến chính cả đồng đội của cậu ta còn phải gấp bất ngờ.

Ni Tâm nhăn mày và xám mặt, cô ráng nhìn con đầu đón truyền tới hai chân như muốn chết người, loại băng giá chết tiệt gì thế này, hai hàng lệ dài không tự chủ lẫn dài, cô ngược mặt nhìn lên tình hình chiến đấu, mọi thứ xem ra không thể nào hoàn thành giống như lời Thiên Yến sư phụ rồi ...

“Hi Mã, Bảo Duyên, hai đứa ... Gia Lữ Bách, cậu mau quay về hỗ trợ hai người bọn nó!”

Cường Dục cặp mắt đỏ hoét điên cuồng nhìn về phía Hình Từ, không chỉ đối thủ đoán sai thực lực bọn họ, mà cả bọn họ cũng đã đoán sai thực lực của đối phương, cô gái bé nhỏ Dạ Vũ này vậy mà một mình có thể cân hai người cường công và mẫn công bọn họ, thật là không thể tính được.

Những đòn đánh tinh xảo và ngấm vào góc chết, cứ mỗi lần vuốt của Gia Lữ Bách vừa lao tới là hễ như có một đợt sóng truyền tới làm choáng tinh thần của bọn họ, cô gái này hoàn toàn nhìn thấu phong cách di chuyển lẫn cách thức tấn công.

Càng đánh càng hăng, càng đánh càng mạnh, đây là một tử vốn dĩ không nên dành cho phụ trợ hệ hồn sư, nhưng lần này Dạ Vũ lại hoàn toàn xứng đáng và phụ hợp với cụm từ dành cho những chiến binh mạnh mẽ nhất.

“Đội trưởng, còn cậu!”

Nhíu mày nhìn về Cường Dục, Gia Lữ Bách biết rõ nếu như mất đi Hi Mã và Bảo Duyên hỗ trợ, nhóm của bọn họ hoàn toàn trở nên phế đi, coi như đội Duy Dũng và Trà Giang có quay trở lại cũng không kịp, chưa kể đối phương còn cực kỳ quý dị không giống người thường ...

“Đi nhanh đi, cô ta cứ để một mình anh lo, đến cả lời đội trưởng mà cậu còn không nghe lời sao!!!”

Gần lên, Cường Dục phát điên dùng lực nện vào người Dạ Vũ phía trước, tất nhiên là đối phương dễ dàng tránh thoát được, nhưng có hơi ngạc nhiên trước sự tăng lực một cách đột ngột của anh nên Dạ Vũ hơi dừng lại.

Lợi dụng lấy điều này, Gia Lữ Bách lập tức gạt gạt đầu xoay người di chuyển, một chân dẫm đất phóng như một tia chớp quay trở về, nhưng mà ...

“Xoẹt, Xoẹt xoẹt”

Lập tức ba đường đạn nhỏ gọn lập tức bắn ra, hai chân và trái của Gia Lữ Bách lập tức phế đi, coi như có muốn chữa trị cũng khó chứ đừng nói gì là cử động, cậu ta còn chưa kịp nhận thức được điều gì thì cơ thể đã nằm gục xuống đất không di chuyển được thêm bất cứ bước nào.

“Muốn đi? hỏi ý ta chưa?”

Lạnh lùng thanh âm vang lên, từ này đến giờ cô bị dồn ép đến mức rơi vào thế bí liên tục đã làm cho Dạ Vũ nổi điên, nhưng mà cuối cùng thì cô đã bắt được tần số điều khiển của Hi Mã cho quá trình thay đổi trọng lực của cậu ta.

Có được chìa khóa giải mã, năng lực khống chế của Hi Mã lập tức mất hiệu lực trên người Dạ Vũ, đôi chân mòn để bốc khói của Dạ Vũ dẫm mạnh đứng dậy, chiếc áo choàng pháp phối và huy hiệu Tinh Nguyệt Môn sáng loáng tự hào ...

Khí tức mạnh mẽ và hung dữ của mộ con dã thú vừa mới xổng chuồng, thoát khỏi vòng vây của đối phương, hồn đạo khí vũ trang phối hợp, khởi động.

“Ôi ôi ôi, đừng đùa chứ, con quái vật gì đây ...”

Tình hình trở nên thậm tệ, Cường Dục còn không kịp thương tiếc cho đồng đội thì anh đã phải lập tức dùng thân thể như bàn đạp, chịu đựng thương thế để tránh ra khỏi tầm ngắm của Dạ Vũ, áp sát đầu không lại, xa chiến đấu càng không xong, rốt cuộc thì bây giờ anh cần phải làm gì với hai con quái vật gì đây???

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 383: Hồn chiến

Bước từng bước như con quái vật vừa mới đặt chân lên vùng đất mới, ánh mắt khát máu, sau lưng Dạ Vũ là một loạt các loại súng liên thanh tiểu pháo với những vòng kim loại xoay tròn.

Màu sắc của những vòng kim loại đang lơ lửng trùng với màu của võ hồn Bách Kim Thạch Vũ Hoa, nó như đang cộng hưởng với linh hồn Dạ Vũ mà phát sáng, khí tức nguy hiểm không ngừng đập vào mặt của Cường Dục làm cậu không khỏi chùn bước, nhưng rất nhanh anh ta ngay lập tức lấy lại bình tĩnh.

“Oành oành oành oành ....”

Tiếng nổ đan liên tục, Dạ Vũ không một chút nhân nhượng với đối phương, trong trận chiến lần này cô đã làm phiền Hình Từ khá nhiều rồi, để một đứa bé nhỏ tuổi hơn giúp đỡ cũng không phải là việc gì đáng tự hào.

Hàng loạt các đường đạn bắn ra phóng thẳng vào vị trí của Cường Dục, võ hồn cường công bá đạo Thiết Lôi Tê Giác giúp anh như hóa thành một con thú điên, rú hết ga chạy hết tốc độ né tránh.

Vừa né ra khỏi phạm vi ngắm bắn của Dạ Vũ, Cường Dục vừa áp sát lại gần với đối thủ của mình, đồng thời anh như quả bóng lớn lăn tròn không ngừng lại muốn nghiền nát Dạ Vũ, cả hai bên không một ai nhân nhượng ai cả.

“Khốn nạn, ngươi nghĩ rằng hồn đạo khí như vậy là có thể hạ được chúng ta sao?”

Gào lên để tăng lên sĩ khí cho bên mình, bỏ lơ âm thanh “Ầm ầm ầm ầm” ở bên ngoài, mặc kệ luôn áp lực đang đè gánh trên vai, với vai trò là một đội trưởng, anh cần phải dẫn dắt cả đội đi tới thành công và chiến thắng, dù cho phải trả giá bất cứ thứ gì.

Cơ thể đôi chỗ bị trượt qua bởi đạn pháo của Dạ Vũ, bờ môi khô khốc cắn chặt nhin lại con đau đớn khủng khiếp, lớp thiết giáp cứng cáp mạnh mẽ cũng không thể chống đỡ lại được các đòn đánh được hỗ trợ và liên kết võ hồn của Dạ Vũ.

“Tới rồi, nhận lấy đi”

Đột ngột tăng tốc lên một cách bất ngờ, khuôn mặt hung dữ của Cường Dục áp sát lấy thân hình nhỏ bé của Dạ Vũ, các thành viên khác còn lại nhờ vào đội trưởng đáng tin cậy của bọn họ mà trở nên có tinh thần hơn, chịu đựng những nỗi đau mất mát, bọn họ lập tức đuổi kịp bắt lại nhiệm vụ của mình.

Trà Giang và Duy Dững mỗi người một bên, hai người lui về áp sát lấy Hình Từ, Gia Lư Bách bị Dạ Vũ đột ngột tấn công làm cho trọng thương không thể di chuyển, đừng nói là cử động, anh còn có thể đứng dậy hay không cũng là một vấn đề đáng xem xét.

Không thể trông cậy vào mẫn công còn lại của đội mình, hai thành viên trong có vẻ lu mờ nhanh chóng đảm nhiệm lại trọng trách lớn lao này, nếu như đội của bọn họ mà mất đi không chế và hỗ trợ thì khác gì hồ dữ bị chặn đầu? Làm sao còn có thể tiếp tục chiến đấu được.

Dù biết rằng đội của mình không thể chiến thắng, nhưng mà ....

“Gia tăng hồn lực: bất thành”

Cặp mắt sáng chói tỏa sáng, đôi cánh thiên sứ như cái khiên khổng lồ khép lại bao bọc hai người Bảo Duyên và Hi Mã, cô gái bé nhỏ nguyện hi sinh thân mình để bảo vệ cho không chế hệ duy nhất của cả đội.

Tuy với trách nhiệm là một phụ trợ hệ yếu đuối mỏng manh, nhưng lúc cần thiết, cô có thể trở thành một tấm khiên bất khả chiến bại, trả giá bằng toàn bộ linh hồn của mình để đổi lấy chiến thắng cho cả đội, chút hi sinh này đâu có là bao đối với nỗ lực của mọi người ...

“Bảo Duyên tỷ ...”

Hi Mã hơi xúc động trước hành động của vị tỷ tỷ này, tuy lúc bình thường chị ấy ít khi nói chuyện, năng lực cũng không có gì đặc biệt, nhưng lại vẫn luôn hiện thân đứng ở đằng sau bảo bọc cho những đàn em như cậu.

Nhưng mà dù cho đội viên đối phương có đáng kính nể bao nhiêu, trên chiến trường, nằm ở thế đối diện của nhau, Hình Từ không được phép khoan dung cũng như nhân nhượng đội bạn, như vậy không khác nào si nhục tâm lòng kiên quyết sắt thép đáng quý kia.

Bàn tay vói ra đồng thời cặp mắt sáng chói lên, năng lực tinh thần lẫn cận chiến đồng thời xuất hiện, một luồng băng giá lạnh rét chạm vào đôi cánh tỏa sáng hiện diện kia.

“Khốn kiếp, buông bàn tay của ngươi ra!!!”

Trà Giang cầm lấy thanh kiếm rực lửa của mình lao đến, cô nhanh chóng phóng thích hồn kỹ, năm vòng hồn hoàn cùng sáng lên, một đợt sóng nhiệt khổng lồ như bão lũ tràn đến, thanh kiếm hóa thành hỏa diễm chi vương vọt tới Hình Từ.

Duy Dững thì không kịp lao trở về bảo vệ cho đội mình, anh quay lại nhìn một chút về năm người còn lại bên Tinh Nguyệt Môn đang không làm gì, hơi nhú mày nhưng cuối cùng Duy Dững cũng lập tức lui về hỗ trợ Cường Dục.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Tiếng thét thất thanh vang lên, Bảo Duyên ré lên một tiếng đau đớn đến tận linh hồn, thất khiếu cô chảy máu, võ hồn như bị hàng ngàn hàng vạn tấn khối nặng đè xuống, đôi cánh nhỏ bé nhưng bao dung dần dần xuất hiện những vết nứt.

Khung xương bị gãy, cô ôm lấy ngực mình đau đớn đứng không vững, nhưng cho dù là vậy thì Bảo Duyên vẫn nguyện lấy thân mình chặn lại đòn tấn công tinh thần của Hình Từ đang nhắm tới Hi Mã.

Từ cả về mặt thể xác lẫn tinh thần, cô đều bị đánh những đòn thật vang dội vào người, ánh mắt yếu đuối vô lực lướt qua khuôn mặt non nớt của Hi Mã,

cậu là hồn sư nhỏ tuổi nhất bên cô, nhưng cũng là hồn sư có tiềm năng lớn nhất Thánh Linh học viện, theo lời của Thiên Yến lão sư, cậu tuyệt đối không được phép có chuyện gì ....

“Bịch!”

“Bảo Duyên tỷ tử!!!!!!!!!!!!”

Nhìn thấy người chị hiền lành dùng thân xác mình làm khiên bảo vệ bản thân, vô hồn rạn nứt, linh hồn tàn phế, lúc này Bảo Duyên thấm đến một mức độ không thể tưởng tượng, toàn bộ khuôn mặt đẹp của cô nhuốm đầy máu đỏ tươi.

“Vậy mà dùng thân mình để ...”

Hình Từ hoàn toàn bất ngờ, tuy rằng cậu có nghe Dạ Phong nói qua rằng đội của Thánh Linh học viện là một chiến đội đấu theo phong cách đồng đội và chiến đấu nhóm, nhưng mà có thể hi sinh bản thân cho nhau thế này, chết thật, bọn họ làm anh hưng phấn lên rồi đấy ....

“Tên khốn, người đã làm gì ....”

Đứng bật dậy, toàn bộ quảng trường xung quanh lập tức như có một tảng núi lớn đè nặng, một môi trường hỗn loạn cả về mặt linh hồn, hồn lực, thể lực cũng như trọng lực, ngũ hoàn toàn khổng lồ, đưa nhóc bé nhỏ cuối cùng cũng lọt xác ra khỏi cái vỏ nhỏ được mọi người bảo vệ.

Bảo Duyên bị đánh đến mức trọng thương như một liều thuốc kích thích đến linh hồn của Hi Mã, dù có phải là vì mục tiêu của chiến đội hay là của bản thân cậu, trận đấu này, chỉ ít là với thắng nhóc khốn nạn này, cậu tuyệt đối không thể thua

Bất ngờ với sự bùng phát của Hi Mã, Hình Từ có chút khựng lại, nhưng rất nhanh bằng giả khí tức toát ra, một cái áo giáp bằng băng xuất hiện trên người cậu, đồng thời thân thể Hình Từ như mờ như ảo để cho hồn kỹ của Trà Giang xuyên qua.

Cho đến khi đối phương kịp lấy lại nhận thức, Hình Từ đã đứng đằng sau lưng Hi Mã với một khuôn mặt âm trầm và nghiêm túc

“Xin lỗi vì đã coi thường các cậu, đồng thời, bây giờ đây hãy cẩn thận, tôi đã coi các cậu như là những đối thủ xứng tầm!”

Câu phát ngôn đầy tôn trọng, Hình Từ nhìn Hi Mã với một cặp mắt chân thành, nhưng ẩn trong đó là ý chí quyết thắng không thể xóa nhòa.

“Được lắm, vậy tới đi!”

Bàn tay nắm lại, vòng hồn hoàn tỏa sáng, lần đầu tiên trong đời Hi Mã thay vì dùng không chế năng lực của mình để hỗ trợ, cậu dùng nó như một lưỡi gươm để tấn công kẻ thù, cậu, đã không còn là một đứa nhóc yếu đuối chỉ có thể đứng ở phía sau nữa!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 384: Hồn chiến (2)

Tình hình chiến đấu loạn xạ và gay cấn làm cho trái tim người xem đập loạn điên cuồng, không một ai bên chiến đội Thánh Linh từ bỏ hi vọng chiến thắng, bọn họ đang chiến đấu, cho dù có đang ở trong tình trạng thảm hại nhất.

Không giống như vòng đấu xếp hạng, vòng đấu loại này là một loại một, nếu không thể đánh bại được nhóm đối phương thì bọn cậu sẽ bị loại hoàn toàn ra khỏi chiến trường vinh dự này.

Cơ hội để lùi bước đã không còn, nếu như phía sau lưng mình là vách núi vô tận, phía trước lại tảng đá cao không thể với tới, vậy thì để cho linh hồn của bọn họ thiêu rụi trong ngọn lửa hoang toàn này đi.

“Tiến lên!”

Một con lốc vô hình được tạo bởi sự hỗn loạn sóng, một lưỡi hái vô hình trong suốt lạnh lẽo lướt qua người của Hình Từ làm cho da gà của cậu nổi hết lên, thế quái nào, rõ ràng cậu là tinh tú thể ...

Tinh tú thể? Năng lực của đối phương, ôi ôi, đừng nói với cậu rằng một trong các hồn hoàn kia có một hồn kỹ liên quan đến điều khiển linh lực chứ?

“Tuy ta không hiểu người đã trốn tránh bằng cách nào, nhưng mà, chết đi ...”

Bất ngờ trước vị Hình Từ lại lần nữa tránh thoát, hơn nữa phong cách chiến đấu của cậu ta lại còn quỷ dị đến khó lường, rõ ràng đã đánh trúng nhưng lại không hề gây được vết thương, rốt cuộc thì bọn cô có vấn đề hay là cậu ta có vấn đề?

“Ôi, ôi, Thánh Linh học viện, đừng có chơi đùa nữa, tại sao lại cứ liên tục đánh vào hư không thế kia”

“Ê em gái, mắt em bị lệ hay sao vậy, đừng đó làm gì có người đâu mà đánh!!”

.....

Liên tục tiếng chê bai của khán giả vang lên làm cho Trà Giang bỗng giật mình, các thành viên khác của Thánh Linh học viện lẫn đám Dạ Phong đều lập tức nhận ra chiêu trò của Hình Tử.

Người khác có lẽ đoán không ra, bọn họ chỉ có thể đại khái cho rằng tinh thần của Thánh Linh học viện bị Hình Tử làm cho hỗn loạn, nhưng mà không, đây là hiện tượng bề gãy ánh sáng, lợi dụng sự khúc xạ làm cho tầm nhìn trở nên sai lệch.

Điều này không phải là tác động vào linh hồn hay tinh thần, nó đơn giản chỉ là thay đổi nhận thức của cơ thể về một hiện tượng ở trước mặt mà thôi, cho dù đối phương có thể nhận ra chiêu trò của Dạ Tử nhưng nếu như không có một tầm nhìn hoàn hảo, bọn họ cũng vẫn bị vây hãm trong cái lồng vô hình của cậu.

“Khốn nạn, hồn kỹ: Lốc xoáy hỏa diễm”

Tròn người xuống dưới, lợi dụng hỗ trợ đến từ Hi Mã, cậu bé trong nhò bé lại gánh trên mình trọng trách nặng nề, sự hi sinh của Bảo Duyên đã làm cho tinh thần chiến đấu của cậu lên cao tới tột đỉnh, tinh thần một bên tách ra hỗ trợ đồng đội không chế tình hình chiến đấu, một bên lại không ngừng tấn công Hi Mã.

Việc làm này có thể coi như là đốt gốc lấy ngọn, hành động của Hi Mã tuy được hỗ trợ để mạnh hơn hàng chục lần, nhưng thời gian kéo dài lại không quá lâu, xem ra Thánh Linh học viện không tính đánh lâu dài rồi, nếu như không thể một lần hạ gục hai người bọn họ, không thành công thì bọn cậu cũng thành nhân.

“Tinh thần trùng kích + Tinh thần triển nhiễu”

Bật người nhảy lên, Hình Tử bị khóa chặt bởi hai phía, đòn đánh có hiệu quả lên cơ thể Hình Tử của Hi Mã như con xà độc hung tàn khóa chặt thân hình nhỏ bé của cậu, nó uốn cong vặn vẹo, nhìn như hỗn loạn nhưng lại cực kỳ quy luật, khóa chặt mọi đường thoát của Hình Tử.

Chưa kể còn thêm một cường công đang hỗ trợ hết mình là Trà Giang, ngọn lửa của cô đáng lẽ ra sẽ bị băng giá của anh khắc chế, nhưng rất tiếc là đến lúc này anh vẫn không thể tùy ý khống chế băng hồn này một cách tùy ý được, ý chí của mười vạn năm hồn thú, hơn nữa còn là vương giả của băng linh vực là quá kinh khủng, nếu không có Tuyệt nhi bên cạnh thì băng vô hồn của anh đơn giản chỉ là phế vật.

“Xoẹt”

Lưỡi kiếm như con gió lướt qua, vì mọi phương hướng khác đều đã bị Hi Mã chặn lại, cuối cùng Hình Tử quyết định dùng thân mình để chấp nhận nỗi đau thể xác này, ít ra như vậy còn đỡ hơn là phải chịu tổn thương bản nguyên

Hành động tính toán của Hình Tử rất thông minh, nhưng trong mắt người ngoài cậu không khác gì một thằng ngu đưa thẳng thân mình về phía Trà Giang mà đón nhận lấy lưỡi kiếm của cô.

“Cái gì ...”

Cứ nghĩ rằng đối phương sẽ có thêm chiêu trò gì, nhưng mà hán ta vậy mà thật sự dùng thân thể phàm trần của mình đón nhận lưỡi kiếm của cô? chuyện quái gì đây.

Máu tươi văng ra, toàn bộ người xem lẫn người tham chiến giật mình, cậu bé vốn có phương thức chiến đấu kỳ lạ vậy mà dùng thân thể của mình để chặn lại đối phương, mùi máu gay mũi làm cho tinh thần mọi người ý thức rõ, đây không phải là chuyện đùa, vết thương ở bụng của cậu ta tuyệt đối là hàng thật giá thật xuyên qua nội tạng đi qua cơ thể nhỏ bé.

Trước sự giật mình và kinh hoàng của mọi người, Hình Tử bỗng cười lên một cách điên cuồng, bàn tay đưa thẳng ra trước và nắm lấy khuôn mặt của Trà Giang, khoảng cách quá gần, cô cảm thấy như từ vong đang đến bên cạnh mình rất gần.

Ngay bây giờ chỉ cần cô rút thanh kiếm vô hồn của mình ra hoặc dùng thêm lực là có thể giết chết Hình Tử, nhưng mà thân thể cô run rẩy, tứ chi không di chuyển được, dù cho có cố gắng thế nào cô cũng không thể thoát khỏi ánh nhìn đỏ rực như máu của Hình Tử.

“Ngu xuẩn nhân loại, còn không cúi đầu trước mặt bốn vương”

Tiếp cận tới gần nhất, sát lại đến một vị trí mà tinh thần đối phương không kịp phản kháng, sự bao trùm sợ hãi và nỗi kinh hoàng không khống chế mà bóp nghẹt trái tim nhỏ bé của Trà Giang.

Một con quái thú như ẩn như hiện, lời nói lạnh lẽo ác hàn từ trong miệng đối phương thốt ra, thật nhỏ, chỉ vừa đủ cho hai người bọn cô nghe thôi, nhưng mà khi vào tai của Trà Giang, cô chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới sụp đổ.

Xây dựng lại hình tượng một con bốn mươi vạn năm hồn thú một cách chân thật nhất, đáng sợ nhất, coi như Phong Hào đầu la nếu không phòng bị mà dính đòn uy hiếp này Hình Từ cũng sẽ tê liệt toàn thân không thể di chuyển.

Một cô gái nhỏ như Trà Giang thì càng không chịu nổi, hơi thở tán loạn, trước ánh nhìn kỳ quái của mọi người, rõ ràng rằng cô đang chiếm lấy ưu thế, nhưng Trà Giang lại đang run rẩy đến mức điên cuồng, hạ thân đứng không mà gục xuống, võ hồn trở về trong cơ thể cô, để lại một vũng máu to lớn trên thân hình Hình Từ nhỏ bé.

“Rác rưởi, chết đi”

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Lại một tiếng thét kinh người, chết, chết, ... chết, chết mất, đừng mà, cứu tôi, cứu, cứu, cứu với...

Cảm giác như bị một con hồn thú vương giả, đứng hàng thứ bảy trong thập đại mười vạn năm hồn thú đè xuống, tứ chi bị đâm xuyên, cả cơ thể bị nuốt chửng, tâm hồn và ý chí của Trà Giang suýt nữa vỡ ra...

“Trà Giangggggggggggg, tỷ làm sao vậy,... Ngươi, Ngươi, Ngươi đã làm gì .....!!! Hình Từ, tên khốn kiếp!”

Hết người này đến người khác, các thành viên bên đội cậu lần lượt ngã xuống một cách tàn khốc, dù cho Hình Từ đã bị trọng thương cực nặng, nhưng Hi Mã không hề có một chút buông xuôi nào khi nhìn lấy cậu.

“Tan ra đi, vỡ ra đi, đập bể hết toàn bộ cơ thể ngươi đi, Aaaaaaaaaaaaaaaaa Aaaaaaaa”

Hai tay ôm lấy đầu, Hi Mã phát điên rồi, trong thời khắc quan trọng này, áp lực quá nặng đè ép lên cơ thể nhỏ bé bắt đầu phản tác dụng, năng lực chiến đấu trở nên hỗn loạn, tuy điên cuồng hơn, nhưng mà...

“Cậu làm tôi thật thất vọng, vậy mà tôi còn nghĩ mình sẽ được chiến đấu hết mình một cách chân chính!”

Buồn bã nhíu mày, nhìn đối thủ vậy mà trước khi đối đầu trực tiếp với cậu lại mất đi bản tâm, trái tim nhỏ bé kia đang lạc lối, cậu rất muốn cứu rỗi cậu ta nhưng mà, bây giờ không phải là lúc đó...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 385: Hỗn chiến (3)

Bên Hình Từ dường như đã tới đoạn kết, nhưng bên Dạ Vũ lại không hề được an ổn như đầu, với sự trở lại của Hi Mã và sự hỗn loạn trong cách vận hành hồn lực, cô không thể tránh thoát loại trọng lực điên cuồng kia, nhưng mà may thay, kể cả đồng đội của Hi Mã cũng mất đi sự bảo bọc của cậu

Khi tâm trí rơi vào tận sâu của đáy vực đen thẳm, không còn một chút lý trí nào có thể nhắc tới ở đây, súng liên thanh bắt đầu ngắm bắn, hai chân không ngừng di chuyển dẫm mặt đất mà bật người lùi về sau.

“Oanh, oanh, oanh...”

Liên tục bắn ra một con mưa đạn mật mù, bị tiếp cận quả là một chuyện không thích thú gì, đặc biệt là một hồn sư yếu đuối trong lĩnh vực cận chiến như cô thì quả nhiên là bị đánh trúng tử huyết.

Cố gắng tạo khoảng cách, nhưng cũng không phải là quá mức cấp thiết, coi như bị áp sát nhưng trong quá trình chiến đấu, muốn đánh bại cô không dễ dàng như vậy đâu...

“Hồn kỹ: Thiết Lôi Chương!”

Cơ thể mọc vảy cứng cáp, lôi điện ánh lên qua lớp kim loại dày đặc với cường độ cực cao, nếu như có người để ý kỹ sẽ nhìn thấy mùi cháy khét trong không khí đồng thời một ít khói nhỏ và tia lửa điện chóc lên.

Tiếp cận áp sát, lấy Duy Dững phía trước làm lá chắn, cường công hỗ trợ cường công, đội hình một lá chắn chủ tank và một chủ công gây thiệt hại, tổn thương nhanh chóng hình thành với độ thấu hiểu lẫn nhau của Thánh Linh học viện.

“Keng keng, Kéttttttttttt”

Hai chân xuất hiện một lớp hồn đạo khí mạnh mẽ, mặt trong đốt cá và mặt ngoài đốt cá chân lập tức xuất hiện hai cái lưới hái nhẹ màu tím, bên trên còn quét lên một lớp dịch nhẹ trong suốt, nhưng không cần chạm vào cũng biết, đây không phải là một loại vũ khí thông thường.

Đón đỡ lấy thân hình vạm vỡ của cường công đối phương, Duy Dững không một chút hoang mang tiếp nhận nỗi đau được mang đến từ phía Dạ Vũ, lưỡi hái dưới chân cô nhanh chóng kéo sát và vạch một đường máu đỏ tươi trên người Duy Dững.

Cậu bị tấn công mạnh mẽ nhưng lại không hề có ý định bỏ cuộc, mặc cho Dạ Vũ tiếp tục gây ra tổn thương lớn đến bao nhiêu tới bản thân thì cậu cũng không quan tâm, muốn đánh muốn giết thì cứ làm đi, ta đây tuyệt đối không bỏ cuộc đâu.

“Duy Dững...”

Ngạc nhiên nhìn về cậu bạn kiên cường trước mặt, không ngờ ở trong tình huống nguy cấp này thì cậu ta lại bất ngờ trở nên đáng tin cậy đến không tưởng, ánh mắt có một chút cay khi thấy đường vạch dài đỏ máu trên thân thể Duy Dững.

Hai tay Cường Dục không tự chủ nắm lại, hồn lực đẩy mạnh lên cao, khỏe mắt cay cay, nhưng mà anh không khóc, anh cũng không dừng lại, càng không ngần cản Duy Dững, nếu như cậu ta muốn bỏ trốn thì cậu ta đã sớm bỏ trốn rồi.

“Khốn nạn, dùng thân mình làm vật hi sinh sao?”

Đỏ mồ hôi lăn dài trên má, làm sao mà bọn họ lại có thể bất chấp đến như vậy, rõ ràng, rõ ràng là đối phương biết rõ rằng đội bên bọn họ hoàn toàn không có khả năng chiến thắng, lại càng không có khả năng tiến vào vòng trong, tại sao bọn họ lại chiến đấu mà không màng đến sự an nguy của bản thân.

Thánh Linh học viện, bọn họ,... bọn họ là những đối thủ xứng đáng để cô đánh hết mình.

“Cút đi”

Gần lên hai chữ, dưới chân của Dạ Vũ chóc lên ánh sáng màu xanh lam chạy dọc theo đùi dài thon đẹp, cái vớ nhỏ bé như được kích hoạt một mã lệnh nào đó mà phát sáng huyền ảo, lưỡi hái dưới chân như sắc bén hơn, mạnh mẽ hơn nhiều lần.

“Kétttttttttttttttt”

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Tiếng va chạm ngày càng mãnh liệt, máu bắt đầu bắn ra, âm thanh vang lên như lưỡi cưa máy đang không ngừng ma sát với một tảng thép lớn kinh người, hai bên như hỏa và lửa, như khiên và kiếm, thế đối lập toàn diện.

Nhưng rõ ràng người đang chiếm thượng phong lại không là ai khác ngoài Dạ Vũ, đối phương bị cô tàn sát đến mức thảm thiết, tiếng gào thét như thể linh hồn đang bị xé nát, nhưng đối phương vẫn cứ điên cuồng, điên cuồng đến nỗi Dạ Vũ cũng không đành lòng nhìn vào khuôn mặt méo mào của đối phương.

“Ta bảo ngươi cút đi”

Giọng nói mang theo một chút do dự, Dạ Vũ bỏ hai chân đang kẹp vào người Duy Dững ra, khẽ cong người lại cho hắn ta một cước đá Duy Dững ra khỏi sàn đấu, nhưng mà điều này cũng có nghĩa là, hàng phóng thủ của cô.....

Khuôn mặt sớm đã điên cuồng, khỏe mắt ứa ra lệ nóng, Cường Dục điên cuồng nhìn Dạ Vũ với cặp mắt đầy sát khí giống như có mối thù giết cha đoạt vợ, bởi mỗi thớ dây bị cắn cho đến mức vỡ nát ra, máu huyết đỏ tươi vẩy lên mặt, vị ngọt ngào giúp cho anh giữ lại một chút bình tĩnh mà không ra tay trực tiếp.

Duy Dững hi sinh làm cho anh có một cái nhìn thay đổi hoàn toàn khác về tất cả mọi người, không một ai nguyện làm một kẻ vô dụng, càng không có ai hi vọng sẽ trở về trong nhục nhã.

Nỗ lực của mọi người, ta sẽ không để nó lãng phí, ta sẽ .....

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

“OÀHHHHHHHHHHH”

Một kích kinh người, cái đầu mộc sừng tê giác của Cường Dục như to thêm gấp hai ba lần, lửa điện chóc lên, cả bầu trời được phủ lại bởi mây đen u ám...

Nước mắt của những hồn sư, máu của những chiến binh dừng cảm là linh hồn bất diệt, cơ thể của Cường Dục giống như được thiên địa ban phúc, lực lượng của anh trở nên mãnh liệt hơn bao giờ hết.

“Dạ Vũ”

“Tiểu Vũ”

“Tiểu Vũ”

Đình Bảo đứng bật dậy, cả các thành viên khác của Tinh Nguyệt Môn cũng đứng bật người hết cả lên, bọn họ nhận ra tình hình không ổn, nhưng mà mọi thứ đã quá muộn, Dạ Vũ đã bị tiếp cận đến sát người.

“Phụt”

Cơ thể như bị đập gãy, Dạ Vũ như một con chim gãy cánh bị đánh bật xuống dưới, võ hồn của cô nứt ra thành nhiều mảnh và khớp miệng nhỏ ứa trào ra máu, cô như một khối thiên thạch mất trọng lực rơi thẳng xuống đất, nằm lệch ra ngoài sàn đấu rộng lớn.

“ẦM”

Một phần lớn mặt đất bị lún xuống, không cần nhìn cũng biết Dạ Vũ bị tổn thương nặng nề đến thế nào, lớp áo giáp mỏng manh phía dưới bị đập nát, áo choàng cũng rách rưới tung bay theo gió, khuôn mặt tái nhợt bị che lấp đằng sau khối bụi mịt mù.

“Tiểu Vũ, Tiểu Vũ...”

Đình Bảo như phát điên rồi lao người xuống dưới, lúc này đây cậu không quan tâm tỷ thí này hay tỷ thí nọ, bất chấp việc bản thân bị loại khỏi vòng thi đấu, giờ phút này cậu không còn chút lý trí nào để suy nghĩ về việc đó.

Cậu như một con sóc vũ bão trái ngược hoàn toàn với hình thể béo ú của mình, chạy thật nhanh tới bên cạnh Dạ Vũ ôm chặt lấy cô vào lòng, nhìn khuôn mặt nhỏ bé tím tái đầy đau đớn của cô làm cho anh đau lòng không ngừng.

Nước mắt không kiềm chế được tuôn ra chảy thành từng giọt lệ nặng trĩu rơi xuống, cảm giác thanh mát nhột nhột lách tách rơi vào má của Dạ Vũ làm cho cô hơi khó chịu, nhưng mà lại vô cùng hạnh phúc.

“Đừng ... khóc, không sao.. mà”

Giọng nói khàn khàn không tự chủ vang ra, bàn tay như đứt gãy của Dạ Vũ run run đưa lên giống như cô đang dùng hết sức mình vậy, từng chút một, từng chút một, cô muốn lau đi giọt lệ không ngừng rơi của anh chàng ngốc nghếch này.

Bàn tay to lớn của Đình Bảo lập tức nắm lấy bàn tay nhỏ bé xanh xao của cô, đưa nó lên áp lấy khuôn mặt mình, anh mếu máo giống như đứa trẻ sắp mất đi người quan trọng nhất của mình, mọi cảm xúc tuôn trào một cách đột ngột nhưng lại tự nhiên đến nỗi không một ai nhận ra sự khác biệt.

“Ồn ... mà ... Bảo ... Bảo ....”

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 386: Ta khâm phục các người

“Tiểu Vũ, ... Tiểu Vũ...”

Không nói được lời gì ngoại trừ lặp đi lặp lại tên gọi của cô gái yếu đuối trong lòng mình, lúc này đây lòng anh đau đớn như muốn xé đi từng khúc thịt, trái tim như muốn vỡ ra, anh ước gì thà rằng để cho anh chịu nỗi đau xé gan xé ruột này thì hơn, anh không muốn để cho cô phải ...

Đổi ngược với tình huống ở phía trên, Dạ Phong sau khi thấy em gái mình vẫn còn an toàn nằm trong lòng Đình Bảo thì anh bỗng an tâm hơn một chút, tuy rằng bị trọng thương nặng nề, nhưng mà còn sống là được rồi.

Toàn bộ nhóm của Tinh Nguyệt Môn như là dầu hỏa bị châm lửa thiêu cháy rừng rực, áp lực kinh khủng một lần nữa bốc lên trực tiếp nuốt chửng hai người còn sót lại của Thánh Linh học viện.

Bên phía đội đối phương, người dẫn đội Thiên Yến đầu la lập tức lao ra cản trở lại nhóm Dạ Phong, khí tức mạnh mẽ của Phong Hào Đấu La không một chút nào hạn chế để ngăn cản lại đám nhỏ phía trước.

Không phải là ông muốn ức hiếp hay đàn áp lũ nhỏ, nhưng mà sự thật là bọn chúng quá mạnh, mạnh đến mức mà nếu ông không ra tay một cách toàn lực, sợ rằng ông cũng sẽ bị bọn chúng đàn áp ngược lại.

“Trọng tài, đội ngũ của Thánh Linh học viện bỏ cuộc, trận chiến này chúng ta nhận thua, mau chóng kết thúc trận đấu này ...”

Thiên Yến đầu la lập tức đưa ra lời từ bỏ, đám nhóc của ông đã cố gắng hết sức rồi, làm được đến bước này thì ông đã tự hào vì bọn chúng hết sức, các thành viên của Thánh Linh học viện đã trưởng thành, Hi Mã đã bước ra khỏi cái bóng bị vây quanh của mình, Duy Dũng và Bảo Duyên đã không ngần ngại hi sinh bản thân vì cho mục đích của cả đội.

Hơn nữa, Cường Dục đã hoàn thành tốt nhiệm vụ là đội trưởng của mình, các thành viên còn lại cũng có ý thức đoàn kết rất cao, không những vậy khóa được hai con quái vật yêu nghiệt kia, mà còn loại đi một trong hai người bọn chúng đã là quá mức kinh người, đến chính cả ông còn không ngờ rằng lũ trẻ lại kiên cường đến vậy.

“Thánh Linh học viện bỏ cuộc, trận đấu kết thúc, người chiến thắng là Tinh Nguyệt Môn chiến đội”

Mồ hôi lăn dài trên má, ông tuy là trọng tài nhưng mà thực lực mới chỉ là bát hoàn hồn đấu la mà thôi, tuy có thêm hồn đạo khí thì ông cũng mạnh ngang ngửa một phong hào đấu la bình thường, nhưng mà dù sao thì đó cũng chỉ là vật ngoài thân, nếu như chân chân chính chính đối diện với cường giả, ông lập tức hoang mang đến run người.

Không nói đến khí tức của Thiên Yến bằng bạc như vô tận, sự bí hiểm và mê hoặc của Dạ Phong cũng không hề thua kém, rõ ràng đối đầu với năm người bọn cậu là một Phong hào đấu la hàng thật giá thật, nhưng mà ông ta lại không thể chiếm được một chút ưu việt nào? rốt cuộc thì lũ nhỏ này là ai ...

“Muốn bỏ cuộc là có thể bỏ cuộc sao ...”

Cặp mắt màu tím như hổ đen vô tận muốn nuốt chửng tất cả, một quyển sách bỗng hiện lên như quyển sổ sinh tử, cảm giác rợn hết cả người xuất hiện trên khắp toàn bộ đấu trường, kể cả Thiên Yến lẫn trọng tài, các thành viên tham gia thi đấu lẫn toàn bộ khán giả đang ngồi trên bục quan sát, tất cả mọi người đều không khỏi ớn lạnh xương sống.

Một ngón tay chỉ ra, bỏ mặc sự can thiệp của Thiên Yến, cậu trực tiếp nhiếp lấy linh hồn của hai đứa nhóc bên Thánh Linh học viện còn lại, Hi Mã và Cường Dục, đây là hai người còn sót lại sau trận chiến, tuy rằng bọn chúng chiến đấu một cách kiên cường và đáng khâm phục, nhưng mà dám làm tổn thương em gái của hắn, tội đáng chết muôn phần ...

“Ư..... ư..... ư.....”

Hai tay với lấy cổ, Cường Dục và Hi Mã ngồi bệch xuống đất ôm lấy cổ mình níu kéo như muốn vùng vẫy thoát ra một bàn tay vô hình vậy, bọn cậu sợ hãi, sợ hãi đến kinh người.

Coi như lúc này có tiếp cận đến tử vong thể nào, coi như bọn họ đã từng thấy vẻ mặt khát máu của Thiên Yến sư phụ nó đáng sợ đến nhường nào, nhưng mà mọi thứ chỉ là trò trẻ con trước mặt vị chúa tể của sinh mệnh và tử vong này.

Khuôn mặt lạnh lùng hắc ám không một chút nương tình như muốn bóp nghẹt đối phương một cách tàn bạo nhất, linh hồn bị xé nát trong tra tấn, bọn nhóc còn không có đủ sức để mà gào lên, quằn quại, ngạt thở.

Khuôn mặt đau đớn đến tận cùng của bọn nhóc làm cho người ta không khỏi đau lòng, nhưng đồng thời cơ thể lại run sợ đến mức không dám động đậy, cho đến khi Thiên Yến đầu la kịp lấy lại bình tĩnh thì Dạ Phong đã muốn đưa bàn tay lên muốn nắm lại, sinh mệnh của hai đứa học trò của ông như chớm tắt.

Vừa định mở miệng và ra tay thì một giọng nói vang lên ...

“Đại.. ca.. dừng ... lại”

“Khục khục, khụ khụ... Khụ!”

Dạ Vũ ở phía xa được Đình Bảo ôm lên với tư thế bế công chúa, dù cho bản thân đã tàn tạ đến mức sắp chết, miệng của Dạ Vũ lại tiếp tục nở ra máu, nhưng mà cô vẫn cố gượng dậy mà ngăn cản đại ca của mình

“Tiểu Vũ ...”

Hồn lực bỗng thu về, áp lực kinh sợ trong chốc lát tan đi một chút làm mọi người thở phào nhẹ nhõm, nhưng đó không phải là kết thúc, con ác ma chúa tể, vị đại ma vương của chúng ta vẫn còn đứng nguyên đây chưa hề nhúc nhích, dù không có cảnh cáo hay ra lệnh, nhưng mọi người không tự chủ nín thin, không một tiếng động được phát ra, không gian tĩnh lặng đến mức đáng sợ.

Dạ Phong tạm thời dừng việc bóp chết hai thằng nhóc khổ nạn phía trước, anh dừng lại và nhìn về phía Dạ Vũ, cô khó khăn lắc đầu nhìn anh.

Ngay sau đó Dạ Vũ hướng tầm nhìn của mình về Cường Dục và các đội viên bên anh, bọn họ sớm đã sợ hãi đến mức tè ra quần, nhưng khi ánh mắt của Dạ Vũ nhìn sang, bọn họ lập tức đứng dậy theo bản năng, những người này không muốn để cho cô nhìn thấy một mặt yếu đuối của mình.

“Đội trưởng ... Thánh.. Linh .... Học ... viện.. các người ... đấu ... hay”

“Khụ khụ”

“Tiểu Vũ, em có sao không?”

Đình Bảo lập tức lo lắng muốn ngăn cản Dạ Vũ nói tiếp, nhưng anh biết, nếu anh làm vậy thì Dạ Vũ sẽ không tha thứ cho anh, vậy nên anh dừng lại một chút, dù biết rằng người mình yêu đang đau đớn, nhưng mà bản thân anh lại không thể làm gì được sao?

Nhắm mắt cắn răng chịu đựng sự khó chịu của mình, anh cố gắng đợi cho Dạ Vũ nói tiếp, dù cho từng lời nói đau đớn của cô cứ mỗi từ thốt ra là anh lại đau thêm một phần, tim của Đình Bảo rỉ máu khi trông thấy cô khổ sở.

Một nguồn ánh sáng màu xanh nhẹ dịu dàng tỏa lên, theo mong ước mãnh liệt của Đình Bảo, nó tỏa lên vây quanh lấy cơ thể sắp tàn của Dạ Vũ, tiếp thêm sức mạnh và giúp cô hồi phục, tầng gong xích kiềng chế mỗi liên kết của hai người bọn cậu lập tức bị kéo đứt, hồn lực của Đình Bảo vậy mà ....

Cả hai người lập tức trợn mắt lên trong ngạc nhiên, hơi dừng một chút, Dạ Vũ tiếp tục nói chuyện tiếp với nhóm Cường Dục, giọng điệu trở nên trôi chảy và thêm một chút sức lực hơn trước.

“Các người đấu rất hay ... trận này.. tuy nhóm ta chiến thắng. nhưng mà bản thân ta đã thua cuộc, các người rất mạnh, rất đoàn kết, ... hãy tự hào về điều đó ... Thánh Linh học viện là một đội ... đáng để ngưỡng mộ”

“Ta khâm phục các người!”

Bằng lời khen chân thành, cô mỉm cười làm xua tan đi mọi áp lực mà bọn họ nhận lấy từ Dạ Phong, xua tan đi mọi nỗi đau mà bọn họ đã nhận, đối thủ dường như không thể chiến thắng đã nói với bọn họ

Cô khâm phục bọn họ ....

“Đại ca ... đi thôi ...”

Quay đầu lại, cô nhìn vào đại ca của mình, khẽ mỉm cười lắc đầu. Dạ Phong nhìn cô nhủ mảy, sau đó lại lờm về phía Thánh Linh học viện, anh thờ dãi một hơi một mồi

“Được rồi, mọi người đi thôi, trận này, chúng ta thắng, nhưng cũng không hoàn toàn là thắng, từ lần sau, tất cả chúng ta sẽ đánh một cách toàn lực, không một giữ lại!”

Dạ Phong về mặt cứng chịu thêm nghiêm túc dạy dỗ, lần này thôi, anh sẽ chiều cô em gái bé nhỏ của anh vậy, xoay người lại, toàn bộ đội ngũ của Tinh Nguyệt Môn biến mất một cách thần bí, để lại phía sau là tiếng reo hò đột ngột khỏi vang âm i

Không những Tinh Nguyệt Môn, kể cả Thánh Linh học viện cũng được reo hò động viên không ngừng, một trận đấu quá mức hoành tráng, các hồn sư đánh cược cả sinh mệnh vì danh dự và đồng đội của mình, không còn gì tuyệt vời hơn trận đấu ngày hôm nay.

“Tinh Nguyệt Môn”

Thiên Yến đầu la và các thành viên còn tỉnh nhắc lại với cái tên này bằng một giọng điệu kính sợ và khâm phục, còn các thế lực đang lẫn trốn ở đằng xa lại nhắc tới cái tên này bằng thái độ khó lường, có phần sợ hãi, cũng có phần điên cuồng ... Thật không biết, tương lai gặp phải bọn họ trên sân đấu sẽ là một chuyện thế nào ....

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 387: Cổng Đông, Mặc Tà Nhã, Đường Nhã

Ngay khi trận đấu phía Tinh Nguyệt Môn diễn ra thì các trận đấu ở các cổng khác cũng không ngừng bắt đầu, đứng ở một nơi khá cao trên đài quan sát, lẫn vào khán giả đang ngồi xem, Hình Na như cái bóng vô hình nhìn xuống phía dưới.

Tiếng reo hò kinh người giữa hai chiến đội, Thánh Linh Giáo và Đại Dương học viện, Thánh Linh Giáo tuy chỉ là một giáo phái mới thành lập không bao lâu, nhưng sự uy nghiêm và mạnh mẽ, kết hợp với tính thần bí của nó làm cho người ta như trông phải một lớp sương mù dày đặc, mờ mờ ảo ảo, không rõ đâu là hư đâu là thật.

Đổi ngược với Thánh Linh Giáo, học viện Đại Dương là một học viện chuyên gia đào tạo các hồn đạo sư có thuộc tính hệ thủy, đương nhiên là cũng sẽ có một vài thuộc tính khác, nhưng thủy hệ hồn sư chính là đặc trưng nổi bật nhất của học viện này.

Tuy chưa từng xuất hiện qua hồn sư nào có thuộc tính Thủy cực hạn, nhưng mà nói về khả năng khống thủy và nghịch thủy, không ai qua bằng những thiên tài ở đây, một đội hình chuyên về thay đổi dòng chảy của trận đấu, như lớp nước ngầm bí ẩn trôi dạt tận đáy con sông, sức mạnh bao phủ như đại dương biển rộng, Đại Dương chiến đội với những học viên đáng tự hào đang bước lên sân khấu.

“Hai bên giới thiệu đội viên”

Âm thanh trọng tài vang lên, hai bên, mỗi bên mười bốn người bước lên sàn, tuy chưa rõ thực lực nhưng nhìn sơ qua mọi người đều cảm thấy là ngang sức ngang tài, chỉ riêng duy nhất Hình Na biết rõ, Thánh Linh Giáo đang sở hữu cùng lúc hai con quái vật kinh khủng nhất Đẩu La Đại Lục hiện nay, những con quỷ khát máu có sức mạnh vượt bậc.

Hình Na nhú mày, cô không nghe thấy tên của Đường Nhã, nhưng mà rõ ràng là Vu Thiên tỷ nói rằng Đường Nhã có tham dự vào trận đấu này, điều này là sao ...

“Mặc Tà Nhã, Sa Na, Diệp Tinh Lâm, Thu Thủy, Đại Việt, Fiona, Lý Nhã Kiều”

Một đội hình với bảy người mạnh mẽ bước ra, rõ ràng là bọn họ lấy cô gái đang bị trùm khăn đứng đầu là người lãnh đạo, cũng là đội trưởng tham trận lần này của Thánh Linh Giáo, không cần phải quan sát nhiều cũng biết thực lực của cô rất mạnh.

Khí chất xung quanh của cô gái mang tên Mặc Tà Nhã này có một loại ẩn dật và không thể xuyên thấu, sáu người còn lại giống như mang một loại hồn đạo khí gì đó che dấu sức mạnh, Hình Na có thể thấy ẩn ẩn huyết tính và oan hồn đang bám đẳng sau lưng của bọn họ, quả nhiên là những con ác quỷ chuyên gia đi sát hại mạng người. . .

“Mặc Tà Nhã ...”

Nhìn vào cô gái đội trưởng đang đứng hiên ngang với tư thế oai hùng, mái tóc dài được buộc lên tung bay theo gió, hồn lực bắt đầu tản ra với tốc độ cực nhanh, giống như thể cô chuẩn bị muốn nuốt chửng đội bạn ngay khi trọng tài vừa kịp lên tiếng.

Hình Na suy nghĩ một tý rồi lập tức trợn mắt lên ngạc nhiên, đây chính là ....

“Thủy Lam, Hải Dương, Thiên Thiên, Tỷ Lưu Vũ, Dương Kiên, Lộc Đình Tài, Hắc Tử”

Thành viên của Đại Dương học viện bước lên, khí thế của bọn họ không hề kém Thánh Linh Giáo là bao nhiêu, ít nhất thì nhìn về mặt ngoài là vậy, nhưng thật chất bên trong bọn họ sớm đã bị Mặc Tà Nhã thâm tóm.

Ánh nhìn có thể nuốt chửng linh hồn, tà hồn sư năng lực đặc hiệu, chỉ đối với những tà hồn sư có sức mạnh vượt bậc có thể trực tiếp bỏ qua phòng thủ của đối phương, mà những người có khả năng không nhìn những thiên tài đội bạn thì chỉ có thể là những con quái vật mà cô đang tìm.

Cô ta, Mặc Tà Nhã chính là Đường Nhã ....

Giống như có một luồng điện giật chợt chạy ngang qua đầu, Hình Na vừa nhận ra cô thì Đường Nhã cũng lập tức quay đầu ngược lại, khuôn mặt mang theo một chút nghi vấn nhìn chăm chăm vào khu vực Hình Na đang đứng.

Thấy vậy, Hình Na lập tức thu liễm lại khí tức của mình, cô không biết rằng Đường Nhã có phát hiện ra cô chưa, nhưng mà nhờ có cô ta mà Hình Na giờ đây mới còn có thể sống sót lạnh lạnh đứng trên đấu trường này. . .

Cảm xúc của Hình Na có một chút hỗn loạn, nhưng ngay sau đó cô lập tức lắc đầu muốn buông xuôi ý nghĩ kỳ lạ của mình, vừa mới thoát khỏi màn tự vấn nội tâm, Hình Na lập tức nhìn thấy đường cong kỳ lạ dưới môi của Đường Nhã, cô ta đang cười?

“Xin chào”

Không biết là Đường Nhã đang chào hỏi đối đối phương hay là cô đang chào hỏi Hình Na, khuôn mặt xinh đẹp tà mị khẽ gật nhẹ một cái rồi nhắm mắt lại.

Cô ta phát hiện rồi ... Đây chính là ý nghĩ duy nhất còn tại trong đầu Hình Na, từ khi nào mà Đường Nhã lại có một giác quan nhạy cảm như thế, quả nhiên là người được Tà thần lựa chọn, cô ta giống như được lột xác rồi vậy, quả là đáng sợ.

“Bối Bối đại ca, huynh nghĩ trận này ai thắng?”

Tại một phía khu vực không quá xa chỗ Hình Na, một nhóm bảy người quen thuộc mà Hình Na nhận biết, đó chính là Đường Môn, Hoắc Vũ Hạo, Bối Bối, Từ Tam Thạch, Vương Đông, Tiêu Tiêu và Hòa Thái Đầu, Giang Nam Nam không nghĩ tới đám nhóc này không đi chuẩn bị cho trận đấu mà lại rảnh rỗi ngồi đây xem người khác thi đấu ư? Có khi nào lũ nhóc này cũng nhận ra được điều gì?

Hình Na có chút nghi vấn nhưng tạm thời cô không nói chuyện, lẩn qua đám đông, Hình Na thay đổi vị trí của mình, cô tiến tới gần khu vực của Huyền Lão và nhóm Đường Môn trong im lặng.

“Ta không biết a, Đại Dương học viện là một đội rất mạnh, nhưng Thánh Linh Giáo, giáo hội của tà hồn sư, không ngờ bọn hần lại có thể trơ trẽn tham gia loại đại hội này ....”

Bối Bối trả lời Hoắc Vũ Hạo với một thái độ khó chịu, anh có vẻ cực kỳ căm ghét loại hồn sư bản thủ này, không những anh, mà kể cả những đội viên khác của Đường Môn cũng không hề thích thú gì với thành viên của Thánh Linh Giáo.

Vương Đông có phần cau mày, khuôn mặt của cô giờ đã hoàn toàn là nữ trang chứ không còn là nữ giả nam trang như trước, vẻ đẹp rạng ngời và hoàn

mỹ, chất liệu của mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành ẩn ẩn trong cơ thể bé nhỏ, cho Vương Đông thêm một hai năm nữa cô gái này tuyệt đối sẽ câu hồn mọi nam nhân trên đại lục một cách dễ dàng.

Tiểu là hoa hồng đẹp đã có chủ, nhìn thẳng nhóc Hoắc Vũ Hạo ở bên cạnh, cô hơi cười khẩy tỏ vẻ thích thú, dưới ánh mắt của toàn bộ thành viên Đường Môn, cô bước qua một cách thần nhiên nhưng lại giống như vô hình, lướt qua bọn họ và ngồi bên cạnh vị trí của lão già đang uống rượu phía trên.

“Lão sư, lâu rồi không gặp”

“Ồ, tiểu nha đầu, ngày càng trưởng thành a.”

Đưa cây đũa gà lên cắn một miếng thật to, sau đó lại uống thêm một ngụm rượu thật đã, khả một hơi, khuôn mặt hơi hồng, Huyền Lão cười cười đáp lời.

“Ừm, trận chiến tiếp theo, có vẻ là một trận chiến một chiều rồi đây...”

Liếc qua nhìn lão già bốc lên hơi men của rượu, Hình Na cũng không có ghét bỏ, cô chỉ cười nhẹ rồi nghiêm túc quay đầu lại nhìn lên trên sàn đấu, lời nói thốt ra mang theo chút lo âu làm cho Huyền lão giật mình, rốt cuộc là có chuyện gì mà làm con tiểu quái vật này lại u sầu đến vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Thật đáng thương

Phát hiện ra phía trên bọn mình lại có thêm một giọng nói lạ đang nói chuyện với Huyền Lão, nhóm của Bối Bối mới giật mình quay lại, bóng hình của một cô gái xinh đẹp điều linh huyền ảo không biết ngồi ở trên ghế đằng sau từ bao giờ.

Đặc biệt là Hoắc Vũ Hạo, với tầm nhìn tuyệt đối của cậu vậy mà có một cô gái có thể đi lướt qua mà không bị cậu chú ý, cô ta là cái quái gì vậy.

“Xin chào, mọi người”

Giọng nói quen thuộc vang lên, bằng một giọng nói trầm ấm và đầy từ tính, Hình Na vui vẻ chào hỏi lại những đồng đội cũ của mình, khuôn mặt cô khẽ cười, nghiêng đầu nhẹ tỏ vẻ ngây thơ

“Đẹp ... quá..”

Tiểu Tiêu trực tiếp đơ ra, lần đầu tiên cô nhìn thấy một đại mỹ nữ ngoại trừ Vương Đông Nhi lại có vẻ đẹp mê hồn như vậy, giống như mỗi cái nhấc mắt nhú mi của Hình Na đều có thể hút hồn của người đối diện đi, đây thật sự là con người ư? không phải là tinh linh hay mỹ nữ rơi nhầm xuống hạ giới chứ.

Khuôn mặt hồng hồng như mặt hồng, Tiểu Tiêu mê ly nhìn người con gái phía trước làm cho Hòa Thái Đầu có chút ghen tỵ, tuy rằng anh hơi xấu một tý nhưng ít ra cũng là con trai, chẳng lẽ anh lại thua cuộc một người con gái ...?

“Vị này là... Huyền lão?”

Bối Bối và Từ Tam Thạch sự chú ý bị dời đi, bọn họ chăm chú nhìn người con gái đột ngột xuất hiện ở đây, không phải vì vẻ đẹp kinh người của Hình Na, mà là vì sự bí ẩn và năng lực ẩn dật của cô, thật sự là quá thần bí, hơn nữa trong có vẻ cô gái này lại có quen biết với Huyền Lão.

Từ Tam Thạch và Nam Nam cũng quay lại, Vương Đông Nhi nhú mày giống như hơi nhận ra thân phận của Hình Na, còn Hoắc Vũ Hạo lại cảm thấy lo sợ không ngừng, giống như mọi bí mật của cậu trước mắt cô gái này đều bị nhìn thấu, thật sự rất khó chịu.

“Ha ha, mọi người quên ta rồi sao? Tệ quá nha!”

Cười cười phồng má tỏ vẻ giận dữ, cô cũng không quá bận rộn lúc này, chọc mấy đứa nhóc này cũng không tệ, nhìn mặt bọn chúng ngây ra vì không biết được cô là ai, Hình Na cảm thấy có chút buồn cười thú vị và một chút tức giận hờn dỗi, dù sao cũng là đồng bạn từng chiến đấu qua với nhau, không nhất thiết thay đổi hình dạng một tý là thành ra không biết như vậy chứ?

Ánh mắt của nhóm Đường Môn ngày càng trở nên mê hoặc và nghi vấn tràn đầy, trên đầu bọn nhóc dường như có thêm muôn vàn dấu hỏi chấm, khuôn mặt neho lại như đang tự hỏi về thân phận của cô, nhưng cuối cùng thì bọn nhóc vẫn bỏ cuộc vì không tìm ra...

“Ôi, ôi, đừng đùa chứ mấy người...”

Hình Na thật sự là hết lời để nói với cái nhóm khốn nạn này, không ngờ ấn tượng của cô đối với bọn họ nhỏ vậy sao?

“Hình Na, người là Hình Na”

Đột nhiên một âm thanh vang lên từ phía đằng sau, Vương Đông Nhi đột nhiên mở to hai mắt ra ngạc nhiên như nhận ra điều gì, cô nhìn thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp của Hình Na mà thốt lên, giống như vừa muốn nói cho mọi người, vừa nói cho bản thân mình, cô gái mạnh mẽ ngày xưa nay đã trở lại và ở ngay bên cạnh bọn họ?

Hình Na vẫn luôn là một dấu hỏi chấm to đùng mà Vương Đông chưa bao giờ tìm hiểu ra được, cho dù cô có về nhà gặp Thái Thân và mọi người hỏi thăm cũng không hề biết thân phận thật sự của Hình Na, cô giống như một ngôi siêu tân tinh xuất hiện và lấn áp tất cả, đồng thời không một ai có thể ngăn cản cô vậy.

“Phù, may quá, cuối cùng tiểu Đông Đông cũng nhớ ta a!”

Thở ra một hơi, coi như toàn bộ đám nhóc này cũng không đến mức quên sạch về cô, còn có một người nhớ được tên của mình làm cho Hình Na cảm thấy nhẹ nhõm, đứng dậy nhẹ nhàng tiến tới gần Vương Đông, bước đi như điều linh hư không đột ngột xuất hiện trước mặt cô gái tóc xanh mượt mà phủ dài, khẽ vuốt khuôn mặt của Vương Đông Nhi rồi déo một cái

“Lâu ngày không gặp, hắc hắc”

“Đau đầu”

Kêu lên ngại ngùng, khuôn mặt của Hình Na không biết từ khi nào đã áp sát lại khuôn mặt của cô, dù cho có cùng là nữ giới, nhưng một vẻ đẹp câu hồn này có thể bắt chấp cả giới tính nam nữ mà có thể ăn thông cả hai, Hình Na cười khẽ làm cho mặt Vương Đông thấu hồng.

Không phải là cô có tình cảm động gì với Hình Na, mà đây đơn giản chỉ là sự kinh diễm thôi, cô gái loli nhỏ bé hoạt bát giờ đây hóa thành đại nư tử hiền lành và bí ẩn, thế sự đúng là đổi nhanh thật, còn cô thì vẫn dậm chân tại chỗ, suy nghĩ bỗng lướt qua, Vương Đông hơi dừng một chút, rồi nghiêm túc nhìn lại Hình Na làm cô bất ngờ bật lùi về sau.

“Ha ha ha, thú vị đấy!”

Hình Na ôm bụng cười sau đó về lại vị trí của mình, trước ánh nhìn đầy hoang mang và ngạc nhiên, đồng thời cũng có vui mừng, Hoắc Vũ Hạo thả lỏng lại cơ thể, biết rằng Hình Na cũng không phải là người lạ nên cậu cũng không quá mức đề phòng, dù sao nơi đây còn nhiều người như vậy.

Trông thấy Bối Bối và Từ Tam Thạch, Giang Nam Nam như muốn nói điều gì thì Hình Na lập tức khẽ đưa tay lên, “Suyt!” một cái, rồi chỉ về phía sân khấu nói:

“Trận đấu bắt đầu rồi!”

Sự tập trung của mọi người lập tức bị dời khỏi Hình Na, bọn họ bắt đầu chú tâm và hai đội ngũ được coi như là ngang sức ngang tài chuẩn bị gặp nhau, đám Thánh Linh Giáo hoàn toàn lờ được khán giả, tuy nhiên chỉ cần là người hữu ý hoặc hữu tâm đều có một thái độ bất thiện với bảy người Đường Nhã, à không, bây giờ nên gọi cô ta là Mặc Tà Nhã mới đúng, lấy cái tên đúng là tà ảo thật ...

“Mọi người, tiến lên”

Đội trưởng học viện Đại Dương ra lệnh, đội hình tách ra một, hai, hai, hai, như hình mũi tên tiến thẳng vào đối thủ, toàn bộ các hồn sư khởi động hồn hoàn và triển khai thể công toàn diện.

Lối chiến đấu bỏ rơi phòng thủ, điều khiển dòng chảy và ép buộc đối phương phải theo chân mình, bá đạo, nhưng không thể không nói là đáng sợ và đáng khâm phục, muốn đảm bảo cho đội hình này có hiệu quả, thực lực của từng thành viên bên Đại Dương học viện phải thật sự rất mạnh mẽ, nhưng mà đối thủ lần này của họ ...

“Thật đáng thương!”

Lời nói đến từ đáy lòng của Hình Na mang theo chút thương xót, nhưng đến cuối cùng Hình Na không hề ra tay ngăn cản, cô không thể giúp đỡ bọn họ được gì, hoặc là nói, cô chưa thể giúp đỡ bọn họ, bởi vì nơi đây không phải là sân nhà của cô, mà là sân nhà của lũ quái vật bậm tợn này ...

“Là sao?”

Từ Tam Thạch quay lại ngạc nhiên hỏi, Giang Nam Nam cũng bất ngờ, kể cả Hoắc Vũ Hạo cũng không hiểu lời của Hình Na, không phải trận đấu vừa mới bắt đầu thôi sao?

Chỉ riêng Bối Bối có chút đăm chiêu nhìn người con gái mỏng manh bỏ mặc sáu thành viên còn lại của đội mình, một thân một thể hứng chịu thể công dồn dập của Đại Dương học viện, cô ta tính làm gì, và cô ta là ai mà anh lại thấy ....

Huyền Lão cũng hơi hơi ngưng trọng đứng lên, ông dừng lại việc gặm nhấm cây đuôi gà trong tay mà bắt đầu chú ý trận đấu một cách kỹ càng, ông không thể trực tiếp tấn công Thánh Linh Giáo được, dù sao thì ngoại trừ bọn ông ra, không ai biết rằng bọn chúng tà ác thế nào, Nhật Nguyệt đế quốc, sớm đã không thể đùa bỡn như xưa, lúc này đây, chỉ có thể chờ mong vào thế hệ trẻ vậy ...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 389: Một chọi bảy, huyết tinh tràng cảnh

Cô gái mang tên Mặc Tà Nhã giống như không hề sợ hãi một chút nào, cô cũng không hề hưng phấn, giống như mọi thứ trước mặt cô chỉ là thứ đồ chơi tầm thường không thể đẩy lên bất cứ cảm xúc nào.

Bước từng bước thật chậm, Lam Ngân Thảo xinh đẹp màu xanh dương mọc lên một cách thuần khiết, không hề có dấu vết tà ám hay huyết tinh nào trên cộng cô lung linh này, thật khó mà có thể nghĩ ra rằng cô gái này chính là một trong hai người thừa kế thần vị tà thần.

Mặc Tà Nhã giống như là hồn sư chính phái hơn là tà hồn sư tàn ác, bất kể là ai khi nhìn thấy võ hồn của cô đều nghĩ là vậy, nhưng đồng thời bọn họ cũng có phần e ngại trước việc Tà Nhã lại không hề phòng thủ hay né tránh, mà trực tiếp bước tới đối diện một cách thờ ơ, khắp nơi là sợ hãi như vậy.

“Tà Nhã tỷ tỷ, đừng thua a!”

“Tà Nhã tỷ tỷ, đánh cho đàng hoàng vào chứ, đừng có thờ ơ như vậy ...”

Thái độ của khán giả ngồi xem có phần rất là ủng hộ Mặc Tà Nhã, điều này khiến cho nhóm Đường Môn hoàn toàn kinh ngạc, tuy rằng xuất phát ở cùng một công, nhưng bọn họ không ngờ rằng Thánh Linh Giáo lại được ủng hộ đến như vậy.

Còn cô gái với tên gọi là Mặc Tà Nhã kia, võ hồn của cô ta rõ ràng là thuần khiết không một tia hắc ám thánh thiện võ hồn, làm sao lại là một trong các thành viên chủ lực của Thánh Linh Giáo được? điều này có nghĩa là gì? thế giới này loạn hết rồi ư?

Trong khi đám nhóc đang hoang mang, Mặc Tà Nhã lại không hề lo lắng tiến tới gần đội trưởng đối phương, một anh chàng với mái tóc xanh lam, tay cầm thanh giáo ba đỉnh giống hải thần vũ khí, sau lưng bốc lên mùi hương của đại hải, nước cứ ầm ầm mà chảy, hỗ trợ cho các thành viên phía sau về mặt thuộc tính thủy hệ.

Bởi vì thuộc tính đặc trưng, đã từng có một số hồn sư thành lập riêng một đội hình khắc chế bọn họ, để bù đắp lại thiếu sót to lớn này, người đội trưởng của cả đội có trách nhiệm gia tăng năng lực thuộc tính cho tất cả mọi người.

“Muốn chết ư? Võ Hồn: Khúc Lâm Hồng Thủy, Mặc Kinh Lâm, Đại Bảo Vũ Táp”

Ba hồn hoàn sáng lên, hồn hoàn thứ bốn, năm, sáu đồng thời xoay tròn, cây giáo ba đỉnh lập tức tỏa sáng cực đại, các đội viên phía sau dùng hết mọi sức lực hỗ trợ, nhưng ngược lại, các đội viên của Thánh Linh Giáo lại thờ ơ lùi về sau.

Không một ai trong số sáu người còn lại của Thánh Linh Giáo có ý định giúp đỡ đội trưởng của họ, điều này khiến cho khán giả ngồi xem cảm thấy vừa hưng phấn và vừa tức tối, không phải nói là đấu đội ư? đây thì khác gì là một chọi bảy? nhưng mà, tình huống hấp dẫn này, bọn họ thích.

Thủy Lam bằng với cây giáo ba đỉnh của mình trực tiếp kéo ra một vạch giữa sân, trực tiếp muốn xé nát đối phương ra làm hai, lực công phá kinh hoàng bạo tạc ra cả lân cận, đưa sân đấu trở thành sân nhà của thủy hệ võ hồn chiến hồn sư.

“Hừm?”

Cặp mắt thờ ơ không chút thay đổi nhìn vào đòn đánh này, cô gái bịt kín khuôn mặt đưa tay lên hờ không điểm một điểm, những ngọn cây Lam Ngân Thảo như có sức sống và ý chí của riêng mình, chúng mọc lên một cách điên cuồng bảo vệ cho chủ nhân của chúng.

Ngón tay đang điểm ở hờ không lập tức vạch ra một đường ngang, một luồng sáng mạnh mẽ được kéo ra, sau lưng xuất hiện bảy vòng hồn hoàn sáng rực xoay tròn, hồn thánh, vậy mà là hồn thánh?

“Cái quái gì?”

“Con quái vật gì vậy?”

Bối Bối và các thành viên Đường Môn bật người đứng dậy, Tiêu Tiêu trực tiếp run sợ hai chân hơi chạm nhẹ, Hòa Thái Đầu lập tức ôm cô vào trong lòng của mình, một hồn thánh ở độ tuổi ngang bằng bọn cậu, rốt cuộc thì Mặc Tà Nhã, cô ta là ai?

Thời khắc tuy nói rất lâu, nhưng trôi qua lại thật vội vã, một vết sáng thuần khiết sinh mệnh lực trực tiếp bắn xuyên qua con đường được làm bằng hải thủy của Thủy Lam, hòa với màu của đại dương, Lam Ngân Thảo thể hiện đặc tính kiên cường và sinh trưởng mãnh liệt của mình, bao phủ lấy, dung hòa lấy, khắp mọi nơi, khắp mọi khu vực, chúng đều nở rộ và tuôn trào dưới bất cứ điều kiện.

“ẦM”

Âm thanh va chạm mạnh mẽ, Mặc Tà Nhãn vẫn hoàn hảo không mất một cọng lông nào đứng đấy nhẵn nhụi nhìn đối thủ, tay cô còn lười biếng muốn giơ lên, bảy vòng hồn hoàn tỏa sáng, hai cái màu đỏ rực hung dữ và man rợ đe dọa đối phương.

Vạch nước biển bị đánh bay tung tóe, ngay sau đó lập tức có một, rồi hai tiếng thét vang lên:

“Aaaaaaaaaaaaaa”

“Võ hồn, võ hồn của ta vậy mà mọc lên Lam Ngân Thảo!”

“Cơ thể của ta, nó bị lấp đầy bởi Lam Ngân Thảo mất rồi, đây là thứ hồn kỹ gì mà lại không thể khu trừ nó đi!”

Tiếng gào thét hoảng sợ từ các đội viên Đại Dương học viện chiến đội, bọn họ hoang mang, không phải vì Lam Ngân Thảo ở trên người họ, mà là vì sinh mệnh lực của bọn họ giống như bị rút ra, bởi chính loại cây tưởng chừng như vô hại này.

Hải Dương, Thiên Thiên, hai người đứng gần Mặc Tà Nhãn nhất trong quá trình cô phát động hồn kỹ, cũng là hai người duy nhất dính phải tình trạng bị Lam Ngân Thảo ký sinh, bằng một loại lực lượng không thể nhìn thấy bằng mắt thường, sinh mệnh lực của bọn họ nằm sâu trong tiềm tàng đang bị rút đi rất nhanh...

“Quả là không phải võ hồn thánh thiện gì?”

Nhảy cảm với sinh mệnh lực, Hình Na lập tức nhận ra chuyện gì đang diễn ra, kể cả Huyền Lão cũng vậy, nhưng các đội viên nhóm Đường Môn và khán giả đang xem lại không hiểu, không phải chỉ là Lam Ngân Thảo thôi sao? có cần phải hoảng sợ đến vậy không?

Nhưng mà người ta nói, chỉ có người trong cuộc mới biết tình huống mình đối mặt nó kinh hoàng thế nào, thân là đội trưởng Thủy Lam tuy cần phải bảo hộ các đội viên của mình, nhưng bị ánh nhìn Tà Nhãn khóa chặt, anh còn không thể đi chuyển chữ nói gì mà bảo vệ người khác.

“Cồn!”

Lại một thanh âm nhẹ nhàng mang theo chút hương vị lười biếng, một làn gió mát thổi bay vút qua, những cọng cỏ Lam Ngân Thảo như xà như roi, chúng không cuộn lại với nhau để trở nên mạnh mẽ hơn, rắn chắc hơn, mà cứ như vậy vuốt nhẹ các thành viên của đối phương bay ra khỏi sàn đấu.

“Xoẹt xoẹt xoẹt”

Tưởng chừng mọi thứ cứ như vậy là kết thúc rồi, nhưng không ai ngờ máu tươi lại tưới đẫm sàn đấu trống vắng này, những cọng Lam Ngân Thảo như những con dao vô hình, những lưỡi hái nhìn thì vô tội, mỏng manh, nhưng khi cứa lên người của các thành viên Đại Dương chiến đội, bọn họ lập tức bị cứa đến một cách hung tàn, tuy không chết, nhưng mà cũng trọng thương nặng nề.

“Sao cô ta lại tàn ác như vậy!”

Tiêu Tiêu đứng dậy bật giận nói, lời nói của cô lập tức kéo sự chú ý của Mặc Tà Nhãn lại, mặt đẹp lướt qua đối diện trực tiếp nhóm Đường Môn, Bối Bối lập tức ngừng thở, không thể nào...

“Ngồi xuống, Tiêu Tiêu, không giết người, không hành hạ, cô ta đã là tà hồn sư hiền lành nhất mà ta biết rồi”

Huyền Lão cũng biết là mình không nên ra tay, Hình Na trực tiếp đưa tay chạm vào đôi vai nhỏ bé của Tiêu Tiêu mà kiềm chế cô lại, Tà Nhãn, cô ta đã cố gắng không giết người rồi, đừng có lại kích thích cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 390: Ta mạnh ta tùy ý

Sự chú ý của Mặc Tà Nhãn nhất thời bị kéo dời đi một chút, nhưng cũng ngay tại một khắc đó, một tiểu nữ tử của Đại Dương chiến đội còn chưa bị đẩy rời ra khỏi sàn lập tức chớp lấy thời cơ, bàn tay đưa ra, một cây gậy trượng bằng thủy tinh lam nhạt xuất hiện đúng lúc đưa theo giai điệu của biển.

Bọt biển nhanh chóng từ hư không xuất hiện và tập hợp, chúng tụ lại một chỗ và hóa thành một khối hình cầu tuyệt đối khép kín nhốt Tà Nhãn lại, sau đó, ngay lập tức một con bão lốc như thủy chi phần nộ bùng phát.

“Chết đi, tại sao nguoi lại có thể ra tay ác liệt với đồng đội của ta như vậy chứ?!!!”

Gào lên trong tuyệt vọng và điên cuồng, toàn bộ sáu người khác trong học viện Đại Dương của bọn cô rơi vào tình trạng trọng thương, đến cả bản thân cô ở đằng sau cùng còn bị kéo vạch một đường máu ở bụng to đùng, đến bây giờ mà cô còn có thể đứng được đó cũng là nhờ nghị lực.

Hai tay run rẩy quơ lấy cây gậy trượng thủy tinh vỡ hồn của mình, sáu vòng hồn hoàn phía sau nhanh chóng xoay chuyển phát sáng đến cực đại, hồn lực bị moi ra với tốc độ như tàu lửa siêu tốc, giống như thể cô bé đang trút hết mọi nỗ lực, mọi năng lượng còn sót lại trong cơ thể mình để ra một đòn này vậy.

Ánh sáng mãnh liệt vì đồng đội, nó rực rỡ vượt quá khả năng của Tỳ Lư Vĩ, nó chói lòa nhưng lại quá lóa mắt, nhìn nó như thể sắp tan vỡ ra vậy, đáng thương, nhưng cũng đáng giận.

Đột ngột từ trong khối cầu nước tuyết đối của bản thân, một điểm sáng màu đen chợt xuất hiện, nó điểm ra một đường sáng le lói, kéo dài vô tận làm cô đứng đơ trong một lúc

“Hửm?”

“Bịch bịch”

Tiếng bước chân chậm rãi bước đi, bình thản và nhẹ nhõm, giống như chưa từng chịu qua bất cứ đòn tấn công nào của đối phương, một cô gái với mái tóc màu đen dài óng ả tung bay phũ sau lưng nhẹ nhàng đi.

Bàn tay kéo ra một đường sang phải, vô số cánh hoa tung bay khắp bầu trời, nó nhẹ bồng lơ lững nhưng không hề yếu đuối, dòng chảy xung quanh ... vậy mà thay đổi theo nó?

“Rắc..”

“Rắc rắc .... Beng!”

“Lạch cạch lạch cạch”

Những vết nứt không ngừng xuất hiện, trên cây gậy thủy tinh hoàn mỹ chứa đầy quyền năng của thủy hồn, nó đang tan vỡ, vì một sức ép, vì một chênh lệch không thể so bì.

Vết nứt lan ra dần dần xuống dưới thân gậy, cây gậy trở nên mỏng manh và trở trọi giống như chủ nhân của nó, hai chân quỳ “bịch” xuống đất, cặp mắt vô hồn nhìn vô định.

“K.. Không.. thể nào..?!”

Tại sao cô ta lại không có một vết thương nào, tại sao lại không thể đánh bật con nhỏ khôn kiếp đó, là vì cô tu luyện chưa đủ, là vì cô quá yếu đuối hay sao? Chẳng lẽ cô không có bất cứ khả năng nào đánh bại đối phương ...

Tỳ Lư Vĩ bắt lực nắm chặt cây trượng gần như vỡ nát ra của mình suy nghĩ, trong giây lát vô hình, đã có vô số suy nghĩ lướt qua đại não của cô, cô yếu đuối, cô không đủ mạnh, nhưng mà .....

“GYAAAAAAAAAAAAA”

“Không, Dừng lại đi, Lư Vĩ, mau bỏ cuộc, trọng tài, chúng ta nhận thua, dừng lại ...!”

Lão sư dẫn đội bên Đại Dương học viện nhanh chóng lao ra muốn cản trở trận đấu, nhưng sự ra đòn bất ngờ của Tỳ Lư Vĩ làm mọi người không ngờ đến, kể cả trọng tài lẫn đồng đội của cô, toàn bộ khán giả trở nên hoảng loạn, thậm chí nhóm Đường Môn biểu tình cũng không khác biệt lắm, ngoại trừ ...

“Ngu ngốc”

“Ê? Tiểu Na, là sao?”

“Huyền Lão, ngài hãy ra tay đi, lần này,... e là cô gái học viện Đại Dương sẽ sống không nổi đâu!”

Mặc dù biết không phải là chuyện của mình, đồng thời việc cô gái nhỏ bé vô lực đó đang giả vờ một cách ngu ngốc không liên quan tới cô, nhưng mà ... thật khó để nhìn một người hết mình vì bạn bè lại phải chết như vậy ... cô

Dòng nước trở nên siết chặt hơn, toàn bộ đấu trường phủ kín bởi dòng chảy như bão lũ, ẩn chứa trong đấy bắt đầu có những vết đen huyền bí và hắc ám, con mắt chứa đầy tơ máu, ánh nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương

“Chết đi chết đi chết đi chết đi chết.... CHẾT ĐI!!!!”

Ngập tràn trong biển sâu, tiếng gào thét tuyệt vọng và điên cuồng, cô không muốn mọi thứ phải kết thúc ở đây như vậy, từng khối, từng khối một.

“ẦM ẦM ẦM”

Thác nước như tiếng hung thú hoang dã bắn tới thổi nát toàn trường, kim thạch được dùng làm sàn đấu có một vài chỗ bị gọi tới nát ra, một hòn đá mà có thể làm đến nhường này, thật sự là khó tin.

“Khoan đã, hồn hoàn của cô ta ...”

Bối Bối bất ngờ nhìn thấy sáu vòng hồn hoàn đang xoay chuyển sau lưng Tỷ Lư Vũ kia đang dần rạn nứt, cầm trên tay cây quyền trượng sớm đã không còn nguyên vẹn, rốt cuộc cô gái ấy có quyết tâm đến nhường nào ...

“Dừng ...”

“Bịch”

Thân hình bé nhỏ văng ra ngoài, xương cốt bị đập gãy, tất cả mọi thứ, vỡ vụn, không còn một thứ gì tồn tại trên sân đấu, ngoại trừ cô gái Mặc Tà Nhã chưa hề có vết thương nào.

Hơi thở bình thường, nhịp đập chậm chậm, giống như cô không phải là thành viên tham gia trận đấu mà chỉ như một khán giả đứng ngoài xem trò vui, thậm chí còn không có tí cảm xúc hưng phấn nào.

Một búng, đơn giản chỉ một búng, mọi thứ được kết thúc một cách đơn giản, cho đến khi văng tạt ra ngoài gục ngã ngất đi, Lư Vũ vẫn còn không hiểu vì sao..

“Bởi vì ta mạnh, ta có quyền”

“Hơn nữa, sai lầm lớn nhất của ngươi là lựa chọn ta làm đối thủ, bởi vì, ngươi không tài nào có thể với lấy ta”

Tự nói cho bản thân, cũng giống như đang nói cho cô gái đang thoi thóp nằm ngoài sân đấu, ngay từ đầu, việc mà cô gái đó tấn công cô đã là một chuyện ngu xuẩn, cá lớn nuốt cá bé, nhận ra mình yếu đuối, không tự từ bỏ vậy thì đừng đi trách ai.

“Tạm biệt, nhưng mà có lẽ từ giờ ngươi không còn ở cùng thế giới với chúng ta nữa rồi”

Khép mắt lại, giọng nói vẫn không có cảm xúc, vuốt mái tóc lên, để lộ con ngươi yêu dạ quuyền rũ và ánh nhìn vô vị, Mặc Tà Nhã bước trở về với học viện của mình.

“Không cùng thế giới?”

“Là sao..?”

Một số người vẫn còn không hiểu, ngay lúc này khi Huyền Lão định ra tay cản trở, thậm chí cả trọng tài cũng đã dồn hết hồn lực vào hai tay muốn lao ra, nhưng vô thanh vô tức, cô gái đội trưởng Thánh Linh Giáo đó đã hoàn toàn thổi bay tất cả, thậm chí ngay cả cơ hội cho bọn họ chen vào cũng không.

“Không có ý nghĩa gì sâu xa hết, đơn giản chỉ là ... võ hồn của cô ta phế rồi thôi, đồng thời, cô gái mang tên Tỷ Lư Vũ này, sinh cơ.. đã tàn, không thể can thiệp được..”

Hình Na để lại một câu nói lạnh nhạt, xem ra đối thủ của bọn cô không hề đơn giản rồi, mà ... không có Ngọc Ly, hi vọng rằng mọi thứ sẽ không trở nên quá tệ.

Xoay người gạt đầu ý chào Huyền Lão, sau đó nhìn thật kỹ nhóm Hoắc Vũ Hạo, cô ẩn mình rồi đi trong đám đông tập nập, hóa thành những cánh hoa thuần khiết rời khỏi chốn đông người.

Ngay sau khi Hình Na rời đi, nhóm Hoắc Vũ Hạo và mọi người cũng tính trở về, nhưng có một người đứng đờ lại sau đó.

“Bối Bối sư huynh, huynh sao vậy?”

Tiêu Tiêu, Vương Đông và mọi người lập tức thấy lạ, nhìn khuôn mặt hoảng hồn và tái mét, một vết mồ hôi lăn dài trên má của anh làm bọn họ hoang mang.

“Kho... không có gì... chúng ta về thôi, chắc là anh nhầm lẫn”

Nhìn thấy sự quan tâm lo lắng của mọi người, Bối Bối kìm nén lại những dòng suy nghĩ và phán đoán của mình, từ giờ trở đi, trận đấu còn rất nhiều, một đội mạnh như Thánh Linh Giáo, chắc chắn bọn họ sẽ phải đối mặt qua.

Cho đến khi đó, bọn anh không được phép thua, vì danh dự của Sư Lai Khắc, cũng vì Đường Môn mà Tiểu Nhã quyết tâm chấn hưng, bọn anh không được phép bỏ cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Chơi theo luật của ta

Rời đi trong tiếng ồn ào của khán giả, Hình Na ẩn mình trong lớp sương mù tinh tú của bản thân, dù đã cố gắng che dấu sự tồn tại, nhưng cô vẫn luôn cảm thấy, một tâm nhìn vẫn luôn khóa chặt bản thân.

Từ một nơi rất xa, có hai vị cường giả đang đứng sừng sững ở đó, ánh mắt sáng lên, võ hồn và hồn hoàn chưa xuất hiện, cũng không rõ tu vi của hai người mạnh mẽ thế nào, nhưng mà thực lực tuyệt đối không phải là dạng vừa.

Lớp áo choàng tung bay theo gió, bọn họ nhẹ nhàng lướt trên bầu trời đuổi theo sau lưng Hình Na, dường như nhất quyết không chịu buông tha cho cô.

“Con nhỏ này, vậy mà di chuyển thần bí đến thế, hơn nữa cách di chuyển này ...”

“Ừ,.. có lẽ con bé đã nhận ra bản thân mình bị theo dõi”

“Không thể nào?!!!”

Giật mình quay lại nhìn nhau, hai vị cường giả thì thầm, tốc độ dưới chân tuy vẫn không giảm, nhưng rõ ràng bọn họ hoàn toàn giật mình trước cách rời đi của Hình Na.

Ẩn mình trong một loại năng lực kỳ dị, suýt nữa thì hai Hồn Đẩu La như bọn họ cũng không thể lần theo, một tý sơ suất thôi là có thể mất dấu ngay lập tức, nếu không phải trong hai người bọn họ có một người mang võ hồn thiên phú truy tung, chỉ sợ ...

“Chuyện này không ổn tẹo nào, con nhỏ đó tuyệt đối không phải dạng tầm thường, nhưng không dám trực tiếp đối mặt với chúng ta, chắc có lẽ ”

Cảm thấy không ổn một chút nào nhưng vẫn bám lấy một chút hi vọng, con người hơi run lên vì nhận thấy được từng đợt uy áp nhỏ bé truyền theo không khí đập lại người, nó rất nhỏ, nhưng vì bản thân đang tập trung mọi giác quan lên người đối phương nên anh có thể cảm nhận được.

Hồn sư mang võ hồn truy tung cảm giác ớn lạnh xương sống, bước chân đột ngột chậm nhịp lại một chút làm cho đồng đội của anh dừng lại.

“Có chuyện gì?”

Đồng đội của anh quay người lại hỏi thăm, tiếng nói đột ngột làm cho tinh thần bừng tỉnh lại, anh vừa định nói không sao, nhưng mà hoàn cảnh xung quanh lại thay đổi đến một cách bất ngờ.

Xung quanh không còn là đấu trường diễn ra thi đấu, không có khán giả và tiếng hò reo ầm ĩ, cũng không phải là con đường quen thuộc, nơi mà bọn họ đang đứng vốn là một vực cao phía trên không trung, lợi dụng bóng khuất của các truy tung hồn đạo khí mà tiềm hành, nhưng bây giờ lại là một mảnh đất bằng phẳng màu trắng được phủ bởi sương mù ...

Từ khi nào?

Đây là câu hỏi ngay lập tức vèo qua trong đầu của cả hai, hồn lực của bọn họ nhanh chóng vận chuyển lên mức tối đa, hồn khí hộ thân, thậm chí ngay cả võ hồn cũng đã triệu hồi để đề phòng bất cứ trường hợp gì.

“Bản thể tông.. sao?”

Câu nói lạnh nhạt giống như tự vấn mà lại giống như đang thăm thì cho bản thân, rõ ràng ý nghĩa của câu nói và giọng điệu đó là một câu khẳng định, nhưng mà nghe vào tai bọn họ xong lại mơ hồ không rõ ràng.

Chiếc váy dài đung đưa theo ngọn gió, cô gái mà bọn họ theo đuổi từ phía cổng Đông không biết từ khi nào đang đứng trước mặt bọn họ, mặc cho ngọn gió thổi tung mái tóc óng ả xinh đẹp của mình, cô hòa mình vào mẹ tự nhiên, đưa tay lên vuốt nhẹ một ít tóc rối, nghiêng đầu chào hỏi

“Vậy thì ... chúng ta nói chuyện một tý được không nào?”

Cười nhẹ, giống như đang nói chuyện với mấy đứa nhóc hư hỏng không nghe lời, Hình Na bình tĩnh đứng đấy nhìn đối phương đang vận chuyển hồn lực, bản thân không làm gì mà chỉ nắm hai tay lại phía sau, bước vài bước về phía trước, điều này làm bọn họ càng thêm đề phòng hơn.

“Không được lại gần”

“Không phải là chúng ta nên đến chỗ nào đó thích hợp hơn rồi hẳn nói chuyện chứ?”

Đột ngột bị kéo vào một nơi kỳ lạ thế này làm cho bọn họ cảnh giác tới mức cao độ, hơn nữa mức độ quỷ dị của Hình Na cũng điên cuồng tới khó mà

tìm hiểu, rất quý dị, đó là ý nghĩ của cả hai Hồn Đầu La

Hồn lực dâng lên, tám vòng hồn hoàn, vàng vàng, tím tím, đen đen đen đen, một bộ hồn hoàn mạnh mẽ đầy tiêu chuẩn, có thể nói là cấp độ thiên tài, nhưng mà so sánh với những con quái vật yêu nghiệt như bọn cô đây thì cũng chỉ là hàng tầm thường mà thôi.

Hồn sư bên trái kích động một loại hồn kỹ nào đấy, hai hồn hoàn màu tím của hắn ta sáng lên, con ngươi hai bên nhanh chóng tỏa sáng, ở giữa có một loại ký hiệu nào đấy, là một sự giao kèo giữa hiện thực và linh hồn? võ hồn của hắn ta là một loại bản thể võ hồn giống như Linh Mâu sao? thú vị, đây là lần đầu cô gặp một loại võ hồn như vậy trừ của tên nhóc đó ra.

Cảm giác thấy sau lưng mình có thêm một con mắt đang nhìn, không quá thoải mái, nhưng cũng không có vấn đề gì, chỉ giống như có một tên bám đuôi đang soi mói bản thân thôi, nếu muốn, cô có thể bóp nó ra thành ngàn mảnh.

Hồn sư bên phải thì võ hồn là tay phải, nó đồ bùng lên hóa thành màu của dung nham, nóng bỏng và nung chảy tất cả, nếu như muốn đặt cho nó một cái tên, vậy thì Nhiệt Dung Nham Thủ hẳn phù hợp với võ hồn của hắn.

“Vậy sao? nhưng rõ ràng là hai người muốn bắt chuyện trước mà, vào sân nhà của ta, không phải nên theo một số quy tắc của chủ nhà sao?”

Nhìn thì vẫn nhìn, nhưng Hình Na không có một chút cảm giác nguy cơ nào, kể cả khi đối phương là hai tên Hồn đầu la, bởi vì đúng như cô nói, đây là sân nhà của cô, lọt vào trong đây thì bọn họ phải chơi theo luật của cô.

“Ngươi ...!”

“Tách!”

Ngay khi tên hồn sư có võ hồn là bàn tay phải nổi giận hung máu giống như thuộc tính của mình, Hình Na lập tức đưa tay lên búng một phát, trời đất như rung loạn, đối phương hai người như gặp phải một thứ kinh khủng nhất trên đời, cơ thể lập tức chịu không được gục xuống ngã quỵ xuống đất, hơi thở bất ổn.

Từ đằng sau có thêm sự hiện diện của hai vị hồn sư khác, một nữ hồn sư thân thuộc với Hình Na, Vu Thiên, có vẻ như nhiệm vụ thám thính của cô đã xong, trận đấu phía bên kia cũng kết thúc, nhưng mà lại có thêm một anh chàng khác cũng tiến được vào đây, cậu ta là ...

“Công chúa đại nhân, ngài đang chơi đùa với mấy tên rác rưởi này sao?”

Giơ tay lên chào, khuôn mặt cười tươi, vẻ mặt đáng đánh đòn này, không phải là Ryan sao? Bọn họ không cần chiến đấu sao? Tại sao tên Phantom lại cứ thả rong đội viên của mình đi dạo loạn xạ khắp nơi vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 392: Yên tâm đi, bọn họ chỉ đùa thôi

Với khuôn mặt ngả ngớn, Ryan cắn lấy bao tay của mình nở nụ cười thích thú, không ngờ anh mới đi dạo một tý khu vực các cổng lại có thể gặp lại được công chúa, đây cũng coi như là duyên phận đi.

Vốn dĩ anh không biết bên trong đây có ai, nhưng mà sự xuất hiện đột ngột của một dao động tinh thần mức độ lớn như vậy, anh lại ở rất gần nên Ryan không kìm được sự tò mò mà lao vào trong.

Khi tiến vào khu vực mà Hình Na tạo ra thì anh mới nhận ra một điều là, vậy mà anh không thể thoát ra khỏi khu vực này, giống như anh đang nằm trong lòng bàn tay của một người khác vậy.

Cố gắng di chuyển và tìm tòi trong sương mù bao phủ, được đưa đến một khu vực, Ryan dùng hết tốc độ của mình để kiểm tra mọi nơi xung quanh, cuối cùng thì anh nghe thấy giọng điệu quen thuộc của công chúa vang lên đang nói chuyện với một ai đó

Khi tới gần anh mới bất ngờ nhận ra, ai cha, không ngờ bản thân lại đi lạc vào trong lãnh địa của công chúa, đây hẳn là một loại năng lực hoặc hồn kỹ nào đi, bá đạo như vậy, quả là không muốn đối mặt với công chúa một cách trực tiếp mà ...

“Ô, đây không phải là Vu Thiên đại tỷ sao? Cũng bị lạc vô đây sao?”

Ngạc nhiên ồ lên rồi bật cười ha ha khi nhìn thấy còn có một người khác xuất hiện ở gần đây, hai tên Hồn Đầu La đang đầu đón nằm gục kia thì không tính rồi, dù sao thì bọn chúng cũng là mục tiêu của Hình Na, anh cũng có để ý ngay đầu tiên

Nhưng mà Vu Thiên, một hồn sư có năng lực ẩn thân tương tự như anh cũng đang ở đây, không nhận ra cô ta cũng không phải chuyện gì lạ, nhưng anh khá tò mò làm sao mà cô ta lại rơi vào trong thế giới sương mù này, chẳng lẽ công chúa có khả năng giao tiếp hay thần giao cách cảm gì đó?

“Không hề, ngược lại là nguoi, cũng ư? không ngờ lớn chừng này tuổi rồi mà vẫn bị lạc đường đây, không biết di chuyển cẩn thận kéo có ngày chết như chơi?”

Đá xéo lại Ryan, Vu Thiên lạnh lùng không quan tâm đối phương hóa thành cái bóng không biết từ lúc nào đã áp sát lại bên cạnh Hình Na, từ tay sau rút ra một thanh dao nhỏ màu tím, võ hồn của cô đã sẵn sàng, tuy chưa hiện hồn hoàn, nhưng mà nếu có bất cứ một mệnh lệnh hay chỉ thị nào từ Hình Na, cô sẽ lập tức lao ra chém chết đối phương ngay lập tức.

Ryan bị nói móc làm anh cảm thấy bức bối, mặc dù đi lạc đúng là chuyện đáng xấu hổ thật, nhưng mà cũng không phải là anh không có cách trốn thoát a, có cần phải nói vậy không ...

“Thiên tỷ, bên kia xong rồi?”

Quay đầu lại hỏi thăm, khu vực mà Vu Thiên thăm dò xa hơn, đồng thời cũng có nhiều đội phải quan sát hơn, không giống như cô chỉ cần quan tâm tới đội ngũ của Thánh Linh Giáo, vậy nên cô hơi kinh ngạc với hiệu suất bá đạo này

Gật gật đầu, Vu Thiên đáp trả ngay lập tức

“Xong rồi, không có gì đáng nói, khi nào trở về thì chị sẽ báo cáo lại tình hình, còn em, hai tên Hồn Đầu La này là ai?”

“À... bọn chúng sao? Bản Thể Tông đấy!”

Hai người nói chuyện cứ như thể đang ở trong nhà mình, hoàn toàn không quan tâm khách mời đang quỳ gục đau đớn ở phía trước, bọn chúng cố gắng đứng lên với khuôn mặt nhăn nhó và khó chịu.

Mái tóc phủ kín khuôn mặt tái mét, mồ hôi chảy ròng ròng, nhưng võ hồn và hồn lực vẫn khá là dồi dào, xem ra đòn đánh vừa rồi Hình Na không tấn công vào hồn lực của bọn họ, rốt cuộc là cô ta ...

“Bản Thể Tông? Tại sao bọn họ lại nhắm vào chúng ta?”

Vu Thiên hơi ngạc nhiên, nhớ không nhầm thì bọn họ không có liên quan gì với tông môn này đi, tại sao lại có cường giả tông môn quái vật đó tới đây, hơn nữa còn thăm hỏi với Tiểu Na nữa, không phải là quá lạ sao?

“Có thể nào là bọn cô gây thù hằn mà không biết không?”

Ryan không biết từ khi nào cũng tới gần hai người, anh vô cùng kính trọng Hình Na, nhưng đối với Vu Thiên thì anh chả có thái độ quan tâm nào, ngược lại có một phần ghen ghét và khó chịu với cô cơ.

Dù sao thì ai bảo nhóm Dạ Phong và Vu Thiên đã cướp đoạt quyền làm đồng bạn với công chúa của bọn họ, đáng lẽ người ở bên cạnh công chúa chia sẻ âu lo với cô nên là bọn họ mới đúng

“Nguoi...”

Khuôn mặt như muốn giết người của Vu Thiên lạnh như băng lườm Ryan, còn anh thì không sao cả đưa hai tay lên trời tỏ vẻ không quan tâm, anh cũng chả nói gì đụng chạm cả mà, chỉ là một hướng suy nghĩ thôi, haha

“Được rồi, hai người, không phải là lý do đó, có khả năng bọn chúng quan tâm tới Hình Tử mà thôi?”

Cảm thấy chóng mặt khi thấy hai người như chó với mèo tranh cãi nhau bên tai mình, quả nhiên là hai nhóm bọn họ không hợp nhau cho lắm, kể cả Dạ Phong và Phantom cũng vậy, giống như là trời sinh thiên địch không bằng

Đưa hai tay ra cản lại hành động của bọn họ, Vu Thiên và Ryan rất nghe lời hừ lạnh một tiếng lui lại, không một ai tiếp tục khiêu khích đối phương, võ hồn cũng tự giác thu hồi trở lại, bình tĩnh chờ đợi.

Hai người im lặng được một lúc làm Hình Na thở phào ra một hơi, tuy nhiên nhìn vào ánh mắt có chút rét giá của bọn họ, nếu không phải là cô đang ở đây thì hai đứa ám khách này sợ là sẽ đánh nhau phân chia cao thấp mất.

“Nguoi là ... ai, chúng ta biết nguoi là một thành viên quan trọng của Tinh Nguyệt Môn, nhưng biết chúng ta là ai rồi mà vẫn dám ra tay đối với Bản Thể Tông chúng ta như vậy, nguoi thật sự có đủ tự tin chống lại bọn ta ư?”

Dùng một tay chống cằm, đầu gối dùng sức lấy trọng tâm thoát khỏi cơn choáng, đầu vẫn rất nhức, tuy nhiên hồn sư có võ hồn là mắt đứng dậy nhanh hơn, con mắt trở nên sáng, anh lập tức thu hồi lại hồn kỹ của mình, bởi vì anh biết, đây không còn là nơi mà bọn anh có thể giương oai nữa.

“Thật đáng sợ, một cô gái ở độ tuổi này, hơn nữa, hai người bên cạnh ... chắc cũng không phải là dạng tầm thường, công chúa? Cô có thân phận thật bí ẩn đấy!”

Đưa tay ra chống đất, hồn sư có võ hồn là tay phải duỗi hơn một chút, bọn họ có thể di động như cũ, nhưng không một ai dám ra oai muốn tấn công cả, như Hình Na đã nói, ở trong nhà của người ta, bọn anh chỉ có thể nghe theo luật lệ của chủ nhà thôi.

“Ồ, hai ông chú này không còn ý chí chiến đấu nữa rồi sao? Vậy mà ta tính cắt vài miếng thịt chứ!”

Ngạc nhiên khi không thấy ý chí chiến đấu từ người hai cường giả Bản Thể Tông nữa, Ryan vuốt mái tóc bạc lên cao, để lộ ra con ngươi yêu dị của mình.

Vu Thiên ngạc nhiên ngược lại không có phản bác, giống như cô thật sự cũng muốn lao tới cho hai tên cường giả kia vài nhát thật, con gái đúng là đáng sợ.

“Yên tâm đi, bọn họ chỉ là thích đùa tởm thôi, được rồi, chúng ta nói chuyện đàng hoàng một tý nhé?”

Nhìn vào tính tình trẻ con của hai người, Hình Na nhận ra ai cũng có một chút ác thú vị của bản thân, đúng là đời người ai cũng có vài giây điên cuồng mà, cô cũng từng điên như vậy rồi.

Hai cường giả Bản Thể Tông hơi lạnh gáy khi thấy hai người Ryan và Vu Thiên muốn xẻ thịt họ cho vui, mặc dù nghe lời giải thích của Hình Na, nhưng mà bọn họ tin chắc là nếu không có Hình Na ở đây bọn họ chuẩn bị bị đem lên thớt làm mâm cơm rồi đây.

“Tất nhiên rồi, chúng ta đâu còn lựa chọn nào phải không?”

Hơi do dự, nhưng bọn họ rơi vào đường cùng rồi, nếu xét về thực lực không thôi, chưa chắc gì bọn họ đã thua cô gái này, nhưng hồn kỹ quý dị này lại có thể trực tiếp đánh vào linh hồn của bọn họ, không nên làm liều, bọn họ còn chưa muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đâu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 393: Mục đích và trừng phạt

“Được rồi, trước tiên cho chúng ta biết, các ngươi tên là gì?”

Hình Na bắt đầu bằng câu hỏi đơn giản, cô có khá nhiều thời gian, với lại hai thành viên của Bản Thể Tông này đều có tu vi là bát hoàn Hồn Đẩu La, có một thứ tốt như vậy tới trước mặt, không lợi dụng thì hơi lãng phí.

Dù sao thì Bản Thể Tông đối với cô cũng không có mối liên quan gì cả, cô cũng chẳng nể gì đối phương, nhưng mà đối phương dám nhắm tới một thành viên trong đội của cô, không đáp trả lại một chút thì cô không tên là Hình Na rồi.

“Ta tên là Độc Tâm”

“Ta tên là Đắc Minh, còn cô?”

Giới thiệu tên của bản thân mình, người có võ hồn là đồng tử tên Độc Tâm, còn người có võ hồn là bàn tay phải tên là Đắc Minh, mấy cái tên nghe có vẻ bự bự, chả hợp gì lắm với cái diện mạo ngu ngốc của bọn chúng

Bọn họ hỏi ngược lại tên của bản thân cô làm cho Hình Na có hơi chút ngạc nhiên, đám ngốc này vẫn còn chưa nhận ra vị thế của mình ư?

Riêng Ryan và Vu Thiên ở phía sau tuy không nói gì, cũng không biểu hiện gì, nhưng trong ánh mắt của bọn họ lại tràn đầy sự mỉa mai, không ngờ đối phương vẫn còn tính dựa hơi vào danh nghĩa Bản Thể Tông để bắt ép tiểu thư nhà cô

Thật là ngu ngốc mà!!!

“Ha ha, các ngươi quả nhiên là những đứa trẻ ngây thơ a, không ngờ tu luyện được tới Hồn Đẩu La, cái này cũng nên quy về vận may vài phần đi?”

Bật cười nhẹ, Hình Na lắc đầu, cô tự hỏi nếu đối phương mà gặp phải nhóm Tà hồn sư thì không biết giờ bọn chúng có còn toàn xác mà về không thôi, chưa kể là linh hồn cũng bị thâu nuốt thôn phệ.

“Mà, cũng không có vấn đề gì, tên của ta là Hình Na, chắc cái tên này,... các ngươi cũng quen thuộc đi?”

Nói lên tên của mình một cách nhẹ nhàng, cô không hề sợ bị đối phương tìm ra tung tích và cách đối phó, giống như thể mọi chuyện chỉ đơn giản như thể nhai kẹo vậy, mọi chuyện vẫn nằm trong lòng bàn tay nhỏ bé của cô.

Quả nhiên, hai chữ Hình Na vừa được thốt lên xong thì biểu tình của Độc Tâm và Đắc Minh biểu hiện lập tức khác biệt, bên trong con ngươi đang run lên đó, cô có thể thấy được chấn kinh, bất ngờ, kỳ lạ, nghi hoặc, song song đó, lại có thêm một chút kinh dị và sợ hãi.

Thật không hiểu sao trong ánh mắt của một người lại có nhiều cảm xúc đến vậy, mọi thứ đều phản ánh qua từng nét mặt và cảm xúc dao động của bọn họ, bộ tên của cô trở nên đáng sợ và kỳ dị vậy sao? Mới vừa nói ra thôi mà

“... Cô là ... Hình Na đó sao?”

Độc Tâm có chút khó tin, lần trước bọn anh cũng có đi xem qua trận tỷ thí học viện hồn sư toàn đại lục, lúc đó Hình Na chỉ mới là một cô gái bé nhỏ, năng lực tuy rất nổi trội nhưng lại không gây được trò trống gì

Vậy mà chỉ mới vài năm trôi qua, cô gái hồn tông khi đó giờ trở thành một tồn tại mà đến cả hai Hồn Đẩu La như bọn anh cũng phải cúi đầu phủ phục sau, tại sao lại có thể thay đổi chóng vánh nhanh đến vậy.

Quả nhiên là quái vật, sau khi trở về bọn anh nhất định phải thông báo lại với tông chủ, không thể để một con yêu nghiệt kinh khủng này tự do phát triển được, nếu như để cho cô ta thời gian trưởng thành quá lâu, sợ là trên toàn bộ Đẩu La Đại Lục, lại có thêm một thế lực đỉnh cao chọc trời chọc đất cả.

Đến lúc đó, bọn họ là những người đã từng nhắm đến thành viên của đối phương, tuyệt đối sẽ không được yên thân ...

“Nếu như mà còn có một Hình Na nào khác thì có lẽ tôi không phải là người mà bọn anh nghĩ đến đâu”

Nhìn nét mặt hoảng hốt và cặp lông mày nhíu lại, u choa, hai tên ngốc này suy nghĩ cũng đủ nhiều đấy, hơn nữa còn lộ ra khá rõ trên mặt, không thể tin được, thật là không thể tin được, trời đất phù hộ, thiện tai thiện tai, đám ngốc này làm sao mà có thể tu luyện tới Hồn Đẩu La mà còn sống vậy bà con, bằng cách nào vậy hả trời.

Coi như không cần hỏi cô cũng biết bọn chúng muốn làm gì, nhưng mà còn suy nghĩ được đến đường về mà không lo cách ứng phó bọn cô, không tìm cách rời đi khỏi nơi này, cô hơi thất vọng rồi đây.

“Mà, trước tiên chúng ta tìm hiểu lý do một chút nhé, hai người chỉ cần gạt đầu và lắc đầu thôi, kẻ nào nói dối sẽ phải nhận trừng phạt, nên nhớ, trừng phạt không nhẹ đâu!”

Cười híp mắt lại, nhìn vào thái độ chần chừ của bọn họ, cô không nghĩ rằng mình sẽ moi được nhiều thông tin nếu để bọn họ tự kể đâu, thôi vậy, cô cứ lấy hết mọi thứ mình cần đã rồi tính sau.

Nhìn vào con người đầy hoang mang và lo sợ của đối phương, bên cạnh cô một người bát hoàn, một người lục hoàn, Ryan và Vu Thiên chuẩn bị triệu hồi sẵn vũ hồn nếu như có ai dám phản kháng, lập tức giết.

“Các người muốn Hình Từ, thằng nhóc có vũ hồn là Linh Mâu?”

Đơn giản hỏi, đơn giản gạt đầu, cái này thì mọi người đều rõ, nhưng cô vẫn cứ hỏi, coi như là thử nghiệm thôi vậy.

“Người cầm đầu việc này là Độc Bất Từ?”

Đến câu hỏi thứ hai, bọn hắn hơi giật mình vì thấy Hình Na giống như biết tông chủ của bọn họ, hơn nữa thái độ cũng không hề sợ hãi, bọn hắn hơi dừng một chút, sau đó lắc đầu.

“Vậy hắn biết chuyện này không?”

Gạt đầu

“Chủ lực của Bản Thể Tông có xuất hiện ở đây?”

Gạt đầu

“Mục đích là vì Thánh Linh Giáo và Nhật Nguyệt Đế Quốc?”

Dừng lại một chút, mở hỏi bọn chúng đồ ra, nhưng cuối cùng vẫn gạt đầu.

“Tham gia vào việc này bất Hình Từ không có Phong Hào Đẩu La đi?”

Mày nhíu lại, Độc Tâm hơi do dự một tý, nhưng sau đó anh ta lập tức gạt đầu.

Không có bất cứ điều gì diễn ra làm trong lòng của anh nhẹ nhõm, ngay khi anh đang muốn thở phào một hơi thì mới ngạc nhiên rằng Hình Na cũng không tiếp tục hỏi, khuôn mặt Hình Na cười thật tươi, nhưng anh lại có dự cảm không lành.

Đắc Minh đồ mở hỏi, bọn họ cũng không có làm gì lạ đi, bọn họ đã thử một số hành động lạ, nhưng đối phương có vẻ không làm gì cả, nhưng tại sao trong câu này, cô ta lại ...

“GYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Gào lên đau đớn, hai tay đưa lên cao cầu mắt mình, Độc Tâm như điên loạn nằm gục xuống, cựa quậy và quằn quại như con nghiện lên cơn, nước dãi và nước mắt cứ thế trào ra.

Hắn ta khóc lên như điên cuồng, hắn cầu xin hắn rên rỉ, chỉ trong vòng một phút, hắn ta gần như đã chết, nhưng lại không tài nào chết được.

“Giết ta đi giết ta đi, ai đó làm ơn giết ta đi”

“Dừng lại dừng lại dừng lại, ai đó làm ơn giết ta đi, ta không muốn sống nữa, giết ta đi GIẾT TA ĐIIIIIIIIIII”

Gào lên, Thét Lên, Khóc ròng, Âm thanh tuyệt vọng của Độc Tâm làm trái tim của Đắc Minh như bị bóp nghẹt, may mà ... may mà lúc này anh không vội trả lời, con tra tấn này, thật sự đáng sợ tới mức mà một Hồn Đầu La ... thậm chí còn không muốn sống ư?

Đứng ở phía xa, Vu Thiên và Ryan cũng rợn hết da gà lên, rốt cuộc là Hình Na đã làm gì, rõ ràng là cô gái bé nhỏ đầy đang cười rất tươi, nhưng một con tra tấn còn khủng khiếp hơn địa ngục đang giáng xuống Độc Tâm.

“Đây là, trò chơi trừng phạt, kẻ nói dối, phải chịu trừng phạt chứ? Phải ... không? Ha ha”

Đưa bàn tay ra vuốt lấy mái tóc đang dẫm mồ hôi của Đắc Minh, con người và hô hấp hỗn loạn của anh thể hiện được cảm giác bàng hoàng của mình, cộng thêm tiếng gào thét của Độc Tâm, anh run rẩy, anh hoang mang.

Cô ta ... không phải là thần thánh hay cái bóng bí ẩn gì cả, cô ta chỉ đơn giản là, ác quỷ, điều này, còn kinh khủng hơn là việc giết chết đối phương, hành hạ tinh thần của một người tới mức không còn muốn sống, thật đau đớn và đáng sợ, anh không dám đối mặt trực diện với cô ta... nữa..

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đầu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 394: Thực Mộng, Dream Eater

“Nè, Vu Thiên đại tỷ, công chúa đáng sợ như vậy từ lúc nào thế, khôn nạn, chỉ đứng ở xa nhìn thôi mà da gà tôi nổi lên hết rồi nè”

Đưa hai tay lên xoa xoa người mình, cảm giác rợn hết cả mình thật sự là điên cuồng không chịu nổi, anh không muốn phải trải qua cảm giác kinh khủng đó đâu.

Thế này thì sợ là đến khi Tinh Nguyệt Môn và League of Cygnus gặp nhau anh sẽ không dám đấu trực tiếp với công chúa quá, Phantom đại ca à, mọi chuyện tiêu đề quyết định nhường hết cho anh đó, đệ hứa là sẽ mua bó nhang và hoa quả đến thấp hương cho ca.

“Ta cũng không biết, lần đầu ta nhìn thấy tiêu thư sử dụng năng lực đó”

Vu Thiên cũng không hơn được gì Ryan, mặc dù võ hồn Địa Ngục Dao Găm của cô có thuộc tính âm hàn, nhưng cũng không thể nào sánh được việc Hình Na ra tay trong yên lặng mà bóp người không tiếng động.

Mặc kệ cho việc tra hỏi diễn ra thế nào, nhưng bọn họ chỉ cần biết, Hình Na ở cùng phe với bọn họ, và bản thân sẽ không bị loại hình tra tấn đó áp đặt lên người thôi là đủ rồi.

“Thật là không thành thực, mà thôi, ta cũng không cần quan tâm các người nữa, dù sao thì thông tin cũng khá là đủ rồi, thứ còn lại là ...”

Thở ra một hơi dài, nhìn gương mặt tái mét của Đắc Minh, biết là không thể tra hỏi gì thêm được nữa rồi, Hình Na mới chậm chậm đứng dậy.

Nhưng mà cũng ngay lúc đó, nhiệt độ của môi trường bỗng nóng lên đột ngột, bàn tay đỏ rực của Đắc Minh như nứt ra, các đường gân phát sáng như nham thạch và bắt đầu chảy dịch đỏ nung nóng, đây là ....

“Từ Viêm Dung Nham!”

Đưa bàn tay lên cao, một loại hồn kỹ quần công đem toàn bộ môi trường nung cháy, vì tấn công quá mức đột ngột, hơn nữa hai người Vu Thiên và Ryan cũng không ngờ đối phương vậy mà từ bỏ đồng đội của mình.

Đứng ở gần Đắc Minh nhất không chỉ có một mình Hình Na, mà bên cạnh đó còn có thêm cả Độc Tâm, đồng đội của hắn đang ở trong tình trạng điên loạn và không có hồn lực phụ thể, nếu mà dám sử dụng quần công hồn kỹ, vậy không khác nào là đem đồng đội của mình nung chết

Vòng hồn hoàn thứ năm và thứ sáu sáng lên, trực tiếp sử dụng hồn kỹ vạn năm, đối phương thật sự tính thời tung tất cả để bỏ trốn khỏi nơi này.

“ ẦM ẦM ẦM ”

“ Tiểu Na ! ”

“ Công chúa ”

Cả hai người Ryan và Vu Thiên lập tức hóa thành cái bóng bắn thẳng như tia chớp, mỗi người từ trong hông rút ra một thanh dao găm nhỏ, kéo ra một đường cong Parabol hoàn hảo, chệch đôi dung nham của đối phương ra trong một khắc.

Tốc độ ra đòn rất nhanh, nhưng không có một ai để dư tâm trí mà quan tâm thẳng đồng bạn ngục Độc Tâm bị bạn mình bỏ rơi, hắn ta nằm rơi trong vào biển nham thạch, da thịt bị đốt cháy bỏng, tiếng gào thét trở nên khàn hơn.

Sau đó thì Độc Tâm dần trở nên yếu đuối, âm thanh hấn phát ra nghe như móc tim móc phổi mà nói, cho đến khi mà không còn âm thanh nào được phát ra, hắn ta đã quá đuối, cặp mắt bất lực đầy vẫn cố gắng ngường lên nhìn mặt đồng bạn mình.

Tại ... sao ...

Đó chắc chắn là lời nói mà hắn ta muốn kêu lên lúc này, cảm giác tội lỗi và ám ảnh từ khuôn mặt của đồng bạn đeo bám làm khuôn mặt Đắc Minh trở nên tái nhợt, nhưng mà hắn không hồi hận, hoặc là nói, vì mạng sống của mình, hắn nguyện ý từ bỏ sinh mạng của đồng đội.

Hai vòng tròn hoàn thứ bảy và thứ tám tiếp tục sáng lên, hiện tại hắn không biết phải làm sao để rời khỏi khu vực sương mù này được, nhưng mà trước tiên hắn cần phải bỏ trốn và né tránh con bé đáng sợ kia, nếu được, giết luôn con ả là có thể thoát khỏi nơi này.

“ Nham Bá Vương + Mưa Thiên Thạch ”

Cơ thể hóa thành dung nham dạng đặc, toàn thân bốc lửa, lớp quần áo lập tức bị thiêu rụi, sức tấn công vật lý của hắn được gia tăng thêm, đưa tay từ trên giộng xuống dưới, đối mặt với hai con quái vật Vu Thiên và Ryan đang giận dữ, một chọi hai đối diện trực tiếp, hắn không có một tỷ lệ thắng nào, vậy nên

“ OÀNH ”

Mặt đất vụn vỡ ra, từ trên trời tích tụ hàng loạt các khối thiên thạch bùng cháy, khói mù và hơi nóng bốc lên làm cản tầm nhìn, hắn ta muốn dùng đòn tấn công này để bảo vệ bảo thân.

Kết hợp hồn kỹ phía trước Tử Viêm Dung Nham đã đem mặt đất hòa tan và trở thành một bãi dung nham rộng lớn rồi, kết hợp với sương mù có sẵn nữa, coi như bọn hấn có võ hồn là linh mâu cũng rất khó để có thể bắt kịp tầm nhìn của anh.

“ Khốn nạn, hắn ta vậy mà bắn ra loại hồn kỹ đáng chết này, không ngờ bản thể võ hồn cũng có thể chơi xa chiến đấy ! ”

Tuy mới là Hồn đế lục hoàn, đối mặt với hồn kỹ của Đắc Minh Ryan hoàn toàn không chút khó khăn, thanh dao găm nhỏ bé của anh cứ như là thần khí, chém đâu là đứt đó, tuy nhiên lại không thể khiến nó biến mất và hóa vụn trong hư vô được.

Rõ ràng là sự chênh lệch tu vi không nhỏ khiến cho Ryan không chiếm được lợi thế, cho dù có sử dụng hồn kỹ mười vạn năm thì chưa chắc là anh sẽ đuổi kịp đối phương, vậy cho nên...

“ Vu Thiên đại tỷ a, làm ơn, chuyện này nhờ đại tỷ đấy, an toàn của công chúa để cho ta ”

Liên tục chém lấy những tảng thiên thạch đang rơi xuống, Ryan nhường lại công lớn cho Vu Thiên, dù sao thì an toàn của công chúa vẫn là hàng đầu, không thể từ bỏ được.

“ Tốt thôi, Tiểu Na mà có xây sát gì thì người tự thiên đi thẳng nhóc ”

Trùng mắt nhìn ngược lại Ryan, gạt đầu một cái và phun ra lời đe dọa, cô nhanh chóng hóa về phía trước, một cái động màu đen mở tung ra, bay lọt vào bên trong, mọi việc diễn ra với tốc độ nhanh như chớp.

“ Kenggggg ”

Lưỡi dao sắc bén đâm thẳng vào người của Đắc Minh, nhưng ngay lập tức có một lớp màng bảo vệ nhanh chóng xuất hiện vây quanh người anh lại, cản trở vết đâm của Vu Thiên.

Phản bóng tối len lỏi qua lớp vòng bảo vệ tuyệt đối nhanh chóng tụ thành hình, cửa một đường lên cổ đối phương, tuy không thể giết chết, nhưng hắn ta cũng cảm thấy bản thân gần kề với tử vong thể nào.

“ Bá đạo ! ”

Trợn mắt lên nhìn cách mà Vu Thiên chiến đấu, loại hồn kỹ cho phép dịch chuyển tức thời lúc này là gì, hơn nữa còn có thể bất chấp không nhìn luôn hàng phòng ngự của hồn đạo khí vòng bảo hộ tuyệt đối, đây không phải là dạng vừa đâu.

Bị chém và đập lùi về sau, hai chân chà vào đất tạo ra tiếng kết kết khó chịu, chân của anh cũng chảy máu và tổn thương nặng nề, nhưng lúc này không phải là thời gian để phàn nàn.

Liếc mắt quan sát liên tục, tầm nhìn này rõ ràng không thể cho phép đối phương chiến đấu một cách tối ưu, vậy mà có thể khóa chặt anh lại, không đơn giản.

Từ trong trừ vật của bản thân, Đắc Minh rút ra một loại hồn đạo khí định trang, là một cây đại pháo khổng lồ, có vẻ hắn muốn dùng nó để bỏ trốn, nhưng mà ...

“Thực Mong, Dream Eater!”

Giọng nói lạnh lẽo vang lên, hình bóng một con rồng béo ụ nhưng lại tràn đầy uy nghiêm xuất hiện ở đằng sau, cặp cánh rồng khổng lồ, bộ sáu hồn hoàn của Hình Na tỏa sáng, đen đen đen đen đỏ xanh dương.

Lớp khói sương mù tản đi hết, dung nham cũng biến mất, mọi thứ cứ như chưa từng xuất hiện, kể cả hồn kỹ và nhiệt độ nóng chết người lúc này, tuy nhiên bên cạnh bọn họ, cái xác của Độc Tâm lại vẫn cháy khô và nung cho thành than, thành tro cốt, cặp con ngươi đến chết vẫn trợn lên như thể muốn nuốt chửng lấy Đắc Minh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 395: Lăn nhau tàn sát

Âm thanh của Hình Na vang lên như lời báo tử, mặc kệ cho sự bất ngờ và ngạc nhiên của Ryan và Vu Thiên, một trận cuồng phong nổi lên đột ngột kéo đi tất cả, đứng ở bên cạnh Hình Na, Ryan lập tức phải dùng võ hồn của mình găm xuống đất để không bị cuốn đi.

Hình bóng của một chuẩn thần Pokemon xuất hiện to lớn và mạnh mẽ, sức mạnh và hồn lực bao phủ dồi dào như không có đáy ngọn, cặp mắt của Hình Na sáng lên ánh sáng màu tím và hồng, sự kết hợp của Fairy và Psychic.

“Thực Mong – Dream Eater”

Một lớp cầu màu đen tụ lại, sau đó nó giải phóng ra, bao phủ hết tất cả mọi thứ, kể cả bản thân Hình Na, kể cả Ryan và cũng như Vu Thiên, Đắc Minh.

Tuy nhiên chỉ có duy nhất một người gục ngã xuống, dù đã đứng ở rất xa, hơn nữa còn sử dụng vòng bảo hộ tuyệt đối, thế nhưng mà anh lại không thể chống chọi lại được cảm giác vô lực và mệt mỏi ập đến, Đắc Minh lập tức chìm đắm vào bên trong một giấc mơ được xây dựng triệt để.

Một khu vực đen tối khắp nơi là tử vực, một màu đen vô tận, tiếng gào thét và sự nguyên rủa của kẻ thù, của đồng đội mà anh từng phản bội, từng hình bóng một, chúng nó khơi lên điều mà anh không muốn nhớ tới nhất.

“Thế giới này là của ta, ở trong thế giới của ta, ngươi bất quá cũng chỉ là con kiến hôi không có lực phản kháng”

Trước khi mất đi hết tất cả, giọng nói của Hình Na như phán xét, như mệnh lệnh không thể không phục, Đắc Minh bị câu nói đó đè nặng vào lồng ngực.

Đột ngột khuôn mặt trợn trắng của Độc Tâm xuất hiện, khắp nơi đều là máu, cái đầu bị đốt cháy tới thiêu bỏng không nhìn ra nhân dạng, nhưng anh vẫn rất dễ dàng phân biệt ra hắn ta là ai.

“Rắc rắc rắc rắc”

Tiếng xương cốt di động tạo nên những âm thanh đáng sợ trên tông nền màu tối, một vài phần của khối bạch cốt này bị đốt tới tro bụi đen tàn, nhưng nó vẫn đang cố di chuyển đề với tới bên cạnh anh ta.

Xúc cảm băng lãnh của xương vuốt ve khuôn mặt trần đầu mồ hôi, tiếng xột xoạt ma sát làm da thịt đau đớn, nhưng mà anh lại không thể di chuyển được, chỉ có thể trở họng lên ứ ờ không thành lời.

“Ư ..... Ưu ưuư”

Nhìn vào cặp con ngươi không một chút ánh sáng nào, rõ ràng là một cặp con ngươi của người chết, đồng tử cũng giãn ra hết mức vì tử vong, nhưng sâu thẳm trong đó, anh nhìn thấy một con dao sắc nhọn, máu, huyết tinh, màu mùi của tử vong thuần khiết.

Hai bàn tay bằng xương cốt trắng tinh vuốt ve khuôn mặt điển trai của Đắc Minh, nó xoa nhẹ phần má ra, kéo căng cơ miệng, banh mồm anh ra không chút thương tiếc, để lại đó là hai vết máu khi bị xé rách.

“A.... a.....a..ư ....ư ....”

Nước mắt không tự chủ rơi xuống, anh muốn hét lên, nhưng không thể làm, anh muốn phản kháng, nhưng không thể di chuyển, để mặc cho cái xác của Độc Tâm di chuyển tự do chơi đùa từng bộ phận trên cơ thể anh.

Ngón tay móc vào bên trong cái lưỡi đỏ mọng mềm mại, phần đốt ngón tay nhọn hoắc đâm vào, chọt ra vết máu đỏ rươi làm tô đậm thêm sắc đẹp của cái miệng thom tho này.

Không thể la hét, nhưng hẳn lại có thể cảm nhận được nỗi đau này một cách chân thực nhất, con người co giật vì quá mức đau đớn, máu theo khoe miệng tuôn trào, Đắc Minh lo lắng, hẳn sợ hãi.

Hắn chưa từng hối hận khi phản bội lại đồng đội của mình để cầu xin sự sống, đó là một chuyện bình thường phải không, không phải là bất cứ ai cũng nguyện đánh đổi tất cả mọi thứ để bản thân mình còn sống ư?

Nhưng mà giờ khắc này, hẳn hối hận, hẳn sợ hãi, hẳn muốn cầu xin đồng đội của mình để từ bỏ bản thân đi, hẳn biết lỗi rồi, đừng hành hạ hắn nữa.

“Làm ơn, làm ơn, tha cho tôi đi, làm ơn, Độc Tâm, anh em tốt, đừng làm vậy với ta”

“Dừng lại đi mà, dừng lại ....”

Cơ thể cố gắng quằn quại di chuyển, anh muốn né tránh rồi đi đối phương, nhưng rất tiếc, mọi nỗ lực bỏ trốn đều trở nên vô dụng, thậm chí cho dù muốn nhích đi một phân cũng không thể.

Nguyên một bàn tay trắng tinh xảo toàn thân là xương trắng cứng rắn, nắm đầu ngón tay vuốt ve khoe miệng đang bị banh ra, và rồi cứ thế

“PHỌT”

Một nhát đâm thẳng trực tiếp đi xuyên qua cổ họng và hầu của Đắc Minh, cảm giác tôm lộn và máu me, nhìn thấy máu huyết của mình trào ra trực tiếp mà lại không thể làm gì, thậm chí hẳn còn không thể tự kết liễu bản thân đi để không phải chịu loại đau đớn này.

Vậy mà, hẳn vẫn còn sống, hẳn sống dù hẳn không muốn, “Bịch”

Bị ném ngã xuống dưới đất, dần dần từ trong hư không, một người, hai người, ba người, những người vô tội đã từng bị anh giết chết, nhưng đồng đội mà anh đã bỏ rơi, thậm chí là dùng như một con vật thí mạng để bảo vệ mình, bọn họ từng người một xuất hiện.

Trên tay cầm một con dao sắc bén, khuôn mặt cười nhõn miệng, các vết thương và nỗi đau của họ hiển thị rõ ràng qua từng vết máu lớn, có người đứt đầu, có người ngũ quan không toàn vẹn, nhưng tất cả bọn chúng... đều đang nhắm tới Đắc Minh.

Đừng mà, đừng hành hạ tôi, giết tôi đi, giết tôi đi, giết tôi đi...

Từng bước chân tiến tới, có người cầm dao, có người cầm kéo, “Phịch” một nhát đâm thẳng tiến và trực tiếp khiến anh đau đớn như muốn chết đi sống lại, sau đó nó “lạch tách” “lồm tồm” rơi ra dịch nhầy và máu.

Tiếng thanh kéo đâm xuyên qua con người to tròn trắng bự của anh thật gọn gàng và đã tai, kéo sau đó là âm thanh cười thích thú và tên của anh được nhắc lên không ngừng.

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

“Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa”

“..... a aaaa. ... aaa”

Tiếng gào thét từ to lớn điên cuồng cho đến khi cạn khô và nói không nói, hẳn ta bị hành hạ cả về thể xác lẫn tinh thần, cho đến khi không còn chịu nổi nữa, các cái bóng bắt đầu rời đi, tuy nhiên

“Về với chúng ta thôi, Tiểu Đắc Minh, về cùng chơi với chúng ta nào, chúng ta sẽ cùng vui vẻ với nhau, NHÉ ~! Hắc hắc, hắc hắc hắc hắc”

Một chân bị chặt đứt, còn lại một chân bị kéo đi như kéo một món đồ rác rưởi, kéo lê thế nó tiến vào một cái động đen không lối về...

Ở phía bên ngoài, mọi thứ vẫn không có gì thay đổi, thời gian tưởng chừng trôi qua rất lâu, nhưng thực chất mới chỉ có năm phút đồng hồ.

Vu Thiên và Ryan ớn lạnh khi nhìn thấy đối phương đột ngột bất tỉnh, sau đó gào lên đau đớn, rồi tiếp tục gào cho đến khàn họng khàn tiếng không thể tiếp tục gào, nước mắt nước dãi chảy ra, rồi sau đó là máu tươi đỏ thắm không ngừng toát vỡ phun trào.

Cho đến khi hơi thở ngừng đập, sinh mệnh của Đắc Minh chìm vào trong tử vong, thế giới trong sương mù của Hình Na cũng tan biến.

“Đây là ...?”

“Trở lại rồi sao?”

Mọi người hoang mang khi hoàn cảnh một lần nữa thay đổi chóng mặt, năng lực lúc này của Hình Na là Dream Eater, một loại skill của Pokemon hệ tâm linh ném đối phương vào giấc mộng mà mình mong muốn và không mong muốn nhất, để rồi sau đó một ngum nuốt chửng tất cả.

“Được rồi về thôi, Ryan, đừng có đi lông nhông nữa...”

Quay người rời đi, lúc này bị hai Hồn Đấu La tập kích khá là bất ngờ, nếu không phải là trong giấc mộng của bản thân thì cô đã không dám sơ hở tới vậy, tuy nhiên thực lực của Hồn Đấu La đúng là không thể coi thường.

“Ê, thần không được đi theo sao?”

“Còn”

“Ôi bà kia, không cần bà chen hòng vào ghen!”

“Hừ”

Thở dài nhìn hai người bắt đầu cãi nhau, Hình Na xoay người rời đi trở về khu vực của nhóm mình, cô đã quá tay giết mất hai cường giả của Bản Thể Tông, đắc tội hơn lớn rồi, nhưng dù sao thì cô cũng không quá sợ hãi đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Nhẹ nhõm tấn cấp

Quay trở về khu vực của cả nhóm cùng với Vu Thiên, sau khi nghe tin nhóm bọn cô chiến thắng một cách dễ dàng và áp đảo, Hình Na gần như chẳng có gì thấy kinh ngạc, ngoại trừ việc Tiểu Vũ bị trọng thương

Đây cũng là do bọn họ quá mức khinh thường đối thủ, có thể nói bảo mật thực lực của mọi người là một lý do, nhưng đây không thể phủ nhận, trong chiến trường này vẫn còn rất nhiều đối thủ đáng khâm phục

“Dạ Phong ca, bên kia em đã tìm thấy dấu vết của một trong hai người thừa kế của Tà Thần, Đường Nhã

Quả nhiên là linh hồn của cô ta chưa thực sự bị nhuộm đen thuần túy, một phần ý thức của cô gái đó đang cố gắng quay lại”

Ngồi lại nói chuyện với Dạ Phong, bên sau cô Vu Thiên lập tức rời khỏi và ẩn mình về phía đằng sau tiểu thư của cô, hẳn là Vu Thiên cảm thấy rất tức giận

Dù cho Dạ Vũ có nói là không có chuyện gì nhưng thân là người bảo vệ cho thiếu chủ tiểu thư, nhìn thấy bọn họ bị thương thì chị ấy vẫn cảm thấy tự trách không ngừng

“Vậy sao? Đường Nhã à, bên đấy em có gặp lại nhóm Hoắc Vũ Hạo không?”

“Có, bên đấy cũng trở nên mạnh hơn nhiều rồi, em cũng đã gửi lời chào tới Huyền lão, bọn họ cũng là một trong số các đối thủ đáng chú ý đấy”

Trả lời lại câu hỏi của Dạ Phong, cô bình tĩnh uống một tách trà nhìn lại nhóm bạn của mình, có một thứ gì đó đã thay đổi từ trong Đình Bảo và Dạ Vũ

Cảm thấy kỳ lạ và ngạc nhiên, Hình Na tới gần hai người bọn họ và hỏi

“Nè, hai người có cảm thấy điều gì khác lạ không, giống như kiểu có thể tự hiểu nhau mà không cần lời nói

Hoặc là có một sự dung hợp nào đó về mặt hồn lực không? Tớ cảm thấy giữa hai người bọn cậu giống như đã bẻ khóa một loại liên kết nào đó ...”

Nghe lời của Hình Na, nhóm hai người Đình Bảo và Dạ Vũ có chút ngạc nhiên, thân thể bị trọng thương nặng đang được chữa trị Dạ Vũ vẫn ráng ngẩng đầu lên cười cười ý chào hỏi Hình Na

Sau đó bọn họ nhìn nhau một lúc để xác định, rồi mới kỳ lạ nhìn về phía Hình Na trả lời

“Quả nhiên là có một loại năng lực nào đó”

“Nhưng nó vẫn chưa thực sự thành hình, cảm giác như miễn là ở gần Tiểu Bảo, mình cảm thấy như vết thương hồi phục nhanh hơn rất nhiều”

“Đồng thời hồn lực của bọn này giống như có thể hòa lại với nhau, dù chỉ là một phần rất nhỏ, nhưng năng lượng cộng gộp lại thì mạnh hơn rất nhiều lần, đây có phải là dấu hiệu của Võ hồn dung hợp kỹ không?”

Lần lượt thay phiên nhau nói mà không lặp lời của người kia, quả thật là có thể đọc hiểu lòng nhau sao?

Từ năng lượng của Dragonite cô đã thấy có gì đó khác lạ, nhưng mà nếu như hai người Đinh Bảo và Dạ Vũ có thể mở khóa năng lực mới này, vậy thì đây sẽ là một con át chủ bài mới để đối đầu với người thừa kế Tà thần

“Được rồi, vậy kể từ trận sau cậu và Tiểu Bảo hãy nghỉ ngơi đi, dù sao thì hai người ở cạnh nhau vết thương sẽ hồi phục nhanh lên

Tở ở ngoài quan sát cũng đã đủ lâu rồi, giờ cũng là lúc lên sân để vận động vậy, phải không?”

Thở một hơi dài, khuôn mặt Hình Na từ ái nhìn bọn họ rồi đứng dậy vận động gân cốt, tiếng rắc rắc vang lên thể hiện cho tinh thần hiếu chiến của bản thân đã sôi sùng sục

Từ giờ bọn cô sẽ không cần phải quan sát quá nhiều thứ nữa, bởi vì những người bạn và những người có thể trở thành đồng bạn đều đã xuất hiện, thực lực của bọn họ cô cũng đã nắm khá là rõ, vậy thì chỉ còn cần chờ đợi đến lúc gặp nhau trên đấu trường thôi

“Vậy trận tiếp theo sẽ là anh, Tiểu Linh, Tôn Vũ, em, Tuyết nhi, Tiểu Từ, sáu người tham chiến, dù sao thì cũng không ai ép buộc phải đủ bảy người mới có thể tham gia” Dạ Phong

“OK, Tiểu Na ra sân làm cho tớ nóng máu rồi đấy” Tiểu Linh

“Được chiến đấu lại với nhau như vậy, cảm giác thật là hoài niệm đúng không?” Tôn Vũ

“Ừm, mọi người, hãy sẵn sàng” Hình Na

Kể cả hai đứa bé cũng nắm chặt tay mình và nắm lấy tay của Hình Na, bọn chúng cũng muốn tiếp sức của bản thân cho Hình Na, cho nhóm của mình

“À đúng rồi, lúc này em có giết chết hai người của Bản Thể Tông”

“Lúc này có người của Nhật Nguyệt học viện tới hỏi thăm”

Hai người đồng thời nói chuyện, Dạ Phong và Hình Na đồng thời thả hai quả bom xuống, người của Nhật Nguyệt học viện tới? có chuyện gì?

“Ế? Tiểu Na, em lại giết chết hai người của Bản Thể Tông ư?” Tôn Vũ ngạc nhiên hỏi

“À ừ, bọn họ theo dõi em và Vu Thiên tỷ, còn có ý định dùng vũ lực vậy nên em tiện tay tiễn bọn họ về châu ông bà rồi” Hình Na không coi trọng lắm trả lời

“Đáng sợ quá” Tiểu Linh

“Thế có nghĩa là chúng ta phải đề phòng sự trả thù của Bản Thể Tông?” Dạ Phong hỏi

“Có thể nói là vậy, nhưng cũng không cần quá để ý, chúng ta chỉ là mục tiêu phụ, bọn chúng sẽ giành lực chú ý nhiều hơn vào Nhật Nguyệt đế quốc lần này” Hình Na trả lời

“Bọn họ có dự định gì sao?” Đinh Bảo và Dạ Vũ quay đầu lại hỏi, có vẻ họ cũng khá quan tâm chuyện này

“Không rõ lắm, nhưng chắc là muốn cản trở quá trình thể chiến diễn ra, dù sao thì âm mưu của Nhật Nguyệt đế quốc thì ai cũng rõ mà!” Hình Na nói với mọi người, sau đó cô lắc lắc đầu hỏi ngược lại Dạ Phong

“Thế còn chuyện của Nhật Nguyệt học viện?”

“Không có gì, chỉ là tìm hiểu và đe dọa thôi, có hai đứa trẻ đáng chú ý là Mộng Hồng Trần và Tiểu Hồng Trần, tuy nhiên với thực lực của chúng ta thì không thành vấn đề”

“Hiểu rồi, chúng ta và bọn họ có thể gặp nhau ở vòng cuối vòng loại, nhưng cũng không nhất định, sẽ có bốn đội ở cổng chúng ta vào trong”

Sau khi thảo luận và truyền đạt thông tin xong xuôi, Vu Thiên trở thành người canh gác cho cặp tình nhân Đinh Bảo và Dạ Vũ, còn những người còn lại thì trở về tu luyện

Đội tiếp theo mà bọn cô chiến đấu là một tông môn nhỏ phụ thuộc Tinh La đế quốc, lần này cả nhóm không một chút nhân nhượng, dưới Helping Hand của Hình Na, Xiềng Xích Quang Minh của Dạ Phong, Tiêu Linh và Tôn Vũ nhẹ nhàng đá từng người xuống dưới vực thi đấu, nhẹ nhàng tấn cấp vào vòng trong

Mọi chuyện dường như trở nên im ắng hơn một chút trước cơn bão lớn, bên Nhật Nguyệt học viện không biết có nhúng tay vào quá trình sắp xếp trận đấu hay không mà bọn họ không gặp bọn cô ở trận tiếp theo

Đối thủ kế tiếp chính là Hắc Ma tông, một tông phái chuyên dùng ảo thuật và kéo mọi người vào trong ảo mộng của mình

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 397: Lời tuyên chiến

Vào ngày mà trận đấu vòng loại cuối cùng diễn ra, nhóm sau người Hình Na bình tĩnh bước lên sân khấu với sự cổ vũ nhiệt liệt của mọi người

Hình Na ra sân khiến cho mọi người cảm thấy có chút ngỡ ngàng, đột ngột có hai thành viên không tham gia chiến đấu nữa, thay vào đó lại có một cô gái khác bước lên sân, dù cho diện mạo có xinh đẹp thế nào đi nữa thì cũng không nên như vậy chứ?

Có vẻ vì việc Hình Na chỉ sử dụng Helping Hand và đứng yên khiến cho nhiều người hiểu lầm rằng cô chỉ lên cho đủ quân số, nhưng những người nào tinh ý thì sẽ lập tức phát hiện

Đội hình của Tinh Nguyệt Môn lấy Hình Na, cô gái trông như yếu ớt, bình hoa của đội làm trung tâm tinh thần, là lãnh đạo!!!

“Hôm nay là trận đấu cuối cùng của trận vòng loại, ba cửa khác đều đã có danh sách những đội tham gia vào trận đấu loại tiếp theo, chỉ còn cửa của chúng ta nữa thôi là có thể tìm ra 16 đội đứng đầu

Hôm nay là trận đấu giữa một hắc mã, một tông môn mới thành lập, Tinh Nguyệt Môn với những thành viên quái tài, bộ hồn hoàn mạnh mẽ và sức chiến đấu kinh người

Nhưng đối thủ của bọn họ lại cũng không dễ xơi, là Hắc Ma tông, một tông môn chuyên sử dụng ảo ảnh để kéo đối phương vào trong tuyệt vọng, chuyên gia đánh bại những cường giả vượt cấp”

Tiếng của ông trọng tài vẫn làm cho bọn Hình Na cảm thấy hơn khó chịu, dù cho có được khen nhưng mà làm ơn nhỏ nhỏ cái miệng lại

Vì hôm nay là trận đấu cuối cùng của trận vòng loại, miễn là những người nào có thời gian rảnh đều phân chút ít rảnh rỗi để đến đây xem trận này

Nhóm Hoắc Vũ Hạo, nhóm của Sử Lai Khắc học viện, Nhóm của Phantom, Nhóm của Nhật Nguyệt học viện đế quốc, nhóm của Bán Thể Tông và nhóm của Thánh Linh Giáo, Đường môn đương nhiệm môn chủ và cũng là Tà thần người thừa kế, Đường Nhã.

Tất cả những con quái vật đáng kinh sợ nhất đều đã xuất hiện ở đây, bọn họ tất nhiên phải để cho người xem có một màn chiến đấu mãn nhãn chứ nhỉ?

Đây sẽ là một lần nghiền nát

“Mời hai đội giới thiệu về bản thân”

“Dạ Phong”

“Tôn Vũ”

“Tiêu Linh”

“Hình Na”

“Hình Từ”

“Hình Tuyết”

Khi tên của Hình Na vang lên, lập tức khiến cho không ít người phải kinh hoàng, đây chính là nữ hồn sư bé nhỏ lúc trước đã khuấy động trận đấu tình anh học viện toàn đại lục, một con quái vật thật sự

“Đại ca, anh nghĩ rằng đối phương có thể là ...”

Mộng Hồng Trần bắt đầu thấy hoang mang, rõ ràng là trận đấu tuyệt vọng với Hình Na lúc trước đã để lại trong cô một sự ám ảnh không nhỏ

Bị chính băng tuyết và độc tố gây tổn thương, bị hai thứ mà cô luôn tự hào với danh là thiên tài của Nhật Nguyệt học viện làm tổn thương, đây là sự đánh đổ hoàn toàn mà Hình Na dành cho cô

“Có khả năng cao, đội hình bên đó toàn là quái vật, vậy thì ...”

Tiểu Hồng Trần cũng có những kỷ niệm không mấy đẹp đẽ với người con gái tên là Hình Na, dù cho bây giờ hình dạng của cô ta khác xưa, nhưng mà chỉ cần nhìn vào thôi cũng đã đủ làm cho bản thân phải có chút e dè

Bên phía Hắc Ma Tông đã giới thiệu xong tên mình và nghe lấy được sự cổ vũ từ phần đông khán giả, bọn họ đang đắc ý

Nhưng những người hiểu rõ thực lực của Tinh Nguyệt Môn đều đang đốt một cây nhang cho sự ngu xuẩn của Hắc Ma Tông

“Võ hồn triệu hoán”

Từ sau lưng của bảy người Hắc Ma Tông, đội trưởng của bọn họ, Hắc La có võ hồn là Áo mộng võ hồn, còn sáu người còn lại có võ hồn là Quạ đen.

Võ hồn của những người này không ngờ là lại giống nhau đến vậy, bọn chúng đều thuộc về dạng tâm linh năng lực, với người cầm đầu là một hồn sư nguyên tố nguyên rủa sao?

“Hắc ám bao trùm”

“Cộng hưởng linh hồn” X6

Từ khi lời nói bắt đầu của trọng tài vang lên thì bên phía đối phương đã ngay lập tức tấn công một cách dồn dập

Chiếm lấy thế chủ động trước khi đám bọn Hình Na kịp tấn công, miễn là ở trong ảo ảnh của bọn họ, coi như đối phương có là quái thú và quái vật thì có làm được gì? Hãy để cho sự thật tàn ác đến cướp lấy linh hồn bọn chúng đi

“Đây là? Một chiều không gian khác sao?”

Tôn Vũ ngạc nhiên phát hiện bản thân đang quan sát đối phương lại bị đưa vào một nơi khác màu đen tối, nơi đây cậu không thể sử dụng hồn lực, thế này là ... ảo mộng đưa vào rồi sao?

Tuy nhiên tinh thần của cậu vẫn còn rất tỉnh táo, cảm giác như bản thân có thể một lần vượt ra khỏi ảo ảnh này vậy

Hình ảnh của những đồng đội khác cũng lần lượt xuất hiện trước mặt Tôn Vũ, anh nghĩ rằng đối phương là ảo ảnh, nhưng không, đây thật sự là Dạ Phong và mọi người

“Âm Dương Bảo Điện!”

Đưa bàn tay triệu hồi một cuốn sách, với sức mạnh của hắc ám, Dạ Phong có thể phá nát cái vòng ảo ảnh gà mờ này, muốn đấu với bọn anh? thật sự coi mình là chúa tể khu vực này sao?

Ngay khi Dạ Phong định kích hoạt Quang Minh Xiềng xích cùng Ký Tự thổi tung tất cả, bọn cậu đơn giản chỉ là bị nhốt vào trong một ảo ảnh mà thôi, nếu có thể xác định được vị trí đối phương thì vẫn có thể gây ra xất thương thật sự

Trong khi nhóm Hắc Ma tông phải duy trì hồn kỹ thì bọn họ không khác gì bia ngắm đứng một chỗ cho nhóm Dạ Phong, đột ngột bàn tay của Hình Na đưa ra cản lại

Nhìn vào khuôn mặt ác thú vị của Hình Na, Dạ Phong có chút đồ mồ hôi, rốt cuộc con bé lại tính làm gì ác thú vị nữa sao?

“Tốt thôi, làm cho đẹp vào a!”

“Tất nhiên”

Cười hi hi đáp trả Dạ Phong, Hình Na bình tĩnh bước lên phía trước thật chậm rãi, càng bước lại gần thì đội trưởng Hắc La bên đó càng hoảng sợ

Trong mắt của khán giả phía trên, bọn họ chỉ nhìn thấy Hình Na bước đến một cách nhẹ nhàng cười cười tiến lại gần, rồi sau đó đưa một ngón tay búng ra

“Dream Eater”

“Tinh thần cộng hưởng”

Một lúc muốn nuốt chửng cả bảy người vào trong ảo mộng của bản thân, một ảo mộng thật sự, nhưng nuốt cả bảy người thì thật sự hơi khó

Hình Từ ở đằng sau sáng lên cặp mắt của mình, sử dụng đúng loại hồn kỹ đặc trưng của Bách vạn niên băng tằm, trực tiếp đập nát tinh thần của đối thủ

Vô hồn nát ra, nhóm bảy người lập tức gục xuống nằm quai dưới đất, trong sự thần nhiên của các thành viên Tinh Nguyệt Môn, bọn họ gào lên thảm thiết

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

“AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA”

Máu từ ngũ khiếu lập tức phun trào, bọn họ hoàn toàn vô lực trước sức mạnh áp đảo này, đưa một ngón tay lên và búng một cái

“Đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng đoàng”

Bảy thành viên của Hắc Ma Tông đã bị loại khỏi sàn đấu, kết thúc trận chiến một cách dễ dàng, nhưng như vậy vẫn chưa là kết thúc, bằng vào hồn lực hệ thể, giọng nói của Hình Na vang lên tuy nhỏ nhưng truyền vào tai của những người đang đứng xem một cách rõ ràng

“Chúng ta chờ đợi mọi người ở vòng trong, Tinh Nguyệt Môn chúng ta sẽ là vô địch, và sẽ không có ai sẽ có thể ngăn cản bước chân của chúng ta cả”

“RÔNGGGGGGGGG”

Vừa nói, sau lưng hình bóng của một con rồng mạnh mẽ to lớn xuất hiện và gào lên âm thanh thể hiện uy thế của mình, sáu vòng hồn hoàn, đen, đen, đen, đen, đỏ, xanh dương

Bộ hồn hoàn kỳ lạ và mạnh mẽ của Hình Na và lời thách chiến cao ngạo của cô thổi lên ngọn lửa cho đối thủ, một nhóm toàn bộ quái vật đã gia nhập, hãy cẩn thận lấy bọn cô.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 398: Danh sách thi đấu 16 loại 8

“Ú ề, quả nhiên là công chúa, thật là bá đạo” Dina

“Xem ra công chúa nhỏ bé của chúng ta thật sự đã trở nên rất mạnh mẽ rồi” Merry bật cười hi hi, xung quanh cô nhiệt độ bỗng nhiên cao hùn hục, đây chính là khả năng của một Blaze Wizard, pháp sư nham thạch

Nhóm bên phía Phantom sau khi xem xong màn chiến đấu có thể nói là một phía cần quét của Tinh Nguyệt Môn, dù cho có thật sự biết rằng bọn họ rất mạnh nhưng kỹ năng của công chúa thật sự rất kỳ lạ

Nó không giống với pháp thuật của bên thế giới cũ bọn anh, và nó cũng không tuân theo luật lệ của Đấu La Đại Lục, đây là một năng lực hoàn toàn khác biệt và chỉ riêng Hình Na sở hữu

“Xem ra chúng ta sẽ gặp khó khăn khi chiến đấu với công chúa rồi đấy, mọi người hãy sẵn sàng đi”

Phantom thần nhiên mỉm cười, dẫn theo Dina, Ryan, Merry, Venus và Maria trở về khu vực của mình, hóa thành những lá bài và biến mất khỏi hàng ghế khán giả

Trong khi nhóm Phantom cảm thán về sức mạnh của Tinh Nguyệt Môn thì bên phía Đường Môn lại cảm thấy vô cùng hoang mang, đặc biệt là Hoắc Vũ Hạo

Năng lực của Hình Từ hoàn toàn giống với năng lực Linh Mâu của anh, kể cả hồn kỹ đều giống như sao chép mà thành, một người giống hệt anh như vậy, liệu có thật sự tồn tại hay không?

Hay đây là một người anh em cùng cha khác mẹ khác của anh, là một thành viên của phủ công tước? không thể, người và thành viên của phủ công tước anh nhớ rất rõ, không thể nào anh lại không biết cậu ta được

Rốt cuộc Hình Từ chính là ai vẫn là một dấu hỏi chấm bí ẩn ở trong đầu Hoắc Vũ Hạo, hơn nữa cô bé Hình Tuyết ở bên cạnh Hình Na từ khi trận đấu bắt đầu, cô ta cứ liên tục nhìn vào phía bản thân

“Thiên Mộng ca, Băng đế tỷ, hai người có để ý thấy sự bất thường này không?” Hoắc Vũ Hạo bắt đầu hoang mang hỏi

“Tất nhiên rồi, thằng nhóc Hình Từ kia có khí tức của ta, và năng lực lại không thua kém gì ngươi, nếu như không phải ngươi còn có Tuyết đế và Băng đế ở bên trong thì ta cá rằng ngươi hoàn toàn không thể đuổi kịp đối phương trong lĩnh vực vận dụng tinh thần lực” Thiên Mộng Băng Tâm trả lời

“Y Lai Khắc Tư lão sư đã đưa cho ngươi một phần tinh thần lực mạnh mẽ, vậy nên ngươi không cần phải lo thua đối phương đâu, tuy nhiên cô gái Hình Tuyết mới là vấn đề chính cần phải quan tâm” Băng Đế Bích Hoàng Hạt an ủi Hoắc Vũ Hạo, Hình Từ thì cô không quan tâm lắm, nhưng cô gái kia thì lại là một vấn đề khác

“Hình Tuyết sao, cô ta có khí tức của Tuyết đế tỷ nhi?” Thiên Mộng hỏi

“Đúng vậy, nếu không phải là Tuyết tỷ còn là hồn linh của Vũ Hạo thì ta đã nghĩ đối phương là chuyển thể của Tuyết tỷ rồi” Băng đế hơi hoang mang trả lời

“Đối phương cũng sở hữu băng cực hạn thuộc tính, hơn nữa thậm chí còn mạnh hơn Tuyết đế tỷ, đó là cảm giác mà đệ cảm thấy được” Hoắc Vũ Hạo nhún mày nhìn đối phương.

Không biết những lời tâm sự của Hoắc Vũ Hạo có lọt vào tai của Hình Tuyết đứng xa hay không, nhưng cô bé đột ngột quay lại cười cười và nhìn nhóm Vũ Hạo với một cặp mắt sâu xa

Rồi sau đó thần bí rời khỏi trở về bên cạnh Hình Na, để cho Hoắc Vũ Hạo ba người dò mò hỏi huyệt, lúc này là cái quái gì???

Nhận ra được sự thật khác nghiệt, từ giờ cho đến khi đạt được danh hiệu đệ nhất còn rất nhiều chông gai, bây giờ Đường Môn và Sư Lai Khắc học viện không còn có khả năng cao chiếm được vị trí dẫn đầu nữa

Có quá nhiều quái vật kinh người xuất hiện khắp nơi, chỉ cần một chút sơ sẩy thì nhóm bọn họ sẽ bị loại khỏi vòng thi đấu này một lần triệt để.

Huyền Lão trở về nhóm của Sư Lai Khắc thất quái, nhóm của Đường Môn tạm thời do Bối Bối dẫn đầu mang đội trở về

Bên phía của Mộng Hồng Trần và Tiểu Hồng Trần thì đã xác định đối phương chính là những con quỷ đáng sợ mà lần trước bọn họ đã từng đối đầu, Hình Na, không ngờ quay mấy năm cô ấy lại trở nên khủng khiếp tới vậy

Bản Thể Tông cũng quay về, việc hai cường giả bên họ mất dấu và không còn phản hồi đã có thể xác định là do nhóm của Hình Na gây ra, với thực lực đó, bọn họ tin rằng việc giám sát đã sớm bị phát hiện

“Tinh Nguyệt Môn sao, chờ đấy”

Tất cả mọi người quay trở về, vòng đấu loại đã kết thúc, từ lần sau sẽ là những trận đấu với ba lần thi đấu, 7 vs 7, đấu 2, 2, 3, và đấu 1 vs 1.

Chỉ cần thắng 2 trong ba loại chiến đấu trên là có thể lọt vào đội bên trong, mỗi một bước tiến là một sự khó khăn dữ dội, và tiến một bước là cả một vinh quang dữ dội

Trở về khu trọ của mình, nhóm Tôn Vũ liên bật cười phá lên vui vẻ

“Tiểu Na thật là uy vũ, lúc này em làm cho tất cả khán giả và mọi người và im lặng thành một hồi, bộ hồn hoàn kinh khủng và tiếng rống của rồng đã khiến mọi người ý thức được chúng ta là ai”

Tiêu Linh cũng cảm thấy hăng máu, nhóm sáu người bọn họ trở về trong vui sướng dù chưa ai thật sự ra sức, nhưng kể từ lần sau, bọn họ sẽ phải chiến đấu kịch liệt với các nhóm cực mạnh

Có khả năng họ sẽ phải gặp đội của Phantom hoặc Thánh Linh giáo trước khi đến trận chung kết, cũng có khả năng Ngọc Ly sẽ trở lại ở những vòng đấu cuối, bọn cô phải chuẩn bị tất cả mọi thứ

“Đừng có mà lơ là, tối nay sẽ có danh sách cho các trận đấu 16 loại 8, mỗi ngày chỉ diễn ra hai trận, vậy nên khả năng cao chúng ta còn cả tuần để nghỉ ngơi, nhưng không nên lười biếng

Nên nhớ, loại bỏ các công đi, chúng ta bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải đội mạnh ngay từ vòng đầu, chuẩn bị tinh thần đấu hết mình đi”

“Đã rõ”

Nghe lời nhắc của Dạ Phong, mọi người gật đầu hiểu rõ, sau đó lại nhanh chóng chui vào chốc cặp đôi trẻ Đình Bảo và Dạ Vũ

Vết thương của Dạ Vũ đã trở nên ổn hơn nhiều, bọn họ đang ngồi tu luyện với nhau có vẻ đã rất lâu rồi, Vu Thiên đứng bên cạnh canh chừng không một chút phân nản

Đến tận chiều tối thì hai người mới tỉnh giấc, Dạ Vũ chìm vào giấc ngủ để lấy lại sức lực, Đình Bảo thì tiếp tục ở bên cạnh bảo vệ cô

Danh sách thi đấu 16 loại 8 đã diễn ra, Đội của Phantom vậy mà đầu đầu tiên, đối thủ là Sử Lai Khắc học viện? Ngạc nhiên a, không ngờ người quen của bọn cô lại gặp nhau sớm đến vậy

Còn có một đội khác là Nhật Nguyệt học viện, đối thủ của bọn họ là Tinh La học viện, là đội đại diện cho hai quốc gia, trận đấu này cũng rất đáng chú ý, có cả công chúa Cửu Cửu tham gia.

Tuy nhiên rất tiếc là hai trận diễn ra cùng một giờ ở hai đấu trường, nếu muốn xem thì xem trận đấu của Phantom sẽ tốt hơn, để bọn cô thấy bọn họ mạnh tới nhường nào rồi nào.

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 399: Cygnus Knight ra sân

Hôm nay là ngày đầu tiên diễn ra vòng đấu xếp hạng 16 loại 8, từ lúc sáng sớm mọi người đã bắt đầu tập trung để thông báo lại một lần nữa lịch trình và luật thi ở vòng này

Sẽ phải thi đấu qua ba vòng để xác định ai là người chiến thắng, cả ba trận đều diễn ra trong cùng một ngày, nhóm nào thắng được hai trên ba trận sẽ giành được quyền vào vòng trong, và nhóm thua cuộc sẽ bị loại ngay lập tức

Khi thời gian điểm tới chín giờ sáng thì tiếng hò hét của mọi người lại bắt đầu vang lên dữ dội, trận đấu sẽ diễn ra ở hai sân A và B cùng một lúc, hầu hết mọi người đều tập trung đi quan sát trận thi đấu giữa hai nhóm đại biểu quốc gia

Ngược lại một số người khác thì đi quan sát trận đấu giữa League of Cygnus, đội của Phantom chiến đấu với học viện Sử Lai Khắc, học viện lại một lần nữa đưa ra đội ngũ hoàn toàn mới tinh và không giống gì với thành viên lúc trước

Nhóm Hoắc Vũ Hạo tách ra và tham gia chiến đấu với danh nghĩa của Đường Môn đồng nghĩa với việc chiến lực của Sử Lai Khắc sẽ yếu bớt đi, người duy nhất mà Hình Na cảm thấy có hi vọng chiến đấu với nhóm của Phantom thì chỉ có một người

“Cô gái Vương Thu Nhi có vẻ vẫn rất kiêu ngạo và tự tin nhỉ?” Tôn Vũ ngạc nhiên nhìn thấy thái độ của nhóm học viện Sử Lai Khắc

“Bên đó bọn họ có các thành viên hình như là Vương Thu Nhi, Đái Hoa Bân, Chu Lộ, Vu Phong và Ninh Thiên, còn hai người nữa thì không rõ ràng lắm” Tiêu Linh nhìn nhìn một chút các thành viên bên Sử Lai Khắc, sau đó nhìn lại các thành viên bên Phantom

Đội hình của Phantom thì bọn họ biết khá rõ rồi, nhóm bảy người bên đây có cảm giác vẫn thần bí mờ ảo như trước, chưa đến lúc thi đấu chưa rõ được thực lực ra sao, tuy nhiên hôm nay có Vương Thu Nhi thì bọn họ phải lộ ra một tay rồi

“Những thành viên khác thì em biết rồi, nhưng Vương Thu Nhi là ai? Cơ mà, khí tức của cô ta không phải khá giống một người ... Vương Đông?” Hình Na có chút tò mò khó hiểu

Khoảng thời gian cô không ở rớt cuộc đã có bao nhiêu chuyện đã diễn ra, và người con gái có tên Vương Thu Nhi kia vì sao mọi người lại chú ý đến vậy?

“Anh không rõ lắm, chắc là một bản sao hoặc một con rối, giống như Vương Đông nhưng mà chỉ có một chút khí tức, không đáng quan tâm lắm

Lúc trước khi đến Nhật Nguyệt đế quốc Tôn Vũ có cùng cô ta giao thủ qua, thực lực khá mạnh, đủ để có một màn đấu mắt nhau trong ngày hôm nay”

Dạ Phong trả lời cho thắc mắc của Hình Na, đến chính cả anh cũng không rõ Vương Thu Nhi là cái gì, tuy nhiên chắc chắn một điều là cô ta khá mạnh

Có Mặc Lâm ở bên thì Dạ Vũ cũng đỡ phải nhàm chán, cô ấy khá là thích mấy cái hồn đạo khí kiến thức thế này, tiện thể bổ sung thực lực cho Dạ Vũ để đối đầu với Venus luôn

“Vậy thì chờ thử xem, nên nhớ bên Phantom không có một ai đơn giản đâu”

Lắc lắc đầu, Hình Na cảm thấy có chút hưng phấn và mong chờ trận đấu diễn ra, không rõ Vương Thu Nhi khá mạnh trong miệng của Dạ Phong có thực lực thế nào, tuy nhiên theo khí tức cô cảm nhận được từ đám Phantom

Bọn họ mỗi người đều có đủ thực lực để một mình càn quét hết tất cả các thành viên còn lại của học viện Sử Lai Khắc ngoại trừ Vương Thu Nhi, đối đầu với đám quái thú này, xem xem cô ta có thể kiêu ngạo đến mức nào

“Huyền lão, ngài đã trở về, chúng ta chuẩn bị đấu trận đầu tiên, đối thủ là một nhóm mới xuất hiện với cái tên rất lạ lùng, tuy nhiên thực lực lại sâu không

lường được, đến bây giờ vẫn chưa có thông tin cụ thể về sức mạnh của bọn họ”

Vương Ngôn và nhóm học viện Sử Lai Khắc hiện tại đang bàn bạc chiến thuật với nhau, lúc này Vương Thu Nhi đã tiến lên với tư cách là đội trưởng bóc thăm xem hình thức chiến đấu buổi sáng là gì

Loại hình chiến đấu như thế nào có tầm quan trọng rất lớn với việc lấy điểm số đầu tiên, hiện tại bọn ông không biết rõ thực lực của nhóm đối phương mà đột ngột phải đoán chiến thì rất khó để sắp xếp đội hình

“Mọi chuyện như thế nào tính tới đó đi, trận tỷ thí lần này có quá nhiều thứ khó kiểm soát, chúng ta không chắc có thể đi được bao lâu”

Huyền lão thờ dài ngồi một bên căn đùi gà quan sát, trận đấu lần này ông cũng cần phải quan sát xem các học viên đại diện mới của Sử Lai Khắc có sức chiến đấu như thế nào, so với các đội khác mạnh yếu ra sao

Phantom nhanh chóng bước lên bục đối diện với Vương Thu Nhi, dưới ánh mắt lạnh lùng muốn giết người của đối phương, anh chỉ đơn giản mỉm cười như không có gì, đưa tay ra cùng với cô bóc lấy tấm thẻ quyết định loại hình chiến đấu

Bóc ra được tấm thẻ màu trắng phía trên có hình ảnh của hai người đối chọi với nhau, đây là hình đại diện của loại chiến đấu một với một, đấu cho tới khi nào bảy người của đội đối phương bị loại hết là sẽ thắng

“Quả tuyệt, đội trưởng quả nhiên bóc trúng loại hình chiến đấu mà Vương Ngôn lão sư muốn”

Đái Hoa Bân ngạc nhiên sau đó chuyển sang mừng rỡ, như thế này thì bọn họ có thể tìm hiểu đội đối phương rõ hơn rồi, có thể tiến vào vòng xếp hạng thì không có ai là kẻ yếu đuối cả

Chu Lộ ở bên cạnh có chút khó hiểu nhìn nhìn vào người bạn trai của mình, sau đó nhìn về phía Vương Thu Nhi như muốn nói điều gì, nhưng sau cùng cô lại im lặng dồn sự tập trung vào một thứ khác

“Trận đấu đầu tiên buổi sáng là một chọi một, hai đội hãy mau chóng lựa ra người đầu tiên thi đấu”

Trọng tài cầm tấm thẻ đưa lên và bắt đầu thông báo trận đấu diễn ra, đội trưởng hai bên bình tĩnh trở về khu vực nhóm mình rồi bắt đầu lựa chọn người tiên phong, bên phía Sử Lai Khắc người quyết định có lẽ là Vương Ngôn, nhưng bên Cygnus thì người quyết định lại chính là nhóm trưởng

Cô gái với mái tóc đỏ lửa ngấn hoạt bát tiến lên vỗ vỗ vai của đội trưởng mình cười nói

“Không tệ nha đội trưởng, vậy thì trận đầu tiên cho em lên nha, cho em cho em, Merry sẽ cho công chúa nhìn thấy, bọn này mạnh đến nhường nào ...”

Xung phong lên trận đầu, không khí trở nên rực cháy và ánh mắt của Merry hoàn toàn hóa thành màu đỏ, đưa tay lên khẽ che đôi môi đang nhin không được cười háo hức chiến đấu

Chờ lấy cái gạt đầu của Phantom, cô lập tức bay thẳng lên trên đài chiến đấu vẫy vẫy chờ đợi thành viên bên phía đội bên kia, tuy nhiên

“Vương đội trưởng bên kia a, có muốn đấu với đây một trận không? Đảm bảo cho cô ăn hành ngáp mặt luôn, hắc hắc”

Nhảy nhót như con chim vừa mới ra khỏi lồng, vốn dĩ là một người hoạt bát, nay lại sắp được chiến đấu, ôi, máu cô sôi hêt lên rồi này

Vương Thu Nhi quay lại nhìn thấy người đại diện bên đối phương vậy mà là một cô gái, hơn nữa còn thách chiến cô? bọn họ nghĩ bọn họ là ai cơ chứ?

“Vương lão sư, trận này, em lên”

“Ờ? Vậy còn chiến thuật thì sao, khoan đã Vương Thu Nhi...”

Vương Ngôn cứng họng trước quyết định của đối phương, ông tính ngăn cản nhưng các thành viên trong nhóm cản lại, dù sao cũng không biết thực lực bên kia, để đội trưởng thăm dò cũng là chuyện tốt

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 400: Merry đối chiến Vương Thu Nhi (1)

Vương Thu Nhi vốn là một người con gái thông minh và đầy mưu mẹo, mặc dù tính cách khá là lạnh lùng nhưng đây không phải là lý do mà cô lại dễ dàng sa vào bẫy của đối phương được

Lời thách thức của Merry đơn giản chỉ là một bước đệm để cô cho đối phương nghĩ rằng cô là một người hay nổi nóng và dễ bị cảm xúc chi phối, nếu

nếu không cho bọn họ tin rằng như vậy thì cô cũng không chắc là mình sẽ thắng được hay không

Thực lực của đối phương cho tới bây giờ vẫn là một ẩn số, thông qua chừng ấy đợt thi đấu thăng cấp mà rốt cuộc không có một thông tin nào về năng lực của bọn họ được bộc lộ ra, dù cho bọn cô có tham khảo kỹ đến đường nào

Đã vậy thì phân đoán quá nhiều cũng không làm được gì, trước tiên để cô thử xem thực lực của bọn họ mạnh đến đâu cái đã

“Vương Thu Nhi, Sử Lai Khắc học viện”

“Merry, đến từ League of Cygnus nhé”

Đối mặt với khuôn mặt đầy nghiêm túc và khó chịu của Vương Thu Nhi, Merry vẫn giữ nguyên thái độ nửa vời của mình, bản thân cô không giống như là một thí sinh chuẩn bị thi đấu mà lại khá giống như một khán giả trên đài thì đúng hơn

Sau khi hai người thông báo danh tính của bản thân xong, trọng tài ra dấu bắt đầu của trận đấu tiên, giữa hai hồn sư mạnh mẽ đang khiêu khích nhau mãnh liệt

“Võ hồn triệu hoán, Hoàng kim long thương”

Một cây long thương màu vàng nhanh chóng hiện ra trong tay của Vương Thu Nhi, ngọn gió thổi bùng lên làm mái tóc màu xanh dương xinh đẹp của cô tung bay, màu tóc hoàn toàn trái ngược với màu tóc của Merry

“Võ hồn triệu hoán, Mặt nạ kỵ sĩ lửa”

Đưa tay ra giang rộng năm ngón tay, một chiếc mặt nạ màu đỏ lập tức xuất hiện và được đeo lên khuôn mặt của Merry, một chiếc áo choàng đỏ huyền bí từ hư không xuất hiện và cây gậy trường đang xoay tròn

Với lấy cây gậy pháp thuật của mình, Merry không còn là hình dạng của một cô gái đang chơi đùa nữa, mà là một pháp sư, kỵ sĩ của ngọn lửa sẵn sàng thiêu đốt đối thủ của mình

Merry vốn dĩ không hề có cái thái độ khinh thị đối thủ của bản thân, tính cách của cô vốn dĩ là thế, hoạt bát và chân thật, nếu như những lời nói của cô có làm đối phương cảm thấy khó chịu thì cũng đành thôi, bởi vì thực chất cô không hề có ý đó

“Nào, Vương đội trưởng, chúng ta cùng đấu thôi”

“Hỏa ngục”

Sau lưng hiện lên sáu vòng hồn hoàn tỏa sáng, và đặc biệt hơn là vòng hồn hoàn cuối cùng là màu đỏ rực máu, hồn hoàn mười vạn năm, đối phương có bộ hồn hoàn thật là kinh khủng

Vùng cây gậy của mình ra, toàn bộ đấu trường như bị thấp lên ngọn lửa địa ngục, sân đấu thay đổi hoàn toàn sang tình thế có lợi cho Merry, Vương Thu Nhi bị vây vào trong ngục tù của đối phương một cách trực tiếp

“Ồn”

Khoảng cách còn khá xa hơn hai trăm mét, vậy mà đột ngột hình bóng của Vương Thu Nhi đã sớm biến mất và xuất hiện ngay trước mặt Merry, một đám đánh ra là rung động cả bầu khí quyển

“Chắc”

Cảm thấy nhiệt độ nóng bức tràn tới khắp người, hỏa nhiệt của đối phương vậy mà có thể lan tỏa toàn thân Vương Thu Nhi, đòn đánh của cô hoàn toàn không có tác dụng, dù đã đột ngột tăng tốc như vậy ư?

Bật lùi về sau trong tình trạng bị thương nhẹ, nắm chặt lấy cây thương của mình Vương Thu Nhi vùng nó đâm thẳng về phía Merry một lần nữa, kích hoạt năng lực cắn nuốt sinh mệnh lực, cô không hề có một tí nhân từ

“Đòn tấn công hiểm hóc đấy”

Nhìn vào cái khiên pháp thuật của mình vậy mà bị một quyền đánh cho tới tình trạng nứt vỡ, với cái tốc độ như vậy mà vẫn giữ được uy lực khủng khiếp, quả nhiên không phải là người bình thường a

Lùi về sau và trở nên đề phòng hơn, quả nhiên một kích thương của đối phương đã nhắm đến và đâm ra một chiêu hung hiểm, cơ mà rất tiếc là cô đã lượn một vòng né tránh đối phương thành công

“Muốn thoát”

Xoay người lại và dùng cây thương của mình đánh ra một kích khác, tốc độ tấn công nhanh đến kinh người, mức độ phản ứng này có còn là của một hồn đê hay không đây

“Nhanh quá”

“Kengggggg”

Vội vàng dùng gậy trượng của mình cản lại công kích của đối phương, hỏa thuẫn của cô lần này không thể chặn lại năng lực của Vương Thu Nhi và bị thất thế, một phần ngọn tóc của Merry bị đối phương cắt đứt

Cảm giác quá suýt sao làm cho Merry đành phải chuyển sang phong cách chiến đấu từ xa, bọc bản thân lại bằng một vòng khiên làm bằng lửa, cô nhanh chóng lùi về sau một cách đột ngột

Nhưng mà sau đó cảm giác khó chịu đột ngột ập đến, một phần sinh mệnh lực của bản thân vậy mà bị hút đi? Bằng cách nào? là cô gái phía trước đã làm sao?

Vương Thu Nhi đứng vững cầm lấy cây thương của mình khẽ mỉm cười, năng lực thiên phú của Hoàng Kim Long: cắn nuốt của cô đã kích hoạt, không có bất cứ ai có thể trốn thoát khỏi điều này

Cơ mà ngay sau đó một sự việc khác đã diễn ra một cách trái ngược hoàn toàn, vốn dĩ là Merry đang cảm thấy khó chịu đau đớn, lớp phòng thủ bị vỡ ra vì không còn lực tập trung

Tuy nhiên ngay sau đó Merry lập tức hồi phục lại với tốc độ kinh người, và Vương Thu Nhi người đứng cách xa cô cả mấy trăm mét lại đột ngột ôm lấy cơ thể gào lên đau đớn, cảm giác như cô ta đang bị thiêu bởi ngọn lửa hung tàn

“AAAAAA”

Vì quá mức khó chịu mà phải gào lên, nhưng rất nhanh chóng Vương Thu Nhi kiềm chế lại nỗi đau từ trong linh hồn của bản thân, sinh mệnh lực của đối phương sau khi bị Hoàng Kim Long thiên phú nuốt chửng lập tức hóa thành ngọn lửa luyện ngục đốt cháy linh hồn cô

Không nói về mặt tu vi nhưng về mặt tinh thần lực, Vương Thu Nhi đã bị một kích của bản thân làm hại đến chính cơ thể cô, nhưng mà đáng lẽ Merry, người bị cô hút đi sinh mệnh lực cũng phải chịu một nỗi đau tương tự chứ

Tại sao ... tại sao cô ta lại có thể bình tĩnh đứng đó như không hề bị bất cứ chuyện gì ...

“Mưa thiên thạch”

Toàn bộ đấu trường hóa thành một địa ngục thăm sát, vô số các khối thiên thạch to đùng từ trên trời rơi xuống theo câu nói của Merry, năm vòng hồn hoàn dung hợp lại hóa thành một vòng hồn hoàn màu đỏ

Hai vòng hồn hoàn màu đỏ ngay lập tức xoay tròn bên nhau tỏa sáng rực rỡ, bọn chúng cùng lúc được kích hoạt để thi triển loại ma thuật chuẩn bị ập đến toàn trường

“Vậy mà một lúc kích hoạt hai hồn hoàn mười vạn năm?”

Không thể nào, đây là điều mà Vương Thu Nhi muốn nói, những khối thiên thạch khổng lồ đầy hoàn toàn có thể nung chảy cơ thể của cô nếu không cẩn thận, đây rõ ràng là thứ tuyệt kỹ gì mà lại đe dọa được Hoàng Kim Long?

Võ hồn của cô đang run sợ trước sức mạnh của người con gái đối diện, với danh dự của một thần thú có thể ngạo thị thiên hạ, sức mạnh từ một loại võ hồn khác có thể toàn diện áp chế cô

“Hắc hắc, không biết Vương đội trưởng bên kia có cảm giác ra sao nhỉ? Khi mà rồng cùng phượng gặp nhau?” Dina bật lên cười ha ha khi thấy vẻ mặt bất bình tĩnh của Vương Thu Nhi

“Đúng là thú vị nhỉ? Khi mà Hoàng Kim Long gặp phải Bất Từ Hỏa Ngục Phượng Hoàng, để xem Vương Thu Nhi bên kia có thể làm được gì đây” Maria nhẹ nhàng cười, năng lực của một Blaze Wizard tuyệt đối không thể bị khinh thường.

Với tư cách là các hộ vệ của nữ thần Thiên nga, võ hồn của bốn đại kỵ sĩ thủ hộ cho Hình Na đều có huyết mạch của Phượng hoàng, và đứng ở trên đỉnh cao nhất của Phượng hoàng chính là Thủ hộ thần Cygnus.

Đừng có mà coi thường bọn này, phóng tay như chơi đấy ...

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 401: Merry đối chiến Vương Thu Nhi (2)

Trên trời cao có vô số các khối thiên thạch khổng lồ lần lượt đập xuống, tình huống giống như thế giới mặt thế chuẩn bị đánh ập vào khiến cho khán giả không khỏi sợ hãi

Ở khắp nơi trên bục khán đài, mọi người đều không tự chủ lùi lại một bước, coi như là bậc vương giả đứng ở trên cao, thái tử của Nhật Nguyệt đế quốc cũng phải nhăn mày trước sức mạnh khổng lồ này

“Nhận lấy đi, con phần nộ của phượng hoàng!”

Một loại ngọn lửa hoàn toàn trái ngược với ngọn lửa của Mã Tiểu Đào, đây chính là ngọn lửa của kỵ sĩ thù hờ, Merry

Người con gái đứng đấy giống như vị thần không thể xâm phạm khiến cho Vương Thu Nhi có phần không thích, Hoàng Kim Long Thường nắm chặt trên tay, ánh sáng toát lên màu vàng kim

Kiểm chế nỗi đau đang không ngừng xâm xé bên trong, những vòng tròn hoàn sau lưng cô lập tức xoay chuyển, dừng nghỉ rằng chỉ một mình cô có thể sử dụng dung hợp hồn hoàn đạt tới đẳng cấp cao hơn

“Kia là?”

Hình Na bất ngờ, vậy mà cũng sử dụng loại năng lực này, đám hồn sư ở dưới sàn đấu lên con diên hết rồi sao? Có cần phải đánh toàn lực từ lúc bắt đầu được không

“Tiểu Na, bọn họ.. có phải là mạnh quá đà rồi không?”

Tiểu Linh cũng phải đỏ mặt khi nhìn vào thế trận phía dưới, cơ thể Vương Thu Nhi tỏa sáng, và từ đấy hiện lên hình ảnh của một con rồng màu vàng, toàn thân phát ra ánh sáng lấp lánh

Há mở rộng cái miệng của mình gào lên một tiếng, người con gái phía dưới cầm lấy cây thương chém lên trời cao một phát, ánh sáng che đôi cả chân trời, đó là những gì mà Tiểu Linh có thể nhìn thấy

Đột nhiên bên cạnh có thêm bàn tay của Tôn Vũ đặt lên vai, khuôn mặt hí hửng nói

“Sợ rồi sao? chúng ta cũng đâu có yếu đuối đâu, còn nếu như sợ quá thì có thể ôm anh mà khóc nè!”

“Cút ngay!”

Một cước đạp ra, đá văng Tôn Vũ văng ngược ra sau, thực chất người có ảnh hưởng nhiều nhất tại trên khán đài này nên là Tôn Vũ mới đứng

Cả Tiểu Linh và Tôn Vũ đều có võ hồn thuộc tính hỏa, nhưng bọn họ tự nhận rằng mình chưa thể mạnh mẽ như Merry lúc này, năng lực của đối phương đủ để càn quét bất cứ ai trong trận đấu một với một

Bất quá nếu là gặp nhau tại trận đấu hai với hai, vậy thì chưa chắc, với võ hồn dung hợp kỹ và thời gian dài bên nhau, anh không tin rằng bọn anh không thể chiến thắng đối phương được

“Tiếp tục quan sát đi, đến cao trào rồi!” Dạ Phong đột nhiên mở miệng nói, ánh mắt của anh quan sát thật kỹ xuống bên dưới sàn đấu

Anh có thể cảm thấy được sức mạnh của Merry có một phần giống như Hình Na lúc bây giờ, giống như là đứa con được sinh ra từ cô bé bên cạnh

Hình Na cũng hiểu rõ điều đó, nhìn ngược lại phía Dạ Phong, gật đầu nhẹ một cái coi như thừa nhận suy nghĩ của đối phương

“OÀNH!!!!”

Sự va chạm mãnh liệt giữa cả hai gây nên một trận tàn phá sân đấu, không biết những trận đấu về sau sẽ như thế, bởi vì với một sân đấu ngập trong biển dung nham thế này sẽ là bất lợi với tất cả mọi người

Các thành viên của học viện Sư Lai Khắc nhóm đỏ mờ mờ quan sát, Hoắc Vũ Hạo cắn chặt răng xem xét, Vương Thu Nhi thế nhưng bị ép đến bước đường cùng thế này

“Nè, Vũ Hạo, Thu Nhi nàng ấy?”

Vương Đông Nhi lo lắng hỏi, nhưng đáp lại cô chỉ là một cái lắc đầu, đến chính cả anh cũng không hiểu rõ mọi chuyện sẽ tiếp tục diễn ra thế nào

Nhưng nhìn từ mặt diễn biến, Merry cô gái kia đang chiếm ưu thế, nếu cứ giữ vững một khoảng cách đủ an toàn, sớm hay muộn thì Vương Thu Nhi cũng bị mài cho đến khi gục ngã

“Cẩn thận, đối phương có thể thiêu đốt băng của ta đấy!”

Băng Bích Đế Hoàng Hoạt mở miệng nói, Thiên Mộng Băng Tầm gập đầu, tình hình có phần trở nên điên cuồng rồi

“GYAAAAAAAAA!!!!”

Một chém vung ra ngoài, Merry giật mình nhìn xuống sàn đấu đỏ rực mình tạo nên, ánh sáng màu vàng lẻ loi sáng lên, một cô gái với cây thương thần của mình đang nhìn cô chăm chăm

Cảm giác lo lắng đập vào trong người, đột nhiên nhận thấy một thứ gì đó đang lao đến với tốc độ rất nhanh, chưa kịp nhận thức thì nó đã đến rất sát, rất gần rồi

“Rắc rắc, Keng!”

Vội vàng né đầu sang một bên, cây thương của Vương Thu Nhi phóng lên với tốc độ cực cao, hồn hoàn được sử dụng với sức mạnh tối đa

Bộ trang phục học viện bị thiêu cháy, cơ thể thiêu cháy, nhưng đôi mắt và mái tóc đen vẫn ánh lên màu vàng không chịu khuất phục

Trái tim của Merry co giật lên một khắc nghiêm túc, vừa rồi... cô suýt nữa là bị đối phương cho đánh gục ư? đùa sao? chết thật... chết thật... ha ha ah ah

“Thú vị. thú vị! Ahhhh... ta muốn nghiêm túc rồi đây!”

Bàn tay nắm chặt lấy cây gậy của mình, khuôn mặt tươi cười của Merry giống như nhìn thấy thứ đồ chơi thật sự yêu thích, cô bắn tới với tốc độ thật nhanh

Dùng lấy cây gậy trượng như một thanh kiếm chém xuống dưới, ngọn dung nham dưới mặt đất giống như có linh hồn nghe theo mệnh lệnh của cô

Chúng bốc lên với màu đỏ rực của máu, bao quanh vây chuyễn, biến cây gậy trượng thành món vũ khí không lồ chém về phía trước

“KENG KENG KENG!!!!!!”

Từ xa một lần nữa cây Hoàng Kim Long Thương trở về với tốc độ thật nhanh, nhưng mà lúc này Merry không còn bị đối phương làm giật mình nữa

Bởi vì đã có chuẩn bị từ trước, đợi cho cây thương đến gần Merry liền cong người né ra, dùng cây gậy trên tay đập thật mạnh vào Hoàng Kim Long Thương đánh nó bay đi

Vương Thu Nhi chắc một tiếng, dùng chân mình dẫm vào trên dung nham, dù có hồn khí hoàng kim phụ thể nhưng rõ ràng dung nham của Merry cũng không bình thường, nóng đến cả người muốn tan chảy

Hành động của cô gái tóc vàng làm mọi người khâm phục, đồng thời cũng làm cho Merry trở nên nghiêm túc hơn nhiều

“XOẸT!”

Với lấy cây thương của mình, những vòng hồn hoàn sau lưng sáng lên lần nữa, dùng sức đâm về phía trước

Bất ngờ về việc đối phương đâm lên dung nham của bản thân mà vẫn còn sức chiến đấu, Merry vội đưa cây trượng ra phía trước chặn lại cây Hoàng Kim Long Thương

Bất quá sức công phá quá mạnh, dẫn đến một phần cây gậy có chỗ nứt ra, phun một ngụm máu nhỏ, Merry lúc này mới giật mình, đối phương. thật sự có năng lực đánh bại cô!

“ẦMMMMMMMM!!!!!!”

Văng ngược về sau, nhưng như thế không phải là kết thúc, giống như thánh chiến hoàng kim, là long hoàng tái sinh, mặc dù biết rõ là không phải, nhưng mà vẫn không tự chủ liên tưởng đến nó

Phóng tới với tốc độ nhanh chóng, liên tục cầm thương đập mạnh vào Merry, âm thanh va chạm đánh vào nhau tạo nên tiếng Keng Keng Két liên tục

“Khốn nạn, rút ra!”

Cẩn chặt rằng Merry bị dồn vào thế bị động, cô ta không để ý rằng bản thân có thể đánh được bản thân là nhờ vào sự thiêu đốt năng lượng của tự thân ư?

Nếu cứ làm như vậy, sợ rằng không sớm thì muộn Vương Thu Nhi cũng bị phế đi mà thôi, đáng lý ra cô ta nên bỏ cuộc và chịu thua ngay bây giờ, nhưng mà tại sao...

“Mau dừng lại đi Vương Thu Nhi!”

Vương Ngôn lão sư nhận rõ tình hình, trận này Vương Thu Nhi nói về cơ hội chiến thắng là vẫn có, nhưng dù có thắng thì tương lai của Vương Thu Nhi cũng như xong

Tôn Vũ từng đấu qua với đối phương nên biết rõ, thực lực của Vương Thu Nhi chưa đủ sức để làm tới bước này, căng quá sẽ gãy, đối phương cũng gần đến giới hạn rồi

“Phùng phùng!”

Ngon lửa bao tụ, dung nham bắn lên, xung quanh Merry tạo nên một cơn lốc xoáy bằng lửa thổi bay Vương Thu Nhi ra, mồ hôi rơi liên tục, cơn ả điên này, đúng là kiên cường kiêu ngạo, Hoàng Kim Long Thương, tôi thừa nhận cô rồi đây!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 402: Sử Lai Khắc học viện bỏ cuộc

Thổi bay Vương Thu Nhi ra bên ngoài, cô gái cầm cây thương hoàng kim phun ra một ngụm máu thật lớn, Merry cũng không quá thoải mái khi phải liên tục bỏ trốn vào trong dung nham của mình

“Cái...”

Merry đột nhiên nhận thấy, cô gái kia, vậy mà thật sự bất chấp tính mạng của bản thân mà tấn công, cơ thể dù đang bị nung chảy nhưng vẫn tiến đến

Điên rồi, thế giới này điên thật rồi, hay nói đúng hơn là trận đấu này đã điên cuồng tới mức độ bản thân Merry không rõ bản thân phải làm gì

“KENG!!!!”

Trượng và thương chạm vào nhau tạo thành một âm thanh chói tai thổi bay toàn bộ sân trường, mỗi một giây một phút trận đấu diễn ra, cơ thể Vương Thu Nhi liền bị xâu xé đi từng đay phần

Mãi cho đến khi nhìn cô gái kiên cường bất khuất kia bị thiêu đốt trong dung nham, Vương Ngôn và Huyền Lão mới bất chấp tất cả, phóng vào bên trong kéo Vương Thu Nhi ra

Trực tiếp hướng về trọng tài nói bỏ cuộc, trước khi rời đi Huyền Lão còn nhìn thật kỹ Merry, giống như muốn ám chỉ thù này ông nhớ rõ

“Thật là.. có phải lỗi tại ta đâu?”

Đưa hai tay lên thở dài, nhìn xung quanh đấu trường đã bị bản thân tàn phá khá nặng nề, cười hi hi quay lại đối với Phantom cùng mọi người làm dấu chữ V

Đột nhiên ngoảnh mặt trở lại nhìn về phía Đái Hoa Bân, khuôn mặt đầy khiêu khích muốn nói

“Sao thế? sợ à? ngon thì lên đây?”

Dù bị chọc đến tức muốn nổi bão nhưng không một học viên nào của Sử Lai Khắc học viện dám bước lên sân đấu

Ngay cả đội trưởng của bọn họ Vương Thu Nhi, người luôn được tôn lên cao coi như nữ thần bất bại còn phải thua cuộc thảm hại đến thế

Đi lên sân đấu lúc này còn không phải là đáng thiệt cho miệng cộp sao? Vương Ngôn để ý kỹ một chút tình hình chênh lệch hai phương, cái gọi là League of Cygnus thì ông không biết mạnh mẽ được bao nhiêu

Nhưng mà tập hợp được bảy con người thần bí kia, sợ rằng không phải chuyện đơn giản, chưa kể bọn họ còn gọi Hình Na nha đầu kia là công chúa, bên phía Tinh Nguyệt Môn cũng không đơn giản nốt

“Mọi người, trận đấu này.. chúng ta bỏ cuộc đi!”

Nhìn các học viên đang lo sợ ở một bên, Vương Ngôn thở dài một hơi rồi nói, mặc dù trong lòng không cam tâm, nhưng hiện thực lại như một cái tát đập vào mặt bọn họ

Học viện Sử Lai Khắc rất mạnh, nhưng thiếu vắng Sử Lai Khắc thật quái là nhóm Đường Môn thì mọi chuyện lại trở nên vất vả hơn nhiều

Đái Hoa Bân và Chu Lộ nhìn nhau, họ thấy rõ sự bất lực trong đôi mắt của từng người, nếu như Merry trên sân kia chỉ là mạnh hơn bọn họ một chút thì ai nấy trong đây đều dám chiến đấu

Nhưng mà khoảng cách quá xa lại tạo nên một vách tường thật lớn, hai bàn tay nắm thật chặt suy nghĩ, cuối cùng tất cả đưa ra câu trả lời

“Chúng em... không có ý kiến gì”

“Được rồi, không cần biểu lộ như vậy đâu, dù sao thì nhóm Đường Môn còn chưa thua cuộc, thắng nhóc Hoắc Vũ Hạo đấy, không có đơn giản đâu!”

“Bọn em biết... nhưng lại không cam tâm... đội trưởng đã như vậy cố gắng thế mà...”

Đái Hoa Bân nắm chặt tay, anh không hề biết rằng tình cảm mình dành cho Vương Thu Nhi có chút lệch lạc, thay vì ban đầu chỉ là ngưỡng mộ, nó đã trở thành một thứ tình cảm mờ ám

Đến chính bản thân Đái Hoa Bân còn chưa nhận ra, nhưng Chu Lộ thì đã thấy được một vài bất thường, các thành viên khác thì lập tức lo lắng chăm sóc cho Vương Thu Nhi

“Huyền lão, phiền ngài chăm sóc Vương Thu Nhi, trận đấu lần này ta đã mang về nhục nhã cho học viện rồi..”

“Không có chuyện gì, trận đấu này vốn dĩ là không thể thắng, lựa chọn của người là đúng đắn, tiếp tục theo dõi trận đấu đi!”

Huyền Lão hai tay bế Vương Thu Nhi rời đi, trước khi đi còn nói rằng Vương Ngôn không nên tự trách

Từ phía ngoài cửa Hoắc Vũ Hạo, Vương Đông Nhi nhóm người cũng tới thăm, Vương Ngôn lão sư thì bước ra ngoài tuyên bố

“Trọng tài, trận đấu này, học viện Sử Lai Khắc bỏ cuộc!”

Lời nói của Vương Ngôn đưa ra khiến cho toàn thể khán giả phẫn nộ, cái gì mà học viện đứng đầu đại lục đầu cơ chứ? coi như thua cũng phải đánh một trận ra trò để bọn họ xem mới được

Nhiều khán giả ích kỷ chỉ nghĩ về cái tôi, bất quá vẫn còn rất nhiều người nắm bắt được tình hình, trận đấu này nếu đã kết thúc thì bọn họ liền đi qua xem xét trận đấu của Tinh La học viện với Nhật Nguyệt học viện

“Bỏ cuộc rồi sao? mà... như vậy cũng tiện!”

Nhìn thấy dòng người rời khỏi, vung vung cây gậy một chút, dung nham và nham thạch bao phủ từ từ biến mất, thu hồi võ hồn của mình

Tháo đi cái mặt nạ, chiếc áo khoác và cây gậy trượng cũng biến mất theo, trở lại thành một cô gái nhìn bề ngoài không có bao nhiêu sát thương, nhưng có trời mới biết cô ta mạnh đến nhường nào

“Làm tốt lắm!”

Vừa mới quay trở lại, Phantom liền mở miệng khen, trận đấu vừa rồi Merry đã không chế rất tốt, bình thường đối đầu với những đối thủ điên cuồng đến thế thường sẽ rất khó để thắng

Bởi vì đối với bọn họ, chỉ có chiến thắng, còn không thì chỉ có thể là cái chết, đó là vinh dự và niềm kiêu ngạo!

“Cảm ơn cảm ơn, cơ mà xem ra chúng ta cần phải chờ đợi xem trận đấu từ kết sẽ bao gồm những ai đây!”

Merry đáp trả bằng một nụ cười, kiêu ngạo nhìn về phía ba người Dina, Ryan cùng Gray, lần này thể hiện uy phong thật sự là sáng khoái quá mà

Nhìn ba người bọn họ ủ rũ như cái bánh mốc khiến Merry tâm tình thoải mái hơn, bọn họ không hướng về trận đấu giữa Nhật Nguyệt học viện với Tinh La học viện, thứ mà bọn họ đang chờ đợi chỉ có ba mục tiêu

“Thánh Linh Giáo, Đường Môn, và cuối cùng là Tinh Nguyệt Môn, bọn họ đã đánh một dấu chân vào trận đấu này rồi

Bản Thể Tổng cùng Nhật Nguyệt học viện sợ rằng sẽ không để mọi thứ yên ổn, chúng ta không nên đụng chạm vào quá nhiều thứ, bất quá cái nên làm thì vẫn làm!”

Phantom lùi lại một bước, Maria ở bên cạnh như người chị gái cả mỉm cười nói, cô có thể hình dung ra vòng đấu tiếp theo sẽ gồm những ai

Tinh La đế quốc có thể mạnh, nhưng theo thời gian trôi qua, hồn đạo khí được cải thiện rất nhiều, và chỉ có những người điều khiển tài giỏi hồn đạo khí như Nhật Nguyệt học viện mới phát huy được yếu tố quan trọng này

“Nói cách khác, chúng ta phải chuẩn bị cho một trận hỗn chiến sao? Nhật Nguyệt đế quốc cũng tốt, ai cũng được, thật là muốn thử quả hồn đạo đạn pháo này của ta quá!”

Venus vuốt ve cây đại pháo của mình cười gần thú vị, niềm vui của một Mechanic Master là được đem vũ khí của mình bộc phá tại đấu trường rộng lớn

Bảy người của League ở Cygnus đồng thời đứng dậy, hóa thành những lá bài Tarot, bọn họ biến mất khỏi vị trí của mình, để lại sân đấu trống vắng còn dư chút hơi nóng thiếu người

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 403: Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần phát uy

Tại một bên đấu trường khác, nơi mà Nhật Nguyệt học viện cùng Tinh La học viện gặp nhau, với năng lực chiêm tinh và vận dụng sức mạnh vì sao của Cửu Cửu công chúa, mọi thứ tưởng chừng như rơi vào tay của Tinh La để quốc

Nhưng cuối cùng tình huống lại không giống như bọn họ nghĩ, đúng với những gì Maria dự đoán, coi như võ hồn có mạnh đến đâu cũng khó lòng mà so sánh với những hồn sư kết hợp với hồn đạo khí

Dù thế hệ trước có cố gắng đến nhường nào thì vẫn không thể phủ nhận, hồn đạo khí sẽ trở thành trung tâm, trở thành thứ thiết yếu sau này trong Đấu La Đại Lục

“Mộng Hồng Trần, lại đây!”

“Vâng, đại ca!”

Cặp song sinh đại diện cho Nhật Nguyệt đế quốc ngày này giờ đã trưởng thành hơn rất nhiều, lần trước thua cuộc bởi nhóm Hoắc Vũ Hạo hẳn đã để lại nhiều dấu ấn khó quên trong lòng bọn họ

Điều khiển kim loại của Tiểu Hồng Trần, Chu Tinh Băng Thiểm của Mộng Hồng Trần, năng lực của bọn họ hòa vào nhau thông qua cái nắm tay

Hồn lực ngưng tụ và dung nhập lại làm một, từ phía sau xuất hiện một khối pha lê nhiều cạnh trong suốt tỏa sáng, giống như viên đá của nữ thần thánh khiết, tỏa ra hào quang khó lòng khinh thường

“Đây là ... hồn đạo khí?”

Tất cả mọi người ngạc nhiên trước loại hồn đạo khí kỳ lạ này, nó giống như có thêm cả nguyên tố băng giá bên trong của Mộng Hồng Trần nhưng lại được làm hoàn toàn bằng kim loại

Thứ ánh sáng tỏa ra không khỏi khiến người khác có một loại rung mình hoảng sợ muốn bỏ chạy, trận đấu bảy với bảy đang trên đà gay cấn

Cửu Cửu đồ mở mắt nhìn tình hình trước mặt, cô chưa từng biết được có một loại hồn đạo khí như thế này, tính cho kỹ thì nó cũng phải là hồn đạo khí cấp bảy đi, thậm chí nếu nói là cấp tám cô cũng tin

Hai người song sinh của Nhật Nguyệt đế quốc đã mạnh đến trình độ này rồi sao? cắn chặt răng Cửu Cửu lập tức khôi phục tinh thần đồng đội

“Hồn kỹ: Tinh Quang Thủ Hộ!”

Vội vàng kéo tay ra triệu hồi sức mạnh tinh tú, năng lực từng làm cho Hình Na đau đầu, cũng là thứ đã kích động cho cô được thừa nhận

“Mọi người mau tách ra, đừng có tập trung lại một chỗ, tập trung vào tấn công cặp song sinh phía trước, cần thân miễn công của bọn họ!”

“Đã rồi!”

“Vâng, ngài cũng cẩn thận!”

Các đồng đội của Cửu Cửu lập tức nghe lệnh, đứng ở bên ngoài Hương Lam đấu la không khỏi nhíu mày, thứ ánh sáng sợ rằng ... có thể đâm thủng cả mạng bảo vệ tinh tú của Cửu Cửu

Đang phân vân không biết có nên kéo những thành viên học viện Tinh La ra hay không, bởi vì tất cả bọn họ vẫn còn rất muốn chiến đấu

Nhưng mà sợ rằng những thành viên trọng yếu của quốc gia bị mệnh hệ gì, coi như cô cũng không dám chắc mình có nhận nổi sự mất mát này hay không ...

Nhìn thấy đội hình bên phía Tinh La tách nhau ra, Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần vẫn cứ như vậy ôm chặt lấy nhau, ánh sáng phát ra ngày càng

mạnh

Không có một dấu hiệu thực tế nào gây đến tổn thương đối thủ, nhưng mà những đội viên bên Nhật Nguyệt lại tự tin đến một cách lạ thường ...

“Giết hết bọn chúng!”

Cặp mắt màu đỏ của cặp song sinh từ từ mở ra, vô số các định trang hồn đạo pháo lập tức xuất hiện

Bao phủ quanh sân đấu bằng một hình tượng đồ sộ, khí tức lạnh lẽo nhẹ nhàng nhưng thấu xương không ngừng lan tỏa, chỉ có những người đứng tại trên sân đấu mới có thể nhận thấy

Khác với việc Merry hoa lệ thể hiện mình, nhóm Nhật Nguyệt học viện lại từ từ bình tĩnh nuốt chửng kẻ thù

“K ... không cử động được ...”

“Chết tiệt, chóng mặt quá ...”

Dù cho nằm bên trong lớp bảo vệ của Tinh Quang Thủ Hộ nhưng các thành viên Tinh La học viện vẫn lần lượt gục xuống, Cửu Cửu bắt đầu phát hoảng

Cô không tin rằng hồn kỹ hoàng gia của mình lại không thể ngăn cản được thứ hồn đạo khí đó, lập tức vận dụng thêm một hồn kỹ khác, sương mù bắt đầu bao phủ toàn bộ sân đấu

Nhìn thấy điều này Mộng Hồng Trần liền cười lạnh, tách rời khỏi Tiểu Hồng Trần ra, quả nhiên hồn đạo khí phía trên lập tức biến mất, thay vào đó là một cơn lạnh lan tỏa trong màn khói mù với độc tố truyền tới khắp nơi

“Hình Na ... đội ơn người ... đây là thứ ta muốn cho người nhìn!”

Thì thầm với tự thân, Mộng Hồng Trần còn khắc ký thật sâu cái cảm giác vô lực bị chính thuộc tính, bị chính võ hồn của mình đánh bại

Nụ cười của Hình Na lúc đó đã khiến cho cả cơ thể bản thân rung mình, vậy thì bây giờ là lúc cô phải khiến cho những người khác cảm thụ điều này, không phải nói rằng cô ta có xuất thân Tinh La quốc gia sao?

Vậy thì ta sẽ để cho hoàng tộc Tinh La cảm nhận thứ này, ánh mắt cô gái sáng lên màu đỏ, mái tóc xanh nhạt đung đưa trong gió, một dự cảm xấu đến với đội Cửu Cửu

“ẦM ẦM ẦM ẦM!”

Vốn dĩ sương mù được tạo ra là để bảo vệ đồng đội, nhưng mà thật không may, định trang hồn đạo pháo của bọn họ cũng không phải là đồ trung

Nã đạn với uy lực tối đa, oanh tạc một phần sân đấu với toàn bộ sức mạnh, Tiểu Hồng Trần ở xa nhìn xuống cảnh tượng này

“Aaaa... thật là đẹp!”

Lời nói vừa cất, những kim loại như hóa thành chất lỏng, phân tách, tổng hợp, sau đó thành hình, vô số các cây hồn đạo khí được gọi tới

Những khối cầu nhỏ màu đen hóa lớn, thứ kỹ năng từng được dùng trước kia giờ lại được bộ lộ trên sân đấu này, nhưng mà với quy mô lớn hơn, khủng bố hơn, thứ sức mạnh có thể cán quét tất cả

“Giờ thì ... chết đi!”

“XOỆT XOỆT XOỆT XOỆT XOỆT ...”

Ánh sáng màu vàng cam, tím đen lần lượt xé tan lớp sương mù, không cần làm nó biến mất đi, chỉ đơn giản là đâm thẳng vào không hề thương tiếc

Hai tay Cửu Cửu khụy lại bị đẩy lùi về sau, rõ ràng là hồn kỹ đã không thể chống chịu nổi với cường lực chiến đấu mạnh như vậy, không lâu sau cô liền phun ra một ngụm máu lớn

Tay chân bắt đầu tím tái, một vài vị trí không rõ, nơi mà ánh sáng kỳ dị và băng độc của Chu Tinh Băng Thiểm khóa chặt khắp nơi, lúc này Cửu Cửu mới nhận ra, bản thân đã quá ngây thơ

“Công chúa ... chúng thần ...”

“Bịch”

Có người đã lập tức ngã xuống, bọn họ cố gắng muốn nói lại sự dị dạng lúc này, nhưng mà không lâu sau đó liền bị tạc trúng người đánh vắng khỏi sân đấu

Mất đi năng lực phòng thủ, thậm chí có một thành viên Tinh La bị giết chết, người ta nói số phận do trời, nhưng mà đã giết người thì cũng đồng nghĩa với việc thù đã kết

Vào thời khắc mà toàn bộ lớp phòng thủ xuất hiện thật nhiều vết nứt, Cửu Cửu khuôn mặt tái mét buông lỏng hai tay, nhấp miệng nói

“Xin lỗi.. Hương Lam ... cứu ta ...”

“Vâng!”

Lời nói vừa buông ra, “Rắc rắc rắc .... ẦM!” toàn bộ hồn kỹ bị đập nát, trọng tài không thể xâm nhập vào trong cứu lấy hết đám trẻ, chỉ có thể cứu được bao nhiêu thì cứu lấy thôi

Rất nhanh thì hình bóng của Cửu Cửu được mang ra ngoài, Hương Lam có chút lạnh lùng đối với trọng tài nói

“Trận đấu này Tinh La học viên chịu thua ...”

Trọng tài thấy vậy liền gạt đầu tiến vào dừng lại trận đấu, thấy công chúa bên kia vẫn còn sống, Tiểu Hồng Trần cũng Mộng Hồng Trần không khỏi tiếc nuối một chút

Chắc, chỉ cần thêm một chút là có thể giết chết đối phương rồi, Nhật Nguyệt học viện các thành viên quay trở về với bốn người, ba người còn lại sớm đã thua cuộc

“Chúc mừng chúc mừng, Từ Thiên Nhiên thái tử, trận này chúng ta đại thắng rồi, cũng phải chúc mừng luôn cả Kính Hồng Trần đường chủ, có thể có được cấp nhi tử thiên tài như vậy, ha ha ha!”

“Chúc mừng chúc mừng ...”

Bên phía hoàng tộc những lời khen ngợi không ngừng vang lên, từ mặt ngoài Từ Thiên Nhiên vẫn từ tốn đáp lại, bất quá trong lòng hẳn chỉ đang chờ đợi Thánh Linh Giáo thể hiện mà thôi

Tại một sân đấu có nhiều kẻ điên tham gia đến vậy, coi như Nhật Nguyệt học viện cũng không có tư cách tiến vào đội ngũ quái vật đấy, hi vọng bên phía kia không thất hứa ... hừ

Chỉ cần chiến tranh một khi xảy ra, chúng ta chắc chắn là người thắng. Đấu La Đại Lục này rồi sẽ trở thành Nhật Nguyệt Đại Lục!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 404: Dự đoán Tarot

Trận đấu giữa Nhật Nguyệt đế quốc học viện cùng Tinh La đế quốc học viện, các khu vực khác cũng kết thúc giải đấu của mình, đồng thời lựa chọn ra tám đội mạnh nhất đi vào tứ kết

Không có gì đáng ngạc nhiên, Đường Môn, Tinh Nguyệt Môn, League of Cygnus, Nhật Nguyệt đế quốc học viện, Thánh Linh giáo, Bản Thể Tông cùng với hai đội hình khác cũng rất mạnh

Chỉ có duy nhất một điều khiến cho khán giả bất ngờ, đó chính là học viên được tôn xưng là đệ nhất đại lục Sử Lai Khắc vậy mà bị loại ra sớm đến thế

Một phần là vì xui xẻo khi gặp nhóm Phantom, một phần khác là vì thực lực của bọn họ đã giảm mạnh khi hai nhóm chính là Hoắc Vũ Hạo cùng Hình Na tách ra tham gia thi đấu riêng

Cũng may khi còn Đường Môn với Tinh Nguyệt Môn có đội hình toàn bộ là học viên xuất thân trong Sử Lai Khắc, bấy giờ khán giả mới có chút bình lặng lại mà không nghi ngờ thực lực của học viện nữa

“Hừm ... trận đấu tiếp theo, sẽ là giữa nhóm chúng ta, cùng với ... Đường Môn sao?”

Nhìn thông báo hiển thị trên bảng ghi chú, Hình Na có chút ngạc nhiên đồng thời thấy thú vị khi phải chạm mặt cùng các đồng đội cũ

Vào thời gian trước, cô đã luôn là một người ở bên ngoài cố gắng chen vào giữa nhóm của đám Vũ Hạo, bất quá lần này cô tham gia với tư cách là một người thuộc Tinh Nguyệt Môn, tại đây mới là nơi cô thuộc về

“Tiểu Na, trận tiếp theo ...”

“Ừm, em sẽ tham gia, yên tâm đi, em còn chưa điên đến mức dùng hết sức đâu!”

Nhìn Vu Thiên tỷ có chút quan tâm, Hình Na lắc đầu mỉm cười, bật nhảy lên cao rồi trở về khu vực của bản thân

Nhóm Dạ Phong đã sớm đợi ở bên trong, Đình Bảo cùng Dạ Vũ đã khôi phục được tám chín thành, Tiêu Linh với Tôn Vũ thì càng không cần lo lắng gì cả

Hình Na và Vu Thiên trở về liền ngồi cùng nhau nói chuyện, ôm lấy Hình Tử và Hình Tuyết vào lòng, chờ đợi thời gian trôi qua

Ở một bên khác, tại một căn phòng kín, những lá bài Tarot đang lơ lửng trên cao, Phantom giống như bói được một thứ gì đó

Những lá bài xoay chuyển với hai mặt, một mặt là đôi cánh, một mặt còn lại là màu đen trống rỗng, đột nhiên chúng dừng lại, khuôn mặt Phantom nhàu mày, dự cảm xấu đang đến

“Có chuyện gì sao?”

Maria ngồi bên cạnh cầm lấy cây quyền trượng của mình hỏi thăm, nhìn thấy biểu cảm này của anh ta cũng làm cô giật mình

Một người luôn lạnh lùng không nhiều lời và biết giữ vững cảm xúc như đối phương, thế mà lại biểu hiện ra khuôn mặt thế này

Phantom nhìn xuống phía dưới, Merry và Dina mấy người cũng lập tức tỉnh dậy, nhìn chăm chăm vào trong tay của Phantom, một lá bài được ném xuống

“Disaster! Thảm họa ”

Rốt cuộc cũng mở miệng nói, khuôn mặt của sáu người còn lại liền có chút trầm lắng, phần mặt đen của lá bài dần xuất hiện ra hình ảnh của một vụ nổ kinh hoàng

Đây là năng lực tiên tri của bài Tarot, là năng lực đặc biệt mà Hillary đã đánh mất, tuy nhiên không có nghĩa là Hillary yếu on Phantom hiện tại, chỉ đơn giản là anh ta đã có thể dựa vào các vì tinh tú để nhìn thấy trước tương lai

Cả hai đều không biết chính xác chuyện đó sẽ xảy ra ở đâu, như thế nào, việc phán đoán tương lai chỉ đơn giản là tìm ra một sự kiện có khả năng xảy ra cao nhất, tất nhiên là sẽ có sai số

Phụ trợ với những lá bài khác, đặt lên bên cạnh năm lá bài xung quanh, Phantom tiến lên ngồi xuống rồi nói

“Vụ thảm họa này không liên quan tới Tinh Nguyệt Môn cũng như Thánh Linh Giáo, một vụ nổ, diễn ra trong thời gian tứ kết diễn ra..

Bất quá kẻ gây nên nó chắc chắn là một trong số những đội tham gia, sẽ có khá nhiều sinh mạng bị giết chết, kể cả người vô tội.. ”

Lời nói vừa dứt Merry liền đứng bật dậy, kể cả Ryan cũng vô cùng lo lắng, nếu như có một vấn đề như vậy diễn ra thì không phải đấu này phải tạm dừng lại sao

“Có phải là do Bản thể tông không?”

Ryan vội vàng hỏi, nhớ không nhầm thì lúc trước Bản thể tông đang làm một vài vấn đề bí ẩn gì đấy, công chúa còn tự tay tiễn hai tên hồn đầu la xuống địa ngục

Nhưng đáp lại lời của Ryan chỉ đơn giản là một cái lắc đầu, vấn đề này Phantom cũng không hiểu rõ, chỉ là hi vọng lúc cơn thảm họa này diễn ra bọn họ sẽ kịp thời ngăn chặn

So sánh với tình thế của Tinh Nguyệt Môn và nhóm Phantom thì bên Đường Môn có phần nhẹ nhàng hơn, bọn họ đang thăm hỏi sức khỏe của Vương Thu Nhi, bất quá vì thiêu đốt quá nhiều sinh mệnh lực khiến cô ấy vẫn chưa thể tỉnh dậy ngay

Kết thúc trận chiến với Merry thì Vương Thu Nhi liền ngất xỉu, Huyền lão đã cố gắng rất nhiều để chữa trị cho đối phương.

“Chúng ta cũng phải chiến đấu, nhất quyết không thể để thua League of Cygnus được, thù này, phải báo!”

Hoắc Vũ Hạo nắm chặt lòng bàn tay, những người khác cũng không muốn chịu thua, coi như đối thủ tiếp theo của bọn họ có là đám Hình Na hay sao chẳng nữa

Nhìn thấy Vũ Hạo quyết tâm đến vậy, Vương Đông Nhi cũng mỉm cười, tất cả mọi người đồng lòng trong trận chiến tiếp theo với Tinh Nguyệt Môn

“Vũ Hạo, anh mới là nhóm trưởng a!”

Bối Bối mở miệng trêu chọc, Từ Tam Thạch và Giang Nam Nam cũng ánh mắt đầu hưng phấn khi phải đối đầu với Tinh Nguyệt Môn

Nếu như nói Hình Na rất hiểu bọn họ, vậy thì bên họ cũng hiểu rõ Hình Na không ít, năng lực chiến đấu và thói quen, dù ít hay nhiều, cũng chưa chắc là ai sẽ nắm lấy lợi thế đâu

“Ca sẽ giúp nhóc hết mình” Từ Tam Thạch giờ nắm đầm lên cười nói

“Thật là chờ đợi khi đấu với Tiểu Na ghê!” Tiêu Tiêu cũng muốn gặp lại nói chuyện với cô gái ngày nào

Mặc ngoài mọi người đều tỏ vẻ rất là chờ đợi, nhưng chỉ có Hoắc Vũ Hạo mới biết được, gánh nặng đè ép lên vai bọn họ lớn thế nào

Không chỉ riêng Hình Na, mà cả hai đứa trẻ bên cạnh cô ấy cũng làm cho Vũ Hạo cảm thấy rợn mình, đó là sự tương thông tương đồng, giống nhau đến mức cậu còn phải sợ hãi

Thời gian lại tiếp tục trôi qua, thứ tự các trận đấu được sắp xếp mặc định, ngày mà Đường Môn gặp Tinh Nguyệt Môn là một tuần sau

Trước đó, là thời gian để Nhật Nguyệt đế quốc học viện gặp mặt với League of Cygnus, sau đây là Bản Thể Tông gặp Thánh Linh Giáo, tiếp theo mới đến nhóm bọn họ.

“Nè, Vũ Hạo, chúng ta đi thám thính thử Nhật Nguyệt đế quốc đi”

Vương Đông Nhi đột nhiên sáp lại khiến Vũ Hạo đỏ mặt, bất quá ngay sau đó cậu liền bình tĩnh trả lời

“Ừm, ta cũng tính vậy, bản đồ cũng đã có, tình hình quốc gia lúc này rất loạn, có thể lợi dụng”

Hoắc Vũ Hạo đồng ý, họ không hề biết rằng khi thứ suy nghĩ ấy vừa xuất hiện, lá bài vận mệnh trên tay Phantom liền khởi động, một vụ nổ chuẩn bị diễn ra.. rất lớn.. và rất thảm thiết!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 405: Tứ kết - Đấu đôi

Một quyết định của nhóm Đường Môn được tiến hành trong bí mật, trong khi đây trận đấu tứ kết đầu tiên của giải đấu thanh niên hồn sư trẻ tuổi toàn đại lục lại sắp diễn ra, tinh thần của mọi người ai nấy đều mệt mỏi

Đối thủ lần này của Nhật Nguyệt đế quốc học viện chính xác là nhóm của Phantom, thông qua trận đấu của Merry với Vương Thu Nhi ai cũng biết nhóm bí ẩn này tuyệt đối không phải dạng vừa

Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần đều mang tâm trạng vô cùng hồi hộp khi sắp phải lên sàn đấu, hồn đạo khí đã nắm sẵn trong tay, thứ chờ đợi bọn họ sẽ là thứ gì đây?

Ở trên khán đài dành cho khán giả, Hình Na cùng với các đồng bạn của mình chuẩn bị được ngắm nhìn các thành viên trong kỵ sĩ thiên nga thể hiện bản thân

“Chào mừng mọi người đến với trận tứ kết đầu tiên của chúng ta, với hai đội đến từ Nhật Nguyệt đế quốc và một đội khác lại có xuất thân bí ẩn

Nhật Nguyệt học viện có thể nói là một quốc gia với năng lực hồn đạo khí mạnh nhất, và đối đầu với bọn họ là liên minh kỵ sĩ thiên nga có sức mạnh bá đạo, liệu ai sẽ thắng đây?

Mời hai bên cùng giới thiệu bản thân nào!”

Giọng nói của người dẫn giải đấu liên tục vang lên kích thích khán giả, tên trọng tài Phong hào đầu la cũng cạ lời, yên lặng chờ đợi hai bên đội hình giới thiệu thành viên của đội

“Phantom”

“Maria”

“Venus”

“Dina”

“Ryan”

“Merry”

“Gray”

Mỗi người một tên và giới thiệu vô cùng ngắn gọn khiến cho khán giả càng thêm tò mò và muốn tìm hiểu, bên phía Nhật Nguyệt học viện nhíu mày bước tới

Không một chút nào sợ hãi mỉm cười chấp hai tay sau lưng, Tiểu Hồng Trần và Mộng Hồng Trần đứng phía trước che chở cho cả đội hình phía sau

Nếu như nói giải đấu lần trước bọn họ chỉ là hai thành viên dự bị tham gia để có kinh nghiệm, vậy lần này bọn họ chính là thành viên chính thức đóng vai trò trụ cột trong trận chiến này

“Tiểu Hồng Trần!”

“Mộng Hồng Trần”

“Lạc Lãng”

“Anh Hà”

“Ngô Kiến Vũ”

“Liên Tâm”

“Bích Bích!”

Bảy người bên Nhật Nguyệt học viện cũng lần lượt giới thiệu tên, trên tay của mỗi người đều mang ít nhất là một hoặc hai chiếc nhẫn kim loại, vòng tay hoặc các loại hồn đạo khí hình thu nhỏ

Có thể thấy năng lực và sự đầu tư của các hồn sư đối phương đều dồn về trang bị hơn thực lực bản thân, điều này bọn họ thật sự không có quyền lên tiếng, nhưng nếu như không đem bản thân làm chủ, sớm hay muộn những vũ khí kia sẽ cắn nuốt chính hồn sư

Venus hứng thú cực kỳ quan sát các loại hồn đạo khí của đất nước được coi là cha đẻ của hồn đạo khí, phát triển và đẩy mạnh lĩnh vực mới này, là Mechanic Master, đối với cô không gì thú vị hơn mấy bản thiết kế tinh vi cả

“Được rồi, giờ xin mời hai đội trưởng lên bốc thăm hình thức chiến đấu của ngày hôm nay!”

Trọng tài vừa cất lời, Phantom liền bước lên một cách chậm rãi hướng về phía trước cái hộp đưa tay đến, Tiểu Hồng Trần hít một hơi cũng bước lên

Cả hai nhìn nhau một cách trực diện, bắt đầu đưa vào hộp bốc thăm, từ đáy rút ra một tấm thẻ, phía trên ghi là hình thức chiến đấu hai hai ba, bắt đầu từ loại chiến đấu này, cũng có phần hơi kỳ lạ

Thông thường thì thi đấu nên là một với một hoặc là đấu đội bảy với bảy, bất quá như vậy mới cần đến người dẫn đội và sắp xếp đội hình

“Hừm ... sao cũng được”

Mở miệng cười một chút, nụ cười như có như không làm cho Tiểu Hồng Trần có dự cảm xấu, quay trở về đội hình với sự lo lắng nhẹ

Hai đội cùng một lúc trở về khu vực của mình, rất nhanh trận đầu tiên diễn ra, với sự tham gia của hai người đầu tiên chính là Venus cùng với Dina

Đội hình của nhóm kỵ sĩ thiên nga lập tức gọi ra hai thành viên chưa thể hiện năng lực lên sân, không để Merry chiến đấu ở trận đầu, chuyện này làm cho mọi người tò mò và hưng phấn

“Nè, Tiểu Na, em nghĩ rằng Venus cùng Dina mạnh đến mức nào?”

Dạ Phong đột nhiên hỏi, với thực lực của đối phương thì anh không dám chắc nhóm mình có thắng nổi không

Nếu thực lực của bọn họ chỉ thuộc dạng vừa phải thì không sao, ở trong một trận đấu nhóm năng lực của anh và mọi người sẽ có sự liên kết với nhau, khác với nhóm Phantom, bọn họ chú trọng thực lực từng người hơn

“Venus thì em không rõ lắm, nhưng mà Dina tuyệt đối không có dưới cơ của Merry đâu!”

Hình Na trả lời, cô biết rõ bốn đại cận thần lúc trước của mình, bọn họ sở dĩ được xếp vào trong bốn người mạnh nhất được tháp tùng Thiên Nga thì tất nhiên không thể yếu

Chỉ có Venus và Maria không thuộc thiên nga nhất mạch, bọn họ là người ngoài gia nhập vào liên minh nên cô không dám chắc, nhưng tuyệt đối không nên xem thường bọn họ

“VẬY sao? Thế thì có vẻ gắt rồi đây!”

Dạ Phong nhếch miệng tự nói một chút, Dạ Vũ cùng mọi người đều dồn tập trung vào trận đấu, lúc trước cô bị thương nên không quan sát được, chỉ nghe kể là dù cách khá xa nhưng uy chấn và hơi nóng vẫn làm ảnh hưởng tới xung quanh

“Thật là, một Merry là đủ lắm rồi nha, để xem cặp song sinh kia sẽ làm thế nào đã!”

Tiêu Linh khó được bình tĩnh nói chuyện, nhìn xung quanh cô liền khóa tâm mắt về phía cặp song sinh, lúc trước bọn họ có đến muốn thương lượng nên cô nhớ rõ

Thời gian vừa điểm, đồng thời bốn người trên sân đấu lập tức gọi ra võ hồn của mình, đối thủ của hai người Venus chính là Lạc Lăng và Anh Hà, một người Hồn đế còn một người là Hồn vương, thực lực nếu xét bình quân thì khá mạnh

Lập tức cơ thể được cường hóa, những khẩu đại pháo được ném ra, một người đứng ở xa bắn, Lạc Lăng thì dùng một lưỡi dao to lớn khổng lồ phóng tới

“Võ hồn triệu hồi!”

Dina cùng Venus cũng lập tức gọi ra võ hồn, một cái mặt nạ đắp lên mặt, chiếc áo choàng bay phấp phới và thanh kiếm khổng lồ xuất hiện, quả nhiên, võ hồn đồng dạng với Merry, là mặt nạ!

Ở phía bên cạnh Venus liền gọi ra một cỗ máy khổng lồ, là võ hồn? hay là hồn đạo khí? hình dáng giống hồn đạo khí nhưng lại có liên kết giống võ hồn, đây là thứ gì?

“Võ hồn, Giáp máy định trang!”

Nụ cười ranh mãnh trên môi, nếu nói hồn đạo khí là thứ mà hỗ trợ cho võ hồn cùng hồn sư, thì võ hồn của cô chính là một loại hồn đạo khí, bản chất của nó là hồn đạo khí, sinh ra là vì hồn đạo khí

Hai cánh tay lớn với vô số cổ đạn pháo vừa xuất hiện liền đưa về phía trước, sáu vòng hồn hoàn xuất hiện, hồn đế sáu hoàn với một vòng tròn màu đỏ, ánh sáng của hồn hoàn thứ ba và thứ tư sáng lên

“Loạn kích tên lửa!”

Dina vừa nhìn thấy đằng sau ra chiều liền nhích sang một bên, khóa chặt lại Lạc Lăng không cho đối phương tiếp cận Venus, để cho bên phía Nhật Nguyệt đội vừa vào liền gặp tấn công cường độ cao

“Chết tiệt, muốn chơi? thì chơi!”

Anh Hà nổi giận gào lên một tiếng, Lạc Lăng thấy thế liền để cho trận chiến từ xa được tự diễn ra, bản thân thì phóng tới bên cạnh Dina để tách riêng hai nhóm này ra.

Một trận đấu hai với hai bây giờ chuyển thể sang đấu một với một từng cặp? Hình Nạ liền lắc đầu, nếu như muốn thắng nhóm Phantom thì hợp tác may ra còn có cơ may, chứ muốn tại đơn đấu mà chiến, từ ngay từ bước đầu bọn họ đã thua rồi!

Bạn đang đọc truyện *Võ Hồn Pokemon Tại Đấu La Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.